

UNIVERSITY OF TORONTO



3 1761 00583801 6

SYLLABUS GRAECARUM MEMBRANARUM

QUAE

PARTIM NEAPOLI IN MAIORI TABULARIO ET PRIMARIA BIBLIOTHECA
PARTIM IN CASINENSI COENOBIO AC CAVENSI ET IN EPISCOPALI TABULARIO NERITINO

IAMDIU DELITESCENTES ET A DOCTIS FRUSTRA EXPETITAE

NUNC TANDEM ADNITENTE IMPENSIUS

FRANCISCO TRINCHERA

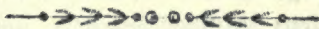
NEAPOLITANIS ARCHIVIS PRAEFECTO

IN LUCEM PRODEUNT

IIIS QUOQUE NON PRAETERMISSIS QUARUM VETUS LATINA TANTUM VERSIO SUPEREST

CUM QUORUNDAM CHARACTERUM ET SIGILLORUM ECTYPIS

RERUMQUE ET VERBORUM INDICE LOCUPLETISSIMO



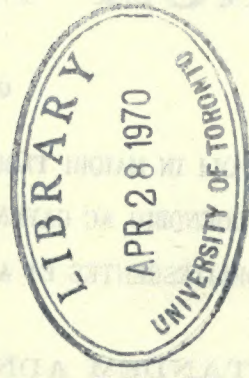
NEAPOLI

TYPIS JOSEPHI CATANEO

—
MDCCCLXV

SYLLABUS

GRAECARUM MEMBRANARUM



DG
403
S88
18652

LIBRARY
APR 28 1970
UNIVERSITY OF TORONTO

FRANCISCO
18652

IN QUOD NON TRACTANDIS QUAEVIT TANTUM VBIQUE SUPERSTI
CON GORVUMDAI CHARACTIBUS ET MENTORUM PARTIBUS
DIGNIQUE ET TANTUM VBIQUE OCCURRIT

NEAPOLIS
TYPIS JOSEPHI NEAPOLITANI
MDCCLXXII

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

I. De Graeca origine, qua tot oppidis et urbibus in extrema hac Italiae regione positis licet gloriari.—II. De Graecismo ibidem vigente sub Romanorum, ac deinde Gothorum dominatione. — III. Quid de Graecismo Neapolitano senserint Mazochius et Martorellius. — IV. Utrum in iis oris, quae olim Magna Graecia nuncupatae sunt, Graecismus sequioris aevi fuerit Graecorum Byzantinorum, an indigenarum.—V. De Graecismo sub Byzantina dominatione.—VI. De Graecismo sub Regibus Nortmannicis, Svevis et Andegavensibus.—VII. Aegre ferendum est, quod postquam Graecarum litterarum studia revixerunt, ratio nulla sit habita Graecismi nostratis ad deteriora tempora spectantis. — VIII. Quid actum hoc saeculo ab Archivi Neapolitani Praefectura, ut Graecarum Membranarum Syllabus inchoaretur ac perficeretur. — IX. De ratione, qua Syllabus hic contextus est.—X. Cur attexenda fuit Appendix.—XI. De Notis Chronologicis. — XII. De Characterum et Sigillorum ectypis. — XIII. Quid utile ex hoc Syllabo possit hauriri.

I.

Divinus ille Plato, quia non Barbarus, sed Graecus fuisset procreatus, sibimetipsi magnopere gratulabatur, et beneficium hoc numerabat inter reliqua pulcherrima, quae Diis immortalibus accepta referebat. Hanc sapientissimi philosophi sententiam prae oculis habens Antonius Galateus unus multorum ingenio doctrinaque excellentium, qui Aulam nostrorum ex Aragonensi prosapia Regum mire honestarunt, laetatus ipse quoque fuit (1), quod non a Morinis aut Lingonibus, non ab Allobrogibus aut Sicambris, verum a Graecis repeteret stirpis suae primordia, Graecorumque proavorum seriem quam longissimam recenseret. Non absimili ratione nostro vel aevo gloriari fas est compluribus quidem oppidis et urbibus in extrema hac Italiae regione positis, quas genus a Graecis ducere nulli omnino dubitationi est obnoxium. Cuinam enim ex hac origine parum aut dignitatis et decoris, aut incitamenti et alacritatis ad praecelara et ardua quaeque capessenda in posteros redundare videri potest? Ullane seu vetustiorum gentium, seu recentiorum tanta praestitit humanitate simul et bellica virtute, ut Graiae sit anteferenda? Haec

(1) De Situ Iapygiae in Delectu Scriptorum Rerum Neapolitanarum pag. 616.

singulari mentis sagacitate, haec exquisito pulchri sensu, haec mirifica ubertate venustateque orationis, haec liberalissimis institutis, et temperatione rerum felicissima caeteris omnibus anteivit; huic ingens vis obfirmavit pectus, tanquam inexpugnabile munimentum adversus hostiles excensus, et impressiones, quibus propter naturam regionis ipsa patebat. Nec vero tot praeconia laudum magis tribuenda sunt Graeciae transmarinae, quam nostrae, cui Magnae nomen ex suarum Rerumpublicarum potentia, et Pythagoricae sapientiae splendore fuit arcessitum. Heic leges a Zaleuco et Charonda latae, quae omnium saeculorum praedicatione dignae haberentur; heic artes sive ad iuvandam, sive ad ornandam hominum societatem concitatissimo studio et progressu excultae; hinc primum litterae politiores Romam commearunt, ineunte sexto ab urbe condita saeculo, suamque elegantiam et concinnitatem cum rustico et imperioso Latii sermone communicarunt. Nihil porro nos, ad alia properantes, et veriti ne actum agere videamur, cum tot nobilissimi scriptores (1) argumentum hoc probatissimis lucubrationibus exhausserint, nihil memoramus de fortitudine, qua nostrates iidem Graeci adversus immanem Syracusarum Tyrannum depugnarunt, et insignia reliquerunt posteris documenta virtutis nullum periculorum aut mortis genus pro patria reformidantis.

II.

Quod magis ad rem nostram pertinet, in eo positum est, quod post adventum non modo Coloniarum Roma deductarum, sed etiam Septentrionalium Gentium per sequiora tempora non omnis Graecismus apud nos diem supremum obivit. Sub Augustae quidem aetatis exitum Strabo aegre ferebat, et conquerebatur (2) graecanicas nostras civitates universas praeter Neapolim, Rhegium et Tarentum ad mores institutaque Romanorum descivisse. Hinc nonnulli arguerunt ea tempestate sermonem quoque Romanum huc fuisse invectum. At qui hoc sibi tam facile persuaserunt, videntur non satis advertisse, qua polissimum ratione interdum fiat, ut populorum sermones extinguantur. Id enim accidit, prout sensere viri doctissimi, qui ortum, vices et penitiorem reconditamque vim linguarum pervestigarunt (3), si aut populi victoris lingua populo devicto subditoque per edictum imponatur, aut utriusque populi linguae inter se consuetudine diuturna collidantur, et tertius inde sermo enascatur. At enimvero nostris Graecis nec Romani suam imposuerunt linguam, nec illud obtigit collisionis genus, quo sermo novus oboriretur. Graeciae captae sermoni nullo non tempore Romani victores tantum honoris habuerunt, ut

(1) Tiraboschius, *Storia della Letteratura Italiana*, tom. I, parte II. — Winkelmannius, *Histoire des Arts* — Micali, *Storia d'Italia avanti il dominio de' Romani*, parte I. c. XX.

(2) *Geograph.* lib. VI. sub initium.

(3) De Brosses, *Formation mécanique des langues*, chap. 9, n. 162 — Cesarottius, *Ragionamento preliminare al Corso di Letteratura Greca*.

sedulo alacriterque eum colerent, et quam libentissime usurparent; caeterarum vero provinciarum, quibus potiti fuerunt, linguas abolendas iudicarunt, illato sermone latari, cuius maiestati et elegantiae nihil quod comparari posset inerat gentium debellatarum sermonibus.

Post ipsam quoque Romani Principatus in urbem Byzantium migrationem Hellenismus haudquaquam iussus inde fuit exulare. Verumtamen diffitendum non est, quin Graecanica lingua plurimum depravationis ea tempestate pertulerit. Nam cum in Principum palatiis Romanus, ut inquit Cangius (1), apud Romanos vero Graecus semper vigeret sermo, necesse fuit, ut Romani Graecum, Graeci Romanum addiscerent, quo in commerciis et familiaribus alloquiis sese vicissim intelligerent. Sed dum Romani Graecae, et Graeci Romanae linguae cognitionem inchoatae dumtaxat consequerentur, suam dedidicerunt Romani linguam, suamque Graeci corrumpere vocibus perperam a Latinis, quibuscum quotidie versabantur, petitis, et inconcinne invenusteque confictis.

Ut apud Byzantinos, ita et apud nostros Graecos contigisse dicendum est. Abolita quidem non fuit Coloniarum Romanarum adventu lingua, cui Roma victrix fascas submiserat; sed vetustioris formae pulchritudinem ac nitorem amisit, quippe quae locutionibus advenarum quotidie foedabatur. Huic vero corruptioni non aequae pagi, atque urbes, obnoxii fuerunt. Namque in urbibus, ubi coloniae consederant, civesque Romani non pauci diversari et rusticari consueverunt, Graeco sermoni amplius depravationis importatum est, quam in pagis, qui commoratione et commercio exterorum minus celebrabantur.

Cum porro barbarae nationes, e regionibus hyperboreis profectae, Italiam petiverunt, et haec olim praepotens et inclyta totius prope orbis terrarum dominatrix in Gothorum potestatem venit, nostrae quidem Graecae urbes linguam institutaque sua perinde, ac reliqua Italia, retinuerunt. Gothorum enim Reges, ac praesertim Theodericus consilia et hortationes Cassiodori romanarum rerum propugnatoris acerrimi non aspernati sunt, et gentis suae barbariem, non Italorum urbanitatem profligandam esse statuerunt.

III.

Compertum quidem nobis est non defuisse antiquitatum nostrarum vestigatores, quibus ambiguum visum est quod haec nos adfirmavimus, Hellenismum scilicet nostrum vitam protraxisse per omne aevum, quod hactenus persecuti sumus. Nam Mazochius (2), et Ignarra (3) huic suo insigni magistro summa veneratione et amore devinctus pro certo

(1) *Praefat. ad Gloss. Med. et Inf. Graec.* § IV.

(2) *De Neapolitana Cathedrali semper unica*, p. II. c. II.

(3) *De Phratriis primis Graecorum politicis societatis*, pag. 131.

habuerunt Neapolim sub primi Christiani saeculi finem ob comparata sibi Coloniae Romanae iura non solum ad omnimodam Quiritium civilitatem, sed etiam ad principis urbis eloquium sese conformasse, etsi Graecae linguae studium, immo et institutorum Graiorum vestigia aliquandiu adhuc tertio saeculo nonnulla servaverit; sexto autem saeculo, cum Neapolis a Ducibus sub Constantinopolitanae Aulae tutela regi coepisset, coepisse simul nonnihil de graecis Byzantinorum moribus adspergi Latinorum moribus, quibus iamdiu assueverat, praesertim cum etiam ab illo tempore Graeci frequentes huc ventitent. At opinionem, a qua laudati duoviri steterunt, Martorellius (1) binis iisque longiusculis dissertationibus elevavit, contenditque posteriori aevo a Tiberio Augusto per octingentorum fere annorum cursum rem Neapolitanam Graecae se gessisse ac perdurasse, allatis inscriptionibus tum privatis, tum publica auctoritate positis, quarum sermo Graecus eius sententiae robur et fidem conciliabat. Huic plane scriptori Pelliccia (2) alique non inferioris subsellii viri adstipulati sunt. Quisque vero non magis tot hominum doctissimorum auctoritate, quam rationum momentis sibi persuadebit vero similis esse quod Martorellius autumavit, modo consulat quae Michael Bassius Artis Diplomaticae Antecessor de hoc argumento enucleavit in opere (3), quo Neapolitanum Archivum illustrandum suscepit. Ibi enim ab auctore, qui sese ab adolescentia contulit ad perscrutanda vetera monumenta, et in laborioso hoc vitae genere consenuit, animadversa de Neapolitano Graecismo permulta scitissime fuerunt, et prae reliquis illud, scilicet graecas subscriptiones, quae in latinis nostris saeculi X et XI membranis occurrunt, palam omnibus facere Graecos homines, a quibus exaratae fuerunt, non Byzantinos Neapoli degentes, sed cives Neapolitanos fuisse, nec illud obstare, quod Marinus (4), et Savignus (5) edixerunt de graecis subscriptionibus quorundam Ravennatium monumentorum, eas nempe Graecis non Ravennatibus, sed Ravennam aliunde profectis esse tribuendas; nam quod Ravennae latinae originis urbi convenit, non item convenit Neapoli, quae suis a primordiis Graeca fuit, et ab institutis Graecorum serius, quam reliquae urbes Italicae, ad latina commigravit.

IV.

Utrumque autem libeat aliis quaestionem de Neapolitani Hellenismi vicibus diiudicare, eiusdem generis quaestio quoad Hellenismum Magnae Graeciae certe quidem habet quo facilius et stabilius definiatur. Nos haud latet Assemanium (6) de Calabriae Grae-

(1) *Thec. Calam.*, lib. II. cap. V. parte IV et V.

(2) *Istituzioni Diplomatiche*, pag. 41.

(3) *Ordinamento del Grande Archivio Napoletano*, pag. 57 a 67.

(4) *Papiri diplomatici* pag. 253, n. 47.

(5) *Storia del Dritto Romano nel Medio Evo*, t. 1, § VI. *Del dominio dei Greci in Italia*, pag. 226.

(6) *De Rebus Neapolitanis*, t. IV. pag. 91.

citate idem illud statuisset, quod Ioannes de Ioanne (1) quoad Siculam Graecitatem statuerat, nimirum utramque sub Romanorum dominatione a latino sermone attritam fuisse. Si de attritu solummodo locutus uterque fuit, cui non patet eos non edixisse Graecorum linguam linguae Romanorum omnino cessisse? Mazochius ipse (2), cum aeneas tabulas Heraclenses commentario prope aureo explanaret, quodam usus diverticulo ad persequendam controversiam, de qua nos haec mentionem iniecit, ait sese vereri, ut posset de Magna Graecia confirmare, quod de Graecitate Neapolitana ex vero defensitasse putabat. Observavit enim vir omnigena eruditione spectatissimus in Magnae Graeciae remotae ac sepositae latebris facile se Graecismum tueri potuisse, quominus infusa peregrinitate excluderetur. Ad haec ubi novit (3) sententiam Galatei ab aeo vetustiore repetentis originem Graecorum aeo suo in Neapolitano Regno superstitem, exceptis tamen coloniis, quae sub eiusdem Galatei tempora ex Albania in nostras oras sese contulerunt (4), graecoque ritu, at Albanensi idiomate utebantur, parum absuit quin huic non aspernando scriptori adsentiretur. Id enim vetuit dubitatio, quae sibi iniiciebatur, an non sequioribus saeculis Graecorum, qui trans mare degebant, migrationes in neapolitanas oras accidissent. Huiusmodi vero dubitatio manabat ex eo, quod animadvertibat Calabrensis Graecismi naturam et ingenium magnam partem ad Byzantinum vernaculum idioma deflectere, et quamdam praeserre analogiam in nominibus et verbis inclinandis. At quoniam complures e nostris provinciis et omnium maxime Apulia, Iapygia et Calabria, quina circiter saecula Byzantino Imperio paruerunt, mirumne videbitur quod ibi graecanicae voces ad naturam, ingenium et inclinationem vocum Byzantarum magnam partem accesserint? Mirum foret, si non ita evenisset tum ex alternis quotidianis inter Graecos indigenas, advenasque colloquiis, tum ex usu et familiaritate librorum, qui Byzantino idiomate conscripti nostras in oras commeabant, sive Liturgici, sive Nomici, sive Iatricsi, sive alterius generis. Hinc revera factum est, ut lingua nostrorum Graecorum, quae a puriore illa veteri post Romanorum in nostras oras adventum iam desciverat, particeps quoque evaserit corruptionis, quam Graecitas Constantinopolitana subiverat, variis invecis vocum terminationibus, et litteris modo ademptis, modo additis, modo commutatis perinde, atque adimi, addi et commutari apud Byzantinos consueverunt.

Sed quamvis Graeci advenae in causa fuerint, cur indigenarum Graecorum sermo amplius depravaretur, non est tamen obliviscendum Byzantinos saepenumero viros in nostras confluisse provincias, qui harum Graecismo aliqua ratione profuerunt, uti patebit ex iis, ad quae persequenda gradum facimus.

(1) *De Divinis Siculorum Officiis, cap. VI, n. 3, pag. 42.*

(2) *Diatriba I de Magna Graecia, cap. IX, pag. 62 et 63.*

(3) *Op. cit. pag. 123, n. VII.*

(4) *De migrationibus Graecorum in nostras oras ab Epiro saeculo XV sub Regibus Aragoniis, et ab urbe Corone saeculo XVI. sub Carolo V, si lector plura doceri concupiverit, consulat opusculum Angeli Masci inscriptum « Discorso degli Albanesi del Regno di Napoli » necnon opusculum uberiori eruditione referentem Laurentii Bianchi ex Oppidi S. Ioannis Toparchis graecarum rerum studiosissimi, quod praefert titulum « Raggiuglio della Gente Albanese, e delle sue Colonie » ubi de lingua et moribus Albanensium plurima scitu digna offeruntur.*

V.

Cum saeculo sexto Cassiodorus secessum et otia sibi quaereret a publicis negotiis, quibus gerendis diu, nec sine maximo Italorum emolumento vacaverat, prope Scyllacium ab inchoato excitavit Vivariense Coenobium, quo Graecos prae reliquis viros ingenio et eruditione insignes arcessivit, qui secum in excolendas sacras profanasque litteras ac praesertim Graecas tota animi contentione et sedulitate incumbere, uti Garellius fuse tradidit in Commentario de vita Cassiodori. Inter eos eminebant Dionysius Exiguus, et Epiphanius graecis disciplinis apprime imbuti. Horum quidem Coenobitarum labores effecerunt, ut per ea tempora, quibus barbaries et ignorantia quoquoersus apud reliquas Occidentis incolas grassabantur, in Calabria non parum pristinae humanitatis incolume perennaret.

Octavo autem saeculo alii complures abeuntes ex Imperio Byzantino Monachi, ut Leonis Isaurici ad exterminandum sacrarum imaginum cultum debacchantis sese crudelitati eriperent, partim Neapoli, ut testatur Ubaldo (1), partim in Calabria suum domicilium collocarunt. Quicquid litterarum secum attulerunt, id ultro manciparunt usui Graecorum incolentium loca, ubi summa benignitate fuerant excepti. Hinc vergente eodem saeculo Marcus Hydruntinus Episcopus Graeca Hymnographia, aliisque plurimis ingenii monumentis editis in Graecorum Officiis immortalitatem nominis sibi comparavit. Sub eiusdem saeculi exitum Anglia quoque sermonis Graeci non ignara extabat; quare Carolus Magnus inde accivit, qui graecas litteras apud Germanos publice doceret. Sed postquam Princeps hic sapientissimus e vita migravit, studia litterarum omnium, graecarumque imprimis in Germania et Anglia prorsus obsoleverunt, et mentes hominum ad pristinam relapsae sunt rerum ignorationem et socordiam. At secus in Calabria sese res habuit. Illic enim saeculo nono sermo graecus non detrimentum, sed incrementum accepit ope aliorum Sodalium Ordinis Basiliani, quos Patriarcha eo Constantinopoli proficisci iubebat, ut amoliendae Romanorum Pontificum auctoritati, et Graeco ritui latius propagando operam navarent. Horum non paucos excepit Iapygia, ubi Neritina in urbe Graecanicum gymnasium instituerunt, in quo studiosa iuventus graecis litteris atque disciplinis imbueretur. Quamquam vero eodem saeculo modo Saraceni, modo Longobardi politi fuere urbibus, quae Graecis Imperatoribus parebant, ex alienigenarum illorum dominatu Graeca lingua non aliud passa fuit, nisi quod in eam aliquot Saracenicam et Longobardicam vocabula inrepserunt. Neque sub ipsorum potestate ea loca diu fuerunt; nam Graeci Principes missis militibus inde Saracenos ac Longobardos expulerunt, Apuliamque, Iapygiam et Calabriam in suam ditionem receperunt.

Saeculo decimo Apulia et Calabria truculentissimis vexatae bellis fuerunt, quibus Othones Germanorum Imperatores delere conati sunt dominationem Graecorum Principum in nostris regionibus. Otho I, ut cladem ulcisceretur suis militibus Proceribusque illatam

(1) *Chronicon Dacum Neapolis apud Pratillum Tom. II. pag. 101.*

a Graecis per proditionem, cum de nuptiis inter suum filium, et Theophaniam Graeci Imperatoris filiam ageretur, misit huc Gualtherium et Sigibertum belli duces. Graecorum copiis in insidias pertractis, et partim trucidatis, partim post truncatas ad contumeliam nares Constantinopolim dimissis, Apulia et Calabria Occidentis Imperio submissae fuerunt, et Graecis Italiotis ingens impositum est tributum. Sed anno 979 Basilius et Constantinus Graeci Imperatores turpe rati se vetere tot annorum Apuliae et Calabriae possessione deiectos, Saracenis, quos nuper Creta exegerant, magna mercede conductis, Italiam invaserunt, et Bario ac Matera urbibus expugnatis, Apuliam primum, deinde nemine prohibente Calabriam receperunt, arma longius etiam promoturi, nisi vis maior aliqua obstitisset. Obstitit quidem alter Otho, qui e Germania cum exercitu huc advolavit; sed fusus et fugatus vix natando vitam servavit. Satis constat hanc cladem tantam fuisse, ut si Graeci protinus inde in reliquam Italiam exercitum adduxissent, eam universam, ut ait Sigonius (1), haud magno admodum negotio in potestatem fuerint adducturi.

Iam vero si regiones illae saeculo decimo non longo temporis intervallo Occidentis Imperio paruerunt, et Graecum deinde Imperium apud eas latius propagatum est, cuinam ambiguum esse potest, quin ibi Graecismus nihil detrimenti ceperit, immo ex amplificata postmodo Graecorum Moderatorum potestate maiorem ipse vim et dignitatem sit adeptus? Et sane per ea tempora apud Calabros S. Nilus Graeco eloquio sese omnibus probavit, hymnumque de S. Benedicti laudibus, et epistolas graece conscripsit, quae non contemnenda ingenii monumenta pientissimi eius Coenobitae nomen posteritati commendarunt.

Nec minus celebritatis eodem aevo sibi peperit Ioannes Philagathus, cui Rossani apud Calabros ex obscura stirpe prognato non vulgare ingenium, graecarumque litterarum cognitio ad honores amplissimos iter muniverunt. Legati ad Graecum Imperatorem munia demandata ei fuerunt; verum hinc nemo arguat eum tantum modo graeci sermonis novisse, quantum graeco interpreti satis esset, cuiusmodi fuerunt plerique eorum, quos Gradenigus (2) recensuit, ut italicum aevi deterioris Graecismum adsereret; quamobrem eum falsum esse non iniuria Schoellius (3) notavit. Philagathus non lingua solum, sed disciplinis quoque graecanicis, quantum ea tempora ferebant, instructus erat, quo doctrinae apparatus factum est, ut Principibus viris in aula tum Orientis, tum Occidentis placuerit, et dignitate primum Abbatis Nonantulani, dein Episcopi Placentini fuerit condecoratus.

(1) *De Regno Italiae lib. VII, pag. 431.*

(2) *Della Letteratura Italo-Greca Lettera al Cardinal Quirini.*

(3) *Histoire de la littérature grecque profane. Tom. VII, pag. 278, n. 1.*

VI.

Saeculo autem XI, condito apud nos Nortmannorum Principatu, qui saeculo insequenti evasit in Siciliae Regnum, et rerum nostrarum maiestatem atque gloriam redintegavit, non creptus sermo graecus fuit civibus, qui tot saeculorum intervallo eum servaverant. Principes ipsi Nortmanni a Graecismo quidem non abhorruerunt, idque testatissimum faciunt diplomata graece conscripta, quibus Coenobia et Ecclesias Graecorum subditorum privilegiis, donationibus, et aliis munificentiae ac pietatis significationibus prosequuti fuerunt.

Svevi porro, post extinctam Regum Nortmannorum stirpem, utraque Sicilia potit graeco sermoni honorem ipsi quoque habuerunt. Exploratissima res est Federicum Siciliae Regem et Romanorum Imperatorem edidisse Constitutiones Regum praecessorum et suas non solum latina, sed graeca etiam lingua, nimirum quia consulendum esse vel Graecis sibi subditis partim ultra, partim citra Siciliense fretum providentissimus ille publicae incolumitatis adsertor probe intellexit.

Heic vero nobis temperare non possumus, quin moderatorem hunc populorum tanta laudatione cumulandum esse dicamus, quanta insectandos vituperatione remur latinos Imperatores, qui Constantinopolim eodem aevo tenuerunt. Istorum enim maxima fuit despicatio, qua graecas litteras intuebantur. Quamvis ab anno MCCIV ad annum MCCLXIII urbem monumentis graecanicae sapientiae ditissimam moderati sunt, nihil tamen inde in eorum patriam advectum est, quod Occidentis barbariem imminueret, ac praeclarum foret trophaeum susceptae expeditionis. Auro, argento et reliquae pretiosae suppellectili Byzantinorum inhiabant, eaque per summum scelus expilarunt, quemadmodum a Niceta Choniate, et Villharduino proditum memoriae fuit. Quod si Federicus noster, qui eodem saeculo in Orientem transfretavit, non coactus esset celerrime inde redire ob Italorum inopinas defectiones, et non solum Hierosolyma, sed etiam Constantinopolim suo adiecisset imperio, ex hoc triumpho longe praestantiores, quam Franci, cepisset fructus. Non enim divitias hausisset Graecorum, sed libros, qui apud eos extabant, et Occidenti erudiendo, bonisque artibus excitandis poterant mancipari. Tanto flagrabat amore litterarum et praesertim graecarum! Tantum aberat ut Graecos Byzantinos despiciatui haberet is, qui non mediocre curam Graecorum neapolitanas et siculas ditones inculentium!

Sed ut e semita in viam redeamus, quid testimonio graecarum Constitutionum, quas commemoravimus, opus est nobis ut perennitas graeci sermonis in regionibus nostris per ceteriora saecula palam fiat, si plerasque daturi sumus heic membranas, quae non Principum modo Svevorum, sed Andegavensium quoque temporibus conditae fuerunt, et diuturnitatem eius sermonis luculentissime testantur? Illud potius notatu dignum ac nemini silentio praetereundum arbitramur, admirabilem Dei immortalis Providentiam, cuius arcana consilia res hominum, et reliquam naturam universam moderantur, ita res nostras aevo deteriore comparasse, ut eloquium antiquitus e Graecia in nostras oras in-

vectum, diutius in eisdem perduraret, quo ipsum olim deserviret excitandis apud Italos ingenuis artibus, et pene ab orco revocandis. Nam saeculo XIV ex oppidis Calabriae prodiverunt Barlaamus et Pilatus, quorum prior Petrarcham, alter Bocatium graecas litteras docuerunt, fontesque uberrimos Atticae venustatis utriusque aperuerunt. Ita factum est, ut etrusci illi duoviri post Aligherium praeclearissima italicarum litterarum lumina et ornamenta evaserint. Accitus praeterea Florentiam Pilatus, tam eius urbis, quam urbium finitimarum cives incredibili quadam cupiditate addiscendi graecanici sermonis inflammavit. Quamobrem optimo iure gloriari Calabriae licet, quod antequam ab exciso Constantinopolitano Imperio, nimirum medio fere saeculo XV, doctissimus quisque Graecorum in Italiam sese recepisset, per urbes italicas e Calabriae latebris graecae litterae iam a saeculo proxime superiore sese propagaverant, ut a Ioanne Andresio (1) primum animadversum fuit, et auspiciatissimis conatibus squallorem situmque barbaricae aevitatis detergere ocoeperant.

VII.

Iam vero si tam praestabile beneficium dimanavit e Graecitate in nostris regionibus tanquam Sacro Igne aut Palladio adservata, par aequumque fuisset, ut renatis litteris docti viri de congerendis eius monumentis ac serae posteritati mandandis aliquam iniissent rationem. Per ea quidem tempora seges ingens conquiri potuisset graecarum membranarum, quae in tabulariis Coenobiorum, Ecclesiarum et Municipiorum, nec non intra privatarum domorum parietes tunc extabant, et dilabentibus subinde saeculis evanuerunt. Sed qui studiis humanioribus indulgebant, repudiabant et aversabantur chartulas et diplomata ceterioris aevi, utpote barbariem redolentia; codices vero, quibus elegantiora graecanicae urbanitatis et sapientiae monumenta fuerant commissa, in deliciis et amoribus habebant. At si genus hoc litterarum magni aestimandum erat, alterum illud contemni et explodi non oportebat, cum inde posset abunde hauriri, quo praeteritorum temporum illustraretur memoria. Ianus Parrhasius Calabrensium graecarum latinarumque litterarum ea tempestate callentissimus e patriis Coenobiis permultos quidem corrogavit graecos codices, qui post eius obitum primum ad Seripandum Romanae Ecclesiae Cardinalem, deinde ad Neapolitanum Monasterium S. Ioannis ad Carbonariam spectarunt (2); deterioris vero aetatis diplomata caeterasque membranas, quibus eadem Coenobia affluebant, nullo dignatus est intuitu.

(1) *Origine e progresso d'ogni letteratura. Tom. I. cap. XII. §. 204.*

(2) *Catalogus horum codicum anno MDCLXXXIV a Paschali Baffio graecarum litterarum laude cum paucis comparando, et Neapolitanae principis Bibliothecae Praefecto concinnatus atque missus fuit ad Christophorum Harles, qui tunc Hamburgi emendatiorem auctioremque Fabricii Bibliothecam Graecam edebat, quique litteris ad eundem Baffum, et Caietanum de Ancora datis ac praepositis parti secundae tomi posterioris eiusdem Bibliothecae, ait: « illustris Baffi, qui in Graecia habitas, libenter suscepisti id negotii, ac diligentissime composuisti illum catalogum, tuaque ipsius manu nitide curateque scripsisti. Quem quum accepissem, quanto perfusus sim gaudio, dicere non possum. Atque ego nescio, num raram tuam humanita-*

Ex obiurgationibus, quibus tamquam censoriis notis scriptores longe gentium nos inurendos putarunt, non omnino refelli posse videtur ea, qua edixerunt maiores nostros in veteribus monumentis aestimandis secutos esse rationem causidicorum, qui ea duntaxat magni faciunt et commentantur, quae causarum ab ipsis agendarum defensionem suffragantur. Et re sane vera si graecum aliquod documentum nostri scriptores in suis lucubrationibus per antea saecula attulerunt, non alia mente hoc factitarunt, nisi ut ex eius auctoritate rei cuiusdam peculiari, de qua disserabant, fides compararetur.

Nec solum Neapolitanis scriptoribus, sed etiam Siculis id moris fuit. Nam Rocchus Pyrrhus, Ioannes de Ioanne, et, ne recentiores missos faciamus, Morsus et Mortillarius, quamvis tot vetustiora graeca monumenta satis explorata et prope in numero haberent, tamen vix ea pauca ediderunt, quibus suum quisque argumentum fulciri, aut luculentius apparere existimavit. Nudius tertius ex Panormitanis typis prodiit Graecum Chartarium concinnatum, ditatumque italica versione et adnotationibus a Iosepho Spada. In eo tamen editae sunt vix quinque et quadraginta graecae membranae, nimirum eae, quas sollerti eruditoque collectori obtulit Regium Archivum Panormitanum. Cum vero in reliquis eius Insulae tabulariis procul dubio delitescant alia quamplurima Graecitatis Siculae monumenta, Chartario iam edito factum satis nondum est tot eruditilium reliquorum editionem flagitantibus.

Neapoli vero saeculo proxime praeterito non defuit, qui consilium iniverit graecanicas undequaque membranas eruendi, et cum latina interpretatione in lucem emittendi. Fuit is videlicet Paschalis Bassius, pagina proxime superiori a nobis laudatus, qui rogante Coenobii Cavensis Praesule grave admodum subiit onus interpretandi graecas chartulas, quae in eiusdem Benedictinae Sodalitatis pluteis sepositae, iamdiu, sed frustra interpretem desideraverant. Id muneris strenue diligenterque obeuntem vehementer incendebat cupiditas obeundi muneris longe gravioris, scilicet contextendi edendique Chartarium Graecum copia membranarum quanta maxima locupletatum. At inauspicato anno MDCCXCIX saevientibus rerum civilium turbinibus egregius hic Graecitatis nostrae vindex et explinator acerbo elatus est funere, eoque interempto spes occidit Chartarii, quod impense omnes deprecabantur.

VIII.

Nostra porro aetate cum Gallorum acies longe lateque victrices neapolitanis ditio- nibus politae fuerunt, et inter nova eaque bene multa ab ipsis advecta instituta prodiit hoc nostrum ingens Tabularium, in quod publica omne genus acta convectarentur, depositae haec fuere simul cum latinis copiosioribus monumentis graecanicae aliquot mem- branae, quae superiore saeculo ex coenobio Calabrensi sub titulo S. Stephani de Nemore Neapolim fuerant delatae, ut earum incolumitati consuleretur adversus pericula impen-

tem, miramque promptitudinem, an singularem curam et incredibile litterarum iuvandarum studium in illo concinnando magis admirer et praedicem. »

dentia ob terrae motus qui anno MDCCLXXXIV Calabriam miserandum in modum afflictarunt. Silentio praetereundum non est monumenta haec fuisse hausta ex eo Tabulario, cui Vargas Macciucca medio fere saeculo XVIII bellum diplomaticum indixit, et eius auctoritatem ac fidem labefactare ac subvertere conatus fuit. Verum ex pugnis ab eo pugnatis factum aliud non est, quam ut memoratum Tabularium maiorem celebritatem, illustriusque nomen et decus indipisceretur. Nam viri diplomaticarum rerum satis periti, cuiusmodi fuerunt Trombyus (1), Franchius (2), et Anonymus Chartusianus (3), suscepto eius patrocinio, tot et tanti ponderis argumenta congegesserunt in adversarium, virum caeteroquin ornatissimum, ut neapolitanae Curiae Iudices, ad quos controversae rei cognitio spectavit, impetitam diplomatum ingenuitatem lata sententia confirmarint, et potius veritati ac iustitiae litaverint, quam opinioni, quae vulgo per ea tempora adversus Monasticas Sodalitates increbuerat.

Graeca haec cimelia non satis multa videbantur; quapropter viri praestantissimi, Archivo subinde praepositi, solliciti fuerunt de graecarum membranarum accessione. Et sane huius rei sategit Antonius Spinellius e Scalaeae Principibus de Neapolitanis omnibus Archivis benemerentissimus, coemptis aliquot graecis membranis a Caietano Graeco eximio Neapolitano Iurisconsulto. Angelus deinde Granitus Castri Abbatis Marchio ad Archivorum Praefecturam evectus velificatus ipse fuit aliquantulum Graecitati. Sub hoc Praefecto nonnullae membranae Graecae sunt traditae a Michaele Baffio, qui suam ultro contulit symbolam, quo nostri Archivi tum graecanicae opes, tum fama et decus amplificarentur. Coenobita vero Kalephatus, qui Casinensis Tabularii curam gerebat, Codicem Italo-byzantinum pollicitus fuit, de quo tamen fidem oppigneratam, uti mox dicturi sumus, haud liberavit.

Ventum erat ad annum MDCCCLX, cuius memoria ob inauditam rerum publicarum apud nos commutationem nulla temporis diuturnitate delebitur. Archivorum tunc Praefectura demandata fuit Francisco Trincheræ, qui omnium quidem monumentorum, maxime vero graecorum, sibi habendam esse rationem statuit, eaque ut lucis usura donarentur, vix adsequi verbis licet quanta ille constantia et alacritate adlaboraverit.

Constituta olim fuerat sub Spinellio desuper laudato quaedam in hoc Archivo societas, quae latina monumenta illustraret ederetque. Ipsa quidem spartam huiusmodi ornandam suscepit, et anno MDCCCXLV in lucem emisit primum volumen latinarum antiquiorum membranarum, quod ab eruditissimorum hominum comitiis ad litteras, scientiasque promovendas Neapoli eodem anno habitis exceptum non sine commendatione fuit. Eadem porro societas sub Archivorum Praefecto Granito advocata ab eo munere, nullam prope partem habuit in quinque reliquis voluminibus, quae per insequentes annos in publicum prosiluerunt. At Trincheram minime latuit quam necesse foret, ut exsoluta illa societas iterum coalesceret; quocirca Michaelem Baffium supra memoratum, et Ianuarium Seguinum humaniorum litterarum Professorem emeritum, qui antea cooptati ambo fuerant in eam societatem, ad pristina munia revocavit, addiditque Gabrielem Iordanum Palaeographiae Pro-

(1) *Risposta alla scrittura del cav. Vargas.*

(2) *Difesa degli antichi diplomi normannici spediti a favore di S. Stefano del Bosco.*

(3) *Risposta al signor Vargas.*

fessorem, Vincentium Battium ab Epistolis Praefecturae Archivorum, et Federicum Margiottium huius Archivi Officialem graecanicae litteraturae non mediocriter peritum. Instauratam hoc pacto societatem iussit graecis monumentis animum intendere, et eisdem posthabere monumenta latina, quorum cum edita iam fuissent quotquot Regni Siciliae a Nortmanno Rogerio conditi aetatem praeiverant, caetera omnia, quae publicanda supererant, non inconsulto procrastinari usque adeo poterant, donec graecorum absolveretur editio.

Ut primum eidem Archivorum Praefecto innotuit extare in maiori Bibliotheca Neapolitana nonnullas graecas membranas apographas, illuc delatas post interitum nuper hic laudati Paschalis Bassii, ad quem pertinerant, utrarumque exempla habere curavit. In spem ingressus fore, ut ex provinciis neapolitanis, ubi graecum eloquium diutius perduravit, corrogari alia possent documenta graecanica, viros amplissimos publicis ibi rebus administrandis praepositos semel atque iterum hortatus fuit, ut si quid Graecitatis apud Provinciales adhuc deprehenderetur, huc transmitterent ad nostrae rei litterariae incrementum; illic vero nihil huiusmodi deprehensum fuisse praeter aliquot Episcopalis Archivi Neritini membranas, de quibus mox sermo habebitur, vehementer indoluit. Huc accessit quod certior factus fuit Kalephatum valetudine singulos in dies ingravescente a contextendo Codice, quem pollicitus erat, supersedissee. Quamobrem ab eo petivit ut graeca Casinensis Archivi monumenta exscribenda curaret, et Neapolim mitteret, ubi mandata typis cum reliquis quantoeyus edendis Graecismi reliquiis in lucem conspectumque doctorum hominum prodirent. Multum diuque tergiversationibus oblectandum fuit; sed flagitationi tandem obsecundatum est, devicta ac perdomita illaudata quadam zelotypia, quae membranas Casinenses cum Neapolitano Archivo communicari moleste ferebat. Allatis igitur Casinensium documentorum apographis volupe fuit tenere demum et conspiciari quod frustra iamdiu desideratum fuerat; nisi quod interpretationes latinaeque versiones a Kalephato confectae, et simul cum apographis huc missae, longe pauciores et minus climatae visae sunt, quam quae ab eiusdem Coenobitae eruditione et sollertia expectabantur. Quominus plura ille castigatioaque praestaret, impedimento fortasse fuit valetudo, qua paulo post factum est, ut nondum devexa in senium aetate e vivis demigraverit.

Itaque mittendus fuit ad Coenobium Casinense unus ex Archivi nostri Officialibus, qui apographa huc a Kalephato missa cum autographis inibi exstantibus quam diligentissime conferret. Is fuit nimirum Federicus Margiottius in Graeca Palaeographia admodum versatus, qui deprehensis et emendatis compluribus tum sententiis, tum vocibus fidei autographorum repugnantibus, ad nos recensionem attulit, quoad eius fieri poterat, absolutam et perfectam. Mandatum eidem Margiottio fuit munus haud perleve conficiendi exempla ex membranis graecis Tabularii Cavensis, et ex latinis earum versionibus, quas Paschalis Bassius, ut supra diximus, concinnavit.

Tum vero cura omnis et cogitatio conversa fuit ad graecas huius Neapolitani Tabularii membranas. Harum vix paucae donatae iam fuerant interpretatione et latina versione, quarum utraque adhuc castigationibus indigebat. Altera haec documentorum copia multo quidem maior erat prae reliquis ex Archivo tum Cavensi, tum Casinensi, et ex Regia Bibliotheca, ut nuper diximus, exscriptis ac recensitis. Scriptura porro in omnibus

fere occurrebat lectu difficillima, et animum omni spe deicere videbatur. Hinc quantum laboris, et quamdiu fuerit adeundum, facile est unicuique per se intelligere. Nemo autem sibi persuadeat nos haec omnia commemorasse ad ostentandum laborem ipsum, quo defuncti sumus, et ad conciliandum eius exaggeratione pretium huic Syllabo. Fucata huiusmodi commendatione Syllabus hic non eget. Quod si quantopere fuerit insudandum, enarravimus, necessum id habuimus, ne quis fortasse arbitraretur nos nactos esse membranas ita iam paratas, ut nihil aliud praeterea fieri oportuerit, quam typographicis eas praelis submittere. Hoc enim pacto iudicari de re nostra posset ab iis praesertim, qui ephemerides quasdam lectitarint, ubi nuntiatum anno MDCCCLX perperam fuit iam iam in lucem datum iri Chartarium Graecum ab Archivo Neapolitano, et Codicem Italo-Byzantinum a Kalephato. Ibi enim, nisi propositum esset vacuis pollicitationibus fucum facere, nuntiandum erat Chartario vix manum admotam esse, de Codice vero solum cogitari, de quo post obitum Kalephati nihil allatum ad nos fuit praeter ea, quorum supra mentionem iniecit.

IX.

Res nunc postulat, ut qua ratione Syllabus hic sit contextus lectori palam faciamus. In primis monere iuvat nos scripturam membranarum tanta fidelitate exhibendam curasse, ut nihil nec ademptum, nec additum, nec aliquatenus immutatum fuerit in orthographia, tametsi litterae, diptongi, accentus et interpunctiones plerumque emendationem postularent, aut desiderarentur. Has igitur aliasque complures a praeceptionibus grammaticis aberrationes nemo tribuat nostrae, aut typographorum nostrorum oscitantiae, cum tribuendae omnino sint earundem membranarum conditoribus. Si quando necesse omnino fuit, ut sententia constaret, aliquod vocabulum graecum addere, hoc uncis inclusimus.

Fidelitas in repraesentandis veteribus monumentis usque adeo servanda nobis visa est, ut quamvis pleraeque harum membranarum vix quidquam discriminis inter se praeferrerent, non ideo eas in compendium redigere, sed totum earum contextum, qualiscumque demum esset, edere in animum induxerimus. Neque ex hac sententia nos dimoverunt lectores delicatiores, quibus frequentior earundem formularum repetitio fastidium sit allatura. Nam membranae ipsae, quarum formulae nihil propemodum inter se discrepant, et propterea satietatem gignere videntur, aliquid semper habent quod antiquitatum vestigatores dignum animadversione censeant, nisi aliud nomina personarum et locorum, in quibus varietas dominatur.

Eiusdem fidelitatis observantia nobis suavit, ut perpauca illa fragmenta, quae in aliquot membranis edacitate temporis plurimum deletis supererant, ipsa quoque in hoc Syllabo suum locum sortirentur. Item non praetermittendas duximus versiones antiquitus rudi latinitate conditas nonnullorum diplomatum, quorum autographa partim supersunt, partim deperierunt; superstitem vero additae quoque sunt versiones modo Paschalis Baffli, modo nostrae, quas *Recentium* appellatione donavimus, ut ab antiquis distinguere-

tur; ipsas autem addi non visum est prorsus inutile, siquidem antiquae graecum contextum aut non fideliter, aut obscure reddebant, et ideo lectoribus, quibus sermo graecus non satis esset familiaris, vix quidquam profuturae videbantur.

Ex veteribus autem latinis versionibus locum insigniorem illae obtinent, quas posteris servavit in Casinensi Tabulario Petri Diaconi Regestum, de quo proderit audire, quae Kalephatus ad nos scripsit:

« Est hoc Regestum volumen membranaceum in folio minori inter MSS. Codices Archivi Casinensis signatum numero 902 characteribus longobardicis minusculis sacculi XII, utpote procul dubio exscriptum sub oculis ipsius collectoris; in quo tamen non paucas postea adiectiones intulerunt, qui Petrum in officio sunt subsecuti. Totum, quod continent, opus, ut ipsiusmet Petri verbis in Praefatione ad Seniorectum Casinensem Abbatem utar, dividitur in sex decisiones; in Privilegia, in Praecepta, in Oblationes, in Libellos, in Renuntiationes, in Sacramenta. Exorditur insigne hoc Casinense Chartarium ab huius Sacri Coenobii primordiis ea tantum monumenta complectens, omni veritate et diligentia exemplata, quae auctoris aetate ob vetustatem temporumque iacturas ruinam proximamque interitum pro certo minitabantur. Porro his omnibus exemplis, seu apographis, quam maximam fidem augent diplomata non pauca, quae hodie in suis originalibus membranis supersunt, quaeque cum exemplis a Petro in suo Regesto exaratis ad litteram conveniunt.

« In secunda autem huius Chartarii divisione, ubi proponit praeccepta Imperatorum, Regum, caeterorumque Dynastarum huic Coenobio concessa pro iurium suorum ac possessionum securitate, prudens Bibliothecarius illa etiam adiecit, quae ab Imperatoribus Byzantinis, suisque Officialibus data repperit, quando hae Italiae Meridionalis provinciae, diversa bellorum sic disponente fortuna, illis parebant. Pauca vero haec sunt, nempe sexdecim, ut dixi, a IX saeculo ad XII, quibus Byzantini Augusti, eorumque nomine Protospatharii, Patricii et Catapani privilegia, donationes caeteraque huiusmodi concedebant sive sacro huic Monasterio, sive Cellis, Ecclesiis et Grangiis ab hoc Casinensi, velut a capite membris, dependentibus, sitis in provinciis Adriaticum sinum respicientibus a mari Thermularum in Trentanis usque Tarentum.

« Atamen in latinum versa dicto Regesto nobis Petrus ea conservavit, nec eorundem graeca autographa inter huius Archivi chartas invenire potuimus, si duo tantum excipias, quae bilingua sunt, idest prius graece scripta, quibus postea immediate sequitur latina versio, quae eadem cum illa est, quam in laudato Regesto legimus. Ex quo mihi persuadeo plerosque illorum Principum, vel Ducum in morem habuisse vertere in latinum eorum publica acta graeca, quae italicas personas respicerent, ad hoc ut rectius ab istis intelligerentur. Unde procul dubio manavit, quod hodie invenimus huius generis scripturas in membrana, quae diploma aliquod in una pagella tibi exhibeat, prius graece, postea latine scriptum. Quae omnia ideo ita exposui, ut omnis suspicionis ansam his praecidam, qui ultro possent Petrum nostrum barbarissimae illarum versionis auctorem praedicare. Qua enim ratione Petrus, qui in caeteris suis lucubrationibus castigatum et saepe non inelegantem se praebuit scriptorem, in his porro versionibus ignorantiam atque barbariem affectaret? »

X.

Necesse fuit, ut Appendice in binas partes distributa hic Syllabus donaretur. Inchoatus enim iam pridem ipse fuerat, cum praeter expectationem octo et decem graecanicae membranae ex Episcopali Archivo Neritino huc delatae fuerunt, quas Sanfelicius Praesulum Neritinarum doctissimus exeunte saeculo XVIII recuperare et custodire sategerat, cum scilicet Rege annuente in eius Seminarii potestatem venerunt bona et chartulae Basiliani Monasterii Civitatis Gallipolis sub titulo S. Mauri, quod iamdiu abolitum in Regii Juris Abbatiam fuerat commutatum. Huiusmodi membranarum duae quidem suam ob aetatem in Syllabo collocari potuerunt; ex reliquis vero conflata est pars prior Appendicis. Huic addita praeterea sunt tria diplomata, quae, utcumque Constantinopoli condita, neque ad Graecos nostrates spectantia, paucisque abhinc annis edita et illustrata singulari lucubratione a Paschale Placido tunc Archivi Neapolitani alumno, nunc causarum patrono haud poenitendo, visa tamen sunt edenda quoque in hoc Syllabo, ubi graeca universa eiusdem Archivi monumenta comprehendere propositum fuit.

Ad alteram vero partem Appendicis omnes reliquae amandatae sunt membranae, in quibus notae chronologicae desiderantur, neque ex earum contextu argumentum aliquod satis certum eruitur, unde citra omnem dubitationem statui possit annus, quo exaratae fuerunt.

XI.

Quod spectat ad notas chronologicas, monendum imprimis est nos in subducendo anno aerae christianae ab anno in autographis graecis consignato eam secutos esse methodum, quae ad inveniendam graecorum monumentorum epocham anno aerae christianae respondentem detrahit annos 5509, si monumenta condita fuerint in aliquo ex quatuor extremis anni mensibus, qui apud Graecos novam indictionem, novumque annum secum ferebant; detrahit vero annos 5508, si ad aliquem praecedentium octo mensium monumenta pertineant. Novimus quidem Leonem Allatum in opusculo de Graecorum Hebdomadis docuisse in annorum detractioe, de qua loquimur, utendum semper esse anno 5508, nec aliter Cangium, Muratorium et Assemanium sensisse. At compertum quoque nobis est Mabillonium, Montfauconium, Scaligerum, Petavium et Pagium magna, ne dicamus maxima rei chronologicae lumina, satis demonstrasse positum in more fuisse apud Ecclesiam Constantinopolitanam, ut annus 5509 ab orbe condito coniungeretur cum anno Christi Natali, ex quo vulgarem Aeram Latina Ecclesia fuit auspiciata. Ab hac methodo non discesse-

runt de Meo (1) et Morsus (2) in referendis ad christianam aeram annis Graecorum diplomatum, de quibus sermonem instituerunt. Nos itaque talium virorum auctoritatem habuisse potiore nemo iure coarguet.

Ubi praetermissus a Notario fuit annus, vel indictio, aut in horum alterutro erratum esse nobis constitit, emendavimus, aut adiecit annum, vel indictionem; et huiusmodi notas uncis inclusimus, ut adiectionis, aut emendationis a nobis appositae lector commo- neficeret. Haec vero paucis rationes exponimus, quibus ducti non alia sive indictione, sive anno erroribus aut omissionibus obviam iverimus.

Membrana I. — Huius annum ut inveniremus, facem praetulit mentio tum Gregorii Primicerii et Baiuli Imperialis, qui membranae ipsius auctor fuit, tum indictionis tertiae. Quonam anno Gregorius in nostras regiones ex Aula Byzantina advenerit, Chronographi haud meminerunt. Lupus Protospatha in suo Chronico ad annum 876 eum Hydrunto potitum esse testatur. Iam vero si ante annum 876 indictio III supputari velit, incidit in annum 871. At quominus hunc annum tribueremus membranae, illud praecipue suasit, quod ea tempestate in Apulia et Calabria dominabantur non Graeci, sed Longobardi, prout constat ex litteris, quas anno 871 Imperator Ludovicus Basilio Graecorum Imperatori per Autprandum familiarem suum misit, quasque Anonymus Salernitanus in suo Chronico (3) recitat. Quaerenda igitur indictio III fuit post annum 871.

Gregorium quidem Strategum munere functum esse usque ad annum 880 liquet ex Chronographis, quibus accedit epistola, qua Pontifex Ioannes VIII eodem anno Graecum hunc Ducem ad exterminandos Saracenos vehementer fuit cohortatus. Post annum 880 Chronica de nostro Gregorio conticescunt. Erchempertus ad annum 883 Chasanum Strategum commemorat, et ad annum insequentem tradit eum post multa facinora strenue gesta adversus Aionem Principem Beneventanum abiisse Constantinopolim, atque post eius discessum ab Augustali Stratego, cuius nomen reticet, mandatum fuisse Ioanni Candidato, vulgo Ioannicio appellato, ut opem ferret Athanasio Neapolitanae Reipublicae Duci. Cangius (4) inter Apuliae Strategos, quos enumerandos ordine temporum suscepit, recenset Ioannicum, vademque dat Erchempertum. Sed hic Chronographus locutus fuit de Ioannicio non ut Apuliae Stratego, sed ut ductore militum, qui Neapolim a Stratego nobis ignoto mittebantur. Alexander de Meo vel ipse (5) hac notione interpretatus fuit verba Erchemperti.

Post annum 884 nullius Strategum occurrit mentio usque ad annum 887, quo Theophylactus eo nomine Apuliam venit, cognominatus *Trapezis*, quippe qui Triclinio Imperiali

(1) *Apparato Cronologico, articolo terzo, pag. 20*: Questo è stato sempre il sistema de' Greci e questo solo si praticò costantemente in Napoli, Gaeta, Amalfi, Puglia e Calabria, ed altri luoghi soggetti ai Greci... onde trovandosi in questi luoghi qualche pubblica carta notata di altro sistema, dee condannarsi di spuria, o interpolata. È incredibile la confusione, che si è portata nella Storia, e nella Cronologia per non essersi riflettuto a questo sistema.

(2) *Descrizione di Palermo antico, pag. 136.*

(3) *Apud Pratillum, tom. IV, pag. 189.*

(4) *Gloss. Inſimae Latinitatis. V. Catapani.*

(5) *Annali Diplomatici, anno 884.*

praefuerat, quod cognomen Cangius perperam habuit pro nomine alterius Strategii, quem uti praecessorem Theophylacti recensuit, vocavitque *Tradezim* pro Trapezi.

Ex allatis patet anno 885, quo indictio III numerabatur, nullum a Chronographis Strategum Apuliae nominari. Nostra vero membrana, cum neque ad annos, qui praeeverunt, neque ad insequentes, in quibus alii Strategii Apuliae praefuerunt, possit amandari, quid velat, ut anno 885 conditam esse statuamus? Nullone pacto fieri potuit, ut post Chasanum Gregorio sit iterum Strategii munus delatum? Si cui porro videatur tanti habendum esse Chronographorum de Gregorio post annum 880 silentium, ut eius Strategii reintegrationem excludat, nihil tamen obstat, quin idem Gregorius tanquam privatus anno 885 Trani degens membranam condiderit, eique suum nomen subscripserit non sine titulis, quibus honoris causa privatus adhuc salutabatur. Nec porro subit animum suspicari erratum fuisse quoad indictionem, et pro tertia scribi oportuisse decimam tertiam, quae ad annum 880 pertinuit. Nam quamvis annus tum congrueret cum mentione facta a Chronographis de Gregorio adhuc apud Appulos imperitante, videri tamen posset nos fecisse temere, quod nullo satis certo argumento membranam erroris insimulare ausi fuissetus.

Membrana II. — Annum, qui in calce huius membranae legitur, in errore cubare, inde manifesto eruitur, quod ex aera Constantinopolitana, quae in his regionibus unice obtinuit, annus 6459 (mense februario, indictione IX) anno aerae christianae 951 responderet, qui minime competit anno imperii Leonis VI Philosophi nuncupati. Hic enim ab anno 870 ad annum 886 primum cum patre Basilio, deinceps etiam cum fratre Alexandro regnavit, cum fratre vero tantum ad annum usque 911, cum eorum pater antedicto anno 886 obierit. Habita igitur ratione tum indictionis, tum nominis Imperatoris, hanc membranam consignandam duximus anno graeco 6399, qui anno aerae christianae 891 respondit, quo annus XXI imperii Leonis VI decurrebat.

Membrana III. — Symbaticus Praefectus fuit Thematis Longobardiae. Is a Leone VI in has nostras meridionales provincias in id missus fuit, ut Beneventum Longobardis eriperet, suamque sub potestatem redigeret. Et re quidem vera Symbaticus, ut Chronographi nostri testantur, die xii iulii anno 891 Beneventum obsidione cinxit, et insequenti anno 892 eo potitus est, inibique substitit tribus annis, donec Guido Spoleti Dux et Marchio ope Guaimarii I Salerni Principis Graecos Benevento eiecit. Itaque cum rationem habuerimus nedum indictionis X, qua haec membrana signatur, verum etiam temporis, quo Symbaticus Beneventi commoratus est, eidem membranae annum 892 appinximus.

Membrana IV. — Annus XIII imperii Leonis eiusque fratris Alexandri anno aerae christianae 899 respondet. Cum enim Basilius eorum pater, quicum antea imperitarunt, anno 886 e vita migrasset, soli insecutis annis imperii gubernaculis adsederunt, adeo ut antedicto anno 899, cuius mense maio indictione II, quae a septembri praecedentis anni inceperat, conscripta fuit praesens membrana, annus XIII ipsorum dominationis decurreret.

Membrana V. — Cum haec membrana anno XXV Imp. Leonis eiusque fratris Alexandri, ac indictione XIV signetur, inde palam fit annum, quo fuit exarata, fuisse 911. Nam si anno 866 cum iidem Augusti soli a patris Basilii obitu imperitare coeperunt, addantur anni XXV, annus efficitur 911, in quo XIV indictio decurrebat, quique tempore re-

spondet, quo Leo, cuius inferius habetur mentio, Monasterio Casinensi praecerat. Leonem enim ab anno 900 ad annum 915 ipsius Coenobii Abbatem fuisse testatur Gattula (1), in quam temporis intercapedinem semel indictio XIV, nempe in annum 911 incidit.

Membrana VI. — Marianus Anthypatus quandonam Longobardiae Thema adiverit, testatur Lupus Protospatha his verbis: *Anno 955 descendit Marianus Patricius in Apuliam* (2). Ex Chronico vero Arabo-Siculo a Muratorio edito (3) patet eundem Anthypatum saltem tres annos in his nostris provinciis fuisse commoratum, nempe usque ad annum 958. Cum autem haec membrana indictione XV et mense decembri signetur, manifestum est eam indictionem incidere non posse, nisi in annum 956, in cuius mense septembri decurrere coepit indictio XV. Huiusmodi chronologica supputatio confirmatur ex eo, quod concessio facta dicitur Aligerno, qui Coenobio Casinensi praefuit ab anno 949 ad annum 986, uti liquet ex Chronico Leonis Ostiensis qui et mentionem habet (4) diplomatibus, de quo locuti sumus, et ex Gattula nuper laudato.

Membranae X et XI. — Cum hae duae membranae nomen prae se ferant Gregorii Trachaniolae Protospatharii et Catapani Italiae, is autem ab anno 989 ad annum 1000 Catapani munere functus sit, patet indictionem XIII mensibus novembri et decembri, quibus ipsae exaratae fuerunt, incidere non posse nisi in annum 999 quem membranis assignavimus; nam undecim annis, quibus Gregorius provinciis nostris praefuit, anno 999 tantum indictio XIII recurrit, quae more Constantinopolitano a septembri eiusdem anni inceperat.

Membrana XVI. — Indictio XIV (mense augusto), qua membrana consignatur, in annum 1016 incidit, cum Basilius Mesardonites Catapanus Italiae ab anno 1010 ad annum 1017 harum provinciarum praefecturam gesserit.

Membrana XVII. — Basilius Boianus, quem alii Bugianum, Bobanum, et Boianum appellarunt, Italiae Catapanus fuit ab anno 1018 ad annum 1024; et in sex annorum decursu semel tantum indictio I recurrit, nempe anno 1018. Idcirco hic annus membranae tribuendus fuit.

Membrana XIX. — Quoniam in hac membrana mentio habetur eiusdem Basilii Boiani, qui in proxime superiori memoratur, habita ratione indictionis IV, anno 1021 eam signari oportuit.

Membrana XXI. — Cangius in Catapanorum serie duos memorat Leones, nempe Leonem Potum, et Leonem Opum, quorum alter anno 1027 (qui una cum indictione X septembri praecedentis anni inceperat), alter vero anno 1037 provinciis nostris praefuerunt. Cum autem diploma nostrum indictione X et mense novembri consignetur, palam fit ipsum Leoni Potò, qui Spatharocandidati titulo se membranae nostrae subscribit, esse tribuendum. Nam Leo Opus duobus annis, scilicet ab anno 1037 ad annum 1039 imperium suum in Apulia et Calabria exercuit; ideoque memorata indictio X duobus his annis competere

(1) *Hist. Coenobii Casinensis saec. V.*

(2) *Chronicon apud Pratillum tom. II.*

(3) *Script. Rer. Ital. tom. I, pag. 247.*

(4) *Lib. II, cap. II, n. 839.*

nequaquam potest. Eiusdem diplomatis Gattula edidit latinam tantum versionem, quam nos ad fidem graeci exemplaris nonnullis in locis reuocimus, cum plumbea bulla duplici inscriptione, graeca nempe et latina consignata, quae hodie desideratur.

Membrana XXV. — Ex instrumento, quod haec membrana complectitur, elicitur venditionem domus factam fuisse Nicolao de Sancta Æcaterina a Basilio de Crommyda per id temporis, quo Potus Italiae Catapanus fuit. Is vero huiusmodi munere functus est annis quinque, nempe ab anno 1027 ad annum 1032. Nos hanc XXV membranam extremo Poti anno signandam duximus, cum desit quaevis chronologica nota, quae suadere nobis possit, ut eam ad aliquem praecedentium quatuor annorum amandarem, et venditae domus donatio, quam Basilius Boianus eidem Crommydae fecerat, confirmata a Poto dicatur anno 1031, in quo indictio XIV, quae in membrana legitur, decurrebat.

Membrana XXVIII. — Constantinus Opus cum ab anno 1033 ad annum 1037 Catapani munus in his nostris provinciis obiverit, nostrum diploma ab ipso datum indictione III mense novembri conscribi non potuit, nisi anno 1034 membranac a nobis praefixo, cuius anni mensis november Constantinopolitana tertia indictione notabatur.

Membrana XLII. — Diploma in hac membrana exaratum, anno 1822 seorsim editum fuit a doctissimo viro Angelo Antonio Scottio (1), et omnium Sociorum Herculansium suffragiis comprobatum. Anno 1034 conscriptum fuisse visum fuit, quia non ante annum 1042 Argyrus diplomatis auctor assecutus erat titulos honorificentissimos, quibus ibi compellabatur, et post annum 1068 ipse quidem in Italia non degebat. Hoc utrumque argumentis constabat, quae nullo pacto refelli, aut in dubium revocari poterant; quamobrem indictio septima, et mensis maius, cuiusmodi notis chronologicis diploma erat consignatum, necesse omnino erat, ut invenirentur in anno 1034 ad quem memorata indictio pertinuit. In hanc eruditissimi interpretis sententiam nobis eundem esse rati sumus non magis eius auctoritate, et doctrina permoti, quam quod nihil vero magis consonum afferri posse persensimus.

Membrana XLIV. — Iosephus Genuensis olim Palaeographiae apud nos Antecessor anno 1813 edidit non sine comite commentario hanc membranam, et scriptam fuisse anno 1060 pro certo habuit. Verum ex indictione XIII et mense novembri in eadem membrana expressis eruitur eam ad praecedentem annum 1059 pertinere, quia memorata indictio more Constantinopolitano a septembri eiusdem anni 1059 supputanda est, quod omnibus sane compertum est. Erratum quoque a Genuensi fuit in hoc, quod Stephanum non pro Legato Antiochi Catapani, sed pro Catapano Antiochi filio accepit contra ac denotatum fuerat vocibus *αντιπροσωπικως του Αντιοχου*, et *ex πρωτου του Αντιοχου*, quibus Notarius diserte significavit Stephanum tunc temporis vices Antiochi Catapani obivisse. De Antiocho hoc nullam Chronographi mentionem fecerunt; sed ne alium quidem Catapanum eodem anno commemorarunt. Quid igitur velat opinari per ea tempora, quibus bellum gerebatur cum Nortmannis Graecorum apud nos imperium delere committentibus, Antiochum missum huc fuisse cum Stephano, cognomento Patriano, sive Paterano? Huic Stephano vel anno 1071 munia Legati, uti Beatillus testatur (2), demandata

(1) *Memorie della Regale Accademia Ercolanese* vol. I, pag. 279.

(2) *Storia di Bari* pag. 68.

fuerunt apud Argyricium Catapanum, qui praeterea misit eum Constantinopolim, ut suppetias inde arcesseret Graecis in Apuliam adversus Nortmannos; et revera eas attulit cum Gotzolino de Orenco Catapani auctoritate insignito. Fatendum tamen est ipsum quoque Stephanum ad Catapani dignitatem fuisse eVectum, uti patet ex sigillo, de quo non multo post heic loquemur; verum id accidit sub annum 1071, quo, prout testantur Gulielmus Appulus (1) et Lupus Protospalha (2), cum Roberto Guiscardo Nortmannorum invictissimo Duce decertavit, et praelio fusus et captus a victore Argos dimissus fuit. Post dictum annum 1071 nulla occurrit praeterea mentio de Stephano nec uti Legato, nec uti Catapano; ipse vero iam senior tunc extabat, ut Gulielmus Appulus item tradidit, et credibile est ante annum 1075, qua iterum decima tertia numerabatur indictio, ad plures abiisse. Hinc elucet, cur nostram membranam ad annum 1075 non amandaverimus.

Membrana XLVII. — Cum haec membrana conscripta fuerit Michaeli VII Imperatore Constantinopolitano, qui ab anno 1071 ad annum 1078 regnavit, indictionem IV, quae in diplomatis calce legitur, falsam esse luce meridiana clarius est, cum septem fere annis, quibus Imperium Byzantinum Michaeli paruit, nunquam ea indictio recurreret. Quamobrem indictionem IV in XIV refingendam putavimus, quae anno aerae christianae 1076 huic nostrae membranae praefixo respondet. Adde in hunc annum 1076 incidere annum XIX, quo Desiderius, cuius in membrana mentio habetur, Coenobio Casinensi praerat, ut docet Gattula.

Membrana LII. — Numeri graeci ι et δ' , quibus in apographo huius membranae indictio denotatur, et quorum ectypum visitur in tabula specimina characterum exhibente sub numero IV, possent quidem haberi pro XI, eo quod secundus numerus videtur potius α' , quam δ' . Verum Paschalis Bassius habuit pro δ' , et in suis manuscriptis apud Neapolitanam Maiorem Bibliothecam extantibus haec scripta reliquit: *Monasterium S. Adriani de Rossano Provinciae Calabriae Citerioris cum omnibus Metochiis, Ecclesiis, vassallis, bonis, iuribus et pertinentiis donatum iam fuerat S. Petro Abbati a Rogerio Principe Italiae, Calabriae et Siciliae anno 1088 mense augusto XI indictione (arc. 5, n. 38). Postea confirmatum fuit praesenti diplomate, ac postremum anno 1106 mense martio Monasterium istud idem Dux Rogerius repetiit una cum Castro Stragulae, quorum vice obtulit Casale S. Joannis de Fabrica in Apulia cum toto territorio, et omnibus suis iuribus.*

Fide adhibita, uti per aequumque erat, testimonio viri doctissimi, qui prae oculis habuit alterum diploma anni 1088, ab indictione XIV non recessimus, et anno 1091 membranam consignavimus. In hanc sententiam a nobis itum est eo libentius, quod cum Provincia Consentina in Rogerii potestatem, a qua inita seditione desciverat, bello revocata fuerit, ut legere est apud Muratorium (3), magis sit probabile Abbatem Cavensis Coenobii confirmationem praecedentis diplomatis efflagitasse.

(1) *De Gestis Nortmannorum lib. II. ubi cecinit:*
Canitiem Stephani tractare misertus ut hostis
Noluit; immo suae, de qua tractaverat ille,
Oblitus caedis, studet hunc tractare benigne.

(2) *Chronicon ad annum 1071.*

(3) *Annali d' Italia, anno 1091.*

Membrana LXI. — Alexius Comnenus Imperator Byzantinus septem et triginta annis regnavit, nempe ab anno 1081 ad annum 1118, quibus ter indictio V recurrit, scilicet annis 1082, 1097 et 1112. Cum vero diploma ab Imperatore concessum sit Oderisio Abbati Coenobii Casinensis, et indictio V competere non possit, nisi anno X, quo, ut idem Gallula testatur, memoratum Coenobium Oderisius moderabatur, liquido patet hoc diploma, quod Tostius quoque edidit (1), anno 1097 fuisse conditum.

Membrana LXII. — Cum haec membrana, non secus ac proxime praecedens, eiusdem Imperatoris Alexii Comneni nomine, eademque indictione signetur, par fuit ut idem annus 1097 ei appingeretur. Ipsam quoque edidit Tostius (2).

Membrana LXIV. — Quoniam Odonis Marchisii mentio habetur in membrana anni 1126 a nobis edita sub num. XCVIII, in qua Sichelgaita vidua dicitur eiusdem Odonis, atque in Rogerii diplomate anni 1098 a Vargas-Macciucca edito (3) inter testes ipse Odo se subscribit, ideo nos hanc membranam anno 1097, in cuius mense septembri indictio VI decurrebat, et Odonem in vivis egisse ex memorata subscriptione regii diplomatis constat, signandam coniecimus.

Membrana LXVI. — Habita ratione tum annorum, quibus Oderisius Abbas fuit Coenobii Casinensis, tum indictionis VI quae in calce membranae legitur, Imperialis Epistola exarari debuit anno XVIII Imperatoris Alexii Comneni, qui anno 1081, uti supra innuimus, imperare coepit. Idcirco huic membranae annum 1098 tribuendum censuimus.

Membrana LXIX. — Annum 1102, qui in membranae initio legitur, in annum 1101 refingendum duximus eo quod IX indictio, quae est altera chronologica diplomatis nota, mense iunio, in annum quem refinximus incidit. Adde Rogerium magnum Siciliae Comitem mense iulio eiusdem anni e vita migrasse, ideoque praesens diploma post eius obitum exarari non potuisse.

Membrana LXXVII. — Quia membrana haec dicitur scripta temporibus domini Rogerii eiusque matris dominae Adelitzae, factum est ut ea primo visa sit pertinere ad tempora Rogerii secundi Comitis Siciliae eiusque matris Adelasiae, et notata fuerit anno 1114, ad quem spectavit indictio VII per ea tempora, quibus Rogerius cum matre quae obiit anno 1118, Siciliae Comes fuit. Sed fatendum est in eo prorsus erratum fuisse, nam membrana certe quidem mentionem habet Rogerii filii Roberti domini Cagiani eiusque matris Adelitzae, prout ex tribus membranis insequentibus sub num. XC, CII, CIII luculentissime patet. Hic Rogerius post obitum patris, anno 1127, Dynastes Cagiani esse coepit, ut apparet ex priore earundem membranarum; postrema vero eius mentio habetur in membrana CXLVII, nempe anno 1149. Iam vero ab anno 1127 ad annum 1149 indictio VII incidit in annum 1129 et 1144. Membrana, male anno 1114 consignata, videtur pertinere ad priorem eorundem annorum, quia mentionem habet etiam Adelitzae, quam tunc temporis vitam adhuc egisse probabilius est, quam si hoc idem de anno 1114 affirmare libuerit.

(1) *Storia della Badia di Montecassino tom. II. pag. 93.*

(2) *Op. cit. pag. 94.*

(3) *Esame delle carte e diplomi di S. Stefano al Bosco, Documenti pag. XVIII.*

Membrana LXXVIII. — Diploma in hac membrana scriptum non est autographum, sed informe quoddam apographum, in quo annus et subscriptiones desiderantur. Indictio, quae non praetermissa fuit, nihil prodesse nobis poterat ad annum expiscandum, nisi prius exploratum haberemus, cuinam ex tribus Nortmannis Principibus nomine Rogeriis diploma tribuendum esset. Id vero ut divinarem, nihil aliud nobis auxilio fuit praeter titulum, quem diploma suo conditori tribuit, nempe Comitis Calabriae, Siciliae et omnis Italicæ Regionis. Huiusmodi titulus usurpari non potuit neque a Rogerio Roberti Guiscardi filio, ad quem titulus Ducis pertinuit, neque a Rogerio eius patruo, qui Comes salutabatur Siciliae et Calabriae, numquam vero et Italiae, sive Apuliae, quae per ea tempora dici quoque Italia consuevit, et ad eius nepotem ex fratre spectabat. Nullum enim bellum inter utrumque exarsit, quo fieri potuisset, ut alteruter titulum non suum usurparet. Haec vero concordia non perduravit inter eorum filios itemque successores, nempe Rogerium Secundum Comitem Siciliae, et Guilelmum Tertium Ducem Apuliae. Horum prior amplificandae suae potestatis ab ineunte aetate cupidus alteri molestus fuit, et vix anno 1122 inter utrumque inita pax fuit, quae Comiti Siciliae incrementum attulit ditionis, ut legere est apud Muratorium (1). Iam vero si Rogerio Secundo fuit tanta latius regnandi cupiditas, ut cum patruelis sui filio simultates exercuerit, eiusque avitae ditioni inhiaverit, fieri potuit, ut Comes appellari non modo Siciliae, et Calabriae, sed omnis quoque Italicæ Regionis, sive Apuliae non detrectaverit. Argumentum hoc nos perpulit, ut eidem Rogerio adiudicarem diploma, cuius annum quaerebamus. Habita porro ratione tum temporis universi, quo Rogerius titulo Comitis, nondum vero Regis imperitavit, tum indicationis octavae, et mensis Augusti nostrae membranae, huic annum 1115 assignavimus.

Membrana LXXXVI. — Haec membrana quavis chronologica nota caret, nisi quod Imperator Alexius Comnenus donationem XX librarum, et novem palliorum Gerardo Abbati Casinensi fecisse dicitur. Iam vero Gerardus, uti testatur Gattula (2), Coenobio Casinensi praefuit ab anno 1111 ad annum 1123, Alexius vero Imperator anno 1118 diem supremum obiit. Itaque intra annos septem huius membranae epocha coercenda est, h. e. ab anno 1111 ad annum 1118. Cum vero in eadem membrana fiat mentio facinorum, quae primis antedicti anni 1118 mensibus Romae patrata fuerunt, nempe Pontifici Gelasio II ab Henrici V factione nefariam vim fuisse illatam, ideo memoratum annum 1118 membranae tribuere non absurdum nobis visum est.

Membrana CXIII. — Non improbabili coniectura ducti, annum 1133 huic membranae assignandum putavimus. Nam eo anno Rogerius, qui in membrana appellatur Dominus Siciliae, Calabriae et Longobardiae, bello devicit non paucos Dynastas, qui ab eo defecerant, quique primum ab anno usque 1128 provinciarum, quarum hereditatem ex Guilelmi Apuliae Ducis morte adiverat, dominium, postea vero Regis titulum ei contenderant.

Membrana CLIII. Cum haec membrana nulla alia chronologica nota signetur, praeter indicationem III et mensem decembrem, Guilelmus Rex, qui diploma largitur, vel Primus, vel Secundus, esse posset. Quapropter aut anno 1154, si Guilelmo I, aut anno 1169 aut

(1) *Annali d' Italia, ann. 1121 e 1122.*

(2) *Op. cit. saec. VII.*

denique anno 1184, si Gulielmo II tribuatur, exarari debuit. Nos diploma a Gulielmo I fuisse concessum anno 1154 ex eo coniecimus, quod, cum hoc anno e vita migraverit Rogerius Rex, et ad regnum eius filius Gulielmus I fuerit euectus, monachi ut suis possessionibus consulerent, a novo Rege petierunt, ut iis pacate frui sibi liceret, eo magis quod quaestiones inter Regem et Apostolicam Sedem prohibebant, quominus sua bona sarta et tecta ab omni incommodo, detrimento ac molestia servarent.

Membrana CCLXXXVII.— Praesens membrana non secus ac proxime superior indictione VI et mense septembri signata conspicitur. Nos quovis alio indicio destituti, ut veram eius epocham statueremus, cum animadverterimus inter testes, qui contractui, de quo agit membrana, interfuerunt, eundem Constantinum Mandilum humilem presbyterum se chartulae subscribere, qui proxime superiori contractui se subscripserat, eundem annum 1232 insequenti etiam membranae tribuendum censuimus.

Membrana IV prioris partis Appendicis — Ex quatuor graecis literis, quibus membranae annus denotatus fuerat, vix duae priores, nempe, quae annum 6600 indicant, edacitatem temporis effugerunt. Hae tamen, et mentio tum indictionis primae, tum tabularii Petri Augerini filii Nicolai, suadent membranam anno aut 1167, aut 1182 fuisse conscriptam. Magis vero prior eorumdem annorum nobis arrisit, quia tum ex membrana insequenti anni 1181, tum ex aliis aevi posterioris patet non adhuc Petrum Augerinum, sed alios notarios fuisse Tabularios Gallipolis; ex quo argui potest ipsum Petrum ante annum 1181 mortem obiisse.

XII.

Ectypa characterum in tabulis septem excusa fuerunt. Eorum nonnulla cuique, velit nolit, illico testantur, quod supra innuimus, scilicet non parum difficultatis superandum fuisse in assequendis vocabulis, quorum litteras aut Notarius exaravit formis salebrosioribus et plurimum a scriptione consueta et familiari abhorrentibus, aut temporis inexplabilis voracitas, cui vel monumenta longe solidiora non obsistunt, maximam partem exedit. Minus periti, qui in eas inciderent, forsitan existimarent observari sibi non Graecum characterem, sed Oscum, Sabinum, aut aliarum longe gentium, quemadmodum invisentibus vetera quaedam papyracea monumenta aliquando evenisse Winkelmannius (1), ac Marinus (2) tradiderunt. Omnia vero a nobis exhibita characterum specimina, quisquis Palaeographiae studio detinetur, maximi habiturum non dubitamus, praesertim quia Montfauconius

(1) *Lettre au Comte Bril sur les découvertes d'Herculanum pag. 83.* Huius epistolae auctor male habuit nostrum Martorellium, qui nonnullas graecus papyros in effossionibus Herculanensi repertas tanquam Sabinae Linguae monumenta salutavit, et pacto conventu inter Herculanenses et Sabinos inibi contineri fuit hariolatus; iram vero doloremque vix concoquebat, quod eadem legere atque evolvere fatorum iniquitate non potis esset.

(2) *Papiri diplomatici, Prefazione.*

vix, aut ne vix quidem aliquid attulit quod eotypis nostris persimile videatur. Auctor ille, cuius ope fatemur Palaeographiam conspicuum inter archaeologicas disciplinas locum sibi vindicasse, graecos characteres Codicum manu scriptorum et Diplomatum impensius, quam privatarum chartularum aucupatus fuit; in prioribus enucleandis, et discriminandis totus prope fuit; quamobrem etsi Romae in Basiliano Coenobio graecas complures invisit Calabriae membranas, pauca tamen inde characteris specimina deprompsit.

Tres membranae in Syllabo editae sub numeris LII, LXXX et LXXXVIII exscriptae fuerunt ex apographis earundem confectis et traditis Coenobio Cavensi a Paschale Bassio, quia pro deperditis habita fuerant ipsarum autographa. Haec vero reperta ibidem postea sunt in pluteis, ubi vestigantis diligentiam effugerant. Quia vero in autographo, cuius apographum editum fuerat sub numero LII nostri Syllabi, characteris forma notatu digna visa est, ex eo desumptum est eotypum eusum in IV tabula characterum.

Sub primo specimine characterum, quos tabula I exhibet, visitur eotypum quoque sigilli, quod in Archivo Casinensi pendet ex membrana, unde primum illud specimen est depromptum. Ex reliquis litterarum, quae nunc vix inspiciuntur, facile conici potest consuetata talium sigillorum inscriptio, videlicet in facie antica: ΚΥΡΙΕ ΒΟΗΘΕΙ ΤΩ ΣΩ ΔΟΥΛΩ: idest, Domine auxiliare servo tuo. In postica vero facie: ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΚΑΤΑΠΑΝΟΣ ΙΤΑΛΙΑΣ: Michael Anthypatus Patricius Catapanus Italiae.

Ad tabulas specimina characterum exhibentes accedit octava, ubi prostant sex eotypa sigillorum. Duo quidem ex istiusmodi sigillis, nempe primum et sextum asservantur in Archivo Casinensi, ubi visitur quoque alterum sigillum impressum in calce autographae membranae, cuius apographum habes in hoc Syllabo sub numero VII una cum sigilli eotypo. Membrana vero, ad quam spectat sigillum primum, consignata haec occurrit numero XII. Cuius vero membranae fuerit sextum sigillum, non constat.

Ex quatuor reliquis sigillis tria, scilicet secundum, quartum et quintum extant in Archivo Neapolitano, et nihil compertum habetur de membranis, ad quas unumquodque pertinuit; tertii vero superfuit tantum eotypum a Iosepho Genuensi, quem supra meminimus, editum in calce dissertationis (1) ab eo lucubratae de Diplomate, quod noster Syllabus exhibet sub numero XLIV. Eorundem vero sex sigillorum inscriptiones, quarum litterae pleraeque ob vetustatem prope evanuerunt, interpretati sumus in haec verba:

1. ΚΕ ΡΟΗΘΗC ΤΩ CΩ . . . idest ΚΥΡΙΕ ΒΟΗΘΗΣΟΝ ΤΩ ΣΩ (ΔΟΥΛΩ): Domine auxiliare servo tuo—† ΓΡΗ. ΟΡ Ρ Α . . . Ο Κ ΚΑ . . . ΑΝΩ Ι . . . ΙΑC Ο . . . ΑΝΗΙ . . . ΗC: idest ΓΡΗΓΟΡΙΩ ΒΑΣΙΛΙΚΩ ΑΣΗΑΘΑΡΙΩ (πρωτοσπαθάρην) ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΑΝΩ ΙΤΑΛΙΑΣ Ο ΤΡΑΧΑΝΙΟΤΗΣ: Gregorio Imperiali Protospathario et Catapano Italiae Trachanioti.

2. † ΔΕCΠΟΙΝΑ CΩΖΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΝ CΙΝ Θ . . . (Θεω): Regina una cum Deo servet Theodorum.

3. † ΚΕ ΡΟΗΘΗ ΤΩ CΩ ΔΟΥΛΑ: idest ΚΥΡΙΕ ΒΟΗΘΗ ΤΩ ΣΩ ΔΟΥΛΩ: Domine auxiliare servo tuo—† CΤΕ † ΚΑ ΠΡΟΣ CΤΡΑΤΗΓ' ΔΟΥΒΡΑ . . . ΙΑC: idest ΣΤΕΦΑΝΩ ΚΑΤΑΠΑΝΩ ΠΡΩΤΟΣΗΑΘΑΡΙΩ ΣΤΡΑΤΗΓΩ ΔΟΥΒΑΡΔΙΑC: Sthephano Catapano Protospathario Stratego Longobardiae.

(1) *Illustrazione di un Greco Diploma che si conserva nell' Archivio Generale del Regno.*

4. ΜΡ ΘΥ — † ΚΕ ΡΟ ΡΩΝΓΕΡΗ ΚΟΜΗ ΚΑΛΑΤΡΗΑΚ ΚΕ ΣΗΚΗΛΙΑΚ ΚΕ ΤΩΝ ΧΡΗΣΤΗΑΝΩ ΡΟΗΘΟΚ: idest ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ—ΚΤΡΠΕ ΒΟΗΘΗΣΟΝ ΡΩΝΓΕΡΗΩ etc. Mater Dei—Domine auxiliare Rogerio Comiti Calabriae et Siciliae et Christianorum adiutori.

5. Inscriptio est eadem, quam exhibet antecedens sigillum.

6. ΧΡΥΣ ΒΒ—ΤΩ ΓΩ ΔΟΥΛΩ ΙΛΑΡΗΩ: idest ΧΡΥΣΤΕ ΒΟΗΘΗΣΟΝ ΤΩ ΣΩ ΔΟΥΛΩ ΙΛΑΡΗΩ: Christe auxiliare—Servo tuo Hilarioni.

Nostra tertii sigilli interpretatio quoad vocem *Longobardiae* discrepat ab interpretatione tum viri doctissimi Francisci Avellini (1), tum Genuensis modo laudati, et Salvatoris Cirilli (2). In litteris Λογ eorum prior legendum esse Λοκρου, reliqui duo Λογιώ sibi persuaserunt. At eorum interpretationi coniectura quaedam, nostrae vero suffragatur auctoritas monumentorum, quae heic habes edita, ubi discrete nuncupati Strategii aut Catapani Longobardiae occurrunt Graecorum Duces, quibus nostrae olim provinciae obtemperarunt, idque Peregrinius, Troylus, alique rerum nostrarum scriptores probe adnotarunt.

XIII.

Superest demum, ut de earumdem membranarum utilitate aliquid praemonetur. Id argumenti ne primoribus quidem labris, ut dici solet, delibandum nobis foret, si habenda esset ratio dumtaxat eorum, qui hoc aevo apud nos antiquitatis studia consecantur ea prope cupiditate, qua Muratorius saeculo superiore, et Pertzus saeculo nostro in ea incubuerunt. At longe plures numero sunt, qui hodie nihil antiquum amplexantur et fovent, nisi condocefacti prius sint aliquid inde fructuosum posse comparari.

Non ita quidem nos perperam iudicamus, ut omnibus hisce membranis eam tribuamus praestantiam et utilitatem, quibus praeditae sunt tot aliae vetustatis reliquiae, unde non parum lucis saeculis tenebrosis affunditur. Nam perpauca heic occurrunt diplomata, quibus Imperatores Graecorum, aut nostri Reges et Toparchae donationes et privilegia in Ecclesias, et Coenobia contulerunt. Reliquae membranae exhibent donationes privatorum hominum, testamenta, tabulas nuptiales, venditiones sive aedium, sive praediorum, et sententias, quibus Iudices lites modo inter privatos, modo hos inter et Monasteria obortas diremerunt. At perperam iudicaverit qui ex huiusmodi diplomatis et chartulis nihil erui, quod aevi sequioris historiam queat aliqua ratione illustrare, obstinate contendat. Secus omnino sese rem habere nuper testatus est Ioseph de Blasiis Historiae Antecessor in Regio Neapolitano Archigymnasio, qui cum aliquot membranas vix a nobis editas inspexisset, nactus ibi est pleraque scriptoribus antehac ignota, eaque usurpavit (3), ut iisdem exornaret historicam lucubrationem suam de Barensum adversus Graecum Imperium seditione, et de adventu Nortmannorum.

(1) *Biblioteca analitica anno VII. num. IV. pag. 101.*

(2) *Lettera sopra un molibdobullo Greco.*

(3) *La Insurrezione Pugliese e la Conquista Normanna nel secolo XI, vol. 1. pag. 26 et alibi.*

Qui temporum praeteritorum annalibus evolvendis animum advertunt, eos magis delectat ediscere rerum publicarum vicissitudines, ancipitem bellorum fortunam, acies praefuso fusas, aut internecone deletas, urbes modo expilatas, modo a fundamentis erutas, seditiones civium in cruenta luctuosaque bella intestina erumpentes, Reges e solio miserandum in modum deturbatos. At spectacula haec et alia id genus, quae in monumentis historiarum quam saepissime occurrunt, solane digna sunt, quorum commemoratione posterius detineantur? Vitane, quam maiores privatim exegerunt, nihil habet, quod doceri cupiamus? Certe quidem aevo, quo nos in vivis agimus, genus illud scripturarum, cui Romanensium Historiarum nomen inditum fuit, non medioeri voluptate perfundit lectitantes ea potissimum de causa, quod privatarum rerum narrationibus affluat, et interioram vitam hominum, domesticaque palam facit negotia. Iam vero tabulae, quibus contractus, conventiones, bonorum alienationes, aliaque huiusmodi committebantur, non exiguum profecto exhibent partem rerum, quae privatam vivendi rationem respiciunt. Quamobrem nemo eas iure contemnet, ac repudiabit eo magis, quod in his quicquid de vita privata edocemur, non commentitium est, neque ex poetica fingendi arte proficiscitur, sed e documentis quae ineluctabili praesidio veritatis inuituntur. Haec vero e re nata aliud nobis obversatur momenti longe gravioris argumentum, cur omnibus sit persuasum nostras membranas haudquaquam accensendas vetusti aevi quisquiliis, quas non immerito quisquam explodat, aut exhibilet. Constat enim nullam Historiae de rebus Neapolitanis partem magis carere monumentis, quam quae ad Graecos nostrates pertinet, toto eo temporis spatio, quod Aevum Medium vocitatur. Fatemur quidem non defuisse Chronographos aliquot, qui per ea tempora rerum nostrarum aliquid posteritati prodiderunt, et a Muratorio inter rerum italicarum Scriptores et ab aliis veterum annalium Collectoribus editi fuerunt. Sed qui cupidus addiscendae Historiae Graecorum in nostris regionibus eos evolverit, tam pauca inveniet, ut quanto uberiore rerum notitia pascere animum sperabat, tanto icunior inde discedere sibi videatur. In tanta igitur monumentorum inopia fasne cuiquam erit aspernari graecanicas hasce membranas? Equis tam inimicum vetustati, et communi sensu tam destitutum animum geret, ut eas censeat deferendas, ut ait ille, *in vicum vendentem thus, et amomum, Et piper, et quidquid chartis amicitur ineptis?* At longe aliter sentiet Iurisperitus, qui haec dignoscet ac meditabitur, quoniam apud Graecos Calabreses ratione consueverint lites dirimi, nuptiae contrahi, testamenta exarari, praedia vel donari vel divendi praesertim a Graecis mulieribus, quae sub perpetua et ipsae tutela vitam agebant, emphyteuticae aliaque iniri stipulationes ad provehendam culturam agrorum et imprimis olivarum, quod arborum fructiferarum genus in Iapygia et Calabria ea tempestate insigniter accuratum fuit, et a posteris deinceps maiorum suorum vestigia consecrantibus ita excultum propagatumque fuit, ut opes inde cumulatioris in eos redundarint. Rei porro nummariae studioso erit sane periucundum expendere nomina et aestimationem nummorum, quorum multiplex genus sibi haec monumenta perlegenti occurrit, ac praecipue *Michelati*, nummi byzantini ab Imperatore Michaeli nomenclationem mutuati, qui vel sub Nortmannorum principatu, prout ex membranis sub numeris I, II et III partis prioris Appendicis sit testatissimum, inter Graecos nostrates obtinuerunt periade, atque nummi Arabum ad Svevorum aetatem usque reeusi

et usurpali vulgo fuerunt, quamvis Graecorum Principum et Arabum dominationi finis iamdiu fuisset impositus. Exploratio vero huiusmodi nummorum iis, qui Oeconomica hoc aevo praestantissimae cuique disciplinae optimo iure aequiparata persequuntur, viam muniet expeditiorem ad incundam temporum nostrorum comparationem cum vetustioribus de pretio tum praediorum, tum aliarum rerum, quas membranae commemoraverunt.

Chartulae spectantes ad Coenobia, quarum maior est numerus, habent praeterea quiddam omnino peculiare, cur magni faciendae sint. Primum quidem non pauca inde licet haurire, quibus instituta Graecorum Coenobiorum illustrantur. Deinde consulendo huiusmodi chartularum perennitati, fiscalibus quoque consulitur rationibus. Nam cognitissima res est, quicquid olim eorundem Coenobiorum fuit, postquam ea fuerunt vacuefacta, aut abolita, Fisco adiudicatum esse, et pleraque Coenobia in Abbantias evasisse, quae arbitrato Regis impartirentur, idcirco subiectae potestati, quae vulgo *Patronatus Regius* appellatur. Non semel contigit, ut bona Abbatiarum homines avidi dolo malo sibi adroga- verint. Ubi vero haec usurpatio innotuerit, quo tandem pacto iura fiscalia praevalere in iudiciis, et possessiones ab usurpatoribus vindicari poterunt, nisi documenta afferantur? Tum vero fieri potest, (et revera saeculo proxime praeterito factum est plerumque), ut chartulae, de quibus verba facimus, tela quodammodo suppeditent, quibus sua Fiscus iura tueatur, et bona iniquis possessoribus crepta postliminio ad se revocet. Quamobrem dubium esse nemini potest, quin Coenobiorum monumenta, a quibus fortasse nonnulli abhorreant, sarta tecta servanda sint, et non parum detrimenti ex eorum interitu Fiscus rationibus sit pertimescendum.

Utrumque vero genus hoc utilitatis, de quo locuti sumus, aestimari velit, illud quidem ambiguum non est, nempe plurimum emolumenti posse ex hoc Syllabo ad disciplinam philologicam dimanare. Nos quidem fatemur exotica et barbara vocabula, soloecismos, aliaque dictionum portenta in plerisque membranis coacervari. At sermo quantumvis inflectus et horridus nunquam est eiusmodi, ut in eo philologis non sit immorandum. Primum enim iuvat inde addiscere quantum discriminis, quoad dicendi perspicuitatem, latinas inter et graecas nostras chartulas intercedat. Harum enim sententiae tanta plerumque obvolvuntur caligine, ut, quibus ibi de rebus sermo sit, nemo nisi magno labore assequatur. Contra e chartulis graecis facile eruitur, quid sibi velint. Graecanico igitur ingenio vel per deteriora saecula non omnis defuit perspicuitas illa, quae in sexcentenis litterarum monumentis ex vetustiorum graecorum ingenio profectis immane quantum ex- plendescit.

Nec vero exigua aut contemnenda vocabulorum accessione noster hic Syllabus Glossarium mediae et infimae Graecitatis potest locupletare. Cangius optimo sane iure conquestus fuit, quod sibi Lexicon eius Graecitatis contextenti defuissent diplomata et privata documenta. Huic doctissimo et indefesso deterioris aevi exploratori e nostratibus graecis eorundem temporum monumentis vix innotuit unum modo Diploma Rogerii Siciliae Regis, quod apud Ughellium deprehenderat. Inde haustam suo in Glossario retulit vocem *Ἐπιδα- τικόν*, cui *damni* significationem cum Ughellio tribuit; sed uterque perperam. Nostrates enim Graecos eo nomine denotasse oppidum Calabriae *Briaticum* liquet ex compluri- bus haec membranarum, ut in Syllabi huius Indice adnotatum est sub voce *Briaticum*,

quam consule. Quod si ob oculos universa haec nostra documenta habere Cangio licuisset, certe quidem quantivis ipsa pretii aestimasset, utpole incremento doctrinae philologicae non mediocriter profutura, et praesertim quod ex hoc membranarum genere graeca dialectus Calabriae posset internosci, et a dialectis caeterarum Graeciae Transmarinae provinciarum discriminari. Non de veteribus nos haec loquimur dialectis, nimirum Attica, Ionia, Dorica, et Acolica. Quanquam enim prior earum Neapoli, tertia vero in Calabria obtinuerit, id quidem aevo contigit antiquiore, uti patet ex Martorellio (1), Mazochio (2) et Iuvene (3), quorum prior de Neapolitano Atticismo, alter de Dorismo Heracleensi, tertius de Dorismo Tarentino disseruerunt, et duo postremi ex Dorisii reliquiis suum quisque Lexicon non ita magnum posteris tradiderunt. Sed postquam Romani Graeciam tum Magnam, tum Transmarinam potiti fuerunt, omnes veterum dialectorum varietates, ut ait Salmasius (4), abolefactae sunt, et graeci sermonis facies unam tantummodo faciem, eamque magis magisque in dies corruptione tabescentem induit. Tum vero aliae prodierunt dialecti, quarum Simeon Cabasilas aevo suo septuaginta numerabat apud Cangium (5). Inter has sequiorum temporum dialectos recensetur Graeca Calabriae dialectus, quam nos arbitramur posse ex hac membranarum collectione dignosci.

Licet vero deessent omnia, quibus nos hunc Syllabum non sinistre exceptum iri confidimus, nemo tamen inficias ire posset, quin ipse demum habendus sit tanquam egregium monumentum, quo graecarum litterarum studia praesertim in hac extrema Italiae regione nefas esse intermitteri meminerimus. Nam per ea tempora, quae barbararum nationum irruptiones migrationesque subsequuta sunt, facula quaedam Graecitatis, ut supra dictum est, utque series haec ipsa graecarum membranarum testatur, apud nos extincta omnino non fuit, immo ceteriori aevo profectum hinc fuit, ut passim Itali ad memoriam et cogitationem veteris graecanicae urbanitatis et gloriae revocarentur. Quae sane res excitare nos vehementer, et maiori quadam cupiditate inflammare debet, ne quemadmodum maioribus nostris pulcrum fuit hoc decus quaerere ac tueri, sic nobis turpissimum sit aspernari et amittere. Ad commendationem enim posteritatis, et ad amplificationem rerum italicarum nihil potest excogitari, aut animo fingi accommodatius prae litteris atque disciplinis veterum Graecorum, quae, ut Boucheroni (6) verbis utamur, ab illustri populo profectae non solum mentes ad elegantiam, et venustatem informant, sed animis etiam sunt incitamento ad praecelara quaecumque suscipienda.

(1) *Thec. Calam. cap. V, part. V, § VI.*

(2) *Comm. in Tabulas Heracleenses p. 119 et 120.*

(3) *De antiquitate et carta Tarentinorum fortuna, in Dellectu scriptorum Rerum Neapolitanarum pag. 374 ad 382.*

(4) *Lib. de Hellenistica pag. 215.*

(5) *Praefat. ad Glossarium Graecitatis p. VII.*

(6) *Oratio de Litteris Graecis anno MDCCCXXXVII habita in Auditorio Maximo Regii Taurinensis Athenaei.*

I.

(An. Chr. 885) — Mense Martio — Indict. III — Trani.

Gregorius Imperialis Protospatharius ecclesiastica praedia posita in agro Barensi, Uriensi, Tarentino, aliisque in locis Principum Longobardorum imperio subiectis, et tradita sibi a Casinensi coenobio libellaria novem et viginti annorum concessione, eidem coenobio reddit.

Preceptum gregorii primicerii imperialis Sancto Benedicto.

Gregorio primicerius imperiali protospathario. et bajulo. clarifico me. hemptam habere rebus qui fuit ecclesie beatissime dei genitricis Mariae quae sita est in loco. cannito. et per loca pertinentibus prenominate ecclesiae. seu et rebus sancti vincentii. quam et iterum beate dei genitricis mariae quae est aedificata orietane finibus. ut ista quas rebus haberet super nominato gregorio primicerio et bajulo omnibus diebus vitae suae et rebus sancti Benedicti prefati nostri cenobii ubicumque habuerit aut inventa fuerit sive in bari. aut in orie. seu et in taranto. sive per singula loca ut ipse qui suprascriptus gregorius primicerius simulque bajulo haberet et dominaret illam usque ad viginti novem anni. sed ipse qui supra gregorio primicerio et bajulo simulque imperiali protospathario pro redemptione et salute animae suae reddidit insuper nominate quattuor ecclesie ipsa

super nominatis rebus quomodocumque illam habuisset. sine sua qui supra vel cuiuscumque contradictione. et si qualiscumque homine voluerit contradicere aut retornare vel remove haec quae secundum dei timore egerat vel fecerat haberet iudicium cum illo in diem iudicii ante tribunal superni iudici et sit particeps iude traditori et haberet maledictionem a trecenti decem et octo patres et pro confirmandum ipso suo brevislegium predictum gregorium primicerium et bajulo qualiter reddiderat ipsa rebus insuper nominata venerabilia loca. fecerat bullare ipso brevislegio cum plumbo bulljtyrio suo. fuerat fuerat scriptum mense martio. indictione III. et taliter vidi et scripsi. ut supra hanc recordationem ego landolfus diaconus atque notari et interfui in super nominata civitas que supra trane.

Ego qui supra gregorius primicerius imperiali protospatharius et bajulus. in hanc carta me subscripsi.

Ego gaiderisi imperialis protospatharius ita novi.

(Ex Regesto Petri Diaconi in Archivo Casinensi—Fol. LXV, n.º 437.)

II.

(891) — Mense Februario — Indict. IX.

Leo VI Imperator Casinensi coenobio universas confirmat possessiones, quas in Longobardiae themate idem coenobium obtinebat.

Preceptum Leonis Imperatoris de omnibus rebus Sancti Benedicti.

Sicut nunc et de hinc sit ea imperialis secundum et ante quam regnarem nobis annuntiatum est. ut observetur ea cum omnibus in circuitu habentibus et tenentibus suis. et quantis sub ea vero villis subsistunt sint sine calumnia atque sine damno. et ex ipsa angustia servientium imperialium atque damna sive participatione et monachi qui ibidem degunt. sine contrarietate et cogitatione sint. ut orationes quas pro imperio nostro fundunt cotidie ad deum pergant. Nemo enim ex his omnibus qui pro tempora debent esse in langobardia stratjgy. sive propriis seu trumarchis vel protospathariis. archiepiscopis, episcopis et reliquis in ea provincia

habitantibus. Sive pro quocumque servitio imperiali veniunt ut sint sine timore. sive potestatem habeant in ipso habitaculo et in circuitu ejus. et res que sub ea est. Et monachi per nullum modum injustum habeant. sive temptandi vel danmandi. sive angustandi. seu diminuandi: aut in ea applicandum. Volumus autem sicut dictum est modum. ex omnibus et de omnibus quae damnantur ex imperialibus beneficiis et angustis. nisi ut ea observetur libera sine impedimento. Sufficiant omnes solum monstrandum. et ostensum nostrum fidelem sigillum. factum per mensem februarium. nona indictione. In anno sex milium quadrigenti quinquaginta novem. In quo et nostrum fidelem deo missum assignatum est dominium.

(Ex Reg. Petri Diacon. — Fol. LXVII verso, n.º 149.)

III.

(892) — Mense Junio — Indict. X — Beneventi.

Sympathicus Imperialis Protospatharius, in aula Beneventana degens, Ragemprando coenobii Casinensis abbati confirmat monasteria tum S. Sophiae una cum rebus eiusdem in S. Ioanne de valle Polluci extantibus, tum S. Mariae de Plumbariola, et S. Mariae de Cingla prope flumen Vulturum.

Preceptum simbatjci imperialis protospatharii de rebus S. Benedicti. et monasterio S. sophiae in benevento. Ragemprando abbati.

In nomine domini. Ego simbatjcio imperialis protospatharius. et stratjgo. macedonie, tracie. cephalonie. atque longibardie. Dum residerem in dei nomine intus palatio beneventi. Entilma facio tibi ragemprando venerabili abbati monasterii S. Benedicti qui aedificatum est castro casino. Insimul et tibi erisso medico et preposito. monasterii sanctae sophiae qui aedificatum est intus beneventum qui subjecta est cenobio sancti Benedicti. Similiter et monasteria puellarum. Sancta maria de plumbariola. Simul et sancta maria

de cingla. qui residet juxta fluvium vulturum. Ubi- cumque fuerit de ista predicta quattuor monasteria. rebus servos. vel ancillas. Non sit quisicumque homo qui audeat aut presumat facere aliquot contrarietatem. aut lesionem causam de predictis monasteriis. Simul- que et res sanctae sophiae que habet in sancto iohanne de valle polluci. et similiter de asculo. vel in quacumque terra seuque civitates habuerit rebus et loca dominatio sanctorum imperatorum. Ut nullam applicationem. aut fortiam faciant ibidem servi de sanctorum imperatorum. nec in monasterio. seu cellis. vel cellulis. sive curtis et omnibus pertinentiis vestris. neque de cunctis. servis. et ancillis. Aut de vestris

subjectis. quibus in casis de vestris pertinentiis se-
deunt. Et nullam dationem. aut tributum. sive porta-
ticum. aut portunicum. vel ripaticum. a vobis. vel
a monachis vestris. atque servis. et ancillis vestris. Si-
ve ab omnibus hominibus qui in vestris monasteriis
subditi vel commenditi sunt. ut nullus hoc presumat
ex idem aliquit tollere vel contrare res. domos. ser-
vos. vel ancillas. tam omnia et in omnibus quibus in
predictis monasteriis concessa sunt a regibus franco-
rum. sive a principibus longobardorum. vel per pre-
cepta signata. et omnia que per cartis vel offertionis.
sive per emptionis. seu qualitercumque concessum ha-
betis. vel amodo et in antea quocumque modo fuerit
concessum. ut amodo et semper pro statum sanctorum
imperatorum et illorum mercedem. vos et vestri suc-
cessores. omnia que superius legitur. firmiter possi-
deatis et securiter. Et nullus homo presumat de sua
civitate monachos qualicumque a majore usque ad
minimum. de predictis monasteriis de suis habitatio-
nibus foras eos eicere. aut qualibet nova consuetudi-
ne in eosdem monachos. vel in ipsa cenobia. et earum

pertinentiis facere pro eo quod vos die noctuque pro
sanitate et prosperitate sanctorum imperatorum. et
pro omnium illorum exercitum in mercede eorum do-
minum deum exoratis. et innotescimus vobis christia-
nis omnibus qui fideles estis et honoratis. sanctissimis
imperatoribus. episcopos omnes domino servientes. A
protospathariis. spathariis candidatis et spathariis. car-
tulariis. et protonotarei thromarcis. armeni. greci.
seu et longjardi. gastalidis. seuque omnibus homini-
bus a majore usque ad minores qui fideles sunt deo et
sanctorum imperatorum. videntes et cognoscentes
istam nostram entjlmam et sic ipsa pleniter deserve-
tis et firmiter adimpleatis sicut supra continet. et quo-
modo pro statu sanctorum imperatorum ad haec per-
scripta quattuor monasteria firmavimus. et qui istam
entjlmam non observaverit eam non adimpleverit. sciat
se esse damnatum. contemptor et offensor deo et san-
ctorum imperatorum. et dei ira. et nostra super se
induceret. et magnum patjbulum. quod vero hanc en-
tjлма nostra bullamus cum bulla nostra plumbea. Men-
se junio. decima jndictione.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXV, n.º 136)

IV.

(899) — Mense Maio — Indict. II — Cupersani.

*Medalspus Imperialis Spatharius, dum Cupersani ad causas definiendas degeret, controversiam, inter Theodi-
num S. Benedicti praepositum et Maigelgarium obortam de quodam horto et duobus puteis S. Benedicto a
Pandone donatis, diiudicat.*

Praceptum medalspi spatharii de terris in coper-
sano.

In nomine domini nostri iesu Christi dei eterni ter-
tiodecimo anno imperii domni leoni et alexandri san-
ctissimis imperatoris nostris. Mense majo secunda in-
dictione. Dum quadam resedente diem medalspus im-
periali spatharius candidatus casale copersano ad cau-
sis diffiniendum; tunc quidem nostra venit presentia
prepositus sancti benedicti nomine teodinus una cum
anningo suus advocator et ceperunt causare adversus
hominem nomine maigelgari ex uno hortale et duo
putea propinquo casale compersano pertinentes sancti
benedicti quibus pandone; ante os annos pro redemptio-
nis suae animae in eo superius nominato loco offeruit

tunc ego qui supra imperiali spatharius candidatus
statim interrogavi is dictus magelgari quid loqueris
de hac re ille quidem respondit et dixit domine non
facio deus nisi pandone que superius nominaat iste pre-
positus et dicens quod ipsum hortale cum ipsa putea
offero tunc habuisset in supradicto monasterio. veri-
tas est quia habios meus magelgari ipsum hortale cum
ambo ipsa putea et datum habui hoc ordine usque
dum spatium ipsius fuerit frugiare ilud pos discessum
vero illius revertere ad heredem abii mei hoc gestum
elegerunt sibi pariter pugnam et sancta dei evangelia
ibidem astabat ut sacramenta resivi. de hac re multi
quidem exiebam et dicebat nos scimus quia causa mo-
nasterii hujus est; dum ego praedictus imperiali spa-

tharius candidatus sum locutus fui ipsius magelgari non audis quae isti adversus te testificat. ille statim manifestavit et dixit veritas et negare non possum; quia causa superdicti monasterii est dum hoc intelleximus per nostrorum supradictorum iudicium retrahere fecimus ipsius praepositi una cum suis advocatus ipsum hortale cum ipsa putea secundum ipsius magelgari manifestationem. qui finis habet ipse hortale de

duobus lateribus causa vel monasterium tertio latere terra fere quarta quidem pars via pergit publica; et unde pro securitate beati benedicti quam et de teodinus prepositus hoc nostrum edemimus iudicatum; quam te ermeceaus diaconus et notarius scribere demandavimus intus casale eupersano. Signum † mandalsponi imperialis spatharius candidati qui in supra.

(Ex Reg. Petri Diacon. — Fol. LXVI verso, n.º 143.)

V.

(911) — Mense Maio — Indict. XIV.

Ioannacius Imperialis Protospatharius Wamelfrido praeposito, vices Leonis abbatis obevnti, confirmat quicquid in civitate et finibus Asculi ad S. Benedicti monasterium pertinebat.

Praeceptum joannacii imperialis protospatharii de rebus S. Benedicti in asculo. Leoni abbati.

In nomine dei salvatoris nostri iesu christi vicesimo quinto anno imperii domni leoni et domni alexandri sanctissimis imperatoribus mense maio. quartadecima indictione. entelma facta a me johannacio imperiali protospathario et stratigo langobardie. et data a nobis tibi wamelfrid monachus et prepositus. ut per istam nostram entelma liceat te abere et dominare inclita rebus et proprietate sancti benedicti confessoris christi quantam abet pertinentem in civitate asculo et in finibus eius ubi ordinatus es ab ipso venerabile abbate domnum leonem. tam infra ipsa civitate casis et casiljs vel terris quam et a foras. vinee. et territorie. et omnia ex predicto monasterio pertinentes ut ubi exindem deris case ad residendum aut terre ad terratjeum. aut ad pastinare. sic tibi det justitiam tuam sicut tibi placitum fecerit. et si aliquis sine tua voluntate aut casam

edificaverit in terram vestram aut vineam plantaverit. aut seminaverit. liceat te illum inclitum tollere et revocare in potestate predicti monasterii sancti Benedicti. sine omne contradictione cujuscunque et vos exindem orotis ad sanctos imperatores per quem omnia vestra abetis concessam. et precipio vobis omnibus protospathariis. spathariis candidatis. et spathariis. quam et castaldeis. et comites curtis et domestici et omnibus honorati et cunctis iudicibus qui hanc nostram entelma cognoveritis ut firmiter eam opservetis et de omnia eorum iudicetis. quicumque eorum injustus fecerit. et qui aliter facere presumpserit et in quocunque eorum causa contrarietatem fecerit sciant se esse periturus et malum a nobis patere qualem non potest sustinere. et obligamus eos componere ad sanctos imperatores auro libre due et pro confirmandum ista nostra entelma bullavimus ipsa cum bullotirio nostro plumvio. mense maio. indictione quartadecima.

(Ex Reg. Petri Diacon. — Fol. LXV verso, n.º 138.)

VI.

(956) — Mense Decembri — Indict. XV.

Marianus Calabriae et Longobardiae Strategus Aligerno abbati S. Benedicti facultatem tribuit perquirendi atque sibi vindicandi res, quae eius coenobio ereptae in alienam migraverant potestatem.

Sigillum mariani antijpatj patricii imperialis; Aljger-
no abbati.

Sigillum factum a mariano anthipatopatricio. et stra-
tjgo calabrie et langobardie. Et datum vobis Aljgerno
venerabilj abbati sancti benedicti. Liceat te ambulare
in tota thema langobardie. et perquirere omnem ere-
ditatem predicti monasterii. et nullam contrarietatem

patiaris a quolibet iudice de ipsa thema. sed perquire
ipsius monasterii hereditatem. et recollige eam justa
et pertjente ratione ad ampliam vero certificationem
omnium et firmitatem. cum plumbea bulla nostra,
istum presentem sigillabimus sigillum nostrum. et con-
cessimus predicto abbati. In mense decembrio indi-
ctione quintadecima.

(Ex Reg. Petri Diaconis. — Fol. LXIX, n.º 153.)

VII.

975 — Mense Maio — Indict. III.

*Michael Catapanus Italiae monachis S. Petri in civitate Tarenti, qui conquerebantur de Ursoleone et Ioanne tran-
situm per illorum domos sibi arrogantibus, confirmat privilegium olim datum a Constantino Imperiali Spathar-
rio et Stratego Longobardiae, ne quis monasterium illud vexare auderet.*

† Μιχαήλ ἀνθύπατος πατρικίος καὶ κατεπάνω ἰτα-
λίας ἀπελθὼν προεῖξασθαι εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐπωνύματι
τοῦ ἀγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων π'τρῶ τὸν
ἐν τῷ κάστρῳ τάραντος εἰς μοναστήριον ἀφιερωμένον
προσῆλθον ἡμῖν οἱ μοναχοὶ τῆς τοιαύτης μονῆς. δικαιοῦ-
ματά τε καὶ ὑπομνήματα ἐπιφερόμενοι Κωνσταντίνου βα-
σιλικου σπαθαρίου ἐπὶ τοῦ χρυσοτρικλίνου καὶ στρατη-
γοῦ λαγουαρδίας καὶ μιχαῆλ πατρικίου καὶ κατεπά-
νω ἰταλίας, τοῦ ἀειδύλου· περὶ τῶν πλησιαζόντων τῷ
μοναστηρίῳ οἰκιδίων ἀπέρων καὶ δοθέντων παρὰ τῶν
δηλωθέντων ταῦτα στρατηγοῦ καὶ τοῦ πατρικίου τῇ
αὐτῇ ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. διακαλοῦντες ὡς νο-
χλοῦνται παρὰ τοῦ οὐρσολέοντος, καὶ ἰωάννου τοῦ
οἰκογνοῦ τῆς μοναχῆς κἀνδίδας εἰς τοιαῦτα ἄπορα οἰ-
κίδια: ἃ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ οἰκίοις ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμε-
θα. καὶ εὐρεῖν ὅτι μάλιστα νοχλοῦνται καὶ προστάτ-
τομεν τοῦ λοιποῦ μηδένα τῶν ἀπάντων παρενοχλεῖν τοὺς
μοναχοὺς ὡς καλῶς τὰ ἄπορα εἰληφότες παρὰ τῶν
πορευμάτων τινῶν καὶ ἡμεῖς τὰ δικαιώματα ἐπικυροῦν-
τες τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἐξεδόμεθα εἰς πίστωσιν καὶ
νυκτικῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐντυγχανόντων. καὶ δικαίωσιν

† Michael Anthypatus, Patricius et Catapanus Ita-
liae quum venissem, ut orarem, in templum, quod
sub titulo sancti et principis Apostolorum Petri prope
monasterium est consecratum in civitate Tarenti, ac-
cesserunt ad nos monachi eiusdem monasterii, afferen-
tes privilegia et praecepta Constantini Imperialis Spatharii ab aureo triclinio et Stratego Longobardiae, nec
non Michaelis Patricii et Catapani Italiae semper illu-
stris, de propinquis monasterio domunculis transitus
servituti non obnoxiiis, et oblati eidem sanctae Dei ec-
clesiae ab hic memoratis Stratego, et Patricio; conque-
rentes se turbari ab Ursoleone, et Ioanne verna monia-
lis Candidae in praedictis domunculis transitus servituti
non obnoxiiis. Quae (privilegia) et nosmetipsi propriis
oculis inspeximus, et invenimus quod iniuste vexaren-
tur, et mandamus ne deinceps iidem monachi a quo-
quam perturbentur, quandoquidem rite easdem habi-
tationes omni transitus servitute immunes acceperant.
Nos vero privilegia ipsa confirmantes, praesens con-
didimus praeceptum ad fidem et firmam securitatem
legentium, ac monachorum iustificationem, signatum

τῶν μοναχῶν σφραγισθὲν τῇ διαμολύδῳ καὶ συνήθει
σφραγίδι ἡμῶν μηνὶ μαίῳ ἰδικτιῶνος τρίτης ἔτους
ϋπηγ'.

nostro plumbeo et consueto sigillo, mense maio, iudi-
cione tertia, anno 6483.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.º 1.)

VIII.

984 — Mense Aprili — Indict. IX — Tarenti.

*Leo Aechmalotus, eiusque filii Christophorus et Calocyros donant monasterio SS. Petri et Pauli in civitate
Tarenti dimidium vivarii, quod a vivario Curticis protopapae non aberat.*

† σιγνον χειρος λεοντος αιχμαλωτου υιου ιαννητζη.

† σιγνον χειρος χριστοφορου.

† σιγνον χειρος καλοκυρου.

† Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του
αγιου πνευματος. ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι ὅ τε λεων
αιχμαλωτος. ἅμα συν τοῖς δυοῖς μου τέκνοις χριστοφῶρω
καὶ καλοκυρῶ ἀπαδέλφοις κληρικοις, οἱ τοὺς τιμίους
καὶ ζωοπιούς σταυρούς ἰδιοχειρὸς πύξαντες. ἐκουσία
ἡμῶν βουλή καὶ οἰκεία προαιρέσει. καὶ οὐκ ἐκ τινος τῆς
οἰας δηποτ οὐν ἀνάγκης ἢ υἱας. ἢ δόλου φάκτου ἀγνοίας
καὶ δικολογίας πάσης ἐκτός: ἀλλὰ καθῶς προγέγρα-
πται. τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν γνώμῃ, ἀφιερῶμεν εἰς τὴν πάνσεπτον
μονήν τῶν αγίων καὶ πανευφημῶν ἀποστόλων πέτρου
καὶ παύλου. τῆς ἐνδοῦ κάστρου τάραντος. ὑπερ λύτρου
καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἅμα καὶ τῶν προκοιμη-
θέντων γονέων ἡμῶν· τοῦ υἱαρίου τοῦ ἡμισυ τοῦ ἐν καὶ
διακειμένου. πλησιον τοῦ υἱαρίου τοῦ πρωτοπαπα κουρ-
σίκη καθῶς ἐστὶν ἀποκεχωρισμένοι ἀπὸ τῆς λίμνης. μέ-
χρι τῆς μεγάλης θαλασσης. ἐσὶν δὲ τὰ σύνορα αὐτοῦ οὐ-
τίως ἐπὶ μὲν τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς καὶ δύτης αἱ δύο θα-
λασσαὶ ἐπὶ δὲ ἄρκτου. τὸ υἱάριον τοῦ κουρσίκη τοῦ προ-
ρηθέντος πρωτοπαπα. καὶ ἐπὶ μεσημβρίας. ἕτερον υἱά-
ριον ἰωάννου υἱοῦ ἐρσολεόντος· εἰς τὸ εἶναι τὸ αὐτὸ υἱά-
ριον ἀπὸ τῆς παρουσίας ἡμερας καὶ ὥρας ἀφιερῶμεν καθ-
ῶς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται. εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τῆς
μονῆς τῶν αγίων ἀποστόλων πέτρου καὶ παύλου εἰς τὸ
ἀπὸ τοῦ παρόντος ἔχειν ἐπεξουσίως ἢ αὐτῇ μονῇ εἰς
τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηγεκίς χρόνους: ἐὰν δὲ βουλη-
θῶμεν ἡμεῖς οἱ προγραφέντες λέων καὶ χριστοφορος καὶ
καλοκυρος ποτε καιρῶ ἢ χρωνω. ἢ τις τῶν ἡμῶν κλη-
ρονόμων καὶ διαδοχων. ἀνατρέψαι τὴν τοιαύτην ἀφιέρω-
σιν ἐν πρώτοις ἐσόμεθα καταδικασμένοι παρὰ πατρος

† Signum manus Leonis Aechmaloti filii Iannetzae.

† Signum manus Christophori.

† Signum manus Calocyri.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos
suprascripti Leo Aechmalotus una cum duobus filiis
meis Christophoro et Calocyro germanis fratribus cle-
ricis, qui honorandas ac vivificas cruces propria manu
exaravimus, spontanea nostra voluntate, et propria de-
liberatione, neque ex alicuius unquam coactione, vel
vi, vel dolo, absque omni facti ignorantia et contentio-
ne, sed, sicut suprascriptum fuit, propria nostra senten-
tia, offerimus venerabili monasterio sanctorum, omni-
que praedicatione dignorum Apostolorum Petri et Pau-
li, quod situm est intus civitatem Tarenti, pro redem-
ptione ac remissione peccatorum nostrorum, et insimul
praemortuorum parentum nostrorum, dimidium viva-
rii, quod extat et positum est iuxta vivarium protopapae
Curticis, sicut est sciunctum a laeu usque ad magnum
mare. Sunt autem fines ipsius huiusmodi: a parte qui-
dem orientis et occasus duo maria; a septentrione viva-
rium Curticis suprascripti protopapae; et a meridie alte-
rum vivarium Ioannis, filii Ursileonis. Ut sit ipsum vi-
varium a praesenti die et hora oblatum, sicut et supe-
rius dictum est, venerabili templo monasterii sancto-
rum Apostolorum Petri et Pauli; ut a praesenti ipsum
monasterium in sua potestate habeat in omne posterum
et perpetuum tempus (*praedictum vivarii dimidium*). Si
vero voluerimus nos antedicti Leo et Christophorus et
Calocyros aliqua occasione vel tempore, vel aliquis ex
meis heredibus et successoribus, talem oblationem sub-
vertere, primum erimus condemnati a Patre, et Filio; et
Spiritu Sancto, et a domina nostra et sancta Dei Genitrice,

και υιου και αγιου πνευματος· και παρα τῆς διαποινήτης
τημων και αγίας θεοτόκου, και παρα τῶν ἁγίων τρια-
κοσιων δεκαοκτῶ αγιων πατρῶν. ἔξιν δὲ και ἀντιδί-
κους ἐν ἡμέρα κρίσεως τοῖς αγιους ἀποστόλους και τὴν
κατάκρισιν Ἰουδα τοῦ Ἰσκαριωτου· δίδειν δε και εἰς τὴν
υκσιλικὴν σάκελλαν χρυσου νομισματα λς' διὰ τὸ αὐτὸ
προνομασθῆν ἕμισυ υιῶν τῶν ελαχῶτα τοῦ μέρους
ἔπερ ἡμερήσαμεν μετὰ τοῦς εγκληροκόμους μου, εκ τῶν
πραγματῶν αουλου ἰωάννου εἰς τὴν προρηθεῖσαν ἐνα-
γεστώτην μονήν κατὰ παρευσίαν ἀξιόπιστων μαρτυ-
ρων ἐπι της βασιλειᾶς υκσιλειου και κωνσταντινου με-
γαλων υκσιλειωνημων και αυτοκρατορων και πρὸς ἀσφα-
λειαν ἡμῶν ἐποιήσαμεν τὴν παρούσαν και παρ τημων γει-
ναμένην ἀφιερωσιν. γραφειν δια χειρος γρηγοριου κατεπι-
τρέπου κορτίκη πρωτοπαπα ταουουλαριου καστρου τά-
ρκατος μηνὶ ἀπρηλιω ἰνδικτιωνος θ'. ετους ζυπθ'.

† Ἐγὼ αρτικος πρωτοπαπα παρευρεθεις ἐπι την
ποιωντην ἀφιερωσιν και ἀναγιους μαρτυρ υπέγραψα
ἰδιοχειρὸς.

† σήγιον στεφαναυ υιου ἰωαννου ιερεως μαρτυρ εἰπε-
γραψα ἡδιοχειρῆ.

† υκωνης υος ουρσηλειοντος μαρτυρον υπεγραψα υδρο-
χτηρος.

† Κωνσταντῆνος ἔλσει θεοῦ πρσσυτερος μαρτυρ υπε-
γραψα ἰδιωχειρος.

† ιωαννης ελεη θεοῦ πρσσυτερος μαρτοῖς υπεγραψάν
ἰδιοχειρος.

† ἀρσκαῆς κληριεξ μαρτυρ υπέγραψα ἰδιοχειρος.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.º 2.)

et a trecentis decem et octo sanctis Patribus; et habea-
mus etiam adversarios in die iudicii sanctos Apostolos,
et condemnationem Iudae Iscariotae: nec non dare de-
beamus Imperiali Camerae sex et triginta aurea numis-
mata obpraedictum vivarii dimidium, quod obtigit an-
tedicto venerabili monasterio ex parte honorum avi
Ioannis, quam divisimus cum meis coheredibus, praesentibus fide dignis testibus, imperantibus Basilio et
Constantino magnis imperatoribus nostris et autocratoribus; et pro securitate nostra condidimus praesentis
et a nobis factae oblationis instrumentum. Scriptum
manu Gregorii procuratoris Corticis protopapae tabu-
larii civitatis Tarenti, mense aprili, indictione IX, an-
no 6489.

† Ego Articus protopapa qui interfui huic dona-
tioni, et cognitus testis propria manu subscripsi.

† Signum Stephani filii Ioannis presbyteri testis
propria manu subscripsi.

† Ioannes filius Ursileonis testis subscripsi propria
manu.

† Constantinus divina misericordia presbyter testis
propria manu subscripsi.

† Ioannes divina misericordia presbyter testis pro-
pria manu subscripsi.

† Aresces Clericus testis propria manu subscripsi.

IX.

984 — Mense Ianuario — Indict. VII.

*Munsurus, Nicolaus et Ioannes partiuntur cum Simeone monasterii S. Petri praeposito vivarium,
cuius dimidium a Domnella moniali fuerat eidem monasterio donatum.*

† σείγιον χειρὸς νηκολάου μούνσουρι.

† σείγιον χειρὸς ιωαννου υιου μούνσουρι.

† σείγιον χειρὸς νηκολάου γαμυρος μούνσουρι. ἀμφω-
τεροι οἰκειτωρες και κληρωνῶμοι κάστρου περινοῦ. Εν
οναματι του πατρος και του υιου και τοῦ αγιου πνεύμα-
τος. ἡμῆς οἱ πρῶτῶν ἀφιερωμένοι ὅτε μουνσουρις, και ιωαν-
νης, και νηκωλαος, οἱ τοῦς τημέρους, και ζῶπιοῦς σταυ-
ροῦς ἰδέα χειρὴ πῆπηξαντες. τὴν παρουσαν ἔγγραφην
σῆνυμιασθηκὴν ἀσφάληκ. ἀλλήλεγγῶς και τελήαν ἀπο-

† Signum manus Nicolai Munsuri,

† Signum manus Ioannis filii Munsuri.

† Signum manus Nicolai generi Munsuri, amborum
inhabitantium et heredum in civitate Tarenti. In nomi-
ne Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos praedicti
Munsurus, et Ioannes, et Nicolaus, propria manu exa-
rantes venerabiles ac vivificas cruces, praesentem
scripturam securitatis inter nos initam et perfectam
partitionem conficimus a praesenti die et hora cum Si-

κωπην φενόμεθα ποιῶντες ἀπο τῆν σήμερον ἡμερας καὶ ἔρας μετὰ συμειῶν τοῦ θεῶφειλεστάτου οἰγουμένου μῦν-
 νείς τοῦ ἀποστῶλου πετρου. ὑπὲρ τὸ καθύμνησι ἡγοῦν
 τοῦ υειναρηου τὸ ἄπερ καὶ ἦν πρῶτὰφείρῶσσα ἡ μο-
 ναχεῖ δωμνέλλα ἡς τον πανσεπτὸν ναῶν μονῆς. τοῦ κῶ-
 ριφαῖου πετρου· τὸ καὶ ἐκλειρωνόμησεν ἡ αὐτῆ μοναχῆ
 δωμνέλλα ἐκ τοῦ μακαριωτάτου μερκουριου τοῦ θειου
 ἡμῶν. τοῦ μη ἐχην ἡμᾶς τους πρῶγραφεντας ἐξουσία
 ποτε κερῶ ἢ χρώνω ποιήσε ἐκκλησην ἢ τε ἀγωγην
 ζητῶν τῆν οἶαν οἶν· ὑπὲρ τὸ ἕμησοι τοῦ αὐτοῦ προριθέν-
 τος καὶ πρῶγραφεντος υἱαριου· Ἴ δὲ πολλαχῆς φῶρα-
 δωμιν ἡμῆς ὁ προανάφερωμεινοι ἀνάτρεφε τῆν παρούσαν
 καὶ τελῆαν ἡμῶν συμμειωσην. ποτε καίρῳ ἢ χρώνω. καθ
 οἰμῶν ἡγοῦν τὸ θεῶφειλεστάτο ἡγουμένω. τὸ κερῶ συ-
 μειῶν ἢ κατὰ τῆς μονῆς τῶ κῶρυφείω πέτρω. ἵνα πρῶ
 μὲν πάντων ἐσμὲν καὶ κατῆραμένοι. παρὰ πατρος υιου
 καὶ ἀγίου πνευματος. καὶ ἐς παρανατε των τημιων καὶ
 ζωέποιῶν σταυρῶν. ἦν περ καὶ τῆ ἡμῶν ουλει· καὶ ἰδῆα
 ἡνωμη ἰδιαῖς χερσην ἐποιήσαμεν· ὕσαντος ἡμῶν λῶγου-
 μὲν ἵνα ποτε καίρῳ ἐφειλη τῆς τὸν μῶν κληρῶνωμων.
 Ἴ δὴ ἀδόχων ἢ κατηρότων ἢ τε τὸν ἐνοῦτερων ἢ
 ἰπουλημέος τῆς. ἢ τε τοῦ παρανέμου ἰοῦ δῆπεται τρῶ-
 πο. ζητόν, ἢ ἐνεγκαλῶν. καὶ οὔ δὴ ἐξηδῆρῶσωμεν καὶ
 δὴ ἀφείδῆσωμεν ὑπὲρ τὸ ἕμησοι τοῦ υηαριου. συμειῶν τὸ
 ριθεντα ἡγομεινοι ἡγοιν καὶ τῆν τοιαύτην μονην, ἡνα
 ζημηρούμεθα εἰς τὸν δημωσιον ἡμῶν ἡμῶν τρηᾶκωντα
 ἔξ. ἀπόλλη ἡμας καὶ το ἕμησοι τοῦ αὐτοῦ πρὸν ἡμῶν
 σθεντος υειναριου· δηὰ τὸ οὔτος ἀρεσθῆναι καὶ σῶνευμα-
 σθῆναι ἡμᾶς. κατὰ παρουσία τῶν παρευρέθεντων μαρτύ-
 ρων. ἐγράφη ἡ τοιαύτη συμμειωσῆς δηα χερὸς κουρτήκη
 πρωτοπαπᾶ καὶ ταουλαρίου κάστρου τερεντοῦ. μηνῆ
 ἱανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης ἔτους ζυζυ'.

† ἡκατῆς μαρτηρον υπεγραφα υδηοχηρος.

† στεφανος πρεσυυτερος μαρτυρ υπεγραφα ἡδια χερση.

† σίγιον χερσος ἡεωργίου ἐκ πρῶσωπου τερεντος πα-
 ρευρεθεντος ἐπῆ τῆ τοιαυτη συντημάση τον μεν τῆ-
 μηρον σταυρον ἐποιήσα ἡδια χερσι το δε ἕφος δια χερσος του
 γραφοιτος.

† λεων ελεσι θεου πρεσυυτερος παρευρεθεις εἰς τῆν
 τοιαυτην συμμειωσιν υπεγραφα μαρτυρ.

† Κοισταντίνος ἐλεσι θεου πρεσυυτερος παρευρεθεις
 εἰς τῆν τιαυτην συμμειωσιν υπεγραφα μαρτυρ.

† σιγιον χερσος καλοκυρου κληρηκου μαρτυρος.

† σιγιον χερσος λεοντος υιος καλοκυρου κτειτωρος
 τῆς ταραιτος παρευρεθεις ἐπὶ τῆν τοιαυτην ἀσφαλεια

meone piissimo praeposito monasterii Apostoli Petri,
 de medietate videlicet vivarii, quam monialis Domnel-
 la obtulerat venerabili templo monasterii principis (A-
 postolorum) Petri, et quam ipsa monialis Domnella a
 beatissimo Mercurio avunculo nostro in hereditatem
 acceperat: ut nos antescripti nunquam facultatem ha-
 beamus occasione vel tempore aliquo revocandi, vel
 qualemcumque abductionem quaerendi de medietate
 ipsius antedicti et suprascripti vivarii. Si vero saepe de-
 prehensi fuerimus nos supradicti subvertentes praesen-
 tem et perfectam nostram conventionem, occasione vel
 tempore aliquo, ex nostra videlicet parte adversus piis-
 simum praepositum, aut ex parte monasterii adversus
 Petrum (Apostolorum) principem, primum omnium
 maledicti simus a Patre, Filio et Spiritu Sancto, utpote
 qui venerandas ac vivificas cruces violaverimus, quas
 nostra voluntate et proprio consilio propriis manibus
 fecimus. Item declaramus ut si qua occasione quis e
 meis heredibus vel successoribus vel posteris vel extra-
 neis vel suppositis, illicita quavis ratione, litem inten-
 derit vel in iudicium vocaverit, et nos non defenderi-
 mus et protexerimus de medietate vivarii praedictum
 Simeonem praepositum ipsumque monasterium, mul-
 ctemur Publico Aerario sex et triginta numismatis, a-
 mittamus et medietatem eiusdem antedicti vivarii, cum
 ita nobis placuerit pactumque inter nos fuerit. Coram
 testibus qui forte interfuerunt scripta est haec conven-
 tio manu Curticis protopapae et tabularii civitatis Ta-
 renti, mese ianuario, indictione XII, anno 6492.

† Nicetes testis subscripsi propria manu.

† Stephanus presbyter testis subscripsi propria manu.

† Signum manus Georgii, qui personaliter Tarenti
 interfui supradictae conventioni, venerandam quidem
 feci crucem propria manu, textum autem (scripturae)
 per notarium.

† Leo divina misericordia, qui supradictae conven-
 tioni interfui, subscripsi testis.

† Constantinus divina misericordia presbyter, qui
 huic conventioni interfui, subscripsi testis.

† Signum manus Calocyri clerici testis.

† Signum manus Leonis filii Calocyri municipis Ta-
 renti, qui supradicto securitatis instrumento interfui,
 venerandam quidem feci crucem propria manu, textum
 autem (scripturae) per notarium.

τὸν μὲν τμησιον σταυρον ἐποίησα ἰδία χεῖρι το δε ὕφος
δια χεῖρος του γραφοντος.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.º 3.)

X.

(999) — Mense Novembri — Indict. XIII.

Gregorius Imperialis Protospatharius et Catapanus Italiae Trachaniotes donat monasterium S. Petri Christophoro Spatharocandidato pro rebus ab eo strenue gestis adversus Agarenos, ut ipse eiusque filius Theophilus hac donatione, donec in vivis agant, persuantur, et monasterium exornandum curent.

Σιγίλλειον γενόμενον παρὰ γρηγορίου βασιλικού πρω-
τοσπαθαρίου και κατεπάνω ἰταλίας τοῦ τραχανιώτου·
και ἐπιδοθέν ἡμῖν· χριστοφόρω· σπαθαροκandidάτω· τὸ
καλουμένω βοχαμάκη· μηνὶ νομβρίω· ἰνδικτηῶνος, τρεῖς-
καιδεκάτης.

† ἐπειδὴ περ· εὔρωμεν· σὲ τὸν εἰρμῖνον χριστοφόρον·
πιστὸν· και εὐγιόμονα δούλον τοῦ βασιλέως ἡμῶν τοῦ
ἀγίου· και ἡμῶν· και εἰς τῆς δουλείας τῆς ἀγίας αὐ-
τοῦ βασιλείας ὑπεράγονιζομένου και... πολέμων τοῦς
ἀδελφούς ἀγαρηνοῦς· και πολλῆς καινοτομίας· και ζη-
μίας ὑποστάτα· και μέχρι θανάτου σεαυτὸν πρωινηύ-
μενον... ἡμεῖς ὑλέποντά σοι τοιοῦτον ἵνα ἱκανὸν κατὰ
πάντα· δεδωκαμεν εἰς ἀνταμιψιαν... μοναστήριον τὸν
ἀγιον πέτρον· καθὼς ἐστὶν ἐξ ολοκλήρου μετὰ και
τοῦς ἐκαστάτους αὐτοῦ· και τῶν τριῶν πλουριων και
τα υἰαρια τοῦ κατέχειν· και δεσπόξην αὐτω μέχρι
τέλους ζωῆς σου τῆ χριστοφύρου και θεοφίλου μο-
ναχοῦ· τοῦ σου γνησιῶ· ἡοῦ, και περίποιήσαι· και
καλλιέργῆς αὐτῶ· και ἔχης αὐτῶ εἰς διοίκησιν· και
χρεῖαν ἡμῶν ἀπερικέπως· γράψωμεν δὲ και πρὸς τὸν
κραταιὸν και ἄγιον ἡμῶν βασιλέαν περὶ τούτους ὕπως
τὴν παράδοσιν τοῦ τοιοῦτου μοναστηρίου δεῖξαι τμηώ-
να χριστουόλλειαν, ἵνα ὑλέποντες και ἴτεροι· τὸ ἁμῶν·
ζήλω· πρωπορεύονται, και εἰς τὰς δουλείας τῆς ἀγίας
αὐτοῦ βασιλείας ὑπεραγονίζονται. "Οθεν εἰς περισσω-
τέραν πίστωσιν και ἀσφάλειαν τῶν ἐντιγχανόντων, τὸ
παρὸν ἡμῶν σιγίλλειον σουλέσαντες διὰ μολίυδου βούλη
τῶ ἰδίω σουλοτηρίω· και τῆ αἰεῖα χεῖρι ὑπογράψαν-
τες ἐπιδεδωμέθα μηνὶ και ἰνδικτηῶνη τῆ προγραμμένη.

† γρηγοριως πρωτοσπαθαριως και κατεπανος ἰτα-
λίας ο τραχανιωτης.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.º 4.)

Sigillum factum a Gregorio Imperiali Protospatha-
rio et Catapano Italiae, Trachaniote, et datum vobis
Christophoro Spatharocandidato, vocato Bochomace,
mense novembri, indictione decimatertia.

Quandoquidem invenerimus te dictum Christopho-
rum fidelem et probum servum sancti nostri Impera-
toris et nostrum, quippe qui pro sancto eius Imperio
decertaveris, et... pugnaveris adversus aerumnosos
Agarenos, multasque rerum novarum molitiones et
damna sustinueris, et mortis discrimen adieris, ... nos,
videntes te talem esse ad omnia aptum, dedimus in re-
munerationem.... monasterium sancti Petri, prout est
ex integro, cum excusatis, et tribus naviculis, et viva-
riis ipsius; ut illud possideas atque inibi domineris us-
que in finem vitae tui ipsius Christophori et Teophili
monachi, tui filii legitimi, illudque tuearis, et pulcre
ornes, atque administres, eoque sine molestia utaris.
Scribemus autem et ad potentem et sanctum nostrum
Imperatorem de his, ut donatio huiusmodi monasterii
recipiat honorandam auream bullam, ut et ceteri vi-
dentes (hanc remunerationem) pari antecellant alacrita-
te, et strenue in famulatum sancti eius imperii decer-
tent. Unde ad pleniorum fidem et securitatem legen-
tium, praesens nostrum sigillum cum bulla plumbea
bullatum proprio bulloterio, et propria manu subscri-
ptum, dedimus, mense et indictione suprascripta.

† Gregorius Protospatharius et Catapanus Italiae,
Trachaniotes.

XI.

(999) -- Mense Decembri — Indict. XIII — Asculi.

Gregorius Protospatharius Imperialis, adstantibus sibi in consilium Trifilio Imperiali Topoterite et quibusdam Turmarchis atque Iudicibus, lata sententia, vindicat monasterio S. Benedicti quamdam in oppido Asculi domum.

Praeceptum gregorii Imperialis protospatharii de domo in asculo.

Secundum decembri mensis; tertiadecima indictione agentem, inveniēte nos in civitate asculensis, astantes nobis trifilius imperiali topoterti, et leo turmarcha. filio romualdi; et argyro turmarcha; musandi et maraldi iudices, hos predictos de civitate bari; et rossemannus de civitate asculo; et petrus de civitate benusia. Compellatio fecit ademari prepositus de monasterio Sancti Benedicti, quod situm est in montem casinum super iohanne nepti abellari de civitate asculo dicentem; ut haberet una casa laborata super et subter pertinentiis ejusdem venerabili loci Sancti Benedicti intus civitatem asculo pro quo habemus in ecclesia receptionis ejusdem cenobii. et quod fuit in prepositum ab ipso prenominate monasterio ordinatus annis plurimis quemdam muscatus nomine; et vendidit is dicta casa super et subter quomodo est fabricata ad accepta nepote sua. Accepit ab ea libre argenti duas sicut scriptum emptionis ejus continet, quem his dictus muscatus ipsius firmatum habuit. et non emat antjre in prefato loco. Et ipsa predicta monacha iterum vendidit ipsa predicta casa ad supernominatus iohanni nepote belari in solidos XV. Continet ita quae subtiliter et ipsa cartula comparationis prenominati

muscati quod ad ipsa. accepta abuit facta. ut propter inopia maxima ubi cecidit ipso prefato monasterio pertinentiis Sancti Benedicti; propter hoc illam venundamus nos itaque facientes legere ipsa cartula; et sic de ea cognoscentes veritatem; ut ipsa predicta casa pertinentia esseret prefati loci venerabilj et absque legem hec venundasset. his dictus muscatus atque proprietatis causa venundasset illa ad his dicta nepote sua; abstulimus eam odie a iohanne nepote belari. Et tradidimus ipsa ad aldemarium prepositum Sancti Benedicti; Confirmantes nos ipsa; ad sancta dei ecclesia. ad tenendam illam et dominandam absque contrarietate cujusque sicutj proprium fuit de ipsa sancta ecclesia. et quod proprietatj causa venundasset ipsam his dictus muscatus ad accepta nepote sua. secundum antio legis ita est ut ecclesie cause nemo audeat vendere pro nulljs modis minuandi eorum cause; Maxime cum nec aliquid antire in ipso prefato monasterio admisisset ipse predictus muscatus ut secundum legem hec faceret. sed ista prefata securitate; emisimus. Ego gregorius imperiali protospatharius et catepano Italje trachaniotj; Et pro firmissima credulitate bullavimus illam tibi cum bulla plumbea cum proprio nostro bullotrio, et propriis meis manibus subnexi. Mense et indictione supra nominata.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXVI, n.º 140.)

XII.

1000 — Mense Februario — Indict. XIII.

Gregorius Protospatharius Imperialis possessionem praediorum in civitate Lesinae prope flumen Lauri, in civitatibus Asculi, Canusii et Minervii, et in agro Tranensi, coenobio Casinensi confirmat.

Κατὰ τῶν Φεβρουάριον μῆνα, τῆς ἐννεατημῆνης τρισκαδικῆς ἡδικτιωνος, ἐν ἑτὶ ςΦη', ἔγκλησιν ἐποιήσατο πρὸς ἡμᾶς. μαύρος πρεπίσιτος, ὁ καὶ οἰκονόμος μονῆς τοῦ ἁγιοῦ υἱοδότητου του μωῦντε κασίνου του

† Secundum februarii mensis cum tertiadecima indictione. Anni sex milia quingentos octo. Compellatio fecit nobis maurus monachus ex monasterio sancti benedicti de monte casinum juxta Capuanam urbem,

κάτα κάπουης; λέγον οὗτος, ἐς ὅτι εἰς διάφορα κάστρα
 τα ὑπο τοῦ δέματος ἰταλίας κατέχου· καὶ δεσπόζου· ἔκ
 παλαι τον χρονου, ἡ εἰρημένη ἡμῶν μονή ὁ ἅγιος υνε-
 δίττος, καὶ κατακρατοῦσιν αὐτὰ τυρανικῆ χειρὶ διά-
 φορα πρόσωπα; ἐν ᾧ καὶ χαρτῶας δικαιομάτων ἐνὸς ἑκα-
 στου ἡμῶν ὑπεδίκουειν, ὑπερ καὶ αποστειλάντες, πέτρον
 κέμιτα κέρτης τῆς τάξεος ἡμῶν, εἰς το κάστρον λύσινα,
 ἐν ᾧ κατόχου ἐξοθεν τῆς πόρτης, ἡ εἰρημένη μονή ναῖν
 τῶν ἁγιων υνεδίττον, συν καὶ τῆς διακρατίσεως
 αὐτοῦ· καὶ τοῦ καταλομήματος οσπιτίου ἔσοθεν τοῦ
 αὐτοῦ κάστρου λυσίνων· καὶ ἐρημίμπελα καὶ χωρα-
 φιαίους τόπους: ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ποταμῶν τον κα-
 λοῦμενον λάυρη, το υναίριον ἐν ᾧ ἐκῆσαι εἴσπαται, ἀλλα
 καὶ τὸ ἕτερον υναίριον τὸ λεγόμενον τοῦ ἁγίου υνεδίτ-
 του. καὶ ὑπο τῆ διακράτισιν τοῦ κάστρου ἀσκούλου εἰς
 το χωρίον το καλοῦμενον λαννιάον περιούλοια χωρα-
 φείου τόποι, καὶ πιγάδιον, καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς μαλσά-
 νης ἕτερα περιούλια χωραφιαίοι τόποι· καὶ εἰς τὸν τό-
 πον τὸν λεγόμενον τοῦ ἁγίου ἰωαννου, το ρούττα, πε-
 ριούλια χωραφιαίοι τοποι· καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἁγίου
 δεκουρετζίου χωραφιαίοι τόποι· καὶ ἔσοθεν τοῦ κάστρου
 ἀσκούλου, ἀνωγει κατόχου ἡχομα, ὅπερ καὶ ἀπε-
 χρίσατο εἰς τῆν εἰρημένην μονήν τοῦ ἁγίου υνεδίτ-
 του ὁ μισχάτος, ὁ τοῦ ρότρου, ὁ ἀσκούλίτης, ὑπερ ψυ-
 χηκῆς αὐτοῦ σωτηρίας; ὁμοίως καὶ εἰς το κάστρον καιοῦ-
 σιον, εἰς το παλαιὸ κάστρον πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας
 μεγαλομάρτυρος εὐφημίας· ναῖν των ἁγιων υνεδίττον;
 καὶ ὑδρῆμυλον, καὶ χωραφείους τοπους· καὶ εἰς τῆν δια-
 κράτισιν τοῦ κάστρου, μετρουίνου σπίλειον καὶ ἐκκλησίαν,
 τον ἁγιων οσπτην καὶ χωραφιαίους τοπους; καὶ ὑπο τοῦ
 κάστρου τράσιας, εἰς το χωρίων ἄνδρας ἐρημίμπελα ἔχων
 καὶ ἔλαιας δεινρι κέ, καὶ εἰς το ρυάκην τὸ καλοῦμενον
 των καλογήρον, χωραφείους τόπους; διὰ τοῦτο, καὶ ος
 ταῖτα πάντα, ἀκριβὲς καὶ ναίμιος ἐρημίσαντες, καὶ
 εὐρίντες ὅτι ἔκ παλαι των χρόνων, τῆς ριθείσης μωνῆς
 τοῦ ἁγίου υνεδίττου κατακρατοῦντες· καὶ δεσπόζοντες,
 καὶ ἐνὸς ἐκάστου ἕγγραφον δικέμα ἡ τοιαύτη μωνή κα-
 τέχη· καὶ ὅτι δυνατῆ χειρὶ εφευρέτες σήμερον, ὅτι κα-
 τεκρατοῦσαν αὐτὰ διὰ τοῦτο καὶ ἀνελαυμεδα, ἀπὸ τὸν
 τοιωτων προσώπων καὶ ἐπαρεδώκαμεν προς τῆν τοιαύτην
 μωνήν· τοῦ κατέχου καὶ δεσπόζου ταῦτα πάντα, κατὰ
 τῆν ἐπαρχῆς αὐτὴν διακράτισιν καὶ δεσποτίαν, καὶ τῆν
 δίναμην των χαρτῶων δικαιομάτων αὐτων. ὅθεν πρὸς πε-
 ρισσοτέρην πίστωσιν, καὶ υνείαν ἀσφάλιαν των ἐντυχα-
 νήτων, τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἡμοῦ γρηγορίου βασιλικου

dicendum, ut a plures homines et civitates que sunt
 pertinentiis italie predicto monasterio hereditates ha-
 bet, et per veteres annos dominavit. his dictus mona-
 sterius. et modo tenunt illas plures. homines injuste
 et per vim unde et per singulos quosque cartulas no-
 bis monstravit. Quam et direxit de presentiis nostris
 petrum komis curti. dignitati nostre. In civitate Ijsi-
 na. ut a portas civitatis a foras ubicumque dominium
 abuit, his dicto templo sancti benedicti. Cum quanto
 dominio illuc abet. et de intus ipsa civitate casas di-
 rutas et vineas desertas. et territorie. et in flumine
 qui nominatur lauri ipsa piscara que ibi abuit, et alia
 piscara qui nominatur sancti benedicti. Et in perti-
 nentiis de Civitate asculo in villam que cognominatur
 lanniano Clausurie territorie putea. Et in locum qui
 dicitur melessecna clausurie et territorie et putea. Et
 in locum qui dicitur Sancti iohanni in ruliana clausu-
 rie et territorie. et in locum qui dicitur sancto decu-
 rentio terrjtorie. et intus ipsa civitate asculo casa so-
 laria que ante hos annos donatam abuit muscatus
 filio rotari in ipso prefato monasterio pro redemptio-
 nis anime sue. Similiter et in civitate Canusia in ipsa
 civitate que veterem videtur esse juxta ecclesiam beate
 eufimie martjrjs templum beati benedicti. Et molinum
 da aqua. et territorie. et in pertinentiis de civitate mi-
 nervinespeluncam ubi est ecclesiam sancti salvatoris et
 territorie; et in civitate tranensis. et in villam que est
 de civitate ipsa que cognominatur andre. vinee deserte
 et olivetalie biginti septem. et in ipso rivo qui voca-
 tur de ipso monacho territorie; propterea hec omnia
 subtiliter nos perquirentes et per legem. invenimus
 quod antiqua esset dominatio prefati monasterii. et
 pro unaquaque dominatio cartula ostendebat. et ut
 dixi qui ipsas res possidebant per vim ipsas tenebant
 pro inde astulimus ab ipsis et tradidimus ipsas ad ipso
 prefato monasterio. ut dominet hec omnia sicut ab
 antiquitus dominavit. et secundum textum ipsius car-
 tule. Et pro securitate. et veritati textum kartule
 hujus. A me gregori imperiali protospathari et kate-
 pano italie trachanioti hunc nostrum emisimus judica-
 tum bullantes eum cum bulla nostra plumbea quam
 et manibus nostris no subscripsimus et rescrivere il-
 lum fecimus pro hopus saucti monasterii latinum in
 meuse et iudictione supranominata.

πρωτοσπαθάρου καὶ κατεπάνω ἰταλίας τοῦ τραχα-
νίου. σουλλύσαντες διαμολύδου σουλλί το ἴδιο σουλ-
λοτηρίο, καὶ τῆ εἰσεία μου χειρὶ καθυπογράφας, καὶ ερ-
μηνέφαντες αὐτὸ κάτωθεν λατῆνα, εἰς δικέσσην τὴν πολ-
λάχῃς ριθείσασ μονῆν ἐπεδώκαμεν μητι καὶ ἰνδικτιωνι τῆ
πρωγεγραμμενη.

† ἐγὼ γρηγοριος πρωτοσπαθάρου καὶ κατεπάνω ἰτα-
λίας ο τραχανιωτης.

(Ex originali membrana bilingui Archivi Casinensis—n.º 5.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

Februarii mense, instante decimatertia indictione, anno 6508, querelam fecit coram nobis Maurus praepositus et oeconomus monasterii S. Benedicti Montis Casini prope Capuam, dicens quod dictum nostrum monasterium S. Benedicti ab antiquis usque temporibus habeat in diversis civitatibus thematis Italiae (*possessiones*) earumque sit dominus, et ipsas detineant tyrannica manu nonnulli homines; et insimul chartulas instrumentorum pro unaquaque nobis ostendit. Quamobrem misimus Petrum Comitem Cortis ordinis nostri in civitatem Lesinae, in qua dictum monasterium possidebat extra portam templum S. Benedicti cum eius pertinentiis, et hospitali diversorio intus eandem civitatem Lesinae, et vineas desertas et praedia: similiter et ad flumen, quod vocatur Lauri, vivarium unum quod inibi extat, sed et alterum vivarium quod nominatur S. Benedicti: et in pertinentiis civitatis Aesculi, in agro qui vocatur Lannianus, septa, praedia et puteum: et in loco Malsanae alia septa (*et*) praedia: et in loco dicto S. Ioannis de Rutta septa (*et*) praedia: et in loco S. Decurrentii praedia: et intus civitatem Aesculi domum cum aedibus superioribus et inferioribus, quam Moscatius, filius Rotri Aesculanus, pro spiritali salute ipsius dicto monasterio S. Benedicti donavit: similiter et in civitate Canusii, in Castro veteri, iuxta templum magnae martyris S. Euphemiae, eccle-

siam S. Benedicti, et molendinum aquarium, et praedia: et in pertinentiis civitatis Minervii speluncam et ecclesiam S. Salvatoris, et praedia: et apud civitatem Tranensem, in agro Andrae, vineas desertas habentes arbores olivarum quinque et viginti: et ad rivum nominatum Calogerorum praedia. Propterea haec omnia diligenter et ex lege investigantes, et invenientes quod ab antiquis usque temporibus a dicto S. Benedicti monasterio (*ea*) possidentur, ac in eius sunt potestate, et pro unoquoque (*praedio*) scriptum instrumentum idem monasterium habet, et insuper deprehendentes quod praepotenti manu ea nunc detineantur, idcirco ipsis detentoribus abstulimus, et praedicto monasterio reddidimus, ut habeat et possideat haec omnia, sicut ab initio possedit et tenuit et ex vi instrumentorum. Unde ad pleniorum fidem et firmam securitatem legentium, praesens monumentum mei Gregorii Imperialis Protospatharii et Catapani Italiae, Trachaniotae, bullatum plumbea bulla, proprio bulloterio, et propria mea manu subscriptum, et latina donatum interpretatione, quae inferius legitur, in iustificationem saepius nominato monasterio concessimus, mense et indictione suprascriptis.

† Ego Gregorius Protospatharius et Catapanus Italiae, Trachaniotes.

XIII.

1003 — Mense Aprili 15 — Indict. (III).

Constantinus presbyter ecclesiae S. Nicolai Theodoro Cenapiari filio praedium infra monasterium S. Nicolai trans torrentem situm vendit tarenis aureis duobus.

† σηγνο χηρος Κονσταντινος πρεσβητερος του αγηρου νικολαιου.

Εν ονόματι του πατρος, και του υιου και του αγίου πνευματος, ο προγεγραμμένος Κονσταντινος πρεσβυτερος ο τον τίμιον και ζωοποιον σταυρον ιδιοχειρος ποιήσας σιν τῷ οίκειῳ μου ονόματι, τὴν παρούσαν ἔγγραφον ἀπλήν τε και ἄδολον, υευαίην τε και τελείαν διάπρασιν ποιῶμαι, εἰς ἐμὰς θεοδωρον του κηναπιᾶριν, δι ᾧσπε ἐμολόγησα και ἐμολογῶ πεπρακταῖνε αὐτό ἀπιντεῦθεν ἡδει τὸ χωράφιον τὸ εἶτα και διακειμένον ἐπίκατωθεν τῆς μονῆς, του αγίου νικολαιου πέραν του χαιμαῤρου του ξερχοντος ἴσα τῆς αὐτῆς, μονῆς, εἰς χρεισοθαρία δύο, τὸ ἄπερ και ἔχω ἀγωρασιμειον ὑπο του δωρωδέου του υωρωνήτου ἔστιν δὲ ὁ περιόρισμός του αὐτου, χωραφίου, κατὰ μὲν, ἀνατολάς, τὸ ρυακην τον καταυαίνοντα ἔως του προσητημένου χαιμαῤρου, κατὰ δε δυσμᾶς ἢ ὀδὸς η καταυαίνουσα, ἔως του αὐτου χαιμαῤρου κατὰ δε ἄρκτρον ο προγραφης χαιμαῤρος, και κατὰ μεσημερίαν εἰς τὴν κωρυφήν του χωραφίου ὁ σήκιοσ πέπρακα δὲ αὐτο τὸ χωραφίον του προσητημένου θεοδώρου εἰς τάρια δύο σιν ἡμερωδέδρων, και ἀγρωιδέδρων, και πλάσης εἰσόδου και ἔξόδου, οἰκία μου βουλή, και ἰδία τῆ προκίρῆσει, και οἶκ εκ τινος ἀνάγκης, ἢ υἱας, ἢ δούλου ἢ χλευῆς ἢ.... ἢ ἐκ στρατιωτικῆς δουλείας, ἢ τοῖς οἴας.... του ἔχεν αὐτον ἀπὸ του νῦν, και εἰς τὸ διήκαικῆς, πουλεῖν, χαρίζειν, και εἰς ἰδίους κληρονομους διαδιδῶναι εἰ δὲ ποτὲ καιρῶ, η χροιο φωραδῆ τι κατὰ τῶν ἐμῶν σικληροῦμον..... γραφὴν δια χειρὸς νικητα..... μηνὶ ἀπριλιου με' ἔτους ςΦιγ' παρουσία . . . ἀξιοπιστίων μαρτυρων † ιψαιτος μαρτυρ υπεγραφα ἴδια χαιρι † Κωνσταντινος τρυλλης μαρτυρ υπεγραφα τὸν τίμιον σταυρον.

† Signum manus Constantini presbyteri sancti Nicolai.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Constantinus presbyter, qui venerandam ac vivificam crucem propria manu exaravi, simul cum proprio meo nomine, hanc scriptam, simplicem, puram, firmam et perfectam venditionem facio tibi Theodoro Cenapiari filio, qua declaravi et declaro vendidisse tibi ipsi iam nunc praedium situm et positum infra monasterium sancti Nicolai trans torrentem praetereuntem idem monasterium, pretio tarenorum aureorum duorum; quod (*praedium*) emi a Dorotheo Boroniti filio. Fines vero eiusdem praedii sunt: ad orientem est rivus qui descendit usque ad praefatum torrentem; ad occidentem via, quae pergit usque ad eundem torrentem; ad septentrionem torrens suprascriptus; et ad meridiem, praedii summitatem versus. Sienus. Vendidi autem ipsum praedium praedicto Theodoro pretio tarenorum duorum cum arboribus sativis et agrestibus, et omni ingressu et exitu, propria mea voluntate, propriaque deliberatione, et a nemine coactus nec vi, nec dolo, nec fraude, nec..... nec militari servitio, nec qualicumque.... ut possideat ipsum iam nunc et in perpetuum, vendat, donet et suis heredibus tradat. Si vero olim aliqua occasione vel tempore deprehensum fuerit aliquid a meis coheredibus.... Scriptum manu Nicetae.... mense aprili, die 15, anno 6313, coram.... testibus fide dignis.

† Hipsantus testis propria manu subscripsi.

† Constantinus Trulla testis subscripsi venerandam crucem.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 1.)

XIV.

1011 — Mense Octobri — Indict. X — Salerni.

Basilijus Protospatharius et Catapanus Italiae Casinensibus coenobitis eum Salerni commorantem adeuntibus confirmat possessionem hereditatum, quae eorundem coenobio obvenerant Lesinae, Canusii, Minervii et in aliis Apuliae civitatibus, ac vindicatae fuerant ab iniquis possessoribus auxilio Catapani Gregorii Trachaniotae.

Preceptum basijlii imperjalis protospatharii de possessionibus Sancti benedicti in apulja. et Sancto Benedicto in canusia.

Basiljus protospatharius et catepano italie, de mesardonia. Cum esset me in terram principibus atque in civitate salerno applicatum; venerunt ad me monachi de monte cassenum; de monasterio sancti benedicti. et monstraverunt mihi traditionem de diversis hereditatibus; qui sunt in terram apulie. que ante multos annos in suis tenebat dominibus; predicto monasterio. unde ab ipso antecessori nostro trachanioti catepano; fuerunt liberate ipse hereditates; ab his qui per fortia tenebant eas. et tradidit eas ad partem predictj monasterii. sicut ipsa carta traditionis renuntiat. In quo videntes quia pro justo judicio tradite sunt ipse hereditates ad monasterio; prosecutavimus ipsa lege trachanioti, et firmamus quod bene axit. et precipuit atque tradidit. Sunt enim ipse hereditates posite in civitate ljsena; foris urbis. ecclesiam sancti benedicti cum sua pertjnentja. et vineas desertas et territorie et de intus ipsa civitate casas dirutas. et flumine qui nominatur lauri. ipsa piscara qui ibi abuit. et alia piscara qui nominatur sancti benedicti. Et in pertinentiis de civitate asculo. in billam qui cognominatur lanuano. clausurie territorie putea. et in locum qui dicitur me-

lessecna. clausurie et territorie et putea. et in locum qui dicitur sancti iohannis in ruliana. clausurie et territorie. et in locum qui dicitur sancto decorentio territorie. et intus ipsa civitate asculo casa solariata. que ante hos annos donatam habuit muscatus filius rotri in ipso prephato monasterio. pro redemptionis anime sue. Similiter et in civitate canusa. in ipsa civitate que vetere videtur esse juxta ecclesiam beate euphymie martiris templum beati benedicti. et molinum de aqua. et territorie. et in pertinentiis de civitate minervine speluncam ubi est ecclesiam sancti salvatoris. et territorie et in civitate tranensis in villam que est de ipsa civitate qui cognominatur andre vinee deserte et oljvetalje vigjntjseptem. et in ipso rivo qui vocatur de ipso monacho territorie propterea hec omnia precipimus nos ut teneat et dominet ipso predicto monasterio in incessabile et cotjdiano dominio. a nullo homine impredientj seu retjmentj aljquit et pro securitate et veritatj textum hunc nostri firmamentum propriis nostris manibus subscripsimus quam et cum bulla nostra plumbea signavimus eum et rescribere illum fecimus pro quibus sancti monasterii de greco in latino. et dedimus mense octuber. Indictione decima. Anni ab initjo mundi sex milja quingentos vigjntj.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. L. n.º 112.)

XV.

1015 — Mense Ianuario 12 — Indict. XIII.

Nicon monachus et Ursulus Turmarcha eius filius aliique donant castrum, dictum Petram Coeci, et S. Ananiae monasterium Lucae eiusdem praeposito, et statuunt ut in ipsius castri suburbio seculares possint aedificare, et habeant perfugium adversus Ethnicorum incursiones.

σι†μιον χειρος νικονος μοναχου και τυφλού ὁ επιλεγμενος....

† σιμιον χηρος ουρσουλου τουρμαρχου υιου του νικονος μοναχου.

† σιμιον χηρος νικητου υιου του μακαριωτατου αρχιδιακονος....

† σιγνον χειρος νικολαου υιου ουρσουλου....

† σιγνον χηρος μιχαηλ υιός του μακαριωτατου παντολευτου.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος και τοῦ υἱοῦ και τοῦ ἁγίου πνευματος τῆς τρισυποστατου παντοδυναμου θεοτητος μιᾶς ἐξουσίας και βασιλείας τῆς παναχραντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκου και παντων τῶν ἁγίων βασιλευστων των θεοστερικτων βασιλειωι ἡμῶν υκσιλειου και κοιςταντινου και σεργίου τοῦ ἁγιωτατου και οἰκουμενικου πατριαρχου. και βασιλειου τοῦ πανευφημου υκσιλικῶ πρωτοσπαδαριου και κατεπανου ἰταλίας του μεσσαρδωνίτου. τούτων ἀπάντων ε... ὅτατον πνευματι μὲν. οὐ σαρκικῶς δε. φεινωμεθα ἡμῆς νικων μοναχος. και ουρσουλος τουρμαρχης ὁ υιος μου. και οἱ λυκοι. οἰτητες και τοὺς τιμῆους σταυρους συν τοῖς ἐνάμασιν ἀνωτέρω ὑπεγραψαμεν παραδίδωντες ἐκ τῶν θεῶν και ἡς σσαι λουκαν κυβερνητην. και ειγουμεν τοῦ ἁγίου ἀνανίου. ὡπερ ἐστιν τοῦ κυρ ζαχαρια. ὅς ἱριται ἀφηροῦμεθα τὴν πέτραν τὴν λεγαμένην του τυφλοῦ μετὰ και χωραφίωι. ἂν ἐξ αρχης και ἀνωθεν εδεδόσαμεν εκ προγόνων ἡμῶν ἐστὶν δὲ ὁ περιόρισμός τῶν χωραφίωι. ἀπὸ τῶν χήμαρρων τῶν μέγαν τῶν πρὶς δισμάς τοῦ ριδέντος καστελλίου. και ὡς ἀνέρχεται τὸν μηκρὸν ρυακίτζιν του ἁγίου πέτρου. και ἀποδίδει εἰς τὸν ἁγιον ἄγγελον. και κωπτη ὁ δρωμος της χέτης. και ἀποδίδει ἡς τὸ δέξιν βουνην ἀπάνω του βαρβουτζουλου. και κατέρχεται ὁ χήμαρρος πλησιάζων εἰς τὸ ἀμπέλην τοῦ κυρ ουρσουλου και ἀπόπληρουτε τῶ δρωδισίωι εἰς τὸ προγεγραμμενον μέγαν ρυακίωι. ὁμοίως δὲ και τον ἁγιον ἀνανίαν τῶ μοναστήριον. μετα τῶν ὄραδισίωι αυτου. ὡπερ ἐξ αρχης εδεδόξεν και

Si†gnum manus Niconis monachi et coeci cognomento...

† Signum manus Ursuli Turmarchae filii Niconis monachi.

† Signum manus Nicetae filii beatissimae memoriae archidiaconi.

† Signum manus Nicolai filii Ursuli (Turmarchae).

† Signum manus Michaelis filii Pantaleonis beatissimae memoriae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, trium personarum, omnipotentis divinitatis, unius potestatis et regni, purissimae Dominae nostrae Deiparae, et omnium Sanctorum. Regnantibus piissimis Imperatoribus nostris Basilio et Constantino, temporibus Sergii sanctissimi et oecumenici Patriarchae, et Basilii inclyti imperialis Protospatharii et Catapani Italiae Mesardouitae. Nos omnes... Nicon scilicet monachus et Ursulus Turmarcha meus filius, et reliqui qui et sanctae crucis signa cum nominibus supra subscripsimus, spiritus non carnis ductu, concedimus Deo et tibi Lucae gubernatori et praefecto (monasterii) S. Ananiae, quod est domini Zachariae, ut dictum est, offerimus Petram quae dicitur Coeci cum eius tenementis, quae a principio et antiquitus possedimus, tradita nobis a nostris maioribus. Sunt vero eorum fines: a torrente magno qui est ad occidentalem partem dicti castelli, et ut ascendit parvus torrens S. Petri, et vadit ad S. Angelum, et dividitur a via Serrae, et pergit ad montem Acutum supra Barbutzulum, et descendit torrens iuxta vineam domini Ursuli, et desinunt termini ad superscriptum torrentem magnum. Similiter et S. Ananiae monasterium cum positis ipsius terminis, quod a principio possedit et tenuit, ut, Deo volente, prospere agat ecclesia, et divinis officiis vacet, pro remissione peccatorum nostrorum. Situm est autem hoc monasterium a regione maris. Praeterea offerimus et praedictum castellum, ut etiam et seculares tecum aedificent et

εκρατη. ἵνα Θεοῦ καλεῦντος εὐθραστή η ἐκκλησία καὶ λητουργηται· ὑπερ ἀφείσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν· ἔστιν δὲ τῶ τοιοῦτων μοναστηριον εἰς τὸ προσωπον τῆς θαλάσσης· ὁμοίως δὲ καὶ τῶ ριδεν καστὲλλιον· ἵνα οἰκωδιμισις· καὶ οἱ κοσμοικοὶ μετα σοῦ· καὶ ἵνα ἔχουσιν το ἐξωκάστειλλον καταφύγιον· ὡτὰν δὲ καρέλθη ἡ ἐπιδρωμη τῶν ἐθιῶν, ἵνα εἰσέρχωνται· καὶ κατοικοῖσιν ὅπου ἂν ἐτι εἰς ταχος ἀφικανται· ἐποὶ δὲ ὁ ριδῆς κυβερνητῆς καὶ ηγουμενος ἱναντηεῖς καὶ ἐκκλησιαν τῆς τὸ αὐτῶ καστειλλιον· καὶ συνάξεως καὶ καλογήραις ὡσους θέλεις καὶ βουλευσι· ἵνα φάλευσιν καὶ δωξολογοῦσιν καὶ ὑπερέχωνται· καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς γοντες ἡμῶν μετὰ τὸν γεροντα... ἀβλεπον καὶ μόνον ἀπὸ τῆς ἐν χριστῶ ἰδη μελλούσης οἰσιέναι ἰνδικτιῶνος· ὡταν ἀγειρισ καὶ συνάξεως καὶ καταστήσεις· καὶ ἀδελφούς ἵνα ἴμη καὶ ἐγὼ ὅς εἰς τὸν ἀδελφῶν· καὶ ἀποτροφουμι μὲχρι υἱου ζωεῖς μου· τὰυτα δε παντα ἵνα καὶ ἡμῆς οἱ προγεγραμμενοι στέργωμεν καὶ φυλάττωμεν· ἀδιάπτωτα καὶ ἀπαρασάλευτα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ δίνεκεῖς χρόνους· τῆς ἀναφέρεστον σου δεσποτίαν του ἐχην σε ἐξουσίαν καθηστάναι ηγοῖμενοι καὶ διάδωχον ὡν ἂν θελης καὶ βούλης· ὁμοίως τῶ αὐτῶ καὶ ὁ μετα σὲ καὶ ἕως σὶντελίας· ἡ δε καὶ ἐκ του γένους ἡμῶν τις ἀπόκαρῆ εἰς τὸ αὐτῶ μιστήριον· καὶ εὐδωκημισοὶ ἐργῶ καὶ λόγῶ· καὶ ὑπὸ τὸν ἀδελφῶν ἀγαπιδῆ ἔστω ἐν προτοιμῆση ταῦτα δὲ παντὰ πρὸς τὸν θεον καὶ τῆς σὲ λουκᾶν κυβερνήτην παραδίδουμι· ἔαν δε τίς ποτε φανει του μέρους ἡμῶν ἢ ἴδιος ἀνατρέπων ταυτα ἵνα διεκδικουμι ἐμῆς καὶ ποιουῖμεν τὸν λόγον οτι οὐ κατα βίαν· ἡ δούλω ἄλλ ἴδια ἡμῶν προερέσει καὶ οὐκ ἐκ τῆρος ἀνάγκης το παράπαν· ἡ ραδιουργίας· ἡ φάκτου ἀγνοίας ὡ μη δώη ο κυριος πεποιήκαμεν· ἔστῆς δὲ τὸν ἀμφωταίρων μερῶν ἡμῶν μετὰ μέλος γένιται· εἰς τῆ καλος ἐκτηθησαν ταύτην ἡμῶν ἀφῆρῶσιν· ἵνα παρέχει τῆς το βασιλικὸν υἱστηρίον νομίσματα λ· καὶ τας ἐξόδους καὶ τας κενοταμίας εἰς το δηπλάσιον εἰδ οὕτως στέργη καὶ ἐμμενειν τῆν τοιαύτην δωρεάν ἀπαρασάλευτον εἰς τὸν θεόν· καὶ εἰς τὸν ἄγιον νικολαον τῶν μελλωντα ἐκῆσε οἰκωδιμισθαι· καὶ ἡσε σε λουκᾶν τὸν ἀνοτέρω προρηθέντα ἐγράφη παρουσία καὶ ἐόψεσιν ἀξιοπιστων μαρτυρων ὃν καὶ τα ὄνόματα μετὰ τὸν ἰδίῶν ὑπόγραφῶν καὶ σῆμιων δὶλωθήσωνται· διὰ χεῖρας ἐμοῦ λεοντος νοταριου καστρου ουρτζουλου ετους 5ΦΧγ· ἰνδικτιῶνος 1γ· μηνὶ ἰαννουαριῶ 1β· ἡμερα †.

† Ἰωάννης ταξιαρχῆς του καπηγρασα μαρτυρ ὑπεγράψα ἰδηρχηρος.

habeant confugium in suburbio; cum autem gentium incursiones fiant, intrent et habitent quocumque properantes advenerint; et insuper ut tu dictus gubernator et praepositus aedifices etiam ecclesiam in eodem castello, et congreges quoque monachos quotquot volueris, qui sacra officia et laudes Deo concinant, et preces fundant pro nobis et nostris genitoribus; et ut etiam ego senex... oculis captus et solus, ab indictione, quae, Deo dante, iam appropinquat, cum congregati fuerint fratres tua opera, et, rebus bene constitutis, simul habitare coeperint, tunc sim tamquam unus ex fratribus, et cum ipsis convivam toto meae vitae tempore. Haec omnia nos suprascripti confirmamus et rata habemus, firma et inconcussa, amodo et in perpetuum in tua potestate nunquam auferenda, ut liceat tibi monasterii praefectum et successorem constituere quemcumque volueris, idemque liceat futuris monasterii praefectis in perpetuum. Quod si quis ex nostra generatione in praedicto monasterio in monachum tonsus fuerit, et probitatem et re et verbis praeseferat, et a fratribus diligatur, is potior habeatur. Atque haec quidem omnia Deo et tibi Lucae monasterii praefecto concedimus. Si autem, tempore procedente, quisquam ex nostra cognatione aut privatus (*aliquis*) irrita haec facere praesumpserit, nos tuam defensionem teneamur suscipere, et huiusmodi concessionem tibi vindicare, quam non vi aut dolo, sed sponte, nullaque necessitate adducti, aut fallacia, aut facti ignorantia, quod Deus avertat, fecimus. Quemcumque autem nostri ex utraque parte huius bene constitutae nostrae oblationis poenituerit, solvat Imperiali Vestiario solidos aureos triginta, et sumptus et innovationes in duplum; et nihilominus rata, firma et inviolabilis maneat huiusmodi concessio facta Deo et S. Nicolai ecclesiae in dicto castello construendae, et tibi Lucae suprascripto. Scriptum praesentibus et adstantibus fide dignis testibus, quorum nomina ex propriis subscriptionibus et signis apparebunt, manu mea Leonis notarii civitatis Urzuli, anno 6523, indictione XIII, die 12 mensis ianuarii.

† Ioannes dux militaris manipuli de Capigrasa propria manu subscripsi.

† Constantinus locumtenens Capigrasa propria manu subscripsi.

† Paschalis locumtenens Capigrassa testis propria manu subscripsi.

† κοσταντινος τοποτηρητης ο καπηγραστας τη ηχη
 χειρι υπεγραφα.
 † πασχαλιος τοποτηρητης ο καπηγραστας μαρτυρ
 υπεγραφα ιδιοχειρος.
 † υιος υιος κανδιδου μαρτυρ υπεγραφα ιδιοχειρος.
 † θιοδωρος τουρμαρχης..... πολιτης μαρτυρων υπε
 γραφα ηδιοχειρος.
 νηκοδμος

† Bonus filius Candidi testis propria manu subscri-
 psi.
 † Theodorus Turmarcha... civis testis propria ma-
 nu subscripsi.
 . . . Nicodemus . . .

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 2.)

XVI.

(1016) — Mense Augusto — Indict. XIV.

Basilius Mesardonites Catapanus Italiae declarat accepisse nummos aureos sex et triginta a Cinnamo Calligrafo pro tributo castelli Pelagiani.

† βασίλειος πρωτοσπαθαριος και κατεπανος ιταλιας
 ο μεσαρδονίτης ελαβον παρα σου κινάμου καλλιγράφου
 την συνήθειαν καστελλίου πελαγιάνου τῆς τεσσαρες
 και δεκάτης ινδικτιωνος χρυσια διαχαραγματα νομι-
 σματα τριακοιτα εξ· και ταῦτα τὰ τριακοιτα εξ νο-
 μίσματα λαυών· και τελείως πληρωθεις την συνήθειαν
 κατελλίου πελαγιάνου τῆς τεσσαρες και δεκάτης ινδι-
 κτιωνος· ἐποίησα σοι την παρούσαν τελείαν και πληρε-
 στάτην ἀπόδειξιν· τῇ οικεία μου χειρι ὑπογραφεϊσαν·
 και τῇ δια μόλυβδου συνήθει υούλλη σφραγισθεϊσαν·
 μηρι αυγούστῳ ινδικτιωνος δι'.

† Βασίλειος πρωτοσπαθαριος και κατεπανος ιταλιας
 ο μεσαρδονίτης.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.º 6.)

† Basilius Protospatharius et Catapanus Italiae,
 Mesardonites, accepi a te Cinnamo Calligrafo tribu-
 tum de castello Pelagiano indictionis decimae quartae
 (nempe) numismata sex et triginta ex auro cusa; et
 cum haec triginta sex numismata acceperim, et mihi
 omnino satisfactum sit de tributo castelli Pelagiani in-
 dictionis decimae quartae, feci tibi praesentem perfe-
 ctam et plenissimam apodixam, mea propria manu
 subscriptam, et consueta bulla plumbea signatam,
 mense augusto, indictione quartadecima.

† Basilius Protospatharius et Catapanus Italiae Me-
 sardonites.

XVII.

(1018) — Mense Februario — Indict. 1.

Boianus Italiae Catapanus ex iussione Constantini Imperatoris praecipit, ne quis auferat bona ecclesiarum, et praecipue S. Benedicti, praeceptaque ab aliis Anthypatis et Protospathariis in eandem rem data confirmat.

Confirmatio omnium preceptorum que patricii et protospatharii fecerunt. Ex jussu constantini Imperatoris.

Per scriptum imperialjs iussionis preceptum recepimus nos boiano observandum a sanctissimis imperatoribus constantino. ut non eamus ad auferenda bona ecclesiarum et praecipue sancti benedicti sicut scripta sigilla kalokyri antjpatj patricii simbatjicii patricii. gregorii. medalspi. falci. pothi. delfina. genesii. romani antjpatj patricii. iohannis antjpatj patricii ammiropolj. theodori protospatharii. alexii protospatharii. xifi. et reliquorum. sed magis ex precepto jmperatorum jnterdicimus et confirmamus omnibus qui sub sancto jmperio sunt. ut nemo potestatem habeat quamcumque temptationem. aut diminutionem. sive damnum seu ingardiam. vel jmitatum ad preferenda tollenda. aut

molestiam aliquam inferendam amodo et in antea in eodem monasterio sancti benedicti et omnibus possessionibus ejus. Hec et nos sicut a sancto jmperatore preceptum est observamus, et ut ab omnibus observetur precimus. Ut illic deo servientes; sine turbine pro magnitudine sancti jmperii deum exorent. Si quis pro uno solo verbo vult os aperire. sive adducere contrariam locutionem presumptionis aut damni seu ex rebus ejus diminuere temptaverit; et non cum tjmore et tremore observaverit, ut contemptor sancti imperii durissimas penas et capitis excidium sustineat. ut hec pena sustineant qui sine doctrina sunt. Illi vero qui prudentes sunt. vigilent ut custodiant preceptum sancti jmperii. quem fecit de prephato monasterio. et nos dedimus mense februario. Indictione prima.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXIX verso, n. 156.)

XVIII.

1019 — Mense Junio — Indict. II.

Finium agri Troiani descriptio facta a Basilio Boiano Protospathario Catapano Italiae.

† Των απο της δεσποτειας των αρειανιτων κομητων ευπροαιρετως αποσπασθεντων Φραγγων. και τω μερει του κραταιου και αγιου των υσιλιως προσρευεντων. και εις το εξ αμνημονευτων χρονων συμπτωθεν. παρ των τε ανακαινισθεν και κατοχυρωθεν καστρον ο Φασι τρωας τη ενουση τημιν σπουδη και εντρεχεια κατασκηνωθεντων. εξαιτησαμενων απο των πλησιαζοντων αυτοις λοιπων. τα του τοιουτου καστρου συνορα εκκοπηγαι. και το ους αυτοις υπεκλιναμεν. και παροντος ιωαννου πρωτοσπαθαριου του της αλφερας. βυζαντιου τοποτηρητου αδελφου αυτου. λεοντος του μαρλαδου. στεφάνου χαρτουλαριου του ματεριτου. πασσαρι και βιζαντιου των κομητων της κορτης. μαραγδου δομεστικου του δηματος και ετερων πολλων.

Quum Franci, qui de dominatu erant Comitum Arianensium, ab iisque sponte desciverant, partes potentis et sancti nostri Imperatoris secuti, in civitatem, ab antiquissimis temporibus destructam et a nobis magno studio et celeritate restauratam et bene munitam, quae Troia vocatur, transmigraverint, petierintque ut a reliquis eorum finitimis praedictae civitatis termini discriminarentur, aures iis praebuimus, et praesentibus Ioanne de Alferana Protospathario, Byzantio eiusdem Protospatharii fratre et vicario, Leone de Maralda, Stephano Chartulario Materae, Passare,

τοι τοπον καταστοχασηται. οὕτω τα συνορα και τῆν τοίτων διαιρεσιν ἐποιησαμιθα. Καθως απαρχεται ἡ κμαρά τοῦ ἀγίου ελευθερίου και απερχεται εις το τραβικελον και καταρχεται εις το μεντινον. εν ᾧ ἐστίν ἡ βρύσις τοῦ γοργάνου. και καταβαινει το καταπέταμον. ἕως τοῦ ἀμπέλω του βρωμάνου. και καμπτει ὄρθα ὑπὸ το μονοτεράτον. και περᾶ μεχρι τῆς στρατάς τῶν βιβινῶν εις τὸ βυάκιον. και κρατεῖ τῆν στραταν μεχρις ὄργυιῶν εἴκοσιν. ἕως τῶν δένδρων τῆς τε πελίας και συκίας. και καταβαινει τὸ βυάκιον ἐξ ἀνατολῶν. και ἀποδίδει εις τῆν τῶν κατευχαρίων ὁδόν. και κατέρχεται τὸ κατωρύακον. και ἔρχεται εις τὸ βουνὶν τοῦ φραβιάνου. και καταλαμβάνει ἐξ ἀριστερῶν τὸ σπήλαιον. και περᾶ εις τὸ βουνίτζιν. μέχρι τῶν δύο ἀγριαπιδίων. και διαβαινει εις τῆν μιαν ἀπιδέαν. ἕως τῆς διχαλῆς δρυός. και ἀποδίδει εις τῆν ἐκκληρίαν τῆν ἀγίαν αὐγούσταν ἐν ᾧ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ τορνηκίου πρωτοσπαθαρίου και κατεπάνου γεγονότος ἰταλίας τοῦ κοντολιόντος. και κατὰ τῆν ἰσότητα αὐτῆς κατέρχεται ἕως τοῦ συνόρου τῆς σηπειδοῦ. ἀπεκείθεν τὴν ἀνακαμπτει. και ἔρχεται τὸ αὐχένιον εις τὸ πηγάδιον τὸ βρυτόν. μέχρι τοῦ ἀυχένιου τοῦ ὑψηλοῦ. και καταβαινει τὸ λιβαδιον. και ἀπέρχεται εις τοὺς τρεῖς δρῦς. οὓς εἰσιν ἐγκυχαρμημένοι σταυροί. και ἕως τῆς μεγάλης δρυός τῆς εχούσης σταυροῦς τρεῖς. κατὰ τῆν ἀκραν τοῦ ποταμοῦ σαιδοῦρι. και ανατρχει τον ποταμον. και απερχεται μεχρι του πορου του λεγομένου μουγαράδα. και ἐκνεύει ἀριστερὰ και ἀπέρχεται μέχρι βουνοῦ μεγάλου κορφων τοῦ μασλογου ἀποδίδει εις τὸ βυάκιον τὸ λεγόμενον λαβέλα. και ἐκβαινει πρὸς δυσμὰς εις τὸν βουνὸν τὸν φιλίτην. και ὑπάγει εις τῆν στραταν τοῦ μουντεπερσιγίου. και ἀναβαινει εις τὸ ἐπάνω μουντεκαλλβέλλον. και ἀποδίδει ἐπάνω τῆς καρίας. και ἀπεκεί εις τὸ βυάκιον. ἦτοι τῆν κεφαλὴν ποταμοῦ κερυάρι. και ἀπέρχεται εις τὸν τορελουῦπον. και ἀποδίδει εις τῆν ῥηθεισὴν κμαράν τοῦ ἀγίου ελευθερίου. οὕτω τῶν συνόρων κἀστρου τρωάδος. παρήτων τῶν ἀναγραφέντων ἀρχόντων παρά υασιλείου πρωτοσπαθαρίου κατεπάνου ἰταλίας τοῦ βοϊανοῦ ἐκκοπέντων. οἰκονομήθη παρ' αὐτοῦ. ὡς ἕως μὲν τῆς ἀγίας αὐγούστης ἔδοθεν τῶν ἀναγραφέντων συνορων. τοὺς οἰκίτορας τρωάδος δεσπόζειν. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης ἐκκληρίας. και ἕως τοῦ συνόρου σηπειδοῦ. κοινῆ τὸν τόπον τοὺς οἰκίτορας τρωάδος και βακαρίτζας κατέχειν. νεμομένων ἀμφοτέρων τοῦτον. και ὑπὲρ τῶν οἰκείων κτηνῶν. μηδὲν τὸ

et Byzantio Comitibus Curiae, Maragdo Domestico thematis, et multis aliis, loco diligenter designato, taliter terminos distinximus et stabilivimus. Sicut incipit a Camera S. Eleutherii, et vadit ad Travicellum, et descendit ad Mentinum, ubi surgit fluvius Gorgani, et inde iuxta fluvium descendendo vadit usque ad vineam Romani, et deflectit recta infra montem Aratum, et transit usque ad stratam Bivini ad flumen, et tenet stratam ad passus viginti usque ad fraxinum et ficum, et descendit flumen ad orientem, et ferit ad oratorii viam, et descendens iuxta flumen vadit ad collem Rabiani, et relinquit ad sinistram antrum, et transit ad parvum collem usque ad duas pyros silvestres, et pergit iuxta unam pyrum usque ad bifurcam quercum, et pervenit ad ecclesiam S. Augustae, ubi praelium fuit sub Tornicio Contoleone Protospathario et Catapano Italiae, et pergit iuxta ipsam ecclesiam ad terminos Siphonti, unde deflectens procedit serra ad locum ubi surgit fons usque ad serram altam, et descendit per pratum usque ad tres quercus, quibus insculptae sunt cruces, et usque ad maiorem quercum quae habet tres cruces insculptas, ubi caput est fluvii Sandurii, et decurrit fluvius et ducit usque ad transitum qui dicitur Muncarada, et vergit sinistrorsum, et vadit usque ad collem magnae summitatis, et tendit ad flumen dictum Lavella, et exscendit ad occidentem ad collem Carpineti, et vadit ad stratam montis Persigii, et ascendit supra montem Calvellum, et descendit ad nucem, et inde ad fluvium sive ad caput fluvii Cervarii, et ferit ad Torelupum, et coniungitur cum praedicta Camera S. Eleutherii. Divisis ita finibus civitatis Troiae in praesentia supradictorum principum a Basilio Boiano Protospathario Catapano Italiae, constitutum ab ipso fuit, ut intra hos

ἐν κάστρῳ τῷ ἑτέρῳ κάστρῳ ἐπιδιώτω. ὑπὲρ δὲ τῶν ἀπὸ ξένης παρὰ τινῶν τῶν οἰκητόρων βακαρίτζας καὶ τρωάδος εἰς αὐτὸν νέμεισθαι κτηρῶν συγχωρουμένων, τρεῖς μοῖρας τὸ ὑπὲρ αὐτῶν λόγῳ νομίστρου καταυαλλόμενοι ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας γενέσθαι εὐδοκοῦμεν. τῶν δύο μὲν ἐκ τούτων μερίδων. τοῖς τρωαδίταις παρεχομένων. τῆς τρίτης δὲ μερίδος. τοῖς βακαριτζιώταις παραχωρουμένης. μηδεὶς αὐτῶν ἔχοντος ἀδειαν πλέον τῶν εἰλόγως παρ' ἡμῶν τυπωθέντων. τὸ οἰοῦν ἀναλαμβάνεσθαι. καὶ πρὸς πιστώσιν τῶν ἐντυγχανόντων. ἀσφαλῆσαι δὲ τῶν τρωαδίτων καὶ βακαριτζιωτῶν τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐξέτιθη. καὶ τῇ διὰ μολύβδου συνήθει νούλλη πιστωθὲν αὐτοῖς ἐπέδοθη. μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδικτιῶνος δευτέρας. ἔτους ςΦϷ'.

† ego Johannes de alfarana protospatrii testor.

† ego Bisantius ejusdem protospatrii custos ejusdem civitatis interfui.

† ego leo de maralda baiulus domini Imperatoris sum testis.

† ego stephanus cartularii matere testis sum.

† ego maraldus dapiferi provincie me subscripsi.

(Ex Paschalis Baffii Graeco apographo et latina interpretatione in maiori Neapolitana Bibliotheca adservatis.)

finis habitatores Troiae dominantur usque ad S. Augustam; sed a praedicta ecclesia usque ad terminos Si-
ponti habitatores Troiae et Vaccaritiae communem pas-
cendi animalia habeant locum, ita quod nec Vaccari-
tienses Troianis, nec Troiani Vaccaritiensibus herbatu-
cum vel dent vel accipiant; et de omni herbatico extra-
neorum, quibus animalia pascere ibidem Troiani et
Vaccaritienses concesserint, a praesenti die tres partes
fieri volumus, quarum duas Troiani accipiant, et ter-
tia Vaccaritiensibus cedat, et nemo audeat quicquam
exigere ultra quam a nobis iuste stabilitum est. Et
ad fidem legentium et ad securitatem Troianorum et
Vaccaritiensium haec chartula condita, et assueto
plumbeo nostro sigillo munita, illis tradita fuit, men-
se iunio, indictione II, anno 6527.

XIX.

(1021) — Mense Iunio — Indict. IV — Trani.

Falco Turmarcha et Episceptiles civitatis Trani nomine Basilii Bugyani Catapani Italiae tradit coenobio Casinensi omnia bona, quae ad Maraldum Tranensem rebellem pertinebant.

Preceptum Falci turmarche de terris in trane atenulfo abbati. Ex precepto basilij protospatrii.

In nomine domini quinquagesimo octavo anno imperii domni basilij et domni constantini sanctissimis imperatoribus nostris. Mense junio quarta indictione. Ideoque ego falcus turmarcha. et episceptij ex civitate trane. Clare facio quia domni basilij imperialij protospatharii. et catepano italie qui et bugyano dicitur. demandavit mihi ut darem in ipso sancto monasterio cujus vocabulum est sanctus Benedictus de monte casino. cui regimen tenere videtur domnus atenolfus gratia dei abbas omne rebus stabile quae fuit maraldi rebellatorem falconi monachi ex predicta civitate quas ei pertinuit a supradicto genitori ejus et pro ipsa genitrice ejus. tam de intus civitate trane quam et de

foras eadem civitate seu ubicumque. Unde ego qui supra falcus turmarcha secundum preceptionem de ipso domno catepano seniori nostro per hoc scriptum paradisin. dedi atque tradidi. vice de jam dicto monasterio. Ad andreas monachus ex predicto sancto cenovio. omnem hereditate stavile quae fuit supra dicti maraldi quas ej pertinuit a supradicto genitori. et per ipsa genitrice ejus. tam intus civitate trane quam et de foras eadem civitate. seu ubicumque cum trasitis et exitis suis. et cum omnia infra se habentibus sicut illud-mihi disposuit atque demandavit ipse domno catepano seniori nostro. Quam hac scriptum traditionis in supradicta ratione jussi scribere tibi disilo diacono et notario. Actu mense et indictione supranominata. Falcon qui supra turmarcha.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXV verso, n. 139.)

XX.

1024 — Mense Iannario — Indict. VII.

Finium agri Troiani descriptio facta a Basilio Boiano Protospathario Catapano Italiae, ubi pleraque occurrunt, quae in altera descriptione edita haec sub n°. XVIII desiderantur, ac praesertim mentio de immunitatibus, et de tributo centum scyphatorum Imperiali Curiae quotannis persolvendo.

Illis qui sunt de potestate et dominatu comitum Arianensium. voluntate predictorum comitum a francis se dividitibus. et ad partem victoriosi et sanctissimi imperatoris currentibus. hec civitas per multos et innumerabiles annos destructa. a nobis baiulis domini imperatoris restaurata et bene munita est. que civitas troia vocatur. et cum magno studio et velocitate eam habitare fecimus. Tunc vero rogati a concivibus civitatis sumus. ut fines et terminos tante civitati terrarum stabiliremus. et prefiguraremus. quorum petitionibus fidelissimis nostras aures applicantes. in presentia Iohannis de Alferana protospatarii. et bisontii eiusdem protospatarii fratris. qui est custos eiusdem civitatis troie. et leonis de maralda baiuli domini imperatoris. et stephani cartularii matere. et passeris. et bizantii comitum curie. et maraldi dapiferi provincie. et multorum virorum. ante quorum presentiam. taliter terminos troie prefiximus. Sicut incipit a camera. sancti eleutherii. et vadit ad locum. qui vocatur bitrascellum. et descendit ad aventinum montem. ubi surgit fluvius qui vocatur burganum. et inde iuxta fluvium descendendo. vadit usque ad locum qui dicitur trium virginum. et inde ascendit usque ad caput montis albani. et tendit ad montem aratum. et transit usque ad stratam bivini. et inde. usque ad fraxinum et ficum. sicut descendit et ferit ad viam francigenam. inde descendendo ad viam que ferit ad sanctam mariam de terenzano. et rediens ad sinistram usque ad flumen aquilonis. descendit usque ad transitum colonnelli. et descendens per flumariam. pervenit usque ad civitatem que dicitur arpum. et a pede arpi. ferit ad caput faceoli. ubi est copia stincorum. et vadit usque ad locum qui vocatur antique ecclesie. ubi maxima petra est ficta. in loco ubi surgit fons. et tendens ad serram de stincis iuxta virgineolum ubi surgit aqua. et inde transit ad vadum fici ad flumen cervarii. et ascendens iuxta ipsum fluvium. vadit usque ad locum ubi lavella iungit se cum cervario. et ferit in media carpeneta in

strata montis ylaris in presignata quercu. et inde ascendens ad caput mallani descendit ad lavellam. et inde vadit ad caput montis maioris. et ferit ad speluncam ursarie. et descendit ad transitum nucis. et inde descendens ad valoncellum qui est caput fluvii cervarii. et ferit ad locum qui vocatur relupum. inde transiens. coniungitur cum predicta camera sancti eleutherii. Ita nos baiuli domini imperatoris divisimus fines civitatis troie. in presentia supradictorum dominorum principum. et basilii protospatarii italie de buiano. ut inter hos fines et divisa habitatores troie dominantur. Et hoc ideo tam benigne et large fecimus. propter bonam et rectam fidem quam habuerunt erga dominum imperatorem. et pro bono servitio quod ipsi exhibuerunt sub sanctissimo et victoriosissimo imperatore nostro firmiter concessimus. et dedimus supradicta loca et fines illis. quando vero hos fines et loca stabiliebamus. et. prenominata civitas a nobis cum comitibus fabricaretur. stratigoti per invidiam accusantes troianum populum dicebant nobis. Populus iste cui vos datis hos fines. fortis et durus est. qui omnes suos vicinos debellabit. et etiam principes sancti imperii interficiet. Verum nos cognoscentes eorum accusatorum malitiam. diximus quod troiani nec fecerunt nec facient contra voluntatem imperii sanctorum imperatorum nostrorum. sed potius pro amore imperii se morti tradiderunt. quando rex francorum cum toto exercitu suo venit et obsedit civitatem illorum. et ipsi fidelissimi ita obstiterunt regi. quod rex nichil eis nocere valuit. bene civitatem eorum defendentes. sicut servi sanctissimi domini imperatoris. et licet omnes res suas de foris perdiderint. propter hoc servitium domini imperatoris non dimiserunt. nec ab eius fidelitate discesserunt. Ob hanc igitur fidelitatem et bonum servitium. precepto domini imperatoris. dedimus eis largitatem hanc. ut ubicumque ipsi volunt in tota longobardia. que est sub nostra potestate. vendere vel emere aliquid sine plateatico. et commercio.

vendant et emanf. et nunquam reddant aliquod tributum. frumenti. sive alicuius rei. neque faciant angariam. neque pro placito dent aliquod in curia. sed posita pace inter litigantes. nichil ab eis exigatur. et quia consuetudo est. ut fideles recognoscant dominum suum. et honorent. de suis bonis per unumquemque annum. centum skyphatos imperiali curie persolvant. et animalia illorum per longobardiam sine herbatico ubicunque volunt pascant infra prenomatos terminos. et troiani cum vacariciensibus usque ad terminos et fines siponti. comunem pascendi animalia habeant locum. ita quod nec vacaricienses troianis. nec troiani vacariciensibus herbaticum vel dent vel accipiant. et quicumque extraneus sive troie sive vacaritie ad habitandum venit. sit sub eodem iure. et de omni herbatico extraneorum quod est comune inter troianos et vacaritienses. si fuerint cepta de herbatico quinque anima-

lia vel plus. semper ubi troiani habent quatuor animalia. vacaritienses habeant.... hec a nobis iuste imperio domini imperatoris stabilita et ordinata. nullus audeat mutare vel rumpere. et ad credulitatem legentium. hanc cartam. et ad firmamentum troianorum. et vacaritiensium hec scripta ordinavimus. et assueto plumbeo nostro sigillo sigillavimus. et firmavimus. et illis concessimus. mense Januario septima indictione. annis sex milibus quingentis triginta duobus. Constantino et Basilio fratribus regnantibus.

† ego Johannes de alfarana protospatrii testor.

† ego Bisantius ejusdem protospatrii custos ejusdem civitatis interfui.

† ego leo de maralda baiulus domini Imperatoris sum testis.

† ego stephanus cartularii matere testis sum.

† ego maraldus dapiferi provincie me subscripsi.

(Ex manuscriptis Paschalis Bassii in maiori Neapolitana Bibliotheca adservatis.)

XXI.

(1026) — Mense Novembri — Indict. X — Tarenti.

Leo Spatharocandidatus a secretis et iudex Longobardiae et Calabriae Bartholomaeo monacho et rectori monasterii S. Petri addicit praedium nuncupatum Muru Vetere, quo Cubuclisius per vim potitus fuerat.

† Ο εὐλαύστατος μοναχὸς ναρθολομαῖος καὶ καθηγούμενος τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου πέτρου παρόντων ἡμῶν ἐν τῷ κάστρῳ ταραντίης κατὰ τὴν νοέμβριον μῆνα τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος ἐνεκάλεσεν, ἕτι χωράφιον τῆς ἐπ' αὐτὴν μονῆς ἀνάρχῳ καὶ υἱαία χειρὶ κατεκράτησε τὸ μέρος τοῦ κονουκλεισίου ἐκείνου, ἕπερ καὶ νέμεται χρόνους οὐκ ὀλίγους· ἠγγάγμεν δὲ καὶ τὸν κάμητα κέρτης εὐδόκιμον τὸν υἱὸν τοῦ κονουκλεισίου καὶ ἀπειλογεῖτο ὡς ἴδιον τοῦτο κατέχειν, ἀλλ' ὁ καθηγούμενος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μοναχοὶ φανερῶς ἤλθεζαν αὐτὸν, προκομίσαιτες καὶ τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ χωραφίου μὴ εἶναι ἴδιον τοῦ κονουκλεισίου ἀλλὰ τῆς ἐκκλησίας τυγχάνειν διασαφοῦσαν, καὶ κατὰπειθῆς γενόμενος ὁ εὐδόκιμος. καὶ μήτε δικαίωμα περὶ τούτου προκομίσας, μήτε εὐλογον τί ἔχων εἰς ἀντίρρησιν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου ἀπέλαυον οἱ μοναχοὶ τὸ τῆς ἐκκλησίας τόπιον ἕπερ λέγεται μύρου νέτερε, τὸ κείμενον κατὰ ἀνατολὰς πλησίον τῆς σοῦδας, εἰς δὲ τὸ νόρειον μέρος πλησίον τῆς μικρᾶς θαλάσσης. καὶ δια τοῦτο τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐπέδωθη τῇ μονῇ εἰς δικαίωσιν τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι ἡμῶν υἱαιωθὲν μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος δεκάτης.

† Religiosissimus monachus Bartholomaeus et rector monasterii S. Petri, praesentibus nobis in civitate Tarenti, mense novembri, decima indictione, conquestus est, quod territorium, subiectum ipsi monasterio, praepotenti ac violenta manu ex parte Cubuclisii usurpatum, diuque possessum fuit. Vocavimus autem in iudicium et Comitem Cortis Eudocimum filium Cubuclisii, et verbis se defendit, quod tamquam proprium illud possideret. Sed rector et cum eo monachi manifeste eum redarguerunt, asserentes etiam donationem territorii, qua ostendebatur illud minime esse Cubuclisii, sed ad ecclesiam pertinere. Et cum Eudocimus hoc sibi persuasisset, neque contra hoc instrumentum aliquod protulisset, nec habuisset quod opponeret de ipso praedio controverso, receperunt monachi illum ecclesiae locum, qui dicitur Muru Vetere, positum ab oriente prope Sudas, et a boreali parte iuxta mare parvum. Et propterea praesens scriptum in controversiae decisionem monasterio datum est, subscriptione et sigillo nostro roboratum, mense novembri, indictione decima.

† Λεων σπαθαροκandidάτος ἀσηκητῆς καὶ κριτῆς
λαγγουαρδίας καὶ καλαυρίας οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέγραψα καὶ
ἐσφράγισα.

† Leo Spatharocandidatus a secretis et iudex
Longobardiae et Calabriae propria manu subscripsi et
sigillavi.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n^o. 7.)

XXII.

1029 — Mense Aprili — Indict. XII.

*Ursenandus monachus presbyter monasterii Tarentini SS. Philippi et Nicolai vendit duobus aureis numismatis
Ioanni Petri et Gemmae filio vineam desertam in loco dicto Monte Frese positam.*

† Signum manus ursinando mon. — Ἐν ὀνόματι τοῦ
πατρος, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προ-
γεγραμμένος οὐρσενάνδος ἀναπρυσυτερος τῆς μονῆς τοῦ
ἁγίου Φιλίππου καὶ τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν νικο-
λάου· ἡ διακσιμένη ἔνδον κάστρον τάραντος. ὁ τὸν τί-
μιον καὶ ζωποιοὺν σταυρον σὺν τῷ οἰκείῳ ὀνόματι ἰδιο-
χείρως ποιήσας· ἐκουσία μου τῇ γνήμῃ καὶ οἰκείᾳ προαι-
ρίσει πιπράσκω πρὸς σὲ ἰωάννη τὸν υἱὸν πέτρου καὶ γέμ-
μα τῶν ἀποικομένων· τὸ ἀμπέλιον ἕπερ ἀγώρακα πρὸ
χρόνων εἰς τὸ μέρος τοῦ μόντεφρεσε ἀπο τῶν σῶν γο-
ναίων· νυνὶ δὲ ἐρημάντελον ὑπάρχων διδωκίτος μου
πρὸς σὲ καὶ τὸν ἀγώρεον μου χαρτίον· εἰς τιμῆς τὰς
μεταξὺ ἡμῶν συμφωνηθείσας καὶ ἀρσθείσας χρυσίου
διαχαράγματα νομισματα δύο σωτηρίκια ὀλότερα·
τὰ δε σύνορα καὶ ὁ περιωρισμὸς αὐτοῦ ἀμπέλιον ὑπάρ-
χει, καθὼς ἀγώρες χάρτη περιέχει ὁ δέδωκα πρὸς σὲ.
... ἐγὼ ὁ δηλωθεὶς οὐρσενάνδος εἰς χεῖρας μου
παρὰ χειρῶν σῶν τοῦ προφρηθέντος ἰωάννου δικαίαν καὶ
συμφωνηθείσαν τιμὴν ἢ τοι τὰ τοιαῦτα δύο νομισματα,
δέδωκα σοι τὸ τοιοῦτον ἀμπέλιον καθὼς ἐστὶν ἐρημάντον
ἂν μετα πάσης τῆς διακρατήσεως αὐτοῦ καὶ περιοχῆς
σὺν εἰσόδῳ ἐξόδῳ καὶ δικαίων αὐτοῦ, εἰς τελείαν δισπο-
τείαν καὶ ἀναφαίρετον ἐξουσίαν σου τε καὶ τῶν σῶν κλη-
ρονόμων. ὥστε ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ὥρας ἔχειν
σε ἐπ' ἀδείας πωλεῖν· χαρίζειν· προεῖν· ἠναπογράψειν· καὶ
εἰς ἰδίους κληρονόμους καὶ διαδόχους ἐκπέμπειν· καὶ ἐν
οἷς ἂν προσῶποις βουληθῆις δωρεῖσαι αὐτὸν· ὡς κύριος
καὶ ἐξουσιαστῆς. καὶ ὡς παρ ἐμοῦ τοῦ προφρηθέντος
οὐρσενάντου ἀναπρυσυτέρου τῆς ἐξουσίας τοῦ τοιοῦτου
ἐρημαπέλου εἰληφότος σου· μὴ δυναμένου τινὸς τῶν
ἀπάντων πρὸς τούτῳ ἀντιλέγειν, ἢ ἀντικίπτειν· μήτε
ἐμὲ· μήτε οἱ μετ ἐμοῦ διάδοχοι· μήτε οἷος δέποτε ἄν-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Su-
prascriptus Ursenandus abbas presbyter monasterii san-
cti Philippi et servatoris patris nostri Nicolai, siti in
civitate Tarenti, qui venerabilem ac vivificam crucem
cum proprio nomine manu propria feci, spontanea
mea voluntate et proprio consilio vendo tibi Ioanni, fi-
lio Petri et Gemmae defunctorum, vineam, quam annis
elapsis a tuis parentibus emi, sitam in loco Monte Fre-
se, nunc desertam extantem, exhibente me tibi etiam
emtionis chartulam, pro pretio inter nos convento
et placito duorum aureorum numismatum asperorum
signoque sanctae crucis incriptorum. Fines et limites
huius vineae sunt, sicuti continet emtionis chartula,
quam tibi dedi. (Accipiens igitur) ego supradictus Ur-
senandus in manus meas a tuis supradicti Ioannis ma-
nibus iustum et conventum pretium, scilicet haec duo
numismata, tradidi tibi ipsam vineam, sicuti est, de-
sertam, cum omnibus pertinentiis et continentis suis,
cum introitu, exitu et iuribus ipsius, in perfectam
dominationem et irrevocabilem potestatem tuam tuo-
rumque heredum; ut ab hodierna die et hora eam
possideas cum facultate vendendi, donandi, in dotem
inscribendi, et in proprios heredes et successores trans-
mittendi, et illam personis quibus volueris donandi,
tamquam dominus et arbiter. Et ita a me praedicto
Ursenando abbate presbytero dominium huiusmodi de-
sertae vineae accepisti, ut nemini omnino liceat in hoc
contradicere vel obsistere, nec mihi nec meis heredi-
bus nec cuiquam unquam homini. Si autem, quod de-
precor, aliquando, vel aliquo modo vel occasione, sub-
vertere voluero praesentem venditionem, sive ego
ipse, sive qui post me suscepturi erunt praeposituram

ἄρωπος· εἰ δὲ ὑπερ καὶ ἀπιύχομαι καὶ οἱον δίποτε πρό-
πον ἐν οἷω δίποτε καιρῷ θελήσω ἀνατρέψαι τὴν παροῦ-
σαν πράσιν, εἴτε ἐγὼ αὐτός· εἴτε οἱ μετ' ἐμοῦ ὀφείλοντες
ἀρχεῖν ἐν τῇ ἀγία καὶ δηλωθεῖση μονῇ, κατὰτίθεμαι
ζημιωθῆναι ἐγὼ τε καὶ οἱ ἐμοὶ διάδοχοι πρὸς σε καὶ πρὸς
τοὺς σοὺς κληρονόμους. τὴν βῆθεισαν τιμὴν ἐν διπλῇ πο-
σότητι. καὶ τὰς μελλούσας γενέσθαι ἐξόδους παρὰ σοῦ
πρὸς τὸ εἰς υελτίονα ὄψιν ἀγαγεῖν αὐτον· καὶ εἴθ' οὕτως
ὄχυράν καὶ υβαίαν εἶναι τὴν παροῦσαν καὶ παρ' ἐμοῦ γε-
γονυῖαν ἔγγραφοι πρᾶσιν· διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆναι με·
ἔγράφει προτροπῇ ἐμῇ διὰ χειρὸς υασιλείου πρῆσυντέρου,
μητὶ ἀπριλίω ἰνδικτιωνος δωδεκάτης ἐν τῷ ςϕλζ' ἔτει
παρουσία τῶν εὐρεθέντων καὶ ὑπογραψάντων μαρτύρων.

† ἀναστασιος μάρτυρῶν ὑπεγραφα εἰκία χειρι.

† ἰωάννης κάμης κορτης μαρτυρ ὑπεγραφα ἰδία χειρι.

† λειον υιος υση του βυγκοιαλου μαρτηρον ὑπεγραφα.

† νικολαος υιος πατολειοτος τοποτεριτη μαρτηρον
ὑπεγραφα.

† κοσμος νικολαου κλιλσουριαρχο υιος μαρτυρ ὑπε-
γραφα.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.º 8.)

sancti et praefati monasterii, mulctabimur, et solve-
mus ego et successeurs mei tibi et heredibus tuis di-
ctum pretium in duplam quantitatem, et expensas quas
ipse facturus sis ut in meliorem adspertum vineam ad-
ducas. Et sic deinde validum et firmum maneat prae-
sens venditionis instrumentum a me factum, propte-
rea quod ita mihi placitum est. Scriptum rogatu meo
manu Basilii presbyteri, mense aprili, indictione XII,
anno 6537, coram testibus qui interfuerunt et se sub-
scripserunt.

† Anastasius testis subscripsi propria manu.

† Ioannes Comes Cortis testis subscripsi propria
manu.

† Leo filius Bone de Bynconalo testis subscripsi.

† Nicolaus filius Pantaleonis Topoteritae testis sub-
scripsi.

† Cosmas Nicolai Clilsuriarchi filius testis sub-
scripsi.

XXIII.

1032 — Mense Martio — Indict. XV.

*Pothus Protospatharius et Catapanus Italiae ex Argyrorum stirpe confirmat Basilio monacho Casinensi et
praeposito coenobii Capuani possessionem praediorum in ambitu thematis Longobardiae, quae Basilius
Mesardonites Italiae Catapanus et ipse olim praedicto coenobio confirmaverat, uti patet ex privilegio heic
edito sub num. XIV.*

† σιγίλλιον γενόμενον παρὰ ποθοῦ πρωτοσπαθarioυ
καὶ κατεπάνου ἰταλίας τοῦ ἀργυριοῦ· καὶ ἐπίδοθεν ὑμῖν
βασιλίῳ· τῷ εὐλαβεστάτῳ μοναχῷ τῆς εὐαγεστατῆς
μονῆς τοῦ ἀγίου βενεδίκτου· τοῦ μουντε κασίνου· καὶ
οἰκονόμῳ τοῦ ἀγίου βενεδίκτου τοῦ ἐνδοθεν καπύης· μη-
νὶ μαρτιῳ ἰνδικτιωνος ιε'.

Ἐπίπερ ὁ προδηλωθεὶς εὐλαβεστάτος μοναχὸς καὶ οἰ-
κονόμος υασιλείος· σιγίλλιον προσκόμισεν ἡμῖν υασιλείου
πρωτοσπαθarioυ καὶ κατεπάνου χρηματίσαντος, ἰτα-
λίας τοῦ μεσαρδονίτου εἰκονικῶς περιέχον τούς τε τόπους
καὶ μετόχια αὐτοῦ ἄπερ δηλονότι εἰς τὴν διακρότησιν
τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν υασιλείως λέγω δὴ ὑπὸ τὴν
περιοχὴν θέματος λαγουαρδίας ἐκράτει· παρακαλῶν ἡμᾶς
καὶ δεόμενος ἀπὸ τε ἑαυτοῦ, καὶ τῆς ἀδελφότητος τῆς

Sigillum factum a potho protospathario et catepano
Italiae qui et argyrio, et datum vobis basilio religioso
monacho sacratissimo monasterio sancti benedicti ex
monte casino, et preposito sancti benedicti qui est in-
tus capue. mense martio, indictione XV. Quoniam qui-
dem predictus religiosissimus monachus et prepositus
basilius sigillum optulit nobis basilii protospatharii et
catepani qui fuit italie mesardoniti, specialiter conti-
nens loca et obedientia ejus que videlicet in pertinen-
tia potentis et sanctissimi nostri imperatoris, dico nunc
que sub circuito langobardie tenebat, exortans nos et

μονῆς πάσης, ὥστε ποιῆσαι καὶ ἡμῖς αὐτοῖς ἐπικυροτικόν
 σιγίλλιον τῶν τοιοῦτων τοπίων καὶ μετοχιῶν, ὡς ακα-
 ταπαύστως ὑπερευχομένους αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ κραταιοῦ
 καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως καὶ ὑπὲρ παντός τοῦ φιλοχρή-
 στου στρατοῦ αὐτοῦ· ἐπὶ τουτου κἀγὼ ἐν τῇ ζωῇ καὶ
 χαρᾷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, ἐπικυρῶ
 τὸ τοιοῦτο σιγίλλιον αὐτῶν· ὡς ἂν καθὼς ἐκράτουν τῶν
 τοιοῦτων τοπίων ἐπὶ τοῦ μεσαρδονίου καὶ τοῦ νοϊά-
 ρου, πάλιν ἑμοίως κρατῶσιν αὐτῶν ἀπικρόπως καὶ ἀπὸ
 τοῦ νῦν, ὑπερευχόμενοι ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς μεγαλειότη-
 τος· ἡμέροντες δὲ ἐν τῷ ρηθέντι σιγίλλίῳ βηταῦς οὐ-
 τως· εἰς τὸ κάστρον τὰ λύσαινα ἔξωθεν τοῦ αὐτοῦ κά-
 στρου ἐκκληρία ὁ ἅγιος βενέδικτος σὺν καὶ τῇ διακρα-
 τήσει αὐτοῦ· ἐρημάμπελα· καὶ χωραφιαῖοι τόποι, καὶ
 εἰδοῦν τοῦ αὐτοῦ κάστρου, κατάλυμα οἰκίματος ἑμοί-
 ως καὶ εἰς τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον λάβριν. τὸ βιουά-
 ριν ἐν ᾧ ἐκεῖσε ἴσταται· σὺν καὶ τῷ ἑτέρῳ βιουαριῷ τῷ λε-
 γόμενῳ τοῦ ἁγίου βενέδικτου· πρὸς ἐπὶ τούτοις καὶ ὑπὸ
 τῆς διακράτησιν τοῦ κάστρου ασκουλου εἰς τὸ χωριον τὸ
 καλούμενον λανιάνον, περιούλια, χωραφιαῖοι τόποι, καὶ
 πηγάδιον· καὶ εἰς τὸν ποταμὸν τῆς μαλσάνας, ἕτερα
 περιούλια· καὶ χωραφιαῖοι τόποι· καὶ εἰς τὸν τόπον τὸν
 λεγόμενον τοῦ ἁγίου ἰωαννου τοῦ βούττα, περιούλια
 χωραφιαῖοι τόποι. καὶ εἰς τὸν τόπον τὸν λεγόμενον τοῦ
 ἁγίου δεκορετζίου, χωραφιαῖοι τόποι· καὶ ἔσωθεν τοῦ
 κάστρου ασκουλου, ἀνωγο κάτως οἰκίμα· ὑπὲρ ἀπεχα-
 ρίσατο εἰς τὴν ἐρημίην μονίχ τοῦ ἁγίου βενέδικτου μο-
 σχάτος ὁ τοῦ βόττου ὁ ασχουλιτής, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ
 σωτηρίας· ἑμοίως καὶ εἰς τὸ κάστρον κανουσίου εἰς τὸ
 παλαιὸν κάστρον, πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας μεγαλο-
 μαρτυρος εὐφημίας, ναὸν τὸν ἅγιον βενέδικτον καὶ ὑδρό-
 μυλον, καὶ χωραφιαῖους τόπους· καὶ εἰς τὴν διακράτη-
 σιν τοῦ καστειλλου μενεβρίνου σπήλαιον καὶ ἐκκλησίαν
 τὸν ἅγιον σώζοντα καὶ χωραφιαῖους τόπους· ἑμοίως καὶ
 ὑπὸ τῆς διακράτησιν τοῦ κάστρου τρανῶν εἰς τὸ χωριον
 τὸ καλούμενον ἄνδρας, ἐρημάμπελα, ἔχοντα καὶ ἐλαίας
 δένδρα κς', καὶ εἰς τὸ ρυάκιν τὸ λεγόμενον τῶν καλογέ-
 ρων, χωραφιαῖους τόπους· ταῦτα πάντα εὐρηκότες οὐ-
 τω διαλαμβάνοντα ἐν τῷ δηλωθέντι σιγίλλίῳ τοῦ
 μεσαρδονίου, ἔξεδίμεθα καὶ ἡμῖς τὰ ἑμοία· ὅθεν καὶ
 πρὸς ἀσφαλειαν τῆς δηλωθείσης εὐαγοῦς μονῆς, πίστω-
 σιν δὲ τῶν ἐντυγχανόντων, τὸ παρὸν σιγίλλιον ἡμῶν, τῇ
 διαμολύβδῳ νοῦλλη ἡμῶν σφραγίσαντες, ἐπιδεδώκαμεν
 αὐτῇ, μητὶ καὶ ἰνδικτιωνί τῇ βηθείση, ἔτους ςΦμ'.

obsecrans per se quidem et per fraternitatem mona-
 sterii cunctam, Ut faceremus et nos eis robustiorem
 sigillum hujuscemodis locis et obedientie eo quod in-
 deficienter abundant orantes pro potente et sancto no-
 stro imperatore, et pro universo exercito ejus a chris-
 to dilecto Idcirco et ego in vita et gaudio potentis et
 sancti nostri imperatoris, affirmo hunc sigillum eorum.
 Ut quemadmodum tenebant hoc locorum sub mesar-
 donite et bujano rursum similiter teneant eas absque
 sectatione, et amodo, orantes pro imperiale magnitu-
 dine. leguntur autem in predicto sigillo clare ita. in
 civitate lisene foras ejusdem civitate ecclesiam sancti
 benedicti cum pertinentia sua, vinea deserta, et ter-
 ra, et intus ipsius civitatem. Casalimum domui, et in
 fluvio laurum, piscaram que ibi stat. cum ipsa alia
 piscaria que dicitur de sancto benedicto, insuper et
 sub pertinentia de asculu. in casale de Ianniano, cur-
 ti. terre. et fontanam. et in amnem malsanam alie
 curti, et terre. et in sancto johanne de rutta, curti,
 terre, et in sancto decoritie. terre et intus de asculu,
 casam super orreum et sub orreum, quam donabit ad
 eandem ecclesiam sancti benedicti moschatus filius ro-
 tari, pro anima sua. et in canusio ad civitatem vete-
 rem. juxta sancta eufimia. ecclesiam sancti benedicti,
 et molinum aquarium et terre, et sub menerbino, spi-
 luncam et ecclesiam sancti salvatoris et terre. et sub
 trane in loco andre. vinee deserte habentes et olive
 arvores XXVII. et ad riale quod dicitur de mona-
 chis, terre. hec omnia repperientes ita continentem in
 predicto sigillo de mesardoniti, fecimus et nos simili-
 ter. Unde et pro securitate illorum.

(Ex originali membrana bilingui Archivi Casinensis — n.º 9.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

† Sigillum factum a Potho Protospathario et Catapano Italiae ex Argyrorum stirpe, et datum vobis Basilio religiosissimo monacho sacratissimi monasterii sancti Benedicti in Monte Casino, et oeconomus sancti Benedicti intus Capuam. Mense martio, indictione XV.

Quoniam praedictus religiosissimus monachus et oeconomus Basilius protulit nobis sigillum Basilii Protospatharii et Catapani Italiae, Mesardonitae appellati, peculiari descriptione continens loca et metochia ipsius, quae videlicet in ditione sunt potentis et sancti Imperatoris nostri, nempe ea, quae (*dictum monasterium*) possidebat in ambitu thematis Longobardiae, advocans nos et orans, nomine suo et pro fraternitate totius monasterii, ut eis faceremus et nos confirmationis sigillum de ipsis locis et metochiis, eo quod indesinenter orant pro potente et sancto nostro Imperatore, et pro omni suo exercitu Christi studioso; idcirco et ego pro gaudio et vita potentis et sancti nostri Imperatoris confirmo hoc ipsorum sigillum, ut quemadmodum possederunt praedicta loca sub Mesardonite et Boiano, iterum similiter possideant ea sine molestia et a praesenti die, orantes pro magnitudine Imperiali, cum afferrent in praedicto sigillo haec diserte expressa: in civitate Lesina, extra eandem civitatem, ecclesiam sancti Benedicti, etiam cum pertinentia sua, vineas desertas et praedicta;

et intus eandem civitatem diversorium ad hospitandum: similiter et in fluvio, qui dicitur Laurus, vivarium inibi extans, cum altero vivario, quod dicitur sancti Benedicti: insuper et in pertinentia civitatis Asculi, in loco dicto Lanniano, stabula, praedia et puteum: et apud flumen Malsanae alia stabula et praedia: et in loco qui dicitur sanctus Ioannes Ruttae, stabula (*et*) praedia: et in loco qui vocatur sancti Decurrentii, praedia; et intus civitatem Asculi domum cum parte superiori et inferiori, quam praedicto monasterio sancti Benedicti donavit Moschatus filius Rotti de Asculo, pro salute animae suae: item et in civitate Canusii, in Castro veteri, prope templum magnae sanctae martyris Euphemiae, ecclesiam sancti Benedicti, et molendinum aquarium, et praedia: et in pertinentiis civitatis Minervini speluncam et ecclesiam sancti Salvatoris, et praedia: item et in pertinentiis civitatis Tranensis, in loco dicto Andra, vineas desertas habentes olivarum arbores septem et viginti: et in rivo dicto Calogerorum praedia. Haec omnia cum invenissemus ita comprehensa in praedicto sigillo Mesardonitae, edidimus et nos aliud simile. Quamobrem et pro securitate dicti sancti monasterii, et ad fidem faciendam lectoribus, praesens sigillum nostrum, signatum plumbea bulla nostra, dedimus eidem (*monasterio*), mense et indictione praedicta, anno 6540.

XXIV.

1032 — Mense Iulio — Indict. XV.

Ursus Benenatus donat legati nomine Mariae libertae praedium vocatum Unianum, positum in loco Lini prope hospitium ecclesiae S. Donati.

† σιγνον οὔρσου τοῦ βενενάτου. Ἐν ἐνάματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὁ προγεγραμμένος οὔρσος ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωποιοὺν σταυρον ἰδιοχείρως προτάξας· ἐκουσίμῃ μου τῇ γνώμῃ καὶ οἰκείᾳ προαίρεσει παρέχω ἀπ' ἐντεύθεν ἤδη ὑπερ ψυχῆς μου σωτηρίας εἰς μαρίαν τὴν ἀπελεύθερόν μου γεγονυίαν ἀπὸ τῆς ἐμῆς διαπρατήσεως εἰς τὸ χωρὶς οὐνιάνον λόγῳ λεγάτου αὐτῆς τοποθέσειον λινοῦ πρὸς τὸ δυσικὸν μέρος τοῦ ὄσπητιοῦ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου δωνάτου. . . Ἰσα τοῦ

† Signum Ursi Benenati. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Ursus, qui venerandam ac vivificam crucem propria manu praeposui, mea sponte et proprio consilio, iam nunc trado, pro spirituali salute mea, Mariae, quae mea liberta facta est, ex mea in agro Uniani possessione, pro eius legato, locum (*dictum*) Lini, ad occasum hospitii ecclesiae sancti Donati... secus ipsum hospitium a meridie ad boream, usque in publicam viam; et ab oriente

τοιούτου ὀσπητίου ἀπὸ νότου πρὸς νορρᾶν. καὶ μέχρι τῆς
 θυμωσίας οὐδοῦ· καὶ ἀπὸ ἀνατολῆς πρὸς δύσιν μέχρι τῆς
 χύρας Ἰωάννου τοῦ ἀνεψίου μου· παρέχω δὲ πρὸς αὐτὴν·
 καὶ μορίαν. . . αὐτὸ χωρίον αἰνιάνον τὸ ἐν εἰς τὸν κῆπον
 τῆς συκῆς τῆς λαμπαδαρίας· τὸ δὲ ἄλλο πλεῖστον τοῦ
 ὀσπητίου τοῦ μεγάλου· ἔχουσα τοῖνον ἀπ' ἐντεύθεν ἤδη
 ἐπιεξουσίας κατᾶσθαι χρᾶσθαι νέμεισθαι πωλεῖν χαρίζειν
 υἱελτιοῦν προξιν ἱναπογράφειν, καὶ εἰς ἰδίους κληρονόμους
 καὶ διαδόχους αὐτῆς καταληπεῖν· καὶ πάντα πράττειν
 ἐπ' αὐτοῖς κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ καὶ τρόπον.
 εἰ δέ τις ἀπὸ τῶν ἐμῶν κληρονόμων βουληθῆσι ἀνατρέψαι
 τὴν τοιαύτην ψυχοφελῆ ἐφέλειαν· ἵνα ἔχει τὴν ἀρὰν
 τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἀγίων καὶ θεοφόρων πα-
 τρῶν ζημιούσθω δὲ οὗτος καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν υεστηά-
 ριον λογω προστήμω καὶ παρανάσει τοῦ τιμίου σταυ-
 ροῦ, χρυσοῦ διαχαράγματα νομισματα δώδεκα· ἴστω
 καὶ ὁ παρῶν χαρτίον κειρωμένον· διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆ-
 ναι με· ἔγραφεῖ προτροπῇ ἐμῇ καὶ χειρὶ βασιλείου πρε-
 συτέρου μητρί Ἰουλίῳ Ἰνδικτιωνοῦ 18'. ἐν τῷ ςΦμ' ἔτει
 παρουσίας τῶν ὑπερέδεντων καὶ ὑπογραψάντων μαρτύρων.

† κοσταντίνος υἱὸς πετρου μαρτυρ υπεγραφα ἰδία
 χηρι.

† ἰωάννης ἀνεψιος θεοδωρου τοῦ θεριου μαρτυρ υπε-
 γραφα.

† ego niciforo diaconu teste sum.

† αχανυς υος ασχουου μαρτυρ υπεγραφα.

† κωνσταντίνος υἱὸς σισιννίου μαρτυρ υπεγραφα ἰδία
 χηρι.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.º 10.)

te ad occasum usque ad territorium Ioannis conso-
 brini mei. Trado insuper ipsi sycomoros (*consitas in*)
 ipso agro Uniani, unam in horto ficus de Lampa-
 daria, et aliam prope hospitium maius. Habeat igitur
 iam hinc potestatem possidendi, fruendi, colendi,
 vendendi, donandi, in melius provehendi, in dotem
 constituendi, et suis heredibus et successoribus re-
 linquendi, et omnia ibidem faciendi prout ei visum
 erit, et (*quavis alia*) ratione. Si quis vero ex meis
 heredibus voluerit subvertere huiusmodi chartam
 spiritualis utilitatis, habeat maledictionem a trecentis
 decem et octo sanctis et divinis Patribus, mulctetur
 vero iste et apud Imperiale Vestiarium, ratione
 poenae et ob contemptionem venerabilis crucis, aureis
 inscriptis numismatis duodecim. Sit et praesens instru-
 mentum firmum, propterea quod ita mihi placuit.
 Scriptum rogatu meo et manu Basilii presbyteri,
 mense iulio, indictione XV, anno 6540, coram testi-
 bus qui interfuerunt et subscripserunt.

† Constantinus filius Petri testis subscripsi propria
 manu.

† Ioannes consobrinus Theodori de Therio testis
 subscripsi.

† Achanis filius Ascuni testis subscripsi.

† Constantinus filius Sisinnii testis subscripsi pro-
 pria manu.

XXV.

(1032) — Barrii.

*Basilius de Crommyda miles loricated et primus mandatorum Imperialis exercitus vendit solidis quatuor et viginti
 Nicolao de Sancta Aecaterina domum in civitate Barensi positam.*

† σιγνον χιρος βασιλίου. Ἐν ὀνοματι τοῦ πατρος
 καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· ὁ προαναφερ-
 μινος βασιλεῖος ὁ του κρομμυδου ὁ λορικᾶτος· καὶ πρω-
 τομανδατωρ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν ἀρμαμένων ἀπὸ τῆς
 θεοφυλακτου πόλεως ὀρμύμενος· ὁ τον τίμιον καὶ ζω-
 οποιον σταυρον συν τω ἰδιω ὀνοματι, ἰδιοχειρως ποιή-
 σας· τὴν παρούσαν ἐκούσιον κατὰ θέσιν καὶ τέλειαν διά-

† Signum manus Basilii. In nomine Patris, et Fi-
 lii, et Spiritus Sancti. Ego praefatus Basilius de Crom-
 myda, loricated miles et primus mandatorum Impe-
 rialis exercitus, ex urbe a Deo protecta profectus,
 qui honorandam et vivificam crucem meumque no-
 men propria manu signavi, praesens instrumentum
 perfectae venditionis de mea voluntate facio et tra-

πρασιν ἐκτίθῃμι καὶ ποιῶ πρὸς σὲ νικολαον τὸν ἐπιλεγόμενον τῆς ἁγίας ἀκατερινῆς ἐπὶ ὑποθεσει τοιαύτη· ἐπιπερ ἐκ θεοῦ ἐδηγοῦμενος βασιλείος πρωτοσπαθᾶριος κατεπανος χρηματίτας ἰταλίας ὁ βοιω, ἠλέησέ με καὶ χάριν μικρῆς παραμυθίας πρὸς ἀντισήκωσιν δηλονότι πασῶν μου τῶν δουλιῶν ὤν. ἐποίησάμην. ἐπὶ τῆς πράξεως αὐτοῦ πρὸς τὸ μέρος τοῦ κραταιου καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως· ὅ τε καὶ καιρὸς ταῦτα ἠπαίτει, ἔδωρῆσατό μοι καθῶς καὶ τὸ σιγιλλιον αὐτοῦ περιέχει, τὸ καλύβιν τὸ ἐν ἐνδοθεν τοῦ κάστρου νάρεος· ἀντικρὺ τῆς παναγίας τῆς μετίξιας καὶ σύνεγγυς τοῦ λουτροῦ τῆς αὐτῆς· καὶ ἐκράτῃρα αὐτοῦ μέχρι τῆς ἰδ' ἰνδικτιονος· κατὰ δὲ ταύτην ὁμοίως ἐκ θεοῦ ἐδηγηθῆς καὶ ποδος ὁ ὑπερυγενεστάτος πρωτοσπαθᾶριος κατεπανος ἰταλίας ὁ ἀργυρος καὶ ἀυθεντης ἡμῶν πρέσβεπέκέρωσέ μοι καὶ αὐτῆς διὰ τιμίου σιγιλλίου αὐτοῦ τὸ δηλωθῆν πρωτοτυπῆν μου σιγιλλιον· καὶ ὡσαύτως ἐκράτῃρα αὐτοῦ καὶ ἐδέσποσα κυρίως καὶ ἀυθεντῶς ἀπὸ τῆς ε' ἰνδικτιωνος καὶ μέχρι τοῦ παρόντος ἀπερικύπως καὶ ἀνεπιφωνήτως, καθῶς ἐστὶ περιεκτικῶς καὶ ἐξ ὀλοκληρου, ἔχον εἰς μὲν τὸ πλατος πήχεις ἑπτὰ· εἰς δὲ τὸ μᾶκρος πήχεις ἰζ' ἐπὶ τουτο νυν· διὰ τὸ δόξαι μοι ἀνελθεῖν με εἰς τὴν ἐνεγκαμένην, τούτου χάριν ἀπεμπώλησα τὸ τοιοῦτον ὅλον καλύβιν μου πρὸς σὲ τὸν δηλωθέντα νικολαον εἰς τιμὰς τὰς μεταξὺ ἡμῶν συμφωνηθεῖσας καὶ ἀρεσθεισας νομισματα ἑκοσὶ τέσσαρα σωτήρηχια, ἃ τίνα καὶ ἀνελαβόμεν ἀπὸ χειρῶν σου εἰς χεῖρας μου ἐνωπιον τῶν υπογραψαντων μαρτυρων ἐπὶ τελείᾳ ὡς εἴρηται πράξει καὶ ἀποκοπῆ· ὥστε ἀπο του νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηγεκῆς χρόνους, ἔχειν σὲ τὸν δηλωθέντα νικολαον καὶ τοῖς σοὺς κληρονόμους ἐπ' ἀδειας τῆς τοιαυτῆς καλύβης κρατῆν καὶ δεσπόζειν· πωλεῖν χαρίζειν ἐναλλάσσειν προξὶν ἐγκαταγράφειν, ἐν ἱεροῖς τοκοῖς προσεγγῆσαι· καὶ ἀπαξ ἀπλῶς πάντα ποιεῖν ἐξ αὐτῆς ὡς ἀργυρῶν ἡδὴ ὄντος σου, καὶ ὡς παρ' ἐμοῦ τοῦ κυρίου αὐτῆς τὴν ἐξουσίαν εἰληφωτος σου· μητε παρ' ἐμοῦ καὶ τὸν κληρονόμων μου ἢ τοῦ ὅλου μέρους μου ἐκζητούμενος ἢ περικοπτόμενος εἰς αὐτό· εἰ δὲ γε ποτε καιρῶν ἢ χρόνων· εἴ τε ἐγὼ αὐτός εἴ τε τις τοῦ μέρους μου πρὸς διαστροφῆν τῆς παρούσης ἐκουσίου μου διαπράσεως φανῶμεν κίνησιν ποιοῦντες ἢ ὅλως ἀνατρέψαι αὐτὴν βουλόμενοι, ἢ μὴ ὅλην τὴν τιμὴν αὐτῆς ἀπολαβεῖν ἡμᾶς παρὰ σου λέγοντες, εἴ τε τίνα ἑτέροι προφασιν κατ' αὐτῆς προσράπτοντες, εἴ τε δι' ἡμῶν αὐτῶν, εἴ τε δι' ἑτέρων ὑποβολιμαίων προσωπων

do tibi Nicolao, dicto de S. Aecaterina, hac de causa. Quoniam divinitus adiutus Basilius Boio, Protospatharius Catapanus Italiae, mei misertus est, ut aliquod solatium mihi afferret, scilicet ob remunerationem omnium servitiorum, quae ipsi praestiti, in munere quod ille gerebat, pro parte potentis et sancti nostri Imperatoris, quum temporis ratio id postulabat, concessit mihi, ut continetur in eius diplomate, domum, quae est intra civitatem Barii e regione ecclesiae Sanctissimae Deiparae de Metizzia, et iuxta eisdem ecclesiae Baptisterium; eamque domum possedi usque ad XIV indictionem. Hac autem eadem indictione currente, Pothus Argyrus nobilissimus Protospatharius Catapanus Italiae et dominus noster, similiter et ipse a Deo afflatus, praedictum meum prototypum diploma venerando suo diplomate mihi confirmavit; ac pariter ipsam domum tenui ac possedi tamquam dominus et proprietarius a V indictione usque ad praesentem diem, nemine impediante aut reclamante, integram, et hoc ambitu comprehensam, habentem scilicet in latitudine cubitos septem, in longitudine cubitos septem et decem. Nunc vero quia statui in patriam reverti, ideo integram huiusmodi domum vendidi tibi praedicto Nicolao pro pretio inter nos pacto et convento quatuor et viginti solidorum labarum excusum habentium, quos de tuis in meas manus recepi in praesentia subscriptorum testium pro perfecto pretio, ut dictum est, venditionis et cessionis, ut amodo et in omne deinceps futurum tempus tu praedictus Nicolaus simul cum tuis heredibus habeas in tua potestate huiusmodi domum, cum facultate tenendi, possidendi, vendendi, donandi, permutandi, in tabulis dotalibus scribendi, piis locis offerendi, et, uno verbo, omnia de eadem faciendi, utpote qui pecuniae solutione ipsam comparasti, et a me ipsius domino proprietatem accepisti; nec de eadem domo sive a me ipso, sive a meis heredibus, sive a quocumque de mea cognatione impedimentum aliquando aut molestia tibi exhibeatur. Quod si unquam aut ego ipse, aut aliquis de mea cognatione, ad labefactandam praesentem a me sponte factam venditionem quidquam moliamur, aut ipsam omnino rescindere velimus, sive integrum ipsius pretium abs te recepisse negantes, sive quemcumque alium praetextum obtendentes, sive per nos ipsos,

ἀσφαλιζομαι ἡμεῖς καὶ τὸ πατ' ἡμεῖς μέρος τῆν μὲν τοιαυ-
την τιμὴν αὐτῆς τῶν καδ' νομισματων ἀντιστρέφειν
ἡμᾶς πρὸς ἡμᾶς ἢ τὸ καδ' ἡμᾶς μέρος εἰς τὸ διπλά-
σιον· καὶ ἀπαιτῶμαι καὶ χάριν προστίμου λόγῳ μὲν
ἡμῶν νομισματα τριάκοντα· λόγῳ δὲ τοῦ βασιλικῶ
πραυτωριου ἕτερα νομισματα τριακοντα· παρέχοντας
ἡμῖν καὶ τὰς ὀχλήσεις πάσας· καὶ τὰς ὑπὲρ τούτων
ἐξόδους, εἰδ' οὕτως πάλιν στερεὰ καὶ εὐπρόσδεκτος πα-
ρὰ τῶ δικαστηρίῳ ἢ παροῦσα μου ὑπαρχμῖ ἐκούσιος
καὶ βέβαιος καὶ ἀσφαλῆς διάπρασις· ὡς προστάξει τοῦ
προδηλωθέντος ἀδεντου ἡμῶν πωλήσας σοι αὐτὸ,
τοῦ καὶ οἰκίῳ στόματι αὐτου περὶ γείλαντός σε ἀ-
γοράσαι τὸ δηλωθέν καλῆθιν ἀφῶθως καὶ ἀσκέπτως,
ὡς ἀπ ἀρχῆς τῆς ἰνδικτιωνος ἀπο του βοιω ἀπι-
ρικως κρατησαντος μου αὐτο· καὶ ὡς ομοίως προσ-
τάξει αὐτοῦ ἀναχωρήσας ἀπὸ τῶν ἔδῃ εἰς τὴν πα-
τριδα μου· ἄδειν καὶ πρὸς πληροφορίαν παντων τῶν
ἐντυγχανόντων, τῆν τοιαυτην καθαρὰν καὶ τελείαν
μου διάπρασιν γράφειν ἰδεηθῆν διὰ χειρὸς ὀρίστου βα-
ρεος ἑνωπιον τῶν παρακλητῶν ἡμῶν υπογραφαντων ἀρ-
χωντων μαρτυρων.

† κωνσταντινος προξῆμος οπαζητος παρῆμι ἐπὶ τη
δοσι των καδ' νομισματων και μαρτυρ υπεγραφα ιδιω-
χειρωσ.

† πετρος υιος γρομαλδου πρωτοπαπας υπεγραφα.

† ευσταθιος τοποπηρητης ὁ γρομαλδου παρῆμι ἐπι
τη δώση των καδ' νομισματων. μαρτυρ υπεγραφα ιδιο-
χειρος.

† ego petrus imperiali criti.

† νηκυλαος κομης κορτης μαρτυρων υπεγραφα.

† στεφανος κομης κέρτης υπεγραφα ιδιοχειρος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 95.)

sive per alias supposititias personas, praesenti in-
strumento ego ipse et mea cognatio cavemus de du-
plo ipsius pretii quatuor et viginti solidorum tibi
tuave cognationi reddendo, ac poenae nomine sol-
vere debeam tibi solidos triginta, et Imperiali Prae-
torio tantundem, tum etiam omnes lites litiumque
expensas praestare, et nihilominus rata et firma in iu-
dicio permaneat huiusmodi spontanea, certa et explo-
rata venditio, utpote quam tibi feci de mandato prae-
dicti domini nostri, qui et tibi ore proprio manda-
vit, ut praedictam domum sine timore aut dubita-
tione emereres, quandoquidem ab ipsa V indictione
Boii concessione, ac similiter de eiusdem Argyri man-
dato potestas mihi facta sit in patriam remigrandi.
Quapropter ad maiorem fidem omnium qui lecturi
sunt, hoc purae et perfectae venditionis instrumen-
tum rogatu meo scripsit Orestes de Bario coram sub-
scriptis proceribus testibus a nobis requisitis.

† Constantinus Proximus Opazenus, praesens in
traditione XXIV solidorum, testis propria manu sub-
scripsi.

† Petrus filius Grimaldi protopapae subscripsi.

† Eustathius Topoterites filius Grimaldi, praesens
in traditione XXIV solidorum, testis propria manu
subscripsi.

† Ego Petrus Imperialis Iudex.

† Nicolaus Comes Cortis testis subscripsi.

† Stephanus Comes Cortis propria manu subscripsi.

XXVI.

1033 — Mense Februario — Indict. I.

*Leo Tarentinus filius Ischanacii Comitis quinque numismatis aureis vendit Theophylacto dicto Chimariae duo
praedia vinealia sub Rascla posita, quae eidem Leoni obtigerant ex paterna hereditate.*

† σίγιον λέωντος υιοῦ ἰσχανακίου κόμητος.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ του υιοῦ καὶ του ἁγίου
πνευματος· ὁ προγεγραμμένος λέων υἱὸς ἰσχανακίου κόμη-
τος τοῦ ἀπὸ τοῦ καστρου ταραντος· ὁ τὸν τίμιον καὶ
ζωοποιὸν σταυρον συν τῶ οἰκίῳ ὀνόματι ἰδιοχίρως

† Signum Leonis filii Ischanacii Comitis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Su-
prascriptus Leo filius Ischanacii Comitis de civitate
Tarenti, qui venerandam ac vivificam crucem cum
proprio nomine manu mea exaravi, sponte mea et

ποιήσας· ἔκουσθία μου τῆ γυνῆ μου καὶ οὐκ εἰς προαίρεσιν
 πικρᾶσκω πρὸς σὲ Θεοφύλακτον τὸ γένει τῶν ἑβραίων
 τὴν λεγόμενον χιμαρίαν· χώραν υἰνιαλίω δυῶν τῶν ἀνα
 οἰκιστῶν ἐρδίνω τετραχῶς ἀπὸ τῆς ἑμῆς μερίδος ἐκ
 πατριῆς μου κληρονομίας εἰς τὴν διακράτησιν τοῦ ἀ
 γίου ἀγγέλου τοῦ ὑπο τὴν ράσκλαν διακειμένης· εἰς τι
 μᾶς τὰς μεταξὺ ἡμῶν συμφωνηθείσας καὶ ἀρεσθείσας
 χρυσοῦ διαχαραγμένα νομίσματα πέντε ρομανάτα ὀ
 λότραχα· τὰ δὲ σύνορα τῆς τοιαύτης χώρας τῶν δύο
 υἰνιαλίω πεντητηταρίω, εἰσὶν οὕτως· ἐξ ανατολῶν τὸ λα
 χὸν λωρίον τῆς χώρας τῶν κληρονομίων τοῦ ἀποικιμέ
 νου κωνσταντίνου τοῦ γησιῦ μου θείου· ἐκ δυσμῶν καὶ
 υσρέων ἢ λαχούσα χώρα τῶν κληρονομίων τῶν ἀποικιμέ
 νων κωνσταντίνου δαισιτίκου καὶ μαίας τῶν ἀμφοτέρων
 γεγονότων συζύγων· ἐκ νότου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τοιοῦ
 του λωρίου, ὅτι ἔμεινεν εἰς μοῖραν τοῦ γησιῦ μου πα
 τρος, καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τέκνων· λαυῶν οὖν ἐγὼ
 ὁ δηλωθεὶς λέων εἰς χεῖρας μου παρὰ χειρῶν σῶν τοῦ
 προφηθέντος χιμαρία ἑβραίου δικαίαν καὶ συμφωνηθεῖσαν
 τιμὴν ἤτοι τὰ τοιαῦτα πέντε νομίσματα, δέδωκά σοι
 τὴν ῥηθείσαν χώραν τῶν δύο υἰνιαλίω πεντητηταρίω ὡς
 καθὼς ἐστὶ μετα πάσης τῆς διακρατήσεως αὐτῆς καὶ
 περιοχῆς σὺν εἰσόδῳ ἐξόδῳ καὶ τῶν δικαίων αὐτῆς· εἰς
 τελείαν δισποτείαν καὶ ἀναφαίρετον ἔξουσίαν σου τε καὶ
 τῶν σῶν κληρονομίων· ὡς τε ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέρας καὶ
 ὥρας ἔχειν σε ἐπ' ἀδείας πολλῶν υἰλτιοῖν· χαρίζεις προεῖν
 ἐναπογράφειν καὶ εἰς ἰδίους κληρονομίους καὶ διαδόχους
 ἐκπέμπειν· καὶ ἐν οἷς ἂν προσώποις σουληθῆις δωρεῖ
 σαι αὐτῆν ὡς κύριος καὶ ἔξουσιαστῆς. καὶ ὡς παρ ἐμοῦ
 τοῦ προγραφέντος λέοντος, τὴν ἔξουσίαν τῆς τοιαύτης
 χώρας εἰληφῶς· μὴ δυναμένου τινὸς τῶν ἀπάντων πρὸς
 τούτῳ ἀντιλέγειν ἢ ἀντιπίπτειν· μήτε ἐμὶ μήτε κλη
 ρονομίους ἡμῶν καὶ διαδόχους, μήτε οἷος δίποτε ἀνδρω
 πος· εἰ δ' ὅπερ καὶ ἀπέυχομαι καθ' οἷον δίποτε τρόπον ἐν
 οἷω δίποτε καιρῶ θελήσω ἀατρέψαι τὴν παροῦσαν πρά
 σιν ἢ τοὺς λόγοντας οὐκ ἐπιστωμήσω· καὶ ἀπόπαύσω
 καὶ ἀυλαυῆ καὶ ἀξίμιον σε διατηρήσω· ἀπὸ τε τῶν
 συκληρονομίων μου καὶ συνοριτῶν· καὶ ἀπο πάσης
 ἐπηρείας καὶ ἀπὸ παντὸς ἀνδρώπου, κατὰ τίθεμαι ζη
 μιωθῆναι ἐγὼ τε καὶ οἱ ἡμεῖς κληρονόμοι πρὸς σὲ τε καὶ
 πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους τὴν τοιαύτην ῥηθείσαν τι
 μὴν ἐν διπλῇ ποσότητι· καὶ τὰς μελλούσας γενέσθαι
 ἐξόδους παρὰ σοῦ πρὸς τὸ εἰς υἰλτιόνα ἔψιν ἀγαγεῖν αὐ
 τὴν· καὶ εἰδ' οὕτως ὀχυρὰν καὶ υσβαίαν εἶναι τε καὶ δια
 μένειν τὴν παροῦσαν καὶ παρ ἐμοῦ γεγονυῖαν ἔγγραφον

proprio consilio vendo tibi Theophylacto, de genere
 Hebraeorum, dicto Chimariae, praedium duorum vi
 nealium quinquaginta ordinum quadrifariam partito
 rum, de mea portione hereditatis patris mei, positae
 in pertinentia sancti Angeli sub Rascla, pro pretio in
 ter nos convento et rato habito aureorum numisma
 tum inscriptorum quinque romanorum asperorum
 que. Confines autem huiusmodi duorum vinealium
 quinquagenariorum sunt hi: ab oriente corrigium ter
 rae quod contigit heredibus defuncti Constantini filii
 legitimi patris mei; ab occasu et borea terra, quae
 obtigit heredibus defunctorum coniugum Constantini
 Domestici et Maiae; a meridie reliquum eiusdem
 corrigii, quod mansit pro parte legitimi patris
 mei, ceterorumque ipsius filiorum. Accipiens ita
 que ego praedictus Leo in manus meas a manibus
 tuis supradicti Chimariae Hebraei iustum et conven
 tum pretium, scilicet haec quinque numismata, dedi
 tibi praedictum praedium duorum vinealium quinquagenariorum, sicuti extat, cum omni eius pertinentia
 et ambitu, cum introitu, exitu et iuribus ipsius, in per
 fectam dominationem et a nemine auferendam potesta
 tem tui tuorumque heredum; ut a praesenti die et
 hora possideas illud cum facultate vendendi, praesta
 bilius reddendi, donandi, in dotem scribendi, et in
 proprios heredes et successores transmittendi, et qui
 bus volueris personis largiendi, velut dominus et ar
 biter, et ut qui a me suprascripto Leone accepisti fa
 cultatem in praedicta praedia; nec ullus omnino valeat
 in hoc tibi contradicere vel obstare, neque ego, neque
 heredes mei et successores, nec quivis alius. Si vero,
 quod et absit, ulla unquam ratione vel occasione vo
 lueris subvertere praesentem venditionem, et os oblo
 quentibus non clausero et impediero, neque te inde
 mnem et immunem adseruero a coheredibus meis et
 conterminis, et a quocumque incommodo, et a quovis
 homine, solvam pro mulcta ego et heredes mei tibi
 tisque heredibus ipsum dictum pretium in duplam
 quantitatem, et expensas, quas facturus sis ut ipsi prae
 dio melior aspectus concilietur. Et ita firmum et stabile
 sit et permaneat praesens instrumentum venditionis a
 me factae, propterea quod ita mihi placuit. Scriptum
 ex mandato meo, manu Basili presbyteri, mense fe
 bruario, indictione prima, anno 6541, coram testibus
 qui forte interfuerunt et se subscripserunt.

πράσιν· διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆναί με· ἔγραφεi προτροπῇ
ἡμῇ διὰ χειρὸς βασιλείου πρεσυτέρου μητρί Φειρουαρίω
Ἰνδικτιωνος πρώτης ἐν τῷ ςΦμα' ἐπεὶ παρουσία τῶν ἑυ-
ρεθέντων, καὶ υπογραφάντων μαρτύρων.

- † ἰσχανακῆς κομῆς μαρτυρὸς ὑπεγραφεα.
- † ἰωαννῆς τορμαρχῆς μαρτυροῦ ὑπεγραφεα.
- † ρενδακῆς μαρτιρον ὑπεγραφεα.
- † νηκηροπος υος νηκολαου ταβραμεντου μαρτυρων ὑπεγραφεα.
- † Ἰνδακίου· μαρτυρων ὑπεγραφεα.

- † Ischanacius Comes testis subscripsi.
- † Ioannes Turmarcha testis subscripsi.
- † Rendacis testis subscripsi.
- † Nicēphorus filius Nicolai Tauromenti testis subscripsi.
- † endacii testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—nº. 11.)

XXVII.

1033 — Mense Novembri — Indict. II.

Sardus filius Chrysanthi declarat Bartholomaeo praeposito monasterii S. Petri Imperialis se tempore obitus sui traditurum eidem monasterio chartulam cuiusdam donationis, et interim se dicti monasterii famulatum devovet.

† σίγνον σάρδου υἱοῦ χρυσάνθου. Ἐν ὀνόματι τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προγε-
γραμμένος σάρδος· ὁ τὸν τίμον καὶ ζωοποιὸν σταυρον ἰδιο-
χείρως ποιήσας, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον μετὰ ἔρκον ἀ-
σφάλειαν τίθημι καὶ ποιῶμαι πρὸς σὲ βαρδολομαῖον τὸν
καθηγούμενον τῆς σιβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου πέτρου·
ἦτις βασιλική, καὶ πρὸς πάντα ἄλλον. τὸν μετὰ σὲ
μέλλοντα τὴν ἡγουμενίαν τοῦ τοιοῦτου μοναστηρίου δέ-
ξασθαι· ἐπειδὴ ἔγγραφον ἀφιέρωσι πρὸς τὴν εὐαγγελιστά-
την ἐκδέμενον μονῆν. ὅπως ἐνεχειρίσῃ σοι αὐτὴν διὰ τὸ δια-
λαμβάνειν μετὰ θάνατόν μου τέλος ταύτην λαβεῖν, διὰ
τοῦτο. ἄμηνι σοὶ τῷ νηὶ καθηγουμένῳ καὶ πᾶσι τοῖς
μέλλουσι διαδέχεσθαι τὴν ἡγουμενίαν μετὰ σὲ τοῦ βασι-
λικοῦ τούτου μοναστηρίου. τὸν θεὸν προβαλλόμενον μάρ-
τυρα καὶ πέτρον τὸν μέγαν ἀπόστολον· καὶ νικόλαον
τὸν Ἰνα φθάσω ἐν ἰσχάτῃ ἀναπνοῇ ἐγχει-
ρίσω τὴν ἔγγραφον ἀφιέρωσι τῷ ἐγχειρισμένῳ τότε
τὴν ἡγουμενίαν· φυλάττοντι αὐτήν. καὶ αζοντι
πάντων τῶν ἀφιερωθέντων· διὰ τοῦτω γὰρ ἀφιέρωσα
τῷ μοναστηρίῳ τὸν κόπον μου. ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα διαμέ-
νων ἐν αὐτῷ. σωτηρίαν εὔρωμι τῆς ψυχῆς. καὶ συγχώ-
ρησι τῶν πολλῶν μου κακῶν· ἀπολαύσουσι γὰρ οἱ τῆ
μονῆ προσεδρεύοντες μοναχοὶ τοῦ καμάτου μου. καὶ εὐ-

† Signum Sardi filii Chrysanthi. In nomine Patris,
et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Sardus, qui
venerandam ac vivificam crucem propria manu exara-
vi, praesentem in scriptis cum iuramento securitatem
condo et facio tibi Bartholomaeo praeposito venera-
bilis monasterii sancti Petri Imperialis, et ceteris
omnibus, qui post te praeposituram eiusdem monaste-
rii suscepturi sint. Quoniam instrumentum donationis
pro sanctissimo praedicto monasterio in manus tuas
non tradidi, quia statui ut post mortem meam tandem
illam accipias, propterea iuro tibi nunc praeposito et
omnibus post te suscepturis praeposituram huius Im-
perialis monasterii, Deum producens testem, et Pe-
trum magnum Apostolum, et Nicolaum. . ut (cum) per-
venero ad extremum spiritum, tradam chartulam dona-
tionis in manus eius qui tunc eandem praeposituram
exerceat ac tueatur, et (curet) omnia oblata: nam id-
circo monasterio dicavi operam meam, ut, perpetuo
in eo manens, animae salutem nanciscar et veniam
pro peccatis meis multis. Sic enim monachi in dicto
monasterio degentes fruuntur opera mea, et Deo pre-
ces offerunt pro me, qui voluntarie et alacriter mona-
sterio (eam) dicavi; etenim nec vi nec tyrannico impe-

χὴν τῷ θεῷ οἷδ' ἔτι ὑπὲρ ἡμῶν προσνήχῃσι. τοῦ ἰκου-
 σίως καὶ προθύμως ἀναδεμένου τῷ μοναστηρίῳ· οὐδὲ
 γὰρ βία οὔτε μὴν τυραννία συναπήχθη εἰς τοῦτο· ἀλλὰ
 θελήσει καὶ βουλῇ. καὶ ἐλπίζων σωτερίαν τυχεῖν. τ...
 εἰ μὴ ἡμισίνῳ ἐν τούτοις. ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἔλθειν εἰς τὸν
 θάνατον τολμῆσω μετατρέψαι τὴν ἀφίερωσιν. καταφρο-
 νῶν ἀνοχῆς θεοῦ. καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ. πέτρου λέγω τοῦ
 ἀποστόλου. πρὸς ὃν ἡ ἀνάθεσις καὶ νικολάου τοῦ ἁγίου.
 ὃς ἀφίερωσις. ἢ ἔλθων εἰς θάνατον. μὴ ἐγχειρίσω τῷ
 ἡγουμένῳ τὴν ἔγγραφον ἀφίερωσιν, ἵνα πρὸ παντός ἄλλ.
 θεοῦ καὶ τοῦς ἁγίους αὐτοῦ μαχητὰς ἐπισπάσω-
 μαί. καὶ ἠμφανιζομένης τ. . . . τῆς τῆς μεθ' ὄρχου ἀσφα-
 λείας. νομίματα πρὸς τοῦς δουλεύοντας τῇ μονῇ εὐδο-
 μηκόντα δύο καταβάλωμαι. καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν νε-
 στιριον ἄλλα τοσαυτα εἶτα. αὐθεντικῶς δρᾶξωνται τῶν
 ἀφιερωθέντων. καὶ μὴ βουλομένου μου παρέχοντος τὴν
 ἔγγραφον ἀφίερωσιν πρὸς αὐτούς· οὐδὲ γὰρ ἐξουσίαν ἔχω
 μετατρέψαι αὐτήν· οἰκτιο προαιρέτως γὰρ ταύτην ἐξέ-
 δεικα· διὸ καὶ πέρας λάβοι τότε· ἔγγραφη ἡ ἀσφάλεια
 αὕτη ἡμῖν ἀξιούσει χειρὶ τοῦ κουρκουσιου ἰωαννου· μηνὶ
 νομβριου, ἰνδικτιωνος β'. ἔτους ςΦιμβ'. παρουσία μαρ-
 τύρων.

† Δάνιηλ τοῦ ἀναστασιου μαρτυρ υπέγραφα οἰκεία
 χιρι.

† θεοφυλακτος ὁ μολυακος μαρτυρ υπεγραφα ἰδιο-
 χειρωσ.

† λεο τορμαρχης.

† νεοφητος τρομαρχης μαρτυρ υπεγραφα.

† ego michaili Fileni turmarcha teste.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 12.)

rio ad hoc compulsus fui, sed voluntate et consilio, et
 sperans assequiturum salutem. Nisi igitur perman-
 sero in iis, sed ante mortis adventum ausus fuero
 rescindere donationem, despiciens tolerantiam Dei, et
 Sanctorum ipsius, Petri Apostoli inquam, ad quem
 (spectat) donatio, et sancti Nicolai, cui fit oblatio, aut
 morti proximus in manus praepositi donationis char-
 tulam non tradidero, prae ceteris omnibus Deum et
 Sanctos eius infensos habeam, et ostensa hac securita-
 tis charta iuramento obfirmata, inservientibus mona-
 sterio numismata duo et septuaginta solvam, totidem-
 que alia Imperiali Vestiario: deinde propria auctoritate
 quae oblata sunt apprehendant, etsi nolim ipsis scri-
 pturam donationis tradere; neque enim facultatem
 habeo illam mutandi, quoniam propria voluntate eam
 feci, ob idque tunc effectum sortiatur. Scriptum est
 hoc securitatis instrumentum iussione mea, manu
 Ioannis Curcusi, mense novembri, indictione secun-
 da, anno 6542, coram testibus.

† Daniel filius Anastasii, testis subscripsi propria
 manu.

† Theophylactus Molbacus testis subscripsi propria
 manu.

† Leo Turmarcha.

† Neophytus Turmarcha testis subscripsi.

XXVIII.

(1034) — Mense Novembri — Indict. III.

Constantinus Opus Patricius et Catapanus Italiae Blasio praeposito monasterii sub titulo Deiparae, in mon-
 tis Arati pertinentiis positi, confirmat immunitates quas Catapani eius praecessores eidem monasterio con-
 cesserant.

† σιγίλλιον γενόμενον παρα κωνσταντινου πατρι-
 κίου καὶ κατεπανου ἰταλίας του ωπου καὶ ἐπιδοθεν
 σοι βλασιω τω ευλαβεστατω μοναστη και καθηγου-
 μενω της ευαγεστατης μονης της επονοματι μεν της
 δεστοκου επονομαζομενης απο δε την τοποθεσιαν μο-

† Sigillum factum a Constantino Opo Patricio et
 Catapano Italiae, et traditum tibi Blasio piissimo mo-
 nacho et praeposito sanctissimi monasterii nomine
 Deiparae insigniti, in montis Arati pertinentiis posi-
 ti, mense novembri, indictione III.

νυτεράτου διακειμένης μηνι νοεμβριω ινδικτιωνος τριτης.

Επειδήπερ ο δηλωθευς εωλευστατος βλασιος και καθηγουμενος σιγγιλλιον ημιν προκομισαμενου των προημων χρηματισαντων εν ιταλια κατεπανων, πολλη εξουσειαν και υλάνυσειν αγαθοτητων εργαων διελαμνανον τη αυτου μονη, Ενθεν ουν και ημεις τας τουτου ιχνηλατουντες αγαδοτριυείας, και το καθαρον και σεμνον του ανδρος εωλευθεντες επεκυρωσαμεν αυτω τα εκτειθεντα, ως α τε του θεου δουλος υπαρχων ενουστατος, και των αυτου εντολων πληρωτης ακραιφνεστατος υπερυχομενος αδιαλειπτως υπερ τε του κραταιου και αγιου ημων βασιλεως τοις κατα την ημεραν ενδοξοτατοις κατεπανοις διωριζομεθα δια του παροντος ημων εγγραφου, ινα η τοιαυτη μονη η προρηθευσα καθως προωρισται υπαρχει εν τη ζωη και χαρα του κραταιου και αγιου ημων βασιλεως ελευθερον απο παντος δημοσιακου τελεσματος, ως εξ αργυριου ιδιου αυτου ταυτη ανοικοδομησασης προς ψυχοφέλειαν αυτου τε και των τουτου αδελφων, και απλως επιειν απο πασης και παντοιας επιτρείας εστω ανωτερω ως εκ παλε των καιρων. Εστι δε μην και της λεγομενης ωνης ηγουν πλατζας, ως μηκέτι τις κατατολμησει τουτων ενεκα ταυτη προσψαυσαι, αλλα ακολυτως και τα τουτου θραμματα και κτηνη νημισθαι εν οις αν υουλοιντο τοποις παρα τινος των τρωϊατων, νακαριτζιτων, η ετερων τινων προσωπων αρχοντων εμποδιζομεθα. ει δε τις του ημετερου προσταγματος φοραδειη τις εξελθειν, ου φημων την ημετεραν, ο δ . . . την του θεου αγαπακτησιν επισπασεται. επι τουτο γαρ και το παρον εγγραφον τη διαμολυδω ημων ουλλα επισφραγισαμεν μηνι και ινδικτιωνι τοις προγεγραμμενοις.

Cum praenominatus piissimus Blasius et praepositus sigillum nobis exhibuisset eorum, qui ante nos in Italia Catapanorum munere functi fuerunt, non paucas immunitates et remunerationes optimorum operum continens pro suo monasterio; idcirco et nos indagantes huius viri egregias occupationes, et integritatem dignitatemque reveriti, ei confirmavimus quae (in eodem sigillo) continentur, utpote qui Dei servus sit benevolentissimus, et praeceptorum eius perquam alacer executor, assiduas effundens preces pro potente et sancto nostro Imperatore, (et) futuris gloriosissimis Catapanis mandamus praesenti nostro scripto, ut praedictum monasterium, sicut ante definitum est, sit ad vitam et laetitiam potentis et sancti nostri Imperatoris liberum ab omni publico tributo, quippe quod sua ipse pecunia condidit pro utilitate animae suae suorumque fratrum, et uno verbo omnis et qualiscumque molestiae sit (expers) in posterum, quemadmodum fuit anteaetis temporibus. Sit vero etiam (immune) ab onere dicto plateatico, ut nemo unquam audeat hac de causa ipsi molestiam asferre, sed libere eius pecora iumentaue pabulentur ubicumque voluerint, nemine Troianorum, Vaccaritiensium, sive ceterorum officalium publicorum impediante. Si quis autem nostrum mandatum praetergressus, ipsumque haud veritus deprehensus fuerit. . . . indignationem Dei nanciscetur. Nam propterea praesentem scripturam plumbea nostra bulla consignavimus, mense et indictione praedictis.

(Ex graeco exemplo inter manuscripta Paschalis Baffii in Maiori Neapolitana Bibliotheca adservato.)

XXIX.

1034 — Indict. II.

Helena monialis filia Leandri cum consobrino Nicolao Portarita Casanensi donat ecclesiae S. Theodori et Theodoro praeposito monasterii S. Mariae de Zosimo quaedam praedia supra Appium posita.

† σηγνος χηρος λεια μοναχη θυγατερα του λιανδρου.
† σηγιος χειρος νηκολαου ανηφιου αυτης. απο του κασανου. πορταριτης. του εν μακαρια τη μηνι. Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνευ-

† Signum manus Helenae monialis filiae Leandri.
† Signum manus Nicolai eius consobrini Casanensis filii Portaritae beatae memoriae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti

ματος, ὁμοίως οἱ προγεγραμμένοι τοὺς τιμίους καὶ ζο-
ποιεὺς σταυρούς. ὁ τε λιὰ μοναχὴ θυγατέρα τοῦ ἐπονο-
μαζομένου λιανδρού, καὶ νικολαὸς ἀνιψίος αὐτῆς, ἀπο-
τοῦ κασανοῦ, τοῦ ἐπονομαζομένου πορταριτοῦ, οἰδίων
χειρὸν ποιησαντες, ἐποιδί καὶ αἱ πνευματικῆ νομοῖ ἀκο-
λουθώντας στασίσι ἀταραχόν, καὶ ἀνέπεραστον διαφυ-
λαγτεῖν οφίλαμεν καὶ πασί τα αὐτῆς συντηρησίν ὡ σθη-
κρατουσάν, καὶ περιεπουσάν τα ἡμέτερα, καὶ πολλῆ ἐπι-
σπασμένη τὴν ἀπο τοῦ θεῖου ροπήν τε καὶ εὐμενίαν ἡς
ἡμᾶς, ἐπήδησεν καὶ εἰμῆς οἱ προρηθέντες ὁ τε λιὰ μο-
ναχὴ καὶ νικολαὸς ἀνιψίος αὐτῆς. φεινωμένα ἀφιερών-
οντα τα χωράφια τα ἀπὲρ καὶ ἔχομεν ἀπάνου τοῦ ἀπ-
πιου τοῦ ἐπονομαζομένου λιανδρού, ἐν το πανσεπτο ναο
τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος θεοδόρου, καὶ τοῦ εὐλαυσ-
στατοῦ ἡγουμένου θεοδόρου μονῆς τοῦ ζοσίμου, ἀφιερ-
ρονάμεν αὐτῆ, ὅσα ἦσιν ἴδιας μᾶς νοσὴ εἰδία προερεσει,
εἰκία γνομοί, ὡκ ἐκ τίνος το παραπάν ἀναγκῆ, εἰ τε δό-
λου εἰ φακτοῦ ἀγνεία ραδιουργία, αὐτε δια χρεὸς αὐτε
δια τιποτε ἀναγκῆ, ἀλλ ὑπερ λυτρου καὶ ἀφεσεος ἀμαρ-
τιον τὸν γνοειν μᾶς, καὶ ὑπερ τοὺς προλεχθέντας υἱοὺς,
καὶ ὑπερ τας ἡμέτερας ψυχᾶς, ἡσιν, δε τα σινορα τοῦ αυ-
τον χωράφιον, ὅς καταωνῆ ἡ πριεσία, καὶ ἀπανδίδι ὅπου
σηγήη εἰ στρατα τῆς φικαρομας κατὰ ἀνατολάς, καὶ ὅς
καταωνῆ κατὰ ἀπτρου εἰς τοῦ ρουακί, σηγορη τῆς
τοῦ μαλία, κατὰ μεσσυμρία δὲ, καταωνῆ ξηρορουακη
καὶ ἀποδίδι εἰς το ξηροποταμο, τοῦ εχειν αὐτα ἐξουσία
πολλῆ χαρίζη, ὅς λαουστος το κυρος καὶ τὴν δεσποτιαν
παρ εἰμᾶς, ἐαν δε ποτε καιρο φανῶμεν εἰμῆς εἰ τε εἰδίο
μᾶς εἰ τε υἱος μᾶς, καταξείτοτα ὑπερ τα τιαντα χωρά-
φια, καὶ ἐνοχλουντα τοῖ εὐλαυσστατον θεοδορο, ἵνα
παρεχουσιν εἰς το διμωσιον ἐν λογο προστιμου νομισματα
λ' καὶ εἰθ αὐτο εἶνα κληρονομησιν το ἀνάθεμα καὶ το
καταθεμα καὶ το μέρος το λεγοντων ἀρον ἀρον σταύρο-
σον, καὶ εἰθ αὐτος στεργειν καὶ ἐμμενῆ τὴν παρουσαν
ἀφείροσιν, ἐν παρουσία τοῖ παρευρεθέντον μαρτυρων †
ιωαννης τῆς κουρζαλεας μαρτυρ ὑπεσιμανα † ἰωαννης υἱος
που κανδιδου τοῦ ξενου μαρτυρ ὑπεσιμανα † νηκηφορος
τοῦ ταυρολεο μαρτυρ ὑπεσιμανα † ἰωαννης τοῦ σινεσι
ἀπο το ροσκινου μαρτυρ ὑπεσιμανα † υεινταλιος μοια-
χος τοῦ νοιομιναι μαρτυρ ὑπεσιμανα, γραφειν δια χειρος
θεοδόρου ἱερεος, μονῆς τοῦ ζοσίμου, ἐτους ςΦμβ', ἰνδι-
κτιωνος β', † κονσταντινος πρεσυτερος τοῦ σκανδαλου
μαρτυρ ὑπεσιμανα † κονσταντινος ἡος ἰωαννου τῆς κουρ-
ζαλιας μαρτυρ ὑπεσιμανα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 4.)

Helena monialis filia praeonominati Leandri et Nico-
laus eius consobrinus Casanensis filius cognominati
Portaritae, propriis manibus signa sanctae et vivificae
cruceis exaravimus. Quoniam spiritualibus legibus ob-
temperantes ecclesiae statum ab omni molestia et vexa-
tione immunem praestare debemus, et omnia, quae ad
eam pertinent, conservare, quod ipsa nostras res fo-
veat atque complectatur, et multam Dei misericor-
diam atque clementiam nobis conciliet: et quoniam
nos supradicti Helena monialis filia Leandri et Nico-
laus eius consobrinus declaramus offerre territoria,
quae habemus supra Appium, venerabili ecclesiae san-
cti magni martyris Theodori, et Theodoro piissimo he-
gumeno monasterii de Zosimo; offerimus ipsa de pro-
pria nostra sententia et consilio et libera voluntate,
nulla omnino necessitate compulsi, neque dolo, nec
facti ignorantia, aut mala fide, neque propter debitum,
nulla demum necessitate coacti, sed pro redemptione
et remissione peccatorum nostrorum parentum, et pro
supradictis eorum filiis, et pro animabus nostris. Fi-
nes autem eorumdem territoriorum sunt: ut descendit
Serra et pervenit ubi iungitur via Ficaromae ad orien-
tem, et ut descendit ad septentrionem usque ad rivu-
lum, ubi sunt fines Maliae; ad meridiem vero descen-
dit parvus torrens et pervenit ad magnum torrentem.
Ut facultatem habeat praedicta territoria vendendi,
donandi, utpote qui dominium et potestatem a nobis
accepit. Si vero aliquando contigerit, ut sive nos ipsi,
sive filii nostri litem intendere de huiusmodi territo-
riis, et molestiam asserre praesumpserimus piissimo
Theodoro, solvere debeamus poenae nomine publico
Fisco solidos triginta, et nihilominus pro hereditate
habeamus execrationem et maledictionem, et partem
cum illis qui dixerunt: Tolle tolle, crucifige; verum-
tamen rata deinceps et firma remaneat praesens obla-
tio facta coram testibus qui interfuerunt. † Ioannes
de Curzalea testis subsignavi. † Ioannes filius Candidi
hospitis testis subsignavi. † Nicephorus de Tauroleo
testis subsignavi. † Ioannes filius Sinesii Roscinensis
testis subsignavi. † Vitalis monachus de Bonohomine
testis subsignavi. Scriptum manu Theodori sacerdotis
monasterii de Zosimo, anno 6542, indictione II. † Con-
stantinus presbyter filius Scandali testis subsignavi.
† Constantinus filius Ioannis de Curzalea testis subsi-
gnavi.

1035 — Mense Augusto — Indict. III.

Chrysanthus, Sardus, Falco et Bonus ad medietatem in emphyteusim accipiunt a Theodosio praeposito monasterii S. Petri Imperialis hortos octo prope ipsum monasterium extantes.

† Singu manu grisanto fili atanasi.

† σίγγον σάρδου τοῦ καὶ αὐταδέλφου αὐτοῦ.

σίγγον Φαλκωνος υἱοῦ σεργίου.

† σίγγον βόνου υἱοῦ Φωτινοῦ.

Ἐν ἐνάκτι τοῦ πατρος καὶ του υἱου καὶ του αγίου πνευματος. ἡμεῖς οἱ ἀναφερόμενοι καὶ διὰ τῶν οἰκειων οἰκιμάτων δεδηλωμένοι (οἱ τὰ σίγγα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ) ἐκτός τῶν προσηγοριῶν τῇ ἀντοχειρία προτεταγμένοι. τῇ παρούσῃ ἀγαθὴν καὶ ἀπλὴν ἔγγραφον ἀσφάλειαν τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν (πρὸς σέ) Θεοδόσιον ἑξαδέλφον τῶν βασιλικῶν μοναστηρίων καὶ καθηγούμενον τῆς τοῦ ἀποστόλου πέτρου μονῆς· καὶ ἐπὶ τῷ τῆς μονῆς μέρει ἐκούσῃ γνώμητι ἡμῶν καὶ ἀγαθῇ προαιρέσει ὡς δεδῆλωται· Ἐπειδή περ ἰκετικῶς παραγγέλλομεν πρὸς σέ τὸν δηλωθέντα καθηγούμενον Θεοδόσιον αἰτούντες τὲ καὶ ἐπιδέοντες τοῦ εἰς ἡμισείας πρὸς ἡμφύτευσιν ἐπιδούναι ἡμῖν ἀπὸ τῶν τῆς αὐτῆς μονῆς χωραφιαίων τύπων οὐδ' ὡς οκοσοῦν ἀπεσίσω ἡμᾶς· ἀλλ' ἔτι προσίξας ἡμῖν καὶ ἀνεκαλέσας καὶ ἔδωκας ἀπο τῶν σύνεργων ἀμπελώνων τῆς αὐτῆς μονῆς τῶν ἐνεγείθεσιων ἀνακειμένων τῇ ἐκκλησίᾳ χώραν· εἴσαν κήπους οκτῶ τῶν ἀπο πενήκοντα ὀρδίων ὡς ἐν ἐκάστῳ ἡμῶν . . . κήπων δύο, τρόπω, λόγῳ καὶ συμφώνῳ προσέστυτι τῷ τοιοῦτῳ ὡς μὲν ἵλοκοπεῖν καὶ καλιεργεῖν καὶ ἡμφυτεύειν αὐτῇ καὶ εἰς δικαίαν καὶ ἰκανὴν ἐπικαρπίαν ἄγειν. καὶ οὕτως διὰ νόμον. ἕξασφαλιζόμεν ἔτι ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ οἱ ἡμέτεροι κληρονόμοι. πρὸς σέ τε καὶ ἅπαν τῷ τῆς μονῆς μέρει· ὡς εἶπερ ἀπὸ τῆς νυνὶ ἡμέρας καὶ ὥρας μήτινα ἄδιαν ἢ ἀμέλειαν ἢ ραδιουργίαν προσποιησάμεθα τοῦ ἵλοκοπεῖν καὶ καλιεργεῖν καὶ ἡμφυτεύειν καὶ εἰς ἐπικαρπίαν ἄγειν τοιαύτην ἡμῶν τῇ εἰληφοῦσαν τῶν κήπων χώραν. ἀλλ' ἔτι μᾶλλον εὐπρόθυμοι καὶ ἐντρεχεῖς καὶ ἐπίστονοι, ὡς ἐν ἰδιοῖς τύποις κοπιῶντες καὶ οὐχ ἐν ἑτέροις εἰ δέ γε ἀπο τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἕξῃς ἀμέλειαν τοι Φωραδῶμεν ποιῆσαι καὶ ἐπιδείξασθαι καὶ οὐκ ἰσταμέθα καὶ ἐν τύπῳ ἀμπελώνων θεοῦ εὐδοκοῦντος καθιστᾶναι. ἵνα ζημιώμεθα ἡμεῖς τὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι κληρονόμοι πρὸς σέ τε καὶ τῷ

† Signum Sardi fratris germani ipsius.

Signum Falconis filii Sergii.

† Signum Boni filii Photini.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti et propriis nominibus declarati, signa venerandae et vivificae crucis sine compellationibus propria manu conficientes, praesens bonum et simplex securitatis instrumentum condimus et facimus tibi Theodosio Imperialium monasteriorum fratri et praeposito monasterii Apostoli Petri, ceterisque monachis, voluntaria nostra sententia et bona deliberatione, ut dictum est. Quoniam supplices accessimus ad te praedictum praepositum Theodosium petentes et orantes, ut ad medietatem nonnulla ex praediis eiusdem monasterii in emphyteusim nobis traderes, et nequaquam nos repulisti, quin imo nos compellasti et arcessivisti et dedisti ex vineis, quae extant prope antedictum monasterium in locis ecclesiae adiacentibus, agrum. . . . qui constat octo hortis e quinquaginta ordinibus, ut nobis singulis (*obtingerent*) duo horti, modo, ratione et pacto convento, ut inutilem quidem materiem caederemus, ipsumque probe excoleremus, positisque plantariis, ad iustam et idoneam fructificationem adduceremus, et sic ex lege. Insuper nos nostrique heredes pollicemur tibi ceterisque monachis a praesenti die et hora nulla libertate vel incuria vel fraude usuros in caedendo materiem, et probe excolendo, et plantaudo, et provehendo ad fructificationem hoc quod (*a te*) nos praedicti accepimus praedium; sed potius futuros alacres et sollicitos et operosos, tamquam in propriis locis et non in alienis laborantes. Si vero ab hoc tempore et in posterum deprehensi fuerimus incuriose agentes, et non persiterimus et ad vinearum iustar, Deo volente, adducere, mulctemur nos et nostri here-

τῆς μονῆς μέρει ἀνά νομισμάτων τριακοντα ἕξ. ὡς ἐμοῦ
διὰ τῶν τεσσάρων ἡμῶν προσώπων ἕν ἕκαστῖν
κατὰ τέσσαρα. καὶ εἶδ' οὕτως διώκεσθαι τε ἡμᾶς καὶ ἀ-
πὸ τῶν τῆς τοιαύτης μονῆς χωραφιαίων τύπων υελτιω-
μένων τε ἀφ' ἡμῶν ὄντων ἢ ἀβελτιώτων διὰ τὸ οὕτως
ἡμᾶς ἀρεσθῆναι καὶ πρὸς σέ καὶ τὸ μέρος τῆς μονῆς τὴν
ἐγγραφον προαιρομένην ἀσφάλειαν λισθῆναι. ἐγράφη
οὖν ἡ παρούσα ἀσφάλεια τῇ ἡμῶν πα(ρακλήσει) δια
χειροσ νικολαου νοταριου. καὶ ὑπεγράφη διὰ τῶν εὐρε-
θέντων μαρτυρων μηνι αὐγουστω ἰνδικτιωνος γ' τοῦ
ϛΦμγ' ἔτους.

† αναστασιος μαρτυρω υπεγραφα οικεια χειρι.

† πανμολος προτραπεισ παρα των ανοτερο γραφεν-
των μαρτυρων υπεγραφα οικεια χειρι υπεγραφα.

. αναστασιου τουρμαρχου μαρτυρων
υπεγραφα.

. μαρτυρων υπεγραφα οικια χειρι.

. προτραπεισ παρα των αναφερομένων
χρισιου καὶ σάρδου Φάλκονος καὶ νοσιου ἢ καὶ ὑπογρά-
φας μαρτυρω οικεια χειρι.

des tibi ceterisque monachis numismatis sex et trigin-
ta, ut (*huiusmodi mulctae*) unusquisque nostrum qua-
tuor sit in solidum obnoxius, atque ita deinde ex
praediis memorati monasterii, sive fuerint in melio-
rem statum, sive non fuerint a nobis restituta, ex-
pellamur, quoniam ita inter nos convenit, et a te
tisque monachis constituta securitatis chartula abro-
getur. Praesens igitur securitatis instrumentum rogatu
nostro scriptum est manu Nicolai notarii, et subscri-
ptum a testibus qui interfuerunt, mense augusto, in-
dictione III, anno 6543.

† Anastasius testis subscripsi propria manu.

† Pammolus, rogatus a suprascriptis, testis pro-
pria manu subscripsi.

. . . Anastasii Turmarchae testis subscripsi.

. . . testis subscripsi propria manu.

. . . rogatus a suprascriptis Chrisio et Sardo, Fal-
cone et Bono, a fui et testis subscripsi propria
manu.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.º 13.)

XXXI.

1039 — Mense Ianuario — Indict. VII.

*Leo Tarentinus filius Ischanacii Comitis et Flavia coniuges vendunt Theophylacto Hebraeo vineam positam in
agro S. Angeli de Rascla aureis nummis romanatis tribus et nonaginta.*

† σίγνον † λέοντος υἱοῦ ἰσχανακιου κήμητος κάστρου
ταράντου.

† σίγνον † Φλάυιας συζύγου αὐτοῦ τοῦ δηλωθέντος
λέοντος.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατροσ καὶ του υιου καὶ του ἀγίου
πνευματοσ οἱ προγεγραμμένοι συζοίγοι οἱ τοὺσ τιμίκοσ
καὶ ζωποιοὺσ σταυροσ ἰδιοχείρωσ ἡμῶν προτάξαντεσ·
ἐκουσία ἡμῶν γνῶμη καὶ οἰκεια προαίρέσει πιπράσκωμεν
πρὸσ σέ θεοφύλακτον ἑβραῖον χώρα ἀπο κληρονομίας ἡ-
μετέρας ὑπὸ τὴν διακράτησιν τοῦ ἀγίου ἀγγέλου τῆσ
βασκλιασ... ὅλων ἀνα πεντήκοντα ὀρδίνων τετραχῶσ. εἰσ
τιμᾶσ τὰσ μεταξὺ ἡμῶν συμφορηθείσασ καὶ ἀρεσθείσασ

† Signum Leonis filii Ischanacii Comitis civitatis
Tarenti.

† Signum Flaviae coniugis ipsius nominati Leo-
nis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos
suprascripti coniuges, qui venerandas ac vivificas cru-
ces propria manu nostra praefiximus, spontaneo no-
stro consilio et proprio arbitrio vendimus tibi Theo-
phylacto Hebraeo territorium ex nostra hereditate in
pertinentia sancti Angeli de Rascla, consitum quinquaginta ordinibus quadripartitis, pro pretio inter nos con-
vento et placito aureorum inscriptorum numismatum

χρισίου διάχραγάματα νομίσματα τρία ρωμανάτα. τὰ δὲ σύνορα τῆς τοιαύτης χώρας εἰσὶν οὕτως· ἐξ ανατολῶν χώρα τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποικισμένου κωνσταντινοῦ δομestτικού τῶν ἐξαδελφῶν ἡμῶν· ἐκ δυσμῶν φύτευμα τοῦ εἰρημένου ἐυραίου· ἐκ βορέας χώρα ἰωαννου τοῦ ἀδελφοῦ μου· ἐκ νότου χώρα σου τοῦ εἰρημένου θεοφυλάκτου ἐυραίου. καὶ ὡς τὰ τοιαύτα τρία νομίσματα παρα χειρῶν σῶν ἡμεῖς οἱ ἀναγεγραμμένοι συζόγοι εἰληφώτες δὲ δώκαμεν σοὶ τὴν βῆθεισαν καὶ συνοριασθείσαν χώραν τοῦ πεντησαρίου βινιαλίου ὡς καδῶς ἐστὶ μετα πάσης τῆς διακρατήσεως αὐτῆς καὶ περιοχῆς σὺν εἰσόδῳ ἐξόδῳ καὶ τῶν δικαίων αὐτῆς ἅμα καὶ τῆς ἐκείσε διακειμένης ἁπτιδεις εἰς τελείαν δεσποτείαν καὶ ἀναφαίρετον ἐξουσίαν σου τε καὶ τῶν σῶν κληρονόμων ὥστε ὑπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ὥρας ἔχειν σὲ ἐπ' ἀδείας πολεῖν υελτιοῖν χαρίζειν προεῖν ἑναπογράφειν καὶ εἰς ἰδίους κληρονόμους καὶ διάδοχους ἐκπέμπειν καὶ ἐν οἷς ἂν προσώποις υελθηθῆεις δωρεῖσαι αὐτήν. ὡς κύριος καὶ ἐξουσιαστῆς καὶ ὡς παρ ἡμῶν τῶν ἀναγεγραμμένων συζύγων τὴν ἐξουσίαν ταύτην εἰληφώς· μὴ δυναμένου τινὸς τῶν ἀπάντων πρὸς τούτω ἀντιλέγειν ἢ ἀντιπίπτειν· μήτε ἡμεῖς μήτε κληρονόμοι ἡμῶν καὶ διάδοχοι μήτε οἷος δίποτε ἀνδρῶπος εἰ δ' ἔπερ καὶ ἀπιύχομεθα καθ' οἷον δίποτε τρόπον ἐν οἷω δίποτε καιρῶ θελήσωμεν ἀνατρέψαι τὴν παροῦσαν πράσιν ἢ τοὺς λέγοντας οὐκ ἐπιστομήσωμεν καὶ ἀποπύσωμεν καὶ ἀυλαυῆ καὶ ἀζήμιόν σε διατηρήσωμεν ἀπο τε τῶν συγκληρονόμων ἡμῶν καὶ συνοριτῶν καὶ ἀπο πάσης ἐπηρείας. καὶ ἀπο παντός ἀνδρώπου, κατὰ τιθεμεθα ζημιωθῆναι ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἡμέτεροι κληρονόμοι πρὸς σὲ τε καὶ πρὸς τοὺς σούς κληρονόμους τὴν τοιαύτην τιμὴν ἐν διπλῇ ποσότητι καὶ τὰς μελλούσας γενέσθαι ἐξόδους παρὰ σου πρὸς τὸ εἰς υελτίονα ἔψιν ἀγαγεῖν αὐτήν καὶ εἶδ' οὕτως ὄχυράν καὶ υεβαίαν εἶναι τε καὶ διαμένειν τὴν παροῦσαν πράσιν διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆναι ἡμῖς. ἐγράφη προτροπῆ ἡμῶν διὰ χειρὸς βασιλείου πρεσυτέρου μηνὶ ἰανουαριῳ ἰνδικτιωνος ζ' τῆς ἐν τῷ ςΦμζ' ἔτει. παρουσία τῶν εὔρεθέντων καὶ ὑπογραψάντων μαρτύρων.

† λέον υἱος ἰωαννου τουρμαρχου ὁ τοῦ τυράνου προτραπῆς παρα τῶν ἀναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραφα.

† κωνσταντινος ὦ ψωμιας ο ριαρδ. . . προτραπῆς παρὰ τῶν ἀναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραφα οικεια χειρῖ.

† νικολαος εὐτελῆς πρεσυτέρος προτραπῆς παρα των ἀναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραφα.

† ἰλιας υἱὸς λειοντος του παννεου μαρτυρ.

trium romanorum. Confines autem huiusmodi territorii sunt ita: ab oriente territorium heredum defuncti Constantini Domestici patruelium nostrorum; ab occasu plantarium dicti Hebraei; a borea territorium Ioannis fratris mei; a meridie territorium tui ipsius Theophylacti Hebraei. Et ita cum ipsa tria numismata a manibus tuis acceperimus nos supradicti coniuges, dedimus tibi dictum et conterminatum praedium vineale quinquaginta ordinum, sicuti extat, cum omnibus ad ipsum pertinentibus, suoque ambitu, cum introitu, exitu et iuribus ipsius, una cum posito ibidem equili, in perfectam dominationem et inviolabilem potestatem tuam tuorumque heredum; ita ut a praesenti die et hora habeas illud cum facultate vendendi, meliorandi, donandi, in dotem constituendi, et in proprios heredes et successores transmittendi, et quibus volueris personis largiendi, velut dominus et arbiter et ut qui a nobis suprascriptis coniugibus huiusmodi potestatem acceperis; nec omnino quisquam praedictis possit contradicere et repugnare, neque nos neque heredes nostri et successores, nec ullus unquam homo. Si vero, quod quidem et nos deprecamur, qualicumque modo et occasione voluerimus subvertere praesentem venditionem, vel obloquentibus os non clausurimus, et impedimento fuerimus, neque te illaesum et indemnem servaverimus a coheredibus nostris et conterminis, et a quocumque damno, et ab omni homine, solvemus pro mulcta nos nostrique heredes tibi tuisque heredibus dictum pretium in duplam quantitatem, et expensas quas facturus sis ut ipsum (praedium) in meliorem aspectum adduceretur; et ita firmum et stabile sit atque permaneat praesens venditionis instrumentum, propterea quod sic nobis placuit. Scriptum est rogatu nostro, manu Basillii presbyteri, mense ianuario, indictione VII, anno 6547, coram testibus qui forte interfuerunt et subscripserunt.

† Leo filius Ioannis Turmarchae filii Tyranni, rogatus a suprascriptis, testis subscripsi.

† Constantinus Psomas Riard. . . rogatus a suprascriptis, testis subscripsi propria manu.

† Nicolaus humilis presbyter, rogatus a suprascriptis, testis subscripsi.

† Elias filius Leonis de Panneo testis.

† νικόλαος νοτάριος ὁ τοῦ ἀποικομένου ἰωαννου προ-
τραπείς παρὰ τῶν ἀναγεγραμμένων συζύγων οἰκεια χειρὶ
μου υπέγραφα μάρτυρ.

† Nicolaus notarius filius demortui Ioannis, roga-
tus a suprascriptis coniugibus, propria manu subscripsi
testis.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis— n.º 14.)

XXXII.

1040 — Mense Aprili — Indict. VIII.

Leo et Flavia coniuges donant ecclesiae S. Memnonis partem praedii positi ad occasum eiusdem ecclesiae, et partem quam a Ioanne fratre in permutationem acceperant.

† σίγνον λέοντος υιοῦ τοῦ ἀποικομένου ἰσχανακίου κό-
μητος κάστρου ταραντου.

† σίγνον φλάβιας συζύγου αὐτοῦ.

ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ του υιου καὶ τοῦ ἁγίου πνευ-
ματος οἱ προγεγραμμένοι σύζοιγοι λέων καὶ φλάβια οἱ
τοὺς τιμίους καὶ ζωοπιούς σταυρούς ἰδιοχείρως ἡμῶν
προτάξαντες τὴν παρούσαν ἐγγραφον ἀμετάτρεπτον,
ἀμεταμέλητόν τε καὶ καθαρὰν ψυχωφελή προσέβησαν καὶ
ἀφιέρωσαν, τιθέμεθα καὶ ποιούμεν εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν
τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν μέμνωνος· ἐκουσία ἡμῶν γυν-
μη καὶ οἰκία προκίρσει· δι' ἧς καὶ ὁμολογοῦμεν ἀπ' ἐντεύ-
θεν ἤδη τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἐκδίδοντες εἰς ἀ-
φιέρωσιν εἰς τὸν ναὸν ἁγίου μέμνωνος τὴν ἐπελθούσαν εἰς
ἡμᾶς μοῖραν ἐξ ολοκληρου ἀπο τῆς χώρας ἡμῶν τὴν
πρὸς τὸ δυσικὸν μέρος διακειμένα τοῦ κλείσματος τοῦ
ναοῦ τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν μέμνωνος. ἔτι δὲ καὶ
ἦν ἀνελευθέρως μερίδα ἐκ τῆς τοιαύτης χώρας λόγω
ἀνταλλαγῆς ἀπο ἰωαννου τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, δεδιωκό-
τες πρὸς σε κίνημον τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς μερίδος ἰωαν-
νου ἦν ἐπάλαμμεν ἐξ αὐτοῦ· καὶ οὐχ ἀπλῶς καὶ ὡς εἴ-
χεν· ἐκδεδώκαμεν εἰς ἀφιέρωσιν εἰς τὸν δηλωθέντα ναὸν
τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν μέμνωνος τὰς τοιαύτας δύο
μοῖρας τῆς χώρας τὴν τε τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ἰωαννου
καὶ τὴν ἡμετέραν ἀλλὰ πρῶ μὲν πάντων ὑπὲρ ψυχῆ-
κῆς ἡμῶν σωτηρίας· ἔπειτα δὲ ἵνα ὅτε ἐξ ἀνθρώπων
γενόμεθα ἡμεῖς οἱ ἀμφότεροι σύζοιγοι ἐνταφιάσθωμεν
ἀπέσω τῆς διακρατήσεως τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν
μέμνωνος ἔχοντός σου ἀπ' ἐντεύθεν ἤδη σὺ ὁ δηλωθεὶς,
κίνημος ἐπ' ἀδείας ὡς κληρονόμος τῆς τοιαύτης ἐκκλη-
σίας συγκαλέσει καὶ συναξει τὰς δύο μοῖρας τῆς χώρας
τὰς παρ' ἡμῶν ἀφιέρωθῆσιν ἀπέσω τῆς μάνδρας τῆς
ἐκκλησίας σου· καὶ ποιῆν ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸ δοκοῦν σοὶ

† Signum Leonis filii demortui Ischanacii Comitis
civitatis Tarenti.

† Signum Flaviae uxoris ipsius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos
suprascripti coniuges Leo et Flavia, praefigentes ho-
norandas et vivificas cruces propriis nostris manibus,
praesentem in scriptis irrevocabilem, nec poeniten-
dam, sinceramque et animae salutarem oblationem at-
que donationem condimus et facimus spectabili eccle-
siae servatoris patris nostri Memnonis, spontaneo no-
stro consilio et propria deliberatione, quo (*scripto*) affir-
mamus iam inde a praesenti die et hora donare ec-
clesiae sancti Memnonis integram, quae nobis obvenit,
partem territorii nostri, quod ad occasum clausurae
ecclesiae servatoris patris nostri Memnonis constitu-
tum est; praeterea et partem huius praedii, quam in
permutationem recepimus a Ioanne fratre nostro, dan-
tes tibi Cinnamo instrumentum permutationis partis
Ioannis, quod cum eo fecimus. Et non simpliciter
et absolute donavimus praedictae ecclesiae servatoris
patris nostri Memnonis ipsas duas partes territorii,
videlicet illam fratris nostri Ioannis, et nostram; sed
primum omnium pro animarum nostrarum salute,
deinde, ut quando e vivis migraverimus nos ambo con-
iuges, sepeliatur intus loca pertinentia ad servatorem
patrem nostrum Memnonem. Habeas tu dictus Cinna-
mus iam hinc facultatem, uti heres ipsius ecclesiae, con-
cludendi et adnectendi duas partes territorii, per nos
oblatae, intra clausuram ecclesiae tuae, et faciendi ex
ipsis quidquid tibi collibuerit, et quacumque ratione
existimaveris, velut dominus et arbiter, et ut a no-
bis suprascriptis coniugibus facultatem super duas

καὶ νομιζόμενον τρόπον ὡς κύριος καὶ ἐξουσιαστῆς καὶ ὡς παρ ἡμῶν τῶν ἀναγεγραμμένων συζύγων τὴν ἐξουσίαν τῶν δύο μερίδων τῆς χώρας εἰληφάτα ἢ τοῦ σοτηρίου πατρός ἡμῶν μέανως ἐκκληρία· μὴ δυναμένου πινός τῶν ἀπάντων πρὸς τοῦτο ἀντιλέγειν ἢ ἀντιπίπτειν μήτε ἡμεῖς μήτε κληρονόμοι ἡμῶν καὶ διάδοχοι μήτε οἷος δίποτε ἀνδρωτος· εἰ δ' ἔπει καὶ ἀπειχομεθα καθ' οἷον δίποτε τρόπον ἐν οἷω δίποτε καιρῶ θελήσωμεν ἀνατρέφαι τὴν παραύσαν παρ ἡμῶν γεγωνίαν ἀφιέρωσιν ἢ τοὺς λέγοντας οὐκ ἐπιστομήσωμεν καὶ ἀποκαύσωμεν καὶ ἀυλαῖν καὶ ἀξυμῖαν διαφυλάξωμεν ἅπαν τὸ κατ' αὐτῆς πρόσωπον τε καὶ μέρος ἀπὸ τε τῶν συγκληρονόμων ἡμῶν καὶ συνοριτῶν καὶ ἀπὸ πάσης ἐπιπέρας καὶ ἀπὸ παντός ἀνδρώπου, κατὰτιθέμεθα ἐν πρώτοις ἵνα ἴσμεν κεκατηραμένοι παρα πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἀγίου πνεύματος· εἰδ' οὕτως ζημιούσθω ἡμᾶς καὶ ἅπαν τὸ καθ' ἡμῶν μέρος πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν ἐκκληρίαν ὑπερ παραύσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ, χριστοῦ διαχαράγματα νομισματα τριακοντα εἴς· καὶ οὕτως ὀχυράν καὶ υἱβαίαν εἶναι τε καὶ διαμένει τὴν παρούσαν καὶ παρ ἡμῶν γεγωνίαν ἐγγράφον πρόσθεν· διὰ τὸ οὕτως ἡμᾶς ἀρσθῆναι. ἐγράφη προτρωνπῆ ἡμῶν διὰ χειρὸς βασιλείου πρεσυτερου μηνὶ ἀπριλιῳ Ἰνδικτιωτος ἢ τῆς ἐν τῷ ςΦμῆ ἔτη παρουσίας τῶν ὑπερέδεντων καὶ ὑπογραφάντων μαρτύρων.

† λέων υἱὸς ἰωαννου τουρμαρχου ο τοῦ τυράννου προτραπεις παρὰ τῶν ἀναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραφα.

† Κωνσταντμος υιος αργηρου προτραπης παρα των αναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραφα.

† Καλοκυρης ελσω θεου πρεσυτερος μαρτυρ υπεγραφα.

† νικολαος νοταριος προτραπεις παρα των αναγεγραμμένων συζυγων τῆ αυτοχειρια υπεγραφα μαρτυρ.

† λέων υἱος ἰωαννου του πιτζη προτραπης παρα των αναγεγραμμένων μαρτυρ υπεγραφα.

partes territorii accepit ecclesia servatoris patris nostri Memnonis : nec omnino cuiquam liceat in hoc contradicere vel repugnare, neque nobis, neque heredibus et successoribus nostris, nec alicui unquam homini. Si vero, quod et deprecamur, aliquo unquam modo vel occasione voluerimus destruere praesentem oblationem per nos factam, vel os obloquentibus non clausurimus et impedierimus, atque illaesum et indemnem non servaverimus omnem eiusdem (ecclesiae) personam et partem a coheredibus nostris et conterminis, omnique a damno, et a quocumque homine, adsentimur in primis ut simus maledicti a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, deinde pro multa solvamus nos et omnis pars nostra antedictae ecclesiae, ob violationem honorandae crucis, aurea inscripta numismata sex et triginta, et ita firma et stabilis sit et permaneat praesens per nos factae donationis chartula, quia sic nobis placuit. Scriptum rogatu nostro manu Basilii presbyteri, mense aprili, indictione VIII, anno 6548, coram testibus qui interfuerunt et subscripserunt.

† Leo filius Ioannis Turmarchae filii Tyranni, rogatus a suprascriptis, testis subscripsi.

† Constantinus filius Argyri, rogatus a suprascriptis, testis subscripsi.

† Calocerus divina misericordia presbyter testis subscripsi.

† Nicolaus notarius, rogatus a suprascriptis coniugibus, propria manu testis subscripsi.

† Leo filius Ioannis de Piza, rogatus a suprascriptis, testis subscripsi.

1042 — Mense Julio — Indict. X.

Maria uxor demortui Falci vendit Cinnamo terram sitam prope ecclesiam S. Memnonis aureis numismatis quinque et miliarisio uno.

† σήνον χειρὸς μαρίας γαιέτης. τοῦ μακαρίτου Φαλκῶ. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. μαρία ἡ τὴν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τῇ αὐτοχειρίᾳ προτάξασα πιπράσκω πρὸς σὲ κίνναμον τὸν λαχώντα. . . . τόπον ἐν μερίδι τοῦ μακαρίτου ἀνδρὸς μου σύνεγγυς κυμαίνον τῆς διακρατήσεως. (ἐκκλησίας τῆς ἐπονομασθῆσεν τιμωμένης τοῦ ἐσίου μένονος εἰς τιμὴν τὴν ἀναμεταξὺ ἡμῶν συμφωρηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν χρυσοῦ διακαραγμάτα νομισμάτα πέντε καὶ ἐνὸς μιλλίου ἅτινα καὶ λαβῶν εἰς χεῖρας ἡμᾶς ἀπὸ τῶν σῶν χειρῶν παρέσχον σοὶ τὴν κατὰσχισιν τῆς χώρας ἀπάσης τῆς ἐν μερίδι λαχούσης τῷ μερίδι ἡμῶν ὡς ἂν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας ἔχεις αὐτὴν εἰς ἰδίαν σου ἐξουσίαν ἀναφαιρέτως δεσπότης δεικνύμενος ταύτης οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐνχειρίσθη πρὸς σὲ ἡ τοιαύτη παρ' ἐμοῦ χωρὰ ἀλλ' ὡς συνέφαντιμένη τυγχάνουσα χώρας τῆς σῆς τῆς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ρηθεῖσαν ἁγίαν ἐκκλησίαν σου οὔσης ἀλλ' ὡς αὐτὴ καὶ παρὰ τοῦ μακαρίτου ἀνδρὸς μου παραγενόμενου ἔχουσα μηδὲ ξενῶδη ταύτης τῆς ἐκκλησίας τῆς σῆς κληρονόμοις. . . . ἐμοῖς μάχην προξενούσης μᾶλλον αὐτοῖς ἢ ἀγάπην. ἐραστοτάτην τυγχάνουσαν ἔτου χάριν τὰ πέντε νομισμάτα λαβῶν παρὰ σοῦ καὶ τὸ ἐν μιλλίον. παρεχώρησα ταύτην ὑπὸ τὴν διακρατησιν τοῦ τρισολβίου μένονος ὡς ἂν αὐτὸς τε εἶ ἡμῶν γενόμενος σύνευνος. καγὰ ἡ αὐτοῦ γαιέτη. μισθὸν ἐκ ταύτης ληψάμεθα· ἐπ' ἀδείαν ἔχοντός σου τὴν ἕρδη ρηθεῖσαν χωρὰν πωλεῖν χαρίζειν ἀντικαταλλάττειν. χάριν ὠφελείας τῆς ἐκκλησίας, καὶ πάντα δρᾶν ἕσα δεσπότης ἐν ἰδίοις διακράττεται· μὴ δυναμείου τινὸς τῶν ἀπάντων ἀντιλέγειν πρὸς τοῦτο ἢ ἀντιπίπτειν· μήτε ἐμὲ μήτε κληρονόμους ἡμῶν καὶ διάδочους ἀλλ' οὔτε τινα τῶν ἡμῶν συγγενῶν καὶ ἰδίων οὔτω σοὶ τὴν κατὰσχισιν παραχωρήσασα πάσης τῆς χώρας τῆς ἐπερχομένης ἐν μερίδι ἡμῶν ἐκ τοῦ μακαρίτου ἀνδρὸς μου. ἐξ οὗ ἐξουσιαστὴς κατελοφθῆν ἐν ἡγγράφῳ διαθήκῃ αὐτοῦ· εἴπερ αὐδὶς μετὰμέλος γε-

† Signum manus Mariae.....uxoris defuncti Falci In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti Maria quae honorandam ac vivificam crucem propria manu exaravi, vendo tibi Cinnamo. praedium quod (nihil) obtigit pro portione a defuncto viro meo, positum prope pertinentias ecclesiae, quae colitur sub titulo S. Memnonis, pro pretio inter nos convento et rato aureorum inceptorum numismatum quinque et unius miliarisii, quae et accipiens in manus meas a manibus tuis tradidi tibi possessionem totius praedii, quod pro portione nobis obtigit, ut a praesenti die habeas illud in propria tua potestate inviolabiliter, dominus eiusdem factus; et non solum apprehendatur a te praedictum praedium meum, sed videatur pertinere ad praedium tuum situm subtus eandem praedictam sanctam ecclesiam tuam, utpote quae accepi (illud) a defuncto viro meo beatae memoriae, neque abstrahatur ab hac ecclesia tua. . . . heredibus meis, nam contentio potius in eos redundaret, quam dilectio maxime expetenda. Cuius rei gratia quinque numismata et miliarisium unum accipiens a te, tradidi hoc (praedium)situm sub pertinentias beatissimi Memnonis, ut meus defunctus vir et ego ipsius uxor mercedem ex hac (venditione) accipiamus. Habeas iam dictum praedium cum facultate vendendi, donandi, permutandi pro utilitate ecclesiae; et omnia faciendi quae dominus in propriis bonis perficit; neque ullus omnino huiusmodi (contractui) obsistere vel adversari possit, neque ego, neque heredes mei et successores, neque quisquam e meis consanguineis sive propinquis. Sic tibi possessionem tradidi totius praedii, quod pro portione obtigit nobis ex defuncto viro meo, qui me dominam instituit in suo scripto testamento. Si vero rursus mutato consilio tentavero praedium, iam datum tibi et ecclesiae tuae, auferre a te, atque adversarii et huiusmodi animum habentis vim omnem non repulero, ab omni nequitia eius, omni molestia,

ναμίνη δοκιμάσω τὴν ἤδη διωδύσαν χῶραν σοῦ καὶ τῆ
σῆ ἐκκλησία λαβεῖν ἀπὸ σοῦ. καὶ οὐχὶ τον ἐναντίον καὶ
τὸν οὕτως ἔχοντα γνώμη ἀδύνατον ἀναδείξω. πάσης
κακίας αὐτοῦ. πάσης ἐχλήσεως πάσης ἐπηρείας. πα-
σης ἐχλήσεως ἀπολυτρομένη σε κληρονόμων ἐμῶν
συγκληρονομῶν. καὶ ἰδίων συγγενῶν καὶ παντός ἀν-
δρώπου. ἵνα καγὼ καὶ ἐμὸς κληρονομὸς πρὸς σὲ καὶ
πρὸς τὸ σὸν μέρος νομίσματα τριάκοντα ἔξ καταβά-
λωμεν καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν υστιαρὶ ἕτερα νομίσματα
εἴκοσι· κληρονομὸς δὲ ἐμὸς τοῦτο τολμῶν μητρικῆν
(ἐπισ)τρέφαι πειρώμενος βούλησιν αὐτῆ ζημία καὶ κα-
τάραν γοναίων ἐφ' ἐαυτῶ ἐπισπῆσεται. ἔσεται γὰρ εἰς
αἰῶνας ἐρρωμένη ἢ παροῦσα τῆς χώρας διάπρασις ἥτις
ἀξιώσει ἐμῆ ἐγράφη χειρὶ τοῦ νοταρίου ἰωάννου μηνὶ
ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος ἰ' ἔτους ςϕν'. παρουσία μαρτύρων
τῶν ὑπογραψάντων.

† Κοσμάς νοῦς πολήτης μαρτυρ ὑπεγραψα.

† ἰωάννης υἱὸς κωνσταντίνου μαρτυρ ὑπεγραψα.

† στεφάνος τουρμαρχῆς μαρτυρ ὑπεγραψα.

† Κωνσταντίνος υἱὸς ὁ ψωμάς μαρτυρῶν ὑπεγραψα
οικεῖα χειρὶ.

† λέων ὁ τε γαμυρὸς τοῦ καλδαρῆς μαρτυρῶν
ὑπέγραψα τῶν τίμιον σταυρῶν το δὲ ὕψος διὰ τοῦ
νοταρίου.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.º 16.)

omni damno, omni criminatione, meorum heredum,
coheredum et consanguineorum, et cuiuslibet hominis
incolumem te praestans, tum ego tum heres meus tibi
et parti tuae numismata sex et triginta solvamus, et
viginti alia Imperiali Vestiario. Heres autem meus,
ausus et adnusus subvertere maternam voluntatem,
eamdem mulctam et maledictionem parentum in se
ipsum attrahat; firma enim in perpetuum erit haec
praedii venditio; quae rogatu meo scripta est manu
notarii Ioannis, mense iulio, indictione X, anno 6550,
coram testibus qui se subscripserunt.

† Cosmas Nohae civis testis subscripsi.

† Ioannes filius Constantini testis subscripsi.

† Stephanus Turmarcha testis subscripsi.

† Constantinus Orus Pistor testis subscripsi pro-
pria manu.

† Leo gener Caldarrarii testis subscripsi honoran-
dam crucem (*propria manu*), verba autem manu no-
tarii.

XXXIV.

1045 — Mense Aprili — Indict. XIII.

*Georgius Constantini Domestici filius, eiusque soror germana Maria Cinnamo episcopo et domino ecclesiae S.
Memnonis donant duas portiones materni praedii, ut post obitum in atrio dictae ecclesiae tumulentur.*

† σίγνον γεωργίου υἱοῦ κωνσταντίνου δεμοστίκου τοῦ
ἀποικομένου.

† σίγνον μαρίας ἀδελφῆς γηγίας γεωργίου τοῦ προ-
γεγραμμένου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος· οἱ ἀνασταγαμένοι γεώργιος καὶ μαρία αὐτά-
δελφοί· οἱ τοῖς τίμοις καὶ ζωοποιῶς σταυροῦς ἰδιο-
χείριως προτάξαντες. καθαρῶ καρδία· ἀφισραῖμεν τὰ δύο
μέρη ἡμῶν τῆς χώρας τῆς μητρικῆς. ἕξ ἧς καὶ διομίδης
ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν τὸ ἑαυτοῦ ἀφείρωσεν ἅπαν. εἰς τὸν
ναὸν τοῦ ἁγίου μέμνωνος· ἐν ᾧ κακείνος παρέχοντες ἕξου-
σίαν σοὶ κιννάμω ἐπισκόπῳ τῷ δεσπάζοντι τὴν ἐκκλη-

† Signum Georgii filii Constantini Domestici de
functi.

† Signum Mariae sororis germanae Georgii ante
scripti.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Su-
prascripti Georgius et Maria fratres germani, qui
honorandas et vivificas cruces propria manu exara-
vimus, puro corde offerimus duas portiones nostras
praedii materni, ex quo vel Diomedes frater noster
omne suum obtulit, ecclesiae sancti Memnonis, ubi et
ille (*sepultus fuit*); dantes licentiam tibi Cinnamo epi-
scopo, domino dictae ecclesiae, adiungendi et claudendi

σαν ταύτην προσειϋόν και συγκλειΐν ταῦτα τῷ κήπιω σου· φυτεύειν τε και κατέχειν εἰς διηγεκῆ χρίσιν και οἰκονομίαν και περιποίησιν αὐτῆς· ταῦτα γάρ τὰ δύο μέρη· τὸ μὲν μιμοίμενοι τὸν ρηθέντα διομίδην· τὸ δὲ ταφῆναι ἐν τῷ περιουλίῳ τῆς ἐκκλησίας ἐπιθυμοῦντες, ἀποδεδώκαμεν· και εἴπερ ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ μεταμελούμενοι· θελήσομεν ἀνοήτως καταπολεμῆν ποτὲ τὴν ἀκατάμαχτον ἐκκλησίαν· προφάσεις πλάττοντες, και αἰτίας προτιθέμενοι οἷας οὖν· και οὐχὶ και κληρονόμων ἡμῶν και συγκληρονόμων· και συγγενῆ· και πάντα ἀνδρωπον διαμαχώμενοι και ἐναντιούμενοι τελείως πρέψομεν· ἀλλὰ τὴν νίκην τοῖς ἀντιποιοιούμενοις υραβείοντες ἵνα τὴν τοῦ θεοῦ μὲν ὄργην ἐπισπασώμεθα τὴν κατάραν δὲ τῶν ἀγίων τριακοσίων δέκα και ὀκτὼ πατρῶν· και μέμνωνος τοῦ ἀοιδίλου κληρωσώμεθα· εἴτα και πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας νομίματα εἰκοσι καταβάλωμεν· και πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ἕτερα τοσαῦτα· ἔπειτα ὄχυράν και βευαίαν εἰς τὸν αἰῶνα τὴν ἀφιέρωσιν τηρήσωμεν· και οὐ μόνον ἡμεῖς ἀλλὰ και κληρονόμοι ἡμῶν ἢ και ἐγράφη ἡμῶν ἀξιῶσι χειρὶ τοῦ Κουρκουσιου ἰωαννου· μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδικτιωνος ἰγ' ἔτους ςΦγγ'. παρουσία μαρτυρων.

† υυζάντιος ελέω θεου πρεσυυτερος μαρτυρ υπεγραφα ἰδια χειρὶ.

† νικόλαος υιος ἀνδρεου μαρτυρ υπεγραφα.

† Θεοδορος ελέω θεου πρεσυυτερος μαρτυρ ἰδια χηρι υπεγραφα.

† Κορτεικας υιος κυριτζη μαρτυρ υπεγραφα ἰδια χηρι.

† λειον υιος ἰωαννου μαρτυρ υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.° 17.)

— 42 —
 eas intra hortum tuum, plantandi, et habendi in perpetuum usum et administrationem, ipsiusque (ecclesiae) accessionem. Has igitur duas partes tradidimus, imitantes quidem dictum Diomedem, tumulari vero nos in atrio ecclesiae desiderantes. Quod si huiusce operis honesti nos poenituerit, et voluerimus aliquando inconsulto adversus invictam ecclesiam depugnare, praetextus commentu, causasque qualescumque praetendentes, nec heredem nostrum, et coheredem, et consanguineum, et alium quemvis hominem repugnantem et adversantem omnino averterimus, semper victoriam tribuentes contendentibus occupare, (in nos) Dei quidem iram attrahamus, maledictionem vero a trecentis decem et octo Patribus sanctis et a semper illustri Memnone sortiamur, praeterea parti ecclesiae solvamus numismata viginti, et Imperiali Vestiario totidem alia: deinde firmam et stabilem in perpetuum tueamur hanc oblationem, non solum nos, sed etiam heredes nostri; quae scripta est nostro rogatu, manu Curcusi Iohannis, mense aprili, indictione XIII, anno 6553, coram testibus.

† Byzantius divina misericordia presbyter testis subscripsi propria manu.

† Nicolaus filius Andreae testis subscripsi.

† Theodorus divina misericordia presbyter testis subscripsi propria manu.

† Cortices filius Cyritzae testis subscripsi propria manu.

† Leo filius Iohannis testis subscripsi.

XXXV.

1047 — Mense Aprili — Indict. XV.

Martinus et Donata coniuges permulant cum Cinnamo episcopo praediolum iuxta hortum ecclesiae S. Memnonis, recepta ab eo parte praedii prope puteum S. Iohannis.

† σίγιον μαρτίνου γαμυροῦ κονσταντίνου δομestίκου.
 † σίγιον δονάτας συνύου μαρτίνου τοῦ προγεγραμμένου.

Ἐν ἐνάματι τοῦ πατρὸς και τοῦ υἱοῦ και τοῦ ἀγίου πνεύματος· οἱ προγεγραμμένοι σύνοικοι· μαρτίνος και δονάτα οἱ τοὺς τιμίους και ζωοπιούς σταυρους

† Signum Martini generi Constantini Domestici.

† Signum Donatae uxoris Martini suprascripti.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascripti coniuges Martinus et Donata, praefigentes propria manu honorandas et vivificas cruces, permulamus tecum Cinnamo episcopo parvam terram

τῇ αὐτοχειρίᾳ προτάξαντες ἀντικαταλλάσσομεν μετὰ σοῦ κινάμου ἐπισκόπου· χώραν ὀλίγην τὴν ἐγγὺς τοῦ κήπου τῆς ἐκκλησίας σου τοῦ ἁγίου μέμνωνος, παρέχοντές σοι. καὶ ἀντιδεχόμενοι ἀπὸ τῆς χώρας σου τῆς εἰς τὸ Φρέαρ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. ὡς ὁκτὼ ὀρδίνων. μέρος ἀντικαταλλάττοντες οὖν, καὶ ἅπαν τὸ μέρος ἡμῶν. τέλειον καὶ ἀνελλειπές. τὸ πλεῖστον τοῦ κήπου σου παρεσχηκότες σοι· ἀντιλαύοντες ὡς εἴρηται ὀλίγον ἀπὸ τῆς χώρας σου ἔσον ὀρδίνους ὁκτὼ. δίδωμεν ἀπὸ σήμερον ἐξουσίαν σοι. ἐν ὡσαυτῷ κήπῳ σου. πωλῆσαι εἰς βούλησιν, ἀφιερωσαι τῇ ἐκκλησίᾳ σου· ἐν ἧ καὶ τάφον δέδωκας εἰς ἐνταφίασιν ἡμῶν· πάντα τὰ πράττειν ἄλλα. ἔσα σοι παριστάμενα· ἢ δοθεῖσα σοι παρ ἡμῶν χώρα ἐγγὺς μὲν τοῦ κήπου σου τυγχάνει· καθ' ὁδὸν δὲ διάκειται· ταύτην τοίνυν τὴν χώραν. τουτεστί τὸ μέρος ἡμῶν ὅλον. ὃ ἐκ γονέων ἄχρι ταύτης ἡμέρας ἐκείνου ἐγγὺς τοῦ κήπου σου εἴχομεν δόντες σοι· ἀντιδεχόμενοι τὴν ὡσαύτως ὀρδίνων ὁκτὼ χώραν σοῦ. . . . τὴν ἐπὶ τῷ Φρέατι, ἔπιρ ποτὲ κειρῷ ἢ χρέων. μετὰ γνώσεως τις ἡμᾶς λαβοῦσα. Φιλονεικήσομεν ἀφελεῖν. μὴ τὴν ἀνταλλαγὴν δυσωπούμενοι. μὴ τὴν κατάκρισιν τὴν ἐκ τοῦ νόμου εὐλαυοῦμενοι. καὶ οὐχὶ τὸ ἀνόκαλιν. καὶ κληρονόμους ἡμῶν. καὶ συνκληρονόμους. καὶ συγγενεῖς. καὶ πάντας ἀνθρώπους κατεπανισταμένους καὶ ἀφελεῖν Φιλονεικούντας, παύσομεν· ρυόμενοι καὶ σὲ καὶ τοὺς κατὰ σέ. ἐγκλήσειας αὐτῶν. ὀχλήσειας τε καὶ προσουλήσας. καὶ πάσης ἄλλης ἐπιπείρας ἐπιπρόμηνης. ἵνα καὶ πρὸς σέ καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους. νομίματα καταβάλωμεν δώδεκα· καὶ πᾶσαν ἀνάλωσιν ἢ ἀναλώσεις υελτιῶν· καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν υεστιάριον ἕτερα νομίματα δώδεκα ἀποδώσομεν· εἴτα σὺν τοῖς κληρονόμοις ἡμῶν. ἀσάλευτον εἰς τὸν αἰῶνα τὴν παροῦσαν ἀνταλλαγὴν διατηρήσομεν. ἢ καὶ ἐγρᾶφῃ ἡμῶν ἀξιώσει χεὶρὶ Ἰωάννου τοῦ κουρκουσιου. μηνὶ ἀπριλλιω· ἰνδικτιωνος 15. ἔτους 595. παρουσία μαρτύρων.

† υυζάντιος ἐλῶ θεου πρεσυυτερος μαρτυρῶν υυεγραφα ἰδία χεὶρὶ.

† παρασιος πρεσβυτερος μαρτυρ υυεγραφα.

† θεοφανης υιος λεοντος αρχιερεος μαρτυρ υυεγραφα.

† νικολαος υιος ανδρεου μαρτυρ υυεγραφα.

† φιλαδελφος υιος χρυσομενου μαρτυρ υυεγραφα.

prope hortum ecclesiae tuae S. Memnonis, quam damus tibi, et vicissim recipimus ex praedio tuo, (posito) ad puteum S. Ioannis, partem octo ordinum (vinealium). Permutantes igitur, et dantes tibi omnem portionem nostram integram et sine ulla diminutione, sitam prope hortum tuum, et vicissim recipientes a te, sicut dictum est, tantum e praedio tuo, quantum octo ordinibus (vinealibus continetur), damus tibi ab hodierna die in huiusmodi horto tuo facultatem vendendi quibus volueris, dicandi ecclesiae tuae, in qua locum dedisti, ubi sepeliremur, aliaque omnia faciendi quae tibi placuerint: quae terra, tibi a nobis data, prope hortum tuum posita est, et viae contermina. Huiusmodi igitur terram, idest integram partem nostram, quam a parentibus usque ad hanc diem habuimus illic iuxta hortum tuum, damus tibi, vicissim accipientes octo ordines (vineales) e praedio tuo prope puteum. Si qua vero occasione vel tempore, mutata sententia adnisi fuerimus auferre (terram praedictam), permutationem nihili facientes, nec condemnationem ex lege reveriti; et e contrario si heredibus nostris, et coheredibus, et consanguineis, et omnibus hominibus contra insurgentibus et adimere conantibus non obstiterimus, defendentes et te, et successores tuos ab eorum criminatione, et molestia, et offensione, et omni alio damno superveniente, solvamus et tibi, et tuis heredibus et successoribus numismata duodecim et omnes expensas, quas pertuleris ut (eam) meliorem efficeres, Imperiali autem Vestiario alia duodecim numismata: deinde cum heredibus nostris inconcusam semper praesentem permutationem conservabimus; quae scripta est rogatu nostro, manu Ioannis Curcusi, mense aprili, indictione XV, anno 655, coram testibus.

† Byzantius divina misericordia presbyter testis subscripsi propria manu.

† Tarasius presbyter testis subscripsi.

† Theophanes filius Leonis archipresbyteri testis subscripsi.

† Nicolaus filius Andreae testis subscripsi.

† Philadelphus filius Chrysomeni testis subscripsi.

1049 — Mense Novembri — Indict. III.

Phantinus Abbas vendit Cinnamo episcopo partem cuiusdam domus numismatis octo, e quibus quatuor ei donat ut pro mortuis ipsius oret, et quoad cetera quatuor tres libros accipit.

† Σιγνον χιρος Φαντινου μοναχου ἰγοιμενου.

ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος Φαντίνος ἰγοιμένος ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν σὺν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι καὶ τῷ ἀξιώματι τῇ αὐτοχειρίᾳ προτάξας τῇ υἱαίᾳ ταύτῃ καὶ ἀμετάτρεπον πράσιν. Φαιδρῶς καὶ περιχαρῶς· πρὸς σὲ κίνναμον ἐπίσκοπον· καὶ πρὸς ἅπαν τὸ κατὰ σὲ πρόσωπόν τε· καὶ μέρος· ἐκτίθημαι· ἐπειδὴ οὐ προ πολλῶν τῶν χρόνων· συνεργία σου ἀγαθῇ· ἀπὸ νικηφόρου οἰκονόμου· ἅπαν τὸ μέρος· ὅπερ ρωμαῖος ἀπὸ τῶν οἰκημάτων σου πάλαι ἐξωνήσατο· ἐπηγόρασα· δούς αὐτῷ ὀκτώ καὶ μόνᾳ νομίσματα· τσαῦτα γὰρ ἕτερα ὑπὲρ τοῦ προσεύχεται σε ὑπὲρ τῶν νεκρῶν αὐτοῦ σοὶ παρεχόμενον ὡς δηλοῖ τὸ πρὸς ἐμὲ αὐτοῦ ἔγγραφον· τοῦτο τὸ διὰ σε· καὶ ἐν τσαύτῃ μοι παραδὲν τιμῇ· πιπράσκω νῦν πάλιν· πρὸς σὲ· αὐ νομίσματα· ἀλλὰ νυλὶα τρία, τὰ τριάδια ἀπὸ σοῦ λαβῶν ἀντὶ νομισμάτων τεσσάρων· κατέλιπον γὰρ σοὶ τὰ ἕτερα τέσσαρα νομίσματα· διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ σου καλὴν διάδωσιν καὶ εὐεργεσίαν· καὶ δίδωμι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης σοὶ ἐξουσίαν· δυνατόν σε ἀποδεικνύουσαν πρὸς τὸ πιπράσκειν τὸ μέρος τοῦτο ὅπερ ἰγόρασα· πρὸς τὸ χαρίζειν· πρὸς τὸ ἀντικαταλλάττειν· διαδόχοις σου καταλιπεῖν καὶ κληρονόμοις σου· καὶ ἄλλα πάντα ποιῆν· τὰ δεδομένα σοὶ καὶ ἵνα ταῦτά σοι δυνατὰ ἐνεχείρισαι καὶ τὴν ἔγγραφον ἀγοράσῃαι μου· ἣν ἔχων, μήτε αὐτὸς ζήτησὶν τινα νομισμάτων ὧν ἐγναμένως κατέλιπόν σοὶ ὑποπτεύειν ἔχοις· μήτε πάλιν ἐγὼ, ἀφαιρέσειν τῶν ὧν τριῶν παρέσχες νυλίων μοι· συγκατάνασις γὰρ αὐτοποραίματος μέσον ἡμῶν γέγονεν· διὸ σὺ μὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης τὸ δοκοῦν σοὶ ἐν τῷ καλῶς σοὶ παραδέντι ἀνύσεις· ἐγὼ δὲ παραπληρίως ἐν τοῖς δοθεῖσι νυλίοις μοι· οὕτω πράσσα σοὶ ἀπὸ σήμερον τὸ μέρος ὅλον ἕμοια τῶν οἰκημάτων σου νικηφόρος ὁ οἰκονόμος μισιτεία σου διεπίλησεν· ἀναφαίρετον τὴν ἐξουσίαν σοὶ δούς, εἴπερ ποτὲ ἀφελῆσθαι ἐγκλήσει ἢ μηχανῇ πειράσομαι, καὶ οὐχὶ τὸν ἐναντίον· καὶ διάδοχόν μου καὶ ἐγκατόχον· καὶ πάντα ἄνθρωπον τὸν ἐκ τοῦ μί-

† Signum manus Phantini monachi abbatis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Phantinus Abbas, qui honorandam ac vivificam crucem, cum proprio nomine et dignitate, mea ipsius manu exaravi, hanc stabilem et irrevocabilem venditionem hilari lubentique animo tibi Cinnamo episcopo tuisque personis omnibus et singulis facio. Quum non multo abhinc tempore, te benevole adiuvente, a Nicephoro oeconomo totam partem, quam Romanus e domibus tuis quondam mercatus fuit, emissem, tradens ei tantum octo numismata, nam totidem alia (Romanus) tibi tradidit, ut orares pro eius mortuis, prout patet ex instrumento inter nos inito; eandem partem ope tua et tali pretio mihi venditam iterum tibi vendo, non numismata, sed tres libros, eosque pro quatuor numismatis accipiens; reliqui enim tibi alia quatuor numismata pro egregia tua in me voluntate et beneficentia. Et do tibi ab hac die facultatem, qua patet te posse vendere hanc partem, quam emi, donare, permutare, relinquere successoribus et heredibus tuis, et alia omnia facere quae tibi visa fuerint. Et ut haec tibi facere liceat, tradidi (tibi) emptio- nis quoque meae chartulam; quam habens, nec tu aliquam requisitionem numismatum, quae benevole tibi reliqui, nec rursus ego trium librorum, quos mihi dedisti, ablationem verituri erimus. Haec enim conventio deliberate inter nos est inita: quamobrem tu quidem ab hac die, quod tibi videtur de re a te rite empti, itemque ego de libris mihi datis faciemus. Sic a praesenti die vendidi tibi partem integram eodem modo quo Nicephorus oeconomus e domibus tuis interventu tuo vendidit, dans tibi irrevocabilem potestatem. Si quando conabor (eam) auferre criminatione vel machinatione, nec adversarium, et successorem meum, et detentorem, et omnem hominem, qui sit ex parte eius qui mihi vendidit, (eam) eripere volenteum omnino avertam, exinens te,

ρους τοῦ πρόσαντός μοι. ἀφελῖν θέλοντά τελέως καταπαύσω. λυτρούμενος σέ τε καί κληρονόμους καί διαδόχους τοὺς σούς κακίας αὐτοῦ. ὀχλήσεως. ἐγκλήσεως. ζημίας καί πάσης ἄλλης ἐπιπτώσεως ἐπηρείας ἵνα πρῶτον μὲν μαχητὴν τὸν θεὸν ἐπιστάσωμαι ἔπιτα δὲ καί τὴν ἀράν τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καί ὀκτώ πατρῶν κληρώσωμαι· εἶτα καί πρὸς σέ καί πρὸς τοὺς κατὰ σέ διαδόχους, νομίσματα τριακοντα εἴς· καταυάλω· καί πρὸς τὸ βασίλικόν νομιστάριον ἄλλα τσοσαῦτα· εἶτα σὺν πᾶσι τοῖς μετ' ἡμῶν ἀσάλυτον εἰς αἰὲν καί ἐδραῖον τὸ ἔγγραφον τοῦτο τῆς πράξεως, διατηρήσω· ὃ καί ἐγράφη ἡμοῦ ἀξιόσφι χειρὶ ἰωάννου τοῦ κουρκουσιου. μηνὶ νοεμβρίῳ. ἰνδικτιωνος γ'. ἔτους ςΦνθ'. παρουσία μαρτυρῶν.

† πανκαλος υἱος νικολαου καὶ α μαρτυρον υπεγραφα.

† βάρδας υἱὸς λέοντος τοῦ αἰαρου παρακληθης, μαρτυρῶ διὰ τοῦ σταυρου. τὸ γὰρ ὕφος διὰ τοῦ νοταρίου.

† γρηγοριος υἱος βασηληρου μαρτυρον υπεγραφα.

† υεζάντιος εὐλῶ θεου πρεσυυτερος μαρτυρ υπεγραφα ἰδια χειρὶ.

† θεοφανης υἱος λεοντος αρχιπρεσυυτερου μαρτυρ υπεγραφα. ἰδια χειρὶ.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.º 19.)

et heredes et successores tuos ab ipsorum improbitate, molestia, accusatione, damno et omni alia superveniente iniuria, primum quidem infensum Deum experiar, et deinceps maledictionem tercentorum decem et octo sanctorum Patrum sortiar, tum tibi tuisque successoribus numismata sex et triginta, totidemque alia Imperiali Vestiario solvam. Deinde cum omnibus qui post me fuerint inconcussum semper et stabile instrumentum hoc venditionis servabo, quod rogatu meo scriptum est manu Ioannis Curcusii, mense novembri, indictione tertia, anno 6558, coram testibus.

† Pancalus filius Nicolai Caia testis subscripsi.

† Bardas filius Leonis filii Avari rogatus, testis per crucem subscripsi, nam verba per notarium.

† Gregorius filius Basilii testis subscripsi.

† Byzantius misericordia Dei presbyter testis subscripsi propria manu.

† Theophanes filius Leonis Archipresbyteri testis subscripsi propria manu.

XXXVII.

1050 — Mense Ianuario 16 — Indict. III.

Lucas frater defuncti Theodori praefecti monasterii de Zosimo cedit eiusdem monasterii praefecturam Theophylacto presbytero, cum id munus ad ipsum pertineat ex fratris ipsius Lucae testamento.

† σιγνον χειρος λουκάς αδελφος τοῦ μακαριωτατου θεοδορου καθήγουμένου μονῆς του ζωστίμου· Ἐν ονοματι του πατρος καί του υιου καί τοῦ ἁγίου πνευματος, τῆς τρισῦποστᾶτου θεότητος καί ἀδιαίρετου τριάδος ἐν ᾧ πέποιδα καί πιστεύω καί τὴν ἐλπίδα ἔχω καί πᾶς χριστιανός, καί δια πρεσβειας τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκου καί τῶν ἁγίων ἀρχαγγέλων καί ἀγγελων προφητῶν ἀποστολων μαρτύρων καί δικαίων ἱεραρχῶν ὁσίων καί διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ κραταιου καί ἁγίου ἡμῶν βασιλεως καί ἁγιωτατου καί πανευφῆμου ἡγουμενικοῦ ἡμῶν πατριάρχου καί τοῦ πανευφῆμου καί ευλαβεστατου καί ἁγιωτατου ἐπισκωπου ἡμῶν μηχαηλ, σύναξις γέγω-

† Signum manus Lucae fratris Theodori praefecti monasterii de Zosimo felicissimae memoriae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, Trinae Deitatis ac Individuae Trinitatis, in qua confido et credo et spem habeo, sicut et omnes Christiani, et per intercessionem benedictae Dominae nostrae Deiparae, et sanctorum Archangelorum et Angelorum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum et Iustorum, Hierarcharum, Sauctorum, et sub protectione potentis et sancti nostri Imperatoris, et sanctissimi ac gloriosissimi oecumenici nostri Patriarchae, et gloriosissimi, piissimi ac sanctissimi Episcopi nostri Michaelis, synaxis celebrata est in omnino venera-

ιν ἐν τῷ παισέπτῳ ναῷ τοῦ ἁγίου νικολαου ἢ ἐκ-
κλησία τοῦ ἀρχιμανδρίτου. ἢ τε ἱραίων καὶ ἀρχόν-
των καὶ του δωμαστικου καὶ του ἑτέρου δωμαστικου
γαμυροῦ αὐτοῦ. καὶ ἐτέρων πλήθος πολὺ του λαοῦ
τοῦ κάστρου, μετὰ τὴν ἐξῶδον τοῦ μακαριωτάτου
ἀδελφοῦ μου ἐξήμαλον καὶ τὴν διὰδασιν του μακαρίου
ἀδελφοῦ μου καὶ ἀναγνοὺς αὐτὴν κατενοπιὸν παντων
διήγορευεν λεγων, ὅτι ἔπαφίω τὸν εὐλαυέστατον πρε-
σβυτερον θεοφύλακτον καθήγοῦμενον καὶ προῦχον τῶν
ἀδελφῶν καὶ πνευματικῶν ἡμῶν τέκνων ὡς ἴτι ἐκ νεῶ-
ρας ἡλικίας πολλὰ κωπιάσας ὑπὲρ τὴν ἁγίαν ἐκκλη-
σίαν τῆς τοιαύτης μωνῆς ὡς πιστὸν καὶ ὀρθόδοξον,
ἀκλόπως ἀδόλως, ἀφιλοκέρως ἀλλ' ἢ τι ἐκωπίασεν
εἰσὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰς μνημοσυνη πάντων· καὶ ἐνεκεν
τοῦτο ἔπαφίω αὐτὸν ἐξουσιαστὴν καθηγοῦμενον καὶ
κύριον ἀπο τε κινιτῶν ἀκινήτων καὶ αυτοκινήτων τῆς
τοιαύτης μωνῆς, τὸν προριθίντα πρεσβυτερον τοῦ ἐπι-
μελεῖσθαι τοὺς ἀδελφούς καὶ ἵνα γειρωτροφήσει καὶ
ἐπιμελήσει τὸν ἀδελφόν μου ὡς περ οἰκείον πατρι· ἐγὼ
δὲ ὁ προριθεις λουκᾶς ταυτα ἀκοῦσας καὶ ἤρσεν ἐμοὶ
τα τοιαῦτα ριθίντα τοῦ μακαρίου ἀδελφοῦ μου, ἐνύτη-
σα κατενόποιον λέγων, ὅτι ἐπεὶ περ ὁ ἐμὸς ἀδελφός ἐδιέ-
τάξατω, θείλω καγὼ τοῦ εἶναι ὁ προριθεις πρεσβυτερος
θεοφύλακτος καθηγοῦμενος καὶ προῦχος καὶ ἐξουσια-
στὴν, ἐπὶ ἐγὼ ἀδυνατῶ καὶ οὐκ ἰσχύω καθηγεμυνεύσαι
τοὺς ἀδελφούς, ἢ ἐπιμελεῖσθαι, ἢ τε εἰς τὰς ἐτέρας δου-
λίᾳς τῶν επικρατουντων ἡμᾶς, καὶ ἐστύτων πάντων εἰς
τὸν παισεπτον ναὸν τοῦ ἁγίου νικολαου καὶ εἰς ἐμὲ ατε-
νηζόντων παρελαον τὴν διὰδασιν τοῦ μακαρίου ἀδελ-
φου μου ἐκ το δισιαστήριον του ἁγίου νικολαου καὶ
επαρεδοκα αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶ εὐλαυεστατου ἱερέως
θεοφύλακτου, τοῦ εἶναι ἐξουσιαστὴν καὶ καθήγοῦμε-
νον τῆς τοιαύτης μωνῆς, καθὼς ἐδιέτάξατο ὁ μακάριος
ἀδελφός μου καὶ ἵνα με ἐπιμελήσει καὶ γειρωτροφήσει
ὡς περ οἰκείον πατρι καγὼ δὲ, ὡς περ σαρκικῶν μου
υἱον, ὡς πολλὰ κωποιακῶς ὑπὲρ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ
ἐκκλησίας, καὶ ὡς ἀνωτερω ἤριται παρεδωκα αὐτὸ
τὸ χάρτιον καὶ τὴν σακτιρίαν τοῦ προλαυτός κα-
θήγοῦμενον ἐδέμιν αὐτο εἰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ὡς τις ἂν
ἔχει εὐρέθῃ μετατρέπων καὶ διάσειων, ἢ μεταμέλος γυ-
νιτο ἐκ τῆς τοιαύτης διὰδέσεως καὶ παραδόσεως, ἢ τε
ἐγὼ ὁ προριθεις λουκᾶς, ἢ τε ἴδιος, ἢ τε τίς ἐκ τῆς
μωνῆς, ἔστω ἀναθεματισμένος παρα πατρος καὶ υἱου
καὶ ἁγίου πνευματος. καὶ ἢ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τῶν
κράξιων ἄρων ἄρων σταυρωσον καὶ ἔστω ὑστεροῦμενος

bili archimandritali ecclesia S. Nicolai, in quam
convenerunt sacerdotes, et magistratus, et Domesticus,
et alter Domesticus eius gener, et alii quam-
plurimi de civitate, post obitum mei fratris beatis-
simae memoriae; et producto eiusdem testamento,
lectum est coram omnibus, quo ita cavebatur: Re-
linquo piissimum presbyterum Theophylactum hegu-
menum et priorem fratrum et spiritualium nostro-
rum filiorum, qui ab ipsa adolescentia multos labores
sustinuit pro sancta ecclesia huius monasterii, ut fide-
lem ac orthodoxum decet, sine dolo, fraude, aut ava-
ritia se gerendo; eiusque laborum monumenta extant
in ecclesia, quae omnibus fidem faciunt. Quapropter
relinquo ipsum hegumenum, et eique dominium et po-
testatem trado de rebus eiusdem monasterii mobili-
bus, immobilibus et semoventibus, ut praedictus pre-
sbyter fratrum curam habeat, et meum fratrem,
propter eius senectutem, alat ac gubernet tanquam
propriam patrem. Quum vero ego praedictus Lucas
haec audivissem, mihi que placuissent huiusmodi dicta
mei fratris felicis memoriae, in omnium praesentia
magna voce respondi his verbis: Quoniam ita mei fra-
tris testamento cautum est, volo et ego, ut praedictus
presbyter Theophylactus monasterii praefecturam, et
prioratum, et dominationem habeat, quia impotens
ego sum, nec valeo praessequi fratribus, eorumque cu-
ram gerere, aut alia munera, quae a nostris principi-
bus imponuntur, obire. Cumque omnes starent in
omnino venerabili ecclesia S. Nicolai, et fixis oculis
in me respicerent, sumpsit testamentum fratris mei
beatae memoriae, quod erat super altari S. Nicolai,
ipsumque tradidi in manus piissimi sacerdotis Theo-
phylacti, ut ipse dominationem et praefecturam eius-
dem monasterii haberet, sicut cautum erat testamento
mei fratris felicis memoriae, et propter meam senectu-
tem me curaret et aleret tanquam propriam patrem,
sicut ego eidem, tanquam vero meo filio, quippe qui
multum laboraverat pro sancta Dei Ecclesia, ut supra
dictum est, chartulam tradidi, et praedecessoris hegu-
meni baculum in eius manus posui. Et si quis surre-
xerit infringere aut mutare volens huiusmodi testa-
mentum et traditionem, aut contravenire proponat,
sive ego praedictus Lucas, sive privatus, sive quis-
quam de monasterio, maledictionem habeat a Patre
et Filio et Spiritu Sancto, et sit pars eius cum iis

ἐκ πάντων ὧν ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν·
μετὰ δὲ ζημιούσθω καὶ εἰς τὸ βασιλικῶ σακελλιον
ναμισματα οβ'. καὶ ἦθ' οὕτως στέργην καὶ ἐμμένην τὴν
παρ ἐμοῦ γενναμένην παράδωσιν σῶα καὶ ἀπαρασάλευ-
τος, διὰ τὸ αὐτῶ ἐξ ἰδίας μου βουλῆς ἀρεσθῆναι, πα-
ρουσία καὶ ἐπιώψεσιν τῶν παρευρεθέντων χρησίων
μαρτυραν.

† νικολαὸς δομῆστικὸς μαρτυρῶν ὑπεγράφη ἰκία
χειρὶ.

γράφησα δὲ διὰ χειρὸς ἰωαννοῦ πρεσβυτέρου καὶ
ταβουλαρίου ἐν τῷ ἐπι φηγή μηνὶ ἰαννουάριω ιζ' ἰν-
δικτιωνος τρίτης.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 5.)

qui clamarunt: Tolle, tolle, crucifige, et expers sit
omnium quae praeparavit Deus iis qui diligunt illum,
ac inde poenae nomine solvat Imperiali Sacello so-
lidos duos et septuaginta, et nihilominus rata, in-
tegra et firma permaneat huiusmodi traditio a me
facta, quia ex propria mea voluntate ita mihi pla-
cuit, in praesentia et ante oculos proborum testium
qui interfuerunt.

† Nicolaus Domesticus testis propria manu sub-
scripsi.

Scriptum manu Ioannis presbyteri et tabularii anno
6558, mense ianuario, die 17, indictione III.

XXXVIII.

1051 — Mense Martio — Indict. IV.

Basiliius faber ferrarius et Ioannes filius Constantinae dividunt inter se duo praedia ad Palos posita.

† σηγον χειρὸς βασιλείου τοῦ τῆ τέχνη χαλκεύς.
Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος βασιλεὺς ὁ τὸν τίμιον
καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἰδιοχείρως ποιήσας. ἐπεὶ καὶ ἐτι
ζήστος τῆς πνευματικῆς μου μητρος κωνσταντίνης
ἐλαβον παρ αὐτῆς καὶ παρὰ σοῦ ἰωαννοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς
καὶ πνευματικοῦ ἀδελφοῦ. τὴν φυτίαν ἣν ἔχεται ἐν
τῇ τοποθεσίᾳ τῶν πάλων ὑπερ ἐξωνήσασθαι παρὰ τοῦ
προρηθέντος βασιλείου, ὅσπερ καλληργήσασθε ταύτην καὶ
φέρειν εἰς τὰς ἰσὺς ἀμύξην καὶ τὸ διακείμενον ἐκῆσε
ἀργὸν χωράφιον ἵνα φυτεύσω καὶ αὐτῶ καὶ ἀπο μὲν
τῆς εἰρημένης φυτίας ἣν ἔλαβον παρ ἡμῶν ἵνα ἔχεται
ὑμεῖς μοίρας δύο. καγῶ μοίραν μίαν. καὶ ἀπο τὴν
ἐφύτευσα ἐγὼ ἵνα μοιράσωμεν αὐτῶ ἐξ ἡσῖς· καὶ ἐπὶ
χάριτι χριστοῦ τὸ ἔργον εἰς πέρας ἤγαγον καὶ τὰ
ἀμφοτέρω ἐκατέστησεν ὡς δέεται. ἀρτίως εἶδθα βουλῆ
ἡμῶν ἐδημερίσασθαι αὐτὰ καθὼς ἀνωτέρω εἴρηται·
καὶ εἶδη ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἀμπελίου τὴν ἐφαρμόξουσιν
μοι μοίραν μίαν· καὶ σὺ ὁ ρηθεὶς ἰωαννης τὰς δύο μοί-
ρας καὶ ἔλαχεν σοὶ εἰς τὰ ἀρκύα μέρω· καὶ ἀπὸ
τῆν φυτίαν ἣν ἐφύτευσα ἐγὼ καθὼς ἐμοιράσασθαι ἐξ
ἡσῖς ἐλαχέν σοὶ εἰς τὰ μισομυρηνά πλησιον τοῦ πρε-
σβυτέρου βασιλείου καὶ ἐμολογῶ ἵνα καὶ διαμείνη ἡ

† Signum manus Basilii fabri ferrarii.
In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego
suprascriptus Basilius venerandam et vivificam cru-
cem propria manu signavi. Quoniam dum adhuc
inter vivos ageret Constantina mater mea spiritua-
lis, accepi ab ea et abs te Ioanne eiusdem filio
meoque spirituali fratre plantationem quam habe-
batis in loco ubi dicitur ad Palos, quam emistis
ex me supradicto Basilio, ut vestro labore in bo-
nuna ordinem, ut decet, redigeretis; et (accepi)
territorium incultum, quod ibi est, ut in eo plan-
tationem facerem; et de praedicta plantatione quam
a vobis accepi, ut vos haberetis duas portiones, et
ego unam; et de plantatione quam ego feci, ut ipsam
in aequalem partem divideremus; ac Christi gratia
adiuvante, utrumque opus ad finem perduxim, et
ad ordinem, qui decebat, redegi: nuper de pro-
pria nostra voluntate supradictam divisionem in-
ter nos fecimus, ita scilicet, ut de maiori vinea
una pars ad me pertineat, et reliquae duae, quae
septentrionem spectant, ad te praedictum Ioannem.
Similiter et plantationem, quam ego feci, ex aequo
inter nos divisimus: et tibi obtigit pars quae me-

τοιούτη μοιρασία μεχρι τέλους μη παρασαλευόμενος
παρ ουδενός, ή δὲ Φοραδῶ μετατρεπόμενος τουτο ο-
μολογῶ μη εισακούεσθαι αλλα και προς παράνασιν
τοῦ τιμίου και ζωποιοῦ σταυροῦ ζημιούσθαι με ἐν
τῶ δημοσιω νομισματα λς'. και ηθ ουτως ισχυράν
και νευκίαν διαμινέτο ή παρ ἐμοῦ γενναμένη μοιρασία
παρουσία μαρτυρων. γραφὲν χειρὶ νικολάου νσταρίου
μηρὶ μαρτιω νδικτιωνος δ'. ἔτους ςΦιδ'.

- † ιωαννης πρεσυτερος της παναγιας μαρτυρω.
- † σεργιος του πρεσυτερου της παναγιας μαρτυρω.
- † λεων του πρεσυτερου μαρτυρω.
- † νηκολαος πρεσβητερως μαρτυρω.
- † σεργιος υιος ευπατακαλλης μαρτυρων ηπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 3.)

ridiem spectat, iuxta possessionem Basilii presbyteri.
Quapropter volo ut huiusmodi divisio usque ad finem
permaneat, sine ullius impedimento aut molestia; quod
si contravenire proponam, declaro me non esse au-
diendum, immo propter praevaricationem venerandae
et vivificae crucis poenae nomine solvere tenear Fi-
sco publico solidos sex et triginta, et nihilominus
ratum ac firmum permaneat huius divisionis instru-
mentum a me factum in praesentia testium. Scriptum
manu Nicolai notarii mense martio, indictione IV,
anno 6559.

- † Ioannes presbyter SS. Deiparae testis.
- † Sergius filius presbyteri SS. Deiparae testis.
- † Leo filius presbyteri testis.
- † Nicolaus presbyter testis.
- † Sergius filius Euptacallis testis subscripsi.

XXXIX.

1052 — Mense Maio — Indict. V.

*Ursus filius Gregorii presbyteri tradit Bartholomaeo abbati monasterii sanctorum Apostolorum terram sitam
ad puteum Abbatissae, ex testamento cuiusdam Cali, qui sub adventum mortis iusserat hanc donationem
feri, ut suum corpus in eodem monasterio sepeliretur.*

† σίγων χειρὸς ουρσου υιου γρηγορίου πρεσυτερου.
Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς και τοῦ υιοῦ και τοῦ ἀγίου
πνεύματος. Ο' προγεγραμμένος οὔρσος· ὁ τὸν τίμιον
και ζωποῖον σταυρὸν σὺν τῶ ἰδίῳ ὀνόματι τῆ αὐτο-
χειρίᾳ προτάξας, τὸ παρὸν ἔγραφεν πρὸς σὲ βαρθε-
λομαῖον τον καθηγούμενον τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τῶν
ἀγίων ἀποστόλων και διὰ σοῦ πρὸς τοὺς μετὰ σοῦ
μέλλοντας τὴν ἡγουμένην διαδέξασθαι ταύτην. τίθη-
μι· Ἐπειδοιπερ τελευτῶν καλὸς ταφῆναι μὲν τὸ σῶμα
αὐτοῦ παρὰ τὸ μοναστήριον. ἐξητήσατο· ἀφιερωθῆναι
δὲ ἐν αὐτῶ πᾶσαν τὴν χώραν ἣν ἐκράτει εἰς τὴν ἀβ-
βατίσσαν. ἐν διαθήκῳς ὤρισατο· τυχῶν τῆς παρὰ τὸ
μοναστήριον. νέυσει σοῦ, ταφῆς, ἰδοὺ κατὰ τὴν ἐπι-
ταγὴν αὐτοῦ. δίδωμι ἀφιέρωμα τῆ ἀγιωτάτη τῶν
ἀποστόλων μονῆ. πᾶσαν τὴν χώραν τὴν κατὰ τὸ φρέαρ
τῆς ἀββατίσσης κειμένην· τουτέστιν ἣν ἐκ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐδέσποξε και ἐκράτει· παρέχων ἐξουσίαν τοῖς
τοῦ μοναστηρίου ἀντεχομένοις οἷα ἐκείνου ἐπίτροπος.
αἱ δὲ δὲσπάζειν. εἰς περιποίησιν αὐτ . . . ἐν αὐτῶ τε-

† Signum manus Ursi filii Gregorii presbyteri.
In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Su-
prascriptus Ursus, praefigens venerandam ac vivifi-
cam crucem cum proprio nomine mea ipsius manu,
praesentem scripturam tibi Bartholomaeo praeposito
admodum venerabilis monasterii sanctorum Aposto-
lorum, et per te iis, qui post te suscepturi erunt
eamdem praeposituram, trado. Cum ad vitae finem
accedens Calus petierit ut suum corpus prope mo-
nasterium sepeliretur, dicari vero ipsi omnem ter-
ram, quam possidebat Abbatissae, testamento statuis-
set, et sepulturam, te annuente, prope monasterium
sit consecutus; ecce ex eius mandato offero sanctis-
simo Apostolorum monasterio omnem terram ad Ab-
batissae puteum sitam, eam videlicet, quam ex patre
suo possidebat et tenebat, dans facultatem moderato-
ribus monasterii, ut eiusdem (Cali) procurator, sem-
per faciendi quicquid eam in melius provehere possit
. in ipso degentium monachorum. Fines

λούντων μοιχαχῶν· ἀλλὰ τὰ ὄροθισία αὐτῆς Φανερά ποιήσαι. . . ἐξ ἀνατολῶν, χώρα οὐρσιλεόντος τοῦ καρβούτζα· ἐκ δυσμῶν χώρα ἀργυροῦ πρεσβυτέρου. ἐκ νότου. χωρα... ἐκ βορέας, ὁδός· καὶ τὸ Φρέαρ τῆς ἀββατίσσης· ταύτην πᾶσαν τὴν χώραν σὺν εἰσόδῳ ἐξόδῳ καὶ πᾶσιν αὐτῆς δικαίοις ἀφιέρωμα τῇ σεβασμῷ μονῆ· ἐν ἣ καὶ τεθαπται τὸ νεκρὸν καλοῦ ἀπὸ σήμερον διδῶκα· ἀφιέρωμα μηδέποτε ἀφαιρούμενον μηδὲ τῆς ἐκκλησίας ἀποξενούμενον· ἀναφανῆς γὰρ ποτὲ τίς διεφθαρμένην ἔχων ψυχὴν καὶ διάνοιαν, προσκρούσει τοῖς μοναχοῖς καὶ τῷ προσετώτι· μᾶλλον δὲ· οὐ τοῖς μοναχοῖς· οὐ τῷ προσετώτι· ἀλλὰ τῇ ἱερᾷ μονῇ. ἢ οὐ δι' ἀντιυλεψαί θελ. . . εἴτα πειράσεται καὶ μέρος ἔσον σμικρότατον τῆς χώρας ταύτης ἐκσπάσαι. καὶ ὑπ' ἐξουσίαν ὑπαγογῆν τὴν ἑαυτοῦ, οὗτος ἐπικατάρτος παρὰ πατρός υἱοῦ καὶ ἀγίου πνεύματος· ἀλλότριός τε τῶν εὐσεβῶν· καὶ τῆς χριστιανῶν μοίρας· ἀπόκλητος εἴτα καὶ ζημίαις ἄξιός τῆς ὑπὲρ ἐκκλησίας ἀγίας παρὰ τῶν δικαστῶν εἰσπραττομένης· ἰσθύνει μὲν γὰρ δώσει τῆς ἀναιδείας νικηθήσεται δὲ παρὰ τοῦ μοναχικοῦ συλλόγου. καὶ τοῦ φροντιστηρίου· ἐγράφη τὸ παρὸν ἐγγράφον τῆς ἀφιέρωσης ἡμῇ ἀξίωσει. χειρὶ ἰωάννου τοῦ κουρκουσιῶν· μηνὶ μαΐῳ ἰνδικτιωνος ε'. ἔτους ςΦξ'. παρουσία μαρτυρων.

- † λίων ἱερῆς μαρτυρ ὑπεγράφα οἰκία χειρ.
- † πετρος ἱλέο θεοῦ πρεσβύτερος μαρτυρ ὑπεγράφα.
- † λιων εὐτελής πρεσβύτερος μαρτυρ ὑπεγράφα.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.º 20.)

autem ipsius palam facio. Ab oriente terra Ursileonis Carbotzæ; ab occidente terra Argyri presbyteri; ab austro terra. . . . a borea via et puteus Abbatissæ. Omnem hanc terram cum introitu et exitu et omnibus iuribus suis in oblationem venerabili monasterio, in quo sepultum fuit cadaver Cali, a presentis die trado, oblationem nullo quidem tempore auferendam, nec ecclesie eripiendam. Nam si quando apparuerit aliquis, qui, corruptum habens animum et mentem, monachos et prepositum, immo vero non monachos, non prepositum, sed venerabile monasterium molestia affecerit, aut non obsistere voluerit, deinde conatus fuerit vel quantulumcumque eiusdem terræ arripere, et id in suam ipsius potestatem abducere, maledictus sit a Patre, Filio et Spiritu Sancto, et extraneus reiiciatur a consortio beatorum et christianorum: deinde et poena dignus (*habeatur*) irroganda a iudicibus pro sancta ecclesia; poenas enim dabit suae impudentiæ, et evincetur a monastico conventu et collegio. Scriptum est praesens instrumentum donationis rogatu meo, manu Ioannis Curcusii, mense maio, indictione V, anno 6560, coram testibus.

- † Leo presbyter testis subscripsi propria manu.
- † Petrus Dei misericordia presbyter testis subscripsi.
- † Leo humilis presbyter testis subscripsi.

XL.

1053 — Indict. VI.

Lucas Tromarchus cum fratribus Pancratio, Nicolao, et Candido, monasterium S. Andreae desertum in Calabria, quod ad ipsos pertinebat, donat Leontio abbati monasterii SS. Trinitatis Cavæ.

- † σίγνον χειρός λουκά τρωμάρχου.
- † σίγνον χειρός πανκρατίου ἀδελφός αὐτοῦ.
- † σίγνον χειρός निकολάου ἀδελφός αὐτοῦ.
- † σίγνον χειρός κἀνδίδου υἱοῦ τοῦ κλέπτη.

Ἐν ονοματί τοῦ πατρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. ἡμεῖς οἱ πρῶγεγραμμένοι λουκάς καὶ πανκράτιος καὶ निकόλαος καὶ κἀνδίδος οἱ αὐτᾶδελφοί. οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ ἰδιοχειρῶς ποιήσαντες τὰ

- † Signum manus Lucae Tromarchi.
- † Signum manus Pancratii fratris ipsius.
- † Signum manus Nicolai fratris ipsius.
- † Signum manus Candidi filii Cleptæ.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Lucas, et Pancratius, et Nicolaus, et Candidus germani fratres, qui signa venerandæ crucis propria manu exaravimus, quæ sequuntur

παρακατίοντα εντελλώμεθα. ἔχομεν μοναστήριον καὶ τόπον τινὰ ἐκ γονικῆς ἡμῶν κληρονομίας· εἰς τὴν διακράτησιν τῆς κάλαυρας· ἕπερ ἀμεληθόντες ἐν τῆς ἡμέραις ταύταις τῶν Φράγκων καὶ πῶς κρατῶμεν αὐτὸν Φράγκων καὶ ἐλεύθερον· καὶ παντελὸς ἠφανησθαι· καὶ κυρίαιστος γέγονεν· καὶ παντελὸς ἠρίμωται καὶ ἠφανησθαι. καὶ ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία κεχάλασμικὸς ἔκειτο καὶ ἀλητούργητος. εἰδῶτες δὲ ἡμεῖς τὴν κατάπτωσιν τοῦ τόπου. καὶ φουοίμενοι διὰ τοῦ θανάτου σοῖ τὸ ἔλλαβεστάτω καθειγουμένω λεοντίω τῆς μονῆς τῆς ἀγίας τριάδος τῆς κάλας. καὶ τοῖς σοῖς διακατοχοῖς, ἴδει ἀπεντεύθειν παραδίδομεν καὶ ἀφιέρωμεν τὸ εἰρημένον μοναστήριον· λέγωμεν δεῖ τὴν μονὴν τοῦ ἀποστόλου ἀνδρέου σὺν πᾶσῃ τῇ διακράτησῃ αὐτοῦ· ἐστὶν δὲ ὁ περιορισμὸς τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης· ἀπὸ μὲν ἀνατολᾶς ἄρχεται ἀπὸ τῆς Φούρκας τῶν ποταμῶν καὶ ἀναυένει καὶ ἀποδίδει τὸν μέγαν κρημὸν καὶ ἀπὸ τῶν κρημῶν ἀναυένει ἕως τὴν κεφαλὴν τοῦ μεγάλου ἄτζου. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄτζου ὡς κρατεῖ τὰ εἶσα καὶ ρέκτει εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν. καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σκελλίξει καὶ ρήκτει εἰς τὴν βαθείαν τὴν μεγάλην· καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρκτρον μέρος ἄρχεται ἀπὸ τὴν στράταν τὴν μεγάλην· καὶ ὡς ὑπάγει ἡ στράτα ἕως τὴν ἀλόνην τοῦ σικέλου καὶ ὡς καταυένει τὴν ἀλόνην καὶ δίδει εἰς τὸ σήφωνε. καὶ ἀπὸ τοῦ σήφωνε ἀποδίδει εἰς τὸ ρυάκειν τοῦ γανουλούτου καὶ ἀπὸ τοῦ ρυάκειν ὡς καταυένει καὶ δίδει εἰς τὸ ρυάκειν τοῦ μαύρουσῦνε· καὶ ἀπὸ τοῦ ρυάκειν τοῦτου ρήκτει εἰς τὴν μεγάλην τύνπαν τῆς καθούσα· καὶ ἀπὸ τῆς καθούσα σκελλίξει τὸν νονὸν καὶ δίδει εἰς τὸν μέγαν ποταμὸν· καὶ ὡς κατένει ὁ ποταμὸς ἕως τοῦ ποταμοῦ ὃς καταυένει ἀπὸ τοῦ κεραμίδι καὶ κλήν. δῶμεν καὶ ἀφιέρωμεν σοῖ τῶ προειρημένω οἰγουμένω καὶ τοῖς σοῖς διακατόχοις ἵνα ἔχειτε ἐξουσίαν ἐν αὐτῶ τῶ προειρημένω μοναστηρίω· ὡς κυριοὶ καὶ αὐθένται ὡς παρ' ἡμῶν ἠλειφῶτες τὴν ἐξουσίαν, τοῦ ἔχειν ἐξουσίαν σὺ καὶ οἱ ὑπὸ σοῦ προαλλομενοι πάντοτε ποιεῖν ἐν αὐτῶ, ὅσα οἱ θεοὶ νόμοι παρακελεύοντες ἵνα εὔχασθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτήχοις ὑπερ ἡμῶν μὴ τολμώμεν δεῖ ἡμεῖς ἀπὸ σήμερον ὀρίξην· ἡ ἐνοχλῆν ἐν τινι ἡμῶν. ἀν δὲ φάνωμεθα ποτὲ καιρῶ ζήτισιν. ποιοῦμενοι ὑπὲρ τοῦ παρ' ἡμῶν σοῖ ἐγγράφω παραδοθέντος μοναστηρίου. ἐμολογοῦμεν ἐν πρωτοῖς ἡγεῖν ἡμεῖς ἄρνῆτι τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ. καὶ ὑπόκληνωμεν ζημιούσθαι εἰς τὸ δημόσιον νόμισματα. ιζ'. καὶ πρὸς σὲ τὸν ἐνο-

praecipimus. Monasterium habemus, et locum quemdam ex paterna nostra hereditate in pertinentiis Calabriae: quod (*monasterium*), derelictum hisce Francorum diebus, possidemus immune et liberum, et omnino deletum et exustum, et prorsus desertum atque vastatum; sanctumque Dei templum eversum, divinoque cultu destitutum extabat. Nos autem, videntes loci vastationem, interitumque metuentes, tibi piissimo Leontio praeposito monasterii Sanctae Trinitatis Cavensis et successoribus tuis iam hinc tradimus et offerimus dictum monasterium, scilicet monasterium Apostoli Andreae, cum omnibus eius pertinentiis. Sunt autem fines huiusce sancti monasterii: ab oriente incipit a Furca fluminum, et ascendit et iungitur magnae rupi, et a rupe ascendit usque ad caput magni Atzi, et ab Atzo imminet locis iuxta positis, et vergit in magnam viam, et a via progreditur atque tendit ad vallem magnam; et a septentrionis parte incipit a via magna, et ut pergit via usque ad aream Siceli, et ut descendit per aream et pergit ad caualem, et a canali vadit ad rivum Gannuluti, et a rivo descendit et iungitur rivo Maurubue, et ab hoc rivo vadit ad magnum tumulum Catthusae, et a Catthusa pergit iuxta collem, et iungitur magno flumini, et ut descendit fluvius usque ad fluvium qui descendit e Ceramide, et (*his finibus*) circumscribitur. Concedimus et offerimus tibi praedicto praeposito et tuis successoribus (*omnia praedicta*), ut habeatis dominium in suprascriptum monasterium, tamquam possessores et domini, quippe qui accepistis a nobis (*praefatum*) dominium, ut et tu et qui praepositi a te fuerint potestatem habeatis faciendi in eo quovis tempore quidquid divinae leges praecipunt, et in sacra diptycha nomen nostrum referatis. Ne vero nos audeamus cuiquam vestrum ab hac die imperare, vel molestiam inferre: sin autem aliquando quaestionem instituerimus de hac monasterii concessionem a nobis tibi facta, declaramus in primis proditores nos esse venerandae et vivificae crucis, et poenae nomine Fisco publico solve-re teneamur nummos septem et decem, tibi quoque praefato Leontio alios septem; et rata ac firma remaneat praesens concessio in perpetuum. Totum instrumentum rogatu nostrum intervenientium scriptum est manu Teophylacti protopapae civitatis sancti Cyrici, an-

μασθέντα λέντιον διδῆν αλλα. ζ'. καὶ οὗτο στέργειν καὶ ἡμῖν τὸ παρὸν παραδωτικὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ἐγράφη καὶ τὸ ὄλον ἦφος παρακλήσει ἡμῶν τῶν παρευρεθέντων ἀνδρωπων· δια χειρὸς Θεοφιλάκτου προτοπάπα τοῦ αστειος ἀγίου κύρικου. ἐν ἔτει ςΦξά' ἰνδικτίωνος ε'. παρουσία των παρευρεθέντων μαρτύρων.

† νικολαος ηγουμενος του κεραμηδου μαρτυρ υπεγραφα.

† Θεόδωρος προτομανδρίτης της καλαυρας μάρτυρ υπεγραφα.

† ἀναστάσιος υἱὸς λουκά τρωμάρχου μάρτυρ υπεγραφα.

† Λούκας ἀδελφος αὐτοῦ μάρτυρ υπεγραφα.

† λίκαστος τοῦ οὐρσίνου μάρτυρ υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 6.)

no 6561, indictione VI, coram testibus qui inter- fuerunt.

† Nicolaus praepositus Ceramidi testis subscripsi.

† Theodorus Protomandrita Calabriae testis subscripsi.

† Anastasius Lucae Tromarchi filius testis subscripsi.

† Lucas frater ipsius testis subscripsi.

† Licastus Ursini filius testis subscripsi.

XLI.

1054 — Mense Aprili — Indict. VII.

Sellitta, Georgius et Theodorus vendunt numismate uno Bartholomaeo praeposito monasterii sanctorum Apostolorum duas terras vineales in loco qui dicitur Ponta sitas.

† σίγνον χειρὸς σελλίττας θυγατρὸς Ἰωαννου τοῦ σαρανταρου.

† σίγνον γεωργίου πρεσυτερου.

† σίγνον Θεοδώρου υἱοῦ λειοντος τοῦ πετρωνᾶ.

Ἐν ἰνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος· οἱ ἀνατεταγμένοι σελλίττα καὶ γεώργιος πρεσυύτερος ὁ πάππος αὐτῆς πρὸς δὲ καὶ γὰρ Θεόδωρος ὁ λέντος τοῦ πετρωνᾶ, υἱὸς οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωποιοὺς σταυροὺς τῆ αὐτοχειρία προτάξαντες, ὁμοιοῦντες, οὐχὶ διχονοοῦντες, πιπράσκομεν πρὸς σὲ βαρδολαμῶν τὸν καθηγούμενον τῆς μονῆς τῶν ἀγίων ἀποστόλων, τὰ δύο ἀμπελότοπα. ἃ εἰς τὸ μέρος τῆς πίντης. κληρονομοῦντες ἀπὸ νικολάου πρεσυτερου τοῦ γέροντος. ὡς κληρονομοὶ αὐτοῦ φαινόμεθα ταῦτα δύο τὰ ἀμπελότοπα πιπράσκομεν σοι. ἐγγυόμενος ἐγὼ Θεόδωρος τὴν μὴ παροῦσαν ἀδελφὴν μου εἰρήνην, εἰς τιμὴν τὴν ἀνάμεταξὺ ἡμῶν συνφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν χρυσοῦ διαχαράγματος. νόμισμα ἐν σκιφάτον. καλὸν. στάμενον. καὶ ἀρεστόν· ὅπερ νόμισμα λαυόντες ἀπὸ χειρὸς σου ἐν ταῖς χερσὶ ἡμῶν ἔξουσίαν σοι ἀπὸ σήμερον τὴν ἐπὶ τῶν ἀμπελοτόπων τούτων (αναφαι-

† Signum manus Sellittae filiae Ioannis de Sarantaro.

† Signum Georgii presbyteri.

† Signum Theodori filii Leonis de Petrona.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Supra constituti Sellitta et Georgius presbyter avus eiusdem, praeterea et ego Theodorus filius Leonis de Petrona, praefigentes honorandas ac vivificas cruces propria manu, unanimes nec dissidentes, vendimus tibi Bartholomaeo praeposito monasterii sanctorum Apostolorum duas terras vineales, quae sunt in loco dicto Ponta, quasque a Nicolao presbytero seniore uti ipsius heredes accepimus. Vendimus tibi praedictas duas terras vineales, spondens ego Theodorus pro Irene sorore mea non praesente, pretio inter nos convento et placito aurei inscripti numismatis unius, scyphati, boni ponderis et iusti: quod numisma a manibus tuis accipientes in manus nostras, dominium non auferendum tibi a praesenti die in huiusmodi terras vineales tradidimus, facultatem concedentes plantandi, permutandi, offerendi (et)

ρετον, ενεχειρίσαμεν· παρασχόντες δύναμιν φυτεύειν ἀντικαταλλάττειν· ἀφαιροῦν τῷ κατὰ σέ μοναστηρίῳ καταλιπεῖν· σύνορα τῶν ἀμπελοτόπων τούτων οὕτως· ἐξ ἀνατολῶν ἑρτημάμπελον των κληρονόμων σεβέστου· ἦν πρὸς τινα ἔπρασαν· ἐκ δυσμῶν χώρα ἰωαννου τοῦ βυζαντίου· ἐκ νότου· χώρα τοῦ κατὰ σέ μοναστηρίου· ἐκ βορρας χώρα . . . πτου· καὶ ἀμπελοτόπον στεφάνου υἱοῦ ἰωαννου τοῦ πασχάλι· ταυτὰ τὰ ἀμπελοτόπα οὕτως ἔχοντα σύνορα· καλῶς ἡμεῖς πρὸς σέ πράσαντες· εἰσοδο εἰσοδον δόντες, καὶ πάντα τὰ δίκαια, εἴπερ ποτὲ ἀφελῆσθαι ταῦτα ἢ ἀπὸ σοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς ἱερᾶς μονῆς θελήσομεν· καὶ οὐχὶ τοιναντίον καὶ κληρονόμους ἡμῶν· καὶ συγκαληρονόμους, καὶ συγγενεῖς, καὶ οἰκείους, καὶ πάντας ἄλλους πρὸς τοῦτο ἐπειγομένους, ἀπράκτους ἐναποδείξομεν καὶ ἀνεργήτους· χοιροῦμενοι, σέ τε καὶ τὸ σύστημα τῶν μοναχῶν, ὀχλήσεως αὐτῶν ἐγκλήσεως· ζημίας, καὶ πάσης ἄλλης ἐπαγομένης ἐποσοῦν ἐπηρείας ἵνα πρὸς σέ τε καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῷ μοναστηρίῳ, τιμὴν ἣν ἐλάβομεν ἐπταπλὴν καταβάλωμεν· πᾶσαν τε τὴν ἀνάλωσιν ἣν ἀναλώσεις υελτιῶν· καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν υεσιτάριον νομίματα ἐξ· ἀποτίσωμεν· ἔτα τὴν παρούσαν πρᾶσιν, ἀσάλετον εἰς αἰεὶ μετὰ τῶν κληρονόμων ἡμῶν διαφυλάξωμεν· ἢ καὶ ἐγράφη ἡμῶν ἀξιώσει· χειρὶ ἰωαννου τοῦ κουρκουσιου, μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδικτιωνος ζ'. ἔτους ςΦξϛ'. παρουσία μαρτύρων.

† μιχαηλ υἱὸς στεφάνου διακόνου καὶ πινδερῶ Θεοδώρου τοῦ πράσαντος, παρακληθεῖς, ὑπέταξα τὸν σταυρον. τὸ γὰρ ὕφος διὰ τοῦ νοταριου.

† Θεοδωρος ευτελεῖς πρεσβύτερος μαρτυρ υπεγραψα.

† ῥωμανος κλήρηκος μαρτυρ υπεγραψα.

† ἰωαννης ἱερωμενος καὶ υασιλικὸς κληρικος επικυρῶτα δόξαντα τη γυναικί μου καὶ τοῦ πάππου μου.

† ἰωαννης ἑλέει Θεοῦ πρεσβυτερος μαρτυρ υπεγραψα ἰδιοχίρος.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.º 21.)

relinquendi tuo monasterio. Fines harum terrarum vinealium tales sunt : ab oriente vinea deserta heredum Sebesti, quam (hæ) cuidam vendiderunt; ab occasu terra Ioannis Byzantii; a meridie terra monasterii tui; a borea terra . . . et terra vinealis Stephani filii Ioannis de Paschale. Huiusmodi autem terras vineales, ita suis finibus descriptas, honeste nos vendidimus tibi, dantes introitum et exitum, et omnia iura. Si vero aliquando voluerimus ipsas a te, vel a sacro monasterio auferre, et e contraria parte heredum nostrorum, et coheredum, et consanguineorum, et domesticorum, et quorumlibet hoc tentantium operam irritam et inefficacem non reddiderimus, indemnem prestantes et te et monachorum conventum ab eorum molestia, criminatione, detrimento, omnique alio damno quovis modo illato, tibi et iis qui in monasterio degunt pretium, quod accepimus, in septuplum persolvamus; nec non omnes impensas, quas ob provehendas in melius (*dictas terras*) pertuleris, et Imperiali Vestiario numismata sex rependamus. Deinceps praesentem venditionem inconcussam semper cum heredibus nostris tuebimur; quae scripta est rogatu nostro manu Ioannis Curcusii, mense aprilii, indictione VII, anno 6562, coram testibus.

† Michael filius Stephani diaconi et soceri Theodori venditoris, rogatus subscripsi crucem; verba enim per notarium.

† Theodorus humilis presbyter testis subscripsi.

† Romanus Clericus testis subscripsi.

† Ioannes presbyter et imperialis clericus confirmo quae uxori meae meoque avo placuerunt.

† Ioannes miseratione divina presbyter testis subscripsi propria manu.

(1054) — Mense Maio — Indict. VII.

Argyrus Magister, Vestis et Dux Italiae, Calabriae, Siciliae ac Paphlagoniae, confirmat Ambrosio praeposito monasterii S. Nicolai de Monopoli publica instrumenta, quibus Sasso eiusque heredes ac successores fidem suam obstrinxerant, se nullo unquam tempore molestiam praedicto monasterio illaturos ex eo quod in ipsum dudum habuerant dominium: concedit eidem monasterio exemptionem et immunitatem ab omni moda molestia ac damno, quibus affici per quemvis possit: denique sinit ut eius praepositus praedictum monasterium queat amplificare.

† Σιγίλλιον γενόμενον παρ ἐμοῦ ἀργυροῦ μαγίστρου υἱοῦ καὶ δουκὸς ἰταλίας καλαβρίας· σικελίας παφλαγονίας, τοῦ μέλητος. καὶ ἐπιδικῶν ἀμβροσίῳ μοναχῶ καὶ καθηγουμένῳ μονῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεράρχου νικολάου· τῆς ἐν τῷ κάστρῳ μονοπόλεως οὔσης· μηνὶ μαίῳ ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης †.

Ἐπειδὴ περὶ ὁ τετελευτηκῶς σάσων ὁ τοῦ καλολέοντος τοῦ μονοπολίτου· ἔτι τῷ υἱῷ περιῶν, ἔφθασεν ἐξωθήσασθαι μονὴν ἐπονόματι τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεράρχου νικολάου τιμωμένῃ· μετὰ πάσης τῆς διακρατίσεως αὐτῆς καὶ περιοχῆς, ἀπὸ τινῶν διαφύρων προσώπων μονοπολιτῶν διακειμένην ἔνδοθεν τοῦ κάστρου μονοπόλεως, εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ ἀκροτηρίου· ἐν ἧ ὁ τοιοῦτος ἀποκαρεῖς καὶ μοναχὸς γενόμενος, ἐγγραφὸν δικαίωμα ἐξέδωκε ἐλευθερίας ἐν αὐτῇ· τοῦ μηκέτι τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ ποτὲ, δεσποτεῖαν ἔχειν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀλλ' εἶναι εἰς μνήμην ἀληκτον καὶ σωτηρίαν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς, ἐλευθερίαν ἐξ αὐτοῦ δῆ καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ πάντα καιρόν· Ἐῖτα αὐτοῦ τὸν υἱὸν ἀπολειπόντος, οἱ ἐξ αὐτοῦ προσήκοντες κληρονόμοι· ἔτε βούσος πρωτοσπαθάριος ὁ χαρζανίτης ὁ ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ υυζαντία γαμβρός· καὶ ὁ ταύτης ἀγαθὸς ἀδελφὸς πέτρος· τὴν αὐτοῦ παραγγελίαν καὶ ἐντολὴν εἰς οὐδὲν θέμενοι, τὴν τοιαύτην μονὴν εἰς ἰδίαν δεσποτεῖαν καὶ ἐξουσίαν ἰδιοποιήσαντο· μὴδ' ὄλως τὴν τοῦ πεπραχῶτος ἀτοπίαν ἐν νῶ φέρουτες· τὸ γὰρ ἀπαξ ἀφιερωθὲν τῷ θεῷ κοινοῦσθαι ἀσύμφορον· ἐκμετρήσαντος δὲ καὶ τοῦ βούσου τὸν υἱὸν ἀμφοτέρων οἱ κληρονόμοι, τὴν τῆς ἀγίας μονῆς μὴ θείλοισι εἰς τὸ μέλλον κατάκρισιν ἔχειν, οἰκεία σουλῆ καὶ αὐθαίρετῳ γνώμῃ κινήσεντες· ἔτε σέργιος ὁ υἱὸς πέτρου ἐκείνου· καὶ τουυάκιος σπαθαροκανδιδάτος καὶ ἐπὶ τοῦ πανδέου καὶ νικολάου ὁ τούτου ἀδελφός· προσῆλθον τῷ προμνημονευθέντι καθηγουμένῳ τῆς αὐτῆς

† Diploma factum a me Argyro Magistro, Vesti et Duce Italiae, Calabriae, Siciliae, Paphlagoniae, Meli filio, et traditum Ambrosio monacho et antistiti monasterii sancti Patris nostri et archiepiscopi Nicolai de civitate Monopolis, mense maio, indictione VII.

Quoniam defunctus Sasso filius Caloleonis de Monopoli, dum adhuc inter vivos agebat, a diversis quibusdam civibus Monopolitanis in animum induxit redimere monasterium, sancto Patri nostro et archiepiscopo Nicolao nuncupatum, cum omnibus eius iuribus et pertinentiis, situm intra civitatem Monopolis in loco ubi dicitur Promontorium, in eodem detonsus et monasticam vestem suscipiens, conditum libertatis instrumentum ibidem reposuit, quo cavit ne ullo unquam tempore ipsius heredes in praedictum monasterium ius haberent; sed in perpetuam memoriam et eius animae salutem liberum esset et immune omni tempore tam ab ipso, quam ab ipsius heredibus. Eo deinde e vivis sublato, ipsius heredes, Rusus scilicet Protospatharius Charzanites, eius gener ob ipsius filiam Byzantiam sibi nuptam, huiusque frater germanus Petrus, eius mandato et interdicto posthabito, praedictum monasterium in propriam dominationem et potestatem vindicarunt, nulla omnino tam absurdi facinoris ratione habita: quod enim semel Deo oblatum sit, in communes usus redigi nefas est. Quum vero et Rusus ex hac vita migrasset, utriusque heredes, nolentes in posterum a sancto monasterio condemnari, propria moti sententia et libera voluntate, Sergius filius Petri praedicti, et Tubacius Spatharocandidatus et Pantheo praefectus, eiusque frater Nicolaus, supradictum ipsius monasterii praepositum Ambrosium adie-

μονῆς ἀμβροσίω· καὶ ἀπειάλοντο τὴν δεσποτείαν δι' ἐγγράφων δικαιοματίων αὐτῶν· ὅρακοι Φρικτοῖς καὶ ἀραῖς καὶ προστίμοις τούτοις ἐμπειάσαντες, ἵνα μὴ τοῦ λοιποῦ κατατολιμῶσι προσφῶσαι τῆι τοιαύτῃ μονῆι, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ· εἴτε οὗτοι· εἴτε οἱ κληρονόμοι αὐτῶν· ἀλλ' εἰς τὸ διηκεῖς διαμένειν ἐλευθέραν· εἰς μνημόσινον αὐτῶν δὴ καὶ τῶν γονέων αὐτῶν· πρὸς τοῦτο δὲ καὶ οἱ μονοπολιταὶ πάντες ἀπιδόντες, προσῆλθον καὶ αὐτοὶ τῷ εἰρημίνω καὶ ἀθηγουμένω· καὶ ἔγραψον ἀσφάλειαν ἐξέθεντο· τοῦ μὴ ἐπιβίπτειν τῆι τοιαύτῃ ἀγία μονῆι πώποτε, ἐπήρειάν τινα τῷ κάστρῳ αὐτῶν ἐπερχομένην· ἀλλὰ καὶ ἐκ ταύτης ἀνωτέρα διατηρεῖται αἰεὶ· τὰ τοιαῦτα οὖν δικαιοματὰ ὁ καθηγούμενος ἐπι χειρῶν λαβρῶν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεφοίτησε τὴν ἐπικύρωσιν ἐκλιπαρῶν· ἅπασιν ἀναγνόντες αὐτοὶ· καὶ τὸν αὐτὸν σκοπον εἰρηκότες διαγορεύοντα· ἔτι δὲ καὶ τὴν αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ εὐλαβοῦς ἀνδρὸς ὡς ψυχωρελῆ ὄσαν προσδεξάμενοι, ἐπιкуроῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν σιγίλλου καὶ ἡμεῖς· ἐν τῆι ζωῆι καὶ χαρᾷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν υασιλέως ἀπὸ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τοῦς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηκεῖς χρόνους· εἶναι ἐλευθέραι τὴν τοιαύτην ἀγίαν μονήν· ἀπὸ παντός ἀνθρώπου τοῦ πειρομένου πρὸς δεσποτείαν καὶ ἐξουσίαν ταύτην καθελεῖν· καὶ ἀνεπηρέαστον καὶ ἀνεπόλητον τῶν ἐπιχειρῶν πασῶν, μετὰ πάντων τῶν αὐτῆι δικαίων καὶ ἐκδουλεύοντιον μοναχῶν· καὶ μετέρχεσθαι τὴν κυριότητα ταύτης, ἀπὸ ἡγουμένου εἰς ἡγουμένου, τὸν ἐπιλαβεία καὶ ἀρετῆ μαρτυρούμενον· ὃν ἂν οἱ μοναχοὶ καὶ οἱ καστρηνοὶ πάντες, κοινῆ υουλιῇ προκρίνουσι καὶ ἐκλέξωνται· καὶ μὴ ἐξεῖναι τινὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων ἢ ἐπισκόπων τῆς ἐνορίας τῆς αὐτῆς ἀγίας μονῆς, μεθιστᾶν τῆς ἡγουμενίας τὸν ὄντα καὶ ἐκδιώκειν· καὶ ἕτερον ἀντικαθιστᾶν· εἰ μὴ ἀρχαῖς αἰτίαι τίς προφανῆς ἐναντιομένη τῷ ἐκκλησιαστικῷ κανόνι εὐρεθῆ· ἐν αὐτῷ· τοῦτου δὲ ἴσως εὐρισκομένου τμηκαῦτα πάλιν οἱ μοναχοὶ τὲ καὶ οἱ καστρηνοὶ, ὃν ἂν υουλοῦνται προκρίνωσι καὶ προίστηναι, τῆς αὐτῆς ἀγίας μονῆς· ἀλλὰ μήτε μὴν ἐπ' αδείας ἔχειν τὸν αὐτὸν ἀρχιεπίσκοπον ἢ ἐπίσκοπον· χειρὰ ἐπιχειρηστικὴν κατὰ τῆς τοιαύτης μονῆς ἐπιβάλλειν· παρεγγυόμεθα γάρ καὶ ἐξασφαλιζόμεθα καὶ πασι τοῖς ἰϛ' ἡμᾶς· ἀπὸ τε τουρμαρχῶν· ἐκπροσώπων καμήτων κέρτης· δημοστικῶν τῆς τάξεως· καὶ λοιπῶν τῶν τὴν οἰκνοῖν δουλείαν μεταχειριζομένων τοῦ μηδένα τῶν ἀπάτων κατατολιμῶν· μετὰ του υυρήτητα ἐπιβίπτειν αὐτῆι ἀγγαρείας παροχῆν· καστροκτισίαν· χειρῶν καὶ

runt, et conscriptis instrumentis sese dominatione exuerunt, horribilibus sacramentis et execrationibus et muletis de more propositis se obstringentes, ne deinceps auderent monasterium praedictum eiusque bona omnia attingere, nec ipsi, nec ipsorum heredes; sed ut perpetuo maneret immune et liberum in monimentum ipsorum eorumque parentum. Quod cum Monopolitae omnes vidissent, accesserunt et ipsi ad dictum antistitem, et securitatis instrumentum condiderunt, (quo cautum est) nullum unquam incommodum, quod eorum civitati obvenisset, in praedictum sanctum monasterium recasurum; sed perpetuo deinceps supradicta servatum iri. Huiusmodi igitur instrumenta in manus sumens ad nos accessit antistes eorum petens confirmationem: quae cum ipsi legissemus, eorumque tenorem praedictis consonum comperissemus, et insuper eiusdem pii viri postulationem, utpote quae animae nostrae salutarem utilitatem affert, benigne excepissemus, praesenti nostro diplomate etiam nos (praedicta) confirmamus et corroboramus, per vitam et felicitatem potentis et sancti nostri Imperatoris, ut a praesenti in omne deinceps futurum tempus praedictum sanctum monasterium, cum omnibus eius iuribus et inservientibus monachis, liberum sit ab omni persona, quae tentaverit in suam dominationem et potestatem ipsum adducere, exemptum et immune ab omni molestia, et ipsius dominatio ab antistite deveniat in antistitem, quem pietas et virtus commendet, et monachi et cives omnes communi voto potiore habuerint et selegerint. Nec liceat cuiquam archiepiscopo aut episcopo de districtu ipsius sancti monasterii aliquem a praesenti antistitis dignitate remove ac deturbare, et alium loco ipsius constituere, nisi forte causa quaedam manifeste contraria canonibus ecclesiasticis in ipso reperiatur; quam causam si forte reperiri contigerit, tunc rursus monachi ac cives quem velint pro arbitrio seligant, et eidem sancto monasterio praeficiant. Sed nec facultatem habeat idem archiepiscopus aut episcopus molestas manus eidem monasterio inferre: iubemus enim et praecipimus omnibus nostris subiectis, Turmarchis, Vicariis, Comitibus Cortis, Domesticis Comitatus Imperatorii, et aliis quibuscumque Officialibus, ne ullo unquam modo audeant metatorum onus ipsi imponere, angariae praestationem, auxilium pro

χορτασμάτων ἀπαίτησιν· κοιτούρων καὶ κοιταράτων ἐκβολῆν καὶ ἑτέραν τινὰ βλάβην καὶ συντριβήν· εἰδῶς, ὡς εἰ πειραθεῖαν τίς παραβῆναι τὰ τῆδε γεγραμμένα· καὶ κάκωσιν ἢ ζημίαν τῆι μοιῆι καὶ τὰ ἐν αὐτῆι πάντα ἐπάξειεν, ἐπισπᾶσθαι μὲν, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Θεοῦ· ἔχει δὲ, καὶ τὸν ἐν ἱεράρχοις νικόλαον ἀντιδικοῦντα αὐτῶι, ἐν τῆι ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· πρὸς τούτοις δὲ· πᾶσι παραχωρῶμεν τῶ εἰρημένῳ καθηγουμένῳ, καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἄδειαν ἔχειν ἀνοικοδομῆν τὴν τοιαύτην ἀγίαν μονήν, καὶ ἐνυρωχρωτέραν ποιῆν· καὶ ἀπεριχόπως ἕως τοῦ ἀκροτηρίου κτίζειν· καὶ μὴ παρὰ τινος ἐπι τούτῳ κωλύεται· οὐδεμία γὰρ βλάβη τῶι κάστρῳ γενήσεται ἐκ τοῦ τοιοῦτου τόπου, ὡς ἀχρήστου καὶ ἀνωφελοῦς ὄντος, ἢ τῶ ἡμέτερο· Ἐπι τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν σιγγίλιον τῶι συνήθη σουλλωτηρίῳ σφραγισθὲν· καὶ τῆι αὐτοχείρῳ ἐπογραφήι υβραιωθὲν, ἐπιδόθη αὐτῶι· μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις.

† ἀργυρός. προνοία Θεοῦ. μάγιστρος. βέσπης. καὶ δοῦξ. ἰταλλίας. καλαβρίας. σικελίας. καὶ παφλαγονίας ὁ μείλης.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 1.)

castello aedificando, rerum necessariorum et com-
meatum requisitionem, conturorum et contaratorum
expulsionem, et quodcumque aliud damnum et ve-
xationem inferre; sed noverint, quod si quis con-
tra ea, quae hic scripta sunt, ire tentaverit, et no-
xam aut damnum monasterio et omnibus in eo con-
tentis intulerit, divinam indignationem incurret, et
adversarium sibi experietur in die iudicii S. Nico-
laum. Ad haec omnia praedicto antistiti eiusque mo-
nachis licentiam concedimus idem sanctum monaste-
rium instaurandi et amplificandi, et sine molestia usque
ad Promontorium proferendi, absque ullo impedimen-
to; nam ex huiusmodi loci concessione, utpote qui
nulli commodo aut utilitati inservit, nihil detrimenti
civitati aut rei nostrae importatur. Qua de causa
praesens diploma consueto sigillo signatum, et pro-
priae manus subscriptione munitum, ipsi datum est
mense et indictione suprascriptis.

† Argyrus divina providentia Magister, Vestis et Dux
Italiae, Calabriae, Siciliae et Paphlagoniae, Melli filius.

XLIII.

1058 — Indict. XI.

*Ioannes presbyter et eius filius Argentus, Niceta et Basilius filii Ursini Comitis alique donant monasterio
S. Mariae de Zosimo terras in loco dicto Marathosa.*

† σιγγον χειρός ἰωαννου πρεσβυτερος ο του καφυρου
ιός του εν μακαρία τη λίξη. † σιγγον χειρός αναστασου
αδελφου αυτου. † σιγγον χειρός αργεντου υιος αυτου.
† σιγγον χειρός νικητου ο του νανδοφορου. † σιγγον
χειρός υασιλειος υιος ουρσίνου τοῦ κομιτά. † σιγγον χει-
ρός σοφία συμβιος αὐτοῦ. † σιγγον χειρός δάφνης. † σι-
γγον χειρός μουλαὶ γαμβρός τοῦ πρεσβυτερου δανηλ. † σι-
γγον χειρός Φίληππος γαμβρός σεργίου του ναιδωφό-
ρου. † σιγγον χειρός μαρίας συμβιος αὐτοῦ. † σιγγον
χειρός δάνας θυγάτηρ υιος σεργίου του νανδοφορου.

Εν ονοματι του πατρος καὶ τοῦ υιου καὶ τοῦ αγίου
πνευματος. επειδὲ καὶ πνευματικοῖς νόμοις ακολουθουν-
τες προτο μὲν τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατὰστασιν ἀτά-
ραχον καὶ ἀνεπερέστον διαφυλαττειν ὠφίλωμεν συγ-
κρωτούσαν καὶ περιέπουσαν τα ἡμέτερα· καὶ πολλὰ

† Signum manus Ioannis presbyteri filii Caphyri
beatae memoriae. † Signum manus Anastasii fratris
eius. † Signum manus Argenti eius filii. † Signum
manus Nicetae Vexillarii. † Signum manus Basillii
filii Ursini de Comita. † Signum manus Sophiae eius
uxoris. † Signum manus Daphnes. † Signum manus
Mulae generi presbyteri Danielis. † Signum manus
Philippi generi Sergii Vexillarii. † Signum manus
Mariae uxoris eius. † Signum manus Domnae filiae
Sergii Vexillarii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quo-
niam divinis legibus inhaerentes primum quidem ec-
clesiae constitutionem ab omni molestia et damno
immunem praestare debemus, utpote quae res no-
stras tuetur et conservat, ac divinam miserationem

επισπομένη την ἀπο τοῦ Θεοῦ ρωπήν καὶ ἐνοίαν ἡς ἡ-
 μάς, δέων ἠλικρινοί τη καρδίᾳ τοὺς δια τον Θεόν εὐαρε-
 στήσασιν καὶ γνησίως λατρεύουσιν το αυτο κινδυνων
 ἐχέτω διῆτι ταῦτα καὶ ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι η τους
 τιμίους καὶ ζωοποιους σταυρους ποιησαντες· φενωμεθα
 ἀφισπρόντες τα χωραφια τα ἄπερ καὶ εχωμεν ἡς τό-
 πον λεγαμένης μαραθῶσας τὴν αναμυρίαν μας· εν τῷ
 παυσέπτο ναὸν τῆς υπεραγίας Θεοτοκου καὶ του εὐλα-
 υεστατου καθηγουμενου κυρου Θεοφυλακτου μονης του
 επιλεγομενου ζωσίμου· υπερ λυτρου καὶ αφισεως τὸν
 γωναίων μας· τοῦ εν μακαρία τη λίξη τοῦ ουρσίνου καὶ
 σεργίου· καὶ νικολαου καὶ δανιήλ ἱερεως καὶ ιωαννου πρε-
 σβυτερου· καὶ απελατου καὶ κοσταντινου καὶ κολούνημα
 καὶ σιγτα· μαρια καὶ υασιλειου Φιλιππου σεργιος· απε-
 λατου υασιλου· αννα· καὶ ελενη· κίνδιδα καὶ λεῶ· καὶ
 ιωαννης καὶ νικολαος καὶ υπερ ημάς τους αμαρτολοῦς·
 καὶ ουρσα· η δε περιορησμοῖ τοῦ αυτοῦ χωραφίου τῶν
 ουτοι κατα μεν ανατολὰς του εὐλαιεστάτου καθηγου-
 μενου Θεοφιλακτου· κατα μεν δυσμὰς ως εκγενάται τὸ
 τέριμονα καὶ κρίπτη ἡς τα κρυμὰ τῆς μαραθῶσας τα μι-
 κρᾶ ἔπου δὲ καὶ τὸ σταυρω επιξάμεν ἡς το δενδρῶν· καὶ
 ανεύενη ἡς την ὀλιδα· καὶ απακιδίδη ἡς τα κρυμὰ τῆς
 μεγάλης μαραθῶσας· τοῦ μι ἔχειν μας ἐξουσίαν ἀπο τη
 σήμερον ἡμεραν επιζητεῖν το τοιοῦτο χωραφίον μητε ἡ-
 μεις οἱ προγεγραμμενοι μητε υιος μου· μητε ἴδιος μητε
 ἄλλος τίς ἄλλα ἀπο του νῦν ξενη γενάμεθα εκ τα τι-
 αυτα χωραφια καὶ οστις Φυγὴ ζητησιν τα τιαυτα χω-
 ραφια τα ἄπερ καὶ αφισρωσαμεν εις την αγίαν τοῦ Θεοῦ
 εκκλησίαν τῆς υπεραγίας Θεοτοκου καὶ τοῦ αγίου με-
 γαλομαρτυρος Θεοδώρου ας εχη τουτο υπεραγίαν Θεο-
 τοκην καὶ του αγίου Θεοδωρου διαδικαν καὶ των αγιων
 τί· καὶ ἡ αγιων Θεοφορων πατρων καὶ ἔστω αφορισμενος
 εκ τῆς αγίας τοῦ Θεοῦ κοινωνίας καὶ εχει μέρος εκ τῆς
 αγχόνης του προδοτου Ἰουδα· καὶ τὴν λέπραν γιέξη του
 πεδαριου καὶ το μέρος τον κραζόντων ἄρων ἄρω σταυ-
 ρωσον· ως ἐξομώσαμεν τῆς του Θεου παντωκράτορος
 καὶ τῆς υασιλικῆς σωτηρίας· καὶ τοῦ υασιλκιοσ ἡμων
 τοῦ αγίου· εν ᾧ τους τιμίους καὶ ζωοποιους σταυρους
 καδυπογράψαμεν· κατενοπιον των παρευρεθεντων α-
 ξιοπίστων μαρτυρων· γραφὲν δια χειρὸς χρησαφίου ἱε-
 ρεως ἐκ προσταξίως χρυσωιωαννου καὶ ταουουλαριου ε-
 τει ρΦΞς' ηνδίκτιωνος ια'.

- † Θεοδοτος ο του σινάτωρ μαρτυρ.
- † νικολαος ο του γεμιλλου μαρτυρ.
- † ανδρέας ο του πόδου μαρτυρ.

et benevolentiam nobis ubertim conciliat ; idcirco
 necesse est, ut qui puro corde Deo placuerunt, ei-
 que sincere seruiunt, ab omni periculo vindicentur.
 Quare nos suprascripti, qui signa sanctae et vivifi-
 cae crucis exaravimus, offerimus venerabili ecclesiae
 sanctae Deiparae, et piissimo domino Theophylacto
 praefecto monasterii dicti de Zosimo, terras, quas ha-
 bemus in loco, ubi dicitur Marathosa, pro sua quisque
 portione, pro redemptione et remissione genitorum no-
 strorum beatae memoriae Ursini, et Sergii, et Nicolai,
 et Danielis presbyteri, et Ioannis presbyteri, et Ape-
 lati, et Constantini, et Columbae, et Sigtae, Mariae,
 et Basilio, Philippi, Sergii, Apelati, Basilio, Annae,
 et Helenae, Candidae, et Leonis, et Ioannis, et Ni-
 colai, et pro nobis peccatoribus, ac Ursa. Sunt vero
 fines eiusdem territorii: ad orientem piissimus mona-
 sterii praefectus Theopylactus ; ad occidentem ut in-
 cipit terminus et desinit in praerupta parvae Mara-
 thosae, ubi crucem in arbore signavimus, et ascen-
 dit ad saxa, et pergit ad praerupta magnae Mara-
 thosae. Ut ex hac die nullam potestatem habeamus
 repetendi huiusmodi territorium, nec nos suprascripti,
 neque filii aut coniuncti nostri aut quisquam alius ;
 sed a praesenti tempore extranei reputemur in huius-
 modi praediis: et quicumque petiturus sit haec prae-
 dia, quae obtulimus sanctae Dei ecclesiae (*sub titulis*)
 SS. Deiparae ac sancti martyris Theodori, ipsam SS.
 Deiparam et sanctum Theodorum ultores experiatur,
 sanctosque tercentos octo et decem divinos Patres, et
 separatus sit a sancta Dei communiōne, et habeat la-
 queum Iudae proditoris, et lepram Giezi puellae, par-
 temque cum iis qui clamaverunt: Tolle, tolle, cruci-
 fige eum; quemadmodum nos iuravimus per Deum
 omnipotentem, et per Imperatoris salutem, ac ipsum
 nostrum sanctum Imperatorem, simulque sanctas et
 vivificas cruces signavimus, in praesentia fide digno-
 rum testium, qui forte interfuerunt. Scriptum manu
 Chrysaphii presbyteri de mandato Chrysoioannis ta-
 bularii, anno 6566, indictione XI.

- † Theodotus filius Senatoris testis.
- † Nicolaus filius Gemelli testis.
- † Andreas filius Pothi testis.
- † Tornices testis.

- † ο τορνίκης μαρτυρ.
- † λέο υιος νικολαου νοταρης μαρτυρ.
- † λιο της καννιτιάνας υιος μαρτυρ.
- † κοσταντινος του χαρζαλεγαμβιος μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 7.)

- † Leo filius Nicolai notarii testis.
- † Leo Cannitianaе filius testis.
- † Constantinus de Charzalegambi testis.

XLIV.

(1059) — Mense Novembri — Indict. XIII — Styli.

Stephanus vicarius Antiochi Imperialis Protospatharii et Strategi Calabriae vindicat Cosmae praeposito monasterii S. Leontii in civitate Styli molendinum, ex cuius possessione per filios Senatoris Protospatharii fuerat idem Cosmas iniuste deturbatus.

† Κατὰ τον νῶμβριων μηνᾶ τῆς ἐνίσταμένης ἰγ' ἰνδικτιωνος τὰς διατριβάς ποιούμενου ἐν τῷ θέματι κλαβρίας καὶ ἐν τῷ θεωσόστο κάστρον στύλου παράγε- νῶμένου μου. ἔγκλησιν ἐπὶ τοῦ κριτηρίου ἡμῶν ἐποιή- σατω κοσμάς μονάχος καὶ ἡγούμενος τοῦ ἁγίου λε- ὄντιου ἐν τῷ κάστρον στύλου· ὡς ὅτη τὸν μῆλον τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ ἐγκλησίας τὸν ὄντα εἰς τὸν πο- ταμὸν τοῦ στύλου τὸν πανάρην τυραννηκὸς εἰσελθώτες υιοὶ συνάτορος πρωτοσπαθαριου ἀφείλαντω καὶ ἐπι- κρατώσιν αὐτῶν· καὶ δὴ ἀγάγῶτες οὖν πρὸς ἡμᾶς τὸν τε νικολαον σπαθαροκandidατον τὸν υιοὶ συνάτορος· καὶ ἐρωτηθεὶς παρ ἡμῶν· διελεγεν ὅτι τὸν τοιοῦτον μῆ- λον ἀντικαταλλαγῶν ἔχω αὐτῶν μετὰ τὸν πρώτον ἡγούμενον τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας· καὶ διόρθώμεθα αὐτὸν ἔπος ἐπιδίξει ἡμῖν τὴν τοιαύτην κατάλλα- γῆν καὶ εὐρωμην το ἀληθεις ὡπερ τούτω ὑποδίξει οὐκ ἔσχυσεν ἢ μη καινὰς καὶ καταλάς ἀπολογίας ἐποιού- τω· ὅθεν καὶ ὁ μοναχος κοσμάς ἐπροσεκίμησεν ἡμῖν κρήσιν γέγωνέναι ἀπο στεφάνου μαλεῖνου τοῦ και γε- γωνίτος ἐκ προσώπου ἐν τῷ θέματι κλαβρίας καὶ ἀνάγνοῖς αὐτῆν εὐρωμην δικαίως περιέχοντα τας συν- ορίας τοῦ τοιοῦτου μῆλου ὡς περιήχεν καὶ το βρένιον τῆς μητροπόλεος του ριγηου ὅστι καὶ το ἔταιρον βρέ- βιον τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας τα ἕμοια περιεῖχεν· καὶ ἐκείσε ἐπὶ τοπίον ἀπελθὼν μετὰ και νικολαον σπαθα- ροκandidατον τὸν υιοὶ του πρωτοσπαθαριου καὶ ἔταί- ρον λέγω δη ἰωαννην ἀξίαρχον· καὶ νικολαον μοσχάτον καὶ νικολαον βουκκαλουμπι καὶ αὐτωψῆ θεασάμενοι εὐρωμην τὸν μῆλον ὄντα εἰς τὸν τόπον του ἁγίου λε- ὄντιου· καθῶς ἐδήλη ἐγγράφον τας σύνορίας ὁ κῶδιξ τῆς ἐκκλησίας· ἀπο τῆς ἀρχῆς τοῦ ποταμου καὶ ἀ-

† Mense novembri praesentis XIII indictionis, quum morarer in themate Calabriae, et civitatem Styli a Deo custoditam adissem, criminationem apud nostrum tribunal instituit Cosmas monachus et praepositus S. Leontii in civitate Styli: quod filii Senatoris Protospatharii molendinum sanctissimae Dei ecclesiae, situm ad flumen Styli dictum Panari, violenter ingressi usurparunt, et illud possident. Quum igitur coram nobis adductus fuisset Nicolaus Spatharocandidatus filius Senatoris, et interrogatus a me respondisset: Huiusmodi molendinum possideo ex permutatione facta cum praecessore praeposito eiusdem ecclesiae; ipsi indiximus, ut exhiberet nobis hanc permutationem; et invenimus revera, quod hoc nobis ostendere non valeret, ac vanas et futiles defensiones faceret: unde et monachus Cosmas attulit nobis sententiam conditam a Stephano Malino, qui vel ipse obiit vicaria munia in themate Calabriae, et cum legissem illam, inveni eam fines praedicti molendini iuste stantem, quemadmodum instrumentum metropolis Rhegii continebat; et quemadmodum alterum instrumentum memoratae ecclesiae similia praescerebat. Et inde ad locum me contuli cum Nicolao Spatharocandidato filio Protospatharii, et aliis, scilicet Ioanne Axiarcha, et Nicolao Moschato, et Nicolao Buccalumpi; et nostris oculis cum inspexissemus, inveni- mus molendinum situm in terra S. Leontii, sicut demonstrabat codex ecclesiae, qui describit confines a principio fluminis, et vadit ad molendinum Arsaphiae, et ad acutum collem, et ad rivum S. Phantini, et abit idem rivus in finem Spatharii Ioannis, et devevit ea-

ποδείδει εἰς τὸν μῆλον τῆς αρσαφίας καὶ εἰς τὸ ὄξυν βοινίτζιν· καὶ εἰς τὸ ράκην τοῦ ἀγίου Φαντίνου καὶ ἀπέρχεται τὸ αὐτὴν ράκην εἰς τὸ σύνορον τοῦ σπαθαρίου ἰωαννοῦ· καὶ ἀπέρχεται ἡ αὐτὴ ὁδὸς καὶ ἀποδείδη εἰς τὸν κάρατρον· πλοισίον τοῦ σακκέλλου· καὶ σὺν κλή τῆν βαθείαν ὄλγν· εὐρόντες οὖν ἐγγραφον οὔτος εἰς τὸν κώδικα τῆς ἐκκλησίας· ἀπεδόκαμιν τὸ μοναχῶ κοσμὰ καὶ ἡγουμένῳ τὸν τοιοῦτον μῆλον· καθὼς ἐγγραφον καὶ ὁ κώδιξ περιείχεν· κατενοπιον ἰωαννοῦ ἀξιαρχοῦ καὶ νικολαοῦ μωσχάτου καὶ νικολαοῦ νουικαλομπί καὶ οὔρσου τοῦ λειώπάρδου· καὶ ἰωαννοῦ πρεσβυτεροῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· καὶ πρὸς περισωτέραν πίστοσιν καὶ ασφάλειαν τῶν ἐντυχανόντων τὸ παρον ὑπομνημα ἐκτέθη παρ ἐμοῦ στεφανοῦ τοῦ αντιπρωσώπουτος τοῦ πᾶν βασιλικοῦ πρωτοσπαθαρίου στρατηγοῦ καλαβρίας κυρ ἀντίχου καὶ τῆ ἡμέτερα υπογραφή πιστοθεν καὶ τῆ συνηθεῖ βουλλῆ σφραγισθεν μιγνι καὶ ἰνδικτιωνι τῆ προγεγραμμένη.

στεφανος ἐκ προσώπου καλαβρίας οικεῖα χεῖρι υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 2.)

dem via, et vadit ad Caratrum, prope Sacellum, et concludit totam vallem. Invenientes igitur ita scriptum in codice ecclesiae, tradidimus Cosmae monacho et praeposito huiusmodi molendinum, sicut scriptura et codex continebat, coram Ioanne Axiarcha, et Nicolao Moschato, et Nicolao Buccalumpi, et Urso Leopardi filio, et Ioanne presbytero maioris ecclesiae: et ad ampliorem fidem et securitatem legentium, praesens instrumentum editum est a me Stephano vicario Imperialis Protospatharii (et) Strategii Calabriae domini Antiochi, nostra subscriptione roboratum, et solito sigillo munitum, mense et indictione superscripta.

Stephanus vicarius Calabriae propria manu subscripsi.

XLV.

1061 — Mense Februario — Indict. XIV.

Ioannes grammaticus, archidiaconus et scriniarius maioris Tarentinae ecclesiae tradit monasterio S. Petri terram positam supra Paludem cum quinque numismatis, et vicissim recipit vineam desertam olim donatam eidem monasterio a Melito filio Domnelli.

† Archidiaconus hoc signum confirmo iohannes.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς· καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος ἰωαννης ὁ γραμματικὸς· καὶ ἀρχιδιάκονος καὶ σκρινιάριος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κἀστρου ταραντοῦ· ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον σὺν τῷ οἰκείῳ ὀνόματι καὶ τοῖς ἀξιώμασι τῆ αὐτοχειρία προτάξας, τῆν παροῦσαν ἐγγραφον ἀνταλλαγωγῆν· πρὸς σὲ οὔρσον καθηγούμενον τῆς εὐαγεστάτης μοιῆς τῶν ἀποστόλων· μᾶλλον δὲ πρὸς αὐτὴν ἐκτίθημι τῆν μοιῆν· ἐπειδὴ τῆν ἀμπελον ἐκείνην τῆν ἀφισρωθεῖσαν πάλαι τῆ μονῆ παρὰ μέλητου υἱοῦ δομειλλου ἀνεψιοῦ γεωργίου τοῦ καλδαράρη· διὰ τὸ κῆσθαι μακρὰν τῶν ἀμπέλων τοῦ μοιαστηρίου καὶ πασῶν τῶν χώρων αὐτοῦ· καὶ μὴ δέμιν ἐξ αὐτῆς ἔχειν ὠφέλειαν εἰς συνεισφορὰν· ἀπικατήλλαξας ἐμοὶ· ἐγγρά-

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Superscriptus Ioannes grammaticus et archidiaconus et scriniarius maioris ecclesiae civitatis Tarenti, qui honorandam ac vivificam crucem cum proprio nomine et dignitatibus manu mea praefixi, praesentem permutationis scripturam tibi Urso praeposito sanctissimi monasterii Apostolorum, vel potius ipsi monasterio trado. Quoniam vineam illam, olim oblatam monasterio a Melito filio Domnelli, consobrini Georgii Caldarari, propterea quod posita est longe a vineis monasterii et ab omnibus terris ipsius, nec ullam ex ea utilitatem habes, in mutuam collationem mecum permutasti, tradens mihi potestatem super eam in scriptis, ecce et ego vicissim trado tibi terram meam extantem supra Paludem, et propinquam terris mona-

Φως τὴν ἐπ' αὐτὴν ἐξουσίαν μοι παρεχόμενος ἰδοὺ ἀντιπαρέχω καὶ γὰρ σοὶ τὴν χώραν μου τὴν πρὸς τὰ ἀνωκειμένην τῆς παδούλας· καὶ πλησιάζουσιν ταῖς χώραις τῆς μονῆς· ἐπιτηδείαν οὖσαν καὶ εἰς ἀμπελον χρήσιμον· καθὰ δὴ καὶ προσηρξεν· παρέχω σοὶ καὶ τὴν προσδήκην· τὰ πάντα τουτέστιν νομίσματα· δίδωμι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν χώραν ἀναφαίρετον τὴν ἐξουσίαν τοῦ πάντα ἐξ αὐτῆς ποιῆσαι τὸ μέρος τῆς μονῆς· ὅσα αὐτῷ παριστάμενα ἔσται· σύνορα δὲ τὰ περὶ κύκλω τῆς χώρας μου· ἧτις καὶ τοιχοκεκλεισμένη ἔστιν, ταῦτα· ἐξ ἀνατολῶν ἀμπελον τῶν ἀνεψιῶν μου· ἐκ δυσμῶν, ἀμπελον σιμεῶνος τοῦ ἀσισκῆς· ἐκ νότου, καὶ τῶν ἀνεψιῶν μου ἐρημίμπελον· καὶ τοῦ σιμεῶνος αὐθις· ἐκ νοτιῆς δημοσίᾳ ὁδῶς· καὶ χώρα τοῦ μοναστηρίου· οὕτω τὴν χώραν μου τὴν ὑπὸ τῶν γνωρισμάτων τούτων γνωριζομένην· ἀπὸ σήμερον πρὸς τὸ μέρος δούς τῆς μονῆς διὰ σοῦ· πρὸς σὲ τὰ πάντα παρεσχικῶς νομίσματα, εἴπερ προφάσει τινὶ ἀνατροπῇ ἐπινοούμενος τῆς ἀνταλλαγῆς· ἢ μὴ τοῦτο ἐπινοούμενος, ἀδύνατον γὰρ κατὰ τινα τρόπον σπουδάσω τὴν χώραν ὑπὸ τὴν ἐμὴν αὐθις ἐξουσίαν ἀγαγεῖν, καταφρονῶν ὡς περ τοῦ γενομένου. ἵνα καὶ ἐγὼ καὶ οἱ κληρονόμοι οἱ ἐμοὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς, νομίσματα καταυάλωμεν εἴκοσι καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν νομιστήριον. ἄλλα ἀποτίσωμεν τσαῦτα, τηροῦντες μετὰ ταῦτα, τὴν ἀνταλλαγὴν εἰς αἰῶνα ἀπαράσφαυτον· ἧτις ἐγράφη τῇ ἀξιώσει μου, χειρὶ ἀνδρέου τοῦ ἀρχιμανδρίτου· μηνὶ Φεβρουαριῷ ἡδικτιωνος ἰδ'· ἔτους 5959'. παρουσία μαρτύρων.

† His ego sum testis petrus levita loquellis.

† Ego Iohanne diaconus testis sum.

† Ego papassy subdiaconus testis sum.

† Ego eustasius presbyter testis sum.

† ego georgius diaconus testis sum.

† Θεοφυλακτος ὁμολογητης καὶ μάρτυρ υπεγραφα οὐκ ἔχει χειρὶ.

† ἀναστασιος υἱος λεοντος τουρμαρχου λυνακω μαρτυρ υπεγραφα.

† ουρσος υἱος γρηγορίου πρεσυυτερου υπεγραφα μαρτυρ.

sterii, quae est apta et accommoda vitibus serendis, prout et ante fuit; trado etiam tibi pro maiore rei tuae pretio quinque numismata; do item monasterio super praedicta terra non auferendam potestatem faciendi omnia, quae ipsi placuerint. Confines autem in circuitu terrae meae, quae muro clauditur, sunt: ab oriente vinea consobrinorum meorum; ab occasu vinea Simeonis de Asisco; a meridie vinea deserta eorumdem consobrinorum meorum, et Simeonis rursus; a borea via publica et terra monasterii. Sic terram meam, his finibus designatam, a praesenti die do monasterio per te, praebens tibi quinque numismata. Si vero praetextum aliquem ad subvertendam permutationem excogitans, aut non excogitans, quia fieri nequit, quadam ratione contendero rursus abducere sub meam potestatem hanc terram, velut transactae rei contemptor, ego et heredes mei solvamus monasterio numismata viginti, et totidem alia rependamus Imperiali Vestiario, servantes posthac inconcussam semper hanc permutationem: quae scripta est rogatu meo, manu Andreae Archimandritae, mense februario, indictione XIV, anno 6569, coram testibus.

† Theophylactus approbator et testis subscripsi propria manu.

† Anastasius filius Leonis Turmarchae Lybaci testis subscripsi.

† Ursus filius Gregorii presbyteri testis subscripsi.

1063 — Indict. I.

Domna vidua Ioannis, Nicolaus, et Leo eiusdem cognati, aliique donant ecclesiae S. Theodori et Theophylacto praeposito monasterii de Cyr-Zosimo terras positas prope ecclesiam S. Pancratii in loco nuncupato Appio.

† σίγνον χειρος δάμνα γυνή του απηχωμένου ιωαννου υιος κανδιδου του εν μακαρία τη λήξη· † σίγνον χειρος νικολαου συγγενής αυτου· † σίγνον χειρος λεον έτερος συγγενής αυτου· † σίγνον χειρος νικολαου γαμυρου τής μακαριωτάτης αγάθης· † σίγνον χειρος φίληππος ο του σκριυιτζει· † σίγνον χειρος λεοπαρδου ανηψιος αυταδελφου πρεσβυτερου θεοφάνη· † σίγνον χειρος λεον υιος πρεσβυτερου ουρσίνου του εν μακαρία τη μνημη.

Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος· επιδη και πνευματικοις και θείοις νομοις ακολουθουντες την εκκλησιαστικην κατάστασιν απάραχον και ανεπερέαστον διαφυλαγτειν και συγκρωτουσαν τα ημέτερα και πολλά επισπομενοι την απο του θεου ρωπήν και έννοιαν δέον εις ημάς ηληκηνοίτη καρδιά τής των θειων εύαρεστησασιν και γνησίως λατρεύουσιν τω αυτω κινδύνω έχέτω· χρι οίν και κητής η τους τιμίους και ζωώπιους σταυρους ικίεσ χειρσιν καθυπογραφαντες· δι ης ομολογοϋμεν αφιερωωνντα τα χωραφια τα απερ έχωμεν εκ γωνικής ημών κληρονομιας εξ όλης ψυχής και απλή καρδιά εις τον πάνσεπτον ναόν του αγίου και ενδόξου και μεγαλομαρτυρος θεοδору και του κυρου και ευλαυστάτου και καθηγουμενου πρεσυυτερου θεοφιλακτου μονησ του κυρ ζωσόμενου υπερ λυτραν και αφέσεως τον γονειων μου και υπερ τας ημετερας ψυχάς· και ίνα μας μνημνευσει πασας τās ημέρας τής ζωής αυτου· και ως ανωτέρω ήρητε έστιν δε τα χωράφα τα έντα και διακήμενα εις τον πάνσεπτον ναόν του αγίου παγκρατιου εις τόπον λεγόμενον άππιον· εστιν δε ο περιόρημις του χοραφιου ως ανεύει η πριόνία της πετρας άλυας και στρέφεται εις τον ρουάκην τό μέγα και πάλιν αναστρέφεται εις τον λιθάριν τον μέγαν· τό διακήμενον και έντα προς κεφαλου του κάππου του αππίου· και εγερνη ει υαθεία και πάλιν απανδιδι εις το ρουακιν του λιάιδρου· και ως ήρητε τα χωραφι του λιαδρου τα απερ αφιερωσασιν η πρωλαυωτες εις τό αυτω και-

† Signum manus Domnae uxoris demortui Ioannis filii Candidi beatae memoriae. † Signum manus Nicolai ipsius cognati. † Signum manus Leonis alterius ipsius cognati. † Signum manus Nicolai generi Agathae beatissimae memoriae. † Signum manus Philippi de Scribitzi. † Signum manus Leopardi fratris consobrini Theophanis presbyteri. † Signum manus Leonis filii presbyteri Ursini beatae memoriae.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam et spiritualibus et divinis legibus obtemperantes, ecclesiasticum ordinem ab omni molestia et damno immunem praestare debemus, utpote qui res nostras adauget, et magnam Dei misericordiam et gratiam nobis conciliat; oportet, ut qui sincero corde Deo placere student, eumque rite colunt, ab omni periculo vindicentur. Ideo et nos, qui signa venerandae et vivificae crucis propria manu exaravimus, toto animo, et puro corde offerimus terras, quas de paterna hereditate habemus, venerabili ecclesiae sancti et gloriosi et magni martyris Theodori, et domino Theophylacto presbytero piissimo praefecto monasterii de Cyr-Zosimo, pro redemptione ac remissione nostrorum peccatorum et parentum nostrorum, et ut in omnibus diebus vitae suae nostri commemorationem faciat. Sitae autem sunt supradictae terrae iuxta venerabilem ecclesiam S. Pancratii in loco, ubi dicitur Appium, earumque fines sunt huiusmodi: ut ascendit Serra Petrae Albae, et deflectit ad rivum magnum, et rursus deflectit ad saxum magnum. quod est in capite campi Appii, et vadit ad vallem, iterumque iungitur cum rivo Liandri et cum terris Liandri, ut dictum est, quas qui antea habuerunt eidem venerabili ecclesiae S. Theodori obtulerunt, qui rivus interfluit inter terras nostras et vestras, et iterum ascendit et iungitur supra cum Petra Alba, et ut vadit Serra, et deflectit et descendit ad torrentem; ad meridiem nos ipsi superscripti finitimos ha-

σιπτον ναον του αγιου θεοδωρου τον ρουάκιν το εχωμιν
αναμσταζύ ημῶν και ἡμῶν και πάλιν ανευσινει και ἀ-
παιδιδη άνωθεν εις την πετρα άλσα ὑπαγειν η πρι-
οία και στρεφεται και κατευεινη εις τον χειμαρρον
επι το μέρος της μισημυρίας εχωμιν τας συνοριτάς
ημοῖς αυτή ημῆς οἱ προγεγραμμένοι οτε φιλιππος ο
του σκρινιτζει και λεον του πρεσβυτερου ουρσινου· και
λεοπαρδος αδελφος πρεσβυτερου θεοφανου. και άπάξ
άπλως λεγωμιν ξένοι και παρεπίδημοι γενόμεθα απο
την σύμερον ήμέραν εκ τα προλεχθέντα χοραφια έτερον
δὲ του εχσιν ο ριθεις καθηγουμινος τα τιαυτα χοραφια
του νῦν και εις τους απαντας και διηγεκοῖς χρόνους έ-
νας έώνων ής εξουσιαν αυτών ως ιδιος αυθεντης ποιηται
ως δ αν θελει και νοῦλεται· η δε και παλιν φανουμιν
ποτέ καιρῶ χρόνῶ ητε ημῆς η τους τημιους και ζω-
ποιοις σταυρους άνοτερῶ επεγραφησαν ητε υιος ημῶν
ητε τίς καθ ημῶν μέρος ητε αλλος ίνα στίκωμιν και
εκδικησωμιν αυτον απο παντος εναντιου προσωπου·
η δε και τοῦτω ου πιουμιν αλλα και προς δια-
στρωφην πηραθωμιν· πρότον μιν εσωμιν αρνιτῆς του
τημιου σταυρου και την αρὰν τον αγιον θεοφόρων
πατρων· επιτα δε και παρέχην μας εν το εῦσειή να-
σιλει νομισματα εκατόν· και ηθ ουτος στεργειν και
εμμένειν την παρ ημῶν γεναμενην τελειαν και πλη-
ρεστατην και ασφαλυτον αφιέρωσιν παρουσία μαρτυ-
ρων γραφέν δια χειρός χρησαφίου πρεσβυτερου και
παουλαριου ετους 5904̄ ινδικτιωνος α΄.

† ιωαννης πρεσβυτερος ο του καθίρου μαρτυρων
υπεγραφα ιδιωχειρωσ.

† νικολκος σφούντζαρης μαρτυρων υπεγραφα.

† πετροσ υιος πασχαλιου.

† υασιλιος τζοκαλό μαρτυρων υπεγραφα.

† κοσταντινοσ λατρονικιτης μαρτυρων υπεγραφα.

† λεο ανηφιου του καπητηρου μαρτυρων υπεγραφα.

† χρησαφης της κανης μαρτυρων υπεγραφα.

† νικολκος οδο μαρτυρων υπεγραφα ηγια χειρι.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 8.)

bemus nosmetipsos Philippum de Scribitzi, et Leonem
filium presbyteri Ursini, et Leopardum fratrem pre-
sbyteri Theophanis. Et uno verbo declaramus a prae-
senti die nos extraneos esse et exclusos a praedictis
terris, easdemque possidere te praedictum monasterii
praefectum modo et in omne deinceps futurum tem-
pus et in secula seculorum, et potestatem habere, ut
earum proprium dominum, faciendi quodcumque vo-
lueris. Et si aliquo tempore surrexerimus aut nos ipsi
suprascripti, qui venerandas et vivificas cruces supra
exaravimus, aut filii nostri, aut aliquis de parte no-
stra, aut quicumque alius, antestare debeamus, et
teque defendere ab omni contraria persona: et si hoc
facere noluerimus, sed contravenire proponamus, pri-
mum quidem tanquam praevaricatores venerandae
cruceis maledictionem habeamus a sanctis divinis Pa-
tribus, et deinde solvere debeamus pio Imperatori so-
lidos centum, et nihilominus ratum et firmum per-
maneat huius absolutae et plenissimae oblationis a
nobis in praesentia testium factae instrumentum, quod
quidem scriptum est manu Chrysaphii presbyteri et
tabularii, anno 6571, indictione I.

† Ioannes presbyter Caphiri filius testis propria
manu subscripsi.

† Nicolaus Sfuntzaris testis subscripsi.

† Petrus filius Paschalis.

† Basilius Tzocalo testis subscripsi.

† Constantinus de Latronico testis subscripsi.

† Leo consobrinus Capeteni testis subscripsi.

† Chrysaphius de Cana testis subscripsi.

† Nicolaus Odo testis propria manu subscripsi.

XLVII.

(1076) — Mense Aprili — Indict. XIV.

Michael Imperator concedit coenobio Casinensi annuas libras auri quatuor et viginti, et quatuor pallia, ut pro pace inter christianos constituenda monachi attentius orent.

Preceptum michaelis constantini imperatoris ; ut omni anno Sanctus Benedictus accipiat auri libras XXIII. et pallia III.

In propectum extollere ad jacentia deo ; et in majorem perfectumque inde ornatum perducere ; optabile quid est esset satis probabile. Sanctis quoque et religionis locis largiri ea quae ad augmentationem et exaggerationem sunt monachorum in eisdem manentium et incessantem glorificationem deo omnium afferentium equum est et rationabile. Ea propter nostrum imperium pro certa..... quoniam benefacere et quoque ut dicitur die misereri deo est congruum et imperatoribus una quidem natura substitutum . alteri vero positione propter adiacentem beatitudinem participantibus hanc virtutem. Verum celeberrima et famosissima ecclesia constructa in nomine beatissimi patris nostri Benedicti sita italis finibus propter esse

eam admodum venerantissimam ac sacerrimam non solum in oris occiduis verum etiam in eois laudatur propagatur et excolitur. nec ornatu et divitiis tantum. verum potius virtutibus abbatis nunc in ea existentis desiderii ; patris nostri imperi discipulorumque ejus utpote deo placide et competenter conviventium et verum dictu spiritu viventium et domino servientium indigentibus necessaria exhibens statuit nostrum imperium concedere ipsi cenobio annualiter pro salute animae nostrae ex palatio nostro pensionis gratia auri libras XXIII. et pallia quattuor. Ad monachorum sustentationem. ut attentius orent pro constitutione pacis Christicolarum. Quam ob rem praesens auri bullam manu propria nostri imperi minio subscripsi mense aprilis Indictione III.

Michael in christo deo fidelissimus imperator romanorum qui et dux.

(Ex Reg. Petri Diae. — Fol. LXVII, n. 145.)

XLVIII.

1084 — Mense Februario — Indict. VII.

Stratelatus filius Ioannis Nicolao Patricio tradit speluncam positam loco vulgo dicto Cava, ut in ea trapetum impensis ipsius Nicolai extruatur, uterque vero tum spelunca tum trapeto communi iure utantur.

† σίγνον χειρὸς στρατηλάτη. υἱοῦ ἰωάννου τοῦ υἱοῦ νικολάου ἀποικομηνοῦ τοῦ ἐκ προσώπου. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς. καὶ τοῦ υἱοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ὁ ἀνατεταγμένος στρατηλάτης. ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωποῖόν σταυρὸν ἰδιοχείρως χαράξας, τὸ παρὸν τῆς συμμυσάσεως ἐγγράφον. ὃ πάγιον καὶ ὀχυρὸν εἰς αἰὲ διαμνεῖ ποιῶμαι ἰδιοδελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως. πρὸς σὲ νικολάον πατρικίον τὸν τοῦ μακαρίτου λεοντίτζη, καὶ πρὸς ἅπαν τὸ κατὰ σὲ μέρος, οὕτως. Ἐπειδὴ τὸ περὶ τὴν ἐγχωρίως λεγομένην κάβαν σπηλαίων μου παραδέδωκά σοι ἐν τοιοῦτῳ τρόπῳ ὡς ἂν ἐν αὐτῷ ἐξ οἰκίου σου κόπου καὶ ἀναλώματος. ἔλαιον

† Signum manus Stratelati filii Ioannis, filii Nicolai demortui vicarii. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Saucti. Supra constitutus Stratelatus, qui honorandam ac vivificam crucem propria manu exaravi, praesentem scripturam conventionis, quae firma et stabilis semper permanebit, facio propria voluntate et deliberatione tibi Nicolao Patricio, filio defuncti Leontitzi, et universae parti tuae, tali modo. Quoniam tradidi tibi speluncam meam in loco vulgo dicto Cava, hoc pacto ; ut in ipsa proprio labore et impensa trapetum extrueres, et affabre reliqua opera ad hoc necessaria efficeres ;

τριυιον κατασκευάσης και καλῶς καταστήσης ἀνελλιπή τὰ χρειώδη εἰς τοῦτο ἔργα και εἶδη ὑπὸ σοῦ ἐργαζόμενα και κατασκευαζόμενα. ἡμοῦ εἰς ταῦτα μέγδοτιοῦν υαλιῖν μέλλοντος τὰ νῦν. εἰ μὴ μόνον τὸ δηλωθὲν σπήλαιόν μου. σὺν τῇ διακρατῆσει αὐτοῦ. μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθῆναι τελείως. ἔξωμεν αὐτὸ τε τὸ σπήλαιον. και τὸ ἐν αὐτῷ ὑπὸ σοῦ ποιηθὲν ἐλαιοτριυιον κοινὰ εἰς τὸ διηγεῖς. κοινήν και τὴν τούτου εἴσοδον και συνεισφορὰν. ἐγὼ τε και σὺ. και κληρονόμοι μου. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. μέλλοντες ἐφεξῆς μετὰ τὴν κατασκευὴν ταύτην ἢ σὺ μόνος ἐποιήσω. ἢ τι δ' ἂν και χρειώδεις ὑπάρξῃ εἰς αὐτὸ τε φημί τὸ σπήλαιον ἢ εἰς τὴν καταρτίσειν τοῦ ἐλαιοτριυίου. ἀμφοτέροι ἀνανεῶσαι και κατασκευᾶσαι. και οὐχὶ μόνος σὺ καθῶς νῦν ποιῇ. παραπλησίως και οἱ κληρονόμοι ἡμῶν ποιήσουσιν. ἀμφοτέρων τῶν μερῶν κοινῶς ὑποκτίζοντες. εἴτι ἂν ἐνδεῶς ἐν τῷ σπήλαιῳ και τῷ ἐλαιοτριυίῳ φοραδεῖη. ὡς οὖν οὕτω συνειφωνήθη και ἡρέσθη ἡμῖν ταῦτα. ἰδοῦ ἐγγράφως ἐπιχυροῦντες. ἐξασφαλιζομαι ἐγὼ και οἱ κληρονόμοι μου. πρὸς σὲ και πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους. ὡς εἶαν ποτὲ. μὴ ἐν τούτοις μείναντες. τοῖς ἡμοῖ ἐθελουσίως δόξασι πειρασόμεθα ἀνοήτως κατά τι ἀκυρῶσαι τὸ παρὸν τῆς καθαρᾶς ἡμῶν συμφωνίας εἰς ἐγγραφον. και οὐχὶ μάλιστα. ἐκ παντὸς ἀνθρώπου διεκδικήσωμεν τὸ σπήλαιον ἀφαιρήσειν θρασυνομένου τὸ σὸν ἀπολυτρούμενοι μέρος. πάσης ἐπιφρείας. ἐγκλήσεις και παντοίας ζημίας αὐτοῦ. ἵνα πρὸς μὲν σὲ και τοὺς μετὰ σὲ κληρονόμους. ἐγὼ τε και οἱ ἡμοῖ κληρονόμοι νομίσματα ἀποτίσωμεν τριακοντα ἕξ. και ἄλλα τοσαῦτα πρὸς τὸ βασιλικὸν νομιστάριον. τελουῦντες ἢ ἀνούοντες οὐδαμῶς τί πλέον. ἀλλὰ και μετὰ ταῦτα διατηρήσωμεν και ἀκοντες παγίον και ὄχυρόν εἰς αἰῶν. τὸ παρὸν τῆς συμφωνίας εἰς ἐγγραφον ἥτις γεγραπται ἀξιώσει και παρακλήσει τῇ ἐμῇ χειρὶ παγκάλλιον υἱοῦ ἰωάννου τοῦ κουρκουσίου. μηνὶ φεβρουαριῳ. ἰνδικτιωνος ζ'. ἔτους ςφδβ'. παρουσία μαρτύρων.

† ἀργυρὸς υἱος μιχαήλ μαρτυρ ὑπεγραφα.

† νεόφυτος υἱὸς θεοδωρου μαρτυρῶν οἰκεία χειρὶ ὑπεγραφα.

† Leo iohannis episcopi testis sum.

† μαγιουρελλης πρωτοσπαθαρῖος υἱος νικολαου μαρτυρ ὑπεγραφα ἡδὲα χειρι.

† τραχαχανηρ του ταγματοφυλαξ υἱος νεοφυτου μαρτυρ ὑπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—nº. 23.)

et cum iam a te elaborata et extracta fuerint, nec ego in praesens aliud conferre debeam ad haec, nisi tantum speluncam supradictam cum suis pertinentiis, cumque (omnia) perfecta et absoluta reddita fuerint, in commune perpetuo habebimus ipsam speluncam, et trapetum a te in ea factum, communes pariter huius reditus et contributiones, ego et tu et heredes mei cum heredibus tuis. Deinceps post huiusmodi constructionem, quam tu solus fecisti, si quid aliud necessarium fuerit, in ipsa inquam spelunca, vel in trapeti instauratione, uterque renovabimus et comparabimus, et non tu solus, sicut nunc facis; similiter et heredes nostri facient, utraque parte in commune aedificante, si quid oportere in spelunca et trapeto deprehensum fuerit. Cum igitur de hoc ita conventum et placitum fuerit nobis, nunc in scriptis confirmantes, tutum reddimus ego et heredes mei tibi tuisque heredibus. Quod si aliquando non manentes in iis, quae a me non invito statuta sunt, stulte conabimur in aliquo irritam reddere praesentem conventionis sinceram scripturam nostram, et non potius defendamus ab omni persona audacter conante auferre hanc speluncam, redimentes te ab omni molestia, criminatione omnique damno, persolvemus quidem tibi tuisque heredibus ego et heredes mei numismata sex et triginta, et totidem alia Imperiali Vestiario, aliquid aliud nullo pacto efficientes, sive perpetrantes, verum et posthac servabimus vel inviti firmam et stabilem semper praesentem conventionis scripturam, quae rogatu et postulatione mea scripta est manu Pancalli filii Ioannis Curcusi, mense februario, indictione VII, anno 6592, coram testibus.

† Argyrus filius Michaelis testis subscripsi.

† Neophytus filius Theodori testis subscripsi propria manu.

† Magiurelles Protospatharius filius Nicolai testis subscripsi propria manu.

† Trachachaneus Tagmatophylax filius Neophyti testis subscripsi.

1086 — Mense Novembri — Indict. X.

Helena Monialis, Melito eius filia, et Eustathius Maravilia cum uxore Eudocia donant pro salute animarum suarum monasterio SS. Trinitatis Cavae paternum ipsorum monasterium sub titulo S. Martyris Mennae, situm in loco dicto Goffone in territorio Rusiani, cum omnibus eius possessionibus.

† σιγνον χειρος ελένης μοναχῆς. † σίγνον χειρός μελιτῶ τῆς γνησίας εγγόνης τῆς προγραφήσης ελένης μοναχῆς. † σιγνον χειρός εὔσταθίου μαραυιλίας. † σιγνον χειρος ευδοκίας γνησίας νυμφῆς τοῦ προγραφέτος εὔσταθίου.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνευματος. ἡμεῖς αἱ προγεγραμμεναι, ὅτε ελένη μοναχη ἢ ἀγκηναρίσση καὶ μελιτῶ ἢ αὐτῆς γνησία εγγόνη καὶ εὔσταθιος μαραυιλίας ὁ τούτης γνησιος ἔγγον καὶ ευδοκία ἢ αὐτοῦ γνησια νύμφη ἢ τοὺς τιμίους καὶ ζωόποιους σταυροὺς οἰκειαῖς χερσὶν πίξαντες· την παρουσαν ἔγγραφον ἀφίρωσιν εἴτοι· πρόσένεξην ποιούμεθα οἰκία ἡμῶν γνώμη καὶ βουλῇ ὑπερ λύτρου τῶν μετέρων ἀμπλακημάτων εἰς τὴν μονὴν τῆς ἀγίας καὶ ἀδικιρέτου τριάδος, τῆς οὔσης καὶ διακειμένης εἰς τὴν διακράτησιν κάστρου σκληροῦ εἰς το ἐπάνω μέρος ἀπεξω τοῦ κάστρου. δι' ἧς φενόμεθα ἀφίρωντες ἐν αὐτῇ τὴν γονικὴν ἡμῶν μονὴν τὴν οὔσαν καὶ διακειμένην εἰς τοπον ἐπιλεγόμενον γοφώρους τὴν επονωμαζομένην τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος μηνα, εἰς τὴν διακράτησιν τοῦ ρουσιάνου· μετα παντων τῶν διαφερόντων αὐτῇ ἡγοῦν ζεύγων βοῶν δύο καὶ οἰκοῦ. καὶ προβάτων κεφαλῶνν τρίακοντα καὶ ἀμπελίου ἔχωντος χιλιάδας τέσσαρες· καὶ χοράφια ζευγαρίων πέντε εἰς τοπον ἐπιλεγόμενον λαγοδρομίων· καὶ βουττία πέντε, τοῦ εἶναι τὰυτα ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας ἀφίρωμένα ἐν τῇ δηλωθείσῃ μονῇ τῆς ἀγίας καὶ ἀδικιρέτου τριάδος, ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν πολλῶν ἡμῶν ἀμαρτιων, ἔχουσα ταύτην ἐξουσίαν, εἴ τι δ' ἂν θέλη ποιῆν ἐν αὐτῇ· μι ἐναντιουμένη παρα οἴου δύποτε προσώπου μίτε παρ ἡμῶν μίτε παρα τῶν ἡμῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων. εἰ δε πειραδάμεν ποτὲ καίρω ἢ χρόνω εἰς διαστροφὴν ἔλθειν τοῦ ἀνατρέψαι ταύτην τὴν καθαρὰν ἀφίρωσιν, ὑπάρχειν ἡμᾶς κεκατηραμένους παρ αὐτου εἰτοι παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἀγίου πνευματος· καὶ παρὰ τῶν τιῆ ἀγίων θεοφόρων πατέρων. κληρονομούοντας καὶ τὴν μερίδα ἰουδα

† Signum manus Helenae Monialis. † Signum manus Melitonis legitimae filiae praedictae Helenae Monialis. † Signum manus Eustathii Maraviliae. † Signum manus Eudociae legitimae uxoris suprascripti Eustathii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Helena Monialis de Ancinaria, et Melito legitima eius filia, et Eustathius Maravilia huius legitimus filius, et Eudocia huius legitima uxor, qui venerandae et vivificae crucis signa propriis manibus exaravimus, de propria nostra sententia et voluntate, pro remissione nostrorum peccatorum, facimus praesentis oblationis sive concessionis instrumentum monasterio sanctae et individuae Trinitatis, quod situm est in pertinentiis civitatis Salerni in parte superiori extra civitatem; quo ei offerimus paternum nostrum monasterium sub titulo sancti et magni martyris Mennae, quod situm est in loco dicto Goffone in pertinentiis Rusiani, cum omnibus eius possessionibus, nempe boum duobus paribus, et asino, et ovium capitibus triginta, et vinea, in qua consitae sunt vites quatuor mille, item agri iugeribus quinque in loco, ubi dicitur Cursus leporum, et doliis quinque; ut haec omnia a praesenti die sint oblata praedicto monasterio sanctae et individuae Trinitatis pro redemptione et remissione multorum nostrorum peccatorum, in eiusque potestate sit facere de eo (monasterio) quodcumque voluerit absque ullo omnino cuiuscumque personae impedimento, nec nostro, nec nostrorum heredum et successorum. Quod si aliqua occasione vel tempore poenitentia ducti tentaverimus hanc puram oblationem rescindere, maledicti simus a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et hereditatis partem habeamus cum Iuda proditore: et nihilominus ratum et firmum remaneat praesentis purae oblationis a nobis factae instrumentum vigore canonis, quo dicitur: Quod semel Deo obtuleris, non licet im-

τοῦ προδότη. καὶ εἶδ' οὕτως στήργην καὶ ἐμμένη τὴν
παρουσῆν καὶ παρ' ἡμῶν γεναιμένην ἔγγραφον καθάρην
ἀφιέρωσιν δια τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, τὸ ἀπαξ ἀ-
φιέρωθαι τῷ θεῷ οὐ χρὶ κινήσειν ἔγγραφη ἢ παρῶσα
καθάρᾳ ἀφιέρωσις ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς βασιλείας ἀλεξίου
μεγάλου βασιλέως τοῦ κομνηνοῦ. χειρὶ ἀνδρέου σπα-
θαρῆου καὶ νοταρίου μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδικτιωνί ε' εἵτους
πφζι' παρουσία μαρτυρῶν.

† Θεόδωρος ὁ εὐτελής πρεσβύτερος καὶ εὐδοκίμῳ
ὑπεγράφα ἰδιοχειρῶν.

† Στεφανὸς ὁ εὐτελής πρεσβύτερος καὶ δευτερευῶν
ὁ μελιδά μαρτυρ ὑπεγράφα ἰδιοχειρῶν,

† Θεόδωρος κανονάρχης ὑπεγράφα ἰδιοχειρῶν.

† Νικόλαος μαραυιλίας μαρτυρ ὑπεγράφα.

† Εὐφύμιος τροιμαρχὴς ὁ ἀγκητάρσις μαρτυρ ὑπε-
γράφα ἰδιοχειρῶν.

† Πέτρος τῆς κριτένης μαρτυρ ὑπεγράφα.

† Γρηγόριος εὐτελής πρεσβύτερος ὑπεγράφα.

† Κωνσταντῖνος πρεσβύτερος καὶ εὐδοκίμῳ τοῦ ἀρ-
χιεπισκοποῦ ἡμῶν ἐκκλησίας μαρτυρ ὑπεγράφα ἰδιο-
χειρῶν.

† Νικόλαος μαραυιλίας τὰ ἀνοτέρω υἱῶν ὑπεγράφα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 9.)

mutare. Scripta est haec pura oblatio sub Alexio
Comneno magno et pio Imperatore, manu Andreae
Spatharii et notarii, mense uovembri, indictione X,
anno 6595, praesentibus testibus.

† Theodorus humilis presbyter et hebdomadarius
propria manu subscripsi.

† Stephanus humilis presbyter et deuterarius fi-
lius Melidae testis propria manu subscripsi.

† Theodorus Canonarcha propria manu subscripsi.

† Nicolaus Maravilia testis subscripsi.

† Euphemius Turmarcha de Ancinaria testis pro-
pria manu subscripsi.

† Petrus de Critena testis subscripsi.

† Gregorius humilis presbyter subscripsi.

† Constantinus presbyter et hebdomadarius ar-
chiepiscopi nostrae ecclesiae testis propria manu sub-
scripsi.

† Nicolaus Maravilia suprascripta confirmans sub-
scripsi.

L.

1087 — Mense Octobri — Indict. XI — Tarenti.

*Boamundus Tarenti Princeps Ioanni praeposito monasterii S. Petri confirmat instrumentum, quo Leo Davidis
filius nonnulla bona eidem monasterio obtulerat.*

† σιγίλλιον γενόμενον παρ' ἐμοῦ βοαμουνδοῦ υἱοῦ τοῦ
πάνυπερλάμπρου δουχὸς καὶ ἐπιδοθέν ἡμῖν κυρίῳ ἰωάν-
νῃ. τῷ εὐλαβεστάτῳ προσετώτῃ τῆς πανσέπτου μονῆς
τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων πέτρου· μηνὶ ὀκτω-
βρίῳ. ἰνδικτιωνος ια'.

Ἐπειδὴ σὺ ὁ δηλωθεὶς εὐλαβεστάτος ἰωάννης προσ-
ῆλθες μοι εἰς τάραντα διατρέβοντι. καὶ ὑπέδειξας ἔγ-
γραφον ἀφιέρωσις γεγεννημένον πάλαι παρὰ λέοντος
τοῦ δαυίτη πρὸς τὴν εὐαγγῆ μονήν. ἧς προσετώτῳ τυγ-
χάσις ὡς ἦδη εἴρηται ὑπαγορεύσιν καὶ δηλοῦν τοῦ εἶναι
εἰς ἀφιέρωσιν αὐτῇ. εἰς τὸ διηγεῖς καὶ ἅπαντα αἰῶνα
ταῦτα ἃ κατὰ μέρος λέγω. ἐκ τῆς αὐτοῦ τυγχάνοντα
ἀκινήτου ὑποστάσεως. ἦτοι τὸ τέταρτον ἀνελλιπίς

† Sigillum factum a me Boamundo filio illustris-
simo Ducis, et datum vobis domino Ioanni religiosis-
simo rectori venerabilis monasterii principis Aposto-
lorum Petri, mense octobri, indictione XI.

Postquam tu praedictus piissimus Ioannes ad me
accessisti Tarenti commorantem, et ostendisti scriptu-
ram oblationis, olim a Leone Davidis filio conditam
pro sancto monasterio, cui praees ut modo dictum
est, quae edicit et declarat oblata fuisse eidem (mona-
sterio) in perpetuum et in omne aevum, quae singilla-
tim expono, ex ipsius bonis immobilibus; videlicet
quartam reliquam partem vivarii dicti de Gaitza; item
speluncam positam ad parvulam portam, imo vero

μέρος τοῦ βιναρίου τοῦ λεγομένου τῆς γαίτζας. ἀλλὰ καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἐστὶν εἰς τὸ παραπόρτιον. μᾶλλον δὲ ὑποκάτω αὐτοῦ τοῦ παραπορτίου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· σὺν τούτοις καὶ τὴν ἀμπελον τὴν τοῦ σκαλτζατίτζου καλουμένην. καὶ τὴν ἄλλην ἀμπελον τὴν εἰς παρίτας. καὶ τὴν ἡμίσειαν πάλιν ἀμπελον τῆς καβετζούλας. μετὰ καὶ τῆς ἐκίσει ἀπλῆς καὶ ἀκαλιεργήτου κειμένης χώρας. εἶτα καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἅπαν τοῦ δηλωθέντος λέοντος. τὸ τῶν κολωνίων τῶν γυμνῶν. ἐπεὶτα καὶ τὰς ἐλαίας πᾶσας τὰς κεκλεισμένας ἔξωθεν. καὶ τὰς ἔσωθεν ὀρυμένας. πρὸς δὲ καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ὅλον τῆς τάρξας. ἀπὸ τε χωραφίων. κήπων, βραχιόνων τὲ καὶ τῆς κατῦνας· τοῦτο ἐπὶ τὸ ἔγγραφον ὑπέδειξάς μοι. δηλοῦν ταῦτα εἶναι εἰς ἀφιέρωσιν τῆς μονῆς ἠξίωσας δὲ με τοῦ ἐπι- κυρωθῆναι καὶ παρ' ἐμοῦ εἶξας κἀγὼ τῇ ἀξιώσει σου παραχωρῶ σοι ταῦτα καὶ καταλιμπάνω. ἵνα εἴῃ εἰς τὸ διήγεκός ὑπὸ τὴν σευασμίαν μονὴν πύποτε ὑπ οὐδενός ἀφαιρούμενα. οὔτε παρὰ στρατηγῶν. οὔτε παρὰ τουρμαρχῶν. οὔτε πρὸς κουρατόρων. οὔτε ὑπ οὐδενός ἄλλου τὴν οἶαν οὐν δουλείαν ἡμῶν ἐκπληροῦν- τος· ἔστις γὰρ ἐν τινι ἀκυρῶσαι ταυτα σπουδάσαι ἃ ἐγὼ ἐκύρωσα τῇ βουλήσει μου. θρασυόμενος ἀνοήτως κατὰ τοῦ ἡμετέρου ἐντέλματος. ἢ τί ἕτερον ἐπιζήμιον. καὶ ἐπιυλαβὲς ἐργαζόμενος. ὁ τοιοῦτος. τὴν ἐσχάτην ἰποβίσειται ἐνδίκως ποινὴν· τῆς ἀγανακτήσεως ἡμῶν ἐν πείρᾳ γενόμενος. ἀνύσει δὲ πλὴν οὐδ' ἑν· ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα. καὶ εἰς ἀεὶ τὸ παρὸν σιγίλλιον ἡμῶν κεκυ- ρωμένον καὶ πάγιον διαφυλαχθήσεται· ὃ καὶ γραφέν. καὶ τῇ ὑποκειμένη ἐκ κηροῦ βουλλῆ σφραγισθὲν. σοὶ τῷ προδηλωθέντι προσπτῶτι τῆς βῆθεισης μονῆς ἀ- ξιοπρεπῶς ἐγκειχερίκαμεν μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προ- γεγραμμένοις· ἔτει ςΦΙς· τοῦτο δὲ ἐποιήσαμεν. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὧδε τὸ ἐκ μολιύδου σφράγισμα.

infra ipsam parvulam portam monasterii S. Iohannis Baptistae; simul cum his et vineam dictam de Scaltza- titzo, et alteram vineam sitam ad Paretas; rursus et dimidiam vineam de Cabetzula, etiam cum agro illic posito rudi, nec bene culto; deinde et omnem partem ipsius praedicti Leonis de Coloniis pauperum; insuper et omnes olivas positas et comprehensas intus et ex- tra; ad haec etiam partem ipsius totam de Tara ex terris, hortis, armillis et supellectilibus: cum mihi exhibuisses hoc instrumentum, quod declarat praedicta ad monasterium spectare ex oblatione, petiisti a me ut confirmaretur, et me convenisti. Ego vero ex petiti- one tua haec tibi concedo et relinquo; ut sint perpetuo penes venerabile monasterium a nemine unquam au- ferenda, non a Strategis, non a Turmarchis, neque a Curatoribus, nec ab ullo alio quaecumque servitium nostrum obeunte: nam quicumque tentaverit aliquid ex his imminuere, quae ego voluntate mea confirma- vi, ausus temere obstare iussioni nostrae, vel aliquid aliud damni aut noxae peragere, in eo conamine de- prehensus extremam merito subibit poenam indigna- tionis nostrae, et nil amplius assequetur: sed et post- hac praesens sigillum nostrum confirmatum et sta- bile semper servabitur; quod scriptum et sigillatum, subposita bulla cerea, uti decet, tradidimus tibi ante- dicto rectori praefati monasterii, mense et indictione suprascriptis, anno 6596. Id autem fecimus eo quod non haberemus hic sigillum plumbeum.

1089 — Mense Februario — Indict. XII.

Hyacintha filia demortui Pamphili donat monasterio SS. Apostolorum speluncam sitam prope parvam portam, cui nomen ab Etaeriota, ut post obitum in ambitu ecclesiae tumuletur.

† σίγιον χειρὸς υακίνθης θυγατρὸς παμφίλου ἀποιχομένου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡ ἀνατεταγμένη υακίνθα ἡ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιόν σταυρον τῆ αὐτοχειρία προτάξασα, ἀφιερωῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ προθυμίας εἰς τὴν εὐαγγελιστάτην μονὴν τῶν ἁγίων ἀποστόλων τὴν ἐν ταραντῇ. ἐν ἣ Ἰφορος καὶ προεστῶς ὁ κύριος ἰωάννης τυγχάνει ἄρτι τὸ σπήλαιον ὄλον. ὁ πλησίον ἰπάρχει τοῦ σπηλαίου ὡπερ πρὸ καιροῦ ὀλίγου βασιλείου ὁ υἱὸς νικολάου ἐκ προσώπου. εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν μονὴν ἀφιέρωσεν ἐστὶ δὲ τὸ παρ' ἐμοῦ νῦν ἀφιερούμενον. ἔγγιστα καὶ τοῦ παραπορτίου τοῦ λεγομένου τοῦ ἱταιριώτου. ἐκ κλήρου τυγχάνον μοι τοῦ πατρικοῦ. ἀφιερωῦ δὲ τοῦτο τὸ σπήλαιον ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν διηλωθεῖσαν ἀγίαν τῶν ἀποστόλων μονὴν. ἐπὶ ἀφείσεως σφαλμάτων τῶν μακαρίων γονέων μου. καὶ λύτρου τῶν ἐμοὶ ἐπταισμένων. πιστώματα καὶ τῆ ἀψευδῆ ἐπαγγελία καὶ ὑποσχέσει τοῦ δεδηλωμένου προσωπῶτος κυροῦ ἰωάννου ἐπαγγελιαμένου μοι ἀποθανούσης μου τὸ νεκρὸν μου ἐν τινὶ θάψαι τῶν περὶ τὴν ἐκκλησίαν μνημάτων· ἐπὶ τοιούτω τοῖνον τῶ τρέπω τὴν ἀφιέρωσιν ταύτην ἐποιήσασθαι ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν μονὴν. καὶ..... γνάμη ἀναλαμβάνουσα ἐναντίαν τῆς πρώτης ἕστερον. μετὰ τρεπὴν πῶς π.... τὴν ἀφιέρωσιν ἐπισπουδάσω. ὁ πάντῃ ἀδύνατον. ἢ ἐγὼ, ἢ τίς τῶν περὶ ἐμὲ. ἵνα πρὸ μὲν πάντων τὴν ἄργῃν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπισπώμενοι. τὴν ἀγανάκτησίν τε κληρούμενοι τῶν ἀποστόλων. πρὸς δὲ καὶ τὴν κατάραν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὡκτώ ἁγίων πατρῶν. ἕστερον καταβάλωμεν πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς νομίσιμα δώδεκα· καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν νεστήριον ἄλλα δώδεκα. καὶ ἕστερον διαφυλάξωμεν καὶ μὴ βουλόμενοι τὸ ἔγγραφον τῆς ἀφιερώσεως ἀπαρσέλωται εἰς αἰῶνα. ὁ καὶ ἐγράφη τῆ ἀξιώσει μου. χειρὶ ἀνδρέου τοῦ ἀρχιμανδρίτου. μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰνδικτιωνος β'. ἔτους ςΦΙΖ'. παρουσία μαρτύρων.

† αναστασιος ω του αποιχομενου παντολειουτος μαρτυρ υπεγραψα.

† Signum manus Hyacinthae filiae Pamphili demortui.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Supra constituta Hyacintha, quae venerandam ac vivificam crucem propria manu praefixi, toto promptoque animo offero sacratissimo monasterio sanctorum Apostolorum, quod est Tarenti, in quo nunc praeses et antistes est dominus Ioannes, integram speluncam, quae extat prope speluncam, quam parvo abhinc tempore Basilius filius Nicolai vicarii obtulit eidem monasterio. Quae vero nunc a me offertur, proxima est parvulae portae, cui nomen ab Etaeriota, et mihi contigit ex paterna hereditate. Offero itaque hanc speluncam ab hodierna die praedicto sancto monasterio Apostolorum, pro remissione peccatorum demortuorum parentum meorum, et absolutione culparum mearum, fidem habens sinceræ denunciationi et promissioni memorati antistitis domini Ioannis, qui pollicitus est mihi, cum supremum diem obiero, cadaver meum humatum iri in aliquo ex sepulcris in ecclesiae ambitu: hac igitur conditione feci monasterio ipsam oblationem a praesenti die, et (si aliquando) in posterum, iniens consilium priori contrarium, subvertere quoquo modo (hanc) oblationem studuero, quod fieri omnino non potest, sive ego, sive aliquis ex meis, in primis quidem super nos ipsos iram Dei attrahemus, et Apostolorum indignationem consequemur, insuper et maledictionem a tercentis decem et octo Patribus sanctis; postea solvemus monasterio numismata duodecim, et totidem Imperiali Vestiario; deinde etiam nolentes servabimus firmam semper huiusmodi oblationis chartulam, quae rogatu meo scripta est manu Andreae Archimandritae, mense februario, indictione XII, anno 6597, coram testibus.

† Anastasius filius demortui Pantaleonis testis subscripsi.

† Byzantius filius Leonis propria manu subscripsi.

† βυζάντιος υἱὸς λέοντος οἰκεια χειρὶ ὑπεγραφα.
 † Θεοφυλακτος υἱος αὔρου μαρτυρῶν ὑπεγραφα
 οἰκεια χειρὶ.
 † ἰωαννης ο λεοντίου πρεσβύτερος ὑπεγραφα οἰκεια
 χειρὶ.
 † νικολαος. οἰκεια χειρὶ.

† Theophylactus filius Ursi testis subscripsi propria manu.
 † Ioannes filius Leontii presbyter subscripsi propria manu.
 † Nicolaus propria manu.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.º 25.)

LII.

(1091) — Mense Augusto — Indict. XIV.

Rogerus Dux Italiae, Calabriae et Siciliae donat Petro abbati Cavensis coenobii SS. Trinitatis monasterium S. Hadriani positum in Calabria in pertinentiis Rossani, et Romanus archiepiscopus Rossanensis, de mandato eiusdem Ducis, diploma donationis sua roborat subscriptione.

† Σιγίλλιον γεναμένον παρ ἐμοῦ βουκερι δουκός ἰταλίας καλαβρίας καὶ σικελίας. καὶ ἐπίδοθεν εἰς σε κῦρ πέτρον τὸν ἐυλαυέστατον μοναχὸν καὶ καθηγουμένον μονῆς τῆς ἁγίας τριάδος τῆς ἐν το ἠρεῖ. καὶ πλησιον τοῦ ἄστους σαλερίνου διακειμένης ἐν τοπω ο καὶ μετῆλειανον καλεῖται μηνὶ ἀγουστῶ ἠδικτιωνος ἰδ'.

Ἄξιον ὄντος ἐστὴν καὶ δίκαιον καὶ τῷ θεῷ εὐάπδ-δέκτον μαλλὸν καὶ ἀνδράποισ. τὰς τῷ θεῷ ἀπ' ἐξή-πειρέτουσιν. καὶ ἀένανός λατρεύονταίς σου διαλῆμπα-νοῦσιν, ἐκληπαροῦνταίς ἀπὸ καδέκαστην ὑπὲρ τῆς τῶν παντῶν ἀνδράπων σωτηρίας καὶ ψυχικῆς μάλ-λον ὀφελείας ἀγωνιζωμένοις. καὶ ἀδισάκτος νυφῶντας οὐ παυομένοις. προσπαθεῖν πάντοτε καὶ αἰεὶ διακησθαι καλῶς καὶ τὰς τοῦτων ἐτήσης ἐπληρῆν. χωρὶς πᾶ-σης ἀντιλογίας καὶ προφάσεως, καὶ οὕτως ὑπὲρ ψυ-χικῆς σωτηρίας ὑπάρχωντα. διὰ δὲ καὶ σὲ τὸν ἐυλαυέστατον μοναχὸν κῦρ πέτρον τῆς προηρημένης μονῆς τῆς ἁγίας τριάδος τὴν ἡμέτεραν ἀρχὴν καὶ ἐξου-σίαν στησαμένον. ὑπὲρ προσενέξεως τῆς αὐτῆς μονῆς ἧς καὶ προῖστατε. ἡμεῖς δυνάμειως ἐπακούσαντες. τῇ τοῦτων εἰα ἐν πρότοις μὲν διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον. ἔπειτα δὲ καὶ ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας τοῦ ἐμοῦ πα-τρὸς. ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἡμῶν ἁμαρτιῶν. δοραῖμεν καὶ ἀποχαρίζομεν. εἰς τὴν μονὴν τῆς ἁγίας τριάδος. τὴν τοῦ ἁγίου ἀδριάνου μονὴν. τὴν οὕταν καὶ διακειμένην εἰς καλαβρίαν εἰς τὴν διακρατήσιν ρου-σιάνου. σὶν τῶν διακρατήσεων καὶ μέτοχίον αὐτοῦ πάντων. τοῦ ἔχειν αὐτῆν ἐκ ἐξούσιω καὶ δισπόζην καὶ τὴν τοῦτοις φέρειν ὑπότάγην πρὸς τὴν ριθεῖσαν τῆς

† Diploma factum a me Rogerio Duce Italiae, Calabriae et Siciliae, et datum tibi domino Petro piissimo monacho et abbati monasterii S. Trinitatis; quod iacet in monte et prope civitatem Salerni in loco dicto Metiliano, mense augusto, indictione XIV.

Dignum quidem et iustum est, quin etiam Deo et hominibus gratum, eos qui Deo iugiter inserviunt, eumque indesinenter colunt, quotidie precantes pro communi hominum salute, atque adeo pro animarum utilitate enixe operam dantes, et assiduas nec intermissas vigilias agentes, amice semper complecti et benevolentia prosequi, eorumque petitiones explere nulla mora interposita aut excusatione. Quapropter cum talem te geras in spiritualis salutis negotio tu, domine Petre piissime monache praedicti monasterii S. Trinitatis, quod est sub nostra ditione et potestate, idcirco nos pro benevolentia, qua idem monasterium, cui tu praees, prosequimur, tuas petitiones, quantum in nobis est, benigne excipientes, primum propter Dei timorem, deinde propter spiritualem salutem patris nostri, et propter remissionem nostrorum peccatorum, damus et concedimus monasterio S. Trinitatis monasterium S. Hadriani, quod positum est in Calabria in pertinentiis Rossani, cum omnibus eius possessionibus et obedientiis, ut ipsum habeat in sua potestate et dominio, et suffraganeum sit eidem monasterio S. Trinitatis amodo et in perpetuum, et faciat in ipso quaecumque monastica regula et apostolicae constitutiones statuunt. Ad haec praecipimus etiam

ἀγίας τριάδος μονήν. ἀπό γε τὴν σήμερον καὶ ἕς αἰ
 τοῦ πρᾶττην ἐν αὐτῇ ὅσα καὶ ἴα ὃ τῶν μοναχῶν
 κεινῶν καὶ ἰ αποστόλων διακελεύονται προσταΐεις.
 σὶν τούτοις δε καὶ τῆς ἡμετεροῖς πάσιν διακελευμῆν
 εἰδοξοτάτοις στρατηγοῖς ἐξουσιασταῖς καὶ τραμάρχοις
 καὶ ἀπλῶς ὑπὴν πάσιν τῆς τας ἡμετερας δουλείας ἐγ-
 χειριζομένοις τοῦ μὴ ἐμποδίστην ἢ κατακλαπτῆν αὐ-
 τοῖς ἀλλὰ μάλλον συνεργεῖν καὶ περιθάλλειν αὐτοῖς.
 πρὸς δε περισσώτεραν πίστῳσιν καὶ ἀσφάλιαν τῶν
 ἐπιτηχανόντων πάντων τὸ παρὸν ἡμῶν σιγίλλιον τὸ
 διάμολήθῃσιν συνηθεῖ νολλωτηρίῳ ἡμῶν σφραγισθῆν
 ἐπέδωκεν αὐτῷ μὴ καὶ ἰνδικτιωνι τῆς προγεγραμ-
 μενοῖς.

† ρωμανὸς ὁ ἀμαρτωλὸς μοναχὸς ἐπιτελής ἀρχιεπι-
 σκοπὸς ρουσιάνου το παρὸν σιγίλλιον προσταΐει του
 ὑπερλάμπρου δουκὸς κῆρ ρουκερη ὑπεγραψα καὶ ἐκυ-
 ρωσα †.

omnibus gloriosissimis nostris Strategis, Potestatibus,
 Turmarchis, et uno verbo, omnibus nostrae ditionis
 administratoribus, ne ullum impedimentum aut da-
 mnium afferant ipsi, quin imo ut illud adiuvent et fo-
 veant. Ad maiorem autem fidem et firmamentum eo-
 rum omnium qui lecturi sunt, praesens hoc diploma,
 nostra consueta bulla plumbea munitum, ipsi datum
 est mense et indictione suprascriptis.

† Romanus peccator monachus, humilis archiepi-
 scopus Rossani, praesens diploma de mandato prae-
 clarissimi Ducis domini Rogerii subscripsi et robo-
 ravi.

(Ex apographo graeco et latina interpretatione inter manuscripta Paschalis Bassii in Maiori Neapolitana Bibliotheca adservatis.)

LIII.

1091 — Mense Decembri 7 — Indict. XV.

*Antzerius archiepiscopus ecclesiae metropolitanae Rhegii confirmat privilegium, quo Theodorus episcopus Scyl-
 lacensis concedebat Brunoni, Lanuino ceterisque eorum sodalibus praedium, montem et molendinum Scyl-
 lacii sita, sine onere solutionis vel decimarum vel cuiuscumque vectigalis.*

† Θεόδωρος ἐξουσιόκοπος ἐπίσκοπος κάστρων σκύλλα-
 κίου στύλου καὶ ταυρίνων καὶ προτοσύγκελλος· ὁ μεσι-
 μέριος· κατὰ τὴν ἴτησιν τοῦ ὑπερλάμπρου κέμηςτος καὶ
 αὐθέντου ἡμῶν, ἠγερ κατηξίωσε παρακληθεῖν με ὁ αὐ-
 θέντης ἡμῶν ὑπὲρ τοῖς τιμιωτάτοις μοναχοῖς καὶ ἐρη-
 μήταις· λέγω δὲ τὸ κυρῶ ὑρούνο καὶ λαμυήτους· οὐχ
 ὡς τυρανὸς με τούτο πιποιήκως· ἀλλ ὡς προῖπον
 παρακληθεῖν με κατιξίωσε ὑπὲρ τῶν προγραφόντων
 μοναχῶν, ὅτων ἐν τῷ θεοσέστῳ τόπῳ το καλουμένο
 τούρρες· ἐν τῷ πασιέπτῳ ἰεῷ τῆς ὑπερινδύσου δεσποί-
 νης ἡμῶν θεοτοκου· καὶ τοῦ προδράμου καὶ ναπτι-
 στοῦ ἰωαννου· ἔπερ καὶ τὰς ἐρεῖμους τύπους διατρί-
 φαντας χρύσους οὐκ ἀλίγους καὶ μετήλθοντας ἐνταύ-
 θα εἰς τὰ μέρι στύλου ἐν τῇ ἐμῇ ἐνωρία· κλῆθῶς καὶ
 ὁ αὐθέντης ἡμῶν ὁ κέμης ἰδιωρισάτο τόντε χωραφίον·
 ὁρέον ὑδραμήλον παρῆς τῆς ἐκκλησίας ἄχρι μελήων
 ἢ τοῦ ἔχειν σας αὐτὰ εἰς τὸ διεῖκαῖς· ὁμεις· οἱ προα-

Ego Teodorus mesimerius dei gratia episcopus de
 Squillacio et de stilo. et de taberna. prothosinquillos.
 dono gratis non coactus sed comitis Rogerii precibus
 et consilio plurimorum procerum suorum adquiescens,
 terram de turribus scilicet duo miliaria circa eccle-
 siam in monte constitutam ex omni parte donno Bru-
 noni et Lamvino sociisque eorum, eorumque successo-
 ribus illum montem inhabitantibus eo modo et tenore
 ut in vita sua libere habeant et possideant, et post

ναφερόμενοι καὶ οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ πάντες, οἱ μέλλοντες κατικῆν ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ ἄχρι τερματῶν εἰσὼν· μὴ κολυβόμενοι ἢ ἀποδιζόμενοι παρὰ τινος μητε τέλος μήτε δεκάτον· μητε εἴτεράν τινα ἐνόχλησιν ἐπαγγεῖν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς δε λοιποὺς ἀδελφοὺς, μητε ἐμὲ, μήτε τοὺς μετ' ἐμὲ μέλλοντας προχειρίζεσθαι ἐπισκόπους· ἀλλ' ἐστὼ ὡς ἐφ' ἡμῖν, ἐλεύθερος παντελεύθερος. ἐκ πάσης τῆς ἐξουσίας. ὅστις δ' ἂν τόλμῃ φερόμενος παραυλέσθαι τὸ ἡμετέρον σιγίλλιον, σχεῖ τὸ ἀνάθεμα παρὰ πατρός ὑιοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος τῶν τῆς ἁγίων Θεοφύρων πατρῶν· καὶ τὸ τοιοῦτο σιγίλλιον ὑπάρχει ἀπαρασάλευτον ἄχρι τερματῶν αἰώνων· ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιον αὐτῶν οὐλόγη πεποιτηκώς· ἐπεδίδει τοῖς προγραφῆσι μοναχοῖς υὐλλωσας δὲ καὶ σφραγίσας τῇ ἐμῇ μολινοουλλῆ· μηνὶ δέκεμβρίῳ εἰς τας 5· ἡδικτιῶνι ἐ' τοῦ 58· ἔτους † ἐγὼ ἀντζέρης διὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκλεκτός ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας μητροπολεως ριγίου τὸ παρὸν σιγίλλιον ἐπεκύρωσα το παρ' ἀδελφου παντοτε καὶ ὡς ὑπάρχει γεγραμμένον· ὅτι αὐτοὶ ἢ δούλοι τοῦ Θεοῦ ἢ ἀνοτέρω γεγραμμένοι υρούνος καὶ λαμυίνος καὶ ἢ δεληγοὶ ἀδελφοὶ τοῦ ἔχειν αὐτο στερῶν καὶ ἀπαρασάλευτον καὶ ἡ μετ' ἐμὲ μέλλοντας ἐλθεῖν ἰνὰ καὶ αὐτο κράτει ἄχρι τερματῶν εἰσὼν †.

eorum discessum successores eorum, similiter libere possideant montem et terram et boscum infra fines supradictorum duorum miliariorum ab omni parte circa ecclesiam in supradicto monte constitutam. Nec non episcopo Squillacii, nec comiti, neque cuilibet personae aliquod servitium persolventes. Et si ordinationem aliquam facere voluerint aut consecrationem prout libuerit agant. his autem quicumque contraire voluerit, cum iuda proditore pereat, nisi ad satisfaccionem et emendacionem fratribus ecclesiae venerit. Ego regius electus nomine Rungerius hanc cartulam confirmo, et laudo.

(Ex originali membrana bilingui Archivi Neapolitani—n.º 3.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

Theodorus, miseratione divina, oppidorum Scyllacii, Styli et Tabernarum episcopus et Protosyncellus, Mesimerius. Ad petitionem illustrissimi Comitis et domini nostri, (dignatus est enim me dominus noster orare pro honorandissimis monachis et eremitis, dominis inquam Brunone et Lanuino, non tamquam tyrannus hoc faciens, sed, ut dixi, me orare dignatus est pro praedictis monachis commorantibus in loco Deo sacro, qui vocatur Turres, in venerabili gloriosissimae dominae nostrae Deiparae et praecursoris Ioannis Baptistae templo, qui cum commorati essent pluribus annis in locis solitariis, in partes Styli positas in mea dioecesi transmigrarunt), (tribuo vobis facultatem), ut, quemadmodum et Comes dominus noster statuit, praedium, montem, molendinum in ambitu ecclesiae ad duo milliaria, habeatis in perpetuum, vos qui praenominati estis et alii fra-

tres omnes in hoc loco ad finem usque saeculorum inhabitaturi, sine cuiuspiam molestia vel impedimento, neque vectigal, neque decimae aut aliud onus vobis et aliis fratribus imponantur, neque a me neque ab iis qui post me electi fuerint episcopi; sed sint, ut diximus, libera, prorsus libera ab omni vinculo. Si quis vero nostrum hoc diploma audacia permotus laeserit, anathemati subiaceat Patris, Filii et Spiritus Sancti, et tercentorum octo et decem saeculorum divinorumque Patrum, et praesens privilegium in omne posterum tempus firmum remaneat; propterea enim ipsum sponte nostra factum supra nominatis monachis concessum fuit, bulla meoque plumbeo sigillo munitum, mense decembri, die septima, indictione XV, anno 6600, † Ego Antzeris, ob timorem Dei electus archiepiscopus sanctae ecclesiae metropolitanae Rhegii, praesens sigillum confirmavi ab (episcopo) fratre

(nostro) prorsus uti iacet conscriptum , ut ipsi Dei servi Bruno et Lanuinus , qui suprascripti sunt , et ceteri fratres habeant illud firmum atque immuta-

bile, et qui post me venturi sunt ratum habeant ad seculorum usque consummationem.

LIV.

1092 — Mense Martio — Indict. XV.

Robertus dominus Caciani eiusque fratres pro redemptione animarum suarum donant monasterio S. Mariae de Pertusia territorium situm in loco dicto Strata Consina.

† σήμερον χειρὸς ρομυέρτος αυθεντης του κακιανού
μιος γουιδέλιμος τοῦ καυκιγιάνου· σὺν καὶ τοῖς μοῦς
αδελφοῖς γουιδέλιμος καὶ ἑμφρίδας ἀμφηαίρο ἐγὼ
ρομυέρτος χωράφιοι εἰς τὴν παναγίαν θεοτοκον τῆς
πέρτουσας καὶ μον μοναστήριν· τῶν λεγόμενῶν εἰς τὴν
στράτα κονσίνα περὶ ψυχῆς τοῦ πατρος μου καὶ τῆς
μητρος μου καὶ τοῦς μοῦς ἀδελφοῦς· καὶ τὴν ἐμὴν
ψυχὴν· τοῦ ἔχειται ἐξουσίαν τὸ αὐτὸ χωράφιοι γεη-
πονῆν· καὶ ὡς καὶ τὸ ἄλλον τοῦ ἐχειται εἰς τὸ αὐτὸ
μοναστήριον· αἰὼς τέραςτος του αἰῶνος ἔσται δὲ πε-
ρηρήρισμός τοῦ αὐτοῦ χωράφιου ἀπὸ τὴν στράταν
κόνσίνα ὡς καταναίνει τὸ ριάκην τοῦ ὑάδου μάλου
εἰς ὄλου του χωράφιου τοῦ μάνουφραδδα κονσταντί-
νου· καὶ ὡς ἀναναίνει εἰσαν εἰσετα τοῦ ἀγίου ἀγγέλου·
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγίου ἀγγέλου· δῆδι εἰς τὴν πέτρα
στερεάν ὅπου ἔχει τον λεντίσκον καὶ δῆδι εἰς τα μέσοις
εἰς τὴν στράτα δημοσίαν· καὶ καταναίνει εἰς στράτα
καὶ κλήνι εἰς τὸ αὐτὸ ριάκην τοῦ ὑάδου μάλου· καὶ
εἰάν ποτὲ καιρῶ φανῆ τίς ἐπειοχλή τὰ τοιοῦτα χω-
ράφια τὰ ἐγὼ ἀμφηαίρωσαν εἰς τὸ μοναστήριν· ἐν
πρώτις ἔχει τὸ ἀναθημα παρα (πατρός καὶ υἱοῦ) καὶ
ἀγίου πνευματος καὶ τῶν ἀγιῶν (ιβ' ἀποστόλων· καὶ
τῶν) τῆς θεοφόρων πατρῶν· καὶ (ἔστω ξένος τῶν
χριστιανῶν καὶ δια τιμορίαν ζημιούσθω
ισχυρισματα ρ'. σκιφάτα ἐν παρουσία
μαρτυρων· † ἑμφρίδας ὁ ἀδελφός ρομυέρτου) τοῦ αυ-
θεντου μαρτυρ· † ἐλία ὁ αὐτ(ἀδελφος τοῦ αὐτοῦ)
αυθεντου μαρτυρ· † ὁ πρεσβύτερος λέο
ισχυρισμα ἀπὸ κορητου υἱος μος θεοδῶσι
μαρτυρ· † ἐγραφη χειρι (Νικήτου) ἱέρως
καὶ νοταρίου μητὶ μαρτίο εἰς τας ἡμερα
γ'. εἶτους ςχ'. ἡδικτιωνος ιε'. †.

† Signum manus Roberti domini Caciani filii Gui-
lielmi Caucigiani, simul cum meis fratribus Guiliel-
mo et Omfrida. Offero ego Robertus Sanctissimae Dei-
parae de Pertusia meoque monasterio territorium si-
tum in loco, ubi dicitur Strata Consina, pro anima pa-
tris mei et matris meae meorumque fratrum et mea
ipsius, ut habeat potestatem ipsum colendi, quemad-
modum facit de aliis quae possidet idem monaste-
rium, usque ad finem seculorum. Fines vero eiusdem
territorii sunt, a Strata Consina, ut descendit torrens
de Vado malo iuxta territorium Constantini Manu-
fradae, et ut recta ascendit Serra S. Angeli, et supra
S. Angelum vadit ad Petram firmam, ubi est Lenti-
scus, et ducit ad medium viae publicae, et descendit
ad viam, et clauditur in eodem torrente de Vado malo.
Quod si tempore procedente molestiam quis inferre
tentaverit de huiusmodi territorio, quod ego mona-
sterio obtuli, in primis maledictus sit a Patre, et Filio,
et Spiritu Sancto, a XII Apostolis et a tercentis octo
et decem divinis Patribus, et separatus sit a christia-
norum communiōne, et poenae nomine, ob praevari-
cationem sanctae crucis, solvat centum scyphatos....
Praesentibus testibus. † Omfridas frater domini Ro-
berti testis. † Elias frater ipsius domini Roberti testis
† Presbyter Leo Vicecomes de Corneto filius. .
. Theodosius testis. † Scriptum manu Nicetae
presbyteri et notarii, mense martio die...feria tertia,
anno 6600, indictione XV.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 10.)

LV.

1092 — Mense Iunio 15 — Indict. (XV).

Guilielmus de Fabali et frater eius Rogerius donant ecclesiae SS. Trinitatis Cavae templum S. Michaelis cum vineis ceterisque ipsius pertinentiis.

† † † Εν ονοματι τοῦ πατρος και του υιου και τοῦ αγίου πνευματος. σιγον χυρος γουδελμος τῶν Φαυαλῶν και ο ἀδελφός αὐτοῦ ρουκερυος ο τον τημῶν και ζωοπήρον σταυρων ἴδια χύρου καθαρένομαι τη σημερον ἡμερα μινύ ιουνιο ης τας 15. και φενομεν ἡμον αφερονω τον πανσεπτόν ναόν τοῦ αρχυστρατιγου μιχαηλ ης τον πανσεπτον ναον τις αγιας τριαδος της καυας μετα σι τὰ αμπέλυα και τὰ χῳράφια και τα ἡμερωδενδρία και ολον τω κρατος αὐτοῦ απο τῆς σημερων ἡμερα ηγα τα εχυ ω εγομενος και να τα εχυ οἷς την εξουσίαν αὐτοῦ νῦν και οἷς τους απαντας και διηγεκεις χρονους, και εγὼ γούδελμος τον Φαυαλον ηγα τον υσηθήσω το μοναστηριῶς τον πλεον δινομε πασας τας ἡμερας της ζωης μου και εν αρα φανω πρωτε καιριῶ και χρονω ζυτοῦντα το μοναστυριῶν ὅτε εγο ηγε ἀδελφον υτε αλλος της πρωτος εστω αναθεμα παρα πατρος και υιοῦ και αγίου πνευματος. και των δωδεκα αποστῶλων και τον τρύακῳσιον 1 και οκτω θεοφορων πατερων κλυρονηῶν και την αγχωνα του νοδα παρρουσιαν μαρτυρων. γραφειν δια χυρος λουκιδού υιου ανδρεου ηερως της μωραμινῶς † λεος υισκομης μαρτυρ † γροσσος ηερέος μαρτυρ † ιωαννης ω κρυτπος μαρτυρ † χαρνερτος μαρτυρ † ιωαννης του κυλεντου μαρτυρ † υασιλυος της κυριας κυλουμυας μαρτυρ ετει 5χ' ηρηδικτιωνος β'.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 12.)

† † † In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum manus Guilielmi de Fabali et fratris eius Rogerii. (Nos), qui sanctam et vivificam crucem effinximus propria manu hac die XV mensis iunii, declaramus offerre venerabilem ecclesiam supreni Ducis Michaelis venerabili ecclesiae S. Trinitatis de Cava cum vineis et terris et arboribus fructiferis et omnibus pertinentiis eius ab hodierna die; ut ea possideat hegumenus, habeatque in sua potestate amodo et in perpetuum, et ego Guilielmus de Fabali monasterio subveniam pro meis viribus omnibus diebus vitae meae. Si vero aliquando apparuero monasterio litem illaturus sive ego, sive frater meus, sive quisquam alius, primum maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a duodecim Apostolis, et a tercentis octo et decem divinis Patribus, et pro hereditate habeat laqueum Iudae. Praesentibus testibus, scriptum manu Lucidi filii Andreae sacerdotis de Myromanna. † Leo Vicecomes testis. † Grossus presbyter testis. † Ioannes Crispus testis. † Charbertus testis. † Ioannes de Cilento testis. † Basilius de domina Columba testis. Anno 6600, indictione II.

LVI.

1093 — Mense Ianuario — Indict. (I) — Styli.

Comes Rogerius declarat Theodotam filiam Gannadei legitime possidere nonnulla praedia, quae iniuste sibi vindicasse a Simeone ceterisque eius fratribus accusabatur.

† Κατα ἰαννουαριον μηνῶ. τοῦ ἔτους 5χα' ηρηδικτιωνος 1. Ὅντος καμῶ κάμητος (ρουκερίου) εἰς τὸ στυλον ἔλθον πρός με ὅτε σιμίον και ὁ χαμενιαν σὺν των ἀδελφῶν αὐτῶν ἐνάγωντες ἡμῖν τὴν θυγατέρα γαυαδέου

† Mense ianuario, anno 6601, indictione V. Cum ego Comes Rogerius degerem Styli, ad me accesserunt Simeo et Chamenias cum fratribus suis, nobis accusantes filiam Gannadei Theodotam, quod iniuste ipsa

τὴν Θεοδώτην ὡς ὅτι ἀδίκως ἐκατήρπαξεν αὐτῶν ἢ αὐτῆς Θεοδώτη τὴν ὑποστασιν τοῦ πιλλικκηρίου. Ὅθεν ἐκ τούτου ἐπροστάξα καγὼ κάμητα ρουκερίου τὴν θυγατέρα γανναδέου τῆς Θεοδώτην τῷ κριτηρίῳ ἡμῶν ἀχθῆναι· ἀχθέντος δὲ αὐτῆς καὶ ἐρωτιθέντος παρ ἐμοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων μου ἢ ἄρα οὕτως ἔχη ὡς ἡ ἐνάγωντες Φασκοῦν, ὅτι ἐκατήρπαξε ἐπ' αὐτῶν τὴν τιαύτην ὑπόστασιν τοῦ πιλλικκηρίου. ἢ δὲ γυνὴ ἀντέφη λέγων μὴν ἐν τῇ αὐθεντίᾳ μου οὐτι οὔτι μιαν δυναστείαν οὔτι κατ' ἀρπαγμα ἐπὶ αὐτῶν εἰς τὰ τῆαῦτα χωραφία μῶν· ὁ πατήρ μου ὁ γανναδεὺς ἐκείνος αὐτὰ ἐπροδεσποσεν καὶ ἐκρατήρην ὡς αὐθέντης καὶ ἀρχῶν καὶ εἰς προίκην μοι αὐτὰ ἀπέδωκε· ταῦτα δὲ αὐτῆς εἰπόντος ἐπιρυσάμεθα τὸν σεμίον τοῦ ὑποδείξει ἡμῖν μαρτυρας ὅτι μετὰ τὴν θανάτην γανναδέου ἐκατήρπαξε ἡ Θεοδώτη τὰ τῆαῦτα αὐτῶν χωραφία καὶ ἵα χαθῆν ἢ γυνὴ. οὗτοι δὲ οἱ ἐνάγωντες οὐκ ἴσχυσαν τοῦτο ὑποδείξει. οὔτε ἐγγράφῳ οὔτε ὑπο μαρτυρῶν. τοῦτων δὲ ἀπορισάντων, ἐπροσέφερον ἡ Θεοδώτη τοὺς ἀρχωντάς μου ἐνόμιον ἡμοῦ κλητῶς ρουκερίου. λέγω δὲ τὸν ἐπισκοποῦν τὸν μεσιμερίον, καὶ τὸν μαλεῖον πρωτοσπαθαρῖον καὶ τὸν ἔρμιννον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχοντας στυλοῦ καὶ ἐρώτησα αὐτοὺς καὶ ὠρκισαν ἵνα ἡμῖν εἶπον τὴν ἀλήθειαν τοτὶ γινώσκωσι ἐκ τὰ τῆαῦτα χωραφία τὰ λεγόμενα τοῦ πιλλικκηρίου αὐτῆς δὲ ἀποκριθέντες μοι ἕξ ἐνος στόματος εἶπον ἐν ἀληθείᾳ καὶ φανερῶς τὰ τῆαῦτα χωραφία ἕκπαλι τῶν χρόνων ἐκράτησε καὶ ἰδεσποξεν αὐτὰ ὁ γανναδεὺς καὶ οὐ δεσποξας ἤκουσαμεν τοὺς θυγατέρας ἐναγοντας ὁ ταῦτα ἀκούσας καγὼ κλητῶς ρουκερίου καὶ μαδῶν τὴν ἀλήθειαν παρὰ τῶν ἡμῶν ἀρχόντων ἀπέδωκε τὰ τῆαῦτα χωραφία πρὸς τὴν Θεοδώτην τὴν θυγατέρα γανναδέου καὶ ὑπὲρ τούτου προστάττω ἀπαντας τοῖς ὑπο τὴν ἐξουσίαν μου στρατηγοῖς καὶ υσεκμήτας· ἵνα ὅπου δ' ἂν εἰσὶν τὰ κρατήματα γανναδέου παρ' ἕξ τῶν ἡμῶν κουλτουρῶν καὶ τῶν ἀρχόντων μου, ἵνα ἐχῶσιν αὐτὰ ἡ θυγάτηρ γανναδέου ἢ Θεοδώτη καὶ ἡ ἀλφάρα ἐξῆς λέγω δὲ τῆς δὶάκρκτησεως μου καλαυρίας ὅπου δ' ἂν εἰσὶν, καὶ διὰ τούτου καὶ προστάττω ἐπίσης τῷ παραποδωτικῷ δικαίωματι καὶ σιγιλλίῳ του μίτινα τον εἶπο τὴν χεῖρα μου ἐξουσιάζωντον ἐνόχλησιν ποιησοῖσι· καὶ οὐ μικρὰν τὴν ἀγανάκτησιν παρ ἐμοῦ ὑποστῆσεται μὴ νι τινα ἰκσιουτω ἀπο παροῦσαις αὐτὰδελφαις χωραφία καὶ ἀμπελα μίαν ἡμέραν καὶ μιαν νύκτα ἵνα ἔχουν αὐτάς παροῦσαι ἀδελφαι τὸν σεμιόνα καὶ τοὺς

Theodota ab eis usurpaverit possessionem Pillicciani. Quamobrem ego Comes Rogerius iussi filiam Gannadei Theodotam ad meum tribunal adluci. Cum autem ipsa adducta et interrogata fuisset a me meisque proceribus, num ita se res haberet uti accusatores asserebant, quod ab ipsis huiusmodi possessionem Pilicciani usurpaverit, mulier respondit dicens coram me domino: Pater meus Gannadeus, cum nullo prae potenti imperio, nec usurpatione (*rerum*) ad eos (*accusatores spectantium*) in antedictis praediis maneret, eadem tenuit et possedit ut dominus et arbiter, ac mihi pro dote tradidit. Haec autem cum ipsa dixisset, mandavimus Simeoni, ut per testes demonstraret, post mortem Gannadei Theodotam usurpavisse praedicta eorum praedia, ut mulier convinceretur. Accusatores vero non potuerunt id probare neque scripto neque testibus; sed cum carerent his, Theodota adduxit proceres meos coram me Comite Rogerio, nempe episcopum Mesimerium, et Maleinum Protospatharium, et Erminnum, et reliquos proceres Styli; et interrogavi eos, et iurarunt se nobis dicere veritatem de eo quod cognitum haberent quoad praedia quae dicuntur Pilicciani. Illi autem mihi respondentes una voce pro veritate et luculenter dixerunt: Praedicta praedia ab antiquis usque temporibus possedit et tenuit Gannadeus, et numquam audivimus accusatores filiae fuisse dominos (*eorumdem praediorum*). Hisce auditis ego Comes Rogerius, cum veritatem a meis proceribus cognovissem, reddidi haec praedia Theodotae filiae Gannadei, et propterea mando omnibus, qui sub nostra sunt iurisdictione, Strategis et Vicecomitibus, ut ubicumque extant possessiones Gannadei extra praedia mea meorumque procerum, ea in posterum habeant filia Gannadei Theodota et Alphara, nempe in ditione mea Calabriae ubicumque sunt. Quare item praecipio hac adiudicationis sententia et sigillo, ne quis meorum officiorum molestiam tibi inferat, in indignationem nostram vehementem (*si secus fecerit*) incursum; neque quisquam sibi vindicet a praedictis sororibus praedia et vineas, ne una quidem die et nocte, quae ipsae sorores possideant, et potestatem habeant expellendi Simeonem

αὐτοῦ ἀδελφοὺς ἀπεδιόξοντα αὐτοὺς ἐκ τῆς τιαυτῆς ὑπόστασιως. Ἰστέρηα δὲ καὶ ἐκύρωσα τῇ διμολιδω μου βούλλη. μηνι καὶ ἰνδικτιωνι τοῖς προγεγραμμένοις.

† ρουκέριος κόμης καλαβρίας καὶ συκελίας.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 4.)

et fratres eius a supradictis bonis. (*Hanc*) autem (*sententiam*) confirmavi et roboravi mea plumbea bulla, mense et indictione antedictis.

† Rogerius Comes Calabriae et Siciliae.

LVII.

1093 — Mense Maio — Indict. I.

Rogerus Calabriae et Siciliae Comes describit fines cuiusdam praedii prope Stylum positi, quod Leoni Catananci donaverat.

μηνι μακίω ἰνδικτιωνος ἀ' εἶτους ςχά'.

† Σιγίλλιον γενόμενον παρ ἡμου ρουκέριου κομητος καλαβρίας καὶ συκελίας. Καὶ ἐπίδωθ' εἰς σέ· λεοντα καταναγκη· ἐπίδ' ἐτίδ' ἡσάμεν· τοῦ σινοριάσιν σοι χωραφίον ὅπερ σὶ δέδωκα ἐπικάτω του στόλου. διὰ τὸ μὲ ἔχιν ὡς φίλον· καὶ ἀμπιλόνας. Ὁ καὶ πεπίεκα. ἔστιν δὲ ὁ σινοριάσμος· ἀντὶ σίνορον τοῦ ἁγίου λεοντιου· ἐκ τῶ ὄνβριτον πιγάδι καὶ καταβεί τὸ ριάκι. καὶ ἀπόδιδ' εἰς τὸν πόρον τοῦ ἁγίου λεοντιου· καὶ ὑπ' αὐτὸ μόνωπατιον κατὰ ἀνατολάς καὶ ἀπανδιδ' ὑποκάτο τὸν χωραφίον τοῦ ἀρέθου· ὅπου ὑπαρχει ἡ ἀμπιδικ· εἰς τὴν στραταν καὶ ἀναβένι το σινορον τοῦ ἀρέθου· εἰς τὸ νουνίτζην καὶ συνκλή εἰς τὸ λιθαρί σου συν το ἀγρίλλιον εἰς τὸ ἀντισύνορον τοῦ ἁγίου λεοντιου καὶ καταβένι τὸ ριάκι κατὰ ἄρκτρον ἄχρι εἰς τὸ ἀμπέλι τοῦ ἁγίου λεοντιου· καὶ συνκλή εἰς τὸ οἰμυριτον πιγάδι· οὗτος δὲ διεχορίστη ἔντος μου εἰς το λιβάδι τῆς μαγίδας ἀπερχομένου μου· εἰς κουσιαν· καὶ σφραγισθη τι δια σινιδη μου κηροβούλλη μηνι καὶ ἰνδικτιωνι τοῖς ἀνωτέρω γεγραμμένοις † ρουκέριος

πιτῶν δὲ σὶ καὶ τὴν ἐκκλησιαν· εἰς τα τιαυτα χωραφια καθως σὶ ἐπροσταξεν ἔσους δὲ ξένους δινηθης συναθροισιν ὀθνεύους να μὶ εχσιν ἀνεγκλημα εχσιν σὶ καὶ αὐτοὺς ἀκολίτως ἀπο των στρατηγων· καὶ υισκομητων· καὶ τρ·μαρχων ταυτα σὶ ἀπεχαρισάμη· ἐνόπιων ρουμβέρτ·υ βουρελλου.

† σιγίλλιον γενόμενον terra de Catananchi.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 5.)

Mense maio, indictione I, anno 6601.

† Sigillum factum a me Rogerio Calabriae et Siciliae Comite, tibi que Leoni Catananci traditum. Cum statuissem fines ponere praedio, quod una cum vineis dedi tibi in parte Styli inferiore, quia te ut amicum habeo, quod et feci, fines sunt: e regione finium sancti Leontii, iuxta aquae pluvialis receptaculum, et descendit rivulus et vadit ad transitum sancti Leontii, et ducit semita ad orientem, et pergit infra praedia Arethi, ubi est vineola secus viam, et ascendit finis Arethi ad collem, et clauditur ad saxum tuum cum oleastro ad oppositos fines sancti Leontii, et clauditur ad aquae pluvialis receptaculum. Sic igitur divisum est, cum essem in prato Maidae profecturus Consentiam; et signata fuit (*haec chartula*) consueto meo cereo sigillo, mense et indictione suprascriptis. † Rogerius.

(*Cura*) autem tu et ecclesia ut in hisce praediis, sicut praecepi, quotquot potueris peregre advenientes congreges, (*qua in re*) culpaе non sis obnoxius, eosque habeas sine molestia Ducum et Vicecomitum et Turmarcharum. Haec tibi gratiose concessi coram Roberto Burello.

† Sigillum factum.

1093 — Mense Septembri — Indict. (II).

Alexander de Claromonte eiusque frater Riccardus offerunt Deo et S. Mariae de Zosimo monasterium S. Onuphrii in agro civitatis Nohae.

† συγνος χειρος αλεξανδρου κληρομοντε.

† συγνος χειρός ρικαρδου αδελφου αυτοῦ.

Εν ονοματι τοῦ πατρος και τοῦ υιοῦ και τοῦ αγίου πνευματος· ἡμεῖς οἱ προγεγραμμειοι ὅτε ἀλέξανδρος και ρικκάρδος αδελφος μου. οἱ τὸν τυπον του τιμιου και ζωοποιου σταυρου καθύπογράφαντες τὰ δε ὀνοματα υμῶν και τα ἐπὶ οὐμα γραφέντα δια τοῦ νοταρίου φενώμεθα ἀφιεροῦντες εἰς τον θεον και εἰς την παναχραντον αυτοῦ μητερα εἰς τὴν ἀγίαν θεοτοκον του κυρ ζώσιμου την μονην τοῦ αγίου ονουφρίου τὴν ἐπονοιαζομενην του καιποσύρτου την ἀπερ κείται εἰς τὴν διακράτην τοῦ θεοτηριτου κίστρου νοῶν. εἰς την τοπωθεσιαν τοῦ ποταμοῦ σαρμεντου και πάσαν τὴν διακράτην της προλεχθῆσης μονῆς τοῦ αγίου ονουφρίου τῶν τε ἀμπελιων χωραφιων μύλων. εστιν δε ο περιορισμός τοῦ επικρατήματος τῆς μονῆς τοῦ αγίου ονουφρίου κατὰ μὲν ἀνατολῆς ἡλίου εστιν ὁ ποταμος τοῦ σαρμεντου και ἀναδίδαι εἰς τὸ βυακὴν τοῦ φαρακλῶ και ἀναυεννι τὸ ἴσον και ἀποδίδαι εἰς τὴν πηγην τῆς πλάκας και ἀπὸ τῆς προρηθῆσης πηγῆς ἀναυάινει τὸ ἴσον και ῥύπτει εἰς τὴν σέρρα τῆς παλουμβάρας και βαίνει τὸ ἴσον και ῥύπτει εἰς τὸν ποδα τοῦ ὄρους κοσπιλλινγγου και ἀπορῥύπτει ἀπεκείθεν εἰς τον βυακην τοῦ κλατζα μαλα και κατὰναίει εἰς τον προρηθεντα ποταμόν τοῦ σαρμεντου. την επικρατην καθῶς προεγράψαμεν ταύτην διδωμεν εἰς τὴν ἀγίαν θεοτοκον τοῦ κυρ ζώσιμου. και βοσκειν δε τὰ κτήνη αὐτῶν ἀκολῦτως εἰς πάσαν αλλην επικράτησιν χωρας νοῶν. και κατακρίπτειν ταυτα δε ἀφιεροῦμεν περὶ ψυχῆς ἡμῶν σωτηρίας και των ἡμετέρων γωναίων και πάντων τῶν χριστιανῶν ἵνα ἡμᾶς ἔχουν ἐν ταῖς προσειχαῖς τῶν μοναχῶν αὐτῶν και τῶν ἀδελφῶν πάντων μεχρι τερματων αἰωνων και ἵνα καλιεργήσουσιν την ἀγίαν τοῦ θεου εκκλησίαν και σικίσουν την ἀγίαν τοῦ θεοῦ μονήν· και εἰάν δὲ φανῆ τις ποτε καιρω η χρονω ἵνα τοῖς ἐναντιῶσι και κακοποιήσῃ ἢ καταλῦσαι τὸ τοιοῦτον χαρτιον ἢ ἐμποδιᾶδῃσαι τὴν τοιαυτην ἀφίερωσιν τὸ ἀπερ ἀφιερώσαμεν ἡμεῖς εἰς τον θεον και εἰς την πανάχραντον αὐτοῦ μητερα μη γένοιτο ἵνα πλη-

† Signum manus Alexandri de Claromonte.

† Signum manus Riccardi fratris eius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Alexander, et Riccardus frater meus, qui signum venerandae et vivificae crucis exaravimus, nostra vero nomina et cognomina manu notarii, offerimus Deo, eiusque purissimae Matri Sanctissimae Deiparae de Cyr-Zosimo, monasterium S. Onuphrii dictum de Camposyrto, quod est in pertinentia civitatis Nohae a Deo servatae iuxta flumen Sarmenti, cum omnibus possessionibus ad praedictum monasterium S. Onuphrii pertinentibus, vineis, agris, molendinis. Sunt autem fines pertinentiae monasterii S. Onuphrii huiusmodi: ad orientem flumen Sarmenti, et vadit ad rivum Pharaeli, et ascendit recta, et pergit ad fontem de Placa, et a praedicto fonte ascendit recta, et declinat in Serram Palumbarae, et vadit recta, et iungitur cum radicibus montis Cospillingi, et deinde adiacet rivo dicto Clatza Mala, et descendit ad praedictum flumen Sarmenti. Hanc possessionem, ut supra diximus, concedimus S. Deiparae de Cyr-Zosimo, itemque (potestatem damus) lignandi et sua armenta pascendi sine impedimento in omni alia pertinentia agri Nohae. Huiusmodi autem oblationem facimus pro salute animae nostrae nostrorumque parentum, et omnium christianorum, ut nostri commemoratio fiat in orationibus monachorum ipsorum, et omnium fratrum usque ad saeculorum finem; et ut pulcrius exornent sanctam Dei ecclesiam, et amplificent sanctum Dei monasterium. Et si quis aliqua occasione vel tempore apparuerit, qui eis adversetur et male faciat, aut hoc instrumentum infringere velit, aut esse impedimento huiusmodi concessioni, quam nos fecimus Deo eiusque purissimae Matri, absit ut Deus eius voluntatem impleat, sed sit ut Dathan et Abiron et Core, quos terra dehiscens absorbit, et sit maledictus a Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et habeat laqueum Iu-

ρῶσι κύριος τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀλλ ἔστω ὡς δαδάμι καὶ ἀνηρῶ καὶ κορέ ὄυς χάνασαν ἢ γῆ κατεπιεν αὐτοὺς καὶ ἔστω ἀναθάμι παρὰ θεοῦ παντοκράτορος καὶ τῶν τιη' ἀγίων θεοφορων πατέρων καὶ τὴν ἀγχονη ἰουδα τοῦ προδοτοῦ καὶ ἔχει μέρος μετὰ τοὺς κρᾶζοντας τὸ ἀρων ἀρων σταυρωσον καὶ ἔστω ξενος ἐκ τῶν ἀγαθων ἂν ἤτοιμασεν ὁ θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτον. καὶ εἰθ οὕτως μένει ὠχυρα καὶ βευαία καὶ ἀπαρασαλευτος ἢ παρ ἡμῶν γεναιμένη ἀφίέρωσις καὶ ἡ γραφή ἢ τις ἐγένετο κατενωπιον τῶν ευρεθέντων ἀξιοπιστων μαρτυρων ἐγραφή ἢ τιαύτη ἀφίέρωσις διχ χεῖρος νικολαου νοταριου υἱου χρυσοιωαννου ἐν ετει εσχβ' ἰνδικτιωνι γ' μηνι σεπτεμυριω εἰς τὴν σαββατου ἡμεραν ὡρζ ε' ἰνδικτιωνος τῆς προγραφεισης·

† ἀλφείρις ἐξουσιαστής κυρ ἀλεξάνδρου μαρτυρω τον τιμιον σταυρον.

† χαρυερτος του μαρωλλου μαρτυρω τον τιμιον σταυρον.

† γοττωφρεδος μαρτυρ δια τον σταυρον.

† ἀργήρος κρητῆς μαρτυρω τον τιμιον σταυρον.

† κανδίδος γαμβρος χρυσοιωαννου μαρτυρ δια τον σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 43.)

dae proditoris, et partem cum iis, qui clamaverunt: Tolle, tolle, crucifige eum; et expers sit bonorum quae praeparavit Deus diligentibus ipsum; et nihilominus rata, firma et inconcussa permaneat haec nostra concessio et instrumentum, quod conditum est in praesentia fide dignorum testium qui interfuerunt. Scripta est haec oblatio manu Nicolai notarii filii Chrysoioannis, anno 6602, indictione III, mense septembri, die sabati, hora VI, indictione suprascripta.

† Alferis ex proceribus domini Alexandri testis sum per venerandam crucem.

† Charbertus de Marollo testis sum per venerandam crucem.

† Gothofredus testis sum per crucem.

† Argyrus Iudex testis sum per venerandam crucem.

† Candidus gener Chrysoioannis testis sum per crucem.

LIX.

1094 — Mense Septembri 15 — Indict. III.

Comes Rogerius donat Brunoni ceterisque eius sodalibus eremitis tum homines, quorum indiculus in hac membrana consignatur, tum Gannadei molendinum in Arsaphiae territorio situm.

† τοῦτο ἐστὶν τοῦ κατόναιμα τὸν ἀνδρωπων στυλιτων οἷς δεδουκα ἐγὼ κομης ρουκεριος εἰς τον πνευματικὸν μου πατηρ κυριον υρουῖνου καὶ εἰς τοὺς λυποὺς ἀδελφους τοῦς ἐριμιτᾶς του γραφειν σετ' μυριου εἰς τας ε' ἰνδικτιωνος γ' ἔτους εσχγ'. — βασίλιος μακεδων — ὄγιτζους — ὀλίνας — ο λεντυτζις — γεώργιος ἀρδιαστος — γρηγοριος καλογεριτζης — βασίλιος τῆς κομητους — θεωδορος ἀδελφος αὐτου — νικολαος ο υουκοττας — καὶ γαλατος ο τουρνηχος εἰσι ι' ταυτος τους ἀνδρωπους σπεργω εἰς τιν ἁγιαν ἐκκυσίαν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφους μετὰ παντα τα δεσποζόμενα αὐτοῖς τιν σήμερον κυνιτὰ καὶ ακυνιτὰ καὶ ὅς κελῶς εἰσιν τιν σήμερον γινεῖν καὶ τέχνις αὐτὸν ἐνα μίτις πος ἐνοχλῶσι μίτε ἐν-

† Hic est indiculus hominum Styli, quos ego Comes Rogerius dedi spirituali meo patri domino Brunoni et ceteris fratribus eremitis, scriptus die quinta decima septembris, indictione III, anno 6603 — Basilius Macedo — Ogitzus — Olivas — Lentytzis — Georgius Ardibastus — Gregorius Calogeritza — Basilius de Comite — Theodorus frater eius — Nicolaus Bucottas — et Galatus Turnichus, sunt decem. Hos homines confirmo sanctae ecclesiae et fratribus cum omnibus rebus ad ipsos nunc pertinentibus, mobilibus et immobilibus, et sicuti nunc extant, cum mulieribus et filiis ipsarum, eo quidem pacto, ne quis unquam vobis molestiam, damnum vexationem-

γισι μιτε παρασαλεισι και ο μικραν τιν αγανακτισιν
 παρ μου σχυ δουουμι δι τοις αδελφοις και τον μυλον
 του γανναδειου επι εκτιν διακρατηριν τις ασφαφους εστιν
 προς δι περισσουτεραν ασφαλιαν εσφραγισθη τη δια-
 μουλυιδο μου ουλλη μηνι και ινδικτιωνι τοις προγε-
 γραμμενοις.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 6.)

que inferat; et (si hoc fecerit) non parum indignationis
 a me feret. Dono insuper dictis fratribus etiam mo-
 lendinum Gannadei, quippe quod extat in agro Ar-
 saphiae. Ad maiorem vero securitatem signata est
 (praesens scriptura) mea plumbea bulla, mense et
 indictione suprascriptis.

LX.

1097 — Mense Februario — Indict. V.

Indiculus hominum, quos Comes Rogerius donat Eremitis Styli commorantibus Arsaphiae.

† τούτο εστιν του κατονομαν τον ανθρωπων ος
 εδοξα εγω κομης ρουκεριος εις τοις εριμιτας του στυ-
 λου οι κατοικουντες εις την αρσαφωαν. μηνος Φεβρουα-
 ριου ινδικτιωνος ε΄.

ιωάννης μακρής — γεόργιος αδελφος — σισίνιος αδελ-
 φος — ουλεντος υιός σισιγη — γεοργιος αδελφος —
 παυλος του μοίσουρι — κόστας του πρεσβυτερου μο-
 λου σιν του αδελφου — τα παιδια ιωαννου ατζημανου
 — θεόδωρος ογιτζος — πέτρος ατζημανας σιν του α-
 δελφου — κόστας ατζημανας — λεων ουκούτιας —
 ο πρεσβυτερος νικόλαος του καραμαλου — πανταλέων
 γαλιανος — βασίλειος σικελός — νικόλαος υιός αυτου
 — νικόλαος καραμαλος — λεων ο κνήτζας — ιωαννης
 αρδαβαστος — λεων ποιμαρση — λεων ο αρδαβαστος
 ιωαννης υιός αυτου — οι παιδες μάνδαρανη — ούρσα του
 κοφορινου σιν τον παιδων αυτης — οι παιδες του λι-
 καστου — πέτρος σκόγκτος — θεοφανίος του μασκού-
 ληστου — νικόλαος ο μαγλουφας — η χηρα του μου-
 σόρη — σέργιος υιός του αρκουμεινου — χρίστος του
 μουσουρη — η χηρα του αργιλλου μετα παιδιτων — η
 χηρα του σικλου μετα παιδων — η χηρα του σκι-
 λαρη — ηρίνη του σκοτου μετα παιδων — μαρία του
 νικιτου μετα παιδων — οι παιδες της θεκτιστης —
 μαρίνα μοναχη — μαρία ουκατισα μετα παιδων — βα-
 σιλου σιν τον παιδων — ο πρεσβυτερος καλός σην του
 αδελφου του θεόδωρου — γρίγοριος καλογερίτζης —
 κοστας λημάς — θεοδωρός αρδαβαστος — γεοργιος α-

Anno ab incarnatione. domini. Millesimo. nona-
 gesimo. VI. indictione. V. Ego rogerius calabrie co-
 mes et siciliae deo et beatae mariae semper virgini.
 et. Magnifico. Brunoni. et fratri lanuino. et ceteris
 fratribus de heremo eorumque successoribus ibi deo
 famulantibus concedo imperpetuum possidenda ea
 que in superiori greca Karta posita sunt. pro dei
 amore atque pro peccatorum meorum remedio. do-
 no ad habendum villanos in territorio stili. No-
 mina vero villanorum grece suprascriptorum quos
 fratribus supradictis dono haec sunt. Iohannes ma-
 eri. Georgius frater eius. Sisinnius frater eius. Vo-
 lentas filius Sisinni. Georgius frater eius. Paulinus.
 Costa de presbytero mule cum fratre suo. filii io-
 hannis de achimanna. Theodorus gicius. Petrus a-
 cimanna cum fratre suo. Costas acimanna. Leo bu-
 cutias. Presbyter nichola caramallo. Pantaleos ga-
 lianos. Basilius sicelos. Nicholaus filius eius. Nichola
 caramallo. Leo canicia. Iohannes ardavastos. Leo
 pumarisis. Leo ardavastos Iohannes filius eius. fi-
 llii mandarani. Ursa de copsorino cum filiis suis.
 filii de licasto. Petrus de scoto. theophani masculi-
 stius. Nichola manglufas. Vidua de mosura. Sergius
 filius arcumanni. Grisonas de musuri. Vidua de ar-
 gilla cum filiis suis. Herini de sicelo cum filiis suis.
 Basilius de scolari. Herini de scoto cum filiis suis.
 Maria de nuchita cum filiis suis. filii theoctisti. Ma-
 rina monachi. Maria bucutilla cum filiis suis. Basi-
 la cum filiis suis. Presbyter calo cum fratre suo
 theodoro. Gregorius calogericus. Costa livas Theo-
 dorus ardavastos. Georgius frater eius. Nichola bu-

διδυμος — νικηλαος βουκουτίας — βασιλειος τοῦ μακρο-
 θου μετα αδελφου — θεοδωρος λεντιτζής σην του α-
 δελφου — αρκουδιος γιτζο σιν τον παιδων — βασιλειος
 κουφός — μιχαηλ τοῦ περδεκαρου — βασιλειος ο κόν-
 παρατος — αρκουδιος καίλλαριος — γαλατος σιν τοῦ
 αδελφου — κοιστας νγαλατης — αρκουδιος αδελφος
 τοῦ ηγουμένου τοῦ αγιου γεωργιου — μολές με τους
 υιούς αυτου — αρκουδιος πλατζαρης με τον αδελφον
 θεοδωρον — στέργω δε συ και μετα τοῦτεν ολους τοῦς
 ξηρους τοῦς ερχαμένους εἰς τιν χωραν τον ερημιτων τοῦ
 εχην σας αυτοῦς ακολιτως. διότι εχουν ακοῦμανδευ-
 θήν γρε σας· τοῦτεν παντος εδοκα εἰς τοῦς ερημιτας
 στυλου υπερ ψυχικης μου σωτηριας και τον γονεον μου
 και οἶδιον μου· ἔχην σας αυτοῦς ακολιτως· ου ποτε
 στρατηγων υισκομητων τουρμαρχων· και λιπων παν-
 των εξουσιαστων· προς δε περισσοτεραν ασφάλιαν· ευουλ-
 λωθη τό διαμολυδο μου ουλλη μητι και ινδικτιωνι
 τοις ανοτερω γεγραμμενοις. Εν ετει ςχε' ετει.

cutias. Basilius machedo cum fratre suo arcudio.
 Theodorus lenticius. Arcudius gicio cum filiis suis.
 Basilius cuso. Michael perdicaris. Basilius conte-
 ratus. Arcudis de cellari. Galat cum fratre suo leo.
 Costa niblat. Mule cum filiis suis. Arcudi plastara
 cum fratre suo theodoro. Concedo etiam eis adve-
 nas qui se voluerint eis commendare. Quod actum
 est testa et concedente. Adelaide. coniuge. mea et
 Malgerio filio meo. Willelmo. de alta villa. Iosber-
 to de luciaco. Roberto borrello. Pagano de gorgiis.
 Rogerio de stilo. Iohanne prothonotario de tragi-
 niis. Nichola de mesa. Giraldo capellano meo. et
 Fulcone fratre eius capellano meo. Hugone de mel-
 fia. Jeremia de sancto egidio capellano meo. Hanc au-
 tem donationem meam si ego aut comitissa post
 mortem meam aut aliquis heres meus aut quelibet
 alia persona violare aut decurtare temptaverit. nisi
 ad condignam satisfactionem venerit coram heremitis.
 anathemate feriatu insanabili.

(Ex originali membrana bilingui Archivi Neapolitani—n.º 7.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

† Hic est catalogus hominum, quos ego Comes Ro-
 gerius donavi Eremitis Styli qui habitant Arsaphiae,
 mense februario, indictione V.

(Quum in antiqua versione nihil immutatum sit quoad
 hominum datorum nomina, ipsa heic omittuntur.)

Confirmo autem vobis vel praeter hoc omnes adve-
 nas venientes in regionem Eremitarum, ut eos ha-
 beat sine cuiusquam impedimento, quia commendati

vobis fuerunt. Haec omnia tradidi Eremitis Styli pro
 spirituali salute mea meorumque parentum et pro-
 pinquorum, ut ipsa habeatis sine molestia Strate-
 gorum, Vicecomitum, Turmarcharum, ceterarumque
 omnium potestatum. Et ad maiorem securitatem (hoc
 privilegium) meo plumbeo sigillo signatum est, mense
 et indictione supradictis, anno 6605.

LXI.

(1097) — Mense Iunio — Indict. V.

Alexius Comnenus mittit ad Odrisium abbatem Casinensem libras octo solidorum michelatorum et pallium
 triacontasimum pro precibus, quibus eius incolumitatem a Deo deposcebat.

Epistola eiusdem imperatoris (Alexii ad Odrisium
 abbatem).

Quae per praesentes nuntios vestros misse sunt lit-
 tere vestrae. allate sunt imperio meo. honorantissime
 abbas cenobi Sancti benedicti de monte casino, et per-
 lecte sunt ei, et ea quae continebant scripta intellexi,

et dilexi circa eum vestram bonam dispositionem,
 quoniam dum non vidissetis imperium meum, sum-
 mopere oratis pro eo. Viscera habentes circa eum. et
 in hoc aspicitur vestra virtus quae extat in vobis,
 quoniam et pacem praecepto dei observatis. cum im-
 perium meum quem numquam vidistis. taliter ex

latimo cordis diligitis. et oratis; quanto magis in illis quos vidistis atque cognoscitis. pacem proximi observatis. imperium meum debebat in hac praesenti estate descendere apud durachium. ad videndum comites qui in laggobardia sunt. et pactum ponere cum eis. de his quae scripserunt imperio meo atque mandavere. ipsi vero atque romani. sed accidit imperio meo infirmitas maxima. Idcirco prolongatum est aptum tempus. et ad praesens dimisit descendere apud du-

rachium. Si dederit deus incolomitatem imperio meo; ibit in alio tempore. in principio aestatis. deo prosperrante. Sed tamen vos orate imperio meo. et deus dispensabit quod proficuum est imperio meo. ac vobis omnibus. Missae sunt vobis causa memoriae ab imperio meo libre octo solidorum michalatorum. et pallium triacontasimum super altare vestrae ecclesiae. Missa est Mense junio. iudictione quinta a constantinopoli.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXVII verso, n.º 148.)

LXII.

(1097) — Mense Augusto — Indict. V.

Alexius Imperator laudat abbatem Casinensem ac reliquos coenobitas, et preces, quibus sospitatem eius a Deo flagitant, sibi pergratas esse declarat.

Epistola eiusdem imperatoris. ad eundem abbatem.

Et ab omnibus qui de ipsis partibus veniunt nobilibus ac virilissimis comitibus atque ducibus inno et ab ipsis honorandis praesulibus; certificatum est imperium meum serve dei propinque prudentissime ac sapientissime abbas de monte casino; de vestris maximis virtutibus. Et qualiter semper indesinenter opus habes operari omnia quae deo acceptabilia sunt. et non solum vester labor talis est; sed disciplinae atque ammonitiones vestrae circa eos tales sunt; acceptabiles deo et homines illuminantes. et quamvis minime te specialiter aspexit imperium meum. et satiatum est de vestris sanctis orationibus; sed ita dispositum est circa vestram venerabilita-

tem; quasi vos propriis oculis aspexisset cotidie. et loqueretur vobiscum indefinite. Et vult quatinus ad memoriam eius veniam cum vestras sanctas atque venerabiles orationes funditis ad deum. Et per vestras honorabiles literas sepius scribite nobis declarantes de vestris actibus et de his qui sub vobis sunt atque de ipsis partibus. De his autem quae de peregrinis dicendum est; qualiter deus prospere se habuit circa nos et circa illos usque ad praesens; novit imperium meum quod audistis a plurimis. Audiens autem apertius et ab istis nuntiis nostris. Missa est. Mense augusti, iudictione quinta a sanctissima urbe constantinopoli.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXVII verso, n.º 147.)

LXIII.

1097 — Indict. V.

Dotali instrumento denotantur bona mobilia et immobilia, quae ex parte Alphanax et Ioannis inter se nubentium datum iri spondebatur.

† 'Εν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. παναγία θεοτοκε, σὺν τῷ μωνογενεῖ σου υἱῷ καὶ θεῷ ἡμῶν εὐτυχὸς βοήθει ἡμῖν. ἴσιν τὰ οὐρανόθεν δοθῆναι παρ' ἐμοῦ βασιλίου πρὸς τὴν ἐκ

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Sanctissima Deipara simul cum unigenito tuo Filio et Deo nostro feliciter nos adiuva. Haec sunt, quae ego Basilius daturum me spondeo divinitus mihi concessae

θεοῦ δῶθεντα μοι συγγενοισσα ὀνόματι αλφαρανα· δι-
 δωμι δε αυτη ὄδωνῆν καὶ μοναπλω. καὶ σκουλαρι-
 κοιον. καὶ καλλιγια. καὶ μανδילה. καὶ λογων μιν
 θεορεθρου β' μοδια χωραφιων εις τὴν τόπωθεσιαν
 του καλαυροῦ. πλησιον πρεσβυτερου σπανοῦ. τὸ δε
 ἐμῷ ἀδελφῷ ἀπο οσπιτιων χωραφιων ἀμπελιων ἡ-
 μεροδενδρίων ορους μυλων την μεριδα εκ της πατρι-
 κης καὶ μητρικης κληρονομιας κατ ἀδελφον. καὶ τὰ
 ελεη του θεου.

† (παναγια τριας ο θεος ημων βοηθει ημιν. εισιν
 τα οφειλοντα δοθηναι παρ ημου) προς τον (εκ
 θεου μελλοντα γενεσθαι γαμβρων ονοματι ιωαννην δι-
 δωμι δε αυτω κρευαντοστροσιν εχοντα σαγιδας β' και
 προσ(κεφαλαιον σαγκοιν. καὶ στεγνατον και
 τιγγανην και περικην ομοιως. (δια φορεσηαις
 και απο) οσπιτιων χωραφιων ἀμπελιων ἡμεροδενδριων
 (την μεριδα) εκ της πατρικης και μη-
 τρικης (κληρονομιας κατ ἀδελφον. και τα ελεη του
 θεου· εγραφη) ὃ παρουσα πριξ δια χειρος.
 πρεσβυτερου θεοφανιου προσταξαιως του κυριου ευ-
 στρατιου και κριτου. ἰνδικτιωνος ε'. ετους
 ςχξ'.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 15.)

mei fratris uxori nomine Alpharanae. Do ipsi tuni-
 cam, et indusium, et inares, et calceos, et mantile, ac
 ratione donationis ante sponsalia praedium duorum
 modiorum, situm in loco ubi dicitur de Calabro, iu-
 xta bona presbyteri Spani. Do autem meo fratri
 de aedibus, agris, vineis, arboribus fructiferis, mon-
 te et molendinis fraternam portionem paternae et ma-
 ternae hereditatis, et Dei misericordiam.

† Sanctissima Trinitas, Deus noster adiuva nos.
 Haec sunt quae ego daturum me spondeo Io-
 anni, qui divinitus mihi futurus est gener. Do ipsi
 lectum habentem duo stragula, et cervical, et cul-
 citam, et patinam, et sartaginem, et securim; similiter
 pro indumentis, et de aedibus, agris,
 vineis, arboribus fructiferis. portionem
 paternae et maternae hereditatis sororiam, et Dei mi-
 sericordiam. Scriptum est praesens dotale instrumen-
 tum manu. . . . presbyteri Theophanii de mandato
 domini Eustratii et Iudicis. . . . inuictione V, anno
 6605.

LXIV.

(1097) — Mense Septembri — Indict. VI.

Odo Marchisius Sergio monacho donat ecclesias sancti Phantini et sanctae Cyriacae, cum facultate aedificandi ibidem monachorum domos.

† Σιγιλλιον γεναμαινον παρ αιμου οτου μαρχησι
 και επιδωθεν προς σε μοναχον σεργιον μινι σεπταιν-
 υριω εις τας ια' ἰνδικτιωνος ς

Επιδι εβρον σε ανδρα πιστον και φρονιμον ωιτα και
 εν ταις του θεου οδισ περι πολεις νονατου· αγγελι-
 κο σχηματι ευκλειζομενος κατα των αποστωλων πυ-
 λον τον λεγωνιτα τις αγαπωσιν των θεον παντα
 συνεργι εις αγαδον αγλαοφεγγυς περιεπον και απαξ α-
 πλος πασαν αρετην αγαθην εν σι ω φιλαγαθος θεος
 εδορισατο νου τε και πραξη και θαιορια ος εντεαλται
 εν τοις του ευαγγελου λογισ πυνη τε και διδασκειν
 σιλλιυδην δα μιτην εν σι τα παντα πεπληρονται·
 και θαιον εστην τους τις εκκλησιας τροφ.μοῦς επα-
 γρηπινην και φιλατηγην αν:πιμιχτον· πασις ακαθαρτου ε-

† Sigillum factum a me Odone Marchisio et tradi-
 tum tibi monacho Sergio, mense septembri, die XI,
 indictione VI.

Cum exploratum mihi sit te esse virum fidelem ac
 prudentem, et in viis domini in ambitu civitatis Bo-
 nati monastica vita celebrari, secundum Apostolum
 Paulum, qui diserte ait: Diligentibus Deum omnia
 cooperantur in bonum; et uno verbo cum omnem
 eximiam virtutem tibi Deus bonis amicus elargitus
 fuerit, ut mente, actionibus et disciplina, quemad-
 modum praescriptum est in sermonibus evangelicis,
 opereris et sacras ad populum conciones habeas; in
 universum cum omnia in te sint perfecta, et cum
 oporteat pro ecclesiae alumnis advigilare, eosque

πιηης οπὸς υλαστειον κατα θεον αξηλὰ ποληφορον αποδωσι τω κυριω τον καρπον τουτοις ουν τις υχραιστη τον ευσειων μοναχον ευρον σε επακολουθουιτα τι του θεου υμων προνοια και τι πραϊσυια της αχραντου θεοτοκου και απαρθινου μαριας και παντων των αγιῶν και υπὲρ παρακλητος ετισιν και τον εμόν αρχοντων και δουλωνωντων' εγδιδαμαι προς σε των πανσεπτων ναον του οσιου πατρος υμων φαντινου του σκηδοῦ και τον πανσεπτῶν ναον της αγίας καλλινικου μαρτυρος κυριακης τον φιταλιτην του πεισειε εν αυτες κατικυμα τον μοναστῶν οσαυτος διδομαι σε αυτες σιν των προκυληρον αυτον οισ τον αγιον φαντινον απο του σουρβιανου τον ἄντα ις την επανου μερσαν της εκκλησιᾶς και καταυεινι ει υαδια οπου υπαρχει τω αγιον ειδῶρ και κατερχεται εις την μιξην τον νερον και αναυεινι ο αριμος και ανερχεται μαίχρη της ροκας και υπαγι τα εισα το χαιταριν και συνκλυι εις το προγραφεν σουρβιανον' ομιός και ις την αγιαν κυριακην απο την ἀγριμιλιαν ατινουςαν εις το ἐπάνοθαίν μερος τις εκκλησιας και καταυεινι τα ἴσα μεχρι του ποταμου και αναυεινι τᾶ εισα του ἰκού της φιλλης της ταγγάριας και ανερχεται εις τοῦς αυουκκουσ ανω και συνκλει εις την προγραφεισαν σαγριμιλιαν ταυτα δορουμαι προς σε υπὲρ λιτρου και αφαισεος τον εμόν αμαρτιῶν και τον εμόν γονειον σιγγειον τε και αδελφων και τεκνίς τικιον μου ομιός δορουμαι σε και τουτο οσσοῦς δ αν εχυσ νοθιους φερην εκ τας περιεξυς χωρᾶς ανθρωπουσ λαϊκούσ μοναχουσ ἱερισ τε και κκλογραιᾶς του ιναυ αυτουσ ανεπαφούσ εν τι αγια του θεου εκκλησια' ομιος και εκ τουσ μοναχουσ τουσ οντας εκ την εμην χωρᾶν οσσοῦς δινιθης φερην εχης σαυτουσ απερικοπόσ διχα πασίσ καινοτάμιᾶς μεχρι υιου ζοισ σου του μι εχην εξουσιαν τινα του επαξαι τι προς σε ει εις τοῦς μετασαι μαίλλοιτας ιναυ μιτε πεδον μου μιτε τις εκ του κατ εμου μεροῦσ μιτε στρατιγοσ μιτε υισκαμης μιτε τουρμαρχης' μιταυ ποιησε μεχρι ουολου ενῶς' ει μι εις ομας και εις τουσ εμοῦσ διαδοχουσ τελλη σε τουτω του μνήμωνυειν μακ εν τοις εισρις διπτιχυς και ετερον αυθεντην μι γνωριζην ει μι αιμέ και τουσ εμοῦσ διαδοχουσ ου πραιπειν μοναχουσ γνωριζην λαϊκην αυθεντιαν. επιδι προς περισσῶτεραν πιστωσιν και ασφαλειαν αποδιξην εποηησα σοι τω παρον σιγγιλλιον του εχην σε αυτῶ προς ενδιξην παντων ανθρωπων τεκνα τεκνων μου αχρη υιου ζοισ σου ωστις δε φοραθη μακαταρπειων το παρον σιγγιλλιον ου μίχραν

tueri immunes ab omni impura cogitatione, ut digna Deo germinantes, copiosum edant Domino fructum; cumque haec vestigia piorum monachorum te consectantem invenerim, providentia Dei nostri et auxilio immaculatae Deiparae et semper Virginis Mariae Sanctorumque omnium, et rogatu ac postulatione meorum procerum et famulorum, trado tibi venerabile templum sancti patris nostri Phantini de Scido, et venerabile templum sanctae et invictae martyris Cyriacae de Phitali (*cum facultate*) aedificandi ibidem monachorum domos. Item dono tibi praedicta (*templa*) cum suo utriusque ambitu; quorum qui ad sanctum Phantinum spectat (*incipit*) a Surbiano extante ad partem superiorem ecclesiae, et descendit vallis, ubi occurrunt Sancti Latices, et vadit ad confluentem Nigri, et ascendit Armus usque ad virgulta, et recta ducit ad verticem, et clauditur ad praedictum Surbianum. Ambitus vero sanctae Cyriacae (*incipit*) ab Agrimilia, quae respicit superiorem partem ecclesiae, et descendit recta usque ad flumen, rectaque ascendit domum Phillae de Tangaria, et pergit ad Abuccos superiores, et clauditur ad praedictam Agrimiliam. Haec dono tibi pro redemptione et remissione peccatorum meorum meorumque parentum et consanguineorum ac fratrum, et pro natis natorum meorum. Item dono tibi quotquot potueris peregrinos adducere ex circumposita regione homines, seculares, monachos, presbyteros et moniales; ut illaesi degant in sancta Dei ecclesia. Item et ex monachis qui sint ex mea iurisdictione, quoscumque accessere potueris, habeas ipsos, amota omni molestia et detrimento, usque ad finem vitae tuae; et nemo habeat potestatem te tuosque successores vexandi, nec filii mei, nec aliquis ex parte mea, neque Strategus, neque Vicecomes, neque Turmarcha, nec faciendi usque ad unum obolum, nisi mihi meisque successoribus hoc tu feceris: et nostri commemorationem facias in sacris diptychis, nec alium agnoseas dominum praeter me, meosque successores; nam dedecet monachos recognoscere seculare dominium. Ad pleniorum vero fidem et securitatis argumentum feci tibi praesens sigillum, ut habeas illud pro documento apud omnes homines, natosque natorum meorum, usque ad tuae vitae exitum. Si quis vero deprehensus fuerit eversor praesentis

τιν ἀγανακτιστήν ἀφ' ἡμῶν υποστίζεται· εἰ δὲ τις Φω-
 ραθῆ ἐκ τοῦ κατ' ἡμῶν μαιρούς· ἐκ τῶν ἡμῶν διαδοχῶν
 ἀκυρώσει νουλλομένος το παρῶν σιγίλλιον ἔστω κε-
 κατυραμένος παρὰ κυρίου Θεοῦ παντοκράτωρος· καὶ
 παρὰ τὸν ἅγιον καὶ Θεοειδῆσιν ἀγγέλων ἀποστόλων
 μαρτύρων προφίτων ἐσίων διδασκαλῶν καὶ ἀσιδίων γι-
 νεκῶν κληρονομῶν δ' αὐτῶν καὶ τῷ ἀνάθεμα παρὰ πα-
 τρος καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος καὶ παρὰ τὸν τῆς
 ἁγίου πατρὸς τὴν λεπτὰν καρπούμενος γίεξι τοῦ παι-
 δαρίου γεναισθῶ κληρὸς αὐτοῦ μαίτα τοῦ ἰουδα τοῦ
 προδοτοῦ καὶ τὸν κρηξαντῶν ἀρον ἀρον σταυρωσῶν
 χανι εἰ γίς καὶ καταπιῆ αὐτοὺς ὅς θάθαν καὶ αἰμιῶ·
 καὶ ἐξοριστὸς τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκλήσιας.
 εἰδ' οὕτω στεργῆν καὶ ἡμμενεῖν το παρῶν
 σιγίλλιον νεύσιον.

sigilli, non partim indignationis a me foenerabitur;
 quod si ex parte mea, aut meorum successorum
 fuerit qui infirmare voluerit hoc privilegium, ma-
 ledictus sit a Domino Deo omnipotente, a sanctis
 et divinis Angelis, Apostolis, Martyribus, Prophetis,
 venerandis Doctoribus et Mulieribus in omne aevum
 sanctitate praeclaris, nec non sortiatetur anathema a
 Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et
 decem sanctis Patribus, lepram lucratus Giezì puellae,
 et consors sit Iudae proditoris, et eorum qui
 clamaverunt: Tolle, tolle, crucifige; dehiscat sibi tel-
 lus, et absorbeat ipsum, sicut Dathan et Abiron, et
 seiunctus sit a sancta Dei Ecclesia
 et nihilominus firmum et stabile permaneat praesens
 sigillum.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 8.)

LXV.

1098 — Mense Junio 24 — Indict. VI.

*Robertus, Guilelmus et Umfridas fratres de Caucigiano donant monasterio S. Mariae de Pertusia
 praedium situm subtus viam Consinam.*

† σήμεριον χεῖρος ρομυέρτος † σήμεριον χεῖρος γουή-
 δέλιμος † σήμεριον χεῖρος ὀφρῆδα εἰοῖ τοῦ γουήδε-
 λμος τοῦ καῦκιγιάνου· καὶ αὐθέντις τοῦ κακιάνου· ὁ
 τὸν τίμιον καὶ ζωόποιον σταυρον ἐποιήσαμεν ἴδια ἡ-
 μῶν νοῦλῆν· ἀμφήρωσιν ἡμεῖς εἰ τρεῖς εἰς τὴν ἁγίαν
 θεοτοκον τῆς περτοῦσας· τὸ χωράφιον τὸ ἦτον τοῦ
 ἰωαννου τοῦ ἀλητξῆ κάτο τὴν στράτα κόσινα· περὶ
 ψυχῆς τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου· καὶ τῆς
 ἡμῶν ψυχῆς· τοῦ ἔχεται ἐξουσίαν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ δου-
 λέυην εἰς τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτοκου· γιήπο-
 νῆν· ὡς τὴν δεσποτίαν καὶ ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν ἡλίφο-
 ται· ἔστιν δὲ περιόρησις τοῦ αὐτοῦ χωραφίου ἀνα-
 τολικὸν μέρος εἰ στράτα· ἡ δεμίσια· καὶ ρίκτην ἡ σέτα
 τῆς ὀλιθας· καὶ δῆδι κάτο τοῦ λάγκου· καὶ ἡπαῖ
 το συνόρι τοῦ ὀκλιφάνα· καὶ ρίκτην εἰς τὸν λίθον μέ-
 γα· καὶ ἡπαῖ περὶ τὸ δριε· καὶ δίδη ἀλλῆ λίθον στε-
 ρέον· καὶ δῆδι εἰς τὸν λίθον μέγα τὴν στράτα· καὶ
 ἀνκυλίην ἡ στράτα· ἕως εἰς τὴν στράτα κόσινα· ἡ δ' ὀ-
 περ οὐκ ἡγοῦμεν Φοραθῆ τίς ἐπενοχλή ἡμῶν περὶ τὸ
 τιούτω χωραφίου· ἐν πρώτις ἐχει τὸ ἀνάθεμα παρὰ
 πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· καὶ τῶν ἱβ'·

† Signum manus Roberti. † Signum manus Gui-
 lelmi. † Signum manus Umfridae filiorum Guilelmi
 de Caucigiano et domini Caciiani. Nos tres, qui ve-
 nerandam et vivificam crucem signavimus, de pro-
 pria nostra voluntate offerimus S. Mariae de Pertusia
 praedium, quod erat Ioannis de Alitza, situm subtus
 viam Consinam, pro anima nostri patris, et nostrae
 matris, ac nostra ipsorum; ut fratres qui mona-
 sterio SS. Deiparae inserviunt, potestatem habeant
 terram colendi, utpote qui dominium et potestatem
 a nobis acceperunt. Sunt vero fines eiusdem terri-
 torii: ad orientem via publica, quae pergunt ad Ser-
 ram Olithae, et ad partem inferiorem vallis, et
 incipiunt fines Oclifabae, et pergunt usque ad saxum
 magnum, et inde usque ad quercum, ubi se offert
 aliud saxum stabile, et vadit usque ad saxum ma-
 gnum, quod est iuxta viam, et ascendit via usque ad
 viam Consinam. Si vero, quod fore non putamus,
 molestiam quis afferre vobis quoad hoc praedium prae-
 sumpserit, in primis maledictus sit a Patre, et Filio,
 et Spiritu Sancto, a duodecim Apostolis, a tercentis

απόστολων· καὶ τῶν τῆς Θεοφύρων πατρῶν· καὶ ἔστο ξένος τῶν ἰηστανῶν· καὶ ζῆμιούσθω εἰς τὸ πρε-
τόρι νομισματα λς· καὶ ἀκων σιόπαν· Ἐν παρουσία
μαρτυρων † ελία υἱος ἴτου του σάσσου μαρτυρ †
γιάκωνου μαρκελδου μαρτυρ † κοντίνου μαρτυρ † πρε-
σβυτερος κοισταντίνος του πρεσβυτερου δαμίνικου μαρ-
τυρ † παπα λεὸ υἱσκομης μαρτυρ † εγράφη χειρὶ
νικητου ἱερέος καὶ νοταριου μηνι ἰουνιος εἰς τὰς κδ·
ημερα πεμπτη· ετους ςχς· ἰνδικτιωνι ε· τὸ αὐτω
χρονο εκλθι ὁ κομης ρουγγέρης ἀπάνο τῆς κάπουας †.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 16.)

octo et decem divinis Patribus, et separatus sit a chri-
stianorum communione; tum poenae nomine solvat
Praetorio numismata sex et triginta, et invitus ta-
ceat. Actum coram testibus: † Elias filius Oti de
Sasso testis. † Iacobus Maraldus testis. † Conti-
nus testis. † Presbyter Constantinus filius presbyteri
Dominici testis. † Presbyter Leo Vicecomes testis. †
Scriptum manu Nicetae presbyteri et notarii, die
XXIV mensis iunii, feria V, anno 6606, indictione
VI, quo tempore Comes Rogerius obsidebat Capuam.

LXVI.

(1098) — Mense Iunio — Indict. VI — Constantinopoli.

Alexius Comnenus Imperator spondet Oderisio abbati Casinensi se, non secus ac superioribus temporibus, opem laturum Francis, eique suum epiloricum deauratum ut pignus benevolentiae mittit.

Epistola alexii jmperatoris. ad oderisium abbatem primum.

Quanta imperio nostro scripsistis venerabilissime ac sapientissime serve dei abbas cenobi casinensis; didici. Declarabat autem vestra epistola honorem atque laudem imperi mei. et omnipotentis quidem atque misericordis dei nostri est in me et in subiectis nostris propitiatio maxima. et beneficia eius innumerabilia. Et ipse quidem per eius misericordiam honoravit imperium meum. atque exaltavit gratis. Ego autem non solum quod nil boni habeo in me. sed maxime quia super omnes homines pecco ad eum cotidie. ut longanimis atque misericors miseretur atque sustinet meam infirmitatem. vos autem ut boni atque virtute pleni indicatis me peccatorem sicut bonum. et vos quidem habetis proficuum adeo imperium meum cum laudatur dignum laudis opus non habens; in condemnationem suam laudes possidet. ut autem adiutorium praebeat forte rogo; exercitui francorum designabat vestrae prudentissime apices. sit inde certa vestra venerabilis sanctitas. quoniam ita dispositum fuit super

eos imperium meum. et ita omnibus modis adiuvabit atque consiliabit eos; et secundum posse suum cooperatum est in eis; non ut amicus vel cognitus sed ut pater. et tale expendium fecit in eis. quem non potest aliquis numerare. Et nisi imperium meum ita apertum fuisset in eis. et adiuvasset eos post deum. quis alter adiutorium praebuisset eis; et neque iterum piget imperium meum auxilium dare eis. et gratia dei bene prosperantur usque hodie in servitio quo inceperunt. et in antea prosperabuntur quousque bona intentio praecedat eos. Multitudo ex equitibus atque pedestribus ivit ad eterna tabernacula. horum alii interempti alii mortui sunt; beati quidem sunt ut in bona intentione somnum mortis dantes. propterea minime oportet nos illos habere ut mortuos sed ut vivos. Et in vitam aeternam atque incorruptibilem transmigratos. In exemplum vere fidei atque bone dispositionis circa vestrum monasterium imperii mei; misit unum epiloricum de dorso suo oxydeauratum. Missa est mense junio iudictione sexta. A sanctissima urbe constantinopoli.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXVII, n. 116.)

1099 — Mense Februario 19 — Indict. VII.

Robertus Caciani dominus fundum donat monasterio S. Mariae de Pertusia.

† σήμερον χειρὸς ρωμέρτος αὐθέντι τοῦ κακιάνου. ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωποῖον σταυρὸν ἐποίησαν ἰδίᾳ ημῶν βοι ἰγ. ἔδωκάν ἐγὼ ρωμέρτος εἰς τὴν ἁγίαν θεοτο-
ν τὸ μοναστηριὸν τῆς περτουσίας· τὸ χωράφιον τὸ ἴσον τοῦ ἰωάννου τοῦ αλύτζη· περὶ ψυχῆς μου· ἐν στιχίμα τιῶντων· τοῦ ἔχεται οἱ ἀδελφοὶ τοῦ δουλα-
ειν εἰς τὴν μονὴν· γέηπονὴν πολλὴν· χαρίζην· ὡς τὴν δεσποτιαν παρ ἐμοῦ ἠλίφατε· ἐστὶν δὲ περιόρισμός· τοῦ αὐτοῦ χωράφιου· ἀνατολικὸν ἢ στρατα ἢ δαι-
σία· καὶ ἀπὸ ἀρκτρο οἱ αὐτοὶ μοναχοὶ· καὶ δίδη περὶ τὸ σιόρη τοῦ ὀκλοῖφάνα σέργι· καὶ ἀνααίνει τὸ ριάκι ἕως τοῦ λιθον μέγα τὸ ριάκι· καὶ ἀνααίνει περὶ τὴν δρίει καὶ ἀνααίνει τὰ λιθάρια σιναξαμένα· καὶ δίδη περὶ τὰ δύο λιθάρια· τὸ ἐν λιθον κατὰ τὴν στρα-
τα· καὶ ἀνααίνει καὶ κλίνη τὸ αὐτὸ χωράφιον τῆς μοναχοῖς· ἢ δ ὅπερ οὐκ ἴηοιμεν Φωραδὴ τίς ἐπενοχλῆ ἡμῶς περὶ τὸ τιῶντων χωράφιον· ἐν πράτις ἔχει τὸ ἀνέδεμα· παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· καὶ των τιῆ θεόφόρων· πατρων· καὶ ἐστὶν ξένων τῶν χριστιανων· καὶ εἰς τὸ διμύσιον νομισματα λς· καὶ ἄκον σιόπαν· ἐν παρουσία μαρτυρων † γουῆδέλμος ὁ ἀδελφὸς τοῦ αὐθέντι † ἔνφρῆδα ἀδελφὸς αὐτοῦ μαρ-
τυρ † ελία υἱος ὄτου τοῦ σάσσου μαρτυρ † πρεσβυ-
τερος κωνσταντίνος τοῦ πρεσβυτερου δομίνικου μαρτυρ † παπα λεο βισκόμης μαρτυρ † λεο ἀπο κορνητου μαρτυρ † νικολαος υἱος εἰρσου κουσεντινου μαρτυρ.

† ἐγράφη χειρὶ νικητου ἱερέος καὶ νοταρίου μηνᾶ Φεβρουαρίου εἰς τὰς 19 ἡμέρα σαββατου εἰς 585· ἰνδικτιωνος ζ· †

† Signum manus Roberti domini Caciani. Ego Robertus, qui venerandam et vivificam crucem signavi, de propria mea voluntate concedo pro anima mea monasterio S. Mariae de Pertusia territorium, quod erat Ioannis Alitzi, hac conditione. ut fratres, qui monasterio inserviunt, habeant potestatem (*illud*) colendi, vendendi, donandi, utpote qui huiusmodi facultatem a me acceperunt. Termini autem eiusdem territorii sunt: ad orientem via publica; ad septentrionem ipsi monachi, et vadit usque ad terminos Sergii Oclifabae, et ascendit rivus usque ad saxum magnum rivi, et pergit usque ad quercum, et ad maceriam lapidum, et erumpit ad duo saxa, quorum unum est iuxta viam, et ascendit ac claudit praedictum monachorum territorium. Si quis vero, quod fore non putamus, ausus fuerit vos molestare de huiusmodi territorio, primum maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a tercentis octo et decem divinis Patribus, et separatus sit a christianis; solvat etiam Fisco publico numismata sex et triginta, et invitus sileat. Praesentibus testibus: † Gulielmus frater domini. † Umfridas eius frater testis. † Elias filius Oti Sassi testis. † Presbyter Constantinus filius presbyteri Domini testis. † Presbyter Leo Vicecomes testis. † Leo de Corneto testis. † Nicolaus filius Ursi Consentini testis.

† Scriptum manu Nicetae presbyteri et notarii, die sabbati XIX mensis february, anno 6607, indictione VII.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 12.)

1099 — Mense Februario — Indict. VII.

Rogierius Italiae, Calabriae et Siciliae Dux donat monasterio Sanctissimae Deiparae de Turre nonnullos homines de Sancta Severina, Tropaea et Rocca Nicephori.

† σιγίλλιον γενόμενον παρα ρουκερίου δουκός Ἰταλίας καλαβρίας καὶ σικελίας· καὶ ἐπιδοθέν τῷ ἁγιοτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς ὑπεράγιας θεοτοκοῦ τῶν ἐπονομαζομένων τῶν τοῦρρων τῶ καττηχητιρίῳ τῶν ἐρημιτῶν κυριῳ υροῦνο καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τῆς ρηθειῆς μονῆς μηγί Φευρουαρίῳ ἰνδικτιωνος ζ'.

τῷ τῶν ἐνάριτων ἀνδρῶν ἐπακοῦν· καὶ τὰς αὐτῶν· ἐτίσους ἐκπληροῦν, συνάσιμόν τε καὶ θεῖον· καὶ τῷ θεῷ ἐναπόδεκτον καὶ λύαν παρα πάσῳν ἀρμοδιότατον δι' ὃ δὲ καὶ ὁ προλεχθῆς υροῦνος ὁ καθηγουόμενος τῆς προγραφίσης μονῆς τῶν ἐρημίτων, ἠτίσαστο τῆν ἡμετέραν ἐξουσίαν τοῦ δορήσασθαι εἰς τὴν μονὴν τῆς ὑπεράγιας θεοτοκοῦ τῆς τοῦρρης· ἀνδρῶπους εἰς τῷ ἐκδουλειῆν αὐτῇ καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ μοναχοῦς· δι' ὧν ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἐμῶν γονέων δοροῦμε καὶ ἀποχαρίζομε· προς τὴν προλεχθῆσαν μονὴν καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ ἀδελφους ἀνδρῶπους ὧν καὶ τὰ ονοματὰ ἰναύδα λέξομαι· λεγο δὲ εἰς τὴν ἐπαρχίαν σκήλλακος· ἰωάννης πλάκηδας· τοῦς υιοῦς γάυδιλα· αὔρσον του χρύσανθου· ἰωάννης ὑπομνήσκιος· λέων τοῦ ἀγίου φλόρου· οὔρσον τοῦ χρυσοῦ· λέον σευρηιτάνος· ἐυσταδιος ἀδελφός λέοντος μακρῆ· οἱ πέδαις μουλῆ· αἱ τοὶ οἱ προγραφένταις, ὠμοῦνται ἐκ τῆς διακρατήσεως ἀγίας σευρηνας· καὶ οὔτοι εἰσὺν ἐκ τῆς διακρατήσεως τροπαίας· Κωνσταντίνος τοῦ παγκάλλου· νικηφωρος τοῦ περδευοῦα· νικόλαος παρτζελλοῦτζης· αὔρσος μανδιδάς συν τῶν τεκνῶν αὐτοῦ· νικόλαος τοῦ διάκου· τοῦς παῖδας τοῦ αλεκτοράκη· ἰωάννης ρηγός· Κωνσταντίνος μανδιδάς συν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ οἱ τοὶ ὑπερχον ἐκ τῆς διακρατήσεως ρῶκκας νικη-

Anno ab incarnatione domini nostri iesu christi millesimo nonagesimo nouo. Ego Rogierius Dux Apulie. calabrie. sicilie. cognoscens. quod quicquid uni ex minimis domini servis pro ipsius amore impenditur ipse dominus non servo sed sibi factum acceptumque protestetur. dicens. quod uni ex minimis meis fecistis michi fecistis. unde etiam beato martino apprens. ut elemosinam quam pauperi martinus tribuerat. se ipsum accepisse monstraret; non in nitore gloriae sed in eadem paupertina veste astitit dicens. martinus adhuc catecuminus ac me veste contexit. simulque confidens me nullo modo perditurum sed in eterna retributione recepturum. si quid ecclesiis donauero maxime illis in quibus religiosorum fratrum conventum deo placide seruientem cognouero; Anno ducatus mei quartodecimo. dedi ecclesie Sanctae Mariae quae in heremo sita est loco qui ab incolis turris dicitur. villanos quos apud squillatium habebam. maxime pro Dei amore. et partim pro donni ac magistri Brunonis qui tunc monasterio praeerat. reuerentia et dilectione. quod ut ad peccatorum meorum remissionem. simulque ad patris mei matrisque meae et omnium parentum meorum salvationem proficeret. hanc inde scribere cartam feci. et nomina singulorum villanorum hic annotari precepi. hec sunt nomina illorum. Iohannes placidus. filii gadile. Ursus de crisanto. Iohannes epominisco. Leo de sancto flore. Ursus de criso. Leo soveritanus. Eustati frater leonis macri. filii mule. Hi in antea apud Sanctam Severinam manebant. Ceteri sequentes de torpeia fuerunt. Constantinus de pancallo. Nichiforo de perdevo. Nicolaus de sparhelutis. Ursus mandilat cum suis filiis. Nico'aus de diaco. filii alleptorache. Iohannes rogus. Constantinus mandilas cum suo fratre. Sequentes vero de Nichifola fuerunt Iohannes platogeni. Basilius scapu de horio cum suis infantibus. Cosmas cum suo filio. Hoc etiam presente Archiepiscopo regitano. Rogerio. sigillo meo et subscriptis testibus

Φωρου· Ἰωαννης πλατογίνης· υασιλειος καπεδεχορίου
 συν τῶν παιδῶν αὐτοῦ κοσμάς συν του υιῶ αὐτοῦ·
 τοῦτου του προγραφέντος απεχαρισαμιν προς τήν μο-
 λην τῆς ὑπεράγιας θεοτοκοῦ τῆς τοῦρρης καί εἰς τόν
 καθηγουμενον κυρον υροῖνον καί εἰς τους ἀδελφους τῆς
 ρηθρηης μονῆς· καί ὑπέγραφα ἴδια μου χειρῆ καί ε-
 μαρτυρίῃ δια τῶν ὑπογραφαντων αρχοντων μου καί
 ἐουλλοθη τῆ διαμολύδῳ μου συνηθη σουλλη μηνι
 και ἰνδικτιωνι τοις προγραφεισι ετους ςχζ'.

auctoritari precepi. et ego ipse post subscriptionem
 archiepiscopi raegitani subscripsi. † Ego Rogerius
 archiepiscopus subscripsi. † Ego Rogerius dux me
 subscripsi.

† Ego arnulfus cusentinus archiepiscopus interfui
 et subscripsi.

† Ego Sasso cassanensis episcopus et pape vica-
 rius subscripsi.

† Ego tristenus tropeanus episcopus subscripsi.

† Ego Guido Roberti ducis filius hoc signum cru-
 cis feci.

† Signum hugonis de claro monte.

(Ex membrana bilingui Archivi Neapolitani—n.º 9.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

† Sigillum factum a Rogerio Italiae, Calabriae Si-
 ciliaeque Duce, ac traditum sanctissimo abbati (*mona-
 sterii*) SS. Deiparae, quod dicitur de Turre, (et) ab E-
 remitis inhabitatur, domino Brunoni dictique mona-
 sterii fratribus, mense februario, indictione VII.

Virtute praeditos exaudire homines, eorumque pe-
 titionibus satisfacere pium ac divinum est, nec non
 Deo gratum, et nihil hoc est congruentius. Quapro-
 pter praedictus Bruno suprascripti monasterii Eremitarum
 abbas a mea petiit potestate, ut monasterio SS.
 Deiparae de Turre donarem homines, qui tum mona-
 sterio, tum monachis in eo degentibus servirent. Ob
 redemptionem igitur et remissionem meorum paren-
 tum praedicto monasterio fratribusque in ipso com-
 morantibus homines dono ac largior, quorum nomina
 haec dicam: videlicet de Scyllacii provincia, Ioannem
 Placidum, filios Gaudilae, Ursum de Chrysantho, Ioan-

nem Hypomniscium, Leonem de Sancto Flore, Ursum
 de Chryso, Leonem Severitanum, Eustathium fratrem
 Leonis Macri, filios Mulae. Hi suprascripti ad Sanctae
 Severinae agrum pertinent; qui autem sequuntur, ex
 Tropaeano sunt agro. Constantinus de Pancallo, Ni-
 cephorus de Perdebua, Nicolaus Partzellutza, Ursus
 Mandilas cum suis filiis, Nicolaus de Diaco, filii Ale-
 ctoracii, Ioannes Rogus, Constantinus Mandilas cum
 suo fratre. Hi autem de agro Roccae Nicephori erant:
 Ioannes Platogenes, Basilius Capodechorii cum suis fi-
 liis, Cosmas cum suo filio. Hoc autem suprascriptum
 (*privilegium*) monasterio SS. Deiparae, atque abbati do-
 mino Brunoni dictique monasterii fratribus concessi, et
 propria mea manu subsignavi, coram testibus subscri-
 ptis proceribus meis; et consueta mea plumbea bulla
 fuit roboratum, mense atque indictione supradictis,
 anno 6607.

LXIX.

(1101) — Mense Iunio 16 — Indict. IX.

*Rogerus Siciliae et Calabriae Comes donat Brunoni ceterisque monachis monasterii S. Mariae de Ere-
 mo tres pagos in agro Scyllacensi positos, videlicet Aruncium, Metaurum et Libianum cum hominibus inibi
 habitantibus.*

† Κατά τόν ἰουνιον μῆνα τῆς θ' ἰνδικτιῶνος εἰς τᾶς
 ις' εδουκα ἐγὼ κέμης ρουκέριος προς σε τόν κυρον
 υροῖνον καί εἰς τους λυπός ἀδελφους τῶς ερμιτας
 ὑπὲρ ψυχῆς μου σωτηρίαν εἰς τιν διακρατησιν σκυλ-

ANNO AB INCARNATIONE DOMINI Millesimo
 centesimo. II. indictione nona.

EGO ROGERIUS calabriae comes et siciliae pro
 dei amore et animae meae remedio et fratris mei et

λακος το χωριον του αρσινγκιν μετα πασόν των αν-
 θρωπων ον εγω εμοις εκισε πλοοιμους και εκτοραυ-
 τας μετα της αυτοῦ διακρατῆσαιος εδουκα σας και
 οσοι ανθρωποι μου κατοικον εις το χωριον μεταυριν
 και εις το λιλιανον οση κατοικουν εκισε μοι οικια εις
 τα τικῆτα χωρια πλοοιμους και εκτουριας και οι μεν
 εις τα τηκῆτα γ' χωρια ουκ εχει του πληρουμα τον
 ρ' ανθρωπων ενα σας πληροσιν εκ τον λαων μου αχρυσ
 αν γνισουνται ρ' και τουτο δυδου και στέργου υπερ
 ψυχικης μου σωτηριας και τον γονεον μου και τον
 τε κλοιρονομων μου και της εμῆς συμυιου κοιμισσης
 αδυλασις και απιδωκα τον χαρτιον εις χειρας του
 κυρου λανυνου ενοπιον ρονκεριου επισκοπου συρακου-
 σιου και ρουμυερτου δε παρις και ρουμυερτου νου-
 ρελλου και γιουσυερτου και λουτζι † και νικολαου
 μεσαν.

omnium filiorum et filiarum mearum atque pro o-
 mnium parentum meorum Karitate dono et concedo
 ad habendum in perpetuum absque omni servicio tem-
 porali et omni remota calunnia; sanctae mariae de he-
 remo et magistro brunoni et domino Lanvino et ceteris
 fratribus qui ibidem deo deserviunt vel post eorum
 obitum deservituri sunt dono inquam casale aruncia-
 ni cum omnibus suis pertinentiis. et omnes villanos
 pertinentes ad aruncium. et ad mentaurum. et olivia-
 num qui sunt in meo dominio quicumque sint. cuius-
 cumque sint negotii vel artis vel marinarii et si centum
 villani in predictis locis inventi non fuerint; ex meis
 aliis villanis numerus perficiatur centesimus. Quod
 feci presentibus his. Comitissa adelaide. et roberto
 borrello et iosberto de luciaco. et roberto electo meli-
 tensi atque Rogerio siracusano episcopo. et nicolao
 canberlario. Insuper concedo ecclesie beate marie et
 suprascriptis fratribus nostris molendinum subtus
 squillacium constitutum ad fontem de alexi. Si quis
 hoc donum fregerit anathema sit.

(Ex membrana bilingui Archivi Neapolitani—n.º 10.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

† Mense iunio indictione nona die decimasexta.
 Ego Comes Rogerius dedi tibi domino Brunoni et ce-
 teris fratribus Eremitis pro salute animae meae in
 agro Scyllacii pagum Aruncii cum omnibus homini-
 bus, quos ego illic (*habeo*), nautis et artificibus, et cum
 eius pertinentiis. Concessi etiam vobis quotquot ho-
 mines ad me spectantes incolunt pagum Mentauri et
 Libiani, et quotquot ad me pertinentes habitant in
 hisce agris, nautas et artifices. Si vero qui degunt in

iisdem tribus pagis non constituunt centum homines,
 (*praecipio*), ut de reliquo meo populo numerus cen-
 tenarius expleatur. Et huiusmodi donationem facio et
 confirmo pro salute animae meae ac parentum et he-
 redum meorum, et uxoris meae Comitissae Adelasiae;
 atque hanc chartulam tradidi in manus domini Lanui-
 ni, coram Rogerio Syracusano Episcopo, et Roberto de
 Paride, et Roberto Borello, et Giusberto, et Lutzi †
 et Nicolao cubiculariis.

LXX.

1101 — Mense Augusto 27 — Indict. IX.

*Leontius episcopus Locrensis tradit monachis ordinis S. Basilii possessionem monasterii S. Philippi, quod
 Adelasia Comitissae Rogerii uxor, eiusque filius Rogerius de integro aedificari iusserant, et concedit immu-
 nitates et praedia, imposita dumtaxat nummi aurei unius et octo librarum cerae annua praestatione.*

† λεοντιος ο αμικρωλος μοναχος ευτελης επισκο-
 πος λωκρης προταξας το οικειον θνομα εντέλλεται τα(ύ-
 πογεγραμμένα).

† Leontius peccator monachus, humilis episcopus
 Locrensis praepouens proprium nomen, quae sequun-
 tur praecipio.

† ἐν οἴματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιῦ καὶ ἁμοουσίου τριάδος, τῆς ἐν τρισὶν ὑποστάσει καὶ μιᾷ τῇ ὑπερουσίῳ καὶ παντοδυναμῷ θεότητι πρόσκυοιμένης καὶ σεβωμένης ἀμήν † Ἐπίδη θεοῦ νέσει καὶ τῆς θεομήτορος πρῆσυσία καὶ τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ἦλθεν ἐν τῇ χώρᾳ λάρκης ὁ ἡμέτερος ἀθένης κύρος ρωκερίου κήμης τῇ ἐνάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μαΐου μηνὸς τῆς ἰδικτιωνος· ἢ μετὰ τῆς ἀειμνήστου αὐτοῦ μητρὸς κυρᾶς ἀδηλάσιας κωμιτίσσης· καὶ τῇ αὐτῶν ἐτήσει ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Φιλίππου τῆς ἀνωτέρω πόλεως τῇ ἡμέρᾳ τῆς αὐτοῦ ἑορτῆς εἰς πρόσκυνθιν τῷ θεῷ καὶ τοῦ ἁγίου Φιλίππου· ἰδὼν δὲ αὐτὸς τὴν αὐτὴν μονὴν εὐτελῆ οὔσαν καὶ ἐν τύπῳ ἀπρῆπι πεποιμένην παρα τοῦ πατρὸς τοῦ κράτους αὐτοῦ, περιβλεψάμενος ὄδε κακείσε, εἶρον ἐκείσε πλησίον τύποιον ἀχριστον καὶ πετρόδῃ ὡς ἐπὶ δυσμάς. ἐν ᾧ καὶ διάσκεψάμενος τοῦ ἀνεγείραι ἐκείσε ἐκ βάρου τῆν εἰρημένην ἁγίαν μονὴν βελτιότεραν καὶ κρητοτέραν· εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ ἁγίου Φιλίππου· ἦν τῇ συνεργείᾳ τοῦ τα πάντα περιέποντος καὶ οἰκονομούντος χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, τῆν ταύτης φροτιδα καὶ οἰκοδομῆν ἀνελάβωμεν παρὰ τοῦ εἰρημένου εὐτυχεστάτου καὶ κραταίου ἡμῶν κήμης ρωκερίου. ἀνάγκη γάρ ἡμῖν ἐστὶν πάντοτε ὑπακοῦν καὶ πράττειν τὰς ἐθήσεις καὶ δεῖσεις τῶν ἑσβεστάτων καὶ φιλοχριστῶν δισπότων, τῶν μάλιστα παραβλεπομένων τὰ ἐπίγια καὶ ἀπόλεποτιων εἰς τα οὐράνια, πρὸς σωτηρίαν τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν εαυτῶν ψυχῶν· ἀργύρια δὲ οὐκ ὀλίγα ἡμεῖς λαβόντες παρ' αὐτοῦ εἰς ἀνοικοδομῆν τῆς αὐτῆς μονῆς, καὶ παρευδῶς ἔσον εἰς δύναμιν ἡμῶν οὐκ ἡμελήσαμεν· ἀλλὰ πάσαν σπουδῆν ἐθέμεθα ἐν αὐτῇ, ἕως ἐν τῷ αὐτῷ τύπῳ ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκλεξε, τῇ αὐτῇ μονῇ ἀνοικοδομηθῆναι διέσπεισα. καὶ ἰδὼν τερπνότατον τῆς θεομήτορος ἀειγήρα· καὶ κέλλια ἱκανὰ τῇ τοῦ θεοῦ βοήθειᾳ πεποίηκα καὶ εἰς ἐμφάνειαν ἐτελίωσα τῇ ἡκοστῇ ἐνάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἰουλίου μηνὸς τῆς ἰδικτιωνος· θ'· καὶ τὸν ἐν τῷ προλεχθέντι ναῷ τοῦ ἁγίου Φιλίππου ἡγοούμενον κύρον βαρλαάμ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὄντας τρεῖς μοναχοῦς τῆς τάξεως τοῦ ἁγίου βασιλείου ἐπισωρεύσας καὶ ἑτέρους ὄσιους ἀνδρας οὐκ ὀλίγους, ἐν τῇ ναισστῇ μονῇ αὐτοῦς μεταίχθησαμεν· τοῦ εἶναι ἀδιάλύπτως προεῦχομένους ὑπὲρ πάντων τῶν χριστιανῶν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ χρεοστῆ καὶ τῶν ὑποδιδοχῶν

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, sanctae et vivificae et consubstantialis Trinitatis, in tribus personis et una incomprehensibili et omnipotente divinitate adoratae et veneratae. Amen. † Postquam Dei nutu, eiusque Genitricis et sancti Philippi intercessionem in Locrensem regionem venit dominus noster dominus Rogerius Comes nona die mensis maii, indictionis octavae, cum eius semper memoranda matre domina Adelasia Comitissa, et ex eorum petitione perrexi cum ipsis in templum sancti Philippi, quod situm est in superiori parte civitatis, die eius festo, Deum ac sanctum Philippum adoraturus; cumque ipse (Rogerius) vidisset idem monasterium humile et in indecoro loco conditum a patre suo, ibi circumspiciens, locum invenit propinquum inutilem ac petrosam occidentem versus, in quo dictum sanctum monasterium pulerius atque decentius ad sancti Philippi gloriam et laudem a fundamentis aedificare statuit. Cuius (monasterii) curam et aedificationem, auxilio Christi veri domini nostri omnia tuentis et aedificantis, a dicto felicissimo et potente domino nostro Comite Rogerio suscepimus; necesse enim nobis est semper obedire et exequi petitiones ac preces piissimorum et Christi amantium dominorum, illorum praesertim, qui ob christianorum suarumque animarum salutem terrestria despiciant ac caelestia intuentur. Nos autem nummos non paucos ab eo accipientes ad excitandum idem monasterium, statim pro viribus nostris (id operis) non negleximus, sed omni collato studio, ut in ipsomet loco, quem ille significavit, idem monasterium conderetur, satagemus: templumque decorum Dei Genitrici aedificavimus, et cellas idoneas opitulante Deo extruximus, et perfecimus vicesima nona die mensis iulii indictionis nonae; et praepositum praedicti templi sancti Philippi dominum Barlaam, et tres monachos qui cum eo erant ordinis sancti Basilii, aliosque pios homines non paucos cum congregavisset, in novum (eos) monasterium transtulimus, ut pro omnibus christianis, et pro faustitate ipsius (Comitis), tamquam patroni tantique boni auctoris, eiusque successorum, iugiter orarent. Praedictum autem sancti Philippi templum novo coniunximus monasterio, cum inibi proximum non esset alterum monasterium, sicuti divini canones praecipiant, ac dominus noster edixit. Et (statuimus), ut nemo ex

αὐτῷ, ὡς προστάτου καὶ τοιοῦτου ἀγαθοῦ τῆν ἀρχὴν ποιήσασθαι· τὸν δὲ προλεχθέντα ναὸν τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ἐν τῇ καιστῇ μονῇ ἐνώσαμεν διὰ τό μῆ εἶναι ἐκείσε πλησιον δηλοῦν μοναστήριον καθὼς οἱ θεῖοι κανόνες διάκειλεύουσιν, καὶ καθὼς ὄρησεν ὁ ἡμέτερος αὐθέντης. Καὶ ἵνα μηδεὶς τῶν ἀλλογένων ἡγουμινεύει ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ εἰ μὴ ἀπὸ τῶν γρεκῶν· μήτε ἀρχεῦειν ἐν αὐτῇ οὔτε ἐπίσκοπος, οὔτε ἀρχιεπίσκοπος· ἀλλ' ἵνα ἐλεύθερα ἔστω καθότι καὶ ὑπῆρχεν ἑκαταίη ἢ παλαιά μονῆ. Καὶ διότις ἡ αὐτῇ μονῇ ὑπάρχει ἐν τῇ ἡμέτερα ἐπαρχία, ὄρησεν ὁ ἡμέτερος αὐθέντης ἵνα ἡ αὐτῇ μονῇ ἐπιτελεῖ ἔτουςίος πρὸς τὴν ἡμέτεραν καθολικὴν ἐκκλησίαν χρυσῶν νομισμα ἕν, καὶ πλαιον οὐδὲν, καθότι καὶ ἐπιτελεῖ ἡ παλαιά μονῆ· οὕτως μὲν ταύτη· Καὶ ἐν τοῖς φαινομένοις πραγμασι ἡ βεβαίωσις. ὄθεν καὶ ἡμεῖς θέλοντες παρα τῶν ἐκείσε πρῶσεδρευόντων μοναχῶν ἀναφέρεισθαι ἡμᾶς ἐν τοῖς ἀγίοις καὶ ἱεροῖς δυπτύχοις ὅσον καὶ τοὺς ὑποδιαδόχους ἡμῶν, ἀπὸ τῶν δικαίων διακρατημάτων τῆς ὑπὲρ ἀγιωτάτης καθολικῆς ἐκκλησίας ἐν αὐτῇ τῇ ἀγία μονῇ ἀφιέρωθαι διόρησα· χωράφια, λέγω δὴ καὶ ὄρη· τα ἐπιλεγόμενα τοῦ ἁγίου λέοντος σὺν τῇ εἰρημένῃ ἐκείσε ἐκκλησίᾳ. ἃ καὶ περιόρῃζονται οὕτως· ἀπὸ μὲν ανατολῶν βουνός ὁ λεγόμενος τοῦ ταυρίνου· καὶ χωράφια τῆς αὐτῆς μονῆς τα λεγόμενα τῆς ἀγίας δυνάμεως. τα ἄπερ ἀφιέρωσεν ὁ εἰρημένος κύριος· ἐκ δὲ δύσεως· ἡ μεγάλη χεῖτη τοῦ βουνου ἡ κατερχαμένη ἐκ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἁγίου λέοντος· ἀπο δ' ἀρκτου ἑτέρα χεῖτη καὶ ἡ πάροδος· ἐκ δὲ νότου καὶ μεσημερίας ποταμός ὁ λεγόμενος τῆς τροπῆς καὶ συγλαί· Ταῦτα πάντα ἔστω ἀπὸ γε καὶ εἰς το ἕξει ἀφιέρωμενα ἐν τῇ προλεχθῆσῃ ἀγία μονῇ· τελεῖν δὲ ὑπὲρ αὐτῶν ἔτουςίος ἐν τῇ ἀγία καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, κήρας λίτρας ὀκτώ καὶ πλαιον οὐδὲν. μὴ ἐξέστω δὲ τινη, ἀφελεῖν τί ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω προγραμμένων εἰ μὴ τὸ τυποδὲν παρ ἡμῶν τέλος καὶ μόνον· ὅστις δὲ τολμῇ χρυσάμενος ἀφελεῖ τί παρ ὧ ἐτυπωσάμεν χωρὶς ἡδύσεως τοῦ ἡγουμένου· εἴτε ἐπίσκοπος· εἴτε ἀρχιεπίσκοπος· εἴτε ἀπὸ τῶν κληρικῶν, ἢ κοσμικῶν προσώπων, εἴη τὸ ἀνάθεμα παρα πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· σχεῖ δὲ καὶ τὴν ἀρὰν τῶν ἁγίων τῆς θεοφωρῆς πατρῶν τῶν ἐνικα ἔστω καὶ ἔξο τῆς ἁγίας ἐκκλησίας καὶ ξενος καὶ ἀλλότριος τῶν ἁγίων μυστηρίων· καὶ τῆς καθολικῆς καὶ ἀμωμητου πιστιως τῶν χριστιανῶν· κτάμενος τὴν ἀγίαν θεοτο-

alienigenis, nisi Graecus, eidem monasterio praesit, neque in ipsum vel episcopus vel archiepiscopus iurisdictionem exerceat, sed liberum sit, prout ab antiquis usque temporibus fuit vetus monasterium. Et cum idem monasterium sit in nostra dioecesi, statuit dominus noster, ut ipsum monasterium solvat quotannis nostrae catholicae ecclesiae nummum aureum unum, et nihil amplius, ut vetus monasterium pendebat. Sic igitur dicta confirmantur. Quare etiam volentes, ut monachi illic inhabitantes nos, perinde ac successores nostros, in sancta et sacra diptycha referant, ex iustis possessionibus sanctissimae et catholicae ecclesiae, quae sub nostra iurisdictione est, quaedam cum suis finibus praedia eidem sancto monasterio elargiri statuimus. Dico igitur et fines. (*Praedia*) nuncupantur sancti Leonis, et additam habent dictam ecclesiam ibidem extantem; fines vero sunt huiusmodi: ab oriente collis dictus Taurini, et praedia eiusdem monasterii, quae vocantur Sanctae Potestatis, per dictum Comitem donata; ab occidente magnus vertex collis, qui descendit ab occidentali parte eiusdem ecclesiae sancti Leonis; a septentrione alter vertex et via; a noto et meridie flumen dictum de Trope, et clauditur. Haec omnia a praesenti tempore et in posterum sint dicata praedicto sancto monasterio, (*hoc pacto*), ut quotannis solvantur pro iis sanctae catholicae ecclesiae cerae librae octo et nihil amplius; neque liceat alicui a suprascriptis aliquid exigere nisi statutum a nobis solummodo tributum. Quisquis autem audacter aliquid praeter ea quae statuimus invito praeposito exegerit, sive episcopus, sive archiepiscopus, sive ex clericis aut secularibus aliquis, maledictus sit a Patre, Filio et Spiritu Sancto, atque in tercentorum octo et decem sanctorum Patrum maledictionem incurrat; quamobrem sit etiam excommunicatus, et expers sanctorum mysteriorum et catholicae inculpataeque fidei christianorum, nactus vindices sanctam Dei Genitricem, sanctumque Philippum praesenti fu-

κον και τον αγιον Φίλιππον διαδίκους εν το νιν αιωνι και εν τω μέλλοντι· Ταύτα δὲ πάντα τα ἀνοτέρω γραφεντα και λαληθεντα ανέδημεν τῷ θεῷ και τῷ μακαρίῳ πέτρῳ και τη ἀγία αὐτοῦ ἀποστολικῆ ἐκκλησία καθάγε και δηλῶ τὸ ἐσφραγισμῆον ἔγγραφοι ἕπερ ἐποιήσε πρὸς τὴν αὐτὴν μονῆν ὁ ἡμέτερος αὐθέντης κυρος ρωκέριος κίμης. Ὅθεν και πρὸς ἀσφάλειαν κήρωςιν τε και υβείωσιν τῶν γραφέντων και λαληθέντων τη αὐτῷ χειρῶ μου ὑπέγραφα προέταξα και ὑπέταξα τὸν τίμιον σταυρὸν και τὸ οἰκίον ὄνομα· και τη διάμολύβδω βουλλῆ συνήθη ἐσφαγίσα τὸ παρὸν ἐδοτηκὴν χαρτίον ἐπιδέδωκα πρὸς την προμημονευθεισαν ἀγίαν μονῆν την ναίαν και πρὸς τοὺς εν αὐτῇ προεδρεύοντας ἡγούμενον και ἀδελφους· τη ἡκωστῆ εὐδμία ἡμέρα του αὐγούστου μηνὸς της ἰνδικτιωνος. Ϛ'. ἐν ἐτῷ κόσμου. ϡχϚ'. † ἔγραφη ἡ τοιαύτη ἀφιέρωσις τη προστάξει του σεβασμιωτάτου και ἀγίου ἡμῶν ἐπισκοπου. λοκρης κυρου λεοντιου διὰ χειρος μου βαρσακίου εὐτελοῦς ἀρχιδιακονου βασιλικου κληρικου της ἀγίας καθολικῆς ἐκκλησίας λοκρης. † λεων ὁ εὐτελής πρωτοπαπᾶς της μεγάλης ἐκκλησίας μαρτυρ ὑπέγραφα. † Ἰωαννης ἀναγνώστης και κουουκλεισιος της μεγάλης ἐκκλησίας λοκρης μαρτυρ ἰδιοχειρι· † θωῶδωρος εὐτελής πρεσβύτερος και σκευοφυλαξ της καθολικῆς ἐκκλησίας λοκρης μαρτυρ· † λεων ὁ εὐτελής ἀναγνώστης ἐκκλησιαρχης της μεγάλης ἐκκλησίας λοκρης μαρτυρ ὑπέγραφα· † λεων πρεσβύτερος ἐκδικος της ἐκκλησίας λοκρης μαρτυρ ὑπεγραφα· † ἀναστασιος εὐτελής πρεσβύτερος και χαρτουλαριος της μεγάλης ἐκκλησίας λοκρης μαρτυρ· † βασιλειος διακονος και διοικητης της μεγάλης ἐκκλησίας λοκρης μαρτυρ ὑπεγραφα. † πασχαλιος εὐτελής πρωτοπαπας του ἐξοπλου ἰδία χειρι ὑπεγραφα μαρτυρ· † λεων ὁ εὐτελής πρεσβύτερος και κληρικος της μεγάλης ἐκκλησίας λοκρης μαρτυρ ὑπεγραφα· † Κωνσταντινος ὁ εὐτελής δεμιστικος της καθολικῆς ἐκκλησίας λοκρης ὑπεγραφα. † λεοντιος ὁ ἀμαρτωλος μοναχος εὐτελής ἐπισκοπος λοκρης προέταξα και ὑπέταξα.

turoque seculo. Haec omnia suprascripta et dicta Deo et beato Petro eiusque sanctae apostolicae ecclesiae obtulimus, sicuti demonstrat hoc scriptum sigillo munitum, quod dominus noster dominus Rogerius Comes pro eodem monasterio fecit. Quare et ad suprascriptorum ac dictorum securitatem, comprobationem et firmitatem, manu mea subscripsi praeponeus et subsignans venerandam crucem et proprium nomen, atque consueta plumbea bulla praesentem donationis chartam signavi, et memorato sancto novo monasterio, et praeposito ac fratribus in eo habitantibus tradidi vicesima septima die mensis augusti, indictione IX, anno mundi 6609. † Scriptum est praesens donationis instrumentum iussu reverendissimi et sancti nostri Locrensis episcopi domini Leontii, manu mei Barsacii humilis archidiaconi, imperialis clerici sanctae catholicae Locrensis ecclesiae. † Leo humilis protopapa maioris ecclesiae testis subscripsi. † Ioannes lector et cubicularius maioris Locrensis ecclesiae testis propria manu. † Theodorus humilis presbyter et sacrista catholicae Locrensis ecclesiae testis. † Leo humilis lector ecclesiarcha maioris Locrensis ecclesiae testis subscripsi. † Leo presbyter defensor Locrensis ecclesiae testis subscripsi. † Anastasius humilis presbyter et chartularius maioris Locrensis ecclesiae testis. † Basilius diaconus et oeconomus maioris Locrensis ecclesiae testis subscripsi. † Paschalis humilis protopapa de Exopilo propria manu subscripsi testis. † Leo humilis presbyter et clericus maioris Locrensis ecclesiae testis subscripsi. † Constantinus humilis domesticus catholicae ecclesiae Locrensis subscripsi. † Leontius peccator monachus humilis episcopus Locrensis praesignavi et subsignavi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 11, quae per Paschalem Bassium a primo versu usque ad verba λίγω δῆ και ὄρη exscripta fuit.)

1106 — Mense Octobri 19 — Indict. XV.

Leontius episcopus Locrensis donat monasterium SS. Deiparae Bucetorum templo Deiparae semper Virginis Mariae, et monasterium S. Ioannis Baptistae dictum Eremitarum Lavino praeposito eiusdem, sub annua praestatione trium librarum thuris.

† Εν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. λεοντίος ὁ ἁμαρτωλὸς μοναχὸς εὐτελής ἐπίσκοπος λοκρης † † †

† Οὐκ οἶδα πῶς οἱ προ ἑμοῦ ἐπίσκοποι τὰ παρὰ τῶν ἀδελφῶν ἀγαρινῶν ἀφανισθέντα παλαιᾶ μοναστήρια, ἤτε ραθυμία ἤτε ὄκνησιν καλλόμενοι, ἢ ἐνδία ταῦτα ἀνορθώσαι οὐκ εἰδέθησαν. καὶ ἐνέπημην ἕως τῆς ἐμῆς ἀφ᾽ ἧς ἐρημιάζοντα καὶ ἀδιώρθωτα. τοῖνυν ἐλθὼν ἐμοῦ τοῦ ἀνωτέρω βῆθεντος ἐπισκοποῦ ἐμὲ μικρὰ φροντίς μοι περὶ τούτων ἐγένετο. Ὁθὺν θεοῦ κελύσει καὶ υιοθεΐα τῆς ὑπερένδοξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκοῦ καὶ ἀειπαρθένου μαρίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἐδημάμην ἐξ αὐτῶν βράδρων, μοναστήρια δύο λέγω δὴ τῆς ἁγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος τοῦ χριστοῦ παρασκευῆς ἧς ὁ καὶ πλῆθος ὁσίων γυναικῶν συνήλεξα. εἰς δὲ τὸ ἕτερον ναὸν περιδοξὸν ἀνέγηρα ἤγουν τῆς ὑπερέμμητου δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκοῦ καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, ἐν ᾧ χωρὸν μοναζόντων ἀνδρῶν οὐ μικρὸν κατέστησα. τὰ δὲ ἀνωτέρω βῆθεντα παλαιᾶ μοναστήρια ἐκτέλεθῆθησαν ἀδιοίκητα, δια δὲ τὸ μὴ ἴσχυῖν με ταῦτα ἀνορθώσαι ἐκδίωμι ἐξ αὐτῶν τῶν προγραφέντων παλαιῶν μοναστηρίων. ἤγουν τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς ὑπεράγιας θεοτοκοῦ τῶν νοκῆτων σὺν καὶ τοῦ ἁγίου ἀγκλίου τὰ τελείοντα ὑπὸ τὰ δίκαια τῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἁγιωτάτης καθολικῆς ἐκκλησίας λοκρης· εἰς τὸν πάσιςπτον ναὸν τῆς ὑπερένδοξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκοῦ καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, καὶ τοῦ ἁγίου ἰωαννοῦ τοῦ προφήτου προδράμου καὶ υαπτιστοῦ τὴν εὐαγγελιστατὴν μονὴν τὴν λεγομένην τῶν ἐρημητῶν καὶ εἰς σὲ τὸν ταύτης προΐτωρα καὶ πνευματικὸν ἡμῶν ἀδελφόν κυρον λαυῖνον καὶ εἰς τοὺς μετὰ σὲ πάντας ἀδελφούς, μετὰ πάντων τῶν διαφεροντων αὐτοῖς τελικῶν πραγμάτων, καθὼς οἱ ἐκδοτικοὶ χάρτες τῶν ταῦτα κτωμένων περιέχουσι τοῦ ἐπιέχειν αὐτὰ ἢ τοιαύτη ἁγία μονὴ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀδελφοὶ ἀπὸ γε καὶ εἰς τὸ διηνεκές· μὴ ἀχλοῦμένοι ὑπὸ τινος. μήτε παρ ἑμοῦ μήτε παρὰ τῶν μετ ἡμῶν μελλόντων προχειρίζεσθαι ἐπισκοπῶν ἐν

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Leontius peccator monachus, humilis episcopus Locrensis † † †.

† Nescio quomodo antecessores mei episcopi, eversa ab impiis Agarenis antiqua monasteria, sive negligentia, sive pigritia, sive inopia ducti, restaurare noluerint, et reliquerint usque ad meum adventum deserta et non resecta. Cum igitur venerim ego supradictus episcopus, non parva cura me de iisdem incessit. Quapropter iussu Dei et auxilio gloriosissimae dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae, et omnium Sanctorum, a fundamentis duo monasteria excitavi, unum nempe sanctae et invictae martyris Christi Parasceves, in quo sanctarum virginum coetum congregavi: in altero admodum conspicuum templum erexi, scilicet gloriosissimae dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae, in quo chorum non parvum monachorum constitui. Supradicta autem vetusta monasteria ordine ac regimine destituta sunt; et cum eadem restaurare non valeam, dono ex ipsis suprascriptis veteribus monasteriis unum cognominatum templum sanctissimae Deiparae Bucetorum, cum redditibus sancti Ananiae spectantibus ad sanctissimam ecclesiam catholicam Locrensem meae iurisdictionis, venerabili templo gloriosissimae dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae, et sanctissimum monasterium sancti Ioannis Prophetae, Praeursoris et Baptistae, quod dicitur Eremitarum, tibi ipsius praeposito et spirituali fratri nostro domino Lavino, omnibusque fratribus tuis successoribus, cum universis redditibus ad eadem (monasteria) pertinentibus, sicut donationum chartulae eorum qui haec possidebant continent; ut ipsum sanctum monasterium et fratres inibi degentes eadem habeant nunc et in perpetuum, nec a quoquam turbentur, neque a me, neque ab episcopis, qui post me delecti fuerint in catholica ecclesia. Vos autem

τῇ τοιαυτῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. τελεῖν δὲ ἡμᾶς ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τῇ ὑπὲρ ἡμῶν ἀγιωτατῇ ἐκκλησίᾳ κατ' ἰνιαύτων λίτρας τρεῖς. λιυανου καθαροῦ· καὶ ὑπεριῦχέσθαι ὑπὲρ τῶν ταῦτα ἀφιερωσάντων· ἔστις δὲ τόλμη χρησάμενος υουληθείη παρασαλεύσαι τὸ ἡμῶν σιγίλλιον ἔστω ἀνάδημα παρὰ πατρος υἱοῦ καὶ ἀγίου πνευματος καὶ ἀκαινώτητος τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν· ἐπι τοῦτω καὶ τὸ τίθε ἐκδοτικὸν χαρτιον γράφαντες ἀπιδιώκαμεν σοὶ τῷ πνευματικῷ ἡμῶν πατρι κυρω λαυίνῳ καὶ τοῖς μετα πὲ ἀδελφοῖς, μηγι ὀκτωυριῳ. εἰς τᾶς δεκαίνέα· ἰνδικτιωνος ιε' ἔτους ρχιέ'. ἐνωποιον τῶν κατ' ὄνομα ὑπόγραφαντων τιμιωτατων ἡμῶν κληρικῶν. προτάξας ἐν αὐτῷ καὶ ὑπότάξας τὸ οἰκείον ὄνομα σὺν τῇ τάξει καὶ ἀξίᾳ †

† ἔγραφη τὸ παρον ἐκδοτικὸν χαρτιον χειρὶ υαρσακίου ἀρχidiaconου τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας λόκρης προστάξει τοῦ ἀγιωτατου μου δεσπότου εἰ δὲ καὶ φανῇ ἀρνούμενος τὴν ἐκκλησίαν ἢ τὸν ταύτης προϊστῶρα ἢ κολύων τὸ τυπωθὲν τέλος ἵνα διώκαι σὺ ὡς ἀρητης τῆς ἀγίας ἐκκλησίας.

† παγκρατιος εὐτελης διακονος χαρτοφύλαξ καθολικῆς ἐκκλησίας λοκρης ὑπέγραψα.

† εὐστρατιος εὐτελης πρεσβυτερος καὶ δευτερος της ἀγιωτατης μεγαλης ἐκκλησίας λόκρης μαρτυρ ὑπεγραψα.

† Κωνσταντινος ο εὐτελης δομέστικος τῆς αὐτῆς ἀγίας ἐκκλησίας ὑπέγραψα.

† λειων ο εὐτελης πρεσβυτερος καὶ κληρικος της μεγαλης ἐκκλησίας λοκρης ὑπεγραψα.

† Ego Henricus episcopus neocastrensis hoc donum me presente me vidente me testante afirmo ut testis.

† λείων ὁ εὐτελης ἐκκλησιάρχης μαρτυρ ὑπεγραψα.

† νικολαος ἀναγνώστης ὁ στραυτος.

† θεοδωρος ὁ εὐτελης ἀναγνώστης ὑπεγραψα.

† θεοδωρος εὐτελης ἀναγνώστης ὁ πυρίχος ὑπεγραψα.

† νικολαος εὐτελης ἀναγνώστης ὑπεγραψα.

† λεοντιος ὁ ἀμαρτωλος μοναχος εὐτελης ἐπίσκοπος λόκρης πρόεταξα καὶ ὑπέταξα † † †

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 12.)

solvere debetis pro ipsis (*monasteriis*) sanctissimae ecclesiae meae singulis annis libras tres thuris puri, et orare pro his qui haec obtulerunt. Quicumque autem audacter hoc meum sigillum violare voluerit, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et interdicatur ei communio purae et inculpatae christianorum fidei; ideoque hanc donationis chartulam scriptam tibi tradidimus spirituali nostro patri domino Lavino, fratribusque successoribus tuis, mense octobri, die XIX, indictione XV, anno 6615, coram honorabilibus nostris clericis, qui se proprio nomine subscripserunt, praesignando et subsignando meum nomen, prout ordo et dignitas postulabat †.

† Scripta est haec donationis chartula manu Barsacii archidiaconi catholicae ecclesiae Locrensis, iussu sanctissimi domini mei. Si quis autem apparuerit ecclesiam vel huius praepositum non recognoscens, sive impedimentum asserens statutae pensitationi, tamquam proditor sanctae ecclesiae persecutionem nanciscatur.

† Pancratius humilis diaconus tabularius catholicae ecclesiae Locrensis subscripsi.

† Eustratius humilis presbyter et secundicerius sanctissimae maioris ecclesiae Locrensis testis subscripsi.

† Constantinus humilis domesticus eiusdem sanctae ecclesiae subscripsi.

† Leo humilis presbyter et clericus maioris ecclesiae Locrensis subscripsi.

† Leo humilis ecclesiarcha testis subscripsi.

† Nicolaus lector Strabotus.

† Theodorus humilis lector subscripsi.

† Theodorus humilis lector Pyrichus subscripsi.

† Nicolaus humilis lector subscripsi.

† Leontius peccator monachus humilis episcopus Locrensis praesignavi et subsignavi † † †.

1106 — Mense Novembri — Indict. XV.

Nicodemus, Antonius et Pancratius monachi monasterii S. Angeli de Battipede tradunt Andreae Spetzanito vineas in agro civitatis Circlarii pro sacra suppellectile, quam ab eodem Andrea accipiunt.

† σίγνον χείρος νικόδημος μοναχος μονῆς του αγιου αγγελου του βάγτζεπαϊδε.

† σίγνον χυρος αντόνιος μοναχος της αυτῆς μονης.

† σίγνο χυρος πανκρατιος μοναχος τῆς αυτης μονης.

† Ἐν οιοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος· οἰμοῖς οἱ προγεγραμμένοι μοναχοί οἱ τοῦς τιμιοις και ζωοποιοις σταυρους οικείαις χερσιν καθύπογράφαντες την παρουσαν ἔγγραφον. απλην αποχην και καθαραν. και τελείαν ψυχικην δωρεαν ποιουμεθα εκουσία ἡμῶν τη γνώμοι· και παντός απηγωνισομενου τρωπευ· εἰς σαῖ ανδρεαν ο του επιλεγομενου σπετζανιτου και τοις σοις κληρονομοις και διαδοχοις· και παντεῖσις διάκατοχοις. δι εἰσπερ εν αλιθειαι και ευθειτιτι ομωλογοουμεν χαρῆζειν σει την τοιαυτην ψυχικην δωρεαν κατα τελειαν νομην και δεσποτηριαν δικαιαν αμπελιου ρίζες τ'· και ολιγοστον χωραφιον επι απανωθεν μερος του αυτου αμπελιου αργον εδωδην του Φραγμαῦ ὡσι χωρήσεις ἄλλα τ' ριζες. και επικουνα εν τη διακρατησει ἄσπει κηραλαριου εις τοπον λεγαμενον της κανικέλλας· σπερ ανέλαβον καγῶ νικόδημος μοναχος ψυχικην δωρεαν αφιερωσιν πάρα του προγεγραμμενου αντοπιου μοναχου· σπερ αφιερώσατο ὁ τιουτος αντόνιος μοναχος εις την μονην του αγιου αγγελου του βάγτζεπαϊδε. αιν ὦ και το αγγελικον σχήμα ανέλαβεν καγῶ δε νικόδημος· δια το μη εχην τῆ δοῦναι εκ της τοιαυτης μονης διότι εν πεινία διαγωντῶς μου εβουλευσαμεν την τοιαυτην αφιερωσιν του αμπελιου σην και το ολιγοστον χωραφίτζη και το ημερωδενδρων δοῦναι και απολαβῆν σκευει της αγιας εγγλησιας· ὦ και γεγωνα· και απέλαβον παρα του ειρμικου ανδρεω σπετζανιτου ευαγγελιον καλον εχον του ενικυτου ολων. ου μην, ἄλλα και αλλας πολλας ευεργεσιας· ουκ επαύσατο ποιῆν εις την αγιαν ταυτην μονην και υπερ τουτου ουκ εἰσχησαν τῆ δοῦναι αυτω αντηχαρισμα δεδωκε αυτω το τιουτο πεινιχρῶν δωρησιμα του αμπελιου του ἔχην αυτα απο του νιν και μεχρι περιματων αιῶνος· πουλιν χαρήζην ανταλαγτην και εις προικας τεκιων σου καταγράφεισθαι

† Signum manus Nicodemi monachi monasterii S. Angeli de Battipede.

† Signum manus Antonii monachi eiusdem monasterii.

† Signum manus Pancratii monachi eiusdem monasterii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti monachi, qui venerandas et vivificas cruces propria manu signavimus, de libera nostra voluntate et sine modo aliquo vetito, praesentis acceptae, purae, simplicis et absolutae concessionis pro animae nostrae salute instrumentum facimus tibi Andreae filio cognominati Spetzaniti, tuisque heredibus et successoribus, et quibuscumque tuorum bonorum possessoribus; quo in veritate et iustitia confitemur, nos tibi facere huiusmodi concessionem animae salutarem cum perfecto iure et iusto dominio, vineae scilicet in qua tercentae vites consitae sunt, et parvi territorii inculti, siti supra vineam praedictam, et sepius clausi, in quo aliae vites tercentae et amplius recenseri possunt, in pertinentiis civitatis Circlarii, ubi dicitur Canticella, quam concessionem recepi ego Nicodemus monachus a suprascripto Antonio monacho, is vero pro animae suae salute obtulit huic monasterio S. Angeli de Battipede, ubi monasticam vestem induit. Ego autem Nicodemus, quod darem de praedicto monasterio non habens, quoniam in paupertate vitam ago, statui hanc concessionem memoratae vineae, et praedioli cum arboribus fructiferis, tradere, et sanctae ecclesiae suppellectilem acquirere, quod et feci, atque accepi a praedicto Andrea Spetzanito pulcrum evangelitarium, in quo totius anni lectiones conscriptae sunt. Ad haec quum a compluribus aliis beneficiis in hoc sacrum monasterium conferendis ipse non destiterit, nosque parem pro his gratiam ei referre non valeamus, tenui hac vineae concessionem ipsum remuneramur, ut eam habeat amodo et usque ad seculorum finem, (cum facultate) venden-

και παντα πραγτειν αυθεντως. ως τω κυρος και την εξουσιαν παρ εμου ειλειφος· εστιν δε ο περιορησιμος του τιουτου αμπελιου· κατα μεν ανατολας ο περιβολης του πρεσβυτερου λεοντος νοταριου· και κατα δυσμας και αρκτος και μεσύμβριας το σινορον τον χωραφίων του αυτοῦ ανδρου και οι αδελφοι αυτοῦ· ταυτα συ δωρουμαι· και στεργω συ αυτω βεβειαν και απαρασαλευτον· και μη εστω εν τούτω ο παρινοχλων ει παρεμποδιζων σε. ει τε ημοις δηλονοτι ουτε το καθημων· η ξενου προσωπου. η δ ωπερ ουκ ηγοιμεν επελθη τις εκ των τιουτων· και ζητησις κινήσις η αγωγήν τινά κατα σου χρίσασθε· ειστασθε· ημῶς και δεφεντευδύειν υπερ του παροντος χαρτίου· και σε αζήμιον διαφυλάγτσθαι· ι δε παλιν ημεις οι μοναχοι μεταμειλουμεθα· ειναι ημας καταραμενους παρα κυριω θεω παντωκρατορι την αρὰν επισκομοιοι των τιη· αγίων θεωφορων πατρων. και την ληπραν ηιεξη και τω μερος αυτου μετα ιουδα του προδωτου· ζημιουθωσαν και υπερ παραβασιας του τιμιου και ζωοποιου σταυρου νομισματα λς· και ες το δημοσιον ετερα τωσαυτα· και ειθ ουτως μενέτω κυρια και απαρασαλευτος. η τιαυτη ημων δωρεα. γραφην δια χειρόν εμου ευστρατιου νοταριου και στρατηγου κηρχλαριου εν μηνι νοεμβριον της ε' ινδικτιωνος ετους ςχιε'. παρουσια μαρτυρων.

† παπὰς γεόργιος υιος γρηγορίου του χαγγγγελλου μαρτυρ υπεγραφα.

† παπας βασιλειος γανβρος του πρεσβυτερου σινεσι μαρτυρ.

† ιωαννης υιος πρεσβυτερου νικητου ο του τζιτζι κρουδου μαρτυρ υπεγραφα.

† ιωαννης της ουρσας μαρτυρ υπεγραφα.

† βασιλειος μυλωνάρις μαρτυρ υπεγραφα.

† νικηφορος της σεργους μαρτυρ υπεγραφα.

† καγῶ νικολαος του δειδασκαλου και στρατηγου κυρου μιχαηλ των ρενδων· εν τω κηρχλαριω στεργω τα αυτερω γεγραμμενα ως εκ στοματος κυρου μιχαηλ του προγραφεντος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 18.)

di, donandi, permutandi, in tabulis dotalibus suorum filiorum inscribendi, et quidlibet faciendi iure perfecti domini, utpote qui potestatem et auctoritatem a nobis accepit. Sunt autem ipsius vineae termini huiusmodi: ad orientem est hortus presbyteri Leonis notarii; et ad occidentem, septentrionem ac meridiem sunt fines terrarum ipsius Andreae eiusque fratrum. Haec tibi concedo, et volo, ut rata firmaque sint, nec quisquam tibi impedimentum inferat, nec nos scilicet, nec quisquam de nostro monasterio, nec alia extranea persona. Si vero, quod fore non putamus, horum aliquis insurgat volens tibi negotium facessere, aut actionem vel petitionem adversus te instituere, nos debeamus obstare, et huiusmodi concessionis instrumentum defendere, teque ab omni damno immunem praestare. Quod si nosmetipsos monachos huius concessionis poenituerit, maledictionem a Deo omnipotente et a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, lepramque Giezi habeamus, et pars nostra sit cum Iuda proditore; praeterea ob praevaricationem venerandae et vivificae crucis poenae nomine solve-re teneamur solidos sex et triginta, et Fisco publico tantundem; et nihilominus ratum firmumque permaneat huiusmodi nostrae concessionis instrumentum, quod quidem scriptum est manu mea Eustratii notarii et Strategii civitatis Circlarii, mense novembri, indictione XV, anno 6615, praesentibus testibus.

† Presbyter Georgius filius Gregorii Cancelli testis subscripsi.

† Presbyter Basilius gener presbyteri Synesii testis.

† Ioannes filius presbyteri Nicetae Tzitzierudi testis subscripsi.

† Ioannes de Ursa testis subscripsi.

† Basilius Molinaris testis subscripsi.

† Nicephorus filius Sergiae testis subscripsi.

† Ego Nicolaus filius Magistri et Strategii domini Michaelis de Arintha in civitate Circlarii confirmo suprascripta, uti mandavit oretenus mihi praedictus dominus Michael.

Epiphanius Mandator vendit numismatis duobus Lavino ceterisque monachis, degentibus in Monte, praedium situm in loco dicto Lardaria.

† Σίγιον χειρὸς ἐπιφανίου μαנדάτωρος ὁ προγεγραμμένος ἐπιφάνιος· ὁ τὸ σίγιον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· οἰκία χειρὶ ποιήσας· τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἀποχθὴν· ἀποταγὴν καὶ τελείαν διάπρασιν· τίθημι καὶ ποιῶ ἐκουσία μου τῇ γνώμῃ· οἰκία προαίρεσει· καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παραπάν ἀνάγκης· ἢ υἱας· ἢ δόλου· εἴ χλεύης· ἢ βραδουργίας· ἐκτὸς φάγτου ἀγνοίας· καὶ τῆς οἴας οὖν περιστάσεως· εἰς σὲ κύρον λαυῖνον ὃς κατοικεῖ εἰς τὸ ὄρος· καὶ εἰς σὲ σίρη ραϊνιέρην· καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ὄρου· πεπρακὰ ἐμὴν χωράφιον· τὸ ἔντα καὶ διακομμενον εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον λαρδαρίαν πλησίον τῆς ἁγίας Θεοτοκου· ὡς κατωαίνει ἢ ὁδοῦ· ἀπο τὸν τεῖχος τῆς ἁγίας Θεοτοκου τὸ χανδάκην, καὶ μίγη εἰς τὸ σίνορον τοῦ κυρεῦ ἀρκούδη τοῦ ὄροφύλακος· καὶ ἀναυαίνει αὐτὸν τὸ σινὸρον, καὶ ἀποδίδη εἰς τὸ ἀμπέλην ὅπερ ἀμφιαίρωσιν ὁ σκουλλάνδος αὐτῶν τῶν καλογήρων· κατὰ ἄρκτρον· καὶ διαυαίνει τὸ σίνορον ἰωάινου τοῦ πούλαρη καὶ υσκάμιτος κατὰ ἀνατολᾶς· καὶ σύγκλειει εἰς τὸν αὐτὸν ἀγκύνα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Θεοτοκου, καὶ συγκλείει· πέπρακὰ ἐμὴν τὸ τοιοῦτον χωράφιον εἰς νομίσματα ὕ· ἄτινα λαυῶν ἀπο τὰς σᾶς χεῖρας· τοῦ ἐντιώχου ἀνηπαμίμου εἰς τὰς ἡμᾶς χεῖρας· καὶ ταῦτα λαυῶν παρα σοῦ πεποίηκά σοι τελείαν καὶ πληριστάτην διάπρασιν, καθαρωτάτω νοῖ· καὶ ἀμετατρέπτω λογισμῷ· ὅτι ὁ πούλων, ἕκδικος ἐστίν· καὶ ὁ ἀγοράζων· αἴνῃ μὲν ἀμφιολῆς· ἀγοράζει ἐκ τοῦ πολέματος· καὶ ἰδοὺ τοῦ ἔχειν αὐτὸ ἐξουσίαν ἀπο τῆν σήμερον, καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διήνεκαῖς ἄπαντας χρόνοις· κτᾶσθαι· χρᾶσθαι· νέμεισθαι· τοῦτ ἐστίν· πούλειν· χαρίζειν· ἀνταλλάττειν· καὶ εἰς τοὺς ἐπερχομένους καὶ μέλλοντας ποιμένειν τὴν μονὴν κατὰλειμπάνην· ὡς τὸ κῆρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν εἰληφός· μὴ ἰνοχλοῖμενος ἢ ἠμποδιζόμενος παρὰ τινος· ἀλλ' ἴαν ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ Φωραδῆ μετὰμειλόντα· ἐκ τοῦ κατ ἡμῶν μέρους· εἴτε ἔγω ὁ προγεγραμμένος· ἢ τε παιδὴν μου· εἴ ἀδελφὸς μου· ἢ τε τίς ἐκ τοῦ κατ ἡμῶν μέρους· ἰδίους καὶ κληρονόμους· ζήτησιν·

† Signum manus Epiphanii Mandatoris. Praedictus Epiphanius, qui signum venerabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, praesens acceptilationis, renunciationis et perfectae venditionis instrumentum condo et facio libera mea sententia, propria deliberatione, nulla omnino necessitate, vel vi, vel dolo, vel fraude, vel astutia, sine facti ignorantia et qualibet circumventione, tibi domino Lavino, qui habitas in Monte, et tibi domino Raynerio, et omnibus fratribus eundem Montem incolentibus. Vendidi vobis agrum, extantem et positum in loco dicto Lardaria, prope ecclesiam sanctae Deiparae, sicut descendit via e parietibus ecclesiae sanctae Deiparae de Chandace, et tangit fines (praediorum) domini Arcudi Orophylacis, et ascendit per ipsum finem, et ferit in vineam, quam Scullandus iisdem monachis douavit, a septentrione, et transit per fines Ioannis Pulare et Vicecomitis ab oriente, et concluditur ad ipsum latus ecclesiae sanctae Dei Genitricis, nec pergit ulterius. Vendidi vobis hunc agrum numismatis duobus, quae accepi in manus meas a manibus vestrum qui bona fide emistis, eaque accipiens feci vobis perfectam et plenissimam venditionem, purissima mente et inconcusso consilio, quoniam venditor rem divenditam praestat, emptor vero sine fraude emit a venditore; ut habeatis facultatem nunc et omni futuro tempore possidendi, utendi, disponendi, id est vendendi, donandi, permutandi, et successoribus futurisque monasterii moderatoribus relinquendi, utpote qui dominium et facultatem a me accepistis, nemine molestiam aut impedimentum afferente. Si qua vero occasione vel tempore aliquem ex parte mea poenituerit (huius venditionis), sive me ipsum antescriptum, sive filium fratremque meum, sive aliquem ex mea cognatione et successione, et quaestionem instituerit, aut (vos) turbaverit, vel in iudicium vocaverit propter hunc agrum, in primis maledictus sit a Deo omnipotente, et anathemate tercen-

ποιήσει. ἡ κίνησιν. ἡ ἀγωγὴν. εἰς τὸ τοιοῦτον χω-
 ράφιον. ἐμπρώτης. ὑπάρχην αὐτὸν κεκατηραμένον. παρα-
 θεῶ παντοκράτωρος. τῶν τῆς ἀγίας θεοφόρων πα-
 τρῶν τὸ ἀνάθημα. τὴν ἀγκύνην Ἰουδα τοῦ Ἰσκαριότου.
 καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ τῶν κραζόντων ἄρον ἄρον σταυ-
 ρωσον. ζημιούσθω δὲ εἰς τῷ μὲν ἀγορακίτι παρ' αὐτοῦ
 ἐν διπλῇ ποσότητι. καὶ εἰς τὸ διμύσιον νομίσματα λς'
 καὶ εἰδ' οὕτως στέργειν, καὶ ἐμμένειν· ἡ τοιαύτη κύρωσις·
 νευαία καὶ ἀπαρασάλευτος. ἄχρι τερμάτων αἰῶνων·
 Ἐνώπιον τῶν παρίυρεθέντων ἀξιολόγων πιστῶν μαρ-
 τυρων. † πρεσβύτερος λέος μαρτυρ. † πρεσβύτερος νι-
 κολαος ἀδελφος αὐτοῦ μαρτυρ. † πρεσβύτερος ευστά-
 θιος μαρτυρ. † λέον τοῦ μανδάτωρος μαρτυρ. † χρυ-
 σίως τοῦ μελισσάρη μαρτυρ. † πάνκαλος τοῦ πίστη
 μαρτυρ. † παπα ἰωαννης τοῦ θωμα μαρτυρ. † ἡ-
 λίας υαρούνης μαρτυρ.

† γραφὴν δια χειρὸς νικολάου πρεσβυτερου τοῦ σαγ-
 κούλλου ἔτους ςχιη' ἰνδικτιῶνος γ'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 13.)

torum octo et decem sanctorum Patrum feriat, et
 laqueum Iudae Iscariotae (sortiatur), partemque habeat
 cum illis qui clamabant: Tolle, tolle, crucifige; et te-
 neatur solvere emptori duplum quantitatis, atque Fi-
 sco numismata sex et triginta; et sic deinceps firma
 et inconcussa maneat haec confirmatio usque ad finem
 saeculorum. Coram testibus honestis et fide dignis,
 qui interfuerunt. † Presbyter Leus testis. † Presby-
 ter Nicolaus frater eius testis. † Presbyter Eustathius
 testis. † Leo de Mandatore testis. † Chrysus de Me-
 lissare testis. † Pancallus de Piza testis. † Presbyter
 Ioannes de Thoma testis. † Elias Barunes testis.

† Scriptum manu Nicolai presbyteri Sanculli, an-
 no 6618, indictione III.

LXXIV.

1112 — Mense Maio 13 — Indict. (V).

*Ubus de Claromonte eiusque fratres Alexander et Riccardus donant monasterio Cavensi SS. Trinitatis, atque
 ecclesiae Beatissimae Virginis de Cyr-Zosimo praedia in agro Nohae posita, in loco nuncupato Bonohomine.*

Sigillum factum a nobis Ubo de Claromonte,
 et Alexandro, et Riccardo fratribus eius, quod dede-
 runt Deo et SS. Trinitati de Cava, et S. Virgini Dei
 Genitrici de Clurozosimo, et Regenti Petro, et tibi
 Sire Guilielme Gubernator dictae ecclesiae de Zosimo,
 et aliorum fratrum, pro salute animarum avorum no-
 strorum, et avorum mei domini Ubi, et dominae Gi-
 marchae, et patris nostri Alexandri, et dominae A-
 vennae, et nostrum, dedicamus clausuras quae sunt
 in tenimento Noae in loco dicto Bonohomine, quarum
 circuitus hic est: a capite canalis, qui dicitur Lube-
 tranus, et vadit ad caput de canale dicto Bonohomine,
 et vadit ad cruces quas fecimus nos, et sicut descendit
 canalis a Bonohomine ad locum, ubi dicitur Capillus,
 et vadit ad flumen Salmiantum, et descendit per flu-
 men praedictum usque ad canalem S. Ioannis, et sic
 clausimus clausuras ex nostra spontanea voluntate et

simplici corde. Et si aliquo tempore poeniteret ali-
 quem, et facere vellet ultra praesens sigillum, sit
 anathematizatus a Deo Patre, et Filio, et Sancto Spi-
 ritu, et non inveniat misericordiam peccatorum suo-
 rum, et habeat maledictionem trecentorum decem et
 octo sanctorum patrum, et habeat catenam Iudae. Et
 in hoc posuimus praesens sigillum ex ordine Osmun-
 di munitoris et custodis civitatis Noae praesentis tem-
 poris, quod datum fuit vobis in praesentia subscri-
 ptorum testium fide dignorum, die 13 mensis maii,
 anno 6620, indictione IV.

† Uvo testis subscripsi. † Candidus iudex de Noe
 testis. † Leo Petri testis. † Nicolaus de Monclaro te-
 stis. † Milo Brictone testis. † Floro testis. † Fabius
 sacerdos testis. † Ioannes de Polle testis. † Rao filius
 Ioannis Ferrari testis. † Constantinus Cura testis. †
 Ioannes de Ollico testis. † Calo de Siri Rego testis.

† Michael de Terni testis. † Ego Vitalis Dei gratia Cassanensis. † Alferius de la Sicella testis. † Uvo de Philitristiano testis. † Claravertus de Marvela testis.

Concordat licet aliena manu cum originali in Archivo SS. Trinitatis Cavae salva etc. et in fidem hic

me subscripsi et signavi solito signo dicti Archivi die prima octobris 1705.

D. Petrus Ursinus a Neapoli Archivista Notarius Apostolicus.

(Ex apographo authentico exarato a supradicto Archivista Cavensi, inter manuscripta Paschalis Baffii in Maiori Neapolitana Bibliotheca adservata.)

LXXV.

1113 — Mense Decembri — Indict. VII.

Charbertus filius Argyri Iudicis donat monasterio Cavensi SS. Trinitatis et ecclesiae S. Mariae de Cyr-Zosimo quasdam terras positas supra S. Paulum in agro civitatis Nohae.

† σιγνον χειρος χαρυέρτος υἱὸς ἀργυρου κριτου ἄσση καὶ ἰου. Ἐν οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἰου καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἐπιδὴ καὶ πνευματικοῖς καὶ θείοις νόμοις ἀκολουθοῦντες, τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατὰστασιν ἀτάραχον καὶ ἀνηπερέστον διαφυλάττειν ὀφείλωμεν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ὡς σὺγκρωτούσαν καὶ περιέπουσαν τὰ ἡμέτερα· καὶ πολλὴν ἐπισπωμένη τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ βοήθειαν τὴν καὶ ἔννοιαν, δέον εἰς ἡμᾶς εἰληκρινῆ τῇ καρδίᾳ τοῖς πρὸς τὸν θεὸν ἐναρμίστασιν καὶ πιστῶς λατρεύουσιν τοῖς πρὸς τὸν θεὸν το ἀκίδινον ἐχέτω δια τούτου κατὰ ὃ πρόριθεις χαρυέρτος, ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωόποιον σταυρον ἐξ ἰδιοχειρὸς μου ποίησας τὸ δὲ ὄνομα καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ ὑπὸ τοῦ ὕφους τοῦ νοταρίου φαίνωμαι ἀφιέρωνοντα εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τῆς ἁγίας τριάδος τῆς ἐπιλεγμένης κίους, καὶ εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τῆς ὑπεράγιας δεσπόκου του κυρ ζωσίμου, τὰ χωράφια τὰ ἦσαν κρατώμενα ὁ πατὴρ μου ὁ πρόριθεις ἀργύρος, ἀπαυλῶν τοῦ ἁγίου παιδίου· ὅτι πρὶν τῆς θανάτου, ἔχεν αὐτὰ ἀφιερῶμενα, εἰς τὴν πρόριθισαν μωνήν τῆς ἁγίας τριάδος καὶ εἰς τὴν ὑπεράγιαν δεσπόκου καὶ οὐκ ὑπώρισεν ἐκ τούτου ποιῆσαι τότε σὺστατικῶν, καὶ ὅταν τὸ τέλος τοῦ υἱοῦ ἐχρίσατο ἐπὶ στήθεσιν μοι, ἵνα ποιῆσω καὶ πληρώσω τὴν ἀφιέρωσιν, τανὴν δὲ στέργω καὶ ἐμάνω καὶ ἀφιέρωνω τὰ τοιαῦτα χωράφια, καθὼς πρόριθεται εἰς τὴν πρόριθισαν μωνήν τῆς ἁγίας τριάδος καὶ τῆς ὑπεράγιας δεσπόκου τοῦ κυροῦ ζωσίμου, περὶ ψυχῆς τοῦ μακαριοτάτου πατρὸς μου κυρ ἀργυροῦ μάλλον καὶ κῆτι τὸ σκῆμα αὐτοῦ, εἰς τὴν τοιαύτην μωνήν, καὶ περὶ ψυχῆς ἡμῶν τοῦ πρόριθέντος χαρυέρτου. καὶ ἵνα μᾶς μνημονεύσων ἐν τοῖς ἱεροῖς δυπτύχοις αὐτῶν παντὶς οἱ ἱερεῖς οἱ μέλ-

† Signum manus Charberti filii Argyri Iudicis civitatis Nohae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam spiritualibus et divinis legibus obsequentes Ecclesiae statum ab omni perturbatione et damno immunem praestare debemus, et omnia quae ad eam pertinent, utpote quae nostra fovet et amplectitur, ac magnam Dei miserationem et benevolentiam nobis conciliat; ideo necesse est non fucata religione nos operam dare, ut qui Deo placent fideliterque serviunt, absque periculo sint. Quapropter ego praedictus Charbertus, qui venerandam et vivificam crucem propria manu signavi, nomen vero et cognomen manu notarii, offero venerabili ecclesiae S. Trinitatis, quae dicitur de Cava, et venerabili ecclesiae SS. Deiparae Cyr-Zosimi terras, quas tenebat praedictus pater meus Argyrus supra S. Paulum, et priusquam vita decederet, in animo quidem habebat praedicto monasterio S. Trinitatis et SS. Deiparae offerre; sed non potuit de hoc instrumentum oblationis tunc conficere, et cum ad vitae finem accessisset, mandavit mihi, ut conficerem et absolverem oblationem. Propterea ego ad confirmandam et constabiliendam eius voluntatem offero easdem terras, quemadmodum dictum est, praefato monasterio S. Trinitatis et SS. Deiparae de Cyr-Zosimo, pro anima beatae memoriae patris mei domini Argyri, et eo magis quia eius corpus iacet in eodem monasterio, et pro anima mea praedicti Charberti; ut omnes sacerdotes, qui vitam acturi erunt in monasterio S. Trinitatis et Cyr-Zosimi, commemorationem nostri faciant in sacris diptychis. Sitae vero sunt huiusmodi terrae in pertinentiis civitatis Nohae, ut dictum est, supra S. Paulum, his terminis desti-

λωντες μιναι· εις την μωνην της αγίας τριαδος και του κυρου ζωσιμου. τα δε χωραφια· κειται εις την διακράτησιν του κιστρου νοων καθως πρόλελεκται απανωθεν του αγιου παυλου, ειςιν δε τα συνόρια εκ τα τσιαυτα χωραφια, απο το ανατολικον μέρος η οδος η δημοσια, η αναεινουσα απο το λογωδετου απο την δριν οπου στεκει σιμα της τριαυτης οδου οπου τον σταυρον εχαραξαμεν και ηπαει και ρικτη, εις το συνόριον του ιωαννου κτιστρη, επι τα ακρωα μέρει, και κταυειναι και ρικτη, εις την κεφαλην του εχθου, και ως ηπαει ο οχθος επι τα δυτικα μέρει, και ρικτει εις το ρουακιν της λένουκας, και ως ανειννη το ρουακιν επι το μεσημυρινον μέρος και ρικτη αχρι της προριθης οδου την αναεινουσαν και ειπαει εις το τζιμαροκακικω· ιδου εκλυσα και ησφαλησα τα τοιαυτα χωραφια απο πασιου μέρου. του εχειν αυτα χωρισμενα και αφιερωμενα τα τοιαυτα χωραφια, μεχρι τέρματος αιωνων, ανευ δόλου και τρωπου τινος· οστις δε επαναστη ποτε καιρω χρονω, εκ των ημων διαδόχων, και κληρονόμων και παντοίων διακατόχων, ζήτησιν κήτησιν ποιων υπέρ τα τοιαυτα χωραφια ητε αδελφος μου ηται τις εκ το κατ εμου μέρος και ουλει καταλσει την παρουσαν αφιέρωσιν, μητε την αυτου πληρωσι κυριου ουλην, αλλ ιστω· ως δαδαν και κορε και αυιρω ως χανασα η γη και κατεποιεν αυτους και ιστω αναθεμα παρά πατρος και υιου και αγιου πνευματος και των τμη αγίων θεοφόρων πατρων και εχει μέρος με τους κρίζοντας το άρων άρων σταύρωσον· και ηθ ουτως μενέτω η παροῦσα αφιέρωσις ισχηρά και υευαία και απαρασαλευτος διά το ουτος μοι άρεσθηαι εν παρουσία των παρευρεθέντων αξιόπιστων μαρτυρων.

† ιωαννης του ούλλανου ω κατά τον καιρόν Φύλαξ των νοων μαρτυρ υπεγραφα † κανδηδος κριτης μαρτυρ υπεγραφα.

† οσμουνδος δουλειτης μαρτυρ υπεγραφα † νηκολαος χαλκευς μαρτυρ.

† μήλος διαγώντα του κυρ ζωσιμου μαρτυρ υπεγραφα.

† falcus sacerdos testes. † Guidelmus sacerdos testes.

† Έγραφη η παροῦσα αφιέρωσις δια χειρος νικολαιου νοταριου μηνι δεκεμβριω εις τας ιδ' ημερα σαββατου ινδικτιωιος ζ' ετους ςχκβ'.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 20.)

natae: ad orientem via publica, quae ascendit a Logotheta a quercu, quae plantata est secus hanc viam, ubi crucem signavimus, et vadit et iungitur cum terminis Ioannis Capistri septentrionem versus, et descendit et iungitur cum capite montis, et sicut vadit mons occidentem versus, et iungitur cum rivo Leucae, et ut ascendit rivus meridiem versus, et iungitur cum praedicta via, quae ascendit et ducit ad torrentem Caecum. Atque his quidem terminis clausi et designavi praedictas terras ex omni parte, ut sic definitas et oblatas habeat (*monasterium*) in perpetuum sine dolo et fraude. Si quis autem ex meis successoribus et heredibus, ac quibuscumque meorum bonorum possessoribus, aliqua occasione vel tempore, surrexerit litem aut molestiam illaturus de praedictis terris, sive frater meus fuerit, sive quicumque alius ex parte mea, et voluerit hanc oblationem irritam facere, ipsius vota Dominus non secundet, sed sit sicut Dathan et Core et Abiron, quos terra dehiscens absorbit, et sit maledictus a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a sanctis tercentis octo et decem divinis Patribus, et habeat partem cum illis qui clamaverunt: Tolle, tolle crucifige; et postea nihilominus firma, stabilis et inconcussa remaneat praesens oblatio, quia ita mihi placuit. Coram fide dignis testibus, qui interfuerunt.

† Ioannes de Ullano custos Nohae pro tempore, testis subscripsi. † Candidus Iudex testis subscripsi.

† Osmundus famulus testis subscripsi. † Nicolaus Ferrarius testis.

† Melus habitator Cyr-Zosimi testis subscripsi.

† Scripta est praesens oblatio manu Nicolai notarii, die sabbati XIX mensis decembris, indictione VII, anno 6622.

1114 — Mense Ianuario — Indict. VII.

Philippus filius Vicecomitis Caballarii Gulielmi Grantemani donat monasterio Cavensi SS. Trinitatis eiusque suffraganeo monasterio Apostoli Petri de Barychalla praedium positum in agro civitatis Ursuli loco Stuppa nuncupato.

† σιγον χειρος Φιλίππου του ποτε υισκάμητος και παβαλλαριου του κυρ γουδέλιμου γραντεμани.

† εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος· ο προγεγραμμενος Φιλιππος ο το σιγον του τιμιου και ζωοποιου σταυρου ιδιοχειρως ποιησας· το δε υφος δια του νοταριου. φένωμαι διδωντα και αφιερωωντα εις την ευαγεστατην μονην της αγίας τριαδος της καθυας· και εις την υπ αυτην ευαγεστατην μονην του αποστολου πέτρου του βαρυχαλλα· και εις τον ευλαβεστατον καθυγουμενον του αποστολου πέτρου κυρ μαϊον· χωραφίτζιν· εν τη περιοχη του αστιος ουρζούλου εις την τοπωδεσιαν στουππά ως υπάη ηδος απο του πιγαδιου μέχρι το λιθάριον το μέγα· και απο του λιθάριου ως καταυίνη η χαίτη· και ρικτι κατω· εις το αρμον το αληθινον· και απο του αληθινου αρμου· στρέφεται επι τον ποταμον και φέρι εις τον ρίτικιτζιν· και αναβένη το ρυακίτζιν· μέχρι του προγραφεντος πιγαδιου· τουτο διδώ και αφιερόνω εις υμιν τον ευλαβεστατον μοναχον κυρ μαϊον· και εις την ευαγεστατην μονην του αποστολου πέτρου υπερ λύτρου και αφέσεως των ημων αμαρτιων και των γοναίων μου· και υπερ λυτρου και αφέσεως του προάπιχομενου αυθέντου ημων κυρ γουδέλιμου γραντεμανη· όπου τον χωραφιοι μου στριγυσει και εδώκεν· του αναφείρι τμας και υπομνίσκει εν τοις ιεροις δυπτυχοις πρωτον την τον εμων αυθεντην κυρ γουδέλιμον και ουτως ημε και τους γονέους μου· του απο του παρόντος και εις τους εξης απαντας και διηκεεις χρόνους επεξουσιον έχειν την τοιαυτην μονην το τοιουτο χωραφιοι εις απασαν εξουσιαν και κυριότητα· των εν αυτη πσιωντων καθυγοιμενων· ως το κύρωσ και την εξουσιαν παρ εμου ήλιφωτα· μη έστω ο παρενοχλων· η παρηνποδίζον την τοιαυτην μονην εις το τοιουτο χωραφιοι ήπερ κάγω χαρίζω και αφιερόνω· εις τοιαυτην μονην· ι δε και φανη τίς ζητώντα την τοιαυτην μονην εκ το τοιουτο χωραφιοι· ήπερ κάγω αφιερόνω υπερ λυτρου και αφέσεως των ημων αμαρτιων και της συμβιου μου και των γοναίων ημων· και ή τις υουλειται αντι-

† Signum manus Philippi filii quondam Vicecomitis et Caballarii domini Gulielmi Grantemani.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Philippus, qui signum sanctae et vivificae crucis propria manu effinxi, nomen vero manu notarii, concedo et offero venerabili monasterio S. Trinitatis Cavae, eiusque suffraganeo venerabili monasterio Apostoli Petri de Barychalla, ac piissimo monasterii Petri Apostoli praefecto domino Maio, praediolum in pertinentiis civitatis Ursuli, in loco ubi dicitur Stuppa, ut vadit via a puteo ad saxum magnum, et a saxo ut descendit serra, et iungitur iu inferiori parte cum Armo vero, et ab Armo vero flectitur ad flumen, et ducit ad rivum, et ascendit iuxta rivum usque ad praedictum puteum. Hoc trado et offero tibi piissimo monacho domino Maio, et venerabili monasterio Petri Apostoli, pro redemptione et remissione meorum peccatorum, meorumque parentum, et pro redemptione et remissione quondam domini nostri Gulielmi Grantemani (qui territorium praedictum mihi donavit et concessit), ut in sacra diptycha referatis et commemoretis primum ipsius domini Gulielmi nomen, ac deinde nomen meum et meorum parentum; ut amodo et in omne deinceps tempus et in perpetuum monasterium praedictum huiusmodi territorium possideat in omnimoda potestate et dominio omnium, qui eidem monasterio praefuerint, utpote quod facultatem et auctoritatem a me accepit. Nec sit qui monasterio molestiam vel impedimentum inferre praesumat de hoc territorio, quod ego trado et consecro eidem monasterio. Si vero apparuerit aliquis, qui litem intendat eidem monasterio de hoc praedio, quod ego offero pro redemptione et remissione peccatorum meorum, et uxoris meae meorumque parentum, aut infringere voluerit ea quae rite oblata sunt a me Philippo, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus,

στρεφειν τα καλῶς ἀφιερωθέντα παρ εμου Φιλιππου·
σχῆ τὸ ἀνάδημα παρὰ πατρος υιου καὶ αγίου πνευμα-
τος καὶ την ἄρραν· των τινῶν ἁγίων θεοφόρων πατρων·
καὶ των ἰβ' αποστολων· καὶ ηδ ουτως μινετω στεραια
καὶ ἀπαρασαλευτος· ἡ παρ εμου γιναιμενη ἀληθεστάτη
ἀφιερωσις· παρουσία τῶν ευρεθειτων ἀξιοπιστων μαρ-
τυρων γραφειν δια χειροσ γοτζουλίνου νοταριου μηλ
ἰανουαρίῳ ἰνδικτιωνι ζ'· εν ἰτει ςχκβ'.

† ρουκεριος στρατηγος ουρζουλου μαρτυρ υπεγραφα
τον τιμιον σταυρόν· το δε υφω του νοταριου.

† καλωκυρης κριτης μαρτυρ υπεγραφα.

† ἰωαννης υισκωμητος της πετρασ μαρτυρ υπεγραφα
τον σταυρον.

† γοδινης μαρτῦρ υπεγραφα ἰδιοχειρωσ.

† παπα νηκολαοσ δηακονου οτου αποσκειπου μαρτυρ
υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 19.)

et duodecim Apostolis; et nihilominus firma et stabi-
lis remaneat haec oblatio a me verissime facta in
praesentia fide dignorum testium, qui interfuerunt.
Scriptum manu Gotzulini notarii, mense ianuario, in-
dictione VII, anno 6622.

† Rogerius Strategus Ursuli testis subscripsi san-
ctam crucem, nomen vero manu notarii.

† Calocyris Iudex testis subscripsi.

† Ioannes Vicecomes de Petra testis crucem sub-
scripsi.

† Godinus testis propria manu subscripsi.

† Presbyter Nicolaus filius Diaconi Oti Aposcepi
testis subscripsi.

LXXVII.

(1114) — Mense Maio 14 — Indict. VII.

*Pancallus, filiiq̄ue eius Rupertus et Costarellus donant monasterio S. Mariae de Pertusia praedium
dictum de Vado Malo.*

† σημειον χειρός πάνκαλλου καὶ ρουπέρτου· καὶ
κοσταρελλου υιοσ (ἡμοῦ) πανκαλλου· ὁ τὸν τιμιον καὶ
ζωόποιον σταυρον ἐπολίσαμεν διὰ τῶν βουλήν καὶ
ἀγαθὴν προερέσιν· ἐχαρίσαμεν καὶ πρόσφέρωμεν χω-
ράφιον καὶ ὄρος λεγομενον εἰσ τὸ υαδου μαλου· ἀπὸ
τὴν φόρκα της τοῦ μιάκης εἰσ ἄνω σὺν ἡσὼδω καὶ
ἐξῴδω αὐτου· εἰσ τὸ μοναστήριον τῆσ ἁγίας μαρίας
της περτουσα (τοῦ ἐπ' αὐτὴν) ἁγίαν τερνιτάτε της
καυα· δια τὴν ψυχὴν τοῦ πατροσ ἡμῶν καὶ της μη-
τροσ τῶν καὶ περὶ τὰσ ψυχὰσ ἡμῶν· τοῦ ἔχῃσ ἐξου-
σίαν τὴν ἁγίαν τερνιτάτε της καυα καὶ τὴν ἁγίαν
θεοτόκον μαρίαν της περτοῦσα· τοῦ ἔχῃσ ἐξουσίαν ὁ
μοναστήρι τοῦ αὐτοῦ χωράφι καὶ ὄροσ· καὶ τα δει-
δρια της οὔσιν ἐν αὐτῇ ἡμερᾷ καὶ ἀγρικὰ· γέην· πο-
νῆν· πευλὴν χαρίζην· ἀνταλλάττιν καὶ
εἰ τι δ ἂν θέλῃσ καὶ οὐλέσεν· ἐστὶν δὲ περιορισμὸσ τοῦ
αυτοῦ χωραφίον καὶ ὄροσ· ἀπὸ ἀνατολικὸσ μεροσ πο-
λιτε καὶ πρεσβυτεροσ πετροσ τοῦ παῦλου· καὶ δισι-
κοσ τὸ ρηάκη μεγα τοῦ καντατοροσ καὶ ἀπο ἀκτρον·
κοσταντίνου μανουφρίδδασ· καὶ ἀπὸ μεσημβριασ τὸ μιά-

† Signum manus Pancalli et Ruperti et Costarelli
filiorum mei Pancalli. Nos qui sanctam et vivificam
crucem signavimus de nostra voluntate et recto con-
silio, donamus et offerimus monasterio S. Mariae de
Pertusia, suffraganeo monasterii S. Trinitatis de Ca-
va, territorium cum monte, qui dicitur de Vado Malo,
a furca torrentis sursum, cum ingressu et egressu, pro
anima parentum nostrorum et nostra ipsorum; ut mo-
nasterium S. Trinitatis de Cava et S. Deiparae Ma-
riae de Pertusia possideat ipsum territorium et mon-
tem, omnesque arbores ibi consitas, tam cultas quam
incultas, et possit arare, vendere, donare, permutare
. et facere quidquid libitum et pla-
citur fuerit. Hi vero sunt fines praedicti territorij
et montis: ad orientem (territorium) publicum, et
(praedium) presbyteri Petri de Paulo; ad occiden-
tem rivus maior Cantatoris; ad septentrionem Con-
stantinus Manufridda; ad meridiem rivus Cancelli.
Si vero, quod fore non putamus, de huiusmodi ter-
ritorio et monte molestiam quis inferre praesumpse-

κη τοῦ κάγκελλου· ἡ δὲ οὐκ οἶκ ἰγούμεν Φωραδὴ τῆς ἐπενωχλοισεν περὶ τῶ τοιοῦτον χωραφίου καὶ τό βρος ἦτε ἡμῆς· ἦτε υἱοὺς ἡμῶν· ἡ ἐκ τῆς σὺγγενείας ἡμῶν· ἦτε τίς· ἐμπρότις ἔχης τὸ ἀναδεῖμα παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· καὶ τῶν ἰβ'. ἀποστόλων· καὶ τῶν τινῶν θεόφωρων πατέρων καὶ ἔστω ξένος τῶν χριστιανῶν· καὶ περὶ τα μωρὰ τοῦ κόσμου· πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ μοναστήρι τῶ δυπλῶν καὶ εἰς τὸ δευόσιον λς' νομισματα καὶ ἀκω σιωπᾶν καὶ μὴ σουλεύμενος· ἐμ παρουσία μαρτύρων παπα λέο τοῦ παπα ἰωαννου μαρτυρ λίο τοῦ κορίντου μαρτυρ διμίτρι τοῦ μοντάνου μαρτυρ υασίλι του θεδόσι μαρτυρ καὶ δημητριος νικολαου πεδεμόλλε· εἰς τὸν χρώνον τοῦ πριόρι γαιδίλιέτου μοναχοῦ καὶ ἱερός ἐγράφη διὰ χειρὸς νικολαου ἱερός. διμίτρι τοῦ λάγι μαρτυρ περὶ πρόσταξιν τοῦ αὐφθέντι· μηνι μαϊον εἰς τας ἰδ'. ἡμερα γ' ὡρα γ' ἵτους σχλζ' ἰνδικτιωνος ζ' ἐν τες ἡμέρες αὐφθέντι ρουκέρι καὶ ἡ μητῆρ αὐτοῦ ἀδιλίτζα κυρία· καὶ υισκάμης τοῦ κκκιάνου κοσταντίνου τοῦ κριτου. †

rit, sive nos ipsi, sive filii nostri, sive quisquam de nostra cognatione, sive quicumque alius, maledictus in primis sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a duodecim Apostolis, et a tercentis octo et decem divinis Patribus, et separatus sit a christianorum communione, ac inter stulta mundi computetur, et poenae nomine duplum solvat ecclesiae ac monasterio, et solidos sex et triginta publico aerario, ac invitus nolensque taceat. Praesentibus testibus presbytero Leone filio presbyteri Ioannis teste, Leone de Corneto teste, Demetrio de Montano teste, Basilio de Theodosio teste, et Demetrio filio Nicolai Pedemolle, tempore Prioris Gaidileti monachi et sacerdotis. Sriptum manu Nicolai presbyteri, Demetrius de Lago testis, de mandato Domini, die XIV mensis maii, feria III, hora III, anno 6637, indictione VII, temporibus Domini Rogerii, et matris eius dominae Adelasiae, et Vicecomitis Caciali Constantini iudicis. †

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 29.)

LXXVIII.

(1115) — Mense Augusto — Indict. VIII — Styli.

Rogerus Siciliae et Calabriae Comes donat templo SS. Apostolorum nonnullos homines, et confirmat monasterio SS. Deiparae de Arsaphia possessiones, quarum fines describuntur.

† σιγίλληον γενάμενον παρ ἐμοῦ κήμητος ρωγερίου καλάβρίας καὶ σικελίας, καὶ πάσης ἡτάλικῆς χώρας, καὶ τῶν χριστιανῶν βωίδου· Ἐπιδὶ ἐλθόντος μου εἰς τῆν θεόχάρακτον πολιν στύλου βουλῆν θεῶρστον καὶ καλὴν, ἀναβάς καὶ διανοηθεὶς, ἐπὶ τῆν ἐμῆν καρδίαν, τοῦ ἀνοικῶδωμείν ναῦς τῶν ἁγίων, καὶ πρὸς τοῦτο μοναστηρία, εἰς δόξαν, καὶ ἄνοιον τοῦ τῶν ὄλων θεοῦ, ἐνὸς δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπάρχει τῶν ἁγίων καὶ πανευφύμων, ἀποστόλων, καὶ τοῦ δουνε ἐκείσε χάριν εὐλογίας, λόγω δὲ ἀμφηρωσεως, ἀνδρωποίρια, τοῦ δουλείν πρὸς τῆν παρούσαν ἐκκλησίαν, πριότος κοσταντίνος, καράμαλλος, καὶ νικόλαος γίτζος, καὶ ἀρκάδιος, μινδαρίνος· καὶ ἰωάννης ἀγλάος, καὶ ο ἀνθήπατος, καὶ κοσταντίνος γαλλιάρδος, καὶ υασίλιος σγουρῶς, καὶ ἐπιφάνιος μακεδων, καὶ ἰωάννης πωρτέρος, καὶ κοσταντι-

† Sigillum factum a me Rogerio Comite Calabriae et Siciliae, et omnis Italicae regionis, ac christianorum adiutore. Cum venerim in civitatem Styli Deo acceptam, et consilium inierim decorum Deoque gratum, meoque in animo statuerim instaurare templa Sanctorum, et insuper monasteria, ad gloriam et laudem Dei rerum universarum Auctoris, uni ex iisdem templis sub titulo sanctorum et gloriosissimorum Apostolorum trado, ut benedictionem lucrifaciam, donationis ratione, vassallos, qui inserviant praedictae ecclesiae, nempe in primis Constantinum Caramallum, et Niclaum Gitzum, et Arcadium Mandarinum, et Ioannem Aglaum, et Anthypatum, et Constantinum Galliardum, et Basilium Sgurum, et Epiphanium Macedonem, et Ioannem Porterum, et

νος, ἔκδυκος, καὶ πέτρος ἀργγύλλος, καὶ νικόλαος ἀρ-
 δόβαστος, καὶ ἰωάννης βουκουττήας, καὶ μετ' αὐτοῦ
 σὺν πάσης τῆς ὑποστασεως αὐτῶν καὶ δεσποτίας,
 ἑμῖος στέργω καὶ τὴν πράσιν λεοντος τοῦ ὄρφανου,
 καὶ τὴν ἀμφιἑρωσιν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὡπερ ἔπρασε
 πρὸς τὴν μονὴν τῆς υπερᾶγίας Θεοτόκου τῆς ἀρσαφίας,
 ἑμῖος στέργω καὶ πρὸς αὐτὴν πάντα τα κρατήματα,
 αὐτῆς, καὶ πράσεις καὶ ἀγνώσεις, πρὸς τοῦτω δὲ ἐγὼ
 εἰς τὸ ὄρος, ἀπὸ τὸν ἀμμίτζην ὡς ἀνέρχεται, ὁ ριάξ
 τοῦ στραβοριάκιου μέχρι εἰς τὸν ἅγιον σαλβατωρα,
 καὶ κατέρχεται ἡ πριονία βλέπει ἐπὶ λυβανον ἕως τὸν
 ποταμῶν εἰς τὸ ἀνω περρούκιον καὶ περὰ τὸν ποταμὸν
 καὶ ὑπάγει, ἐκ τῶ ἐπάνω μέρος τοῦ μουσιτρακλά, καὶ
 διαβενει ἐκ τῆν ἀγραππηδιᾶν καὶ χῆνει εἰς τον ἕτερον
 ποταμον, καὶ ὑπάγει εἰς τὸ πέρα μέρος ὡς ἀνέρχεται
 ἡ βαθία, ἄχρι εἰς τὰ κανάλια εἰς τὸν δρόμον τοῦ
 πάνδου, καὶ ὑπάγει ὁ δρόμος ἕως τῶ τζπανον καὶ ἀ-
 ναβένει ἐκ τὸν λύθον τὸν τριπιτῶν εἰς τῆν υπερᾶγίαν
 Θεοτόκου τοῦ τραμουντάνου, καὶ διαβενει τῶ ἴσον τῶν
 καστελληων, ἕως ἐπάνω τῆς υπερᾶγίας Θεοτόκου τῆς
 γωργῆς, καὶ κατέρχεται ἄχρι εἰς τῆν μεγάλην πύρ-
 ταν, καὶ ὑπάγει, ὁ μέγας δρόμος, ἕως τοῦ κριμονοῦ τῶν
 περισσῶν, πρὸς δὲ περισσῶτερην πίστωσιν τῶν ἐν-
 τῶν γαυανώντων, ἐπίτσα τῶ παρὸν σιγίλληον, διόριστι-
 κῶν, τοῦ μὴ ἔχην ἀδιαν τυνᾶ, τῶν ὑπὸ τῆν ἡμετέραν
 ἐξουσίαν, καὶ χείρων, τοῦ ἐνοχλῖν τῆν ἀγίαν ἐκκλησίαν
 πρὸς τα καλὸς μοι δώξαντα, τῶ ἴον οἶν, ἀλλ' ἐστίν
 ἀνεόχλητον καὶ ἀπαρασάλευτον, μέχρι τερματος αἰώ-
 νων, καὶ τοῦ ευχεσθαι ὑπερ ἑμοῦ ἀδιαλύπτως, καὶ τῶν
 ἐμῶν γεννητορων, ὑπερ ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας, πρὸς
 δε περισσῶτερην πίστωσιν ἐπεδωθη τῶ παρὸν σιγίλ-
 ληον πρὸς τῆν παρούσαν ἀγίαν ἐκκλησίαν, καὶ τῆ σι-
 νίδει ἡμῶν βούλλη, τῆ διακύρω ἐσφραγίσθη μετ' αὐ-
 γούστῳ τῆ ἰνδικτιωνι η'.

Constantinum Ecdicum, et Petrum Argillum, et Ni-
 colaum Ardobastum, et Ioannem Bucuttiam, cum
 omnibus eorum bonis, et dominio. Item confirmo
 et venditionem Leonis Orphani, et donationem fra-
 trum ipsius, prout vendidit monasterio SS. Dei-
 parae de Arsaphia; nec non et confirmo eidem
 monasterio omnes possessiones suas, et venditiones,
 et emptiones. Praeterea gradum egomet facio ad
 finium descriptionem: ab Ammitze ut ascendit ri-
 vus Straboriacii usque ad sanctum Salvatorem, et
 descendit serra, prospicit Libanum usque ad flu-
 men in parte superiori Perrucii, et praetergredi-
 tur fluvium, et vadit e parte superiori Musitra-
 clae, et procedit e pyro silvestri, et protenditur ad
 alium fluvium, et vadit in ulteriorem partem, si-
 cut ascendit vallis usque ad canales in viam Pan-
 di, et vadit via usque ad Tzpanum, et ascendit e
 saxo Tripitorum ad SS. Deiparam Tramuntani, re-
 ctaque procedit ad castellum usque ad partem su-
 periolem SS. Deiparae de Gorga, et procedit usque
 ad maiorem portam, et vadit via maior usque ad
 iugum columbarum. Ad pleniorum vero legentium
 fidem feci praesens sigillum definitivum, ne quis ex
 meis officialibus vel subditis facultatem habeat mo-
 lestiam quomodocumque inferendi sanctae ecclesiae
 in ea, quae recta mihi visa fuerunt; sed sit inconcus-
 sum et stabile usque ad terminos seculorum; et
 pro me assiduis precibus orent, et pro meis paren-
 tibus, ac spirituali nostra salute. Ad maiorem autem
 securitatem traditum est praesens sigillum memora-
 tae sanctae ecclesiae, consueta nostra cerea bulla
 signatum, mense augusto, indictione VIII.

1116 — Mense Augusto — Indict. IX.

Bernardus praepositus monasterii S. Petri Imperialis in emphyteusim partiarum tradit Ioanni filio Byzanthii duo praedia vinealia quinquagenaria, posita ad Aquaram.

† Ego Bernardus praepositus.

† κωνσταντῖνος λεοντίτζης ὁ καὶ ἀντιστάτωρ τῆς μονῆς ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος βερνάρδος πρεπόσιτος τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου τοῦ βασιλικοῦ τῆς ἐν ταράντη. ἔτι δὲ καὶ γὰρ κωνσταντῖνος ὁ ἀντιστάτωρ τῆς αὐτῆς μονῆς. οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοπιους σταυρούς οικείαις χερσὶ προτάξαντες. παρέχω ἐγὼ ὁ πρεπόσιτος βερνάρδος πρὸς σὲ ἰωάννην). τὸν υἱὸν βυζαντίου δύο ἀμπελότοπα πεντηκοντάρια ἐκ τῆς χώρας τῆς αὐτῆς μονῆς διακειμένης εἰς ἀκκουάραν, καὶ ἐξ ἡμισείας εἰς ἐμφύτευσιν. ἵνα κόπο ἰδίῳ σου καὶ ἀναλώσει) φυτεύων αὐτὰ καὶ βελτιῶν· καὶ εἰς καρποφορεῖαν ἀγῶν, μερίσωμεν αὐτὰς ἐξ ἡμισείας (ὑπὲρ) σοῦ τοῦ γεωργοῦ μεριζομένης ὡς ἕδος ἐστὶ. καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τῆς μονῆς τὴν μίαν πεντηκονταρίαν λήψομαι· σὺ δὲ ὁ γεωργὸς τὴν ἑτέραν πεντηκονταρίαν. εἶτα, μετὰ τὸ ἀπόλαβεῖν σε αὐτήν. ἵνα σὺ καὶ κληρονομοῖ σου δουλεύῃς ὑπὲρ αὐτῆς κατ' ἔτος τῇ μονῇ, οἴου λαγύνια ἐξ· καὶ ἐὰν γάνηται πραδῆναι ἡ γῆ φυτεία, προσημηθῇ εἰς τὸ ἀγορᾶσαι ἡ μονῇ· ἢ καὶ εἰς ἐρήμωσιν μεταπισσοῦνται. ἡ χώρα καλὴν ἵνα ἐνάμοιμένη τῇ μονῇ· σύνορα δὲ τῶν δύο τούτων πεντηκονταρίων, οὕτως εἰσιν. ἐξ ἀνα(τολῶν)... τῆς αὐτῆς μονῆς. ἐκ δυσμῶν· ἀμπελότοπα τὰ δοθέντα νικολάω τῷ ἀφιερω(θεντι τῆς) μονῆς κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὡσπερ καὶ σὺ. ἐκ νότου πάλιν καὶ ἐκ βορέας (χώρα τῆς) αὐτῆς μονῆς· οὕτως οὖν ἀπὸ σήμερον τὰ δύο ταῦτα ἀμπελότοπα (πεντηκοντάρια) δούς σοι ἐξ ἡμισείας ὡς εἴρηκα εἰς ἐμφύτευσιν, εἴπερ ἐψέ ποτε μηχανῆ τινὶ (ἢ προ)φάσει. θελήσω ταῦτα ἀφελεῖν ἀπὸ σοῦ ἢ ἀπὸ κληρονομῶν σου πρὸ τῆς ἐμφυτεύσεως). ἢ μετὰ τὴν ἐμφύτευσιν καὶ μετὰ τὸν μερισμὸν τὴν φυτείαν σου ἀφελεῖν θελήσωμεν) ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ κληρονομῶν σου. ἐγὼ ἢ διάδοχος τῆς μονῆς μετ' ἐμὲ· καὶ οὐχὶ μαλιστα διέδικῆσαι ταύτην σοὶ καὶ τοῖς κληρονομοῖ σου ἐγὼ καὶ διάδοχοί μου ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, ἵνα πρὸ μὲν πάντων. τὴν ὄργην τοῦ

† Constantinus Leontitza antistes monasterii. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Supra-scriptus Bernardus praepositus monasterii S. Apostoli Petri Imperialis, quod est Tarenti, insuper et ego Constantinus antistes ipsius monasterii, venerandas ac vivificas cruces propriis manibus praefiximus. Trado ego praepositus Bernardus tibi Ioanni filio Byzanthii duo praedia vinealia quinquagenaria ex agro eiusdem monasterii sito ad Aquaram, et pro medietate ad plantationem, ut, cum inibi tuo proprio labore et expensa plantaveris, et meliora ea reddideris, atque ad fructificationem adduxeris, dividamus eadem pro medietate cum te agricola, ut moris est, et accipiamus, ego pro monasterio unum quinquagenarium, tu vero agricola alterum quinquagenarium. Deinde, postquam id acceperis, tu et heredes tui teneamini pro eo solvere quotannis monasterio vini lagenas sex; et si placuerit hanc plantationem vendere, praeferatur in emptione monasterium. Si vero hoc praedium denuo desertum evaserit, iterum ad monasterium revertatur. Fines autem huiusmodi duorum quinquagenariorum sunt hi: ab oriente. ipsius monasterii; ab occidente terrae vineales Nicolao, qui sese monasterio dicavit, traditae eadem ratione, qua et tibi; a meridie idem finis; et a borea terra ipsius monasterii. Ita igitur tradens tibi a praesenti die duo haec vinealia quinquagenaria pro medietate, ut dixi, ad plantandum, si quando posthac machinatione aliqua vel praetextu volucro ea auferre abs te tuisque heredibus, ante vel post plantationem, et post divisionem voluerimus eripere tibi tuisque heredibus tuam plantationem, ego vel meus in monasterio successor, et noluerimus maximopere adserere eam tibi tuisque heredibus ego et successores mei a quovis homine, in primis Dei iram et Apostoli maledictionem nanciscamur, deinde mulctemur parti tuae numismatis viginti, totidemque aliis Fisco publico, servantes

Θεοῦ. καὶ τὴν ἀράν τοῦ ἀποστόλου κληρωσάμεθα·
εἶτα ζημιωθῶμεν τῷ μέρει σου νομίσματα εἴκοσι καὶ
ἀλλὰ τσαῦτα τῷ δημοσίῳ φυλάττοντες μετὰ ταῦ-
τα τὸ παρὸν ἔγγραφον ὀχυρὸν εἰς αἰ. ὕπερ ἔγγραφη
ἀξιούσει ἐμῆ καὶ τοῦ ἀντιστάτορος τῆς μονῆς· χειρὶ
καλοῦ υἱοῦ δομνάνδου. μηνὶ αὐγούστῳ ἰνδικτιωνος θ'.
ἔτους ςχκδ'. παρουσία μαρτύρων.

† βασιλείος υἱὸς πέτρου πρῆσβυτέρου οἰκεία χειρὶ ὑ-
πέγραφα μαρτυρῶν.

† ἰωάννης υἱὸς πέτρου του καπρίου μαρτυρων ὑπε-
γραφα.

† κωνσταντῆνος υἱος ἰωαννου κανδηλα μαρτυρων
ὑπεγραφα.

deinceps semper inconcussam praesentem scripturam,
quae exarata fuit, rogatu meo et antistitis monasterii,
manu Cali filii Domnandi, mense augusto, indictio-
ne IX, anno 6624, coram testibus.

† Basilius filius Petri presbyteri propria manu
subscripsi testis.

† Ioannes filius Petri Caprii testis subscripsi.

† Constantinus filius Ioannis Candelae testis.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis—n.º 26.)

LXXX.

1116 — Mense Novembri 3 — Indict. X.

*Alexander dominus Clarimontis, Iuditha uxor eius et Riccardus frater praedicti Alexandri donant terras
in agro Nohae sitas ecclesiis SS. Trinitatis Cavensis, et SS. Deiparae de Cyr-Zosimo, atque confirmant
donationes pro eodem monasterio factas ab Alexandro et Hugone de Claromonte eorum patre et avo.*

† σιγὸν χειρὶ ἀλεξάνδρου υἱοῦ ἀλεξάνδρου προνοία
Θεοῦ αὐθέντης του κληρευόντες.

† σιγὸν χειροῦ ἰουδέττα συνείμνου αὐτοῦ τοῦ πρὸ-
λεχθέντος ἀλεξάνδρου.

† σιγνο χειρος ριγκάρδου ἀδελφός τοῦ πρῶριθεν-
τος κῦρ ἀλεξάνδρου.

Εν ὀνοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἡγῶ καὶ του α-
γίου πνευματος. επειδὴ καὶ πνευματικοῖς καὶ θείοις
νῦμοις ἀκολουθοῦντες τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστα-
σιν ἀταραχον καὶ ανεπερέαστον διαφυλαττειν ὀφειλω-
μεν, καὶ πασῶν τὰ αὐτῆς συντηρῆν, ὡς συνκρατούσαν
καὶ περιέχουσιν τὰ ἡμέτερα, καὶ πολλὴν ἐπισπωμε-
νὴν τὴν ἀπὸ του Θεοῦ ρωπήν ται καὶ ἔνοιαν. δέον
εἰς ἡμᾶς ἠλικρηῆ τῆ καρδία. τοῖς προς τον θεόν εὐ-
αρεστήτασιν καὶ γνησίως λατρεύουσιν, τοῖς προς τον
θεόν το ἀκιδύον ἔχέτω, χρῆ οὖν καὶ ἡμεῖς οἱ ανω-
τερω προγραφθέντες ἀλεξάνδρος καὶ ἰουδέττα συνείμνω
αὐτοῦ καὶ ριγκάρδος ἀδελφός αὐτοῦ, οἱ τοὺς τιμοῖους
καὶ ζωοποιούς σταυρους οἰκείαις χερσὶν ποιήσαντες καὶ
σημειωθέντες το δὲ ὄνομα ἡμῶν καὶ τῆ ἐπωνυμία ὑπὸ
τοῦ ὕφους τοῦ νοταρίου, Φαινῶμεθα, ἀφιέρωνωνταν,

† Signum manus Alexandri filii Alexandri divina
providentia domini Clarimontis.

† Signum manus Iudithae uxoris praedicti Ale-
xandri.

† Signum manus Riccardi fratris praedicti domini
Alexandri.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quo-
niam spiritualibus et divinis legibus obtemperantes
ecclesiasticum ordinem tranquillum et inoffensum
custodire debemus, eiusque res omnimode tueri, utpote
qui nostra omnia fovet et comprehendit, ac divinam
opem et benevolentiam nobis conciliat; ideo oportet.
simulatione amota, eos, qui Deo inserviunt eumque
rite colunt, ab omni periculo quoad divina immunes
praestare. Ipse est, quod nos suprascripti Alexander
et Iuditha uxor mea, et Riccardus frater meus, qui
venerandas et vivificas cruces propriis manibus exara-
vimus, nostrumque nomen et cognomen manu no-
tarii, concedimus venerabili ecclesiae S. Trinitatis de
Cava, et SS. Deiparae de Cyr-Zosimo terras, quas
tenemus et possidemus in ditione nostra et in per-

εις τὸν πανσπετόν ναόν τῆς αγίας τριάδος τῆς κώνας καὶ εἰς τὴν υπεραγίαν θεοτοκόν του κυρ ζωσίμου χωραφία ἄπερ κρατούμεν καὶ δεσπόζωμεν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν καὶ διακράτησιν τοῦ κάστρου νοῶν. περὶ ψυχῆς του ἀπηχωμένου ἡμῶν αὐθέντου καὶ πρωτινοῦ ἀδελφοῦ κυρ οὐνοῦ τοῦ κληρεμόντι, υἱοῦ ἀλεξάνδρου, του ἵνα αὐτὰ τὰ τοιαῦτα χωραφία κεχορισμένα εἰς τὴν τοιαυτὴν μονὴν τῆς υπεραγίας θεοτοκου του κυρ ζωσίμου. μεχρι τεματων αἰώνων. αρχεται δὲ ἡ διακράτησις ἐκ τα τοιαυτα χωραφια. ἀπο τα χωραφια τὰ ἄπερ κρατεῖ ἡ παρούσα αὐτὴ αγία μονὴ του κυρ ζωσίμου. εἰς τὸ νοτινὴν τῆς νοῦδας ὡς ἡπάει ἀπεκείθεν ἡ μεγάλη ὁδὸς ἡ ἀπαγουσα εἰς τὸ τζιμαρο καίκο, ἡ πριωνία πριωνία. ἄχρι εἰς τὸ λεγόμενον τοπον οῦγα, καὶ ἀπεκείθεν ὡς κατευένη ἡ μεγάλη σαδιά, ἐπὶ τα ανατολικὰ μέρει, καὶ ῥίκτηι προσκέφαλα τὸ αναράκον τοῦ μάρκου, καὶ ὡς κατευένη ὁ αὐτὸς ἀναράκος, ἀχρι εἰς τα χωραφια τα ἄπερ κρατεῖ ἡ αὐτὴ μονὴ, εἰς τὸ ἀπποιον, καὶ ἀπεκείθεν ὡς ἀναυένη ἐπὶ τα ἀκτῶνα μερει, ἀχρι εἰς το νοτινὴν τῆς ριθῆτης νοῦδας καὶ εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν. καὶ κλύει. καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἐστῶσαν τα τοιαῦτα χωραφια, εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς αγίας μονῆς του ὑλοκοπίσαι καὶ γεωργίσαι καὶ πράττην ἢ τι δ' ἂν θέλουσιν καὶ νούλωνται ὡς τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἠλιφωτα μὴ παρὰ τινος κολυμαμένη ἡ ἐνοχλῶν αὐτῆν. καὶ τουτο στεργομεν παλιν καὶ ὀτριγεύωμεν, ἵνα πᾶν πράγμα δὲν ἀφιέρωσιν ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ κυρ ἀλέξανδρος, καὶ ὁ προπάτορ ἡμῶν ὁ κυρ οὐνοῦ του κληρεμόντι, καὶ ὁ πρωτινὸς ἡμῶν ἀδελφὸς ὁ κυρ οὐνοῦ ἡ ἀφιέρωσιν ἢ ὀτριγευσιν ἢ τῆς χωραφια, ἢ ἀμπελια, ἢ ἀλλω τί, ὁμολογοῦμεν. τοῦ εἰσὶν ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὴν αγίαν μονὴν ἀνέπαφα ἀνεπεραστα ἐξ ἐπάσης αὐτῆς ἐξουσίας. ὁμῶς καὶ πᾶν ὃν ἐδεσποζεν καὶ ἐκράτει ἡ αγία μονὴ ἀπὸ ἔκπαλαι, ἵνα μὴ ἔστιν ὁ ἐμποδιζων αὐτῆν, καὶ τὸ συνολον, καὶ ἐποιήσαμεν αὐτῶν τελίαν καὶ πληρεστάτην ἀφιέρωσιν, ὅστις δ' ἂν ἐπαναστή ποτε καιρῶ χρονῶ, καὶ νούλη καταλύσαι τὴν παρ ἡμῶν γεναμένην ἀφιέρωσιν, ἔστω ἀνάθεμα παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ καὶ αγίου πνευματος καὶ τῶν τῆς. αγίων θεοφορων πατέρων καὶ τῶν ἀγχωνιν ἰούδα τοῦ προδότου. καὶ ἔστω ἰστεριμένος ἐκ τῆς τῶν χριστιανῶν ὀρθόδοξου πιστειως καὶ μὴ τυχεῖ ἔλαιος ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, ἀλλ' ἔχει μέρος μετὰ κραζόντων το ἀρον ἀρον σταύρωσον. καὶ ἡδ' οὕτως μενέτω ἡ παρούσα ἀφιέρωσις, ἰσχυρὰ καὶ νεκρὰ καὶ ἀπρασάλευτος, διὰ τὸ

tinentiis Civitatis Nohae, pro anima defuncti domini nostri et maioris natu fratris nostri Hugonis de Claromonte filii Alexandri, hoc pacto, ut sint assignatae praedicto monasterio SS. Deiparae de Cyr-Zosimo usque ad seculorum finem. Incipiunt autem earumdem terrarum termini a terris, quas possidet idem sanctum monasterium de Cyr-Zosimo in monte Nudae, ut vadit exinde via maior, quae ducit ad torrentem Caecum per serram usque ad locum dictum Ooga, et exinde ut descendit vallis magna orientem versus, et iungitur cum capite rivi de Marco, et ut descendit praedictus rivus usque ad terras, quas possidet praedictum monasterium in Appio, et illinc ut ascendit septentrionem versus usque ad praedictum montem Nudae et ad viam maiorem, et clauditur. In his autem terris amodo potestas sit sancto monasterio lignandi, colendi, et faciendi quodcumque voluerit, nemine impediante aut molestiam afferente, quoniam potestatem a nobis accepit. Concedimus vero et confirmamus omnia quaecumque obtulit et concessit pater noster dominus Alexander, et avus noster dominus Hugo de Claromonte, et noster maior natu frater dominus Hugo, sive terras, sive vineas, sive quodcumque aliud, eaque assentimur ex hac hora esse in omnimoda potestate sancti monasterii libera, et ab omni damno immunia; similiter omnia, quae ab antiquo tenuit ac possedit sanctum monasterium, statuimus nullum omnino impedimentum ab aliquo pati, cum nos demum fecerimus eorum plenam et perfectam oblationem. Quod si olim quisquam ad-surrexerit, volens hanc nostram oblationem irritam facere, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus; laqueum habeat Iudae proditoris, et excludatur ab orthodoxa christianorum fide, nec suorum peccatorum remissionem consequatur; sed habeat partem cum iis qui clamaverunt: Tolle, tolle, crucifige: et nihilominus firma, stabilis et inconcussa maneat praesens concessio, quoniam ita nobis placitum est. Praesentibus fide dignis Caballariis et probis testibus, qui forte interfuerunt, scripta est praesens oblatio manu Nicolai notarii filii Chrysostomi Ioannis de civitate Nohae, die tertia mensis novembris, indictione X, anno 6625.

οὗτος ἡμᾶς ἀρεσθῆναι, ἐν παρουσίᾳ τῶν παρευρεθέντων ἀξιοπίστων κυβαλλαριῶν καὶ κελῶν μαρτυρῶν. ἐγραφή ἡ παρούσα ἀφιέρωσις διὰ χειρὸς νικολαοῦ νοταρίου υἱοῦ χρυσοστομοῦ ἰωάννου ἄστη νοῦν μηνὶ νοεμβρίῳ εἰς τὰς γ' ἡμέρας καὶ ἰνδικτιῶνι 1' τοῦ ἐτους 5946.

† ἀλέξανδρος τοῦ κληρημόντε μαρτυρ ὑπεγράφη.
 † οὖβος υἱοῦ τρουσταίνου μαρτυρ ὑπεγράφη.
 † ριγκάρδος υἱοῦ ἀλεξάνδρου μαρτυρ ὑπεγράφη.
 † χούαρδος τοῦ λατρονίκου μαρτυρ ὑπεγράφη.
 † σαρλος ἀδελφοῦ μυχαήλ μαρτυρ ὑπεγράφη.
 † ἀλέξανδρος τοῦ σαμπάρου μαρτυρ ὑπεγράφη.
 † ego basilius presbyter testimonium.
 † ρομύέρτος υαλλεμε ὡ κατὰ τὸν τότε καιρὸν ἐξουσιαστής τῆς κωρτῆς τῶν νοῦν ὑπεγράφη τὸν τιμίον σταυρὸν το δε υφὸς τοῦ νοταρίου.

† Alexander de Claromonte testis subscripsi.

† Hugo filius Tristaini testis subscripsi.

† Riccardus filius Alexandri testis subscripsi.

† Chuardus de Latronico testis subscripsi.

† Sarlus frater Michaelis testis subscripsi.

† Alexander de Samparo testis subscripsi.

† Robertus Balleme pro tempore Potestas Curiae Nohae subscripsi sanctam crucem, nomen autem notarius.

(Ex graeco apographo et latina interpretatione inter manuscripta Paschalis Baffii in Archivo Cavensi adservatis)

LXXVI.

1116 — Indict. (IX).

Lenita filia Theoctisti de Fagone cum filiis Leone et Anna donat monasterio S. Nicolai de Peratico possessiones, quas habebat in loco nuncupato Mostaci.

† Signum crucis Lenitae filiae Theoctisti de Fagone.

† Signum crucis Nicolai filii eius.

† Signum crucis Annae avae eius.

In nomine Patris, et Filii, et Sancti Spiritus. Amen. Ego antedicta Lenita una cum filiis meis dedicamus pro salute animarum nostrarum et maiorum nostrorum S. Nicolao de Peratico, et monacho Candido, qui eidem ecclesiae S. Nicolai inservit, possessiones, quarum circuitus est eiusdem possessionis ubi dicitur ad Mostaci, incipit a via, et vadit usque ad aream de Bonace, inde ascendit ad flumen, et exinde descendit ad dictam viam. Hoc sit semper in potestate et servitio dictae ecclesiae in secula seculorum, et nemo sit qui det impedimentum; et si aliquis ferret impedimentum, habeat maledictionem

Patris, et Filii, et Sancti Spiritus, et habeat catenam Iudae. In praesentia subscriptorum testium.

† Papa Basilus de Constantino testis.

† Chumbertus de Fagone testis.

† Ioannes de Leone testis.

† Andrianus testis.

† Leo de Cicali testis.

Scripta per manum Ioannis presbyteri et notarii anno 6624.

Concordat licet aliena manu, salva etc. cum originali in Archivo SS. Trinitatis Cavae, et in fidem ego infrascriptus Archivista me subscripsi et signavi solito sigillo dicti Archivi die 25 novembris 1705.

D. Petrus Ursinus a Neapoli Archivista Notarius Apostolicus.

(Ex authentico apographo exarato, ut indidem patet, ab Archivista Cavensi, et inter manuscripta Paschalis Baffii in maiori Neapolitana Bibliotheca adservato).

1117 — Mense Martio — Indict. X.

Philippus Caballarius et Geofridus eius consobrinus donant templo S. Petri de Berichalla praedium in ambitu civitatis Ursuli.

† σιγνον χειρός Φιλίππου καυαλλαριου † σιγνον
χειρος γεοσφριδου ανιφιος αυτου.

Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγιου
πνευματος. Εγώ ο προγεγραμμένος Φιλίππος· σιν τω
εμῷ ανιφίω κυρω γεοσφριδῷ· ο τον σίγνον του τιμίου
και ζωοποιου σταυρου σιν τι εμὶ χειρὶ πηησας· το δὲ
ίφος υπο χειρος του νοταριου· φένομαι διδόντα και
ἀφισρόνοντα· χωραφιον ης τω πάνσεπτων ιαῶν του
αγιου αποστολου πέτρου τοῦ βαρυχαλλά· ης την πε-
ριοχην του κάστρου οὔρζαυλου· ης την τόποδεσίαν
τοῦ ἀρχολύκου υπερ λίτρου και αφιστος των αμαρ-
τυῶν μου και τῶν εμῶν γωναιων· και της εμης γυ-
νεκός· οὐ δὲ λειτουργοὶ της αγιοτάτης εκκλησίας· του
αναφέρην και υπανίσκην ημᾶς· εν τις εσπεριναὶς ευχαίς·
και ορθρίαις λιτουργίαις· ὅπως εὔρομεν ἔλεος εν μερα
κρίσεως· παρα του μισθαποδοτου χριστου· ησὶν δὲ και
τα συνυρα τοῦ τοιούτου χωραφίου· ως κατέρχετε το
μυνοπατην· ἀπο τω τριωδον της δημοσίας οδοῦ· και
ηπάη τω μονοπάτην εκ τὸ μέρος ανατολικον· ἀχρι ης
το ρυάκη ης το σινορον τα χωραφια του κυρου ου-
ουου υιου ρικκαρδου· και αναυση τὸ σινορον του κυρου
ουου· και φθάνη τω ἴσα ἀχρι ης το βουνην· ης
την διμωσίαν οδον η ἀπάγουσα· ης την υπεραγίαν
θεοτοκον της διστωμου· και στρέφεται η διμωσία οδος
επι το μέρος του καστρου οὔρζαυλου· και ἔρχετε η οδός·
ἀχρι ης τον προγεγραμμένον σινορον ης τω τριωδον· ηδού
εσινκλίσσασιν τω τιούτο χωραφιον εκ παντοθε· και ομο-
λογῶ απο την σημερον ημέραν και ἔραν ταυτην τοῦ εχην
η αγιοτατη εκκλησία ταυτα· των τοιουτων χωραφιον
ης ἀπασαν αυτου ἐξουσίαν και κυριότητα μεχρι τεμα-
των εἰνός· μη ἔστω ο παρενοχλῶν ἢ ο παρεμποδίζων ἢ
αγιοτατη εκκλησία ταυτα εκ τον τιουτων χωραφίων·
και εἰν ποτε κερῶ φανὶ τῆς εκ του εμου μερους· ἦτε εγῶ·
ἦτε ἄλλος τῆς· προς ταύτην τὴν αγιοτατην εκκλησίαν
εκ τον τοιουτων χωραφίων· ηνπερ εγῶ ἀφισρόνο· ἦτε
μεταμελιδῶ· σχῆ τω ἀνάθεμα παρὰ πατρος και υιου
και αγιου πνευματος· και των τῆς αγίων θεωφῶρων
πατρῶν· και των ἰβ' αποστολων και του αποστο-

† Signum manus Philippi Caballarii. † Signum
manus Geofridi consobrini ipsius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego
suprascriptus Philippus cum meo consobrino domino
Geofrido, qui signum venerandae et vivificae cru-
cis mea manu feci, verba autem manu notarii, dono
et offero praedium venerabili templo sancti Apostoli
Petri de Barichalla, quod est in ambitu civitatis
Ursuli in loco dicto Arcolico, pro remissione et ve-
nia peccatorum meorum, et parentum meorum ac
meae uxoris, ut ministri sanctissimae ecclesiae re-
ferant et commemorent nos in orationibus vesperti-
nis et matutina liturgia, quo nanciscamur misericor-
diam in die iudicii apud Christum remuneratorem.
Sunt autem fines huius praedii: ut descendit semi-
ta a trivio publicae viae, et vadit orientem versus
usque ad rivum, ad confinium praediorum domini
Hugonis filii Riccardi, et ascendit confinium domi-
ni Hugonis, et vadit recta usque ad collem ad pu-
blicam viam, quae ducit ad sanctissimam Deiparam
de Dystomo, et vertitur publica via ad partem ci-
vitatatis Ursuli, et vadit via usque ad praescriptum
confinium, ad trivium; et clausimus hoc praedium
quoquo versus. Praeterea declaro, ut a praesenti die et
hora sanctissima ecclesia possideat hoc praedium in
omni eius potestate et dominio usque ad seculorum
finem. Neque sit, qui molestiam vel impedimentum
afferat sanctissimae ecclesiae in huiusmodi praedii
possessione; et si quis aliquo tempore apparuerit ex
parte mea, sive ego, sive alius, contra hanc sanctis-
simam ecclesiam propter hoc praedium a me obla-
tum, sive sententiam mutavero, maledicti simus a
Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a tercentis octo
et decem sanctis divinis Patribus, et a duodecim A-

λου πετρου του κοριφείου και ηθ ουτω των αβ' αποστολων δια το ουτως αρετε μοι παρουσία και (πόφει τῶν) παρευρεθεντων αξιοπιστων μαρτυρων γραφεν δια χιρος γωδίνου νοταριου και ταουουλαριου μηνι μαρτιω ινδικτιωνι ι' του έτους 5ΧΧε'.

† καλωκυρος κορας μαρτυρ υπεγραφα. † ιωαννης πρεσβυτερος του κινακου ηπεγραφα μαρτυρ. † ιωαννης βισικομητος μαρτυρ † θεοδωρος μαρτυρ υπεγραφα † ιωαννης ερετζογραφυ μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 15.)

postolis, et a Petro Apostolorum Principe, itemque a duobus et septuaginta Apostolis, propterea quod ita mihi placuit. Coram testibus fide dignis, qui interfuerunt, scriptum manu Godini notarii et tabularii. mense martio, indictione X, anno 6625.

† Calocyros Coras testis subscripsi. † Ioannes presbyter Canaci testis subscripsi. † Ioannes Vicecomes testis. † Theodorus testis subscripsi. † Ioannes Eretzographus testis.

LXXXIII.

1117 — Mense Septembri — Indict. XI.

Mabilia Comitissa vidua Gulielmi Grantemanil et Gulielmus eius filius donant monasterio Cavensi SS. Trinitatis templum S. Petri de Bragalla cum ipsius casali et pertinentiis.

† σίγνον χειρός μαβήλιας κοιμητίσσης συμίου του άπηχωμένου γουλλιέλου γραντεμανήλ του πρωτοσεβαστου.

† σίγνον χειρός γουλιέλου γραντεμανήλ υιού αυτης. Έν όνόματι του πατρως και του υιού και του άγιου πνεύματος. σιγίλλιον γενόμενον παρ' έμου μαβήλιας κοιμητίσσης κυρία του όρζούλου. και γουλλιέλου γραντεμανήλ υιού μου και έπιδωθέν προς τον ευάγέστατον καθηγουμένον της περιφήμου ευαγεστάτης μονής της άγιας και όμοουσίου τριάδος της κάνας. μηνι. σεπτεμυρίω. ινδικτιώνος ια'. Έπειδή δια του παρόντος ήμῶν σιγίλλιον έπικηροῦμεν και στέργωμεν ει τι άφιεροῦμεν. εν ταυτη τη έρημένη μονή της άγιας τριάδος της κάνας. και εις τον κατακκίρον υπάρχοντα καθηγουμένοι κυρον πέτρον και εις τους λοιποις αδελφους. την ενυάρχουσαν ήμιν εκκλησίαν εν τη περιοχῃ άστειω ήμῶν ούρζούλου. ήγουν τον πάνσεπτον ναόν του άγιου πέτρου του βραγαλλά μετά του χωρίου και σιν της διακρατίσεως ήπερ έποιήσαμεν εν αυτη. λέγω δη οικων. άμπελων. και χωραφίων. και έλεις. ήπερ λύτρου και άφέσεως των ήμετέρων άμαρτιών. και του μακαριωτάτου κύρου γουλιέλου του γραντεμανήλ του ήμου σύνεινον. και των ήμετέρων γεννητόρων. του έχειν την ρηθήσαν εκκλησίαν του άγιου πέτρου μετά του χωρίου σιν τη δικρατίση

† Signum manus Mabiliae Comitissae uxoris defuncti Gulielmi Grantemanil Protosebasti.

† Signum manus Gulielmi Grantemanil filii eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Sigillum factum a me Mabilia Comitissa domina Ursuli, et Gulielmo Grantemanil filio meo, et traditum piissimo abbati inclyti sanctissimi monasterii sanctae et consubstantialis Trinitatis Cavae, mense septembri, indictione XI. Quoniam praesenti nostro sigillo roboramus et ratum habemus quidquid offerimus praefato monasterio sanctae Trinitatis Cavensis, eiusque abbati pro tempore domino Petro, ceterisque fratribus, ecclesiam (eidem donamus), quam possidemus in ambitu civitatis nostrae Ursuli, scilicet venerabile templum S. Petri de Bragalla cum casali et pertinentiis, quas inibi comparavimus, idest domos, vineas, agros et silvam, pro redemptione et remissione peccatorum nostrorum ac beatae memoriae domini Gulielmi Grantemanil viri mei, et nostrorum parentum; ut habeant dictam ecclesiam S. Petri cum praedio et pertinentiis et iuribus eius in omni po-

αὐτῆς καὶ δικαίους. εἰς ἅπασαν ἐξουσίαν τοῦ καθηγουμένου καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν ἄχρη τεματίων αἰώνων. ἀκολύτως καὶ ἀνεμποδίστως ἐχέτωσαν. ἵνα καὶ τὰ κτήνη τοῦ προλεγομένου μοναστηρίου τῆς κάνας καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦτ' ἐστὶν τοῦ προλεγομένου χωρίου τοῦ ἁγίου πετρου ἀκολύτως ποιμένα καὶ ὕδατα λαυέτωσαν ἐν πάσῃ τῇ διακρατίσῃ τοῦ ὄρξούλου ὡς περ' τὰ κτήνη τῶν ἀνθρώπων τοῦ λεγομένου ὄρξούλου. μὴ κολυόμενοι μῆτε παρ' ἡμῶν μῆτε παρὰ τῶν ἡμετέρων ἐξουσιαστῶν. ἡ δὲ τις Φοραθῆμι. οὐ μὴκρῶν τὴν ἀγαπάτησιν παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ υἱοῦ μου ὑποστῆ. ἱ δὲ ἡμεῖς αὐτοῖ ὕπερ οὐκ ἡγοῦμεθα εἰς μεταμέλιον εἴτε εἰς παρακοπὴν Φοραθῆμιν ποιῶντες ὑπάρχειν ἡμῶς κατηραμένους παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος. τῶν τ' ἰ' καὶ ὀκτῶ Θεοφώρων πατέρων. Ἔστιν οὖν ὁ διαχωρισμὸς τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τῆς διακρατίσεως τοῦ ἁγίου πέτρου καὶ τοῦ χωρίου. καθῶς ἄρχεται ἀπὸ ἀνατολικὸν μέρος ἀπὸ σταυροῦ τοῦ ἁγίου ἰπατίου καὶ καταναίη ὁρθῶς εἰς τὸ ρυάκιν τοῦ ἁγίου υἱταλίου. ὅπου ἐστὶν ἡ πύτρα πιζζούτα καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον ἀναναίη εἰς τὸν κρημὸν τῆς ἀρίας. ὅπου ἐστὶν πηγὴ ψυχροῦ ὕδατος. καὶ ἀπ' ὅδε ὑπάγει ὁρθῶς δια τοιοῦτου μετόπου καὶ ἀναναίη εἰς τὴν χέτην εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου ἀγγέλου τοῦ ἀναστάσι καὶ ἀπὸ αὐτῆς ἐκκλησίας ἀναναίη ὁρθῶς διὰ τὴν χέτην εἰς τὸ μέτοπον τῆς ροτοῦδας. καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸ μεσηυρητὸν μέρος εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀλυθῶνι. καὶ καταναίη διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ εἰς τὴν κόλλαν τῆς παλουμουάρας εἰς τὸ δυσικὸν μέρος καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἔλθει εἰς τὴν πυγῆν τῆς πουτέντε ἡ ἐστὶν ἐν ὁδῶ. καὶ ὑπάγει εἰς τὸ μέτοπον λευκὸν τοῦ σιγία. καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀναναίη διὰ τοῦ μετοπικοῦ εἰς τὸ πυγάδιον τοῦ διδασκάλου οὔρσου. καὶ καταναίη διὰ τὴν υαδίαν καὶ ῥήκτει εἰς τὸν κρημὸν ὃ ἐστὶν ἐπάνω τῆς πυγῆς τοῦ ἄππιου. καὶ διὰ τῆς αὐτῆς πυγῆς καταναίη εἰς τὸ διφούρικεν τοῦ ρυακίου ὃ καταναίη ἀπὸ τοῦ λούππουλου. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ρυακίου καταναίη ὁρθῶς εἰς τὸ ἄκτρον μέρος ἕως εἰς τὸν ποταμὸν μέγα τοῦ ὄρξούλου καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ καταναίη ὁρθῶς ἕως εἰς τὸν κρημὸν ἐρυθρέον ὃ ἐστὶν ἐγγὺς τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ καὶ καταναίη διὰ τὸν αὐτὸν ποταμὸν εἰς τὸ πυγάδιον τῶν φράσσων ὃ λέγεται τοῦ πρητῆ ἐγγὺς τοῦ προλεγομένου ποταμοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πυγαδίου ὑπάγει διὰ τὴν ὁδὸν ἴσον εἰς τὸν λήθον τῆς στοῦππα καὶ ἀπὸ τὸν αὐτὸν λήθον ὑπάγει καὶ κρούει εἰς τὸν

testate abbas ceterique fratres usque ad finem seculorum, ac sine molestia et impedimento possideant; et iumenta praedicti monasterii Cavensis et hominum memorati casalis S. Petri libere pabulentur et aquentur in omni agro Ursuli, quemadmodum iumenta hominum dicti Ursuli, nemine impediante, neque nobis, neque officialibus nostris. Si quis vero deprehendatur (*qui voluntati huic nostrae adversetur*), non parvae mei meique filii indignationi subiiciatur. Si autem, quod minime futurum putamus, nosmetipsi consilium mutaverimus, vel (*hanc donationem*) infringere voluerimus, maledicti simus a Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem divinis Patribus. Fines vero huiusmodi monasterii et pertinentiae S. Petri et casalis sunt: ut incipit ab orientali parte a cruce S. Hypatii, et recta descendit ad rivum S. Vitalis, ubi est petra Pizzuta, et ab huiusmodi petra ascendit ad rupem de Atria, ubi est fons aquae frigidae, et dehinc recti progreditur per hoc latus, et ascendit ad verticem ad ecclesiam S. Angeli de Anastasio, et ab ipsa ecclesia ascendit recta per verticem ad frontem Rotundae, et vergit ad partem meridionalem prope viam Albidoni, descenditque per ipsam viam ad Collam de Palombara occidentalem partem versus, et per ipsam viam venit ad fontem de Putenta, qui est in via, et pergit ad frontem albam de Segia, et inde ascendit per Metopicium ad puteum magistri Ursi, descenditque per vallem et vadit ad rupem, quae est supra fontem Appii, et per eundem fontem vadit ad locum, ubi bifariam dividitur rivus, qui descendit a Lappulo, et per ipsum rivum descendit recta ad partem septentrionalem usque ad flumen magnum Ursuli, et per ipsum flumen recta descendit usque ad rupem rubram, quae est prope ipsum flumen, et descendit per ipsum flumen ad puteum Frassorum, qui dicitur de Prete prope supradictum flumen, et ab ipso puteo recta vadit per viam ad saxum de Stuppa, et ab ipso saxo descendit et erumpit ad supradictam crucem S. Hypatii, et illic quadrifariam clauditur. Dictam

προλεγόμενον σταυρὸν τοῦ ἁγίου ἱσακίου καὶ κλύει ἐκεί-
 τετραμερῶς. ταύτην ὄν τὴν ἁγίαν ρηθῆσαν ἐκκλη-
 σίαν τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ υραγαλλᾶ σὺν τῷ χω-
 ρίῳ καὶ τοῖς ἀνδρώποις καὶ διακρατήσι σὺν τῷ προ-
 ρηθέντι διαχωρισμῷ ἀφιερώσαμεν καθῶς προέφημεν ἐν
 τῇ περιφῆμῳ μονῇ τῆς ἁγίας τριάδος τῆς κάνας καὶ
 εἰς τὸν ρηθέντα καθηγοῦμενον κύρον πέτρον καὶ εἰς
 τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς ἄχρη τερμάτων αἰῶνων ὑπε-
 εύχασθαι αὐτοὺς ὑπὲρ παντός χριστιανικωτάτου γέ-
 νους. καὶ τῶν ἡμετέρων γεννητόρων καὶ ἡμῶν αὐτῶν.
 ὅπως γένηται ἡμῖν ἴλεος ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρή-
 σεις. πρὸς δὲ περισσοτέραν πίστοσιν καὶ ἀσφάλειαν
 τῇ συνήθει ἡμῶν οὐλλῆ. τῇ διαμολύδω ἐουλλῶ-
 δη. καὶ ἐπεδώδη πρὸς στερρώτητα τῆς εὐαγεστάτης
 μονῆς. μητὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις γρα-
 φῆν χειρὶ μηχαῆλ νοταρίου τῆς ἐνδοξοτάτης κομητήσ-
 σης καὶ γουλιέλμου γραντεμανῆλ ἔτει ς'χκς'.

† ραος πρεσβύτερος καὶ καππελλάνος μάρτυρ ὑπέ-
 γραφα τὸν σταυρὸν εἰδία χειρὶ.

† γουλιέλμος καρούκιος μάρτυρ ὑπέγραφα τὸν σταυ-
 ρόν.

† ραος δε νορρέ μάρτυρ ὑπέγραφα τὸν σταυρὸν.

† γρεγόριος υιστιαρῆτης μάρτυρ ὑπέγραφα τὸν
 σταυρὸν.

† ροπέρος δε ναῖς μάρτυρ ὑπέγραφα τὸν σταυρὸν.

† οὔσος υἱὸς ρηκαῆδου μάρτυρ ὑπέγραφα οἰκεία μεν
 χειρὶ τὸν τι(μιον σταυρὸν).

† Φίληπος οποτε υισκάμητος τοῦ ορξούλου μάρ-
 τυρ ὑπέγραφα τὸν σταυρὸν.

† καλοκύρος κριτής μάρτυρ ὑπέγραφα τὸν σταυρὸν.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 16.)

igitur sanctam ecclesiam S. Petri de Bragalla cum ca-
 sali et hominibus et pertinentiis, memoratos inter fines
 descriptis, obtulimus, sicut praediximus, venerabili
 monasterio S. Trinitatis Cavensis, et praedicto abbati
 domino Petro, ceterisque fratribus, usque ad finem
 seculorum, ut ipsi orént pro universo christianorum
 genere, ac pro nostris parentibus, et pro nobis ipsis,
 ut fiat nobis propitius Deus in die iudicii. Ad maio-
 rem vero fidem et cautelam consueta nostra bulla
 plumbea signavimus, et tradidimus pro securitate san-
 ctissimi monasterii, mense et indictione antedictis.
 Scriptum manu Michaelis notarii gloriosissimae Comi-
 tissae et Gulielmi Grantemanil, anno 6626.

† Rhaus presbyter et capellanus testis subscripsi
 crucem propria manu.

† Gulielmus Carucius testis subscripsi crucem.

† Rhaus de Norre testis subscripsi crucem.

† Gregorius Vestiarites testis subscripsi crucem.

† Robertus de Vals testis subscripsi crucem.

† Hugo filius Riccardi testis subscripsi venerandam
 crucem propria manu.

† Philippus olim Vicecomes Ursuli testis subscripsi
 crucem.

† Calocyros iudex testis subscripsi crucem.

LXXXIV.

1118 — Mense Februario 19 — Indict. XI.

Gulielmus de Monte donat monasterio S. Nicolai de Peratico partem vineae sitam prope ecclesiam in agro
 Peraticorum, exiguo accepto pretio ob monasterii paupertatem.

† σιγνον χηρος γουδέλμου του μοντου.

Εν ὀνοματι του πατρος καὶ του υιοῦ καὶ του α-
 γίου πνευματος· ἐγὼ ὁ προριθῆς γουδέλμος ὁ τὸν τί-
 μιον καὶ ζωοποιον σταυρὸν ἰδία μου χειρὶ πιξας· α-
 φιερώνω εἰς τὸν ἁγιον νικολαον του περατίκου πετζιν
 κιαπελιου εἰς τὴν διακρατισιν τῶν περατίκων καὶ πλει-

† Signum manus Gulielmi de Monte.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego
 supradictus Gulielmus, qui venerandam et vivificam
 crucem propria manu effinxi, offero sancto Nicolao
 de Peratico portionem vineae in pertinentiis Perati-
 corum. (sitam) prope ecclesiam, quae antea fuit

σίον τῆς ἐκκλησίας ὑπερ προ ἡ τοῦ κωνσταντινου τῆς
 μοναστρίας κυρ Φιλῶμέου· τοῦ εἶχεσθαι εἰς
 τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὸν περὶ σωτηρίας ψυχῶν
 τῶν κληρονόμων καὶ γοναίω αὐτῶν καὶ ἐμοῦ· τοῦτο
 εἶχε συ κυρ ἰωαννης πρεσβυτερος εἰς διακρατησιν τῆς
 αὐτῆς μονῆς εἰως αἰῶνων· δια το καὶ μελλεις . . .
 καὶ καρτερεῖν καὶ προυχήζειν ἐκύσε·
 εἰν ποτε Φανη ἀνάτρεπον πῖός ἀνδρωκος τὴν αὐτὴν
 ἀφαιρῶσιν τοῦ ἀγίου νικολαου καὶ ψυχῆκην δωρεάν·
 μάλλον καὶ ἐκ τὴν πτηχίαν τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου
 ἐδεξάμεν τιμὴν μέρος τι . . . κριθαρίου κέ και ος τα-
 ρια γ'· ας εχη το ἀνάθημα παρὰ θεου παντοκρατο-
 ρος και παντων ἀγίων ταγματῶν· ουρανοῦ και γῆς
 ἐν παρουσία μαρτυρῶν γραφῆν χιρῆ ἰωαννου πρεσβυ-
 τερου και νοταριου εἰτε εχας ἰνδικτιωνι εἰ μνη φε-
 βρουαριω εθ'· ὑάλλαμανου κιται το ἰδιοχειρος σται-
 ρον γαλτεριος κουλουμπος ὑπεγραφα μαρτυρ.

Constantini de Monacho filii domini Philomeni . . .
 ut in eadem ecclesia preces fiant pro salute
 animarum heredum ac parentum meorum, ac mei.
 Hanc habeas tu dominus Ioannes presbyter inter ce-
 teras eiusdem monasterii possessiones usque ad finem
 seculorum; et idcirco omnem auctoritatem
 ac dominium inibi exerceas. Quod si quis aliquan-
 do apparuerit subvertere volens hanc oblationem et
 spiritualem donationem, quam S. Nicolao fecimus
 (potius ob eiusdem monasterii paupertatem accipien-
 tes, ut partem pretii, hordei quinque et
 viginti, et tarenos tres) maledictus sit a Deo omni-
 potente et omnibus Sanctorum caeli terrarumque or-
 dinibus. Coram testibus scriptum manu Ioannis pre-
 sbyteri et notarii, anno 6626, indictione XI, mense
 februario, die XIX. Vallanani crux propria manu
 exarata. Gualterius Columbus testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 21.)

LXXXV.

1118 — Mense Maio 4 — Indict. XI.

Grossus Ursini filius vendit Falco presbytero praedium situm in agro civitatis Nohae sex tarenis aureis et duobus denariis.

† σιγνὸ χεῖρὸς γρόσσοσ υἱοσ τοῦ κυρ οὔρσίνου γαμ-
 προῦ πέτρου τοῦ δεσπολλιάτου· Ἐν ονοματι τοῦ πα-
 τρὸσ καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνευματοσ, ἐγὼ
 ὁ πρόγεγραμμενοσ γρόσσοσ, ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωόποιόν
 σταῖρον· ἰπὸ τῆ ἰδία μου χεῖρὶ σιμιωθὲν καὶ ὑπὸ
 τοῦ ἕφοσ τοῦ νοταρίου ποίξασ, φαίνωμαι ἀπειντεύθειν
 πουλιῶνταν τοῦ εὐλαυεστάτου πρεσβυτερου κυρ Φάλ-
 κου ἔπου διάγει εἰσ τὸ κυρ ζωόσιμον χωράφιον· ὑπερ
 ἔχεν ὁ πατὴρσ μου ὁ πρόριθεῖσ οὔρσίνοσ ποίασμα ἀπὸ
 ἐκπαλμι καὶ ἐκρατει καὶ ἐδέσποξεν ἄχρι τῆσ θανῆσ
 αἰ· τοῦ ἀκολύτωσ καὶ μετὰ τὴν θανὴν αὐτοῦ ἐκράτισα
 καὶ ἐδέσποξα ἄχρι του νῦν τοῦτ εστίν εἰσ τὴν διά-
 κρατησιν τοῦ κάστρου νοῶν· εἰσ τὸ μεσιμυρινόν μέρος
 τοῦ κάστρου, εἰσ τὸν ἀγιον πάλου, πουλιῶ αὐτῶ
 ὡσ ἤριται τοῦ μισταγωγῶ κυρ Φάλκου· εἰσ χρυσοῦ
 ε' ταρια και β' δυναρια, καὶ λαυῶν ἐγὼ γρόσσοσ τὴν
 τιμὴν τοῦ αὐτοῦ χωραφίου, εἰσ χεῖρῶσ μου παρὰ χεῖρὸσ
 τοῦ ριθάντοσ κυρ Φάλκου τὰσ μετὰξὺ σὺμφωνηθήσεισ
 καὶ ἤρισθήσεισ καὶ παντελῶσ πληρωθῆσει, ἐποίησα αὐ-

† Signum manus Grossi filii domini Ursini, ge-
 neri Petri de Despolliato. In nomine Patris, et Filii,
 et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Grossus, qui
 sanctam et vivificam crucem mea manu signavi, et (no-
 men meum) manu notarii, declaro ex hac hora ven-
 dere piissimo presbytero domino Falco habitatori Cyr-
 Zosimi territorium, quod possedit pater meus Ursinus
 multo abhinc tempore acquisitum, et in ipsum
 dominatus fuit usque ad obitum suum sine ullo im-
 pedimento, et post eius obitum ego tenui ac possedi
 usque ad hanc diem. Situm est autem in pertinentiis
 civitatis Nohae ad meridionalem partem eiusdem ci-
 vitatis, ubi dicitur S. Paulus; ipsumque vendo, ut
 dictum est, eidem presbytero domino Falco sex aureis
 tarenis, et duobus denariis. Et cum accepissem ego
 Grossus pretium eiusdem territorii de manibus praedi-
 cti domini Falci in meas manus, ex pacto inter nos
 convento et rato, et cum satisfactum omnino mihi fuis-
 set, condidi eidem perfectam et plenam venditionem.

τοῦ τελίαν καὶ πληρεστάτην πρασιν, εἰσὶν δὲ οἱ περιέ-
ρισμοὶ τοῦ αὐτοῦ χωραφίου κατὰ μὲν ἀνατολᾶς ἀπὸ
τῆν ὁδὸν τῆν ἄπερ ἐρχεται ἀπὸ τὸ κυρ ζῶσιμον καὶ
ἰπάει εἰς τὸν ἅγιον παύλον, καὶ ἀπὸ τῆν δρῆν πῶθεν
τὸ σταυρον ἐποιήσαμεν, κατεῦννη ἡ πριωνία, ἐπὶ τὰ
αὐτὰ ἀνατολικά μέρει, ἄχρι εἰς τὸ ἀλῶνιν τὸ ἔστιν
μετα ταῖς β' πριωνίαις, καὶ ἀπὸ τὸ ἀλῶνιν ὡς ἰπάει
πάλιν ἡ πριωνία, ἐπὶ τὰ ἀκτῶνα μέρει, καὶ ρίκτη
κάτου εἰς τῆν ὁδὸν τῆν ἄπερ ἔρχεται ἀπὸ τὸν ἅγιον
πέτρον τῆς μαλλίας εἰς τῆν δρῆν ὅπου τὸν σταυρον
ἐποιήσαμεν, εἰς τὸ πύδωμαν τοῦ χωραφίου, καὶ ὡς
ἐρχεται ἡ προριθῆσα στράτα ἀπὸ τῆν δρῆν ἄχρι ὅπου
ὁ ἐξαμαλίζει ὀλίγον ἐπὶ τὰ δυτηκὰ μέρει, καὶ στρέ-
φεται ὁμῶς τὰ δυτηκὰ μέρει τὸ πλαγιον τῆν κάτου
καὶ ρίκτη εἰς τῆν δρῆν ὅπου τὸ ἕτερον σταυρὸν ἐποιή-
σαμεν, εἰς τὸ πύδωμα τοῦ χωραφίου τοῦ ἀδελφοῦ
μου κοισταντινου, καὶ ὡς ἐρχεται ἀπὸ τῆν δρῆν τὸ
ριακίτζην. ἀχριν τοῦ σπαρτιου, ὁμῶς ἐπὶ τὰ δυτηκὰ
μέρει, καὶ ἀπὸ τὰ σπαρτια ὡς ανεινή ἄχρι εἰς τὸν
φράξον, ὅπου τὸν σταυρον ἐποιήσαμεν, καὶ ἀπὸ τὸν
φράξον ὡς ανεινή τὸ συνόριον ἐπὶ τὸ μεσιμυρινὸν μέρος
τὸ ἔστιν ἀναμεταξὺ τοῦ αὐτοῦ χωραφίου καὶ τοῦ
χωραφίου τοῦ ἀδελφοῦ κωνσταντινου· ἄχρι πρόσκε-
φαλα τοῦ χωραφίου ἔπερ κρατεῖ ὁ σεραμήλος καὶ ρίκτη
εἰς τῆν προριθῆσαν ὁδὸν τῆν ἀπέρχεται εἰς τὸν ἅγιον
παύλον καὶ εἰς τῆν πρότινὴν δρῆν ὅπου τὰ συνόρια ἐρ-
χίσταμεν, καὶ κλύει τὸ χωραφίον ἀπὸ πασέου μέρος,
τοῦ ἔχειν σε αὐτῶξουσὶαν ὁ προριθῆσαι κυρ φάλκος τῶ
τοιούτου χωραφίου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐξεῖς
χρονους αἰῶνας αἰῶνων, καὶ παντα πραττειν ὡς ἴδιος
αυθεντης, ὡς τὸ κύρος καὶ τῆν ἐξουσὶαν παρ ἡμεῶ
ἡλιφῶς καὶ ἐάν δὲ φαιή τις τῶν ἰδίων μου ποτὲ καιρῶ
χροιω του ζητάν σε ὑπὲρ τοῦ τοιούτου χωραφίου,
καντε υἱος μου καντε ἀδελφος μου καντε τίς ἐκ τὸ
κατ ἐμοῦ μέρος, ἵνα στίκω καὶ ἐκδικήσω σε ἀπὸ παν-
τός ἐναντιου πρόσωπου, ἤπερ και τουτο οὐ ποιῶ, ἀλλὰ
καὶ προς διαστροφὴν πιαθῶ τὸ ἔπερ μὴ γενητο ὁ-
μολογῶ τοῦ ζημιουσαι εἰς το βασιλικον νομισματα ε'
καὶ εἰς σε ἡ τῆν τιμὴν ἐν δὺπλασιω καὶ ἡδ οὕτως
μενέτω ἡ παρῶσα ἀγωγὰ ἰσχυρὰ καὶ νευαία καὶ ἀ-
παρσάλευτος δια τὸ οὕτως με ἀρεσθῆναι ἐν παρουσια
ἀξιόπιστων παρευρεθεντων μαρτυρων.

† ράος υἱος ἰωαννου χαλκευς μαρτυρ υπεγραφα.

† ανδρεας ἀδελφος αὐτοῦ μαρτυρ υπεγραφα. † Φι-
λίχινος υἱος πρεσβυτερου δείδωρου ἀντιοχου μαρτυρ

Sunt vero fines eiusdem praedii: ad orientem via quae
venit e Cyr-Zosimo, et pergit ad S. Paulum, et a
quercu, ubi crucem fecimus, ut descendit serra ad eam-
dem partem orientis aream usque, quae est post duas
serras, et ab area ut rursus vadit serra septentrionem
versus, et iungitur deorsum cum via, quae venit
a S. Petro de Mallia, ad quercum, ubi crucem feci-
mus in inferiori parte territorii, et sicut vadit dicta
via a quercu usque ad locum, ubi deflectit parum
ad partem occidentis, et vergit ad eandem partem
occidentis oblique deorsum, et ducit ad quercum
ubi et aliam crucem fecimus in parte inferiori ter-
ritorii fratris mei Constantini, et sicut descendit a
quercu rivulus usque ad Spartum similiter occidentem
versus, et a Sparto ut ascendit usque ad fraxinum,
ubi crucem fecimus, et a fraxino ut ascendunt ter-
mini meridiem versus, qui dividunt ipsum territo-
rium a territorio fratris Constantini usque ad superio-
rem partem territorii quod possidet Seremelus, et
iungitur cum praedicta via, qua itur ad S. Paulum,
et cum priori quercu, unde termini incipiunt, et
clauditur territorium ex omni parte. Ut tu supradic-
tus dominus Faleus ex hac hora, et in omnes inse-
quentes annos et secula seculorum, habeas in potestate
tua praedictum territorium, et omnia facias tamquam
dominus, utpote qui dominium et potestatem a me ac-
cepisti. Quod si qua occasione vel tempore quisquam
ex meis consanguineis molestiam de hoc territorio in-
ferre tentaverit, sive filius meus fuerit, sive frater,
sive quisquam ex parte mea, teneat obstare et vin-
dicare te ab omni contraria persona: si vero hoc
facere neglexero, sed, quod absit, facti me poeni-
tuerit, teneat poenae nomine solvere Fisco solidos
sex, et tibi emptori duplum pretii; et nihilominus
praesens venditio firma, stabilis et inconcussa rema-
neat, quoniam sic mihi placuit. Praesentibus fide di-
gnis testibus, qui interfuerunt.

† Rhaus filius Ioannis faber ferrarius testis sub-
scripsi.

† Andreas frater eius testis subscripsi. † Felix
filius presbyteri Theodori Antiochi testis subscripsi.

† Leo consobrinus presbyteri Ursini de Noha te-
stis subscripsi.

υπεγραφα.

† λειων ἀνηψιος τοῦ πρεσβυτερου οὐρσίνου τῶν νοῶν μαρτυρ υπεγραφα.

† ραος της λαμυαρδας μαρτυρ υπεγραφα. † πετρος της αλτρονδας μαρτυρ υπεγραφα. † εγραφη ἡ παρούσα ὄνισία δια χειρος νικολαου νοταριου εκ πρόσταξεως τοῦ κυρ ἡμοῦν στρατηγου μηρι μαιω εις τας δ' ἡμέρα. . . . ξ' ἰνδικτιωνος ια' του ςχκς' ετους.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 22.)

† Rhaus de Lambarda testis subscripsi. † Petrus de Altronda testis subscripsi. † Scriptum est praesens instrumentum venditionis manu Nicolai notarii de mandato domini Ivonis Strategii, die IV mensis maii, feria... (hora) VII, indictione XI, anno 6626.

LXXXVI.

(1118 — Indict. XI.) — Constantinopoli.

Alexius Comnenus Imperator mittit libras XXV (sic), et pallia novem ad Gerardum abbatem Casinensem, cuius et reliquorum monachorum laudes innuit.

Epistola alexii imperatoris. Girardo abbati.

Notum est sancto imperio nostro venerabili et laudabili domino abbas monti casini eo quod sit repletus multa benignitate. et omnes fratres congregationis tuae etiam omnes laici veniunt ad consilium tuum et ad bonitatem tuam. et gratias deo qui in istis malis diebus invenitur tantam bonitatem in te. at laudabiles inveniuntur in te omnes qui voluntatem dei faciunt. Et in vestris partibus inveniuntur homines intellectuales. qui sunt in adiutorio anime et corporis. auditum est nostro imperio quod nobilis-

simus rex fecit cum nobiles homines de roma. et quod fecit ad sanctum papa et ad clero ejus. et cum hoc audisset factum angustiatus sum. sed quod placuit deo hoc factum est. Ipse inde iudicet. sed credimus quia de tam grandis causa deus aliquod iudicium debet ostendere. Ad salvationem omnium animarum et corporum quia deus intellegit omnia et gubernat totum mundum ipse faciat quod ei placet. Misi vobis casa memoriae ab imperio nostro pallia octo. libras XXV. et pallium super altare vestrae ecclesiae missa a sanctissima civitate constantinopoli.

(Ex Reg. Petri Diac. — Fol. LXIX, n.º 154.)

LXXXVII.

1121 — Mense Aprili — Indict. XIV.

Nicolaus Mauroleo Iudex Sanctae Severinae sententiam confirmat, qua bona aviae cuiusdam Callutzi inter heredes dividantur, et in quam idem Callutzi actionem instituerat.

† ὡς ἐπροσέκριθη τότε καὶ κατα νόμον ἐδικαιολογηθη, ἡ γενομένη δίκη καὶ ἐγκλησις παρα τοῦ καλλούτζη τοῦ ἀρτίως πρὸς ἡμᾶς πάλιν ἐγκαλούντος· καλῶς ἐκριναι καὶ καλῶς αὐτῷ ἀπόδωκαν μετ ἐγγράφου δικαίωματος τοῦ ἔχειν το ἡμέσου μέρος τῆς κυρρωδοῦς τῆς γυναικο προμήμμησ αὐτοῦ· ἀλλὰ τότε μιν, οὐχ ἰπῆρχει ἡ τῶν κοפורίνων ἰκόςτασις καὶ

† Quemadmodum olim iudicatum fuit, et ex lege fuit lata sententia in lite et accusatione facta a Callutzi, qui nuper apud nos iterum actionem instituit, recte quidem iudicatum fuit, recteque ipsi scripta sententia concessum, ut haberet medietatem Gyrorodi mulieris aviae ipsius; sed tum quidem nondum Copsorinorum bona et hereditas divisa erant, et de-

κληρονομία μοιρασμένη και όνόμασαν και έτύποσαν πρώτη μοίραν τής κυραρωδούς εν τω δικαίωματι και τας αδελφικας άλλας μοίρας καθεξής· μετέπειτα δε, έμοιρατθη ή επίκοινοσ αύτων ύπόστασις, και εν τω κώδικη του μοιρογραφίου όνόμασαν και έγραφαν πρώτη μοίραν τής του θηλάκη γυναικός ήθ ούτος έτύποσαν και έγραφαν άλλην μοίραν τής κυραρωδούς· και τω των έτέρων αδελφών μέρει καθώς έγράφησαν και έτάχθησαν· δι ου και ή σημείωσις αυτή σημείη την καταλογήν του προτέρου δικαίωματος· δι ότι όνομαζεται εκει πρώτη μοίρα τής κυραρωδούς· του επαλιθέειν τω δικαίωμα και μή ψεκτον φανείσεται ό ρηθής καλλούτζιος εκ τοτε άδικούμενος και έναντιούμενος εις την δικαίαν μερίδα τής γυνής αυτού· παρά του μέρους τής κυρας άνθς· προς έμέ κόνσταν νοτάριον και στρατιγόν άγίας σευηρίνας και κροτόνης, και προς νικόλαον μαυρολεοντα τον κριτήν και προς τους συνώντας ήμιν άρχωντας· τόν τε κυρόν νικόλαον τον γουρτούτον· και τον κυρόν νικόλαον τον έλαδάν και τον κυρόν λέων του μεγίστρου· μιχαήλ νοτάριον του μακέδου, άλέξιον του μαλακιανού· και λυποίς· εν ταύτη πασι τή τάξει τής προκαθεδρείας ό καλλούτζιος έγκάλεσιν ήμιν ήν αδικίαν πέπονθε· ημείς δε την έγκλησιν αυτού άκούσαντες, και το προέκτεθέν αυτώ δικαίωμα επι χείρας ήμων δεδωκώς ταύτω άναγνώσαντες, έγνώσαμεν κατα δικαιοσύνην αυτώ πεφυνώτα τω αυτώ και ήμεις έστέρξαμεν και έμμείναμεν· διά τι· και ή των άρχόντων τάξεις· μετ εμού του κριτού εζήλωσαμεν, εις την έξω των κοφορίνων κληρονομίαν, και τω μέρος τής κυραρωδούς έμοιράσαμεν εις μέρει δύο, και το κατα δυσμάς μέρος το συνεγγύζωντα του θηλάκη ως κατέρχεται το μέσα ραχώνην των δύο υαθύων και δήδη εις τον ούμβρον και εις τό δειδρον οπου το εκ λίθου τερμόνην επίχθη και άπ αυτού κάτω εις τον κάμπον εν ω τό έτερον τερμόνην και δι-άπερνά τα ίσα και δήδη εις την μικράν καριδίαν οπου το εκ λίθου τερμόνην επίχθη· τουτω το μέρος έλαυεν ό καλλούτζιος· το δ άλλο ήμίση μέρος έξ αυτού του μέρους τής κυραρωδούς έλαυων οι του κυρου δανιήλ παιδεις και ούτος έσημειώθη και έμοιρατθη εις δύο μέρει ή τής κυραρωδούς μέρει· δι ου και το παρόν αποδοτικόν εκτέθη παρ εμού νικολάου μαυρολεοντος και κριτου άγίας σευηρίνης εν ω και προς επικύρωσιν και υευαίωσιν τοίς μετεπειτα αυτοχειρί μου έπέγραφα και έσφράγισα τή δια κηρίου ήμων υούλλη· μηνι απριλ-

signata in sententia atque constituta fuerat prima pars Cyrarodi, ac deinceps ceterae partes fraternae. Divisa porro fuerant bona eorum communia, et in chartula divisionis designata et descripta fuit prima pars uxoris Thelacis; et ita reliqua pars Cyrarodi constituta et designata fuit ceteris quoque fratribus, sicut describebatur ac disponebatur, et prout ipsa acta iudicii ostendunt recensionem honorum in priore sententia: quapropter designatur ibi prima pars hereditatis, ita ut vera et non mendax appareat sententia. Praedictus vero Callutzi ab eo tempore iniustitiam et adversationem passus, quoad partem ad eius uxorem spectantem, partem nempe dominae Annae, apud me Constam notarium et Strategum S. Severinae et Crotonis, et Nicolaum Mauroleonem Iudicem, et proceres qui nobiscum erant, dominum Nicolaum Gurtutum, dominum Nicolaum Eladan, et dominum Leonem de Magistro, Michaellem notarium de Macedo, Alexium de Malaciano et ceteros, apud omnem hunc consessum questus est de memorata iniustitia, quae ipsi illata fuit. Nos vero cum audivissemus querelam ipsius, et eandem sententiam nobis traditam legissemus, cognovimus ipsam ex iure latam fuisse, eamque nos quoque confirmavimus, et comprobavimus. Quare et procerum ordo et ego Iudex una accessimus ad hereditatem positam extra praedia Copporinorum, et partem Cyrarodi bifariam divisimus: partem, quae ad occasum posita est prope Thelacem, ut descendit per dorsum duarum vallium, et pervenit ad Umbrum et ad arborem, ubi saxeus terminus positus fuit, et ab eo descendit ad campum, ubi alius est terminus, et vadit recta et pervenit ad parvam nucem, ubi lapideus terminus positus fuit, accepit Callutzi; alteram vero medietatem ex ipsa parte Cyrarodi acceperunt domini Danielis filii: et sic bifariam designata et divisa fuit pars Cyrarodi. Quamobrem praesens iudicatum conditum fuit a me Nicolao Mauroleone Iudice Sanctae Severinae; quod ad firmamentum et securitatem posteriorum mea manu subscripsi, et cereo sigillo signa-

λίω ἰνδικτιώνι ἰδ', ἔτους σ'χκθ', καὶ ἐδωθη τῷ εἰρ-
μαίνῳ καλλοῖτζι εἰς δικαίωσιν.

† νηκολκος μαβρολεος τα ανοτερος βευσον υπεγρα-
ψα ηχηα χηρι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 17.)

vi, mense aprili, indictione XIV, anno 6629, et
traditum fuit dicto Callutzi pro eius documento.

† Nicolaus Mauroleo superscripta confirmans pro-
pria manu subscripsi.

LXXXVIII.

1124 — Mense Julio — Indict. XIV.

*Alexander de Claromonte et Riccardus frater eius donant ecclesiae S. Mariae de Cyr-Zosimo
quaedam praedia prope flumen Sarmentum posita.*

† σιγον χειρός αλεξάνδρου ο του κλυρμωντι.

† σιγον χειρος ριγκαρδου ο αδελφος αυτου. Εν
ονοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνευ-
ματος. Ημεις οι ανωτερω γεγραμμενοι. ο τε αλεξαν-
δρος του κλυρμωντι. και ριγκαρδος ο αδελφος αυτου.
οι τα σιγια των τιμιων και ζωοποιων σταυρων οι-
κοιοχειρωσ κληυπογραφαντες. τα δε υφει των οιο-
ματιων και ποιουμιων. δια χειρος μινα του ημετερου
ιοταριου φενωμεδα αφιερωντα εν το πανσεπτο ναυ της
δεσποινις ημων θεοτοκου και αειπαρθενου μαριας του
επονομαζωμενου κυρ ζοσιμου. χοραφια εξ ων υ περι-
ρισμοι των χοραφιων ειση ουτοι. εμπροτοι αρχεται
απο της τοποθεσις της καλουμινης νουδας και ανα-
βεινη ες απερχεται η οδος την βαδιζουσαν επι του
τξιμαρου κακου την ανω επι δεξις. και κατα δυμας.
και σμιγνιτε εις τα λεγαμενα πουτζιρρα. εκειθεν α-
παγετε και απανιδιδοι εν το ριακει του μελισσου. και
ως καταβεινη το ριακειν του μελισσου. και ρικτη
εις τον ποταμων του λεγομενου σαρμεντου και ως
καταβεινη το σαρμεντον ποταμων. και ρικτη εις το
ποδα του ριακειου του καπιλλου. και σμιγνιτε. συν
τα ετερα χοραφια της αγιας εκκλησιας του κυρ ζο-
σιμου. και κλειζωντε. ταυτην την διακρατηση των
χοραφιων αφιερωνωμεν και στεργουμεν εν το προγρα-
φεντι ναυ της δεσποινις θεοτοκου. του κυρ ζοσιμου.
και προς τους αδελφους τους ιερουργουντας και θαλ-
ποντας την αγιαν εκκλησιαν. υπερ λυτρου και αφε-
σεως των ημετερων γεννιτωρων. και της ημετερας α-
ναξιδιτητος. του ευρειν ημας ελεως. εν ημερα της κρι-
σεως. αμολογουμεν δε μη αποχυροσε εκ τοις τοιαυτης
ημετερας δορας η αγια εκκλησια παρα τινωσ. μητε

† Signum manus Alexandri de Claromonte.

† Signum manus Riccardi fratris eius. In nomine
Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos superscripti
Alexander de Claromonte et Riccardus frater eius,
qui signa venerandae et vivificae crucis propria ma-
nu exaravimus, sed nomina et cognomina manu no-
tarii nostri Mennae, offerimus venerabili ecclesiae
Dominae nostrae Deiparae et semper Virginis Mariae
de Cyr-Zosimo possessiones his terminis compre-
hasas: principium fit a loco dicto Nuda, et ascendit
sicut vadit via, quae ducit ad torrentem Caecum sur-
sum ad dexteram et ad occidentem, et iungitur loco
dicto Putzirra, et inde vadit et erumpit ad rivum
Melissi, et ut descendit Melissus et effunditur in
flumen Sarmentum, et sicut descendit flumen Sar-
mentum, et erumpit prope finem rivi Capilli, et iun-
gitur aliis possessionibus sanctae ecclesiae Cyr-Zosimi,
et clauduntur. Harum vero possessionum tenimen-
tum offerimus et confirmamus supradictae ecclesiae
S. Mariae de Cyr-Zosimo et fratribus, qui sacrum
ministerium praedictae ecclesiae obeunt et exercent,
pro redemptione et remissione nostra nostrorumque
parentum; ut invenire valcamus misericordiam in
die iudicii. Mandamus autem, ut nemo infirmare
audeat hanc nostram oblationem, nec nos ipsi, nec
Strategus, nec Turmarcha, nec alius quisquam no-
strae ditioni subiectus; et qui praesumpserit irritam

παρ ἡμῶν. μίτε παρ στρατηγού. μίτε παρ τουρ-
 μάρχου. μίτε παρ ετέρου τινός. ἐκ πάν το ἡμετέρον
 κρατος. ὑφορευμένῳ του κατατολμίσαντος ἀκείριστε
 ταυτην τήν πιγγέραστον δορεάν. εἰν δοροῦμεν ἐν το
 προγραφεντι πανσεπτο γαῶ. τῆς παναγίας Θεοτοκου.
 ἔστο κατιραμένως. παρ κυριου Θεου του παντοκρά-
 τωως. των τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἀγίων Θεοφόρων
 πατέρων. καὶ ἡ μερὴς αὐτου μετα του ἰούδα σακαρίτου.
 ὅστις κατα του κυριου καὶ διδασκάλου αὐτου ἡμεγά-
 λυεν περιηρμῶν. ἡ δὲ Φανώσεν οἱ ἡμετέροι ὑπουργοί.
 ἡγον οἱ ἔξουσιαστάδες ἡμῶν τουτο πράττοντα. του τολ-
 μῆν διατείσει. ἡ ἀπέξουσίσει τῆν αγίαν ἐκκλησίαν. περι
 τῆς τοιαύτης δορεᾶς ἀξίως ἐξ αὐτούς. να εἰσπραξωμεν
 τὰς δίκας. ὡς παραβατας των ἡμετέρων ἐτολιών. καὶ
 τῆς γραφῆς. προς δὲ διαβέβειν πίστωσειν καὶ ἰσχύν.
 τῆ ἡμῶν συνήθει βουλλη δια κηρου ἐσφραγίσαμεν.
 μηι ἰούλιω ἰνδικτιωνι τεσσαρεσκαδεκάτῃ στεί σϡχδϛ.
 καὶ ἐν τουτο το μηνι το προγεγραφέντι ἰούλιω. ἐγ-
 κησίδη ὁ ἅγιος γαῶς τῆς ἀχράντου Θεοτοκου καὶ ἀει-
 παρθένου μαρίας. παρ του ἐπισκόπου ἰωαννου τῆς
 τουρμας του τουρσίκου. καὶ παρ βιτάλιω ἐπισκό-
 πῳ κασσιάνῳ. ὑπερ παρακλήσεως ἡμῶν. ἐξ ὧν καὶ
 τῆς τοιαύτης δορεᾶς ὑπερ τουτο δοροῦμεν ἐν τι αγία
 ἐκκλησία ὡσπερ προέγραπτε. ἐνώπιον τῶν ὑπογρα-
 φάιτων ἀξιόπιστον μαρτυρων.

† Ἰωαννης του οὐλλανου παρὸν ὑπεσημινάμην χειρὶ
 ἐμεὶ τον τιμιον σταυρον μαρτυρῶν.

† σαρλος του ματτολλιου καβαλλαριος καὶ οἰκοι-
 τωρ του συνεσιου ὑπεσημινάμην χειρὶ ἐμεὶ τον τιμιον
 σταυρον μαρτυρῶν.

† πῆτρος κμβριλλίγγος καὶ οἰκοιτωρ του κλερε-
 μοντε ὑπεσημινάμην χειρὶ ἐμεὶ τον τιμιον σταυρον μαρ-
 τυρῶν.

facere hanc nostram gratuitam concessionem, quam
 offerimus supradictae ecclesiae Sanctissimae Deipa-
 rae, maledictus sit a Domino Deo omnipotente, a
 tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et
 pars eius sit cum Iuda Iscariota proditore sui Do-
 mini et Magistri. Et si ministri nostri, sive nostri
 magistratus tentaverint hanc oblationem infringere, et
 sanctam ecclesiam his possessionibus exturbare, digna
 poena eos muletabimus, tamquam violatores nostro-
 rum praeceptorum et instrumenti; quod ad firmam
 fidem et robur nostra solita bulla cerea munivimus,
 mense iulio, indictione XIV, anno 6629. Hoc eodem
 mense suprascripto dedicata est sancta ecclesia Im-
 maculatae Deiparae et semper Virginis Mariae a Ioan-
 ne de Turma episcopo Tursici, et a Vitale episcopo
 Cassiani ad nostram requisitionem; et ideo hanc con-
 cessionem, ut supra dictum est, obtulimus praedi-
 ctae sanctae ecclesiae, praesentibus subscriptis fide
 dignis testibus.

† Ioannes de Ullano testis praesens subsignavi
 manu propria venerandam crucem.

† Sarlus de Mattollo Caballarius et habitator Sy-
 nesi testis subsignavi manu mea venerandam cru-
 cem.

† Petrus Cambrillingus et habitator Clarimontis
 testis subsignavi manu propria venerandam crucem.

(Ex graeco apographo, et interpretatione latina Paschalis Bassii in Cavensi Archivo adservatis.)

LXXXIX.

1121 — Indict. (XIV).

Gulielmus de Tivillia et Rogerius frater eius donant ecclesiae SS. Dei Genitricis et S. Ioannis Baptistae vineam et praedium situm prope flumen Nigrum.

† Ἐν ὀνόματι του πατρος· καὶ του υιου καὶ του
 αγίου πνευματος· σίγνοι χειρὶς γουλιέλμου δαι τιυήλ-
 λια· σίγνο κηρος· ρωκεριου ἀδελφου αὐτου· φένόματι-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
 Signum manus Gulielmi de Tivillia. Signum manus
 Rogerii fratris ipsius. Nos suprascripti Gulielmus

ὅταν ἐμῆς ὁ προγέγραμμένος ὅτι γουλιάλμος καὶ ρω-
 κέριος ἐποιδιδάντες εἰς τὸν θεόν· καὶ εἰς τὴν ἀχραν-
 τον αὐτοῦ μητέρα· καὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν
 υαπτιστὴν· καὶ εἰς τὸν ἀδελφὸν τὸν κυρον λαυερτον·
 καὶ εἰς τοὺς δὲ λιπούς ἀδελφούς· το ἀμπειλον τὸ ὄν-
 τα καὶ διακείμενον· πλίσιον τοῦ ἀμπειλου τοῦ πρε-
 σβυτερου σεργίου· καὶ ἀποδίδι εἰς το ὑπόδειμαν τοῦ
 ουνίου· καὶ ἀπο το ποδάουσινον· καὶ ἀπέρχεται το
 ὑπόδειμαν τοῦ ουνίου καὶ ἀποδίδι εἰς το χαυδάκην·
 ὅπου ὑπαρχει μάλιστα τῶν δίων ἐμπέλων· καὶ ἀνέρχεται
 τω χαυδάκην· καὶ ἀποδίδι εἰς τὴν στρατάν·
 καὶ ἀπέρχεται ἡ στρατάν· καὶ ἀποδίδι εἰς το σίνορον
 τοῦ πρεσβυτερου σεργίου· ὅπου καὶ οἱ ἀρχὶ ἐγένετο·
 διδύμαιθα καὶ τὴν κουλτσαν τιν ἔχω εἰς τὸ ἀσπρον
 λιθαρινώλιν· ἕς καθά καὶ οἰμης ἐκρατουμαν αὐτὴν· ὅς
 καταύεινι το νερον εκ του κασσάνητι· καὶ ὑπαγι εἰς
 το πάντανον· καὶ ἀπο το πάντανον ὑπαγι εἰς το πύρον
 τῶν παλσή· καὶ ἀπο τὸν παλαιὸν πύρον· ὑπαγι ἡ ὁδὸς
 ἡ μεγαλη εἰς το ουνὶν εἰς τον Δεῦδορον καὶ ἡπαγι
 εἰ στρατάν ἡ μεγάλη ἀχρι εἰς το νερόν καὶ σινκλειε ταυ-
 τα παντα ἐδόσαμεν εἰς τὴν ἁγίαν θεοτοκον· καὶ εἰς
 τον ἅγιον Ἰωάννην· περὶ ψυχῆς σωτηρίας τοῦ πατρος
 μου· καὶ τῆς μητρος μου· καὶ τῆς ἀδελφῆς μου ἀτρου-
 λινας· καὶ σοτηρικας τῆς ἐμῆς ψυχῆς· καὶ ἡ τῆς Φανη
 τοῦ κατ' ἐμοῦ μαίρους ἡ τε ἐγὼ αὐτὴς μου· τα καλο-
 θέλος ἀφιεροθέντα εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ θεοῦ ἐκλισίαν·
 ἵνα ἔχη το ἀνάθεμαν παρὰ πατρος· καὶ υιου· καὶ
 ἁγίου πνευματος· τὸν τιῆ ἁγίου θεοφώρον πατρῶν·
 ζυμιούτο καὶ εἰς τὴν κούρτην τοῦ κόμητος νομισματα
 ρ'. παρευσία μαρτυρων· † πρεσβυτερος λεων μαρτυρ·
 † γεώργιος πρεσβυτερος μαρτυρ· † χριστοφορος κρι-
 τῆς μαρτυρ· † Ἰωάννης προτοκάρανος μαρτυρ· † νι-
 κολαος ἀγκινάλιτης μαρτυρ· † χρίστολεων υἱος τοῦ
 Φουκα μαρτυρ· μιλος πορτερος μαρτυρ † ρομύερτος
 νουγιάνος μαρτυρ· γραφειν τι ἐμὶ χίρι πάνκαλλου νεοκά-
 στρίτου τω εἰτους 629' Ἰνδικτιωνος 629' (sic)· † ἀδάμος
 δε τιυήλλιας μαρτυρ· † γουλιάλμος δε σανταμαρίας
 μαρτυρ.

et Rogerius tradimus Deo et Immaculatae ipsius Ma-
 tri, et S. Iohanni Baptistae, et fratri domino Lamber-
 to, ceterisque fratribus vineam extantem et positam
 prope vineam presbyteri Sergii, et vadit ad radi-
 ces collis, et a radicibus collis procedit et vadit ad
 Chandacem, qui extat inter duas vineas, et ascen-
 dit Chandacem, et vadit ad viam, et procedit via,
 et vadit ad confinium presbyteri Sergii, unde ini-
 tium factum est. Offerimus etiam culturam, quam
 habemus ad Asprum Litharinoli, quemadmodum et
 nos possedimus ipsam, sicut descendit Nigrum ex Cas-
 sanite, et vadit ad Pantanum, et ex Pantano procedit
 ad antiquum transitum, et ab antiquo transitu va-
 dit via maior super collem ad Theodorum, et pro-
 cedit via maior usque ad Nigrum, et clauditur. Haec
 omnia dedimus S. Deiparae, et S. Iohanni pro animae
 salute patris mei matrisque meae, et sororis meae
 Atrulinae, et salute animae meae. Et si quis apparue-
 rit ex parte mea, vel ego ipse, (*adversus hanc*) oblatio-
 nem, quam bona voluntate feci sanctae Dei ecclesiae,
 habeat anathema a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto,
 et tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et
 solvat pro mulcta curiae Comitum numismata centum.
 In praesentia testium. † Presbyter Leo testis. †
 Georgius presbyter testis. † Christophorus iudex te-
 stis. † Iohannes Protocarabus testis. † Nicolaus An-
 cinalites testis. † Chrysoleo filius Fucae testis. Mi-
 lus Porterus testis. † Robertus Bugianus testis. Scri-
 ptum manu mea Pancalli Neocastri, anno 6629, in-
 dictione (XIV). † Adamus de Tivillia testis. † Guliel-
 mus de Santamaria testis.

(Ex membrana Archivi Neapolitani. n.º 18.)

1121 — Mense Septembri 12 — Indict. XV.

Robertus dominus Caciani cum uxore Adilitza et filio Rogerio donat SS. Trinitati Cavensi et S. Mariae de Pertusia ecclesiam S. Nicolai de Pertusia et terras in eiusdem ecclesiae ambitu positas.

† πρίκίπτιον γενόμενον. ἐγὼ ροῦμυέρτος αὐφθέντας τοῦ κακιάνου. σὺ καὶ ἡ γυνὴ μου κυρία ἀδιλίτζα· καὶ τοῦ υἱοῦ μου ρουκαίρι· ὁ τὸν τίμιον καὶ ζῶσποῖον σταυρον· ἐποίησαν· ἡδὲ ἡμῶν νουλῆν καὶ ἀγαθὴν προέβρεσι· ἐχάρισάμεν· καὶ πρόσφέρομεν· εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἀγίαν τεριτίατε τῆς κάα· καὶ εἰς τὴν ἀγίαν θεοτοκον μαρίαν τῆς περτοῦσα· πρόσφέρομεν· τοῦ ἀγίου νικολάου τῆς πέρτοῦσα· καὶ τὰ χωράφια τῆς οὔσιν εἰς τὸ γύρος τὴν ἐκκλησίαν· δια λούτραυ καὶ ἀφέσειωσ τῶν ἀμαρτιῶν μου· καὶ περὶ ψυχῆς τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός καὶ περὶ ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ μου ελία καὶ ἡ γυνὴ μου ἀδιλίτζα· καὶ τοῦ υἱοῦ μου ρουκέρι· τοῦ ἔχης ἐξοῦσίαν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ χωράφια ὅσα πρόσφέρει· γέην· ποιειν· σὶν ἰσῶδα καὶ ἐξωδο αὐτοῦ· ἐστὶν δὲ περιόρησμός τῶν χωράφια· ἀπὸ τῆς χωράφι τοῦ βασίλι· καυαλλέρι· τὰ κείμενον τὴν στρατά μεγαλι· τοῦ ἐρχι· ἀπο τοῦ μεναστήρι· καὶ ρίκτι· εἰς τὴν λίμνη ὅς ἰπάη· τὴν λίμνη καὶ ρίκτι· εἰς τὸ φραγμόν· τὰ χωράφια· πῶ ἐναὶ ἀμπέλι· καὶ ὅς ἰπάη τὸ φραγμόν· τὰ ἀμπέλια· καὶ ρίκτι· εἰς τοῦ ριάχη· μεγαλι· τὴ πέρτοῦσα· καὶ ἐρχι· εἰς ἀνω· καὶ ρίκτι· εἰς τὸ μόνοπαιτζι· τοῦ ἐρχι· ἀπὸ ὄδιωρ ζῶην· καὶ ὅς ἰπάη τὸ μόνοπαιτζι· καὶ ρίκτι· εἰς τὴν στρατά· μεγαλι· τοῦ ἐρχι· ἀπὸ κακιάνου· καὶ ὅς ἐρχι· ἀπὸ μεγαλι· στρατά· καὶ ρίκτι· εἰς τὸ πῶδι· τῆς χωράφι· τῆς μοναχῆς· καὶ ἀπο τῆς χωράφι· τῆς μοναχῆς· καὶ ρίκτι· εἰς τὴ κεφαλη· τῆς σέτα· τὴ χωράφι· τοῦ λέο· κουλλουρα· καὶ ἀπὸ τῆς σέτα· τὴ κεφαλη· τοῦ κουλλουρα· καὶ ρίκτι· εἰς τὸν φραγμόν· τοῦ οκλιφάνα· καὶ ἀπὸ τῆς σέτα· τοῦ οκλιφάνα· καὶ ρίκτι· τὴν στρατά· τοῦ ἐρχι· ἀπὸ μάσαυέτερε· καὶ ὅς ἰπάη· τῆς σέτα· καὶ ρίκτι· εἰς τὴν πῶδι· τοῦ χωράφι· τοῦ βασίλιου· καυαλλέρι· καὶ ὅλο· τῆς δένδροις· τῆς οὔσιν· ἐν αὐτῇ· ἡμερὰ· καὶ ἀγρίκα· χωρῆς· τοῦ ορους· ἐμπάρουσία· μαρτύρω· γοῦ· ἀρίνου· καυαλλέρι· μαρτυρ· βασίλι· στρατιότε· μαρτυρ· παπα· λέο· μαρτυρ· πρεσβυτερος· κατάκι· μαρτυρ· ἰωαννης· τοῦ· πιπίνου· μαρτυρ· καὶ· βασίλι· τοῦ· θεοδοσι· μαρτυρ· καὶ· ἐὰν· ποτε· ρῶ· φεραθή· τῆς· ἐπενόχλοισεν· περὶ· τὸ

† Praeceptum factum. Ego Robertus Dominus Caciiani, et uxor mea domina Adilitza, et filius meus Rogerius, qui venerandam et vivificam crucem exaravimus, de propria nostra voluntate et recto consilio concedimus et offerimus Deo, et S. Trinitati Cavensi, et S. Deiparae Mariae de Pertusia ecclesiam S. Nicolai de Pertusia, et terras quae circa ecclesiam sitae sunt, pro absolutione et remissione meorum peccatorum, et pro anima patris mei et meae matris, et pro anima fratris mei Eliae, et uxoris meae Adilitzae, et filii mei Rogerii; ut in eorundem (monasteriorum) potestate sint ecclesia et terrae, quas offerimus (cum facultate) colendi, et cum introitu et exitu earum. Sunt vero ipsarum terrarum fines: a terribis Basilii Caballarii, quae sunt iuxta viam magnam, quae venit a monasterio et erumpit in paludem, et ut vadit palus et iungitur cum clausura terrarum, ubi est vinea, et ut vadit clausura vineae, et iungitur cum rivo magno Pertusiac, et pergit sursum, et iungitur cum semitula, quae venit ab Aqua Viva, et ut vadit semitula, et erumpit in viam publicam, quae venit a Caciano, et ut vadit via publica, et iungitur cum inferiori parte terrarum de Monacha, et a terris de Monacha iungitur eum principio serrae, ubi sunt terrae Leonis Cullurae, et a principio serrae Cullurae iungitur cum clausura de Oclifaba, et a serra Oclifabae iungitur cum via, quae venit a Masa Vetere, et ut vadit serra et iungitur cum inferiori parte territorii Basilii Caballarii. Et (offerimus) omnes arbores, quae in ipsis terris consitae sunt, cultas et incultas, excepto monte. Praesentibus testibus, Guarino Caballario teste, Basilio Stratiota teste, Leone presbytero teste, presbytero Cataci teste, Ioanne Pipini filio teste, et Basilio Theo-

τοιούτον· ἡμπρωτῆς ἐχῆς τὸ ἀνάθεμα παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος καὶ τῶν ἱβ'. ἀποστόλων· καὶ τῶν τῆ' καὶ ὡκτῶ θεοφῶρον πατέρων· καὶ ἔστο ξένος τὸν χριστιανῶ· ἐστὶ ξηλ' ἰνδικτιωνι ἱε'. μηνί Σεπτεμβρίῳ εἰς τὰς ἱβ'. ἡμέρα β'. ὥρα ε'. ἐν τῆς ἡμέρας τοῦ πριόρε πρεσβυτέρου ἰωαννοῦ τοῦ Φλορεντίνου· ἐγράφη διὰ χειρὸς νικολαοῦ ἱερέως καὶ νοταρίου· ἐν τῆς ἡμέρας υἰσχάτης νικολαοῦ κοσεντίνου † amen· amen· εἰς τὸ χρόνον· ὅτε ἐκάθη· ὀσέδίου· τοῦ σαντουικανδρου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 23.)

dosii filio teste. Quod si quis aliquando tentaverit de his molestiam inferre, primum maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a duodecim Apostolis, a tercentis octo et decem divinis Patribus, et eiiciatur a christianorum communione. Anno 6630, indictione XV, mense septembri, die XII, feria II, hora V. Temporibus prioris presbyteri Ioannis Florentini. Scriptum manu Nicolai presbyteri et notarii sub Vicecomite Nicolao Cusentino. Amen amen. Tempore quo obsidebatur Sanctus Nicander.

XCI.

1122 — Mense Martio 15 — Indict. (XV).

Nicolaus presbyter et notarius, et Leo frater eius donant monasterio SS. Trinitatis de Cava et S. Mariae de Pertusia terram positam in loco dicto Alitzi.

† σημεῖον χειρὸς πρεσβυτέρου νικολαοῦ νοτάρου καὶ λέο ἀδελφὸ αὐτοῦ. ο τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον. ἡκεῖα ἡμῶν γνάμην καὶ νουλην ἀυφθέετοιν ἐχάρισαιμεν καὶ προσφέρομε πρῶτον ἡς τῶ θεον καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τερνητάτε τῆς κάνα καὶ ἡς τὴν ἁγία θεοτοκοι τῆς περτοῦσα διὰ ψυχὴν τοῦ πατρος ἡμῶν καὶ τῆς μητρος ἡμῶν καὶ διὰ τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ἐν πέτρη χωραφιν καὶ τὰ δένδρια τῆς οὔσῃ ἐν αὐτῇ σὺν ἡρώδω καὶ ἐξῶδω αὐτοῦ· τοῦ ἐχῆς ἐξουσία τὸν μοναστήρι τῆς ἁγίας μαρία τῆς περτοῦσαν· τὴν χῶράφι καὶ τὰ δένδρια τῆς οὔσῃ ἐν αὐτῇ γένη ποιήν· πολλὴν χαρίξην ἀνταλλάττιν· καὶ εἰ τι δ ἂν θέλῃς καὶ νοῦλῃσε· καὶ τὸν χῶράφι ταῦτην κειμένην εἰς τὴν ἀλίτζη. πλησίον τοῦ λέο ἀλυου· καὶ οὐρσου κουσεντι καὶ πρεσβυτέρου ἰωαννοῦ ἀπάνω τῆς χῶράφι τοῦ μοναστηρι. ἐστὴν δὲ περιορισμὸς τοῦ αὐτοῦ χῶράφι ἀπὸ ἀνατολικὸς μέρος ἰωαννου πιπίνου καὶ ἀπὸ ὀυσικὸς μέρος πρεσβυτέρου ἰωαννοῦ μητζουρικι καὶ ἡλλοι τοῦ μαυρου· καὶ ἀπὸ ἀκτρον ἡλλοι τοῦ ἀλυου λέο· καὶ ἀπὸ ἀκτρον πρεσβυτέρου ἰωαννοῦ. καὶ οὐρσου καῦσεντίνου καὶ πρατ. . . ἡ δ ὄνπερ οὐκ ἐγόμεν Φῶρα· ἢ ἡ τις ἐπινώχλοισεν περὶ τὸ τοῖουτον χῶραφίω. ἢ ἡτε ἡμῆς. ἢ ἡτε υἱοὺς ἡμῶν· ἢ ἡτε τίς ἡμπρωτῆς ἐχῆς ἀνάθεμα παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος καὶ τῶν ἱβ'. ἀποστόλων καὶ τῶν τῆ'. θεοφῶρων πατέρων. καὶ ἔστω ξένος τῶν χριστιανῶν καὶ περὶ τα μωρα

† Signum manus presbyteri Nicolai notarii, et Leonis fratris eius. Nos qui venerandam et vivificam crucem de propria nostra sententia et libera voluntate (*exaravimus*), donamus et offerimus primum Deo et S. Trinitati de Cava et S. Mariae de Pertusia pro anima patris nostri et matris nostrae, et pro nostra ipsorum anima, unam portionem terrae cum arboribus, quae ibi coisitae sunt, cum ingressu et egressu; ut monasterium S. Mariae de Pertusia potestatem habeat ipsam atque arbores quae in ea sunt colendi, vendendi, donandi, permutandi et faciendi de his quidquid voluerit. Sita vero est praedicta terra in loco dicto Alitzi, iuxta terram Leonis Albi et Ursi Cusentini, et presbyteri Ioannis..... supra terram monasterii; his autem finibus comprehenditur: ad orientem Ioannes Pipinus; ad occidentem presbyter Ioannes Mitzurici et filii Mauri; ad septentrionem filii Albi Leonis; et ad meridiem (*fili*) presbyteri Ioannis et Ursi Cusentini, et clauditur. Si quis vero, quod non putamus, molestiam inferre tentaverit de praedicta terra, sive nos ipsi, sive filii nostri, sive quisquam alius, primum maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a duodecim Apostolis, et a tercentis octo et decem divinis Patribus, et a christianorum communione seiungatur, et in mundi vanitatibus marcescat; solvat

του κοσμου προς την εκκλησία τῶν δυπλων καὶ εἰς τῶν
 διμόσιον λές νομισματα καὶ ακῶ σιωπαν εν παρουσια.
 μαρτυρων

Εγγραφη διὰ χειρὸς νικολαου ος καὶ νοταρίου διὰ
 προσταξιν του αυφθεντι ρουπερτου μητρί μαρτιον εἰς
 τας 16. σαββατω. ωρα. γ'. εἰς 5χλ' ἰνδικτιωνι. α.
 εν ταις ημερες αυφθεντι ρουπερτος καὶ υιοκτης νικο-
 λαου κουσεντινίου εν τες ημερες αυφθεντι αυνά καὶ
 πριόρε πρεσβυτερου καὶ μεναχοῦ δόνηου γαδελετου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 24.)

autem ecclesiae duplum pretii, ac publico aerario so-
 lidos sex et triginta, et invitus sileat. Praesentibus
 testibus.

Scriptum manu Nicolai notarii de mandato do-
 mini Roberti, die sabbati, decima quinta mensis
 martii, hora tertia, anno 6630, indictione I, tem-
 poribus domini Roberti, et vicecomitis Nicolai Cu-
 sentini, et domini abbatis et prioris presbyteri et
 monachi domini Gadeleti.

XCH.

1122 — Mense Octobri — Indict. I.

*Nicolaus notarius et Strategus Mesorum dirimit controversiam abortam inter Theodulum praepositum monasterii
 S. Nicolai et Theodorum presbyterum de Chalco quoad permutationem quorundam praediorum.*

† Νικολάος νοταριος καὶ στρατηγὸς τῶν μεσῶν.
 Εἰς τὸν ὀκτώβριον μηνά τῆς ἐνισταμένης ἰνδικτιωνος
 α'. Καθεξομείο μου ἐν τῶ νιῶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
 νικολάου τῆς καθολικῆς. μετὰ τοῦ κυρου κωνσταντι-
 νου πατρος κυρου παϊνου. καὶ μετὰ ἀνδρου μιτζουρικά.
 καὶ νικηφόρου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ μουλνυ βεντίας.
 καὶ μαργαρίτου ἐγίδου. καὶ ἐτέρων πλίστων ἤλθεν
 πρὸς με ὁ καθήγοιμενος θεόδουλος μονῆς τοῦ ὁσίου
 πατρος ἡμῶν νικολάου μετὰ καὶ τοῦ ἱεροζήγου βλα-
 σιου τοῦ αὐτοῦ ἐξἀδελφου, λέγας ὅτι ὄντως μου εἰς
 τὸν ἅγιον ιωαννην ἡγοιμενου ηἰρισάμη παρὰ τοῦ αὐ-
 θέντου χωραφιον εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ γαλλίκου τὸ
 ἐπὸνματι τῆς ναρυάρας. τοῦτο τὸ χωραφιον ἤλλαξεν ὁ
 εἰλος ἀξἀδελφός βλάσιος μετὰ τοῦ πρεσβυτέρου θεοδωρου
 τοῦ χαλκού καὶ ἀνέλαβεν ἀπ' αὐτοῦ χωραφιον εἰς τὸν
 ποταμὸν τοῦ μόρου τὸ μοιράδιον αὐτου ὃ εἶχεν μετὰ τὸν
 κοικὸν καὶ τοῦτο ἐγὼ οὐκ ἤθελων μήπως τὸ μάθη ὁ
 αυθέντης καὶ ἔχω ἐξ αὐτοῦ κατάχρησιν ὅπερ καὶ γέ-
 γονεν. οὐ μόνον τὸ χωραφιον ἀφείλατο ἡμῶν. ἀλλὰ
 καὶ κατάχρησιν εἶχον παρ' αὐτου. ὕστερον πάλιν ἐποί-
 ησε δευτέραν ἀλλαγὴν μετ' αὐτοῦ τοῦ πρεσβυτέρου
 θεοδωρου ἀντὶ τὸ χωραφιον ἐκεῖνω. ἔδωκε αὐτῶ τὸ
 χωραφιον τὸ λεγόμενον τοῦ ράμνα. ὕπερ ἡμεῖς ἐφυτεύ-
 σαμεν ἀμπελοῖς. ὑπάρχει καὶ αὐτὸ αυθέντου καὶ τοῦ-
 το ἐγὼ οὐ θέλω μήπως ἔξωμεν πάλιν δευτεραν κατὰ-
 χρησιν καὶ ζημίαν ταῦτα τοῖνον ἡμεῖς ἀκούσαντες ἀπο-

† Ego Nicolaus notarius et Strategus Mesorum,
 mense octobri praesentis primae indictionis, cum se-
 derem in templo sancti nostri patris Nicolai de Catho-
 lica cum domino Constantino patre domini Paëni, et
 Andrea Mitzurica, et Nicephoro fratre ipsius, et Mulo
 Bentia, et Margarito Egido, et compluribus aliis, ad
 me accessit Theodulus praepositus monasterii sancti
 nostri patris Nicolai cum presbytero caelibe Blasio
 nepote ipsius, dicens: Cum ego essem praepositus
 sancti Ioannis, petii a domino praedium positum ad
 flumen Gallici, cui nomen Barbara. Hoc praedium
 nepos meus Blasius permutavit cum presbytero Theo-
 doro de Chalco, et accepit ab eo praedium ad flumen
 Mori, idest parvam ipsius partem, quam habebat post
 Conicum: atque id ego nolebam, ne qua ratione
 dominus id cognosceret et me damnaret, quod sane
 accidit; ac non modo praedium nostrum nobis ademit,
 sed etiam me damnavit. Deinceps ille alteram per-
 mutationem fecit cum ipso presbytero Theodoro; pro
 illo praedio ei dedit praedium dictum de Ramna,
 quod nos vineis plantavimus, et ipsum pertinens ad
 dominum; et hanc permutationem ego recuso, ne de-
 nuo altera condemnatione et poena afficiar. Haec igitur
 cum nos audivissemus, arcessendum ac ducendum
 ad nos curavimus presbyterum Theodorum, qui a nobis
 rogatus. respondit: Ego quidem huiusmodi permuta-

στειλμαίνε καὶ ἡγαγόμεν τὸν πρεσβύτερον Θεόδωρον καὶ παρ' ἡμῶν ἱρωτιθεῖς ἀπεκρίθη· ἐγὼ μὲν οὐ τυραννίαν ἐσυνάλλαξαι τοῦτο· ἀλλ' οἰκεία βουλὴ καὶ γνώμη τοῦ ἱεροῦ ἀζύγου υλασίου· καὶ οὐ θέλω καταλίεσθαι τὴν συναλλαγὴν ταύτην· ἀλλὰ καὶ τὰ στιχῆματα ἃ ἐποίησεν υλασίος πρὸς με ἐκπληρωθῆναι· καὶ τὸ σίγγον τοῦ καθηγουμένου Θεοδούλου ἐν τῷ χαρτίῳ μου γραφῆναι· ὁ δὲ ἡγουμένος οὐ κινέσχετο· καὶ ταῦτα ἡμεῖς ἰδιώτες· καὶ τὴν πτώσιν κατανοήσαντες· ἐπαρεκλιόμεν τὸν πρεσβύτερον Θεόδωρον ἀντιστρέψαι πρὸς αὐτὸν τὸν βλάσιον τὸ ἀμπέλον αὐτοῦ· καὶ ἀπολαβεῖν αὐτὸν τὰ ἴδια αὐτοῦ· καὶ οὕτως ποιήσαντες· ἐκατήλωσαμεν ἐκεῖσε ἐπι τοπίως· καὶ ἐσυναρσεθήσαν ἀμφότεροι ἵνα εἰς ἕκαστος ἀπολάβῃ τὸ ἴδιον αὐτοῦ κατὰ τοῖν νυν ἰπάρχουσιν· τοῦτο δὲ γέγωνεν κατενωπιον ἡμοῦ Νικόλαου στρατηγού· καὶ νοταρίου Νικόλαου σουράκου· καὶ ἀνδρίου μιτζουρίκα· καὶ ἑτέρων πλίστων· σὺν καὶ τῷ καθηγουμένῳ Θεοδούλῳ· καὶ υλασίου ἱεροῦ ἀζύγου· καὶ ἀπεδώκαμεν τῷ πρεσβυτέρῳ Θεοδώρῳ· ἅπαντα τὰ ἴδια αὐτοῦ σὺν καὶ τῆς χοφας ὁ δὲ υλασίος ἀπολάβῃ τὸ ἀμπέλον τὸ τῆς μονῆς· καὶ εἰς ἕκαστος ἀπέκχευστάθη εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ· καλοθελῶς· καὶ ἀγαπιτικῶς· ταῦτ' αὐτῶς ἐκρίθη καὶ ἐβεβαιώθη παρ' ἡμῶν· πρὸς δὲ περισσωτέραν πίστωσιν τῶν ἐντυγαίνων· τῇ διάκρητῳ συνιθῆ βουλλῇ μου ἐσφράγησα τὸ παρὸν χαρτίον· καὶ ἀπεδώθη πρὸς αὐτοὺς μῆτι καὶ ἰνδικτιωνι τοῖς προγραφείσι ἐν ἔτει ςχλδ'.

- † νηκηφορος μιτζουρικα μαρτυρ.
- † μουλος βεντίας μαρτυρ.
- † νηκηφορος ἀδελφος αὐτου.
- † κωνστας πρεσβυτερος παγαίου.
- † νικολαος σουράκ παρευρεθείς υπεγραψα.
- † νικολαος ξανθός μαρτυρ υπεγραψα.
- † μαργαρίτος εγίδος μαρτυρ.
- † νικολαος νοτάριος καὶ στρατηγός μεσῶν τὰ αἰοτέρῳ ἐπεικρυῶ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 19.)

tionem non coactione stipulatus sum, sed propria voluntate et consilio presbyteri caelibis Blasii; et nolo hanc permutationem rescindi; sed volo, ut pacta, quae mecum iniit Blasius, adimpleantur, ac signum praepositi Theoduli in mea chartula imprimatur. Praepositus vero a sua sententia non recessit. Quae cum nos vidissemus et rem expendissemus, iussimus presbyterum Theodorum reddere eidem Blasio praedictam vineam et recipere praedium suum. Et cum ita fecissemus, accessimus illuc supra locum, et ambobus placuit, ut suum quisque praedium acciperet, prout quidem nunc utrumque extat. Hoc factum est coram me Nicolao Stratego, et notario Nicolao Suraco, et Andrea Mitzurica, et compluribus aliis, una cum praeposito Theodulo, et presbytero caelibe Blasio, et reddidimus presbytero Theodoro omnia, quae ad illum pertinebant, simul cum praedio; Blasius vero accepit vineam monasterii, et in suis quisque bonis redintegratum est benevole et hilariter. Haec ita iudicata firmataque a nobis fuerunt, et ad maiorem fidem legendium, meo solito cereo sigillo praesentem chartulam signavi, et illis tradidi, mense et indictione supradictis, anno 6631.

- † Nicephorus Mitzurica testis.
- † Mulus Bentias testis.
- † Nicephorus frater ipsius.
- † Constas presbyter Paganus.
- † Nicolaus Suraca praesens subscripsi.
- † Nicolaus Xanthus testis subscripsi.
- † Margaritus Egidus testis.
- † Nicolaus notarius et Strategus Mesorum suprascripta rata facio.

XCIII.

1123 — Mense Martio 13 — Indict. I.

Gulielmus Comes Bulcini donat Urso de Sadriano praedii partem extantem infra Fossam.

† συμφών χειρός γουδέλμου χάριτι Θεου κομης του
ουλκίνου ο τον τιμιον και ζωοποιών σταυρον πιξας
ικία μου γνώμη και ουλί αυθαιρετω· Φάινωμαι εγώ
ὁ προριθεις γουδέλμος· χαρίσω εις τὸν οὔρσον τοῦ
σαδριάνου τὸ μέρος εκ του χωραφίου το κηται επι-
κάτο τὴν Φόσσα με το μέρος τα δένδρια ὅσα εστιν
ἰδημοσεια· ἐστίν δὲ ὁ χορισμός απο ὅλου του χωρα-
φίου ανατολικον μέρος ιωαννης του γρόνφουλι· και
τζίτα του σειμή· δισεικόν μέρος ἰοῖ του γουστάνιλε·
ἀκτρον μέρος ο ποταμος· απο μεσημβρίας ἰ οδος διμο-
σία· και επισσα τουτο ἐνγραφο ἵνα τα ἔχει ἐξουσίαν
πουλεῖν· χαρίζειν· ανταλλαγτιν· και εν πριξ γράφε-
ος κυρίο και ἐξουσιαστης· εἰν Φανι ποται καιρῶ τις
ζητῶντα· ἰ δήκας πίνοντα ἵνα δόσει ης το δημοσιον
νομισμακα λς· κε ἀκον συχάσε· εν παρουσια καλων
μαρτυρων· μειχαῖλ του πρεσβυτερου· δημητριου· μαρ-
τυρ· † κοισταντινος υιος· δημητριου· μαρτυρ· † βιτά-
λη του καλλίο· μαρτυρ· † εγραφη δια χειρος βασι-
λειου νοταριου· ετει· 6631· ἰνδικτιωνι· α· μαρτιου· εις
τας· 17· ἡμερα· γ· ὡρα· γ·.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 25.)

† Signum manus Gulielmi Dei gratia Comitris Bul-
cini. Ego supradictus Gulielmus, qui venerandam et
vivificam crucem signavi de propria mea sententia
et libera voluntate, concedo Urso de Sadriano eam
portionem territorii, quae est infra Fossam, cum
portione arborum consita iuxta viam publicam. Fi-
nes vero totius territorii sunt: ad orientem Ioannes
de Gronfula, et Tzita de Simeone; ad occidentem filii
Gustabilis; ad septentrionem flumen; ad meridiem
via publica. Et condidi praesens instrumentum, quo ei
tanquam hero et domino potestatem facio (*ipsum ter-
ritorium*) vendendi, donandi, permutandi et in dotem
assignandi. Si quis autem aliquando praesumpserit
molestiam aut controversiam ei inferre, solvat publi-
co aerario solidos sex et triginta, et invitus sileat.
Praesentibus probis testibus. Michael filius presby-
teri Demetrii testis. † Constantinus filius Demetrii
testis. † Vitalis filius Calleii testis. † Scriptum manu
Basilii notarii, anno 6631, indictione prima, die XIII
mensis martii, feria III, hora III.

XCIV.

1124 — Indict. II.

Robertus filius Isnardi vendit Ioanni Nucarrotae praedium situm iuxta Areas solidis duobus.

† σίγιον χειρός ρομβερτου υιού ἰσνάρδου· καβαλλα-
ριου του κωλοβραριου· οἰκοιτωρ.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρος και του υιού και του ἁ-
γίου πνευματος· ὁ προγεγραμμένος ρομβέρτος· ὁ των
τιμιων και ζωοποιών σταυρον· τὴ εἰς χειρὶ καδυ-
πογράφας· φένομαι πιπράσκωντα ης σὲ ἰωαννην· νου-
καρρωται· χωραφιον· τω διακίμενον ἵς τὴν περιόχην
των αλωνιῶν· ἔγουν· τω χωράφιον· της μάλδης· ης
τίμημα· νομισματων· β· ἐστίν· δὲ ὁ περιορισμος· τοῦ τοιού-
του· χωραφίου· κατὰ· μὲν· ανατολὰς· τω· μεγαν· ριῶκιν·
καὶ· ριῶκτι· τα· ἴσα· ἵς· το· φράξιων· και· ἀπο· τω· φρά-

† Signum manus Roberti filii Isnardi Caballarii in-
colae Colubrarii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego
suprascriptus Robertus, qui sanctam et vivificam cru-
cem manu mea signavi, declaro vendere tibi Ioanni
Nucarrotae territorium situm iuxta Areas, vocatum
Maltham, pretio solidorum duorum. His autem fini-
bus comprehenditur: ad orientem est rivus magnus, et
recta iungitur cum fraxinis, et a fraxinis descendit
usque ad collem Scini, et flectit ad inferiorem territo-
rii partem et vadit iuxta verticem, et iungitur cum

ξων κατεβένη ἕως τῶ βουνῶν τοῦ σκίνου· καὶ στρέφεται τὴν ποδα ποδα τοῦ χωραφίου· καὶ ἀπέρχεται εἰ ἀχαίτη ἔχαίτη· καὶ ρικτη ἕως τοῦ ποδα τοῦ χωραφίου ἕως τοῦ σίνων των καλωγίρον τοῦ αγίου निकολάου τοῦ παρατικούς· καὶ ἀπο των τοιοῦτων συνῶρων ἀπέρχεται τὰ ἴσα ἄχρι τῶ προγραφῆν μεγα ρικτη· καὶ συναλῆμι· λαβων οὐκ ἐγὼ τας συμφωνήσας τιμας παρα σοῦ ποιό σοι τῆ παροῦσαν ἔγγραφων ταλοῖαν· καὶ πληροστάτην τοῦ ἔχτην αὐτῆν τῶ τοιοῦτο χωράφιον· εἰς ἀπαταν σου ἔξουσιαν· πουλεῖν· χαρίζην· ἀνταλλάττην· πριεῖν γράφην υἱῶν σου καὶ θυγατρῶν· ἕως τῆν κυρίαν παρ ἐμοῦ εὐλιφείσε ἕστης οὐκ ἀναστῆ ζήτησιν εἰ ἀγωγῆν ποιήσῃ σὺ. περὶ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου. ἕστασθαι μὲ καὶ διέδικαν σε. εἰ δὲ πρὸς ἀνατροπῆν χριστιανῶν. ἔμολογὸ ζιμιούσθαι με ἐν το φίσκω νομισματα λς'. καὶ ἰδ' αὐτο στέργην καὶ ἔμμενην σοι, τῶ παρ ἐμοῦ πραχθῆν σοι χωράφιον. † παροντων αξιοπιστων μαρτυρων. † γραφῆν χειρὶ θυμα νοταριου τοῦ κολοβραριου. ἔτους ςχλβ'. ἰνδικτιωνος β'. † ἀρσάφιος τοῦ πίτζιλεο ο τῶν βισκαμης τοῦ κολοβραριου μαρτυρ υπέγραφα. † κονσταντινος τοῦ σιμεων μαρτυρ υπεγραφα. † ιωαννης του κυρ γεννάκει μαρτυρ υπεγραφα. † ιωαννης του πρεσβυτερου निकολαου μαρτυρ υπεγραφα. † ιωαννης σαρκιάλινου ὦ καὶ τζωγκαλα μαρτυρ υπεγραφα. το δε ἕφος του νοταριου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 26.)

inferiori parte territorii, ubi sunt fines (agri) monachorum S. Nicolai de Peratico, et ab huiusmodi finibus pergit recta usque ad suprascriptum rivum magnum, et clauditur. Cum ergo accepissem abs te pretium inter nos conventum, facio tibi praesentis plenae et perfectae venditionis instrumentum, ut habeas praedictum territorium in omnimoda tua potestate vendendi, donandi, permutandi et in tabulis dotalibus filiorum filiarumque tuarum scribendi, utpote qui dominium a me habuisti. Si quis vero surrexerit litem aut controversiam de huiusmodi territorio tibi illaturus, tenear ego suprascriptus refragari tuamque defensionem suscipere. Quod si huius venditionis me poenituerit, mulctae nomine solvere debeam Fisco publico solidos sex et triginta; et nihilominus rata sint omnia, et tibi remaneat hoc territorium a me tibi venditum. † Praesentibus fide dignis testibus. † Scriptum manu Thomae notarii Colubrarii, anno 6632, indictione II. † Arsaphius de Pitzileo olim Vicecomes Colubrarii testis subscripsi. † Constantinus filius Simeonis testis subscripsi. † Ioannes filius domini Gennaci testis subscripsi. † Ioannes filius presbyteri Nicolai testis subscripsi. † Ioannes de Sarcialino dictus Tzongala testis subscripsi (crucem), nomen vero manu notarii.

XCV.

1124 — Indict. II.

Gulielmus Carburnerius donat ecclesiae S. Mariae de Turribus et S. Stephano Protomartyri templum S. Theodori situm ad Praetoria una cum eius pertinentiis.

† ἐν ονοματι τῆς ὑπερφύτου· καὶ αμωούσιου αγίας τριάδος πατρός υἱοῦ καὶ αγίου πνιματος. τοῦ ἔτους ςχλβ'. ἰνδικτιώνος υ'.

ἐγὼ γουλλιάλιμος καρβωνῆρις· σιγίλλιον καὶ ἔνταλμα γενόμενον· καὶ φένομαι αὐτοβουλή μου ἀποδεδόνταν καὶ ἀφιέροντα· ἐκ τὰ χωραφια τῆς ἐμῆς χῶρας. τον ναὸν τοῦ αγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομαρτυρος θεοδύρου· καὶ μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τῆς αὐτῆς διακρατίσεως εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπερινδόξου δισποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαριας τῶν τοῦρρων· καὶ εἰς τὸν πρωτομάρτυρα στέφανον· ὑπερ λύτρου καὶ

† In nomine splendidissimae et consubstantialis Trinitatis Patris, Filii, et Spiritus Sancti, anno 6632, indictione II.

Ego Gulielmus Carburnerius, sigillo et praecepto condito, sponte mea dono et dedico, ex praediis regionis meae templum sancti et gloriosi magni martyris Theodori una cum eiusdem pertinentiis ecclesiae gloriosissimae Dominae nostrae Deiparae semperque Virginis Mariae de Turribus, et Protomartyri Stephano, pro redemptione et remissione meorum parentum, mea, et uxoris meae. et filii mei domini Riccardi, et soceri

αφισέως τὸν ἐμῶν γονέων· καὶ ἐμοῦ· καὶ τῆς ἐμῆς συν-
βίου· καὶ τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ κυρου ριγαρδου· καὶ τοῦ ἐμοῦ
πενδεροῦ κυρου ρωκεριῶν κουγκυπέττα· καὶ τῆς αὐτῆς
συμβίου κυρας ὀρέγγιας· τοῦ ἀπ' ὅλων ἄφισιν αμαρ-
τιῶν ἀμφοτέρων· παρα τοῦ ἑσπλαχνοῦ· καὶ ἐλεήμονος
θεοῦ· ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης· τοῦ δοῦναι ἡμῖν λήτρον ἅμα
τῶν ἡμῶν ἀδελφῶν. ὁ δὲ παῖς τοῦ ἀγίου θεοδώρου
καίται εἰς τὰ πρετόρια· καὶ ὁ διάχορισμός τῶν χωρα-
φίων· ἀπάνω τῆς ἑκκλησίας τὸ χονδρὸν σιρόρον· τοῦ
αναίου· καὶ χίην τὴν ναθεῖαν· τὴν δεξιάν καὶ ἀριστεραν
τὴν τοῦ ναοῦ· ἄχρι τῆς στρατὸς τῆς μεγάλης καὶ
ἀποκατου τοῦ δρόμου· ὡς ὑπᾶί τὸ σίνορον τοῦ ἀδα-
νάσι· καὶ ἀπανδίδη· εἰς τὸ σίνορον τῶν παιδῶν τοῦ
παπᾶ πέτρου τοῦ στεφάνου· καὶ ὑπᾶί τὸ σίνορον τοῦ
στεφάνου· ἄχρι τῶν πλοῦππων· καὶ ἀκοιτίζει εἰς τὸν
ποταμὸν· καὶ αναβίνει ὁ ποταμὸς ἄχρι τοῦ ἀγίου δη-
μητρίου· καὶ στρεφει τὸ χονδρὸν σιρόρον· καὶ ὑπᾶί ἄχρι
τοῦ οὐμβριλλια· εἰς τὸ ρυάκν· καὶ χίην τὸ ρυάκν· ἀπὸ
τὸ σίνορον τοῦ καρβουνερῶν ἄχρι εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ στρεφει τὴν θάλασσαν· ἄχρι εἰς τὸ σίνορον τοῦ
χρῖστοιωανου τοῦ σιμερου· καὶ ἀναβίνει ἄχρι τῆς στρα-
τὸς· τοῦτω ἐγίνετον· ἐν καιρῶ τοῦ μάλιστα ραού·
καὶ ἐμολογῶ καὶ προστάττω· ἢ τις φοραθῆ· ἢ φανῆ
ποτε καιρῶ βουλόμενος μετατρέψαι· τὸ πάντα ἀφίρω-
μενον· ὅπερ ἐπίσισα ὑπερ φειχηκῆς μου καγῶ γουλλιαλ-
μος καρβουνερῶν καὶ τῶν ἐμῶν γονέων· καὶ ἰδίων μου·
τοῦ ὑπάρχειν κληρημέιον· παρα κυρίου θεοῦ παντο-
κράτορος· τῶν τιῆ ἀγίων πατρῶν καὶ τὰ ἐξῆς· ἐν
προυσια καὶ ἐπόψεσιν τῶν ἐμῶν χριστιμῶν ἀνδρῶπων·
τοῦ ὑπάρχειν υευαία καὶ ἀπαρυσέλεπτος· ἢ τιαῦτι ἀφίε-
ρωσις· μέχρι τέματος αἰῶνος· † τριστιάνο παιδα λαυ-
ρευτιον μάρτυρ υπέγραψε· καὶ παρευρεθη καὶ σάρουλ-
λος βλοίνδος· καὶ γιράλδος ἀμγιένος· καὶ γουλλιαλ-
μος φερέττος· καὶ γεόργιος καπριλος· καὶ ρωπέρτος
γουραφος· καὶ ἰωάννης ὁ ποτε στρατηγος· καὶ καρβου-
νερῶν· καὶ ρωκέριος υριάτις· καὶ ρωπέρτος πισκαλιου-
πος· καὶ ραός υἱός καρβουνερῶν· καὶ υασιλειος νοταριος·
καὶ καπριλος· καὶ ἰωάννης τοῦ σπανοῦ· καὶ ἀνδρέας
κριτῆς· καὶ ὁ προυρος κυρος ραός τοῦ ὄρους ἀθανάσιος
καὶ ὁ κυρος σιχερος καὶ ὁ κυρος ἕτος· καὶ κυρος γαλ-
φρῆς· ἢ παρόντες ἀδελφοὶ παρευρεθentes μερτυρες † μὴνί
ἰνδικτιῶνι τοῖς προγραφεῖσι.

† Γουλλιαλμος Καρβουνερῶν υπεγραφει τον σταυ-
ρον εἰκειᾶ χειρῖ.

mei domini Rogerii Cunciprettae, et uxoris ipsius
dominae Oregiae; ut scilicet nos fratresque nostri
ab omnibus nostrum utrorumque peccatis absolutio-
nem et redemptionem obtineamus apud benignum et
misericordem Deum in die iudicii. Templum vero
sancti Theodori ad Praetoria situm est; et praedio-
rum (*quae donantur*) fines hi sunt: a superiori parte
ecclesiae est lapideus terminus Ananiae, et descendit
per vallem dexteram laevamque templi usque ad viam
publicam, et subtus viam ut pergit finis Athanasii,
et iungitur finibus filiorum presbyteri Petri de Ste-
phano, et vadit finis Stephani usque ad populos, et
tangit flumen, et ascendit iuxta flumen usque ad san-
ctum Demetrium, et revertitur per terminum lapi-
deum, et pergit usque ad Umbrelliam ad rivum, et
descendit rivus a finibus Carburnerii usque ad mare,
et revertitur a mari usque ad fines Chrysoioannis de
Simero, et ascendit usque ad viam. Haec autem con-
cessio facta est tempore magistri Rhai, et ipse (*eam*) fir-
mam rotamque habeo, ac praecipio, ut si quis aliqua
occasione vel tempore infringere voluerit omnem hanc
oblationem, quam feci ego Gulielmus Carburnerius pro
spirituali salute mea meorumque parentum et propin-
quorum, maledictus sit a Domino Deo omnipotente, et
a tercentis octo et decem sanctis Patribus, et reliquias
sortiatur poenas. Praesentibus et inspectantibus viris
meis probis (*scripta est*) haec donatio, quae firma et in-
violabilis maneat usque ad finem saeculorum † Tri-
stianus filius Laurentii testis subscripsit, et interfuit,
et Sarullus Blundus, et Giraldus Amgienus, et Guliel-
mus Pherettus, et Georgius Caprilus, et Robertus Gu-
raphus, et Ioannes olim Strategus, et Charburnerius,
et Rogerius Briatis, et Robertus Piscialupus, et Rhaus
filius Carburnerii, et Basilius Notarius, et Caprilus, et
Ioannes de Spano, et Andreas Iudex, et Prior domi-
nus Rhaus de Monte, Athanasius, et dominus Siche-
rus, et dominus Otus, et dominus Galphres, praesentes
fratres interfuerunt testes. † Mense et indictione su-
prascriptis †.

† Gulielmus Carburnerius subscripsit crucem pro-
pria manu.

† Domina Emma uxor mea subscripsit honoran-
dam crucem propria manu.

† κυρα ἔμμα σύμβιβός μου ὑπέγραψε τὸν τίμιον σταυ-
ρον εἰκείᾳ χειρὶ.

† ριγκάρδος Φάλλκος ὑπέγραψε εἰκείᾳ χειρὶ.

† γουλλιάλμος υἱὸς αὐτοῦ ὑπέγραψε εἰκείᾳ χειρὶ.

† ἔμμα θυγατηρ αὐτοῦ εἰκείᾳ χειρὶ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 20.)

† Riccardus Phaleus subscripsit propria manu.

† Gulielmus filius eius subscripsit propria manu.

† Emma filia eius propria manu.

XCVI.

1125 — Indict. III.

Petrus Ranerus Iudex Comitiss (sic) divisionem bonorum inter Eremitas et uxorem Rhai fratresque ipsius conficit.

† εἰσιν οἱ μοῦράσια τὴν ἀπερ καὶ ἐπιούσασιν οἱ ἐρε-
μίτες με τὴν γηρεσκῶν του ραυ καὶ τοῦς ἀδελφους
αὐτοῦ ἐν προτῆς ἀπολαβὸν οἱ μοναχὴ εἰς τὴν ἐπικα-
του μερικὴν τῆς ἀγίας θεοτοκου τῆς ἀνου εἰς το ἀνα-
τολικὸν μέρος ἀχρι τῆς φράκτῆς τοῦ ἀνπελιου του
χαλτερι πλῆσιον του χοραφίου του καπανου καὶ εἰς
τὴν υαθήαν το χοραφίον πλῆσιον τοῦ καητζανου ἀ-
που τὸ χαιδάκη σιν του ἀνπελιου καὶ ποδίδι εἰς
τὴν φρακτῆν καὶ ἀποτρεχη ἢ φρακτῆ καὶ ἀποδίδι
εἰς το ἀνπελῆν του καητζανου καὶ ἕτερον πετζῆν εἰς
τὴν ἐπανου μερικὴν τῆς ἐκκλῆσιας καὶ μοδιου ἐνος χο-
ραφίου μέσα τον ἀνπελιων πλῆσιον του ἀγριλλου κα-
τειοπηρὸν τὸν ἀξιοπῆρτον μαρτυρων. † Κωνστας μα-
γου μαρτυρ. † μαρίνος τῆς φρακτῆς μαρτυρ. † πε-
τρος πολυτῆς μαρτυρ. † πανκαλλος υἱος πρεσβυτέρου
κωνστα του πανταλεοντος του μουτέρου. κατὰ πρὸς-
τάξῆος πέτρου ρανερου κριτου κομιτος ἐτους 574 γ'
ἰνδικτιωνος γ' ἐγραφή το χαρτίον ὑπο χειρος πέτρου
πρεσβυτέρου υἱου ἰωάννου καπανου.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 21.)

† Haec est divisio quam fecerunt Eremitae cum
uxore Rhai et fratribus ipsius. In primis acceperunt
monachi ad inferiorem partem Sanctae Mariae supe-
rioris (portionem territorii) orientem versus usque ad
sepem vineae Gualterii prope praedium Capani, et ad
vallem praedium prope Caëtzanum de Chandace cum
vinea, et vadit ad sepem, et procedit sepes et vadit ad
vineam Caëtzani; et alterum praediolum in parte su-
periori ecclesiae; et praedium unius modii inter vi-
neas prope Agrillum. Coram fide dignis testibus. †
Constas filius Magi testis. † Marinus de Francica te-
stis. † Petrus Politus testis. † Pancallus filius pre-
sbyteri Constae filii Pantaleonis de Mutera. Ex man-
dato Petri Raneri Iudicis Comitiss, anno 6633, indi-
ctione III, scripta est chartula manu Petri presby-
teri filii Ioannis Capani.

XCVII.

1125 — Mense Septembri — Indict. IV.

*Alexander de Claromonte eiusque frater Riccardus confirmant Nilo praeposito monasterii sancti martyris Ana-
stasii privilegia, quibus Riccardus Sinescalcus et Albereda coniuges, Petrus Boitus et Boamundus eidem
donaverant monasterium Polychori cum praediis et ecclesia S. Mariae de Scanzana.*

† σίγνον χειρὸς ἀλεξάνδρου ὁ τοῦ κλερομάτου.

† σίγνον χειρὸς ριγκάρδου ἀδελφοῦ αὐτοῦ †.

† Ἐν ονόματι τοῦ πατρος καὶ του υἱου καὶ του
ἀγίου πνεύματος.

† Signum manus Alexandri de Claromonte.

† Signum manus Riccardi fratris ipsius.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus San-
cti.

Σιγίλλιον γενόμενον παρ εμοῦ ἀλεξάνδρου τοῦ κλε-
 ρμοιτου· καὶ ριγκάρδου εμοῦ ἀδελφοῦ· καὶ ἐπιδωδὲν
 τῷ παισέπτω καὶ θείῳ ναῶ τοῦ σοτηρίου μάρτυρος
 αναστασίου τὸ εἰς τῷ καρβουνι λεγομένῳ καὶ σὺ τῷ
 ιεροτάτῳ καὶ θεολήπτῳ τῆς ταύτης μονῆς καθηγου-
 μένῳ κυρῷ νείλῳ· καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐν αὐτῷ διαδόχοις
 σου μηνος Σεπτεμβρίου ἰνδικτιωνος δ'. ἔτους ςχλδ' †.

Ἐπὶ δεῖ. εἰς τὴν ἡμετέραν ἐξουσίαν τὸ πολλυκόριον
 παραλαβῶντες παρὰ τοῦ ἀυθέντου κυροῦ βαϊμοῦνδου.
 πρόσηλθες ἡμῖν σὺ ὁ εὐλαβέστατος ἡγούμενος κυρος νεί-
 λον. ἐτήσην ἡμῖν ετοίμενος τοῦ ἐπικυρῶσε καὶ βαι-
 βεῶσέ σέ, καὶ τοὺς μετὰ σὲ διαδόχους σου. ἐκ τῆς γέ-
 φειρας τοῦ πολλυκορίου. σὺν τῇ ευαγεστάτῃ καὶ θεῖᾳ
 μονῇ τῆς θεομήτωρος καὶ τῶν δικαιομάτων αὐτῶν.
 ἔτη δὲ καὶ τῆς ἐγκλήσιας τῆς πανάγου καὶ θεομή-
 τωρος τῆς εἰς σκαντζανα. σὺν τῇ διακράτησιν αὐ-
 τῆς. οὐ μὴν· ἀλλὰ καὶ σιγίλλια ἐπιφερόμενος τῶν μα-
 καρίτων ἁμοζύγων ριγκάρδου συνεσκάχου καὶ τῆς κυ-
 ρας ἀλβερίδας τῆς ἡμετέρας θεῖας· καὶ τοῦ πετροῦ
 βοΐτου καὶ λαμπροτάτου ἀυθέντου, κυροῦ βαϊμοῦν-
 δου· περιέχοντα τὴν παρ ἐκείνων σὺ δεδομένων ἐπι-
 τοῖς προφήθῃσι τόποις κυμώσθησαν κυριότητα. πολ-
 λὴν ὡς ἀληθῆς ἐσχικότες ἀσφάλειαν σου ἐξ ἐδικαίως·
 καὶ παναγίως τας προρηθῆσας μονὰς κρατούντος καὶ
 δεσπόζοντος καὶ περιθάλλοντος. καὶ εἰς ἐμφάνειαν καὶ
 πρόκοπην αὐτὰς διέγειραντος. ὡς ἐπι τοῖς τιούτοις χαί-
 ρι θεος καὶ οἱ αὐτοῦ θεράποντες ἅγιοι. οὐ δίκαιον ἡγι-
 σάμεθα τὰς σὰς παριδὴν ἀξιῶσεις καὶ παρακλήσεις, τὰς
 ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑποδείσεως καὶ ἐτησαιῶς ψυχοφι-
 λούς. καὶ δι' ἧξαντες τῷ σῶ θελήματι καὶ τῇ δι-
 καίῳ ἐτυθήσει ἐτήσει. τοῦτο μὲν ποιῶμεν καὶ στέρ-
 γωμεν διὰ ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἡμῶν σωτηρίαν τε
 καὶ κατευόδωσιν· καὶ ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῶν
 ἡμετέρων γονέων τὰ παρ ἐκείνων σοι βραβεύθεντα πρὸς
 σὲ καὶ τοὺς διαδόχους σου. καὶ ἡμεῖς οἱ ἀυτάδελφοι
 ὀλοφύχως καὶ εὐγνωμόνως ἐπικυροῦμεν καὶ στέργωμεν·
 ἵνα ἀπὸ τοῦ παρίντος εἰς τὸ ἔξῃς. τὴν τῶν προριθέν-
 των μοιῶν διέκδικησιν. τὸ ἀνεπεραστόν τε καὶ ἀφρόν-
 τιστον ὡς εἶδει παρ ἡμῶν προσδεξάμενοι, σὺ καὶ οἱ μετὰ
 σὲ. μὴ ἐξείναι τοίνυν τῶν ὑφ' ἡμῶν. εἰ ἄλλων τινῶν.
 οἰοδύποτε προσῶπῳ, ἢ τρόπῳ· ἢ προφάσει καὶ μη-
 χανῆ· ἐπερεάξῃν ἢ ἐνοχλεῖν αὐτὸν ἐν τινι· τοῦτο γὰρ
 δίκαιον εἶναι καὶ ψυχοφελαιῖς ἐνοήσαντες. τὴν προρι-
 θεῖσαν γέφυραν τοῦ πολλυκορίου σὺν τῇ ἐκεῖ ευαγε-
 στάτῃ μονῇ τῆς θεομήτωρος, καθῶς ὁ κυρος ριγκαρ-

Sigillum factum a me Alexandro de Claromonte
 et Riccardo fratre meo, et datum venerabili ac divi-
 no templo sospitatoris martyris Anastasii in loco di-
 cto Carbuni, et tibi sanctissimo Deoque accepto huius
 monasterii praeposito domino Nilo, tuisque inibi suc-
 cessoribus, mense septembri, indictione IV, anno 6634.

Cum in nostram potestatem Polychorum accepisse-
 mus a dynasta domino Boamundo, accessisti ad nos tu
 religiosissimus praepositus dominus Nilus, petens a no-
 bis, ut assereremus et confirmarem tibi tuisque suc-
 cessoribus planitiem Polychori cum sanctissimo et di-
 vino monasterio Matris Dei et iuribus ipsorum, insu-
 per et ecclesiam sanctissimae Deiparae, quae est Scant-
 zanae, cum eius possessionibus; nec non et afferens
 privilegia coniugum beatae memoriae Riccardi Sines-
 calci, et dominae Alberedae amitae nostrae, et Petri
 Boiti, et clarissimi dynastae domini Boamundi, quae
 continebant dominium super praedicta loca confirma-
 tum ab iisdem donationis auctoribus, multum certe
 quidem securitatis habentia. Cum tu autem praedi-
 ctum monasterium rite sancteque possideas et mode-
 reris ac tuearis, et ad celebritatem et incrementum
 exccites, quibus sane rebus tum Deus, tum Deo famu-
 lantes Sancti gaudent, nefas putavimus tuos asper-
 nari rogatus et postulationes animae salutares. Tuae
 igitur voluntati iustaeque petitioni obsecundantes,
 id quidem facimus, et confirmamus, pro spirituali
 et corporali nostra salute et prosperitate, et pro re-
 missione peccatorum nostrorum parentum, res ab
 illis tibi tuisque successoribus donatas. Et nos fra-
 tres germani toto animo et bona voluntate ratum
 habemus et comprobamus, ut a praesenti die in po-
 sterum, nobis praedictorum monasteriorum defensio-
 nem suscipientibus pro te tuisque successoribus, a da-
 mno et molestiis liberi sitis prout oportet, nec liceat
 cuiquam ex nostris subditis vel extraneis vel cuilibet
 personae quovis modo vel praetextu vel dolo turbare
 aut vexare ipsa (monasteria) in aliqua re. Id enim
 iustum esse et animae utile reputantes, praedictam
 planitiem Polychori cum sanctissimo monasterio Ma-
 tris Dei ibi posito, sicut dominus Riccardus Sinescal-
 cus filius Drogonis Comitum, et amita nostra domina
 Albereda dederunt et confirmarunt ipsum cum omni
 eiusdem tenimento monacho Tristaino, sic ratum ha-
 bemus et confirmamus tibi tuisque successoribus, nec

δος σινεσκαλκος υἱὸς δρόγου του κήμητος καὶ ἡ θεία ἡμῶν κυρα αλβερέδα ἔδωκαν καὶ ἔστερξαν αὐτὴν σὺν πάσῃ τῇ διακρατίσῃ αὐτῆς τῷ μοναχῷ τριστάινω. οὕτως ἐπικυροῦμεν καὶ στέργωμεν σοὶ καὶ τοῖς μετα σὲ. ἔτη δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς παναγίας καὶ θεωμήτορος τῆς εἰς σκαντζάϊαν. μετὰ τῶν δικαιομάτων αὐτῆς ἴθουν τὸ χωρίον μετὰ τῶν χωραφίων τῶν περιουσιζομένων. διὰ τῶν συνόρων τούτων τῶν ὑπογεγραμμένων ὡς προέφημεν, ἐπικυροῦμεν καὶ στέργωμεν. πρῶτον μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡ θάλασσα ἕως τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου γεοργίου· καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου γεοργίου πρὸς μεσιμβρίαν ἀνεῖσιν εἰς τοὺς δ' λίθους. κακῆϊδεν ὡς ἀέρχεται τὰ εἶσα εἰς τὴν δημοσίαν ὁδὸν τὴν ἐρχομένην ἀπὸ ταραντου· καὶ ἡ ὁδὸς ἀπέρχεται ἀχρι εἰς τὸν βουνὸν τῆς ἀγριελαίου, κακῆϊδεν τὰ εἶσα ἀνεῖσιν εἰς τὴν βαθείαν τῶν ἀγκυτάνων· καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς βαθείας ἀνεῖσιν εἰς τὴν πηγὴν του κρομιδᾶ· καὶ ἀπὸ τῆς πηγῆς του κρομιδᾶ πρὸς δυσμᾶς, ὡς ἀπέρχονται τὰ λεγόμενα ζυγοῦνα τὰ μέτοπα εἰς τὸν ποταμὸν τῆς χελάνδρας· καὶ ὡς κατῆσιν ὁ ποταμὸς μέχρι τῆς θαλάσσης ἀπο ακτῶου μερους ταῦτα πάντα ὡς ἔφημεν. σοῦ δικαίως κρατοῦντος τε καὶ δεσπύζοντος καὶ ἡμῶν στεργώντων. τὴν προλεχθήσαν μονὴν τῆς γεφυρας πολλυκορίου· σὺν πᾶσι τοῖς αὐσιν ἐν αὐτῇ πράγμασι κεινητοῖς ακοινήτοις καὶ αυτοκεινήτοις. καὶ τῆς εἰς τὴν σκαντζάϊαν νυχθήμερον ἐκράτησαν καὶ ἔδωσαν. εἰς τὸ ἔξειε κρατὴν καὶ δεσπύζειν ἡ προγεγραμμένη μονὴ τοῦ ἁγίου μαρτυρος ἀνκασταίου καὶ ὁ ταύτης προστῶς κυρὸς ἰεῖλον καὶ οἱ τοῦτου διάδοχοι εἰς ἀεὶ ἀκολύτως καὶ ἀνεοχλήτως ἐπιβραβευόμενοι εἴ δὲ τίς τῶν ἰπὸ τῆν ἡμετέραν ἐντυχαιούτων χεῖρα. κατ' ἀλλοτριῶν λέγω στρατιῶν καὶ παισιῶν ὑπηρετῶν ἢ ἕτεροι τι ξένου πρόσωπον καὶ τὸ κοινὸν του λαοῦ ἡμῶν. τὰ ἴφ ἡμῶν κυρωθέντα καὶ βεβαιωθέντα εἰωδήποτε τρέπω παρασαλεύσαι ἢ ἀκυρῶσαι πηράσειται. ἢ ἡμοῖς αὐτοῖ ἢ κληρονόμοι ἡμῶν ὑπερ μὴ γένοιτο. μέτοχος ἔστω τῆς ἀρᾶς τῶν τῆς θεοφύρων πατρῶν ζημιούμενος ἐν τῷ βεστιαρίῳ ἡμῶν χρυσοῦν λίτρας πεντήκοντα· καὶ ἄλλας τισαύτας τῇ ἀγία ἐκκλησία καὶ τῷ ταύτης προέδρῳ. οὐ μὲν ἄλλα καὶ τὴν ἡμετέραν ὄργην οὐ μικρὰν ὑποστύσσονται. τὸ γὰρ παρὸν σιγίλλιον ἄδραυστον καὶ ἀμετακλήνητον εἰς αἰῶνα διαμνησθή. Ἐπερ. πρὸς περισσοτέραν πίστωσιν καὶ βεβαίωσιν. τῇ δικαιοκλίμῳ βουλῇ ἡμῶν ἐσφραγίσαμεν. γραφῆν τῇ ἡ-

non ecclesiam sanctissimae Matris Dei, quae est Scantzanae, cum possessionibus ipsius, agrum scilicet cum praediis per subscriptos terminos definitis, ut praediximus, ratam habemus et confirmamus. Primum quidem ab oriente est mare ad ecclesiam usque S. Georgii, et ab ipsa ecclesia S. Georgii ad meridiem ascendit ad quatuor lapides; illinc recta ascendit ad viam publicam quae venit e Tarento, et via vadit usque ad clivum oleastri; illinc similiter progreditur ad vallem Ancitanorum, et ab ipsa valle ascendit ad fontem Cromidae, et a fonte Cromidae occasum versus, ut vadunt (loca) quae vocantur Zygunia posita e regione ad fluvium Chelandrae, et ut descendit fluvius usque ad mare a parte septentrionali. Tibi haec omnia, ut diximus, iuste possidenti et in tua potestate habenti nos confirmamus praedictum monasterium Polychori cum omnibus rebus in eo extantibus, mobilibus, immobilibus et semoventibus, et cum illis quae Scantzanae perpetuo possedit et habuit; ut in posterum praedictum monasterium sancti martyris Anastasii, et ipsius praepositus dominus Nilus eiusque successores, ea, quae donata sunt, libere et sine molestia in perpetuum possideant et in potestate habeant. Si quis autem e subditis nostrae ditioni, Caballariis inquam, Strategis, cunctisque ministris vel aliis extraneis personis, et ex universitate populi nostri, a nobis rata habita et confirmata aliquo modo turbare vel infirmare tentaverit, vel nos ipsi vel heredes nostri, quod absit; particeps sit maledictionis tercentorum octo et decem divinatorum Patrum, et mulctetur Fisco nostro auri libris quinquaginta, et totidem sanctae ecclesiae eiusque antistiti, nec non et nostram indignationem non parvam incurrat: verumtamen praesens privilegium inviolatum et inconcussum in perpetuum maneat; quod ad maiorem fidem et firmitatem nostro plumbeo sigillo signavimus. Scriptum nostro mandato manu notarii nostri Menae, et datum religioso praeposito domino Nilo, mense et indictione supradictis, coram subscriptis testibus.

† Hugo filius Raneri et Comestabulus praesens testis subsignavi honorandam crucem.

† Hugo filius Ascintini de Claromonte testis propria manu subsignavi venerandam crucem.

μῶν προστάξει χειρὶ του ημετερου νοταριου μὴνᾶ. Ἐ-
πιδώθη τῷ εὐλαβεῖ ἡγοιμένῳ κυρῷ νείλῳ μὴνι καὶ
ιδικτιωνι τοῖς προγραφῆσι παρουσία τῶν ὑποκειμένων
μαρτύρων.

† οὖβος υιοῦ ρανέρου καὶ κομισταύλου παρῶν ὑπε-
σημηνάμην τὸν τίμιον σταυρὸν μαρτυρ.

† οὖβος υιοῦ ασκιντίνου τοῦ κλερεμέντου. εἰκία χειρὶ
ὑπέγραφα τὸν τίμιον σταυρὸν μαρτυρ.

† ἀνδρέας του μαρτίνου. εἰκία χειρὶ ὑπέγραφα τὸν
τίμιον σταυρὸν μάρτυρ.

† οὖβος υιὸς γιλλιέλμου Φιλρένάλδου μάρτυρ ὑπέ-
γραφα.

† βᾶος δονάτος ὁ τότε στρατηγὸς τῆς χώρας του
αυθέντου μου κυρῷ ἀλεξάνδρου μαρτυρ †.

† γιλλιέλμος σανγιλιάνας οικείτωρ καστρου νόβου
μαρτυρ ὑπέγραφα.

† ιωάννης βαρινῶ. μάρτυρ ὑπέγραφα τὸν τίμιον
σταυρὸν.

† πέτρος καμβρίλλιγγος ὑπεσημηνάμην τὸν τίμιον
σταυρὸν εἰκία χειρὶ· τὰ δὲ ὄφει τῶν ὀνομάτων καὶ ἔπο-
ιημιῶν διὰ χειρὸς τοῦ νοταρίου †

† Andreas Martini filius testis propria manu sub-
signavi venerandam crucem.

† Hugo filius Gulielmi Filrenaldi testis subscripsi.

† Rhaus Donatus olim Strategus ditionis domini
mei domini Alexandri testis.

† Gulielmus Sangilianus incola Castri Novi testis
subscripsi.

† Ioannes Barini filius testis subscripsi veneran-
dam crucem.

† Petrus Cambrilingus subsignavi venerandam cru-
cem propria manu, nomen autem et cognomen ma-
nu notarii.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani— n.º 22.)

XCVIII.

1126.— Mense Iulio — Indict. IV.

*Sichelgaita uxor defuncti Odonis Marchisii confirmat S. Mariae de Turribus et Leoni praeposito
Eremitarum donationem quorundam praediorum.*

† Εν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ του υιοῦ καὶ τοῦ
αγίου πνευματος. ἐν ἑτῆ ξηλδ' ιδικτιωνος τῆς ενεστό-
σης δ'. ἐν το μὴνι Ιουλίῳ, εὐσης καμοῦ σηκληγαί-
της μαρκηρης καὶ γυνῆς του ἀπεχωμένου ὧτου μαρ-
κηρου· εἰς τὸν ἔμῳν καστέλλιν ἁγίας εγχατερίνας, ἑ-
στερεᾶ ἐν τῇ ὑπεραγία Θεοτόκῳ των τοῦρρων, καὶ εἰς
τὸν ἅγιον στέφανον, καὶ εἰς τὸν ἅγιον λαυρέντιον, καὶ
εἰς τὸν ἅγιον υλάσιον, καὶ εἰς τὸν κυρὸν λέοντα τὸν μαϊ-
στορα τῶν ερεμιτηων, καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὑπερ ψυχι-
κῆς σωτηριας, τοῦ ἐν μακαρια τῆ μνήμη κάμητος ρω-
κερίου, καὶ αυθεντου ἡμων, καὶ τοῦ αὐτου υιοῦ κάμητος
ρωκερίου, καὶ αυθεντου ἡμων· καὶ τῶν τέκνων αὐτου,
καὶ ὑπερ ψυχεικῆς σωτηριας τῶν πρὸαπελδοτων ἡμῶν
γοναῖων, καὶ τοῦ ἡμοῦ αυθεντου κυροῦ ὧτου καὶ ἡμῆς,
καὶ τῶν ημετερων τέκνων, χωράφια ἐκ τῆν ἡμοῖν κοιν-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. An-
no 6634, praesente indictione IV, mense iulio. Cum
ego Sichelgaita Marchisia et uxor defuncti Odonis Mar-
chisii degerem in meo castro Sanctae Ecaterinae, con-
firmavi sanctae Dei Genitrici de Turribus, et sancto
Stephano, et sancto Laurentio, et sancto Blasio et do-
mino Leoni priori Eremitarum, eiusque sodalibus, pro
spirituali salute felicis memoriae Comitis Rogerii do-
mini nostri, et ipsius filii comitis Rogerii domini no-
stri, et filiorum eius, et pro spirituali salute defun-
ctorum parentum meorum, et Odonis domini mei, et
mea, et filiorum nostrorum, praedia de mea cultura
dicta Matremona, (quae incipiunt) a via, quae dividit
alia praedia a me donata huic sanctae Dei ecclesiae,
et vadit via ad rivum, qui descendit infra sanctum

τουραν τῆς ματρεμόνας, τα ἀπο τῆν ὁδὸν τῆν διάχορί-
ζωντα τὰ ἕτερα χῶραφια τα ἐπροεδωκα ἐν ταῦταις, τῆς
ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐγκλησίης, καὶ ἀποδίδει ἡ ὁδὸς εἰς τὸ
ριάκην τὸ καταβένον ἀπόκατο τοῦ ἀγίου παύλου ἐπὶ
ανατολῆς ἄχρι τῆς θαλάσσης καὶ ἀπέρχεται τα πα-
ραπλήσια τῆς θαλάσσης ἄχρι του βουρμουροῦσσου, καὶ
ἀνερχεται ταύτος ὁ ριάξ του βουρμουρουσσου, ἐπὶ
δισμάς, ἄχρι εἰς τὸ σύνορον τῆς κουντουρας ναρθωλο-
μου δε λουτζῆ, καὶ ἀποδίδει εἰς τῆν ὁδὸν καὶ σύν-
κλήη τὰυτα δὲ ἕστερξα κατενοπιον των ἀπευρεθεντων
ἐν τοῦτοις χρισιμον ἀνδράπων.

† Ego Dominicus Squillatinus episcopus huius car-
tulae testis sum.

† petrus cappellanus testis sum.

† Ego leo cappellanus testis sum.

† ρῆος υἱός γαλλου ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρόν.

† πρεσβυτερος γριγοριος προτοπικα μαρτυρ ἠπέ-
γραψε.

† νικολαως ηερέας παρευρεδης μαρτυρ ἠπεγραψεν
ἠκηα χεiri.

† νικολαος ἀδελφος ιοταριου κωνστας του οπιδου
μαρτυρ ὑπεγραψα τον τιμιον σταυρον.

† πρευητερος ιωαννης τη επονηα του καφιρου.

† νικολαος κροιμηδα μαρτυρ ὑπέγραψα τὸν τιμιον
σταυρον.

† ἀρέδος κοντζηλλιος μαρτυρ ὑπεγραψα τὸν τίμιον
σταυρον.

† εγραφη τὸ παρόν χαρτιον χεiri ἠμοῦ ἀρκαδιου
ιοταριου κατα προσταξείως τῆς ἠμῆς αυθεντης κυρας
σηγληγαιτας μαρχήσι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 23.)

Paulum ab oriente usque ad mare, ac protenditur
ad loca mari propinqua usque ad Burburussum, et
iuxta hunc rivum Burburussi adscendit occidentem
versus usque ad confinium culturae Bartholomaei de
Lutzi, et pervenit ad viam et clauditur. Hanc vero
donationem ratam habui coram probis hominibus qui
eidem interfuerunt.

† Rhaus filius Galcli subscripsi venerandam cru-
cem.

† Presbyter Gregorius protopapa testis subscripsit.

† Nicolaus presbyter testis interfuit, et propria
manu subscripsit.

† Nicolaus frater notarii Constae de Oppido tes-
tis subscripsi venerandam crucem.

† Presbyter Ioannes cognomento Cafirus.

† Nicolaus Crommida testis subscripsi venerandam
crucem.

† Arethus Contzillius testis subscripsi veneran-
dam crucem.

† Scripta est praesens chartula manu mei Arcadii
notarii ex iussu dominae meae dominae Sichelgaitae
Marchisiae.

XCIX.

1126 — Mense Septembri — Indict. V.

Theogno vidua Gregorii Trasimundi donat monasterio S. Ioannis de Calveto nonnulla praedia.

† σίγνον χεiriς θεογνοῦς τῆς καὶ γνησίας συζήγου
γρηγορίου τού τη επονομία τρασιμουῖνδδου του μακά-
ριωτάτου.

† Ἐν ονοματι του πατρος καὶ του υιοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου πνιμάτος. Ἡ προγεγραμμένη θεογνώ η τὸ σί-
γνον του τιμίου καὶ ζωοποιου σταυρου ἴδια χεiri πι-
ξασα οὐδὲν οὔτω θεῶ ευαπόδεκτον καὶ ἀγγέλοις ε-

† Signum manus Theognus legitimaе uxoris Gre-
gorii cognomine Trasimundi felicis memoriae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Ego suprascripta Theogno, quae signum venerandae
et vivificae crucis propria manu exaravi, cum ni-
hil tam Deo acceptum et Angelis iucundum et ho-
minibus laudabile et beatum sit, quam pro salute

δύτιμον καὶ ἀνδρωποῖς ἐπαινετὸν καὶ μακαριστὸν· ἰστίς
 εὐποιῆν ὑπὲρ ψυχῆς αὐτοῦ σωτηρίας καὶ ἀφίερῶ-
 σης εἰς ναοὺς ἁγίων δια τὸ ἀναφέρεισθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς
 δυπτύχοις εἰς τὸ δειναικαῖς· δῆλοῦ τοῦτου· τὴν πα-
 ροῦσαν ἐγγράφον ἀφίερωσιν ποιῶ· πρὸς τὴν σεουσιμῶν
 μονῆν· τοῦ ὁσίου πατρος ἡμῶν ἰωάννου τοῦ καλυψήτου·
 ἐν ἡ ἀφίερῶ ὑπὲρ ψυχῆς σωτηρίας τοῦ ἐμοῦ συνει-
 ροῦ γρηγορίου τρασιμούνδδου τοῦ μακαριωτάτου· τα
 χωράφια τὰ πατρικα αὐτοῦ· τὰ λεγόμενα τῶν ρε-
 κῶν· καὶ τα χωράφια τὰ ἕντα εἰς τὸν ἀλμιρὸν· ἄ-
 νευ μὲν τὸ ἐπέδωκεν εἰς τὴν αὐτοῦ ἐκκλησίαν τοῦ τα-
 ξιαρχοῦ μιχαήλ· καὶ τὸ χωράφιον τῆς παλαιᾶς ἀλη-
 κῆς· καὶ τὸ χωράφιον τῆς κρυφάνης το ἀφασανήτι-
 κοι τὸ ἕντι εἰς τὸν ἅγιον χριστοφόρον· καὶ τὸ χω-
 ράφιον τοῦ μεσωκάμπου· καὶ ὅλον τὸ μέρος αὐτοῦ
 ἐπουδᾶν φέεται κληρονομῶν ἐκ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ
 ἰπρόστάσεως ἐπακολουθῆν ἡ τοιαύτη μονῆ τὸ μέρος
 αὐτοῦ κατὰ συνμοιράζην μετὰ τῶν συνκληρονόμων αὐ-
 τοῦ· καὶ ἔχειν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῆς κληρονο-
 μίας αὐτοῦ ἡ αὐτὴ σεουσιμῶν μονῆ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖ
 κατα καιρὸν ἡγουμενεύοντες καὶ διοικηταὶ καὶ οἰκονό-
 μοι εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ δεσποτικῶν ἀπο τῆς ἡμέρας
 ταύτης καὶ εἰς αἰώνιαν κατάσχεσιν· διὰ το οἱ κατὰ
 καιρὸν οἰερούργουντες εἰς τὴν τοιαύτην μονῆν· εἶχεσθαι
 καὶ ἀναφέρειν αὐτὸν ἐν τοῖς ἱεροῖς δυπτύχοις γρηγο-
 ρίου τοῦ μακαριωτάτου μου συζήγου καὶ ἐμοῦ αὐτῆς
 ἀχρη τεμματος αἰῶνων· καὶ ἔχειν ἐξουσία· οἱ αὐτοῖ εἰς
 τὴν τοιαύτην κληρονομίαν· καὶ εἰς τα ρηθεῖτα χω-
 ράφια· πάντα ποιῆν καὶ πράγτην ἐν αὐτοῖς ὡσα τοῖς
 εἰκεῖοις δεσπότης οἱ δίοι καὶ φιλευσευεῖς νόμοι δια-
 κελεύουσιν· ὡς το κυρῶς καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἐμοῦ
 εἰληφοῦσα ἡ τοιαύτη μονῆ· καθότι ἀνιλαυῶμην τὴν
 τοιαύτην ὑπόστασιν τὸ μέρος τῆς πατρικῆς κληρονο-
 μίας τοῦ ἀνδρός μου· διὰ τὸ καταγραφέν μοι παρ
 αὐτοῦ θεωρητρον δια διαφόρων εἰδῶν νομίσματα ἐκ-
 τὸν· καὶ ὡς μὴ ἔχων τί δοῦναι ἀνιλαυῶμην ταῦτα· οὐ
 μὴν δε μόνον περὶ τοῦτου· ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν κατα-
 λημὸν τοῦ κάστρου διὰ τὸν πιασμὸν αὐτοῦ δεδωκα
 εἰς τὴν κέρτην νομίσματα σκυφάτα πλῆρον παρα ἐξή-
 κωντα· ἀτινα ὑπήρχων ἀπὸ τῆς προικὸς μου κοσμία
 χρυσᾶ καὶ ὑηλάρια ἡσθαρωμεταξα καὶ διαφορα ρούχα
 ἀπὸ τε χαλκοῦ σιδήρου καὶ τῶν ἱματίων μου· καὶ
 ταῦτα ἐπιδεῖδω πᾶλην ὑπὲρ ψυχῆς αὐτοῦ σωτηρίας
 καὶ τῆς ἐμῆς εἰς τὴν τοιαύτην μονῆν· μὴ ἐναντιοίμι-
 νη παρὰ τῶν συνκληρονόμων ἡμῶν καὶ ἀδελφῶν· μὴ-

animae propriae beneficiis et donationibus cumula-
 re templa Sanctorum, ut (*donantis nomen*) in sacra
 diptycha in perpetuum referatur, idcirco praesen-
 tem donationem facio venerabili monasterio sancti
 patris nostri Ioannis de Calveto, cui concedo pro
 salute animae viri mei Gregorii Trasimundi felicis
 recordationis praedia paternae eius hereditatis dicta
 Reccorum, et praedia quae sunt ad Almirum, prae-
 ter illud quod ipse ecclesiae suae Archangelo Mi-
 chaeli dicatae concessit; et praedium Veteris Salinae;
 et praedium cui nomen de Crypsana Aphasanicum,
 positum ad Sanctum Christophorum; et praedium
 Mesocampi; et integram partem paternae heredita-
 tis ipsius ubicumque ei contigerit, quam partem
 consequatur idem monasterium iuxta divisionem cum
 eius coheredibus. Haec vero bona hereditatis ipsius
 praedictum venerabile monasterium, et eius pro tem-
 pore praepositi, administratores et oeconomi ha-
 beant in suum dominium et potestatem a praesenti
 die in omne aevum. Quapropter, qui sacra in hoc
 monasterio pro tempore obierint, orent et mentionem
 faciant in sacris diptychis Gregorii viri mei beatis-
 simae memoriae et mei ipsius usque ad finem se-
 culorum; et facultatem iidem habeant in dictam he-
 reditatem et in memorata praedia omnia peragendi
 et faciendi, quae propriis dominis divinae piaeque
 leges praecipunt, quippe auctoritatem et ius a me
 hoc monasterium acceperit, prout haec bona habui,
 partem (*nempe*) paternae hereditatis viri mei ex nu-
 ptiali multiplici dono ab ipso mihi destinato, atque
 aestimato centum numismatis; quae cum mihi trade-
 re non posset, (*pro iis*) accepi praedicta (*bona*); et non
 solum propter haec, sed etiam propter occupationem
 possessionemque castri dedi Curiae scyphatos plusquam
 sexaginta. Item aurea ornamenta dotalia, et velamina
 serica acu picta, et variam suppellectilem aeneam ac
 ferream, et vestes meas dono praedicto monasterio
 pro salute animae ipsius (*mei viri*) et meae; nec op-
 positio fiat a coheredibus et fratribus meis, neque a
 me ipsa. Si vero quavis occasione vel tempore con-
 silium mutasse deprehendar, et non potius tuear et
 defendam ipsum a quocumque adversario, maledictio-
 nem incurram Domini Dei omnipotentis, et ob trans-
 gressionem venerandae crucis mulctari adsentior poe-
 nae nomine numismatis sex et triginta. Et sic dein-

τε παρ εμου αυτης· ει δε Φωραδῶ ποτέ κληρῶ ἢ χρο-
νω του γενεσθαι μεταμελον· μάλλον δὲ ουκ ἴσταμαι
καὶ διεκδικῶ αυτὰ εκ παντός εναντιουμένου ὑπάρχο-
μαι καὶ κατηραμενη παρα κυριου Θεου παντοκρατορος·
ομολογῶ ζημιουσθαι υπερ παραβάσεις του τιμιου
σταυροῦ καὶ λογω προστιμου νομισματα λς· καὶ ηθ
ουτω στέργειν καὶ εμμενειν τὴν τοιαύτην αφιέρωσιν· ἢ
πεποίηκα επι τῆς ευσευοῦς βασιλειας ιωαννου βασιλευς
τοῦ κομνηνου χειρι μιχαήλ ἱερέως καὶ ταβουλαριου
τουρανου μητι σεπτεμβριω ἰνδικτιωνι ε' ετους ςηλδ' πα-
ραυσία μαρτύρων †

† Θεοδότος ο εὐτελης πρεσβυτερος ο ἱράκλεις μαρ-
τυρων υπεγραφα ἰδια χειρι †

† κομιττός γενεπιος υπεγραφα ἰδια χειρι †

† πασχαλιος παπαδρέας μαρτυρ υπεγραφα τον τι-
μιον σταυρον καὶ γραμματα γ'

† γρηγοριος μαξιμας μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον
σταυρον:

† ασκητινος ζημαρχης μαρτυρ υπεγραφα τον τι-
μιον σταυρον †

† νικιτας καπανήτης μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον
σταυρον καὶ ονομα †

† Μιχαήλ πρεσβύτερος. . . . ταβουλαριος τουρα-
νου την παρουσαν αφιέρωσιν ετέλεσα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 24.)

ceps firma ac stabilis permaneat huiusmodi donatio,
quam feci, imperante pio imperatore Ioanne Comne-
no, manu Michaelis presbyteri et tabularii Turani,
mense septembri, indictione V, anno 6635, coram
testibus.

† Theodotus humilis presbyter cognomento Hercu-
les testis subscripsi propria manu.

† Comittus Genepius subscripsi propria manu.

† Paschalis Papandrea testis subscripsi veneran-
dam crucem et litteras tres.

† Gregorius Maximus testis subscripsi veneran-
dam crucem.

† Ascintinus Zemarchus testis subscripsi veneran-
dam crucem.

† Niceta Casanitis testis venerandam crucem et
nomen subscripsi.

† Michael presbyter..... tabularius Turani prae-
sentem oblationem confeci.

C.

1127 — Mense Iulio — Indict. V — Circlarii.

*Nicolaus de Patello et Helena uxor Gregorii Patelli vendunt Leoni de Crinaro vineam sitam
in loco, qui dicitur Fons Ariae, solidis duobus.*

† σίγνον χειρός νικολάου ο του πατελλου. σιγγνον
χηρὸς λέας σύμμιος του γρηγοριου πατελλου.

† ἐν ονόματι τοῦ πατρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου πνεύματος. ημεῖς οἱ ἀνωτέρω προγεγραμμένοι. Ο
τὸν σίγνων των τιμιον καὶ ζωοποιῶν σταυρον· ἰδείαις
ημῶν χερσὶν ποιήσας· τὸ δὲ εἶφος τοῦ κνώματος η-
μῶν καὶ ἐπωνήμητῶν διὰ του νοταριου προτάξας, Φε-
νάμεθα προς σέ λεοντα ο του ἐπιλεγῶμένου της κρυ-
ναρου πιπράσκοντις πρως σαί· ἀμπέλια εκ τῆς γο-
νηκῆς ημῶν κληρωνομίας. εἰς την περιωχῆϊ ἄστεις κήρ-
κλαριου εἰς τοπον λεγόμενων ἢ πηγῆ της ἀριας. πλτ-

† Signum manus Nicolai de Patello. † Signum
manus Helenae uxoris Gregorii Patelli.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae
crucis propriis manibus exaravimus, nomina autem
et cognomina manu notarii, vendimus tibi Leoni co-
gnomento Crinaro vineam, quam habemus de pater-
na nostra hereditate, sitam in agro civitatis Circla-
rii in loco, ubi dicitur Fons Ariae, iuxta alias vi-
neas nostras, quae constat vitibus ducentis septeni
et quadraginta, et ficu, cum omnibus eiusdem perti-

σιωι τὸν λοιπὸν ἀμπέλιον ἡμῶν. τοῦτ ἐστὶν ρίζας
 σιζ' και σικια. d. και ἡ τι διαφέρη λοιπὸν ἐνδωθεν του
 τοιούτου ἀμπέλιου. δι ὡπερ ἀπο χερῶν σου ἐδεξάμε-
 θα. εις τας χείρας ἡμῶν τήμημα νομισματα. β'. ταύ-
 τα σοι πῖπρόσκωμειν ἵνα ἔχεις αὐτὰ μέχρι τεματίων
 αἰώνων· σὺ και υἱοὶ σου και παντοιοῖς διακατόχοις·
 και κληρονομοῖς κρατεῖν και δεσπεζειν· πουλῖν χαρή-
 ζειν· ἀνταλλάγειν· και οἷς προίκας τέκνων σου κα-
 ταγράφαισθε· και πάντα πραγτειν σε εν τούτῳ αὐ-
 θέντως και κυρίως· ὡς το κύρος και τὴν ἐξουσίαν παρ
 ἡμῶν εἰλειφῶς ὡς ἡ εὐσεβέστατοι και θεῖῶτατοι βα-
 σιλεῖς εν τοῖς θεῖοις νόμοις παράκλειύεται· και μὴ πα-
 ρα τοῖνος κολυόμενος· ἢ ἀποδειζόμενος· ἢ τε ἡμῶν.
 ἢ τε τέκνων ἡμῶν· ἢ κληρονομῶν· ἢ ξένου προσώπου·
 εἰ δ ὡπερ οὐκ ἠγοῦμεν ἐπελθοι τις τὸν τοιούτον· και
 ζήτισιν κίνισιν· ἢ ἀγῶγειν τινὰ κατὰ σοῦ χρήσασθε
 περι του τοιούτου ἀμπέλιου εἶναι και αὐτῶν κάτυ-
 ραυμένων και ἀναθεματισμένων παρα κυρίῳ θεῷ πάν-
 τῶκρατορι· τὴν ἀρὰν ἐπισπόμενος. τὸν τιῆ ἀγίων θεο-
 φώρων πατρων. ζημειούσθωσαν και υπερ παράνασιας
 του τιμίου και ζωοποιου σταυρου· νομισματα, ιβ'.
 και εἰς τὸ διμύσιον ἄλλα ιβ'. ηδ οὕτως διαμινέτω
 προ σέ ἡ τιαύτη τελίαν και πλυρεστάτην διάπρασιν·
 ἢ καλωθελως ἐποιήσαμεν· οχειράν βαιβείαν· και ἀπά-
 ρασάλευτον· δια το οὔτος με ἀρεσθίναι. γραφὴν δια
 χειρος μου ἰωαννου νοταρίου και ταουλαρίου ἀστσι
 κηρχλαριου ἐν μηνί ἰουλίῳ της ε' ἰνδικτιωνος του εχλ'έ-
 έτους· παρουσία ἀξιόπιστων μαρτυρων.

† γουαρίνος υἱος λέοντος προῦντος μαρτυρ υπεγραφα
 φκ ἰδιοχειρὸς τὸν τιμιον σταυρων.

† γριγόριος κλερεμοντε μαρτυρ υπέγραφα ἰδιοχει-
 ρὸς τὸν τίμιον σταυρων.

† νικηφώρος του κουμου μαρτυρ υπέγραφα ἰδιο-
 χειρὸς τὸν τίμιον σταυρων.

† ἰωαννης του μιζωτερου μαρτυρ υπεγραφα ἰδιο-
 χειρος τὸν τίμιον σταυρων.

† ἰωαννης του δανηῆλ μαρτυρ υπεγραφα ἰδιοχει-
 ρὸς τὸν τιμιον σταυρων.

† ζαῆ υἱος ευστρατιου νοταριου μαρτυρ υπεγραφα
 ἰδιοχειρὸς τὸν τίμιον σταυρων τω δὲ ἔφος δια του νο-
 ταριου.

nentiis. Quapropter de manu tua in nostras manus
 recepimus pretium solidorum duorum. Haec tibi ven-
 dimus, ut ea habeas tu et filii tui, omnesque tui
 heredes et successores usque ad seculorum finem,
 (cum facultate) tenendi, possidendi, vendendi, donan-
 di, permutandi, in tabulis dotalibus tuorum filiorum
 scribendi, omnia denique de eadem vinea faciendi
 iure pleni et absoluti domini a nobis accepto, quae
 piissimi et divinissimi imperatores suis augustis legi-
 bus constituerunt, nemine vetante aut impediante, nec
 nobis nec nostris filiis, aut heredibus, nec aliqua extra-
 nea persona. Si vero, quod non putamus, horum ali-
 quis surrexerit, litem, quaestionem, aut actionem de
 huiusmodi vinea tibi intendere volens, maledictionem
 et anathema habeat a Domino Deo omnipotente, et
 a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus,
 et propter praeveraricationem venerandae et vivificae
 crucis poenae nomine solvat solidos duodecim, et Fi-
 sco publico tantundem: et nihilominus praesentis
 venditionis instrumentum absolutae et plenissimae,
 quam sponte tibi fecimus, ratum, firmum et in-
 concussum permaneat, quia ita nobis placuit. Scri-
 ptum manu mea Ioannis notarii et tabularii civita-
 tis Circlarii, mense iulio, indictione V, anno 6635,
 praesentibus fide dignis testibus.

† Guarinus filius Leonis Prunti testis propria ma-
 nu venerandam crucem subscripsi.

† Gregorius de Claromonte testis propria manu
 venerandam crucem subscripsi.

† Nicephorus de Cumno testis propria manu ve-
 nerandam crucem subscripsi.

† Ioannes de Mizotero testis propria manu vene-
 randam crucem subscripsi.

† Ioannes Danielis filius propria manu veneran-
 dam crucem subscripsi.

† Zaë filius Eustratii notarii testis propria manu
 venerandam crucem subscripsi, nomen vero per no-
 tarium.

CI.

1127 — Indict. (V).

Leo filius Theodori Agarinei vendit praedium situm in loco dicto de Buchorta presbytero Leoni filio presbyteri Constae pretio unius numismatis.

† σίγνον χειρὸς λέοντος υἱοῦ θεοδώρου ἀγαρινέου. ὃ το σίγνον τοῦ τημίου καὶ ζωπηρῷ σταυροῦ ἡκία μου χειρὶ ποιήσας ἀναλαμυνόμενος καὶ τοὺς ἡμετέρους ἡμῶν ἀδελφοὺς καὶ πάσαν ἔχλησιν τὴν παρούσαν ἔνγραφον ἀπλήν καθαράν πράσιν τήθημη καὶ πιῶ ἔκουσία μου τῇ γνῶμῃ ἡκία μου προαίρεσει ἀδώλος καὶ ἀνιάστος ἐκτὸς πάσης ὑπονίας· προς σὲ τὸν πατὰ λέοντα υἱὸν πρεσβυτέρου κωνστα τὸ ἡμέτερον χοράφιον ὅπερ ἦλθεν ἡμῖν ἐκ μητρικῆς μου ὑποστάσεως· τὰ ἐπιλεγόμενα τοῦ σάου· περιορίζετε μὲν οὗτος· κατὰ μὲν ἀνατολὰς· τὸ μέρος τῆς λουκίας· κατὰ δὲ δεξιὰς εὐδοκίας τῆς θείας μου· καὶ κατὰ μεσούριαις ὁ ριᾶξ κατὰ μὲν ἀρτροῦ ἰσθμὸς ἡ μεγάλη· καὶ σικκλή· τὸ ἔντα καὶ διακείμενον εἰς τύπον λεγόμενον τοῦ νουχορτά· εἰς τὸ ἀναμεταξὴ ἡμῶν σύμφωνηδὲν τίμημα ἢ νόμισμα· ἔλασον αὐτὸν ἀπὸ τὰ σὰς χεῖρας εἰς τὰς ἡμετέρας· τοῦ ἔχην σε τὸ τηρῶτον χοράφιον ἰσπευθεῖν ἰδὴ καὶ ἑταῖ κωρίος καὶ ἀδιδεντὸς ἀκολήτος καὶ ἀνεμποδίστος· σὴ τε καὶ ἡ μετὰ σοῦ κληρονόμοι· καὶ διαδόχη σου ποιῆν τε ἀπ αὐτοῦ καὶ ἡς αὐτὸν καὶ ὅσα τήπος καὶ ἔδος τοῖς ἴδιοις δεσπότης πράττην διακελεύετε· μὴ κοληζόμενος ἢ ἐμποδίζόμενος παρὰ τήνος οὐ παρ ἡμῶν αὐτῶν οὐ παρὰ τῶν ἡμετέρων παιδῶν ἢ κληρονόμων ἢ ξένου προσώπου τὸ σύνολον· ἰ δὲ ποτε κωρῶ κωρίω φορανθῶ μετὰτρέπον τήνη ταῦτα ἢ ἀκηρόσει νουζόμενος· μὴ ἰσκακουέσθω ἀλλ' ἰσθω ξένος καὶ ἀλλότριος τῆς καθαρῆς καὶ ἀμωμῆτου τὸν χριστιανῶν πίστειος ζημηρῶσθω καὶ εἰς τὸ δεμῶσειν ὑπὲρ παραυάσειος τοῦ τημίου σταυροῦ νωμήσιμα λς ἡδ οὗτος στέργην καὶ ἐμῆν σε ἄχρη τερμάτων αἰῶνων· ἡτῆς ἔγρᾶφη χειρὶ θεοδώρου ἱερέως τῆς τερράτας· ἔπει σχλς ἔνδικτιωνι γ· ἐν παρουσίᾳ μαρτύρων· † νοταριος υἱὸς λέοντος καπάντοια μάρτυρ· † νικολαος γαμυρὸς νωσίλιου φράνκου μάρτυρ· † κωνστας υἱὸς νωνάκη τοῦ προφήτου μάρτυρ· † νικολαος γαμυρὸς θεοδώρου ἀγαρινέου μάρτυρ· † πατὰ κωνστας υἱὸς φλάβιας μάρτυρ· † υἱὸς υἱὸς πέτρου μουτέρου μάρτυρ· † λέων υἱὸς κωνστα μακρὶ μάρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 25.)

† Signum manus Leonis filii Theodori Agarinei Qui signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu exaravi, respondens pro meis fratribus et pro omni molestia, praesentem in scriptis simplicem et puram venditionem condo et facio voluntaria mea sententia et propria deliberatione, sine dolo et vi, citra omnem suspicionem, tibi presbytero Leoni, filio presbyteri Constae, praedii mei, quod mihi obvenit a maternis bonis, quae dicuntur de Saba, et sic circumscribitur: ab oriente portio Luciae, ab occidente Eudociae amitae meae, et a meridie rivus, a septentrione quidem via maior, et clauditur; quod situm et positum est in loco dicto de Buchorta, pro convento inter nos pretio nummi unius accepti a tuis in meas manus. Habeas vero dictum praedium amodo et in perpetuum dominus et arbiter, et nulli impedimento vel molestiae obnoxius, tu et tui post te heredes et successores; et facias de ipso et in ipso quaecumque proprii domini facere consuescunt, neque impediaris vel molestiam patiaris ab aliquo, neque a nobis ipsis, neque a nostris filiis, vel heredibus, vel quovis extraneo in universum. Si qua vero occasione vel tempore quis haec subvertere vel infirmare voluerit, non exaudiatur, sed extraneus et alienus sit a pura et inculpata christianorum fide, et mulctetur Fisco publico propter violationem honorabilis crucis numismatis sex et triginta, et nihilominus (haec chartula) firma permaneat usque ad finem seculorum, quae scripta est manu Theodori presbyteri de Terrata, anno 6635, indictione III, coram testibus. † Notarius filius Leonis Capantonae testis. † Nicolaus gener Basilii Franci testis. † Constas filius Bonaci de Propheta testis. † Nicolaus gener Theodori Agarinei testis. † Presbyter Constas filius Flaviae testis. † Bonus filius Petri Muteri testis. † Leo filius Constae Macri testis.

CII.

1127 — Mense Novembri 13 — Indict. VI.

Rogerus dominus Caciani et mater eius Adelitza donant monasterio SS. Trinitatis et SS. Deiparae de Pertusia ecclesiam S. Nicolai de Pertusia, et bona, quae possedit presbyter monachus et abbas Canaci.

† Εν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· σήμεριον χειρὸς ρουκαίρι αυφθέντι τοῦ κακιάνου καὶ τῆς μητρός μου αδιλίτζα· ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωόποιον σταυρον ἐποίησαν· ἠδὲ τῶν ἡμῶν σουλὴν καὶ ἀγαθὴν πρόερεσιν· προσφέρωμεν καὶ ἐχαρήσαμε εἰς τὸν θεον καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τερνιτάτε· καὶ εἰς τὴν ἁγίαν θεοτοκον μαρίαν τῆς πέφτουσαν· περὶ ψυχὴν τοῦ μακαρίου ρουπέρτου αυφθέντι τοῦ κακιάνου· τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου νικολάου τῆς πέφτούσα· ἕσα ἐκράτει πρεσβυτερος κανάκι μοναχος καὶ αυυὰς· μία ἡμέρα καὶ ἀ' νύκτα· χωράφια καὶ ἀμπέλια καὶ δένδρια· ἡμερὰ καὶ ἀγρηκὰ· χωρὴς τοῦ ὄρους· ἐν τούτῳ τρόπῳ τοῦ δουλεύη ἢ μοναχοῖς τῆν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου νικολάου τῆς πέφτούσα εἰς ἕνα ζεύγη υοῶν καὶ εἰς μοναχοῖς καὶ εἰς ἕνα πρεσβυτερον καὶ ἐλεημοσίην ποιῆν· καὶ δουλεύη τὸ ἱερὴ ευχῆ· περὶ ψυχῆ του μακαρίου αυφθέντι ρουπέρτου καὶ περὶ ψυχῆ τοῦ αυφθέντι ρουκερί καὶ περὶ ψυχῆ τῆς κυρία αδιλιτζα καὶ περὶ ψυχῆ τοῦ μακαρίου ελία ἵνα ἐλευθερία ἔχη τὴν ψυχὴν τοῦ μακαρίου ρουπέρτου περὶ τὸ ἔργω καὶ τὰς λυτουργίας του θελι ποιῆν περὶ τὴν ψυχὴν τοῦ μακαρίου ελία· εἰν τῆς ἐπινώχλοισεν περὶ τὸ τιούτον τα γωνικὰ· ἕσα λέγη ἡ χάρτη· ἢ τε τῆς ἀνδρωπον του κακιάνου· ἐμ πρῶτης ἔχης τὸ ἀνάθεμα πατρος καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνευματος καὶ τῶν δωδεκα ἀποστολων καὶ τον τιῆ θεωφόρων πατρων καὶ ἕστω ξείος τὸν χριστιανῶν· ἐμ παρουσια μαρτύρων· σέρε ἀλεξάνδρου ἀδελφὸν κυρία τοῦ αυιλλανου μαρτυρ· παπα λέον του παπα ιωαννου μαρτυρ ρουκερί στρατιγοῦ μαρτυρ λέο του κορνητου μαρτυρ διμίτρι του μοντάνου μαρτυρ· πρεσβυτερου ιωαννου ἀρχιπρεβυτε μαρτυρ πρεσβυτερου ραου καπελλάνου μαρτυρ πρεσβυτερου ασκιτίνου μαρτυρ ιωαννου πιπινου μαρτυρ Φιλιππου σεργωνα μαρτυρ πρεσβυτερου μέλε μαρτυρ οὔρσου κουράτορε μαρτυρ ουρσου του πρεσβυτερου γεοργίου μαρτυρ εγγράφι χειρὴ νικολάου ἱερέος καὶ νοταρίου μηνί νοεμβρίο εἰς τας 13' ἡμέρα κυριακῆ ὡρα ἑνάτη καὶ υισχομητος νικολαου τοῦ κοσταντίνου κορβιςέρι ετους 636' ἰνδικτιονος 6' εἰς το χρονο ὅτε ἀπεθάνε ὁ ἐμὸς αυφθέντι ρουπερτος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 28.)

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum manus Rogerii Domini Caciani, et matris meae Adelitzae. Nos qui sanctam et vivificam crucem fecimus, de propria nostra sententia et bona voluntate offerimus et donamus Deo, et S. Trinitati, et S. Deiparae Mariae de Pertusia, pro anima beatae memoriae Ruperti Domini Caciani, ecclesiam S. Nicolai de Pertusia, et quaecumque possedit presbyter Canaci monachus et abbas unum diem et unam noctem territoria, vineas et arbores fructiferas atque silvestres, excepto nemore; hoc pacto, ut monachi inservire faciant ecclesiae S. Nicolai de Pertusia unum par boum, unum monachum et unum presbyterum, et eleemosynam distribuunt, et sacris precibus vacent pro anima beatae memoriae domini Ruperti, et pro anima domini Rogerii, et pro anima dominae Adelitzae, et pro anima beatae memoriae Eliae, ut liberationem consequatur anima beatae memoriae Ruperti, qui eleemosynas ad missarum celebrationem fieri voluit pro anima beatae memoriae Eliae. Si quis molestiam inferre tentaverit contra ea, quae praesenti instrumento continentur de huiusmodi patrimonii oblatione, aut quisquam ex hominibus Caciani, in primis maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, duodecim Apostolis, et tercentis octo et decem divinis Patribus, et eiiciatur a christianorum coetu. Praesentibus testibus: sere Alexandro fratre dominae de Avillano teste, presbytero Leone filio presbyteri Ioannis teste, Rogerio Stratego teste, Leone de Corneto teste, Demetrio de Montano teste, presbytero Ioanne (cognomento) Archiprevete teste, presbytero Raone Cappellano teste, presbytero Ascitino teste, Ioanne Pipino teste, Philippo Sergona teste, presbytero Mele teste, Urso Curatore teste. Urso filio presbyteri Georgii teste. Scriptum manu Nicolai presbyteri et notarii die dominica XIII mensis novembris, hora IX, quum esset Vicecomes Nicolaus filius Constantini Corviseri, anno 6636, indictione VI, quando obiit dominus meus Rupertus.

CH.

1129 — Mense Aprili 28 — Indict. VII.

Instrumenti fragmentum, ex quo eius argumentum propter non paucas lacunas, quae in membrana occurrunt, eruere non licuit.

.....

 δια το ενι αφιερον εις το μοναστηριον συν τω εισω-
 δω και εξωδω αυτου ση και τα δειδρια κειμενι εν αυ-
 της ημερα και αγρικα
 τουτου ιωαννου ουρσουλου κειμενι
 του αυτου χωραφιου
 το ριακι του μαυριτανου και
 πρεσβυτερου ιωαννου λεγγου και απο ακτρον
 σπανιου και
 απο μεσιμυριας
 το αλλοι πετξι χωραφιου
 απο νωτσυ

 και εις την οδον ακω και ρυκτι εις την τουλαχι και
 το αλλω πετξι κειμενον εις το αρκουρου υελλου α-
 πανω την στρατα και κατων την στρατα εστιν δε
 περιδρησιμω του χωραφιου απο ανατολικον μερος.
 την οδων του ερχι απανω του αμπελου του Φιλι-
 ιωαννου και αρκουρου υελλου και δισεδω το χωραφι
 του καμπουλεγγου του εχι ρουπερτοσ λαπετρα και
 απο ακτρον ηλλι του Φιλιωαννου και απο μεσυμ-
 υρια ιωαννης πιδετε του εχη εξουσια την εκκλησια του
 μοναστηρη τουτων τω χωραφι και τα δειδρια
 εν αυτη το μερος του αυφθεντι ημερα και αγρικα
 πουλειν
 χαρηξη ανταλλαντην και η τι
 ι δ οπερ ουκ ιγοιμεν Φωραδη
 τω τουτου χωραφιου και των δειδρων
 ημερα και αγρικα ητε
 τις απο του κακιανου. εμ πρωτης εχης το αναδε-
 μα παρα πατρωσ και υιου και αγιου πνευματοσ και
 των ιβ' αποστολων και των τμη θεοφορων πατρων
 και εστω ξενοσ των χριστιανων και περι τα μορα
 του κοσμου προς σε το δυπλων και εις το δυμοσιον
 λε' νομισματα και ακω σιωπαν και μη ουλωμενωσ
 εμ παραουσια μαρτυρων παπα λεον του παπα ιωαν-

.....

 oblatum monasterio cum introitu et exitu eius, et
 cum arboribus, quae inibi extant, fructiferis et in-
 fructiferis huius Ioan-
 nis Ursuli, positum
 eiusdem praedii. rivus Mauritani
 et. presbyteri Ioan-
 nis Longi; et a septentrione
 . . Spani; et a meridie.
 alia portio ter-
 rae
 a noto.

 et ad viam su-
 periorem, et ferit ad Tulachum; et alia portio po-
 sita ad Arcurum Vellum supra viam et subtus viam.
 Sunt autem fines praedii: ab oriente via Erchi su-
 per vineam Filiioannis et Arcuri Velli; ab occi-
 dente praedium Campilongi, quod possidet Ruper-
 tus Lapetra; a septentrione filii Filiioannis; et a
 meridie Ioannes Pidete. Ut ecclesia monasterii fa-
 cultatem habeat haec praedia et arbores.
 in eis ad dominum pertinentes, fructiferas et infru-
 ctiferas
 vendendi, donandi, permutandi, et quidquid . . .
 Si autem, quod fore non
 putamus, deprehensus fuerit
 huiusmodi praedii et arborum
 fructiferas et infructiferas,
 sive quis a Caciano, in primis maledictus sit a Pa-
 tre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a duodecim
 Apostolis, et a tercentis octo et decem divinis Pa-
 tribus, et seiungatur a christianorum communione, et
 in mundi stultitiis marcescat; et tibi duplum pretii, ac
 Fisco publico numismata sex et triginta solvat; et
 invitus nolensque sileat. Coram testibus: presby-
 tero Leone filio presbyteri Ioannis teste, Leone de

του μαρτυρ λειων του κορνιτου μαρτυρ διμητρι του μοντανου μαρτυρ υασιλειος του θεδοσι μαρτυρ ιωαννης του πιπινου μαρτυρ ιωαννης πιδετε μαρτυρ υιταλι του μοντανου μαρτυρ παπα ούρσου του πρεσβυτερου γεοργι μαρτυρ ιωαννης του σιμεον μαρτυρ πόδαρι πολιτης μαρτυρ και μωδιος ρουκερι μαρτυρ και αδριανος στρατιώτα και κόσταν την αγίαν σταυρον στρατιοτε υιος του σερε υασιλειου εγραφι δια χειρός νικολαου ιερεος και νοταριου περι προσταειν του αυφθεντι μηνι ακριλιώ εις τας κη' ημερα κυριακη ωρα δ' εστι εχλζ' ινδικτιωνι ζ' εν τες ημέρες αυφθέντι ρουκερι και υισκομιτος κοσταντινου του κριτου.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 26).

Corneto teste , Demetrio de Montano teste , Basilio Theodosii filio teste , Ioanne Pipini filio teste , Ioanne Pidete teste , Vitale de Montano teste , presbytero Urso filio presbyteri Georgii teste , Ioanne filio Simeonis teste , Todaro Polita teste , et Modio Rogerio teste , et Hadriano Stratiota , et Consta de Sancta Cruce Stratiota filio domini Basilii. Scriptum manu Nicolai presbyteri et notarii ex mandato Domini , mense aprili XXVIII , die dominica , hora IX , anno 6637 , indictione VII , temporibus domini Rogerii , et Vicecomitis Constantini Iudicis.

CIV.

1129 — Mense Decembri 20 — Indict. VIII.

Vitalis filius Petri de Cicere donat monasterio S. Andreae vineam positam in loco nuncupato Pettinari.

† σημίον χειρός υιταλιου υιος πέτρου του κυκερε· ο τον τήμιον και ζωόποιων σταυρων πίζαντες· ήκία μου γνώμι και ουλει αυθεριτο· Φαίνομε εγδ ο προρηθής υιταλιου· ενεγκο εις τον αγιον απόστολον ανδρέου· και κύτε εις τον υουνόν επάνο του μαύρου ποταμου την αμπελην την γέρα· τδ κοίτε εις τόπον καλοῦμενον πεττινάρην δια την ημή ψυχῆ· εστιν δε ο χωρισμός· ανατολικόν μέρος συνορι· λανδόλφου του ιωαννου σαρακίνου· δυτικόν μέρος υιβυλος με τοῦς υίους αυτου· από ακτρου μέρος ο αυτες υιταλιου του κύκερε· απο μεσιβρια μέρος· υιοι του πρευιτε λεο του δοννελου· κέ ενεγκο εις τον αγιον απόστολον ανδρέου ο πρόγεγραμμένος ταύτην την αμπελην· συν εσοδω· και εξοδω· και με τες σιχίας το κοίτε εσω εις τήν αμπελην· κέ εγδ υιταλιου εποίησα τούτο παρον έγγραφο και αληθινή χαρτήν εισδίξαι· του έχειν αυτοῦς υιοῦμενοι εξωσία· καλιεργάζει· ανταλλάττει· κε ποιήσαι ες αν υούλοντε δια τδ κέρδος δια τήν αγίαν του θεου εκκλησία· ιαν φανή ποτε κερῶ τις ζιτόντα ή δίκα ποιῶντα· ινα δυπλόνη τδ αμπελιον εις την αγίαν του θεου εκκλησία· και εις το δημόσιον υαισιματα λς· και ακον σιχάσι· εν παρουσια καλων μαρτυρων μιχαηλ του πρεσβυτερου διμητρι μαρτυρ † βασιλειος του διμητρι μαρτυρ † βιταλης του καλ-

† Signum manus Vitalis filii Petri de Cicere. Ego supradictus Vitalis, qui venerandam et vivificam crucem signavi de propria mea sententia et libera voluntate, offero S. Andreae Apostolo, posito in colle qui flumini Nigro imminet, pro anima mea, vineam veterem sitam in loco dicto Pettinari, his finibus comprehensam: ad orientem finitimus est Landolfus filius Ioannis Saraceni; ad occidentem Bibulus cum suis filiis; ad septentrionem ipse Vitalis de Cicere; ad meridiem filii presbyteri Leonis de Donnello. Et dono ego superscriptus S. Andreae Apostolo hanc vineam cum ingressu et egressu, et insimul ficus ibi consitas. Et ego Vitalis feci hoc instrumentum et sinceram chartulam, qua declaro eiusdem ecclesiae praepositos habere potestatem arandi, permutandi et faciendi quicquid voluerint ad utilitatem sanctae Dei ecclesiae. Quod si quis aliquando surrexerit volens litem aut molestiam inferre, duplum vineae (pretium) poenae nomine rependat sanctae Dei ecclesiae, et publico aerario solidos sex et triginta, et invitus sileat. Actum in praesentia proborum testium, Michaelis

λέο μαρτυρ. Εγγραφή δια χειρός πέτρου ἱερέως εκ τῆν πρόσταξιν του βασιλείου νοταριου· ετει σ'χλ'η' η' η' δι- κτιωνι η' μηνι δεκαμβριό εις τας κ' ημερα σ' ωρα γ'· εν τοις καιροις του ενδοξου ημων κομητος νικολαου· και στρατηγού γουδέλμου πύπτι· και βισκομητος ούρσου του απόττε και εν αυτω καιρό ην τον ιγουμενον ο κύρη ρουμαλδος ἱερέως και μοναχου εις την αγίαν του θεου τρινητάτι.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 31.)

fili presbyteri Demetrii testis, † Basilii filii Demetrii testis, † Vitalis de Calleo testis. † Scriptum manu Petri presbyteri de mandato Basilii notarii anno 6638, indictione VIII, mense decembri, die XX, feria VI, hora III, temporibus gloriosi nostri Comitis Nicolai, et Strategii Gulielmi Pepe, et Vicecomitis Eursi de Apate; et iisdem temporibus dominus Romualdus sacerdos et monachus erat abbas sanctae Dei Trinitatis.

CV.

1129 — Mense Decembri 20 — Indict. VIII.

Ioannes filius Christophori de Picceno donat monasterio S. Andreae territorium et vineam positam ad ecclesiam S. Parasceves.

† σμίον χειρός ιωαννου υος χριστοφόρου του πίκ- κενου· ο τὸν τίμιον και ζωόποιων σταυρον ποιῆσας· ἡ- κοῖα μου γνῶμη κε ουλει ἀδερῆτο· Φαίνομε ἐγὼ ο προφητῆς ιωαννης ἐνέγκο εἰς τον ἀγιον ἀποστολον ἀν- δρέου· χωραφιον κὲ ἀμπέλιον· μετὰ ημεροδενδρίων· κὲ αγρίων· κὲ καστανέτων· συν εσοδω· κὲ ἐξοδω· κὲ κοι- τε τὸ χωράφην τούττα· εἰς την αγίαν παρασκευῆν· και αὐτὴ τὴν αγίαν ἐκκλησίαν· ἐστὶν δὲ ο χωρισμός του αὐτου χωραφίου ἀνατολικὴν μερὶς συνορί· ρικκαρδου· υιος νικολαου του βιτζιοῦσου· κὲ ἡ οδὸς δημοσία· ἀπο δισικὴν μερὸς· ο αὐτὸς ιωαννης· του πίκκενου· κε νι- κολαος του τίποτι· ἀκτρου μερος· ο αὐτὸς ιωαννης τοῦ πίκκενου· ἀπο μεσιμβρία ἡ οδὸς δημοσία· και ρίπτει εἰς τὴν αλλην οδον δημοσία· κὲ την ἀμπελην με τον κργόν χωράφην· ἀπο τὰ μερὶ τῆς ἀνατολῆς· συνορι· νικολαος του γράνκα και ο αὐτὸς ιωαννης τοῦ πίκκε- νου· και τὴν ἀμπελην τὸ ἦτον του ιωαννου του λι- βάνι· δυτικὴν μερὶς· ἡ οδὸς δημοσία· κὲ ἀπὸ ἀκτρου μερὶς· ἡ οδὸς δυμοσία· ἀπὸ μεσιμβρία· ο αὐτὸς ιωαν- νης του πίκκενου· κὲ τὸν καστανέτων τὸ κοιτε εἰς τὴν σέρραν της λιμπιδάνις· ἐστὶν δε ο χωρισμός τὸν καστα- νέτων τούτων· ἀνατολικὴν μερὸς· συνορί· οἷοι του βουτ- τῆριν· δυτικὴν μερὸς· οἷοι του καρσοῦνι· ἀκτρου μέ- ρος· οἷοι του τίποτι, ἀπὸ μεσιμβρία· ο αὐτὸς ιωαννης του πίκκενου· κὲ ἐγὼ ιωαννης ἤνεγκαν τὴν κληρονο- μίαν ταύτην· εἰς τὴν αγίαν του θεου ἐκκλησίαν· εἰς τίπτειν στήχημα· ἐὰν ἀυξάνις τούς υούς μου· και θέ- λουσι δουλῆειν διὰ ταύτην τὴν κληρονομίαν· εἰς την

† Signum manus Ioannis filii Christophori de Picceno. Ego praedictus Ioannes, qui venerandae et vivi- ficae crucis signum exaravi de mea sententia et libera voluntate, offero S. Apostolo Andreae territorium et vineam cum arboribus cultis et incultis, et castane- tum, cum ingressu et egressu. Iacet hoc territorium ad sanctam Parascevem, sanctamque eius ecclesiam, his finibus comprehensum: ad orientem finitimus est Riccardus filius Nicolai Vitziusi, et via publica; ad occidentem ipse Ioannes de Picceno, et Nicolaus de Ni- hilo; ad septentrionem idem Ioannes de Picceno; ad meridiem via publica, et erumpit in aliam viam pu- blicam. Vineam vero cum territorio inculto (his definitur terminis): ad orientem finitimus est Nicolaus de Gran- ca, et idem Ioannes de Picceno, et vinea quae erat Ioannis Libani; ad occidentem via publica; ad septen- trionem via publica; ad meridiem idem Ioannes de Picceno, et castanetum quod situm est in serra Limpidanae. Castanetum autem his terminis clauditur: ad orientem sunt finitimi filii Buttari; ad occidentem filii Carbuni; ad septentrionem filii Nihili; ad meridiem idem Ioannes de Picceno. Et ego praedictus Ioan- nes obtuli hanc hereditatem sanctae Dei ecclesiae ea lege, ut si mei filii adoleverint, et voluerint propter hanc hereditatem sanctae Dei ecclesiae in- servire eiusque praepositis, quemadmodum homi- nes de casali sanctissimae Deiparae de Pertusia in- serviunt sanctae Dei ecclesiae et monasterio, hanc

αγίαν του Θεου ἐκκλησίαν· τὴν πρόγεγραμμένην· καὶ τῆς οἰγουμένης τῆς ἐκκλησίας· καθὼς δουλεύουσιν οἱ αἰθιωποὶ ἐκ του χορίου τῆς παναγίας· της περτοῦσας· ἴς τιν αγίαν του Θεου ἐκκλησίαν εἰς το μοναστήριον· ἵνα ἔχουσιν τὴν κληρονομίαν· εἰπερ καὶ μη θείουσιν δουλεύειν καθὼς λέγει του χάρτιν τουτα· ἵνα μέντη τὴν κληρονομίαν εἰς τον ἀγιον μοναστήριον του αποστολου ἀνδρέου· τὸ κοῖτε ἐπάνο του μαύρου ποταμου εἰς τον βουνὸ· καὶ ἵνα του ἔχων οἰγουμένους τῆς ἐκκλησίας ἐξουσίαν· ἐργάζει ἀνταλλάττει· διὰ τὸ κέρδος τῆς ἐκκλησίας· καὶ ποιήσαν ἐς ἂν βουλετε· ἐν παρουσία καλων μαρτυρων· μεχαηλ του πρεσβυτερου· διμητρι· μαρτυρ· † βασιλειος του δημίτρι· μαρτυρ· † βιταλις του καλλέο· μαρτυρ· † σέργι της βαλλης· μαρτυρ· † γραφὴν διὰ χειρος πέτρος ἱερεως· ἐκ τῆν προσταξην του βασιλειου νοταρίου· ετει σϠλϠ· ἡ δὲ ἡμερα· ἡ μὴν δεκεμβρι· εἰς τας 4 ἡμερα· 4 ὡρα· 9· ἐν τῆς κερῆς του εἰδοῦσεν ἡμῶν κομητος· νικολαου· καὶ στρατήγῳ γουδέλμου· πίπε· καὶ βισκομης· ουρσου· υἱος ουρσου του ἀπάτε· καὶ ἐν αυτω κερῶ· ὅτε ἦν προπίσιτος ο κυρι· ρουμαλδος ἱερευς· καὶ μοναχός.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 32.)

hereditatem habeant: quod si inservire noluerint eo modo, quo in praesenti instrumento dicitur, huiusmodi hereditas teneatur a sancto monasterio Andreae Apostoli, quod situm est supra flumen Nigrum in colle, et ecclesiae praepositi potestatem habeant arandi, permutandi, si id ecclesiae utilitas postulet, et faciendi quodcumque voluerint. Praesentibus probis testibus: Michaeli filio presbyteri Demetrii teste, † Basilio filio Demetrii teste, † Vitali de Calleo teste, † Sergio de Valle teste. † Scriptum manu Petri presbyteri de mandato Basilio notarii, anno 6638, indictione VIII, die XX mensis decembris, feria VI, hora IX, temporibus gloriosi nostri Comitis Nicolai, et Strategii Gulielmi Pepe, et Vicecomitis Ursi filii Ursi de Apate, quo tempore erat praepositus dominus Romualdus sacerdos et monachus.

CVI.

1130 — Mense Maio — Indict. VIII — Messanae.

Rex Rogerius confirmat abbati monasterii Novae Hodegetriae Patris privilegia omnia et donationes terrarum in valle Crathis antea factas eidem monasterio.

Τὸ κατὰ πάντα ἰσοδύναμον τοῦ χρυσοβούλλου τῆς μονῆς τῆς νέας ἑδηγιτρίας τοῦ πατρὸς.

Ρογέριος ἐν χριστῶ τῷ θεῷ εὐσεβής, κραταιὸς ρξ. † εἰσευῶς διανοίας καὶ βασιλικῆς φιλοφροσύνης ἔστι τὸ τὰ τῶν ψυχικῶν φροντιστήρια, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς θεοῖς καὶ πανίεροῖς σηκοῖς παννυχίαις στάσεις, καὶ ἀδιαλείπτως ἐντεύξασιν ὑπὲρ τοῦ τῶν χριστιανῶν γένους, καὶ τοῦ θεοφρουρήτου κράτους ἡμῶν· διηγεκῶς τὸ θεῖον ἐξίλειωμένους καθαρῶς καὶ υαθείας ὑπὸ τὴν δεισποτείαν ἡμῶν ἀπολάζειν γαλήνης, καὶ μηδοπωσοῦν ἐπὶ τινων καινοτομεῖσθαι ἢ βλάπτεσθαι, ἢ ἐν αἰοδιποτοῖν ἐπεμείξεσθαι. πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὰ πρὸς τῶν πρὸ ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἰπερ ψυχικῆς σωτηρίας ἀφιερμθέντα καὶ παρὶ ἡμῶν δωρηθέντα ἢ καὶ ἄλλως πῶς ἰπ' αὐτοῖς ἰποκτηθέντα, ἢ κατασχεθέντα, καὶ

Apographum in omnibus aeque pollens ac chrysbulla monasterii Novae Hodegetriae Patris.

Rogierius in Christo Deo pius et potens Rex. † Piae mentis est et regiae munificentiae coetus spiritualis, et eos, qui in divinis et sacratissimis claustris nocturnis stationibus et non intermissis precibus pro christiano genere et nostra potentia sub Dei tutela posita, assidue Divinitatem propitiā reddunt, pura et alta tranquillitate frui sub nostra dominatione, et nullatenus aliqua novitate, damno, aut alia quavis iniuria affici. Insuper res a nostris decessoribus pro animarum salute eisdem (monasteriis) oblatas et a nobis donatas, vel quas alia qualibet ratione acquisiverint, occupaverint, possederint, administraverint et in suam potestatem

κατεχόμενα, καὶ νεώμενα, καὶ διεποζόμενα, κυροῦν καὶ τὰ ἀσφαλῆς αὐτοῖς πάτοθεν προνοεῖν, καὶ ἐπιβραβεύειν, οὐ τῆς τυχοῦσης σωτηρίας καθέστῃς πρέξιον. ἐνδεῖδε καὶ τὸν ἐπιτιμώτατον, καὶ θεοφιλῆ καθηγούμενον τῆς ἀγίας μονῆς τῆς ἀχράντου θεοτόκου καὶ νίας ἐδηγιτρίας τοῦ πατρὸς κυρὸν Λουκᾶν, τὸν καὶ νεωστὶ τὴν προστασίαν δεξάμενον παρὰ τοῦ κράτους ἡμῶν ἐν ταύτῃ τῇ σινασμίᾳ, μοιῆ, ἐλθόντα πρὸς τὸ γαλήνιον κράτος ἡμῶν ἡγίτο λιστανύων τοῦ καὶ αὐτῷ κυρῶσαι δι' ἐντάλματος τὰ παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν πρόμοῦ δωρηθέντα καὶ οἰωδῆποτε τρέπω δοθέντα παρίκων τε καὶ χωρίων καὶ ἐτέρων πραγμάτων ἡμεῖς εἶν' οὐχ' ἔσιον ἡγησάμεθα μὴ τὴν δέησιν τοῦ τηλικούτου ἀνδρὸς ἐκπληρῶσαι, τοῖνον οὗς ἐμεινῶς τῇ τούτου δέησει ἰποκλήναιτες ταῖς ἰκετηρίας αὐτοῦ τυχεῖν ἡξιόκαμεν καὶ τὰ τῆς ἀτίσεως αὐτοῦ φιλοθέως ἐκτεπληρώκαμεν. δι' ὃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡμῶν χρυσοβούλου αἰδῆς στέργω, ἐπὶ ψυχικῆς σωτηρίας πατρὸς ἐμοῦ, καὶ ἅμα τῶν ἡμῶν τέκνων, καὶ ἡμῆς, ὡς καὶ τὰ ἡμᾶ ἕτερα σιγίλλα τὸν τύπον καὶ τὸν τρόπον ἐν ἑκάστῳ δηλοῦν ἅπαντ' ὄφθῃ, ἅπερ ἐκράτει ὁ Φραμοῦνδος ἀπὸ τῶν χωραφίων, βιλλίων, ὄρων, μηλίων, καὶ ἄπροῦπον ἅπαντα ἕσα ὁ προβήθεις Φραμοῦνδος ἐπὶ πάσῃ τὴν βαδίαν τοῦ Γράτου ἐδέσποσεν, καὶ τῶν ἡμῶν πιστοτάτῳ Ἀμιρᾷ ἐπόλησε τῶν αὐτῶν δὲ ἑστέρα καὶ τὸ χωρίον τοῦ Ἀσκητήγιου Πορτζέλλης ἐν ᾧ ἐποίησατο τὸν ἅγιον Ἀπολληγάριον σὺν πάσῃ τῆς διακρατήσεως αὐτοῦ, καὶ ἐτέρων χωραφίων, καὶ ἀμπελίων, μηλίων, παροίκων, καὶ ἢ τῆ ἄλλο ἐπεκράτει παρὰ τοῦ δουκὸς, ἃ ἡγώρασεν καὶ αὐτὰ ὁ πρωτονοτάριος Χριστόδουλος καὶ Ἀμιρᾶς, σὺν τῶν τοῦ Φουλκ δὲ Βασολξερῆς κατὰ τὰ αὐτῆς σιγίλλα δηλοῦν, στέργω δὲ καὶ τὰ ἐκ τοῦ Χοῦν δὲ Κληρονοῦντες, καὶ τοὺς αὐτοῦ, δύο ἀνηψίους, Χοῦν, καὶ Ἀλέξανδρος δοθέντα ἀνελλιπῶς, σὺν καὶ πάντων τῶν δωθειῶν παρὰ Γουλέλλμου Γρανδεμαντῆλ. τῷ αὐτῶν δὲ καὶ τοῖς ἀνθρώποις οὗς ἐπεκράτει ἐκ τῶν πο ἀγίας σενρήνης, σὺν καὶ τῆς ἰποστάσεως αὐτῶν, χωράφια, ἀμπέλια, οἴκους, καὶ ἢ τι ἄλλο, σὺν καὶ τοῦ αὐτοῦ οἰκίῳ πράγματος ἐπὶ τὸν Ρουσιανόν, καὶ ἅγιον Μαῦρον, ὡς κατηγόρασεν καὶ αὐτὸ ὁ προβήθεις πρωτονοτάριος Χριστόδουλος καὶ Ἀμιρᾶς καὶ ἀπλῶς στέργω ἅπαντα ἃ ἐπεκράτει ἐπὶ πάσῃ τὴν βαδίαν τοῦ Γράτου καὶ Ρουσιανοῦ καὶ ἅγιον Μαῦρον, δωρηθέντα τε παρὰ τοῦ δουκὸς τῇ πιστοτάτῳ Ἀμιρᾷ, καὶ

habuerint confirmare, et omni meliori modo earum securitati consulere omnique ex parte providere, illi salutem conciliare potest. Hinc est quod cum ad serenissimam potentiam nostram accessisset venerandus et Deo charus abbas sancti monasterii intemeratae Dei Matris et Novae Hodegetriae Patris dominus Lucas, qui nuper a dominatione nostra huius venerandi monasterii praefecturam accepit, et supplicem petiisset, ut decreto sibi confirmarem rursus ea, quae tum a me tum a meis decessoribus donata, vel quocumque alio modo concessa fuerunt, videlicet colonos, terras aliasque res; nefas duximus tanti viri petitioni non satisfacere. Quare auribus benignis ad eius preces adhibitis, supplicem ipsum dignum putavimus qui voti compos fieret, et eius optata religiose explevimus. Propterea hac nostra aurea bulla denuo confirmo, pro salute animae patris mei simulque meorum filiorum et meae, (donationes) loco et modo quos pro unaquaque cetera omnia mea sigilla declarant: (confirmo) inquam universa quae possidebat Phramundus ex fundis, colonis, horreis, ovilibus, et omnia, quae dixi, quotquot praedictus Phramundus possidebat per totam Vallem Crathis, quaeque fidelissimo meo Amira vendidit; eidem autem confirmavi et territorium Ascettini Portzellae, in quo S. Apollinarem fundavit, cum omnibus suis possessionibus, aliisque praediis et vineis, ovilibus, colonis, et si quid aliud a Duce habuit, quae emit Protonotarius Christodulus et Amiras cum possessionibus Phulci de Basolzeris, sicut eius sigilla declarant. Confirmo pariter bona Hugonis de Claromonte, et duorum eius consobrinorum Hugonis et Alexandri, quae sine exceptione collata sunt, cum omnibus etiam rebus donatis a Gulielmo Grandtemanel: itemque homines, quos habebat de Rocca S. Severinae cum omnibus eius possessionibus, agris, vineis, domibus et quibuscumque aliis rebus suis propriis in Rusiani et S. Mauri agro, quemadmodum emit praefatus Christodulus et Amiras; et in universum confirmo omnia, quae possidebat in tota Valle Crathis, et Rusiani, et S. Mauri, et res a Duce collatas fidelissimo Amira, praecipue quae ab ipso emptae fuerunt: item res quas ipse Dux obtulit, vineas scilicet, fundos, horrea, divisiones aquarum, homines, septa, domos, ovilia, et quidquid ad hunc

τὰ ἀγνωσθέντα μᾶλλον παρ' αὐτοῦ, σὺν καὶ ἅ αὐ-
 τὸς ὁ δοῦκ ἀφιέρωσε· λέγω δὲ ἀμπέλια, χωράφια,
 ἔρρη, νειὰς ὑδάτων, ἀνδράπους, περιβόλους, οἴκους,
 μήλια, καὶ ἥ τι ἄλλο ἐδέσπωσεν πρὴν τούτης τῆς
 ἡμέρας στέργω ταύτη τῇ ῥηθεΐσῃ ἀγία μονῇ τῆς νέας
 ἐδηγητριάς. σὺν τούτοις δὲ καὶ τὴν μονὴν, ἣν ἔχετε
 εἰς τὴν διακρατίσιν Μηλήτου καὶ Μεσογιάου, τὴν
 ἀγίαν θεοτόκου Σκαλίτων, ἕχου τοῦ Ἀπράξη μετὰ
 πάντων τῶν αὐτῆς σιγίλλων τε καὶ διακρατήσεων,
 βιλάνων Φημί, χωράφια, ἀμπέλια· καὶ ἀπλῶς ἔσα
 καὶ αὐτὴ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας ἐκράτησε καὶ ἐδέ-
 σπωσεν. στέργω δὲ καὶ τὸ μετοχλίον, ὃ ἔχει ἡ ἀγία
 μοιῆ εἰς τὸ περίχορον Κρότου, ἕχου τὸν ἅγιον Κων-
 σταντίνον ἀσίλον, μετὰ πάντων τῶν αὐτοῦ δικαιωμά-
 των, καὶ σιγίλλων τε καὶ διακρατήσεων, καὶ νέμων
 πάντων, κτήνων, ἔχειν ἀκολύτως, ἀλλὰ καὶ πάντα
 τὰ ζῶα καὶ τὰ κτήνη διάφορα τῆς ἀγίας μονῆς τοῦ
 Πατρὸς, εἰς ἅπασαν τὴν τοῦ κράτους μου χῶραν ἀκό-
 λυτα καὶ ἐλευθέρους νέμεσθαι, ἑμοῦ καὶ τῶν παραι-
 κων αὐτῆς, ὧν καὶ τὴν χρῆσιν ἰδίως ταῦτα ἔχειν στέρ-
 γομεν. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐπικυροῦντες στέργομεν ἅπαντα
 τὰ ἀφιερωθέντα ἢ οἰκηθέντα τρέπω δοθέντα παρ' ἡ-
 μῶν τε καὶ τῶν πρὸ ἡμῶν, καὶ παρὰ πάντων προ-
 σέπων ἡ δωρηθησάμενα, καὶ ἀφιερωθησάμενα ἐν τοῖς
 ἔξῃς, χωράφια, ὄρη, πεδιάδας, ὕλας, δάσους, κομᾶς,
 μήλιά τε, καὶ παροίκους, καὶ ἰσρὰ τεμένη θείων ναῶν
 καὶ ὅσα τεσπρὸ ἐκράτησε καὶ ἐς ὕστερον κρατήσῃ ἡ
 τειούτη ἀγία μοιῆ, καὶ πάντα ᾧ τρέπω ἐν αὐτῇ δω-
 θέντα καὶ δωρηθέντα παρὰ τε μικρῶν καὶ μεγάλων
 καὶ διαφόρων προσώπων, ὡς ἤρηται, ἀπ' ἐντεῦ-
 θεν καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ὥρας βέβαια, καὶ στεφβά,
 καὶ κεκυρωμένα παρὰ τοῦ θεοῦ κράτους μου ἔστω-
 σαν. καὶ μὴ ἐξεῖναι τινα τῶν ἡμετέρων παίδων καὶ
 διαδόχων, ἢ καὶ ἀρχόντων καὶ ἐξουσιαστῶν, ἢ ἐκκλη-
 σιαστικῶν προσώπων διασεῖσαι, ἢ ἐπεράσθαι τῶ οἰον-
 οῦν, ἢ ἀφελεῖν ἀπ' αὐτῆς ἄχρι καὶ τοῦς μικροτά-
 τους, διὰ τοῦ εἶναι ταύτην τὴν ῥηθεΐσαν ἀγίαν μονὴν
 βασιλικήν, καὶ ἰδίως ἡμετέραν. ταῦτα πάντα τὰ ἀ-
 νωτέρω ἔστεργε, καὶ ἐκύρωσα. εἴ τις δὲ εὐρεθῇ καρὰ
 τὴν τοῦ παρόντος σιγίλλου ἡμῶν δύναμιν ποιῶν ἢ
 πράττων τι ἐναντίον, ἢ ζημίαν, ἢ καινοτομίαν, ἢ ἀ-
 φαιρέσεις εἰς τὴν εἰρημένην ταύτην ἡμῶν δωρεάν, ἡμᾶς
 αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡμῶν υἱοὺς καὶ κληρονόμους ἀντιμά-
 χους καὶ ἐκδικητὰς ἔξῃ. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν ἀ-
 ρίαν ἔχειν αὐτῶν τῶν τιῶν ἀγίων θεοφόρων πατέρων.

usque diem possedit, confirmo eidem praedicto san-
 cto monasterio Novae Hodegetriae: praeterea et mo-
 nasterium, quod habetis in territorio Mileti et Me-
 sogiani, S. Deiparam Scalitorum, sive Apraxe, cum
 omnibus eius privilegiis et possessionibus, villanis in-
 quam, fundis, vineis, et in summa quaecumque
 ad hunc usque diem ipsum tenuit et possedit. Item
 confirmo obedientiam, quam habet sanctum mona-
 sterium in agro Crotonensi, idest sanctum Constan-
 tium Asylorum cum omnibus suis instrumentis, sigil-
 lis et possessionibus, et cum omnibus pascuis et iu-
 mentis, ut iis sine impedimento fruantur; immo ut om-
 nia animalia et iumenta diversa sancti monasterii Pa-
 tris in quolibet dominationis meae loco libere et absque
 ullo impedimento pascere possint ductu colonorum
 eius, quorum etiam usum proprium eidem confir-
 mamus. Insuper rata facimus et confirmamus omnia
 quae fuerunt dicata, aut quocumque modo oblata
 a nobis vel nostris decessoribus, et a quocumque
 alio, aut quae tradentur et consecrabuntur in poste-
 rum, terras, horrea, campos, silvas, fruticeta, vi-
 cos, ovilia, colonos, et sacras accessiones divinorum
 templorum, et quaecumque antea possedit et in po-
 sterum possidebit hoc sanctum monasterium, et om-
 nia quolibet modo ipsi data vel danda a parvis
 et magnis, et a diversis personis, ut dictum est.
 Hinc et a praesenti hora sint certa, solida et con-
 firmata per auctoritatem nobis a Deo collatam; et
 nemini liceat nostrorum filiorum et successorum, vel
 principum, magistratum aut ecclesiasticarum per-
 sonarum, perturbare aut quovis modo molestiam af-
 ferre, sive ab illo auferre vel minima quaeque, cum
 hoc sanctum monasterium sit regium et omnino no-
 strum. Haec omnia praedicta confirmavi et aucto-
 ritate roboravi. Si quis autem contra praesens no-
 strum privilegium vim inferens aut peragens aliquid
 contrarium, sive damnum, vel innovationem, vel
 ablationem adversus hanc nostram donationem, nos-
 metipsos, nostrosque filios et heredes inimicos et
 vindices habebit; praeterea maledictionem tercento-
 rum octo et decem Patrum nanciscetur; nihilomi-
 nus deinde manebit haec donatio firma et inconcussa

εἶθ' οὕτω μένει καύτην τὴν δωρεάν βεβαίαν, καὶ ἀ-
διάσειστον μεχρι τέρματός αἰώνων. ἐπὶ τούτῳ ἐγρά-
φη καὶ τὸ παρὸν σιγίλλον συνήδη, πιστωθὲν, σφρα-
γισθὲν τῇ διὰ χρυσοῦ βούλλῃ ἡμῶν. ἐπεδώθη τῇ τοῦ
Πατρὸς βηθείσῃ ἀγία μονῇ, καὶ σοὶ τῷ πατρὶ καὶ κα-
θηγουμένῳ, καὶ πάσῃ τῇ ἀδελφότητι. ἐγράφη ἐν τῇ
παρὰ τοῦ κράτους ἡμῶν πόλει Μεσσήνῃ, μηνὶ Μαΐου,
ἰνδικτιῶνος ἧ'. ἐν τῷ 574.

† Ρογέριος ἐν χριστῷ τῷ θεῷ ὑσεβὴς κραταῖός
ῤῥξ καὶ τῶν χριστιανῶν βοηθός.

In adversa pagina.

† Κοσμῆς εὐτελής μοναχός, καὶ ἀρχιεπίσκοπος πό-
λεως Ροσσάνης ἀναγνούς τὸ κύριον τὸ ἰσοδυνάμῳ ἰπέ-
γραψεν.

† Ο' Τουρουσανός εὐτελής πρωτοπαπῆς Πασχάλιος,
ἀναγνούς τὸ κύριον, τὸ ἰσοδυνάμῳ ἰδιοχειρὸς ὑπέγρα-
ψεν.

† Ο' Τουρουσανός λουκίφερος ἀναγνούς τὸ κύριον τῷ
ἰσοδυνάμῳ ὑπεγράψεν.

† Ροπέρτος τῆς Ἀρκίας ἀναγνούς τὸ κύριον, τῷ
ἰσοδυνάμῳ ὑπέγραψε.

† Βασίλειος τῆς Κρητῆνης καὶ κριτῆς ἀναγνούς τὸ
κύριον τῷ ἰσοδυνάμῳ ὑπέγραψεν.

† Συνάτωρ Μαλένος τὸ σιγίλλον τοῦ ἀειμνήστου
ρίγος Ρογερίου ἀναγνούς, τῷ κατὰ πάντα ἰσοδυνάμῳ
ὑπέγραψεν.

usque ad finem seculorum. Idcirco scriptum est prae-
sens sigillum, uti mos obtinet, auctoritate munitum
et aurea bulla nostra instructum; et datum est prae-
fate sancto monasterio Patris, et tibi patri et cathe-
gumeno, totique sodalitati. Scriptum fuit in civitate
nostrae ditionis Messana, mense maio, indictione VIII,
anno 6638.

† Rogerius in Christo Deo pius potens Rex et
Christianorum adiutor.

† Cosmas humilis monachus et archiepiscopus ci-
vitatiss Rossani, lecto autographo, apographo subscripsit.

† Paschalis Turusanus humilis protopapa, lecto
autographo, apographo propria manu subscripsit.

† Turusanus Lucifer, lecto autographo, apographo
subscripsit.

† Robertus de Arcia, lecto autographo, apographo
subscripsit.

† Basilius de Crotona et iudex, lecto autographo,
apographo subscripsit.

† Senator Malenus, lecto sigillo semper memorandi
Regis Rogerii, apographo per omnia simili subscripsit.

(Ex apographo graeco et latina interpretatione Paschalis Baffii, in Maiori Neapolitana Bibliotheca adservatis, quae a nobis collata fuerunt cum editis a Montfauconio, *Palaeographia graeca* p. 397.)

CVII.

1130 — Indict. VIII.

*Gregorius Philippi Sophi filius donat Maleno ex fratre nepoti nonnulla praedia
pro beneficiis a Maleno in eum collatis.*

† σῖγνον χειρὸς γριγορίου υἱοῦ Φιλίππου τοῦ σω-
φῶ.

Ὁ προγραφεὶς γριγόριος ἐ τὸ σῖγνον τοῦ τιμίου καὶ
ζωῶπιου σταυροῦ ἡγία μου τι χειρὶ προτάξας ἀναλαυαι-
νώμενος καὶ τοῦς δὲ λυποῦς μου ἀδελφους. δι τῆς θαι
ἐν ἀληθια ἐμολεγωῶ δίδόντα καὶ τελίος χαρίζωντα σὺ
τῷ ἐμῷ ἐξαδελφῷ κυρῷ μαλένω τα ἐμᾶ χωραφια ἄ-
περ ἔχω ἀνταλλαχθῆν ἐκ τοῦς ἐμοῦς ἐξαδελφους βα-
σίλειου τὸν Φαυελλον καὶ ἰωαννη τὸν αἰτου ἀδελφον.

† Signum manus Gregorii filii Philippi Sophi.

Ego suprascriptus Gregorius, qui signum vene-
randae et salutiferae crucis propria manu feci,
comprehendens quoque reliquos meos fratres, pro
rei veritate declaro concedere et omnino donare tibi
meo ex fratre nepoti domino Maleno praedia mea,
quae habeo ex permutatione facta cum meis ex fra-
tre nepotibus Basilio Phabello, et Ioanne fratre eius,
et Ioanne filio Georgii Phabelli, ad partem superio-

καὶ ἰωάννην υἱὸν γεωργίου Φαυέλλου εἰς τὸ ἐπάνω μέρος χωρίου τῶν παινάκων τα πλησίον τα τῶν χωραφίων τοῦ δρογγαρί καὶ τῶν χωραφίων σου κυρου μαλείου ἕσα ἀν καὶ ἔχω ἀλλαγὴν εἰς τὴν αὐτὸν τόπον ἐκ τοῦ ἀνοτέρω εἰρημένου μοι ἐξαδελφους ταῦτα εἰς προΐφην δίδωμι καὶ τέλος χαρίζωμε σὺ τῷ ρηθέντι κυρω μαλένω διὰ τὰς πλῆστας εὐεργεσίας αἷς ἀεὶ ἔτυχων στήν παρα σου ὁμόνοι δὲ υπερτούτω ἀλλ ἔλαβον καὶ παρα σου λόγῳ ἀντιχρίτος τὸ ἐπιλαχάνωντά σε μυράδιον εἰς τα ἀμπέλα τα ἅπερ ἔχω ἐκ τῶν ἐμῶν πενθερῶν κυροι λεοντα τοῦ ἐξάρχου εἰς τὸ χωρίον τοῦ ἀγίου πολυκάρπου ταύτης ἕκα τῆς προφάσεως καὶ ἀρισκῆας καὶ καλοδεληίας δίδωμι σὺ τα ρηθέντα χωραφια τοῦ ἔχην σε αὐτὰ ἐξουσίαν ἀπὸ τῆν σύμρον ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τοῦς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηλεκῆς χρόνους πολὺν χαρίζην ἀνταλλάγτην καὶ ἡς προίκας τεκνῶν σου κατὰ γράφην ὡς το κύρος καὶ τῆν δεσποτίαν παρ ἐμου εὐλιφὲς μὴ ἐναντιοῦμενος παρα ἰδίου πωτὲ προσώπου τὸν ταί ἐμοῦ κληρονομῶν ἢ ξένων καὶ οὐ κατὰ νόμων σὺ τουτῷ διεδικήσω ἢ μετὰμελος γενέσθαι σουληθῶ ἢ μὴ ἴσακούμαι μάλλον δὲ ζημιούσθω μοι εἰς τὸ διμίσσιον νομισματα λς' καὶ ἦθ οὗτος στέργην καὶ ἐμένην ἢ παρ ἐμου γεναιμένη ταῦτη καλοδέλη χαριστήκη ἦν καλοδελεῶς ἐπίστα ἐνώπιον τὸν εὐρεθέντων ἀξιόλογων καὶ πιστῶν μαρτυρων.

† Ἰωάννης κοτρὸς καὶ υἱὸς γαλατου παπα του ἀπελατου μάρτυρ υπέγραφα οικια χειρῖ †

† Κωνσταντῖνος χαμαλὸς νοτάριος τοῦ ἡεπακτῆς τοῦ πεδείσου μαρτυρ υπέγραφα οἰδία χειρῖ.

† ρωκέριος υἱὸς λεωντος του κορμιδου μαρτυρ υπεγραφα οικια χειρῖ †

† ἀρχοῦμενος του κατὰ κάλλου μαρτυρ εποιησα τὸν τίμιον σταυρον.

† ἀρκάδιος ἀνεψιος νικολάου γερακιτανου μαρτυρ εποιησα τὸν τίμιον σταυρον.

† λέων υἱὸς πετρου νοταριου και ἀμηρου μαρτυρ υπεγραφα.

† ἐγράφη χειρῖ ἐμοῦ λέοντος ἐυτελους πρωτοπαπα καὶ ταβουλαρίου ἐυριατίκου ἐν ἐπι σκλη' ἰνδικτιωνι ἡ' †

rem regionis Pannaconum, prope praedia Drongarii, et ea quae ad te dominium Malenum pertinent, et quotquot habeo ex permutatione in ipso loco facta cum supradictis meis nepotibus. Haec, ut praedixi, trado planeque dono tibi dicto domino Maleno ob plurima beneficia, quibus me semper prosecutus es; nec solum propter hoc, sed etiam quia accepi a te grati animi ergo partem, quae tibi forte contigit prope vineas, quas ego habeo a meo socero domino Leone Exarcha in regione S. Polycarpi. Propter hanc causam et beneplacitum et spontaneam voluntatem tibi do dicta praedia, ut ea habeas in tuo dominio ab hac die et hora in omne et perpetuum posterum tempus, et vendas, dones, permutes, et in dotem filiabus tuis constituas, utpote qui proprietatem et dominium a me acceperis, neque molestiam unquam ab aliquo patiaris, quicumque sit, sive ex meis heredibus, sive extraneus. Quod nisi ex lege te defendero, vel (*huius donationis*) me poenituerit, minime exaudiar, immo vero mulcter Fisco nummis sex et triginta; et nihilominus firma deinde et stabilis sit haec a me sponte mea facta donatio, coram probis et fide dignis testibus, qui interfuerunt.

† Ioannes Cotrus et filius Galati, presbyter de Apelato, testis manu propria subscripsi.

† Constantinus Chamalus notarius Iepactri de Pediso testis manu propria subscripsi.

† Rogerius filius Leonis Cormidi testis manu propria subscripsi.

† Arcumenus filius Catacalli testis venerandae crucis signum feci.

† Arcadius consobrinus Nicolai Hieracensis testis venerandam crucem exaravi.

† Leo filius Petri notarii et Strategii testis subscripsi.

† Scripta manu mei Leonis humilis protopapae et tabularii Briatici, anno 6638, indictione VIII.

1130 — Mense Decembri 9 — Indict. IX.

Nicolaus de Dardano vendit tarenis viginti Leoni de Cornisano vineam cum medietate territorii inculti sitam trans flumen Nigrum.

† σμίειν χείρας νικολαου υιος σεργίου του δάρδανου. ὁ τον τίμιον καὶ ζωοποιῶν σταυρον ποίξας ἡχοία μου γνῶμι· καὶ βουλὴ αὐθερέτο· φαίνεμε ἐγὼ ὁ πρόριθίς νικολαος. πουλιῶ εἰς τὸν λέο υιος τοῦ μολεγιάνι. του κορνισάνου. την ἀνπελι καὶ με τὴν χωράφην ἀργῶ. τὸ ἴμισι του αὐτου χωραφίου· τὸ εχο πέραν του μαύρου ποταμοῦ το ἴτεν του θεοδωρου του γρήσα· μετα ἡμεροδέδρια· καὶ ἀγρία. συν ἰσοδιω· καὶ ἐξοδιω. εἰς ταρια εικοσι μετα του φραγμαῦ το μέρος μου· καὶ κοίτε την ἀμπελὴν ταύτη μετα χωραφίου ἑπάνο του γεφίριτζι· ἐστὶν δε ὁ χωροσιμὸς την αὐτὴν ἀμπελὴ· καὶ το χωράφη. ἀνατολικὸν μέρος συνορή· ἰωαννης υιος ὄνι του πέργα· δυτικὸν μέρος μιχαηλ ἰέρως· υιος κονσταντίνου της καλίμερι· καὶ νικολαος ἰέρως υιος λέο τοῦ νύκντεῦτε· ἀκτρον μέρος· οἶοι του νικολάου του θεοφυλάκτου· καὶ οἱ ἄλλοι ἢ γονίς αὐτοῦ· ἀπο μεσημβρία· ἢ ἐδές δημοσία· καὶ ἐγὼ νικολαος. ἔτε ἀπέλαβον τα ταρια εἰς χεῖρας ἡμας· ἐποιήσα τουτο παρὸν ἐγγράφω· καὶ ἀλιθινὴ χαρτὴν εἰσδείξαι· τοῦ εχην αὐτο· ἐξουσία· πούλι· χαρίζην ἀνταλλάττει· καὶ ἐν πρὶε γράφαι· ὡς κυρίο καὶ ἐξουσιαστῆς· ἰάν φανί ποτε κἀρῶ τίς ζιτίντα· ἢ δίκας ποιῶντα· ἵνα δώσι εἰς τὸν ἀγωραστῆν δυπλοῦν καὶ εἰς το δημοσίον νομισματα λς· καὶ ἀκον σιχάσι· ἐν παρουσια κελων μαρτυρων μιχαηλ του πρεσβυτερου δημητριου μαρτυρ † βασιλειος του δημητριου μαρτυρ † βιταλης του καλλέο μαρτυρ † γραφειν δια χείρας πετρος ἰέρως μετα παρακλίσεως νικολαου κριτοῦ· ετε σχλδ' ἡδίκτιωνι δ' μηνί δεκεμβρίο εἰς την δ' ἡμερὰ γ' ὡρα δ'. ἐν τοις καιροῖς του ἐνδοξου ἡμων κέμης νικολαος· καὶ μαεῖστρο εκ την ἀστη της ὀλιδας ἀργίρω· καὶ βισκομης· ἰωαννης υιος βοι του πέργα.

† Signum manus Nicolai filii Sergii de Dardano. Ego suprascriptus Nicolaus, qui venerandam et vivificam crucem de propria mea sententia et libera voluntate exaravi, vendo Leoni filio Moleganni de Cornisano vineam cum territorii inculti medietate, quam possideo trans flumen Nigrum, quaeque erat Theodori de Grisa, cum arboribus fructiferis et silvestribus, cum ingressu et egressu, et cum mea portione sepis, tarenis viginti. Sita autem est haec vinea cum territorio supra pontem, his finibus comprehensa: a parte orientis (est) Ioannes filius Boni de Perga; a parte occidentis Michael presbyter filius Constantini de Calimera, et Nicolaus presbyter filius Leonis Niciteutae; a parte septentrionis filii Nicolai Theophylacti, et alii propinqui eius; a parte meridiei via publica, et ego Nicolaus; qui cum accepissem in manus meas praedictos tarenos, feci praesens instrumentum et sinceram chartulam, quae declarat te (praedictam vineam et territorium) posse vendere, donare, permutare, et in dotem constituere, iure pleni et liberi dominii. Quod si quis aliquando surrexerit litem aut controversiam intendens, det emptori duplum pretii, et Fisco numismata sex et triginta, et invitus sileat. In praesentia proborum testium, (nempe) Michaelis filii Demetrii presbyteri testis, † Basilii Demetrii filii testis, † Vitalis Callei filii testis. † Scriptum manu Petri presbyteri, rogatu Nicolai iulicis, anno 6639, indictione IX, die IX decembris, feria III. hora IV, temporibus gloriosi Comitis Nicolai, et Argiri Magistri civitatis Olidae, et Vicecomitis Ioannis filii Boni de Perga.

CIX.

1131 — Mense Ianuario — Indict. IX.

Siconolfus instrumento cavet se quotannis daturum monasterio S. Petri Imperialis numisma unum pro hortulo, quem ab eodem monasterio acceperat.

(† Σίγνον χειρὸς σικονόλφου ἀδελφοῦ νανδόγερου ἱατροῦ. (Ἐν ἐνάματι τοῦ πατρὸς καὶ) τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὁ προγεγραμμένος (σικονόλφος ὁ τόν) τίμιον καὶ ζωοποιον σταυρον ἰδίᾳ ποιῆσας χειρὶ (τῆν παρούσαν ἔγγραφον ἀσφάλειαν πρὸς σέ) βερνάρδον προέπιστον τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου (πέτρου) τοῦ βασιλικῶν· καὶ πρὸς πάντα διάδοχόν σου (ποιῶν καὶ) ἐκτίθῃμι· Ἐπειδὴ μοι τὸ κειπὸν τὸ πρὸς δυσμὰς τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου μέμνωτος ἰδωρῶσιν μοι καθῶς καὶ ἔγγραφον ὑπὲρ αὐτοῦ μοι ἐξέδεικας διεξείσιν. ἰδοὺ ἀσφαλίζομαι τῆς μὲν ρειτῆς μονῆς· ἵνα κατὰ χρόνον ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς ἱαπωναντῆς. ὡς τὸ ἔγγραφον περιέχει. ἐγὼ καὶ κληρονόμοι μοι. νόμισμα ἐν. δουλεύσωμεν τῇ μονῇ· ἢ ἔσιν ἀξιάται νόμισμα ἐν. εἰ δὲ τοῦτο οὐ ποιήσωμεν. ἀλλ' ἀντιστήσωμεν. ἵνα τὸ κηπιὸν αὐδῆς στραφῇ τῇ μονῇ. ἀνύων πλέον οὐδὲν. εἰδ' οὖν ἵνα τῷ μέρει αὐτῆς. νόμισματα εἰκόσιν ἀποτίσωμεν καὶ ἄλλα τοσαῦτα τῷ δημοσίῳ. διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆναί με. ἔγραψα τὸ παρὸν ἔγγραφον ἀξιώσει ἐμῆ· χειρὶ καλῶ πρωτοπαπᾶ τοῦ υἱοῦ δομνάδου. μηνὶ ἰανουαρίῳ. ἰνδικτιῶνος δ'. ἔτους ςχλδ'. παρουσία μαρτύρων.

† γοσφρίδος υἱὸς γυλιέλμου φέλιελλῆ ὑπέγραψα μαρτυρῶν διὰ τοῦ σταυροῦ.

† ρομβέρτος τοῦ μουντιμελιου· κἀγὼ μαρτυρῶν διὰ τοῦ σταυροῦ.

† καλὸς πρεσβύτερος υἱὸς νικολαου ὑπέγραψα οὐκ ἐν χείρῳ.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.º 27.)

† Signum manus Siconolfi fratris Nandogeri medici. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Siconolfus, qui venerandam et vivificam crucem propria manu exaravi, praesens securitatis instrumentum tibi Bernardo praeposito monasterii sancti Petri Imperialis, et omnibus successoribus tuis, facio et condo. Quoniam donasti mihi hortulum ad occidentem ecclesiae sancti Memnonis, sicut ex scriptura, quam mihi tradidisti, ad hanc rem spectante patet; ecce huic monasterio caveo, me et heredes meos quotannis in festo Purificationis Beatae Mariae Virginis, prout continet instrumentum, numisma unum, vel eiusdem pretii rem soluturos. Si vero hoc non fecerimus, sed obstiterimus, ipse hortulus denuo praedicto monasterio restituatur, nec aliud amplius assequamur, et insuper eius parti numismata viginti, totidemque Fisco solvamus, propterea quod ita mihi placuit. Scripta est praesens chartula rogatu meo, manu Cali protopapae filii Domnandi, mense ianuario, indictione IX, anno 6639, coram testibus.

† Gosfridus filius Gulielmi Felnieli testis per crucem subscripsi.

† Robertus de Montemelio et ego testis per crucem.

† Calus presbyter filius Nicolai propria manu subscripsi.

CX.

1131 — Indict. IX.

Riccardus de Claromonte, Polychori dominus, monasterio S. Nicolai de Peratico confirmat vineae possessionem in pertinentiis Polychori.

† σίγνο χειρὸς ρικάρδου τοῦ κλερωμόντε ὁ καὶ αὐθεντῆς τῆς ἐνταυθα χώραπολλῆς.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος σίγγιλλιον γενημενον παρ ἐμοῦ ρικάρ-

† Signum manus Riccardi de Claromonte Domini Polychori.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Diploma factum a me Riccardo de Claromonte et datum

δου τοῦ κληρομουnte καὶ ἐποιδωθῆν πρὸς σὲ τὸν ἐν-
λάβεστατον ηγούμενον κυρ νικόδημον τῆς ἀγίωτάτης
μονῆς τοῦ ἁγίου πατρος ἡμῶν καὶ ἀρχιερέος νικολαου
τῶν περατεῖκον τῆς διακράτσεως κολοβράρου· Ἐπιδὲ
διὰ τοῦ παρόντος σιγίλλιον ἐποίκω καὶ στέργω σὺ
τῶ παρῶν· καὶ ὅλῳ ἀπέλιον τῶ ἀπερ καὶ εἶπον τοῦ
ἐμοῦ ἀνδρωπου πέτρου υιοῦ τοῦ ἀποίχωμενου γάρη-
νου τῶ ἀπερ καὶ κείται εἰς τὴν διακράτησιν του θεο-
σωστου κίστρου πολλικορίου εἰς τῶπον λεγωμενον
ἠρεβολτα τοῦ μέλει πλησίον τοῦ ἀντελιου τῶ ἀπερ
ἐστιν τοῦ ἀπέχωμενου νικήφουρου καλφούνη ἵνὰ ἀπο
τοῦ παρωντος καὶ εἰς τῶ δίοινεκες ἔχῃν σε ἐπεξούσιαν
το ριδῆν ἀντελιον εἰς ἀπασάν σου ἐξουσίαν καὶ κύ-
ριωτιτα μέχρι τερματον αἰῶνός ἐστιν δὲ ὁ περιορισμος
του τοῖουτου ἀντελιου κατα μὲν ανατολας κύκλόν-
ναι ὁ ποταμος ἀκρι· καὶ κατα δυσμας ὁ καλαμιῶ-
νος ὡς κατέρχεται ὁ αὐτος καλαμιῶν καὶ κύκλόνη
αὐτὸν εκ τῶ ἀκτρου μερος· καὶ κατα μεσημβρία τῶ ἀν-
τελιον τοῦ προγραφέντος κλφούνη· καὶ εἰ τις δὲ φα-
νη εκ τῶν ἐμῶν ἐξουσιαστῶν τοῦ μετατρέφαι τῶ
παρῶν σίγίλλιον οὐ μικράν τὴν ἀγανάκτησιν παρ ἐμοῦ
ἵποστει ἢ παρουσία μαρτυρων πρως δὲ περισσώτε-
ραν πίστωσιν καὶ ἀσφαλειαν τῆ σίνειδει ἡμῶν βουλ-
λη τῆ δικάριω βουλλωθει καὶ ἐπεδωθει πρὸς σὲ
τον τρῆσιον καθηγουμενον εἰς εχλθ' ἰνδικτιωνι θ' †.

† ἰωαννης ὁ καὶ κορατωρ ἢ τῶ καίριῳ ἐκείνῳ μαρτυρ.

† ἰωαννης γαρραμοῖνε μαρτυρ.

† ἰωαννης καβαλλαριος πολλικοριου ὁ ἐπιλεγω-
μενος υιος υηζαντιου του γαρραμουνε μαρτυρ.

† κουστάντζου υιοῦ κλοκουρου σεργίτη ὁ καὶ κα-
βαλλαριος μαρτυρ.

† εἰ τις δὲ φαῖνη εκ τῶ ἐμῶν μερος εἴτε δυσκομης
εἴτε στρατηγός εἴτε ἄλλος τείς σχεῦ τῶ ἀνάθεμα παρ
πατρος υιοῦ καὶ ἁγίου πνευματος των τῆς ἁγίων πα-
τρων. ζημιουσθω εν τῶ δημοσιω νεμισματα αβ' καὶ
εἰδ ουτως στεργη καὶ ἐμμενη τῶ παρον ἡμῶν σιγιλ-
λιον.

† γριγόριος υιοῦ καλῆ μαρτυρ.

† γιλητπερτος καβαλλαριος υιοῦ πρισβυτερου ἀί-
του μαρτυρ.

† κωνσταντινος καλλούτζη μαρτυρ.

† εγράφη χειρὶ ἰωαννου νοταριου καὶ ταβουλλαριου
κτσεως πολλικοριου εἰς εχλθ' ἰνδικτιωνι θ'.

tibi domino Nicodemo piissimo praeposito venerabi-
lis monasterii sancti Patris nostri ac Pontificis Nicolai
de Peratico in pertinentiis Colobrari. Quoniam prae-
senti diplomate confirmo tibi dominium integrae vi-
neae, quae erat mei hominis Petri filii quondam Ga-
rini, et sita est in pertinentiis civitatis Polychori a
Deo custoditae, in loco ubi dicitur Irebolta de Melo,
iuxta vineam quondam Nicephori Calphuni, amodo
et in perpetuum habeas supradictam vineam in omni-
moda tua potestate et dominio usque ad finem seculo-
rum. Fines autem eiusdem vineae sunt hi: ad orien-
tem circumfluit flumen Aciris; ad occidentem arundi-
netum, ut descendit dictum arundinetum, et ambit
ipsum e parte septentrionali; ad meridiem vinea prae-
dicti Calphuni. Si quis vero ex meis officialibus prae-
sens diploma infringere tentaverit, meam haud parvam
indignationem sustinebit. Praesentibus testibus. Ad
ampliolem autem fidem et firmamentum nostra con-
sueti bulla cerea munitum dedimus tibi praedicto mo-
nasterii praeposito, anno 6639, indictione IX †.

† Ioannes pro tempore Curator testis.

† Ioannes Garramune testis.

† Ioannes Caballarius Polychori cognomento filius
Byzanthii de Garramune testis.

† Constantius filius Calocyri Sergenti, qui et Cabal-
larius, testis.

† Si quis vero adversabitur ex parte mea, sive Vi-
cecomes, sive Strategus, sive quisquam alius, maledi-
ctus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, a terceni-
tis octo et decem sanctis Patribus, et poenae nomine
solvat Fisco solidos duos et septuaginta, et nihilominus
firmum et stabile remaneat praesens meum diploma.

† Gregorius filius Cali testis.

† Gilibertus Caballarius filius presbyteri Ursi te-
stis.

† Constantinus Callutzius testis.

† Scriptum manu Ioannis notarii et tabularii civi-
tatis Polychori, anno 6639, indictione IX.

1131 — Mense Octobri — Indict. X.

Geofridus filius Rhai Comitis Loritelli confirmat Radulfo praeposito monasterii S. Stephani de Nemore donationes, quas ipse et mater eius Berta pro eodem monasterio fecerant, aliaque non pauca donat praedia.

† Σιγίλλιον γενῶμενον παρ μου κήμητος ισοφρίου κήμητος ράου του λωριτέλλου και ἐπιδοῶν προς σί ραδούλφον μαίστορα τῶν ἐρημητῶν τῆς ὑπεραγίας δεστοκου και του αγιου προτομάρτυρος στεφάνου του βώσκου. μηνι ὀκτωβρίῳ τῆς ἰνδικτιωνος ι'. ἔτους ςχμ'.

Ἐπιδοῶ σοι ὁ προριθεῖς ραδούλφος και οἱ μετα σοῦ ἀδελφοί. ὅ τε ἔτος και ἀρανάδος και γίδος μενη και ρωκέριος δι' ἀρίνης ὁ ἔλθῶν μεθ' ἡμῶν. ἤλθαται προς με ἐν τῷ καστέλλῳ τῶν ἀσύλων. ὅταν ἐγὼ καρτερίσας ἐκείσαι διὰ τὸ καράβι τῶν γενούσων τὸ ἔλθόντα ἀπὸ ἀλεξάνδρειας και ρέξας εἰς τον λημάνῳ και θλασθεῖς. αἰτίσαντες μοι αἴτισην του ἐπιδοῦναι και στέρξει προς ἡμᾶς τα χωράφια και ἀμπέλα και κουλτούρας. τὰ ἄπερ οἱ ἐμοὶ μητήρ. οἱ κυρα βέρτα κομητηση και ἐγὼ συν αυτῆς προς ἡμᾶς ἀπέδωκα, ὅθεν και τα σιγίλλια προς με ἐπιδοῦνται, καγὼ δὲ τη παρακλήσει ἡμῶν συναλλαχθεῖς ἀπέδωκα και στέργω προς ἡμᾶς πάντα κατὰ και τα σιγίλλια δεῖλα ποιήσαντες, οἱ δὲ οἱ συνωριασμοὶ εἰσιν οὔτος, ἐν πρώτοις χωράφη ξευγαρίων β'. ἀπο το ρηακη τῆς ἄγκουας σάλτζας, και ἰπάγει ὁ δρόμος ὁ βασιλικὸς ἄχρι του σταυροῦ και ἀνεβήν τὸ ἴσον του σταυρου τὴν πριωνήαν και ἀποδιδῆ εἰς τὸ σύνωρον του γαλητότου και ἀνεβήν εἰς τὸ μονοπάτη, και εἰσέρχεται εἰς τὸ ριάκη του κρεπατζουνου και ἀνεβήν τὸ ρηάκη ἄχρι εἰς τὸ ποδόβουνον και καδατῖ ἰπάρχει τὸ ποδόβουνον ἄχρι εἰς το ληθάρισσεν εἰς το απικατω μερος του ἀλῶνος τρισταίνου, και κατεβήν τὸ ἴσον τῆς πριονήας ἄχρι του μονοπατίου και εὐγέννη εἰς το σκῆνον και χήνη τον οἴμβρον ἄχρι του ριάκος και κατεβήν τὸ ριάκιν του κρεπατζουνου ἄχρι τῆς ἄγκουας σάλτζας εἰς τὸν δρόμον και κλίει. ἐπιδοῶ μοι δὲ και ἀμπελον το του κουσταύλου και πανδούλφου τῷ ὄντα εἰς τὴν γούργιλαν. ἐπιδίδω δὲ και τὴν κουλτούραν τὴν ἐμὴν πρόπιαν τὴν οὔσαν ἀπικατω του τιμηρου σταυροῦ. ὡς κατερχεται ὁ δρόμος κατα μεσημβριας. ἄχρι του ριακος, και κατέρχεται τὸ ριάκη ἄχρι του αἰγιάλου. ταύτην δὲ τὴν ἐμὴν προποιαν κουλτουραν του τιμηρου σταυρου τὴν ὄντα ἐν τῇ

† Sigillum factum a me Comite Geofrido filio Comitis Rhai de Loritello, et datum tibi Radulfo magistro Eremitarum SS. Virginis et S. Protomartyris Stephani de Nemore, mense octobri, indictione X, anno 6640.

Quoniam tu praedictus Radulfus, et fratres tui Odo, et Arnaldus, et Gidus Mena, et Rogerius de Arena, qui vobiscum aderat, venistis coram me in castrum Asylorum, cum ego morarer ibidem propter navem Genuensium Alexandria profectam, quae prope portum illisa scopulis perfracta fuerat, et petiistis a me, ut donarem et confirmarem vobis praedia et vineas et culturas, quae mater mea domina Berta Comitissa et ego cum ea vobis dederam, quare ostendistis mihi etiam diplomata; ego vestrae petitioni obsecundans, dono et confirmo vobis omnia quae et sigillis diserte denotantur. Fines autem sunt hi: in primis duo agri iugera a parte rivi Aquae Salsae, et ab ita regia usque ad crucem, et ascendit recta e cruce per serram, et vadit ad fines Galeoti, et ascendit ad semitam, et ingreditur rivum Crepatzuni, et ascendit per rivum usque ad Podobunum (radices collis), et quatenus pergit Podobunum usque ad lapidicinas in areae Tristaini inferiorem partem, et descendit iuxta serram usque ad semitam, et vadit ad lentiscum, et ad receptaculum aquae pluvialis usque ad rivum, et descendit rivus Crepatzuni usque ad Aquam Salsam in viam, et clauditur. Dono etiam vineam Constabilis et Pandulfi, quae est ad Gurgillam. Do insuper meam propriam culturam sitam in inferiori parte venerabilis Crucis, ut descendit via a meridie usque ad rivum, et descendit rivus usque ad litus. Hanc autem meam propriam culturam venerabilis Crucis, sitam in pertinentiis oppidi Badulati, dono monasterio Omnium Sanctorum. Do etiam vobis vineam, quae fuit Grabuni, cum praedio inculto eiusdem Grabuni, et alterum praediolum prope Grabunum, prout vadit usque ad Chandacium A-

διακρατίση ποληχεως βαδουλατου. ἐπιδήδω προς την
μοιην τῶν ἀγίων πάντων. Ἐπιδιδῶ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ
ἀμπέλον τὸ ὑπὲρ χει τοῦ γραβίουου συν τοῦ χωραφίου
του χέρσου του αὐτοῦ γραβίουου, καὶ τὸ αἴτερον χω-
ραφίτην τὸ πλησίον τοῦ γραβίουου. ὡς ἀπάγη ἄχρι
του χανδακηρου ἀδουάλλου καὶ τὸ ἀμπέλον τοῦ αὐτοῦ
ἀδουάλλου, ὅπερ ἐφύττευσεν ὁ αὐτὸς ἀδουάλλος εἰς τὸ βα-
δουλάτου καὶ τὸν ἅγιον μηγα τῆς καλαβρίας εἰς τὴν δια-
κράτισιν βαδουλάτου· συν καὶ ἀμπέλων, καὶ χωρα-
φίων, καὶ δειδρῶν ἀγρίων τε καὶ ἡμερῶν καθὰ καὶ
ὁ μακαρίτης του πατρος μου ο κομης ράος· ἀποδωκε
του ἀπηχομένου ἀββὰ ἰωάννου. Ἐπροσθεσα ἡμῖν καὶ
τὸν αἰγιάλον τοῦ προριθέντος χωραφίου τὴν ἐπιπάτω
τοῦ τιμίου σταυρου. τῆς ἡμῆς πρόπιας κουλτούρας
τῆς προγεγραμμένης, του μηδεὶς ἔστω ἀλλεῖων ἐκεί-
σαι χωρας προσταξείως αὐτῶν, ἀνεῦ μὲν τῶν ἡμῶν προ-
πιων ἀλλήτων καὶ ἡ ἐξαιῶση τὶ οἱ θάλαττα ἔσον
δαι ἐπικρατῆ οἱ παριγιαλῆα τῆς αὐτῆς κουλτούρας
του ἔσεσθαι ἡμῶν καὶ εἰς τὴν ἡμῶν δεσποτίαν· δέδω-
κα δὲ ἡμῶν καὶ ἔταν ἐδρωνηάσθη οἱ ἐκκλησία τῶν α-
γίων παντων, βελλάνους γ'. ἐν τα ὀνοματα εἰσιν ταυ-
τα, ἰωαννης γρίκος. ἰωαννης ταβερνήτης συν του νι-
κολαου ἀδελφου αὐτοῦ. καὶ νικολαος συν του λεοντος
αδελφου αὐτοῦ. δέδωκα δὲ ἡμῖν του ποιῆσαι καὶ ἀ-
πληχεῖσαι χωρήων εἰς τοὺς ἀγίους πάντας· του ἔχην
σας αὐτὸν ἐκώλωσ· του μη στρέφειν τοινὺ ἀνδρώπω
ἀπολογία. ἀνεῦ τῶν ἡμῶν δικαίων τῆς μέσης. καὶ του
ἔστώσαι πρὸς βολίθειαν τῆς ἡμῆς χωρας καὶ πρὸς ἡμῶν.
καὶ πρὸς τοὺς ἡμοῦς κληρονόμους. κατὰ τὰ ἴδια τῆς
χώρας. ταῦτα πάντα τα ἀνωτέρω γεγραμμένα. ἐπι-
κυρῶ καὶ στέργω πρὸς ἡμῶς· καὶ εἰς τὴν υπεραγίαν
θεοτοκον καὶ εἰς τοὺς ἀγίους πάντας. ὑπερ ἀφέσεως
τῶν ἀμαρτιῶν του ἡμοῦ πατρος κομητος ράου του ἐν
μακαρια τη λήξει, καὶ ὑπερ ψυχικῆς σωτηρίας τῶν
ἡμῶν ἀδελφῶν· καὶ παντὸς χριστιανῶν, καὶ τῆς ἡμῆς·
ταῦτα πάντα ἀπεδωκα πρὸς ἡμῶς του ἔχειν σας αὐτὰ
ἀπο την σήμερον ἡμεραν καὶ εἰς τὸ ἔξει. λέγω δι ἵνα
ἀπο την τριάντην ἡμέραν καὶ ὄραν ἵνα μητις παρασλεύ-
ση ἡμῶς. ὁ δὲ παραβλεπόμενος τὴν ἡμῶν προσταξείν καὶ τὸ
παρὸν ψυχικὸν, ἦται οἱ ἡμῶν κληρονόμοι. ἦτε εἰ συνελ-
θῶτες ἀπο ἡμῶν αὐθενται· εἰ ἄλλος τις ἐξ ἡμῶν τῶν
χριστιανῶν. ἔστωσαν ἐπικατόρατη παρὰ πατρός καὶ
υιου καὶ αἰγιου πνευματος. καὶ τῶν τριῶν ἁγίων θεοφω-
ρων πατρῶν· καὶ τον ἀρχιῶνα Ἰούδα. πρὸς δὲ περισσω-
τέρην πιστωσιν καὶ ἀσφάλειαν τη οἰδη μου βούλλα

dualdi, et vineam eiusdem Adualdi, quam planta-
vit ipse Adualdus ad Badulatum et Sanctum Menam
Calabriae in pertinentiis Badulati, una cum vineis
et praediis et arboribus silvestribus et fructiferis,
quemadmodum beatae memoriae pater meus Comes
Rhaus donavit defuncto abbati Iohanni. Addidi vobis
etiam litus praedicti praedii extantis subter vene-
randam Crucem memoratae meae propriae culturae,
hoc modo, ut nemo inibi piscari audeat ex vestrum
mandato, praeter meos piscatores; et si quid eiecit
mare, quatenus litus meae culturae protenditur,
id meum meaque in potestate sit. Dedi etiam vobis
tempore dedicationis ecclesiae Omnium Sanctorum
tres villanos, quorum haec sunt nomina: Iohannes
Graecus, Iohannes Tabernita cum Nicolao ipsius fra-
tre, et Nicolaus una cum Leone eius fratre. De-
di etiam vobis facultatem faciendi et adiiciendi di-
versoria ecclesiae Omnium Sanctorum, ut ipsa li-
bere possideatis; nec quemquam hominem defen-
datis nisi persolutis meis iuribus medietatis, et ut
parati sitis ad opitulandum meae regioni, et mihi
meisque heredibus iuxta loci consuetudines. Haec
omnia suprascripta rata habeo et confirmo vobis,
et Sanctissimae Dei Genitrici, atque omnibus Sanctis
pro remissione peccatorum patris mei Comitis Rhai,
qui beatorum requie fruitur, et pro salute anima-
rum meorum fratrum et omnium christianorum et
mea. Haec omnia dedi vobis, ut ea habeatis a
praesenti tempore et in posterum, et nemo ab hac
die et hora vos molestia afficiat. Si quis vero con-
tempserit meum mandatum et praesens animae sa-
lutiferum sigillum, vel mei heredes vel quibus pu-
blica a nobis demaudata fuerint officia, vel quivis
alius e christianis, percutiatur anathemate Patris,
Filii et Spiritus Sancti, et tercentorum octo et decem
sanctorum divinatorum Patrum, et laqueo Iudae plecta-
tur. Ad maiorem vero fidem et securitatem mea pro-
pria plumbea bulla signavi, mense et indictione supra-

μολυβδῶ ἐς Φράγισα, μὴν καὶ ἰνδικτιωνί τοῖς ἀνωτέρω,
ἐν παρουσίᾳ μαρτύρων. † μαίστωρ βερνάλδος τοῦ α-
γίου πνεύματος μαρτυρ. † μαίστωρ πέτρος μαρτυρ.
† ρωπερτος σηηλλος μαρτυρ. † ἰσφρες μαλακου-
βουδάττος μαρτυρ † γιλλιαλμος πολουμερος μαρτυρ.
† γιλλιαλμος δὲ ρουνδέλλο μαρτυρ.

† μαίμων υἱος κυρου νικολαου τι προσταξει τοῦ
αυθέντου εκηρσαν το παρον σειγιλλιον τι αντι τοῦ
εμοῦ ἀδελφου.

† ἐγράφη δὲ χειρὶ ἐμοὶ λέοντος νοταρίου τῆς κέρ-
της τῆ προσταξει του αυθέντου. †

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 28.)

dictis, corani testibus. † Magister Bernaldus de San-
cto Spiritu testis. † Magister Petrus testis. † Ruper-
tus Simellus testis. † Geofridus Malacubunattus te-
stis. † Gulielmus Tolumerus testis. † Gulielmus de
Rundello testis.

† Maimon filius domini Nicolai de mandato Dyna-
stae roboravi praesens sigillum pro fratre meo.

† Scriptum est manu mei Leonis notarii Curiae
de mandato Domini.

CXII.

1132 — Mense Julio — Indict. X.

*Leo presbyter cognomento Mauroleo, Philippus filius Calocyri Iudicis, aliique de Comitoleone donant ecclesiae
S. Nicolai de Cofina praedia nuncupata de Phota in agro civitatis Orgili.*

† σύγγος χιρος ὁ πρῆσυίτερος λέοντος ὁ ἐπιλεγόμενος
μαυρολέοντος † σίγγον χειρὸς Φιλίππου ὁ υἱος καλω-
κυρου τοῦ κριτου † σίγγον χειρὸς νικήτου ὁ υἱος κων-
σταντινου του ἐπιλεγωμῆου κοιμιτῶλεοντος † σίγγον
χειρος καλωκῦρου ὁ ἀδελφος νικήτου τοῦ κοιμιτῶλεον-
τος λεγωμῆου † σίγγον χειρὸς ἀνας οἱ καὶ θυγάτηρ
νικολαου τοῦ κοιμιτῶλεοντος † σίγγον χειρὸς ἡρηγης οἱ
ἀδελφῆ ἀνας τοῦ κοιμιτολεοντος † σίγγον χειρὸς νι-
κήτου ὁ ἐγγονος τῆς ἀνας καὶ ἡρηγης, ὁ υἱος νικο-
λαου τοῦ καϊτοῦ: † σίγγον χειρὸς κωνστου ἡ σύμμιος
τοῦ ἀπηχημῆου μαυρικίου· καὶ ἀνιφια τοῦ κοιμιτῶ-
λεοντος † σίγγον χηρος λέοντος ὁ υἱος πετρου τοῦ
κοιμιτῶλεοντος: † Ἐν οἰοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ του ἀγίου πνεύματος, οἱ μῆεις ἅπαντες οἱ ἀνω-
τέρω προγεγραμμενοι, ἔπ' ἐ πρῆσβυτερος λεων ὁ ἐπιλε-
γωμῆος τοῦ μαυρῶλεοῦ καὶ μετ' ἐμοῦ οἱ οἰδιοι ἔτε
Φιλίππος ὁ υἱος του καλωκυρου τοῦ κριτου, καὶ νι-
κήτας καὶ καλωκυρης καὶ ὁ ἀδελφος αὐτοῦ νικήτῆς
του κοιμιτῶλεοῦ· καὶ ἀναν καὶ οἱ ἀδελφῆ αὐτῆς ἡ-
ρήγη ἐμῆως· καὶ νικήτας ὁ ἐγγονος αὐτῶν, καὶ κω-
στοῦ οἱ σύμμιος του μαυρικίου, καὶ πέτρου ὁ υἱος
λέον λεγομῆνοι οἱ πάντες ἐκ τῶ γένος τοῦ κοιμιτολέου:
φενωμῆνα οἱ μῆεις ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω τῶ οἴφες προγε-
γραμμενοι οἱ τὰ σίγγα τῶν τιμῶν καὶ ζωόποϊῶν σταυ-
ρῶν οἰδιοχειρος καθηπογράφαντες, τὴν παρουσαν ἐγγρα-

† Signum manus presbyteri Leonis cognomento
Mauroleonis. † Signum manus Philippi filii Calocyri
Iudicis. † Signum manus Nicetae filii Constantini
cognomento Comitoleonis. † Signum manus Calocyri
fratris Nicetae cognomento Comitoleonis. † Signum
manus Annae filiae Nicolai Comitoleonis. † Signum
manus Irenes filiae Annae Comitoleonis. † Signum
manus Nicetae nepotis Annae et Irenes, filii Ni-
colai Caiti. † Signum manus Constantiae uxoris
quondam Mauricii et consobrinae Comitoleonis. † Si-
gnum manus Leonis filii Petri Comitoleonis. † In
nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos
omnes suprascripti, scilicet Leo presbyter dictus
de Mauroleone, et una mecum mei consanguinei
Philippus filius Calocyri Iudicis, et Nicetas, et Calo-
cyrus eiusque frater Niceta de Comitoleone, et
Anna eiusque soror Irene, similiter et harum nepos
Niceta, et Constantia uxor Mauricii, et Petrus fi-
lius Leonis, qui omnes dicimur de genere Comi-
toleonis, et propria manu signa venerandae et vi-
vificae crucis supra exaravimus, nulla necessitate

Φον ἀπλῆν καὶ καθαρὰν ἀφηρῶσιν πιπέμεθα, πρὸς τὸν πανσῆπτον ναῖν καὶ ἅγιον τοῦ οἰοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιερέως νικολάου τοῦ ἐπιλεγόμενου τοῦ κοφινᾶ, ἐκτὸς πάσης ἀναγκῆς καὶ βίας καὶ οὐκ ἀρχοντικῶς καὶ ἐξουσία τυρανικῆ, ἀλλὰ ἀγαθῆ ἡμῶν προέροι καὶ ὑπὲρ ψυχῆς καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἡμῶν γενιτέρων καὶ ὑπὲρ λυτροῦ καὶ ἀφέσεως τῶν ἡμῶν ἀμαρτιῶν, δι' ἧς ὁμολογοῦμεν ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω προγεγραμμένοι ἀφίερωντες τὰ χωράφια ἡμῶν τὰ ἐπιλεγόμενα τοῦ Φωτᾶ τὰ περιέχοντα ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας, εἰς τὴν διακρίτησιν τοῦ θεοῦ οἰοῦ ἀσπίδος ὀργίλου ὑπάρχει μὲν τὰ συνώρια τῶν τιούτων χωραφίον, καὶ οἱ κρατιστῆς αὐτῶν, κατὰ μὲν ἀνατολᾶς τῷ πιγάδῃ τῷ ἐπιλεγόμενῳ τοῦ μετζονᾶ, ὁ καὶ σινορὶ τοῦ μοναστηρίου, καὶ ὡς ἀνερχεται μέχρι τοῦ οἰσᾶ ἕως τοῦ νοιῶς, κατὰ τῆς δόσεως, καὶ ὑποστρέφεις τιούτος νοιῶς, κατὰ ἄκτρον μέχρι τοῦ ἔξιν νοιῶν, καὶ ἡθ' οὕτως κατερχομένου τοῦ στρογγίλου νοιῶν, ἀριστερᾶ μέχρι τῆς λιόπετριδος, καὶ μέχρι τοῦ ριακού τοῦ κατὰ ἴσα τῆς λιόπετριδος, καὶ ὡς κατερχεται τῷ τιούτῳ ριάκῃ, καὶ κρούη εἰς τὸν πύρον ἀπανῶθεν τοῦ καστέλλου τοῦ λεγόμενου τοῦ μυροῦ καὶ ἡθ' οὕτως ὑποστρέφει οἱ ὁδὸς τοῦ μοναστηρίου, κατὰ μὲν ἀνατολᾶς μέχρι εἰς το ριακὴν το μέγα ὑπὲρ ἐστὴν τῷ σινώριον τοῦ μοναστηρίου, καὶ ἀνερχεται ὁ ριάξ ὁ τιούτος, μέχρι εἰς το πιγάδῃ τοῦ μετζονᾶ τῷ προγεγραμμένῳ, καὶ οὗτος ὁ περιορισμὸς αὐτῶν τῶν χωραφίον, τὰ δὲ ἕτερα χωράφια τὰ ἀπομεινῶντα ἀπο τῷ ριάκῃ τῆς λιόπετριδος τὰ λεγόμενα τοῦ Φωτᾶ ἡμῶν ἡμᾶ, καὶ τῶν ἡμῶν κληρονομίον, καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἐφημεῖ ἐστῶ του περιορισμοῦ χωραφία ἀφίερουμενα εἰς τὸν ἅγιον ναῖν τοῦ οἰοῦ πατρὸς ἡμῶν νικολάου καὶ εἰς τὸν οἰοῦμενον κυρ κοσμῶν καὶ πνευματικῶν ἡμῶν πατέρᾳ, ὑπὲρ λυτροῦ καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἡμῶν γενιτέρων, καὶ ἡμῶν πάντων τῶν σὺν κληρονόμων καὶ ἀναφέρειν ἡμᾶς ἐν τῷ ἁγίῳ ἀνεμακτῷ θυσίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτυχοῖς οἱ δὲ μετέπιτα ἐν κερῶ, ἢ χρῶν μεταμελοῖ γενόμεθα εἰ ἡμεῖς εἰ ἐν τοῖς ἡμεῖς κληρονόμοις εἰ καταδοχοῖς, εἰ προβλημῶν προσώπων, ἢ ἂ ὑπάρχει καὶ κατηρῶμενος παρὰ κυρίου θεοῦ παντοκράτωρος καὶ τῆ ἀρχ καὶ τῷ ἀναθέματι τῶν τιῆ ἁγίων θεοφῶρων πατρῶν καὶ κληρονομῶν δε τῆν καὶ τῆν μερίδα ἰουδα τοῦ πρωτότου, καὶ ζημιούσθαι πρὸς τῷ διμῶσιον ἰουματὰ σκυφάτα χρυσου λς', καὶ εἰ ἔστος μὴ ἀκουίστωσῶν, ἀλλ' ἐχῆτω ὁ ἅγιος ναῖς

vel vi, aut aliqua tyrannica potestate et imperio compulsi, sed de libera nostra voluntate et pro salute animae ac remissione peccatorum nostrorum parentum, et pro redemptione ac remissione nostrorum peccatorum, praesens instrumentum facimus purae et simplicis oblationis sanctae ac venerabili ecclesiae sancti patris nostri et archiepiscopi Nicolai dicti de Cofina, quo declaramus nos omnes suprascriptos offerre terras nostras dietas de Phota, quas de paterna hereditate possidemus in agro civitatis Orgili a Deo custoditae. Sunt autem eorumdem praediorum fines et pertinentia: ad orientem puteus qui dicitur de Metzona, et finitimus est monasterio, et ut ascendit recta usque ad collem occidentem versus, et deflectit idem collis septentrionem versus usque ad Acutum Collem, et ut descendit sinistrorsum collis in rotundum verticem desinens usque ad Liopetram, et usque ad rivum, qui decurrit iuxta Liopetram, et ut descendit idem rivus usque ad vadum, quod est supra castrum dictum de Myro, unde deflectit via monasterii ad orientem usque ad rivum magnum, qui est finis monasterii, et ut ascendit hic rivus usque ad puteum supradictum de Metzona. Atque hi sunt praedictorum praediorum fines; reliquae vero terrae, quae dicuntur de Phota, posita trans rivum Liopetrae, in mea meorumque hereditate potestate remaneant. Hi quidem, ut diximus, sunt fines terrarum, quas offerimus sanctae ecclesiae sancti patris nostri Nicolai, et domino Cosmae hegumeno, et spirituali patri nostro, pro redemptione ac remissione peccatorum nostrorum parentum nostrorumque omnium coheredum, et ut nostri commemoratio fiat in sancto et incruento sacrificio, et in sacris diptychis. Si vero deinceps aliqua occasione vel tempore huius oblationis poenituerit, aut nos, aut aliquem ex nostris heredibus et successoribus, aut quaecumque personam, maledictionem habeat a Deo omnipotente, ac maledictionem et anathema a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et partem cum Iuda proditore, et poenae nomine solvere debeat Fisco publico aureos solidos scyphatos sex et triginta, et nihilominus nequaquam audiatur, sed a praesenti die ac hora in omne deinceps futurum tempus sancta ecclesia dominium et potestatem habeat, quam per hanc o-

τω κύρος ὡς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀφίερωσιν παρ ἡμῶν διλιφῶς ἀπο τῆς παρουσίας ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τοὺς ἐξῆς ἀπαντας καὶ διηγεκῆς χρόνους, πῆν καὶ πρᾶττειν ὁ καθῆς οἰγοῦμενος τῶ κέρδος τοῦ μοναστηρίου, καὶ ἧς ἐμφάνειαν ἐπιδικνοῖν, ἐγραφε δὲ ὁ παρῶσα ἀφίερωσις δια χειρὸς λεοντος νοταρίου καστέλλιου ἕργιλου καὶ διακρατίσεως τοῦ ἀγίου αὐθεντου ἡμῶν καὶ εὐσευῶς ρωγερίου ριγῶς· μηνὶ ἰουλίῳ τῆς ἰνδικτιωνος ἰ', εἰσους 58μ', παρῶσα τῶν ἀξιόπιστων μαρτυρῶν †††

† γόδινης στρατιγῶς, παρακλιθεῖς ὑπο τῶν τιουτων κληρονομῶν μαρτυρ ὑπεγραφε οἰκειᾶ χειρὶ.

† κοστα ραβιουσου μαρτυρ.

† ἰωαννης ἱερεὸς υἱὸς γόδινου στρατηγος μαρτυρ.

† νικητᾶς ὁ υἱὸς τοῦ μαυρικίου τοῦ ἀπηχομένου μαρτυρῶ καὶ στέργῳ τὴν τιαυτην κληρονομίαν εἰς τὸν ἅγιον νόον †.

† γουλλιάλμος τοῦ καρρικᾶτου μαρτυρ ὑπεγραφε τὸν τιμιον σταυρῶν.

† νικητᾶς τοῦ μουκατοῦ μαρτυρ ὑπεγραφε τὸν τίμιον σταυρῶν.

† ἡλίας τοῦ Φηλωκαλου μαρτυρῶ τον τιμιον σταυροί.

† στέφανος τοῦ μύρου τοῦ λούππουλου μαρτυρῶ τον τιμιον σταυρον.

† πετρος τοῦ κυνερτιώτου μαρτυρῶ τὸν τίμιον σταυρον.

† λεων νοταριος τὴν παρῶσαν ἀφίερωσιν ἐπηξᾶ μεν καὶ ἐτη εἰμη μαρτυρ †††.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 35.)

blationem a nobis accepit, et unusquisque monasterii praepositus faciat de supradictis terris quod utilitas eiusdem monasterii requiret. Et ut omnibus notum id fiat, scriptum est praesens oblationis instrumentum manu Leonis notarii castelli Orgili, et ditionis sancti domini nostri et pii regis Rogerii, mense iulio, indictione X, anno 6640, in praesentia fide dignorum testium †††.

† Godinus Strategus, requisitus ab huiusmodi heredibus, testis propria manu subscripsi.

† Consta Rabiosus testis.

† Ioannes presbyter filius Godini Strategi testis.

† Niceta filius quondam Mauricii testis sum, et roboro huiusmodi hereditatis oblationem factam sanctae ecclesiae †.

† Gulielmus de Carricato testis venerandam crucem subscripsi.

† Niceta de Mucato testis venerandam crucem subscripsi.

† Elias de Philocalo testis sum per venerandam crucem.

† Stephanus filius Myri de Luppulo testis sum per venerandam crucem.

† Petrus de Cibertiota testis sum per venerandam crucem.

† Leo notarius praesentem oblationem scripsi et insuper testis sum †††.

CXIII.

(1133 — Indict. XI.)

Enumeratio furtorum, quae monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo eiusque territorii hominibus facta sunt a Roberto filio Riccardi per latrones ab eo in castro Nohae constitutos.

† καὶ τοῦτῶ ἐστὴν τὸ πράγματα· τῶ ἀπερ ἐποίησεν κλέψειν ρωυέρτος υἱὸς ριγκάρδου ἐκ τῶ μοναστηρίου τοῦ κύρ ζωσίμου· ἀπὸ τῆς ἐπέλασεν τὴν χώραν ὁ παῦν ὑπέρλαμπρος καὶ ἅγιος ἡμῶν δεσπότης· ὁ μέγας ρίγας· κύριος ρωκέριος· δεσπότης σύκελλας· καὶ κάλαυρίας· καὶ λωγγειναρνας· καὶ πάσης τῆς οἴκουμένης, κύριος ὁ θεὸς δώσει αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· δια τὸ δίκαιον τῶ κρατειν πανταχοῦ· ἀπὸ τοῦ 58λς

† Latrociniorum enumeratio, quae auctore Roberto Riccardi filio facta sunt monasterio Cyr-Zosimi, ex quo regionem occupavit clarissimus et sanctus dominus noster magnus rex dominus Rogerius Dominus, Siciliae Calabriae et Longobardiae et totius orbis, quem det ei Deus possidendum, ut iustitia ubique gentium dominetur, ab anno 6636, indictione VI. Latrones primum constituit in ca-

ιτους ινδικτιωνος ε'. εν πρώτοις εδωκεν κλέπταις· εις τὸ καστέλλιον τῶν γῶν· ἔπου ἔκλεψαν τα νοῖδια τῆς μονῆς· νικόλαον τῶν φαβάλων· καὶ ρωυέρτον μετ-ζαμέσαν· καὶ υαλδουῖνον του πρεσβυτέρου· χαριυέρτου· καὶ ιωαννη μετζαρούζαν· ιωαννη τρογκελλίτην· καὶ ἀναστάσιον τοῦ ἀργύρου· τουτοι οἱ προγεγραμμένοι οἰσιν οἱ κλέπταις τῶν υωιδίων· του μοναστηρίου του κυρ ζωσίμου· καὶ τῶν ἀνδρῶπων τοῦ μοναστηρίου τῆς ὑπεραγίας θεοτοκου του κυρ ζωσίμου· καὶ εν πρώτοις· ἔκλεψαν του ἀνδρωπου του μοναστηριου· οἰόματι· γυλιυέρτου· νοῖδια κεφαλαία· ἔσον ἔχρηξεν νομισματα γ'· καὶ του πρεσβυτέρου λεοντος νοῖδια α'. ὅσον εχρηξεν νομισματα β'· ἡμισι· γουλλιελλμου· μαλου ποῦνγτου νοῖδια α'. νομισματα γ'· καὶ πέτρου τῆς πώλλας νοῖδιον ἑνα· νομισματα γ'· καὶ πρώπεια του μοναστηρίου· καιφαλαια γ' ὅσον εχρηξασιν νομισματα η'· καὶ ιωαννου κτειστι νοῖδιον α'. ὅσον εχρηξεν νομισματα β'· ἡμισι· καὶ τουτοι οἰσιν οἱ κλέπταις τῶν χοιριδίων του μοναστηρίου· καὶ τῶν πρωνάτων· ιωαννης ὀλλιόντεστα· καὶ ἔτος· καὶ ρωκίριος του υιδέλει· καὶ λαυδρίς· υιος ιωαννου του ρουγτοῦδου· τουτα οἰσιν τα πρώματα· του δωμεστικου ἀνδρωπου του μοναστηριου ἔκλεψασιν κεφαλαια ε'. καὶ τοῦ ἀργέντι κεφαλαια γ'. τοῦ μοναστηριου κεφαλαια ε'. καὶ τουτα οἰσιν τα χοιριδια τα ἐκλέψασιν ἐκ τοῦ μοναστηρίου κεφαλαια ρν'· καὶ ἐκ τα ρν'· ἔστρεψαν κεφαλαια ρι'· καὶ τα ἄλλα κρατοῦσι· καὶ τῶν ἀνδρωπων του χωριου κεφαλαια δ'. τοῦ πρεσβυτέρου λεοντος· καὶ οὔρσου πιθήκου α'. καὶ υασιλειου φλωρίτου α'. τουτα εσφαξεν καλωκυρις χωράκις· καὶ ἰωρδάνης του πρεσβυτερου χαριυερτου· ἔταν ὑπῆρχον ἔξουσιασταί· ὁμοίως καὶ τοῦ καλῶ ἀνδρωπου του μοναστηρίου ἔκλεψεν ὁ χρηστωγένης· καὶ ὁ ἀδελφὸς γεῦργιος υιοι του κραυαρα νοῖδιων κεφαλαια ε'. ἔσον εχρηξασιν νομισματα η'· τουτα πάντα ἔχασεν τὸ μοναστήριον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου του κυρ ζωσίμου παρὰ του κυρ ρωυέρτου υιου ριγαάρδου· καὶ τῶν κλεπτῶν αὐτου τῶν προλεχθέντων ἀπὸ του προγραφέντος ἔτους· καὶ ινδικτιωνος· ἀχρη του νῦν.

stello Nohae, ubi boves abstulere monasterii, Nicolaum de Fabalibus, Robertum Metzamesam, Balduinum filium presbyteri Chariberti, Ioannem Metzarusam, Ioannem Troncellitam, et Anastasium Argyri filium: hi sunt, qui monasterii Cyr-Zosimi boves abegerunt, et hominum monasterii Sanctissimae Deiparae de Cyr-Zosimo. Et in primis Giliberto homini monasterio addicto abstulere bovem unum aestimatum numismatis tribus: presbytero Leoni bovem unum aestimatum numismatis duobus et dimidio: Gulielmo Malopuncto bovem unum numismatis tribus: et Petro de Polla bovem unum numismatis tribus: monasterio boum capita tria numismatis octo: et Ioanni Ctistae bovem unum numismatis duobus cum dimidio. Praedones vero suum et ovium monasterii hi sunt: Ioannes Olliontesta, Otus, Rogerius filius Bideli, et Landrus filius Ioannis Rotundi. Atque oves quidem sunt, Domestici hominis monasterio addicti capita quinque, Argenti tria, et monasterii quinque. Sues vero, quos monasterio abriperunt, sunt capita centum quinquaginta, quorum centum ac decem restitutis, reliqua adhuc detinent. Hominibus de casali (Cyr-Zosimi) abstulere quatuor capita, presbytero Leoni, et Urso Simio unum, et Basilio Florito unum, quae iuglaverunt Calocyros Coraces, et Iordanes presbyteri Chariberti filius, quando in potestate erant constituti. Similiter et Calo, qui monasterio addictus erat, Christogenes eiusque frater Georgius Cravarae filii boum capita decem surripuerunt, quae aestimata sunt numismatis octo. Haec sunt omnia damna, quae monasterio Sanctissimae Deiparae de Cyr-Zosimo intulerunt dominus Robertus filius Riccardi, et praedicti eius latrones, ab anno et indictione superscriptis ad hanc diem.

CXIV.

1133 — Mense Octobri — Indict. XII.

Philippus Protospatharius et Strategus Hieracii et Styli constituit fines inter praedia Stephani Maleini et Eremitarum.

† τὸν οκτουβρίον μηνά της ιβ' ινδικτιωνος ἀπήλ-
θων καγὼ Φίλιππος πρωτοσπαθαρῖος καὶ στρατηγὸς
ἱερακος καὶ κάστρου στύλου μετὰ τοὺς ἀρχοντας της
χωῖρας, λέγω δεῖ, κυροὶ ροπερτον μουσχατόν· καὶ του-
σταίνου, νικύλαον δούρρηγ· καὶ νικύλαον ουρσον λέον-
τα· νοτάριον ροκέριον του σκλαβωπατρου· πέτρον τοῦ
γούσσιας· καὶ πέτρον μονώσκυλλον· εἰς τὸ ἰδεῖν τα
σύνωρα τῶν χωραφίων που κυροὶ στεφάνου μαλεῖνου·
ἀπερ ἐκράτει ὑπο σιγίλλιον, ὁ αὐτοῦ πενήτηρός, κύρος
χαρτουλάριος· καὶ ἀπ' αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς κύρος στέφανος·
καὶ υπέδειξαν ἡλὴν τα σύνωρα. ὅτι νοταριος ροκέριος ὁ
σκλαβωπέτρον· καὶ πέτρος γούσσιας· καὶ βασίλειος ρι-
τζος· καὶ πέτρος μένωσκυλλος· λέγοντες ὅτι ἐν τῷ κε-
ρῶ νοταριου ἰωαννου του μηνά, ὅτος αὐτοῦ στρατη-
γούστύλου· ἀπέστειλε τοὺς γέροντας ταύτης της χω-
ρας, προς τὸ ἀναστῆρῆσαι τα σύνωρα των πρωρι-
θειτων χωραφίων· τα τῆς ματρεμίας, καὶ του
αγιου ἀνδρέου· υπήρχον δε· χριστωφόρος μονώσκυλ-
λος· καὶ νικύλαος τζαγγάρμπωλλος· λέων γεννάρω-
πολλος, καὶ νοτάριος θεόδωρος καρβούνης ἀσκινος ρι-
τζος. οἵτινες υπέδειξαν τα σύνωρα οὕτως· ἀπο μὲν ἀ-
νατολῆς. ὁ μέγας ριάξ, ὡς χωρίζουν τα δύο βουνίτζια
καὶ ἐρχεται ἡ ἰσῶτης τῶν δύο βούνων καὶ σκίβη τὸ
ῶρος, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν μέγα ριάκα, τὸν κατα-
βείοντα ἐκ τὸ πηλικκιάνον· κακεῖθεν ἀνέρχεται τὸν αὐ-
τὸν ριάκαν ἀχρι εἰς τὸν δρώμον, ἐνθά ἐστίν, ὁ παλῆός
Φραγμός· καὶ υποστρέφει ὁ δρωμος, ἀχρι τοῦ στενοῦ,
του αγιου ἀνδρέου· κακεῖθεν ἀνέρχεται το βουνί, καὶ
ἀποδίδει εἰς τὴν κεφαλήν του βουνοῦ, ἐνθά τὴν ἐναρ-
ξιν ἐποιήσαμεν· καὶ συνέλει· τα δε της ματρεμίας
ἐχώρισαν οὕτως, ἀπο μὲν ἀνατολῆς, ὁ ἀνω βουνός,
καὶ κατέρχεται ἡ προνεῖν τὸ ἴσω, ἀχρι του ποτα-
μοῦ της ματρεμίας, καὶ ἀνέρχεται ὁ αὐτος ποτα-
μός, ἀχρι εἰς τὸ πῶδα του μεγαλου βουνοῦ· κακεῖθεν
ἀνέρχεται μέσωθεν της πλαγίας καὶ ἀποδίδει εἰς το
βουνιτζι· κακεῖθεν ἀνέρχεται τὸ ἴσον ἀχρι του μεγα-
λου βουνοῦ, του λογομένου καστελλου βέτερου· καὶ
ἀπέρχεται τὸ αὐτὸ βουνί, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν πρω-

† Mense octobri, XII indictione. Cum ego Phi-
lippus Protospatharius et Strategus Hieracii et civi-
tatis Styli ivissem una cum proceribus regionis, vi-
delicet domino Ruperto Muschato, et Tustaino, Ni-
colao Durre, et Nicolao Ursoleone, notario Rogerio
de Slavopetro, Petro de Gussia et Petro Monoscillo
ad inspiciendos fines praediorum domini Stephani
Maleini, quae ex diplomate possidebat ipsius socer
dominus Chartularius, et ex ipso (*acceperat*) idem
dominus Stephanus ; ostenderunt nobis fines nota-
rius Rogerius de Slavopetro , et Petrus Gussia ,
et Basilius Ritzus, et Petrus Monoscillus , dicentes
quod, tempore notarii Ioannis Menae, cum ipse es-
set Strategus Styli , misit seniores ipsius regionis ,
ut describerent fines dictorum praediorum , quae
erant Matremonae et Sancti Andreae: hi autem fue-
runt Christophorus Monoscillus, et Nicolaus Tzan-
garopollus, Leo Gennaropollus, notarius Theodorus
Carbuna et Ascinus Ritzus, qui fines tales esse re-
tulerunt : ab oriente extat magnus rivus , ut di-
vidunt duo clivuli , et vadit iuxta duos colles , et
descendit per montem, et vadit ad magnum rivum,
qui descendit a Pilicciano , et illinc ascendit idem
rivus usque ad viam, ubi est antiqua sepes, et re-
vertit via usque ad angustum transitum S. Andreae,
et illinc ascendit collis et vadit ad verticem collis, un-
de initium duximus, et clauditur. Quae autem (*prae-
dia*) erant Matremonae sic dividerunt: ab oriente col-
lis superior, et serra descendit recta usque ad flumen
Matremonae, et ascendit iuxta ipsum flumen usque
ad radicem magni collis, et illinc ascendit per me-
dium Plagiae, et vadit usque ad clivulum, et illinc
ascendit recta usque ad magnum collem dictum Ca-
strum Vetus , et procedit idem collis, et vadit ad
praedictum collem, qui est ad orientem, unde prin-
cipium sumpsimus, et clauditur. Hos autem omnes
dictos fines confirmavit magister Eremitarum domi-
nus Sicheris , et qui secum interfuerunt Eremi-

ριθέντα βουνίν, τὸν κατα ἀνατολῆς, ὄθεν τὴν ἐναρξίν ἐποιήσαμεν; καὶ συνελθὶ τὰυτα τα πρῶριθεντα σύνωρα ἅπαντα ἐστέρξει ὁ μαίστωρ τῶν ἐρημίτων κύρος σύχρηίς· καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐρεθέντες ἐρημίτες· λέγω δεῖ, ὁ γέρον κύρος ροκέριος· καὶ ὁ πρεσβύτερος ἄλβε-
 ρίς· γουίδος μανιακῆς· καὶ βρούνος ὁ κελλεράριος· ἐνόπιον καμοῦ Φιλίππου στρατηγού καὶ πέτρου μαίστρου στύλου· καὶ κύρου τουσταίνου· ἐπιμένειν αὐτος ἀναμεταξὶ αὐτῶν καὶ τοῦ κύρου στεφανου· μὴ ἐναντιού-
 μινος, μήτε ὑπ' αὐτῶν μητ' ὑπο τῶν αὐτῶν ἀνθρω-
 πων· διότι ὁ κύρος στέφανος ἐγογγήξεν κατ' αὐτῶν, ὅτι κατέλαβον τὰ αὐτοῦ σύνωρα· καὶ κατήραξαν ἀπο τῶν αὐτοῦ χωράφιων· δια τούτο ἀνιστορηθήσαν τα σύνωρα ὑπο τῶν παζευρεθέντων γερώντων τῆς χώ-
 ρας καὶ ἐστέρχθησαν ὡς δεδεῖλωται ἐκ τα ἀμφότε-
 ρα μέρει καλωθελῶς· μηγι καὶ ἰνδικτιωνι τοῖς προ-
 γραφείσι ἔπει πχμβ'.

† τοῦσταίνος καβαλλάριος στύλου μαρτυρ υπεγρα-
 ψα τῶν τίμιον σταυρόν. † πέτρος μαίστωρ καστέ-
 λλου στύλου μάρτυρ υπέγραψα τὸν τίμιον σταυρόν.
 † ρωκέρτος μουσχατος μάρτυρ υπέγραψα τὸν τίμιον
 σταυρον. † νικολαος δουρρίσ μαρτυρ. † πέτρος μο-
 νοςκηλλος μαρτυρ υπεγραψα. † ρωκεριος σκλαυοπι-
 τρος ἐυρέδεις ἐν τη τοιαυτη διαχορίσι τῶν χωραφίων
 μαρτυρ υπεγραψα οικιοχειρως. † Φιλίππος ριθφυκτός
 πρωτοσπαδάριος καὶ στρατηγός ἱέρακος υπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 29.)

tae, videlicet, senex domianus Rogerius, et presbyter Alberis, Guido Maniaces et Brunus Cellerarius, coram me Philippo Stratego, et Petro Magistro Styli, et domino Tustaino, ut sic maneant inter (praedia) ipsorum et domini Stephani, nemine ex ipsis vel hominibus eorum adversante, quia dominus Stephanus contra eosdem querebatur, propterea quod in eius fines invaserant, et partem praediorum occupa-
 verant. Ideo statuti sunt fines a senibus regionis qui interfuerunt, et confirmati, prout declaratum est, utrinque bona voluntate, mense et indictione suprascriptis, anno 6642.

† Tustanus Caballarius Styli testis subscripsi venerandam crucem. † Petrus Magister Castri Styli testis subscripsi venerandam crucem. † Rupertus Muschatus testis subscripsi venerandam crucem. † Nicolaus Durre testis. † Petrus Monoscillus testis subscripsi. † Rogerius Slavopetrus, qui interfui huiusmodi praediorum terminationi, testis subscripsi propria manu. † Philippus Rithphycetus Protospatharius et Strategus Hieracii subscripsi.

CXV.

1134 — Mense Novembri 20 — Indict. XIII.

Leo Tabernise, Leo Thepente et Nicolaus filius Michaelis ex mandato demortui Michaelis de Cicere tradunt monasterio S. Mariae de Pertusia fundum situm prope ipsum monasterium.

† σημειον χηρός λέον ταβερνήσε υἱος τοῦ Φοτη.
 † σημίον χηρός λέον υἱος τοῦ θέπεντε.
 † σημίον χηρός νικολαου υἱος μιχαηλ του πρεσβυ-
 τερου διμητρι· οἱ καὶ ἐπίτρωποι του μακαριωτάτου
 μιχαηλ υἱος του βιταλη του κίκερε· τοὺς τιμήρους
 σταυρους ποζξαντες, οἰκία ἡμων γνωμη καὶ αγαθη
 πρὶ ἐρέστη· Φαίνωμιδα εἰμεῖς, οἱ προγεγραμμενοι· καὶ
 ἐνέγκωμεν καὶ πρὸσφέρωμεν ἐν χοραφίον εἰς την αγίαν
 ἐκκλησίαν τῆς αγίας μαρίας τῆς περτωῦσας τὸ ἴτον

† Signum manus Leonis Tabernise filii Photi.
 † Signum manus Leonis filii Thepente.
 † Signum manus Nicolai filii Michaelis filii pre-
 sbyteri Demetrii. Nos suprascripti de mandato bea-
 tissimae memoriae domini Michaelis filii Vitalis de
 Cicere, qui venerandas cruces exaravimus de no-
 stra sententia et recta deliberatione, concedimus
 et offerimus sanctae ecclesiae S. Mariae de Per-
 tusia territorium, quod erat eiusdem Michaelis Ci-

του μακαριοτατου μιχαηλ του κίκερε ἔτη , ἔκρηεν
διὰ τῆν αὐτου ψυχὴν ἔτι αὐτος ὁ μιχαηλ ἔκρινεν ,
ἵνα ἐκάμνωμεν χαρτῆν εἰς τὴν αγίαν ἐκκλησίαν. τῆς
περτουσας· καὶ κῆται τὸ χωραφίον τοῦτο· ἐπικάτω
τὰ ἀμπέλια· τοῦ χορήου τῆς αγίας μαρίας τῆς περ-
τούσας· ἔστιν δε ὁ περιόρισμος του αὐτου χωραφίου
ἀπο μέρος ἀνατολικὸν συνορη· μαρίνος υἱος ἰωαννου
Φασανῆσε· καὶ ἀπὸ δύση· σέργι· τῆς βάλλες· καὶ ἀπο
ἄκτρον ὁ αὐτος σέργι· τῆς βάλλες· καὶ ἀπὸ μεσου-
βρία ὁ αὐτος σέργι· τῆς βάλλες· καὶ ἡμεῖς οἱ προγε-
γραμμένοι ἐπίτροποι· ἐποιήσαμεν τω παρὸν ἐγγραφον
καὶ ἀλιθινῆν χαρτῆν εἰσδέξαι· ἵνα ἔχει , ἐξουσίαν ἡ
ἐκκλησίαν τῆς αγίας μαρίας τῆς περτουσας· γένη πο-
νὴν πουλὴν· χαρίζην ἀνταλλάττειν· καὶ ποιήσαι ὡς
βύληται ὡς κυριος καὶ ἐξουσιαστος· ἔαν δὲ Φανὴ πο-
τε καιρῶ χροῖω τίς ἀνθρωπος ζιτοντα ἡ δίκας βάλλ-
λη ζημιοδηγῶ εἰς τὸ διπλουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ
εἰς τὸ δημοσιον λς' νομισματα· καὶ ἄκον συχαση καὶ
μὴ βουλωμενος· Ἐν παρουσια καλῶν μαρτυρῶν μαρ-
τυρ † βιτάλης υἱος του καλλέο· μαρτυρ † ρικκαρδος
υἱος νικολαου βιτζιούσου· μαρτυρ † ρικκαρδος βουρρε
εγραφη δια χειρος βασιλείου ἰωταριου υἱος του κω-
μητος του πρεσβυτερου ἀνανία· ἐπι· σχμγ'· ἰνδικτιωνι
ιγ'· μηνι νομβριω εἰς τὰς κ'· ἡμερα γ'· ὡρα γ'· ἐν
τοῖς κειροῖς του ἐνδοξου κομητος νικολαου καὶ μαϊστῆ-
ρος τῆς ολιδας· λέον υἱος νικιφορου· καὶ πρηόρης ὁ
ἐστὶν ἡγουμενος· τῆς αγίας μαρίας τῆς περτουσας γα-
δηλίτους †.

cere beatæ memoriæ, qui pro animæ suæ salutē
mandavit, ut instrumentum huius oblationis confice-
remus sanctæ ecclesiæ de Pertusia. Situm vero est
huiusmodi territorium infra vineas casalis S. Ma-
riæ de Pertusia, his finibus comprehensum: ad o-
rientem finitimus est Marinus filius Ioannis Phasa-
nise; ad occidentem Sergius de Valle; ad septen-
trionem et meridiem idem Sergius de Valle. Nos
autem suprascripti, ut ipse nobis mandavit, fecimus
praesentem chartulam et verum instrumentum, ut ec-
clesia S. Mariæ de Pertusia, tanquam hera et do-
mina, habeat potestatem arandi, vendendi, donandi,
permutandi et faciendi de ipso territorio quodcum-
que voluerit. Quod si occasione vel tempore aliquo
quisquam surrexerit volens illud repetere, aut li-
tem intendere, poenae nomine duplum solvat eccle-
siae, et publico Fisco numismata sex et triginta,
et invitus nolensque sileat. Praesentibus probis testi-
bus. Testis † Vitalis filius Caloleonis. Testis † Ric-
cardus filius Nicolai Vitziusi. Testis † Riccardus Bur-
re. Scriptum manu Basillii notarii filii Comitis filii
presbyteri Ananiae, anno 6643, indictione XIII, die
XX mensis novembris, feria III, hora III, tempori-
bus gloriosi comitis Nicolai, et magistri Olithae Leo-
nis filii Nicephori, et prioris seu praepositi S. Ma-
riæ de Pertusia Gadileti †.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 37.)

CXVI.

1135 — Indict. XIII.

*Maria Phongiola donat ecclesiae S. Mariæ de Cofina vineam positam prope civitatem Ursuli
in loco nuncupato Feraviva.*

† σίγνον χειρος μαρίας θυγατερος του σερ Φονγ-
γιόλου.

† Ἐν ὀνοματι του πατρος και του υἱου και τοῦ
αγίου πνευματος· ἐγὼ ἡ προγραφήσα μαρία ὁ το σίγ-
νον τὸν τιμιον καὶ ζωπιὸν σταυρον τῆ εἰκοῖα μου
χειρὶ ποιήσας το δε ἕφος δια χειρος του νοταριου τῆν
παρουσαν ἐγγραφον και τελίαν ἀφῆρῶσιν ποιῶ εἰς
τον πάνσεπτον ναὸν του αγίου νικολαου κοφινὰ ὑπερ

† Signum manus Mariæ filiae domini Fongioli.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Ego suprascripta Maria, quae signum venerandae et
vivificae crucis propria mea manu exaravi, nomen
vero manu notarii, praesenti instrumento plenam
concessionem facio venerabili ecclesiae S. Nicolai de
Cophina pro redemptione ac remissione peccatorum

λυτρον και ἀφέσεως των αμαρτιων των ημων γω-
ναίων και τῆς αμαρτωλῆς μου ψυχῆς ἀμπελιον ἄπερ
εχω εκ πατρικῆς μου κληρονομιας εις τῆν περιοχὴν
του αστειος ορζουλου εις τῆν τοποθεσιαν του Φεραυίου
ἔσσον και οίων ἐστίν τιν μυραν του πατρος μου συν
τα ημεροδέδρια τα ἠντα ἐκεῖσε πλησίον του ἀμπέ-
λιου του δέκαρχου και του κυρο γιωσφρεδου πρω-
τοπαπα τουτο δὲ ἀφειρώω και ἀπόταξομαι ἵνα απο
του παρόντος και εις τοὺς ἐξῆς ἀπαντας και διοικη-
κοῖς χρονοὺς ἔχη οὐαὶς οὐτος του αγιου νικολαιου το
προγεγραμμενον ἀμπελιον συν κε τα ἡμεροδέδρια εις
ἀπασαν ἐξουσίαν και κυριώτητα συν ἡσώδω και ἐξώδω
πούλειν χαρίζειν ἀνταλλάγτιν ὡς το κυρος και τῆν
αυθεντιαν παρ ημου λαυῶν και ἐν πωτε κερω φα-
νη τῆς ζειτῶντα· εἰ ἐνοχλῶντα· ταυτη τη αγιωτα-
τη ἐγκλήσια εκ το ἀμπελιον ἡπερ ἐγὼ ἀφειρώων-
τω λέγω δὲ του ἡσάσθαι με και διεκδικῶν αυτο
ἀπω παντος ἐναντιουμενου πρωσάκου. εἰ δὲ τουτο ου
ποιήσω. ἀλλὰ προς διαστροφὴν χρήσωμαι. ἔστο με
ἀλλοτριος τῆς τῶν χριστιανῶν πιστεως· σχω και τῆν
ἀρὰν τῶν τῆν αγίων πατρων· ἐπειτα ζημιωσθὼ εις
τῆν κέρτην ἰὺ ναιμισματα. δια τῶν οὕτως ἀρέσει με ἐν
παρουσια μαρτυρων γραφειν διὰ χειροσ μιχαηλ νοτα-
ριου παρουσια μαρτυρων ετους εχμηγ' ἰνδικτιωνος ἰγ'.

- † λειων νοτάριος ρουσιανιτης μαρτυρῶν ὑπεγραφα οἰκεια χειρὶ †
- † γρηγοριος καυκλάριος υιοῦ πανγκάλου μαρτυρ ὑπεγραφα
- † γόδινης στρατηγος μαρτυρ ὑπεγραφα οἰκεια χειρι
- † ιωαννης ἱερεὺς υιοσ γοδινου στρατηγος μαρτυρ.
- † μιχαηλ νοτάριος υιοῦ χρισονα του κέμιτος μάρ-
τυρ.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 36.)

meorum parentum et peccatricis animae meae. (*Concedo igitur*) vineam, quam de paterna mea hereditate possideo in pertinentiis civitatis Ursuli, ubi dicitur Feraviva, quanta et qualis est portio patris mei, cum arboribus fructiferis ibi existentibus, iuxta vineam Decarchi et domini Geofridae Protopapae. Huiusmodi autem oblationem atque cessionem facio, ut a praesenti die in omne futurum tempus ecclesia S. Nicolai possideat praedictam vineam cum arboribus fructiferis in omnimoda potestate et dominio, cum ingressu et egressu, cum facultate vendendi, donandi, permutandi, utpote quae potestatem et auctoritatem a me accepit. Quod si quando quis apparuerit, litem aut molestiam praedictae sanctissimae ecclesiae illaturus propter vineam, cuius concessionem ego facio, promitto me adfuturam, et eius defensionem suscepturam ab omni contraria persona. Si vero non solum id facere neglexerim, sed et facti me poenituerit, extranea sim a christianorum fide, et maledictionem habeam a tercentis octo et decem sanctis Patribus, ac deinde poenae nomine solvere tenear Curiae numismata duodecim, quoniam ita mihi visum est coram testibus. Scriptum manu Michaelis notarii, praesentibus testibus, anno 6643, indictione XIII.

- † Leo notarius de Rusiano testis propria manu subscripsi.
- † Gregorius Caballarius filius Pancali testis subscripsi.
- † Godinus Strategus testis propria manu subscripsi.
- † Ioannes presbyter filius Godini Strategi testis.
- † Michael notarius filius Chrisonae Comitis testis.

CXVII.

1136 — Mense Aprili 28 — Indict. (XIV).

Rex Rogerius donat Adelinae, quae filii sui Henrici nutrix fuerat, eiusque viro Adamo praedium nuncupatum Rachala Exames in agro Boici positum, quinque paria boum et totidem villanos.

† Ρογηριος ἐν χριστῶ τῶ θεῶ εὐσεβῆς κραταιος βασις.
Ὡσπερ οἰκοδόμος οἰκειῶν οἰκοδομῶν, οὐ μόνον διὰ
μεγίστων καὶ τετραγωνοειδῶν λιθῶν ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ

† Rogerius in Christo Deo pius potens Rex.
Sicut opifex, qui domum condat, non tantum maio-
ribus et quadrangularibus lapidibus, verum etiam mi-

μικροῖς καχληθεὶς πρὸς τὴν οἰκοδομίην αὐτῆς κέχρηται. οὕτω καὶ βασιλεὺς ἀγαθὸς τὸ υποίκαων εὐεργετῶν καὶ οἷον ἢ τοῦτο ἐπιχοδομῶν οὐ μόνων μεγίσταις δωρεαῖς ἀλλὰ καὶ μικροῖς ἀποθεραπεύει τοῦτο χαρισμασι διὰ τι τοῦτο καὶ ἀδελφῆνα ἢ συμβίβιος ἀδαμ δηλασσα το γνήσιόν μου ἐῖδόν χευρόν ἐπέδωκε αὐτῇ μικρὰ δωρεά. ἐν τῇ διακρατησί τῆς χώρας ἡμῶν βοΐκου. τὸ ἴμετερον κράτος ἐδωρήσατο αὐτῆς καὶ τῶν αὐτῆς κληρονομίων καὶ διαδόχων χωρίον τὸ λεγόμενον βραχάλα ἐξάμεις· σὺν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. μετὰ ζευγαρίων πεντε· καὶ βελλανῶν πέντε· καὶ εἰσὶν αὗτοι μούσες ἐῖδός σωλιμὲν νέμες ἀδελφός αὐτοῦ ἰσες ἀδελφός αὐτῶν μουλεασεν ἀδελφός αὐτῶν μουχάμμουτ υἱός ἀβδερραχμέτ βουληπτίς. Ὁ δὲ περιορισμὸς τοῦ ρηθέντος χωρίου ἵπαρχει οὕτως. ὡς ἀρχεται κατὰ ἀνατολήν ἐκ τῶν μέγαν ποταμῶν τῶν κατερχομένων ὑποκάτω τοῦ βοΐκου ἐκ τῶν λίθων τῶν σχιστῶν ἀναβενόντες τὸ βυάκηγ ἕως εἰς τὸν ἐγκρυμῶν τῶν γνωριζομένων ἐλεγζήλ. καὶ ἐκείθεν ἀναβένη ἕως τοῦ ὑφιλοῦ βουνοῦ ἐξ οὗ φέρεται ἡ ζενδούπε· καὶ ἐκεῖθεν περὰ ἐκ τῆν πύρταν καὶ κατερχεται ἕως τῆς ἑδῶ τῆς ἀπερχομένης ἐκ τοῦ βοΐκου εἰς τὸ πυρίκειν. ἐκ δὲ μεσημερίας καθῶς ὑπάγει ἡ βηθεῖσα ἑδὸς ἐκ τῶν βόικων εἰς τὸ πυρίκειν ἕως εἰς τὸ βυάκηγ ὑπερ ἑστὶν ὑποκάτω τοῦ χωρίου σοιμῆς· καὶ ἀναστρέφεται ἐκ τῶν βηθέν βυάκηγ βυάκηγ βυάκηγ ἕως εἰς τοὺς ἄσπρους λίθους. καὶ ἐκεῖθεν ἀνέρχεται εἰς τὸ βηθέν βυάκηγ ἕως εἰς τὴν χέτην ὅπου ἑστὶν ἵδωρ λεγόμενον μίντενε. ἐκ δὲ δυσμῶν ἀρχόμενον ἐκ τῶν βηθέν ἵδωρ μίντενε ὡς ἀρχεται ὁ περιορισμὸς τοῦ γουλληλαμου βουιελλου· καὶ ἐκεῖθεν ὑπάγει ὁ περιορισμὸς ἕως εἰς τοὺς λίθους βουλκούψ διαβένωντα ἐκ τοῖς λίθους τῶν σικίων· καὶ ἐκεῖθεν περὰ ὄρθην ὀδὸν ἕως εἰς τὴν χέτην ὅπου ἑστὶν ἡ ὁδὸς ἐξ ἧς ὑπάγει ἐκ τοῦ πυρίκειν εἰς τὴν πάνορμον, ἕως εἰς τοὺς λίθους λεγομένους σαρακινηστὶ χάγαρ ἐλγουράπ· καὶ ἐκ τοῖς βηθέντας λίθους διέρχεται ἕως εἰς τὸ βυάκηγ ὑπερ λέγεται τῶν βαλάτων· καὶ ἐκ τῶν βηθέν βυάκηγ κατέρχεται τὸ βυάκηγ βυάκηγ ἕως εἰς τὸν μέγαν ποταμῶν. ἀπὸ δὲ ἀρκτροῦ ὑπάγει τὸν ποταμῶν ποταμῶν περιωρίζων σὺν τῇ διακρατῆσι φιτάλης ἕως εἰς τὸν σχιστῶν λίθων ἑδὸν τὴν ἑναρξὶν ἐποίησαμεν. δι' ὃ καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιον συνήδως πιστοῦδεν ἐπέδωκε τῇ εἰρημένῃ ἀδελφῆνα καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τοῦ

noribus interdum utitur, ita et bonus princeps, qui subditos benefactis prosequatur, et hoc pacto quamdam veluti domum aedificet, non solum maximis muneribus, verum et parvis gratificationibus eorum rationibus consulit. Propterea Adelinae Adami uxori, quae legitimum meum filium Henricum suis aluit uberibus, impartita a nobis fuerunt munuscula. In pertinentiis nostrae ditionis Boici potestas nostra donavit ei suisque heredibus et successoribus praedium dictum Rachala Exames una cum iuribus ipsius, quinque paribus boum et quinque villanis, quorum haec sunt nomina: Moyses filius Solimen, Nemes, Ises et Muleasen fratres eius, et Muchammut filius Abderrachmet Buliptis. Fines autem memorati praedii sunt hi: ut incipit ad orientem a maiore flumine delabente infra Boicum a lapide scisso, et ascendit per rivum usque ad rupem dictam Elegzel, et illinc ascendit usque ad collem altum, unde apparet Zendupe, et inde praetergreditur Portam, et descendit ad viam quae ducit a Boico ad Pyrizin; ad meridiem ut pergit praedicta via a Boico ad Pyrizin, usque ad rivum, qui subterlabitur praedium Sumes, et divertit a memorato rivo secus rivum usque ad asperos lapides, et hinc ascendit ad praedictum rivum usque ad verticem, ubi extat aqua dicta Mintene; ad occidentem incipit a memorata aqua Mintene, unde initium ducunt fines Gulielmi Bunelli, et illinc protenditur usque ad lapides Bulchups, et pergit ad lapides ficuum, et inde recta transit viam usque ad verticem, ubi est via quae a Pyrizin Panormum ducit, usque ad lapides saracenicè dictos Chagar Elgurap, et a praefatis lapidibus pergit usque ad rivum, qui dicitur Balatorum, et ab eodem rivo descendit secus rivum usque ad flumen magnum; ad septentrionem autem ducit iuxta flumen, et finitimus est agro Phitaliae usque ad lapidem scissum, unde initium sumpsimus. Quare praesens sigillum ex more roboratum traditura est praedictae Adelinae

ἔχειν αὐτοῖ τε καὶ οἱ αὐτῶν κληρονόμοι. μηνὶ ἀπριλ-
λίῳ ἰνδίκτου δ' τῷ ψυμδ' ἔτει † † †.

† Ρογέριος ἐν χριστῷ τῷ θεῷ εὐσευῆς κραταῖος
ῥήξ καὶ χριστιανῶν βοηθός.

eiusque viro, ut apud eos eorumque heredes maneat,
mense aprili, indictione IV, anno 6644 † † †.

† Rogerius in Christo Deo pius potens Rex, et
christianorum adiutor.

(Ex graeco apographo et italica versione Paschalis Baffii in Maiori Neapolitana Bibliotheca adservatis, quibus innuitur occur-
rere in autographo nomina villanorum litteris tum graecis, tum arabicis conscripta, sex versus litteris tantum arabicis
exaratos praeuantes subscriptionem, et fila serica rubra, unde sigillum pendebat.)

CXVIII.

1138 — Mense Maio — Indict. I.

Guido de Paschale donat monasterio S. Georgii Martyris praedium situm in loco dicto Gemello.

† γουίδος σιγνω χειρὸς αὐτου, τοῦ ἱκονομῖα υἱὸς
του γεῶργι τοῦ πασχαλίου.

† ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ του υιου καὶ του α-
γιου, πνευματος, ὁ πρόγεγραμμένος, γουίδος ὁ τὸ σίγνω
του τιμίου καὶ ζωωπιοῦ σταυρου, ἰδιοχειρὸς ποιητας,
σὺν τῷ ονοματί μου καὶ τῇ πατρῷα ἱκονομῖα, τὴν πα-
ροῦσαν ἔγγραφον ἑκοίσιον ἀπλὴν ἀποχὴν ἀμετάνοή-
τον ἀπερέργον καὶ καθαρὰν ἀφιέρωσιν τίθυμοι καὶ
ποιῶ ἐκουσία μου τῇ γνώμῃ αὐτωπροερετω νουλείσιν·
ἐκτὸς βίας ἀνάγκης καὶ πλῆτος, ἀπηγωρευμένου τρο-
που, εἰς σὲ καθηγουμενον κῆρ αββα ἰωσήφ καὶ εἰς τους
υποσὲ ἐναγεστάτους μοναχους τοῦ αγίου, ἱερομάρτυ-
ρος γεοργίου, δι' ἧσπερ, ἐν ἀληθεία καὶ εὐθύτητι ἔμο-
λογῶ ἀπέντευθεν ἡδὶ δωρίσασθαι καὶ ἀφιέρωσασθαι
ἱερω λυτρου καὶ ἀφέσαιως τῶν αμαρτιῶν ἡμῶν λεγω
δὴ χωραφία μωδιων σιτου δ' σύχωρίσαιος· τὸ ὄντα
καὶ διακειμενον εἰς τὴν ποδεσία του γέμιλλου, πλῆ-
σιω τοῦ λιοντος τοῦ γέμιλλου, τὸ περιελθόν μοι ἐκ
τῆς πατρικῆς μου κληρονομίας τουτο μὲν ἐδωρισάμι,
καὶ ἀφιέρωσάμι εἰς τὴν προλεχθῆσαν ἐναγεστάτη μονη
του αγίου μαρτυρος γεοργίου· οὐχ ἀπλως μὲν ὡς γὰρ
καὶ ὡς ἔτηχεν, ἀλλὰ διὰ τὸ υπερέυχεσθαι, ἐν ταυ-
τη τη ἀγία μονῇ· ὡς ἀνωτερῶ δέδειλοται του απο-
του παρόντος καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἄπαντας· καὶ διήνε-
κοῖς χρόνους ἐπεξουσιως εχειν τὴν τοιαύτη μονη· τὸ
τοιαῦτον χωραφιον ἀπὸ τη σημερον ἡμερα καὶ μέχρι
τερματων αἰῶνων· του ἔχειν ἐξουσιαν ἐν τουτω· ἢ
ἰδιον· ἢ κληρονόμον· ἢ συνκληρονόμον· ἢ ἑένου προσω-
που· ἢ δ' ἔπερ οὐκ ἡγοῖμαι ἐπελθεῖ τις των τοιου-
των· καὶ ζητισση κηρήτιν ἢ ἀγωγὴν οφίλει ποιήσε·
ἀνδιστῆσθαι με καὶ διεκδικῆν αὐτῶν ἀπὸ πλῆτος ἐναν-

† Guido. Signum manus eiusdem filii Georgii de
Paschale.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Ego Guido suprascriptus, qui propria manu signum
venerandae et vivificae crucis exaravi simul cum
meo nomine et paterno cognomine, hoc praesenti in-
strumento voluntariae, simplicis, irrevocabilis, non
extortae et purae oblationis, de propria sententia
et libera voluntate, nulla vi, necessitate, aut alio
vetito modo coactus, donationem et concessionem fa-
cio tibi praeposito domino abbati Iosepho, et piis-
simis monachis S. Martyris Georgii tibi subiectis:
quo instrumento in veritate et iustitia declaro iam
a praesenti die donasse et obtulisse, pro redemptione
ac remissione nostrorum peccatorum, praedium ca-
pacitatis quatuor modiorum frumenti, situm in loco
ubi dicitur Gemellus, iuxta (territorium) Leonis de
Gemello, quod ex paterna hereditate mihi obvenit.
Huiusmodi autem praedium donavi et concessi prae-
dicto sanctissimo monasterio S. Martyris Georgii non
simpliciter, temere et inconsulto, sed ut orationes
ac preces fiant in eodem sancto monasterio, queni-
admodum supra declaratum est; et a praesenti in
omne futurum tempus huiusmodi praedium sit in
potestate eiusdem monasterii ab hac die usque ad
finem seculorum, nec in ipsum potestatem habeat ali-
quis de mea cognatione, aut ex meis heredibus,
aut successoribus, aut aliqua extranea persona. Si
vero, quod non putaverim, horum aliquis surre-
xerit, litem, quaestionem, aut molestiam illaturus,
debeam ego contra insurgere, ac tui defensionem

τιοιμινου προσώπου· και σε αξιμιον άταρχον και αιμόχλητον διαφυλάττει, ἴ δι και τούτο ού ποιήσω, αλλά και εις έπιστροφήν υουληθῶ γενεσθαι· πρώτον μὲν εν δικαστηριω, μη εισακουσθαι μου, άλλ ήγει με κατήραμενω παρα κυριω θεω παντωκράτορος· τῶν τη' άγιων θεοφορων πατρων· ζημιουμένος νομισματα μ'· έπερ παρανασιας του τιμιου και ζωσπιου σταυρου· και εις το διμοσιον ετερα νομισματα μ'· έγγραφη ή παρουσα αφιέρωσης δια χειρός μου λεοντος νοταριου και ταβουλαριω αστεος πισκωπου τω μηνι μαιω της πρώτης ινδικτιονος του έτους 5915'.

† λεων του υασταρούχου μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυρον.

† κίστα παπα ιωαννου μαρτυρω τον τιμιον σταυρον.

† λεων του γεμηλλου υπεγραφα τον τιμιον σταυρον μαρτυρων.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 39.)

suscipere ab omni contraria persona, et te immunem ab omni vexatione ac molestia praestare. Quod si non solum id non fecerim, sed facti me poenituerit, primum quidem in iudicio nequiquam exaudiar, deinde maledictus sim a Domino Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et poenae nomine, ob violationem venerandae ac vivificae crucis, solvere teneam solidos quadraginta, et publico Fisco tantundem. Scriptum est praesentis concessionis instrumentum manu mea Leonis notarii et tabularii civitatis Piscopii, mense maio, indictione I, anno 6646.

† Leo de Bastaruchio testis subscripsi venerandam crucem.

† Consta filius presbyteri Ioannis testis sum per venerandam crucem.

† Leo filius Gemelli testis venerandam crucem subscripsi.

CXIX.

1138 — Indict. (I).

Hugo filius Ranerii vendit ecclesiae S. Georgii Martyris vineam pretio unius equi.

† σίγιο χειρός ούβω υιου ρανεριου.

Έν ονόματι του πατρος και του υιου, και του αγιου πνευματος ο προγεγραμμένος ούβω ο το σύγιον του τιμιου και ζωσπιου σταυρου· ιδιόχειρός σιν τω όνοματι και τη πατριω έπωνιμία ποιήσας· την παρουσαν διάπρασιν τέλειαν απαλλάγήν· τήθημι και ποιω έκουσία μου τη γνώμη, ειχθα προαίρεσει έκτός πάσης ανάγκης και βίας· και δίχα παντός άπηγορευμένου τράπου· εις την αγίαν του θεου εκκλησίαν του αγιου μαρτυρος γεώργιου άντικρυς του πισκωπιου, και εις σέ τω οικουίω του προρηθεντος αγιου· τούνομα ιωσήφ· δι εις όμολογῶ πεπρακέναι σοι· και άπότάξασθαι κατά τελιαν νομηγ και δεσποτίαν, άμπέλιον ρβζας έπτακωσίας και ευδωμίντα συν τον γεροδεδριών το έντα και διακημένω εις τοπον λεγόμενον του ζαρβου περωθεν του ποταμου· παραδέδωκα αυτων των τοιουτον άμπελιώνα καθαρός και έμφανός, μη ύποκειμένων, εν διαδίποτε άχλῆς δι άπολαβήν με υπέρ σου του αγωραστου, ήππαρηγ έν· εις το επέξουσίως

† Signum manus Hugonis filii Ranerii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Hugo suprascriptus, qui signum venerandae et vivificae crucis simul cum meo nomine et paterno cognomento propria manu exaravi, de propria mea sententia et deliberatione, nulla vi aut necessitate compulsus, et sine alio vetito modo, facio et trado hoc venditionis et integrae cessionis instrumentum sanctae ecclesiae Dei sub titulo S. Martyris Georgii, quae est e regione Piscopii, et tibi praedicti Sancti oeconomio nomine Iosepho, quo instrumento declaro tibi vendidisse, et cum perfecto iure et dominio cessisse vineam habentem vites septingentas septuaginta cum arboribus fructiferis, quae sita est in loco, ubi dicitur Zarbus, trans flumen. Et tradidi tibi eandem vineam sincere et aperte, nullique prorsus circumventioni obnoxius, quia accepi abs te emptore equum unum, ut a praesenti die et hora in omne futurum tempus habeas

ἔχιν αὐτῶ ἀπο τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας· εἰς τοὺς ἕξ ἅπαντας, καὶ διηγεσῆς χρόνους· πολεῖν χαρίζην· καὶ ἀνταλλάγτη· καὶ πάντα ποιῆν, ὅσα τῆς οἰκείοις δεσπότι παρακλειθῆνται ὁ νόμος, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμοῦ ἡλιφὸς μὴ ἐναντιούμενος παρά τινος· ἢ τὸν ἡμῶν υἱῶν ἢ ἀνέψιω ἰδίῳ μήτε ξένῳ προσώπῳ ὑδὲ φοραθῶ ποτε ἢ χρόνῳ μετάμελος, οὐκ ἴσταμὲν δὲ μάλλον, καὶ διεκδυκῶν αὐτῶ ἐκτός ἐναντιούμενου προσώπου, ἐν πρώτῃ ἐμολογῶ ὑπαρχεῖν με κἀτηραμένος, παρὰ κυρίου Θεοῦ παντωκράτορος, καὶ γιεζην λέπρα τοῦ ἰουδα τοῦ προδότου ζημιούμενος καὶ ὑπερ παραβασίας τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ σταυροῦ ἰουδαίου λς· καὶ τῆς οὗτος στέργειν καὶ ἐμμενῆν τὴν παρουσίαν καὶ παρ ἡμοῦ γενεμένην ἀπλήν καὶ καθαρὰν διάπρασιν· ὄχυρά ἀρραγῆ καὶ ἀπαρασαλευτός· ἐγράφη δὲ χεῖρὸς ἡμοῦ λεοντος νοταρίου ταβουλαρίῳ, τοῦ ἀστῆς πισκωπίῳ· παρῆσιν τῶν ἀξιόπιστων μαρτύρων τοῦ ἔτους, σχμς· καὶ ἐῆσταμένης ἰνδικτιωνος.

† λεοντος βουφάρδου μαρτυρ υπεγραφα τὸν τιμιον σταυρον.

† πέτρος τοῦ κούμβαρη μαρτυρ υπεγραφα τὸν τιμιον σταυρον.

† ἰωαννης βισκώμητος μαρτυρ υπεγραφα τὸν τιμιον σταυρον.

† νικόλαος του βιγγιανητου μαρτυρ υπεγραφα τὸν τιμιον σταυρον.

† ὁ πρεσβυτερος ἰωαννης γαμβρός του πρεσβυτερου ἰωαννου τοῦ γεμιλλου μαρτυρ υπεγραφα τὸν τιμιον σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis n.º 38.)

potestatem vendendi, donandi, permutandi, et omnia faciendi (*de eadem vinea*), quae propriis dominis leges permittunt, sicut dominium et auctoritatem a me accepisti, sine ullo impedimento sive meorum filiorum, aut consobrinorum, sive alicuius extraneae personae. Si vero temporis progressu contravenire proponam, et non potius antestare, ac te defendere ab omni contraria persona, primum quidem maledictionem habeam a Deo omnipotente, et lepram Giezi, et laqueum Iudae proditoris, et poenae nomine, propter praevaricationem venerandae et vivificae crucis, solvere debeam solidos sex et triginta, ac deinde ratum, firmum, stabile et inconcussum permaneat huius simplicis et purae venditionis a me factae instrumentum, quod scriptum est manu mea Leonis notarii et tabularii civitatis Piscopii, praesentibus fide dignis testibus, anno 6646, indictione ineunte.

† Leo Bufardus testis venerandam crucem subscripsi.

† Petrus de Cumbari testis venerandam crucem subscripsi.

† Ioannes Vicecomes testis venerandam crucem subscripsi.

† Nicolaus de Viggiano testis venerandam crucem subscripsi.

† Presbyter Ioannes gener presbyteri Ioannis Gemelli testis venerandam crucem subscripsi.

CXX.

1139 — Mense Maio — Indict. (II).

Leo Gemellus eiusque filius Michael donant monasterio S. Georgii nonnulla praedia posita in loco dicto Gemello.

† σίγνω χεῖρὸς λέοντος του γέμιλλου.

† σίγνω χεῖρὸς μηχατῆ ἡς αὐτου του προριθεντος λεοντος του γέμιλλου.

† ἐν οὐμάτι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· ὁ προγεγραμμένος λεων· ὅ τι ἐπωνυμία τοῦ γέμιλλου· καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ οὐματι μηχατῆ. ὅ το σίγνω του τιμιου καὶ ζωπόλου σταυρου·

† Signum manus Leonis de Gemello.

† Signum manus Michaelis filii praedicti Leonis de Gemello.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Leo suprascriptus cognomento de Gemello, cum filio meo, cui nomen Michael, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu exaravimus

εἰς χεῖρας ποιήσας· σὺν τῷ ὀνόματί μου καὶ τῆ πα-
 τρωα ἐπιουμῖα, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἐκούσιον. ἀ-
 μιτανόητον ἀπερίεργον ἀμετάτρεπτον· ἀπλὴν ἀπόχλην
 καὶ καθάραν τελείαν ψυχικὴν ἀφίερωσιν· τιθεῖμι καὶ
 ποιῶ ἐκούσια μου τῇ γνῶμῃ καὶ αὐθιγῶν βουλήσει
 ἐκτὸς βίας ἀνάγκης· καὶ παντὸς ἀπηγορευμένου τρό-
 που· δι ἥπερ ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι ἐμῶλογῶ
 ἀπεντευθεὶν ἤδη δωρήσασθαι καὶ ἀφιεράσασθαι τὰ γο-
 νικά μου χωράφια τὰ περιελθῶτα μοι ἐκ πατρικῆς
 μου κληρονομίας· εἰς τὴν εὐαγεστάτην μονῆν· τοῦ α-
 γίου ἱερομάρτυρος γεώργιου καὶ εἰς τὸν ἡγουμῆσιον κύρι-
 ῖωσῆφ· ἄσση χρισίως μωδιῶν σιτου εἰ· καὶ ὡς κα-
 τευῆ οὐρακῆς εἰς ἐπικατόν εἰς τὸν λάκκον τῆς ἐυ-
 τελείας, ἐστὴν δὲ περιορισμὸς κατα μὲν ἀνατολάς· ὁ
 λειος τοῦ ἀμετανίου, ταυτα μὲν πάντα τα προλεχθῶν
 χωράφια· ἐδωρησάμην καὶ ἀφίερωσα, οὐχ ἀπλῶς
 μὲν καὶ ἴκει καὶ ὡς ἔτιχεν ἄλλ ὑπὲρ ψυχικῆ μου
 σωτηρίας· τοῦ ἀπὸ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τοὺς ἔξεις
 καὶ διημέεις χρόνους, ἐπεξουσιῶς ἔχειν τὴν τρυφ-
 ῆν ἀγία μονῆ· εἰς τὰ τοιαύτα χωράφια ποιῆ τι θε-
 λήσει καὶ βούλεται· ὡς παρ ἐμοῦ τὴν ἐξουσίαν καὶ
 κτηνώτητα λαβούσα· μήδεις ἔστω ὁ παρενοχλῶν, ἢ πα-
 ρενοδοξῶν τὴν τοιαυτὴν ἀγία μονῆ· ἢ τοῦ μεροῦς
 μου· ἢ ξένου προσώπου· εἰ δ ὅπερ οὐκ ἡγοῦμέν· ἐπέλ-
 θοι τίς, τῶν τειούτων· καὶ ζήτισιν κήτησιν ἢ ἀγω-
 γῆν· ὀφείλει ποιῆσαι, ἀνδίσταμην· καὶ διεκδικῶν αὐτῶ
 ἀπὸ πάντος, ἐναντιουμένου προσώπου· καὶ σὲ ἀζημιῶν
 ἀτάραχον καὶ ἀνενόχλητον διαφυλάττει· Ἴδε καὶ τού-
 το οὐ ποιήσον ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπιστροφῆν βουληθῶ γε-
 νέσθαι· πρῶτον μὲν ἐν δικαστηρίῳ· μὴ εἰσακουεστέ
 μου· ἀλλ ἵναί με κατηραμένον παρὰ κυρίῳ θεῷ παν-
 τοκρατορί· των τιῆ ἁγίων θεοφορῶν πατρῶν ζημιου-
 μένος εἰς το δημοσίον νομισματα οὐ· ἐγράφη ἢ πα-
 ροῦσα ἀφίερωσης δια χεῖρας ἐμοῦ λεοντος νοταρίου καὶ
 ταβουλάρια στέως πισκωπης· τῷ μηνί μαιῶ τῆς
 πρώτης ἰνδικτιωνος τοῦ ἔτους ςχμζ· τὸ οὐτα δια-
 κειμενα τὴν προριθεῖσαν χωράφια εἰς τῶπον λεγόμενον
 του γεμηλλου· ἐν παρουσια των ἀξιωπιστων μαρτυρων.

† ἰωαννης ἱερέως γαμβρός τοῦ πρεσβυτέρου ἰωαν-
 νου γέμηλλου μαρτυρ υπεγραφα τὸν τιμιον σταυρόν.

† λεον του φάρδος μαρτυρ υπεγραφα τὸν τιμιον σταυ-
 ρον.

† κώστας τοῦ παπα ἰωαννου μαρτυρ υπεγραφα τὸν
 τιμιον σταυρόν.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 40.)

simul cum nomine et paterno cognomento, praesenti
 chartula liberae, irrevocabilis, absolutae, immu-
 tabilis et simplicis donationis ac purae, perfectae
 et spiritualis oblationis, de propria sententia et
 spontanea voluntate, nulla vi, aut modo vetito ad-
 ductus, in veritate et rectitudine declaro amodo do-
 nare et offerre venerabili monasterio S. Martyris
 Georgii eiusque praefecto domino Iosepho paterna
 praedia, quae mihi ex paterna hereditate obvenerunt,
 capacitatis quinque modiorum tritici; ut descendit
 rivus deorsum usque ad puteum Inopiae. Eius vero
 fines sunt: ad orientem Leo de Armetano. Integra
 autem memorata praedia donavi et obtuli non sine
 causa, neque frustra, neque fortuito, sed pro sa-
 lute animae meae, ut venerabile monasterium a prae-
 senti tempore et deinceps in perpetuum habeat fa-
 cultatem faciendi de huiusmodi praediis quidquid vo-
 luerit, utpote quod dominium et potestatem a me
 accepit: nec quisquam sit de mea cognatione, aut
 quaecumque alia extranea persona, quae molestiam
 vel impedimentum praedicto monasterio afferat. Si
 vero, quod non putamus, eorum quisquam surrexe-
 rit, et molestiam, litem, aut actionem intenderit,
 nos teneamur antestare et vindicare ab omni con-
 traria persona, et te immunem ab omni damno, per-
 turbatione et molestia praestare. Quod si non solum
 hoc facere neglexero, sed et facti me poenituerit,
 primum quidem in iudicio me ne audiat, immo
 maledictus sim a Domino Deo omnipotente, a ter-
 centis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et
 poenae nomine solvam Fisco numismata duo et se-
 ptuaginta. Scripta est praesens oblatio manu mei Leo-
 nis notarii et tabularii civitatis Piscopii, mense maio,
 indictione I, anno 6647. Sunt autem memorata prae-
 dia in loco dicto de Gemello. Praesentibus fide dignis
 testibus.

† Ioannes presbyter gener presbyteri Ioannis Ge-
 melli testis venerandam crucem subscripsi.

† Leo Bufardus testis venerandam crucem sub-
 scripsi.

† Consta filius presbyteri Ioannis testis veneran-
 dam crucem subscripsi.

1139 — Mense Maio — Indict. II.

Hugo SS. Trinitatis Venusinae abbas Leoni notario S. Nicodemi tradit nonnulla praedia ad monasterium S. Phantini pertinentia sub annuis olei praestationibus.

† Signum proprie manus Hugonis venusini Abbatiss.

τὸν μαῖω μίνα· τῆς ἰνδικτιωνος β' τοῦ ἔτους ςχμζ' ὄντος ἐμοῦ χοῦ καθηγουμένου ἀγίας τριάδος βενούσας· εἰς τὸν ἅγιον Φαντίνου τοῦ πραιτοριατοῦ ἡλθες πρὸς με σοῦ κυρος λειων νοταριος ὁ τοῦ αγίου νικοδήμου καὶ ἐτήθης μοι τοῦ δοῦναι σοι ἀπο τὸν δηκὸν διακρατιμάτων τῆς μονῆς ἀγίου Φαντίνου· ἦγον ἀπο τὸν ἀγρηλαιὸν τοῦ ἐκκεντρώσει αὐτοῦς πρὸς τὴν ὑπερσίαν· ἐγὼ δὲ ἤξας τῆ σῆ παρακλήσει διὰ τὰς πλῆστας δουλίνας καὶ ἐνεργεσίας, ἃς ἐποίησας πρὸς τὴν μονὴν καὶ πρὸς ἡμᾶς· δεδοκαμέν σοι τὸν ἀγριελαιὸνα τὸν πλησῆζοντα τοῦ ἐκκλήρου ἀγίου Φαντίνου τοῦ παλεου ἵπαρχη δὲ ὁ περιόρησμός αὐτοῦ ἀπο μὲν ἀνατολάς ὁ φραγκὸς τοῦ χωραφίου τοῦ προρηθέντος ἀγίου Φαντίου καὶ κατέρχεται τὸ ἦσον τῆς φρακτῆς τοῦ περβολίου ἄχρη τῆς οδοῦ· κατὰ δεδυσμοῦ τὸ χοχλάκη το κατερχόμενον ἐκ τὸ ὄρος καὶ ὁ κριζὰς· ἀπο δὲ ἀρκτροῦ ἡ δύο ἄρμοι· ἀπο δὲ νότου ἡ ἐδὺς καὶ ὁ ἀγριλλος ὁ μέγας· τέλλην σε δὲ ἀπο τοῦ προρηθέντος κατ εἰαυτὸν εἰς τὴν μονὴν ἀγίου Φαντίνου καννατην ἐλαδην καὶ πλείον οὐδὲν· ἐμὸς δεδοκαμέν σοι καὶ το χοραφίτην το ἦντα πλείον τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἐλμίτου· ὑπάρχει ὁ περὴρησμος τοῦ προρηθέντος χοραφίου κατὰ ἀνατολάς ὁ ποταμὸς· καὶ ἡ φρακτὴ καὶ ὁ ἄρμος ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀγριοσηκῆς· κατὰ δυσμοῦ τὸ ρηάκη τὸ πλείον ἀμπέλου τοῦ μανδிலου τὸ ἄπειρ ἔχουν εἰς τέλος ἐκ τὴν αὐτὴν ρηθίσαν μονὴν· ἀπο δὲ νότου τὸ βουτὴν καὶ ἡ ρηζοτηληθῆ· καὶ σηκλή· τέλλην σε δὲ κατ ἐνηαυτον ἀπο τοῦ τρουτου χοραφίτου· εἰς τὴν μονὴν ἀγίου Φαντίνου ἡμῆση καννατης ἐλαδην· ἐλαβειν δὲ ἀπο σοῦ τοῦ προρηθέντος νοταριου λέντος ταρια ἡκοση διὰ κλητούργη τὸν μοναχον ὅς ἐκ τούτο ἐπεδοκαμέν σοι αὐτῶ τοῦ ἔχτη σε αἰτὰ ἄχρη στασειως κόσμου ἡς σε καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους καὶ διαδόχους· καλὸς δὲ σου κάμνοτος καὶ του τέλους μη ἀρνοίμενου· ποιὴν σε ἐξ αὐτὰ ἡ τη καὶ βούλεσε· ὅς τὸ κίρος παρ τμων ἡληφός· καλὸς δὲ σου τέλλον-

Mense maio, indictione II, anno 6647. Cum ego Hugo abbas sanctae Trinitatis Venusinae essem in (monasterio) S. Phantini Praetoriati, venisti coram me tu dominus Leo notarius S. Nicodemi, et petiisti a me, ut traderem tibi ex legitimis possessionibus monasterii S. Phantini, videlicet (aliquid) ex agrestibus olivetis, ut oleastros insereres sub praestatione. Ego autem tuis precibus motus ob servitia et beneficia quamplurima, quae praestitisti monasterio et nobis, dedi tibi agreste olivetum proximum oratorio S. Phantini veteris. Ipsius autem fines sunt: ab oriente sepes praedii praedicti S. Phantini, et descendit recta per sepem horti usque ad viam; ab occidente vero glareas, quae descendit a monte, et Criza; a septentrione duo Armi; a meridie via et oleaster maior. Solvere vero ipse teneris pro memorato (praedio) quotannis monasterio S. Phantini cannatam olei et nihil amplius. Dedi tibi similiter et praediolum situm prope flumen Elmitum. Sunt fines praedicti praedioli: ab oriente flumen, et sepes, et Armus, ubi extat marisca; ab occidente rivulus prope vineam Mandili, quam sub praestatione tenet ab eodem dicto monasterio; a meridie collis et Rizotelithe, et clauditur. Solvas autem quotannis pro ipso praediolo monasterio S. Phantini dimidium cannatae olei. Accepi autem a te praedicto notario Leone tarenos viginti pro cultura, (quae dicitur) Monachus. Huius rei causa concessi tibi ipsi tuisque heredibus et successoribus, ut habeatis haec (praedia) usque ad finem mundi. Si vero strenue in iis laboraveris, nec unquam censum solvere recuseris, tibi (facultatem damus) faciendi de illis quidquid volueris, utpote qui dominium a me accepisti. Quod si diligenter censum solveris, et ab ecclesia non

τος καὶ τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἀρνοίμενου μὴ ἔχτην μὰς ἀ-
δὴαν τοῦ δικάην σε ἀπ' αὐτῶν· ἡ δὲ Φοραδὸ ἦτε ἐγῶ
ἡ τοῦς μέλλοντας ἰγουμειβην ἡ ἰκονομείβην εἰς τὴν ρη-
θήσαν μονὴν ἡ αλλος τῆς ἀκηρίσε τὸ παρὸν χαρτῆον·
σχῆ τὸ ἀναδεμα παρὰ πατρος υἱοῦ καὶ ἀγίου πνευμα-
τος καὶ τὴν ἀραν τῶν τιῆ ἀγίων θεοφορων πατρων
καὶ τὴν ἀγχόνην ἰούδα τοῦ προδοτου· πρὸς δὲ περη-
σοτεραν πιστοσην ἰκυροσα αὐτὸ τη σηνήθη ἱμῶν βουλ-
λη τη δηακηρο μνη καὶ ἰνδικτιωνι της προγραφῆσης·
γραφειν χειρι σπαδαρίου τοῦ Φουκατζάρη ἐν παρουσια
μαρτυρων.

† Φιλιππος βακέρης μαρτυρ υπεγραφα τὸν σταυ-
ρον ἡκεια χειρι· † βόνος γαμβρός νικολαου ασβεσταρου
μαρτυρ υπεγραφα τὸν σταυρον· † λεων κοράτορας
αγίου μνη μαρτυρ υπεγραφα τὸν σταυρον· † λεων
πολιχρόνης μαρτυρ υπεγραφα τὸν σταυρον·

† Robertus monachus interfui. † Petrus. Monachus.
interfui. † Iohannes capellanus testis sum. † Gual-
terius diaconus. testis sum. † Bartholomeus mona-
chus. Testis sum. Robertus Sancti Quintini. Mona-
chus. testis sum. † Ego goffridus regis cappellanus
hoc concedo.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 30.)

defeceris, nulla mihi sit potestas te illinc expellendi.
Si autem vel ego, vel qui huius monasterii praefe-
cturam sive administrationem suscepturi erunt, seu
quicumque alius, praesentem chartulam infirmaveri-
mus, habeamus anathema a Patre, Filio et Spiritu
Sancto, et maledictionem tercentorum octo et decem
sanctorum divinorumque Patrum, et laqueum Iudae
proditoris. Ad maiorem autem fidem solita nostra
cerea bulla signavimus hoc (*instrumentum*), mense
et indictione supradictis. Scriptum manu Spatharii
de Fucatzari coram testibus.

† Philippus Baccaris testis propria manu crucem
subscripsi. † Bonus gener Nicolai Asbestari testis
crucem subscripsi. † Leo Curator Sancti Menae te-
stis crucem subscripsi. † Leo Polichronus testis cru-
cem subscripsi.

CXXII.

1140 — Mense Maio — Indict. III.

*Constantinus Tzampia eiusque frater Ioannes Leoni Valinaco presbytero et sacellario maioris ecclesiae Lareti
vendunt praedium positum in loco dicto Ilupi, numismatis sex et tarenis tribus.*

† σίγνον χειρος κονσταντίνου υἱοῦ γέοργγιου ὅ τι ε-
πονομα τζάμπια †

† σίγνον χειρος ἰωάννου ἀδελφου αὐτοῦ· ἀναλαμ-
βανόμενοι καὶ πάσαν οχλητην. †

† ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου πνευματος. ἡμῆς ἡ ἀνοτερος γεγραμμένη· ἡ τοῦς
τιμήους καὶ ζωοπιούς σταυρους· ἡκέης χαίρσῃν καθη-
πογράψαντες· ἐκτός πάσης υἱάς τε καὶ ἀνάγκης· Φενί-
μεδα πῖπρασκοντες τὸ ἡμετερον χοράφειν ὅπερ κτόμε-
δα ἐκ μητρικῆς ἡμῶν κληροιομήας οὔρσου λέου του η-
μετέρου τοῦ ελαδα τοῦ παππου μας. ἡς τόπον λεγό-
μενον μὲν υλουπιν πῆπρακαμεν αὐτὸ ὅς προέφυμεν ἡς σὲ
λέοντα πρῶυτερον καὶ σακελάρηρον τῆς μεγάλῃς
ἐκκλησίᾳ τῶν υαληνάκην· καὶ κληρονόμους καὶ διαδο-

† Signum manus Constantini filii Georgii cogno-
mine Tzampia †.

† Signum manus Ioannis fratris ipsius, qui in
nos omnem molestiam suscipimus †.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Nos suprascripti, qui venerabiles et vivificas cruces
propriis manibus exaravimus, extra quaecumque
vim et necessitatem vendimus nostrum praedium,
quod possidemus ex hereditate matris nostrae, (*cui
obveni*) ab Urso Leone de Elada nostro avo, in loco
dicto Ilupi; et venditionem hanc facimus, ut antea
diximus, tibi Leoni Valinaci presbytero et sacella-
rio maioris ecclesiae, et heredibus ac successoribus
tuis, nummis sex et tarenis tribus. Hi vero sunt

χους σου· διά νομισματα ἕξ· και ταρια τρία· εστιν δὲ ὁ περιήρησις τοῦ τιούτου χοραφίου αἴτος· ἀπο μὲν ἀνατολὸν χοράφειον τοῦ αὐγερινού· και ἀπο δίσσεος χοράφειον τοῦ τοῦ ἀγέραστου· ἀπὸ δὲ ἀρκτροῦ· χοράφειον τῶν πεδῶν μηχαηλ τοῦ προτοσπαδαριου· ἀπο δὲ μεσῆνυρίας ἡ ὁδος και χωράφειον σου τοῦ αγοραστού και σγκλη· ἐλάουαμεν δὲ τὴν σῆνφονηθήσαν τημῆν ἕξ ημῶν ἀπο χυρὸν σου· ἡς χύρας ημετέρας· και ἐπηθήσαμεν σι· τέλῆαν· και πληρεστάτην πράσιν· ἀπο τὴν σήμερον· και ἐχην σε τὸ τηούτον χοράφειον τεκνα τεκνῶν πολλὴν· χαρήξην· ἀνταλλάγτην· και ἐν πρῆξην ἀπογράφου· και εσα ὁ θῆος νόμος· τῆς ἰκῆος δεσπύταις παρακελευε· ὡς τὸ κύρος και τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἰληφος· μὴ κολήμενος ἢ ἐμποδῆζόμενος παρά τινος τὸν ἰκῆον ἀδελφῶν και κληρονομῶν ημῶν· ἡ δε ποτε καιρο χρονο φανῆ τῆς· ενοχλοντα σε ἡστασδε ἰμας και διέδικαν ἀπὸ παντός προσοπου ξενου τε και ἡδου ἢ δ οὔ μὴ σταδόμεν και διέκδῆξομεν· ἀλλὰ και μαλλων προς ἀποστροφὴν νουληθόμεν· ἐλθειν· ὁμολογοῦμεν τοῦ στρέφην· μὰς τὰ ἕξ νομισματα και τα τρία ταρια τοῦ δίπλου και ἡ τη κοπου και ἐξοδου ἐπιδῆξῆς ἐν αὐτό· ἐν τριπλου· και ἰπὲρ παρανασσεος τοῦ τιμήου σταυροῦ νομισματα λ' ἕξ· και ἡθ οὔτος· σπέρην και ἡμῆν ἢ παροῖσα πράσῆς τοῦ τιούτου χοραφίου προς σὲ τὸν εὔτιχῦ ἀγορακοτα λεοντα πρεσυτερον τὸν προγεγραμμένον και ἡς τους σαῦς κλερονομους και διάδοχους· ἀχρη τεριμέτον εἶνον· ὅθεν εγραφη τὸ παρον χαρτιον τι ἡμῶν νουλή και ἀρεσκήα τὸν πεπρακότον· ἡ και τα σίγνα γράφαντες ἡγῆς χερσῶν· τὸ δὲ ἔλαν ἕφος χυρῆ· ἐμοῦ ἰωαννου εὔτελους προτοπαπα και ταυουλαριου του μερους τοῦ λαρέτου μηνι μαῖο ἰνδικτιωνι γ' τοῦ ετους ἑχημῆ ἑνοπιον μαρτυρων.

† γεοργιος υἱὸς ἰοάννου τη ἐπωνυμια πῆρριακος μαρτυρ υπεγραφα † νικολαος ὁ σκιμινας μαρτυρ υπεγραφα † γρηγόριος εὔτελής πρεσβυτερος υἱὸς ἰηκολαου τη ἐπωνυμια στηληγα μαρτυρ υπεγραφα † δεόφιλος ὁ εὔτελής δομέτικος κληρικος της μεγαλης εκκλησιας υπεγραφα † ἰηκητης εὔτελής πρεσβυτερος υπεγραφα † πετρος πρεσβυτερος του αγίου ἀδινόγενοους μαρτυρ † λεος χάλβις μαρτυρ υπεγραφα.

† ἰωαννης εὔτελής πρωτοπαπά και ταυουλάριος του μερον τοῦ λαρέτου· τὸ παρον χαρτιον υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 31.)

fines eiusdem praedii : ab oriente praedium Augerini ; ab occidente praedium ad te emptorem spectans ; a septentrione praedium filiorum Michaelis Protospatharii ; a meridie via et praedium tui ipsius emptoris, et clauditur. Accepimus autem conventum inter nos pretium a tuis in nostras manus, et fecimus tibi perfectam et plenissimam venditionem ab hodierna die; ut habeas hoc praedium tu, tuorumque filiorum filii, (cum potestate) illud vendendi, donandi, permutandi, in dotem constituendi, et (faciendi) quidquid divina lex propriis dominis concedit, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, neque prohibearis vel impediaris a quolibet ex nostris fratribus et heredibus. Si quis autem quacumque occasione vel tempore apparuerit molestiam tibi illaturus, nos adversabimur, et te ab eo defendemus, quicumque sit vel extraneus vel propinquus. Nisi vero obstiterimus et defenderimus, sed potius consilium mutare voluerimus, assentimur nos tibi restituere duplum pretii sex numismatum et trium tarenorum, ac triplum laborum et expensarum, quas impenderis in praedio, et pro violatione venerabilis crucis numismata sex et triginta ; attamen firma deinceps ac stabilis maneat praesens venditio huius praedii tibi superscripto fortunato emptori presbytero Leoni, tuisque heredibus et successoribus usque ad finem seculorum. Quare condita est praesens charta, nobis venditoribus ita volentibus et acquiescentibus, qui signa scripsimus propriis manibus, totum vero instrumentum manu Ioannis humilis protopapae et tabularii regionis Lareti, mense maio, indictione III, anno 6648, coram testibus.

† Georgius filius Ioannis cognomine Pirriacus testis subscripsi. † Nicolaus Sciminas testis subscripsi. † Gregorius humilis presbyter filius Nicolai cognominati Stiliga, testis subscripsi. † Theophilus humilis domesticus clericus maioris ecclesiae subscripsi. † Niceta humilis presbyter subscripsi. † Petrus presbyter sancti Athenogenis testis. † Leo Chalvis testis subscripsi.

† Ioannes humilis protopapa et tabularius regionis Lareti praesentem chartam subscripsi.

Irene vidua Ioannis Franci cum filiis Basilio et Hugone vendit septem tarenis presbytero Constae praedium positum in loco dicto Mutero.

† σίγνον χειρός εἰρήνης γυνῆς τοῦ ἀπιχομένου πρε-
 συτερου ἰωάννου τοῦ Φράγκου † σίγνον χειρός βασι-
 λείου υἱοῦ αὐτῆς: † σίγνον χειρός τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ·
 Φειόμεθα οἰμὴς ἡ προγεγραμμένοι ἡ τοὺς τίπους τῶν τι-
 μιῶν καὶ ζωποῶν σταυρῶν οἰδωχείρος γράψαντες Φε-
 νέμεθα καὶ πούλεμῃ τῶ ἡμέτερον χωραφίων ὡπερ ηγο-
 ρασαμεν ἐκ τῶν παρὰ ἰωάννου μαγγεαβόε τῶ ὄντα καὶ
 διακοίμενον εἰς τὸ χωρίον μουτέρου περιοριζόμενον οὐ-
 τος· κατὰ μὲν ἀνατολὰς ὁ μέγας δρόμος ὡ ἐπαγόμε-
 νος εἰς τὸν μέδημαν καὶ κατὰ ἀνατολῆς ἄμφω ἀπὸ τοῦ
 καὶ δίσσεως τὸ χωραφίον τοῦ σελίμου· καὶ κατὰ μεσημε-
 ρίαν τὸ μέρος τοῦ σάβα καὶ συγκλή· τοῦτο ἐγράψα-
 μεν πρὸς σὲ τὸν παπα κωνσταν· υἱὸν τῆς κυρας Φλά-
 βίας εἰς τὸ ἀναμέταξυ ἡμῶν συμφωνηθῆν τιμίμαν· τα-
 ρία ἑπτὰ σταμμένα καλὰ· ἀτίνα λαβόν· ἀπὸ τὰς μετε-
 ρας χειρὰς εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας· πεποιείκαμεν σὺ τὴν πα-
 ρούσαν καθαρὰν καὶ πληρεστάτην· διὰ πρᾶσιν· τοῦ ἐχθρῶ
 σαυτὸ ἐξουσίαν ἀπὸ τῆν σήμερον ἡμέραν καὶ ὥραν· ἐξου-
 σίαν πούλεῖν χαρίζην ἀναλλαττεῖν καὶ εἰς πρὶκα τε-
 κνῶν καταγράψην· ὅς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ-
 τμῶν ἡλύφός· μὴ ἐνοχλούμενος· ἡ ἐμποδηζόμενος· πα-
 ρὰ τινος· οὐ παρ ἡμῶν αὐτῶν· οὐ παρὰ τῶν μετερεων
 παίδων ἡ ξένου προσόπου τὸ συνύλον ἢ δε τῆς φανῆ
 ποτε καίρῳ χρόνῳ· μετατρέψῃ βούλωμενος· μὴ εἰσα-
 κουσθῶ ἀλλ εἰσθῶ ξένος καὶ ἀλλωτριος τῆς καθαρᾶς
 καὶ ἀμομητοῦ τῶν χριστιανῶν πίστεως· ζεμιουσθῶ
 καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν σαγκελλὸν ὑπερ παραουσεως τῶν
 τιμιῶν σταυρῶν νομισματα λς· καὶ πρὸς σὲ τὸν ἀγω-
 ρακοτα τὸ τιμιῶν ἐπὶ τῶν δυπλὸν οἰκουμεθα καὶ
 τῆν νομικῆν δεφεισίονα· ἡ τις καὶ ἐγραψῆ χεῖρὶ ἰωάννου
 νοταρίου υἱοῦ νοταρίου χριστοφοροῦ τοῦ σουφραγαροῦ·
 ἐν εἰσι γχημῇ ἰνδικτιῶν ἡ ἐνοπιον μαρτυρῶν † Θεο-
 δωρος πρεσβυτερος λαμπας μαρτυρ ὑπεγραψα τοιομα.
 † βονος μουτερος μαρτυρ. † γεωργιος λογιςανος
 μαρτυρ. † πετρος ἀδελφος αὐτοῦ μαρτυρ. † κωνστας
 υἱὸς παπα λεοντος τοῦ προφίτου μαρτυρ ὑπεγραψα.
 † κωνστας υἱὸς πετροῦ μουτερου μαρτυρ ὑπεγραψα
 τῶν σταυρῶν.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 32.)

† Signum manus Irenes uxoris defuncti presby-
 teri Ioannis Franci. † Signum manus Basilii filii
 ipsius. † Signum manus Hugonis fratris ipsius. Nos
 suprascripti, qui venerandas ac vivificas cruces pro-
 priis manibus exaravimus, vendimus praedium no-
 strum, quod emimus a Ioanne Mangeaboe, situm ac
 positum in regione Muteri, quod hos habet fines: ab
 oriente quidem via maior, quae ducit ad Medimam,
 et ab oriente, septentrione, et occidente est praedium
 Selimi, a meridie vero est portio Sabae, et clauditur.
 Hoc vendidimus tibi presbytero Constae filio domi-
 nae Flaviae pretio inter nos convento tarenorum
 septem honorum, quod cum acceperimus a tuis in
 nostras manus, fecimus tibi praesentem puram et
 plenissimam venditionem, ut habeas potestatem ab
 hodierna die et hora vendendi, donandi, permutandi
 et in dotem filiarum constituendi, utpote qui domi-
 nium et facultatem a nobis accepisti. Neque sit aliquis
 qui tibi negotium vel impedimentum facessat, neque
 nos ipsi, neque quisquam ex nostris filiis, aut quicum-
 que extraneus in universum. Si quis autem aliqua oc-
 casione vel tempore (*hanc venditionem*) subvertere ve-
 lit, ne audiatur, sed extra communionem sit purae
 et immaculae christianorum fidei, et pro poena sol-
 vat regio Fisco propter violationem venerandae cru-
 cis numismata sex et triginta, et tibi emptori pre-
 tium duplum, ac legitimam defensionem praestabimus.
 Haec autem chartula scripta est manu Ioannis nota-
 rii filii notarii Christophori de Sufragaro, anno 6648,
 indictione VIII, coram testibus. † Theodorus presby-
 ter Lampas testis nomen subscripsi. † Bonus Muterus
 testis. † Georgius Longisanus testis. † Petrus frater
 ipsius testis. † Consta filius presbyteri Leonis de
 Propheta testis subscripsi. † Consta filius Petri Mu-
 teri testis crucem subscripsi.

1141 — Mense Aprili 9 — Indict. (IV).

Nicolaus Condilus eiusque frater Leo vendunt Andreae magistro Eremitarum vineam positam ad rivum Cavurum tarenis aureis duodecim.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ
 ἁγίου πνευματος· Σιγνον χειροσ νικολαου κονδிலου.
 Σιγνον χειροσ λειτοσ αδελφου αὐτοῦ. † ἡ τα σήγνα
 τοῦ † τειμήου καὶ ζωῶπρωῦ σταυροῦ ἡκτής χειροσ
 πηήσαντες. ἀναλαμυανόμενοι καὶ τοῦσ ἑμοῦσ ἀδελφούσ
 καὶ ἡδύουσ καὶ κληρωνόμουσ· Φενόμεθα ἡμεῖσ οἱ προ-
 γεγραμμένοι πολόντες ἡσ σαὶ κυρον ανδρεαν μαῖστορα
 τὸν ἑρημητὸν. καὶ ἡσ πάσασ ἑτέρουσ ἀδελφούσ. τὸ ἀμπε-
 λιον ἡμῶν τὸ ἄπερ ἔχομεν ἡσ το κυουρο ρήαξ· ἀπου
 τῆσ καρῆσ· καὶ ἀπέρχεται ἡσ το σήγορον τοῦ ἀμπελίου
 τῆσ μαρίας τῆσ λαγγουαρδιάσ. καὶ ἀνέρχεται κατα
 ἀνατολάσ τὸ σήγορον· ἀχρη τοῦ ἀμπελίου τοῦ κυρου
 κόνστα τοῦ σιγγγενῆ ἡμῶν. καὶ σήγκλῆ ἡσ τὸ ἀμπε-
 λιον τὸν ἑρημητὸν. πεπράκαμῆ ση αὐτόν ἡσ χρησοῦν
 ταρια ἰβ'· ἄτηνα λαυὸν ἐκ τῶσ χίρας τῶσ μετέρας.
 προς τῶσ χίρας τῶσ ἡμῶσ. πεπράκαμῆ ση αὐτῶ τῆ
 ἡδύα μας σουλή· καὶ ἡδύα προέρεση. καὶ οὐκ ἐκ
 τηνοσ τὸ παράπαν ἀνάγκησ· ἡ χλεύησ, ἡ ραδηρῶργῆασ·
 μῆ ἡμπεδιζόμενοσ παρά τηνοσ· μήται παρ τῶν· μήται
 παιδῶν. μήται κληρονόμων. μήται τῆσ ἐκ του κατ
 εμοῦ μεροσ ἡ δὲ Φοραδῆ τῆσ μετατρέπον την τηαῦτη
 τελῆαν καὶ πληροστάτην πράσιν· σχή τὸ ἀνάδμα
 παρα πατροσ καὶ υιοῦ καὶ ἁγίου πνευματοσ· τὸν τρηά-
 κοσίον ἰ' καὶ ἡ ἁγίων θεόφωρον πατρων· καὶ τα ἕξ·
 ζημηρῶστο καὶ ἡσ το υασηληκὸν σανακοῦλτρον νομισμα-
 τα λς'· καὶ ἡσ τὸν ἀγοραστῆν τρηπλῆν τῆν τμηλῆν·
 καὶ ἡδ οὕτω στέργην καὶ ἡμῆνῆ ἡ τηαῦτη πράσῆσ
 ἀπαρασάλευτεσ· μέχρη τεριμάτον αἰῶνι· ἐν παρουσία
 τὸν ἀξήρηστον μαρτύρων † ανδρέασ υεσκομησ οὐ τη
 ἑπονίμα τοῦ καφῆρου μαρτυρ υπεγραφα. † παπῶσ
 φῆλληπποσ μαρτυρ υπεγραφα. † καλωκνωῦρησ τοῦ
 ποῦλαρη μαρτυρ υπεγραφα. † νικολαοσ σκρήμοσ· μαρ-
 τυρ υπεγραφα. † θύροσ πῆτζησ μαρτυρ υπεγραφα. †
 λῆων τοῦ λιοπάρδοσ μαρτυρ υπεγραφα. † νικολαοσ
 πλασταρῶσ μαρτυρ υπεγραφα. † θύροσ γερακάρησ μαρ-
 τυρ υπεγραφα. † ιωαννησ υἱὸσ παπῶ νηκηφορου που-
 λαρη μαρτυρ υπεγραφα. † παπῶσ νικολαοσ υἱὸσ πρι-
 σβυτερου λειοντοσ μαρτυρ υπεγραφα. † νηκολαοσ υἱὸσ

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
 Signum manus Nicolai Condili. Signum manus Leonis
 fratris eius. † Nos qui signa venerabilis et vivificae
 crucis propriis manibus fecimus, comprehendentes (*in
 praesenti stipulatione*) fratres nostros et affines et he-
 redes, vendimus tibi domino Andreae magistro Ere-
 mitarum, et ceteris tuis fratribus, vineam nostram,
 quam habemus ad rivum Cavurum, quaeque incipit a
 nucibus prope fines vineae Mariae de Longobardia, et
 ascendit finis ab oriente usque ad vineam domini Con-
 stae consanguinei nostri, et clauditur in vinea Ere-
 mitarum. Hanc (*vineam*) tibi vendidimus tarenis au-
 reis duodecim, quos cum acceperimus e tuis in no-
 stras manus, eam tibi vendidimus proprio nostro
 consilio et voluntaria deliberatione, nullaque omnino
 necessitate; vel dolo, vel mala fide; nemo autem
 molestiam tibi afferat neque nos, neque filii nostri,
 neque heredes, neque quisquam alius ex parte no-
 stra. Quod si quis subverterit hanc perfectam et
 plenissimam venditionem, habeat maledictionem a
 Patre, Filio et Spiritu Sancto, et tercentis octo et
 decem sanctis divinisque Patribus, et praeterea solvat
 regio Fisco numismata sex et triginta, atque emptori
 duplum pretium; et sic firma deinceps et inconcussa
 maneat haec venditio usque ad finem seculorum. Co-
 ram fide dignis testibus. † Andreas Vicecomes, cui
 cognomen de Casiro, testis subscripsi. † Presbyter
 Philippus testis subscripsi. † Calocnures de Pulari
 testis subscripsi. † Nicolaus Scribus testis subscripsi.
 † Thyrsus l'itza testis subscripsi. † Leo de Leopardo
 testis subscripsi. † Nicolaus Plastaras testis subscripsi.
 † Thyrsus Geracares testis subscripsi. † Ioannes fi-
 lius presbyteri Nicephori Pulari testis subscripsi. †
 Presbyter Nicolaus filius presbyteri Leonis testis sub-

καλωκνοῦρη τοῦ πουλαρη μαρτυρ υπεγραφα. παπα νηκηφορος πουλαρη μαρτυρ. † Ἐγράφη χηρὴ πρεσβυτέρου καλλιγράφου ἔτους σχμδ' μηνι ἀπριλιωις τας δ'. ἡμέρα δ'. αρκαδιος πουλαρη μαρτυρ. † πάπᾶς θεωδωρος ἐξηπολητης μαρτυρ υπεγραφα τῶν τίμιων σταυρον † παπᾶς λεων υἱὸς πουλαρη μαρτυρ υπεγραφα † θεωδωρος υἱὸς νηκολαου κονδολεοντος μαρτυρ. † ιωαννης υἱὸς λεοντος κονδολεοντος μαρτυρ.

† ιωαννης νοτάριος τα ανωτέρω ἐκύρωσα. † ανδρέας μαίστωρ καστελλου αἵτου μαρτυρ υπεγραφα τῶν τίμιων σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 33.)

scripsi. † Nicolaus filius Calocnuri de Pulari testis subscripsi. Presbyter Nicephorus Pulari testis. † Scriptum manu presbyteri Calligraphi, anno 6649, mense aprili, die IX, feria IV. Arcadius Pulari testis. † Presbyter Theodorus Exipolita testis subscripsi venerandam crucem. † Presbyter Leo filius Pulari testis subscripsi. † Theodorus filius Nicolai Condoleonis testis. † Ioannes filius Leonis Condoleonis testis.

† Ioannes notarius suprascripta roboravi. † Andreas Magister Castri Aëtae testis subscripsi venerandam crucem.

CXXV.

1141 — Mense Aprili 9 — Indict. (IV).

Leo filius Nicolai Pulari, Constantina et Nicolaus eius uxor et filius vendunt Andreae magistro Eremitarum vineas positas ad Donacam, tarenis aureis decem et quinque pecoribus.

† Σηγγον χειρος λεοντος υἱοῦ νικολάου πουλαρη. † Σηγγον χειρος κονσταντήνας· σημείου αὐτοῦ. † Σηγγον χειρος νηκολαου υἱοῦ αὐτοῦ.

†††† Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· Σηγγον χειρος πρεσβυτέρου γρηγορη· τῆς μακρήας. Σηγγον χειρὸς νικολάου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Σηγγον χειρος νικολαου θύου αὐτοῦ. Σηγγον χειρος θύρσου υἱοῦ αὐτοῦ. Φινάμεδα ἡμῆς ἢ τα σήγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωῶπιου σταυροῦ. ἡκῆες χερσὴν πηήσαντες. ἀναλαμωινάμεδα καὶ τοὺς ἡμοῦς ἀδελφοῦς· καὶ ἡδῆους καὶ κληρωνόμους. ποῦλόντα ἡς σαὶ κυρον ανδρέαν μαίστορα τὸν ἐρημητὸν· καὶ ἡς πάσας τοὺς ἑτέρους ἀδελφοῦς· τὸ ἀμπέλιον ἡμῶν τὸ ἄπερ ἔχουμεν εἰς τὸ δονακάν, ἀπο το σήγορον τοῦ νηκολαου κονδολεοντος. καὶ ἀνευῖνη κατα ἀνατολᾶς τὸ σήγορων του κονστα τοῦ κονδολεοντος. ἀχρη τὸ σήγορων του λεοντος του κονδολεοντος· καὶ σὺγκλη. πεπράκαμε ση αὐτὸν ἡς χρυσοῦν ταρια ἰ. ἄτηνα λαυὸν ἐκ τὰς χήρας τὰς ἡμιστέρας· πρὸς τὰς χήρας τὰς ἡμᾶς· πεπράκαμέ σὴ αὐτὸν τῆ ἰδία μας βουλῆ· καὶ ἰδία προέβρεση· καὶ οὐκ ἐκ τηνος το παράπαν ἀνάγκης· ἢ χλεύης· ἢ ραδιουργήας· μὴ ἐποδηζόμενος παρά τηνος· μήται παρ ἡμῶν. μήται παιδιῶν. μήται κληρονόμων· μήτε τῆς ἐκ τοῦ κατ ἡμοῦ μέρος. ἢ δὲ φοραδῆ τῆς μετατρέπον τῆν τηαῦτη τελίαν καὶ πληρεστάτην πρασιν. σχὺ τὸ

† Signum manus Leonis filii Nicolai Pulari. † Signum manus Constantinae uxoris eius. † Signum manus Nicolai filii eius.

†††† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum manus presbyteri Gregorii de Marcia. Signum manus Nicolai fratris eius. Signum manus Nicolai patris eius. Signum manus Thyrsi filii eius. Nos qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis manibus fecimus, pro parte quoque nostrorum fratrum, propinquorum et heredum, vendimus tibi domino Andreae magistro Eremitarum, et reliquis omnibus tuis fratribus vineam nostram, quam habemus ad Donacam, quaeque incipit a finibus Nicolai Condoleonis, et ascendit a parte orientis per fines Constae Condoleonis usque ad fines Leonis de Mandatore, et clauditur. Vendidimus eam tibi tarenis aureis decem, quos cum acceperimus e tuis manibus in nostras, eam tibi tradidimus nostro proprio consilio et propria deliberatione, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel mala fide; nemo autem tibi molestiae sit, neque nos, neque filii nostri, nec heredes, nec quisquam ex parte nostra. Si quis autem hanc perfectam et plenissimam venditionem subvertere voluerit, feriat anathemate Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, et tercentorum octo et decem sanctorum divi-

ἀνάθεμα παρα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· τὸν τρηάκοσιον εἶ καὶ ἡ ἁγίων θεοφόρον πατρῶν. καὶ τὰ ἕξτς. ζημιούστο καὶ ἡς το ασηληκόν σαικοῦλην νομισματα λς' καὶ ἡς τὸν ἀγοραστὴν τρηπλήν τὴν ττήμην· καὶ ἡδ αὐτο στέργην καὶ ἡμένην ἡ τηύτη πράσης ἀπαρασάλευτος, μέχρι τεριμάτον αἰῶνων· ἐν παρουσία τὸν ἀξιόπηστὸν μαρτυρων. † ἀνδρέας υεσκούμης αὐ τη ἐπονίμα τοῦ καφῆρου μαρτυρ υπέγραφα. † παπας φῆλληπος μαρτυρ υπεγραφα. † καλωκονῶρης του ποῦλαρη μαρτυρ υπεγραφα. † νικολαος υἱὸς αὐτοῦ μάρτυρ υπέγραφα. † νηκολαος σκρήμος μαρτυρ υπεγραφα. † θύρσος πῆτζης μαρτυρ υπεγραφα. † λεων τοῦ λεοπάροδοῦ μαρτυρ υπεγραφα. † νηκολαος πλασταρᾶς μαρτυρ υπεγραφα. † θύρσος γερακάρης μαρτυρ υπεγραφα. † ιωάννης υἱὸς παπᾶς νηκηφόρου ποῦλαρη μαρτυρ υπεγραφα. † παπᾶς νηκολαος υἱὸς πρεσβυτέρου λέοντος μαρτυρ υπεγραφα. † ἐγράφη χηρῆ πρεσβυτερου λεοντος καληγραφου ετους 5χμδ'. μνη ἀπρηλλιω εἰς τας δ' ἡμερα δ'. † παπᾶς ιωαννης θωμᾶς μαρτυρ υπεγραφα παπα νηκηφορος πουλαρη μαρτυρ. αρκαδιος πουλαρη μαρτυρ. † νικολαος υἱὸς πουλαρη μάρτυρ υπεγραφα. † παπᾶς λεων του πουλαρη μαρτυρ.

† ιωάννης νοταριος τᾶ ανωτέρω εκύρωσα. † ανδρεας μαριτωρ καστέλλου αστου μαρτυρ υπεγραφα τῶν τίμιων σταυρόν.

† Ἐδόξαν καγω τοῦ λέοντος υἱοῦ νικολαου ποῦλαρη. ὅς δητὰ το ανάμερος του αμπελίου αὐτοῦ· τὸ ἄπερ ἔδοκιν αὐτὸν ἡ πενδερὰ αὐτοῦ πέντε κεφαλαια πρύατα. τα δ' πρύατα. καὶ τὸ ἐν ἐγγίδιον. εἰς τελήαν πράσειν τοῦ αμπελίου.

(Ex antedicta membrana Archivi Neapolitani — n.º 33.)

norumque Patrum, ac praeterea solvat regio Fisco numismata sex et triginta, et emptori triplum pretium, et nihilominus firma deinceps et inconcussa maneat praesens venditio usque ad finem seculorum. Coram fide dignis testibus. † Andreas Vicecomes, cui cognomen de Cafiro, testis subscripsi. † Presbyter Philippus testis subscripsi. † Calocnures de Pulari testis subscripsi. † Nicolaus filius eius testis subscripsi. † Nicolaus Scribus testis subscripsi. † Thyrsus Pitza testis subscripsi. † Leo de Leopardo testis subscripsi. † Nicolaus Plastaras testis subscripsi. † Thyrsus Geracares testis subscripsi. † Ioannes filius presbyteri Nicephori Pulari testis subscripsi. † Presbyter Nicolaus filius presbyteri Leonis testis subscripsi. † Scriptum manu presbyteri Leonis Calligraphi, anno 6649, die nona mensis Aprilis, feria IV. † Presbyter Ioannes Thomas testis subscripsi. Presbyter Nicephorus Pulari testis. Arcadius Pulari testis. † Nicolaus filius Pulari testis subscripsi. † Presbyter Leo de Pulari testis.

† Ioannes notarius suprascripta roboravi. † Andreas Magister castri Aëtae testis subscripsi venerandam crucem.

† Dedi etiam ego Leo filius Nicolai Pulari pro portione eiusdem vineae, quam donavit ei socrus eiusdem, quinque capita pecorum, nempe quatuor oves et unum haedum in absolutam vineae venditionem.

CXXVI.

1141 — Mense Aprili 9 — Indict. (IV).

Gregorius presbyter eiusque patruus Nicolaus vendunt numismate uno et tribus ovibus Andreae magistro Eremitarum vineam sitam prope alteram, cuius mentio est in proxime superiore membrana.

† Σηγιον χειρος πρεσβυτερου γρηγορίου. † Σηγιον χειρος νικολάου θύου αὐτοῦ. Φενάμεθα ἡ ανότεροι γεγραμμένοι. ὅς το ὀμπέλιον ἔχωμεν ἐγγῆς τῆς πράσιως τῆς προγεγραμμενης. καὶ ἔχασιν αὐτὸν ἰ ἐρημηται ἕνα χέρον· ὅς δητὰ ἐν νόμισμα. ἄχρη τῆς αῶδι· καὶ ἔλδομεν

† Signum manus presbyteri Gregorii. † Signum manus Nicolai patrum eius. Dec'aramus nos suprascripti possidere vineam prope memoratum praedium dividitum, et habuisse eam hactenus Eremitas pro sue aestimato uno numismate (a nobis solvendo). Et

ἐν ἀπορία πολλή. καὶ οὐκ ἠσχίσαμεν σβέψαι πρὸς αὐτοὺς τὸ ἰουμισμα. καὶ ἀρτίον ἔδοκεν ἡμῶς γ' πρόστα. καὶ ἀποδόκαμεν αὐτοῦ τελήαν ἀπόπρασιν ὡς καὶ τα ληπὰ τὰ γεγραμμένα ἐν το χαρτίον τοῦτο. μάλλον δαὶ καὶ το αὐτὸν ἀμπέλιον ὑπάρχει ἐγγὺς τὴν ἑτέρον. καὶ ἐπειψαμεν αὐτοῦ τὸ παρον χαρτίον του μηκέτι ζητησιν ἐνοχλυσιν τῆς ἐξ ἡμῶν μήτε ἀδελφῶν μήτε παιδῶν· ἀλλὰ πάντα στερεὰ καὶ ἀπαρασάλευτα μέχρη αἰῶνας ἔωνοι. ἐν παρουσιᾳ τῶν ἀδελφῶν καὶ παιδῶν. καὶ κληρονόμων τῶν ἐνθάδαι γεγραμμένων †

cum in eam egestatem incidissemus, ut numisma solvere nequiremus, dederunt nobis tres oves, et nos fecimus ipsis perfectam eiusdem vineae venditionem, ut et reliquorum, quae in praesenti instrumento continentur, eo magis quod haec vinea sita est prope alteram; et condidimus propterea instrumentum, ut numquam quaestio neque molestia inferatur eis ab aliquo ex parte nostra, neque fratrum, neque filiorum nostrorum, sed omnia firma et inconcussa maneat in perpetuum. In praesentia fratrum, et filiorum, et heredum ibidem inscriptorum †.

(Ex eadem membrana Archivi Neapolitani — n.º 33.)

CXXVII.

1141 — Mense Aprili — Indict. IV.

Leo Armentanus et Riccardus eius filius donant monasterio S. Georgii Martyris praedium situm in loco dicto Gemello.

† σίγνῳ χειρὸς λεοντος τοῦ αρμεντάνου. † σίγνῳ χειρὸς ρικκαρδου υιοῦ τοῦ προριδευτος λεοντος.

Ἐν οὐρακτι του πατρός καὶ τοῦ υιοῦ καὶ του αγίου πνευματος, οἱ μῆς ἢ προγεγραμμένοι ὅ τε λεων καὶ ρικκάρδος ὁ τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιου σταυροῦ, ἰδιωχειρὸς ποιήσας, σὺν τὸ οὐρακτί μου καὶ τὴν πατρῶαν ἐποινημίαν, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον, ἐκούσιον, ἀπλὴν ἀποχίν· ἀμετανόητον, ἀπεριεργαν· καὶ καθαρὴν, ἀφιέρωσιν· τίθωμοι καὶ ποιῶ ἐκυσία μου τῆ γνάμη· αὐτωπροερετω βουλησιν, ἐκτὸς υἱας ἀνάγκης καὶ πάντῃς ἀπηγρωμειοῦ τρόπου εἰς σὲ τὴν ευαγγελστατὴν μονὴν τοῦ αγίου μαρτυρος γεοργίου καὶ εἰς σὲ οἰκονόμην, οὐρακτι ἰῦσήφ, δι ἥσπερ ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐδητησι, ὁμολόγω ἀπειτέιδεν, ἥδι δωρισασθαι καὶ ἀφίερῶσασθαι, ὑπερ λύτρου καὶ ἀφίσεως των αμαρτιων ἡμων. λέγω δὲ χωραφια μωδιων, ἢ τὸ ὄντη καὶ διακειμένῳ εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ γέμηλλου πλησιον τῷ χωραφίῳ τὴν προριδευσαν μονη, ὃ τινεῖ σιγορί· κατὰ ἀνατολᾶς ὁ πρεσβύτερος ἰωαννης του γέμηλλου τούτου μὲν ἔδωρψαμεν καὶ ἀφηρωσάμεν εἰς τὴν προλεχθεῖσαν ευαγγελστατὴν μονην του αγίου μαρτυρος γεοργίου οὐχ ἀπλῆς μὲν ὡς ἡκῆ καὶ ὡς ἔτυχειν, ἀλλὰ δια τὸ ὑπερέχεσθαι ἐν ταυτῇ τῇ αγια μονη, τοῦ ἀπὸ του παρόντος καὶ εἰσπερον ἔξοῖς ἀπατασ, καὶ διηναίκοῖς χρόνοις ἐπεξουσῖος ἔχειν τὴν τηλῶ-

† Signum manus Leonis de Armentano. † Signum manus Riccardi filii praedicti Leonis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Leo et Riccardus, qui sanctam et vivificam crucem propria manu signavimus simul cum nostro nomine et paterno cognomento, de propria nostra sententia et libera voluntate, nulla vi, necessitate, aut alio vetito modo compulsi, praesenti instrumento facimus hanc voluntariam, simplicem, irrevocabilem, sinceram et puram donationem sanctissimo monasterio S. Martyris Georgii, et tibi oeconomio Iosepho, quo instrumento in veritate et iustitia declaramus a praesenti hora iam donasse et concessisse, pro redemptione et remissione nostrorum peccatorum, territorium modiorum octo situm in loco dicto de Gemello iuxta territorium praedicti monasterii, et ad orientem habens finitimum presbyterum Ioannem de Gemello. Memoratum vero territorium donavimus et concessimus praedicto monasterio S. Martyris Georgii haudquaquam simpliciter, temere et inconsulto, sed ut sacrae preces in eodem sancto monasterio pro nobis fiant. A praesenti autem hora in omne futurum tempus huiusmodi territorium sit in dominio praedicti monasterii usque ad finem saeculorum, nec amplius sit in potestate

τη μονη, τὸ τριτω χωραφιον απο τη σήμερον γμε-
ραν καὶ μέχρη περιμάτων αἰώνων· τοῦ μι ἔχειν· ἐξου-
σίαν ἐν τούτω, ἢ ἰδίον ἢ κληρονομον ἢ ξενον· πρώσω-
πον· ἢ δ ὄνπερ οὐκ ηγοιμαι· ἐπελθοι τις τὸν τιού-
τον καὶ ζήτησιν κίνησιν, ἢ ἀγώγῃν ὀφείλει ποιῆσαι
ἀνδισταμι καὶ ἐκδηκάν αὐτῶ, ἀπὸ παντός ἐναντιου-
μενω πρώσωπο, καὶ σε ἀξυμίον καὶ ἀνένυλλητον δια-
φυλάττειν, ἢ δὲ καὶ τούτο ου ποιησω ἀλλὰ καὶ εἰς
ἐπιστρόφῃν γενέσθαι, πρώτο μιν ἐν δικαστηριω μη ἴσ-
ακουεσθαι μι ἀλλα κείμενον καττραμενον παρὰ κυ-
ριω θεω παντοκρατορι των τιῆ' ἀγιων θεοφορων πα-
τρων. Ἐγράφη ἢ παρυσαν ἀφίρωσιν δι' αἰου λεοντος
νοταρίου καὶ ταβουλαριω αστιος πισκώπω τω μγι
απριλλιω της δ' ἰνδικτιωνος τοῦ ετους ςχμδ'.

† ἰωαννης ἱερίως ὁ γαμβρος του γεμηλλου μαρτυρ
υπεγραφα τὸν τιμιον σταυρον.

† λεων χαλκεος μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυ-
ρον.

† καλωκυρης τοῦ βαστάχρουχου μαρτυρ υπεγραφα
τον τιμιον σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 42.)

alicuius de mea cognatione, aut nostrorum heredum,
aut alterius extraneae personae. Si vero, quod fore
non arbitramur, horum aliquis surrexerit litem, actio-
nem, aut controversiam illaturus, debeamus ante-
stare, et tui defensionem suscipere ab omni con-
traria persona, ac te immunem a quocumque da-
mno molestiaque tueri. Quod si et hoc facere ne-
glexerimus, aut facti nos poenituerit, in primis ne
audiamur in iudicio, ac deinde maledicti simus a do-
mino Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem
sanctis divinisque Patribus. Scripta est haec conces-
sio a me Leone notario et tabulario civitatis Piscopii,
mense aprili, indictione IV, anno 6649.

† Ioannes sacerdos gener Gemelli testis veneran-
dam crucem subscripsi.

† Leo Ferrarius, testis venerandam crucem sub-
scripsi.

† Calocyrus de Bastachrucho testis venerandam
crucem subscripsi.

CXXVIII.

1141 — Indict. IV.

*Leo et Columba eius uxor Gaudileto priori monasterii S. Mariae de Pertusia territorium et vineam posita propo
ipsum monasterium tarenis octo vendunt.*

† Ἐν ονοματι του πατρος καὶ τοῦ υἱου καὶ του
(ἀγίου πνεύματος, σήμερον) λέον ὁ υἱος ἰλίας· σήμερον
κολουμβα (ἢ γυνὴ αὐτοῦ, οἱ τὸν) τίμιον σταυρον ποί-
ξαντες· ἰκία ἡμῶν (γνώμη καὶ ἀγαθῆ) προαιρέσει· Φαί-
νωμεθα ἡμῆς οἱ πρόγεγραμμένοι (ἀπεινυῖθεν) καὶ που-
λαῖμεν εἰς τὴν ἀγίαν θεοτοκον μαρίας τῆς περτουσας
ἔλον το χωράφην τὸ ἔχουμεν γράπτῶν ἐν πριξ, καὶ
τὸ ἔριμον ἀνπέλην καὶ τα ἕμεροδέδρια καὶ ἀγρια. ἔ-
λον, ἔσον ἔχουμεν ἐπάνω τῆς στρατας, δημοσιας· καὶ
ἐμόλογοῦμεν, ἔτι ἀπελάβωμεν ἐκ χειρός τοῦ πριώ-
ρης γαυδιλέτου· τίμιμα ταρια, ἢ, κίτε δε την κληρο-
νομίαν ταύτην ἐπιχάτω του μοναστηρίου τῆς ἀγίας
θεοτόκου τῆς περτούσας, ἐγγῆς τοῦ νικολάου δάλ-
φίου· ἐποιήσαμεν δὲ τὴν παρούσαν ἀπόσταγῆν· ἵνα ε-
χέτω. την κληρονομίαν ταύτην τὸ μοναστήρη, ἀπὸ

† In nomine Patris, et Filii et Spiritus Sancti.
Signum manus Leonis filii Eliae. Signum Colum-
bae eius uxoris. Nos suprascripti, qui sanctam cru-
cem signavimus, de propria nostra sententia et libera
voluntate amodo vendimus monasterio S. Mariae de
Pertusia totum territorium, quod habemus scriptum
in tabulis dotalibus; item vineam incultam cum ar-
boribus fructiferis et silvestribus, quae omnia possi-
demus supra viam publicam, et declaramus accepisse
de manu prioris Gaudileti pretium tarenorum octo.
Sita vero est huiusmodi hereditas in parte inferiori
monasterii S. Mariae de Pertusia, iuxta Nicolaum Dal-
phium. Fecimus autem praesentem renunciationem,
ut huiusmodi hereditas sit in potestate monasterii
iam nunc et in perpetuum. Si qua vero occasione vel

τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ δύνεκες· εἰάν δὲ Φανῆ ποτὲ κερῶ
 χρονῶ· ἦτε ἡμῖς, ἢ ἐκ τῆς συγγενείας ἡμῶν ἢ ἄλλος
 τίς ἀνδρωπος ζητοῦντα· ἢ δίκας ποιῶντα· πρότον τὴν
 ἀρὰν ἐπισκίμενος· παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἀγίου πνευ-
 ματος· καὶ τῶν ἰβ' ἀποστόλων, καὶ τῶν τῆς Θεοφύ-
 ρων πατρῶν καὶ μετὰ Ἰουδα τοῦ Ἰσκαριότου ἐχέτω
 τὴν μερίδα. καὶ περὶ τὰ μωρὰ τοῦ κοσμοῦ. εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτοκοῦ εἰς τὸ διπλοῦν ζημιω-
 δήτω καὶ εἰς τὸ δημοσίον λς' νομισματα· καὶ ἄκον
 συχάσι· ἐποίησα δὲ τὴν παρὸν ἐγγράφον. ἐν παρουσίᾳ
 καλῶν καὶ ἀξιόπιστων μαρτυρῶν.

μαρτυρ † βιταλῆς κριτῆς· μαρτυρ † λέων τοῦ κα-
 γιάνου· μαρτυρ † λέων μάστωρ ὁ υἱὸς νικίφορου. ε-
 γραφῆ δια χειρὸς βασιλείου νοταρίου· ὁ υἱὸς κομητῶς
 τοῦ πριεσβυτέρου ἀνανία ἐν εἰσι πημιθ'. ἡδικτιῶσι δ'.
 μηνί εἰς τὰς ιξ'. ἡμέρα σαββατοῦ· ὡρα θ' ἐν τῷ κε-
 ρῶ τοῦ ἐνδοξοῦ κομητῶς ἡμῶν νικολαοῦ· καὶ μάστωρ
 τῆς οὐλιδας· νικολαὸς ὁ υἱὸς λεοντος δέπνιτη· καὶ πριῶ-
 ρῆς τῆς ἁγίας μαρίας ὁ μοναχὸς γαυδιλέτης.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 43.)

tempore, sive nos ipsi, sive ex nostra cognitione
 quisquam, aut quicumque alius praesumpserit mo-
 lestiam aut litem inferre, incurrat primum maledi-
 ctionem Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, et duode-
 cim Apostolorum, et tercentorum octo et decem di-
 vinorum Patrum, et habeat partem cum Iuda Isca-
 riota, et in mundi vanitatibus marcescat, ac poenae
 nomine solvat ecclesiae S. Deiparae duplum pretii,
 et publico Fisco solidos sex et triginta, atque invitus
 sileat. Fecimus autem praesentem chartulam coram
 probis et fide dignis testibus.

Testis † Vitalis Iudex. Testis † Leo de Cagiano.
 Testis † Leo Magister filius Nicephori. Scriptum ma-
 nu Basilii notarii filii Comitis presbyteri Ananiae, an-
 no 6649, indictione IV, die sabbati XVII mensis,
 hora IX, temporibus gloriosi Comitis nostri Nicolai,
 et Magistri Olithae Nicolai filii Leonis Thepenti, et
 prioris S. Mariae monachi Gaudileti.

CXXIX.

1141 — Indict. IV.

Testamentum Ioannis filii Nicolai Tangarelli.

† Ἐν ὀνοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
 ἁγίου πνευματος. Ἐπιδήπιέρ ἀδίλω θάνατω· κατῆδι-
 κάστη ὁστων ἀνδρωπων γένος· καθά οὐραγγελίστης
 λουκάς ἀπὸ Φωνῶν λέγει· ἔτη οὐκ ἤδωκεν τὴν ἡμι-
 ραν οὐδε τὴν ὄραν ἐν ἣ ὁ θάνατος ἐρχίτε· δια τού-
 τω καγῶ Ἰωαννῆς ὁ τοῦ νικολαοῦ ταναγαρέλλου υἱὸς·
 ἕως οὐ ἔχω τῶν ἰὸν σὶν τὰς φρίνας βουλάμε ὑπὲρ ἐκ
 τῆς πενηχρᾶς μου ὑπωστάσιος· ἐν προτῆς ἀφίρο πέρι
 τῆ ἐμῆ ψυχῆι τράκτουρον· ἐν μέτα τοῦ ἱεροῦ ἰγών λ'
 λάγηνηα· καὶ τὴν μίραν τοῦ ἐμῆ τῶ ἀπερ
 ἔχω μετὰ τῆς Θεοδώτης· τῶ ἐν ἐστὶ πλησιον Θεο-
 δώρου τοῦ κριατοῦ· καὶ τὴν Φίτην τῆς τῶ
 ἐν ἐστὶν εἰς τοῖς κριατοῦς ἀφίρο τῆ ἐμῆ γινεκή ἐαν
 εὐρεθῆ ἐγγαστρήμειν· ἢ δ οὐχέι· ἐστό τῆ ἐμῆ ψυχῆι·
 ἰγών τ' πωδάρια καὶ περὶ τῆ ἐμῆ ψυχῆι τρακτου-
 ρα· β'· καὶ τηγαριον· ἰσ'· καὶ α'· καὶ ἐγγ-
 διων καὶ Φάλα τρία δια τοῦ ἐξωδοῦ ἁμῶν καὶ σι-
 του μωδια· β'· καὶ ἐκ τῶν κερῶν ἐκάστου τηγηδοῦ

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
 Quoniam humanum genus incerta morte mulctatum
 est, prout Evangelista Lucas diserte ait, quia ne-
 scimus diem et horam qua mors advenit; propterea
 et ego Ioannes Nicolai Tangarelli filius, donec mentis
 et animi sum compos, de mea exigua re familiari
 testari volo. In primis relinquo pro anima mea tra-
 ctoriam unam triginta vini lagenis plenam, et por-
 tionem mei quod habeo cum Theodota,
 ac positum est prope Theodorum de Criato, et plan-
 tationem extaatem ad Criatos, relinquo
 uxori meae, si praegnantem ventrem ferat, si secus,
 sint pro anima mea, nempe tercentos pedes, et pro
 anima mea tractorias duas et tinarium unum et . .
 unum, et haedorum capita tria propter ex-
 pensas, item et frumenti modios duos, et ex agris
 uniuscuiusque partem. Relinquo filio meo Ni-
 colao duas vineae portiones ad Criatos prope vineam

μίραν· αφιο και του μου υιου νικολαου αμπελιου πέ-
 τζια· β'· εις τας κριατους πλησιον· του αμπελιου
 του ιωαννου ριτζψιτου· και μιαν αγελαδαν ιγουν·
 τυφλήτινα και τω μούσχάρη· και βούττη· β'· και
 τήριαρον· εν· και αμκλειδισιν· εν· έπου τσιν τα πάν-
 ιτα· και εκ του ρω και αν πη παιδα·
 και ζήσι· ας εχει τω εν μέρος· και υιος μου νικολαου
 τα δύο μερη· ι'· δ ουχι· ας εχει του αυτου νικολαου·
 ομωις δε και εκ ττη γρήαν και του νικολαου· αφιο
 αξήραρα· και ήνοι· και σκέπαρον· και τριπανον· και
 τα παντα όλα τα εσωπίσια· ει τή· δ αν έστίν· . . .
 του νικολαου· χρίστω δέ· και εις ττη πρωτηγή ημων
 γνήη· μιλλιαρισια· τρια· ας πουληθει· εκ τώ κρσθή·
 έπου· εχη· γουμαρια· ι'· αφη· δέ· και· ις των
 αυθεντη· μιλλιαρισια· τρια· ας δωθη· εκ τες· παλαταις·
 διοτι· εκρατει· την· έξουσιαν· του νικολαου· εγη-
 δια· τρια· και· ις· την· προτηγή· γνήη· μου· εγηδια· β'·
 και· τηρακαλή· εγηδια· β'· χρίστω· δέ· μιλλιαρισιον· εν·
 του· μου· σιγγινου· ας· εγλήθει· εκ τώ· κρσθή· χρίστω·
 δέ· και· τή· ημ· γνή· κή· δια· τω· ματον· μιλλιαρισια· ε'
 ασί· τή· αγελαδην· και· μιλλιαρισια· γ'· χρωστω· αυτην·
 δια· το· σκούλαρον· ας· εγλήσι· εκ τω· κρσθή· κη-
 πουρον· πάσαν· τήν· ημ· ήπωστασειον· εστώ· του· μου· υιου·
 νικολαου· και· εαν· πη· παιδα· η· τηραυτη· γεινή·· ι'· τ ουχι·
 εστω· παντα· του· μου· υιου· νικολαου· παρουσια· των· α-
 ξιόπιστων· μαρτυρων· Επαφίω· δε· επί· τρωπους· και· εκ-
 διτή· ηταδου· περι· τή· ημ· ψυχή·· τον· κυρον· ροδιάνου· υιου·
 του· παπα· νικολαου· και· θεοδώρου· του· κριατου· και·
 λεοντος· του· κριατου· και· γρή· γωριου· του· βιτζητζήου·
 ή· πiousιν· περι· τη· ημ· ψυχή·· δάη· αυτους· ο· κυριος· εν·
 ήμερα· της· κρισιος·· έστης· δε· φανή· αντι· τασόν· τήν· αίν-
 διαδέσιν· σχεί· τή· αναδεμα· παρα· πατρος· υιου· και· α-
 γιου· πνιματος·· ζημιουστω· δε· και· εν· τω· διμύσιο· νο-
 μισματα· λς'· Εγραφη· δε· η· τη· ηυτη· δια· δισις· δια· χει-
 ρος· θεοφανου· ή· ρεως· και· ταβουλαριου· ετει· εχμδ'· ιν-
 δικτιωνι· δ'· † βασιλειος· του· παπα· γεοργιου· ο· τώ· τε·
 κριτης· μαρτυρ· υπεγραφα· † βασιλειος· μαλωμήνης· μαρ-
 τυρ· υπεγραφα· † μιχαήλ· του· ζαφάραρρην· μαρτυρ·
 υπεγραφα· † νικολαου· του· κυρου· σέργει· μαρτυρ· υπε-
 γραφα· † ρωκεριος· του· τέπειδε· μαρτυρ· υπεγραφα·

Ioannis Ritzpsiti, et vaccam unam, videlicet Typhli-
 tinam, cum vitulo, et dolia duo ac tinarium unum,
 et arcam unam, ubi extant panni, et et
 si pepererit filium, et is vixerit, habeat partem unam,
 meusque filius Nicolaus partes duas, secus vero habeat
 (eam quoque partem) idem Nicolaus. Item et inter
 res ad Nicolaum spectantes relinquo dolabellas, et
 urceolum, et asciam, et terebram, et reliqua omnia
 fabrilia instrumenta si qua sint
 Nicolai. Debitor vero sum praedictae uxori meae
 trium milliarisiorum, quae ex vini venditione ha-
 beantur ubi sunt arbuti decem. Relin-
 quo autem etiam Authentae milliarisia tria, quae
 dentur ex aedibus pro eius dominio
 Nicolao haedos tres, et memoratae uxori meae haedos
 duos, et totidem Theocalae. Debeo autem consanguineo
 meo milliarisium unum, quod solvatur ex pretio
 vini. Sum item debitor uxori meae milliarisiorum
 sex pro indumento, quae solvantur ex pretio vac-
 cae, et milliarisiorum trium pro inauribus, quae
 e pretio vini solvantur. hortulus
 et reliqua omnia mea bona spectent ad meum filium
 Nicolaum, sive uxor mea pepererit filium, sive
 non. Coram testibus fide dignis. Relinquo vero cu-
 ratores et administratores, qui saluti animae meae
 consulant, dominum Rodianum filium presbyteri Ni-
 colai, et Theodorum de Criato, et Leonem de Criato,
 et Gregorium de Bititzio, et de eo, quod fecerint
 pro anima mea, Dominus remuneretur ipsos in die
 iudicii. Quicumque autem insurrexerit contra hoc
 testamentum, maledictus sit a Patre, a Filio et Spi-
 ritu Sancto; solvat autem et Fisco numismata sex
 et triginta. Scriptam manu Theophanis presbyteri et
 tabularii anno 6649, indictione IV. † Basilius filius
 presbyteri Georgii olim Iudex testis subscripsi. †
 Basilius Malormine testis subscripsi. † Michael de
 Zafararro testis subscripsi. † Nicolaus filius domini
 Sergii testis subscripsi. † Rogerius de Tepende testis
 subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 41)

1141 — Indict. IV.

Presbyter Leo de Mutero cum filiis et Theodoro eius genero vendit Andree magistro Eremitarum praedium, situm in loco dicto Buchorta, tarenis duobus et triginta.

† σίγνον χειρὸς παπα λέοντος τοῦ μουτερου † σίγνο χειρος constantinu uioῦ αυτοῦ. † σίγνο χειρος βιωῦ uioῦ αυτοῦ † σίγνο χειρος γούλαλμου uioῦ αυτοῦ † σίγνο χειρος μέλχρη uioῦ αυτοῦ † σίγνο χειρος Δεδορου γράμβύς τοῦ ανοτέρω γαίγραμειοῦ.

Εν ονοματι του πατρος και τοῦ υιου και του αγιου πνευματος Φενωμεδά ημῆς ἡ ανοτέρω γεγραμενὸι η τὰ σίγνά τῶν τιμιόων και ζωοπηῶν σταυρών· γκοῖες χερσίν καθοῖογράφάντες την παρουσαν ἐγγράφω· απλὸν καθαρὰν και τελῆαν διάπράσιν τὸ χωραφῶν του μουτάρη· το απερ εχὸ ης τα πλαγῆα τα επιλεγόμενα τοῦ βουχορτά· πουλό δ· αὐτὸν το χωραφῆν του μαστρο ἀδρέα· και τον δε ληπό ἀδελφὸν τὸν επνομητὰ τον ερημητῶν· ης το αναμεταξί· ἡμὸν σινφοντην τιμιόων γκοῖν τάρηα λ' β' εστι δὲ και ο πιρῶρημὸς τον τιουτὸν χωραφῆν· κατὰ μὲν ανατόλας το χωραφῆν· ἰάανου του ρούχαρη ην επουλησε κυρῶν ροκερῆ υιοῦ ιοτόρη βονοῦ πρότοιομβελλισιμοῦ· και κατὰ δέσμας· παπα νηκολαος του κάπαντονάν· το απερ επουλησε του κυρῶν ραου· και κατὰ ακτροῦ η υδὸς του μουτάρη· και κατὰ μισιυρηάς ο ρηακας· και σινκλή· του εχῆν σας απο τῆν σιμέρον και ης τοῖς ἐξοῖς απάντας χρονοῖς κληρονομῆν και δεσπόζοιν· ος τὸ κτῆς και τιν ἐξουσιάν παρ ἡμων ελληφος μὴ ἐνέχλουμενὸς παρά τῆνός μῆιτε παρ ἡμου μῆιτε τον ἡμοι τεκνὸν μῆιτε κληρονομῶν η σινκληρονομῶν η ξένου ἀιδρέπῶ το σιολὸν ἀλλ ὡστὶς φάνη ἐνῶχλὸν σε· ἡνα στικὸ· και διευφῆνβὸ αυτῶν· η δὲ ου σταδὸ και διέφενδεφὸ αυτὸν και ης διαστροφῆν ελδὸ ὡμολογὸ ζημίῶμῆδὰ υπὲρ παρῶνασὸς τὸν τιμιόων· και ζωοπηῶν σταυρῶν νομισματα λς· και ηθ εὔπτες ἡμενῆσε η τιαῖ τι πράσις ἀχηρη τεματων εορὸν ἐν πάρουσια μαρτυρων· του ετους 5700 ηγδικτιοης δ'

† πανκαλλὸς κομῆς του δρογγαρη μαρτυρ υπεγραψε τον σταυρον † καλοκυρις κομῆς του δρογγαρη μαρτυρ † πρεσβυτερος πετρος υἱος πρεσβυτερου ημερι μαρτυρ

† Signum manus presbyteri Leonis de Mutero. † Signum manus Constantini filii eius. † Signum manus Boni filii eius. † Signum manus Gulielmi filii eius. † Signum manus Melchisii filii eius. † Signum manus Theodori generi supradicti.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, praesentem scripturam (condidimus) simplicis, purae et perfectae venditionis praedii Mutari, quod habemus in loco dicto Buchorta. Vendidimus autem hoc praedium magistro Andree et ceteris fratribus cognominatis Eremitis, pro pretio inter nos convento tarenorum duorum et triginta. Fines vero memorati praedii sunt huiusmodi: ab oriente praedium Ioannis Ruchari, quod ille vendidit domino Rogerio filio notarii Boni Protobobilissimi; ab occidente praedium presbyteri Nicolai de Capantona, quod dudum vendidit domino Rao; a septentrione via de Mutari; et a meridie rivulus, ac clauditur. Ex hac autem die et in posterum illud habeas ac possideas, quippe qui a nobis dominium et potestatem accepisti; neque quisquam, sive ego, sive filii mei, sive heredes vel coheredes, sive in univsum extranea quaevis persona tibi molestiam inferat; sed si quis adversus te insurrexerit, antestabimus teque tuehimur; si vero nec obstiterimus nec defenderimus, et consilium mutaverimus, assentimur, ut ob violationem venerandae et vivificae crucis numismatis sex et triginta mulctemur; et nihilominus huiusmodi venditio usque ad finem seculorum manebit. Coram testibus. Anno 6649, indictione IV.

† Pancallius Comes Droagari testis crucem subscripsi. † Calocyrius Comes Droagari testis. † Presbyter Petrus filius presbyteri Imeri testis.

† ιωάννης υιός νηκολαου του επικηγλη μαρτυρ
† γραφὴν δια χειρὸς πρεσβητέρου νηκολαου του μα-
γουλου.

† πέτρος λαγγάβαρδος μαρτυρ υπαιγραψεν τὸν τη-
μιον σταυρόν.

† ιωάννης υιὸς νοταρίου χριστοφορου μαρτυρ υπε-
γραφα οιδιοχυρος. † στιφανος υλλιχας μαρτυρ ε-
γραφα τον σταυρον

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 34.)

† Ioannes filius Nicolai de Epiciglo testis.

† Scriptum manu presbyteri Nicolai de Magulo.

† Petrus Longobardus testis subscripsit veneran-
dam crucem.

† Ioannes filius notarii Christophori testis manu
propria subscripsi. † Stephanus Villicus testis cru-
cem scripsi.

CXXXI.

1141 — Indict. IV.

*Calā uxor demortui presbyteri Nicetae de Suraco cum filiis suis vendit notario Andreae de Isca
praedia, posita ad Capita Argillorum, aureis tarenis octo et triginta.*

† Σήγγον χειρος κληῆς γιῆης του απιχομίνου νη-
κητου η̄ρεως του σουρακου. † σίγγον χειρος κωνσταν-
τίνου ῡου αυτῆς. † σίγγον χειρος σεργίου ῡου αυτῆς.
σίγγον χειρος λέωντος υιου αυτῆς. † σίγγον χειρος σι-
δαιου υιου αυτῆς. † σίγγον χειρὸς ανδρου υιου αυτῆς.

ἡμεῖς οἱ ἀνωτερω ἐγχαράξαντες οἰκειῖαις ἡμῶν χερ-
σιν τοὺς τύπους τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιου σταυροῦ·
ἐν τῷδε τῷ ὕφει· Φαινουμεθα ἐκουσια ἡμῶν βουλη καὶ
ἀρεσκία· ἐκτὸς πάσις ἀπήγορευμενης αἰτίας· πῆπρά-
σκοπτες προς σέ νοταριον ἀνδρῆν τὸν τοῦ ἱσκι ἄστου·
τὰ χωραφια ἡμῶν ἃ ἔχωμεν ἀγνωρῶν. εἰς τὰ κεφα-
λαματα τῶν ἀργυλλων· εἰς τὸ μέσον τῶν χωραφιων
σου· ἔδεν καὶ τοὺς ἀγνωρῶν ἡμῶν χάρτους οὓς ἔχω-
μεν ἐξ αὐτῶν· ἐπιδώκαμέν σοι αὐτοὺς. ὑπαρχει δὲ καὶ
ὁ περιόρισμός αὐτῶν οὕτως· ἀπὸ μὲν ἀνατολης καὶ δύ-
σεως· τὰ χωραφια σου τοῦ αὐτοῦ ἄνητου· ὡσαύτως
ἐκ το βέριον μερος· τὰ ἀκρι τοῦ πλαγίου· ἀπο δὲ τοῦ
νωτιου μερους ὁ δρόμος ὁ βασιλικός· ταῦτα τὰ χω-
ραφια ὡς εἴρεινται καὶ περιόριζονται· κατὰ καὶ οἱ ἀ-
γνωρῶν ἡμῶν χάρτοι δῆλοῦσιν· πεπράκαμέν σοι αὐ-
τὰ διὰ ταρία χρύσοιν τριάκοντα καὶ ἑκτῶ· ἀπόλα-
βώτες οὖν ἀπὸ χειρῶν σου εἰς χεῖρας ἡμῶν τα ριθεν-
τα ταρία· τέλεια καὶ ἀνελλοικα· ἐποιήσαμεν σοι τε-
λειαν καὶ πληρυστάτην δι᾽ ἄπρασιν. τοῦ ἔχειν σε αὐ-
τὰ· ἀπὸ τῆς σημερον ἡμεραν τε καὶ ὥραν εἰς ἡ ἰαν ἐ-
ξουσία καὶ κυριότητα· τέκνα τεκνῶν σου· ποιῆν ἐξ
αὐτὰ εἴ τι καὶ βούλῃσαι· ὡς τῆς κυριότητα καὶ ἐξου-
σιαν παρ ἡμῶν εἰληφῶς· οἰκειουμεθα δὲ σοι καὶ τῆν

† Signum manus Calae uxoris defuncti Niceti
presbyteri Suraci. † Signum manus Constantini filii
ipsius. † Signum manus Sergii filii ipsius. Signum
manus Leonis filii ipsius. † Signum manus Sidani
filii ipsius. † Signum manus Andreae filii ipsius.

Nos suprascripti, qui propriis manibus signa ve-
nerabilis et vivificantis crucis exaravimus in hac
chartula, spontanea nostra voluntate et beneplacito,
absque omni vetita causa vendimus tibi notario An-
dreae, civitatis Iscae, praedia nostra, quae emi-
mus, ad capita Argillorum (*posita*), in medio prae-
diorum tuorum; quare instrumenta nostra emptio-
num, quae habemus, tibi tradidimus. Circumscriptio
vero ipsorum haec est: ab oriente et occidente
praedia, quae ad te emptorem pertinent, et item
ex septentrionis latere extrema planities, a meridie
autem via regia. Haec praedia, uti dictum est, me-
moratis confiniis descripta, prout nostrae emptio-
num chartulae ostendunt, vendidimus tibi aureis tarenis
octo et triginta. Hos igitur tarenos integri et iu-
sti ponderis cum acceperimus a tuis in nostras ma-
nus, fecimus tibi perfectam et plenissimam vendi-
tionem, ut eadem (*praedia*) habeas ab hodierna die
et hora in propria potestate et dominio tu et filii
filiorum tuorum, et facias de iis quidquid volueris,
utpote qui dominium et auctoritatem a nobis acce-
pisti; et promittimus tibi a quacumque persona extra-
nea et propinqua legitimam defensionem, qua aute-

νομικην δεφενδεσίωνα· από παντός ανδρωπου ξένου τε και ιδίου του ανδρστασθαι και διεκδικάν σε· εἴ τις δὲ φανή ποτε κερῶ ἢ χρέων· ἐκ τοῦ καθ ἡμῶν μερους· ἢ κατὰ σάρκα συγγενων· ἢ ἀδελφῶν· ἢ τσικων· ἢ ξένων προσώπων τοινῶν· ζυγιῶν ἢ ἐγκαλῶν ἐπὲρ ἀνατροπην τῆς παρ ἡμῶν ιδιοβουλῆς· και αἰτοπροσρέτως· γναμείης καθαράς και βευαίας διαπράσεως· ἵνα μὴ εἰσακουηται ἀλλ' ἵνα ζυμιάται εἰς τὸ δῆμῶσιον νομίσματα λς· και εἰθ ουτω στεργει και ἐμμένει ἢ παροῦσα ἀπὴ ἀμετάτρεπτος· εἴ τις και ἐγραφη· διὰ χειρὸς σεργιού εὔτελους· και ταβουλαριου ἀστειώς μεσῶν· παρόντων μαρτυρων· ἐν τῷ ςχμδ' ετη· ἠδικτιῶνος δ'.

† Θεοδωρος σπαθίτζης μαρτυρ υπεγραφα. † νικολαος μαύρικος μαρτυρ υπεγραφα τὸν τίμιον σταυρον. † βασίλειος υἱος ἡλια δαμασκινού μαρτυρ υπεγραφα. † Θεοδωρος υἱός ὁ τοῦ ἀπηχομένου βασιλῆρου σπαστρίκου μαρτυρ υπεγραφα. † ανατολης μαρτυρ. † νικολαος μαγλαβητης μαρτυρ υπεγραφα τὸν σταυρον †

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani. n.º 35.)

stabimus teque tuebimur. Si quis vero quavis occasione vel tempore apparuerit ex parte nostra, vel ex nostris consanguineis, vel fratribus, vel filiis, vel quibuslibet extraneis personis, qui tibi litem intenderit, vel te in ius vocaverit ad subvertendam hanc puram et stabilem venditionem, nostra voluntate et propria deliberatione tibi factam, ne exaudiatur, sed mulctetur Fisco numismatis sex et triginta; et nihilominus deinceps firma et immutabilis maneat praesens emptio, quae scripta fuit manu Sergii humilis tabularii civitatis Mesorum, coram testibus, anno 6649, indictione IV.

† Theodorus Spathitza testis subscripsi. † Nicolaus Mauricus testis subscripsi honorabilem crucem. † Basilius filius Eliae Damasceni testis subscripsi. † Theodorus filius defuncti Basilii Spastrici testis subscripsi. † Anatoles testis. † Nicolaus Maglabeta testis crucem subscripsi.

CXXXII.

1142 — Mense Maio — Indict. (V).

Ioannes Buttillerus vendit Petro Molinari praedium, positum in loco dicto Spelunca Molendinorum Caggiani, tarenis undeviginti Salernitanis.

† σήγιοι χειρὸς ἰωαννου ὁ υἱος νικιφύρου βουττιλλέρι.

Ἐν ονοματι τοῦ πατρὸς, και τοῦ υἱοῦ και τοῦ ἀγίου πνευματος. ἐγῶ ὁ ἀνοτερῶ περιγεγραμμενος τὸν σήγιον τοῦ τιμίου και ζωοποιῶν σταυρῶν ποιῆτας, ἰδία μου βουλη φάνωμαι πράσκωντα εἰς σὲ πέτρον ὁ υἱος οὔρσου μιλυνάρης, τὸ χωραφιον, ὑπερ ἔχω εἰς τὸ τῶπωνπωθεσιαν τοῦ σπιλέου τῶν μύλων του καγγιάνου· διὰ τάρια σαλερου, ἰδ' ἐπάνω τοῦ πέραν τῶν ἀλύγων· μετὰ ὑμερωδενδρια και ἀγρια, μετὰ τοῦ τρίτου μέρους, τῶν ἀπιδίων, και καριδίων, και ἐκ τὸ πωταμοῦ ἔσον κρατεῖ τὸ χωραφιον· ὅλον τὸ ἱμισί. ἐπικάτω τῆς ὁδοῦ μετὰ τὰ ζήντα νερά ὅλα· εἰσὶν δὲ τὰ συνορια τοῦ χωραφίου ἀπὸ μέρος ανατολικόν· οἱ τοῦ βαραλέον· και ἀπὸ δυσμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ λέον τῆς μούιδας· και ἀπὸ ἀρκτρος· ὁ πωταμός ἀκρη τὸ ἱμισί· και ἀπὸ μεσυμβρίας, ὁδὸς δημσια· ἐγῶ

† Signum manus Ioannis filii Nicephori Buttilleri.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus, qui signum sanctae et vivificae crucis exaravi, de propria mea voluntate vendo tibi Petro filio Ursi Molinari possessionem, quam habeo in loco, ubi dicitur Spelunca Molendinorum Caggiani, pretio tarenorum Salernitanorum undeviginti, supra Traiectum equorum, cum arboribus fructiferis et silvestribus, cum tertia parte pyrorum et nucum, cum medietate fluminis, quae dictam possessionem alluit subtus viam, et cum omnibus aquis vivis. Sunt autem termini praedictae possessionis: ad orientem filii Baraleonis; ad occidentem filii Leonis Mundae; ad septentrionem flumen usque ad medietatem; et ad meridiem via publica. Atque ego suprascriptus Ioannes, acceptis tarenis de manibus Pe-

δὲ ἰωάννης δ' αὐτοῦ πρόγεγραμμένος, μετὰ τὸ ἀπολαβεῖν τὰ ταῦτα ἐκ χειρὸς πέτρος μυλωνάρης, ἐποιήσα, αὐτῷ τὴν παρούσαν γραφὴν ἵνα ἐχέτω ἐξουσίαν τὸ χωραφίον καὶ τὰ ζάντα ὕδατα ὅλα τὰ ἐπικέτω τῆς ὁδοῦ καὶ τὸ ἕμισι τοῦ πωταμοῦ, ἔσον κρατεῖ τὸ χωραφίον, ποιεῖν ὅ βουλεται καὶ πουλεῖν, καὶ χαρίζειν, ὡς τὴν ἐξουσίαν παρ' ἐμοῦ εὐλιφωτα ἐὰν δὲ φανῆ πωτὲ καιρῷ, ἴτε ἐγὼ, ἴτε υἱὸς μου, ἢ ἄλλος τις, ἀνθρώπος ζητόντα, ἢ μάχας ποιῶν, περὶ τοῦ χωραφίου, ἢ ἐκ τὸ ἕμισι τοῦ πωταμοῦ, ἢ ἐκ τὰ ζάντα ὕδατα· ζημιόδητω εἰς τὸν αγοραστὴν εἰς τὸ διπλάσιον· καὶ εἰς τὸ δημοσίον νομισματα λς' καὶ ἀκοῖν συχάσι, ἐγράφη τὸ παρὸν συγγραμμά δια χειρὸς βασιλείου νοταρίου ὁ υἱὸς· του κομητοῦ· ἐν ετει 684· ἰνδικτιωνι ἰ' μηνι μαίω ἐνάπιον καλῶν καὶ ἀξιοκιστων μαρτυρον· † βιταλῆς κρητῆς· μαρτυρ † πετρος δε βαρਾਲσον μαρτυρ † μαρτυρ λειον τοῦ ἰωαννου, μινδα ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ εὐλαβεστατου ἡμων κωμιτος νικολάου· καὶ μαιστρω ὀλιστας ὁ υἱος νικιφορου ὁ αὐτὸς δεσχωμης.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 44.)

tri Molinari, feci eidem praesentem chartulam, ut habeat in sua potestate praedium cum omnibus aquis vivis infra viam publicam, et cum medietate fluminis, quae eandem possessionem alluit, cum potestate a me accepta faciendi quodcumque voluerit, sive vendendi, sive donandi. Quod si quis aliquando praesumpserit, sive ego, sive filius meus, sive quicumque alius molestiam aut litem inferre sive de possessione, sive de medietate fluminis, sive de aquis vivis, solvat emptori duplum pretii, et publico aerario solidos sex et triginta, et invitus sileat. Scriptum est praesens instrumentum manu Basilii notarii filii Comitis, anno 6650, indictione X, mense maio, praesentibus probis et fide dignis testibus. † Vitalis Iudex testis. † Petrus de Baraleone testis. † Leo filius Ioannis Mundae testis. Temporibus piissimi nostri Comitis Nicolai, et Magistri Olettae filii Nicephori Vicecomitis.

CXXXIII.

1142 — Mense Septembri — Indict. VI.

Adelasia filia demortui Roberti Comitis de Basabillia donat monasterio Eremitarum de Driene vineam in agro de Driene positam.

† Σίγνον χειρὸς ἀδελασίας.

† Σίγνον χειρὸς μαχαλδασ.

† Γίχτος ἀρχ καὶ ἀρμοδίως· οἱ ἀπόστολοι καὶ θεοὶ νόμοι· καὶ κανόνες διακείμενοι ἡμᾶς· ἀόκτως καὶ ἀδιαλύτως ἀγωνίζεσθαι καὶ ἀναπληρῆν τὰ ἐντάλματα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς· ἀλλ' ὁ μοισόκαλλος καὶ ποτηρώτατος ἐχθρὸς· εἰς ἀκηδῖαν καὶ ραθυμίαν τοῦ πράγματος δείγη ἡμᾶς· καὶ ἀδιμοιοῦμεν τῆς τοῦ θεοῦ οἰκτιρώσεως· πάντα γὰρ τὰ κτήματα καὶ τὰ ἰδέματα καὶ ἡ δόξα τοῦ παρόντος μάταια ἰδοῦσα ὄν καὶ διανωθήδαι· καγῶ ἀδελασία ἡ τοῦ μακαριωτάτου κληματος ροπέριτου βαταβύλλια θυγάτηρ· μικρὸν τι δώρημα ποιήσας θεῷ βουλήθη ὑπὸ μακαρίας κοιμήσεως τῶν γοναίων μου· καὶ περὶ ψυχικῆς μου σωτηρίας. διὸ καὶ τοῦ πράγματος ἐκπληροῦσα οἰκωβούλος ὁλοφύχως γένημι· καὶ δεῖ φένομε ὡς

† Signum manus Adelasiae.

† Signum manus Machaldae.

Iure quidem ac merito Apostoli divinaeque leges et canones nos sedulo atque indesinenter certare, ac Dei Patrisque mandata adimplere iubent: inimicus vero osor honesti ac scelestissimus ad incuriam scordiamque nos aliecit, ut a Dei amicitia deterreamur. Quapropter cum ego Adelasia, filia beatissimae memoriae Comitis Ruperti de Basabillia, animadvertentem atque cogitarem quam fluxae sint possessiones omnes, epulae, ac praesentis temporis gloria; cumque parvum quidem, Deo volente, munus obtulerim propter beatam parentum meorum requiem, animaeque meae salutem, propria voluntate ac toto animo id operis perfecit. Ideoque ego, quae mea manu signum venerandae et vivificae crucis propria sententia ac de

ἀνοτέρως τὸ σίγγον τοῦ τιμίου καὶ ζώβουκου σταυροῦ· οἰκία μου τῆ χειρὶ· καὶ οἰκία τῆ διανοία καὶ τῆ προσέσι· χαράξασα· ἀφιερόνοντα· καὶ ἀπλῶς ἐπι-
 δίδοντα χάρισμα δοραϊᾶς· τῆς ἀγιωτάτης καὶ θεο-
 Φρουρίτης ἀγίας μονῆς τῶν ἱραμιύτων δριήτης· ἀμπέ-
 λιον ἡμῶν οἴκιοι τό αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ μακαριωτά-
 του συζύγου μου κυροῦ γιοτζουλίη δὴ δίδαντ ἐκ τῶν
 τρουσταίνων τῶν υἱῶν γουλιάλμου ἐγκουμβρῆ· καὶ ἐντα
 τῆ αὐτῆ χώρα δριήτης· ὁ γὰρ διορισμός αὐτοῦ ἐστίν,
 κατὰ μὲν ἀνατολὰς τὰ ἀμπέλια τοῦ κραταιοτάτου
 ριγῶς· ἐκ δὲ δυσμῶν ὁ μέγας δρόμος· ἐκ δὲ ἀρκτροῦ
 ἐπάρχει τὸ χωρίον· ἐκ δὲ μεσημβρίας χωράφιον κυ-
 νῶν· καὶ ἀρχεται ὡς προεῖπομεν το ὁμοίως· καὶ σὺν-
 κλήροι· τοῦτο δὲ στέργω καὶ ἐμμένω ὡς ἀνοτέρως
 προέγραφα τῆς ριθῆσις ἀγίας μονῆς· μήτις οὐκ τῶν
 ἐμῶν κληρονόμων ἢ ἐξουσιάζονται· Φανῆσεται ἐνοχλῶν
 ἢ ἐμποδίζων τὸ ψυχικὸν παρὼν δόρημα· ἢ δὲ τίς πο-
 τὲ φραδῆ περικόπτει τούτο καὶ μεταλάττων· ἐχέ-
 το τὸ ἀνάθεμα παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἀγίου πνεύ-
 ματος· καὶ τῶν ἀρῶν τῶν θεοφόρων καὶ ἀγίων τῆ
 πατρῶν· συγγενέστε δὲ ἢ μερὶς αὐτοῦ· μετὰ τοῦδα
 τοῦ προδότου· τῶν δὲ λέπραν γιέζη τοῦ παιδαρίου
 κληρωθήσεται ἀλλὰ καὶ ἡς τὸ βασιλικὸν δαιμόσιον·
 ζημοιοῦσθω· λίτρας χρυσοῦ, σ· εἶδ οὕτως δὲ στέρ-
 γιν καὶ ἐμμένειν τὸ παρὼν ψυχικὸν δόρημα· πρὸς δὲ
 περισσώτερον πίστωσιν καὶ ἀσφάλειαν, ἔγραφα τὸ πα-
 ρὸν σιγίλλιον καὶ ἐσφράγισα τῆ οἰκίᾳ μου ταύτῃ
 σφραγίδι· καὶ ἀπέδωκα ἐξ οἰκίῶν χειρῶν πρὸς τὰς
 χεῖρας σοῦ τοῦ εὐλαβιστάτου καὶ ἁγιωτάτου καθιγου-
 μένου· τῆς ἀνοτέρας προγεγραμμένης ἀγίας μονῆς τῶν
 ἱραμιύτων μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τοῦ ἔτους ρχγα' ἰδικτιῶ-
 νος ε'· κατὰ τὴν πᾶντων τῶν εὐρεθέντων παρὼν-
 των ἀξιόπιστων μαρτύρων.

† γαλιτέριος Φριστολος μάρτυρ † γιλνέρτος Φαλ-
 πος μαρτυρ † γουλιάλμος πῆρζτῆ μάρτυρ ἐπέγρα-
 φα † βραχέρης μάρτυρ υπεγραφα † γουλιάλμος πραγ-
 ματεῦτης μαρτυρ υπεγραφα † γουλιάλμος τερχει-
 ρας μαρτυρ υπεγραφα † ραιάλδος Φριστολος μαρτυρ
 υπεγραφα † ροκέριος χαλκίος † ροβέρτος ἐκαῦρῆς †
 μαυρικίς δριανας μάρτυρ † ροῦκεριος στρατιγος δρι-
 ανς μάρτυρ.

(Ex original membrana Archivi Neapolitani — n.º 36.)

liberatione exaravi, offero, et donationis nomine sin-
 cere trado sanctissimo defensoque a Deo monasterio
 Eremitarum de Driene vineam ad me pertinentem,
 quam emit vir meus beatissimae memoriae, dominus
 Giosulinus de Dinant a Trustaino, filio Gulielmi En-
 cumbre. Huiusmodi autem vinea posita est in eodem
 agro de Driene, atque hisce finibus circumscribitur:
 ab oriente quidem vineae potentissimi regis; ab occi-
 dente via maior; a septentrione ager; et a meridie
 praedium commune, ac prout diximus incipit et clau-
 ditur. Hanc autem vineam, ut superius praescripsi,
 dicto sancto monasterio dono ac confirmo, neque ul-
 lus ex meis heredibus atque officialibus hoc spirituale
 donum infirmare vel impedire audeat. Quod si quis
 unquam ipsum imminuerit et mutaverit, maledictio-
 nem habeat a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a
 tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus,
 nec non partem cum Iuda proditore, atque lepram
 sortiatur Giezi puellae; insuper mu'ctetur Fisco regio
 libris auri ducentis; atque ita deinceps firma sit ac
 maneat praesens spiritualis donatio. Ad maiorem
 autem fidem et securitatem hoc sigillum scripsi, mea-
 que propria bulla roboravi, atque ex meis manibus
 tradidi in manus tuas sanctissimi ac pientissimi prae-
 positum suprascripti sancti monasterii Eremitarum,
 mense septembri, anno 6651, indictione VI, coram
 omnibus qui interfuerunt testibus fide dignis.

† Galterius Frestolus testis. † Gilibertus Fal-
 pus testis. † Gulielmus Pertius testis subscripsi. †
 Bracherius testis subscripsi. † Gulielmus Curialis tes-
 tis subscripsi. † Gulielmus Terchira testis subscri-
 psi. † Ranaldus Frestolus testis subscripsi. † Roge-
 rius Ferrarius. † Robertus Ecubris. † Mauricius de
 Driene testis. † Rogerius Strategus de Driene testis.

1143 — Indict. VI — Piscopii.

Hugo filius Ranerii et Ata eius nurus cum Rogerio eius filio offerunt SS. Trinitati Cavensi eiusque suffraganeo monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo monasterium S. Georgii Martyris de Piscopio.

† σίγνο χειρός οὐβω υἱός ρανέρι.

† σίγων χειρός ἀτα ἡ γυναῖκα τὸ ἕτο του κυρ στεφάνος υἱος του κυρ ουβου υἱος ρανερι.

† σίγον χειρός ρωκερί υἱός αὐτοῦ.

Ἐν οὐνόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ α-
γίου πνευματος· αἰμαῖς ὁ πρόγεγραμμένος οὐβος υἱός ρα-
νερι καὶ ἀτα οἱ γαμβρῆ αὐτοῦ καὶ ρωκερης υἱός αυ-
τοῦ ὁ τὴν σίγων τοῦ τιμίου καὶ ζωοπιω σταυρου· ἴδιος
χειρός ποιήσας, σὺν τῷ ονοματῆν μου καὶ ἐποιομα-
των τὴν παροῖσαν ἐγγραφον ἐκούσιον· ἀπλὴν· ἀπό-
χιν αμιτανόητο· ἀπερίεργον καὶ καθαρά ἀμφιέρωσιν·
τίδμη καὶ ποιῶ ἐκούσια μου τῇ γνώμη· αὐτοπροε-
ρίτω βούλησιν ἐκτός βιας ἀνάγκης καὶ παντός ἀπη-
γυρευμένου τρώπου εἰς σὲ τὸν εὐλαβέστατων καθηγου-
μενον κυρ Φάλκου, καὶ εἰς τὴν ὑπὸ σὲ ἱναγγελστάτη
μονη τῆς αγίας τριάδος τῆς κάβας δη ἡσπερ ἐν αλη-
θεια καὶ ἰσθότητα· ἐμολογῶ ἀπέντευθε ἴδι δωρίσα-
σθαι καὶ ἀφιέρωσασθαι ὑπὲρ λύτρων καὶ ἀφίσεος τῶν
ἀμαρτιῶν μου τε καὶ τὸν τέκνω μου κυρ στεφάνου
καὶ ρωκερη· λέγω δὲ τοῦ αἰοῦ μάρτυρος γεόργιου
τῆς πiscoπης καὶ παντός τα κράτη αὐτῆς καὶ εἰς
τὴν ὑπὸ σὲ τῆς αγίας δεστοκου τοῦ κυρ ζωσιμου καὶ
τὸ ἀπολαβεῖν οἰκονομον κυρ λάνδον τουτο μεν ἐδωρι-
σάμην καὶ ἀφηρῶσάμην εἰς τὴν προλεχθησαν μονη
τῆς αγίας τριάδος καὶ εἰς τὴν πᾶναχράντο του κυρ
ζωσιμου οὐχ ἀπλῶς μὲν ὡς οἰκῆ καὶ ὡς ἔτιχεν ἀλ-
λα δια το ὑπερωχίσθαι ὡς ἀνώτεροι δέδειλωτε του
απο τοῦ παρόντος καὶ εἰς τους ἐξῆς ἅπαντας καὶ διη-
νεκίς χρόνοις ἐπιξουσίος χρόνός εχειν τὴν τῆ μονῆ τὸ
πρῶτον τὴν μονη του αἰοῦ μάρτυρος γεοργιου ἀν-
τικρυς τῷ πiscoπης ἀπό τῆν σημερον ἡμέραν καὶ μέ-
χρι περιματων αἰώνων του μή εχειν ἐξουσιαν ἐν του-
τω ἰδιό· ἢ κληρωνάμην ἢ τεκνον ἢ ξενω προσώπων·
ἰ δ ὡπερ οὐχ εἰγομην ἐπέλθει τῆς τῶν τίοντων καὶ
ζητηρίν κοινητην ἢ αγωγην ὄφειλει ποιησειν· ἀνδι-
σταμην καὶ κειδικᾶν αὐτῶ ἀπό παντός ἐναντιουμενω
προσωπων καὶ σε ἀξήμιον ἀτάραχον καὶ ἀνεῖχλητον
διαφυλάττει· ἢ δε καὶ τουτο οὐ ποιήσω ἄλλᾶ καὶ

† Signum manus Hugonis filii Ranerii.

† Signum manus Atae uxoris quondam domini Stephani, filii eiusdem domini Hugonis filii Ranerii.

† Signum manus Rogerii eius filii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Nos suprascripti Hugo filius Ranerii, et Ata nurus
eius, et Rogerius eius filius, qui signum venerandae
et vivificae crucis propriis manibus effinximus cum
nomine et cognomento nostro, praesens instrumentum
spontaneae et simplicis cessionis, atque irrevocabi-
lis, purae et non supervacaneae oblationis, de pro-
pria nostra sententia et libera voluntate, nulla vi,
necessitate aut quocumque alio modo vetito coacti,
condimus et facimus tibi piissimo abbati domino Fal-
co, et venerabili monasterio S. Trinitatis Caven-
sis, cui praees; quo (instrumento) in veritate ac re-
ctitudine declaramus a praesenti hora concedere et
offerre pro remissione et redemptione peccatorum
nostrorum, nostrorumque filiorum domini Stephani
et Rogerii monasterium S. Martyris Georgii de Pi-
scopio cum omnibus eius pertinentiis tuo suffraganeo
monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo, eiusque oeco-
nomo domino Lando. Atque hanc quidem concessio-
nem et oblationem fecimus praedicto monasterio S.
Trinitatis et purissimae Deiparae de Cyr-Zosimo non
frustra, temere et inconsiderate, sed, quemadmodum
supradictum est, ut supplicationes fiant; et ex hac
hora et in omne futurum tempus idem monaste-
rium S. Martyris Georgii, situm e regione Pisco-
pii, in eorum potestate sit, ex hac (inquam) die usque
ad seculorum finem; et nemo ex propinquis, he-
redibus aut filiis nostris, aut alia extranea per-
sona in illud potestatem habeat. Si vero, quod non
putamus, contigerit, ut eorum aliquis quaestio-
nem, litem aut actionem intentare velit, nos de-
beamus obstare et te vindicare ab omni contraria
persona, immunemque a quavis noxa, molestia et
perturbatione praestare. Quod si et hoc facere ne-

εις επιστροφήν υουληθῶ γενέσθαι προτον μεν εν δικαστηριῳ μη εισακουεσθῆ μου αλλ ηγαι μεν κατηραμένυν παρα κυριῳ θεῳ παντοκρατορι των τιή αγιων θεοφορων πατρων ζημιουμενοι νομισματα τουτ εστιν ριάλες λς' υπερ παραβασίας του τιμίου καὶ ζωοποιου σταυρου καὶ εις το δημοσιον ετερας τωσας ἐγράφη η παρυσια αφιερωσης· χειρι λεοντος νοταριου του αστης πισκωπίῳ του ετους ρχνα'· καὶ ινδικτιῶνος ε'.

† βιτάλιος καβαλλαριος μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυρον.

† γουλλιέλμος καβαλλάριος του ρουβίου μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυρον.

† λεων βουφαρδος της πισκωπης μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυρον.

† λεων του καριατου μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυρον.

† λεον βαλλάκαντα μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυρον.

† καλοκύρης μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 51.)

glexerimus, aut huiusmodi oblationis nos poenituerit, primum quidem ne exaudiamur in iudicio, immo maledicti simus a domino Deo omnipotente, a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, et poenae nomine solvamus ob praevaricationem venerandae et vivificae crucis numismata, hoc est regales sex et triginta, et Fisco tantundem. Scripta est praesens oblatio manu Leonis notarii civitatis Piscopii, anno 6651, et indictione VI.

† Vitalis Caballarius testis subscripsi venerandam crucem.

† Gulielmus Caballarius de Rubio testis subscripsi venerandam crucem.

† Leo Bufardus de Piscopio testis subscripsi venerandam crucem.

† Leo de Cariato testis subscripsi venerandam crucem.

† Leo Ballacanta testis subscripsi venerandam crucem.

† Calocyris testis subscripsi venerandam crucem.

CXXXV.

1143 — Mense Septembri — Indict. VII.

Nicolaus Hyacinthellae filius monasterio S. Petri Imperialis promittit se quotannis praestitutum libram thuris pro plantatione in vallo, quod inter vineas monasterii et suam extabat.

† σίγνον χειρὸς νικολάου του της υάκινθέλλας.
 Ἐν ὀνόματι του πατρός· και του υιού· και του αγίου πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος νικολάος· ὁ τον τιμιον· και ζωοποιον σταυρον· ἰδια χειρι προτάξας· το παρον ασφαλιστικόν ἐγγραφον τῇ μονῇ του αγίου πέτρου του βασιλικού· αὐτως ἐκτίθημι· Ἐπειδὴ ἀναμεταξύ των ἀμπελιων τῆς μονῆς· και τῆς ἀμπέλου μου χαρακωμα ἦν και φραγμός· διὸ σύ ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν οἰκονόμος ἰωάννης· ἠθέλησας δι ἐγγράφου ἔχειν σε τὴν δουλείαν τῆς μονῆς· ὑπὲρ του φυτευθέντος παρ' ἐμοῦ ἐν τῷ χαρακώματι και τῷ φραγμῷ καθὼς και τὸ ἐγγραφον δηλοῖ. Ἐπερ ἐξετέθη μοι παρὰ του προ σου πρεποσίτου ἀντωνίου· ἰδού· κατὰ τὴν του ἐγγράφου περιοχὴν· ἀσφαλίζομαι τῇ μονῇ· ἵνα κατὰ χρόνον δουλεύσω αὐτῇ, ἐγὼ και κληρονόμοι μου ὑπὲρ τούτου· λίτραν μίαν λιβάνου· ἐν τῇ σορτῇ των βα-

† Signum manus Nicolai filii Hyacinthellae.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Nicolaus, qui venerandam ac vivificam crucem manu propria exaravi, praesentem securitatis chartulam monasterio S. Petri Imperialis in haec verba condo. Quoniam inter vineas monasterii et vineam tuam erat vallum et septum, quapropter tu Ioannes in praesens oeconomus ex scriptura obtinere volebas servitutum monasterio debitam de plantatione a me facta in eodem vallo et septo, prout ex ipso instrumento patet, quod praepositus Antonius tuus praecessor mihi fecit, ecce, iuxta huiusce chartulae continentiam, securitatem praebeo, me meosque heredes soluturos esse quotannis monasterio pro huiusmodi servitute libram unam thuris in festo Palmarum. Ideirco nisi libram

ἰόν· ἔδωκ'· ἡ· μὲν· τὴν· λίτταν· τοῦ· λιβάνου· δουλεύσο-
μεν· καταχρόνον· τῆ· μονῆ· ἐγὼ· καὶ· κληρονόμοι· μου·
ἵνα· τῶ· μέρει· αὐτῆς· νομισμάτα· τρία· καταβάλωμεν·
καὶ· ἄλλα· τοσαῦτα· τῶ· δημοσίῳ· φυλάττον· μετὰ· ταῦ-
τα· τὸ· παρὸν· ἐγγράφον· ὄχυρόν· εἰς· αἰ· ὃ· ἐγράφη· ἀ-
ξιώσει· ἡμῶν· χερσὶ· κουρκουσίου· υἱοῦ· ἰωάννου· μηνὶ· σε-
πτιμβρίῳ· Ἰνδικτιῶνος· ζ'· ἔτους· ς· χγβ'· παρούσια· μαρ-
τύρων·

† λέων ὁ τοῦ κωνσταντίνου υἱὸς παρακληθεὶς ἐπί-
γραφα μαρτυρῶν οὐκιοχειρως.

† μεμπετζης υλαττωνος ὄφουλου γόνος ὡς μάρ-
τυρ ἐπέγραψα τῶν γεγραμμένων.

† Hoc Melis natus scriptum firmat Nicolaus.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.º 28.)

thuris quotannis monasterio praestiterimus ego he-
redesque mei, parti eiusdem numismata tria et to-
tidem Fisco publico persolvemus, servantes nihilo-
minus in posterum firmum hoc instrumentum, quod
scriptum fuit rogatu meo manu Curcusi filii Ioan-
nis, mense septembri, indictione VII, anno 6652,
coram testibus.

† Leo filius Constantini rogatus testis subscripsi
propria manu.

† Mempetza Blattonus Offuli filius testis subscripsi
hoc instrumentum.

CXXXVI.

1144 — Indict. (VII).

*Rogerus eiusque filii donant templo SS. Deiparae de Turribus et sanctis Stephano
et Ioanni de Cuculo vineam Cuculi positam.*

† ματα δαι τυς σινκαταβάσαιως του κυριου και
σοτιρος ἡμῶν υἱου χριστου ετους α' ρ' μ' δ' κἀ-
γὸ κυρος ρόκαιρῆς και..... υἱὸς κυρος δοναμα υἱος κυ-
ρου ραναλδου και παντα τα μη ταικνά εκδιδμαιδα
περι ψυχικης ἡμῶν σοτιριας και τον ἡμαιτερων γο-
ναίων υς τον ιαὸν της ὑπαιραγίας θεοτοκού τῶν τουρ-
νῶν και υς τον αγιον σταιφάνου και υς τον αγιον ιω-
κιντη του κουκούλου το ἡμαιτερον ἀγκαιλιον τὸ ἀπερ
εχουμεν ἕς τὸ κούκούλόν το πλισιαζον του αγαπιτου
το ἀπερ και υτον πρόουδοσον τουτον ὃ ἡμῶς πατιρ
κουριός ραναλδός υς την αυτην υπεραγιασ θεοτοκου
ομιος στέργουμεν αυτο εμεις και παντα τὰ ἡμαιτερα
ταικνα εν παρουσια των μαρτυρων νοταριος υσιλιος
μαρτυρ παπας γαιοργιος του προτοκαραμου μαρτυρ
χουβερτος πρεσυυτερος μαρτυρ † ρουβερτος βουγια-
τος μαρτυρ. κοστας σινες καλκος μαρτυρ † πιτζου
μαρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 37.)

† Ab Incarnatione Domini et Salvatoris nostri Ie-
su Christi anno 1144. Ego dominus Rogerius et...
... filius, dominus Donnema filius domini Ranal-
di, et omnes mei filii offerimus pro salute animae
nostrae et parentum nostrorum templo sanctissimae
Deiparae de Turribus, et sancto Stephano, et sancto
Ioanni Cuculi nostram vineam, quam habemus Cu-
culi prope Agapitum, quamque antea donavit pater
meus dominus Ranaldus eidem sanctissimae Deiparae.
Item confirmamus ipsam (donationem) nos et omnes
filii nostri in praesentia testium. Notarius Basilius
testis. Presbyter Georgius Protocarabi filius testis.
Chubertus presbyter testis. † Robertus Bugianus
testis. Consta Sines faber ferrarius testis. † Pitzus
testis.

1145 — Mense Iunio 15 — Indict. VIII — Roncae.

Malgerius Altavilla confirmat monasterio S. Nicolai de Camato praedium, acceptis ducentis tarenis, sub annua praestatione sex arietum duorumque suculorum.

† σιγίλλιον γινόμενον παρ εμοῦ μαλγερίου ἀλταβήλλα καὶ ἀπογόνου τοῦ ἐν μακαρία τῇ μνήμῃ κυροῦ χοῦ ταυριάκου καὶ πέρας δωθὲν καὶ ἐπιδωθὲν εἰς σὲ τῷ καθιγουμείνῳ κυρῷ φιλαρέτῳ μονῆς τοῦ σοτηρίου πατρος ἡμῶν νικολάου τοῦ καματώ καὶ τῶν ἐκεῖσαι προκαθιμένῳ μοναχῶν· μητρί ἰουνίῳ εἰς τας εἰς ἰνδικτιῶνος ἢ του ἔτους ρχγγ'.

Ἐπειδὴ περ καγῶ μαλγέριος ἀλταβήλλα ὄντως μου ἐν τῇ ἐμῇ χόρᾳ ρόγκας· ἤλθες πρὸς με συ ὁ ἀνωτέρῳ ριθεῖς καθιγούμενος αἰγίου νικολάου· στοῦμενός μοι· τοῦ στέρξει σοι τῷ χωράφιον ἐν ὑπάρχει ρινκάρδου σαρακειανοῦ· περιόριζεται δὲ ὄντως· ἐκ μὲν τῶ ἀνατολικῶν μέρος· ὡς ὑπᾶν ἡ ὁδὸς ἡ βασιλικὴ ἀχρὶ τοῦ πωταμοῦ· καὶ ἀναβένη ὁ πωταμὸς ἀχρὶ τοῦ βουνκιάρδου· καὶ κατερχεται ἀπὸ δύσεως μεχρι εἰς τὴν στράταν τὴν βασιλικὴν καὶ σὺν κλειῖ ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν ἐποιήσαμεν· καγῶ δὲ τῇ σὺνβουλῇ τῶν ἐμῶν ἀρχόντων· μάλλον καὶ τοῦ ἐμοῦ μαίιστορος κυροῦ πέτρου· καὶ τῇ συ παρακλήσει ἤξας· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐδωρήσω ἡμῶν ἀπο τοῦ σοῦ πράγματος ταρία διακωσία καὶ ὑπὲρ τοῦτω ἐστερέξῃ σοι τῷ χωράφιον ἐν ὑπάρχει τοῦ ρινκάρδου σαρακειανοῦ· εἰς σοι· καὶ τοῖς ἐκεῖσε προκαθιμένους μοναχοῦς μέχρι ταιματος αἰῶνων· σὺ δὲ ἵνα μου τέλλης τῶν πάσων ἐνιαυτῶν ἡγούσῃ τῷ ἁγίῳ πασχα κρῖους ἕξαι· καὶ τὰ χριστοῦ γένηα κατὰ ἐνιαυτον χοιρίδια δύο· καὶ οἱ μετὰ σοι προκαθιμένη μοναχοί· καὶ οἱ μελλωντες ἡγούμενοι ἐνχειρίσασθαι ταύτην τὴν μονὴν ταῦτα ἵνα τέλλης πρὸς με καὶ εἰς τοῦς ἐμοῦς κληρονόμους καὶ διαδόχους· καὶ ἵνα ταῦτω κρατήσῃ ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία ὡς ἀνωτέρῳ ἔφωμεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ τέλλην μοι τοῦτο καὶ διὰ τοῦ παρόντος μου σιγίλλιον πρὸςτάττω πάσῃ καὶ ἐστερέξῃ ἵνα μὴ τίς ἔστω ὁ ἐμποδίζων σε· ἢ ἐνοχλῶν σοι ἀπο ταύτης τῆς στέρξεως ἢ ἐποίησα σοι καὶ εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν καὶ τῶν ἐκεῖ προκαθιμένων μοναχῶν· μήται μὴν ἐμαῖ αὐτὸν ἢ τοὺς μετ' ἐμαῖ κληρονόμους ἢ διαδόχους μετατρέπειν ταῦτα τριῶπω τυτῇ ἢ ἀκείρῃ· ὁ γὰρ τοῦτω φωραθῇ ποιή-

† Sigillum factum a me Malgerio Altavilla, ex progenie domini Hugonis Tauriaci, beatae memoriae, et insuper datum ac traditum tibi domino Philareto, praeposito monasterii servatoris patris nostri Nicolai de Camato, et monachis ibidem commorantibus, mense iunio, die XV, indictione VIII, anno 6653.

Cum ego Malgerius Altavilla essem in meo Roncae oppido, venisti ad me tu supradictus praepositus S. Nicolai, petens a me, ut confirmarem tibi praedium, quod fuit Riccardi Saraciani, et his limitibus circumscribitur: ex parte orientis, ut ducit via regia usque ad flumen, et ascendit secus flumen usque ad Bunciardum, et descendit ex parte occidentis usque ad viam regiam, et clauditur in eo loco unde initium duximus. Ego autem consilio meorum procerum, et praesertim Petri mei domini Petri, tuaeque obsecundans petitioni, nedum ob ducentos tarenos, quos mihi dedisti de re tua, idcirco confirmavi praedium, quod fuit Riccardi Saraciani, tibi et monachis illie commorantibus usque ad finem seculorum. Tu vero dabis mihi singulis annis, id est in sancto festo Paschatis, arietes sex, et in Natali Christi porcellos duo, et monachi et praepositi, qui eiusdem monasterii suscepturi erunt administrationem, eadem persolvent mihi meisque heredibus et successoribus; ac sancta Dei ecclesia, ut superius diximus, possidebit dictum praedium a me traditum, nec a praestatione absistet. Ad haec praesenti meo sigillo omnibus stabili ratione mando, ne quis tibi sit impedimento aut molestiae post hanc confirmationem, quam feci tibi et sanctae Dei ecclesiae et monachis inibi degentibus; ac mihi meisque heredibus et successoribus nefas sit aliquo modo eam subvertere aut infirmare:

σει ἔστω ἐπάρατως παρα κυρίου θεοῦ πάντοκράτορος· ἢ ὅ αὐτῶ μίνων τῶ παρὸν σιγίλλιον ἀπαρσάλευτον ὑπερ εἰς πίστωσιν περισσωτέραν γραφειν καὶ τῇ διαχειρῶ ἡμῶν βούλλη σφραγισθέν ἐπεδύθη σὺ τῶ ἡγουμένῳ μονῆς του αγίου νικολάου μηρῖ του ἔτους καὶ ἰνδικτιῶνος τοῖς προγεγραμμένοις.

† πῆτρος μαίστωρ παρευρεθῆς ἐπὶ τῆ τοιαύτῃ στέρεξῃ μαρτυρ υπέγραφα τῶν τῆμιον σταυρῶν οἰκεία χηρῖ.

† γουλιέλμος καιδάς μαρτυρ υπέγραφα τῶν τῆμιον σταυρῶν οἰκεία χηρῖ.

† βρωγερῖος υἱος χρυστοφόρου του καταντζαριου μαρτυρ υπέγραφα.

† γουλυέλμος υἱός γριμοάλδου παρευρεθῆς ἐπὶ τῆ τιαύτῃ στέρεξῃ μαρτυρ υπέγραφα τῶν τῆμιον σταυρῶν οἰκεία χηρῖ.

† ἔγραφη τῶ παρὸν σιγίλλιον δια χειρὸς υασιλειου καὶ καμβριλλιγου του αυθέντου ἡμῶν κυρού μιλγερίου αλταβίλλα παρα προστάξεως αὐτοῦ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani n.º 38.)

nam si quis facinus hoc admiserit, maledictus erit a domino Deo omnipotente; et nihilominus deinceps manebit praesens sigillum inconcussum, quod ad pleniorē fidem scriptum, et mea cerea bulla signatum, traditum est tibi praeposito monasterii S. Nicolai, mense, anno et indictione supradictis.

† Petrus magister, qui interfui huiusmodi confirmationi, testis subscripsi venerandam crucem propria manu.

† Gulielmus Celas testis subscripsi venerandam crucem propria manu.

† Rogerius filius Christophori de Catacio testis subscripsi.

† Gulielmus filius Grimoaldi, qui interfui praedictae confirmationi, testis subscripsi venerandam crucem propria manu.

† Scriptum est praesens sigillum manu mei Basilii Cambrilingi nostri Dynastae domini Malgerii Altavillae de mandato ipsius.

CXXXVIII.

1145 — Mense Iulio 30 — Indict. VIII.

Nicolaus oeconomus S. Menae tradit praedium de Umbrosa Leoni Mauropego et Ioanni Calceni sub annua pensatione unius tarenī.

† σῖγνον χειρὸς νικολάου οἰκονόμου ἀγίου μηρου· φαίνωμαι ἐγῶ ὁ προριθῆς νικολάος οἰκονόμος· διδόντα προς σὰς λόντα μαυρωπηγον· καὶ Ἰωάννην καλκήνη· τὸ χωράφιον τῆς ἡμερῶστας· σιγορῶντος τοῦ μαυρωπίγου, ταῦτο χωράφιον ἐστὶν ὁ περιόρησιμος αὐτοῦ. κατα μὲν ἀνατολῆς τὸ ριῶκη καὶ τὸ συνόρη του κλήμη καὶ δύσεως τὸ ἔτερον ρυῶκη ἄχρι τοῦ ποταμοῦ· ἀπὸ δε ἄκτρον ὁ μέγας λιθος· καὶ ἀπὸ δῆδι εἰς τὸ σύνορον τοῦ κλήμη· ἀπο δὲ νότου ὁ ποταμός· καὶ συνόρη· τούτο τὸ χωράφιον· ἀπὸ δίδομαι προς σὰς τοὺς ἀνοτέρω γεγραμμένους· τέλλην δὲ σὰς κατενιαῦτάν εἰς τὴν μονῆν τοῦ αγίου μηρου· τέλος ταρίον ἀτίκνα ἐπὶ τεκνῶν σας· ἄχρι στάσεως κόσμου· τοῦ μὴ ἔχειν τιὰ ἄδιαν· τοῦ παρασαλεύσει σας εἰς τὸ πιεῦτον χωράφιον· μήται ἐγῶ μήται ὁ μέλλων οἰκομεῖσιν· τουτο γίγνησι κατενίσιον τῶν ἡμῶν πνευματικῶν ἀδελφῶν· καὶ κατενίσιον ἀξιολόγων καὶ

† Signum manus Nicolai oeconomī Sancti Menae. Ego praedictus Nicolaus oeconomus trado vobis Leoni Mauropego et Ioanni Calceni praedium de Umbrosa. Conterminum idem est Mauropegi praedio, eiusque fines sunt: ab oriente rivus, et confinium Clementis; ab occidente alius rivus usque ad flumen; a septentrione magnus lapis, et vadit ad confinium Clementis; ab austro fluvius, et clauditur. Hoc praedium do vobis suprascriptis, ut solvatis quotaanis monasterio Sancti Menae tributum tarenī unius de filiis in filios vestros usque ad finem mundi. Nemo vero potestatem habeat turbandi vos in huiusce praedii possessione, neque ego, neque futuri oeconomī. Actum coram meis spiritualibus fratribus, et fide dignis ac fidelibus testibus. † Ba-

πιστῶν μαρτύρων: † βασιλῆος υραχὸς μαρτυρ. †
ρομαῖός υἱός αὐτοῦ μαρτυρ: † παπὰ Θεόδωρος πο-
ταμῶς μαρτυρ: † μαρτυρ Θεόδωρος κονταρας. μαρτυρ
ὑπέγραψα. † Θαλασσιανὸς μαρτυρ † ἰωάννης κήλαυος
μάρτυρ: † Λεων κοράτορας μάρτυρ.

† Ἐγραφή τὸ παρὸν χαρτίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ κων-
σταντίνου ἱερέως τοῦ ἁγίου Θεωδώρου Ἰουλίου λ'. τὸ
ἔτος ςχγγ' ἰνδικτιῶνος η'.

† Ego. Peregrinus. regii: canonicus.

† σπαθάριος ὁ τοῦ Φουκατζάρι μαρτυρ ὑπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 39.)

silius Brachus testis. † Romanus filius ipsius testis.
† Presbyter Theodorus Potamus testis. † Testis Theo-
dorus Contara testis subscripsi. † Thalassianus testis.
† Ioannes Cilabus testis. † Leo Curator testis.

† Scripta est praesens chartula manu mei Con-
stantini sacerdotis Sancti Theodori, die XXX iulii,
anno 6653, indictione VIII.

† Spatharius filius Fucatzari testis.

CXXXIX.

1143 — Mense Martio 20 — Indict. VIII. — Panormi.

*Rogierius rex Celsio Scyllacensis ecclesiae episcopo designato confirmat tria diplomata, quorum uno Rogierius pri-
mus Siciliae Comes donaverat eidem ecclesiae nonnulla praedia nonnullosque homines, inter quos non pauci pre-
sbyteri; reliquis duobus Rogierius dicti Comitis filius eiusque mater antedictae ecclesiae tradiderant ac postmodo
confirmaverant ecclesiam Roccellae cum rebus et hominibus ad hanc pertinentibus.*

† Ρογέριος ἐν χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβὴς κραταιὸς
ρῆξ. καὶ βοηθὸς τῶν χριστιανῶν.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιυλίψει. διὰφέρει πάσας τὰς ὑπο-
θέσεις ἐπαναγαγεῖν ἐπὶ τὸ κρίττον· καὶ τὸ δι πλῆρον
τα τῶν θεῶν ναῶν διαφερόμενα· μετὰ προθυμίας ἐπι-
σφαλῆσαι καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνδυναμῶσαι ἐν ταύτῃ
τῇ εἰρηνικῇ καταστάσει. Ἐνθὲν τῇ κελύομεν, ἵνα πάν-
τα τὰ συγγίλια τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν λοιπῶν
πιστῶν τῷ κράτους μου, ἀναιεῶσαι καὶ ἐπιδειξάι
εἰς ἡμφάειαν· καὶ ἵνα ἐσοῖται ἀσφαλτομένη ἀπὸ τῆς
δυναμίας τοῦ ὑφιλοστατοῦ κράτους μου. Ὅθεν κατὰ
τον μαρτιον μηνᾶ εἰς τὰς κ' τῆς ἰνδικτιῶνος η', ἔτος
ςχγγ', διὰγοντί μου ἐν τῇ πόλει πανόρμου, καὶ ἐν
πάσῃ εἰρήνῃ καὶ γαλήνῃ, τῇ παντοδυναμί τοῦ παν-
τοδυναμοῦ θεοῦ διατύρουμένῳ μετὰ τῶν καμῆτων καὶ
ἀρχόντων τοῦ κράτους μου· πρόσῃλθες ἐνώπιον ἡμῶν
εἰ κέλσιος ὁ ὑποψίφιος σκύλλακος, καὶ αἱ κανονικοί
σου, καὶ ὑπέδειξας ἡμῖν συγγίλιον λατίνικον μοληβδό-
βουλλον ἔχοντα χρόνον ἰνδικτιῶνος παρὰ τοῦ ἀει-
δύμου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς τοῦ κράτους μου
δοροῦμενου εἰς τὴν τιαύτην ἐπισκοπίαν σκύλλακος,
χωράφια ἔχοντα καὶ τὸν περιόρισμόν καὶ ὄρος καὶ
πρεσβυτέρους γραικοὺς σὺν τῶν τέκνον αὐτῶν, καὶ
ἀνδρώτους εἰς τὸ σκύλλαξ καὶ εἰς τὸ στύλον καὶ εἰς

† Rogierius in Christo Deo pius potens Rex, et
Christianorum adiutor.

Ad nostram providentiam spectat omnia praecepta
in melius revocare, maximeque illa, quae ad di-
vina templa pertinent, alacriter confirmare, et quam-
plurimum corroborare in hoc pacato rerum statu.
Idcirco praecipimus, ut omnia sigilla ecclesiarum et
reliquorum fidelium potestati meae subditorum re-
noventur, et in apertum proferantur, roborata-
que sint auctoritate summi principatus mei. Quare
mense martio, die XX, indictione VIII, anno
6653, dum commorarer in civitate Panormi, et
omnino in pace ac tranquillitate, auxilio omnipo-
tentis Dei me servante, cum comitibus et proceribus
meae ditionis, accessisti ad nos tu Celsius designatus
episcopus Scyllacensis, tuique canonici, et ostendisti
nobis latinum praeceptum plumbeo sigillo consigna-
tum habens indictionis notam, a parente meo per-
illustris ac beatissimae memoriae conditum, quo
donantur praedicto Episcopatu Scyllacensi nonnulla
praedia suis finibus comprehensa, et nemus, et pre-
sbyteri graeci cum suis filiis, et homines de Scyl-
lacio, Stylo et Alari, quorum haec sunt nomina: Consta
notarius cum eius filiis — Nicolaus Rodo-

τὸν ἄλλον. ἂν τα ὀνόματα εἰσι ταῦτα. κώνστας νοτα-
ριος σὺν τῶν παίδων αὐτοῦ. — νίκολαιος ροδοκάλλος
σὺν τῶν παίδων αὐτοῦ. — βασιλείος πλατοπόδος σὺν
τῶν παίδων αὐτοῦ. — ἰωάννης πλατοπόδος σὺν τῶν
παίδων αὐτοῦ. — ἀρχάδιος παραπενήμιος σὺν τῶν παί-
δων αὐτοῦ — κοσμᾶς τοῦ τραύλου σὺν τῶν τέκνων
αὐτοῦ. — χρύσιος σὺν τῶν παίδων αὐτοῦ. — οἱ παί-
δες κόνδου νικολαιος λειον. καὶ πέτρος. — παῖδες ἰωάν-
νου πρεσβυτέρου θεοκτίστης νικήτης καὶ μιχαήλ. —
κώνστας ἀστροπήρος σὺν τῶν παίδων αὐτοῦ — νικο-
λαος τορνάτωρ σὺν τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν παίδων
αὐτοῦ — πέτρος καπρARIOS σὺν τῶν παίδων αὐτοῦ. —
ἰωάννης χρύσηλος σὺν τῶν ἀνεψιῶν αὐτοῦ. — ἀρχάδιος
καὶ κώνστας σὺν τῶν παίδων αὐτῶν — βασιλείος κα-
τίλλος σὺν τῶν ἀδελφῶν καὶ τέκνων. — οἱ παῖδες
γρηγορίου καλλη. — βασιλείος ἀφλαμᾶς σὺν τῶν τέκνων
αὐτῶν. — λέων ἀδελφός αὐτοῦ σὺν τῶν παίδων αὐ-
τοῦ. — οἱ παῖδες γρηγορίου μελτησάρι. — ἀνδρέας χον-
δίνος σὺν τῶν τέκνων. — ἰωάννης κωδαλός σὺν τῶν
τέκνων. — λέων κωδαλός σὺν τῶν τέκνων αὐτοῦ. — θεω-
δαῖρος σὺν τῶν τέκνων. — κώνστας καπρᾶριος σὺν τῶν
τέκνων. — μαλοφάγος σὺν τῶν τέκνων. — ἰωάννης
χρυσῆς σὺν τῶν παίδων καὶ πέτρου ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
— οἱ παῖδες ἡλία πινιατήρου κωνστας ἰωάννης νικολαιος
σὺν τῶν παίδων. — ἰωάννης φράγκος καὶ νικολαιος ἀνε-
ψιός αὐτοῦ. — χρυσόλειον ὁ υἱὸς παπᾶ κωνστα. — οἱ
παῖδες τῆ δικήκη βασιλείος καὶ ἰωάννης. — οἱ παῖδες
τῆ δικήκη, βασιλείος καὶ κωνστας. — οἱ παῖδες τῆ δι-
κήκη κοσμᾶς λειον ρομανός θεωδαῖρος νικηφορος πέτρος
καὶ κώνστας. — λέων τῆς σοφίας σὺν τῶν τέκνων. —
οἱ παῖδες κώνστα τῆς σοφίας σὺν τῶν τέκνων. — ἀνδρέας
φράγκος σὺν τῶν τέκνων. — ἰωάννης τραϊτούρος σὺν τῶν
τέκνων. — οἱ παῖδες οὔρσου κακονικητου μιχαήλ καὶ
οὔρσος σὺν τῶν τέκνων. — ἀνδρέας κοσχινος σὺν τῶν
τέκνων. ἰωάννου βασιλείου καὶ λειοντος σὺν τῶν τε-
κνων. — ἰωάννης σχολάριος σὺν τῶν τέκνων. — πάν-
καλλος σὺν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ — ἰωάννης φράγκος ὁ
υἱὸς νικηφόρου. — ἰωάννης κουσεντίνος σὺν τῶν παί-
δων αὐτοῦ. — λέων σκύλλακος. — ἰωάννης σικελίος
σὺν τῶν τέκνων αὐτοῦ. — νικόλαος σικελιός σὺν τῶν
τέκνων αὐτοῦ. — λέων σπανός σὺν τῶν παίδων αὐ-
τοῦ. — βασιλείος τῆς μαμμης. — λέων διμεγενήτης
καὶ νικήτης λήστουρος σὺν τῶν παίδων. — σουτήραις. —

callus cum eius filiis — Basilius Platopodus cum
eius filiis — Ioannes Platopodus cum eius filiis —
Arcadius Paraponimius cum eius filiis — Cosmas
de Traulo cum eius filiis — Chrysus cum eius fi-
liis — Filii Condi Nicolaus, Leo et Petrus — Filii
Ioannis presbyteri, Theoctista, Niceta et Michael —
Consta Astropirus cum eius filiis — Nicolaus Tor-
nator cum fratribus eius et filiis — Petrus Caprarius
cum eius filiis — Ioannes Chrysilus cum eius con-
sobrinis — Arcadius et Consta cum eorum filiis —
Basilius Catillus cum fratribus et filiis — Filii Co-
mitis Leo et Petrus — Nicolaus Calocyricallus cum
Basilio fratre et filiis — Filii Gregorii Calli — Basi-
lius Aflamas cum eius filiis — Leo frater eius cum
filiis suis — Filii Gregorii Melissari — Andreas Con-
dinus cum filiis — Ioannes Codalus cum filiis — Leo
Codalus cum eius filiis — Theodorus cum filiis —
Consta Caprarius cum filiis — Malophagus cum filiis —
Ioannes Chryses cum filiis et Petro eius fratre —
Filii Eliae Pinniateri Consta, Ioannes, Nicolaus cum
filiis — Ioannes Francus et Nicolaus eius consobrinus
— Chrysoleo filius presbyteri Constae — Filii Dicezae
Basilius et Ioannes — Filii Dicezae Basilius et Con-
sta — Filii Dicezae Cosma, Leo, Romanus, Theo-
dorus, Nicephorus, Petrus et Consta — Leo de So-
phia cum filiis — Filii Constae de Sophia cum filiis —
Andreas Francus cum filiis — Ioannes Traiturus cum
filiis — Filii Ursi Caconiceti, Michael et Ursus cum
filiis — Andreas Coschinus cum filiis Ioanne, Basi-
lio et Leone cum filiis — Ioannes Scholarius cum
filiis — Pancallus cum eius filio — Ioannes Francus
filius Nicephori — Ioannes Cusentinus cum eius
filiis — Leo Scyllacensis — Ioannes Sicelius cum eius
filiis — Nicolaus Sicelius cum eius filiis — Leo Spa-
nus cum eius filiis — Basilius de Mamma — Leo De-
megeneta et Niceta Listurus cum filiis — Butires —
Siderus — Ioannes Magister cum filiis — Anastasius —
Niceta de Hypato — Filii Anastasii — Nicolaus de
Hypato cum eius filiis — Consta Spanochus — Pre-
sbyter Andreas — Philippus de Mamma — Nicolaus
de Mamma — Nicolaus de Megalo cum filiis — Basilius
gener Cusentini — Nicolaus Cusentinus — Andreas
Cusentinus — Leo de Traulo — Leo de Monacha cum
eius filiis — Filius presbyteri Leonis Calandri — Filii
presbyteri Alexii — Filii presbyteri Ursi Leonis —

σίδερος. — ιωάννης μαϊστῶρ συν των τέκνων. — ἀναστάσιος. — νικήτας τοῦ ἕπατη. — οἱ παῖδες ἀιαστάσι. — νικόλαος τοῦ ἕπατη συν των τέκνων αὐτοῦ. — κώνστας σπανοχος. — παπᾶς ἀνδρέας. — Φίλιππος τῆς μαμμῆς. — νικόλαος τῆς μαμμῆς. — νικόλαος μεγαλεῦ συν τῶν τέκνων. — βασιλειος γαμυρὸς κουσαντινοῦ. — νικόλαος κουσαντινός. — ἀνδρέας κουσαντινός. — λέων τοῦ τραυλοῦ. — λέων τῆς μοναχῆς συν τῶν παίδων αὐτοῦ. — ὁ υἱὸς πρεσβυτέρου λέοντος καλάνδρου. — οἱ παῖδες πρεσβυτέρου ἀλεξίου. — οἱ παῖδες πρεσβυτέρου εὐρσοῦ λέοντος. — οἱ παῖδες Θεοδότου πρεσβυτέρου τοῦ βότι. — οἱ παῖδες πρεσβυτέρου βοιέλλου. — οἱ παῖδες πρεσβυτέρου βασιλείου καριοτου νικήφορος καὶ καλόκερος. — οἱ παῖδες πρεσβυτέρου γρηγορίου κοιδίλου λέων νικόλαος βασιλειος καὶ ἀρχάδιος. — ὁ πρεσβυτερος νικήφορος γαμυρος μηζηθέρου συν των παίδων. — ὁ πρεσβύτερος κώνστας λαρδόφορος συν τῶν παίδων. — μαύριχιος πρωτοπαπᾶς συν των παίδων. — βασιλειος ἀρχιδιάκονος συν τῶν τέκνων. — εὐρσος πρεσβυτέρου τζαππακουνης συν τῶν παίδων. — οἱ παῖδες πρεσβυτέρου σπαρνῆτου γρηγόριος ιωάννης στέφανος. — λέων πριμηκέριος συν τῶν τέκνων. — βασιλειος πρεσβυτέρου φραξιτάου συν τῶν τέκνων. — οἱ παῖδες πρεσβυτέρου ἀνδρέου γιούργιος καλυύκος. — νικόλαος πρεσβυτέρου μαρροφάκτου συν τῶν παίδων. — νικόλαος πρεσβυτέρου δαγέλλου συν τῶν παίδων. — νικόλαος πρεσβυτέρου υιοῦλλου συν των παίδων. — καλώχιος πριμηκέριος συν τῶν παίδων. — πρεσβύτερος ἀρχάδιος ταβουλαριος συν τῶν παίδων λέοντος καὶ μιχαῆλ. — μηζηθῆρος πρωτοπαπᾶς συν τῶν παίδων. — πρεσβύτερος βασιλειος ρωμαίος συν τῶν παίδων. — λέων Φιγούλης συν τῶν παίδων. — λέων πρεσβυτέρου κρούξης συν τῶν παίδων. — λέων δέκρχος συν τῶν παίδων. — σέργιος πολήτης συν των παίδων αὐτοῦ. — βασιλειος ἀρχόλυκος συν τῶν παίδων αὐτοῦ. — οὐρσος βοσκός. — οἱ παῖδες γρηγορίου δαμοστικου. — οἱ παῖδες λέοντος νύσικου. — νικόλαος πρεσβυτερος νουνέλλη. — λέων γαμυρὸς πυρροῦ. — ιωάννης γαλλάνδος. — θεόδωρος κοιταράτος. — ιωαννης ἀρετῆς. — βασιλειος δρογγάρης. — νικόλαος σκαπαστός. — ἡ χῆρα τοῦ σκληροῦ. — λέων ηλασεῖλαδος. — εὐστάθιος τοῦ σακκῆ. — βασιλειος κοινδολούκου. — παπα γρηγοριος καριοτης συν τῶν παίδων. — Οἷως ἐνάμαται ριβ'. — Καὶ εἰς αὐτὸ πρὸ συγγέλων διαγόρευσι, κα ἔσους ξένους δηνηθῆς σου-

Filii Theodoti presbyteri de Boto — Filii presbyteri Bonelli — Filii presbyteri Basilius Carioti, Nicephorus et Calocerus — Filii presbyteri Gregorii Condili Leo, Nicolaus, Basilius et Arcadius — Presbyter Nicephorus gener Mizitheri cum filiis — Presbyter Consta Lardoforus cum filiis — Mauricius protopapa cum filiis — Basilius archidiaconus cum filiis — Ursus filius presbyteri Zappacunnes cum filiis — Filii presbyteri Sparniti, Gregorius, Ioannes, Stephanus — Leo Primicerius cum filiis — Basilius filius presbyteri Fraxitani cum filiis — Filii presbyteri Andreae, Georgius, Calibecus — Nicolaus filius presbyteri Marrosfacti cum filiis — Nicolaus filius presbyteri Dagelli cum filiis — Nicolaus filius presbyteri B. billi cum filiis — Calocyrus Primicerius cum filiis — Presbyter Arcadius tabularius cum filiis, Leone et Michaela — Mizitherus protopapa cum filiis — Presbyter Basilius Romaeus cum filiis — Leo Figulus cum filiis — Leo filius presbyteri Cruxae cum filiis — Leo Decarchus cum filiis — Sergius Polita cum eius filiis — Basilius Arcolicus cum eius filiis — Ursus Boscus — Filii Gregorii Domestici — Filii Leonis Bisici — Nicolaus filius presbyteri Bunelli — Leo gener Pyrrhi — Ioannes Gallandus — Theodorus Contaratus — Ioannes Aretes — Basilius Drongarus — Nicolaus Scepastus — Vidua Scleri — Leo Elasoeladus — Eustathius de Sacca — Basilius de Condoluco — Presbyter Gregorius Cariota cum filiis. Sunt insimul nomina duodecim et centum. Et in ipso sigillo edicatur, ut quotquot extraneos potueris aggregare, modo ne sint ex (*ditione mea*), nec pertineant ad terrarios et proceres meos, eos agreges et addicas territorio ecclesiae. Osenderunt etiam alterum sigillum latinum a potestate mea, et semper memorandae matris meae conditum, et plumbea bulla munitum, anno ab hinc tricesimo sexto, quo donatur antedicto Episcopatu Scyllacensi Rocella cum omnibus pertinentiis eius, eodem modo, quo eam possidebat Gerasimus Cathegumenus, etiam cum villanis, qui sunt in ea, quorum haec sunt no-

ρεῦσαι, οἵτινες με ἐστῶσαν ἀπὸ τῆς (sic) μήται ἀπὸ τῶν τερρεριων καὶ ἀρχόντων μου σουρεῖν αὐτούς, καὶ ἀπλιχεύειν εἰς τὴν χώραν τῆς ἐκκλησίας. Ἐδειξαν καὶ ἕτερον συγίλλιον λατῖνον παρα τοῦ κράτους μου καὶ τῆς ἀειμνήστου μου μητρος μολυβδόβουλλον εχοντα χρονους λς', δορούμενοι εἰς τὴν ταῦτην ἐπισκοπὴν σκυλλακός τὴν ρόγκελλαν σὺν παστῆς τῆς διακρατήσεος αὐτῆς καθάπερ ἐπεκράτι αὐτῆν, γεράσιμος ὁ καθηγούμενος σὺν καὶ των ἐν αὐτῇ νελλάνων ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν ταῦτα. γρηγόριος τῆς κυλοιάμβης. — οἱ παῖδες σαρδοῦ. — ὁ πύρριος. — νικήφορος τοῦ τιγάνι. — ὁ μακρῶ ἰωαννης. — γουρρούφης. — ἰωάννης σεργωνᾶς. — καλοκύρις. — λέων χόνδρις. — οἱ παῖδες παπᾶ σεργίου. — βουλφάρακος. — θεοδωρος πελεκανός. — μαύρος ἀδελφός αὐτοῦ. — λεων βουραυηθης. — βασιλειος μορκλής. — ἰωαννης τοῦ πρεσβυτερου κωιστα. — βόνος. — βασιλειος μιτζέτης. — θεοδωρος τοῦ καθάριου. — μοναχῆ τιγάνησσα. — νικόλαος τοῦ ανατολού. — θεοδωρος του γενάκου. — ὁ γαμβρός αὐτοῦ. — υασιλειος σικοτάκει. — λέων τοῦ τιγάνη. — ἰωάννης τοῦ μουρκλή. — λέων τοῦ χάσκαρη. — ὁ χαμοδράκον. — λέων τοῦ κοιτσουλου. — ὁ κόρμος. — γαλατις χαλκός. — ὁ ιοταριος βασιλειος. — τοῦ κακόσμου. — ὁ μιτζετής. — ομωσ καὶ οὔτοι λδ'. — καὶ γένονται πάντες σὺν τῶν ἀνοτέρω γεγραμμένων ἑκατὸν τισσεράκοντα ἕξ. Ἐδειξαν καὶ ἕτερον συγίλλιον καὶ μολυβδόβουλλον παρὰ τοῦ κράτους μου καὶ τῆς ἀειμνήστου μου μητρος: Ἐπι εχιζ' στέργοντα και ἐπικυρουντα. . . . τὴν ἐκκλησίαν ρογκελλας· μετα πρεσβυτέρων διαγορευομένων ἀνωτέρω. . . . ταῦτα τὰ ἀνοτέρω ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν καὶ διαγορεύει, στέργει καὶ ἐπικυροῖ τὸ κράτος μου πρὸς τὴν ἁγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν τῆς ἐπισκόπης· καὶ τὰ πράγματα τῶν πρεσβυτέρων. . . . τοῦ κράτους μου ὡς ἐλπίζων εἰς τὴν ἁγίαν καὶ πάννυχον οἰκείαν τὴν ἐν αὐτῇ ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεος ἁμαρτιῶν πάντων τῶν ἡμετέρων γεννητόρων καὶ ἡδίων ἡμῶν. καὶ ἡμεῖς ἕξωμεν ἀτιμνηστήαν ἔλεος παρὰ κυρίου θεοῦ παντοκράτορος. Ἐγράφη ἐν μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι καὶ ἔτι τοῖς προγεγραμμένοις. καὶ δια μολυβδου σφραγισθὲν καὶ κυρωθὲν ἐπεδόθη σοι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 40.)

mina: Gregorius de Culumba — Filii Sardi — Pyrrhias — Nicephorus de Tigani — Macro Ioannes — Gurrufa — Ioannes de Sergona — Calocyrus — Leo Chondris — Filii presbyteri Sergii — Bulfaracus — Theodorus Pelecanus — Maurus eius frater — Leo Buravithes — Basilius Morcla — Ioannes presbyteri Constaе filius — Bonus — Basilius Mitzeta — Theodorus de Cathario — Monucha Tiganissa — Nicolaus de Anatolo — Theodorus de Gennaco — Gener ipsius — Basilius Sicotacus — Leo de Tigani — Ioannes de Murcla — Leo de Chascari — Chamodracon — Leo de Cunsulo — Cormus — Galatus Chalcus — Notarius Basilius de Caeocosmo — Mitzeta — Sunt insimul et hi quatuor et triginta. Et sunt omnes cum supra memoratis centum quadraginta sex. Ostenderunt etiam aliud sigillum plumbea et ipsum bulla munitum, et datum a potestate mea, ac matris meae nunquam obliviscendae, anni 6617, quo confirmata fuit et rata habita donatio. . . . ecclesiae Roccellae cum presbyteris suprascriptis. Quae antedicta. . . . semper ab eis; et potestas mea recenset, comprobat et confirmat sanctae Dei episcopali ecclesiae et bona presbyterorum. . . . de mea dominatione, sperans in sancta et nocturna deprecatione, quae in eadem ecclesia fiat pro redemptione et remissione peccatorum omnium nostrorum parentum et propinquorum. Et nos pro remuneratione misericordiam apud dominum Deum omnipotentem nanciscamur. Scriptum est mense et indictione et anno supradictis, et plumbea bulla signatum atque roboratum tibi datum est.

1145 — Mense Novembri — Indict. IX.

Ioannes praepositus monasterii S. Petri Imperialis tradit Theophylacto regis Rogerii medico quatuor sexagenaria vinealia acceptis ducatis sexaginta, et sub annua praestatione octo librarum cerae.

† Ego Johannes prepositus. † Ego Beringerius monasterii antistator.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὁ προγεγραμμένος ἰωάννης πρεπόσιτος τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ βασιλικοῦ. ἔτι δὲ καὶ γὰρ υερεγγένης ὁ ἀντιστάτωρ τῆς αὐτῆς μονῆς, οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωοπιούς σταυροὺς οἰκίαις χερσὶ προτάξαντες. μετὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τοῦ ἀξιώματος ἡμοῦ τοῦ πρεποσίτου τὸ παρὸν ἔγγραφον πρὸς σὲ θεοφύλακτον ἱατρὸν τοῦ κραταιοῦ βῆγγος τόν καὶ υἱόν νικολαου μεγίστου. οὕτως ἐγὼ ὁ πρεπόσιτος ἐκτίθωμι. Ἐπειδὴ χρειαίω ἔχουσα ἡ μονή. πρὸς διοίκησιν αὐτῆς καὶ περιποίησιν τέσσαρα ἑξηκοντάρια ἀμπελότοπα ἀλωσίη· εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ ὄρει κείμενα· πρὸς σὲ διαπράσαι διέγνωκα. καὶ δὴ, λαβὼν παρὰ σοῦ δουκάτα ἑξήκοντα. ἔξουσίαν σοὶ ἐπὶ τὰ δηλωθέντα τέσσαρα ἑξηκοντάρια ἀμπελότοπα· καὶ παρρησίαν ἐγχερίζομαι. πωλεῖν αὐτὰ εἰ βούλει. δωρεῖσθαι. ἀντικαταλλάττειν. γράφειν προίξιν. ὑλοκοπεῖν. καὶ περικυθαίρειν. φυτεῖν καὶ βελτιοῦν. κληρονόμοις σου ἰδίοις καὶ διαδόχοις καταλιπεῖν. καὶ πᾶν ἄλλο ἀντίειν εἰς αὐτὰ. ὅσον τὸ καταδέλθωσιν· σίνωρα δὲ τῶν τεσσάρων τούτων ἑξηκονταρίων οὕτως εἰσὶν· ἐξ ἀνατολῶν ἡ ἑδὸς ἢ πρὸς τὸν ἅγιον ἄγγελον τῆς γραβίνης ἀπάγουσα· ἐκ δυσμῶν, φυτεῖαι τῶν κληρονόμων λούπου λεγομένου γρανούλλου· ἐκ νότου φυτεῖαν κόνιστα τοῦ σεπτόππα καὶ ἰωάννου τοῦ υἱοῦ νικολάου μαίστορος, ἐκ βορέα, ἡ μεγάλη στέρατα· ταῦτα οὖν τὰ τέσσαρα ἑξηκοντάρια ἀμπελότοπα διαπράσαι σοὶ, μέλλων σὺ καὶ κληρονόμοι σου. εἰς καρποφορίαν ἐρχόμενα, δουλεῦσαι τῇ μονῇ ταύτῃ, κατ' ἔτος ὑπὲρ αὐτῶν, λήτρας ὁκτώ κτηρῶ. καὶ εἰ συμβῆ ὁφέποτε ἐρημωθῆναι παντελῶς. ἵνα ἡ χώρα αὐθις ἀπαιμῆν τῇ μονῇ. καὶ εἴπερ ὁφέποτε μεταμελοῦμενος κατὰ τινα μηχανῆν. καὶ πρόφασιν ἀφελεῖν ταῦτα θελήσω ἀπὸ σοῦ. ἢ ἀπὸ κληρονόμων σου· ἐγὼ ἢ διάδοχοί μου· καὶ οὐχὶ μάλιστα διεκδικῆσαι ταῦτα τὰ ἑξηκοντάρια ταῦτα ἀμπελότοπα σοὶ καὶ κληρονόμοις σου ἀπὸ παντός ἀν-

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Suprascriptus Ioannes praepositus monasterii S. Petri Imperialis, insuper et ego Berengerius antistes eiusdem monasterii, venerandas ac vivificas cruces manibus propriis exaravimus cum nominibus et mea praepositi dignitate; praesens vero instrumentum tibi Theophylacto medico potensis Regis et filio Nicolai Magistri hoc pacto ego praepositus trado. Cum monasterium necessitate premeretur, propter administrationem et conservationem suam, statui tibi vendere quatuor vinealia sexagenaria silvescentia in loco dicto Orte; et cum a te acceperim ducatos sexaginta, dominium tibi tribuo in praedicta sexagenaria quatuor vinealia, et facultatem vendendi ea si volueris, donandi, permutandi, in dotem scribendi, lignandi, purgandi, plantaadi et meliorandi, heredibus tuis propriis et successoribus relinquendi, et perficiendi cetera omnia quae tibi placuerint. Fines vero huiusmodi quatuor sexagenariorum ita sese habent; ab oriente via, quae ducit ad S. Angelum de Gravina; ab occidente plantationes heredum Lupi cognomento Granulli; a meridie plantationes Constae de Seppoppa et Ioannis filii Nicolai Magistri; a septentrione via maior. Haec igitur vinealia quatuor sexagenaria vendidi tibi hoc pacto, ut cum ad fructificationem pervenerint, tuique heredes quotannis solvatis eidem monasterio pro hisce praediis libras octo cerae; et si labentibus annis olim contigerit, ut omnino deserta evaserint, rursus ad monasterium loca haec redeant: et si quando in posterum mutato consilio, machinatione aliqua et praetextu auferre haec tibi vel heredibus tuis voluero ego aut successores mei, et non potius de-

...μωπω, ἵνα πρὸς ἅπαν τὸ μέρος σου. ἐγὼ καὶ διάδοχοί μου. νομισματα βηγαῖα ἑξοσιν ἀποτίσωμεν. πᾶσαν καὶ ἀνάλωσιν, ἣν ἀναλώσῃς εἰς αὐτὰ βελτιούσας. καὶ φυτεύοντες. καὶ ἄλλα ἑξοσι βηγαῖα τῷ δημοσίῳ. φυλάττοντες μετὰ ταῦτα τὴν παρούσαν πρᾶσιν. ἔχυρὰν εἰς ἀεὶ. ἣτις ἐγράφη ἀξιώσει ἡμῶν. καὶ τοῦ ἀντιστάτῳρος τῆς αὐτῆς μονῆς, καὶ τὴν δηλωθεῖσαν δουλείαν τούτων τῶν ὀκτὼ λίτρων τοῦ κηροῦ ὡς εἴρηται, ἵνα δουλεύσῃ καὶ σὺ καὶ κληρονόμοι σου τῇ μοιῇ. ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου πέτρου ἡρίσα τοῦ ἰουνίου μηνός χειρὶ κουρκουσίου υἱοῦ ἰωάννου. μηνὸς νοεμβρίου. ἡδικοτιωνός θ'. ἔτους ςχγδ'. παρουσία μαρτύρων.

† Hoc Melis natus scriptum firmat Nicolaus.

† ἀρχοντίτζης υἱός λεοντος μαρτυρῶν ὑπέγραψα οἰκείᾳ χειρὶ.

† μιχαὴλ ὁ υἱὸς κωνσταντίνου τοῦ κοδίνου ὑπέγραψα. μαρτυρῶν οἰκείᾳ χειρὶ.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.° 29.)

fondere praefata sexagenaria vinealia tibi et heredibus tuis a quovis homine, omnibus e parte tua ego et successores mei solvamus nummos regales viginti, et omnes expensas quas feceris, ut eadem meliores ac plantares, et totidem alia Fisco, servantes nihilominus praesentem venditionem firmam in omne aevum; quae scripta fuit rogatu meo et antistitis eiusdem monasterii (et memorata praestatio octo librarum cerae, uti praedictum est, solvatur a te tuisque heredibus monasterio in festo S. Petri, videlicet mense iunio) manu Curcusi filii Ioannis, mense novembri, indictione IX, anno 6654, coram testibus.

† Archontitza filius Leonis testis subscripsi propria manu.

† Michael filius Constantini Codini testis subscripsi propria manu.

CXLI.

1145 — Mense Decembri — Indict. (IX).

Irene uxor quondam Mule cognomento Troglari donat monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo territorium tercentorum modiorum, Nohae situm in loco dicto S. Euplo.

† σύγνον χειρὸς εἰρήνης τῆς ποτε σήμεριου μου εἰς ο τῆς ἐπίσημια τοῦ τρογλαρου †

† ἐν ονοματι τοῦ πατρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ἡ προγεγραμμένη κατὰ εἰρήνη ὁ τῆ ἐποιμεία τοῦ τρογλαρου ὁ το σύγνον τοῦ τίμιου καὶ ζωπιου σταυρου οἰκείᾳ χειρὶ καθυπογράφας. τὸ δὲ ἴφος τοῦ ὀνόματος καὶ ἐποιμιῶν. διὰ τοῦ νοταρίου προτάξας φένωμαι πρὸς σὲ κυρ ρογεριον ὁ τῆς ἐκείνοις προστιως τῆς μονῆς τῆς ἁγίας θεοδοκου του κυρ ζωσίμου καὶ σὴν σοι, παντας τοῦς ὑπο σε ἀδελφους, ἀφιερω σοι τους χωραφης ὅση χορήγειως μωδιων τ'. ἄπειρ ἔχω ἐκ τῆς μητρικῆς μου ὑποστάσεως. καὶ κεινὰ μὲ τοῦς ἄλλους μου ἀδελφους. τὴν ἡμῶν μύραν τοιωτα καὶ διακειμενοι εἰς τὴν περιοχὴν. ἄστι τοῦ νόε εἰς τοπον λεγόμενον του αγίου εὐπλου ὧν καὶ διορίζεται οὕτως. κατα μὲν ανατολας ἀρχάμιδα. ὡς ἰδι ἔχει. παλεον ἀπλήχεμα. καὶ ἀπ ἐκείνης η ἦσα εως εἰς το ριάκσι. καὶ κατάβη το ξέρω ριάκη. καὶ

† Signum manus Irenes uxoris quondam Mule cognomento Troglari.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Irene cognomento Troglari, quae signum sanctae et vivificae crucis propria manu exaravi, nomen vero et cognomen per notarium praefixi, offero tibi domino Rogerio praeposito monasterii S. Deiparae de Cyr-Zosimo, et una tecum omnibus fratribus, quibus praees, territorium capacitatis modiorum tercentorum, quod ex maternis bonis mihi obtigit, et commune habeo cum aliis meis fratribus, meam scilicet portionem. Situm vero est huiusmodi territorium in pertinentiis civitatis Nohae, ubi dicitur S. Euplus, his finibus comprehensum: ad orientem incipit a loco, ubi nunc est vetus diversorium, et inde vadit recta usque ad rivum, et descendit torrens et procedit ad flumen magnum Sarmenti, et inde recta pergit ubi fines sunt territorii Ursini filii pre-

ρίκτη εις τον μέγαν ποταμον του σαμίντη. και ἔρ-
χεται η αὐτὴ ἡσα· και συνορίζει με τὸν χωραφίον
εὐσθήνου του πρεσβυτερου Φιλαρέτου και συναλήθη
με το χωραφίον τα ἄπερ ἀφίρωσι βασιλειος του
πρεσβυτερου εὐστάθιου εις το μοναστηριον· ἔχει εν
αὐτῇ σηκε· δ'· εκ τουτο το χωραφίον αφιερωσα την
εμην μύραν εις τον ὑγιμένον πάνσεπτον καιὼν τῆς υπερ-
αγίας θεοτοκου και τῆς σε κυρ ρωγεριου ο της εκινης
καιροῖς προσεστως· ἵνα ἔχη αὐτῆς η ἐκκλησία αἰῶ παν-
τοτε· και συνκυριεῖση αὐτην μεχρη περιματων αιώνων
και ἐπίκαινα· ἵ δὲ φανέσιν ποτὶ καιρῶν ει χρονων τοῦ
επιζητήσε η αγία εκκλησία εκ του τιούτου χωρα-
φίου· εἰ ἀγωγήν τυνα κατα τῆς εκκλησίας χρεῖσα-
σθαι βουλόμεις, μήτε ἐγὼ μήτε τῆς εκ του κατ ἐμοῦ
μερους εἰ κληρωνομος· εἰ ξέου προσόπου· ἔστο αὐτῶ
ανάθεμα παρα πατρός και υιῶ και αγίου· πνευμα-
τος· τὸν τί· και ἡ· αγίων θεοφόρων πατρων· κλη-
ρωνομαῖν και την ἀρὰν ἰούδα τοῦ προδότου· ζημιούσθω
δε, και υπερ παραβασίας του τημίου και ζωποιοι
σταυρω νομισματα λς'· ἡδ ουτως διαμένεται κατα
της εκκλησίας, ἡ τιούτη τελει και πληρεστάτη α-
φίρωσι· ἡν καλωδελῶς ἐπίτσα· σοι στερεα βευαία
και ἀπαρασάλευτος δια το εὔτο· με ἀρεσθῆσαι †
γραφὲν δια χειρὸς κωνσταντίνου νοταριου ο το επι-
κλην τὸν κληριοντε κατ ἐπιτροπῆς ρωγεριου της ε-
κεινης καιροῖς προσεστῶς ἐν μηνι· δεκεμβριω· της ἡ· εν-
δικτιωνος· τοῦ ἐτους ς·χ·δ'· παροντων αξιοπιστων
μαρτυρων.

† βασιλειος του πρεσβυτερου εὐστάθιου μαρτυρ
υπεγραφα οικία χειρὶ τον τήμιον σταυρων το δε ἴφος
δια του νοταριου και ταβουλαρίου.

† δουραντης της νουκάρας μαρτυρ υπεγραφα· †
ιωαννης ιερευσ μαρτυρ υπεγραφα.

† ιωαννης του κυρ δάμοστηκου και κρητης τοῦ κυρ
ζωπιμου μαρτυρ υπεγραφα.

† στεφανος του κυρ εὐσταθίου μαρτυρ υπεγραφα.

sbyteri Philaretī, et clauditur cum territorio, quod
obtulit monasterio Basilius filius presbyteri Eustathii ;
sunt vero ibidem ficus quatuor. Huius autem territorii
portionem, quae mihi obvenit, offero praedictae ve-
nerabili ecclesiae SS. Deiparae, et tibi domino Ro-
gerio, qui eidem nunc praefectus es, ut ipsum pos-
sideat ecclesia in perpetuum, et dominium habeat
usque ad finem seculorum et ulterius. Si quis vero
aliquando repctere voluerit praedictum territorium
a sancta ecclesia, aut ipsi litem intentare, sive ego,
sive quisquam ex meis consanguineis aut heredibus,
sive alia persona extranea, maledicti simus a Patre,
et Filio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et de-
cem sanctis divinisque Patribus, et heres sit male-
dictionis Iudae proditoris, et ob sanctae ac vivificae
crucis violationem solvat poenae nomine solidos sex
et triginta, et nihilominus deinceps ecclesia retineat
istiusmodi plenam et perfectam oblationem, quam de
bona voluntate feci tibi, firme, stabiliter et incon-
cusse, quoniam ita mihi visum est. † Scriptum manu
Constantini notarii cognomento Clarimontis de man-
dato Rogerii pro tempore monasterii praepositi, mense
decembri, indictione VIII, anno 6654, praesentibus
fide dignis testibus.

† Basilius filius presbyteri Eustathii testis propria
manu subscripsi honorabilem crucem, nomen vero
per notarium et tabularium.

† Durantes de Nucara testis subscripsi. † Ioannes
presbyter testis subscripsi.

† Ioannes filius domini Domestici et Iudex Cyr-
Zosimi testis subscripsi.

† Stephanus filius domini Eustathii testis subscripsi.

1146 — Indict. IX.

Gulielmus de Fabalibus in filii locum adoptat Philippum Nicolai filium.

† Εν ονοματι του πατρός του υιου και του αγιου πνευματος· επιδήπερ εξ αρχής και ανωθεν ει δήρι νομοι και ιερί κανωνες διακαίλεύουν ἴτε εκ θεου ἴτε εξ ἡδίας προερεσεως υιους πνευματικούς γίνεστε· ὡδεν καγὼ γυλλιελλμος, τῶν Φανάλων ἰωθετηζω τῶν υιον του νικολαου υιος του κυρ ούρσου του κυρ σινέσιου· του δουλεύσαι μί ὁ υιος σάρκῆκώς· ἀδηλος· ἀκλωπος· και απὸ παντός κακού πράγματως ὁ υιος πιστως και αν. εινα επιδωσω αυτων γυνή και εκ τω πραγματων μου επιδωσω αυτου ος του μιου υιου· και εαν κάλην ευρεθῆ ὁ αυτως πνευματικος μου υιος Φίληππος· εν κλωπια. και εν καχη και μί πιήση τῷ θελημα μου· εἰς καδώς εστην τω δικαιον και αποχωριστῆ απ ἡμου εκ του μιου ἔκου ἵνα μί επιδωσω αὐτω τηρωτε. και απολαμβανω τῶν παροντα υιον μου δια χειρος του πατρος αυτου ενοπιον του γουαλτεριου βαλτερινου. και ιωαννου του πρεσβυτερου γεωργιου και ιωαννου του αγιου αρχαγγελου. ὁ και εγγήτιδες παροντων αξιοπιστων μαρτυρων. γραφέν δια χειρος θεοφυλακτου ἱερωεω νοταριου ετους ςχνδ'. της θ'. ινδικτιωνος. † ιωαννης της δωναλιεω τωτε κριτης μαρτυρ υπεγραφα. † ιωαννης του πρεσβυτερου γεωργιου μαρτυρ υπεγραφα. † ιωαννης του αγιου αρχαγγελου μαρτυρ υπεγραφα. † καρβερος του μαριανου μαρτυρ υπεγραφα. † γουαλτεριος υαλτερηω μαρτυρ υπεγραφα. και ἰς τουτο απολαμβανω αυτου τῶν παροντα υιον μου ζωντα και νεκρόν· και ἰς την εξουσιαν μου και των υιον ημῶν παντωτε εἰνας εἰώνων.

† In nomine Patris , Filii et Spiritus Sancti. Quoniam ab initio et antiquitus divinae leges et sacri canones statuunt, sive ex divina, sive ex sua cuiusque voluntate , filios adoptivos adscribi ; ideo ego Gulielmus de Fabalibus adopto filium Nicolai filii domini Ursi de domino Synesio , ut loco carnalis et germani filii mihi inserviat, et sit sine dolo et fraude , atque ab omni malo opere abstineat, ut fidelem filium decet dabo quidem ipsi uxorem, et bonorum meorum consortium faciam, ac si meus esset filius. Quod si quando ipse adoptivus meus filius Philippus in furto aut a'iquo flagitio deprehendatur, nec, ut par est, mihi obtemperare velit , et a me , meaque domo secesserit, non tenebor quicquam ei dare. Recipio autem hunc meum filium de manibus proprii eius patris coram Gualterio Balterino , et Ioanne filio Georgii presbyteri, et Ioanne de S. Archangelo, qui et fideiussores sunt, praesentibus etiam fide dignis testibus. Scriptum manu presbyteri Theophylacti notarii, anno 6654, indictione IX. † Ioannes de Donalea pro tempore Iudex testis subscripsi. † Ioannes filius presbyteri Georgii testis subscripsi. † Ioannes de S. Archangelo testis subscripsi. † Charbertus filius Mariani testis subscripsi. † Gualterius Balterinus testis subscripsi. Ac proinde agnosco hunc praesentem filium vivum et defunctum et in potestatem meam recipio meorumque filiorum in secula seculorum.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 45.)

1147 — Mense Augusto 24 — Indict. X.

Nicolaus Ciconia, et Nicolaus de Licastro vendunt tarenis sex et viginti Nicolao filio Meli de Licastro, eiusque fratribus vineam positam ad Umbrecem.

† Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγίου πνευματος· σήμιον χειροσ πρεσβυτερου νικολαου κικωνια· και νηκολα δε λικαστρου ομοις επιτροποι ε τον τημερον και ζωοπιον σταυρον· ειδουχειρον μου προταξει οικτη εμων γνημοι· και ημασ προαιρετοσ δι ησ φενωμεθα κε ομολωγουμεν πρασχωμεν το αμπελιον τω οντα και διακήμενοι εις τω ούμβρεκαι· εις τον νικολαον υιου μελε δε λικαστρου και τουσ αδελφουσ αυτου λεο· και ρωυέρτου· το έχουσιν εις εξουσίαν· κλαδέυσε· αρωτρευσε· τριγίσε· πουλείν· χαρίζειν· ανταλλαττειν· και υσ πρίκα των υιων αυτου διδώναι· και ει τι δ αν ουλεται δεσ το κυροσ και τι αυφεντία παρ ημασ έλαυν· απο του νυν και εις τουσ εξησ χροιουσ· εστιν δε μετροσ οργίεσ του αυτου αμπελιου· μέρος ανατολικον οργίεσ κξ' δύοσι· οργίεσ λδ' και β'· αγκονάρια· μεσημυρία· οργίεσ ιε' και β' αγκονάρια· μέρος άρκτοσ οργίεσ κ' στη σόδω και εξώδω· και μιαν σικκιαν· και ομοις επίτρωπη· έμωλωγουμεν· ότι ειλείφωμεν εκ τασ χείρασ του νικολα· και τον αδελφών αυτου· ταρία κξ'· και ομοις ει πίτρωπι· ει προγεγραμμένοι· εδωκαμεν περι τησ ψυχην του λεο δε λικαστρου· περ αφεσιουσ τασ αμαρτίας αυτου· εαν φαιησ ποται κυριω χρενω· ειται ομοις ει προγεγραμμένη ηται εκ του γειουσ αυτον· ή ται υιοσ αυτου· ζιτουντα· η εγκαλουντα· ει δικωλογούντα· άπαño του γ' αδελφουσ· περι του αμπελιο· τουτο· όμολογώ· εινα δύοσι εις τω σακκελλιον του ριγός ριγαλη κ'· και σύπαν άκον και μη ουλων· και τώ· εινε ακολυτον παντων· υπο βαδιμοιου αλφάνου μάγισρε· εν παρουσία άξιοπιστων μαρτυρων· λεο παλμενταίρι μαρτυρ· † νασιλειοσ ριτικαίλλα μαρτυρ· † νικολαοσ ουλταίλλα μαρτυρ· † εγραφη δια χειροσ ιωαννου έσρεωσ τη κελουσην του κριτου του μιναδα· μηρι αυγουστου εις τασ κδ' ημερα· κυριαχη· ωρα δ'· ετουσ εχνε'· ινδικτιωνοσ ι'· εν τοισ καιροισ ρουκεριου ροιγός· μιναδα κριτησ· ρουκεριου σισινηάνου στρατιγώ· εξουσιάστα δε ιωαννη ουλταίλλα υιοσ λεο πρωτοπαπα·

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum manus presbyteri Nicolai Ciconiae, et Nicolai de Licastro. Nos curatores, qui venerandam et vivificam crucem propria manu exaravimus, de propria nostra sententia et libera voluntate declaramus et confitemur vendere Nicolao filio Meli de Licastro, eiusque fratribus Leoni et Roberto vineam, quae sita est in loco dicto Umbrece, ut amodo et in perpetuum habeant potestatem putandi, arandi, vindemiandi, vendendi, donandi, permutandi et in dotem suorum filiorum constituendi, et quidquid voluerint faciendi, utpote qui dominium et facultatem a nobis acceperint. Haec autem est mensura ulnarum eiusdem vineae: ad orientem ulnae septem et viginti; ad occidentem ulnae uadequadragesima et duo cubiti; ad meridiem ulnae quindecim et duo cubiti; ad septentrionem ulnae viginti, cum ingressu et egressu, et una ficu. Et nos curatores declaramus accepisse de manibus eiusdem Nicolai eiusque fratrum tarenos sex et viginti; et nos suprascripti curatores dedimus eos pro anima Leonis de Licastro, et pro redemptione eius peccatorum. Si qua vero occasione vel tempore apparuerit aliquis, aut nos ipsi suprascripti, aut ex cognatione nostra, aut filius noster, contra memoratos tres fratres petitionem, actionem, aut accusationem de suprascripta vinea movere volentes, solvere debeamus Fisco regio regales viginti, et inviti ac nolentes silere; illi autem a nemine impediri aut molestari possint. Scriptum sub fideiussione Alphani Magiri, praesentibus fide dignis testibus. † Leo Palmenteri testis. † Basilius Riticella testis. † Nicolaus Vultella testis. † Scriptum est manu Ioannis presbyteri de mandato Minadae Iudicis, die dominica XXIV mensis augusti, hora IX, anno 6655, indictione X, temporibus Rogerii Regis, Iudicis Minadae, Rogerii Sinisiani Strategii, et Magistratus Ioannis Voltellae filii Leonis protopapae.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 47.)

1147 — Mense Novembri — Indict. XI — Circlarii.

Testamentum Alpheranae de Caralea.

† Ἐν οἰοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος· ἐπειδὴ περ καγῶ ἀλφερανὰς υπαρ-
 χων υἱοῦ τοῦ ἀπιχάμενου ἰωάννου τοῦ παπα νικολάου
 τῆς καρλέας ἐν ἰοσῶ υπριτατῶ κατακλινεὶς κληνη-
 τε κατασχέδεις τον νοῦν δὲ καὶ τὰς φρένας ἐρρωμε-
 νὰς ἐχω καὶ ἐπὶ νοῦν ἐχω τῶ του θανάτου ἀδελφον
 τέλοσ· κατὰ τῶ φάσκον ριτον· ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀνδρω-
 ποσ ὅς ζήσεται· καὶ οὐχ ὤψαιτε θάνατον τοῦτο· οὐν
 πλιωνκ· ἐνθυμουμενοσ τα προσόντα μοι ἐκ τῆς πεινη-
 χρασ μου εὐσῖας διατηθῆμι· Ἐν πρώτοις θέλω καὶ
 βούλωμαι· ἵνα δοθῆτω ὑπερ ψυχῆσ μου σωτηριασ τῶ
 ἐμῶν μεροσ τοῦ ἀμπελίου ἐκ τὰ ἀμπελία του κάλαυρου
 ὃν μοὶ ἔλαχεν μῶριον· ταύτην προριθισαν ἀμπελον τῶ
 ἐμῶν μεροσ ὃν· ἐμοῖράσμησιν του ἐμοῦ υἱοῦ λάνδου
 καὶ του γάμβρου μου δουράντη ἐπαφίω ἀντα τοῦ
 ἐμοῦ υἱοῦ λάνδου· ἀμα καὶ τον ἀπκιδον ὃν ὑπάρχει
 μεσὸν τῶ ἀμπελιῶ ὃν ἐστὶν πλησίον τῶ ἀμπελιῶ τῆσ
 καρρικιάσ· καὶ σικαίαν μιαν ὀρθώσικκ· ὃν υπαρχει
 εἰσ τῆν κατω ἀμπελι ὃν ἔχειν θεωρητρον υ θυγατηρ
 βασιλείου του κάλαυρου· διότι ἐκέλευσέ με· εἰσ τῆν
 ἐμην ἀδιναμιαν· καὶ μέλλει μὴ δουλείσαι· ἀπο τῆσ
 ἐμῆσ ἐκ κωσμου ἀφῆξίωσ ὑπερ ψυχῆσ μου σωτη-
 ριασ· καθὼσ ἴδοσ ἐστὶν περὶ τῶν τεθνάμῶτων μεσχι-
 νόου ζωῆσ αὐτοῦ· ἕμοσ ἐπαφίω ἀντῶ του υἱοῦ μου
 λάνδου ὑπερ ψυχῆσ μου σωτηριασ ἐκ τῶ ἐμῶν μεροσ
 τῶ χωράφιον ὃν ὑπάρχει ἐπικατω μεροσ τῶ σπύλαιον
 τῆσ ἁγιασ ἐλενησ πλησίον τῶ χωράφιον του κῦρ σαλα-
 μῶν υἱοῦ γουλλιελλμου ρουσιτου ἐκ τῶ δυσικον μεροσ·
 τῶ δὲ ἀπό τῶ δυσικόν μεροσ ὑπάρχει τῶ χαλκει τῆσ
 ἁγιασ ἐλαίνησ· ἐπαφίω δὲ του ἐμοῦ γάμβρου δουράντη
 τῶ ἀργὸν χωράφιον ὃν ὑπάρχει πλησίον του αὐτοῦ
 μερίαν του ἀμπελίου· τῆν δὲ ἀμπελον ὡσ καθὼσ ὑ-
 πήρχει μοιρασμενον ἐπιτρέπω ἵνα οὔτοσ ὑπάρχει μέχρι
 τεματων ἐώνων· τα δὲ χωράφια καὶ ὑμεροδενδρια·
 ὅπου δ ἂν ὑπάρχει· ἐπαφίω του ἐμοῦ υἱοῦ λάνδου
 καὶ τῆσ ἐμῆσ θυγατροσ ἀνησ· οὔτοσ θέλω καὶ βού-
 λωμαι ἀπαντα γενέσθαι· ὡστισ δὲ ἐυρεθῆ ἐναντιου-
 μενοσ κακωπραγμων· ἐκ ταύτησ τῆσ ἐμῆσ διατάξεωσ
 σχὺ τῶ ἀναθῆμα παρα πατροσ· καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
 Quoniam ego Alpheranas filius defuncti Ioannis filii
 presbyteri Nicolai de Caralea, morbo gravissimo cor-
 reptus, lecto detineor, sanam autem habeo mentem
 animumque, et incertum mortis finem recogito iuxta
 illud dictum, quod non est homo, qui vivet et non
 videbit mortem, eo magis haec recolens, de tenui pa-
 trimonio, quod possideo, ita statuo. In primis volo
 et cupio, ut detur pro animae meae salute pars vi-
 neae Calabri, quae mihi obtigit ex divisione eiusdem
 vineae, quam fecimus cum meo filio Lando, et meo
 genero Durante: et relinquo ipsam meo filio Lando
 simul cum una pyro, quae est in medio vineae iuxta
 vineam de Carricata, et unam ficum orthosycam,
 quae est in inferiori parte vineae, quam post nu-
 ptias in donum obtinuit filia Basilii Calabri, quo-
 niam curam mei habuit in aegrotatione mea, et post
 meum obitum inservire debet saluti animae meae
 toto vitae suae tempore, ut mos est pro defunctis.
 Item relinquo eidem filio meo Lando pro salute ani-
 mae meae partem meam de terra, quae sita est ad
 inferiorem partem speluncae S. Helenae: ad occi-
 dentem iuxta terram domini Salomonis filii Guliel-
 mi Rusiti; nam quae occidentem spectat, est Fer-
 rarii S. Helenae. Relinquo autem genero meo Du-
 ranti terram incultam sitam iuxta illam partem vi-
 neae, quae ipsi obtigit. Volo autem ut huiusmodi
 divisio vineae sic permaneat usque ad finem secu-
 lorum. Terras vero, et arbores fructiferas, in quo-
 cumque loco fuerint, relinquo filio meo Lando, et
 meae filiae Annae. Ita volo et cupio omnia fie-
 ri. Si quis autem improbus impedimentum asserre
 audeat huic meo testamento, maledictionem ha-
 beat a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et

πνευματος. Ζημιούσθω δὲ καὶ εἰς τῷ δημοσίον νομιματά λς· ἔγραφη ὑ παρῶσα διαταξὴς δια χειρὸς εἰμου νικολαου νοταριου καὶ ταβοιλαριου κηρκλαριου· ἐν μηνί νοεμβριῶ τῆς ια' ἰνδικτιωνος τοῦ ςχλς' εἰτους· παρῶσα ἀξιωπιστων μαρτυρων.

† ἰωαννης δοξιότης μαρτυρ ὑπεγραψα οἰκεια χειρὶ τοῦ σταυρων.

† ρωγερῖος υἱος τοῦ πρεσβυτερου δούραντη μαρτυρ ὑπεγραψα οἰκεια χειρὶ τῶν σταυρων.

† γρηγοριου βετρισανου μαρτυρ ὑπεγραψα οἰκεια χειρὶ τῶν σταυρων καὶ τὸ ὄφος.

† χαρτουλαριος μαρτυρ ὑπεγραψα οἰκεια χειρὶ τῶν σταυρων.

† νικολαος κουμήνιου μαρτυρ ὑπέγραψα δια τῶν σταυρων· καὶ τὸ ὄφος δια τοῦ νοταριου †

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 48.)

poenae nomine solvat Fisco solidos sex et triginta. Scriptum est praesens testamentum manu mea Nicolai notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense novembri, indictione XI, anno 6656, in praesentia fide dignorum testium.

† Ioannes Doxiotes testis propria manu crucem subscripsi.

† Rogerius filius presbyteri Durantis testis propria manu crucem subscripsi.

† Gregorius Betrisanus testis propria manu crucem et nomen subscripsi.

† Chartularius testis propria manu crucem subscripsi.

† Nicolaus de Cumino testis crucem subscripsi, nomen vero per notarium †.

CXLV.

1148 — Mense Februario 3 — Indict. XI.

Petrus filius Alpherii et Ioannes eiusdem Petri filius cum sua quisque uxore Sica et Marsilia vendunt Leoni de Mule Salernitanis tarenis viginti vineam cum parte arborum ad eos spectantium, quarum reliqua pars venditur eidem Leoni a Nicolao Bono tarenis duobus.

† σύγιον χειρὸς πετρος ὁ υἱος ἀλφείριου † σύγιον χειρὸς ἰωαννου ὁ υἱος αὐτῶ † σύγιον χειρὸς σίκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ † σύγιον χειρὸς μαρσίλια ἡ γυνὴ τοῦ ἰωαννου.

Ἐν ὀνοματι τοῦ πατρος, καὶ τοῦ υἱου, καὶ τοῦ ἀγίου πνευματος, ἡμῶς οἱ ἀνωτερῶ γεγραμμενοὶ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιῶν σταυρον ποίξαντες· οἰκεια ἡμῶν βοσλῆ καὶ ἀγαθὴ πρόβρισει φαινῶμεθα ἡμῶς οἱ ἀνωτερῶ γεγραμμενοὶ πρόσχωντες τὸ ἀμπέλην μετὰ ἀνφοδὸν με τὸ μέρος μας τῶν ἡμεροδενδρίων καὶ ἀγρίων· πρόσχωμεν τούτω τῷ λέῳ τοῦ μουλε ἰωαννου· διὰ ταρία σαλερινά κ', καγωγὲ νικόλαος, ὁ ἐπικληθὴς τοῦ βωνη ἐπουλῆσα τὸ αὐτῷ λέῳ τοῦ μουλε ἰωαννου, τὸ μέρος μου τῶν ἡμεροδενδρίων καὶ ἀγρίων ὅπερ καὶ εἶχον εἰς τὸ ἀμπέλην τοῦ πρόρηθέντος πέτρου τοῦ ἀλφέρη ὁ καὶ πραστὶς δια ταρία σαλερινά, β', σὺν τὸ ἐσῶδω καὶ ἐξῶδω· μετὰ τῶν φραγμῶν· καὶ στρεφωματα τῶν βογδιῶν· εἰσὶν δὲ τὰ σινῶρια τοῦ ἀνπελίου· ἀπὸ μέρος ἀνατολικὸν σῆγορη τὸ ἀμπέλην τοῦ οὔβου τῆς τροττας, καὶ ἀπὸ μέρος δυσμῶς, ἀμπέλιον τοῦ

† Signum manus Petri filii Alpherii. † Signum manus Ioannis filii eius. † Signum manus Sicae uxoris eius (Petri). † Signum manus Marsiliae uxoris Ioannis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui venerandam et vivificam crucem exaravimus, de propria nostra sententia et bona voluntate vendimus vineam cum ingressu et egressu, et cum parte nostra arborum tam fructiferarum quam silvestrium; eamque vendimus Leoni de Mule filio Ioannis pretio tarenorum Salernitanorum viginti. Atque ego Nicolaus cognomento Bonus vendidi Leoni de Mule filio Ioannis meam partem arborum fructiferarum et silvestrium, quas habebam in vinea praedicti Petri de Alpherio, et vendidi tarenis Salernitanis duobus, cum ingressu et egressu, cum sepibus et bubili. Sunt vero fines praedictae vineae huiusmodi: ad orientem vinea Hugonis de Trotta; ad occidentem vinea eiusdem Leonis emptoris, et territorium Petri de Mammaua; ad septentrionem vinea eiusdem

αὐτοῦ λέον, ὁ καὶ αἰωραστής. καὶ χωράφη τοῦ πί-
 τρου τῆς μαμμάνας, καὶ ἀπὸ μέρος ἀρκτρο ἀνπέλιον
 τοῦ αὐτου αἴβος τῆς τροττας, καὶ ἔρμιον ἀμπελιον
 τῶν υἱῶν οὐρσου τοῦ μελιτοῦ, καὶ ἀπὸ μέρος μιστη-
 υρινον ἢ ὁδὸς δημοσία· ἡμῖς δὲ οἱ ἀνωτέρω γεγραμ-
 μέναι μετὰ τὸ ἀπολαβεῖν τὰ ταρία· ἐποιήσαμεν τὴν
 παρούσαν γραφὴν δια χειρὸς του νοταριου ἵνα ἐχέτω
 ὁ λέον ὁ καὶ αἰωραστής ἐξουσίαν τὸ ἀπέλθαι καὶ
 τα δένδρα τοῦ πουλεῖν καὶ χαρίζειν, καὶ εἰς προίκιον
 γράψαι καὶ ποιῆν ἕσα βούλιται, ὡς κυρος καὶ τὴν
 ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἡλιφός· ἐάν δὲ φανῆ πωτὲ καιρῶ·
 ἢτε ἡμῖς, ἢτε ἐκ τῆς ἡμετέρας γενεάς, ἢ ἄλλος τις
 ἀνδρῶπος ζητόντα, ἢ μάχας ποικῶν. ζημιόθῃτω· εἰς
 τον αἰωραστήν εἰς τὸ διπλουν. καὶ εἰς τὸ δημόσιον
 λς'. ρυγάτα· στέρως δὲ ἐχέτω ὁ αἰωραστής τὸ ἀμ-
 πελιον, καὶ τα δένδρα· ἐποιήσαμεν δὲ καὶ τὴν πα-
 ρούσαν γραφὴν· ἐνώπιον καλῶν μαρτυρων. μαρτυρ
 † βιτάλη κρητῆς. μαρτυρ † νικολαὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 κρητοῦ. μαρτυρ † निकύλαος λαυρουφρέδη, ὁ υἱὸς ρω-
 μάλλδου· Ἐγραφή δια χειρὸς βασιλείου νοταριου ὁ υἱὸς
 κρητος, ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ εὐλαβεστάτου αὐθεντου
 ἡμῶν ρογέρι ριξ καὶ στρατηγος ολεττας ρικκαρδος
 βευρρέρι. Ἐν στει ςχης' ἰνδικτιωνι ια'. μηνί Φεβρουα-
 ριω εἰς τας γ'. ἡμέρα γ'.

Hugonis de Trotta et vinea inculta filiorum Ursi de
 Melito; et ad meridiem via publica. Nos autem su-
 prascripti, acceptis tarenis, condidimus hoc instru-
 mentum manu notarii; ut idem Leo emptor ha-
 beat potestatem vendendi praedictam vineam et ar-
 bores, donandi, dotis causa assignandi, et quicquid
 ei libitum fuerit faciendi, utpote in quem ius et
 dominium transtulimus. Si vero temporis progressu
 quisquam apparuerit litem aut molestiam illaturus,
 sive nos ipsi, sive quisquam de nostra cognatione,
 sive alius quilibet, poenae nomine solvat emptori
 duplum pretii, et Fisco regales sex et triginta, et
 nihilominus ipse emptor firmiter retineat vineam et
 arbores. Fecimus autem praesens quoque instrumen-
 tum coram probis testibus. † Vitalis Iudex testis.
 † Nicolaus filius Iudicis testis. † Nicolaus Laurofre-
 di filius Romaldi testis. Scriptum manu Basilii no-
 tarii filii Comitum, temporibus piissimi domini nostri
 Rogerii Regis, et Strategii Olettae Riccardi Burre-
 ri, anno 6656, indictione XI, die III mensis fe-
 bruarii, feria III.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 49.)

CXLVI.

1149 — Indict. XII — Cyr-Zosimi.

Constantinus Pelegrinus donat ecclesiae SS. Trinitatis et S. Mariae de Cyr-Zosimo portionem suorum bonorum et equam.

† συγνον χειρὸς κυρ κωνσταντινου ἀδελφου του νικολαου πελεγρίνου.

† ἀφιερῶσις ἐν ονοματι του πατρος καὶ του υἱου καὶ του αγίου πνευματος· φηνομαι καγῶ κωνσταν-
 τινος ὁ τῶν τύπων του τιμιου καὶ ζωόποιου σταυ-
 ρου καδυπογραφας με. καὶ ἀφιερῶσομαι διὰ πολλας
 μου αμαρτίας εἰς την αγίαν τριαδα της κᾶβρας καὶ
 εἰς την αγίαν θεοτοκον του κυρ ζωσιμου. καὶ εἰς τας
 χειρας του κυρ λεοντος πριουλου καὶ εἰς τους ἄλ-
 λους ἀδελφους δια πνευμα μου διὰ σὴνχόρισιν των
 αμαρτιον μου ομοίως καὶ δια την ὑπόστασιν μου ὁ-
 μολογῶ καὶ προστάγτω τουτο, ἀπο γὰρ την σήμε-

† Signum manus domini Constantini fratris Nicolai Pelegrini.

† Oblatio in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Constantinus, qui signum venerandae et vivificae crucis exaravi, pro multis meis peccatis oblationem facio S. Trinitati de Cava, et S. Deiparae de Cyr-Zosimo in manibus domini Leonis prioris et aliorum fratrum, pro anima mea et pro remissione meorum peccatorum, et de meis bonis ita volo et mando, ut ex hac die et hora tradatur ecclesiae tuae fulva equa pulcherrima ex iis quas habeo; et de aliis bonis, quae possideo, totam meam

ρον ἡμεραν καὶ ὠραν ἐπιδίδωμι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν
 σιν Φοραδὰ Φάλλα τὸ κάλλιστον ὄπερ ἔχωμεν· καὶ
 ἐκ τῶν ἄλλων ὑπαρχόντων μου το μέρος μου ὅλα εἰς
 τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν· καὶ εἰς τὴν ζωὴν μου ἐκ τῶν
 πουλαδιτζια ὄπερ μέλλουσιν γένῃσι του πιάσωμαι
 δια εὐτρεπισμον του σωματός μου. καὶ τὴν πουλαδὴ
 ὄπερ καβάλλικιῦσωμαι εἰς τὴν ἀποβίωσιν μου, κελευ-
 σωμαι του ἁσὶν εἰς τον ἅγιον γεόργιον. εἰ δὲ ἐμφεῖν
 τίς καὶ μέλλι καθαλιθῆναι τὴν ἐμὴν ἀφιερῶσιν, ἐστὼ
 κατιραμενος παρα κυριῷ θεῷ παντοκράτορι. τῶν τιῆ
 ἁγίων θεωφῶρων πατρῶν. καὶ τὴν ἐμὴν ἀφῆρῶσιν
 σπερεαν καὶ ἀπαρασυλευτον παρουσία των ἀξιόπιστων
 μαρτυρῶν. γραφῆν δια χεῖρος ἰωάννου ἱερέως ταβουλα-
 ρίου του κυρ ζωσιμου ετους 6657 ἰνδικτιωνος β'.
 † περρωτὴ μαλίσκαλκου μαρτυρ † ἰωάννης του δω-
 μεστίκου μαρτυρ † νικολαὸς λουμβαρδος καὶ υἰσκω-
 μης μαρτυρῶ † οὐβου σωναντὴ καὶ κριτής μαρτυρ †
 ἰωάννης διγτωρ μαρτυρ.

portionem offero sanctae ecclesiae, et dum vixero, ex
 pullis equinis nascituris, eos mihi sumam, qui cor-
 poris mei commoditati inserviant; sed post meum
 obitum volo ut ecclesia S. Georgii habeat equuleum,
 quo vehi solitus fuero. Si quis vero aliquando in-
 fringere velit hanc meam oblationem, sit maledictus
 a domino Deo omnipotente, a tercentis octo et decem
 sanctis divinis Patribus; et nihilominus huiusmodi
 oblatio firma et inconcussa permaneat. Coram testi-
 bus fide dignis scripta est manu presbyteri Ioannis
 tabularii de Cyr-Zosimo, anno 6657, indictione XII.
 † Perroni Maliscalcus testis. † Ioannes filius Dome-
 stici testis. † Nicolaus Lombardus et Vicecomes te-
 stis. † Hugo Sonante et Iudex testis. † Ioannes
 Dictor testis.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 50.)

CXLVII.

1149 — Mense Decembri 13 — Indict. XIII.

*Rogierius Caciiani dominus vendit Urso Pagani filio praedium situm in colle Cesinae pretio unius bovis
 et duorum tarenorum.*

† σήμερον χεῖρος τοῦ ἐνδόξου καὶ κλιμῆ· καὶ εὐσίε
 καὶ υφιλῆ· καὶ δυνατὸν· καὶ ἀλιθινῶ ἀυφθέντι ἡμῶν
 ρουκερι τοῦ κακιδόνου· ο τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυ-
 ρον ἐποίησαν οἴκια μου γνῶμη καὶ νουλη ἀυφθερετω·
 πεπρακα εἰς σὲ οὐρσοῦ υἱοῦ του παγάνου· ἐν πετζι
 χῶράφι τὸ κειμενον εἰς τον οὐνόν τῆς κεσίνας· πλι-
 σίον τῶν υἱῶν τοῦ κίτζι· καὶ τὰ δένδρια τῆς οὔσιν
 ἐν αὐτῇ· διὰ ἐν οὐιδιον· καὶ β' ταρία· συν ἡρωδω
 καὶ ἐξωδω αὐτου· ἵνα ἐχῆς ἐξοῦσία οὐρσοῦ τὴν αὐτὴν
 χῶραφίου· γεην πονῆν· πολλὴν· χαρίζην· ἀνταλλάτ-
 τιν πρίξιν γράφε· περὶ τὴν ψυχὴν διδῶναι· καὶ ἡ τί
 δ ἂν θελεις καὶ νουλεσε ἐστὶν δε περιορησιμῶς τοῦ αὐ-
 τοῦ χῶραφίου· ἀπὸ ἀνατολικον μέρος· νικολαὸς κα-
 ταπάνου· καὶ οἶλλι τοῦ κίτζι· καὶ ἀπο δίσιν· ἰωαν-
 νης τοῦ ἀμάτου· καὶ παπα οὐρσοῦ τοῦ πρεσβυτερου
 γεόργι· καὶ ἀπὸ ἀκτρον· οἶλλι τοῦ κίτζι· καὶ ἀπὸ
 μεσημυρια· πρεσβυτερος νικολαὸς νοταρου· καὶ ἀγγε-
 λος· ἰ δ ὄπερ οὐκ ἴγουμαι Φοραδὴ τίς ἐπινοῦχλοισεν

† Signum manus gloriosi, et inclyti, et pii, et
 excelsi, et potentis, et veri Domini nostri Rogerii
 de Caciiano. Ego qui venerandam et vivificam cru-
 cem signavi, de propria mea sententia et libera
 voluntate vendo tibi Urso filio Pagani unam portio-
 nem terrae sitam in colle Cesinae, iuxta terram fi-
 liorum Citzii, cum arboribus ibi consitis, cum ingres-
 su et egressu, pro uno bove et tarenis duobus; ut
 tu, Urse, potestatem habeas idem praedium colendi,
 vendendi, donandi, permutandi, in dotem assignandi,
 pro tua anima dandi, et quidquid volueris facien-
 di. Sunt autem fines praedictae terrae: ad orientem
 Nicolaus Catapanus et filii Citzii; ad occidentem Ioan-
 nes de Amato, et presbyter Ursus filius presbyteri
 Georgii; ad septentrionem filii Citzii; ad meridiem
 presbyter Nicolaus notarius, et Angelus. Si quis ve-
 ro, quod non putamus, etiam ex habitatoribus Ca-
 ciani, de huiusmodi territorio molestiam afferre ten-

περι τὸ τοιοῦτον χωραφίου· ἥτις τῆς ἀνδρωπον του κακίανου· ἐμ πρώτης· του στρεψεν τω δυπλῶν και ἐς τω διμωσιον λς' νομισματα και ακω σιῶπαν και μη πουλαμενος· ἐμ παρουσία μαρτυρων παπα υκσιλειος ο κριτης μαρτυρ νικολαος καταπάνου μαρτυρ δομινικου μαρτυρ ρουπερτου δεμιστικου μαρτυρ δημητριος νικολαου καταπαπου. εγραφι δια χειρος νικολαου ἱερεος και νοταριου δια προστάξιν του αφθεντι μηρι δεκεμβριω ἐς τας 19' ημερα γ' ὡρα 9'· ετους 6658' ἡχρη' ἰνδικτιωνι 19' ἐν τες ημερες αφθεντι ρουκερι και στρατιγου κυρ τανκριδα της σιλυα· και υσκαμης πετρου δεδοσι.

taverit, in primis duplum pretii reddere teneatur, et publico Aerario solvat solidos sex et triginta, et in-vitus nolensque taceat. Praesentibus testibus presbytero Basilio Iudice, Nicolao Catapano, Dominico, Ruperto Domestico, Demetrio filio Nicolai Catapani. Scriptum manu Nicolai presbyteri et notarii de mandato Domini die XIII mensis decembris, feria III, hora IX, anno 6658, indictione XIII, temporibus domini Rogerii, et Strategii domini Tancridae de Silva, et Vicecomitis Petri Theodosii.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 52.)

CXLVIII.

1152 — Indict. (XV).

Ascettinus cognomento Armus vendit tarenis Salernitanis decem Urso Pagani filio praedium positum in loco nuncupato Monte Pardi.

† σημειον χειρός του κυρ ασκηττινου, ὁ επικληθεις, τοῦ ἄρμου.

Εν ονοματι τοῦ πατρος και τοῦ υιου και τοῦ ἁγίου πνευματος. ἐγὼ ασκηττινος, ὁ ἀνωτερω γεγραμμενος, ὁ και τὸν τιμιον και ζωοποιῶν σταυρον ποιῆσας, διὰ χειρός, τοῦ νοταριου, ἡλία μου γνῶμη και ἀγαθη πρόεραίσει και οὐκ ἔκ τινος, τὸ παράπαν ἀνάγκης, ἢ ραδιούργιας, ἀλλ' ἐξ ἀγαθῆς μου προεραϊσεως, δι' ἧς φαίνωμαι και ἐμολογῶ πράσκων τα χωραφια ἔντα και διακείμενον, ἐς τὸ τοπονπωδεσιαν, τοῦ βουινῶ τοῦ πάρδου, πέπρακα τὸ αὐτὸ χωραφιον, τῶ οὔρσω τοῦ παγάνου, οἰκειτωρ τοῦ χωριου τῆς περτάσας, διὰ τάρια σαλιρινα, 1', σὺν τὸ ἔσωδω, και ἔξωδω, μετὰ ἡμεροδενδριων, και ἀγρίων, εἰσὶν δὲ συνόρια περὶ του τοιούτου χωραφίου, ἀπὸ μέρος ἀνατολικόν, συνορῆ τὸ χωραφιον τοῦ κωνσταντινου τοῦ φλώκκα οἰκείτωρ καγγιάνου και ἀπὸ δυσμάς, χωραφιον τοῦ αὐτοῦ κωνσταντινου, και ἀπὸ ἄρκτρου, χωραφιον τοῦ διμητριου, ὁ υιος μηχαηλ τοῦ πρεσβυτερου διμητριου και τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν και τῶν υἱῶν του νικολάου βραγγελίου και ἀπὸ μέρος μισυμβρινόν τὸ χωραφιον τοῦ μαρτίνου, οἰκείτωρ καγγιάνου· ἐγὼ δὲ ὁ ἀνωτερω γεγραμμενος μετὰ τὸ ἀπὸ λαυεῖν, τὰ τάρια ἐκ χειρός τοῦ οὔρσου, ἐποίησα αὐτῶ

† Signum manus domini Ascettini cognomento Armi.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Ascettinus suprascriptus, qui sanctam et vivificam crucem signavi manu notarii, de propria mea sententia, et bona voluntate, nulla omnino vi compulsus, aut fraude, sed de bona mea deliberatione declaro et fateor vendere territorium, quod situm est in loco qui dicitur Mons Pardi, et pro vendito habeo hoc territorium Urso Pagani filio de casali Pertusiae pretio tarenorum Salernitanorum decem cum ingressu et egressu, et cum arboribus cultis et incultis. Sunt autem eius fines: ad orientem territorium Constantini de Flocca incolae Caggiani; ad occidentem territorium eiusdem Constantini; ad septentrionem territorium Demetrii filii Michaelis filii presbyteri Demetrii, eiusque fratrum, et territorium filiorum Nicolai Branchelii; ad meridiem territorium Martini de Caggiano. Ego vero suprascriptus, acceptis tarenis de manu Urso, feci ipsi praesentem scripturam manu notarii, ut potestatem habeat ipse emptor di-

τήν παρούσαν γραφήν, διὰ χειρὸς τοῦ νωταρίου, ἵνα ἐχέτω ὁ ἀγωραστής, ἐξουσίαν τὸ χωράφιον· πουλιῖν· χαρίζειν· ἀνταλλάττειν· καὶ ποιῖν ὅσα βούλῃται, ὡς κυριός, καὶ τὴν ἐξουσίαν, παρ' ἐμοῦ· εἰλιφῶτα. Ἐάν δὲ Φανῆ πωτὲ καιρῶ, ἦτε ἐγὼ, ἦτε ἐκ τῆς συγγενίας μου, ἢ ἄλλος, τίς ἀνδρῶπος, ζητόντα, ἢ μάχας ποιῶν, ἢ ἐνατιῶν, ζημιωθῆτω εἰς τὸν ἀγωραστήν, εἰς τὸ διπλοῦν, καὶ εἰς τὸν δημόσιον, λς' ῤιγάτα, καὶ αὐτὸς ὁ ἀγωραστής· ἐχέτω τὸ χωράφιον, στερεῶς καὶ ἀπάρραστα· Ἐγράφη ἡ παρούσα γραφή διὰ χειρὸς βασιλείου νωταρίου, Ἐν ἔτει ς'χξ' ἰνδικτιωνί ἰδ'. Ἐνώπιον καλῶν, καὶ ἀξιόπιστων μαρτύρων· † νικολάου κρητῆς, ὁ υἱὸς βιτάλη κρητῆς μαρτυρ ὑπεγράφα τὸν σταυρον· † ουρσουλίον ὁ υἱὸς λέον τοῦ καγγιανου· μαρτυρ ὑπεγράφα τὸν σταυρον, δημήτριος ὁ υἱὸς μιχαήλ τοῦ πρεσβυτερου· μαρτυρ † ὑπεγράφα τὸν σταυρον. Ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ κρατεωτάτου αὐθεντι, ημῶν, ρῖξ ρογερίου, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ρῖξ γουλιέλμου καὶ καμυτηριλλίου ὁ κυρ ἄλφανος καστέλλου μάρης καὶ στρατιγός δὲ ὀλεττας ἰωαννης τῆς ὠρτῆς ὁ υἱὸς βιτάλη κρητῆς.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 53.)

ctum territorium vendendi, donandi, permutandi, et faciendi quicquid voluerit, tamquam dominus, potestate a me accepta. Si autem temporis progressu aut ego, aut aliquis de mea cognatione, aut quicumque alius praesumpserit molestiam, litem, aut controversiam inferre, poenae nomine duplum pretii emptori solvamus, atque Fisco nummos regales sex et triginta; et nihilominus ipse emptor territorium retineat firme et stabiliter. Scriptum est praesens instrumentum manu Basillii notarii, anno 6660, indictione XIV, coram probis et fide dignis testibus. † Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis crucem subscripsi. † Ursoleo filius Leonis de Caggiaao testis crucem subscripsi. † Demetrius filius Michaelis presbyteri testis crucem subscripsi. Temporibus potentissimi domini nostri Regis Rogerii, et filii eius Regis Gulielmi, et Cambrilingi domini Alphani de Castello Maris, et Strategii Olettiae Ioannis de Corte filii Vitalis Iudicis.

CXLIX.

1154 — Indict. II.

Irene uxor defuncti Ioannis Franci vendit domino Umfredo priori Eremitarum sub titulo SS. Apostolorum praedium situm in loco dicto Arsaphia tarenis aureis octo.

† σύγνον χειρὸς δόμνας τῆς ποτὲ γαιετῆς τοῦ ἀπιχμεμένου ἰωαννου φράνκου: † σύγνον χειρὸς λεοντος υἱοῦ αὐτῆς: † σύγνον χειρὸς ἐρήνης θυγατρὸς αὐτῆς: † σύγνον χειρὸς θύρσου γαιμυροῦ ἐρήνης: † σύγνον χειρὸς ζῆς θυγατρὸς ἐρήνης: † σύγνον χειρὸς καλης θυγατρὸς αὐτῆς: Καγῶ ἐρήνη ἡ ἀνωτέρω γραφῆσα εἰ το σύγνον του τίμιου καὶ ζωόπιου σταυροῦ εἰκῆοις δακτύλοις καθύπογράψασα, ἐκουσία μου τι γνῶμι καὶ εἰκῆα προἰέσι, καὶ οὐκ ἐκ τινος τῶ παραπάν ἀνάγκης. εἰ υἱίας. εἰ δούλου. εἰ χλειῦις. εἰ ραδιούργιας, εἰ ὅσα τοῖς νόμοις εἰσὶν ἀπιγορευμένα. μᾶλλον μὲν, ὅν σὺν πρωθυμία πᾶσι καὶ ὀλωψύχω προἰέτι πιπράσκω εἰς σοι τὸν ὀσιώτατον, ἱερωμονάζωντα, καὶ πριούρον ἀγίων ἀποστόλων τῶν ἐρημίτων, χωράφιον τὸ ἔντα καὶ διὰ κῆμερον εἰς τύπον λεγομενον ἀρσαφίαν, τῶ ἄπερ

† Signum manus Domnae quondam uxoris Ioannis Franci. † Signum manus Leonis filii eius. † Signum manus Irenes filiae eius. † Signum manus Thyrsi generi Irenes. † Signum manus Zoës filiae Irenes. † Signum manus Calae eius filiae. Ego Irene suprascripta, quae signum venerabilis et vivificae crucis mea propria manu exaravi, libera mea voluntate et propria deliberatione, nulla omnino ex necessitate, vel vi, vel fraude, vel dolo, vel malitia, vel alia quavis ratione legibus vetita, magis vero cum omni alacritate, et totius animi proposito, vendo tibi sanctissimo monacho et priori Eremitarum, sub titulo sanctorum Apostolorum, praedium extans in loco dicto Arsaphia, quod habui ex paterna hereditate mea, tibi, inquam, domino Umfredo prac-

ἔσχον ἐκ πατρικῆς μου κληρονομίας, σὶ τῷ κυρῷ ὄν-
 Φραὶ τῷ προγραφεῖντι, πριούρω. οὕτινος μὲν ὁ περιῶ-
 ρησιμὸς αὐτοῦ ἐστὶν οὕτως· κατὰ μὲν ἀνατολῆς σύν-
 οροῦνται, τῶν χωραφίων, τὰ ἄπὲρ ἔχουν ἀγορὰν,
 λεων ὁ ἀδελφὸς μου καὶ νικόλαος ὁ συγγενὴς μου, ἐκ
 τὴν γυνὴν πρεσβυτέρου νίκηφόρου τὴν ἐμὴν αὐταδελ-
 Φην. ἀπο δὲ δεξιᾶς τὰ χωράφια του λυσσάρου· ἐκ
 δὲ ἄρτρου τὰ χωράφια τῆς ἐγκλησίας ὑπεραγίας Θεο-
 τοκου τῆς ἀρσαφίας· ἐκ δὲ μισυυρίας τὰ χωράφια
 του ριδέντος λεοντος του ἀδελφου καὶ των ετέρων μου
 εἰδίων· ὑπὲρ δὲ ἄρχεται οὗτος· ἔς ἐκδέχεται ἀπο τῶ
 συνορων τῆς αὐτῆς ἐγκλησίας. καὶ εἰσέρχεται τρακλὰ
 τὶς ἀππίδας εἰς τὴν υαδειαν καὶ ἀναυίνη κατὰ δε-
 σμᾶς εἰς τὸ σκῆνον καὶ εἰς τὴν αγριοάππίδαν καὶ συν-
 κλύει· πέπρακα δὲ σὶ αὐτῷ διὰ χριστὸν ταρια ἡ·
 ἄτινα λαβῶν αὐτὰ ἀπο τας σᾶς, χεῖρας εἰς τας ἐ-
 μῆς χεῖρας, δέδωκά σοι αὐτῷ ἀπο τῆν σήμερον ἡμέ-
 ραν καὶ ὥραν εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διυνέκτῃς χρό-
 νοις, ποιῆν ἐν αὐτῷ τα δοκούντα σοι ὡς τῷ κύρος
 καὶ τῆν ἐξουσίαν παρ ἐμοῦ ἡλυφῶς· ἡ δὲ ποτὲ κερῶ
 εἰ χρόνω Φανῆ τίς, κῆνησιν ζήτησιν εἰ ἀγωγῆν κείῃσι
 ἵνα ἤσπταμαι καὶ δεφενδέω αὐτῷ ἐκ παντός προσό-
 που· εἰ δὲ κἀγῶ ἀστῆσομαι εἰς ἐπαναστροφῆν πυραδῶ
 ἔλθειν ἦνα μὴ ἤσρακούωμαι. μάλλων δὲ ζημιούσδε δέ
 με εἰς τὸ δεμύσιω νομισματα λς'. καὶ σοὶ τῷ ἀ-
 γωρακότι, τῷ τίμιμα δυπλοῦν. καὶ εἰθ οὕτω στέρ-
 γειν καὶ ἡμμένη τὴν τιάντην καθαραν καὶ πληρεστά-
 την καὶ τέλειαν διάπρασιν. εἴτῃς καὶ ἐγράφη κατὰ
 παρουσίας τῶν παρευρεθέντων ἀξιόλόγων καὶ χρισίμων
 ἀρχόντων καὶ ετέρων πλήστων καλῶν ἀνδρῶπων·
 λέγω δὴ κυρου νόου· † βύνος υἱος γουληέμου γω-
 μανη μαρτυρ. † νικόλαος καβαλλαρῖος
 ἰωρδανου μαρτυρ ὑπεγραφα ἡκια χηρι. † ραος στρα-
 τηγῶς αγίας εγκατερίνας μαρτυρ ὑπεγραφα τῶν σταυ-
 ρῶν: † καγω λεων ἱος δαμιανου μαρτυρ ὑπεγραφα τῶν
 τιμοισν σταυρον ἱκια χηρι. † καγω θηρσῶς ἱος ἀνης
 κατὰ του ἰλαριου μαρτυρ ὑπεγραφα ἡκια χηρι τον
 τίμιον σταυρον ἡκια χηρι.

† εγραφεὶ δὲ τῷ παρόν χαρτίον δια χειρὸς ευτελεως
 πρεσβυτερου πετρου καραμῆλλου. ἐπὶ ἔτους ςχξβ'
 ἠδικτιωνος β':

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 41.)

dicto priori. Eius praedii fines hi sunt: ab oriente
 finitima sunt praedia, quae emerunt Leo frater meus
 et Nicolaus meus cognatus ex uxore presbyteri Ni-
 cephori mea sorore; ab occidente sunt praedia Lis-
 sari; ad septentrionem praedia ecclesiae sanctissimae
 Deiparae Arsaphiae; a meridie praedia dicti Leonis
 fratris, et aliorum meorum propinquorum. Superiori
 vero parte hoc habet initium: ut vadunt fines ipsius
 ecclesiae, et ingreditur in Traclam pyri in vallem,
 et ascendit ad occidentem ad lentiscum et ad pyrum
 silvestrem, et clauditur. Hanc autem venditionem
 tibi feci aureis tarenis octo; quos cum accepissem
 a manibus tuis in meas, dedi tibi memoratum prae-
 dium ab hac die et hora ad perpetuitatem, omni
 cum potestate faciendi in eo quae tibi videantur,
 utpote qui dominium et potestatem a me accepisti.
 Si quis vero aliqua occasione vel tempore apparuerit
 turbationem, quaestionem aut actionem intendens, te-
 near obstare ac defendere ipsum (praedium) ab omni
 persona. Quod si secus fecerim, et consilium muta-
 re tentaverim, ne exaudiar, sed potius muleter Fi-
 sco numismatis sex et triginta, ac tibi emptori du-
 plo pretii; et nihilominus firma et stabilis maneat
 pura, plenissima et perfecta huiusmodi venditio, quae
 scripta est coram dignis et probis proceribus, qui
 interfuerunt, et aliis quamplurimis honestis homi-
 nibus, videlicet domino Bono. † Bonus filius Gu-
 lielmi Gomani testis. † Nicolaus Caballarius.
 Iordani testis subscripsi propria manu. † Rhaus Strate-
 gus Sanctae Ecaterinae testis subscripsi crucem. †
 Ego Leo filius Damiani testis subscripsi venerandam
 crucem propria manu. † Ego Thyrsus filius Annae
 de Hilario testis subscripsi propria manu venerandam
 crucem.

† Scriptum est praesens instrumentum propria
 manu humilis presbyteri Petri Caramalli, anno 6662,
 indictione II.

1154 — Mense Octobri 20 — Indict. III.

Rupertus de Terrun donat ecclesiis SS. Deiparae et Stephani Protomartyris et Ioannis Baptistae vineam positam ad inferiorem Cuculi partem.

† Ἐν οὐνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου πνεύματος †

† σίγνον χειρὸς ρωπέριου, υἱοῦ ρωπέριου δὲ τερ-
ροῦν· † σίγνον χειρὸς ἔμματος συμβίου αὐτοῦ· † σίγνον
χειρὸς ροκερίου υἱοῦ αὐτοῦ· † σίγνον χειρὸς τυρόλδου
ἀδελφου αὐτοῦ· † σίγνον χειρὸς ρωπέριου ἀδελφου
αὐτῶν.

τοὺς τῷ θεῷ δουλεύοντας, καὶ τῷ θεῷ ἰπηρε-
τοῦντας, νύκτωρ καὶ μεθήμερας καὶ μάλιστα θεῖοις
πατράσι καὶ ἀδελφοῖς, δίκαιόν ἐστιν καὶ ἀρμόδιον,
καὶ μᾶλλον οἰκώτως, τοῦτους καὶ περιθάλπειν· καὶ
χεῖρα βιωηθῆν ὠρέγειν· ἵνα καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἰκε-
τεύοντες, εὐρωμεν ἴλεον τὸν κρητῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως· ἔδεν καγὼ ὁ προρηθεὶς ρωπέριος καὶ ἡ ἐμοὶ
σύμβιος καὶ τὰ ἡμέτερα τέκνα, κοιῶ θελήματι, καὶ
ουλή μία· ἔδωρησάμεθα, ἀπο τῶν δικαίων κρατημά-
των ἡμῶν τοῦ κουκούλου. ἀμπελίνα, εἰς τὸν πάν-
σεπτον ναὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου· καὶ τοῦ ἀγίου
πρωτομάρτυρος καὶ πρωτοδιακόνου στεφάνου· τοῦ
ἔρους, καὶ εἰς τὸν πάνσεπτον ναὸν τοῦ ἀγίου ἰωάννου
τοῦ προφήτου· προδράμιου καὶ ναπησδοῦ, τὸν ὑπο-
κάτω τῆς ἡμῆς χώρας τοῦ κουκούλου. καὶ πρὸς τὸν
πνευματικὸν πατέρα ἡμῶν καὶ ἀδελφὸν τὸν μάλιστα
τοῦ ἔρους κυρὸν νικόλαον· καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀδελ-
φους, δέδώκαμεν εἰς αὐτοὺς ὡς προέφημεν ἀμπελίνα εἰς
τὸ ὑποκάτω μέρος τοῦ κουκούλου, ἔστιν δὲ ὁ διάχο-
ρησιμὸς αὐτοῦ οὕτως, κατα μὲν ἀνατολᾶς ὁ φραγμὸς
τοῦ αὐτοῦ ἀμπελίνοσ. καὶ ἀπέξωθεν τοῦ φραγμοῦ ἡ
ὁδὸς ἡ διάχωρίζουσα τὸ ἀμπέλον καὶ χωράφιον πέ-
τρον τοῦ μαλλέα. καὶ ὡς κατέρχεται ὁ φραγμὸς καὶ
ἡ ὁδὸς, ἐπὶ τὸ ὑψυρον μέρος εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἀπερ-
χόμενην ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ τοῦ ἀγίου ἰωάννου. καὶ ἀ-
πέρχεται ὁ φραγμὸς τοῦ αὐτοῦ ἀμπελίνοσ ἄχρι τοῦ
μεγάλου λίθου καὶ ἀνατρέχει ὁ φραγμὸς ὁ διαχωρί-
ζων τὸν ἀμπελίνα τῆς αὐτῆς μονῆς κατα δυσμοῦ.
καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ σύνορου τοῦ πρωτοκαρά-
βου, καὶ ἀπέρχεται κατὰ ἀνατολᾶς ἄχρι τῆς ὁδοῦ
ἐν ᾧ τὴν ἑναρξὴν ἐποιήσαμεν καὶ συγχεύει. τοῦτω

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

† Signum manus Ruperti filii Ruperti de Terrun.
† Signum manus Emmae eius uxoris. † Signum
manus Rogerii ipsius filii. † Signum manus Ty-
roldi eius fratris. † Signum manus Ruperti fratris
ipsorum.

Servientes Deo et sacra ministrantes diu noctuque,
et maxime divinos patres et fratres, iustum et aptum
et valde consentaneum est fovere, eisque dexteram
adiutricem porrigere, ut, ipsis quoque pro nobis pre-
cantibus, iudicem misericordem nanciscamur in die
iudicii. Quamobrem ego praedictus Rupertus, et uxor
mea, et nostri filii, communi voluntate et uno
consilio donavimus ex legitimis possessionibus nostris
de Cuculo vineam venerabili templo sanctissimae
Deiparae, et sancti Protomartyris et primi Diaconi
Stephani de Nemore, et venerabili templo sancti
Ioannis Prophetae, Praecursoris et Baptistae, quod
est in parte inferiori meae regionis Cuculi, et spiri-
tuali patri nostro ac fratri magistro de Nemore
domino Nicolao, et reliquis fratribus; dedimus ipsis,
ut praediximus, vineam positam in parte inferiori
Cuculi. Fines autem eius sunt huiusmodi: ex oriente
sepes eiusdem vineae, et extra sepe[m] via, quae divi-
dit vineam et terras Petri de Mallea, et sicut de-
scendit sepes et via ex parte septentrionali ad viam,
quae vadit ad ipsum monasterium sancti Ioannis,
et procedit sepes eiusdem vineae usque ad magnum
lapidem, et vadit sepes, quae dividit vineam ipsius
monasterii ex occidente, et procedit usque ad con-
finium Protocarabi, et pergit ab oriente usque ad
viam unde initium duximus, et clauditur. Hanc, ut
definita est, cum intus posito inculto praedio de-

ὡς ἐδιέχωρήσθη σὺν τοῦ ἀπέσωθεν ἀργοῦ χωραφίου
 δεδώκαμεν εἰς τὰς ρηθείσας ἐκκλησίας καὶ ἀδελφοῦς,
 ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεως τοῦ μακαρίου κόμητος ρο-
 γερίου, καὶ τοῦ μακαρίου καὶ ἁγίου ρηγός, καὶ μα-
 καρίας ἀναπαύσεως τοῦ ἡμοῦ πατρὸς. καὶ αὐξήσεως
 καὶ εὐμερίας τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου αὐθέντου ἡμῶν
 γουλιέλμου ρηγός· καὶ τοῦ ὑπερλαμπροῦ κόμητος ἀβη-
 ράρδου· καὶ ἡμῶν τῶν τὴν δωραίαν δωρούμενον. ὅστις
 δὲ βουληθῆ καταλύσαι ἢ ἀκυρώσαι τὸ παρὸν ψυχι-
 κόν· εἴτε ἡμῆς αὐτοί. εἴτε κληρονόμοι ἡμῶν εἴτε διά-
 δόχοι ἡμῶν μὴ εἰσακουεταί. ἀλλ ἔστω καὶ κατυρά-
 μενος παρὰ κυρίου θεοῦ παντοκράτορος· καὶ ἐχέτω
 τῷ ἀνάθεμα. καὶ κατάθεμα. καὶ παντανάθεμα. καὶ
 ἡ μερὴς αὐτοῦ μετα ἰούδα τοῦ προδότου. ζημιώσθω
 καὶ εἰς τὸ τοῦ ἁγίου ρηγός· καὶ τοῦ κόμητος σαγ-
 κέλλιον ρηγάτους ρ' καὶ εἰθ αὐτῶ· στέργειν καὶ ἡ-
 μένειν τὴν τοιαύτην ἀφίερωσιν μέχρι τεματίων αἰῶνων
 ἐν παρουσίᾳ καὶ ἐπόψεσιν τῶν ἀξιόλογων καὶ εὐρεθέν-
 των πιστῶν μαρτύρων. εἴτις καὶ ἐγραφε ἡμοῖ χειρὶ
 πέτρου νοταρίου ἔτους ρχξγ' ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ εἰς τὰς
 κ' ἰνδικτιωνί γ' † σὺν αὐτοῦ τοῦ δωρήματος καὶ
 τοῦ ἀνωτέρω συμφωνοῦ, ἐδωρησάμεθα εἰς αὐτοῦς καὶ
 πάροικον ἵνα τὸν πέτρον πελεκανὸν σὺν τῶν παιδῶν,
 ὅστις δε ἄρει αὐτῶν ἀπὸ τῶν ρηθείσων ἐκκλησιῶν ἵνα
 εχη τὴν ἀνωτέρω πεινήν. † βασιλεῖος υἱος ἰοταρίου
 γρηγορίου καὶ στρατηγὸς σκυλλακίου μαρτυρ ὑπέγραψα
 † Willelmus. carbonellus. squillacii testis sum.
 † βασιλεῖος υἱος νικολαοῦ σπαδαρίου μαρτυρ ὑπέγραψα
 τὸν τιμιον σταυρον † Trancedus. carbonellus. testis
 sum. † οἰγγουδουητος μαρτυρ † ασιμήος κμαρδης
 μαρτυρ † Rogerius. bolgre. testis sum.

† ἐγὼ ρωπέρτος δὲ τερροῦν ἐποίησα καὶ ἐσφράγγισα
 (Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 42.)

dimus dictis ecclesiis et fratribus pro redemptione
 et remissione beatae memoriae Comitis Rogerii, et
 beatae sanctaeque memoriae Regis, ac beata requie
 patris mei, et pro incremento et prosperitate potentis
 sancti domini nostri Gulielmi Regis, et clarissimi
 Comitis Aberardi, et nostri qui donationem fecimus.
 Quicumque autem voluerit infringere vel infirmare
 praesentem spiritualem oblationem, vel nos ipsi, vel
 heredes nostri, nostrique successores, ne exaudiatur,
 sed sit maledictus a domino Deo omnipotente, et
 habeat anathema, catathema et pantanathema, et
 pars ipsius sit cum Iuda proditore, ac mulctetur
 Curiae sancti Regis, et Comitis centum regalibus; et
 nihilominus deinceps firma et stabilis remaneat haec
 oblatio usque ad finem seculorum. Praesentibus et
 inspectantibus probis et fide dignis testibus, qui in-
 terfuerunt, scripta est manu mea Petri notarii, anno
 6663, mense octobri, die XX, indictione III. Cum
 ipsa donatione, et cum superiori pacto concessimus
 eisdem et colonum unum Petrum Pelecanum cum
 filiis. Quicumque autem hunc abstulerit a memoratis
 ecclesiis, antedictae poenae subiiciatur. † Basilius fi-
 lius notarii Gregorii et Strategus Scyllacensis testis
 subscripsi. † Basilius filius Nicolai Spatharii testis
 subscripsi venerandam crucem. † Inguduinus testis.
 † Asimius Camardis testis.

† Ego Rupertus de Terrun feci et signavi.

CLL.

1154 — Mense Octobri — Indict. III.

*Rupertus de Terrun donat monasterio SS. Ioannis Baptistae et Stephani de Nemore quaedam praediola
 posita circum idem monasterium.*

† Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος. † σίγνον χειρὸς ρωπέρτου υἱοῦ ρω-
 πέρτου δε τερροῦν: † σίγνον χειρὸς ἑμίας συμβίου αυ-
 τοῦ. † σίγνον χειρὸς ροκερίου υἱοῦ αὐτοῦ. † σίγνον
 χειρὸς τυρόλδου ἀδελφου αὐτοῦ. † σίγνον χειρὸς ρω-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
 † Signum manus Ruperti filii Ruperti de Terrun.
 † Signum manus Emmae eius uxoris. † Signum ma-
 nus Rogerii filii ipsius. † Signum manus Tyroldi fra-
 tris ipsius. † Signum manus Ruperti fratris ipsius.

πέρτου ἀδελφου αὐτοῦ. οἱμεις οἱ ἀνωτέρω προγραφέν-
τες· αἱ τα σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιου σταυροῦ
εἰκείας χερσὶν καθυπογράψαντες. ὡς ἐκ θεοῦ κοιτηθέν-
τες ἴδαμεν τὴν μετὴν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρος ἡμῶν ἰω-
άννου τοῦ προφήτου προδράμου καὶ βαπτιστοῦ, μὴ
ἔχοντα ἀπλῶτα χωραφίων, ἀλλὰ στενὴν ὑπάρ-
χουσα, καὶ μηδὲν ἔχουσαν ποῦ τὰ κτοίνοι αὐτῶν ἐξε-
δωσι τῆς μονῆς· διὰ τοῦτο ἐσύνιδον κοινῆς ἡμῶν νο-
λῆς· καὶ ἐσυνάλλαξα μετὰ τῶν καλῶν μου ἀνδρόπων
τὰ περιζῆ χωραφίτζια τῆς μονῆς, καὶ ἀφιέρωσα αὐτὰ
ἐν τῇ ρηθείσει μονῆ. καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν δεστοακον,
καὶ εἰς τὸν πόντιστον ναὸν τοῦ ἀγίου καὶ πρωτομάρ-
τυρος καὶ πρωτοδιάκονου στεφάνου τοῦ ἕρους καὶ εἰς
τὸν πνευματικὸν πατέρα ἡμῶν, καὶ μάλιστα τῶν
ἕρους κυροὶ νικόλαον. καὶ εἰς τοὺς δε λειποὺς ἀδελφούς·
ἀρχεται δὲ ὁ περιόρησμός οὕτως ἀπο τὴν ὁδὸν τὴν ἐρ-
χαμένην εἰς ἅγιον ἰωάννην ἀπο τὸ σύνορον τοῦ χωρα-
φίου γρηγορίου κουκουλισάνου· καὶ ἀπέρχεται τὸ αἰ-
τὸν σύνορον τοῦ αὐτοῦ χωραφίου εἰς τὴν δρὸν ἐν ᾧ τὸν
σταῦρον ἐποιήσαμεν· καὶ κατέρχεται ὁ χύμαρος ἡ ρίσις
τοῦ νεροῦ μέχρι τοῦ πωταμοῦ· καὶ ἀνέρχεται τὸ δυ-
τικὸν μέρος ὁ πωταμὸς ἄχρι τοῦ ἡμετέρου μύλου· εἰς
τὸ σύνορον τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀνέρχεται τὸ σύνορον
τῆς ἐκκλησίας ἄχρι τῆς σουρβίας εἰς τὸ νο καὶ χύ-
νει κάτω εἰς τὴν ναδιῖαν καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν καρίαν
καὶ ἀπο τὴν καρίαν ἀνατρέχει τὸ σύνορον ἄχρι τῆς
δρὸς, καὶ ἀνέρχεται τὸ σύνορον ἄχρι τοῦ δυχαλῶτου
λίθου καὶ ἀπεκείθεν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ὑποστρέφη ἡ
ὁδὸς μέχρι τοῦ σύνορου τοῦ χωραφίου τοῦ κουκουλι-
σάνου ἐν ᾧ τὴν ἔναρξην ἐποιήσαμεν καὶ συνκλύει. τοῦτο
ὡς ἐδιέχωρυσθη δεδώκαμεν πρὸς τὰς ρηθείσας ἐκκλη-
σίας καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς ὑπερλύτρων καὶ ἀφέσεως
αμαρτιῶν τοῦ μακαριωτάτου ἀδελφίου ἡμῶν κομητος
ρογερίου. καὶ τοῦ ἀειμνήστου καὶ μακαρίου καὶ ἀγίου
ρηγὸς καὶ ἀδελφίου ἡμῶν καὶ τῶν ἡμῶν γεννητῶρων·
καὶ ἀξήσεως καὶ εὐμερίας τοῦ κραταίου καὶ ἀδελ-
φίου ἡμῶν γουλιέλμου ρηγὸς· καὶ τοῦ ἐπερλάμπρου
κόμητος αβηράρδου καὶ ἡμῶν τῶν τὴν δωραιῶν δο-
ρουμένων· τοῦ εἶναι ἀπο τὴν σήμερον ἡμέραν εἰς τὰς
ρηθείσας μονὰς μέχρι τεματῶν αἰῶνων· ὅστις δὲ νο-
ληθῆ μετατρέψαι καὶ πυραθῆ καταλῦσαι τὸ παρὸν
ψυχικὸν εἴτε ἐγὼ αὐτός, εἴτε παῖδες μου εἴτε παῖδες
παίδων ἢ ἄλλος τίς μὴ εἰσακούεται, ἀλλ' ἐστὼ ἐ-
πικατάρατος παρὰ κυρίου θεοῦ παντοκράτορος. καὶ
ἡ μερεὶς αὐτοῦ μετὰ ἰούδα τοῦ προδύτου ζημιούσθω

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivifican-
tis crucis propriis manibus exaravimus, tanquam
a Deo permoti, novimus monasterium sancti patris
nostri Ioannis Prophetae, Praecursoris et Bapti-
stae, amplis praediis carere, et locorum angustiis
laborare, nec habere quo iumenta e monasterio
(ad pabulandum) prodeant. Propterea ex communi
nostra voluntate convenimus, et commutavimus cum
honestis nostris hominibus praediola circum monaste-
rium posita, eaque obtulimus dicto monasterio, et
Sanctissimae Deiparae, et venerabili templo sancti et
Protomartyris et primi Diaconi Stephani de Nemore,
et spirituali patri nostro et magistro de Nemore do-
mino Nicolao, et reliquis fratribus. Hi vero sunt
fines: a via quae vadit ad sanctum Ioannem ex con-
finio terrae Gregorii Cuculisani, et abit ipsum con-
finium eiusdem terrae ad quercum, in qua crucem
fecimus, et descendit torrens seu fluentum Nigri
usque ad fluvium, et ascendit pars occidentalis iuxta
fluvium usque ad nostrum molendinum, ad confinium
ecclesiae, et ascendit confinium ecclesiae usque ad
sorbum, collem versus, et descendit ad vallem et
vadit usque ad nucem, et a nuce procedit confi-
nium usque ad quercum, et ascendit confinium usque
ad scissum lapidem, et hinc ad viam, et revertit via
usque ad confinium terrae Cuculisani, unde initium
duximus, et clauditur. Hoc, prout divisum est, de-
dimus dictis ecclesiis et fratribus pro redemptione
et remissione peccatorum beatae memoriae Comitis
Rogerii, et immortalis, beatae, sanctaeque memoriae
Regis et domini nostri, nostrorumque parentum, et
amplificatione ac faustitate potentis et domini nostri
Gulielmi Regis, et clarissimi Comitis Aberardi, et no-
stri qui donationem fecimus; ut ab hodierna die per-
tineat ad dicta monasteria usque ad finem seculo-
rum. Quicumque autem voluerit subvertere, et ten-
taverit destruere hanc spiritualem oblationem, vel
ego ipse, vel filii mei, vel filii filiorum, vel quis-
piam alius, ne exaudiatur, sed sit maledictus a domi-

καὶ εἰς τὸ διμύσειν τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ρηγὸς καὶ τοῦ κομητοῦ ρηγάτου ρ'· καὶ εἶδ' οὕτως στέργειν καὶ ἐμμένειν ἡ παροῦσα ψυχικὴ δορατὴ μέχρι τεμμάτων αἰώνων, στέργω σοι καὶ τὴν ὑπόστασιν καὶ τὰ κρατήματα ἅπερ ἐκράτει ὁ ἄνθρωπος ἐν σοι ἰδωρτάμην εἰς τὸ ἴτερον ἀφίερμα τὸν πέτρον πελεκανόν διὰ τῶ οὕτως ἀρρεστῆναι ἡμᾶς ἐνώπιον μαρτυριῶν †

† Ego. Willelmus carbonelli testis sum † Gondomus de cuculo testis sum. † Trancredus carbonellus testis sum. † ἀσιμῆος χαμαρδῆς μαρτυρ † λέων στολιάνος μάρτυρ † ιωάννης τοῦ πρωτοχαράβου μαρτυρ † βασιλείος σκληραῖδος μαρτυρ † πρεσβύτερος ιωάννης τοῦ νέωκαστρίτου μάρτυρ. † πρεσβύτερος θεόδωρος υἱὸς προκοπίου μάρτυρ. † λέων Φουκάς μαρτυρ. † βασιλείος υἱὸς νοταρίου γρηγορίου καὶ στρατηγῶ σκυλλακος μαρτυρ υπεγραφα † βασιλείος υἱὸς νικολαου σπαθαρίου μαρτυρ υπεγραφα † ρικαρδὸς κονοστάβλος σκυλλακος μαρτυρ.

† Ἐγγράφη ἐμοὶ χειρὶ πέτρου νοταρίου ἔτους 6663 ὁκτωβρίου ἰνδικτιωνος γ' †

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 43.)

no Deo omnipotente et pars ipsius sit cum Iuda proditore, mulctetur quoque Fisco potentis et sancti Regis et Comitis regalibus centum: et nihilominus firma deinceps ac stabilis maneat praesens spiritualis donatio usque ad finem seculorum. Confirmo tibi etiam bona et possessiones, quas habebat homo, quem tibi donavimus in altera oblatione, Petrus Pelecanus, quia sic placuit nobis. Coram testibus.

† Asimius Camarda testis. † Leo Stolianus testis. † Ioannes de Protocarabo testis. † Basilius Sclibandus testis. † Presbyter Ioannes filius Neocastrietae testis. † Presbyter Theodorus filius Procopii testis. † Leo Fuca testis. † Basilius filius notarii Gregorii et Strategii Scyllacii testis subscripsi. † Basilius filius Nicolai Spatharii testis subscripsi. † Riccardus Comestabulus Scyllacii testis.

† Scripta est manu mea Petri notarii anno 6663, octobri, indictione III.

CLII.

1154 — Mense Octobri — Indict. III.

Basilius Madari et Leo Bacathari tradunt Ruperto de Terrun vineam, et pro ea recipiunt praedium positum ad Plagias.

† σίγνον χειρὸς βασιλείου μάδαρι· † σίγνον χειρὸς λεοντος βακαθάρι.

Φαινόμεθα ἡμεῖς ἀνωτέρω γεγραμμένοι, οἱ τα σίγνα τοῦ τμήτου σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν καθυπογράψαντες, τῇ ἡμετέρᾳ βουλῇ καὶ θελήσει, ἀναλαμβάνόμενοι καὶ τοὺς λοιποὺς ἡμῶν ἀδελφοὺς καὶ κληρονόμους, ἀλλάσσωμεν μετὰ σοῦ κυροῦ ρωπέρου δε τεροῦν καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ σὲ κληρονόμους, ἀμπέλον ἕπερ ἔχωμεν μεμυγμένον με τὸ ἔδικόν σου ρίξας χ', ἕπερ ἰδωκας εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἀγίου ἰωαννου· καὶ ἀπελάβομεν ἀντάλλαγμα τοῦ τιούτου ἀμπελόνος εἰς τὰς πλαγίας καθάτι τὸ χαρτίον τῆς ἀλλαγῆς ἕπερ ἐποιήσας ἡμῖν δειλῆ. τὸ δὲ ἡμέτερον ἀμπέλον ἕπερ σὺ ἀνταλλάξωμεν, ὑπάρχει τὸ πλουσιάζωντα ἐπὶ τὴν ὁδὸν καὶ ἐποιήσωμεν σοι τὸ παρὸν χαρτίον τῆς ἀλλαγῆς, τοῦ ἔχειν σε αὐτὸ σὺ τε καὶ οἱ κληρονόμοι σου ποιεῖν ἐξ

† Signum manus Basilii Madari. † Signum manus Leonis Bacathari.

Nos suprascripti, qui signa venerabilis crucis propriis manibus exaravimus, nostro consilio et voluntate, nomine quoque reliquorum nostrorum fratrum et heredum, permutamus cum te domino Ruperto de Terrun et cum tuis heredibus vineam sexcentis vitibus consitam, quam habemus in commune cum vinea ad te pertinente, quam dedisti monasterio sancti Ioannis; et accepimus pro commutatione huius vineae (*praedium*) ad Plagias (*situm*), prout chartula permutationis, quam nobis fecisti, declarat. Vineae autem nostra, quam tecum permutavimus, est proxima viae. Et fecimus tibi praesens instrumentum permutationis, ut ipsum habeas tu tuique heredes, (*cum facultate*) faciendi vigore

αυτοῦ εἶτι θέλεις καὶ βούλεις κυρίως καὶ αὐθεντῶς· εἴαν ποτὶ κερῶ μετὰμειληθῶμεν τῆς τοιαύτης καλω-
 θελῆς γεναιμένης ἡμῶν ἀλλαγῆς, μὴ εἰσάκούμεθα,
 ἀλλὰ ζημιούσθω ἡμᾶς εἰς τὸ διμωσιον νομισματα
 β'. καὶ εἰθ οὕτως στέργειν καὶ ἐμμένειν τὴν παροῦ-
 σαν ἀλλαγὴν· μέχρι τεματίων αἰῶνων ἐν παρουσία
 μαρτυρων εἶτις ἐγγραφῆ ἐμοὶ χειρὶ πέτρου νοταρίου ἔτους
 σ'χξγ' ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι γ'.

† Willelmus carbonellus testis sum. † ο κυρ δου-
 μνος μαρτυρ † ροκαίρις βουλγαρος μαρτυρ † ογοιοφος
 μαρτυρ † ασμηος καμαρδης μαρτυρ

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani n.º 44.)

eiusdem quidquid volueris, tamquam dominus et ar-
 biter. Si autem aliquo tempore nos poenituerit huius
 permutationis bona voluntate a nobis factae, ne ex-
 audiamur, sed mulctemur. Fisco numismatis duode-
 cim; et nihilominus firma deinceps ac stabilis maneat
 praesens permutatio usque ad finem seculorum; quae
 scripta est coram testibus manu mea Petri notarii,
 anno 6663, mense octobri, indictione III.

† Dominus Dumnus testis. † Rogerius Bulga-
 rus testis. † Ogiophus testis. † Asimius Camarda
 testis.

CLIII.

(1154) — Mense Decembri 20 — Indict. III — Messanae.

*Gulielmus Siciliae Rex mandat Iudicibus Calabriae, ne molestia afficiant, vel affici permittant monasterium
 Beatae Virginis Mariae sanctique Stephani de Nemore, cui omnia bona antea donata confirmat.*

† γουλιέλμος ἐν χριστῶ τῷ θεῷ, ἐυσεβῆς κραταιὸς
 ῥήξ.

† τὸ ἐνθεον κράτος ἡμῶν, κελεύει διὰ τοῦ παρόν-
 τος γράμματος, πᾶσι τοῖς κριταῖς, καὶ ἐξουσιασταῖς,
 καλαβρίας, οἱ εἰς τὰ παρόντα γράμματα κατανητήσουσι.
 ἵνα τὸ μοναστήριον, τῆς ὑπεραγίας καὶ ἀειπαρθένου
 θεοτόκου. τοῦ τε ἁγίου στεφάνου, τοῦ ὄρους τῶν
 ἐρημητῶν. καὶ τὰ πράγματα, καὶ τοὺς ἀνδράπους
 αὐτοῦ. παρατιθέμενους ἔξετε. καὶ μηδὲν (ἄδικον ἢ)
 ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσητε· μήτε ἀπ' ἄλλων γενέσθαι
 τούτοις, παραχωρήσητε. καὶ εἴαν τι (ἄδικον) ἐγί-
 νετο, δίκαιως διορθώσητε· θέλωμεν γάρ, τὸ προ-
 λιχθῆν μοναστήριον. διχὰ τίνος ἐναντιώσεως, ἢ βα-
 ρύτητος, μετὰ πάντων τῶν ζευγαρίων, καὶ ζώων,
 καὶ πάντων τῶν πραγμάτων αὐτοῦ, καὶ τῶν βελ-
 λάνων τῶν δοθέντων, καὶ στερχθέντων αὐτῷ τῷ
 μοναστηρίῳ ἀνεπάφως, καὶ διχὰ τίνος ἐνοχλήσεως,
 διαμένειν. εἴ τις δαὶ ἐναντίον τοῦ παρόντος ἡμῶν προ-
 στάγματος, ποιῆσαι πειράσεται. τὴν ἡμετέραν ἀναμ-
 φιβόλως χολὴν αἰσθανθήσεται. εἰς δε πίστωσιν πᾶν-
 των ἐγράφη τὸ παρὸν ἑνταλιμα εἰς μεσήνη. μηνὶ δε-
 κμβρίῳ εἴκοσι. ἰνδικτιῶνος γ'.

Willielmus, dei gratia. Rex sicilie, ducatus apulie,
 et principatus capue, Justitiariis, et universis baiulis
 calabrie, fidelibus suis, ad quos, littere iste per-
 venerint, salutem et dilectionem. Per hoc presens
 scriptum mandamus fidelitati vestre et precipimus,
 ut monasterium beate virginis marie Sanctique ste-
 phani; de bosco heremitarum; et res et homines ejus,
 Recommendatos habeatis, Nullumque iniustum vel
 contrarium eis faciatis, nec ab aliis fieri permittatis,
 et si quid eis iniustum factum fuerit, iuste emendari
 faciatis; Volumus enim predictum monasterium, sine
 alicuius controversia, vel molestia, cum omnibus
 pariclis, et bestiis et universis rebus eius, et villanis
 eidem monasterio, datis vel constitutis, quiete et
 absque ulla disturbance, permanere, Si quis vero
 contra hoc nostrum preceptum facere temptaverit,
 nostram procul dubio sentiet indignationem, Data
 messanae; vicesimo die mensis decembris Indictionis
 tertie:

(Ex originali membrana bilingui Archivi Neapolitani. n.º 45.)

EIUSDEM RECENS VERSIO

† Gulielmus in Christo Deo pius et potens Rex.

† Divina potentia nostra his literis mandat cunctis iudicibus, et baiulis Calabriae easdem literas inspecturis, ut monasterium SS. et semper Virginis Deiparae et sancti Stephani de Nemore Eremitarum, eiusque res et homines commendatos habeant, et nihil iniquum vel contrarium adversus ipsum patrent, neque ab aliis fieri permittant, et si qua illata fuerit iniuria, ex iure emendent. Volumus enim, ut

dictum monasterium absque quavis adversitate vel onere una cum cunctis bobus et animalibus, omnibusque rebus ad ipsum pertinentibus, et villicis datis et eidem confirmatis, cuiuscumque damni et molestiae sit expers. Si quis autem praesenti nostrae iussioni obsistere tentaverit, nostram certe indignationem incurret. Et ad omnium fidem scriptum est praesens mandatum Messanae, mense decembri, die XX, indictione III.

CLIV.

1155 — Mense Aprili — Indict. III — Nohae.

Philippus Crispinus donat monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo praedium situm in pertinentiis civitatis Nohae.

† σιγνο χειρος Φιλίππου υιού γουλιέλμου κρησπηνού του και αποιχαμένου.

† Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγίου πνευματος ο προγεγραμμένος Φηλιππος υιου γουλιέλμου κρησπήνου. ο τον σιγνον του τιμίου και ζωοποιου σταυρου ειχία χειρι πήξας, την παρουναν εγγραφον εκούσιον ευχάρηστον αμεταμελητον και τέλειαν αφηέρωσιν πιω, εις τον πάνσιπτόν ναόν και μονήν τής δισποίνης ήμων θεοτοκου και αειπαρθενου μαριας της μητς του κυρ ζωτήμου, χωράφιοι εις την διακράτην του άστη νοών εις την τοπωδισίαν του πασχαλιού, τα άπερ έχω εκ γωνηκής μου κληρονομίας. ο περ ιστιν πλησιον νικολέττα πειλεγρινου, τούτο αφιέρω ειγω εις το προρηθεντα ναών τής δισποίνης ήμων θεοτοκου του κυρ ζωτήμου, υπερ λύτρου και αφέσεως τον ήμων άμαρτιων, και τον ήμων γεννητώρον, του έχην αυτο εις ιδίαν εξουσίαν και αυθεντικην κυριωτητα, η μελλοντις προτείη εν τι προγραφουσι αγια εγγλησια, μέχρι τερμάτων εώνων, σινορή δε τω τιουτο χωραφιοι κατα μιν ανατολας ώ προρηθεις νηκολαοσ πειλεγρινου και επη δυσμής τω αλώνη, και επη δ άρκτρον, ευρσοσ ε του μανδικατου, και επι μεσημβρία, η δημοσία οδός, και άπλός υπήν καθώς υπάρχει τετραχως περιόρησιμον, συν ηρώδω και εξόδω αυτου, απιδίδωμι τούτο εις την προλεχθήσαν εκκλησιαν, λόγω αφηέρωσειοσ, του έχην αυτο εις ιδίαν

† Signum manus Philippi filii demortui Gulielmi Crispini.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Philippus filius Gulielmi Crispini, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu exaravi, praesenti instrumento sponte, libere, irrevocabiliter et perfecte offero venerabili ecclesiae et monasterio dominae nostrae Deiparae semperque Virginis Mariae de Cyr-Zosimo territorium, quod de paterna mea hereditate possideo in pertinentiis civitatis Nohae, ubi dicitur de Paschale, iuxta (possessionem) Nicolai Pelegrini. Hanc autem oblationem facio praedictae ecclesiae dominae nostrae Deiparae de Cyr-Zosimo pro redemptione et remissione meorum peccatorum meorumque parentum, ut sit in potestate et pleno dominio eorum, qui pro tempore praeerunt suprascriptae sanctae ecclesiae usque ad finem saeculorum. Hu.usmodi autem territorium his finibus continetur: ad orientem est praedictus Nicolaus Pelegrinus; ad occidentem area; ad septentrionem Ursus filius Mandicati; ad meridiem via publica. Et uno verbo, prout hoc (territorium) extat quatuor his finibus comprehensum, cum eius ingressu et egressu, concedo supradictae ecclesiae causa oblationis, ut sit in propria eius potestate faciendi de eo quicquid propriis dominis divinae et sacrae leges praecipiant, ut-

ἐξουσίαν, ποιῆν καὶ πράγτειν ἐν αὐτῷ, ὅσα τοῖς οἰκίῃς δεσπόταις οἱ θεοὶ καὶ οἱ Φηλευσευεῖς νόμοι διακελεύουσιν, ὅς το κυρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἐμοὶ ἡλυφῶς, ἀναλαμναυόμενος ἐν τούτῳ πάντα τοὺς ἐμοὺς κληρονόμους καὶ τὰ ἐμὰ τέκνα, μὴ ἐναντιούμενος παρὰ τῆς τῶν κληρονόμων εἰ καὶ σὺν κληρονόμων, μητὲ παρ ἐμοὶ αὐτοῦ, ἵ δὲ φοραθῶ ποτε κερῶ ἢ χρόνῳ τοῦ γενέσθαι μετόμιλος μαλλον οὐκ ἴσταμαι καὶ διεκδηκᾶν αὐτο ἀπο παντός ἐναντιουμένου προσώπου σχῆν μὲ τῷ ἀνάδῃμα τῶν τιῆ ἀγιων θεοφόρων πατρων, καὶ τὴν ἀρὰν ἰούδα τοῦ προδύτου ζημιούσθαι μὲ δὲ καὶ ὑπὲρ παραουσιας τοῦ τμημοῦ σταυροῦ, οἰς τον υασιλικον σαγκελλιον του ρηγος ρηγάτας, λς', καὶ ἰθ' αὐτως μιντω ὕ παρῶσα ἀφιέσις, στερεα υαιυσα καὶ ἀπαρασάλευπτος ἐγραφή ὑπο του εἰσενοὺς υασιλεος γουλιελμου καὶ κραταιου ρηγός, χειρὶ νικηφορου νοταρίου κατ ἐπητρωπτη του νοταριου νικολαου ἱερεως καὶ ταυουλαριου ἀστη νοῶν, μηνι ἀπριλλιω ἰνδικτιωνι γ'. ἐν ἔτει ρχξγ'. παρῶσα μαρτυρων.

† μιχαηλ καὶ κριτής ἀστί νοῶν μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον.

† ραος του κάστρου νωου καὶ κριτής νοῶν μαρτυρ υπεγράψα τον σταυρον.

† ρανεριος υιου πετρου φηρηκαρδου μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον.

† ροπέρτος υιοῦ ἀνδρεου ὁ του χαλκeos μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον.

† ἰωαννης τρινκελλίτης μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 54.)

pote quae dominium et potestatem a me accepit, et meo nomine a meis heredibus filiisque; nec sit qui impedimentum afferat, sive heredes, sive coheredes, sive ego ipse. Si vero unquam contigerit ut huiusmodi oblationis me poeniteat, nec potius insurgam eamque vindicem ab omni contraria persona, maledictus sim a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et execratus ut Iudas proditor, atque ob violationem sanctae crucis poenae nomine solvere debeam regio Fisco nummos regales sex et triginta; et nihilominus rata, firma et immutabilis remaneat praesens oblatio, scripta sub pio ac potente rege Guilielmo manu Nicephori notarii de mandato presbyteri Nicolai notarii et tabularii civitatis Nohae, mense aprili, indictione III, anno 6663, praesentibus testibus.

† Michael Iudex civitatis Nohae testis crucem subscripsi.

† Rhaus de Castro Novo Iudex Nohae testis crucem subscripsi.

† Ranerius filius Petri Ferricardi testis crucem subscripsi.

† Ropertus filius Andreae filii Ferrarii testis crucem subscripsi.

† Ioannes Trincellites testis crucem subscripsi.

CLV.

1135 — Indict. III.

Basilius Muserra cum uxore Cala et filio Gregorio vendit Arno de Melphia praedium tarenis quatuordecim.

† σήγνω χεῖρος υασηλήου μουσερρα † σήγνω χεῖρος καλής σημηρύ αὐτόυ † σήγνω χεῖρος γληγωρήου υιού αὐτοῦ ἀναλαυανομένη καὶ τοὺς δε ληποῦς ἀδελφους τέκνα καὶ κληρῶνόμεους ημοῖς· εἰ πρόγεγραμμένη ἡ τὰ σήγνω τοῦ τμημοῦ καὶ ζούποῖου σταυροῦ ἡκατες χερσῆν. καθηπῶγράφαντες. τὴν παρῶσαν ἐγραφοῦ. καὶ τελῆαν δηάπρασην χῶράφου· τηθεμεδα· καὶ πηρῶμιν· ἥς σὲ κυρην ἀρνον τῆς μελφῆς· το οὐκ

† Signum manus Basilii Muserrae. † Signum manus Calae uxoris ipsius. † Signum manus Gregorii filii ipsius. Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus nomine quoque reliquorum fratrum, filiorum et heredum, praesentem in scriptis redactam atque perfectam praedii venditionem condimus et facimus tibi domino Arno de Melphia, nulla omnino necessitate, vel vi, vel dolo,

ἐκ τῆς. το παρὰ πᾶν. ἀνάκης ἢ υἱας· εἰ δολό φα-
κτοῦ ἀγνητας· καὶ δηκολώγης· εκτὸς· οὖν· περὶ-
στασις· δὴ· ἡς ἐν ἀληθείᾳ ἀμῶλογοῦμεν. πεπρακένε
το πρὸς ἡμᾶς χωράφην· ὅπερ ἔχωμεν. ἀγῶρᾶν. εκ
το κωστα τον πλοῦμον. κῆτε δε τὸ τρίτον. χω-
ραφίον· πληρῆν· χωραφίου του αγηρου παντελε η-
μοιος τοῦτο πεπρακαμεν· προς σε· τὸν πρόγραφέντα.
κυρον ἀριων· χωρῆς πᾶσης ἀποιγωρευμενῆς ετηας ἐ-
στην δε ὁ περιήρησμός· τοῦ αὐτοῦ χωράφου· κατὰ
μεν· ἀνατολάς. του αὐτου αγῶραστού· ὅπερ αγῶ-
ρασέν. ἐκ τὸν λείων τον μαυρῆν· καὶ κατὰ δητεος·
τὸ ἀντῆμέρῳμον. του αὐτου χωραφίου κατὰ ἀκτρον·
πρεσβύτερος κόστας· του καρακαλλη· καὶ κατὰ με-
σηρης· το χωραφίου· λειου τῆς . . . αβερῆς· καὶ
σηκλη· ἔλαουμεθα τὸ τῆμοιμα τοῦ αὐτοῦ χωρα-
φίου· ἀπο σου ἀρνού. ταρια· ιδ'. ἐκ τὴν μωνητᾶν·
του κρατιου ρηγῶς· καὶ ἐκπλήρωθέντις· ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ. τῆμμάτος. παρεδοκάμεν ση την πασαν αυ-
θατίαν καὶ κηρήσῳτῆτά τοῦ αὐτου χωραφίου τοῦ εχην
σε αὐτὸ ἐξουσηῆν ἀπὸ τὴν σημερον· ἡμεραν καὶ ὄραν·
πουλην. χάρηρηξῆν· ἀνταλάτην· καὶ ἡς πρήκαν. τί-
κνω σου καταγραφῆς. ος το κῆρως κε τὴν αυδεν-
τίαν παρ ἡμῶ ηληφῶς· ἡ δε· ποτὲ κερῶ. χρονο· με-
ταμελός φάνη· τῆς· ἐκ τοῦ καθ ἡμον μερους ἡ παι-
δῆς· ἡ ἀδελφός· εἰ κληρονομος. ζήτηστην. ἡ ἀγῶγειν.
πηρούμένος· ἡπὲρ τοῦ αὐτου χωραφου· μοι ἡσακουε-
στε. αὐτοῦς· παντῆ παρὰ τοῦ νομιού· ἀλλ ἡρτασῳτά
μάς. καὶ δεχέδηκᾶν. σὲ· ἐπὶ πασῆς αρχῆς καὶ ἐξου-
σῆς· εἰ δε ουκη ἐπῆρσῳτάδοῦμεν· ἡνα ζημοιοῦμεθα. ἡς
τὸ δεμῳσειόν· νομίσματα· λς'. καὶ το τῆμοιμᾶν τοῦ
διπλοῦ. σῆχῆν κε το ἀνάθειμᾶν· παρὰ πατρῶς· καὶ
υιου καὶ ἀγῆρου πνευματος. των τιῆ. ἀγιῶν θεωφω-
ρον πατρων. τὴν ἄραν. καὶ ἡθ οὐτός· στέρῳγῆν κὲ
ἡμεισιν ἡ παρ ἡμον γεννημενον δεπρασῆς στέρῳα κε
ἡπαρσῳάλειντως. εις τοῦς ἐξῆς ἀπαντάς καὶ δεῆρηκης
χρόνους· ἐν παρουσῳτα μαρτυρων. ἐγράφη χεῖρῳ παπα
ιωαννου κἀράκαλλη κατὰ προστάξῳος· πέτρου πρεσβυ-
τερου καὶ ταβουλαρήου. ἐπι(σκοπῆς) νηκοτερας ἔτους
σχεῆγ'. ινδηκτῆρῆς γ'. † Θεόδωρος ζωνορητανος· μαρ-
τυρ. † निकολαος λαλιας μάρτυρ. † निकολαος υἱός
τηρεντιζῆρου μαρτυρ. † μουλῆς μαβρηκης μαρτυρ. †
καλος υἱός κόσταντήνου πρεσβυτερου μάρτυρ. † βα-
σῆλης· προυαξῆς μαρτυρ. † υασηλης υαττεπεδες
μαρτυρ. † μαρτυρ κῳσταντηνος μαρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 46.)

nulla facti ignorantia et ambiguitate, et absque ulla
circumventione; qua (*scriptura*) vere declaramus no-
strum vendidisse praedium, quod ex Consta nauta
emimus, situm iuxta praedium sancti Panteli. I-
tem hoc tibi suprascripto domino Arno vendidi-
mus, quavis illegitima causa remota. Eius autem
fines hi sunt: ab oriente praedium tui ipsius emptoris
venditum tibi a Leone Mauro; ab occidente pars ad-
versa eiusdem praedii; a septentrione presbyter Con-
sta filius Caracallae; et a meridie praedium Leonis
de . . . aberis, et clauditur. Accepimus pretium eius-
dem praedii a te Arno, taronos quatuordecim de mo-
neta potentis Regis; et cum satis hoc pretio nobis
factum esset, tradidimus tibi omnem potestatem et
dominium in ipsum praedium, ut a praesenti die et
hora facultatem habeas illud vendendi, donandi, per-
mutandi, atque in dotem filiarum constituendi, utpote
qui ius et dominium a nobis accepisti. Si qua vero
occasione vel tempore aliquis ex parte mea filius,
sive frater, sive heres appareat, qui mutato consi-
lio ob idem praedium molestiam vel litem tibi in-
ferat, ne exaudiatur ultra legem, quin imo obsistere
debeamus, teque apud omnem magistratum potesta-
temque defendere. Sin vero id minime fecerimus,
tunc nummos sex et triginta Fisco solvere teneamur,
et tibi duplum pretii, nec non anathema habeamus
a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, atque in maledi-
ctionem tercentorum orto et decem sanctorum divi-
norum Patrum incurramus; et ita deinceps rata ac
firma maneat praesens venditio a nobis coram testibus
facta, et stabilis atque inconcussa sit omni futuro
tempore. Scriptum manu presbyteri Ioannis Caracal-
lae ex mandato Petri presbyteri et tabularii episcopa-
tus Nicoterae, anno 6663, indictione III. † Theo-
dorus Zoigritanus testis. † Nicolaus Lalias testis. †
Nicolaus filius Tisentitii testis. † Mules Mauricius
testis. † Calus filius Constantini presbyteri testis. †
Basilius Proatius testis. † Basilius Battepedes testis.
† Testis Constantinus testis.

1159 — Mense Martio — Indict. VII — Crotone.

Curbulinus donat ecclesiae monasterii Eremitarum sub titulo S. Stephani Protomartyris quaedam praedia in agro Crotonensi.

† σίγνο χειρὸς κουρουλήνου:

† ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ὁ προγεγραμμένος κουρουλίνος· ὁ τὸ σίγνον τοῦ τίμου καὶ ζωόποιου σταυροῦ οικεῖοις δακτύλοις αὐτοῦ ὑπόσημιῶσας τὴν παρούσαν ἐγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον ἀπλήν· καὶ κἀδαρὰν ἀφ' αἰρήσιν· καὶ χωρὶς τῆς ἡσ οὖν αἰρεσεὸς· καὶ φιλονηκείας· τὴν ἐκ τῶν πανεύσειων νόμων· ἰσχύν τε καὶ δύναμην ἔχουσαν· καὶ μὴδαμὸς ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ· ἢ ὕψως οὖν παράσάλευθραίναι ὀφίλουσαν· εὐ πὰρ ετέρου προσώπου ἢ ξαίνου· ἀλλ' οὔτε πὰρ μοῦ τοῦ προῖρημένου· μάλλον σύμ πασει προθυμία· καὶ ολοψύχῳ προθέσει· δοροῦμι καὶ ἀφ' αἰρή, ἧς τον πάντεπτον ναὸν τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος στεφάνου· τῆς μονῆς των αἰρεμάτων· καὶ προς σὲ τον κυρον νικολκον τῶν μαῖστοράν· καὶ εἰς τον κυρον γαλτέρον ἐγγλύσει· καὶ εἰς τον κυρον γούληλμον πάνι καὶ εἰς τον κυρον πέτρον ναβζηλόνα· ἐκ τὰ χωραφία μου τα ἔχο αἶν τῆ διακρατήσι κροτόνος ἧς το κακὸν ριάνην ἐστὶν μὲν ὁ διορῆσμός των αὐτῶν χωραφίων· κατὰ το μεσημέρητων μέρος το σινορον του κυμινά καὶ σιντρέχει ὁ δρόμος κατὰ το ἀνατοληκῶν μέρος ἧς το ριάνην τὸ καλέον· κακῆθε σιντρέχει ὁ φραγμός των ἀμπελων· καὶ το κακὸν ριάνην κατὰ δισιν εἰς το σινορον τοῦ κυμινά· ὅθεν τι ἐναρξῆν ἐπίσταμεν καὶ οὔτος σιγκλη τὸ δε ἔμην χωραφίων ὑπάρχει κάτω ἧς τιν ἀμηνρῆν· καὶ σινορῆ δὲ το αὐτὸν χωραφρον· κατὰ μὲν ἀνατολὰς ὁ δρόμος που ἐρχεται ἐκ τα παντανήτζια καὶ ἀποδίδη ἧς τιν ἀμηνρῆ κακῆθε σιντρέχει ὁ δρόμος κατὰ το δυσηκῶν μέρος ἧς το σινορον κυρου θομά· κατὰ το ἀρκτηων μέρος· καὶ οὔτω σιγκλη καὶ σιν ηρόδο καὶ ἐξόδο αὐτοῦ· δώρωμι καὶ ἀφ' αἰρή αὐτὸ ἧς τὸ ἁγίον πρωτομάρτυρον στεφάνου καὶ πως σὰς τοῦς προήρημένους ἀδελφοῦς· ἐχὶν σας αὐτὸ ἀπωδάμενον καὶ ἐυλογημένον· ἀπὸ τῆν σήμερον ἡμεραν· καὶ ὅραν δεσπόζειν κυρίειν ἧς το διήναικίς ἢ τῆς δὲ φανῆ αἰναντισσαι ἡμάς· ἴτε ἐγὼ ἦται ἀπο των αἰμῶν τέκων· ἢ ἐσυνω ἀρᾶ καὶ δεσμῳ ὑποκίσθο των τῆ ἁγίων θεο-

† Signum manus Curbulini.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Curbulinus, qui signum venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravi, praesentem in scriptis, et munitam subscriptionibus simplicem ac puram oblationem, remoto quovis prorsus dissidio et contentione, sed vim atque robur ex piissimis legibus habentem, et nulla umquam occasione vel tempore vel quovis modo derogandam, neque ab alia persona, aut extraneo, neque etiam a me praedicto, potius vero omni alacritate et totius animi proposito dono et offero venerabili templo sancti Protomartyris Stephani monasterii Eremitarum, tibi que magistro domino Nicolao et domino Gualterio Englisi, et domino Gulielmo Pambi, et domino Petro Barzelonae, nimirum praedia mea, quae in territorio Crotonensi ad rivum Malum possideo. Sunt autem fines horum praediorum: ad meridiem terminus Cymenae, et vadit via ad orientem secus rivum Veterem, et inde decurrit sepes vinearum et rivus Malus occidentem versus ad terminum Cymenae, unde incepimus, et sic clauditur. Meum autem praedium situm est in inferiori parte ad Armiram, cuius fines sunt: ad orientem via, quae ex Pantauitzia ad Armiram vadit, et inde decurrit via occidentem versus ad finem domini Thomae ad septentrionem, et sic clauditur. Dono et offero idem (praedium) cum introitu et exitu suo sancto Protomartyri Stephano et vobis praedictis fratribus, ut ipsum habeatis a praesenti die et hora cum facultate possidendi in perpetuum. Si quis autem huic oblationi adversabitur sive ego sive quisquam ex nostris filiis, aut extraneis, execratione tercentorum octo et decem sanctorum divinorum Patrum devin-

Φόρων πατρῶν καὶ ἡ μερὴς αὐτοῦ μετα ἰουδαῖ του
προδοτου· ἦτε καὶ εγράφη μηνὶ μαρτιῳ ἰνδικτιωνί ζ'
χρῆ Φωτοῦ ἱερεως καὶ ταουλαριου πολεως κροτόνος
ἔτους ςχξξ' ἐν παρουσίᾳ μαρτυρων.

† Ego G de ripitela testis sum.

† ρογέρης κολόμυς μαρτυρ δια του σταυρου.

† ματθαῖος του υπατου μαρτυρ.

† ὁ του νοταρίου βασιλειου υἱὸς ρογέριος μάρτυρ
ὑπέγραψα.

† δονανδῆος υἱος σπαταφῶρου μαρτυρ δια του σταυ-
ρου.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 47.)

ciatur, et pars eius sit cum Iuda proditore. Scriptum
est mense martio, indictione VII, manu Photi presby-
teri et tabularii civitatis Crotonis, anno 6667, co-
ram testibus.

† Rogerius Columbus testis per crucem.

† Matthaëus de Hypato testis.

† Rogerius filius notarii Basili testis subscripsi.

† Donandæus filius Spataphori testis per crucem.

CLVII.

1159 — Mense Martio — Indict. VII — Crotone.

Corbulinus donat monasterio S. Stephani Protomartyris nonnulla prædia in agro Crotonensi posita.

† σηγνο χειρὸς κορβουλίνου.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ του
αγίου πνευματος· ὁ ἀναγεγραμμένος κορβουλίνος· ὁ το
σιγνον τοῦ τιμιου σταυροῦ οἰκείοις δακτύλοις ὑποσι-
μιῶσας· τὴν παρούσαν ἐγγραφον· καὶ εὐπύγραφον
ἀπλήν καὶ καθαρὰν ἀφαιρῶσιν· καὶ χωρὶς τις εἶας·
οὐν αἰρεσεως καὶ φηλονικίας τὴν ἐκ τῶν πανουσευῶν
νόμων ἰσχυν τε καὶ δύναμειν ἔχουσιν· καὶ μηδαμῶς
ποτὲ κείρω· ἢ χρίνω· εἰ ὅπως οὐν παρασαλευθῆναι
οφύλουσαν· ὅν παρ ἑμου τοῦ προτῆρημένου τοῦ παρ
ετέρου προσωπου τοῦ ἰωδουποτε· μάλλον σιμ πᾶσει
μου προθυμεία καὶ ὀλοφυχῶ προθέσει· δωραίμαι καὶ
ἀφαιρῶ εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου πρωταμαρτυρος στε-
φανου τοῦ σκυλλακίου τῶν ἱερμῆτων· καὶ εἰς σὲ τὸν
προστώτα μαῖστωρα κυρον νικολαον μοναχον· ἀπο
τῶν χωραφίων μου τῶν ἔχω ἐν τῇ διάκρατῆσει κρο-
τονος· τὰ ὄντα καὶ διακείμενα εἰς τον κάμπον· ἔστιν
μὲν ὁ διόρισμός αὐτοῦ· κατα ἀνατολῆς ὁ δρομος ὁ
ἀπερχόμενος εἰς το κακὸν ριάκον· καὶ τὸ σύνορον τῶν
χωραφίων παιδων τοῦ γαμβαρῆλλου· καὶ ἀνέρχεται
τὸ αὐτὸν συνόριν ἄχρι εἰς τὸ σύνορον τῶν ποτὲ χω-
ραφίων κηλιμερου· ἀπὸ κρατει ἡ μεγάλη ἐγκλησία
ἡ ἐπισκοπῆ κροτόνος· κακύνει ἀναγκαστικῶς ἐκ το σύν-
ορον τῶν ποτὲ χωραφίων νικολάου ραυδᾶ· κατέρχε-
ται τὸ αὐτὸν συνόριν ἄχρι εἰς τον χαρακκα τοῦ ἀμ-
πελόνος τῶν παιδων λῆωντος ἱερεως τοῦ μαρκελλίνου·

† Signum manus Corbulini.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Suprascriptus Corbulinus, qui signum venerandæ
crucis propria manu exaravi, præsentem in scri-
ptis et munitam subscriptionibus simplicem et pu-
ram oblationem, remoto quovis prorsus dissidio et
contentione, sed vim atque robur ex sanctissimis
legibus habentem, nullaque unquam occasione, vel
tempore, vel quovis modo subvertendam, neque a
me prædicto, neque ab alia quavis persona, potius
vero omni mea alacritate et totius animi proposito
dono et offero monasterio sancti Protomartyris Ste-
phani Scyllacensis Eremitarum, et tibi præfecto ma-
gistro domino Nicolao monacho, nimirum prædia mea,
quæ possideo in agro Crotonensi, extantia et posita ad
Campum. Sunt autem fines eorum: ab oriente via, quæ
vadit ad rivum Malum, et confinium prædiorum ad
Gambarelli filios spectantium, et ascendit ipsum confi-
nium usque ad terminos prædiorum olim a Cihnerum
pertinentium, quæ possidet maior episcopalis ecclesia
Crotonensis; illinc deflectit ex finibus prædiorum, quæ
olim fuerunt Nicolai Rabdae, descendit idem termi-
nus usque ad fossam vineæ filiorum presbyteri Leo-
nis Marcellini, et procedit recta ad fines prædiorum
Andreae Muritani, et iterum flectit occidentem ver-
sus ad fines prædiorum, quæ olim ad Nicolaum

καὶ ἀποδίδει τὰ ἴσα εἰς τὸ σύνορον τῶν χωραφίων ἀνδρῶν μουριτάνου καὶ πάλιν ὑποστρέφει κατὰ δύσιν εἰς τὸ σύνορον τῶν ποτῆ χωραφίων νικολαου κιμυνᾶ· ἄχρι εἰς τὸ σύνορον τῶν ἐτέρων χωραφίων νικολαου κιμυνᾶ· τὸ κατὰ νορρᾶν μέρους· καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸ σύνορον τῶν χωραφίων τῶν παίδων πάπα ζωσίμου ἄπερ ἐκράτει παρὰ τοῦ ἀυθέντου αὐτοῦ· ἀνέρχεται τὸ αὐτὸν σύνορον ἄχρι εἰς τὸν δρόμον εἰς τὸ ξερροιάξ τῆς βύνας τῆς ἀρμιρῆς· καὶ οὕτως συγκλήει· καθότι ὁ δρόμος ἀνέρχεται ἄχρι εἰς τὸ σύνορον τοῦ γαμβαρῆλλου· ἔθεν τὴν ἐναρξιν ἐποιήσαμεν· καὶ σὺν ἡσόδω ἐξόδω· ταῦτα οὖν τα δειλοδεῖντα χωραφία ἔχουν σε· ἀποδόμενα καὶ εὐλογοῦμενα ἀπο τὴν σήμερον ἡμέραν καὶ ὥραν· σὺ ὁ προρηθεὶς εὐλαυεῖς καὶ μαῖστωρ ἦτι προῖστως κυρον νικόλαον μοναχον καὶ τῶν ἐτέρων ἀδελφῶν ἄχρι τεματίων αἰώνων ἱερὸν λύτρου καὶ ἀφεσεως τῶν αἰμων γοναίων· οὐ μὲν ἄλλα καὶ εὐχεσθαι καὶ μνημονεύειν μου· ἐν τῇ ἀγία μονῇ· ἢ τις δὲ φανεῖ ἐναντιῶσαι ἡμᾶς ἢ ἐνοχλῶσαι ἀπο τῶν τοιοῦτων χωραφίων ἦτι· ἐγὼ ἦτι ἀπο τῶν ἐμῶν κληρονομίων ἢ τέκνω ἀρὰ καὶ δεσμῶ αὐτὸν ὑποκῶσθω τῶν τῆ ἀγίων θεοφόρων πατρῶν· καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ ἰουδαῖοι τοῦ προδώτου· καὶ πάλιν ἔστω ἰσχυρᾶ καὶ ναυεῖα ἢ τιαῦτη καθαρὰ καὶ ἀδόλοτος ἀφιδίρωσις εἰς τὸ διεῖνεκίς· ἦτις καὶ ἐγραφε μηνὶ μαρτίου· ἰνδικτιωνι ζ' χειρὶ θεοφυλητου ἱερέως πρωτοπαπα κροτωνος· τῇ προστάξει τοῦ θεοφυλεστάτου ἡμῶν ἐπισκόπου κυρου φιλίππου· τοῦ ἔτους ςχξξ' ἑνοπιον τῶν παρευρεθέντων ἀξιόπιστων μαρτυριων·

† ego rogerius marturani.

† Ego Robertus Capriellus concedo et concedendo affirmo hoc donum domini Corbelini. et inde testis sum.

† Ego tomas terravydande teste sum. † Ego robertus marturani † Ego. G. de ripiteia testis sum.

† μιχαήλ κατεπάν κροτωνος καὶ λοιποῖς ὑπέγραψα.

† νικόλαος μαῖστωρ τοῦ ἀγίου στεφάνου τοῦ ὑσκου. † Φρέρι γούστανος πεττεινίου, Φρέρι γαλτέριος λουγλεῖς, Φρέρη πέρρη δὲ μαρσιλόνφου.

† ρικκάρδος ἀγιοπετρίτος ὑπέγραψα. † ροπερτος νοτάριος οκλίος ὑπέγραψα.

Terram de georgi sido de falo.

† καὶ ἐτέρο χωραφίον τοῦ διδῶ τὸ ἐκράτει ὁ νικόλαος στρογγύλλος· ἧς τὸ ἀλλάκα τοῦ μίλου κατὰ ἀνατολᾶς τοῦ δρόμου· καὶ κατὰ μεσημέριαν τὸ χω-

Ciminam spectabant, usque ad fines aliorum praediorum ipsius Nicolai Ciminae septentrionem versus, et ascendit ubi terminantur praedia filiorum presbyteri Zosimi, quae habebat a Domino suo; ascendit idem terminus usque ad viam ad torrentem Venae de Armira, et sic clauditur prout via ascendit usque ad fines Gambarelli, unde initium duximus. Haec igitur memorata praedia cum introitu et exitu a praesenti die et hora trado et impertior tibi praedicto pio monacho ac magistro et praeposito domino Nicolao, et reliquis fratribus usque ad finem saeculorum, non solum pro redemptione et absolute meorum parentum, verum etiam ut oretis et recordemini mei in sancto monasterio. Si quis autem vobis adversabitur, aut de memoratis praediis vos deturbabit sive ego, sive quisquam meorum heredum, sive filii mei, sit illigatus maledictioni tercentorum octo et decem sanctorum divinatorumque Patrum, et pars eius sit cum Iuda proditore; et nihilominus firma ac valida in perpetuum maneat haec pura doloque carens oblatio, quae scripta fuit mense martio, indictione VII, manu Theophileti sacerdotis protopapae Crotonis, de mandato nostri Deo penitus dilecti episcopi domini Philippi, anno 6667, coram fide dignis testibus, qui interfuerunt.

† Michael Catapanus Crotonis una cum aliis me subscripsi. † Nicolaus magister sancti Stephani de Nemore. † Frater Gustanus de Pettebino, Frater Galterius Luglees, Frater Petrus de Marsilonfo.

† Riccardus Agiopetrus subscripsi. † Rupertus notarius Oclius subscripsi.

† Et aliud praedium, quod dono, quodque possidebat Nicolaus Strongillus, positum est ad Fossam Molendini, ad orientem viae, et ad meridiem (fini-

ράφιον τοῦ νικολάου κημινά, καὶ ἐκ δ' ἑσσι τὸ κακίον
ριόκη· καὶ εἰς τὸ αὐλακόν τοῦ μίλου ἕως τῆς οἰκίας
καὶ ἕτερον χωράφιον τοῦ διδῶ ἧς τὸ γιάλον ἧς τὸ
πον λεγόμενον ἀρμιρί· καὶ ἀνατολὰς ὑπάγει ἡ θαλάσσα
καὶ ὑπάγει τὸν γιάλον γιάλλον, καὶ εὐγίνει ἧς τὸν
πόταμον καὶ τὸν ἀρμιρί καὶ ὑπάγει ἡ οἰκία.

timum est) praedium Nicolai Ciminae, et ad occiden-
tem rivus Malus, et pergit Fossa Molendini usque
ad viam. Ad haec aliud praedium, quod dono, situm
est ad litus in loco qui dicitur Armiri; ab oriente
vadit mare, et procedit iuxta litus, et protenditur
ad flumen et Armirum, et subsequitur via.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 48.)

CLVIII.

1159 — Mense Martio — Indict. VII. — Crotone.

Rupertus Scalionus donat monasterio Scyllacensi S. Stephani Eremitarum praedium positum in Campo de Armira.

† σηγον χειρός. Ego Rupertus. Scalione †

† ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου πνεύματος, καὶ ὁ προγραφεὶς ροπέρτος, σκαλ-
ληρῖνος ὁ τὸν τῆμερον σταυρῶν σηγ ὄλω το ἴφω η-
πογραυσας, τὴν παροῦσαν ἐγγραφον καὶ ἐνηπόγραφων
ἀπλῆν καὶ καθαρὰν ἀφηρωσιν καὶ χωρῆς τῆς ἰασοῦν
εραίσεος καὶ φηλοσηκίας· τὴν ἐκ τῶν πανευσεβῶν νό-
μων ἠσχίον τε καὶ δῆνημην ἔχουσαν, καὶ μῆδαμὸς ποτὲ
καιρῶ τῆ χρωῖο ἀνατραπήναι οἷ ὠποσοῦν παρασα-
λευθῆναι ὀφῆλουσαν, οὐ παρ αἰμοῦ τοῦ προοιρημένου.
οὐ παρ ἐτέρου προσόπου τοῦ ἰουδήποτε, μαλλον σὺν
πασῆ προθυμῆ καὶ ολοφύχῳ προδέσει δοροῦμε καὶ
ἀφηρωῶ. ἧς τοῖν μοῖην τοῦ ἀγίου πρωτομάρτυρος
στεφανου τοῦ σκηλακίου τῶν ἐραιμητῶν· καὶ ἧς
σὲ το προιστότα κυρον νικολαον μοναχόν. το χω-
ραφίον μου ὡπερ ἔχω ἰς τὸν κάμπον τῆς ἀρμιρί, ἔστιν
μὲν οὖν ὁ δῆνησιμὸς αὐτοῦ κατα μὲν ἀνατολῆς,
ὁ ξηρορίαξ τῆς βήνας τῆς ἀρμιρῆς. ἀχρη ἰς το ση-
γορον χωραφίον κυρου κορβολίνου ὡπερ κρατοῦσιν ἰ-
πέδες νικολάου κουλοῦμβου κατα βορράς, κακῆθεν
ἀναγαμμηδῆξ τῶ αὐτοῦ σὺνωρον κατὰ δεξιὰς· ἀχρη
ἧς τὸν δρόμον τὸν βασιλικόν· καὶ ὡς ἠέρχεται ὁ αὐ-
τός δρόμος ἀχρη ἧς τὸν ξηρορίακα ὄθεν καὶ τὴν ἐναρ-
ξην ἐποιτῆσαμεν καὶ σῆγκλητῆ. τοῦτο οὖν τῶ δηλοδὲν
χωραφίον ἐχην σας αὐτὸ ἀποδόμενον καὶ εὐλογοῦμε-
νον· ἀπο τῆν σήμερον ἡμέραν καὶ ὡραν σοι ὁ προοιρῆσις
προιστῶς κυρος νικολαος μοναχος καὶ τὸν σταίρων
ἀδελφῶν ἀχρη τεματόν εἶνον· ὑπερ λητροῦ καὶ ἀφέ-
σεος τῶν ἐμῶν γωνέων, οὐ μῆν ἀλλὰ καὶ εὐχεσθαι
(ὡπερ ἐμοῦ ἐν τῆ ἀγία μοῖνῆ) ἡ τις δαὶ φανῆ ἐναντιῶσι

† Signum manus. Ego Rupertus Scalione.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. E-
go suprascriptus Rupertus Scalionus, qui honorabilem
crucem totumque nomen exaravi, praesens subscri-
ptionibus munitum instrumentum simplicis et purae
oblationis, ac sine quovis dissidio et contentione, ha-
bentis ex sacrosanctis legibus vim et potestatem, et
nullo unquam tempore vel occasione subvertendae,
vel quomodocumque perturbandae neque a me prae-
dicto, vel ab alia quavis persona, sed potius cum
omni a!acritate, et totius animi proposito dono et
offero monasterio sancti Protomartyris Stephani Scyl-
lacensis Eremitarum, et tibi praefecto domino Nicolao
monacho, nimirum praedium meum, quod habeo in
Campo de Armira. Sunt autem fines ipsius: ab oriente
torrens Venae de Armira usque ad confinium prae-
diorum domini Corbulini, quae tenent filii Nicolai Co-
lumbi ad septentrionem, et illinc flectit ipsum con-
finaium ad occidentem usque ad viam regiam, et ut
pergit ipsa via usque ad torrentem, unde initium
duximus, et clauditur. Hoc vero memoratum prae-
dium tibi tradimus et largimur, ut ipsum possideatis
ab hodierna die et hora tu praedictus praepositus do-
minus Nicolaus monachus, et reliqui fratres usque ad
finem seculorum, pro redemptione et remissione pa-
rentum meorum non solum, sed etiam ut oretis pro me
in eodem monasterio. Si quis autem apparuerit vobis
oppositionem aut molestiam de hoc praedio illatu-
rus, sive ego, sive aliquis ex meis heredibus, vel
filiis, maledictioni et vinculo ipse subiaceat tercer-

αιμας οἱ ενοχλησε απο του τοιούτου χωραφιου ἴτε ἐγῶ ἴτε απο τον ἐμῶν κληροῖμων ἰ τέκνων. ἀρὰ και δε- σμῶ σικοῦστο τον τιή ἅγιον θεωφωρων πατερον και ἰ μερῖς αυτοῦ μετα ἰούδα τοῦ προδύτου. και πάλην ἔστο ησκηρὰ και βεβέεχ ἰ τηράτη καθαρά και ἀδόλοτος αφέρωσις ἰς το δηνηκεές, οίτῖς και ἐγρά- Φη μνη μαρτίῳ ἰνδικτιῶνος ζ'. χεῖρι ἀμνοῦ ἰερέως και πρωτοπαπὰ κρότωνος τοῖ προστάξη τοῦ θεώ- Φιλαστάτου ομῶν ἐπίσκπου κυρου Φιλίππου τοῦ ἔτους 667 ἐν παρουσια μαρτύρων.

† ego rogerius marturani.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 49.)

torum octo et decem sanctorum divinorumque Pa- trum, et pars ipsius sit cum Iuda proditore; ac ni- hilominus firma et stabilis maneat haec pura et sin- cera oblatio in perpetuum. Quae scripta est mense martio, indictione VII, manu Amni sacerdotis et protopapae Crotonis, ex mandato nostri Deo dilectis- simi episcopi domini Philippi, anno 667, coram testibus.

CLIX.

1159 — Mense Martio — Indict. VII — Crotone.

Robertus de Marturano donat monasterio Scyllacensi S. Stephani Eremitarum nonnulla praedia posita in agro Crotonensi ad Campum rivi Mali.

† σήγγον χεῖρος ego robertu de marturano.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος και τοῦ υιοῦ και τοῦ ἁγίου πνευματος καγῶ ο προγραφεῖς ροπερτος τοῦ μαρτουράνου ο τον τήμιον σταυρων συν ὠλω τῶ ὕψω ηπογράψας οικῆς μου δακτῆλης, τὴν παροῦσαν ἐν- γραφῶν και ἐνηπύγραφων, ἀπλῆν και καθαράν ἀφη- ἔροσιν, και χωρῖς τὴν ἰάς οἶν ἐρέστος και Φηλονηκῆς. τὴν ἐκ τὸν πανευσεβόν νόμων. ησκήν τε και δῦναμην ἔχουσιν, και μηδᾶμῶς ποτὲ καιρὸ ἢ χραῖνο η ὅπως οἶν παρασαλευθῆνε οφῆλωσαν οὔ παρ ἐμου τοῦ προῖ- ρημένου οὔ παρ ἐτέρου προσοπου τοῦ ἰουδῆποτε, ἀλλὰ μάλλον σὶν παση προδευμητ και ολέψυχο προδουσει δοροῦμαι και αφηρώ ης τὸν πάνσεπτον ναῖν τοῦ ἁ- γίου πρωτομαρτυρος στεφάνου τοῦ σκοιλλακίου τὴν μονῆν τον βραιμήτων. και ἰς σαῖ τὸν ἐβλαβῆ προ- στύτα και μάλιστα κυρον νικόλαον μοναχόν τα χω- ραφία μου ἀπερ ἔχω ἐν τη διακρατῆση κρότωνος. ἰς τὸν καμπον τοῦ κακοῦ ριακῆου. ἔστῆν μὲν ο δηωρι- σμός αὐτῶν κατα μὲν ἀνατολάς ο δρομος κατα ἀρχτρον ἀνέρχεται ο ριάξ τοῦ κακου ριακῆου· κατα δὲ δῆ- σμας ἀπέρχεται ἐκ τον οἰμβρον τα ποδύβουνα ἄχρι ης τὸν Φραγμαον τὸν ἀμπέλον κυρου ἀμνοῦ ἰερέως και πρωτοπαπὰ τοῦ ναίου. ὅς κατέρχεται το σῦνορον το ἕρον τοῦ Φραγμαῦ και χωράφιον τοῦ αὐτοῦ πρω- τοπαπὰ τοῦ προρημένου· ἄχρι ης τὸν δρόμον ἐδεν

† Signum manus. Ego Robertus de Marturano.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego superscriptus Robertus de Marturano, qui ho- norabilem crucem totumque nomen propria mea ma- nu exaravi, praesentem chartulam subscriptioni- bus munitam simplicis et purae oblationis, ac sine quovis dissidio et contentione; ex sanctis legibus vim et robur habentis, et nulla unquam occasione aut tempore quomodocumque evertendae neque a me praefato, neque ab alia quavis persona, sed potius cum omni alacritate, et totius animi proposito dono et offero venerabili templo sancti Protomartyris Ste- phani Scyllacensis, monasterio Eremitarum et tibi religioso praefecto et magistro domino Nicolao mo- nacho, nimirum praedia mea, quae habeo in agro Crotonensi in Campo rivi Mali. Sunt autem fines eorum: ab oriente via; a septentrione ascendit secus rivum Malum; ab occidente procedunt collis radices e cisterna usque ad sepea vineae domini Amni sa- cerdotis et novi protopapae, sicut descendit confinium iuxta sepeim, et praedium praedicti protopapae, usque ad viam unde initium duximus. Item (dono) et prae- dium, quod habebant filii presbyteri Zosimi ad Cam- pum. Fines quidem ipsius sunt huiusmodi: ab oriente via regia; ab occidente confinium et praedia, quae

τὴν ἐαρέην ἐπιῆραμεν. οσαύτος καὶ το χωράφῃον ὅπερ ἤχων ἡ πιδες παπα ζεσῆμου ἡ τὸν κάμπον ἐττήν μὲν ὁ δηωρισμὸς αὐτοῦ κατα ανατολάς· ὁ δρόμος ὁ βασηλικὸς, κατα δὲ δηωμάς το σῆγορον καὶ τα χωράφια τα τοτὲ νικολάου κημίνου ομίως καὶ κατα ἀρχτρον τα χωραφια τοῦ αὐτοῦ νικολάου κημίνου. ἐκ μεσημβρίας το σιγορον τὸν χωραφίων κυρου κορβουλίνου, ὅς κατέρχεται ἡς τὸν δρόμον ἡς τὸν ξεροβρακα τῆς βήνας καὶ σὺν κλήμ· ταύτᾳ οὖν τα δηλοφεντα χωραφια αφέρωσα αὐτὰ πρὸς σε κυρον νικολαον τον προεστῶτα τῆς ριθῆσης μονῆς καὶ ἰς τοῦς ληπους ἀδελφους· τοῦ ἔχῃν σας αὐτὰ ἀποδόμενα καὶ εὐλωγοῦμενα ἀπο τῆς σῆμερον ἡμέραν καὶ ὦραν ἰπερλήτρου καὶ ἀφέσιος τῶν ἐμῶν γονέων ου μὲν ἀλλὰ καὶ εὐχεσθαι ὑπερ μου ἐν τῇ αγια μοιῇ· ἴ τις δε φανῆ ἐναντησε ἐμὰς ἢ ἐνοχλῆσαι ἀπο τῶν τίούτων χωραφίων ἡτε ἐγὼ ἢτε ἀπο τον ἐμὸν κληρονόμιον ἀρὰ καὶ δεσιμῶν αὐτῶν ἠποκῆσθω. τῶν τινῶν θεωφωρων πατέρον καὶ ἡ μερις αὐτῶν μετὰ ἰουδα τοῦ προδότην καὶ πάλιν ἔστο ἰσκηρὰ καὶ βεβία ἰ τμητοί καθαρα καὶ ἀδολότος αφέρωσις ἡς το δῆνηκές· ἡτῆς καὶ ἐγραφη μηνι μαρτίω ἰνδικτιωνι ζ· χεiri αἰμοῦ ἰῆριως καὶ κου πρωτοπαπὰ κρότωνος τῆ προστάξει τοῦ θεωφηλεστάτου οἰμῶν ἐπίσκοπου κυρου φηλίππου τοῦ ἔτους ςχξξ· ἐν παρουσία μαρτύρων †

† Ego rogerius marturani.

† κορβουλίνος καβαλλάριος δια τοῦ σταυρου ἰπεργραφα.

† βυράρδος δε πετρα βουνατα δια τοῦ σταυρου ἰπέγραφα †.

† Ego. G. de ripiteia testis sum.

† νικολαος χαννι ὑπέγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 50.)

olim fuerunt Nicolai Ciminae; et pariter a septentrione praedia ipsius Nicolai Ciminae; a meridie fines praediorum domini Curbulini, sicut descendunt viam versus ad torrentem de Vena, et clauditur. Haec igitur memorata praedia obtuli tibi domino Nicolao praeposito dicti monasterii et reliquis fratribus, ut habeatis ipsa tradita ac donata ab hodierna die et hora non solum pro redemptione et remissione parentum meorum, sed etiam ut preces fiant pro me in sancto monasterio. Si quis autem tentaverit oppositionem, vel molestiam vobis afferre de his praediis, sive ego, sive quispiam ex meis heredibus, maledictioni, et vinculo subiaceat divinorum tercentorum octo et decem Patrum, et pars ipsius sit cum Iuda proditore; et nihilominus firma ac stabilis maneat haec simplex et sincera oblatio in perpetuum. Quae scripta est mense martio, indictione VII, manu Amni sacerdotis et novi protopapae Crotonis, ex mandato nostri Deo dilectissimi episcopi domini Philippi, anno 6667, coram testibus.

† Corbulinus Caballarius per crucem subscripsi.

† Berardus de Petra Bonata per crucem subscripsi †.

† Nicolaus Channi subscripsi.

CLX.

1160 — Mense Maio — Indict. VIII.

Niceta Tzocellus vendit Petro Boburo praedium positum in loco dicto Petrosa tarenis Salernitanis novem.

† σῆγγον χεiros νικιτας ὁ υἱὸς νικολαος τζοκελλος.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρός, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνευματος ἐγὼ ὁ ἀνωτερω πρόγεγραμμένος, τὸν σῆγγον τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦν σταυρὸν ποίξας, ἰδία μου βουλή φαίνωμαι πρᾶσχοντα χωραφίον, ὑπερ

† Signum manus Nicetae filii Nicolai Tzocelli.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Ego suprascriptus, qui honorabilis et vivificae crucis signum exaravi, declaro de propria mea voluntate vendere territorium, quod meus pater emit.

ἠγάρασεν ὁ πατήρ μου εἰς τὸ τόπον πωδεσίαν τῆς πετρώσας, πεπρακα τὸ χωραφίον τούτον, τῷ πέτρῳ ὁ υἱὸς ἰωάννου βοβούρου. διὰ ταρία σαλερινά. Δ'. μετὰ ἡμεροδενδρίων καὶ αγρίων χῶρης, ἐν ποδα καριδέαν. ἔστιν ὁ περιόρισμός τοῦ χωραφίου ἀπο μερος ανατολικόν· χωραφίον τοῦ γουλιελμου πελεγρίνος· καὶ ἀπὸ δυσμᾶς νικόλαος τοῦ θέπεντου. καὶ ἀπὸ ἀρκτρος· ἰωάννης ὁ υἱὸς πετρός τοῦ δωνάτου· καὶ ἀπὸ μεσημβρίας, χωραφίον τοῦ ἰωάννου ἀκάδαρτου. ἐγὼ ὁ ἀνωτέρω πρόγεγραμμένος, μετὰ τὸ ἀπόλαβεῖν τὰ ταρία ἐκ χειρὸς τοῦ πέτρου· ἐπίβησα αὐτῷ τὴν παρούσαν γραφὴν· ἵνα ἐχέτω ὁ ἀγγραστής· ἐξούσιαν τὸ χωραφίον ποιεῖν ὡς κύριος. ἐὰν δὲ φανῆ πωτὲ καίρως τίς ἀνδρῶπος ζητόντα. ἢ μάχας ποιῶν· ζημιόδητόν εἰς τὸν ἀγγραστήν· εἰς τὸ διπλοῦν καὶ εἰς τὸ δημοσίον νομισματα. λς'. καὶ ἀκόν συχάσι· ἐγγραφή τὸ παρὸν ἐγγραφοῦν δια χειρὸς βασιλείου νοταρίου. ὁ υἱὸς τοῦ κίμιτε. ἐν εἴτει σξξή'. ἰδιαπιωνι ἧ'. μηνι μαίῳ. ἐνωπιον τῶν καλῶν μαρτυρῶν. νικόλαος κρητῆς ὁ υἱὸς βιταλῆς κρητῆς μαρτυρ † ἰδιοχειρῶς υπεγραφα τὸν σταυρόν. μαρτυρ † νικίτας γίτζος. μαρτυρ † λεὸν του βαραλέο. Ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ εὐλαβεστατου αὐθέντου ἡμῶν ριξ γουλιελμου καὶ στρατιγος ολεττας βασιλείου ὁ υἱὸς ἰωάννου τοῦ καλοῦ. καὶ δισκώμης ἰωάννης γιτζος.

situm in loco dicto Petrosa; et vendidi huiusmodi territorium Petro Filio Ioannis Boburi, pretio tarenorum Salernitanorum novem, simul cum arboribus fructiferis et silvestribus, praeter unam arborem nucis. Eiusdem vero fines sunt hi: ad orientem territorium Gulielmi Pelegrini; ad occidentem Nicolaus de Thepento; ad septentrionem Ioannes filius Petri de Donato; et ad meridiem territorium Ioannis Acatarti. Et ego suprascriptus, acceptis praedictis tarenis de manu Petri, feci ipsi praesens instrumentum, ut ipse emptor tamquam dominus potestatem habeat de praedicto territorio faciendi quicquid voluerit. Si quis autem, procedente tempore, apparuerit litem aut molestiam illaturus, poenae nomine solvat emptori duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta, atque invitus sileat. Scriptum est praesens instrumentum manu Basilii notarii filii Comitum anno 6668, indictione VIII, mense maio, praesentibus probis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi. Testis † Niceta Gitzus. Testis † Leo de Baraleo. Temporibus piissimi domini nostri Regis Gulielmi et Strategii Olettae Basilii filii Ioannis de Calo, et Vicecomitis Ioannis Gitzi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 55.)

CLXI.

1160 — Mense Maio — Indict. VIII.

Vitalis Pitzellus vendit Bono Bonadae praedium situm in loco dicto de Limpidanis, tarenis Salernitanis decem.

† σήγγον χειρὸς βιταλῆς ὁ υἱὸς κωνσταντίνου πιτζελλῆ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. ἐγὼ ὁ ἀνωτέρω πρόγεγραμμένος τὸν σήγγον τοῦ τιμίου καὶ ζωσποῖων σταυρόν ποξας ἱδία μου βουλή φαίνωμαι πρόσχωντα τῷ βώνῃ ὁ υἱὸς νικόλαου βόναδια. χωραφίον εἰς τὸ τόπον πωδεσίαν τῶν λιμπιδάνων· εἰς τιμὴν ταρία σαλερινά δέκα. μετὰ ἡμεροδενδρίων καὶ αγρίων εἰσὶν δὲ τὰ συνόρια τοῦ χωραφίου· τὸ ἀμπελίον τοῦ αὐτοῦ βώνῃ· καὶ ἀπὸ δυσμᾶς χωραφίον τοῦ αὐτοῦ βιταλι· καὶ ἀπὸ ἀρκτρος·

† Signum manus Vitalis filii Constantini Pitzelli.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus, qui signum honorabilis et vivificae crucis exaravi, de propria mea voluntate vendo Bono filio Nicolai Bonadae praedium situm in loco dicto de Limpidanis cum arboribus fructiferis et silvestribus, pretio tarenorum Salernitanorum decem, his terminis comprehensum: (ad orientem) est vinea ipsius Boni; ad occidentem territorium eiusdem Vitalis; ad septentrionem vinea Ioannis filii

τὸ ἀμπέλιον τοῦ ἰωαννου τοῦ πέτρου δὲ ἀλφέρνη· καὶ ἀπὸ μεσημβρίας. ὁ αὐτὸς βόνης ὁ ἀγγραστής. καὶ χωραφίον τοῦ βιταλη μύρρου. ἐγὼ δὲ ὁ ἀνωτέρω πρόγεγραμμένος. μετὰ τοῦ ἀπολαβεῖν τὴν τιμὴν ἐκ χειρὸς τοῦ βόνη ἐποίησα τὴν παρούσαν γραφὴν. ἵνα ἐχέτω ὁ ἀγγραστής ἐξουσίαν. τὸ χωραφίον, πούλειν χαρίζειν καὶ ποιεῖν ὅσα βούλεται. ἐὰν δὲ φανῆ ποτὲ καιρῶ, ἥτε ἐγὼ ἥτε υἱὸς ἢ ἄλλος τίς ἀνθρώπος. ζητόντα. ἢ μάχας ποιῶν. ζηοδήτω εἰς τὸ ἀγγραστήν· εἰς τὸ διπλὸν καὶ εἰς τὸ δημοσίον νομισματα λς'. καὶ ἄκον συχῆση· ἐγγραφὴ τὸ παρὸν ἐγγραφὸν δια χειρὸς βασιλείου νοταρίου· ὁ υἱὸς τοῦ κωμίτε ἐν ἐπι γχξή' ἰδικτιωνί ἢ μηνὶ μαίῳ· ἐνώπιον καλῶν μαρτυρῶν. νικολαὸς κρητῆς ὁ υἱὸς βιταλη κρητου μαρτυρ † ἰδίοχειρως ὑπεγράφα τὸν σταυρὸν. μαρτυρ † βιταλης ὁ υἱὸς ουρσίνου· μαρτυρ † πέτρος ὁ υἱὸς ουρσίνου· μαρτυρ † ρογερῖος ὁ υἱὸς σολδανός· Ἐν ταῖς καιροῖς τοῦ ἐυλαβεστάτου, αὐθεντοῦ ἡμῶν μὲ γουλιέλμου· καὶ στρατιγῆς ολεττης βασιλείου ὁ υἱὸς ἰωαννου τοῦ καλοῦ· καὶ δεσκάμης ἰωαννης γίτζος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 56.)

Petri de Alpherio; ad meridiem territorium ipsius Boni emptoris et praedium Vitalis Morri. Ego vero suprascriptus, accepto pretio de manibus Boni, condidi praesentem chartulam, qua potestatem facio emptori vendendi praedictum praedium, donandi, et de eo faciendi quicquid voluerit. Si quis vero aliquando praesumpserit, sive ego ipse, sive meus filius, sive quicumque alius, molestiam, aut controversiam inferre, solvat emptori duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta, et invitus sileat. Scripta est praesens chartula manu Basillii notarii filii Comitiss anno 6668, iudictione VIII, mense maio, coram probis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi. Testis † Vitalis filius Ursini. Testis † Petrus filius Ursini. Testis † Rogerius filius Soldani. Temporibus piissimi domini nostri Regis Gulielmi, et Strategii Olettiae Basillii filii Ioannis Cali, et Vicecomitis Ioannis Gitzi.

CLXII.

1161 — Mense Augusto — Indict. (IX).

Rupertus Satrianus cum fratribus Pagano et Grypho tradit monasterio S. Mariae de Pertusia territorium situm in loco dicto Tallata infra Fossam, et invicem recipit praedia, quae eidem monasterio donaverat presbyter Iordanus.

† σήγγον χειρὸς ροπέρος ὁ υἱὸς οὔρσος, σατριά- νιος, σήγγον χειρὸς παγάνου, καὶ ὁ πρεσβυτερος. γρή- φος, εἰ ἀδελφοί μου. σήγγον χειρὸς δωναδδέος. ὁ ἀ- νεψίος ἡμῶν.

† Ἐν ὀνοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἡμῶς οἱ ἀνωτέρω πρόγεγραμμένοι, τὸν σήγγον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυρὸν, πρόσ- τάξαντος, οἰκία ἡμῶν γνάμη, καὶ αὐθερέτω βουλῇ, καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης, ἢ ἀγνοίας, ἢ ραδιοῦργίας, ἀλλ' ἐξ ἀγαθῆς ἡμῶν πρόβραίσσεως, Φαινιμηδα ποιοῦντες ἀντάλλαγμα, ἐκ τὸ χωραφίον ἕπερ ἔχωμεν εἰς τὸ τύπεινωδεσίαν, τῆς ταλλατας, ἐπικάτω τῆς φόσσας, ἐποίησαμεν τὸ ἀντάλλαγμα εἰς τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας θειοτόκου τῆς περτούσας. ἡμῶς δὲ ἀπολάβωμεν παρὰ τοῦ πριόρη, νικολάου,

† Signum manus Ruperti filii Ursi Satriani. Signum manus Pagani, et presbyteri Gryphi fratrum meorum. Signum manus Donadei consobrini nostri.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signum venerandae et vivificae crucis praeposuimus, de propria nostra sententia et libera voluntate, nulla omnino vi, ignorantia, aut dolo intercedente, sed recto nostro consilio declaramus facere cum monasterio S. Mariae de Pertusia permutationem territorii, quod possidemus in loco dicto Tallata infra Fossam. Nos autem recepimus a priore Nicolao de mandato Marini abbatis venerabilis monasterii Individuae Trinitatis de Cava praedia memorato monasterio S. Mariae de Per-

προστατάμεις, τῷ ἀββᾷ μαρίνου τῆς ευαγεστάτης
 μαῖς, τῆς ἁμοουσίου τριάδος τῆς κάβας, τὰ χωρά-
 φια ἀπὲρ προῆνεγκιν ὁ πρεσβυτερος ἰωρδάνος. εἰς τὴν
 προρηθήσαν μονὴν τῆς ἁγίας θεοτοκου τῆς περτου-
 σας. καὶ ἐδώκαμεν. εἰς τὸ μοναστηριον τὸ ἡμέτερον
 χωραφην. μετὰ τῶν ἡμεροδενδριων καὶ ἀγρίων, ἐστὶν
 δὲ ὁ περιόρισμός τοῦ αὐτοῦ χωραφίου ἀπὸ μέρος α-
 νατολικὸν συνορῇ τὸ χωράφην τὸ ἴτον τοῦ ἰωαννου
 γρόφουλη. καὶ τῆς τζίτας τοῦ σιμίου καὶ ἀπο μέ-
 ρος δυσμάς. τὸ χωραφιον τῶν υἱῶν τοῦ γουσταβιλε.
 καὶ ἀπο ἀρκτρος, ὁ πωταμός. καὶ ἀπὸ μεσυμυρίας,
 ἡ ἐδὸς δημοσία ἡμῶς δὲ οἱ ἀνωτέρω πρόγεγραμμενοι,
 μετὰ τὸ ἀπόλαβεῖν τὰ χωραφία ἐκ τοῦ μοναστηριον,
 τῆς κάβας. ἐποίησαμεν τὸ παρὸν ἔγγραφον εἰς τὸ μο-
 ναστηριον ἐκ τοῦ ἡμετερον χωραφιον ἵνα ἐχέτω, ὁ
 μοναστηριον ἐξουσιαν ποιησαι ὅσα βουλωνται· ἐὰν δὲ
 φανῇ πωτὲ καιρῶν ἢ τε ἡμῶς, ἢ ἐκ τῆς ἡμετέρας γε-
 νεάς, ἢ ἀλλός τις, ἄνθρωπος ζητόντα, ἢ μάχας ποι-
 ῶν, ζημιοθήτω, εἰς τὸν μοναστηριον εἰς τὸ διπλον.
 καὶ εἰς τὸ δημῳσιον νομισματα λς', καὶ ὁ μοναστη-
 ριον. ἐχέτω τὸ χωράφην στερεῶς καὶ ἀπαράσαλευ-
 τως· ἐγράφη τὸ παρὸν ἔγγραφον δια χειρὸς βασιλειου
 ισταριου, ὁ υἱος κίμματος· παράκλησης τῶν ἀνωτέρω
 γεγραμμενων. ρωπερτου καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ἐν
 ἔτει ςχξξδ'. ἰνδικτιωνι ἢ· μηνι αὐγουστω. ἐνώπιον
 καλῶν καὶ αξιοπίστων μαρτυρων. νικολαος κρητῆς
 ὁ υἱος βιτάλη κρητου· μαρτυρ † ἰδιόχειρος ὑπέγραψα
 τὸν σταυρόν. ἰωαννης τῆς κάρτης ὁ υἱος βιτάλη κρη-
 του· μαρτυρ· μαρτυρ † λέον, ὁ υἱος νικολαου τοῦ
 θέπειτου. μαρτυρ † σατριάνος ὁ υἱος νικήτα τοῦ
 πρόξιμου. Ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ εὐλαβεστάτου ἀυθεντη
 ἡμῶν ρίξ γουλιέλμου· καὶ στρατιγός ὀλέττας, κων-
 σταντινος, ὁ υἱος λέον τοῦ θέπειτου καὶ δεσκάμης·
 πατριάνος πρόξιμος.

tusia oblata a presbytero Iordano, et dedimus ei-
 dem monasterio nostrum territorium cum arboribus
 cultis et incultis, cuius fines sunt: ad orientem praec-
 dia, quae erant Ioannis Grossuli et Tzitae de Simeone;
 ad occidentem praedia filiorum Gustabilis; ad septen-
 trionem flumen; ad meridiem via publica. Nos vero
 suprascripti, acceptis praedictis terris a monasterio
 Cavensi, fecimus praesentem chartulam, qua eidem
 monasterio potestatem damus faciendi de nostro ter-
 ritorio quicquid voluerit. Quod si quis aliquando
 praesumpserit, sive nos ipsi, sive quisquam de no-
 stra generatione, sive quicumque alius repetere, aut
 litem intendere, poenae nomine duplum monasterio
 solvat, et publico Aerario solidos sex et triginta;
 et nihilominus monasterium firme ac stabiliter re-
 tineat praedictum territorium. Scripta est praesens
 chartula manu Basilii notarii filii Comitis, ad re-
 quisitionem suprascriptorum Ruperti et fratrum eius,
 anno 6669, indictione VIII, mense augusto, coram
 probis et fide dignis testibus. Nicolaus Iudex filius
 Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscri-
 psi. Ioannes de Curte filius Vitalis Iudicis testis.
 Testis † Leo filius Nicolai de Thepento. Testis †
 Satrianus filius Nicetae de Proximo. Temporibus piis-
 simi domini nostri Regis Gulielmi, et Strategii O-
 lettiae Constantini filii Leonis de Thepento, et Vice-
 comitis Satriani Proximi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 11.)

1163 — Mense Novembri — Indict. XII.

Ioannes Ebulus et Gemma eius uxor vendunt Ioanni de Donato praedium positum trans rivum Larnacis pretio asini et unius tarenii.

† σήγνον χειρός ιωαννου τοῦ ἔβουλη. σήγνον χειρός γέμμα. ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

Ἐν ονοματι τοῦ πατρος, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ἡμῆς οἱ νωτερω πρόγεγραμμενοι τὸν σήγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυρὸν ποίξαντες. ἰδία ἡμῶν βουλή Φαινωμαιδα πρόσχωντης. εἰς σὲ ιωαννην ὁ υἱὸς πέτρος του δωνάτου. τὸ χωράφιον ἔπιρ εχωμεν, εἰς τὸ τόποπωδεσίαν πέραν του ρυακίου τῆς λάρακος, διὰ ὀνικόν, ἔν, καὶ ταρῆν ἔν. εἰσὶν δὲ τὰ σινορια τοῦ χωραφίου ἀπὸ μέρος ανατολικόν. συνορὴ τὸ χωραφίον τῶν υἱῶν τοῦ βασιλείου του πρεσβυτερου νικίτας· καὶ ἀπὸ δυσμᾶς ὁ ρυάκης, καὶ ἀπὸ ἀρκτρος ἡ ὁδὸς δημοσία. καὶ νικολαὸς ρουββιόλης καὶ ἀπὸ μεσημβρία· χωραφίον τοῦ καστόλιου ὁ υἱὸς πρεσβυτερου νικολαου. ἡμῆς δὲ οἱ ἀνωτερω πρόγεγραμμενοι μετὰ τὸ ἀπόλαβειν τὸ ὀνικόν, καὶ τὸ ταρῆν. ἐποιήσαμεν τὴν παρούσαν γραφην. ἵνα ἐχέτω ὁ ιωαννης τοῦ δωνάτου ἔξουσιαν το χωραφίον· πουλεῖν χαρίζειν· ἀνταλλαττειν. καὶ ποιῆν ἕσα βούλεται, ὡς καὶ τὴν ἔξουσιαν παρ ἡμῶν εἰλιφῶς. ἔαν δὲ Φανῆ πωτὲ καιρῶν ἦτε ἡμῆς, ἢ ἐκ τῆς συγγενίας ἡμῶν. ἢ ἄλλος τίς ἀνθρωπος, ζητήντα, ἢ μάχας ποιῶν, περὶ τοῦ χωραφίου τοῦτου. ζημιοθήτω εἰς τὸν ἀγωραστην εἰς τὸ διπλόν καὶ εἰς τὸ δημοσιον ναιμισματα λς'. καὶ ὁ ἀγωραστής ἐχέτω τὸ χωραφίον στερεῶς καὶ ἀπαρασάλευτως. Ἐγραφη τὸ παρὸν εγγραφον δια χειροσ βασιλείου νοταριου, ὁ υἱὸς τοῦ κωμιτος. ἔν ετει ςχοβ'. μηνὶ νοεμβριω. ἰνδικτιωνι ιβ'. ἰνώπιον καλῶν μαρτυρων. νικολαὸς κρητης. ὁ υἱὸς βιταλης κρητης. μαρτυρ † ἰδιόχειρως υπεγραψα τον σταυρον. μαρτυρ † λειν ὁ υἱὸς νικολαου τοῦ θέπειντε. μαρτυρ † νικολαὸς βωναδία. Ἐν τοῖς καιροῖς του εὐλαβεστατου αὐφθεντου ἡμῶν ριξ γουλιέλμος. καὶ στρατιγος ὀλεττας. μαῖστωρ βασιλείου χαλκίος ὁ υἱὸς πρεσβυτερου νικολαου. καππελλου.

† Signum manus Ioannis Ebuli. Signum manus Gemmae eius uxoris.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signum venerandae et vivificae crucis exaravimus, de propria sententia declaramus vendere tibi Ioanni filio Petri de Donato territorium, quod possidemus trans rivum Larnacis, pro uno asino et tareno uno. Sunt autem fines huius territorii: ad orientem praedium filiorum Basili filii presbyteri Nicetae; ad occidentem rivus; ad septentrionem via publica, et Nicolaus Rubbiola; ad meridiem territorium Castolii filii presbyteri Nicolai. Nos vero suprascripti, accepto asino et tareno, fecimus praesentem chartulam, ut habeat ipse Ioannes de Donato potestatem vendendi, donandi, permutandi praedictum territorium, et faciendi de eo quicquid voluerit, utpote qui dominium a nobis accepit. Quod si procedente tempore sive nos ipsi, sive quisquam ex nostra cognatione, sive quicumque alius litem, aut molestiam inferre deprehensus fuerit de huiusmodi territorio, poenae nomine solvat emptori duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta, et nihilominus ipse emptor firme ac stabiliter territorium retineat. Scripta est praesens chartula manu Basili notarii filii Comitis, anno 6672, mense novembri, indictione XII, coram probis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi. Testis † Leo filius Nicolai de Thepente. Testis † Nicolaus Bonadia. Temporibus piissimi domini nostri Regis Gulielmi, et Strategii Olettae magistri Basili Ferrarii filii presbyteri Nicolai Cappelli.

1164 — Mense Ianuario — Indict. XII.

Ioannes Ebulus eiusque uxor Gemma vendunt Ioanni Gisandi filio praedium situm in loco dicto Larnace tarenis Salernitanis sexdecim.

† σήχρον χειρὸς ἰωαννου τοῦ ἔβουλη. σήχρον χειρὸς ὁ γέμμα. ἡ γυνὴ αὐτοῦ

Ἐν ονοματί τοῦ πατρος, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω πρόγεγραμμενοι. τὸν σήχρον τοῦ τιμίον καὶ ζωοποιων σταυρὸν ποῖξαντες· ἰδία ἡμῶν βουλή Φαινουμεθα πρόσχωντες, εἰς σὲ ἰωαννη ὁ υἱος γισάνδου ὁ ἡμετερος, γαμβρός. τὸ χωραφίον. ὅπερ ἔχουμεν. εἰς τὸ τόπον πωθεσίαν τοῦ λάρνακος, ἐγγὺς τοῦ ρυακίου· διὰ τάρια σαλερνα· δέκα ἕξ. εἰσὶν δὲ τὰ συνύρια τοῦ χωραφίου ἀπὸ μέρος ἀνατολικόν· συνορῆ ὁ αὐτὸς ἰωαννης ὁ γαμβρός (καὶ τὸ χωραφίον ἔχει εἰς προίκιον καὶ ἀπὸ δυσμας (τὸ χωραφίον τῶν) υἱων τοῦ ἄριη ὁ υἱος ἰωαννου τῆς ὀπτιμας καὶ ἀπὸ ἄρκτρος, χωραφίον του κῦρ δάριος· καὶ ἰωαννου δε. . υτης καὶ ἀπὸ μεσιμβριας· ἡ ὁδὸς δημοσία· ἡμεῖς δὲ οἱ ἀνωτέρω πρόγεγραμμενοι. μετὰ τὸ ἀπολαβεῖν τὰ τάρια ἐκ χειρὸς. τοῦ ἡμετέρου γαμβροῦ ἰωαννου· ἐποιήσαμεν αὐτῷ τὴν παρούσαν γραφην. ἵνα ἐχέτω τὸ χωραφίον ἕξουσίαν πουλεῖν· χαρίζειν ἀναλλάττειν, καὶ ποιεῖν ἕσα βούλεται. ὡς κυριος καὶ τὴν ἕξουσίαν, παρ ἡμῶν εἰλιφῶς· ἐὰν δὲ (Φανῆ) ποτε καιρῷ τίς, ἄνθρωπος ζητόντα ἢ μάχας ποιῶν περὶ τοῦ χωραφίου τούτου· ζημιωθῆτω εἰς τὸν ἀγωραστήν· εἰς τὸ διπλοῦν, καὶ εἰς τὸ δημοσίον, νομισματὰ λς'. καὶ ὁ ἀγωραστής ἐχέτω τὸ χωραφίον στερῶς καὶ ἀπαρασάλευτως. Ἐγραφή τὸ παρὸν ἐγγραφὸν δια χειρὸς βασιλείου νοταρίου ὁ υἱος κώμητος. ἐν ετει ςχςβ'. ἰδικτιωνι ιβ'. μηνι ἰανουαριῳ ἐνώπιον καλῶν καὶ ἀξιόπιστων μαρτυρων.

† निकολαος (κριτής ὁ) υἱος βιταλης κρητης μαρτυρ υπεγραψα ιδιοχειρως τον σταυρον μαρτυρ † λεον ὁ υἱος निकολαι του δέπεντου. μαρτυρ † ἰωαννης ὁ υἱος πέτρος του δανατου. Ἐν τοῖς καιροῖς του εὐλαβεστατου αυθεντου. ἡμῶν ριξ γουλιελμος καὶ κατεπάνος, ὀλεττας λουπίνο παππακαρβούνε οικκετωρ σαλερνον καὶ δεσκόμης (πέτρος) γιτζες.

† Signum manus Ioannis Ebuli. Signum manus Gemmae eius uxoris.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis exaravimus, de propria nostra sententia declaramus vendere tibi Ioanni filio Gisandi nostro genero territorium, quod possidemus in loco dicto Larnace iuxta rivum, tarenis Salernitanis sexdecim. Sunt vero fines eiusdem territorii: ad orientem ipse Ioannes gener noster, et praedium quod dotale accepit; ad occidentem territorium filiorum Armi filii Ioannis de Optima; ad septentrionem fundus domini Darii, et Ioannis de.; ad meridiem via publica. Nos autem suprascripti, acceptis tarenis de manu generi nostri Ioannis, fecimus ipsi praesens instrumentum, ut habeat facultatem, tanquam dominus, ipsum territorium vendendi, donandi, permutandi, et faciendi de eo quicquid voluerit, utpote qui dominium ac potestatem a nobis accepit. Si vero temporis progressu quisquam tentaverit litem, aut molestiam inferre de huiusmodi territorio, solvat poenae nomine emptori duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta, ac nihilominus ipse emptor firme et stabiliter territorium retineat. Scriptum est praesens instrumentum manu Basilii notarii filii Comitum, anno 6672, indictione XII, mense ianuario, praesentibus probis et fide dignis testibus.

† Nicolaus Iudex filius Vitalis. Iudicis testis propria manu crucem subscripsi. Testis † Leo filius Nicolai de Thepento. Testis † Ioannes filius Petri de Donato. Temporibus piissimi domini nostri Regis Gulielmi, et Catapani Olettac Lupini Pappacarbune de Salerno et Vicecomitis Petri Gitzi.

1164 — Indict. XII.

Zoë filia defuncti Arsenii Monachi cum eius viro et filiis vendit Ioanni genero Constae de Ursino partem vineae sitae in pertinentiis Protomartyris Leontii tarenis aureis duobus et viginti.

† σίγνον χειρος ζώης θυγατρ τοῦ ἀπεχομένου ἀρσένιου μοναχου· † σίγνον χειρος ιωαννου υἱοῦ αὐτῆς· † σίγνον χειρος αρκαδιου υἱοῦ αὐτῆς· † σίγνον χειρος βασιλίου κόξαρου συνένου αὐτῆς †

ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω γεγραμῆνη· οἱ τὰ σίγνα του τιμίου σταυροῦ ταῖς οἰκίαις ἡμῶν χερσὶν καθύπογραψαντες, τη ἰδίᾳ ἡμῶν γνώμῃ καὶ οἰκία προέβρισι, καὶ οὐκ ἔκ τινος τοῦ παράπαν ἀνάγκης, ἢ χλεύης ἢ ραδιουργίας, ἢ ἕσα ἐν τοῖς θεοῖς νόμοις ἴσιν ἀπηγορευμένα. ἀλλὰ μάλλον σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὀλοφύχῳ προδωσει, δι οἷς ὁμολογοῦμεν πεπράσκασι πρὸς σὲ ἰωαννη γαμυρὸν κωιστα τοῦ οὐρσίνου· τὸ ἀμπελον ἕπερ ἔχομεν εἰς τὴν κράττησιν προτομάρτυρος λεωντιου, τὸ μέρος ἡμῶν ἕπερ ἐκατέλαχεν ἡμᾶς ἐκ τῆν ἐμφύτευσιν ἣν ἐποίησαντο ἡ γονεῖς ἡμῶν εἰς τὸ ριδέντα ἀμπελον ἕπερ ἐφύτευσαν λέγο δὲ ὁ πατηρ μου πρεσβυτερος ἀρκαδιος καὶ ὁ πανταλιων, καὶ ἔχομεν αὐτῶ ἐκ τῆν προλεχθῆσαν ἐμφύτευσιν ἕπερ καὶ μεν ἐστὶν πλησίον τοῦ ἀμπελου κυρας ἡρήνης γυνῆς πανταλιοντος· τούτο ὡς ἤριτε πεπράκαμέν σοι αὐτῶ σοι τω ριδεντι ἰωαννη, ἡς χρυσοῦν ταρια κβ'. ἄττην λαβων αὐτὰ ἀπὸ χειρῶν σου εἰς οἰκίας ἡμῶν χείρας δεδώκαμέν σοι ττη ἀπυσαν αὐτοῦ δεσποτίαν καὶ κυριότητα, ἀπὸ τῆν σημερον ημεραν καὶ ὠραν εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διήλαικοῖς χρῶνοις ποιῆν ἐν αὐτῶ πάντα τα δοκουτα σοι· πουλειν, χαρίζην· ἀνταλλάγτην καὶ εἰς πρίκα τέκνων παραγραφεισθαι καὶ ἕσα ὁ νόμος τοῖς οἰκίαις δεσπόταις παρακελεύεται, ὡς τὸ κύρος καὶ τῆν δεσποτίαν παρ ἡμῶν ἡλειφως. ἡ δὲ καὶ τίς φανῆ ποτὲ καιρῶ ἢ χρῶνῶ κήνησιν ζήτησιν ἢ ἀγωγῆν ποιήσῃτω, ἤτε ἡμῶν κληρονόμων ἢ διαδόχων, ἵνα ἡστάμεθα καὶ διεκδικουμῃν αὐτῶ ἐκ παντός προσωπου· ἰ δὲ καὶ οὐ διεκδικήσωμῃν ἀλλὰ μάλλον πρὸς ἐπιστροφῆν πηραδῶμῃν ἰλθεῖν ἵνα μὴ εἰσακουῶμεθα, ἀλλ' ἵνα ζημιουμῃδα, εἰς τὸ διμόσιον νομισματα ε' καὶ λ' δια παραύσεως τοῦ σταυροῦ· καὶ σοι τῶ ἀγορακώτι δια τῆν πληροτεραν ἀγανάκτισιν, τὸ τίμημα ἐκ δυπλου. καὶ ἢ οὕτω στέργην τῆν καθαραν

† Signum manus Zoës filiae defuncti Arsenii Monachi. † Signum manus Ioannis eius filii. † Signum manus Arcadii eius filii. † Signum manus Basilii Coxari viri eius.

Nos suprascripti, qui signa venerabilis crucis nostris manibus exaravimus, proprio nostro consilio et deliberatione, nullaque omnino necessitate, vel fraude, vel malitia, vel quibuscumque aliis artibus, quae a divinis legibus prohibentur, sed potius cum omni alacritate et totius animi proposito declaramus vendere tibi Ioanni genero Constae de Ursino partem nostram vineae, quam habemus in pertinentiis Protomartyris Leontii, quaeque ad nos pervenit ex emphyteusi, quam fecerunt parentes nostri de eadem vinea, nempe pater meus presbyter Arcadius et Pantaleo, et eandem habemus ob praedictam emphyteusim prope vineam dominae Irenes uxoris Pantaleonis. Ipsam, ut dictum est, vendidimus tibi praedicto Ioanni tarenis aureis duobus et viginti; quos cum acceperimus a tuis manibus in nostras, dedimus tibi plenum dominium et facultatem a praesenti die et hora in omne aevum perficiendi in ea omnia quae tibi placuerint, vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum inscribendi, ac (faciendi) quidquid lex propriis dominis permittit, utpote qui ius et potestatem a nobis acceperis. Si quis vero aliqua occasione vel tempore litem, quaestionem aut actionem intendat, vel ex nostris heredibus, vel successoribus, tuebimur et defendemus te ab omni persona. Nisi vero defenderimus, sed potius hanc venditionem subvertere tentaverimus, ne exaudiamur, quin imo mulctemur Fisco numismatis sex et triginta propter crucis violationem, et tibi emptori ob maiorem indignationem duplo pretio; et nihilo-

παρ' ἡμῶν σοι γεναιμενην διαπρασιν, ἥτις εγεγόνη ἐνό-
πιον τῶν καλῶν ἀνδρωπων ἐπὶ τοὺς ἄρχοβ' ἰνδικτιω-
νιος β'. ἐγράφη χειρὶ εὐτέλους πετροῦ πρεσβυτερου
καραμάλλου. † κωνστας καλογεροπολλος μαρτυρ
υπεγραφα † παπα θεοδωρος μαρτυρ υπεγραφα: †
θεοδωρος γαλιωτος μαρτυρ υπεγραφα † ριγκαρδος
μαρτυρ υπεγραφα † καλοκερος φραγκοπετρος μαρτυρ
υπεγραφα † ιωαννης μακρῆς μαρτυρ υπεγραφα † η-
κητας πρεσυηταιρος μαρτυρ υπεγραφα † πετρος με-
λαχρινός μαρτυρ υπεγραφα.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 51.)

minus firma deinde maneat haec pura a nobis tibi
facta venditio, quae scripta est coram probis ho-
minibus, anno 6672, indictione XII, manu Petri Ca-
ramalli humilis presbyteri. † Consta Calogeropollus
testis subscripsi. † Presbyter Theodorus testis sub-
scripsi. † Theodorus Galictus testis subscripsi. † Ric-
cardus testis subscripsi. † Calocerus Francopetrus
testis subscripsi. † Ioannes Maeris testis subscripsi.
† Niceta presbyter testis subscripsi. † Petrus Me-
lachrinus testis subscripsi.

CLXVI.

1164 — Mense Octobri — Indict. XIII — Panormi.

*Sitelciul filia Caitseut una cum Nicolao filio suo vendit Sitelciul filiae Calae eiusque filiae Sitenni vineam
positam prope Panormum tarenis tercentis quinquaginta.*

† σίγνον χειρὸς σίτελκιουλ' θυγατρὸς καίτσεουτ.
† σίγνον χειρὸς νικολάου υιοῦ αὐτῆς.

σίτελκιουλ', σὺν τῷ ἐμῷ υἱῷ νικολάω. οἱ ἀνωτέρω
ἰδιοχείρως τὸν τύπον τοῦ τιμίου καὶ ζωότου σταυροῦ
ἐν τῷδε τῷ ὕφει χαρᾶξαντες, ὁμολογοῦμεν ὡς ὅτι ἡδὴ
ἡμῶν βουλῇ καὶ ἰκουσίᾳ προῖρῆσαι χωρῆς δόλου καὶ
χλεύης ἢ ραδιοῦργίας καὶ πάσης ἄλλης ἀπιγωρευμένης
αἰτίας ἢ βίας. ἀλλ' ἐν ἐρρωμένῳ ἡμῶν τὸ νοῖ καὶ λο-
γισμῷ ὑγιένοντι μετὰ παντός θελήματος. πεπράκαμεν
πρὸς ἡμᾶς σίτελκιουλ' τὴν θυγατέρα καλῆς τῆς θυ-
γατρὸς ἰωάννου ρομαίου. καὶ πρὸς τὴν σὶν θυγατέρα
σίτενῆς, ἕξ ἧσου. τὴν ἡμετέραν φυτίαν τοῦ ἀμπελώνος
σὺν καὶ τῆς γῆς αὐτῆς, καὶ τῶν μετ' αὐτῆς ἡμερο-
δένδρων, τὴν περιέλασαν τὸ γίδιον αὐτῆς ἡμῖν ἐκ
πατρικῆς κληρονομίας τοῦ πατρὸς ἐμοῦ νικολάου ζή-
κρῖ υιοῦ λαγγουβάρδου τὴν αὐτονομίαν ἔχοντος. τὴν
αὖσαν καὶ διάκεμένην ἐν τοῖς προάστειοις πόλεως πα-
νὶρμου εἰς τὸν ἀγρὸν μαρίας. διὰ ταρία τριάκοντα πεν-
τίκοντα κόκκου α'. ἅτινα καὶ παρ' ἡμῶν τέλεια καὶ
ἀνελληπά αὐτὰ τὰ τριάκοντα πεντίκοντα ταρία ἀ-
νελαυμέδα, παρέδωκαμέν σοι αὐτῇ καὶ τὴν αὐτοῦ
δεσποτίαν καὶ πεποιήκαμέν σοι τῇ ρηθείσῃ σίτελκιουλ'
καὶ τῇ θυγατρὶ σου σίτενῆς ἐκ ταύτην τὴν τελείαν
διαπρασιν τὸ ἐπεξούσιος ἔχειν ἡμᾶς. αὐτὴν εἰς ἅπασαν
χρήσιν ἡμῶν καὶ κυριώτητα ποιῆν ἀπ' αὐτὴν τὸ νο-
ληθὲν ἡμῶν, πωλεῖν χαρίζειν καὶ προεῖν γράφειν καὶ

† Signum manus Sitelciul filiae Caitseut. † Si-
gnum manus Nicolai filii eius.

Sitelciul et filius meus Nicolaus, qui supra si-
gnum venerabilis et vivificae crucis in hac char-
tula exaravimus, declaramus proprio nostro consilio
et voluntaria electione, sine dolo et fraude vel ma-
litia, ac omni alia vetita causa vel vi, sed integra
mente, sanoque iudicio atque omni voluntate ven-
dere tibi Sitelciul filiae Calae filiae Ioannis Ro-
maei, ac tuae filiae Sitenni ex aequo vineam no-
stram cum eius terra et arboribus fructiferis, quae
nobis obvenit una cum ipsius agello ex paterna he-
reditate patris mei Nicolai Zieri, filii Langobardi
eiusdem cognominis, sitam ac positam in suburbio
Panormi in agro Mariae, tarenis tercentis et quinqu-
aginta grani unius. Quos tarenos tercentos et quin-
quaginta iustos et integros a vobis accepimus, et
tradidimus vobis ipsam vineam et dominium in eadem,
atque concessimus tibi praedictae Sitelciul et filiae
tuae Sitenni, venditionis huiusce vi, facultatem, ut
ipsam possideatis ad omnem vestrum usum, cum
potestate faciendi de ipsa quidquid volueritis, ven-
dendi, donandi, in dotem scribendi, et de ea omnia
perficiendi, quae veris dominis lex facere permittit,
utpote quae ius et dominium a nobis accepistis. Sunt
autem lines ipsius huiusmodi: ab oriente procedit

πάντα πεινῆν ἐξ αὐτῆς ἔσται ὁ νόμος τοῖς τελείοις δεσπόταις παράλειψαι ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν δεσποτίαν αὐτῆς παρ ἡμῶν ἤλιφῶτος· ὑπάρχει δὲ ὁ περιόρισμός αὐτῆς αὐτως. τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ φθάσει μέχρι τῆς στρατᾶς λμῶνος δι' οὗ καὶ ἡ ἰσόδοσ ἐξόδος αὐτῆς. καὶ ἐκ δύσεως τὸ ἀμπέλον τζήφινγης, καὶ ἐκ νότου τὸ ἀμπέλον ἰούδα θέπει. καὶ ἐκ νορρᾶς τὸ ἀμπέλον βασιλείου ράπτου. καὶ συνκλήμ. οἰκίουμεθα πρὸς ὑμᾶς ἐκ τούτου καὶ τὴν νομικὴν διέκδήκην ἀπὸ παντός προσώπου ξένου τε καὶ ἰδίου. ἔστις δὲ καὶ φανήσεται ἐκ τοῦ ἡμετέρου μέρους ἴδιος ἢ ἀδελφός ἢ τέκνον ἢ συγκαληρονόμος ὄχλησιν ἢ ἀγωγὴν ἐπιφερόμενος πρὸς ὑμᾶς ἕνεκα τούτου διόκῳμιν ζημιωθήτω εἰς τὸ δημόσιον νομισματὰ λς' καὶ ἡθ' οὕτω ἐρρώσθαι τὸ παρὸν ἔγγραφον. ὡς γραφὴν ἐπὶ τῆς εὐσεβεστάτης βασιλείας τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν δεσπότης γουλιέλμου μεγάλου ρηγός· ἐνώπιον τῶν κατωτέρως ὑπογραφέντων κριτῶν· χειρὶ καλοκύρου ταουλαρίου. μηνὶ ὀκτωβρίῳ τῆς ἰνδικτιῶνος ἰγ' τῷ σχογ' ἔτει ἐνώπιον μαρτυρων.

† χριστόδουλος υἱὸς φιλιππου μαρτυρῶν ὑπέγραψα ἰδιοχείρως ὡς τὸ ὕφος δειλοῦ † θεόδωρος εἰ καὶ ἀνάξιος ἱερεὺς τοῦ ἁγίου μάρτυρος πανταλεόντος μαρτυρῶν ὑπέγραψα † निकολαος υἱὸς λείοντος μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρὸν † κώνστας υἱὸς στεφάνου ρωμαίου μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρὸν † φιλιππος ὁ κουράτωρ μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρὸν † χριστόδουλος καὶ κριτῆς ὑπέγραψα ἰδιοχείρως :

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 52.)

usque ad viam portus, ubi suus ingressus et egressus extant; ab occidente vinea Tziphnis; a meridie vinea Iudae Thepet; atque a septentrione vinea Basilii Rapti, et clauditur. Promittimus vobis a praesenti tempore legitimam defensionem ab omni persona extranea et propinqua. Quicumque vero apparuerit ex nostra parte vel propinquus, vel frater, vel filius, vel coheres molestiam vel actionem huius rei causa vobis afferens; huic obstabimus, et ipse mulctabitur Fisco sex et triginta numismatis. Et sic deinceps firmum sit praesens instrumentum, quod scriptum est sub piissimo regno potentis et sancti nostri domini Gulielmi magni regis, in praesentia subscriptorum iudicum, manu Calocyri tabularii, mense octobri, iudictione XIII, anno 6673, coram testibus.

† Christodulus filius Philippi testis propria manu subscripsi, ut ex caractere patet. † Theodrus etsi indignus sacerdos sancti Martyris Pantaleonis testis subscripsi. † Nicolaus filius Leonis testis subscripsi venerabilem crucem. † Consta filius Stephani Romaei testis subscripsi venerabilem crucem. † Philippus Curator testis subscripsi venerabilem crucem. † Christodulus Iudex propria manu subscripsi.

CLXVII.

1165 — Mense Augusto 10 — Indict. XIII — Badulati.

Michael Camerlingus mandat famulis atque exactori'bus vectigali'um Badulati, ne qua molestia Eremitas de Nemore afficiant quoad colonos eorumdem.

† ἐπὶ δεῦκατὸν αὐγούστου μηνός τῆς ἰνδικτιῶνος ἰγ' διατρίβοντος καμοῦ μιχαήλ καπριλλίγγου εἰς τὸν βαδουλάτον, καὶ πρῶς ἡμᾶς παραγενάμενος ὅτι κυρὸς λανδρίνος μάλιστα τὸν ερημιτῶν του ἔρους, κατα τὸν δουλευτὸν βαδουλάτου. οὐ μικρὸν καταγούγγιζεν, ἔτιπὲρ ἐνόχλου αὐτῶν εἰς τοὺς παρίκους τῆς ἐκκλησίας οὗς ἐκράτησε καὶ ἐδέσποζεν χρόνους μζ'. καθότι

† Decimo die mensis augusti, indictionis XIII, degente me Michaele Camerlingo Badulati, cum ad nos accessisset dominus Landrinus magister Eremitarum de Nemore, contra famulos (plateae) Badulati vehementer questus est de molestia, quam ipsi asserunt quoad colonos ecclesiae, quos tenebat et possidebat septem et quadraginta abhinc annis, prout sigillum

καὶ το σιγίλλιον ἕπερ ἐδίκνουν ἐπι χείρας τῆς αφη-
ρώσεως αὐτῶν ἐδείλουν· ἕπερ ἐπίγρην καὶ ἀπέδωκε αὐ-
τοῖς γουλιέλμος καρβουναίλλος· ἐγγραφῶντα καὶ ἐν-
πύγραφον ὑπο ἀξίωλογων ἀνδρῶν· καὶ ἐν κερῶν ἀφί-
λων αὐτῶν τούτους οἱ κόμητες τῶν γαλαίων μοιλή-
του διὰ τὸ ποιεῖσε νικητὰς, ὡς ἔχωντες τὴν ἐσχὴν
τῶν πλώσιμων. καὶ τῆ χάριτι καὶ ἀντολή τοῦ ἀγίου
καὶ κραταιοῦ ρηγῶς, ἐδιεδίκησαν τούτους ἐνώπιον τῶν
μεγάλων κριτῶν καλαβρίας. ἐδίκνυο δὲ καὶ ἐγγράφον
τοπερ ἐκδιείκσαν αὐτοῖ συν τῷ σιγίλλίω, ἡμεῖς δὲ
αὐθις μεταπευσάμενοι, ἠγάγωμεν πάιταις τοῦς δου-
λευτὰς καὶ ἀπετητὰς τεῖς πλατείας βαδουλατου,
ἐνώπιον ἡμῶν· τοῦς ὄντας ἀπο τὸν κερὸν τοῦ κόμη-
τος ἰωσφρῆ καὶ τῆ κομητίσσης· τὸν τε γέροντα σφυ-
νάρων. καὶ γέβργιον παζούνον καὶ νικόλαον τοῦ παπᾶ
αρχαδίου καὶ γοτάριον γένεισον, τὸν ὄντα ἀπετιτῆν ἐἰς
τὸν κερὸν σικληγαίδας κομητίσσης· καὶ τούτους ἀκρι-
βῶς ἐρωτήσαντες ἀπαξ δις καὶ πωλλάκις, ἐκν ἐπίσταν-
τε ὅτι ἀπ αὐτῶν τεῖς ἀπέτιτῆν ἐἰς τὸν κερὸν τῆς κω-
μητίσσης ταῖλος ἐκ τοῦς τούτους ἀνδρωποῦς. οἱ δὲ
μία φῶνοι ἕπων· ὅτι οὔτε ἐἰς τὸν κερὸν τοῦ κόμητος
οὔτε ἐἰς τὸν κομητίσσης οὐ μνησκώμεθα ἀπετεῖσαι
ἀπ αὐτῶν τέλος· ἢ μετὶ μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν
εἶδωμεν γεγραμμένα ἐἰς τὴν πλατείαν κόμητοῦ ράου.
σὺνμαρτυροῦντες δὲ σχεδῶν παντὶς τοῦ λαοῦ τῆς χώ-
ρας ἔτι οὐδέπωτε κερὸν ἀπετεῖδῆσαν αὐτοῖ ἀνδρωποῖ
πάρα τὸν δουλευτῶν τοῦ κόμητος οὔτε τῆς κομητίσ-
σης· πρὸς ταῦτα ἐφέρον ἢ σὺνκαθεζόμενοι σὺν ἡμῶν
ἀρχωντες. ἵνα ἀπο τῶν δουλευτῶν τῶν ἐρημητῶν,
οἰωθῆ ἐἰς τὰ ἀγία εὐαγγέλια. ὅτι τοῦς τούτους
τῶν τε ἀνδρα λωνγέβαρδον συν τῶν δύον ἀδελφῶν
αὐτοῦ, καὶ ἰωαννη τὸν συγγενῆ αὐτοῦ καὶ τὸν παίδων
αὐτοῦ, καθότι καὶ το σιγίλλιον διαγορεύει· ἢ ἐκκλη-
σία ἐκράτει καὶ ἐδέσποσεν αὐτοῦς ἐἰς τὸν κερὸν τοῦ
κόμητος καὶ τεῖς κομητίσσης· καὶ ἔχην αὐτοῦς ἐἰς τὸ
διήγεαὶς ἕπερ καὶ γέγωνε· ἐλθόντος τοῦ ἀγίου εὐαγ-
γελίου ἄνωσε ο δουλευτῆς αὐτῶν ἀναστασιος υἱος τα-
βερνήτου· καὶ ἀποπαύσαμεν τοῦς δουλευτὰς μετῆτι
πλέων ζητεῖν ἢ ἐνωχλήν αὐτοῦς τοῦς ἐρημίτας ἐν ἰου-
δίπτωτέ τρωπω· ἐνδεν καὶ πρὸς ποῖστωσιν τῶν ἐπι-
χανώντων ἐπιεῖδη καὶ ἀπεδώδη αὐτοῖς τῷ παρον
δικαίωμα ἐνώπιον τὸν παρεβρεθέντων καὶ υπογραψάν-
των χρισήμων ἀνδρῶν μητι καὶ ἰνδικτιῶνι προγεγραμ-
μοῖς· τῷ ἔτους 673

† νικόλαος στρατηγὸς στόλου καὶ ἀγίας αἰκαθε-

donationis ipsorum ab eo exhibitum declarabat, quod
fecerat et dederat ipsis Gulielmus Carbonellus, scri-
ptum et subscriptum a viris fide dignis. Dudum
praedictos colonos ipsis (*Eremitis*) abstulerant Comi-
tes galearum Miletii, ut eos nautarum officio manci-
parent, et classis vires auferent; gratia vero et man-
dato sancti et potentis Regis hos sibi vindicarunt
(*praedicti monachi*) coram maioribus Calabriae Iudi-
cibus; et ostendit etiam (*memoratus Landrinus*) una
cum sigillo sententiam, quam in iudicio retulerant.
Nos autem rursus cum de tota re edocti essemus,
arcessivimus coram nobis omnes famulos, et vecti-
galium exactores plateae Badulati, qui a temporibus
usque Comitis Geofridi et Comitissae id muneris
exercebant, videlicet senem Sfinarum, et Georgium
Pazunum, et Nicolaum filium presbyteri Arcadii,
et notarium Genesisium, qui erat exactor temporibus
Sicelgaidae Comitissae. Et cum hos accurate inter-
rogavissemus semel, iterum ac saepius, num scirent
si quis eorum temporibus Comitissae vectigal ex
huiusmodi hominibus exegerit, una voce responde-
runt: Neque Comitissae, neque Comitissae temporibus
ex ipsis quodquam fuisse tributum exactum recor-
damur, sed tantum eorum nomina inscripta vidimus
in platea Comitissae Rhai; et insimul testabatur cun-
ctus fere populus eiusdem regionis nullo unquam
tempore famulos Comitissae vel Comitissae tributum ab
ipsis hominibus exegisse. Ad haec proceres, qui
nobis assidebant, statuerunt, ut famuli Eremitarum
iurarent ad sancta evangelia, ecclesiam temporibus
Comitissae et Comitissae iugiter habuisse et possidisse
hos homines, nempe Langobardum cum duobus suis
fratribus, et Ioannem eius consanguineum cum filio,
prout et sigillum declarat, quod et factum est. Cum
sanctum evangelium allatum esset, iuravit eorum
famulus Anastasius filius Tabernitae, et mandavimus,
ne famuli amplius quavis ratione actionem institue-
reat, vel molestiam afferrent praedictis Eremitis.
Unde ad legentium fidem factum et traditum est ipsis
praesens iudicatum coram probis hominibus qui in-
terfuerunt, et se subscripserunt, mese et indictione
supradictis, anno 6673.

† Nicolaus Strategus Styli et Sanctae Aecatheri-

ρίνης παρευρεθεῖς ἐπὶ τούτῳ μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὴν ἐμὴν μαρτυρίαν οἰκείᾳ χεὶρί

† Φίλιππος τῆς λάνδρας καὶ καβαλλάριος μαρτυρῶν ὑπέγραψα διὰ τοῦ σταυροῦ

† ἰωάννης μαιστῶρ καγκελλάριος ἀγίας εἰκατερίνης μαρτυρῶν ὑπεγράψα διὰ τοῦ σταυροῦ

† σίδερος κριτῆς βαδουλατοῦ μαρτυρῶν ὑπεγράψα διὰ τοῦ σταυροῦ

† ρωπέριτος πλασταρος μαρτυρ

† γενεσιος καβαλλάριος μαρτυρ

† λέων ρουσάκις καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν στρατηγὸς βαδουλατοῦ μαρτυρῶν ὑπέγραψα διὰ τοῦ σταυροῦ

† πρεσβύτερος θεοδοσιος καὶ πρωτοπαπὰ μαρτυρ

† παπας ἀρκαδιος φρικνολλης μαρτυρῶν

† निकολαος παζούντης μαρτυρῶν ὑπεγράψα

† ὁ καπριλλίγγος μίχαηλ

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 53.)

nae, qui huic sententiae interfui, testis subscripsi meum testimonium propria manu.

† Philippus de Landra Caballarius testis subscripsi per crucem.

† Ioannes Magister Cancellarius Sanctae Aecatharinae testis subscripsi per crucem.

† Siderus Iudex Badulati testis subscripsi per crucem.

† Rupertus Plastarus testis.

† Genesius Caballarius testis.

† Leo Rusacis hodiernus Strategus Badulati testis subscripsi per crucem.

† Theodosius presbyter et protopapa testis.

† Presbyter Arcadius Fricnolla testis.

† Nicolaus Pazunis testis subscripsi.

† Camerlingus Michael.

CLXVIII.

1165 — Indict. XIII — Cyr-Zosimi.

Ursus Synesiota donat monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo praedium positum in loco dicto S. Euplo.

† σύγιον χεῖρος κυρ οὔρσου ἐπωνυμία σινεσιώται.

† κλέγω οὔρσος ὁ πρόεγράμμενος ὁ τὸν τύπον τοῦ τιμῆου καὶ ζωόπιου ἐκείνῳ μου χεὶρί καθυπόγραψας· ἀφ' ἐμῶν τὸ χωραφίον μου τὸ ἔπερ ἐστὶν εἰς τὸν ἐπιλεγόμενον ἀγίον εὐπλου· εἰς τὴν ἀγίαν θεοτοκε τοῦ κυρ ζωσίμου καὶ εἰς τὸν προῦλον κυρ ἰωάννην βάρισάνου· ὑπερ ψυχικῆς μου σωτηρίας, καὶ τῶν ἐμῶν γυναικῶν· καὶ ἐστὶν δὲ σινδριώτης ἀπὸ ἀνάτωλῆς ἢ στρατα καὶ ὁ πρεσβύτερος ἰωάννης καὶ εἰς τὴν δύσει ὅπου σηγοῦν. τὸ ὁ ριάκητση με τὸ ὁ ριάκῃ μ' ἐγάλος. καὶ ἀπὸ ἀκτροῦ ὁ κυρ ἰωάννης τοῦ ἀργέντου. καὶ ἀπὸ μισοῦμβριά τὸ ὁ ριάκῃ τοῦ ἀγίου εὐπλου· καὶ ἀπο γὰρ τὴν σήμερον ἡμέραν καὶ ὠρὰ, ἀμύλωγω τοῦ ἐξουσιάζῃ αὐτῇ ἢ ἐκκλησια τεμῆματος αἰῶνος· εἰ δὲ τίς ἐμφείτῃ καὶ μέλλῃ κατάλιθυναί τε τιᾶντι ἀφ' ἐμῶν σιν, ἐστὼ κλιτιράμμενος παρα κυριῷ θεῷ πάντοκρῆτωρι. καὶ εἰς τὸ δέμωσιον νομισματῶν ε' καὶ ἡθ οὔτως στέργειν καὶ ἡμμενιν· στέρεα καὶ ἀπαρκαλλέυτον· παρρυσια τῶν ἀξιόπιστων μαρτυρῶν. γραφειν διὰ χεῖρος ἀρχιερεως ἰωάννου τοῦ κυρ ζωσίμου. εἶσι ε'σχολ'. ἰνδικτιωνι ιγ'.

† Signum manus Domini Ursi cognomento Synesiotaе.

† Ego suprascriptus Ursus, qui signum sanctae et vivificae crucis propria mea manu exaravi, offero meum territorium, situm in loco ubi dicitur S. Euplus, sanctae Deiparae de Cyr-Zosimo et priori domino Joanni Barisano pro salute animae meae meorumque parentum. Sunt autem eius fines huiusmodi: ad orientem est via et presbyter Ioannes; ad occidentem, ubi parvus rivus cum magno coniungitur; ad septentrionem dominus Ioannes de Argento; ad meridiem rivus S. Eupli. Declaro igitur a praesenti die et hora eandem terram esse in potestate ecclesiae usque ad finem saeculorum. Quod si quis surrexerit huiusmodi oblationem infracturus, maledictus sit a domino Deo omnipotente, et Fisco solvere teneatur solidos sex, et nihilominus rata, firma et immutabilis permaneat haec oblatio facta coram fide dignis testibus, et scripta manu archipresbyteri Ioannis de Cyr-Zosimo anno 6673, indictione XIII.

† ιωαννης του μοναχου μαρτυρ υπεγραφα † παπα κωνσταντινου σπανου μαρτυρ † ρικκαρδος νουκαρριτης μαρτυρ υπεγραφα.

† πετρος της καρας μαρτυρ † ιωαννης κηρλαριτας μαρτυρ.

† νικολαος βερβεκαρης μαρτυρ υπεγραφα.

† ρωκεριος της μοναστρας μαρτυρ υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 59.)

† Ioannes de Monacho testis subscripsi. † Presbyter Constantinus Spanus testis. † Riccardus Nucarrita testis subscripsi.

† Petrus de Cara testis. † Ioannes de Circlario testis.

† Nicolaus Berbecaris testis subscripsi.

† Rogerius de Monacha testis subscripsi.

CLXIX.

1166 — Mense Iulio — Indict. XIV.

Petrus Coratzi, eiusque frater Philippus et soror Ursa donant monasterio S. Georgii Martyris praedium situm in pertinentiis Episcopii.

† σιγνν χειρος πέτρος, υιός του απηχομένου λεωντος κωρατζη

† σίγνν χειρός Φιλιππου αδελφός αυτοῦ.

† σίγνν χειρός ούρας αδελφης αυτοῦ.

† Εν ονόματι του πατρος και του υιου και του αγίου πνευματος. ομοις οι προγραφεντες οι τα σίγνα του τιμιου και ζωπιου σταυρου, οικειαις ημων χειρσιν καθυπογραφαντες, τα δε υφος υπο του νοταριου προταξας, την παρουσαν ἔγγραφον και καθαραν ἀφιερωσιν. τιθεμεθα και ποιῶμεν, ἑκαστία ημων τῆ γνώμη και ἀντωπροερετω βουλῆ· εκτος βιας ἀνάγκης και παντός ἀπηγορευμενου τρόπου. εις σε ἠλῆαν εἴλαβεσθατεν καθηγουμενον. τῆς ἐσιωπάτης μονης του αγίου και ἀδληφώρου μαρτυρος γεωργίου, και προς πάντας τους μετα της σου τελευτήν μέλλοντας ἐστε καθηγουμένους, εν ταύτη τη ἀγιωτατη μονη του αγίου μαρτυρος γεωργίου, δι ἧς ἐν ἀλήθεια και ἰσθῆτιτι ὁμολογῶμεν, ἀπεντευθεν ἑίδι δευρίσασθαι και ἀφιέρωσασθαι κατα τελείαν ναμίην, και δεσποτίαν δικαίου χωραφιον, ἐν τη διάκρηται τῆς ἐπίσκωπης, ἐν τη τωποθεσίαν του γαμίλλου, συνόρῃ δὲ του τιοῦτου χωραφίου κατα μὲν ὀνατολᾶς, τὸ ριᾶκην τῆς περιόρισμίας του ἀρμιστιου, και κατα δυσιμας, μέλης κριτῆς, ἀπο δὲ ἀρκτου, ιωαννης σκουπαλλῆτης, ἐκ μεσημβριας δε νικολαος τζωκουλου, τούτω τιγαροῦν τὸ τραχῶς περιόρισθεν, δωρουμεν, και ἀφιερωνωμεν· εἰς την ρηθεισαν ἀγιώτατήν μονην του ἀδληφωρου μαρτυρος γεωργίου, οὐχ ὡς εἰπεῖ και ὡς ἔτυχεν. ἀλλὰ ὑπερ λύτρου και ἀφίσεως, και

† Signum manus Petri filii quondam Leonis Coratzi.

† Signum manus Philippi fratris eius.

† Signum manus Ursae eius sororis.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, nomina vero manu notarii, de propria nostra sententia et libera voluntate, sine vi, necessitate, et quovis vetito modo, praesentis purae oblationis instrumentum facimus et damus tibi Eliae piissimo praefecto sacratissimi monasterii sancti et invicti Martyris Georgii, omnibusque post tuum obitum eiusdem sanctissimi monasterii S. Martyris Georgii futuris praepositis: quo instrumento vere et recte declaramus amodo dare et offerre terram perfecto iure et dominio, quam habemus in pertinentiis Episcopii in loco ubi dicitur Gemellus; cuius fines sunt hi: ad orientem rivus confinii de Armetio; ad occidentem Melis Iudex; ad septentrionem Ioannes Scupallites; ad meridiem Nicolaus Tzoculus. Hanc igitur terram quatuor his terminis sanctissimo monasterio gloriosi Martyris Georgii, non temere, nec inconsulto, sed pro redemptione, remissione et salute animarum nostrarum, nostrorumque parentum, ut in vestris precibus et in sacris diptychis nostri commemorationem faciatis; ut a praesenti die sanctissima ecclesia potestatem habeat praedictam terram vendendi, itemque donandi, et

σωτηρίας, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ τῶν γωναιῶν ἡμῶν τοῦ εὐχῆσθαι καὶ μνημονεύεσθαι, ἡμᾶς, ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτυχοῖς, ἵνα ἀπο τοῦ παρόντος ἔχειτε, ἡ ἀγίωτατη ἐκκλησία το ρηθὲν χωραφίον πουλήν τε ἄσαυτος καὶ ἀφιέρωσαι, καὶ πάντα ποιῆν, ὅσα τοῖς εἰδίεις δεσποταῖς, παράκειλεύουσιν, ὡς τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν λαβῶν, μήτε κωλυόμενος, παρά τινος οὔτε παρ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ ἡ μὲν φανῆ τίς ποτὲ κερῶ τοῦ ἐπιζητῆν τὴν ἀγίωτατην ἐκκλησίαν ἐκ τοῦτον τό ρηθὲν χωραφίον, ἤσαστε ἡμᾶς καὶ διέδικαν αὐτῶ ἀπὸ παντός ἐναντιούμενου προσόπου, ἡ δὲ καὶ τουτο οὐ ποῖωμεν ἄλλα εἰς ἐπίστρωφιν τινᾶ χρυσώμεθα, πρότων μὲν ζημιούσθαι ἡμᾶς ὑπὲρ παραβασίας τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιου σταυροῦ νομισματά λς', ὑπωκῆσθαι δὲ καὶ τὸ ἀνάδημα τῶν τιῆ ἁγίων θεώφωρων πατερῶν, καὶ εἰδ οὐδως ἔστω στερῆ καὶ ἀπαρατάλευτος ἡ παρούσα καὶ παρ ἡμῶν γεναιμένη τέλειαν καὶ καθαρὰν ἀφιέρωσιν, διὰ τὸ οὕτως ἡμᾶς ἀρεσθῆναι.

γραφῆν διὰ χειροσ νικολαου νοταριου ὁ τοῦ κασίνου μπι Ἰουλιω ἰνδικτιωνι ἰδ' εἶτους ρχοδ'. ἰνδικτιωνος ἰδ' παρουσία μαρτυρων

† γίδως ἱερουργὸς μαρτυρ υπεγραψα διὰ τοῦ σταυροῦ.

† νικόλαος παξιμαδιος μαρτυρ υπέγραψα δια τοῦ σταυροῦ.

† ἰωαννης κουνιγγαρης μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυροῦ.

† ἰωαννης βινγγιάνιτης μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυροῦ.

† νικολαος κρητής ἐπίσκωπιων μαρτυρων υπεγραψα διὰ τοῦ σταυροῦ.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 60.)

omnia faciendi, quae propriis dominis iure permittuntur, sicut auctoritatem a nobis accepit, ne impedimentum habeat a quacumque persona, nec a nobis ipsis. Et si quo tempore apparens aliquis, de hac ipsa terra sanctissimam ecclesiam molestare voluerit, nos debeamus obstare, ipsamque defendere ab omni contraria persona. Quod si hoc facere nolumus, sed contravenire proponamus, primum quidem solvere debeamus propter praevaricationem venerandae et vivificae crucis solidos sex et triginta, et maledictionem habeamus a tercentis octo et decem sanctis divinis Patribus, ac deinde firmum et inconcussum permaneat praesentis purae et absolutae oblationis a nobis factae instrumentum, quia haec est nostra voluntas.

Scriptum manu Nicolai notarii de Casino mense julio, indictione XIV, anno 6674, coram testibus.

† Gidus sacerdos testis per crucem subscripsi.

† Nicolaus Paximadius testis per crucem subscripsi.

† Ioannes Cuningaris testis per crucem subscripsi.

† Ioannes Vigianita testis per crucem subscripsi.

† Nicolaus Iudex Episcopii testis per crucem subscripsi.

CLXX.

1166 — Mense Novembri — Indict. XV — Circlarii.

Tabulae dotales inter Sergium Villaritam et Argentiam Annae de Lando filiam.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατροσ καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματοσ παναγια θεοτοκε σὺν τῶ μονογενῆ σου υἱῶ καὶ θεῶ ἡμῶν ευτυχωσ βοηθεῖ ἡμῖν εἶσιν τα ὀφίλοντα δοθῆναι παρ ἡμοῦ νικητοῦ ὁ ἔστιν υἱοσ σεργιου βιλλαριται πρὸσ τὸν ἐκ θεου δωθεντα μη γαν-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Sanctissima Deipara simul cum unigenito Filio tuo et Deo nostro prospere nos adiuva. Haec sunt, quae ego Nicetas filius Sergii Villaritae dare debeo Argentiae legitimae filiae Annae de Lando, divinitus

βρῆ ὀνοματι ἀργεντία γνήσια θυγατρὴ ἀνῆς τοῦ λάν-
δου. τῷ ἐμῷ γνησίῳ υἱῳ ὀνοματι σέργιον νομιμος γυνη
ἐν πρώτοις δίδωμι τῇ ἐμῇ γυναικὶ δια τὸν ὑποβολὸν
αὐτῆς νομισμὰ ἐν. καὶ τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ τῇ μύραν αυ-
του καὶ τὰ ἔλθη του θεοῦ, λογω δὲ αὐτῆς θεωρε-
τροῦ το τέταρτον μέρος ὅπερ ἴην ἐχω καὶ μελλῶ
ὑποκτήσῃαι ἀχρι βίου ζωῆς μου.

† ἀντιπροικίον γενόμενον παρ ἐμοῦ ἀνῆς τοῦ λάν-
δου πρὸς τὸν ἐκ θεοῦ δωθέντα μοι γαυρον ὀνοματι
σεργιον, τῇ ἐμῇ γνήσια θυγατρὶ ὀνοματι ἀργεντία νο-
μιμον ἀνδρὰ ἐν πρώτοις δίδωμι τῷ ἐμῷ γαυρῷ δια
ταῖς φορεσίαις αὐτοῦ παντὴ λεινὸν πυχαῖς μ'. καὶ
φουσταῖνον α' ὅστις πυχαῖς ἰ', δίδωμι δὲ τῇ ἐ-
μῇ θυγατρὶ κρεβάτωστροῦσια γ' ἔχοντα ἀνφοτερὰ
σάγκους φρανκικούς γ' καὶ κοπερτία γ'. καὶ συνδο-
νία ε'. καὶ προκεφαλαῖον α'. καὶ βοηδίων. καὶ πε-
ριστέρας γ'. το (ἐν ἡμέρῳ) τα β'. ἀγρία καὶ στεγνα-
τον α' καὶ κρεμασταλίον α' καὶ τυγανῆ γ'. καὶ το
μέρος μου τοῦ ὀσπιτίου ἀπο τε ἀμπελιῶν χωραφίων
ἡμεροδενδρίων ἵνα ἐχῇ μου μέρος δίδω σὶ τα ἡμερο-
δενδρία, ἀνω το χωραφίον τοῦ κόλφου τῶν μυλων
τῆς τύμπης ὅπερ κρατεῖ ἐνεχυρῶν . . . μαλφίτανος
ἀς ἐξηγώρασεν αὐτὰ, ζ' δηνάρια, καὶ ἔχη αὐτὰ προ-
τήμη, καὶ τὰ ἐλεῆ τοῦ θεοῦ· γραφὴν δια χεῖρος ἐ-
μοῦ μιχαὴλ νοταρίου παρακλησὶ νικολαοῦ νοταρίου
καὶ ταουσαρίου ἄσπεος κηκλαρίου ἐν μηνὶ νοεμβρίῳ
ἰνδικτιῶνι ἰε' τοῦ ἐτους ς'χοσ'. παροντῶν ἀξιωπιστῶν
μαρτυρῶν.

- † ὀτος κραπαρῆς μαρτυρ ὑπεγραψα.
- † ἰωάννης πασχα μαρτυρ ὑπεγραψα.
- † ἀναστάσιος βίλλαριτης μαρτυρ ὑπεγραψα.
- † νικολαὸς μαιὸς μαρτυρ ὑπεγραψα.
- † ἰωάννης γραεκοῦ μαρτυρ ὑπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 61.)

mibi datae nurui, et legitimae uxori mei proprii
filii Sergii. In primis do praedictae meae nurui pro
incremento dotis eius numisma unum, et meo fi-
lio portionem suam, et Dei misericordiam. Ratione
autem donationis post nuptias do ei quartam par-
tem honorum, quae possideo, et quae possessurus
sum dum vixero.

† Tabulae dotales factae a me Anna de Lando,
et traditae Sergio meo genero divinitus mihi dato,
et legitimo viro Argentiae meae legitimae filiae. In
primis do meo genero pro indumentis ulnas telae li-
neae quadraginta, fustaneum unum decem ulnarum.
Do etiam meae filiae lectos tres, quorum singuli ha-
bent culcitas fimbriatas tres, stragula tria, lintea
sex, unum cervical, bovem, et tres columbas, unam
domesticam, et duas silvestres, patinam unam, unum
cremastalium, et unam sartaginem; et de aedibus
meam partem; et de vineis, agris, et arboribus
fructiferis meam partem, excepto territorio Colfi,
et molendino Tympae, quod pignori accepit Malfitanus,
liberatum pretio septem denariorum, et ipsum
retinet pro pecunia soluta; et Dei misericordiam.
Scriptum manu mea Michaelis notarii ad requisitionem
Nicolai notarii et tabularii civitatis Circlarii,
mense novembri, indictione XV, anno 6675, prae-
sentibus fide dignis testibus.

- † Odo Craparis testis subscripsi.
- † Ioannes Pascha testis subscripsi.
- † Anastasius Villarites testis subscripsi.
- † Nicolaus Maius testis subscripsi.
- † Ioannes Graecus testis subscripsi.

1167 — Mense Julio — Indict. XV — Rossani.

Ioannes archiepiscopus Rissanensis accipit a Hierotheo praeposito monasterii S. Ioannis de Calveto nonnulla ecclesiastica ornamenta, eumque remuneratur donatione quorundam bonorum.

† ἰωάννης ἐλάω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος πόλεως ρουσιάνων.

† Ἐπιθίπερ· ο σευασμιῶτατος. καὶ πανηριῶτατος κυρος ἱερῶθεος ὁ τῆς σεουσμίας μονίης καθηγοῦμενος· του σωτηρίου πατρος ἡμων ἰωαννου του καθηρίτου ἔειπεν προς τὴν ὑφ ἡμῶν καθολικὴν ἐκκλησίαν μετὰ τινων τῶν ἐν τῇ ριθίσῃ μονῇ ἐυλαῶν καὶ εὐλογημοτάτων μοναχων. τῆμῃν ἕς ὑπερἄλλαγει τὴν ἀγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἡμων ἀσθενότητα· φέρον μεθ' αὐτων· καὶ ἀφαγιζον ἐν τῷ ἀγίῳ ναῷ τῆς ἀχειροποιήτου· τα εἶρα καὶ θωμάσια καὶ πολύτμητα κόσμια· λέγω δὲ· τὸ ἐπιτραχιλίον· καὶ τὸ γονατιον· καὶ τα ὑπερμάνικα διάφορα χρυσόπαστα· καὶ δια μαργάρου σκεδιασμενα. ἔχοντα διαφόρους ἀγίας ἡκούας. ὑπερ δε τῆς τηράτης χάρητος· καὶ τῆμῃς εἰς ἐξέργου προς ἡμᾶς ἐπεδίξατο ἡρώτημεν καὶ ἡμεῖς ὁ προιστώς τῆς ἀγίας ἐκκλησίας διαφερόντων δικέων· προς τὴν του καθηρίτου σεουσμίαν μονὴν ἐπιδοῦνε· καὶ ἐπηχυρόσε· μηκρὸν τῇ προς ἑφέληται τῆς ριθίσῃς ἀγίας μονῆς. τῇ στυμουλῇ τινιν· του ὑφ ἡμων ἑναγίου κλήρου. ἐκδιδῶμεθα. προς τὴν ριθίσαν ἀγίαν μονῇ· το προἄστιον τῆς δράκουερας. καὶ το υραχίτατον ἐκὶ πορίτζιον· κατὰ ἐπεκράτι αὐτὰ τὸ προστιν. ἡ ἀγία καθολικὴ ἐκκλησία. ἡμῶς καὶ τοι μίλον. τοῦ φηληκῆα· τὸν ἰντα τῆς τον κυλάδον ποταμου τριέντου. ἡμῶς καὶ τα χωραφίτζηα· του παλεωχωρίου. τα πλησίον τῶν ἀμπελίαν. τῆς ριθίσῃς του καθηρίτου μονῆς. τὰυτα ἅπαντα τὰ ρηθέντα· καὶ καλὸς ἐκτεθέντα. καὶ ἐπηδοθέντα παρ ἡμῖν. προς τὴν ριθίσαν καὶ σεουσμίαν του καθηρίτου μονῆν. μὴ ἐξύνε δὲ με· μητέ τῆα των μετ' ἡμῶν μελλόντων διαδυωσαι· τον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς θρόνον· ἀφελείν ἀπὸ τῆς ριθίσῃς τοῦ καθηρίτου μονῆν· ἐκ των καλῶς· καὶ εὐνομάνως παρ ἡμῖν προς αὐτὴν ἐκδοθέντων τουρνοῦν· ἡ δὲ τῆς φανῆ ἐναντηοῦμενος ἐν τούτοις τῇ διαπρέξιςται· ὑποκίστο αὐτον καὶ ἡγε κεκατηραμένον παρα κυρίου θεου παντοκράτορος· των τί· καὶ ἡ ἀγιων θεοφορων πατρων σχί δε καὶ τὴν ἀρὰν ἰουδα τοῦ προδωτου σχηρ δε καὶ τον οσιον

† Ioannes divina misericordia archiepiscopus civitatis Rossani.

Cum venerabilissimus et omnino sacrosanctus dominus Hierotheus, praepositus colendi monasterii servatoris patris nostri Ioannis de Calveto, venisset ad catholicam ecclesiam nobis concreditam cum quibusdam piis et honestissimis monachis dicti monasterii, ut succurreret permutationis nomine sanctae catholicae ecclesiae, et egestati nostrae, secum attulit et dicavit sancto templo Deiparae non humanitus factae sacra et mirifica pretiosaque ornamenta, id est stolam, mappulam et manipulos varios auro pictos et margaritis decoratos, habentes diversas sanctas imagines. Hoc vero pro munere et honore, quo reapse nos prosecutus est, censuimus. et nos praepositus sanctae ecclesiae ex diversis iuribus (*nostris*) tradere et confirmare venerabili monasterio de Calveto exiguum quidquam praedicto sancto monasterio profuturum. Consilio igitur nostri pientissimi cleri, damus dicto sancto monasterio praedium suburbanum Dracunerae, et parvulum hortum ibidem positum, ut ea possedit antea sancta catholica ecclesia; item molendinum Feliciae, positum in valle fluminis Trienti; similiter et praediola Paleochori, prope vineas praedicti monasterii de Calveto. Haec omnia superscripta probe donata et tradita sunt a nobis dicto venerabili monasterio de Calveto, nec liceat mihi, neque cuiquam eorum, qui post me in archiepiscopali solio consecrabuntur, auferre vel abiudicare a praedicto monasterio de Calveto (*aliquid*) ex iis, quae recte et benevole nos eidem donavimus. Si quis vero his in aliqua re adversabitur, subiaceat maledictioni domini Dei omnipotentis, et tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum,

ιωαννην του καλυυιτου την αντιμαχόμενον εν τη ημερα τῆς κρίσεως· Ἐπη τούτω γάρ· και τό παραποδοτηκον· και ανταλλακτηκον χαρτῶν· προς τον ριθειτα πανευλαυστατον καθηγουμενω κυρον ἱερόθεοι· και προς τους ὑπ αυτω· ευλαυστατους μοναχους· και προς την ριθεισαν σενασμιαν μονην· πεπεικουμεν· προς δε περισσωτεραν πιστοσιν και ασφαλην αναθεν μιν τούτω ἰδιωχειρος υπεγραφα· καταθεν δε· την διαμολυδου συνιδει ουλλη εσφραγισα εγραφη χειρι ιωαννου ευτελους ιερευς ευδομαριου και υπομνηματογραφου Ἐπη της ευσευς υσιλίας γουλιαμου του φηλοχριστου υμων δεσπότη και αγιου ριγος· μηνι ιουλιω ἰνδικτιωνι ιε' ετους ρχος· παρουσια των και υπογραφευτων εν αυτω· αξηρολογων ιερευς τε και κληρικων.

† κωνσταντινος ευτελης διακονος μαρτυρων υπεγραφα † μιχαηλ ο ευτελης πρεσβύτερος και σκευοφύλαξ υπεγραφα † νικόλαος ο ευτελης πρεσβυτερος και εκκλησιαρχης μαρτυρ υπεγραφα † θεόδωρος ευτελης πρεσυτερος και κατιχηστης ο μαννας υπεγραφα † ιωαννης ο ευτελης πρεσυτερος και ευδομαριος υπεγραφα † ἰωάννης ευτελης πρεσβυτερος ευδομαριος και υπομνηματογράφος τοῖς προγραφεσι υπεγραφα † μιχαηλ ο ευτελης διάκονος και κωνστρίσιος τῆς μεγάλης και καθολικης εκκλησιας ο μαλειος υπεγραφα † σιμειον ο ευτελης πρεσυτερος ο λεύπαρδου υπεγραφα † ιωαννης ο ευτελης πρεσυτερος και ταβουλαριος αρλειτας υπεγραφα † γρηγοριος ευτελης πρεσυτερος και κληρικὸς ο μωσατος υπεγραφα † ιωαννης ευτελης πρεσυτερος, και κληρικὸς καρδολος υπεγραφα † ιωαννης ευτελης πρεσυτερος και ευδομαριος ο κουνουτης υπεγραφα † ιωαννης ο ευτελης πρεσβυτερος και ευδομαριος υπεγραφα † μικρος ευτελης διακονος και δευτερευων υπεγραφα † βασιλειος ο ευτελης πρεσυτερος και ευδομαριος μανδακας υπεγραφα † νικόλαος ο ευτελης πρεσυτερος και κληρικὸς ο μελήτης υπεγραφα † ἀδάμ ο ευτελης πρεσυτερος και ευδομαριος υπεγραφα τον τίμιον σταυρον † γρηγωριος ο ευτελης πρεσυτερος και ευδομαριος ο ἱερόμυμων υπεγραφα † νικόλαος ο ευτελης πρεσβυτερος και κληρικὸς ο αρχουδακος υπεγραφα † λέων ο ευτελης διακονος αλανατης υπεγραφα † rostus gracianus † ιωαννης κληρικος και υπομνησκος πρωτοπαπκ υπεγραφα †

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 51.)

habeat etiam execrationem Iudae proditoris, et adversarium nanciscatur in die iudicii sanctum Ioannem de Calveto. Qua de re fecimus hanc traditionis et permutationis chartulam dicto piissimo praeposito domino Hierotheo, eiusque religiosissimis monachis, et dicto venerabili monasterio. Ad maiorem porro fidem et securitatem superius propria manu hoc signavimus, inferius autem consueta plumbea bulla munivimus. Scriptum manu Ioannis humilis sacerdotis hebdomadarii et actuarii, sub pio regno Gulielmi religiosi nostri domini et sancti Regis, mense iulio, indictione XV, anno 6675, coram probis sacerdotibus et clericis in hac chartula subscriptis.

† Constantinus humilis diaconus testis subscripsi. † Michael humilis presbyter et scevophylax subscripsi. † Nicolaus humilis presbyter et ecclesiarcha testis subscripsi. † Theodorus humilis presbyter et catechista de Manna subscripsi. † Ioannes humilis presbyter et hebdomadarius subscripsi. † Ioannes humilis presbyter hebdomadarius et actuarius supradictis subscripsi. † Michael humilis diaconus et castrensis magnae et catholicae ecclesiae cognomento Maleinus subscripsi. † Simeon humilis presbyter filius Leopardi subscripsi. † Ioannes humilis presbyter et tabularius Arlites subscripsi. † Gregorius humilis presbyter et clericus Mosatus subscripsi. † Ioannes humilis presbyter et clericus Bardolus subscripsi. † Ioannes humilis presbyter et hebdomadarius Cunutes subscripsi. † Ioannes humilis presbyter et hebdomadarius subscripsi. † Micrus humilis diaconus et secundicerius subscripsi. † Basilius humilis presbyter et hebdomadarius Mandaces subscripsi. † Nicolaus humilis presbyter et clericus Melites subscripsi. † Adamus humilis presbyter et hebdomadarius subscripsi honorabilem crucem. † Gregorius humilis presbyter et hebdomadarius hieromnemon subscripsi. † Nicolaus humilis presbyter et clericus Archudacus subscripsi. † Leo humilis diaconus Alamnates subscripsi. † Ioannes clericus et monitor protopapae subscripsi.

1168 — Mense Iulio — Indict. I.

Leo filius Eliae, et Elia eius filius donant monasterio SS. Deiparae de Pertusia praedium et vineam incultam posita ad S. Mariam de Groffulo.

† σήγνον χειρὸς λέοντος ὁ υἱὸς ἡλίας. † σήγνον
χειρὸς ἡλίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

† Εν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου πνεύματος, ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω πρόγεγραμμενοι
τὸν σήγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν σταυρὸν ποι-
ξαντις οἰκία ἡμῶν γνῶμη, Φαινῶμεθα καὶ πρόσενέγ-
καμεν εἰς τὴν μηνὴ τῆς
ὑπεραγίας Θεοτοκου τῆς περτούσας, ἐν (χωράφιον καὶ
ἀμπέλιον) ἔρημον ἄπερ καὶ ἔχουμεν γραπτὸν, ἐν προίξ,
εἰς τὸν τόπωνκωθεσίαν τῆς ἀγίας Θεοτοκου τοῦ γρόφ-
Φουλου ἐγγὺς τοῦ χωραφίου του νικολαου δάλφιου.
ἔστιν δὲ τὰ συνόρια τοῦ αὐτοῦ χωραφίου ἀπο μέρους
ἀνατολικὸν καὶ δυσμᾶς καὶ μεσημβρίας συνορῆ χωρα-
φίου τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου τῆς ἀγίας Θεοτοκου τῆς
περτούσας. καὶ ἀπὸ ἀρκτρος χωραφίου τοῦ ἰωαννου
ὁ υἱὸς πετρος δὲ δωνάτου. ἡμεῖς, δε οἱ ἀνωτέρω προ-
γεγραμμενοι. ἐποιήσαμεν τὴν παρούσαν γραφῆν. εἰς τὸ
μοναστήριον διότι ἐγενώμητ μοναχος εἰς τὸ αὐτὸ μο-
ναστήριον. ἵνα ἐχέτω ἐξουσίαν τὸ χωραφίον καὶ τὸ
ἔρημον ἀμπέλιον. τοῦ ποιεῖν ἕσα βουλεται. καὶ τὸ
ἔρημον ἀμπέλιον. κῆτε εἰς τὸ τοπωνκωθεσίαν· εἰς
τὰ ἔρημα ἀμπέλια, ἔπερ. εἰσαν πωτὲ τοῦ ἰωαννου
τοῦ γρόφΦουλου, εἰσιν δὲ τὰ συνόρια. ἀπὸ μέρος ἀνα-
τολικόν, οἱ τοῦ γρόφΦουλη· καὶ ἀπὸ δυσμων, οἱ αὐ-
τοῖ τοῦ γρόφΦουλη· καὶ ἀπο ἀρκτρος· χωράφη τοῦ
αὐτοῦ γρόφΦουλοῖ καὶ ἀπὸ μεσημβρίας, χωραφίον τοῦ
μοναστηρίου. Ἐὰν δὲ φανῆ ποτὲ καιρῶ τίς ἀνδρω-
πος. ζητόντα ἢ μάχας ποιῶν, ἐπάνω τοῦ μοναστη-
ρίου. ἐημιωδήτω εἰς τὸ μοναστήριον. εἰς το δηπλα-
σιον. τὸ χωραφίον. καὶ τὸ ἔρημον ἀμπέλιον. καὶ ἡ
μηνὴ ἐχέτω τὸ χωραφίον. καὶ τὸ ἔρημον ἀμπέλιον
στειρῶς. καὶ εἰς τὸ δημοσιον νομισματα λς'. Ἐγραφη
τὸ παρὶν ἐγγραφον δια χειρὸς βασιλείου· νοταρίου ὁ
υἱὸς κάμυτος. ἐν ἔτει 580ς Ἰνδικτιωνι α'. μηνὶ ἰου-
λίω. Ἐνώπιον καλῶν καὶ αξιοπιστων μαρτυρων †
νικολαος κρητης ὁ υἱὸς βιτάλης κρητης μαρτυρ † ἰδιο-
χειρως υπεγραφα τον σταυρὸν † λέων κρητης ὁ υἱὸς
ἰωαννου τῆς ὑπτιμας μαρτυρ ἰδιόχειρῶς υπεγραφα τὸν
σταυρὸν. μαρτυρ † ἰωαννης ὁ υἱὸς βιτάλης κρητης·

† Signum manus Leonis filii Eliae. † Signum ma-
nus Eliae eius filii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Nos suprascripti, qui signum venerandae et vivificae
crucis exaravimus, de propria nostra voluntate de-
claramus offerre monaste-
rio SS. Deiparae de Pertusia territorium et vineam
incultam, quae dotalia accepimus, sita ad S. Ma-
riam de Groffulo iuxta territorium Nicolai Dalfii.
Sunt vero eiusdem territorii fines: ad orientem,
occidentem et meridiem praedium ipsius monaste-
rii S. Deiparae de Pertusia, ad septentrionem ter-
ritorium Ioannis filii Petri de Donato. Nos autem
suprascripti confecimus monasterio praesens instru-
mentum, quoniam monasticam vestem induimus in
eodem monasterio, ut habeat potestatem faciendi
quicquid voluerit de eodem territorio et vinea in-
cultae. Ipsa vero vinea inculta sita est in loco (ubi
dicitur) Vineae incultae, quae erant quondam Ioan-
nis Groffuli. Sunt autem fines: ad orientem filii
Groffuli; ad occidentem ipsi filii Groffuli; ad septen-
trionem territorium eiusdem Groffuli; ad meridiem
territorium monasterii. Quod si procedente tempore
quisquam praesumpserit litem aut molestiam inferre
monasterio, poenae nomine solvat eidem duplum
pretium tum pro territorio, tum pro vinea inculta,
et monasterium firme retineat ipsum territorium et
vineam incultam, et publico aerario solidos sex et
triginta (solvat). Scripta est praesens chartula manu
Basillii notarii filii Comitum anno 6676, indictione I,
mense iulio, coram probis et fide dignis testibus.
† Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis propria
manu crucem subscripsi. † Leo Iudex filius Ioan-
nis de Optima testis propria manu crucem subscri-

μαρτυρ ιδιόχειρως υπεγραψα τὸν σταυρὸν μαρτυρ † σατριάδος ὁ υἱος νικήτας τοῦ πρόξιμου. Ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ εὐλαβεστατου αυθεντου ἡμῶν ριξ̄ γουλιέλμου ὁ υἱος τοῦ ριγος γουλιελμου· καὶ στρατιγὸς ὁ λέττας ατταβιάδος ὁ υἱος νικολαου βιτζιούσος καὶ δεσκάμης πέτρος γίτζος.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 62.)

psi. Testis † Ioannes filius Vitalis Iudicis propria manu crucem subscripsi. Testis † Satrianus filius Nicetae de Proximo. Temporibus piissimi domini nostri regis Gulielmi filii regis Gulielmi, et Strategi Olettae Octaviani filii Nicolai Vitziusi et Vicecomitis Petri Gitzi.

CLXXIII.

1168 — Indict. I.

Petrus Rapicellus vendit Arcadio Mesito vineam positam in agro S. Leontii tarenis aureis quinque et triginta.

† σήνον χειρὸς κυρου πέτρου υἱοῦ χρυσοιωαννου ραπηκέλλου· κατὰ πέτρος ὁ αντερω προγραφῆς, ὁ τὸ σήνον του τιμίου καὶ ζωόποιου σταυροῦ τῆ οἰκῆ μου καδύπογράφας χειρῖ, ἐκουσία μου τῆ γνώμη καὶ οἰκῆα πρωέρση· καὶ οὐκ εκ τινος τὸ παράπαν χλαύης εἰ ραδιουργίας, ἢ τῆς ἱας αὐν περιστάσεως· ἢ ὡσα εν τοῖς νόμοις ἦσιν ἀπήγορευμένα. ἀλλὰ μάλλον σὺν προδικαία πάσει καὶ ὀλοφύχω προδέσει δι ἧς ὁμολογῶ πιπρακέει με προς σὲ ἀρκάδιον μεσίτον, τὸ ἀμπέλον τὸ ἀπερ ἔχω εἰς τὴν χῶραν τοῦ αγιου λεωντίου, ὅπερ ὁ σκολάριος ἔκατεφύτευσεν ἐπὶ εἰμυσιθιτιος τὸ μέρος τὸ ἐπίλανχανοντα μοι. εἰς χρυσοῦν τυρια λῆ. ἀτῆνα λαυὼν αὐτὰ ἀπὸ χειρῶν σου εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας. ἐπιδέδωκά σοι τὸ ρηθὲν ἀμπέλον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοῦς ἐξεῖς ἀπαντας χρονους μέχρι τερμάτων αἰῶνων. σοὶ τε καὶ εἰς τοῦς σοῦς διάδοχους ἀπαντα ποιῆν ἐν αὐτω τα δωκοῦντα σοι. πουλεῖν χαρίζειν ανταλλάττειν καὶ ἐν προῖξην τῶν ἰδίων σου. κατὰγράφην τέκνων. καὶ ὡσα οἱ θεῖοι νόμοι τῶν ἀγίων βασιλέων τοις οἰκῆοις δισποταις παρεκελεύσαντο. ως τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἐμου ἡλσιφὸς καὶ ἡ μὲν ποτὲ καιρῶ εἰ χρωῶν φαῆ τίς κοινησιν ζήτησιν εἰ ἀγγγῆν ποιήσῃτο, ἵνα ἴσταμε καὶ διεκδικῶ σοι αὐτω ἐκ παντός πρωςόπου. ἰ δὲ καὶ οὐ διεκδικῶ καὶ δεφειδεῖσω σοι αὐτῶ, ἀλλὰ μάλλον προς επαναστροφῆν πηραδῶ ἐλθῆν ἵνα μὴ εἰσακούωμι· καὶ ἵνα ζημιόμαι υπερ παραβάσεως του τιμίου σταυροῦ νομισματα λῆ. καὶ σοὶ τὸ ἀγορακωτι τὸ τίμημα δυπλοῦν, καὶ ἡδ ουτω στέργειν καὶ ἐμέειν τὴν παρ ἐμου σοι γεναμένην καθαραν καὶ πληροστατην πράσιν· μάλλον καὶ ἵνα τειλλη ἐξ αὐτου τέλος κατ-

† Signum manus domini Petri filii Chrysoioannis Rapicelli. Ego suprascriptus Petrus, qui signum venerabilis et vivificae crucis mea propria manu subscripsi, voluntario meo consilio et propria electione, ac sine aliqua prorsus fraude, vel malitia, vel quacumque circumventione, vel quovis a legibus vetito modo, sed potius cum omni alacritate et totius animi proposito declaro praesenti (*chartula*) me vendidisse tibi Arcadio Mesito vineam, quam habeo in agro S. Leontii, quamque Scolarius in emphyteusim promedietate habuit, partem nempe, quae mihi obvenit, pro tarenis aureis quinque et triginta; quibus acceptis a tuis in meas manus, dedi tibi dictam vineam ab hodierna die et in omne futurum tempus usque ad finem seculorum. (*Do etiam facultatem*) tibi et tuis successoribus omnia peragendi in ipsa (*vinea*), quae tibi videantur, vendendi, donandi, permutandi et in dotem constituendi tuis filiis, et omnia faciendi, quae divinae leges sanctorum Regum propriis dominis permittunt, utpote qui auctoritatem et potestatem a me accepisti. Et si qua occasione vel tempore quis litem, quaestionem aut actionem intenderit, tenear obstare teque defendere ab omni persona; nisi vero tuear vel defendam, sed potius consilium mutare praesumam, ne exaudiar, et solvam propter violationem venerandae crucis numismata sex et triginta, ac tibi emptori duplum pretium. Et sic firma atque inconcussa deinceps maneat praesens pura et

ενιαύτων εἰς τὸν ἅγιον λεόντιον τὰριον ἐν ἔγραφῃ ἐπί-
 τούς ρυχοὺς ἰνδικτιωνος ἀ' εὐοπιον μαρτυρων: † νι-
 κητης πρεσυτηρος μαρτυρ υπεγραφα † καλοκυρος
 Φρανκοπετρος μαρτυρ υπεγραφα † ανδρεας υιος πρε-
 συτερου νικηφορου μαρτυρ υπεγραφα † παπα νικο-
 λαος υιος θεοδωρου γαληροτου μαρτυρ υπεγραφα †
 αλεξανδρος στρατηγος μαρτυρ υπεγραφα και εστρεξα
 και εκυρωσα τὸ παρον χαρτίον: γραφὲν χειρὶ πετρου
 πρεσβυτερου καρναμλλου † ego renaldus canonicus
 hoc confirmo.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 55.)

plenissima venditio a me tibi facta. Insuper solvas
 quotannis S. Leontio tributum tarenii unius. Scriptum
 est anno 6676, indictione I, in praesentia testium.
 † Nicetas presbyter testis subscripsi. † Calocyros
 Francopetrus testis subscripsi. † Andreas filius pre-
 sbyteri Nicephori testis subscripsi. † Presbyter Ni-
 colaus filius Theodori Galioti testis subscripsi. †
 Alexander Strategus testis subscripsi et confirmavi
 ac roboravi praesens instrumentum scriptum manu
 Petri presbyteri Caramalli.

CLXXIV.

1169 — Mense Novembri 20 — Indict. III.

Rupertus Cafirus vendit Petro de Bibulo praedium positum ad rivum Canterri pretio unius vaccae.

† σήγγον χειρὸς ροπέριου ὁ υἱος νικολαου κάφιρος
 Ἐν οἰοματι τοῦ πατρος, και τοῦ υἱοῦ, και τοῦ
 αγίου πνεύματος. ἐγὼ ὁ ανωτερω πρόγεγραμμενος, τὸν
 σήγγον τοῦ τιμίου και ζωοποιῶν σταυρόν ποίξας, ἰδίᾳ
 μου βουλη φαίνωμαι πρόσχωντα εἰς σὲ πέτρον, ὁ
 υἱος ιωαννου δε βιβουλου χωραφιον ὕπερ ἔχω ἀγω-
 ραστὸν εἰς τὸ τύπον πωθεσίαν τοῦ ρυακίου τοῦ κά-
 τερρη μετὰ ἕμεροδειδρίων, και ἀγρίων, διὰ ἐν. ἀγε-
 λάδα εἰσιν δὲ τὰ συνόρια τοῦ χωραφιου ἀπο μέρος
 ἀνατολικὴν συντορῆ, ὁ ρύακης τοῦ γιανέλλου. και ἀπὸ
 δυσμᾶς χωραφιον τοῦ αὐτοῦ πέτρου δὲ βιβουλου ὁ
 ἀγωραστής. και χωραφιον τοῦ ιωαννου ὁ υἱος πέτρου
 τοῦ δωνάτου, και ἀπὸ ἀρκτρος, χωραφιον τοῦ βίτα
 ὁ υἱος ροπεριου πέδε Φερράτου. και ἀπὸ μεσυμβρίας
 χωραφιον, τοῦ κιστόλιου ὁ υἱος πρεσβυτερου νικὼλα
 τῆς κώρτης. ἐγὼ ὁ ανωτερω πρόγεγραμμενος, μετὰ
 τὸ ἀπολαβεῖν τὴν ἀγελάδα, ἐποίησα εἰς τὸν ἀγωρα-
 στήν. τὴν παραύσαν γραφὴν ἐκ χειρὸς τοῦ νοταριου
 ἵνα εχέτω ἐξουσίαν τὸ χωραφιον και τὰ δειδρα που-
 λιν. χαρίζειν. ἀνταλλαττειν. και ποιεῖν ἕσα βουλε-
 ται. και ἐὰν Φανῆ ποτὲ καιρῶ, ἢ ἐγὼ, ἢ ἄλλος τίς,
 ἄνθρωπος, ζητοντα ἢ μάχας ποιῶν, περὶ τοῦ χωρα-
 φιου, ἢ ἐκ τῶν δειδρων. ζημιόδηττω εἰς τον ἀγωρα-
 στήν. εἰς τὸ διπλασιον, και εἰς τὸν δημοσιον νομισματα
 λς'. και ἡ πρόσσις μενετω στεριως. ἔγραφη τὸ παρὸν
 ἔγραφον, διὰ χειρὸς βασιλειου νοταριου ὁ υἱος κίμμη-

† Signum manus Ruperti filii Nicolai Cafiri.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego
 suprascriptus, qui signum venerandae et vivificae cru-
 cis exaravi, declaro propria mea voluntate vendere
 tibi Petro filio Ioannis de Bibulo territorium, quod
 ex instrumento emptionis possideo iuxta rivum Can-
 terri, cum arboribus fructiferis et silvestribus, pro
 vacca una. Fines autem eiusdem territorii sunt: ad
 orientem rivus Giannelli; ad occidentem territorium
 eiusdem Petri de Bibulo emptoris, et territorium
 Ioannis filii Petri de Donato; ad septentrionem ter-
 ritorium Viti filii Ruperti Pedeferrati; ad meridiem
 territorium Castolii filii presbyteri Nicolai de Curte.
 Ego suprascriptus, cum vaccam accepissem, feci tibi
 emptori praesens instrumentum manu notarii, ut
 habeas potestatem vendendi praedictum territorium
 cum arboribus, donandi, permutandi et faciendi
 quodcumque volueris. Et si quis unquam apparue-
 rit, sive ego ipse, sive quaecumque alia persona,
 litem aut molestiam de praedicto territorio et ar-
 boribus tibi inferre volens, solvat emptori poenae
 nomine duplum pretii, et Fisco solidos sex et tri-
 ginta; et nihi!ominus firma remaneat venditio. Prae-
 sens instrumentum scriptum est manu Basilii nc-

τος. ἐν ἐτῇ ςχοή. ἰνδικτιωνί γ' μηνί νομβριω κ'. ἐνώπιον καλῶν καὶ ἀξιοπίστων μαρτυρῶν. νικολαὸς κρητῆς ὁ υἱὸς βιταλι κρητῆς μαρτυρ. † ἰδιοχειρῶς ὑπεγράφη τὸν σταυρὸν.

tarii filii Comitis, anno 6678, indictione III, mense novembri, die XX, coram probis et fide dignis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 63.)

CLXXV.

1170 — Mense Maio — Indict. III — Rhegii.

Rogerus archiepiscopus Rhegii tradit sub annuo censu tarenorum duorum Rogerio Alexandri fratri nonnullas vineas.

† σιγγίλλιον γεναμενον παρ ἐμῶ ρωγέρῳ ἀρχιεπισκῶ τῆς μητροπολεως ριγίου. ὅτι τὸν μακίον μῆνα τῆς ἰνδικτιωνος γ' ἡλθεσ σὺ ρωγέριος ὁ ἀδελφος ἀλεξάντρου καὶ ἔτηρας μοι τοῦ δῶνε συ ἡς τέλος τὰ ἀμπέλια ὡσα ἐπικράτησαν ὅτε γριγοριος ὁ κανπλήτῶνες, καὶ ὁ ἀδελφος αὐτοῦ καὶ ἦνα δίδις τέλος τὸν καθένιαυτὸν ταρίων β'. καθάτι καὶ ἐπέδιδον ἐκήρη ἢ κανπλήτῶνες καὶ ἔστερξα αὐτοῦ. καὶ ἐπέδωκα αὐτὰ τὰ ἀμπέλια μετὰ τὸν δένδρον τὸν ἐκήσε εἰς τὸν προγραφὲν τέλος εἰς σὲ τὸν ρογέριον τοῦ ἔχιν σε ἀπὸ τῶν νῦν αὐτὰ εἰς τὴν ἰδίαν σου ἐξουσίαν καὶ κυριότητα ἐπὶ τέκνα τέκνων σου ὡς τοῦ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἐμῶν ἡληφός. καὶ εἰ μὲν φανὶ τίς ποτὲ καιρῶ ζητῶν ἢ ἐγκαλῶν ἡπὲρ ἀνατρειπῆς τούτου παροντος σιγγίλλου ἦνα δίδι εἰς τὴν ἀντίληψην τῆς κορτῆς ριγατους μ' καὶ τῆδ αὐτως ἐχι τὸ ἀναθεμα τῶν ἁγίων θεόφορων πατρῶν. καὶ ἡ μέρῆς αὐτοῦ μετὰ ἰσκαριωτου ἐγραφή μῆνη καὶ ἰνδικτιωνί τοῖς προγραφείσι ετους ςχοή ἐν παρουσία μαρτυρῶν † ἐτελῆς πρεσβυτερος μαρτυρ ὑπεγράφη † γρηγοριος μαρτυρ ὑπεγράφη † βαρθωλαμῆος φρανκος μαρτυρ ὑπεγράφη † θεοδωρος πρεσβυτερος μαρτυρ ὑπεγράφη † σιμηῶν μαρτυρ ὑπεγράφη † νικολαὸς μεσιτάνος μαρτυρ ὑπεγράφη † ριγκάρδος μαρτυρ ὑπεγράφη † κωνστας καλογεροπολλος μαρτυρ ὑπεγράφη † χριστόφορος μαρτυρ ὑπεγράφη † Ego Michael regie cappelle canonicus hoc confirmo † Ego Renaldus regie cappelle canonicus hoc scriptum confirmo † ὁ γεώργιος ἔγραφα, καὶ ὑπεγράφη.

† Sigillum factum a me Rogerio archiepiscopo selis metropolitanae Rhegii. Mense maio, indictione III, venisti tu Rogerius frater Alexandri, et petiisti a me, ut darem tibi sub censu vineas, quas tenebant Gregorius Camplitonis et frater ipsius, eo pacto, ut solveres pro censu quotannis tarenos duos, sicut et solverant illi Camplitones. Ego vero annuens, tradidi ad praedictum censum ipsas vineas cum arboribus inibi extantibus tibi Rogerio, ut habeas tu iam nunc ipsas in propria tua potestate ac dominio de filiis in filios tuos, quippe qui ius et facultatem a nobis accepisti. Et si quis apparuerit aliquo tempore quaestionem aut iudicium illaturus ad subvertendum hoc praesens sigillum, solvat regales quadraginta a Curia percipiendos, et insuper habeat anathema sanctorum divinorumque Patrum, et pars ipsius sit cum Iscariota Scriptum mense et indictione antedictis, anno 6678, coram testibus. † humilis presbyter testis subscripsi. † Gregorius testis subscripsi. † Bartholomaeus Francus testis subscripsi. † Theodorus presbyter testis subscripsi. † Simeon testis subscripsi. † Nicolaus Mesitanus testis subscripsi. † Riccardus testis subscripsi. † Consta Calogeropollus testis subscripsi. † Christophorus testis subscripsi. † Georgius scripsi et subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 56.)

1170 — Indict. III — Acherontiae.

Sicilia Ioannis Ancinarisi filia eiusque soror Lucia cum viris suis donant ecclesiae S. Mariae de Cabria partem praedii positi ad Stapurniatam.

† σίγνοι χειρός σικίλιας θυγατρος ιωαννου ἀγκι-
νάρτσι γινί δε ιωαννου κλιβανᾶς † σίγνο χειρός ιωαν-
νου κλιβανᾶς † σίγνο χιρος νικολαου βηταλη † σί-
γνοι χειρός λουκίας θυγάτηρ ιωαννου ἀγκινάρτσι γινί
δε τοῦ πρωριθεντος νικολαου βητάλη.

† Εν ονόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου πνεύματος· ἡμοῖς αἱ ἀνωτέρω ρηθέντες αἱ καὶ
τα σίγνα των τημίων καὶ ζωοποιῶν σταυρων εἰκο-
χείρος πιξαντες, ἐκουσία ἡμῶν τῆ γνώμη· εἰκία πρὸς-
ρῆσι, καὶ ὡς εκ τοινοσ ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δόλου ἀλλ
εν προθυμίᾳ ἡμῶν πάσι καὶ ὀλοφύχῳ προθέσι, ἐκ-
διδόμεθα καὶ ἀφιερούμεν εἰς τὸν πάνσεπτον ναόν, τῆς
ὑπεριμνητου δεσποίνης ἡμῶν θεοτοκου τοῦ κούρια,
τὸ χωράφιον ὑπερ ἔχωμεν ἐκ τοῦ πατρος ἡμῶν ιω-
αννου ἀγκινάρτσι τὸ ὄντα εἰς το στακουριάτην. ἐν
τοιούτω συμφώνῳ, το μὲν ἡμῶν να ἔστω ἀφιερω-
μένοι, τὸ δ ἕτερον ἡμῶν ἦτι καταφυτεύηται εἰς
αὐτῷ να γίνετα οὗτος πάλην μέρος ἢ ἐκκλησία καὶ
μέρος ὃ ἡγαμέσιος· καὶ μέρος ἡμοῖς, αἱ δὲ καρδίαι
αἷς ὑπαρχουσι εἰς τὸ αὐτὸν χωράφιον· να ἔχωμεν ἡ-
μοῖς αὐταῖς ἐλεύθερες· καὶ οὕτως ἀφιερύσασμεν τὸ αυ-
τὸν χωράφιον, ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρ-
τιῶν τῶν ἡμῶν γοναίων, καὶ ἡμῶν, ἔχειν σας δε ἡ-
μᾶς εἰς μίαν εἰς τῆν αγίαν εὐχῆν σας, σύ τε καὶ οἱ
μετα σας μέλλοντες πρωιδρεύην εἰς τῆν αὐτῆν θείαν
μοιῆν τοῦ κούρια. σινοφι δε το τοιούτον χωράφιο·
κατα μὲν ἀνατολᾶς, ἢ πρωοῦ ἀφίρωσης ἢ ἀφιερύ-
σασμεν εἰς τῆν αὐτῆν θείαν μοιῆν, κατα δε δυσμᾶς
τὰ ἐπίπλαγα, κατα δε ἀτρον ὃ κριμνός, καὶ κα-
τα μεσήμεριαν ὃ ξυροριαξ. ὅταν δε πάλιν μέλωμεν
εἰσελθεῖν εἰς τῆν αὐτῆν θείαν μοιῆν, ἦτε ἡμοῖς ἦτε
παιδία ἡμῶν να ὑποδέχισθαι ἡμᾶς ὡς ἀδελφοῦς σας,
ταυτα οὕτως ἐστρέξασμεν καλοθελός, ἦτις Φανί ταῦτα
παρασαλεύων· ἢ ἡμοῖς ἢ ἡμῶν διάδοχοι, ἔστωσαν
κατηραμένοι παρα κυριου θεου παντόκρατορος, καὶ
των ἀγίων πατρων· ἐγράφη κατ ἐπίτροπη νοταριου
αυδριου ταβουλαρίου κερτίας, χειρὶ νοταριου νικο-
λαου, τοῦ ετους ρχοῆ ἡδικτιωιος γ'.

† Signum manus Siciliae filiae Ioannis Ancina-
rиси, uxoris vero Ioannis Clibanae. † Signum manus
Ioannis Clibanae. † Signum manus Nicolai Vitalis.
† Signum manus Luciae filiae Ioannis Ancinarisi,
uxoris vero supradicti Nicolai Vitalis.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Nos supradicti, qui signa honorabilis et vivificae
cruccis propriis manibus exaravimus, nostra sponta-
nea voluntate, propria electione et nulla necessita-
te, vel vi, vel dolo, sed omni alacritate, totiusque
animi proposito damus et offerimus venerabili tem-
plo gloriosissimae dominae nostrae Deiparae de Ca-
bria praedium, quod habemus a patre nostro Ioan-
ne Ancinarisi, positum ad Stapurniatam, hoc pacto,
ut medietas ipsius (*dictae ecclesiae*) donetur; altera vero
medietas, quae plantis est consita, iterum dividatur
hoc modo, ut partem (*habeat*) ecclesia, partem prae-
positus, et partem nos ipsi; nuces vero, quae sunt
in eodem praedio, ad nos libere pertineant. Et sic
donavimus ipsum praedium pro redemptione et re-
missione peccatorum nostrorum parentum et nostrum,
ut de nobis commemorationem in sanctis vestris pre-
cibus faciatis tu, et qui post te eiusdem divini mo-
nasterii de Cabria praeposituram erunt suscepturi.
Fines autem huius praedii sunt: ab oriente prae-
dium, quod nuper donavimus dicto sancto monaste-
rio; ab occidente latera montium; a septentrione
rupes; et a meridie torrens. Cum vero rursus ingre-
di voluerimus in ipsum sanctum monasterium, sive
nos, sive filii nostri, nos excipiat tanquam vestros
fiatres; et haec ita sponte statuimus. Quod si quis
haec evertere voluerit, vel nos, vel successores no-
stri, maledicti simus a domino Deo omnipotente, et
a sanctis Patribus. Scriptum est ex mandato nota-
rii Andreae tabularii Acherontiae, manu notarii Ni-
colai, anno 6678, indictione III.

† βασιλειος υἱὸς ἰωαννου κλιβανᾶ μαρτυρ υπεγραφα τὴν στωρον.

† Ego Ioannes. trisoleme testis sum

† ἰωαννης ἡδὲ λεου εἰρηγατι μαρτυρ υπεγραφα

† νικολαος κατεπανος ἀπερστιας μαρτυρ υπεγραφα

† κωνσταντινος υἱὸς θεωδωρου φάρφαλλου μαρτυρ υπεγραφα.

† Basilius filius Ioannis Clibanae testis crucem subscripsi.

† Ioannes Leonis Ebriati filius testis subscripsi.

† Nicolaus Catapanus Acherontiae testis subscripsi.

† Constantinus filius Theodori Farfalli testis subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani n.º 57.)

CLXXVII.

1170 — Mense Septembri — Indict. IV — Olettae.

Bonus de Bonadia Marottam filiam uxoris suae in filiam adoptat.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱου καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος, κυρις ὁ θεος ἡμῶν ὁ εἰπὼν ἐγὼ ἔσωμαι αὐτοῖς εἰς πατέρα καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι, εἰς υἱοὺς, καὶ καλέσας ἡμᾶς εἰς υἰωδεσίαν. διὸ καγὼ βούληθ' εἰς βονιάδ' εἰς υἰωδεσίαν λαβῶν τὴν θυγατέραν τῆς γυναικὸς μου μαρίας, ὀνοματι μαρόττα καὶ τέκνοποιήσωμαι αὐτὴν ἵνα ἔσωμαι αὐτῇ εἰς πατέρα, καὶ αὐτῇ ἔσται, εἰς θυγατέρα. καὶ σὺνκληρονομία, ἐκ τῆς τῆς κληρονομίας μου· ἀπο τῆς κινήτων καὶ ἀκινήτων ἐν τῷ τοιούτῳ τρόπῳ ἵνα ἔχω πάντα ἐν τῇ ἐμοὶ ἐξουσίᾳ ἕως τῆς ζωῆς μου, ἐὰν δὲ λάβῃ ἄνδρα ἐν τῇ ζωῇ μου δεῖ μοι αὐτῇ ὡς πατέρα τῶ τέκνω αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ τέλος τῆς ζωῆς μου, ἐὰν θέλῃ, ποιῆσαι, διὰ τὴν ψυχὴν μου τὸ ἀρέσκον μοι ἐχέτω πάντα ὡς υἱόν, μεν γνησίος· καὶ τὴν αὐθεντίαν γίνωσκων καὶ δουλεύων ὡσπερ ἐγὼ, ἐποιήσα καὶ ἐὰν, οὐ θέλῃ, δαιδῶναι μοι διὰ τὴν ψυχὴν τὸ ἀρέσκον μοι, ἵνα ἔχω ἐγὼ ἐξουσίαν διατυπῶσαι ἐκ τοῦ ἐμοῦ κατὰ τὸ εἶδος τῆς χώρας· καὶ ἐκ τῶ ἰπύλειον, δουλεύει. ἐκ τῆς σεργεντίας, καθὼς ποιῶ ἐγὼ. καὶ ἐχέτω ἐξουσίαν τοῦ ποιῆσαι ὅσα βούλεται, ὡς κύριος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἐμοῦ εὐλιφως. ἐὰν δὲ φανῇ ποτὲ καιρῷ, τίς, ἐκ τῆς συγγενείας μου ζητῶντα, ἢ μάχης ποιῶν. περὶ τούτων. τῶν πρόγεγραμμένων, ζημιώθητω, εἰς τὴν δημωσίαν· νομισματὰ λς', καὶ αὐτῇ καὶ εἰ συγκαληρονομήσῃ αὐτῆς. στερεῶν καὶ ἀπαρσαλευτῶν· ἐχέτωσαν τὴν κληρονομίαν· ἐγραφε, τὸ παρὸν ἐγγραφον διὰ χειρὸς βασιλείου νοταρίου ὁ υἱὸς τοῦ κἀμίτος. ἐν εἴτῃ σ'χολ', ἰνδικτιωιος δ' μηνι

† In nomine Patris. et Filii, et Spiritus Sancti. Quoniam Dominus Deus noster dixit: Ego ero ipsis in Patrem, et ipsi erunt mihi in filios, et vocavit nos in adoptionem; ideo ego Bonus de Bonadia in adoptionem suscipiens filiam uxoris meae Mariae nomine Marottam, eam filiae loco habebō, ut ipse sim in patrem, et ipsa mihi sit in filiam, et consors sit hereditatis meae in rebus tam mobilibus, quam immobilibus, hoc pacto, ut scilicet omnia ego habeam in mea potestate donec vixero. Quod si me vivente nupserit, necesse est ut ad ea teneam, quae pater praestare tenetur propriae filiae: et in meo obitu, si pro anima mea facere velit quod mihi placuerit, omnia habeat, perinde ac si vera et legitima mea filia esset, dominium agnoscens et inserviens, quemadmodum ego feci. Si vero noluerit pro anima mea dare quod mihi placuerit, mihi liceat pro meo arbitrio de bonis meis testari secundum loci consuetudinem. Et in posterum serviat. sergentiae, prout ego facio, et facultatem habeat peragendi quod sibi libuerit, utpote quae dominium et potestatem a me accepit. Quod si quis de mea cognatione aliquando surrexerit, volens actionem aut controversiam de suprascriptis instituere, poenae nomine solvat Fisco solidos sex et triginta, et nihilominus ipsa, eiusque coheredes firme et inconcussa huiusmodi hereditatem possideant. Scriptum est praesens instru-

σιπτεμυριω. ενόπιον τῶν κρητῶν δολιότηας. καὶ κληῶν μαρτυρων, निकολαος κρητης ο υιος βιταλης κρητης μαρτυρ † ιδιόχειρως υπεγραψα τόν σταυρόν. μαρτυρ ιωαννης τῆς ὀπτιμας, ιδιόχειρως υπεγραψα τόν σταυρον. ο λεον κρητης ο υιος † κωμιτος κριτου και νοταριος ὁ υιος βασιλειου νοταριου μαρτυρ † ιδιόχειρως υπεγραψα τόν σταυρόν μαρτυρ σατριάος ὁ υιος νικητου πρόξιμος † μαρτυρ βιταλης ο υιος ουρσινου μαρτυρ †. Εν τοῖς καιροῖς τοῦ εὐλαβεστατου αυθεντου ημων κίμης ὀρρήκος και στρατηγός ολεττας· μιίστωρ βασιλειος ὁ υιος του πρεσβυτερου νικολαου δὲ καππέλλου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 64.)

mentum manu Basilii notarii filii Comitis anno 6679, indictione IV, mense septembri, praesentibus Iudicibus Olettae et probis testibus. Nicolaus Iudex filius Vitalis Iudicis testis † propria manu crucem subscripsi. Testis Ioannes de Optima propria manu crucem subscripsi. Leo Iudex filius † Comitis Iudicis et notarii filii Basilii notarii testis † propria manu crucem subscripsi. Testis Satrianus filius Nicetae Proximi † testis. Vitalis filius Ursini testis †. Temporibus piissimi domini nostri Comitis Orrici, et Strategii Olettae Magistri Basilii filii presbyteri Nico'ai de Cappel'o.

CLXXVIII.

1171 — Indict. IV.

Rogerus Scullandus dominus Aëtae donat monasterio S. Protomartyris Stephani eiusque praeposito Gulielmo redivitum olivarum extantium inter vineas eiusdem monasterii, in loco dicto Palaeochorio Suriani.

† σῆγον χειρός καμῶ ρωγερίου υιοῦ τοῦ ἀπεχωμένου κυρου γουλιελμου σκουλλανδου τοῦ κατα τόν κερὸν. αυθεντου χωρας ἀιτοῦ, δι ου φενωμαι καγῶ ὁ προγραφεῖς κυρος ρωγεριος, ὁ το σύγον τοῦ τημίου και ζωσκοιου σταυρου, οἰκεια χειρῆ, ποιήσας, στεργωντα και επιδιδωντα πρὸς τὴν μονη του ἀγίου πρωτομαρτυρος στεφανου και προς τον ἐκείσε προῖστω και κατά τόν κερὸν μαιστορα, κυρον γουλιελμον και πρὸς τοὺς ἐτέρους ἀδελφούς, ἅπαντας· περι ψυχηκῆς σωτηριας και ἀφεσιως ἀμαρτιῶν τῶν οἰμεταίρων γεννοιδόρων και ἡμῶν τοῦ ἔφεχαισθαι ἡπερ μῶν ἀπάτιων εἰς τοὺς ἐξείς και δειήναικίς χρωνοῦς· και ταυτα οὔτος, ἑστερῆα αὐτόν ὡς προῖφην τοῦ μερους μου· τῶν ἀποροιῶν, τῆς ἐλαίας τῆς ἐστῶσης ἀναμέσων τῶν ἀμπελοῶν αυτῶν, εἰς τοπον λεγῶμενον παλειον χωριον σουριάνου· και οὔτος στεργω αὐτὰ τοῦ ποιῆν ἕσα ο θειος νομος τοις οἰκειοις δεσποταις ποιη παρακλεινεται· τα δὲ ἀποροια τοῦ μερους ἡμῶν ἴσιν ταῦτα τοῦ μουλιου σκρόδου και ιωαννου ἀδελφου αὐτου· και ἀρκαδιου χασσαραμουινου· και ταῦτα οὔτος προσταττει το κράτος μου μηδεις ἔστω πολμηρὸς παρα των ἡμων ἐξουσιαστῶν κυνησιν ἢ αγωγῆς ποιῶν πρὸς ταῦτην τὴν δεικαιαν και πλειριστά-

† Signum manus mei Rogerii filii defuncti domini Gulielmi Scullandi pro tempore dynastae regionis Aëtae. Ego antescriptus dominus Rogerius, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, dono et trado (*tibi*) monasterio sancti Protomartyris Stephani, et domino Gulielmo inibi praeposito et pro tempore magistro, ac reliquis fratribus omnibus, pro spirituali salute et remissione peccatorum nostrorum parentum et meorum, ut oretis pro nobis omnibus in perpetuum, trado inquam, ut praedixi, partem meam de redivitibus olivarum extantium inter vineas ipsius monasterii, in loco dicto Palaeochorio Suriani. Et sic offero ipsam, ut fiat de ea quidquid lex divina propriis dominis facere permittit. Reditus vero partis meae sunt hi, nempe (*quos solvunt*) Mules Scordus, et Ioannes frater ipsius, et Arcadius Cassaramuunus. Hanc donationem fieri iubet potestas mea, et nemo e meis officialibus audeat litem, vel actionem intendere contra hanc iustam et plenissimam oblationem. Quod si quis tentaverit aliquo

την δωρεάν· καὶ ἢ τις Φανοῖ ποτὲ κερῶ, κινήσει ἢ ἀγωγὴν ποιῶ πρὸς τὴν τιαύτην ἀνφιερωσιν τὴν ποιῶ, ἐστὼ ἔπαρτος παρα κυρίου Θεοῦ πάντοκρατορος· σὺ δὲ καὶ τὸ ἀναδοίμα ὅπερ ἐκληρωθήσῃς ἄριος καὶ ἰεροδῶριος καὶ πᾶν ἐρσιάρχον καὶ τὴν λέπραν γηῆξεί· καὶ σὺν τούτῳ ζημιούστω εἰς τὸ δειμόσιον νομισματα λς' καὶ ἡθ' οὕτω στεργεί καὶ ἐμμενεῖ ἡ τιαύτη δίκαια καὶ πληρῆστατη ἀμφιερωσις, ἀχρη τεματων ἐόνων, ἐμ παρουσία καὶ ἐπόψει τῶν ἐκείσε ἐντιχωνσῶν ἀξιοπιστων ἀρχωντων καὶ καβαλλαροίων † λέγω δεῖ, † κυροῦ γουλιελμου τριστανου· † καὶ κυροῦ πετροῦ γαμβρου αὐτοῦ † καὶ κυροῦ χαρρη δὲ ποιτοῖμ † καὶ βασιλεῖου τοῦ τοτε μαίστερος ἀρένας· † καὶ ροπερου γάττου· † καὶ υἱαλδου καβαλλαριου † καὶ νικολάου τοῦ τοτε στρατηγου † καὶ λεοντος κουκουτζου † καὶ ιωαννου ουρσουλεοντος † καὶ πανταλεοντος βεσκομητος σουριῆου καὶ ἀρκαδιου βεσκομητος καὶ ἐτέρων πλοιστων.

† ἐγράφη ἡ τιαύτη χαριστικῆ δωρεᾷ δια χειρὸς γαλατου τοῦ κατα τὸν κερὸν νοταριου της κορτης, κατα προστάξιν τοῦ πάνευγενεστάτου ἡμῶν αὐθεντου κυρου ρωγεριου † ἔτει ςχοθ' ἰνδικτιωνι δ'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 58.)

tempore litem, vel actionem instituere adversus hanc oblationem quam facio, sit maledictus a domino Deo omnipotente, et habeat anathema quod sortiti sunt Arius, Nestorius, et omnes haeresiarchae, ac lepram Giezi, et insuper mulctetur Fisco numismatis sex et triginta; atque nihilominus firma deinde maneat haec iusta et plenissima oblatio usque ad finem seculorum. Praesentibus et inspectantibus fide dignis proceribus et caballariis, qui interfuerunt, videlicet domino Gulielmo Tristano, † et domino Petro genero ipsius, † et domino Charri de Pitum, † et Basilio olim magistro Arenae, et Roberto Gatto, † et Biraldo Caballario, † et Nicolao olim Stratego, † et Leone Cucutzo, † et Ioanne Ursoleone † et Pantaleone Vicecomite Suriani, et Arcadio Vicecomite, et aliis quamplurimis.

† Scripta est haec gratiosa donatio manu Galati pro tempore notarii Curiae, ex mandato nobilissimi nostri Dynastae domini Rogerii, anno 6679, indictione IV.

CLXXIX.

1172 — Mense Februario — Indiet. V — Circlarii.

Ioannes de Paschali eiusque filius Petrus donant Constae de Rusito praedium positum in pertinentiis civitatis Circlarii.

† σύγγων χειρὸς παρ ἐμοῦ ιωαννου τοῦ πασχαλιου.

† σύγγων χειρὸς παρ ἐμου πέτρος υἱος αὐτοῦ :

† Ἐν ὀνοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱου καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· ἡμῖς οἱ προγεγραμμενοι ιωαννης τοῦ πασχαλιου καὶ πέτρος υἱος αὐτοῦ· οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμηρου καὶ ζωποιοῦ σταυρου· εἰκίς χειρὶ ἡμῶν ποίξαντες. το δὲ ὅλον ἕφος σὺν καὶ τῆ πατρώα ἐπωνυμία γραψαντες διὰ τοῦ νοταριου· τὴν παροῦσαν ἐγγραφον· ἐκουσίον· εὐχάριστον ἀμετάτρεπτον· ἀμεταμέλιτον· ἀπλὴν ἀποχην· καὶ καθαρὰν δωρεάν· μετὰ καὶ δεφενσιότος· τιθῆμοι καὶ ποιῆμε· ἐκουσία ἡμῶν γνώμη. καὶ πρὸ ἐρέτω βουλη· ἐκτός υἱας ἀνάγκης· καὶ παντός ἀπιγωρμῆμου τρωπου· εἰς σὲ κίστα υἱος τοῦ κυρ γουλιελμου τοῦ ρουσίτου· καὶ τοῖς σοῖς κληρω-

† Signum propriae manus Ioannis de Paschali.

† Signum propriae manus Petri eiusdem filii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Nos suprascripti Ioannes de Paschali et Petrus meus filius, qui signa venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, totam vero nostri nominis et paterni cognomenti scriptioem per notarium, praesenti instrumento sponte, libenter, irrevocabiliter, perpetuo, simpliciter et pure, de propria nostra sententia et libera voluntate, nulla vi, necessitate, aut alio modo vetito impuls, hanc donationem facimus, eiusque defensionem promittimus tibi Constae filio domini Gulielmi de Rusito, tuisque heredibus, successoribus et quibuscumque tuorum

νόμοις· καὶ διὰ δωχίαι· καὶ παντοίοις δικαυαρχίαι· δι-
 ήσπερ ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐδότητι ἐμολογούμεν· ἀπειτεύ-
 θην ἡδε δωρῶσασθαι καὶ ἀποχαρισασθῆσαι. χωρα-
 φίον τοῦ φυτεύσαι ἀμπέλι· ἐν τῇ περιοχῇ ἀστέος
 κῆρακλίου· εἰς τύπον λεγόμενον τρεῖς μύλες· ἔστιν
 δὲ καὶ ὁ τοῦτου περιόρισμος. ἀπὸ ἀνατολῆς τὸ χω-
 ραφίον τοῦ πάπα λειοτος μάκρωλεοντος. καὶ ἀπὸ
 δυσμου ἢ ὀδῶς· καὶ ἀπὸ ἀκτροῦ τὸ ἀμπέλι τοῦ κυρ-
 ράος υἱοῦ τοῦ κυρ ἀσκειττήνου· καὶ μεσημβρία· τὸ χω-
 ραφίον τοῦ προρηθέντος λειοτος· τούτου μὲν δωρού-
 μι καὶ ἀποχαρίζομαι σὺ τῷ προρηθέντι κίστα·
 εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τοὺς ἐξείς· ἅπαντας
 καὶ διήνεκεις χρόνους· ἐπεξοῦσιος ἔχῃ σε τὸ τοιοῦτον·
 πούλην· χαρίζῃ· ἀνταλλάττειν· καὶ εἰς προίκα γρα-
 φειν· καὶ πάντα πράττειν ἐν αὐτῷ αὐθεντως καὶ κύ-
 ριος· ὡς τῆν ἐξουσίαν παρ ἡμοῦ ἡλιφὸς μῆδης ἔστω
 ὁ παρὲνχλῶν σε· ἢ κοληρὸν σε εἰς τοῦτον· ἢ τοῦ με-
 ρου ἡμῶν τίς· ἢ ἐτέρου ξένου προσώπου· εἰ δ' ὕπερ
 οὐκ ἠγοούμεν ἐπελθοῖ τίς τῶν τοιοῦτων ζήτησιν κίνη-
 σιν· ἢ ἀγωγὴν ὀφείλων κατα σὺ ποιήσῃ· εἰς τούτον
 ἴστασθαι με καὶ διεκδικᾶν σοὶ αὐτὸ ἀπὸ παντός ἐν-
 αντιουμένου προσώπου· εἰ δὲ καὶ τούτο οὐ ποιήσωμι
 ἀλλὰ πρὸς διαστροφὴν τινὰ χρίσωμι· πρῶτον μὲν
 εἶναι κάττακμινοι παρὰ κυρίῳ δεῖν παντοκρατορι·
 καὶ τῶν τινῶν ἁγίων κατέρων καὶ τῶν ἰβ' ἀποστο-
 λῶν· καὶ ὑπερ παρανασιακῆς τοῦ τοιμοῦ σταυροῦ ζυ-
 μιωσθῶμεν. εἰς σοὶ νομισματα ἰβ'. καὶ ἐν τῷ δημο-
 σίῳ νομισματα λς'. καὶ ἡθ' οὕτω διαμενετῶ εἰς σέ·
 ἢ παρ ἡμῶν γεννημένη τέλια καὶ καθαρά δωρεὰ καὶ
 χριστία· στερεὰ· ὄχιρὰ· βεβαία· καὶ ἀπαρσάλευ-
 τος· ἥτις ἐγράφη χειρὶ ἐμοὶ ἰορδάνης νοταριος καὶ
 ταβουλαριος ἀστέος κῆρακλίου μηνὶ φεβρουαριῳ τῆς
 ἡδικτιωνοῦς ε' εἰτους εχπ'. παρουσία τῶν παρσυρ-
 θέντων ἀξιωπιστων μαρτυρων.

† οὐου γερβάσι μαρτυρ υπεγραψα † γρηγόριος
 βετρισιάνος καὶ κριτης μαρτυρ υπεγραψα.

† μακίστωρ χριστοφορος μαρτυρ υπεγραψα.

† ράο υ.ο.ς τοῦ κυρ ασκειττηνου μαρτυρ υπεγραψα.

† ἀναστάσιος βηλλαρήτης μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 65.)

bonorum possessoribus; et in veritate ac iustitia de-
 claramus amodo nos tibi donare et concedere ter-
 ram ad plantandam vineam in pertinentia civitatis
 Circlarii, in loco ubi dicitur ad Molendinum, cuius
 fines sunt hi: ad orientem terra presbyteri Leonis
 Mauroleonis; ad occidentem via; ad septentrionem
 vinea domini Rhai filii domini Ascittini; ad meri-
 diem terra praedicti Leonis. Hanc autem terram
 damus et concedimus tibi praedicto domino Con-
 stae, ut a praesenti die et in omne deinceps fu-
 turum tempus habeas potestatem vendendi, do-
 nandi, permutandi, in dotem assignandi, et omnia
 faciendi de supradieta terra tamquam dominus et
 arbiter, quippe facultatem a nobis accepisti, neque
 impedimentum aliquando aut molestiam habeas de
 eadem terra ab aliquo, aut ex parte nostra, aut
 ab alia extranea persona. Si vero, quod fore non
 putamus, horum aliquis insurgat quaestionem, litem,
 vel actionem de his adversus te illaturus, obstarē de-
 beamus, et te defendere ab omni contraria persona.
 Quod si hoc facere noluerimus, imo contravenire
 proposuerimus, in primis maledicamur a domino
 Deo omnipotente, a tercentis octo et decem sanc-
 tis Patribus, et a duodecim Apostolis, ac propter
 praevaricationem venerandae crucis poenae nomine
 solvere tibi debeamus solidos duodecim, ac Fisco so-
 lidos sex et triginta; atque nihilominus huiusmodi
 absoluta et pura donatio ac concessio a nobis facta,
 rata, firma, stabilis et inconcussa permaneat; quae
 quidem scripta est manu mea Iordani notarii et ta-
 bularii civitatis Circlarii, mense februario, indictione
 V, anno 6680, in praesentia fide dignorum testium,
 qui interfuerunt.

† Odo Gervasi testis subscripsi. † Gregorius Ve-
 trisanus Iudex testis subscripsi.

† Magister Christophorus testis subscripsi.

† Rhaus filius domini Ascittini testis subscripsi.

† Anastasius Villarites testis subscripsi.

1173 — Mense Maio — Indict. VI — Tropaeae.

Andreas filius Gregorii de Scholari vendit fratribus Ioanni et Philippo Calodibolo praedium in pertinentiis civitatis Tropaeae tarenis aureis quinque et viginti.

† σιγονο χειρος ανδριου υιου γρηγορη του σχολαρη γωγω: ο προγραφεϊς ανωτέρω. ο το όνομά μου εν τωδε τω ύφει οικεία χειρι καθύπογραφας, αναλαμνημένος αδελφοῦς ιδίου; τίνα και κληρονόμους, την παρούσαν έγγραφον απλήν αποχτην άμετάσπρτον, καθαραν, τελείαν και πληρυστάτην διάπρασιν, τίθημι και ποιῶ πρός σε Ιωάννη και Φίλιππον, τοῖς γνησίοις αδελφοῖς, και υιοῖς βασιλείου καλοδιβολου. έκουσία μου σουλη και θελήσει, όμολογῶ πιπραξίαι εις ύμας χωράφιον, εις την περίχωρον άστειωσ τροπίας, εις την υουρδη αν, υπερ έχω εκ γυνικίας μου κληρονομίας, οὔτινος ο περιόρισμός κῆται οὔτως, κατὰ μὲν ανατολας, σου του αγοραστοῦ, και από δύσειωσ. του αγίου nicolaou τῆς υουρδηλης, απ άρκτριυ κυρου ροπέτρου βοτζουλίου, από μισιμουρίας, ο υουνός, και τῶ χωράφην του λευάρδου, και συγκαλει όσον και όσον έστιν, ως ει χωρήσειωσ modiou ενός, ως λαβῶν από σου την τούτου τιμην εξ αυτού, χρυσου ταρία, είκωσι και τέσσαρα, ά λαβῶν από χειρών σου εις χείρας μου, και παραδιδω σοι αυτό καθαρῶσ και εμφανές, ποιῶν απ' αυτού ητι αν και σουλη, ως το κύρος και την εξουσίαν παρ' έμου ειληθῶσ, και μη εξείναι δι' τιναν του λοιπου και προς ανατροπήν χωρήσειν μητ' ύμας μητι τιναν των ύμων κληρονόμων, σχεῖ άδικαν ενάντιωσειωσ εις αυτό, άλλ' όστις αναφανείη ζήτησιν η εχλησιν επάγειν σοι, ισταμαι και διεδικῶ αυτό από παντός προσώπου, ει δ' ούκ ισταμαι, άλλ' εις διάστροφήν έλθω, όμολογῶ ζημιούσθαι με πρός σε το αυτό τίμημα επί του διπλου. και εις το δημόσιον νομισματα λς. η δε παρούσα πράσις επιμαει στεραιά και υέβαια εις άει, έγράφη χειρι Ιωάννου καρχέλλου, και ταβουλαρίου τροπέωσ, μητ' μαίω, ινδικτιῶνι ς, έτους ςχπα', παρουσία μαρτυρων.

† λέων ο μουσούρι μάρτυρ υπέγραφα † λέων ο του χριστιου μάρτυρ υπεγραφα † χριστοδούλοσ του περιούτερου λείουτ' μαρτυρ υπεγραφα † εγο αικ-

† Signum manus Andreae filii Gregorii de Scholari. Ego suprascriptus, qui nomen meum in hoc instrumento propria manu exaravi, ex parte quoque meorum fratrum, filiorum et heredum, praesentem chartulam simplicis acceptilationis, et irrevocabilis, purae, perfectae et plenissimae venditionis condo et facio vobis Ioanni et Philippo legitimis fratribus et filiis Basillii Calodiboli, qua spontaneo meo consilio et voluntate declaro vendidisse vobis terram in circuitu civitatis Tropaeae ad Burdelam, quanta et qualis est, extensionis unius fere modii, quam habeo ex hereditate meae uxoris, cuius fines hi sunt: ab oriente vos emptores; ab occidente sanctus Nicolaus de Burdela; a septentrione dominus Robertus Rotzulianus; a meridie collis, et praedium Leopardi, et clauditur. Cumque acceperim de vestris in manus meas ipsius terrae pretium, tarenos aureos quatuor et viginti, trado vobis eandem pure et manifeste, ut faciatis de ipsa quidquid vobis placuerit, quippe qui dominium et potestatem a me accepistis; nec liceat cuiquam in posterum vel nobis vel alicui nostrorum heredum ad (huius venditionis) subversionem aggredi, nec aliquis potestatem habeat eam oppugnandi. At si quis tentaverit quaestionem, vel molestiam vobis exhibere, obsistam et vos defendam ab omni persona. Si vero non obstitero, sed ad eversionem accessero, assentior solvere pro muleta vobis ipsum pretium in duplum, et Fisco numismata sex et viginti. Praesens autem venditio maneat firma et stabilis semper. Scripta est manu Ioannis Carcelli tabularii Tropaeae, mense maio, indictione VI, anno 6681, in praesentia testium.

† Leo Musuri testis subscripsi. † Leo de Chrysio testis subscripsi. † Christodulus presbyteri Leonis filius testis subscripsi. † Ego Anacles Musuris

τολης μουσουρης μαρτυρ † καγὼ εἰρήνη καὶ πενθε-
ρὸς τοῦ προγραφέντος ἀνωτέρω ἀνδρέου τὰ ἀνώτερα
στέργω καὶ μάρτυρ ὑπέγραφα τὸν σταυρόν.

† ἰωάννης καρτέλλος καὶ ταβουλάριος τροπίας τα
αἰώτερα βεβαίων ὑπέγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 59.)

testis. † Ego Irene socrus suprascripti Andreae su-
periora confirmo, et testis subscripsi crucem.

† Ioannes Carcellus tabularius Tropaeae superiora
roborans subscripsi.

CLXXI.

1173 — Indict. VI — Nicoterae.

*Ioannes filius Mastrollei vendit episcopo Pelegrino praedium situ:n in civitate Nicoterae
tarenis aureis octoginta.*

† σιγνοσ χειροσ ἰωαννου ἰου μαστρολλεου.

ἡμῖσ οἱ γεγραμμένοι οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ
ζωόποιου σταυροῦ ἰδίαισ ἡμῶν χειροσιν καθύπογράφαν-
τες αναλαμυνόμενοι καὶ τοὺσ ἡμῶν ἀδελφούσ τέκνα
καὶ κληρονόμοσ· καὶ πάσαν ἐνόχλησιν ἀπο παντοῦ
ἀνθρωπων ξένων τε καὶ ἰδίων· τῆσ παρούσων ἐγγρα-
φοσ ἀπλήν ἀποχῆν καὶ τελείαν διάπρασιν χωραφίου
τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν πρὸσ σὲ εὐλαβεστάτον ἡμῶν δε-
σπότην ἐπίσκοπον κυρον πελεγράνον· καὶ πρὸσ τὴν σὴν
ἀνδρωτάτην. . . . ἀγγελικαν· ἐκουσία ἡμῶν νουλήν.
καὶ ἰδία προερέσιν· καὶ οὐκ ἐκ τινοσ τὸ παραπαν ἀ-
νάγκησ ἢ βίας· ἢ δούλου φάυκτου ἀγνωάσ· οἱ τισ ἰασ-
οῖν περιστάσασ· δι ἧσ ἐν ἀληθεια ἐμολογοῦμεν πε-
πρακένε σασ τὸ προσόν μασ χωράφιον· ὅπερ ἔχωμεν
ἐν τῷ ἄστυ μακρότερον εἰσ τὸν ἐγγιάλον, περιόριζόμε-
νον οὕτωσ· ἀπο μὲν ἀνατωλάσ ὁ δρόμοσ ὁ δεσποτι-
κόσ· καὶ ἐκ δυσμῶν, ὁ ετεροσ δρόμοσ. καὶ ἀπο ἄκ-
τρον· το περιούλην τοῦ κήμη παπα κόνστα καὶ το
ξυρόν βιάου καὶ κατέρχεται ἄχρι τῆσ ὁδοσ, καὶ ἀπο
μεσημερίας. τὸ ἀντήμερισμαν τοῦ ἡμοῦ ἀδελφοῦ μαι-
στωρ κωνστατινού. καὶ συνκλή· τοῦτω σασ πεπρά-
καμεν, εἰσ τελείαν ἰσμήν καὶ ἀναφέρετον δεσποτάων.
χωρεῖσ πάσασ ἀπηγεωρευμένισ ἐτίας, εἰσ χρυσοῦν τα-
ρια ὀγδωῆκοντα καὶ ἐκ τῆσ μονήταν τοῦ κρατσιοῦ
μεγίσ. καὶ ταῦτα λαβῶτες καὶ ἐκπληρωθέντεσ ἀπο
τοῦ τιμήματοσ, παρεδωκαμέν σασ τὴν πάσαν αὐθεν-
τίαν καὶ κυριότητα τοῦ ἡμῶν χωραφίου. τοῦ ἔχειν
σασ αὐτῷ ἐκουσία· ἀπο τῆσ σήμερον ἡμέραν καὶ ὡ-
ραν· πωλεῖν χαρῆσιν ἀνταλλάγτειν καὶ εἰσ τοῖσ κλη-
ρονόμοσ σῶσ καταδωπάτην· ὡσ τὸ κῆρισ καὶ τὴν
ἐκουσίαν παρ ἡμῶν ἡραφῶτεσ, καὶ μῆ ἐξίνα μῆ τοῦ

† Signum manus Ioannis filii Mastrollei.

Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae
crucis propriis nostris manibus exaravimus, nomine
quoque nostrorum fratrum, filiorum et heredum,
in nos suscipientes omnem molestiam cuiuscumque
hominis extranei vel propinqui, praesens instrumen-
tum simplicis acceptilationis, et perfectae venditionis
praedii condimus et facimus tibi piissimo nostro do-
minio episcopo domino Pelegrino et tuae fortissima:
. . . . angelica: voluntario nostro consilio, et propria
electione, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel
dolo, vel facti ignorantia, vel quacumque circumven-
tione; quo (instrumento) vere declaramus vendidisse tibi
praedium ad nos pertinens, quod habemus in civitate
Nicoterae ad litus, sic circumscriptum: ab oriente (est)
via regia; et ab occidente alia via; et a septentrione
hortus Comitis presbyteri Constaee, et torrens, et
descendit usque ad viam; et a meridie pars opposita
mei fratris magistri Constantini, et clauditur. Hoc
vendidimus tibi in perfectam possessionem et non
auferendum dominium, sine quavis vetita causa, ta-
renis aureis octoginta ex moneta potentis regis; quos
cum acceperimus, nobisque de pretio satisfactum
fuerit, tradidimus tibi omne dominium et potestatem
nostri praedii, ut ipsum habeas cum facultate ab
hac die et hora vendendi, donandi, permittendi et
heredibus tuis relinquendi, quippe qui auctoritatem

λοιποῦ πρὸς ἀνατριπτικὴν χωρεῖν· μήτε ἡμεῖς μήτε τίς τῶν κατ' αὐτῶν κληρονομῶν ἢ διὰδόχων· ἀλλ' ὥστις Φωραθῆ ἐναντιούμενός σας εἰς τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἡστικήν μας καὶ διέκδικάν σας ἀπο πάσις ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ ἀπο παντός προσώπου ξένων τε καὶ ἰδίων· οἱ δὲ οὐ μὴ ἐπισταθῶμεν, ἀλλὰ διὰστροφῆ χρῆσαιμαίθα, ομολογοῦμεν ξημιούσθαι εἰς τὸ διμύσιον ἐπὶ παραβάσει τοῦ τίμιου σταυροῦ νομισματα λς. καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀγνωστοῦς τὸ τίμημα τοῦ χωραφίου τοῦ τριπλοῦν. καὶ ἢ οὕτως στεργεῖ καὶ ἐμμένει ἢ παρ' ἡμῶν γενεμένη πράσις στερεᾶ καὶ ἀπαρασάλευτος μέχρι τεματίων αἰῶνων· ἐν παρούσῃ μαρτυροῦν.

† ἰωάννης εὐτελής νοτάριος ὁ τοῦ ἐχμαλώτου παρακληθεὶς ὑπο τῶν ἀνωτέρω πράτων μαρτυρῶν ὑπέγραψα κατὰ χεῖρ. † Ego Radulfus Cappellanus. testis. † Ego Iohannes clericus me subscripsi. † Ego Nicolaus constantini seafulli filius interfui. † ουρσος καναβατζουλος μαρτυρ. † πελλητήρης μαρτυρ † πετρος καναβατζουλος μαρτυρ † υασιλιος κάρρος καὶ κριτης μαρτυρ. † γουλιέλμος κστανιτου μαρτυρ ὑπεγραψα

† ἐγράφη χεῖρὶ πετροῦ εὐτελοῦς ἱερέως καὶ κληρικῶ τοῦ ἁγίου ικολάου τῶν ἀλιγιστων καὶ ταυουλαριου ἐπισκοπῆς κνωτίρωι· τοῦ ἔτους ςχπκ' ἰνδικτιωνος ε'.

† λέων υἱὸς μαιστορος ἰωαννου μαρτυρ στεργω καὶ ἐμμένω τὴν εβραϊαν γραφην. † μαιστωρ Φανδηρος ἀνεψιος αὐτου στεργω καὶ ἐμμένω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 69.)

a nobis habuisti; neque liceat in posterum neque nobis, vel alicui ex nostris heredibus aut successoribus (*hanc venditionem*) subvertere. Si quis autem apparuerit qui tibi adversabitur de hoc praedio, obstabimus et defendemus te a quovis magistratu ac potestate, atque ab omni persona extranea et propinqua. Nisi vero obstiterimus, sed venditionem subverterimus, assentimur mulctari Fisco pro violatione venerabilis crucis numismatis sex et triginta, et tibi emptori triplo pretio praedii. Et sic deinceps a nobis facta venditio firma, stabilis et inconcussa maneat usque ad finem saeculorum. Coram testibus.

† Iohannes humilis notarius filius Aechmaloti vocatus a supradictis venditoribus testis subscripsi propria manu. † Ursus Cannabatzulus testis. † Pelleteris testis. † Petrus Cannabatzulus testis. † Basilius Carrus Iudex testis. † Gulielmus Castanitus testis subscripsi.

† Scripta est manu Petri humilis sacerdotis et clerici sancti Nicolai de Legistis et tabularii episcopii Nicoteræ, anno 6681, indictione VI.

† Leo filius magistri Iohannis testis roboro et confirmo hoc instrumentum. † Magister Phantiaus consobrinus eius roboro et confirmo.

CLXXXII.

1173 — Indict. VI.

Leo Malafera eiusque uxor et filii vendunt Calocyro presbytero hortum positum infra civitatem Nicoteræ sex tarenis aureis.

† σίγητον χεῖρος λέωντος τῆ ἐπίκουσα μάλαφερα· † σίγησι χεῖρὸς ὄλου συμβίου αὐτου· † σίγητον χεῖρος μουλου υἱοῦ αὐτου· † σίγητον χεῖρος κωνσταντινου υἱοῦ αὐτου· † σίγητον χεῖρος μάριος θυγατρος αὐτου· ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι ἢ τὰ σίγητα του τίμιου καὶ ζωποιοῦ σταυροῦ κατὰ τῶν χερσιν τυποσαντες τὴν παρούσῃ ἐγράφη κατὰ τὴν καὶ ἐμ-

† Signum manus Leonis cui cognomen Malafera. † Signum manus Olus uxoris ipsius. † Signum manus Muli eius filii. † Signum manus Constantini ipsius filii. † Signum manus Mariae eius filiae. Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis nostris propriis manibus exaravimus, presentem in scriptis puram et stabilem venditionem condimus

τάτρευτον διάπρασιν· τίθόμεθα καὶ ποιῶμεν σὺ κα-
 λῶκυρω ἱερεὶ· ἐκυσια ἡμῶν σουλή ηγεῖα προαίρεσοι·
 τὸ οὐκ ἐκ τῆρος τὸ παράπαν ἀνάγκης ἢ υἱάς οἱ δὲ-
 λου Φάκτου αγνήας ἢ τῆς ἰάσουν περιστάσεως· ἀλ-
 λά μάλλων καθαρως· καὶ ἐμφανως· ποιπράσκω εἰς σὲ
 τὸν προρηθειτα ἱερεα τὸν ἡμετερον κύπον· ὁπερ καὶ
 ἐχωμεν εἰς τὸ κάτω κίστρου συν καὶ τὸν δένδρον
 τὸν ἐκείσε πευφητευμενων καὶ Φραγμαων· διοῦ καὶ πε-
 ριῶρίζεται οὕτως ανατολας ὁ κύπος τοῦ ἰωαννου εὐχ-
 μαλώτου· καὶ ἀπὸ δεξιῶν ὁ κύπος παπα κύνστα
 κομητος· ἀπο δὲ μεσημβρίας τὸ χῶραΦιον τοῦ μαστρο
 ἰωαννου· καὶ ἀπὸ ἀρκτροῦ το κύπος τῆς ἐυσέυιας καὶ
 συνκλήμ. τούτον τει κύπον πεπράσκωμεν εἰς σὲ τὸν
 προριθειτα καλῶκυρον ἱερεα· ὡς λαιοντες παρα σοὶ
 τὴν συμφοντήθῆσαι καὶ ἀρεστίσαν ἡμῖν τμητῶν τοῦ
 τοιούτου κύπου ταρια ε· χρητοῦ ἐκ τῆν μούνῆταν
 τοῦ ρηγός· καὶ ταύτην λαυόντες καὶ ἐκπληρωθεντες
 ἀπο τοῦ τμημάτος· δεδοκαμέν σοι τη πάσαν αὐθεν-
 τίαν καὶ κυριωτίτα τοῦ τοιούτου κύπου· τοῦ ἐπὶ κρη-
 τῶν αὐτει καὶ δεσπόζην κυριως καὶ αὐθεντικως εἰς τοῦς
 ἐξῆς ἀπαντας καὶ δευινεκίς χρονους· πολειν χαρίζην
 ἀνταλλάττειν πριξῆν καὶ ἰδων κατὰ γραφῆν· καὶ πάντα
 πραττειν ἐν αὐτο μῆ ἐμποδιζομενος εἰ κολυμεινος παρ
 ἡμῶν ἢ παρα τον ἡμετερων διαδοχων· ἀλλὰ μάλλων
 ἢ τις Φανῆ ἐναντοιούμενός σε ἰστηκειν ἡμῶς καὶ διεκδη-
 κᾶν σε ἀπὸ παντος προσώπου· ξένου καὶ οἰδήου ἢ δ
 οὐκ γασθαμεθα· ἀλλὰ μάλλον διαστροφῆ χρησόμεθα
 ζημοιουσθω ἡμῶς ὑπερ πονάουσεως τοῦ τιμοίου σταυ-
 ροῦ εἰς σὲ το τίμομα τριπλοῦν καὶ εἰς τὸ υκσιλικον
 διμωσιον νομισματα λς· καὶ ἰθ οὕτω μένην προς σε
 αἰ παρ ἡμῶν γεναμεινη διαπρασις στερεὰ αἰς αἰ

† εγραφη χηρῆ πέτρον νοταριου και ταουλαριου
 ετους εχπα' ἰνδικτιωνος ε' ἐν παρευσιχ
 μαρτυρων· † σέργιος κομης γαλβας νικωτερας μαρτυρ
 υπεγραψα· † βασιλιος καρρος μαρτυρ· † εγω κυρος
 κωνστας γαλος νικωτερας μαρτυρ· † ἰωαννης . . .
 μαρτυρ· † ἰωαννης πρωτοπαπας μαρτυρ·

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 61.)

et facimus tibi Calocyro sacerdoti, voluntario no-
 stro consilio et propria deliberatione, nulla omnino
 necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel
 quacumque circumventione, sed potius pure et ma-
 nifeste vendimus tibi praedicto sacerdoti nostrum
 hortum, quem habemus ad inferiorem civitatis par-
 tem, cum arboribus ibidem consitis, et septis, his fi-
 nibus circumscriptum: ab oriente (*est*) hortus Ioannis
 Aechmaloti; ab occidente hortus presbyteri Constae
 Comititis; a meridie terra magistri Ioannis; et a septen-
 trionae hortus Eusebiae, et clauditur. Hunc hortum
 vendidimus tibi praedicto Calocyro sacerdoti, ac-
 cepto a te conventio nobisque placito pretio eiusdem
 horti tarenorum sex aureorum de moneta regia;
 quos cum accepissemus, ac satisfactum nobis fuisset
 de pretio, dedimus tibi omnem potestatem et domi-
 nium huius horti, ut eum habeas ac possideas tam-
 quam dominus et arbiter in omne futurum et per-
 petuum tempus cum facultate vendendi, donandi,
 permutandi, in dotem filiorum constituendi, omniaque
 faciendi in eo; neque impediaris aut prohibearis a
 nobis vel a nostris successoribus; sed potius si quis
 contradixerit tibi, te defendamus ab omni persona
 extranea vel propinqua. Si vero minime obstiteri-
 mus, sed potius (*venditionem hanc*) subverterimus,
 mulctemur pro violatione venerabilis crucis tibi tri-
 plo pretio, et regio Fisco numismatis sex et triginta;
 et tamen maneat deinceps tibi venditio a nobis facta
 stabilis in perpetuum.

† Scripta est manu Petri notarii et tabularii . .
 anno 6681, indictione VI, coram testibus.
 † Sergius Comes Galbas de Nicotera testis subscri-
 psi. † Basilius Carrus testis. † Ego dominus Con-
 sta Galus Nicoterae testis subscripsi. † Ioannes . .
 testis. † Ioannes protopapa testis.

1174 — Indict. VII — Nicolerae.

Presbyter Philippus Liba et Nicolaus eius consobrinus vendunt Rano Contarato vineam positam ad Stauracones decem tarenis aureis.

† σιγιο χηρος πρεσβυτερου Φιληππου ληβα † σιγιο χηρος νικολαου ανιψιου αυτου.

ἡμεῖς οἱ γιγραμμῆνοι οἱ τα σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιου ἅμα σὺν καὶ τοῦ ἡμῶν ονοματος ἰδίαις ἡμῶν χερσὶν καθυπογράφαντες· ἀναλαμβάνομενοι καὶ πάσαν ἐνόχλησιν ἀπο παντός ἀνδρωπων ξένων τε καὶ ἰδίων, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ἀπλὴν ἀποχεῖν· καὶ τελείαν δι᾿ ἄπρασιν ἀμπέλίου τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν· προς σὲ ραιὴν κοντραράτον· ἐκυσία ἡμῶν υουλιῆ καὶ ἰδία προέρτεσι· καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης ἢ βίας ἢ δόλου Φαύκτου ἀγνωῶς αἱ τις ἴασοῖν περιστάσεος· δι ἧς ἐν ἀληθία ἐμολογοῦμεν πεπραχέναι το προσόν μας ἀμπέλιον ὅπερ ἔχωμεν ἐκ μητρικῆς ἡμῶν κληρονομίας, εἰς τὸ χωρίον τῶν σταυρακίων· ἐν ᾧ καὶ περιδρίζεται οὕτως· ἀπο μῆν αναταλας τὸ ἀμπέλιον τοῦ ἰωαννου ριγιτάνου· καὶ ἀπὸ δυσμῶν το χωραφίου· πρεσβυτερου ἰωαννου σαραγαυδου· καὶ ἀπο ἄκτρον· τὸ ἀμπέλιον σῶν παίδων Φιλιππου σταυράκου, καὶ ἀπο μεσημβρίας· ἡ ἀγωγὴ τοῦ νικολάου γλαψια, καὶ σὺν κλη· τοῦτω σοι πεπραχέναι σύγγιον σὺν τῶν δένδρων τῶν ἔντων ἐκυσία· καρπῶν καὶ ἀκάρπων· εἰς τελείαν ἰαμὴν καὶ ἀναφέρειτον διαποτείαν· χωρὶς πάσης ἀπηγορευμένης ἐτίαι· εἰς χρυσοῦν τάρια δέκα· ἐκ τὴν μουνηταν τοῦ κραταιοῦ ρηος· καὶ ταυτα λαβῶτες καὶ ἐπληρωθέντες ἀπο τοῦ τιμήματος· παρεδωκαμὲν σοι τὴν πάσαν κωδεκτιαν καὶ κυριότητα τῶ ἡμῶν ἀμπέλου, τοῦ ἔχειν σε αὐτῶ ἐξουσίαν, ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν καὶ ὥραν, πωλεῖν χαρίζειν ἀνταλλάξασαν καὶ εἰς προέκας τέκνων σῶ ἐπιγραφῆν, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἡλιφῶς· καὶ μῆ, ἐξείσαι μας τοῦ λοιποῦ πρὸς ανατροπῆν χωρεῖν, μήτε ἡμεῖς μήτε τίς τῶν κλητ οἰμῶν κληρονόμων ἢ διάδοχων· ἀλλ ὡς τις Φωρεαδῆ ἐναντιοῦμενός σε· εἰς τὸ τιουτον ἀμπέλιον ἡστικῆν μας καὶ διεκδικάν σε ἀπο πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ ἀπο παντός ἀνδρωπων ξένων τε καὶ ἰδίων, αἱ δε οὐ μῆ ἐπισταδοῦμεν, ἀλλὰ διαστροφῆ χρῆσασθεθα, ἐμολογοῦμεν ζημιουῦσθαι εἰς τὸ διμύσιον ὑπερ παραβάσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ ἰαμισμα-

† Signum manus presbyteri Philippi Libae. † Signum manus Nicolai consobrini ipsius.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae (crucis) simul cum nominibus propriis, nostris manibus exaravimus, de quacumque molestia respondentes, quae per quemvis hominem vel extraneum vel propinquum inferatur, praesens instrumentum simplicis acceptilationis et perfectae venditionis vineae condimus et facimus tibi Rano Contarato, spontanea nostra voluntate et propria electione, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel quavis circumventionem; quo (instrumento) vere declaramus vendidisse vineam nostram, quam habemus ex materna nostra hereditate, positam in loco Stauraconum, ubi hos habet fines: ab oriente (est) vinea Ioannis Regitani; ab occidente praedium presbyteri Ioannis Saragaudi; a septentrione vinea filiorum Philippi Stauraci; et a meridie praedium emptum a Nicolao Glapsia, et clauditur. Antedictam vineam tibi vendidimus una cum eius humo et arboribus inibi extantibus fructiferis et infructuosis, ut eam habeas in integra potestate et non auferendo dominio, siue quavis vetita causa, aureis tarenis decem de pecunia potentis regis. Et cum hos accepissemus, ac de pretio satisfactum nobis esset, tibi totam potestatem et dominium nostrae vineae dedimus, ut facultas tibi sit ab hodierna die et hora vendendi, donandi, permutandi et pro dotibus filiarum tuarum concedendi, utpote qui ius et auctoritatem a nobis accepisti. Neque in posterum liceat nobis, vel cuiquam nostrorum heredum aut successorum (hanc venditionem) evertere; sed si quis prodeat qui molestiam tibi inferat de huiusmodi vinea, nos antestabimus, teque tuebimur ab omni magistratu et potestate, et a quocumque homine extraneo vel propinquo. Nisi vero te defenderimus, sed (venditionem) subverterimus, assentimur mulctari Fisco propter violationem honorabilis crucis numismatis sex et triginta, et tibi

τα λς', καὶ πρὸς τὸ αὐτῶν τμήμαν ἐπὶ τοῦ δυ-
πλοῦν, καὶ ἡδ' αὐτως στέργη καὶ ἡμισυ, ἢ παρ ἡ-
μιῶν γενεμένη πράσις στειρᾶ καὶ ἀπαρασάλευτος, μέχρι
τερμάτων αἰῶνων ἧτις καὶ ἐγγραφῆ χειρὶ πετρῶν εὐ-
τελοῦς ἱερέως καὶ κληρικοῦ τοῦ ἁγίου νικολάου των
αλιγιστων, καὶ ταβουλαρίου επισκοπῆς νικωτέρων
τοῦ ἔτους ςχπβ' ἰνδικτιωνος ζ' ἐν παρουσίᾳ μαρτυρων.

† πρῆσβυτερος γριγοριος σταβρακις μαρτυρ υπε-
γραφα † νικολαος υἱὸς θεωδωρου γλαψία μαρτυρ †
νικολαος τζοκαλας μαρτυρ † νικολαος κοντάρατος
μαρτυρ † νικολαος υἱὸς μιχαὴλ ἀλεξάνδρου μαρτυρ
† ιωαννης οριταιος μαρτυρ † βασιλειος υἱὸς λεοντος
γλαψία μαρτυρ † νικηφορος πολλιχρονης μαρτυρ υ-
πεγραφα † λεων ἀδελφος αὐτου μαρτυρ † νικολαος
γλαψίας μαρτυρ † γριγοριος υἱὸς κωιστα σταυρακη
μαρτυρ † βασιλειος υἱὸς φιλιππου σταυρακη μαρτυρ.

(Ex membrana originali Archivi Neapolitani—n.º 62.)

memoratum pretium in duplum. Et ita deinceps prae-
sens a nobis facta venditio firma, stabilis et incon-
cussa maneat usque ad finem seculorum. Quae scri-
pta fuit manu Petri humilis presbyteri et clerici sancti
Nicolai de Legistis et tabularii episcopii Nicoterae,
anno 6682, indictione VII, coram testibus.

† Presbyter Gregorius Stauracis testis subscripsi.
† Nicolaus filius Theodori Glapsiae testis. † Ni-
colaus Tzocalas testis. † Nicolaus Contaratus testis.
† Nicolaus filius Michaelis Alexandri testis. † Io-
annes Oritanus testis. † Basilius filius Leonis Gla-
psiae testis. † Nicephorus Polychronus testis subscri-
psi. † Leo frater ipsius testis. † Nicolaus Glapsia
testis. † Gregorius filius Constae Stauraci testis. †
Basilius filius Philippi Stauraci testis.

CLXXXIV.

1175 — Mense Ianuario — Indict. VIII — Nohae.

Ioannes Faracli Catapanus Nohae litem dirimit obortam inter Mabiliam filiam Perretti, et Ioannem Iudicem quoad vineae cuiusdam possessionem.

† τὸν ἰανουαριον μήναν τῆς πάρατρειχούσης ἰνδι-
κτιωνος η' τοῦ ἔτους ςχπγ' καθέξωμένου μου κα-
μοῦ ἰωαννου Φαρακλή κατεπανου νοῶν ἐν τῷ συνηθει
πρίετωρίῳ τῆς πρόριθισης χώρας. καὶ συνακαθεξωμέ-
νωι μετ' ἐμοῦ οἱ κριται καὶ οἱ καλοὶ ἀνδρωποι τῆς
χώρας· λέγω δεῖ ρογέριος υἱος τοῦ πρῆσβυτερου ἀρ-
βερτου καὶ κριτης νοῶν. ρογέριος υἱος πέτρου· ὁ ποτε
κριτης νοῶν. ρωπερτος ἁγίου κυρικοῦ· ραος βαλλέμ-
μο· ραος υἱος μιχαὴλ κριτης· ἀλδιπρανδος κάβαλλα-
ριος σάρλος καβάλλαριος· ρωπερτος αρραπίτης· ριγ-
κάρδος κώρατης· καὶ ζοροουελ· καὶ ἐτέρων πλήθων·
ἦλθεν μαβίλιας θυγάτηρα πέρρεττα· αναγκάλων ὑπο
στάματος γουλλιελμου Φαβάτζης τσαδε λέγων κατά
τοῦ ἰωαννου κριτου καὶ ἀνέψιος ραου κριτου· θελων
ἔχειν δίκαιον ἐκ τοῦ προριθιεντος ἰωαννου κριτου ος ὅτι
ἐγὼ ἔμεν ἐνδεδυμένην ἀπὸ ἐνοῦ ἀμπελιου ἰσπερ υπηρ-
χει. ἐκ τῆς ἐμῆς πατρώας· καὶ ἐσπίδισεν ὁ πρόριθιεις
ἰωαννης κριτης· μίτ' ἀ δυνάμειω καὶ βίαις αὐτοῦ καὶ
ἀφίλιν μοι το ριθιν ἀμπελιον ἀδίκως· καὶ ἐκρατει καὶ
κρατει. μετὰ βίαις· ἢ δὲ κώρτη. ἐρώτισεν τῇ ριθιειση

† Mense ianuario, decurrente indictione VIII,
anno 6683. Cum sederem ego Ioannes Faracli Cata-
panus Nohae in consueto praetorio dictae civitatis, et
una mecum assiderent Iudices et probi viri eiusdem
civitatis, nempe Rogerius filius presbyteri Arberti et
Iudex Nohae, Rogerius filius Petri quondam Iudicis
Nohae, Robertus Sancti Chirici, Rhaus Ballemme,
Rhaus filius Michaelis Iudicis, Aldiprandus Caballa-
rius, Sarlus Caballarius, Robertus Arrapites, Riccar-
dus Coratis, et Zorobabel, et alii quamplurimi,
venit Mabilia filia Pirrettae accusans per os Gulielmi
Fabatzi, et haec exponens contra Ioannem Iudicem
et consobrinum Rhai Iudicis, volens sibi iustitiam
ministrari contra praedictum Ioannem Iudicem: E-
quidem possidebam unam vineam, quae ex paterna
hereditate mihi obtigerat; sed surrexit praedictus
Ioannes Iudex, et impetu facto memoratam vineam
per vim et iniuste mihi abstulit, et per vim tenuit
ac tenet. Curia autem interrogavit praedictam nu-
lierem: Ubinam sita est, et in quo tenimento iacet

γυναικὴ τοῦ ἐστὶν καὶ εἰς πᾶσαν τόπων ἀσπίαν ὑπάρχει
 τὸ ριθὲν ἀμπελίον. ἡ δὲ γυνὴ εἶπεν· ὅτι ὑπάρχει εἰς
 τὴν τοπων ἀσπίαν τοῦ ἀγίου ὑπατίου· πλησίον τοῦ ἀμ-
 πελίου τοῦ αὐτοῦ ριθίντος ἰωάννου. ὁ δὲ ἰωάννης συμ-
 βουλεύσας ἀπεκρίνατο· μηλοὶ γένοιτο ὅτι ἐγὼ ἀμπε-
 λιον τῆ ριθίση γύναικι οὔτε πατρῴας αὐτῆς οὔτε
 ἄλλῃ αὐτῇ οὐκ ἀφίλα. ἀλλὰ τὸ ριθὲν ἀμπελίον
 ὃν λέγει ἡ προριθίση γυνὴ· ὁ θεὸς μου κυρ ρος ἐνδε-
 δυμένον ὑπῆρχεν ἐκ τούτου ἀμπελίον. εἰς τὴν ζωὴν
 αὐτοῦ. καὶ καμὸι ἀφίκεν ἐνδεδυμένον ἐκ τούτου ὅς καὶ
 ἐκ πάντων καὶ εἰς φίον κρατῶ τούτου ὅς καὶ τὸν ἄλ-
 λων πάντων. καὶ γὰρ δὲ ὁ πρόριθίσης ἰωάννης κατεπανος
 ἐπρόσταξα τοῖς κριταῖς καὶ τοῖς λοιποῖς καλοῖς τοῦ
 περιυλέψαι δίκαιον. ἐκ τούτου. ἐκρίνεν ἡ κωρτῆ. εἰ
 μὲν δύνατε ὑποδείξαι ἡ προριθίση μαβίλια· ὑπὸ δύο
 καλῶν μαρτύρων. το πῶς εἰδεδυμένη ὑπῆρχε ἐκ το
 ριθὲν ἀμπελίον. καὶ πατρῴας αὐτῆς ὑπῆρχεν. τούτο
 συστάνται οἱ μάρτυρες· ἡμελλεν στρεφῆν ὁ κυρ ἰω-
 ἀνης τὸ ριθὲν ἀμπελίον. τῇ γύναικι καὶ αὐτὸς ὁ
 ριθίσης ἰωάννης ἔχεν ἐστὶν εἰς τὸ ἐμπροσθεν καθως. ἔχει
 κρήνη ἡ κωρτῆ· δεῦς αὐτῶ καὶ διορίαν κατὰ τὸ
 δίκαιον. καὶ τῆς διορίας ἐλθούσις· καλέσαντες ἀμφώ-
 τεροι εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐρωτίσαντες· τὴν ἐνάγου-
 σαν ἢ ἔχει τὴν σύστασιν· ἡ δὲ οὐκ ἠδύνατο ἐπίδει-
 ξαι κατὰ τοὺς νόμους καὶ ἡμετεραν ἀπόφασιν· ἀλλὰ
 ἐπίστην ἀπὸ πάντος δικαίου· ταῦτα ἡμῖς ἀκοικού-
 τες. διορίσαμεθα τῶ κριτῆ ἰωάννη. τοῦ ἐλθεῖν συν
 αὐτῶ τρεῖς καὶ ἐμῶσαι καὶ ἐλευθερώσαι ἐκ τούτου ὑπο
 ὄρκους τρεῖς. καὶ ἦλθεν ὁ πρόριθίσης ἰωάννης καὶ συ-
 αὐτῶ ρος βαλλέμε καὶ ρογέριος τοῦ κριτοῦ· καὶ
 ομῶσαι οὕτως· ὅτι μα τον θεῖον καὶ ἅγιον ἐναγ-
 γελιον ὅπου ομνύμεν ἀληθῆ λέγωμεν καὶ οὐ ψεύδη-
 μεν· ὅτι τὸ προριθὲν ἀμπελίον ἐξῶν τὴν κρυγῆν ἐποίη-
 σεν ἡ γυνὴ. ὁ πρόριθίσης κριτῆς ἐνδεδυμένον ὑπῆρχεν
 ἐκ τούτου ἀμπελίον. εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ· καὶ καμὸι
 ἀφίκεν αὐτὸ ἐνδεδυμένον ἐκ τούτου ὅς καὶ ἐκ τὸν ἄλλοι
 πάντων. καὶ εἰς φίον κρατῶ τούτου καὶ τὸν ἄλλοι
 πάντων. τοῖς δὲ ὄρκους τελεσιθίντες ἐπρόσταξαν τῶ
 ριθίντι ἰωάννη τοῦ ἔχειν καὶ ἐπικρατῆν· τὸ ριθὲν ἀμ-
 πελίον ὅς τὸ πρόριθ· ἐπρόδικραται. ταῦτα οὕτως ἐκρι-
 θῆσαν ἐτυρίθῆσαν. ἀπεδώκῆμασθῆσαν καὶ πρὸς πε-
 ρισωτέραν πίστῶσιν ἐποίησῆ αὐτῶ τὸ παρὲν κρίσιμοι
 εἰς βίβλιασιν τοῦ προριθίντος ἰωάννου. καὶ εἰς ἀπό-
 πάσιν τῆς διαδικῆς αὐτοῦ. ἐγραφε χεῖρι πελερι-
 νου πρεσβυτέρου νοταρίου καὶ ταβουλαρίου καὶ πρω-

dicta vinea? Mulier respondit, sitam esse in loco
 ubi dicitur S. Hypatius iuxta vineam ipsius Ioannis
 suprascripti. Ipse vero Ioannes, consilio habito, re-
 spondit: Absit, ut ego vineam praefatae mulieri sive
 paternam, sive quamlibet aliam abstulerim; sed huius-
 modi vineae, de qua praedicta mulier loquitur,
 patruus meus dominus Rhaus, qui eius investitu-
 ram habuit dum viveret, mihi tradidit ut et alio-
 rum omnium dominium, eamque ut et alia omnia
 habeo in feudum. Ego autem praedictus Ioannes Ca-
 tapanus mandavi Iudicibus et aliis probis viris, ut
 de hac re cognoscerent. Curia igitur hoc iudicium
 tulit: Si praedicta Mabilia poterit duorum bonorum
 virorum testimonio probare quomodo investituram
 praedictae vineae a patre habuerit, idque testes affir-
 maverint, dominus Ioannes teneatur vineam prae-
 dictae mulieri restituere; et ipse dictus Ioannes reti-
 neat quod prius habebat, secundum iudicium Curiae;
 atque ei diem ex iure constituit. Cum vero statuta
 dies advenisset, accersita utraque parte in iudicium,
 et interrogata muliere, quae accusationem instituerat,
 an probationes afferret, nihil potuit exhibere secun-
 dum leges et nostram sententiam, ac proinde omni
 iure excidit. His a nobis auditis, diem diximus Ioan-
 ni Iudici, qua venturus esset adductis secum tribus
 testibus, qui vindiciarum testimonium cum iura-
 mento dicerent. Ac venit quidem praedictus Ioan-
 nes, et una cum eo Rhaus Ballemme, et Rogerius
 de Iudice, qui sic iuraverunt: Per hoc divinum et
 sanctum Evangelium, in quo iuramus, veritatem sci-
 mus, et non mentimur, quod memoratam vineam,
 ex qua mulier conquesta est, praedictus Iudex in
 dominio habebat dum viveret, eiusque investituram
 mihi tradidit ut et aliorum omnium, eamque in
 feudum habeo ut et alia omnia. Peracto autem iura-
 mento, mandavimus praefato Ioanni, ut haberet et
 possideret autedictam vineam quemadmodum prius
 habebat. Ac ita quidem haec iudicavimus, servavi-
 mus, et decrevimus: et ad maiorem fidem dedimus
 ei praesentem decreti chartulam in confirmationem
 praedicti Ioannis et finem controversiae. Scriptum
 manu Pelegrini notarii et tabularii presbyteri et

τοπαπα. νόων μηρί και ηδικτιωνι τῆς προγραφήσι.

† ρωγέριος υἱος του πρεσβυτερου αρβετου. και κριτης νοῶν μαρτυρ υπεγραφα οικια χειρὶ τὸν σταυρον.

† ρογεριος υἱος πετρου κριτης νοῶν τα ανωτερω στέρῳ και μαρτυρω υπο του σταυρου. ἢ οικιο-χειρος εγραφα.

† ραος βαλλέμιε μαρτυρ υπέγραφα οικια χειρὶ τον σταυρον.

† αλδιπράνδος καβαλλαριος μαρτυρ υπεγραφα οικια χειρὶ τον σταυρον.

† ζόροβαβὴλ μαρτυρ υπεγραφα οικια χειρὶ τὸν σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 67.)

protopapae Nohae mense et indictione suprascriptis.

† Rogerius filius presbyteri Arberti et Iudex Nohae testis propria manu crucem subscripsi.

† Rogerius filius Petri Iudicis Nohae praedicta confirmo et testor crucis signo, quod propria manu exaravi.

† Rhaus Ballemme testis propria manu crucem subscripsi.

† Aldiprandus Caballarius testis propria manu crucem subscripsi.

† Zorobabel testis propria manu crucem subscripsi.

CLXXXV.

1175 — Mense Februario — Indict. VIII — Circlarii.

Geofridus filius Hugonis Circlarii donat notario Nicolao de Tzitzicrudi praedium situm in Circlarii pertinentiis.

† ego gofredus filius. ugonis circlari feci propria manu mea hanc crucem.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος και τοῦ υἱου και τοῦ αγιου πνευματος καγω ὁ προγεγραμμένος γνωσφριδος· ὁ το σίγιον το τοῦ τιμητου και ζωῶποιου σταυρου σὺν και τη πατρωα ἐπωνυμία· οικολα μου χειρὶ γραφας. το δὲ υφος διὰ τοῦ νοταριου την παρουσαν εγγραφον ἐκούσιον· εὐχάριστον· ἀμετάτρεπτον· ἀμεταμέλητον ἀπλήν αποχην και καθαράν δωρεάν· τηθημι και ποιω ἐκούσία μου τῇ γνωμη και αὐτῶπρόδρέτῳ βουλη και παντός ἀπηγωρημενου τρωπου πρὸς σὲ τὸν πιστοτατον μου ἀνδρωπον νοταριον νικολαον χωραφίων εν τι διακρατησει τοῦ κηκλαριου εις τοπον λεγωμενον τοῦ ξενοδωχιου πληριον τοῦ ἀμπελιου τοῦ αὐτοῦ ξενοδωχιου· δυτικον μερὸς· διωρίζεται τὸ τιου-των χωραφίων· ἀνατολικον μερὸς· τὸ χανδάνκιον τοῦ προγραφέντος ἀμπελιου· και καθὰ κατέβαίνει το προρηθειτα χανδακιον αχρι οργιαῖς ρλγ'. και το δυτικον μερὸς καθὰ κατέβαίνει ἢ κουλτουρα οργιαῖς ρμγ'. ἐκιδειν δὲ ανακάμπτει μεσημερινὸν μερὸς· ὀργιαῖς ρε'. και ἀπερχεται και κροῦει ἕως το πρωρηθειτα χανδακιον ἀπο δὲ ἀργτρω, καθὰ ἀπερχεται ο μεγας δρωμος οργιαῖς ρδ'. και κλύει. τουτο δὲ στερῳ και χαρίζομαι πρὸς σὲ νοταριον νικολαον υἱος ιωαννου τοῦ

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Geofridus, qui signum sanctae et vivificae crucis ac paternum cognomentum propria manu exaravi, reliquam vero scripturam per notarium, praesenti instrumento sponte, libenter, irrevocabiliter, perpetuo, simpliciter et pure, de propria mea sententia ac libera voluntate, nulloque modo vetito tibi fidelissimo meo homini Nicolao notario donationem condo et facio territorii, quod situm est in pertinentiis Circlarii, ubi dicitur Xenodochium, iuxta vineam eiusdem Xenodochii occidentem versus. Fines vero huiusmodi territorii sunt: ad orientem fossa suprascriptae vineae, et sicut descendit praedicta fossa ad passus centum triginta tres; ad occidentem sicut descendit cultura ad passus centum quadraginta tres, unde deflectit meridiem versus ad passus centum quinque, et vadit et iungitur cum praedicta fossa; ad septentrionem sicut vadit via publica ad passus centum quatuor, et clauditur. Huiusmodi territorium do et concedo tibi Nicolao notario filio Ioannis Tzitzicrudi tuisque heredibus, et quibuscumque successoribus, non simpliciter, temere et inconsulto, sed ob plurima beneficia et multas re-

τῆς κληρονομίας καὶ τοῖς σοῖς κληρονομοῖς καὶ παντοίοις διαδωχοῖς· οὐχ ἀπλῶς μὲν. ὡς οἶκει καὶ ὡς ἔτυχεν· ἀλλὰ δια τὰς πλείστας εὐεργεσίας καὶ πολλὰς ἀνταμειβάς ἅς παρὰ σου πέπονθα κατὰ διαφοροὺς ἐτησ καὶ τρωποὺς· ἵνα ἐπιξούσια ἐχῆς σὺ τὸν τιούτον χωραφίον γεῦποιεῖν καλλιέργειν. φυτεῦν πούλειν. χαριζῆν. ἀνταλλάττειν. καὶ εἰς προικὰς τεκνῶν σου καταγραφισθῆναι καὶ πάντα πράγτειν ἐν αὐτῷ ὡς αὐθεντῶς ὡς τὴν ἐξουσίαν παρ' ἐμοῦ εἴλωφος· ὅσαι ὁ νομος τοῖς ἰδίοις δεσποταῖς διακελεύεται· εἰ δὲ ποτε κερῶ ἢ χρόνον φωραθῆ τίς· εἴτε ἐγὼ· εἴτε τέκνον μου· εἴτε τίς τοῦ κατ' ἐμοῦ μέρος· ἢ ξένου προσώπου· ζητήσιν· κινήσει. ἢ ἀγωγὴν οφίλει κατὰ σου ποιῆσαι εἰς τούτον εἰστάσθε με. καὶ διέκδηκάν σε αὐτὸν ἀπο παντός ἐναντιούμενον προσώπου· εἰ δὲ καὶ τούτο οὐ ποιήσω ἀλλὰ πρὸς διαστροφὴν σινηρησωμαι πρότερον μὲν εἶναι κατηραμένοι παρὰ τῷ θεῷ παντοκράτορι. καὶ ὑπὲρ παραβασίας τοῦ τμήτου καὶ ζωῶποιου σταυροῦ ζημιουσθῆναι εἰς τὸ δημοσίον ριγάτα λς'. καὶ ἡθ' οὕτως καὶ διὰ μείετ' ἡμῶν πρὸς σὲ καὶ τοὺς σοὺς διαδωχοὺς· ἢ τῆς ἀφ' ἧς δωρεὰ ἦν καλοδελῶς ἐποίησα· στερεὰ βεβαία καὶ ἀπαρασάλευτος· ἣτις ἐγράφη χεῖρὶ ἐμοῦ ἰορδάνου νοταρίου καὶ ταβουλαρίου ἀστέος κῆρκαρίου ἐν μηνὶ φεβρουαρίῳ τῆς ἰνδικτιωνῆς ἢ τοῦ ἐτους ξηπγ'. παρουσία τῶν παρ' ἐμὸν ἀξιωπίστων μαρτυρῶν.

† γρηγόριος βετρισανὸς μαρτυρὸς ὑπέγραψα οἰκεία χεῖρὶ τὸν σταυρον.

† ὁ του κρήτης μαρτυρὸς ὑπέγραψα οἰκεία χεῖρὶ τὸν σταυρον.

† ραὸς υἱὸς ἀσκητίνου μαρτυρὸς ὑπέγραψα διὰ τοῦ σταυροῦ.

† ἰωάννης ἀρχιερέος χωρῆς κυρκλαρίου μαρτυρὸς ὑπέγραψα οἰκεία μου χεῖρ.

† ρογέριος τοῦ ρουσιτοῦ μαρτυρὸς ὑπέγραψα οἰκεία χεῖρὶ τὸν σταυρον.

† ὁ μαῖστρος ρηχαρδὸς μαρτυρὸς ὑπέγραψα διὰ τοῦ σταυροῦ.

† ρογέριος καρρᾶνος καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν στρατηγὸς μαρτυρὸς ὑπέγραψα οἰκεία χεῖρὶ τὸν σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 66.)

tributiones quas abs te recepi variis de causis et rationibus, ut ipsum possideas cum facultate arandi, meliorandi, plantandi, vendendi, donandi, permittandi, dotis causa tuis filiis assignandi, et iure domini et potestatis a me acceptae omnia de eo faciendi, quae leges propriis dominis permittunt. Si quis vero unquam insurgat, sive ego, sive filii mei, sive quisquam de mea cognatione, aut extranea persona, et quaestionem, litem, aut actionem tibi intentare velit, promitto me tibi adfuturum, teque defensurum ab omni contraria persona. Quod si nedum hoc praestitero, sed et huiusmodi donationem subvertere praesumpsero, primum quidem maledictus sim a Deo omnipotente, et ob violationem venerabilis et vivificae crucis solvere tener Fisco poenae nomine regales sex et triginta, et nihilominus huiusmodi pura donatio, quam sponte feci, rata, firma et immutabilis remaneat tibi tuisque successoribus. Scriptum manu mea Iordani notarii et tabularii civitatis Circlarii, mense februario, indictione VIII, anno 6683, coram fide dignis testibus, qui forte interfuerunt.

† Gregorius Vetrisanus testis propria manu crucem subscripsi.

† Odo Iudex testis propria manu crucem subscripsi.

† Rhaus filius Ascettini testis per crucem subscripsi.

† Ioannes Archipresbyter civitatis Circlarii testis propria manu subscripsi.

† Rogerius de Rusito testis propria manu crucem subscripsi.

† Magister Riccardus testis per crucem subscripsi.

† Rogerius Carranus pro tempore Strategus propria manu testis crucem subscripsi.

1175 — Mense Octobri — Indict. IX — Circlarii.

Odo de Gervasio donat filiae suae Mariae bona, quae ipse ex paterna hereditate possidebat, pro dote quam solvere nequiverat.

† σίγνον χειρός παρ μου ὅτου του γερβάσει.

† Ἐν ὀνοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱου καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. (ὁ προγεγραμμένος ὅτου ὁ τὸ σίγνον το τοῦ τιμηου καὶ ζωποιοῦ σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν πίξας το δὲ ὄλον ἕφος σὺν καὶ τη πατρῶα ἐπι(οι)μία διὰ χειρός) τοῦ νοταρίου τὴν παρουσαν ἐγγραφον· ἐκούσαν· εὐχάριστον· καὶ κυρου ὅτου χαρίζοντος καὶ διδόντος πρὸς σε μαριαν· ἢ ἐμοὶ θυγάτηρ τὴν πατρικὴν μου ὑπόστασιν. τον λαχοντα μοι μύραν. το ἄπερ ἔχω ἐν τῇ διακρατήσει τοῦ κῆρ-κλαριου· ἀπο τε ὑσπιτιων. χωραφίων υμεροδενδρων κυπουριων, οὔχ ἀπλὸς μιν ὡς οικειν καὶ ὡς ετυ-χεν. ἀλλὰ διότι ἐπισα εἰς ἐσχάτην πτωχίαν καὶ ταλιπορίαν· καὶ ἐκ των πραγματων το ἀπερ σοι ἐκατέγραψα ἐκ τὸ πρικηρον καὶ συμβολαιον οὐκ ἐπλη-ρωσα σοι τουτου χάριν στέργω σοι καὶ χαρίζωμαι σοι τὴν ἐμὴν ὑπόστασιν πατρικὴν προς σε μαριαν ἢ ἐμὴ θυγάτηρ καὶ τοις σοις διαδωχοις καὶ παντίοις διακατώχοις· ἵνα ἔξουσίαν εχης σε τὸν τοιούτων που-λιν· χαρίζειν (ἀνταλλάττειν καὶ εἰς προίκα) τεκνων κατάγραφειν καὶ πάντα πράγχειν ἐν αυτων αυθεν-τίκως καὶ κυρίως ὡς τὴν ἔξουσίαν παρ μου ἕλυφουτα· εἰ δὲ ποτὲ καιρῶ· ἢ χρόνῳ ἐπέλθῃ τις ἢ τον ἐμῶν μέρων ἢ ξένου προσώπου· ζήτησιν κίνησιν (ἢ ἀγωγὴν ποιῶντα) καὶ ἐνοχλούντα σε εἰς τουτον ἐστὶν αὐτον ἀναδεμα παρὰ τῶν (τιῆ ἁγίων πατρῶν) καὶ τῶν ἐβ' ἀποστολων ζημιούτω δὲ εἰς το δημοσιον νομισματα ἐβ'· καὶ ἢ αὐτο διαμενιτω πρὸς σε μαριαν· τὴν πα-ρουσαν χαριστικὴν ἀπερ σοι ἐποίησα· καλοδελῶς ὄχυρὰ βαιβέα καὶ ἀπαρασάλευτος (εἰς ἀεί. ἢ τις ἐγράφη) διὰ χειρός μου ἰορδανου νοταρίου καὶ τὰβουλαριου ἀττειωσ κῆρκλαριου· μηνὶ ὀκτωβρίῳ (ἰνδικτιῶνος θ') τοῦ ἔτους σ'χπδ' παρουσίᾳ μαρτύρων.

(Testium nomina delectit aetas).

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 63.)

† Signum manus mei Odonis de Gervasio.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Odo, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu, nomen vero et pater- num cognomen manu notarii exaravi, praesens in- strumentum sponte, gratiose et facio ego Odo, quo dono et trado tibi filiae meae Mariae bona, quae mihi obvenerunt ex paterna hereditate pro portione mea, quae habeo in pertinentiis Circlarii, (quaeque constant) domibus, praediis, arboribus fructiferis et hortis, non simpliciter, temere et in- consulto, sed quia, cum in extremam incidere pau- pertatem et miseriam, tibi non satisfecerim de re- bus quas tibi nuptiali contractu attribueram; et ideo confirmo et trado mea paterna bona tibi Mariae fi- liae meae, tuisque successoribus, et omnibus qui post te ea possessuri erunt; ut potestatem habeas eadem vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filio- rum constituendi, omniaque de iis faciendi, tam- quam domina et arbitra, quippe quae facultatem a me accepisti. Si qua vero occasione vel tempore aliquis vel ex mea parte vel persona extranea quae- stionem, litem aut actionem intentaverit, vel mole- stiam tibi intulerit de hac donatione, maledictus sit a tercentis octo et decem sanctis Patribus et a duo- decim Apostolis, et muletetur Fisco numismatis duo- decim. Attamen deinceps maneat praesens donatio benevole facta tibi Mariae, stabilis, firma et incon- cussa in perpetuum. Scripta manu mei Iordani no- tarii et tabularii civitatis Circlarii, mense octobri, indictione IX, anno 6684, coram testibus.

1176 — Mense Julio — Indict. IX.

Tabulae nuptiales inter Hugonem filium Matthaei Sabuti, et Regaliam filiam Nicolai Maleini et Muriellae.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος και τοῦ υιοῦ, και τοῦ ἁγίου πνευματος, πρίκωσυνβώλεον. γενόμενον παρ εμοῦ χροῦ· υιοῦ τοῦ ἀπίχωμενου ματθεῖου, τοῦ σαβούτου· πρὸς τὴν ἐκ θεοῦ γεναμένην μοι γυνή, τούνωμα ἀντης ριγάλλα· θηγάτηρ οὔσα γηγία μουριέλλας γυνῆς τοῦ ἀπίχωμένου κυρου νικολαου μαλείνου, ἣν και ηρμωσαμένη ἔμαυτῶ. ἐν πρώτοις δίδωμι αὐτῇ τὴν προ γαμοῦ δωρεάν, ἣτι το θεόρετρον αὐτης· οσὶτι ἔχω φίον καβαλλαριων δ' απ αυτων θεόρετρον αυτης το τρίτον. και ἣ τι δ' αν κτώμε απο τοῦ κνητοῦ πράγματος και αὐτωκνητιῦ το τρίτον· οσαύτος και ἣτι κερδήσω ἀπό τε ἀκνήτου πράγματος τῶ ἡμίσιον· και ἀπο τοῦ κνητοῦ· και αὐτοκνητού το τρίτον· και παρα κυριου θεοῦ· το μεγα και πλούσιον ἔλεος † παναγια θεοτοκε συν τω μοτωγενή σου υιῶ και θεῶ, εὐτυχως βοηθει ὑμιν μετα τω ἀρεστύαι με μουριέλλαν γυνή του ἀποιχωμενου νικολάου μαλείνου· επι τοι τηαῦτη συναφία και συνζηγία πρὸς τον ἐκ θεοῦ γεναμενόν μοι γαμβρόν· τούνωμα αὐτοῦ χροῦ τοῦ σαβούτου· ἦν και ἡρμωσαμένη αὐτόν τη ἡμῆ γηγία θηγατρί τούνωμα αὐτης ρυγάλλιε, δίδω δε τη ἡμῆ θηγατρί, χρυσοῦν ταρία διαχαράγματα, χηληδαδ τέσσαρα ἀπο δὲ των τοιοῦτων τεσσάρων χηληδαδων τῶν ταρίων, δίδωμι αὐτῇ τα χοράφια ἕπερ ἔχω ἴς τη διακράτησιν τοῦ στύλου, συν τοῦ ὄρους και ἐλεῶνος και ἑτερον δειδρων τα λεγόμενα τοῦ καταναγκη, δια ταρια χρυσοῦ ἐξακόσια. και ἑτέρον τριών χηληδαδων ταρίων ποσώτιτα, και παρα κυριου θεου το μέγα και πλούσιον ἔλεος, ἔθεν ἐγράφη χειρὶ ἡμοῦ βασιλείου ευτελοῦς πρωτοπαπα τῆς μεγάλης καθωληκῆς ἐκκλητίας· και ταβουλαριου πύλιος, λουκιδου μηρὶ ἰουλιω ηνδικτιωνος δ' ἐπὶ σ' χ' πδ'. ἐνώπιον ἀξιολόγον και ἀξιόπιστον μαρτυρων. † Φιλίππος βαλγερος μαρτυρ υπεγραφα τοι τίμιον σταυρόν. † Ego. . . . filius mathei sabuti testis sum. † Simon de nucera testis sum.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Tabulae nuptiales factae a me Hugone filio demortui Matthaei Sabuti uxori mihi a Deo datae, cui nomen Regalia, filiae legitimae Muriellae coniugis defuncti domini Nicolai Maleini, quam mihi conuubio iunxi. In primis trado ipsi ratione sive donationis ante nuptias, sive theoretri eius, tertiam partem feudi, quod habeo, quatuor caballariorum; et rerum mobilium ac semoventium, si qua possideo, tertiam quoque partem, et non solum medietatem bonorum immobilium, verum etiam tertiam partem bonorum mobilium ac semoventium, quae forte acquisivero, et domini Dei magnam ac divitem misericordiam. † Sanctissima Dei Genitrix cum Unigenito tuo filio et Deo feliciter nos adiuva. Cum mihi Muriellae uxori defuncti Nicolai Maleini placuerit nuptum dare filiam meam legitimam Regaliam divinitus mihi dato genero, cui nomen Hugo de Sabuto, dono eidem filiae meae tarenorum asperorum ex auro quatuor millia. Praeter vero huiusmodi tarenorum quatuor millia, do ipsi praedia, quae dicuntur de Catananci, quaeque possideo in pertinentiis Styli, cum nemore et oliveto et aliis arboribus, aureis tarenis sexcentis aestimata; ad haec alia tarenorum tria millia, et domini Dei magnam ac divitem misericordiam. Quare scriptum est manu mei Basilii humilis protopapae maioris catholicae ecclesiae, et tabularii civitatis Lucidi, mense julio, indictione IX, anno 6684, coram honestis et fide dignis testibus. † Philippus Balgerus testis subscripsi venerandam crucem.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 61.)

CLXXXVIII.

1176 — Indict. IX.

Presbyter Constantinus de Ancaburi et presbyter Nicolaus eius frater tradunt Gulielmo magistro Eremitarum praedium positum in loco dicto Silepa, et accipiunt in permutationem aliud praedium Arsaphiae situm.

† σίγνον χειρὸς Κωνσταντίνου ἱερέως υἱὸς πρεσβυτέρου ἰωαννου τοῦ ἀγκαβουρη. † σίγνο χειρὸς πρεσβυτέρου νικολάου ἀδελφου αὐτοῦ.

† ἡμεῖς οἱ ἀνοτέρω γεγραμμένοι, οἱ τα ἡμέτερα σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιου σταυροῦ ταῖς οἰκείαις ἡμῶν χερσὶν καθ' ὑπογράφαντες ἐκουσία ἡμῶν γνώμη καὶ ἰδία προέρεσι· καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης, ἢ υἱας, ἢ δόλου, ἢ ραδιουργίας, ἢ καὶ ὅσα μὲν ἐν τοῖς θείοις νομοῖς εἰσὴν ἀπηγορεύμενα· ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὀλοφύχῳ προέρεσι, καὶ τρόπῳ ἀγαθωτάτῳ, δι' ἧς ὁμολογούμεν καὶ φενόμεθα ποιόντα πρὸς σὲ τὸν ἡμέτερον ἅγιον αὐθεντην καὶ ὀσιώτατον πατέρα καὶ μακίστορα τῶν του πρωτομάρτυρος καὶ ἁγίου στεφανου πατρων καὶ λοιπῶν ἀναχωρητικῶν καὶ εἰς τον κυρον πετρον ἱερομονάζωντα καὶ πριετρον ἁγίων ἀποστολων. λέγωμεν δὲ τῶν αὐτῶν ἁγίων μακίστορα κυρον γουλλυτέλιον, ὡς πρόφθμεν ἀνταλλαγωγὴν ποιόντα ἐκ τὸ ἡμέτερον χωράφιον, ὑπερ ἔχωμεν εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον σιληπάν. ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας· ἐπάρχει δὲ ὁ περιόρισμός αὐτοῦ οὕτως· ἀπὸ ἀνατολᾶς τὸ χωράφιον τοῦ μανγλουφα, καὶ ἀναβει τὸ σύνορον ἀχρι εἰς τον σκινον· καὶ διαβείι τρακλὰ ἀχρι τοῦ συνόρου χρισονά· καὶ κατέρχεται ὁ ρύξ ἀχρι του μανγλουφα καὶ συνκλή· διὰ τὸ ἀναλαβεῖν ἡμᾶς ἐξ υμῶν ἀντάγειν ὑπὲρ τοῦ ριδεντος χωραφίου, ἕτερον χωραφίον ὑπερ ἔχετε ἡμεῖς ἐκ τῆς ἀρσαφίας εἰς τὴν μονίταν. τὸ πλησίον τοῦ ποταμοῦ. καθὰ καὶ ἰδι ὁ περιόριστος ἐστίν, μέσον τῶν χωραφίων ἁγίου ἰωαννου του θεριστου καὶ ἀπὸ δυσμᾶς ἡλία κενιδος. τοῦ ἔχειν ἡμᾶς αὐτῶ ἐπιξουσίως· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ διήνεκαὶς μέχρις τερμάτων αἰώνων. ὡς τῶ κίρως καὶ τὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν ἰληφώτες· καὶ ἡ μὲν ποτὲ κίρῳ ἢ χρίνω ὀραθήσεται τίς παρὰ τῶν ἡμετέρων ἰδίων ἢ κληρονόμων, βουλόμενος ποιῆσαι κίνησιν ζητησιν ἦται ἔαν δέποτε ἀγογῆν, ἵνα ἰστώμεθα καὶ διεκδικούμεν σης αὐτῶ ἐκ παντὸς προσώπου ἢ δὲ καὶ μετόμοι

† Signum manus Constantini sacerdotis filii presbyteri Ioannis de Ancaburi. † Signum manus presbyteri Nicolai fratris ipsius.

† Nos suprascripti, qui nostra signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus exaravimus, spontanea nostra sententia et propria electione, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel dolo, vel fraude, vel quovis modo vetito a divinis legibus; sed omni alacritate, et totius animi proposito, optimaque ratione, declaramus facere (permutationem) tecum nostro sancto domino et religiosissimo patre ac magistro patrum Protomartyris et sancti Stephani, ceterisque anachoretis, et domino Petro monacho et praeposito sanctorum Apostolorum, nempe cum eodem sancto magistro domino Gulielmo permutamus, uti antea diximus, nostrum praedium, quod habemus in loco dicto Silepa ex paterna nostra hereditate. Circumscriptio vero ipsius ita se habet: ab oriente exstat praedium Manglufae, et ascendit confinium usque ad lentiscum, et transit inaequaliter usque ad confinium Chrysonae, et descendit rivulus usque ad Manglufam, et clauditur. Nos autem accepimus a vobis pro dicto praedio ex permutatione aliud praedium, quod vos possidetis Arsaphiae ad Munitan, prope flumen, quemadmodum circumscriptum exstat in medio praediorum sancti Ioannis Theristae, et ab occidente finitimum est Eliae Condidio, ut habeatis illud in vestra potestate a praesenti die, et in omne aevum usque ad finem seculorum; utpote qui dominium et facultatem a nobis accepistis. Sin autem quacumque occasione vel tempore quis ex nostris propinquis vel heredibus molestiam, quaestionem, vel quaecumque actionem in vos intulerit, nos antestabimus et defendemus vosmetipsos ab omni persona. Quod si consilium mutaverimus,

γεννώμεθα, ἵνα μη εἰσακουόμεθα ἀλλ' ἵνα ζημιού-
μεθα πρὸς ὑμᾶς νομισματα ιβ'. Ἐγραφή ἐπὶ ἔτος ςχπδ'
ινδικτιωνος θ' ἑνοπιον μαρτυρων :

† ἀρχαδιος ευτελης πρωτοπαπας στύλου παρευραι-
θεις μαρτυρ υπεγραφα † πρεσβυτερος ρωγεριος μαρ-
τυρ υπεγραφα † ιωαννης καραμαλλος μαρτυρ † μου-
λης καὶ βεσκάμης μαρτυρ † ιωαννης ἀτζημάννας μαρ-
τυρ υπεγραφα † φοτινὸς γίτζος μαρτυρ υπεγραφα
† πέτρος εὐτελής πρεσβύτερος καραμαλλος εγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 65.)

ne exaudiamur, sed pro mulcta solvamus vobis nu-
mismata duodecim. Scriptum est anno 6684, inli-
ctione IX, coram testibus.

† Arcadius humilis protopapa Styli, qui interfui,
testis subscripsi. † Presbyter Rogerius testis sub-
scripsi. † Ioannes Caramallus testis. † Mules Vice-
comes testis. † Ioannes Atzimanna testis subscripsi.
† Photinus Gitzus testis subscripsi. † Petrus hu-
milis presbyter Caramallus scripsi.

CLXXXIX.

1177 — Mense Aprili — Indict. X — Tarenti.

*Vitalis filius Eugenii donat Basilio archiepiscopo Tarentino totam partem bonorum, quam possidebat in casali Castinnii, propter potestatem ei factam ab eodem archiepiscopo exstruendi sibi monumen-
tum in maiore ecclesia Tarentina.*

† βίταλιος υἱος ευγενίου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁ-
γίου πνεύματος. ὁ προγεγραμμένος βίταλιος. ὁ τὸν
τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος οἰ-
κειοχείρως προταξας, τὸ παρὸν ἔγγραφον πρὸς σε τὸν
δεσπότην κύρ βασιλειον καὶ εὐλαβεστάτον ἀρχιεπίσκο-
πον ταρανίου καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς ὑπὸ σὲ
μεγάλῃς καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας σου, οὕτως ἐδελου-
σίως ὑπεκτίθημι. ἐπειδὴ τόπον δέδωκάς μοι ἔσθαι
τοῦ κοιμητηρίου τῆς δηλωθείσης μεγάλῃς ἐκκλησίας
σου ἔπιθεν τῆς κόγχης τοῦ μεγάλου θησιαστηρίου
καὶ παρεχώρησάς μοι τοῦ κτισαί με ἐν αὐτῷ, μνημεῖον
ἰδίον μου τούτου χάριν καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως ἔτι γε
τῶν γονέων μου δοροῦμαι σοὶ καὶ παντὶ τῷ μέρει τῆς
ἐκκλησίας σου ὅλον τὸ μέρος μου ἔπερ οἰωδῆποτε
τρόπω ἔχω καὶ κέκτημαι εἰς τὸ χωρίον καστίνιον
ἀπὸ τε χωραφίων, ἐλαιῶν, ἀγριελαιων, νομάδων, ἀμ-
φόδων, πηγᾶδων, καὶ κηπουριων, καὶ πάντος ἄλλου
ἀρμόζοντός μοι ἐν αὐτῷ μὴ φυλάξας εἰς τὴν ἐξουσίαν
μου ἐν αὐτῷ οὐδ' ἔσον βῆμα ποδος. ἐφ' ᾧ ἐξουσίαν
σοὶ καὶ παντὶ τῷ μέρει τῆς ἐκκλησίας σου ἐπὶ τὸ
μέρος μου του καστίνιου καὶ παρρησιαν ἀπὸ σήμερον
ἐγχειρίζομαι, πωλεῖν αὐτο εἰ βούλῃσθε δωρεῖσθαι
ἀντικαταλλάττειν, βελτιοῦν. καὶ πᾶν ἄλλο ἀνίειν
καὶ ἐκπληροῦν ἐπ' αὐτὸ ὅσον τὸ δεδογμένον ἡμῖν. οὐ-
τως οὖν ἀπὸ σήμερον ὅλον καὶ ὀλόκληρον τὸ μέρος

† Vitalis filius Eugenii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Ego suprascriptus Vitalis, qui venerandam et vivifi-
cam crucem una cum nomine propria manu exaravi,
praesens instrumentum tibi Domino domino Basilio
piissimo Archiepiscopo Tarentino, omnique parti
maioris et catholicae ecclesiae, cui praees, hoc pacto
sponte trado. Quoniam locum mihi dedisti intra coe-
meterium dictae maioris ecclesiae tuae pone concham
magni altaris, et facultatem mihi tribuisti proprium
monumentum ibi extruendi; hac de causa, itemque
pro requie meorum parentum, concedo tibi totique
parti ecclesiae tuae totam meam portionem, quam
quocumque modo habeo et possideo in casali Castinnii,
tam de territoriis, oleis, oleastris, pascuis, semitis,
puteis et hortis, quam de quacumque alia re quae
est de mea pertinentia in dicto casali, nihil ibi re-
servans sub mea potestate ne passum quidem pedis.
Praeterea facultatem tibi trado, omnique parti ec-
clesiae tuae, et omnimodum ius tibi a praesenti die
concedo super dictam meam portionem Castinnii,
(nempe ipsam) vendendi, si tibi placuerit, donandi,
permutandi, meliorandi, et de ea faciendi quodcum-
que volueris. Hoc igitur pacto amodo do et concedo
totam et integram portionem meam, quam habeo in
casali Castinnii, et quae ad me pertinent quomodo-

μου ὃ ἔχω καὶ ἀρμόζει μοι οἰωδῆποτε τρόπον εἰ τὸ χωρίον καστίνιον χωραφίων ἐλαιῶν ἀγριελαιῶν νομάδων ἀμφόδων πηγαδων κηπουρίων καὶ παντός ἄλλου τῶν ἐκτὸς ἀνήκοντός μοι ἐμὴν δωρεάμισος καὶ παραδιδούς σὺν πᾶσι δικαίοις αὐτῶν, μηδὲν ἐν ὅλῳ τῷ χωρίῳ τούτῳ εἰς τὴν ἐξουσίαν μου διαφυλάξας, εἴπερ ὀφέποτε μεταμελοῦμινος κατὰ τινα μηχανὴν καὶ πρόσασιν ἀφελεῖν θελήσω ταῦτα ἀφ' ἡμῶν ἢ ἀπὸ διαδόχων ἡμῶν καὶ ἀπὸ παντός τοῦ μέρους τῆς ἐκκλησίας ἐγὼ ἢ κληρονόμοι μου, καὶ οὐχὶ μάλιστα διεδικῆσαι ταῦτα ἐμὴν ἀπὸ παντός ἀνθρώπου, ἵνα παντὶ τῶν μέρει τῆς ἐκκλησίας σου νομίματα ῥηγάτα δίκαια καταβάλωμαι, καὶ τῷ δημοσίῳ τσαῦτα ἔτερα, διὰ τὸ οὕτως ἀρεσθῆναί με. φυλάττοντα μετὰ ταῦτα τὸ παρὸν τῆς δωρεᾶς ἔγγραφοι ὀχυρὸν ἔσασι ὃ ἔγραφε ἀξιώσει ἡμοῦ χειρὶ στέφανίτζη ταβουλαρίου ταραντου καὶ υἱοῦ πέτρου, μηνὶ ἀπριλίῳ ἰνδικτιωνί ἔτους 5836, παρουσία μαρτυρῶν †

† λέων μανιάκης ὁ υἱὸς πάντολιόντος τοῦ μανιάκη μαρτυρῶν ὑπέγραψα οἰκεία χειρὶ.

† ego Wilelmus Salvaticus. testis. sum.

† ἀδμήτριος υἱὸς βυζαντίου μαρτυρῶν ὑπέγραψα οἰκεία χειρὶ.

cumque, nempe territoria, oleas, oleastros, pascua, vias, fontes, hortos, et quidquid aliud mei domini sit, cum omnibus iuribus et privilegiis, nihil in toto hoc casali sub mea potestate reservans. Quod si temporis progressu poenitentia ductus, aut aliqua de causa aut praetextu haec repetere praesumpsero a vobis, sive a vestris successoribus et ab omni parte ecclesiae, sive ego sive mei heredes, ac non vel maxime vindicavero ab omni persona, solvere tenear omni parti ecclesiae tuae solidos regales decem, et Fisco publico tantundem, quoniam ita mihi placitum est: et nihilominus firmum remaneat in perpetuum huiusmodi concessionis instrumentum, quod meo rogatu scriptum est manu Stephanitzi tabularii Tarenti et filii Petri, mense aprili, indictione X, anno 6685, praesentibus testibus.

† Leo Maniaces filius Pantaleonis Maniacis testis propria manu subscripsi.

† Ademarius filius Byzantii testis propria manu subscripsi.

(Ex Paschalis Bassii apographo in maiori Neapolitana Bibliotheca adservato, in cuius sine haec verba leguntur: *Diligentissime descriptum ex apographo, quod asservatur in Tabulario Archiepiscopii Tarentini, rogante amicissimo viro Alex. M. Kalaephato Episcopo Uritano.*)

CXC.

1177 — Mense Julio — Indict. X — Panormi.

Capila vidua Ioannis de Aliph eiusque filii vendunt Donato praeposito monasterii S. Ioannis Evangelistae vineam cum praedio inculto, positam in suburbio civitatis Panormi, tarenis septingentis.

† σίγνον χειρὸς καπίλης γυνῆς τοῦ ἀπιχομένου ἰωάννου δε ἀλῆφ, ἀναλαμνανωμένης καὶ τὰ ἀνεληκὰ μου τέκνα. † σίγνον χειρὸς ἰοσφρέος υἱοῦ αὐτῶν.

ἡ προρηθείσα καπίλη σὺν τῷ υἱῷ μου ἰοσφρέος, οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιου σταυροῦ οἰκείαις χερσὶν ἀνωτέρω τυπώσαντες ἐμολογοῦμεν ὡς ὅτι ἡδία ἡμῶν βουλῇ καὶ ἐκουσία προῖρέσει χωρὶς δόλου καὶ χλεύης ἢ ραδιούργιας καὶ πότης ἄλλης ἀπιγωρευμένης αἰτίας ἢ υἱας ἄλλ' ἐν ἔρρωμένῳ ἡμῶν τὸ νοῖ καὶ λογισμῷ ἐγένεον μετὰ παντός θεληματός. πεπράκαμεν πρὸς σὲ τὸν κύριον δωνάτον τὸν καθηγούμενον τῆς

† Signum manus Capilae uxoris defuncti Ioannis de Aliph nomine quoque reliquorum meorum filiorum. † Signum manus Iosfredi filii ipsorum.

Ego supradicta Capila simul cum filio meo Iosfredo, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis manibus supra descripsimus, declaramus nostra propria voluntate et spontanea deliberatione, sine dolo, vel fraude, vel malitia, et quacumque alia vetita causa, vel vi, sed integra mente sanoque consilio, ac tota voluntate vendidisse tibi domino Donato praeposito venerabilis monasterii sancti Ioan-

σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ. τοῦ ἐν τῷ κάτωθεν μίρει του θεόφρουρίτου καὶ μεγάλου παλατίου. καὶ πρὸς τοὺς μετα σου ἀδελφούς· τὸ ἡμέτερον ἀμπέλιον ὅλον καὶ τὸ μετα αὐτοῦ ἀργὸν χωράφιον τὸ περιέχων διάφωρα δένδρα τὸ ἐν καὶ διάκειμενον ἐν τοῖς προάσταις πόλεως πανόρου εἰς τὸ ἀγρὸν μαρίας· διὰ ταρία ἑπτακλῖσια κοκκου α'. ἄτινα ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμέτερας χεῖρας ἐδεξάμεθα τέλεια καὶ ἀνελληπῆ· παρεδώκαμεν τούτο τὸ ἀμπέλιον καὶ τὸ χωράφι πρὸς ὑμᾶς λόγῳ τοῦ προρηθέντος θεοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ· διὰ τὸ ἀγρασθεῖναι τούτο ἀπὸ τοῦ πράγματος τῆς ἁγίας μονῆς· καὶ πεποιθήκαμεν ἐκ τούτου τοῦ ἀμπελιῶνος καὶ τοῦ χωραφίου πρὸς τὸν θεῖον ναὸν ταύτην τὴν τελείαν διάπρασιν τὸ ἐπεξουσίως ἔχειν αὐτὸν εἰς τελείαν νομίην καὶ κυριώτητα· ποιῆν ἅπ' αὐτῶν εἰ τι καὶ βούλη· οἷον πωλεῖν χαρίζειν καὶ πάντα ποιῆν ἅπ' αὐτῶν ὅσα θεῖος νόμος τοῖς τελείοις δεσπόταις παρέχει· περιωρίζεται δὲ ὁ προρηθεὶς ἀμπέλος οὗτο· τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ ὄζει μέχρι ἀμπέλου κλάρου καὶ τοῦ προρηθέντος χωραφίου· καὶ ἐκ δύσεως ὑπάρχει χωράφιον δεσποτικὸν· καὶ ἐκ νότου τὸ ἀμπέλιον τῆς ἐγκλησίας· καὶ ἐκ νορρᾶς τὸ ἀμπέλιον κυροῦ ἀνισάλδου· καὶ τὸ χωράφι περιωρίζεται οὕτω· τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ ἄχρι τῆς στρατᾶς λυμάνους. καὶ ἐκ δύσεως τὸ προρηθὲν ἀμπέλιον καὶ τὸ ἀμπέλιον τῆς μονῆς· καὶ ἐκ νότου τὸ ἀμπέλιον ἰωάννου ρηγίνου. καὶ ἐκ νορρᾶς τὸ ἀμπέλιον μάλιστα κλάρου· καὶ συγκλήσυν· παρεδώκαμεν τούτο τὸ ἀμπέλιον καὶ τὸ ρηθὲν χωράφιον πρὸς τὸν ἅγιον ναόν· σὺν πάντα δικειώματα αὐτῶν καὶ ἡσοδούς ἐξόδους. καὶ ἄεροι. τοῦ ἔχειν ταῦτα ὁ θεῖος ναὸς κατὰ τελείαν νομίην καὶ δεσποτίαν μέχρι τεματίων αἰώνων. ἡμεῖς δὲ ἵνα διεκδικώμεν τούτο ἀπὸ παντός προσώπου. ἀπὸ παντός ἀνθρώπου. ἀπὸ πάσης αἰτίας. ἀπὸ πάσης ζητήσεως καὶ πάσης ὀχλήσεως. ἢ δ' οὐχί. τότε μὴ μόνον τὴν τιμῆν ἣν ἠλήθαμεν διπλῆν ἀλλὰ καὶ τριπλῆν καταυκλωμεθα. καὶ πρὸς τὸ δεσποτικὸν νομισμᾶριον νομισμᾶτα ὀβ' ἀποτηρώμεθα. εἴτα στερρᾶν καὶ ἀμιστακίνητον τὴν παρούσαν αὐθέρστον πρᾶσιν διασυσώσωμεν σὺν κληρονόμοις ἡμέτεροις καὶ διαδόχοις ἑνάπασι· εἴτις ἐγράφη τῆ χαρᾶ καὶ ἀντηλήψει τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν δεσπότητου γουλιέλμου μεγάλου ρηγῆ· παροῖσία τοῦ ἱερωτάτου πρωτοπαπα πόλεως πανόρου κυροῦ πωστταντίνου καὶ τῶν κα-

nis Evangelistae, quod extat in inferiori parte a Deo servati ac maioris Palatii, et fratribus tuis successoribus, vineam nostram integram simul cum praedio inculto prope ipsam extante, diversis arboribus circumdato, sitam ac positam in suburbio civitatis Panormi in agro Mariae, tarenis septingentis grani unius; quos cum a tuis in nostras manus accepissemus perfectos et integros, tradidimus tibi nomine antedicti templi sancti Ioannis Evangelistae vineam hanc et praedium, eo quod ea emisti pecunia sancti monasterii, et propterea fecimus sancto templo hanc perfectam venditionem vineae et praedii, ut ipsa possideat pleno iure et potestate, et de iis faciat quidquid voluerit, nempe vendat, donet et omnia peragat, quae divina lex absolutis dominis concedit. Hos vero confines habet dicta vinea: ab oriente vadit usque ad vineam Clari et praedictum praedium; ab occidente extat praedium Domini; ab austro vinea ecclesiae; et a septentrione vinea domini Ansaldi. Praedium vero hos habet confines: ab oriente vadit usque ad viam Portus; ab occidente extat praedicta vinea et vinea monasterii; ab austro vinea Ioannis Rhagini; et a septentrione vinea magistri Clari, et clauditur. Tradidimus vineam hanc et dictum praedium sancto templo cum cunctis iuribus ipsius, introitibus, exitibus, et aeribus, ut ea habeat divinum templum in perfecto dominio et potestate usque ad finem seculorum. Nos autem defendemus illud a quacumque persona et quocumque homine, et omni causa, omni lite, omni que molestia; secus vero, non modo solvemus duplum pretii quod accepimus, sed triplum; et Fisco regio numismatis duobus et septuaginta mulctabimur. Deinde firmam et immutabilem praesentem voluntariam venditionem in omnibus servabimus cum heredibus nostris et successoribus, quae scripta est sub faustissimo principatu potentis et sancti domini nostri Gulielmi magni regis, coram venerabilissimo protopapa civitatis Panormi domino Constantino, et

ρευρεθέντων αξιωπίστων μαρτύρων. χειρὶ καλοκύρου ταουλαρίου. μηνὶ ἰουλίῳ τῆς ἰνδικτιῶνος ἰ' τοῦ ςχπέ' ἔτους.

† ρογερῖος τόκκος ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀπιχομῆου ἰωάννου δε ἀλήφ μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρον καὶ στέργω ταύτην τὴν πράσιν πρὸς τὸ διὰ τῶν ψ' ταρίων ἀγωρασθῆναι κτήμα τῶν παιδῶν ἰωάννου ἀλήφ † σταν χαριίτης μαίστωρος ἰωάννου μαρτυρῶν ὑπέγραψα οικηοχέρως † Θεόδωρος υἱὸς στεφάνου μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρὸν † ρομυριτος τοῦ σορακι νοσητελλαριος τοῦ κριταιοῦ ρηγὸς μαρτυρῶν ὑπέγραψα τὸν τίμιον σταυρὸν.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 66.)

fide dignis testibus, qui interfuerunt, manu Calocyri tabularii, mense iulio, indictione X, anno 6635.

† Rogerius Toccus ex mandato defuncti Ioannis de Aliph testis subscripsi honorabilem crucem, et ratam habeo hanc venditionem praediorum tarenis septingentis a filiis Ioannis Aliph emptorum. † Odo Charbites filius magistri Ioannis testis subscripsi propria manu. † Theolorus filius Stephani testis subscripsi honorabilem crucem † Robertus de Soraci Buttellarius potentis Regis testis subscripsi honorabilem crucem.

CXCI.

1178— Indict. X.

Leo filius Gulielmi Camerlingi et notarii cum fratre et matre Bia pignerat Nicolao Vesterario praedia, ad Larnacam posita, tarenis Salernitanis sex et nonaginta.

† ἔτους ςχπέ'. ἰνδικτιῶνος ἰ'. ἐν τοῖς. καιροῖς. τῆς κωμίτισσας. ἡμῶν ἀδίλαγια καπριλλήγγου δι' τῆς αὐτοῦ χωρᾶς ἰοταρίου τῶν σαλλερνοῦ τζωφ-Φου' καὶ κατμπάνου τῆς χωρᾶς ὀλέττας. γουλτζέλου. ὁ υἱὸς νικόλαου τοῦ θέπειντῶ ἐν οὐμάτι τοῦ πατρος· καὶ τῶν υἱῶν καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος σῖμιοι γενόμενοι· παρ' ἐμοῦ λειοντος· υἱοῦ γουλτζέλου· καπριλλήγγου· καὶ ἰοταρίου· ὁ ἀδελφῶς αὐτοῦ· μετὰ τῆς μητρος αὐτοῦ τῆς βίας. ἡμῆς. οἱ προγεγραμμένοι· οἰκοῖα ἡμῶν γνώμη. καὶ ἀγαθῆ πρῆξι καὶ οὐκ ἐκ τινος το παρκαπ. ἀνακκη ἡ ραδιούργησ· φενόμεθα· καὶ υἰώμεν. εἰς ἀμάχην ὅλα τα χωραφια. ἡν ἐχωμεν εἰς τοὺς λάρνακην. ὑπὸ τὸν δρόμων. καὶ ἐπὶ τὸν δρόμων. τῶ βιστιράρου νικόλαου· διὰ ταρία σαλεριά. 45'. μετὰ ἡμεροδένδρια. καὶ ἀγρια. καὶ κύπον. καὶ τὸ ἀγρην. ἔως. 8'. χρονους. καὶ μετὰ τὸν 8'. χρόνων. οὐκ ἐχῆ ὄριον ἐπέκοινα. ὅταν δὲ θείλουτι δίδην τα πῆδία τα ταρία εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἂς ἔχουν ἡ τα πῆδία ἡ τα χωραφια οὕτως. ἵνα κάμουν τα χωραφια. καὶ ἐκβαλλουν. τὸν καρπῶν οὗτος ὡς ἐστὴν δίκαιον καὶ συνθηθῆν. ἵαν δὲ λάχην. καὶ θείλουν πουλῆν τὰ χωραφια. ἵνα. μῆδὲν ἔχουν ἐξουσιαν. οὐδὲ πουλῆν. οὐδὲ υἰώλῆν εἰς. ἀμάχην. εἰς ἀλλων ἀνδρω-

† Anno 6686, indictione X, temporibus Comitissae nostrae Alelissiae, et Camerlingi eius civitatis notarii Tzoffi de Salerno, et Catapani civitatis Olettæ Gulielmi filii Nicolai Thepenti. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Signum factum a me Leone filio Gulielmi Camerlingi et notarii, a meo fratre, et Bia matre mea. Nos suprascripti de propria nostra sententia et bona voluntate, nulla omnino necessitate, aut malitia intercedente, declaramus oppignerare omnes nostras terras, quas possidemus ad Larnacam infra et supra viam, Nicolao Vesterario pro tarenis Salernitanis sex et nonaginta, cum arboribus cultis et incultis, et hortum, et locum venationi destinatum, ad annos quatuor; et elapsis quatuor annis, nihil praeterea aliud definitum intelligatur. Si vero voluerit tradere ecclesiae campos et terras, possideat ipsa dictos campos et terras hoc pacto, ut agros colat, et fructus solvat, prout iuris et moris est. Quod si forte praedictas terras vendere voluerit, potestatem non habeat nec vendendi,

πων· οι μη τῆς τῆν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Δεωτόκου
τῆς περτούσας· ὅτος· ἐάν δὲ θείλουν· δώσῃν· τίσου-
τον ὡς ἕαν ἄλλον ἀνδρωπὸν· χορῆς παση ἀνηλο-
γίας ἢ ραδιουργίας· ὑπὸ ὑάδην καὶ ἐγγιτητῆν· ἐγγι-
τῆς· γουληῆλμου τῆς κουστρητῆνοις· ἀνταβιάου του
βιζζηρίου· ἐνόπιον· καλῶν μαρτυρων ἰωαννης κριτῆς
ο υἱος· λεοντος κριτου † μαρτυρ κυρ δάριου † μαρ-
τυρ σατριάνου † μαρτυρ πρεσβυτερος σπάρανου †
μαρτυρ ὄρσου δὲ χριστοφωρου † μαρτυρ ἰωαννης
του δουμωτικου· †

† ἱγραφη· διὰ χεῖρας· πρεσβυτερου υἱτάλης· ὁ
υἱος ἰωαννου τῆς· κορτης.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 68.)

nec cuiquam alii personae oppignerandi, nisi soli
ecclesiae S. Mariae de Pertusia. Si autem voluerit
tantum reddere, quantum et alii coloni, tunc sine
ulla controversia aut dolo res agatur per sponsores,
et fideiussores Gulielmum de Cusentina, et Octa-
vianum de Viziuso. Actum coram probis testibus.
Ioannes Iudex filius Leonis Iudicis. † Testis domi-
nus Darius. † Testis Satrianus. † Testis presbyter
Sparanus. † Testis Ursus de Christophoro. † Testis
Ioannes de Domestico. †

† Scriptum manu presbyteri Vitalis filii Ioannis
de Curte.

CXCII.

1179 — Mense Ianuario — Indict. XII.

Testamentum Ulu filiae Nicolai Rhegini.

† ἐν τοῦ ὄρος φιλοσοφίας· κατὰ τὸν μέγαν υασι-
λειον μέλει θανάτου, τὸ γὰρ διάπαντος μελέτην θά-
νάτου ποιῆσαι τὸν ἀνδρωπὸν· τὰ πρὸς ψυχικὴν
σωτηρίαν ὄραν· ἅμα τε καὶ τῇ μελετῇ τῶν θείων
γραφῶν· διαμοιῆ καὶ συντηρεῖται· ἐν οἷς θεος χαι-
ρει καὶ ἀνδρωπὸν γινεῖ θεοκρεπὲς πολιτεύεται· κα-
θῶσπερ καὶ ὁ προφητῆς δαβιδ ἐπέλλεται λέγων·
ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνδρωπὸς ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ὀφείται
θάνατον· ὅστις τίς ρίπεται τῆν ψυχῆν αὐτῶν ἐκ χει-
ρος αὐτοῦ· καὶ ὁ κυριος ἡμῶν ἐν τοῖς θείοις ἐυαγγε-
λίοις εἶρακεν· εἴ ἰδῆ ὁ οἰκοδισπότης ποία φυλακὴ ὁ
κλέπτης ἔρχεται· ἐγγηγόρησεν ἂν καὶ ὡς ἂν ἴασε
διορηγῆναι τῆν αἰκίαν αὐτοῦ· τοιγάρουν καγῶ οὐλῶ
δυγάτηρ νικολάου ρηγηνῶ· καὶ ἀπεργονισση νοτα-
ριου νικολαου καλαβροῦ, ἧ καὶ γυνὴ νοταρίου υασι-
λειου τῇ ἱστομεία προφήτῶν, ἐν αρρωστία δινη περι-
πισουσα· καὶ πτωαίμην τὸ τοῦ θανάτου ἄορον τί-
λος· μήποτε καὶ εἰς ἐμὲ, ἰφνηδῆως ἐπιστῆ ὃς πολ-
λοῖς πολλὰκις συνέβη τούτω γινέσθαι· καὶ τὰ κατ
ἐμὲ γινέσθαι αὐτο καὶ . . . δεδισθαισα· ἰὼς οὐ τον
νοῦν καὶ τας φρένας σώας υγιεῖς καὶ ερρωμασινεας ἔχων
θελῶ τὰ κατ ἐμοῦ παραλειφθῆναι γινέσθαι αὐτος·
ἐν πρώτοις ἱπαφίω ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας ἀπὸ τοῦ
ἐμοῦ πράγματος τὸν ἱερεων τὸν μελλοντων μοι ψάλ-
λιν γρικο καὶ λατινον· ταρία πεντίκοντα· ὡσαῖτος

† Inter ea, quae sibi proponit philosophia, est
cogitatio mortis, prout magnus Basilius ait; nam
qui assiduo de morte cogitat, et quae ad spiritua-
lem salutem pertinent contemplatur simul cum di-
vinarum praeceptionum meditatione, immanet et
perseverat in iis, quibus Deus gaudet, et hominum
genus sese Deo dignum gerit. Ita et propheta Da-
vid admonet dicens: Non est homo qui vivet et
non videbit mortem, neque quis eripiet animam
suam de manu eius. Et Dominus noster in divinis
Evangeliiis inquit: Si sciret paterfamilias qua hora
fur veniat, vigilaret utique et non sineret perfodi
domum suam. Quapropter ego Ulo filia Nicolai
Rhegini et proneptis notarii Nicolai Calabri, et uxor
notarii Basilius cognomento Prophetae, cum in gravio-
rem morbum inciderim, et metuam incertum mor-
tis adventum, ne me ex improvise adoriatur, quem-
admodum multis saepe accidit; hoc inquam ne mihi
quoque obveniret pertimescens, dum adhuc mihi
est mens et animus sanus, incolumis et validus,
volo de rebus quas relinquam ita testari. In primis
relinquo pro animae salute ex hereditate mea sa-
cerdotibus, qui psallere debent pro me graece ac
latine, tarenos quinquaginta. Item relinquo domino
Ioanni, qui mihi adoptivus, domino autem notario

ἐπαφίω καὶ τοῦ ἡμοῦ πνευματικῶν υἱῶν κυροῦ ἰωαννοῦ καὶ γηγιῶν υἱῶν τοῦ ἡμοῦ συνειμένου κυροῦ νοταρίου βασιλείου· ἀπὸ τοῦ ἡμοῦ πράγματος καθὰ καὶ διὰ γω-
 ρεῖν τὸ χαρτίον ἕπερ πρὸς αὐτὸν ἐποίησα· τῶ δὲ ἡμῶν
 συνειμένω ἐπαφίεμοι καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ ἡμῶν Δεῦρε-
 τρον ἅπαν· ἕπερ μοι ἐκατέγραφατο τὸ δὲ ἕτερον ἐλ-
 λιπὲς μου πραγμα ἕσον δ' ἂν ἔστιν· κινιτὸν τε καὶ
 ἀκίνιτον καὶ αὐτόκινιτον ἐπαφίεμι αὐτὸ πρὸς τὸν ἡμῶν
 συνειμένον· πρὸς τὸ ποιῆσαι τα νεομίσμένα τῆς τα-
 φῆς μου· τριτέννατά τε καὶ σαρακαρι καὶ χρονίας καὶ
 ἀπόδοῦναι τα προρηθέντα πεντήκοντα ταρια τῶν ἱε-
 ρεῶν· ὑπαρχειν δὲ αὐτὸν κύριον καὶ αὐθεντην· καὶ
 ποιῆν ἐν αὐτῶ ἤτι καὶ οὐλύεται· καὶ οἶα ποιήσοι διὰ
 τὴν ἡμῶν ψυχὴν· καὶ ὁ θεὸς αὐτῶ ἀνταμῆφεται· καὶ
 ταῦτα μὲν οὕτως· ὥστις δὲ βουληθῆ ἀκυρῶσαι ταύ-
 την τὴν παρ ἡμοῦ γεναιμένην πεντήκοντα ταρια τῶν ἱε-
 ρεῶν· ὁ τῶν αὐτῶν ἐστὼ ξένος καὶ ἀλλότριος τῆς καθαρῆς
 καὶ ἀμώμου πίστεως τῶν χριστιάνων· καὶ σχίει τὸ
 ἀνάθημα παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνευματος·
 ἐχίτω καὶ τῆν ἀράν τῶν τῆς ἁγίων θεοφόρων πα-
 τρῶν· καὶ τῆν ἀγχόνην ἰουδα τοῦ προδοτοῦ· καὶ ἡ
 μερὶς αὐτοῦ ἔστω· μετὰ τῶν σταυρωσαντων τὸν κυ-
 ριον καὶ εἰς οὕτως εἶνα ἐρρωσθη ἡ παροῦσα διαθήκη
 ὑβραία καὶ ἀπαρσάλευτος ἀχρι τέματος αἰώνων· ἡ-
 τις ἐγραφή ἐπίπριον ἀξιολογῶν καὶ ἀξιόπιστων μαρ-
 τυρῶν.

† ὁ εὐτελής βασιλεὺς πρωτοπαπας δια τοῦ σταυ-
 ρου ὑπέγραψα. † ὁ εὐτελής νικολαὸς διακονος τῆς
 μεγάλης καθολικῆς ἐκκλησίας ἱερακος μαρτυρ ὑπε-
 γραψα. † ὁ εὐτελής λεων διακονος καὶ δευτερεύων
 τῆς μεγάλης καθολικῆς ἐκκλησίας μαρτυρ ὑπεγρα-
 ψα. † ὁ εὐτελής ἀναγνωστὴς λέων ὁ σκίνοφυλαξ τῆς
 μεγάλης καθολικῆς ἐκκλησίας ἱερακος ὑπεγραψω καὶ
 μαρτυρῶ. † βενέδιττος σκυλλακος μαρτυρ ὑπεγραψα
 τον σταυρον οἰκεία χειρὶ. † ὁ εὐτελής λεων ἀναγνω-
 στὴς καὶ πρωτοψαλτῆς τῆς μεγάλης καθολικῆς ἐκ-
 κλησίας ὑπογραψω καὶ μαρτυρῶ. † ὁ εὐτελής ἀρ-
 καλος πρεσβυτερος καὶ πρωτοπαπας καστελλου υι-
 τερου μαρτυρ. † κωνσταντίνος ἀμαρτωλὸς ἐπίσκοπος
 ἱερακος τῆν παροῦσαν διαθήκην ἐκυρῶσα. † βασιλεὺς
 εὐτελής πρεσβυτερος ὁ καὶ ταβουλάριος χιώρας καστελ-
 λου υιτερου ὁ καὶ τὰ ἀνώτερα γράφας ἐν μηνὶ ἰαν-
 ναουαριῶ ἰνδικτιωνὶ ἰβ' εἰτους 6687.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 67.)

Basilio viro meo legitimus est filius, e meis bonis
 ea quorum mentionem habet instrumentum a me
 pro eodem conditum. Meo vero coniugi relinquo
 totum meum theoretrum, quod ipse mihi in tabu-
 lis nuptialibus scripsit. Reliqua autem bona mea,
 quotquot sunt, mobilia, immobilia et semoventia re-
 linquo viro meo, ut quaecumque fieri solent pro
 sepultura mea perficiat, nempe tricenaria, et qua-
 draginta missas, et anniversaria, solvatque (*prae-*
dictis) sacerdotibus memoratos quinquaginta tarenos;
 ipse autem dominus et arbiter sit, ac faciat de iis
 (*bonis*) quidquid voluerit, et quaecumque fecerit pro
 anima mea Deus ipsi retribuet. Haec quidem praefato
 modo fiant. Quicumque autem hanc a me factam
 tenuem dispositionem irritam reddere voluerit, in
 primis nullam partem habeat purae et inculpatae
 christianorum fidei, et anathema nanciscatur a Patre,
 et Filio, et Sancto Spiritu, atque maledictionem ter-
 centorum octo et decem sanctorum divinorumque
 Patrum, nec non laqueum Iudae proditoris, ac sit
 consors eorum qui dominum crucifixerunt. Nihilominus
 praesens testamentum firmum et immutabile
 maneat usque ad finem seculorum. † Scriptum est
 coram probis et fide dignis testibus.

† Basilius humilis protopapa per crucem subscri-
 psi. † Nicolaus humilis diaconus maioris catholicae
 ecclesiae Hieracensis testis subscripsi. † Leo humilis
 diaconus et secundicerius maioris catholicae ecclesiae
 testis subscripsi. † Leo humilis lector sacrista maio-
 ris catholicae ecclesiae Hieracensis subscribo et testis
 sum. † Benedictus Scyllacensis testis subscripsi cru-
 cem propria manu. † Leo humilis lector et primus
 cantor maioris catholicae ecclesiae subscribo et te-
 stis sum. † Arcalus humilis presbyter et protopapa
 Castri Veteris testis. † Constantinus peccator epi-
 scopus Hieracensis praesens testamentum roboravi.
 † Basilius humilis presbyter et tabularius civitatis
 Castri Veteris, qui etiam superiora scripsi mense ia-
 nuario, indictione XII, anno 6687.

1179 — Mense Maio 15 — Indict. XII.

Genor Stephani de Lapusa, aliique, quorum nomina desunt, vendunt Constae Probato vineam positam in agro Calabri tarenis sexdecim.

..... ιητας ἀναλαυβάνωμενοι
ιδίους καὶ κληρωνόμους καὶ πάσαν ἐνώχλησιν τιν πα-
ρούσαν ἐγγραφῶν ἀποχτῆν ἀποταγῆν καὶ τελήαν διά-
πρασιν τίθημι καὶ πιῶμεν ἐκουσία ὑμῶν τι γνημοί·
βουλῆ· καὶ θελήσι· καὶ οὐκ αἰκ τινῶς τῷ παραπαν
ανάκῃς· ἢ βῆρας· ἢ ραδιουργίας καὶ τῆς οἰας· περι-
στάσεως φενωμεθὰ ἰμοίσι· ἢ προγεγραμμένοι πούλῳ· τα
τω ἡμετερον ἀπέλην. το ὦντα καὶ διὰκήμενον ἢς
χωρίον καλαβρῶ το ἀπερ ἐχμεν. ἐκ τον ἐμον πεθε-
ρῶν κυρον στέφανον τις λάπουσας. περιωριζεται δε
ουτως· κατα μιν ἀνατολάς· ὀρίαξ καὶ το χωραφίον
του ἀδάμου· κατα μισινβρίας· το ἀποριω του πρε-
σβυτερου νικολάου του κηρτοῦ, ἀρκτοῦ· του αὐτου
πρεσβυτερου νικολαου του κηρτου. μισινβρίας του αὐ-
του ἀγωραστοῦ. καὶ σινκλη· τούτω σι πέπρακάν ἢς
σε κοισταν προβατον· ὅς δια ταρια ἰς· ἄντινα λαβῶν·
ἀπο τας χήρας σου· ἢ τας ἡμετερας χήρας· ἐπιήσαν
σι το παρῶν τις πράσις χαρτίων· του ἐχην σε αὐτόν
ἀπο τιν σήμερο ἡμέραν καὶ ὥραν· ἐς ἃ· πούλῃν χα-
ριζην ἀνταλλάττη καὶ ἢς πρίκα τέκνο καταγραφῆ ὡς
το κύρος καὶ τῆν ἐξουσιαν παρ ἐμου ἡληφός· μοι ἐνο-
χλούμενος μοι ἐμποδιζόμενος παρ τινος μοιτε ξένου
προσώπου· το σινῶλον· ἢ δὲ ποτὲ καιρῶ φανῆ τις
ἐναντηων σε· ἤσταμαι καὶ διεκδικαν σε ἀπο παντὸς
ἀνδρωπου· ἡδίου καὶ ἀλοτρίου· ἢ δὲ μετὰμέλη γε-
νόμεθα καὶ ἢς διαστροφῆν ἐπανελθόμε· μοί ἡρακουέ-
στο μας ἀλ ἐ πρότις· ἢνα ζήμοιοῦμεθα· ἢς το δεμο-
σιων· νομισματτα λς· καὶ πρὸς σε τον ἀγωραστῆν·
διπλην τιν ποσοτητα καὶ βλετησίσι· καὶ ἢς οὐτω
στέργη καὶ ἐμείνι ἀχρι τερμάτο· ἐώνον· ἢ καθαρά
πράσις· ἐ παρουσία τον παρεβρεθέντο μαρτυρων ἢτις
ἐγράφη χειρι μου μαυρου τοῦ ἐτος ς· χ· πς· ἡδ· κ· τιω-
νς ἰβ· μαγῆω ἰς

† γεόργιος· υἱος λεπάρδου καὶ κατα των καιρων
δισκομης μαρτυρ υπεγραφα το τιμοιω σταυρω
† ἰωάννης υἱος λέωντος σκλάβου μαρτυρ υπεγραφα
τοι σταυρων

..... suscipientes nomine
quoque propinquorum et heredum omnem molestiam,
praesens instrumentum acceptilationis, renunciationis,
et perfectae venditionis condimus et facimus propria
nostra sententia, consilio et voluntate, et nulla omni-
no necessitate, vel vi, vel fraude, vel quavis circum-
ventione; (*quo instrumento*) nos suprascripti vendi-
mus nostram vineam exstantem et positam in agro
Calabri, quam habemus a socero nostro domino Ste-
phano de Lapusa, cuius fines hi sunt: ab oriente
rivus et praedium Adami; a meridie aporium pre-
sbyteri Nicolai de Cirto; a septentrione (*praedium*)
ipsius presbyteri Nicolai de Cirto; a meridie (*praed-
dium*) ipsius emptoris, et ita clauditur. Hanc ven-
didimus tibi Constae Probato tarenis sexdecim; quos
cum a tuis in nostras manus acceperimus, fecimus
tibi praesentem venditionis chartam, ut habeas ipsam
ab hodierna die et hora in perpetuum, vendas,
dones, permutes et in dotem filiarum constituas,
utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti,
neque molestia vel impedimento afficiaris ab aliquo,
neque ab extranea persona in universum. Si quis
autem aliquo tempore apparuerit qui contradicat
tibi, obstabimus teque defendemus ab omni persona
sive propinqua sive aliena; quod si nos poenituerit et
(*venditionem*) subvertere aggressi fuerimus, ne audiamur,
sed in primis solvamus pro mulcta Fisco numismata
sex et triginta, et tibi emptori duplum pretii ac
meliorationes; et nihilominus robur firmitatemque
habeat usque ad finem seculorum haec pura
venditio. Coram testibus qui interfuerunt scripta est
manu mei Mauri, anno 6687, indictione XII, die
XV maii.

† Georgius filius Lepardi et pro tempore Viceco-
mes testis subscripsi venerabilem crucem.
† Ioannes filius Leonis Sclavi testis subscripsi
crucem.

† ιωαννης υιος ανδριου γαβριλου μαρτυρ υπεγραφα τον σταυρων.

† λεων του καλου του αγιου γριγοριου παρβεριδης μαρτυρ υπεγραφα τον σταυρων

† ιωαννης κηκηλης μαρτυρ υπεγραφα τον σταυρων

† κόνστας μζγουλας και δισκίμης κυρω

† ηγουν το ποιουτον αμπελιον υπρχει ορδινε ξε'.

† πρσβυτερος ιωαννης προτοπαπα μηλιτου εκηροσιν.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 68.)

† Ioannes filius Andreae Gabrili testis subscripsi crucem.

† Leo filius Cali de Sancto Gregorio, qui interfui, testis subscripsi crucem.

† Ioannes Cicilis testis subscripsi crucem.

† Consta Macu'a Vicecomes roboro.

† Praedicta nimirum vinea ordinibus quinque et sexagiata constat.

† Presbyter Ioannes protopapa Meliti roboravit.

CXCIV.

1179 — Indict. XII.

Riccardus filius Gulielmi Normandelli cum uxore Sibilia vendit Ioanni filio Mindoniae aedificium, positum ad Nicephorum infra Mesam, tarenis undeviginti.

† σίγιο χιρρός ρίγκαρδου υιοῦ γουλιελμου νορμανδελου † σίγιο χιρρός σιβηλιας σιβιου αυτου οιμισ ει πρόγεγραμμένοι· ει τα σίγια των τμηίων και ζωῶπιων σταυρων τη ειδια ημῶν χιρρί καθύπογράφαιταις. Φοιῶμεθα πουλιῶντες εις σέ ιωαννη τόν υιον της μινδόνιας· το ειμίτερον οικῶδίσιον· ὡν κτωμεθα εις τον ηκηφόρον το επίκείτω της μέσης ἔπερ αγωρασι ο εμός πατηρ· εκ τόν πέτρον πρσβυτερον τον κῶσμᾶ. κατα και ο χαρτος ο παλιός διαγαρευει ἔστη δέ ο περιόρισμός του αυτοῦ οικῶδισίου· ὅτος· κατα μιν ανατολῆς ὁ ὀκος βερναλδου το ἄπερ αγωρασιν εκ τον ρυστικον· εκ δέ δισίως το οικῶδίσιον ιωάννου χαλκιως. κατα μιν μισήνβριας οι οδός ει παλιά ει κάτω· κατα δέ ἄκτρον οι οδός της μισίς και συνκλήμ· υπαρχει δε το μυκος του οικῶδισιου ὄργης επτά· και το πλατος ὄργης γ' ημεις τουτο ει πύπρακαν εις χυσου ταρία ιη' και σολεριον της κυρῆς σιβίλιας ταρίον α'. ατηνί λαβοντες από τας χιρρας σου εις τὰς εμάς· και παντελιός εγληθῆντες· και μηδέν αποχρῆῶστοίμενοι τί· ἀπίσττημιν της αυτοῦ δισποτίας και ενχειρίσειως· και σέ τόν ειμιέον ιωαννη πιπυεικαμιν κυριον και αυθεντην του ἔχην σέ αυτο από την σήμερον και ωραν εις εξουσιαν σί και οι κληρονόμοι σου πουλειν χαρίῶν αιταλλαττη· και ει τι δ ἄν κλιμεις απ αυτου πύϊν· ος τῶ κύρος και την εξουσίαν παρ εμου ειληθῶς· μη ενποδιζωμένος παρά τινος μήτε παρ εμοῦ· μήτε ιδίων· η αδελφῶν· οι κλη-

† Signum manus Riccardi filii Gulielmi Normandelli. † Signum manus Sibiliae uxoris ipsius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propria nostra manu exaravimus, vendimus tibi Ioanni filio Mindoniae nostrum aedificium, quod habemus ad Nicephorum, in parte inferiori Mesae, quodque emit parens noster a presbytero Cosma, ut e vetere instrumento patet. Fines autem huius aedificii sunt hi: ad orientem domus Bernaldi, quam emit ex Rustico; ad occidentem aedificium Ioannis Ferrarii; ad meridiem via antiqua inferior; ad septentrionem via Mesae, et clauditur. Aedificium habet in longitudinem passus septem, et in latitudinem passus tres. Nos hoc tibi vendimus tarenis aureis duodeviginti, et solarium dominae Sibiliae tareno uno, quos cum accepissemus a tuis in nostras manus, et cum omne pretium sit persolutum, nec quidquam supersit exigendum, exuimus nosmetipsos potestate et possessione, teque dictum Ioan-nem fecimus dominum et arbitrum, ut tu heredesque tui ipsum habeatis ab hodierna die et hora, cum facultate vendendi, donandi, permutandi, et faciendi omnia quaecumque de eo volueritis, utpote qui dominium et auctoritatem a nobis accepistis; a nemine vero perturbemini, neque a nobis, neque a propinquis nostris, vel fratribus, vel heredibus. Sed quicumque voluerit subvertere hanc puram venditionem,

ρονομων· αλλ ὄστης φοραθη κᾱταλιών τιν τηυτην
καθαραν πράσιν μῖ εισακουέστο· ἀλλ ἔστο κατηρα-
ματος παρά θεοῦ παντοκράτορος των τινῶν αγίων θεω-
φόρων πατριῶν ζημιούστο καὶ ὑπερ παραβάσεως του
τημιού σταυρου εις το βασιλικόν σαγκελλον νομισμα-
τα λς· καὶ εἰθ ουτως στεργη καὶ ενμένη ει κα-
θαρά καὶ αδαύλωτος πρασις ἀχρι τεμαχίων αιώνων
εν παρουσία των αξιοπιστων μαρτυρων. † σταύλος
κορβουσερος μαρτυρ † ιωαννης υιος πρεσβυτερου γεορ-
γιου μαρτυρ † ἰακώβ υιος μαίμουνη μαρτυρ † Φη-
ληππος υἱὸς πέτρου ραμουνδου μαρτυρ † πρεσβυτε-
ρος δοναδδεος μαρτυρ. † γιλιάνος υἱὸς οσβέρνου ἀρνεϊσι
μαρτυρ. † ιωαννης της ποῦρπουρας μαρτυρ.

† ἔγραφη χειρὶ βασιλειου ἱερέως νομικῆς τοῦ ἔτους
ϛχπς' ἰνδικτιωιος ιβ'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 69.)

ne audiatur, verum sit maledictus a Deo omnipotente,
et tercentis octo et decem sanctis divinisque Patri-
bus, mulctetur etiam pro violatione honorabilis cru-
cis regio Fisco numismatis sex et triginta; attamen
in posterum firma permaneat haec pura et sincera
venditio usque ad finem seculorum. Coram fide di-
gnis testibus. † Staulus Corbuserus testis. † Ioannes
filius presbyteri Georgii testis. † Iacobus filius Mai-
muni testis. † Philippus filius Petri Raimundi testis.
† Presbyter Donaddeus testis. † Gilianus filius Osber-
ni Arnisi testis. † Ioannes de Purpura testis.

† Scriptum manu Basilii sacerdotis notarii, auno
6687, indictione XII.

CXCV.

1179 — Indict. (XII).

*Ioannes filius Burnincelli cum uxore Cyneda offert ecclesiae S. Onuphrii praedium positum
ad rivum Columnae.*

* Ἐτους· ϛχ·πς' ἰνδικτιῶνος ἰα' ἐν τοῖς καίροῖς·
της κωμητισσης· ἡμῶν ἀθληάγια· καὶ καπριλλιγγου
κατα της αὐτοῦ χωρας κριτου ράου διεβουλλον τῆμιόν
γενόμενων· παρ εμοῦ κυρου σωλωμίντος· σίγγον χει-
ρος· ἰωαννου· ο υιος βουρνηκέλλου· ἀμκ· σὺν τη γυνῆ
αὐτοῦ κυνέδα· Ἐν ονόματι· τοῦ πατρός· καὶ τοῦ·
υιου· καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· ἡμῆς· οἱ πρωγεγραμ-
μένοι τὸν τῆμιῶν· σταυρον πῆξαντες· οἰκία· ἡμῶν
γνώμι· καὶ ἀγαθῆ πρωερέση· φενόμεθα· καὶ προσέγγ-
κωμεν· χωραφιοι ὦν· καὶ διακήμενοι· ἡς τὸ ριάκη·
της κωλώννας· ἡς τὸν ἅγιον· ἐνούφριον περὶ ἀφάσεως·
καὶ· σὺνχώρισιν· ἐκ τῶν ψυχῶν τους πρω ἐξ ἡμῶν·
απεδαμένους· συγγειη ἡμων· συν εσωδω καὶ εξωδω
μετὰ· υμερωδένδρια· καὶ ἄγρια· καὶ ἵνα ἔχη ἐξουσίαν·
τοῦ· πῆην αγωγῆν· καὶ ἐπάτην του υδατό· οἰσῦν δὲ
τα σῖνωρα του χωραφίου· ανατωληκου μερου· δη-
μοσια ὁδῶν· δυσίκου μέρου· τω ριάκη· ἀρχτρου μέρου
ιωαννης· ο υιος βουρνηκέλλου· καὶ δημοσια ὁδός· με-
σῦνβρια δὲ· τω ριάκιν· καὶ ἰωαννης υἱὸς βούρνηκαί-
λλου· ἡμῆς δὲ· οἱ· πρωγεγραμμενοι· μετὰ· τω προσ-

Anno 6687, indictione XI, temporibus Comitissae
nostrae Adelasiae, et Camerlingi civitatis eius Iudi-
cis Rhai per privilegium honorandum factum a me
domino Salomone. Signum manus Ioannis filii Bur-
nincelli cum uxore sua Cyneda. In nomine Patris,
et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui
venerandam crucem exaravimus, propria nostra
sententia et bona deliberatione offerimus S. Onu-
phrio praedium situm ac positum ad rivum Colu-
mae pro remissione et venia animarum propinquorum
nostrorum, qui ante nos e vita migrarunt, cum
introitu et exitu, cum arboribus fructiferis et sil-
vestribus, et cum facultate aquam adducendi atque
hauriendi. Fines autem praedii sunt hi: ab oriente
via publica; ab occidente rivus; a septentrione Ioan-
nes filius Burnincelli, et via publica; a meridie ri-
vus, et Ioannes filius Burnincelli. Nos autem supra-

ἐνεκκῆν τῷ χωραφίον· εἰς τὸν ἅγιον ἐνούφριον· ἐπιτή-
σαιεν· αὐτῷ τὴν παρούσαν καὶ ἀληθινήν· χαρτὴν ἣα
ἔχει ἐξουσία· ἡ ἐκκλησία πῆγ' ἕσα θέλη· ἐάν δὲ Φανί-
πωτε· καιρῷ τις ζητῶντα· ἡ μαχας πῆγ' ἕσα ζυμω-
δώσιν ἡς· τὴν ἐκκλησίαν· διπλοῦν τῷ χωραφίον· καὶ
ἡς τῷ δημοσίον νομισματα λς' ἄκον· δὲ· μὴ βουλω-
μειος· εἰσπιων· καλῶν μαρτυρων μαρτυρ ἰωαννης κρι-
της ο υἱος λεοντος κριτου † μαρτυρ ἰϊκολαος σωλ-
δανος † μαρτυρ ρωπερτος σωλδανος † μαρτυρ ρωπερ-
τος δὲ δουμῆικου † μαρτυρ κωμίτε· δὲ πανταλεον-
τος † ἔγραφη διὰ χειρὸς πρεσβυτερου υἱταλου· ὁ υἱος·
ἰωαννου της κωρτης.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 70.)

scripti, postquam obtulimus hoc praedium S. Onu-
phrio, condidimus ipsi praesens et verum instrumen-
tum, ut ecclesia facultatem habeat faciendi quidquid
voluerit. Si quis autem aliquando litem vel quaestio-
nem intenderit, mulctetur praedictae ecclesiae du-
plo fundi pretio, et Fisco numismatis sex et trigin-
ta invitus nolensque. Coram probis testibus. Testis
Ioannes Iudex filius Leonis Iudicis. † Testis Nico-
laus Soldanus. † Testis Robertus Soldanus. † Testis
Robertus de Dominico. † Testis Comes de Panta-
leone. † Scriptum est manu presbyteri Vitalis filii
Ioannis de Corte.

CXCVI.

1179 — Indict. XII.

Basilii filius Philippi Stauraci vendit Rano Contarato domum positam ad locum nuncupatum Stauraconum pretio tarenorum octo.

† σῆγον χειρὸς βασιλείου ἰοῦ Φιλίππου σταύρα-
κη· ἀναλαμβάνομαι καὶ τοὺς ἑμοῦς ἀδελφούς· ὁ προ-
γραφεις βασιλείος· ὁ το σῆγον τοῦ τιμοῦ καὶ ζου-
ποιοῦ σταυροῦ ἡκεια μου χηρῆ τυπόσας· τὴν παρού-
σαν ἐγγραφον καθαρὰν εὐχάριστον καὶ τελείαν καὶ
ἀμειτάτρευτον διάπρασιν· τίθειμοι καὶ ποιῶ προς σέ
ρανὸν κονταράτον· καὶ ἐμῶν συγγενὰ ἐκουσίῳ μου νουλη
ἡκεία προερέσει· το οὔκ ἐκ τινῶς τὸ παράπαν ἀνάγκης
ἢ υἱας οἱ δόλου φάκτου ἀγνήας ἢ τις εἰς οὖν περι-
στασεως ἀλλὰ μάλλον σὺν πάσῃ προθυμοία καὶ ἑ-
λοφύχῳ ποιπράσκῳ σὺ τοῦ ἀνοτέρῳ διγλωθέντος ρα-
νοῦ· σπιτότοπον ὁπερ ἔχω ἀπὸ τῆς πατρικῆς μου υ-
ποστασεως· εἰς τὸ χωρίον σταυράκων τὸ καὶ πλη-
σιάζωντα εἰς τοῦ ἀρκετινὸν μέρος τοῦ σοῦ οἴκου τὸ
μῆκως ὠργίς τέσσαραις καὶ τὸ πλάτος ὠργίς δ·
τούτο σοι ποιπράσκῳ σὺν πάσῃ εἰσῶδῳ καὶ ἐξόδῳ·
ως λαβὼν παρα σοὶ τὴν συμφωνηθείσαν καὶ ἀρετί-
σαν ἐμὴν τμηγὶν τοῦ τιούτου σπιτοτόπου χηρῶν τα-
ρία οκτώ ἐκ τὴν μουνήταν του ριγὸς καὶ ταῦτα λα-
νωτος καὶ ἐκπληρωθεῖς ἀπὸ τοῦ τμημάτος δωδωκά
σοι τὴν πάσαν ἀυθεντίαν καὶ κυριώτητα τοῦ τιού-
του σπιτοτόπου· τοῦ ἐποικρατεῖν αὐτὸ καὶ δεσπόζειν
κυρίως καὶ ἀυθεντικῶς εἰς τοῦς ἐξέως ἀπαντας καὶ δι-
εἰκεῖς χρόνους· πολλὴν χαρίζην ἀνταλλάττειν πριετῆν

† Signum manus Basilii filii Philippi Stauraci.
Ego suprascriptus Basilii, qui signum venerandae
et vivificae crucis propria manu exaravi, nomine
quoque fratrum meorum, praesentem scriptam ven-
ditionem, puram, gratiosam, perfectam atque in-
concussam condo et facio tibi Rano Contarato meo
consanguineo, spontanea mea voluntate, propria
deliberatione, nullaque omnino necessitate, vel vi,
vel dolo, vel facti ignorantia, vel quavis circum-
ventionem; sed potius omni alacritate et totius animi
proposito, tibi superius memorato Rano domum
vendo, quam habeo ex mea paterna hereditate, in
loco qui nuncupatur Stauraconum, prope septen-
trionalem partem domus tuae, longitudinis passuum
quatuor, totidemque latitudinis. Hanc tibi vendo
omni cum introitu et exitu, pretio inter nos con-
vento et placito tarenorum aureorum octo de regia
moneta, quos cum acceperim, et de pretio satisfactum
mihi sit, tradidi tibi omne dominium ac possessio-
nem huiusmodi domus, ut ipsam habeas ac possideas
tamquam dominus et arbiter in perpetuum, vendas,
dones, commutes, in tabulis nuptialibus filiorum

παιδων κατάγραφειν καὶ πάντα πράττειν ἐν αὐτῶ ὡς τὸ κυριὸς καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἰληφῶς καὶ μὴ ἐξένε μαι τοῦ λοιποῦ πρὸς ἀνατροπὴν χωρὶν μητε ἐγῶ μήτε τις τῶν ἐμῶν κληρονόμων καὶ διαδύχων· ἀλλὰ μαλ.οι ἢ τις φανη ἐναντιοίμεις σε ἰστίχην μαι καὶ διεγδικάν σε ἀπὸ παντός προσώπου ξένου καὶ οὐδείου. οἱ δὲ καὶ οὐκ εἰσθαμαι ἀλλὰ μάλλων διαστροφῆ χρῆσωμαι· ζημιούσθω μαι ὑπὲρ παράβασιας τοῦ τιμοίου σταυροῦ εἰς σὲ τὸ τιμοίμα δηπλοῦν καὶ εἰς τὸ δημῶσιον νομίσματα λς· καὶ ἰδ οὕτως μένη πρὸς σὲ οἱ παρ μοῦ γεναμένη διαπρασις εἰς τὸ αἰς αἰ.

† ἐγράφη χηρὴ πετρῶ ἱερέως καὶ ταβουλαρίου ἐπισκοπῆς νικοτέρας ἐτους σϛπς ἰνδικτιωνος ἱβ' παρυσια μαρτυρων † πρεβητερος γριγοριος ἀδελφος τοῦ πατὴρ μαρτυρ † πρεσβητερος ἰωαννης σαραγαβδάς μαρτυρ † νικολαος υἱὸς μηχαηλ ἀλεξάνδρου μαρτυρ † υασίλειος υἱὸς λεώντος γλαψία μαρτυρ † θεῶχαριστος υἱὸς νικολάου τζοκκαλα μαρτυρ † λέων πολυχρόνης μαρτυρ † νικολαος ἀράκλης μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 71.)

scribas, ac omnia inibi facias, quippe qui id iuris ac potestatis a me accepisti. Nec mihi in posterum, neve alicui meorum heredum et successorum liceat subvertere (*praesentem venditionem*), sed potius si quis adversus te insurrexerit, obstabo, teque ab omni persona vel extranea, vel propria defendam. Sin vero minime obstitero, sed (*hoc instrumentum*) infringere tentavero, tunc propter violationem venerabilis crucis mulctabor tibi duplo pretio, et Fisco numismatis sex et triginta; et nihilominus maneat in perpetuum haec a me tibi facta venditio.

† Scripta fuit manu Petri sacerdotis et tabularii episcopatus Nicoteræ, anno 6687, indictione XII, coram testibus. † Presbyter Gregorius frater venditoris testis. † Presbyter Ioannes Saragabdas testis. † Nicolaus filius Michaelis Alexandri testis. † Basilus filius Leonis Glapsiae testis. † Theocharistus filius Nicolai Tzocala testis. † Leo Pollychronus testis. † Nicolaus Aracles testis subscripsi.

CXCVII.

1179 — Mense Decembri 2 — Indict. XIII — Nicoteræ.

Calocyrus protopapa Nicoteræ vendit Angelicæ hortum positum in pertinentiis dictæ civitatis tarenis octo.

† σίγνον χεῖρος καλοκύρου ἱερέως καὶ πρότοπαπᾶ νικοτέρας φένομαι ἐγῶ ὁ πρόγραφης· καλοκυρος ἱερέως· φένεμε αἴκη μου βουλή· καὶ ἐκούστη προσέσθη· ἐκτός πάσης ἀπηγορευμένης ἐτησ· πολόντα τὸν ἐμὸν κυπον· ὅπερ ἐχω ἀγορὰν ἐκ τῶν λεοντα μαλαφέραν καὶ ἐκ τοῦς παιδῶν αὐτοῦ· ἧς τὸ κατὸ καστρον· περηρηξεται δὲ οὗτος ὁ κύπος ἀπο μὲν ἀνατολάς· ὁ κυπὸς ἰωαννου ἐχμαλιώτου· ἀπο δῆσεος· ὁ κύπος παπα κόνστα κμητος· ἀπο ἀκτροῦ· το ὀληγοστον κυπορηῶν τῆς εὐσεβῆς· καὶ ἀπο μεσυμβρίας· το χωραφιον ὅπερ ἐχῆ ἀγύραν ἢ κηρα ἀγγέληκα ἐκ τῶν μαιστόρ ἰωαννην· καὶ ὡς ὁ παλῆος χάρτης· τῆς ἐμῆς πράσης δηλή· καὶ σύνκληη· τύντην τὸν δουλοθεντα κηπὸν ὡς ἕρητε καὶ περήρηξετε μετὰ πάντων αὐτοῦ δικαίωματων· σὺν καὶ τὸν ἐκτῆς δένδρων· πέπρακα πρὸς σὲ τὴν κυρὰν ἀγγέληκαν· ἧς ταρία ἐκτό· ὡς λαβων τα προγραφέντα ταρία· ἀπο χήρας

† Signum manus Calocyri sacerdotis et protopapæ Nicoteræ. Ego suprascriptus Calocyrus sacerdos, proprio meo consilio et voluntaria electione, absque omni vetita causa, vendo meum hortum, quem emi a Leone Malafera et a filiis eius inferiorem versus civitatis partem. Fines huiusmodi horti sunt hi: ab oriente hortus Ioannis Aechmaloti; ab occidente hortus presbyteri Constæ Comitæ; a septentrione parvus hortus Eusebiae; et a meridie praedium, quod emit domina Angelica a magistro Ioanne, et sicut designat vetus instrumentum meae venditionis, atque clauditur. Memoratum igitur hortum, prout superius describitur, cum omnibus suis iuribus et arboribus inibi extantibus, vendidi tibi dominae Angelicæ tarenis octo; quos perfectos et integros cum acceperim a tuis in meas manus, cumque me eiusdem horti dominio exuerim, dedi tibi tuisque filiis

σου· ἡς χήρας μου τέλη καὶ ἀνέλυπη· ὡς ἀποξενόδοιτα με ἀπ' αὐτοῦ δέδοκά σὺ τὴν πύσαν αὐθεντήαν καὶ κυρηότητα τοῦ τηρούτου κηροῦ ἐπὶ τέκνων σου καὶ διαδωχόν· πολλὴν χαρίζην· ανταλλάττην πρήξην τέκνων σου γραφὴν· ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἰξουσίαν παρ' ἐμοῦ ἡληφός· καὶ ὅσα ὁ θύος νομος τῆς ἰδῆς δεσπότης διακελεβεταί· ἡκησίμε δὲ καὶ τὴν νομικὴν διεκδήκησῃ ἀπο παντός προσώπου ξένων καὶ ἰδιῶν· ὡστὴς καὶ φοραθῆ ποταὶ κερὸ ἡ χρώνο ἐκ τῶν ἐμῶν μερόν· ἢ ἀδελφῶν ἢ ταίκων· ἢ συγγήνης· ἢ ξένων τῶν ἐθνηῶν πρωσωπων· ἢ κηρῶν· ἢ ἀλλοτῶν· ἢ τὲ ἐγὼ μεταμίλος γυνομαι ὑπερ τῆς τηαυτῆς διαπράσεως· ἡρα ζυμιόμμε ἡπερ παραβασέος του σταυροῦ· ἡς τὸ δημοστον νόμισματα λς· καὶ πρὸς σὲ τον αγοραστήν· το τήμημάν τοῦ δηπλοῦ καὶ εἶδ' οὗτος στέργην τὴν παρουσαν ὠνῆν· βέβεαν καὶ αμειτάτρεπτων· † ἡτῆς καὶ ἔγραθη κηρὶ καλοκυρου εὐτέλους ἱερεως· καὶ προτοπαπα νικοτερας τοῦ ετους 688· ἰνδικτιωνος ἰγ' μηνι δεκαμβριω ἡμερα β' ὡρα θ'· ἐν παρουσῆα μαρτυρων· † λεων υἱος ἰακνου ἰωαννου μαρτυρ· † ἰωαννης υἱος κομητος κοιστα μαρτυρ· † Ego Radulfus nicotere cappellanus me testor· † οὐρσος καναβατζουλος μαρτυρ † δόμηρήκος κομητ μαρτυρ ὑπιγραψα τὸν σταυρῶν.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 72.)

et successoribus omne in ipsum ius et auctoritatem (*cum facultate*) vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum scribendi, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti, et faciendi omnia quae lex divina propriis dominis tribuit. Polliceor autem et legitimam defensionem ab omni persona extranea ac propinqua. Quicumque vero molestiam intulerit quavis occasione vel tempore ex parte mea, vel fratrum, vel filiorum, vel consanguineorum, vel cuiusvis extraneae personae, sive dominorum, sive aliorum, aut me ipsum poenituerit huiusce venditionis, multabimur Fisco ob crucis violationem numismatis sex et triginta, tibi que emptori duplo pretio; attamen remaneat praesens venditio firma et stabilis, † quae scripta est manu Calocyri humilis sacerdotis et protopapae Nicoterae, anno 6688, indictione XIII, mense decembri, die II, hora IX, coram testibus. † Leo filius Iacobi Ioannis testis. † Ioannes filius Comitum Constae testis. † Ursus Canabatzulus testis. † Dominicus Comes testis subscripsi crucem.

CXCVIII.

1179 — Mense Decembri 9 — Indict. XIII — Nicoterae.

Ioannes Muserra vendit Nicolao Miliae vinetum positum in pertinentiis Nicoterae tarenis quatuor.

† σίγνον χερὸς ἰωάννου μουσέρρα ἐγὼ ὁ ἀνοτέρω ὑμείνος ὁ τῶ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ σταυροῦ οἰκία μου χερῆ πιήτας· ἀναλαβων καὶ πᾶσαν ἔχλησῃ ἀπὸ παντός προσώπου ξένου τε καὶ οἰδίων· φενομαι αἰκίε μου βουλή καὶ ἐκουσῆα προέρεση ἐκ τῶς πᾶσης ἀπηγορευμένης ἐτῆας πολουιντα τὸ ἐμῶν ἐλήγαστον ἀμπελότοπον, ὡς ριζην τριακοσια, ὅπερ ἐχῶ ἐν τῇ διακρατητῇ νῆκωτερας, ἡς χωρίων γλαψάδον· περιγρόξεται δὲ τὸ τῆουτον ἀμπελότοπον οὗτος ἀνατολας τῶ ἀμπελιον ἄπερ ἐπρασα καγὼ ἰωαννης μουσέρρας, κυρω εἰσάκει, ἀπο δε δίσαιο; ἀμπέλιον γλαψία, ἀπὸ ἀκτραν, ἀμπέλιον ρούσαρη ἀπο μισυαβρια; ἀπόριων διακολινῶ καὶ συνκλήτῃ τῆγην

† Signum manus Ioannis Muserrae. Ego supradictus, qui signum venerabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, omnem in me suscipiens molestiam cuiusvis personae extraneae vel propinquaе, mea propria voluntate, ac spontanea deliberatione, remota quavis vetita causa, meum parvum vinetum vendo tercentis vitibus consitum, quod in pertinentiis Nicoterae possideo, in loco qui nuncupatur Glapsadum. Sic autem describitur huiusmodi vinetum: ab oriente vinea, quam ego Ioannes Muserra vendidi domino Isac; ab occidente vinea Glapsiae; a septentrione vinea Rusari; a meridie aporium Diacolini, et clauditur. Vinetum igitur

το δηλοθιντά αμπελοτοπον, ος ὑρίται καὶ περι-
 ρήζεται, πέπρακα προς σε τον νικολαον μιλιαν εἰς
 ταρία τέσσερα ὡς λαβοντες τα προγραφεῖντα ταρήα.
 απο χηρός σου εἰς χήρας μου· τέλγα καὶ ανελλιπά·
 ἔδοκάν σου τὴν πασάν αυθεντήαν καὶ κυριότητα του
 τηουτου αμπελοτόπου, ἔποι τέκνα τέκνον σου. καὶ
 διαδοχων· πουλειν χαρήην ανταλλάττειν καὶ ἡς
 πρικα σὺν τέκνων γραφειν, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξού-
 σιαν παρ εμου ἡληφός καὶ ὡσα ο θειος ἰμός τῆς
 ἰδῆης διασπύταις διακελίβεται, οἰκηόμεθα δὲ καὶ τὴν
 νομικήν δηέκδήκησιν· απο παντός προσώπου ξένων τε
 καὶ οἰδῆων. ὡστης καὶ φοραθη ποτὲ καιρό ἡ χρώνω
 ἐκ τὸ ἐμὸν μέρος, ἡ τέκνον, ἡ ἀδελφωv, ἡ ξένων ἐν-
 ἀντιόμιενός σε εκ τὴν τηαύτην διάπρασιν, καὶ εγο
 μεταμειλος γίνομαι υπερ τῆς τηαύτοις. δηαπράσεος,
 ἡνα ζημυουστω με ἡπὲρ παραβάσεος τω τῆμιού σταυ-
 ροῦ εἰς τὸ δεμύσιων νομίσματα λς' καὶ προς σε τὸν
 αγωραστήν το τῆμιμαv τωῦ διπλοῦ, καὶ εἰθ οὔτος
 στέργην τὴν παρουσαν πρασιν βεβέαν καὶ ἀμετάτρι-
 πτων ἄχρι τερμάτων αἰώνων. † ἡτῆς καὶ ἔγραφη χηρή
 καλοκυρου εὔτελοῦς ἱερέως καὶ πρότοπαπα νικοτεραις
 τοῦ ἔτους 688 ἰνδικτιωνος ἰγ' δεκεβριω 9' ἡμέρα
 κυριακῆ ὥρα 9' ἐν παρουσίῃ μαρτυρων † νικόλαος
 υἱός μιχαηλ αλεξάνδρου μαρτυρ † ιωαννης υἱος λεω-
 τος γλαυκία μαρτυρ † νικολαος ἀδελφος αυτου
 μαρτυρ· † λεων ἀδελφος του πρατου μαρτυρ· † βα-
 σιλειος υἱος φηληππου σταυρακη μαρτυρ. † πρεσβε-
 τερως γριγόρηος τος φηληππου σταβρακη μαρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 73.)

supra memoratum, uti circumscribitur, vendidi tibi
 Nicolao Miliae tarenis quatuor, quibus acceptis ex
 tuis in meas manus perfectis atque integris, totum
 tibi tuisque filiis et successoribus dedi dominium,
 ac potestatem huiusce vineti cum facultate vendendi,
 donandi, permutandi, atque in dotem filiorum tuo-
 rum scribendi, ac omnia faciendi quae legitimis domi-
 nis divina lex permittit, utpote qui ius et auctori-
 tatem a me accepisti. Deinde omnem quoque legitimam
 defensionem a quavis persona extranea vel propin-
 qua tibi polliceor. Quod si quis ulla occasione vel
 tempore ex parte mea vel filiorum vel fratrum,
 vel extraneae personae tibi de huiusmodi venditione
 adversari moliatur, et ego ipse sententiam mutem
 quoad hanc venditionem, ob venerandae crucis vio-
 lationem mulctemur numismatis sex et triginta,
 tibi que emptori duplo pretio; et nihilominus firma,
 stabilis atque inconcussa maneat praesens venditio
 usque ad finem seculorum; quae scripta fuit manu
 Calocyri humilis sacerdotis et protopapae Nicoterac
 anno 6688, indictione XIII, die dominica, IX men-
 sis decembris, hora IX, coram testibus. † Nicolaus
 filius Michaelis Alexandri testis. † Ioannes filius
 Leonis Glaucae testis. † Nicolaus frater eius testis.
 † Leo frater venditoris testis. † Basilius filius Phi-
 lippi Stauraci testis. † Presbyter Gregorius filius
 Philippi Stauraci testis.

CXCIX.

1180 — Mense Februario 3 — Indict. XIII — Nicoterac.

*Leo filius Comitis presbyteri Constae cum fratribus suis vendit Angelicae hortum positum in pertinentiis
 civitatis Nicoterac tarenis sexdecim.*

† σίγνον χειρος λεοντος υἱου κομητος παπα κον-
 στα † ιωαννης ἀδελφος αυτου † τάνκρης ἀδελφος
 αυτου † σίγνον χειρος νικολάου ἀδελφου αυτου· ἡ-
 μῆς οἱ ανοτέρω ηρημένοι· εἰ τα σίγνα τοῦ τημιού καὶ
 ζωωπιού σταυρου ηκης ἡμῶν χερσὴν χαράξαντες· Φε-
 νόμεθα οἰκηα ἡμῶν βουλη· καὶ εκούσια προερέση· ἐκ-
 τὸς πάσης ἀπηγορευμένης ετηης· ἀπαμπολήν τοῦ υ-
 μέτερων κυπον· ὡπερ εχωμεν πατρικόν μας· εἰς το

† Signum manus Leonis filii Comitis presbyteri
 Constae. † Ioannes frater eius. † Tancredus frater
 eius. † Signum manus Nicolai fratris eius. Nos supra-
 dicti, qui signa venerabilis et vivificae crucis pro-
 priis manibus exaravimus, proprio nostro consilio
 et voluntaria electione, absque omni vetita causa,
 vendimus tibi dominae Angelicae nostrum hortum,
 quem ex paterna hereditate habemus ad inferiorem

κάτο καστρων προς σέ τήν κηράν αγγέλικαν· περιο-
ριζεται δε ούτος· ο κήπος· απο μίν ανατολάς· ο κη-
πος πρεσβυτερου καλοκύρου· και προτοπαπα νικοτε-
ρας· ὕπερ αγοράσιν εκ τόν λεοντα μαλαφέραν· απο δί-
σσης· ο κύπος μουλὲ μαλαφέρα· σπερ αγοράσιν ἡ κηρα
αγγέλικα κέ κατήκη εκή· και απο άκτρου· τα ἄρ-
γων τού ριγος· και ο κήπος κυρου γριγοριου λευ-
κου· και απο μεσυμβριας· το χωραφιον μιάστορ ιωαν-
κου· ὕπερ εκη αγοραν ἡ κηρα αγγέλικα· και συνκλήη·
τηνήν τόν δυλαθεντα κηρὸν ος ὕρηται και περιρη-
ζεται μετα πάντων αὐτοῦ δικαιωμάτων· πεπρακα-
μίν· προς σέ τήν κηράν αγγέλικαν· ἡς ταρία δεκα ἕξε·
ῶς λαβώντα τα προγραφέντα ταρια από χήρας σου·
ης χήρας ἡμετέρας· τεληα και ανεληπή· ως αποξενο-
θέντων ἡμῶν απ αὐτοῦ δέδωκαμέν· σας· τήν πασαν
αυθεντήαν και κηριοτητα του τρυότου κυπου· επη
τέκνα τέκνων σου και διαδωχῶν· πολλήν· χαρίζην·
ἀνταλλάττην· πριξ τέκνων σου γραφιν· ως τό κήρος
και τήν εξουσίαν παρ ἡμῶν ἠληφτήα· και ωσα ο θνος
νόμως· τῆς ἰδιῆς δεσπότης διακελέβεται· κηρούμεθα
δὲ και την νομηκήν διεκδήκητήν· απο παντός προσώ-
που ξένων τε και οιδιων· ωστῆς και Φωραθῆ ποτέ
κερο η χρωσο· εκ τόν εμῶν μερῶν· ἡ ἀδελφῶν· ἡ τέ-
κνων· ἡ συγγενῆς· ἡ ξένων τῶν εδνηων· προσώπο· η
κηρῶν· ἡ ἀλλήων· ἡπερ ανατροπῆς τῆς τηαύτης δια-
πρασεως ἡνα ξημιοῦται εἰς τό δημωσιων νομισματα
λς· και εἰς σέ τόν αγοραστήν· το τίμημα του δι-
πλου· και εἰθ ούτος· στέργην τήν παρούσαν ωνήν βε-
βεκν καμεταπρεπτων † ητῆς και ἐγράφη κηρὶ καλο-
κυρου εὔτελοῦς ἱερεως και προτοπαπά νικοτερας του
ἔτους 688 ἡνδικτιωνος ιγ· Φεβρουαριῶ γ' ἡμερα
κυριακη ἐν παρουσια μαρτυρων

† λεων φράκος μαρτυρ † ιωαννης μαζάρις μαρτυρ
† λαρέντζος παιμετέρης μαρτυρ † Φήληππος υἱὸς Ια-
κόνου ιωαννου μαρτυρ † πρεσβυτερος πέτρος σκάν-
δαλάρις μαρτυρ.

(Ex membrana Archivi Neapolitani— n.º 74.)

partem civitatis. Fines vero hi sunt : ab oriente
hortus presbyteri Calocyri, et protopapae Nicoteræ,
quem emit a Leone Malafera ; ab occidente hortus
Mules Malaferæ, quem emit domina Angelica et inibi
habitat; a septentrione prædia Regis, atque hortus
domini Gregorii Leuci; et a meridie prædium ma-
gistri Ioannis, quod emit domina Angelica, et clau-
ditur. Memoratum igitur hortum, prout circumscri-
bitur, cum omnibus eius iuribus vendidimus tibi
dominae Angelicæ tarenis sexdecim; quos perfectos
et integros cum de tuis in nostras manus accepe-
rimus, cumque omni nos dominio exuerimus, dedi-
mus tibi tuisque filiis et successoribus omnem potesta-
tem auctoritatemque hunc hortum vendendi, donandi,
permutandi, in tabulis dotalibus filiorum scribendi,
et faciendi quaecumque divina lex propriis dominis
permittit, utpote qui ius et facultatem a nobis acce-
pisti. Pollicemur autem legitimam defensionem ab
omni persona extranea et propinqua. Quod si quis
aliqua occasione vel tempore ex parte nostra vel
fratrum, vel filiorum vel consanguineorum, sive
quisquam extraneus, aut dominus, aut quivis alius
subvertere tentaverit hanc venditionem, solvat Fisco
numismata sex et triginta, ac tibi emptori duplum
pretii, nec idcirco minus stabilis, firma et incon-
cussa deinceps permaneat præsens chartula; † quæ
scripta est manu Calocyri humilis sacerdotis et pro-
topapæ Nicoteræ, anno 6688, indictione XIII,
die dominica, III februarii, coram testibus.

† Leo Francus testis. † Ioannes Mazaris testis.
† Laurentius Pemteris testis. † Philippus filius Ia-
cobi Ioannis testis. † Presbyter Petrus Scandalaris
testis.

1180 — Mense Julio 11 — Indict. XIII — Francicae.

Petrus de Francica eiusque filius Venerandus una cum eorum uxoribus tradunt Gulielmo de Meno viro nobilissimo praedia posita ad S. Paulum in agro Francicae in permutationem nonnullorum praediorum.

† ego petrus de Francica. † ego maria uxor eius.
† ego Venerandus filius eius. † ego maria uxor
predicti Venerandi.

† οἱ μὲν οἱ τὰ σίγια τὸν τιμίον καὶ ζωοποιῶν σταυ-
ρῶν ηχοῖς χερσὶν καθυπογράψαντες. ἀναλαμβάνου-
μενοι ἑδίου καὶ ἀδελφούς καὶ κληρονόμους· καὶ πᾶσαν
ἐνόχλυτην. τὴν παρούσαν ἐγγράφον, ἀπλὴν καθάραν,
καὶ ἀδόλοτον. τιθέμεθα καὶ ποιούμεν, ἧχοια ἡμῶν
βουλή καὶ κλοδοθέλῃσι, καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ πα-
ραπάν ἀνάγκης, ἢ βίας, ἢ χλευῆς, ἢ ραδιουργίας.
ἐκτος πάσης ἀπηγορευμένης προφάσεως, δι' ἧς ἐν ἀ-
ληθείᾳ, ἐμολογοῦμεν ἐξησφαλῆσθαι. καὶ ἀπατάξασ-
θαι, ἐπιδὶ ἐκ τίνων πράσιν ἢ ἐπίψαμιν εἰς σὲ τὸν
εὐγενηκώτατον ἀρχόντα κυρον γουλιέλμον τοῦ μενου,
τὴν ἅπασαν σύνκληρην κουλτούραν τῆς λεγωμένης
κλυσοῦρας, εἰς χωρίον φράγκηκας, καθὼς ἡ πρᾶσις ἦν
σοι ἐπίψαμιν δηλεῖ, καὶ διώτις ἀπο τῆς τιαύτης
σύνκληρεως ἐλήφθης ἀπαντα ὅσα διαχωρίζη ἡ δὸς
ἡ ἐρχομένη ἀπο τίνων ἐκκλησίαν φράγκηκας ἀχρὶς τὸ
εὔγμα τοῦ χωρίου. κύπους καὶ οἰκήματα καὶ τέλη
καὶ δικαιοῦματα, ἐκ ταύτης ἐλήφθης χρόνους τρεῖς-
κοληρομένων ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς μὴ δυνηθέντες διεκδικῆ-
σαι σοι ταῦτα, ἐλευθέρως καὶ ἀνεύχλητως κατὰ τὸν
τῆς πράσεως σύνφωνον, τοῦ εὐδύς διεκδικᾶν σε ἐκ
παντὸς προσώπου, ὑπερ ὃ μὴ γρηχίσανται τὰ ἡρη-
μενα διεκδικῆσαι, δέξιν ἐφέμεν ἐπὶ σοὶ καὶ πρᾶσι-
μεν οὕτως, τοῦ ἔχην σε ἀνταλλαγὴν διὰ τὸν προ-
ριμῆτον τοποῖον καὶ πρᾶσον ὃ ἐλήφθης. ἀνταλλαγὴν
ἔχην σε τὸ ἡμετερον χωραφίον ὃ ἔχωμεν εἰς τὸ κρα-
τος τοῦ χωρίου φράγκηκας, τὸ λεγόμενον εἰς τὸ
πλησιον ἀγίου παύλου, ὅσων ὑπαρχει χωραφίων, καὶ
ἔκων, καὶ ἀμπέλων, καὶ καλαμιώνες, καὶ ἦτι δέν-
δρων καὶ φητῶν κτίτοτόπων, γίς τε καὶ ἦλης ἄχρὶ
τοῦ ριακος, συν τῶν εἰσώδοξέων καὶ φραγμαῶν
καὶ ἦτι δικαιοῦμάτων, ὃ ἀπο τῶν φυτευτῶν ἡμῶν
ἐκ τὰ τιαυτα ἡμῶν ἀμπέλια εἰς εἶδιον ἡμῶν μέ-
ρος ἐλάβομεν, περιορίζεται δὲ οὕτως κατὰ μὲν ἀνα-

† Nos qui signa honorabilis ac vivificae crucis pro-
priis manibus exaravimus, nomine quoque propin-
quorum et fratrum et heredum omnem molestiam
in nos suscipientes, condimus et facimus praesens
instrumentum simplex, purum et absque dolo, nostro
proprio consilio et bona voluntate, nullaque omnino
necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, amoto
omni velito praetextu; quo (instrumento) vere de-
claramus nostrum ius minime fuisse violatum. Quo-
niam post venditionem, quam tibi fecimus nobilis-
simo principi domino Gulielmo de Meno totius cir-
cumscriptae culturae, quae dicitur Clysura, in agro
Francicae, ut ostendit chartula venditionis quam tibi
condidimus, tu pro circumscripto hoc praedio, poti-
tus es omnibus quae dividit via, procedens ab ecclesia
Francicae usque ad agri coniunctionem, hortis nempe,
et domibus, et praestationibus, et iuribus, idcirco haec
tribus annis tenuisti, nobis prohibentibus. Nos vero cum
nequeamus haec tibi asserere libere et sine molestia,
iuxta pacta venditionis, teque recte ab omni persona
tueri; cum non valeamus, inquam, praedicta servare,
te de hac re requisivimus, et inter nos conventum
est, ut tu habeas in permutationem praedicti loci et
redituum quos tibi asseruisti, nostrum praedium, quod
possidemus in agro Francicae, nuncupatum ad S.
Paulum, cum omnibus fundis, et domibus, et vi-
neis, et arundinetis, et arboribus, et plantis, sub-
structionibus, humo et silva, usque ad rivum, una
cum introitu et exitu, et sepibus et iuribus, quae
de praedictis vineis pro parte nostra ab emphyteutis
percepimus. Fines autem sunt hi: ab oriente via;

τολάς, ο δρόμος, δις μισοί ο ριάξ του βαπτιστηρίου, ἄρκτρος χωράφιον του κραταιου ριγός, και το ἀμπέλιον ιωαννου μακεδονος, και ιωαννου τῆς τροττης, μεσιμβρίας τα χωράφια του κραταιού ριγός. και χωράφιον του κυρου βιτάλου, και ἀμπελιον μαρίνου ανυψηυ κυρου βιτάλου Φραγκηκας, και τὸν παίδων σιμιούνη του γιόφου, γίδου, και ἰοσφρίδου, και συνκλήη, τούτο σοι επιδιδωμεν ὄσων και ἦν εστιν συν πάντων τὸν δικαιωμάτων ἡμῶν, ἧς σὲ και εις τους σους κληρονόμους και διαδόχους, και κατόχους, ης ἡδέϊαν ἡμῶν ἐξουσίαν και κυριώτητα, πουλεῖν χαρίζην, ανταλλάττειν, και ἧς πρίκα υἱῶν και κληρωνόμων καταγραφειν και καταλημπάνειν, και ἀπλὸς ἠπῆν πηῆν ἀπαντα ἦτι βύλεσε, ος η θείοι νομοι τοῖς οικοις δεσπόταις πραττειν διακελεύεται, ος τω κύρως και τιν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἠληφως, ἀπο τιν σήμερον ἡμέραν και ὤραν. και εις το αἰς αἰ̄ μι ἐνοχλουμενοι μίττε ἐμποδιζωμενοι παρά τινος, ἀλλ η ποτέ καιρῶ ἢ χρόνῳ ὄχλησις ἐπι τουτο φοραθη, ἦτι ἐπι σὶ. ἦτι ἐπι τους σους κληρονόμους, του ἡσθάμεδα ἡμοῖς, και η ἡμῶν κληρωνόμοι, και διεκδικωμεν σοι αὐτῶ ἐκ παντός προσωπου. η δὲ ἡμῖς μετᾶμελη Φωραδάμεν. μι εσακουσῶδω ἡμάς, ἀλλ ως ξένη και ἀλλώτρη και ἀρνίται τῆς ἀμωμίτου. και ἀληθινῆς πίστεως τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἐστωμεν και κατίραμενοι παρα κυριου, θεου παντοκράτορος. τῶν τιῆ ἀγίων θεωφώρων πατρῶν το ἀνάδηα, ζημιουστῶ ἡμάς ης τῶ διμῶσιον του κραταιου ριγός νομίσματα ὀβ', και πρὸς σὲ τῶν ἀρχωντα διπλὸς το τίς ἀλλαγίς και τας βελτιόσεις ἀναπληρούμεν σοι. και ἡθ ούτω μήτην στερρα και ἀπαρσάλευτα ἄπαντα τα ἡριμενα σύμφωνα της ἀλωδελός γεναμενιης ἀλλαγίς ἦτις και ἐγραφη χειρὶ μου γρηγωριου υιου πρεσβυτερου βασιλειου και πρωτοπαπα αγιου γρηγωριου. ὅς και κατὰ τῶ κερῶν της ἐξουσίας Φράγκηκας νοταριος ἐν ετει εχπη' ἰνδικτιωνος ιγ', μηνι ἰουλίῳ εις τας ια' ἐν παρουσια μαρτυρων. † στέφανος υιος πρεσβυτερου ιωαννου πουγαδου και κατὰ τον κερῶν στρατηγός μιλητου και λιπων μαρτυρ. † βιτάλης υιος κυρου μαρίνου μαρτυρῶ, γραφας εικοιω χείρὸς τὸν τιμιον σταυρων. † δαμιανος πιτζούτος μαρτυριῶν υπεγραφα εικοια χειρὶ τῶν σταυρων. † ιωαννης κοσανος μαρτυρ † ὁ τοῦ βλαγκαρδου ευγενῆς υἱός ἰωάννης ὁ κατὰ τὸν κερῶν γρاناταριος Φραγκηκας μαρτυρ υπεγραφα ἰδιοχειρός. † Ego Guido no-

ab occidente rivus Baptisterii; a septentrione praedium potentis Regis, et vinea Ioannis Macedonis, et Ioannis de Trotta; a meridie praedia potentis Regis, et praedium domini Vitalis, et vinea Marini consobrini domini Vitalis de Francica, et filiorum Simeonis Giofi, Gidi et Iosfridi, et clauditur. Hoc donamus quantum et quaecumque est cum omnibus iuribus nostris tibi tuisque heredibus et successoribus, ac honorum possessoribus, tradita vobis potestate et auctoritate vendendi, donandi, permutandi, et in dotem constituendi, ac relinquendi filiis et heredibus, atque in universum peragendi omnia quae volueritis, sicut divinae leges propriis dominis facere praecipunt, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti ab hodierna die et hora in perpetuum; neque molestia afficiaris, neque impediaris ab aliquo. Si qua vero occasione vel tempore molestia in hoc afferatur aut tibi aut tuis heredibus, nos nostrique heredes antestare debeamus, teque ab omni persona tueri. Quod si consilium mutaverimus, ne exaudiamur, sed sicut extranei et alieni ac proditores inculpatae et verae fidei orthodoxorum christianorum, maledicti simus a domino Deo omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, muletetur Fisco potentis Regis numismatis duobus et septuaginta, et tibi Domino duplo (pretio) permutationis, et expensis factis pro meliorationibus; atque nihilominus firma et inconcussa deinceps maneat pacta omnia huius voluntariae permutationis; quae scripta est manu mei Gregorii filii presbyteri Basilii et protopapae S. Gregorii, et pro tempore Francicae ditionis notarii, anno 6688, indictione XIII, mense iulio, die XI, coram testibus. † Stephanus filius presbyteri Ioannis Pungadi, et pro tempore Strategus Miletii et reliquorum (pagorum) testis. † Vitalis filius domini Marini testor scribens manu propria honorabilem crucem. † Damianus Pitzutus testis subscripsi manu propria crucem. † Ioannes Cosanus testis. † Ioannes

tarius testor. † ρανάλδος Φορνίος μαρτυρ. † κων-
στας άργυρος μαρτυρ. † Ego presbiterum nicolaum
de franchica testis sum. † πέτρος κοππολα μαρτυρ.
† Ιωάννης τής μουντης μαρτυρ. † Ιωάννης του πρε-
σβυτέρου δωνατου μαρτυρ. † πετρος υίός πρεσβυτε-
ρου πουγγαδου μαρτυρ και κατα τον καιρον στρα-
τιγος μιλητου και Φαρχηκος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 75.)

nobilis filius Blancardi, pro tempore Granatarius
Francicae, testis subscripsi manu propria. † Ranaldus
Forninus testis. † Consta Argyrus testis. † Petrus
Coppola testis. † Ioannes de Munte testis. † Ioannes
filius presbyteri Donati testis. † Petrus filius pre-
sbyteri Pungadi testis, et pro tempore Strategus
Mileti et Francicae.

CCI.

1180 — Mense Iulio — Indict. XIII — Circlarii.

*Odo Gervasius cum filia Maria et Gulielmo Pontefarte vendit presbytero Gulielmo Gervaso vineam et
plantationem positas in pertinentiis Circlarii loco dicto Giunco solidis tribus.*

† Signum proprie manus hodoni filius gervasi †
Signum proprie manus Willelmo pontefarte † Si-
gnum proprie manus Marie hodoni filia.

Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του άγιου
πνευματος ομοις οι προγγραμμαίνοι οι τας σείγνας
του τιμίου και ζωοποιου σταυρου· τες ηκειές ημῶν
κερσιν καθυπωγράφαντες το δε ὕφος των ονομάτων
ημῶν δια χειρος του νοταριου Φινάμεδα προς σαί πρε-
σπητέρου γουλιέλμου· ο τι επωνυμία του γερούσου·
και ημετέρου δείου πιπράσκωντά σι αμπελιον και την
φυτήαν· το ὅπερ ὑπαρχει εις την διάκράτισιν χώρας
κηκλαρίου· εις τω επιλεγόμενοι τώπων του γιοῦνη-
κου· ωντινυ συνορίζεται και περιορίζεται οὔτως κατα
μὲν ανατολας ως αρχεται η οδῶς το ὅπερ απερχεται εις
των άγιῶ σιναστυναου· και ως διαυνηνη οδός και ρίκτι
εις τους Φρέξους· και απεκήθεν ὡς διαυνηνη τα ἴσα·
και ρίκτι ης τες κεντριμκεις απο ακτρῶν μέρος· και
ανατολικον ως κατευνηνη τα ἴσα και ρίκτι εις τω
σύνορον τω χωράφιω του βρετζη και ως κρατει το
λεγωμενων συνορων και ρίκτι εις τω σύνορων του αμ-
πελιου του νικόλα αγρουε· και ὡς κρατει το προ-
ρηθεν σύνορων και ρίκτι εις την προριθεισαν οδῶν και
συνκλη· τούτω τετραχῶς περιορισθεν ἀμπεληον συν
το ἴσῶδω εξῶδω απενκουλυσαμεδα προς σε του προ-
ριθέντως πρέσπητέρου γουλιέλμου εις τμηῶς τας ανα-
μεταξή εμου· τε και σύ συνΦωνηθεντα και αρέσθέντα
νομηματα τρία ἀ ἰδιεξαμεδα παρα τας σῆς χείρας
εις τας εμάς· ὅθεν δε του απο του παρωντος και εις
τους εξεις ἀπαντας και διηκηῆς χρώνης επιεξουσιος ἔχην

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae
crucis propriis manibus exaravimus, nominum vero
et cognominum seriem per manum notarii, vendi-
mus tibi Gulielmo presbytero cognomento Gervaso
patre nostro vineam et plantationem sitas in perti-
nentiis civitatis Circlarii, in loco ubi dicitur Giun-
cus, quae his terminis comprehenduntur: ad orien-
tem sicut incipit via quae ducit ad S. Sebastianum, et
sicut vadit via et iungitur cum sepibus, et deinde si-
cut vadit recta ad Centromas septentrionem versus, et
ad orientem ut descendit recta, et iungitur cum ter-
minis terrae Bretzi, et sicut progrediuntur praedicti
termini, qui iunguntur cum terminis vineae Nico-
lai Agrue, et ut vadunt praedicti termini, et iun-
guntur cum memorata via, et clauduntur. Huiusmodi
vineam quadripartito conterminatam simul cum in-
gressu et egressu vendidimus tibi antedicto presby-
tero Gulielmo pro pretio inter nos pacto convento
solidorum trium, quos de tuis in nostras manus re-
cepimus, ut amodo et in perpetuum habeas in tua
potestate huiusmodi vineam, et plantationem, et
arborea fructiferas, et salices, vendas, dones, per-
mutes, in dotem tuis filiis et filiabus assignes, et
omnia de ea facias iure dominii et potestatis, prout

σε τουτιου αμπελιου και την φητήν και σιν τα
 ἡμιρῶδινδρια και τα σαλήκεια· πουλῆν χαρίζη ανταλ-
 λάγτι και εἰς πρικυς υἱων και θυγατερων σου κα-
 ταγράφεσθαι και παντα πραγτηνσαι εν τούτο αὐθεν-
 τός και κυρίως ως ο νόμος τοις ιδίοις δισποτις πα-
 ρακλιυεται· και μη ἔτω εν τούτω ὁ παρενοχλῶν
 σαι ὁ παρεμποδίζην σαι μητε μῆν αυτοῦς μητε ξένου
 προσώπου· ἡ δε ἐπέλθει τίς και ζητησιν κινήσι η
 αγωγῆν ὄφιλη πηῆσαι ησταμειδα και διεκδικούμην σαι·
 ἡ δε προς ανατρωπῆν χρισώμεδα ου μωνων την ἀρὰν
 των τριακωσίων δεκα ὀκτῶ ἀγίων θεοφώρων πατρων
 κληρωνομησωμην αλλα απεισιώμεδα εν τῶ φίσκῳ
 νομισματα τριάκοντα ἔξαι και προς σέ του αγωραστοῦ
 στερα τσαυτα και ηδ ουτως διαμεινεται προς σέ η
 τιαύτη καθαρά διαπρασιν ἦν κλωθελῶς ἐπίσταμεν
 στεριάν υμναίαν και ἀπαρσαλιυτος.

† ητις εγραφη δια χειρος μου ιωαννου νοταριου και
 ταβουλαριου προς επιτροπῆς νικολαου νοταριου και
 ταβουλαριου αστεος κηρακιου εν μηνι ἰουλιῳ ἡδι-
 κτιωνος ἡγ'. ετους ρχπθ'. αξιωπιστων μαρτυρων.

† οτος κραπαριος κατα την ημεραν κριτης μαρτυρ
 υπεγραψα.

† ιωαννης αρχιεπις χωρας κηρακιου μαρτυρ υπε-
 γραψα.

† ρογεριος του ρουσιτου μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 69.)

leges propriis dominis permittunt: nec sit qui tibi
 molestiam, vel impedimentum asserat, nec ego, nec
 alia quaevis extranea persona. Si quis autem sur-
 rexerit quaestionem, litem, aut actionem intentare
 volens, obstare debeamus, et tuam defensionem sus-
 cipere. Quod si (*hanc venditionem*) subvertere volue-
 rimus, non solum maledictionem habeamus a tercen-
 tis octo et decem sanctis divinis Patribus, sed et
 Fisco solvere teneamur solidos sex et triginta, ti-
 bique emptori tantundem; atque nihilominus huius-
 modi purae venditionis a nobis bona voluntate factae
 instrumentum ratum, firmum et inconcussum per-
 maneat.

† Scriptum manu mea Ioannis notarii et tabularii
 ad requisitionem Nicolai notarii et tabularii civi-
 tatis Circlarii, mense iulio, indictione XIII, anno
 6688, in praesentia fide dignorum testium.

† Odo Caprarius pro tempore Iudex testis sub-
 scripsi.

† Ioannes Archipresbyter civitatis Circlarii testis
 subscripsi.

† Rogerius de Rusito testis subscripsi.

CCII.

1180 — Mense Iulio — Indict. XIII — Circlarii.

Ioannes Archipresbyter, Nicolaus Maurozumus aliique donant ecclesiae S. Phantini praedium, situm in loco dicto Petrosa, in pertinentiis civitatis Circlarii.

† σηγιον χηρός ιωαννου αρχιεπις υἱός πρεσβυτερου
 νικολαου.

† σηγιον χηρος νικολαου μαβροζουμι.

† σηγιον χηρος παρ εμου ἀνδριου του απιχομειου
 πρεσβυτερου νικολαου.

† σήγιον χηρός γουλιελμου υἱος του πρεσβυτερου
 κονσταντινου φερφερου.

† σήγιον χηρός θεοδωρου υἱος του αποιχομειου
 γουιδου

† σήγιον χηρός δρογώνος κουκουλλομειου.

† σηγιον χηρός ιωαννου κουκουλλομειου.

† Signum manus Ioannis archipresbyteri filii pre-
 sbyteri Nicolai.

† Signum manus Nicolai Maurozumi.

† Signum manus meae Andreae filii quondam pre-
 sbyteri Nicolai.

† Signum manus Gulielmi filii presbyteri Constau-
 tini Ferferi.

† Signum manus Theodori filii quondam Gui-
 donis.

† Signum manus Drogonis Cucullati.

† Signum manus Ioannis Cucullati.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος αἰμαῖς ὁ ἀνώτερος προγεγραμμένοι οἱ τὸς σοίγιας τοῦ τριῆου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ· τὸς οικεῖς ἡμῶν χερσὶν καθ' ἰσογράφαντες· τὸ δεῦρος τῶν νομάτων ἡμῶν διὰ χερσὶν τοῦ νοταρίου προταξάντες· Φινίμιδα πρὸς σε πρεσβύτερον γουλιέλμον καὶ ἡκωταίε του πασιέκτου ναῦ τοῦ ἁγίου Φαντίνου· χαρίζοντα πρὸς σε καὶ εἰς τὴν προριδείσαν ἐκκλησίαν τῶν γωνηκῶν ἡμῶν χωραφίον· τὸ ὅπερ ἐστὶν εἰς τὴν διακρατησίαν χώρας κηκλαρίου εἰς τὴν λεγόμενον τῶπων τῆς πιτρώσας· διορίζεται δὲ οὕτως κατὰ μὲν ἀνατολάς τῶ χωραφίον οἰ τοῦ μηκωτέρου δυσήκου μερὸς τῶ χωραφίον τοῦ πρεσβυτέρου λειοντος φερφερου· περὶ δὲ ἀρκτου· ὁ σωρὸς τῶν ληθαρίων· μεσημβρίας δὲ τὸ ἡμιτερον χωραφίον τῶ τῆς τετραχως περιορισθεν ἀγρικον χωραφίον χαρίζομιδα πρὸς σε πρεσβύτερον γουλιέλμον καὶ εἰς τῶν πασιέκτων ναῶν τοῦ ἁγίου Φαντίνου· ἵνα υπαρχῆ ἐκ τῆς ἐκκλησίας αἰ παντωτεωστίς δὲ ευριθεὶ ἐναντιοιμῶς ἐκ τῆς παρῶσαν δωρεαν ἐστὼ ἀνάδιμα παρὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος· ζτηνοῦσθω δὲ καὶ ὑπερ παραουσίας τοῦ τιμηροῦ καὶ ζωοποιου σταυροῦ νομισματα λς' καὶ εἰς τὸ διμοσιον ἐπὶ τὰ τὸσαυτα μετὰ δὲ τὴν τοῦ προστιμου καταουλην διαμνετε πρὸς σε ἡ τιαυτῆ τελεία καὶ καθάρα δωρεα· ἡ τις ἐγραφή δια χερσὶν ἐμου ἰωαννου νοταρίου κατ' ἐπιτροπῆς νικόλαου νοταρίου καὶ ταουλαρίου αστειος κηκλαρίου ἐν μηνὶ ἰουλίω ἰνδικτιωνος 17. ετους, εχπή παρευσια ἀξιωπιστων μαρτυρων.

† οτος κριτῆς μαρτυρ υπεγραφα δια τοῦ σταυροῦ.
† γηρβασιος κριτῆς μαρτυρ υπεγραφα δια τοῦ σταυροῦ.
† ρογεριος ο Φαβατζα μαρτυρ δια τοῦ σταυρου.
† ἰωσφρεδος μαρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.
† κωνσταντινος χαλκεὺς μαρτυρ δια τοῦ σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 70.)

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa sanctae et vivificae crucis propriis manibus nostris effinximus, nominum vero nostrorum seriem per manum notarii praeposuimus, declaramus donare tibi Gulielmo presbytero et venerabilis ecclesiae S. Phantini oeconomō, et dictae ecclesiae paternum nostrum territorium situm in pertinentiis civitatis Circlarii in loco dicto Petrosa, cuius fines sunt hi: ad orientem territorium Mizoteri; ad occidentem territorium presbyteri Leonis Ferferi; ad septentrionem congeries lapidum; ad meridiem territorium nostrum. Huiusmodi terras aratorias quatuor his partibus conclusas concedimus tibi presbytero Gulielmo et venerabili ecclesiae S. Phantini, ut sint in potestate ecclesiae semper et in perpetuum. Quicumque autem deprehensus fuerit oppugnare volens praesentem concessionem, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et ob praevagationem venerabilis et vivificae crucis solvat poenae nomine solidos sex et triginta, et publico Fisco tautundem: et nihilominus post poenae solutionem maneat tibi haec perfecta et pura concessio; quae scripta est manu mea Ioannis notarii de mandato Nicolai notarii et tabularii civitatis Circlarii mense iulio, indictione XIII, anno 6688, praesentibus fide dignis testibus.

† Odo Iudex testis subscripsi per crucem.

† Gervasius Iudex testis per crucem subscripsi.

† Rogerius Fabatza testis per crucem.

† Iosfredus testis per crucem.

† Constantinus Ferrarius testis per crucem.

CCIII.

1180—Mense Augusto—Indict. XIII—Sanctae Severinae.

Fillia cum filiis Georgio et Pasimna suaque sorore Anna donat Zachariae Muriciotae sacerdoti vineam positam in agro Sanctae Severinae, loco nuncupato Milia.

† σιγνον χειρος Φιλλίας. † σιγνον χειρος γεοργίου υἱου αὐτῆς. † σιγνον χειρός πασιμνης θυγατρος αὐτῆς. † σιγνον χειρός ἀντῆς (γυναικός) κωνσταντινου βίου. † ἐν οἰάματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ αγίου πνευματος ἡμῆς αἱ ἀνάγεγραμμένοι Φίλλια σὺν τοῖς ἡμῆς τέκνοις, γεοργίου, καὶ πασήμης, καὶ ἀντῆς ἡμοῦ μὲν Φίλλιας σηγγένισσας, ἡμῶν δαὶ τῶν τέκνον αὐτῆς γεοργίου καὶ πασήμης γνισίας μητροδείας, ἡ τα σίγνα τῶν τίμιον σταυρῶν οἰκίης ἡμῶν δακτύλοις, χαράξαντες, τίθωμεθα καὶ ποιῶμεν τὴν παροῦσαν ἔγγραφον, ἀπλῆν εὐχαριστον, ἀμετάδειτον, ἀμετάτρευτον, καὶ ἀμεταμίλητον καθαρὴν δοσαν· χωρὶς τῆς ἰασοῦν ἱερέτιος. καὶ Φιλονικίας ὑπάρχουσαν πᾶσαν τὴν τῶν πανισυῶν νόμον ἰσχύν τε καὶ δύναμιν ἔχουσαν, καὶ μηδαμὸς ποταὶ κερῶ ἢ χρωῶ ἀνατραπῆναι. ἡ ὅποσούν ἀπαρσαλευθῆναι ὀφῆλουσαν, οὐ παρ ἡμῶν τῶν προγεγραμμένων, οὐ παρα τῶν ημετέρων κληρονομον. ἡ διαδῶχον· οὐ παρ ἐτέρου προσώπου του ἰουδήποτα ἰδίου ἡμῶν, ἡ ξένου το σήνολον δι οὐ ἐκουσῶς ἀδόλως, καὶ ἀβιάστος, δοροῦμεθα καὶ ἀποχαρίζεμεθα, ἰς σὲ τὸν εὐλαβιστάτον ἱερέαν· κυρον ζαχαρίαν τὸν μουρικτήτην, καὶ δια σοῦ τοῖς κληρονόμης, καὶ διαδόχοις σου καθὼς ὑποτίτακται· ἐπιδί ἐξάμπελον κληρονομῶμεν ἐκ γονικῆς ἡμῶν κληρονομίας. ἐν τῷ περιχώρῳ αγίας σειρήνης εἰς τόπον λεγόμενον μιλίαν. σηθῆται δαὶ οὗτος. κατα ἀνατολῆς ὁ ριάξ, ἐκ δύσεως, τὸ ἀμπέλιον σοῦ του εὐλαβιστάτου ἱερέος κυρου ζαχαρίου· ὅπερ εἶχες ἀγορὰν παρὰ ἡρηνης ἐγγόνης κυρου κωνστοῦς, ἀκτρὸς δαὶ μέρι, τὸ χωράφιον निकολάου δαμέτη του σοῦ πενδερῶ, μισίμβριαν δαὶ ὁ ριάξ. τοῦτο οὖν τὸ τετραχὸς περιορισθὲν ἐξάμπελον ὅσον καὶ ἴον ἐστίν, παντελὸς καὶ ἐξολοκλήρος. μετὰ πᾶσης ἡρώδου ἐξόδου αὐτοῦ, δοροῦμεθα καὶ ἀποχαρίζεμεθα σὺ τῷ θεοφλητῆ ἱερί κυρω ζαχαρία, δια τὰς πολλὰς χάριτας. ἀμβᾶς. δουλαγωγίας καὶ κηβερνίσους ἄς πρὸς ἡμᾶς πεπήκας καὶ πῆς, καὶ δια το ὑπερυχισθαί σε ἐν τοῖς αγίης καὶ ἱερῆς διπτίχης, ἡμῶν καὶ των προκελδῶτων ἡμῶν γονέον, καὶ ἀδελφῶν. ἐχῆν δὲ σοι αὐτῶ, ἀπάρτι καὶ

† Signum manus Filliae. † Signum manus Georgii filii eius. † Signum manus Pasimnae filiae eius. † Signum manus Annae uxoris Constantini Vitae. † In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Fillia, Georgius et Pasimna eius filii, nec non Anna eiusdem Philliae soror, suorumque filiorum Georgii et Pasimnae legitima matertera, qui signa venerabilis crucis nostris manibus exaravimus, praesentem scriptis consignatam donationem condimus et facimus, simplicem, gratiosam, immutabilem, inconcussam, non poenitentiam et puram, nullo inter nos dissidio, vel contentione, sed omni sanctarum legum robore et vi praeditam, et nulla unquam occasione vel tempore subvertendam, vel quoquo modo labefactandam a nobis suprascriptis, neque a nostris heredibus vel successoribus, neque ab alia qualibet persona propinqua vel extranea in universum; qua voluntarie, absque dolo ac vi, donamus et impertimur quod inferius statuitur tibi piissimo sacerdoti domino Zachariae Muriciotae, tuisque heredibus et successoribus. Quandoquidem vineam habemus ex paterna nostra hereditate in pertinentiis Sanctae Severinae, loco ubi dicitur Milia, quae hisce finibus circumscribitur: ab oriente est rivus; ab occidente vinea tua piissimi sacerdotis domini Zachariae, quam emisti ab Irene nepte domini Constaе; a septentrione praedium Nicolai Dometi soceri tui; a meridie vero rivus; hanc nimirum vineam quadripartito divisam, quanta et qualiscumque est, integre ac plene, cunctis cum introitibus et egressibus suis, tradimus et concedimus tibi Deo accepto sacerdoti domino Zachariae, ob multas gratias, retributiones, officia et curas, quas nobis praestitisti ac praestas, nec non ut ores pro nobis et pro mortuis nostris parentibus et fratribus in sanctis et sacris diptychis. Habeas vero ipse amodo et in per-

εις τὸ δηρηκίς. ἐπεξουσίος κυρίως καὶ αὐθεντικῶς πηγῆσαι ἐν αὐτῷ ὅσα ὁ νόμος ἐν ἰδίῃ διακελεύεται. ὅς το κύρος καὶ τὴν δεσποτίαν· παρ ἡμῶν ἰλιφός. ἡ δαὶ κήσις ζήτισις ἢ ἀγογή γένεται παρ ἰωδίκουτε ἰνα ἡστάμεθα καὶ διεκδικῶμεν αὐτῷ ἐκ παντός ἐναντιομένων προσώπου. ἡ δαὶ παρ ἡμῶν τοῦτο γένεται ὅπερ οὐκ ἡγοῦμεθα πῆσαι ἢ γὰρ μὰς ἐπαράτον παρὰ τῆς ἀρχηφώτου τριάδος· τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων το ἀναδηματι καθυποβληθησῶμεθα· καὶ ὑπερ παραβάσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ ζημιῶσθαι μὰς ριγατα λζ' καὶ ἡθ' αὐτῷ στέργειν καὶ ἡμέτερον τῆ παρ ἡμῶν προς σαι γεναιμένην καθαραν δορεαν ἡτχυραν βευαίαν· κυρομένην καὶ ἀπαρυσάλευτον. ἀχοι λήξιος κόσμου, ἡ καλοδελῶς πεπιήκαμεν, ἐπι τῆς εὐσευῶς βασιλείας· γουλιέλμου ριγός καὶ αὐθέντου ἡμῶν, χειρὶ μίχαηλ ἀνικῆτου καὶ εὐτελους κληρικού, χαρτουλαρίου, ἐγδίκου, καὶ ταβουλαρίου ἁγίας σευερίνης αὐγούστου μηνός ἰδιχτιωνός ἰγ'. ἐν τῷ εἰρητῆ ἰτη, παρ ρουσια μαρτυρων.

† νικῶλαος ἰωτελῆς πρεσβύτερος ὁ γρατζανητις μαρτυρ ὑπεγραψα.

† λείων κληρικὸς καὶ νομικὸς ὑπεγραψα.

† μαλείνος πρωτοσπαθάριος ὑπεγραψα.

† βασιλείος δαιμητῆς μαρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 76.)

petuum facultatem tanquam arbiter et dominus faciendi ibidem quidquid in suis cuique rebus lex sinit, utpote qui potestatem ac dominium a nobis accepisti. Si vero ulla molestia, lis vel quaestio a quovis propter hoc tibi allata fuerit, nos obstabimus, teque ab omni contraria persona defendemus. Sin autem id ex parte nostra evenerit, quod fore non putamus, tunc in maledictionem incurramus Triadis, unde lumen omne manat, nec non excommunicatione cuiuslibet sancti et oecumenici concilii afficiamur, et ob violationem venerabilis crucis regalibus sex et triginta mulctemur; atque nihilominus firmitatem ac perennitatem habeat usque ad finem mundi huiusmodi pura, valida, stabilis, rata et immutabilis donatio, quam tibi bona fecimus voluntate, sub pia dominatione Gulielmi regis et domini nostri, manu Michaelis Aniceti humilis clerici, chartularii, iudicis et tabularii Sanctae Severinae, mense augusto, indictione XIII, anno 6688, coram testibus.

† Nicolaus humilis presbyter Gratzanites testis subscripsi.

† Leo clericus et notarius subscripsi.

† Maleinus Protospatharius subscripsi.

† Basilius Dometes testis per crucem.

CCIV.

1181 — Mense Ianuario — Indict. XIV — Circlarium.

Ioannes de Cizota donat monasterio S. Nicolai de Nuda praedium positum apud Circlarium in loco dicto Droseri.

† σιγνώ χηρὸς ἰωαννου υἱος ἰωαννου τοῦ κηζότου ὁ ἐπωνομαζόμενος πορκίνος. Ἐν οἰοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος. καγῶ εἶ προγεγραμμένος ἰωαννης ὁ τὸ σήγνω τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιου σταυροῦ, εἰκία μου χηρῆ γραψας, τοῦ δὲ ὀνόματος μου καὶ τῆ πατρόα ἐπωνομία δια τοῦ νοταριου γραψας, τὴν παρουσαν ἐγγραφον, ἐκουσιον ἀμετάτρευπτον ἀπλῆν ἀποχῆν τήθημι καὶ πιδ ἐκουσια μου τῆ γνώμη εἰκία προέρεσει οὐκ ἐκ τῆρος τὸ παραπαν ἀνάγκης, ἀφῆρουμαι εἰς τὰ πάνσεπτον, καθὸν τοῦ ἁγίου ἰνικολάου τῆς νοῦδας καὶ προς σὲ τὸν προέστότα, κυρὸ κναστάση, ὑπερ λύτρου καὶ ἀφείσεως τῶν ἡμῶν γονέων,

† Signum manus Ioannis filii Ioannis de Cizote cognomento Porcini. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Ioannes, qui propria mea manu sanctae et vivificae crucis signum efflinxi, nomen vero meum cum paterno cognomento manu notarii, praesens in scriptis voluntarium, irrevocabile et simplex renunciationis instrumentum condo et facio, quo de propria mea sententia, et libera voluntate, nulla prorsus necessitate compulsus, pro redemptione ac remissione meorum genitorum offero venerabili ecclesiae S. Nicolai de Nuda, et tibi domino Anastasio eius praefecto, patrimoniale

τὸ γονικόν μου χωράφιον, ἕπερ κήται, εἰς τὴν περιό-
 χην τοῦ κηκλαρίου εἰς τὸν ἐπιλεγόμενον, τύπον
 δροσερί, πλησίον τοῦ χωραφίου ἀσμουνδου κηκερέλλη,
 περιόριζεται αὐτός, ανατολή, ἡ ὁδὸς ἡ αναβεινναυσα ἡ
 πριονία, δύση, τὰ ἡμέτερα χωράφια, μεσηβρία ὁ
 ἑλὸν το αὐθεντηκόν, ἀρκτροῦ ἡ αὐτῆ ὁδὸς τῆς προ-
 νίας, τούτο τὸ προριθὲν χωράφιον αφηρόντω εἰς τὸν
 προριθὲντα πινισπτον γὰν τοῦ ἀγίου νικολάου τοῦ
 ἀπο τοῦ παροντος καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἀπαντας χρόνους
 ἐπεξωσιον ἔχην, ἡ προριθίσα ἀγία μονή, καὶ ἡ προ-
 τεύοντες ἐν αὐτῇ, πινῶ ὅταν ἂν βούλιτε, καὶ μῆ ἔστο
 ἐν τούτῳ ὁ παρνοχλόν μῆτε ἐγὼ μῆτε τῆς τοῦ κατ'ε-
 μοῦ μέρους ἡ ἐξοῦ προσώπου. ἴδ' οπερ οὐκ ηγαμίαι
 ἐπέλθη τις καὶ ζήτησιν κήτησιν εἰστασθαι καὶ διέκδη-
 κήσω τὴν προριθίσαν ἀγίαν μονήν, ἡ δὲ καὶ τούτο
 ὡ πῆσο, ἀλλὰ τροπή χρῆσθαι. ἡς τὴν μονήν τὴν
 ἀρὰν τὸν τιῆ, ἀγίων δαιωφόρων πατέρων κληρονο-
 μήσο ἀλλ' ἀποτησθαι εἰς τὸ δημόσιον νομισματὰ λς',
 καὶ ἡδ' οὗτος μινέτω εἰς τὴν ἀγίαν μονήν ἡ παρουσα
 ἀφ' ἡρόσης οχηρά, βεβία καὶ ἀπαρτάλευπτος, ἡτῆς
 εγράφη κηρῆ νικολάου νοταρίου καὶ ταβουλαρίου χω-
 ρης κηκλαρίου μηνι ἰανουαριῳ ἰνδικτιῳνι ἰδ'. ετοῦς.
 ςχπδ', παρουσια μαρτυρων.

- † ρογεριος Φαβατζης μαρτυρ δια του σταυρου.
- † ἰιοσφρι υιος ουβου τω κηκλαρίου μαρτυρ δια τοῦ σταυρου.
- † γουλιέλμος γαιβρός δρογόνος πουπουλινου μαρ-
 τυρ δια τοῦ σταυροῦ.
- † ἀλέξανδρος υιος γουλιελμου Φαβατζη μαρτυρ
 δια τῶ σταυροῦ.
- † ἰωαννης καρακλης μαρτυρ δια τοῦ σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 75.)

meum praedium, situm in pertinentiis Circlarii, in
 loco dicto Droseri, iuxta praedium Asmundi Cice-
 relli, cuius fines sunt: ad orientem via, quae ducit
 ad serram; ad occidentem alia nostra praedia; ad
 meridiem olivetum dominicum; ad septentrionem
 eadem via serrae. Memoratum hoc praedium offero
 praedictae venerabili ecclesiae S. Nicolai, ut amodo
 et in omne deinceps futurum tempus potestatem ha-
 beat praedictum sanctum monasterium, eiusque pro
 tempore praepositi, faciendi quicquid placuerit, nec
 sit qui ea de causa molestiam asserat, nec ego, nec
 quisquam de mea cognatione, aut alia extranea per-
 sona. Si vero, quod fore non putaverim, quisquam
 surrexerit quaestionem, aut molestiam illaturus,
 debeam contra insurgere, et defensionem antedicti
 sancti monasterii suscipere. Quod si nedum id ne-
 glexero, sed et (huius oblationis) monasterio factae
 me poenituerit, habeam maledictionem a tercentis
 octo et decem sanctis divinisque Patribus, et poe-
 nae nomine solvere tenear Fisco solidos sex et tri-
 ginta; et nihilominus eidem sancto monasterio rema-
 neat praesens oblatio rata, firma atque immutabilis,
 quae scripta est manu Nicolai notarii et tabularii
 civitatis Circlarii, mense ianuario, indictione XIV,
 anno 6689, praesentibus testibus.

- † Rogerius Fabatza testis per crucem.
- † Goffredus filius Hugonis de Circlario testis per
 crucem.
- † Gulielmus gener Drogonis Pupulini testis per
 crucem.
- † Alexander filius Gulielmi Fabatzae testis per
 crucem.
- † Ioannes Caracles testis per crucem.

CCV.

1181 — Indict. XIV.

Bonus et Nicolaus filii Melchisi vendunt Michaeli notario eorum patrueli vineam positam in agro Muteri tarenis sexdecim.

† σοιγνῶν χεῖρες βονου υιου τοῦ ἀπιχομενου μελ-
 χισι † σοιγνο χεῖρες νικολαου ἀδελφου αὐτοῦ.
 οἰμοῖς εἰ ἀνωτεροῖ γεγραμμένη ὑ τὰ σίγνα τοῦ τιμῶ

† Signum manus Boni filii demortui Melchisi †
 Signum manus Nicolai fratris ipsius.
 Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivifi-

καὶ ζώπιου σταυρου κοῖς χερσιν καθοῖπογράφαντες
 ἀπλήν ἀμετρετον καθαρην καὶ πλιρέτετην διάπρασιν
 τιθά'μεθα καὶ προῦμεν εκουσία μας βουλη καὶ θελησοῖ
 καὶ αὐτόπροριετο γιομη εκτος πασης αιάγκης ὑ βούϊας
 υ φάκτου αγνης υ ραδειουβγοις ὑ τῆς ἰασι περοῖ-
 στάσος ἀλλα τῆ υκοῖα μας βουλη καὶ θελησει
 πηπρασκαιεν ἡμεῖς ὑ ἀνοτερω γεγραμμειναι υς σαι τον
 κυρον νοταριον μιχαηλη τῶν μετερον ἐξαδελφον των
 ὑῶν τοῦ ἡμετερου θεου κυρου νοταριου γουλητάλμου.
 το μετερον ἀμπελιον ο εχομεν εκ πατρικοῖς ἡμῶν
 κλήρονομιας τουτο σοῖ παιπρακαμειν πέριφραγμαμειν
 καὶ χάρακμενον. καὶ ὑ τη αν ο τοπος εχι σῶν των
 ημεροδινδρίων ορους βελανούς καὶ νομας ἰδατον· καὶ
 καλλωμων καὶ η τη αν ο τοπος εχη· καθως περοῖριζετε
 το αυτον ἀμπελιῶν κατὰ μεν ἀνάτολας του αὐτοῦ
 αγοραστου νοταριου μιχαηλη το ἀμπελίον καὶ κατὰ
 δύσμας το ἀμπελίον πεδῶν κοστα τῆς φλαβοῖας·
 καὶ το χωραφιον κυρου ἰωάννου μουτερου καὶ κατὰ
 ακτρου ἰ οδος ὑ ἀπερχομενη υς τον αγιον αιδρεαν καὶ
 κατα μεσηβριαν ἰ οδος ὑ τρήβουσα υς χωραφιον μου-
 ταιρου καὶ συναλή τουτο το προδηλοθεν ἀντελίον
 ἰπαρχει ης χωραμ μουτερου τουτο σι πεπρακαμειν ος
 ἀνοτερω εφγμεν υς σέ καὶ υς τους σους κληρονόμους
 καὶ διαδοχους ἰς χρησῶν ταρια τοῦ κρατεοῦ καὶ
 αγιου ριγος ἰς τα πολητέλομειν εν παση χωρα κα-
 λάυροῖς καὶ ος ελαβομεν ταῦτα ἀπὸ τας χηρας σου
 ἰσταμειν καὶ κάλα υς τας ἡμετερας χηρας προῦμεν
 σι το παριόν στερρεον ἡμῶν εγραφον του εχη σαῖ
 αυτον ἐξουσοῖαν σοῖ καὶ υ κληρόνομι σου καὶ διαδοχι
 παντα πῆν ἀκολουτως ὡσα ὁ θεοῖς νομος τοῖς υκῦῖς
 δεσποταις πρακτην διακελευται ὡς το καῖρος καὶ
 την ἐξουσίαν καὶ την κρηωτητα παρ ἡμων υληφως
 μῦ ενοχλοῦμενος· υ ἐκποδῖζομενος παρα τινος ἀλλ
 οστις αν βουληθι τιν παρουσαν πρασιν ακοῖρσαι εκ
 τοῦ καθ ἡμῶν μερους. υτε ξενο προσοπον το σίνολον
 υτο ἀναθεμα παρα πατρος υιου καὶ αγίου πνευματος
 τον τιή αγιον θεοφορων πατορόν ζημιούστῶ ὑπερ πα-
 ραβαταιος τοῦ τιμιου σταυρου νομισματα οβ' και υθ
 cῦτο στεργη καὶ ἡμεινη υ παρ ἡμων γεναμῆνη πρασις
 οχηρα καὶ ἀσαλευτῶς ἀχρι τερματων ἐόνον ενοπηον
 μαρτυρων † ἰωαννης του κοστα της φλαβιας μαρτυρ
 υπεγραφα τον τιμιον σταυρων κυρος ἰωαννης μουτε-
 ρου μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυρων † κοστας
 τῆς οδδῆς μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυρων †
 ἰωαννης υῶς κυρου βονου μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον

cantis crucis propriis manibus exaravimus, simpli-
 cem, irrevocabilem, puram et plenissimam vendi-
 tionem condimus et facimus spontanea nostra sen-
 tentia et voluntate, ac proprio consilio, sine quavis
 necessitate, vel vi, vel facti ignorantia, vel fraude,
 vel quacumque circumventionem; sed ex animi senten-
 tia et nostro arbitratu vendimus nos suprascripti tibi
 domino notario Michaeli patrueli nostro, filio nostri
 patruī domini notarii Gulielmi, vineam nostram quam
 habemus ex paterna hereditate. Eam tibi vendidimus
 sepe et vallo communitam, et quidquid inibi conti-
 netur, cum arboribus fructiferis, nemore, villa-
 nis, aquarum divisionibus, arundinibus, et qualibet
 re ibidem extante, prout ipsa vinea circumscribitur;
 (cuius fines sunt): ab oriente vinea ipsius emptoris
 notarii Michaelis; ab occidente vinea filiorum
 Constae de Flavia, et praedium domini Ioannis Mu-
 teri; a septentrione via quae vadit ad Sanctum
 Andream; a meridie via quae ducit ad agrum Muteri,
 et clauditur. Haec vinea exstat in agro Muteri. Eam,
 uti praediximus, vendidimus tibi tuisque heredibus
 et successoribus aureis tarenis sexdecim potentis re-
 gis, quorum usus est in tota regione Calabriae, et
 cum eos acceperimus a tuis in nostras manus bo-
 nos et iusti ponderis, fecimus tibi praesens firmum
 instrumentum, ut tu et heredes ac successores tui
 habeatis potestatem libere faciendi de ea quidquid
 divina lex propriis dominis concedit, utpote qui ius,
 facultatem et dominium a nobis accepistis, nemine
 impediante vel molestiam afferente. Quicumque au-
 tem ex parte nostra, vel extranea persona in uni-
 versum, praesentem venditionis chartulam infirmare
 voluerit, maledictus sit a Patre, Filio et Spiritu
 Sancto, et tercentis octo ac decem sanctis divinis-
 que Patribus, et solvat pro poena violationis hono-
 rabilis crucis numismata duo et septuaginta. Et ni-
 hilominus firma maneat haec a nobis facta venditio,
 stabilis et irrevocabilis usque ad finem seculorum.
 Coram testibus. † Ioannes filius Constae de Flavia
 testis subscripsi honorabilem crucem. Dominus Ioan-
 nes de Mutero testis subscripsi honorabilem crucem.
 † Consta de Odda testis subscripsi honorabilem cru-
 cem. † Ioannes filius domini Boni testis subscripsi ho-

σταυρων † ιωαννης υἱος κυρου κωνσταντινου μαρτυρ
υπεγραφα τον τιμιον σταυρων † κυρος μουλις λαμ-
πασις μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυρων † κο-
στας υἱος χρισηλου μαρτυρ υπεγραφα τον τιμιον σταυ-
ρων † πέτρος υἱος ιωαννου μουτερου μαρτυρ υπεγρα-
φα τον τιμιον σταυρων † τετος υἱος νοταριου ιωαννου
του σουφραγαρου μαρτυρ υπεγραφα.

† γράφη η παρουσα πράσις χηρή μου γαρτεριου
ευτελους νοταριου γαβριουῦ ιωαννου μουτερου τι παρα-
κλίσσι των ἀνοτερων γειγραμμενων παιδων κυρου μελ-
χισι τη προσταξι πρεσβυτερου ιωαννου κολιβρανου
και πρωτοπαπα πολωσις επισκοπης μηλητου και κα-
τα των κερων ταβουλαριου. ετους ςχπθ' ενδικτιω-
νος ιδ'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 77.)

norabilem crucem. † Ioannes filius domini Constan-
tini testis subscripsi honorabilem crucem. † Domi-
nus Mules Lampases testis subscripsi honorabilem
crucem. † Consta filius Chryseli testis subscripsi
honorabilem crucem. † Petrus filius Ioannis de Mu-
tero testis subscripsi honorabilem crucem. † Tetus
filius notarii Ioannis de Sufragaro testis subscripsi.

† Scriptum est praesens venditionis instrumentum
manu mei Galterii humilis notarii generi Ioannis de
Mutero, rogatu suprascriptorum filiorum domini Mel-
chisi, ex mandato presbyteri Ioannis Colobrani et pro-
topapae civitatis Episcopii de Mileto, et pro tempore
tabularii, anno 6689, indictione XIV.

CCVI.

1181 — Indict. XIV.

Petrus de Mutero tradit instrumentum quoddam Petro Caeto.

† σιγων χειρός πέτρου υιου ιωαννου μουτερου.
† ο το σίγων του τιμιου και ζωοποιου σταυρου τι
ειδια μου χειρι καθυπογραφης. επιδη ανελαβον καγὼ
(ὁ προρηθεις) τὸ ἔγγραφον ὑπερ ὁ ἀδελφός τῆς γυνῆς
τοῦ ἀπηχουμένου στεφάνου τοῦ βηλληχου στεφάνου
εις χ(εῖρας ἡμᾶς ἔδωκεν· ἐπιδίδωμι αὐτό) τῷ κυρῷ
πέτρῳ καλετῶ ὁ υἱος· του ἀπηχουμένου νοταριου
ιωαννου του σουφραγαρου και εαι ποτε κερῶ ἢ χρόνῳ
ελθη ζήτησις πρὸς ὑμᾶς εἴτε πρὸς τα εμὰ τέκνα ινα
εκβαλλη ὁ κυρος πέτρος τὸ ἔγγραφον ἀπλῶς και ολο-
ψυχως και εἰ μιν τοιι ποτε κερῶ η χροτῶ ελθη πρὸς
ημᾶς ζήτησις ινα διχνης τὸ χαρτιον η δε και φανη
τοῖς ποτε ἠοχλῶν ζημιουσθω· πρὸς σὲ τὸν κυρὸν
λειοντα και εἰς τοὺς σους κληρονωμους τα ταρια τῆς
χαριτος τοῦ πλοῦ και πρὸς εμᾶ και εἰς τοὺς γμ-
τιρους κληρονωμους τα ταρια ελευθερα και απο μιν
του μέρους σου πιτι απ αὐτου ἰ τοι δ αν βουλη εἰσι
δε τα ταρία τῆς χάριτος ταρία· λβ'· ενωποιον μαρ-
τυρων.

† κωνστας εγγών παπα κωστα μαρτυρ † ιωαννης
υιος βαρθολομαιου φραγκου μαρτυρ † ιωαννης μουτε-
ρος μαρτυρ † निकολαος υιος· αυτου μαρτυρ † γαρτε-
ριος μουτερος υιος πρεσβυτερου λειοντος μαρτυρ υπε-

† Signum manus Petri filii Ioannis Muteri.
† Ego qui signum honorabilis et vivificantis crucis
propria manu exaravi, cum acceperim instrumentum,
quod frater uxoris demortui Stephani filii villici Ste-
phani in manus meas tradidit, ipsum trado domino
Petro Caeto, filio defuncti notarii Ioannis de Su-
fragaro. Si qua occasione vel tempore aliquis a me
vel meis filiis (*antedictum instrumentum*) petierit, do-
minus Petrus ipsum simpliciter et bona voluntate
exhibeat; si vero quavis occasione vel tempore a te
requiratur, eadem chartula per te ostendatur. Quod
si olim appareat aliquis molestiam asferens, mulcet-
tur tibi tuisque heredibus duplo tarenorum debito-
rum pro remuneratione, et mihi meisque heredibus
totidem tarenis liberis; atque ex parte tua fiat inde
quod libuerit. Sunt autem tarenis remunerationis duo
et triginta. Coram testibus.

† Consta filius presbyteri Constae testis. † Ioan-
nes filius Bartholomaei Franci testis. † Ioannes Mu-
terus testis. † Nicolaus eius filius testis. † Gal-
terius Muterus filius presbyteri Leonis testis sub-

γραφα τον τιμιον σταυρον † ιωαννης υιος πετρου
μουτέρου μαρτυρ.

† εγραφη χηρι μου ιωαννου ευτελους νοταριου
υιου निकολάου κηλεντανου αποκαμητος αγιου γριγοριου
τι παρακλησει κυρου πετρου μουτέρου ο και γραφας
την χαρτην του ετους ςχπθ' ινδικτιωνος ιδ'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 78.)

scripsi honorabilem crucem. † Ioannes filius Petri
Muteri testis.

† Scriptum manu mei Ioannis humilis notarii fi-
lii Nicolai Cilentani Vicecomitis Sancti Gregorii ,
qui ad requisitionem domini Petri Muteri chartu-
lam exaravi anno 6689, indictione XIV.

CCVII.

1181 — Indict. (XIV).

Leo de Gallo donat ecclesiae S. Mariae de Pertusia praedium situm ad Arnaces.

† ετους ς.χ.π.θ'. ινδικτιωνος ιγ'. εν της καιροῖς
του αγίου ἡμῶν αυθεντου ριγός γουληλιμου και κα-
πριλλιγγου της χωρας ολεττας νοταριου τζοφφου
δε σαλεριου. σιγνοι χειρος λεον δε λου γάλλου. Εν οιο-
ματι του πατρος· και του υιου και του αγιου πνευ-
ματος καγω ο προγεγραμμενος λεον οικια μου γνώμη
και αγαθη πρωεραιση· Φειωμι· και προσεγεχω· εις
την αγίαν θεωτοκον τῆς περτούσας χωραφιον· ὠντα·
και διακείμενον α λη αρνακῆ. συν εσωδω και εξωδω μι-
σα ημεροδενδρια. και ἄγρια· οισὺν δε τα συνορια του
χωραφίου ανατολικου μερου χωραφια δημοσια. και
χωραφια οι του βαρβαγγειουκκηου. δημοικου μερου
χωραφιον οπιρ προσεγγειν κριτης निकολας ις την
εκκλησιαν της αγίας θεωτωκου τῆς περτούσας· και
χωραφιον του ρωγγερί· υιου λεοντος του γαλλου·
ακτρου μερου· εσωδος· και εξωδος· τον γητόνον· και
το ριάκην μεσιμβρία δε· τήν εκκλησιαν τῆς αγίας
θρόσκου της περτούσας· και χωραφιον του αλησσαν-
δρου υιου γουλιέλιμου πελεγγίνου· και εγω μὲν λεων
ο πρωριθεις μετὰ τω προσεγεχειν τω χωραφιον· εις
τήν εκκλησίην επίσηα την παρούσαν και αληθινήν
χαρτην ἵνα ἔχη. η εκκλησία ἐξουσίαν ποιῆν παντα
ἴσα βουλετε· εἰν δὲ φανῆ πωτὶ· καιρῶ τῆς ζητωντα
ἢ μαχης ποιων ζημιοθῆ ης την εγκησιαν. δυπλοῦν
τω χωραφιον. και ης τω δημοσιον νομισματα λς'
ενοπιον καλῶν μαρτυρων μαρτυρ ἰωαννης κριτης ο υιος
βιτάλης κριτης † μαρτυρ ιωαννης κριτης ο υιος λεον
κριτης † μαρτυρ ιωαννης κριτης ο υιος πανταλεον †
μαρτυρ κυρ δαριου † μαρτυρ δωνίβαζελ † μαρτυρ
ατταβιανω δε λου βιζζηριστου † μαρτυρ σατριάνου †
μαρτυρ βουνη αλλβωναδια † μαρτυρ γουσταβιλε †

† Anno 6689, indictione XIII, temporibus sancti
nostri domini Regis Gulielmi, et Camerlingi regio-
nis Olettae notarii Tzoffi de Salerno. Signum ma-
nus Leonis de lu Gallu. In nomine Patris, et Filii,
et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Leo de pro-
pria mea sententia et bona voluntate offero S. Dei-
parae de Pertusia terram sitam a li Arnaci, cum in-
gressu et egressu, et arboribus cultis et silvestri-
bus, his terminis comprehensam: ad orientem (*sunt*)
praedia publica, et praedia filiorum de Barbage-
nucchiu; ad occidentem terra, quam Nicolaus Iu-
dex obtulit ecclesiae S. Deiparae de Pertusia, et
terra Rogerii filii Leonis de Gallo; ad septentrionem
ingressus et egressus vicinorum, et rivus; ad meri-
diem ecclesia S. Deiparae de Pertusia, et terra Ale-
xandri filii Gulielmi Pellegrini. Atque ego quidem
supradictus Leo, oblata ecclesiae hac terra, feci prae-
sentem sinceram chartulam, ut potestatem habeat
ecclesia faciendi quodcumque voluerit. Quod si ali-
quando quis praesumpserit molestiam aut litem in-
ferre, poenae nomine solvat ecclesiae duplum pretii,
et Fisco solidos sex et triginta. Coram probis testibus.
Testis Ioannes Iudex filius Vitalis Iudicis. † Testis
Ioannes Iudex filius Leonis Iudicis. † Testis Ioan-
nes Iudex filius Pantaleonis. † Testis Ioan-
nes Iudex filius Darius. † Testis Donibazel. † Testis Octavianus de lu
Vizziosi. † Testis Satrianus. † Testis Buni al Bona-

μαρτυρ αγγελος δε παππατου † εγραφη. δια χειρος
πρεσβυτερου βιταλης υιου. ιωαννου της κώρτης †.
† ego. iohannes de pantaleo. olecte. iudex.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 71.)

dia. † Testis Gustabile. † Testis Angelus de Pap-
pato. † Scriptum manu presbyteri Vitalis filii Ioan-
nis de Corte.

CCVIII.

1181—Indict. XIV.

Donatus de Deo vendit monasterio S. Mariae de Pertusia praedium situm ad Arnaces tarenis Salernitanis duobus et viginti.

† ἔτους, ςχπθ'. ινδικτιωνος ιδ'. ἐν τοῖς καιροῖς
τοῦ αγίου ἡμῶν αὐθεντοῦ ριγὸς γουλιέλμου· καὶ
καπριλλήγγου της χωρας δλέττας· νοταριου τζωφ-
φου δε σαλεριου σίγγου χειρος πρεσβυτερου δωνατου
δε διου· ὁ υιος πρεσβυτερου ιωαννου δάλφιου· ἐν ονο-
ματι· του πατρος καὶ του υιου. καὶ τοῦ αγίου·
πνευματος· ἐγὼ ὁ πρωγεγραμμενος· οἰκία μου γνάμη
φίνωμι πρόσχωντα χωραφιον ὅπερ ἐκρινεν· κυρια
αννα· γυνεκὸς νικολαου δε λη ρουββήλλη· διὰ τὴν ἑαυ-
του ψυχην εἰς σὲ πρεσβυτερον. ιωαννην. ἡγουμενον
τῆς αγίας θεοτοκου· της περτουσας. διὰ ταρια σα-
λερινα κβ'. ὦντα. καὶ διακήμενον α λη ἀρνακι. σὺν
ἐσώδω· καὶ ἐξώδω· οισή· δέ· τα σύνωρια· του χωρα-
φιου· ἀνάτωλθκόν· μέρος· χωραφιον· ἐκ των υιων του
πρεσβυτερου κωνσταντινου καὶ χωραφιον ὅπερ ἦν ιω-
αννου μάνγγραβέ· δυσικου· μερου· τῆν δημοσιαν οδόν.
ἀρκτηρου δὲ μέρου· χωραφιον· ὅπερ ἦν ιωαννου μανγ-
γραβωε μεσσηβρία· δε τῆν δημοσιαν οδον· και το χω-
ραφιον· της εγκλησίας· της θεοτοκου τῆς περτου-
σας. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ πρωγεγραμμενος ὁ ἐπίτρωπῶς πρε-
σβυτερος δωνατος· δε· δίου μετὰ τω ἀπώλαβειν. τὰ
ταρια ἐποίησα· αὐτου· τῆν παρούσαν· καὶ ἀληθινην
χαρτην· ἵνα· εχει· εἰς ἐξουσιαν· ἡ εγκλησια· της περτου-
σας· πῖτῃν πάντα. ὡσα· βούλεται. ἐὰν· δε· φανῆ· πωτε·
καίρῳ· τις· ζητωντα· εἰ· μάχας· πῖδῶν· ζημηροθήτω· εἰς
τῆν· εγκλησιαν· τῆς· αγίας· θεοτοκου· της· περτουσας
δυπλοῦν· τω· χωραφίῳ· καὶ· εἰς· τω· δημοσιον· νομισμα-
τα· λς'. νοσιον· καλῶν· μαρτυρων· μαρτυρ· †· ιωαννης
κριτης· ὁ· υιος· παντολεο· †· μαρτυρ· βοιος. δε· βωνάδια· †·
μαρτυρ· λεο· δε· βαραλεο· †· μαρτυρ· βασιλειος· δε· βα-
ραλεο· †· εγραφη· διὰ· χειρος· πρεσβυτερου· βιτάλι· ὁ
υιός· ιωαννου· τῆς· κωρτης.

† ego. iohannes. de pantaleo. olecte. iudex.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 72.)

† Anno 6689, indictione XIV, temporibus sancti
domini nostri regis Gulielmi, et Camerlingi regionis
Olettae notarii Tzoffi de Salerno. Signum manus
presbyteri Donati de Deo filii presbyteri Ioannis Dal-
phii. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Ego suprascriptus de propria mea sententia decla-
ro vendere tibi presbytero Ioanni praeposito Sanctae
Deiparae de Pertusia praedium situm a li Arnaci
cum ingressu et egressu, quod pro anima sua ven-
dere constituit domina Anna uxor Nicolai de li Rub-
bioli tarenis Salernitanis duobus et viginti. His au-
tem finibus comprehenditur praedictum praedium:
ad orientem est praedium filiorum presbyteri Con-
stantini, et praedium Ioannis Mangiaboë; ad oc-
cidentem via publica; ad septentrionem praedium
quod erat eiusdem Nicolai Mangiaboë; ad meri-
diem via publica, et praedium ecclesiae sanctae
Deiparae de Pertusia. Ac ego quidem suprascriptus
curator presbyter Donatus de Deo, acceptis tarenis,
feci tibi praesens verum instrumentum, ut ecclesia
Pertusiae habeat potestatem faciendi quaecumque vo-
luerit. Si vero temporis progressu quis apparuerit,
volens (hac de re) litem aut molestiam inferre, poe-
nae nomine solvat ecclesiae S. Deiparae de Pertu-
sia duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta.
In praesentia proborum testium. Testis † Ioannes
Iudex filius Vitalis Iudicis. † Testis Ioannes Iudex
filius Pantaleonis. † Testis Bonus de Bonadia. †
Testis Leo de Baraleone. † Testis Basilius de Ba-
raleone. † Scriptum manu presbyteri Vitalis filii
Ioannis de Corte.

1181 — Indict. (XIV).

Alexander Pelegrinus tradit presbytero Ioanni de Alferio praedium positum ad Limpidanans, atque in permutationem accipit aliud praedium situm in loco vulgo dicto a lu Vallune de Liciferi.

† έτους ςχπδ'. ινδικτιωνος ιγ'. εν τεις καιροις τω αγιου ημων αυθιτου ημων ρηξ γουλιελμου κα-
 πριλλιγγου δε της χωρας ολεττας νοταριου τζωφ-
 φου δε σαλεριου σιγνον χυρος αλησανδρου· υιου γου-
 λιελμου πελεγγινου· εν ονοματι του πατρος· και του
 υιου· και του αγιου πνευματος· εγω ο προγεγραμ-
 μενος ο τον τιμητον σταυρον· πιξας· ηκηα μου τη
 γνημη· και αγαδη κρωιρεστη· φειωμαι και ανταλ-
 λαγτω· χωραφιον οντα και διακήμειον· ης τους λη-
 πιδανασ ης σε· ιωαννη δε αλφερι presbyteron. συν
 εισωδω και εξωδω· μετα υμρωδενδρια. και αγρια.
 και ελαβα απω σου χωραφιον. ον και διακήμειον.
 α λου βαλλουσι δε ληκειφερι· ησυν δε τα ονορα του
 χωραφιου την ελαβα· εγω presbyteros. ιωαννης δε
 αλφερι ανατωληκον μέρος· απελιον αυτος presbu-
 teros ιωαννης. δυσοκον μέρος οδον. και απελιον του
 γουλιελμου δωλδανου. και απελιον της αγιας θεω-
 τωκου· αρκτριου μέρος οδος. και αυτος· αλησαν-
 δρου ο πρωγεγραμμενος· μεσηβρια δε χωραφιον του
 γουλιελμου δε λη κουσυντινη. και εγω αλισσαν-
 δρος. ο πρωγεγραμμενος· μετα τω απωλαβιν τω αν-
 ταλλαγμα επιησα αυτου τιν παρουσαν. και αληθι-
 νιν χαρτιν. ινα εχη ης εξουσιαν. presbyteros ιωαννης
 εκ τω χωραφιον πιτην παντα ωσα θελη· εν δε φανη
 πωτε καιρω τις ζητωντα η μαχας ποιων ζμηραδω-
 σην· ης των presbyteron ιωαννη δυπλουν τω χω-
 ραφιον και ης τω δημοσιον νομισματα λς'. νοπιων
 καλων μαρτυρων μαρτυρ ιωαννης κριτης ο υιος παν-
 τολεο † μαρτυρ νιζολαος. ο υιος αγταβιανος † μαρ-
 τυρ γουλιελμος σωλδανου † μαρτυρ ρωπερτος δε
 λα πωλλα † εγραφη δια χειρος presbyterou βιτα-
 λισ. υιου ιωαννου της κωρτης.

† ego. iohannes. de pantaleo. olecte. iudex.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 73.)

† Anno 6689, indictione XIII, temporibus sancti
 domini nostri regis Gulielmi, et Camerlingi regionis
 Olettæ notarii Tzoffi de Salerno. Signum manus
 Alexandri filii Gulielmi Pelegrini. In nomine Pa-
 tris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus,
 qui sanctæ crucis signum effinxi, de propria sen-
 tentia et bona voluntate declaro tibi presbytero Ioan-
 ni de Alferio permutationem facere mei prædii, quod
 situm est in loco ubi dicitur ad Limpidanans, cum
 ingressu et egressu, et cum arboribus fructiferis ac
 silvestribus: recepi autem abs te prædium situm
 a lu Vallune de Liciferi. Prædictum vero præ-
 dium, quod ego presbyter Ioannes de Alferio re-
 cepi, his finibus concluditur: ad orientem est vinea
 eiusdem presbyteri Ioannis; ad occidentem via, et
 vinea Gulielmi Soldani, et vinea S. Deiparæ: ad
 septentrionem via, et idem Alexander suprascrip-
 tus; ad meridiem prædium Gulielmi de li Cu-
 sintini. Et ego Alexander suprascriptus, admissa
 permutatione, feci eidem presbytero Ioanni præ-
 sens verum instrumentum, ut habeat potestatem
 faciendi de prædicto prædio omnia quaecumque vo-
 luerit. Si vero quisquam aliquando apparuerit li-
 tem aut molestiam illaturus, poenæ nomine so-
 vat presbytero Ioanni duplum pretii, et Fisco so-
 lidos sex et triginta. In præsentia proborum te-
 stium. † Testis Ioannes Iudex filius Pantaleonis.
 † Testis Nicolaus filius Octaviani. † Testis Guliel-
 mus Soldanus. † Testis Robertus de la Polla. †
 Scriptum manu presbyteri Vitalis filii Ioannis de
 Corte.

1181 — Indict. (XIV).

Ioannes de Donato cum uxore et filiis vendit ecclesiae S. Mariae de Pertusia praedium positum ad rivum Larnacis tarenis Salernitanis sex et quadraginta.

† Ἰτους· ς.χ.π.θ'. ἰνδικτιωνος ιγ'· ἐν τοῖς καλ-
ροῖς· του αἰγίου· ἡμῶν αὐθεντου· ριγὸς γουληέμου·
καὶ καπριλλίγγου· τῆς χωρας ὀλιπτας ἰοταριου
τζωφφου δὲ σαλεριου· σιγνον χειρος· ἰωαννου· δὲ δου-
νάτου ἀμα· σὺν τῇ γυνὴ αὐτοῦ· μαρία· καὶ υἱοῦ αὐ-
τοῦ· Ἐν οὐμάκτι· τοῦ πατρός· καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ του
αἰγίου πνιματος· ἡμῶν· οἱ πρωγεγραμμένοι· τῶν τί-
μηον· σταυρον· πιξαντις· οικία· ἡμῶν γνήμη· καὶ
αγαθὴ πρῶίρση· φειάμειδα· πρῶχωντες χωραφιον
ἂν καὶ διακήμενοι· ἐγγῆς του ριακίου· της λάρνα-
κος ἡς εἰς· πρῶβυτερον· ἰωαννην· ἡγουμενου· της α-
γίας θιοτοκου· τῆς περτούσας· διὰ ταρία· σαλερι-
να· μτ'. σὺν ἐσῶδω· καὶ ἐξῶδω· εἰσὺν δὲ τὰ σύνορα
οὕτως ἀνάτωληκου μέρου· χωραφιον τῶν υἱῶν τοῦ υα-
σιλιου· δὲ πρῶβυτερου νικητα· δυσικόν μέρος· ὁ ρι-
κῆς· ἀρκτρου· δὲ τῆν δημοσιαν ὁδον· καὶ νικόλαον·
ρουββιόλι· μεσυνβριά· δὲ· χωραφιον· ὅπερ ἦν· του
πρῶβυτερου καστειλην· ἡμῶν μὲν· οἱ πρωγεγραμμ-
νοι· μετὰ το ἀπώλαβεῖν· τα ταρία· ἐπιήταμεν ἡς τοῦ-
το τῆν παρούσαν· καὶ ἀληθηνῆν χαρτῆν ἵνα ἐχη ἐξου-
σίαν· ἡ ἐκκλησία της αγίας τριάδως· πῆν πάντα ὡσα
βούλεται· εἰάν· δὲ· φανῆ πωτε καὶρῶ τις ζητῶντα ἡ
μαχας ποιῶν· ζητηθῆ της τῆν ἐκκλησίαν δυπλου τω
χωραφιον· καὶ ἡς τω δημοσιον νομισματα λς'· ἐν-
πιον κελων μαρτυρων· μαρτυρ ἰωαννης κριτῆς ὁ υἱος
πανταλεο μαρτυρ † μαρτυρ κυρ δαριος † μαρτυρ αγ-
γελος υἱος νικολαου δὲ παππατω † μαρτυρ σατριά-
νου † ἐγραφη διὰ χειρος πρῶβυτερου βιταλης υἱος
ἰωαννου της κωρῆς †.

† ego. iohannes. de pantaleo. olecte. iudex.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 74.)

† Anno 6689, indictione XIII, temporibus sancti
domini nostri regis Gulielmi, et Camerlingi civitatis
Olettae notarii Tzoffi de Salerno. Signum manus Ioan-
nis de Donato cum uxore Maria et eius filiis. In
nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos
suprascripti, qui venerandam crucem signavimus,
de propria nostra sententia et bona voluntate ven-
dimus terram, sitam et positam iuxta rivum Lar-
nacis, tibi presbytero Ioanni praefecto S. Mariae
de Pertusia pretio tarenorum Salernitanorum sex
et quadraginta, cum ingressu et egressu, his fini-
bus comprehensam: ad orientem est terra filiorum
Basilii de presbytero Niceta; ad occidentem rivus;
ad septentrionem via publica, et Nicolaus Rubbioli;
ad meridiem terra, quae erat presbyteri Castellii.
Nos autem suprascripti, receptis tarenis, fecimus
praesentem veram chartulam, qua potestatem tribui-
mus ecclesiae S. Trinitatis faciendi omnia quae vo-
luerit. Quod si quis aliquando praesumpserit mole-
stiam aut litem inferre, poenae nomine solvat ecclesiae
duplum pretii, et Fisco solidos sex et triginta. Coram
probis testibus. Testis Iudex filius Pantaleonis. †
Testis dominus Darius. † Testis Angelus filius Ni-
colai de Pappato. † Testis Satrianus. † Scriptum
manu Presbyteri Vitalis filii Ioannis de Corte †.

1181 — Mense Novembri — Indict. XV — Circlarii.

Basilius de Eptapocamillo cum eius fratre ac sorore Andrea et Anna, nec non Leone Grande Dio praedium donat Gulielmo oeconomio ecclesiae S. Phantini positum in agro Circlarii.

† σύγνω χηρος παρ εμοῦ βασιλείου υἱος του ἀπι-
χομενω κώστα ὁ ἐπωνυμαζωμενος του ἐπτάποκα-
μιλλου.

† σύγνω χηρος παρ εμου ἀνδρέου ἀδελφού αυτου.

† σύγνω χηρος παρ εμου ἀνης ἀδελφῆ αυτοῖς.

† σύγνω χηρος παρ εμοῦ λιοντος γραιδι διώ.

Ἐν ονοματι του πατρός καὶ του υἱου καὶ του α-
γίου πνευματος. τους ἐν ευλαεῖα καὶ σεμνῇ πολητεια
διάγωντας παρα πολλων μεμαρτυριμένων ὀρθος καὶ
καλος πολυτέεισθαι καὶ καθ' ἐκάστην των θείων
ἐξελιοῖμενοι δικαιοι ἐστιν καὶ ευαπόδεκτοι τοις ευ-
λωμένοις προσφέρει καὶ ἀφιερῶσασθαι αυτοῖς ἀπο των
ιδιαιτων πραγματων· διὸ οὖν ἰμοῖς ὁ ἀνωτερω προ-
γεγραμμενοι ἰδωντες σε τον ευλαβεστατον πρεσβυτε-
ρον γουλιελμον ὁ καὶ εἰκωνόμος υπαρχοντος του παν-
σεπτου ναου του αγίου Φαντινου ἀποδημια περιφη-
μον καὶ διατριωντα ἐν ἀγνη καὶ σεμνῇ πολητεια
ἀφιερουμεν σοι το ἡμῶν χωραφιοι τω ὕπερ ἐστιν ης
τὴν διακρατησιν χωρας κηρακλαριου εἰς τον ἐπιλεγω-
μενοι τόποι της πετρωσας ἐστιν δε ὁ περιορισμος του
τοιουτου χωραφίου ουτος κατα μεν ἀνατολας τω
χωραφίον οἱ του νιέλλου κατα δυσμας τω χωρα-
φίον του αγίου σευαστιάνου προς δε ἀρκτρον το χω-
ραφίον του λιοντος της μεν δυσμας οἱ του πούλ-
πινγου ταυτο τετραχως περιορισθεν χωραφίον ἀφι-
ερούμεν τω προριθεν χωραφίον εἰς την προριθεισαν
ἐκκλησιαν καὶ εἰς σε τον προριθεντα ηγωνωμον ὑπερ
λύτρων καὶ ἀφέσεως τῶν πολλῶν ἡμῶν ἀμαρτιων καὶ
ὑπερ λυτρων καὶ ἀφεσεως την ἡμων μητηρ το ὕπερ
ἀφτερωσα ἑαυτῇ εἰς τον προριθεντα παισεπτων ναων
ἔπος ἐν τι ἀνευμακτω καὶ θεια λειτουργια καὶ ἐν
τοις ἱεῖς δυπτυχοις ἀναφερις την ἡμων μετριωτητα
του ευρίν αυτῆ ελεος καὶ ἡμᾶς ἐν ἡμερα κρησεως· καὶ
ἐαν Φανῆ ποτε κερω ἡ χρωνου του ἐναντιώσε ἡ προ-
ριθεισα ἐκκλησια ἐστω ἀναδαμα παρα πατρος καὶ
υἱου καὶ ἀγίου πνευματος ζημηρουσθω δὲ καὶ ὑπερ πα-
ρανασιας του τιμηρου καὶ ζωποιοιου σταυρου νομισμα-
τα λς' καὶ εἰς το δυσμοσιον ἑτερα τοσαυτα μετα δε
την του προστιμου κηταυολην διαμενεται προς σε ἡ

† Signum manus mei Basilii filii demortui Con-
stae cognomento de Eptapocamillo.

† Signum manus mei Andreae fratris eius.

† Signum manus mei Annae sororis eius.

† Signum manus mei Leonis Grande Dio.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Iis,
qui religiosam ac strictiorem vitae rationem servant,
quorum vita recte et probe instituta multorum testi-
monio perhibetur, quique assiduis ad Deum precibus
vacant, concessionem atque oblationes ex propriis bo-
nis facere aequae iustum est ac Deo gratum. Quamob-
rem nos suprascripti videntes te piissimum presby-
terum Gulielmum, oeconomum venerabilis ecclesiae
S. Phantini, peregrinationibus clarum, et vitam caste
integreque degentem, concedimus tibi praedium no-
strum situm in pertinentiis terrae Circlarii ubi dicitur
Petrosa, his finibus comprehensum: ad orientem est
praedium filiorum Nielli; ad occidentem praedium
S. Sebastiani; ad septentrionem praedium Leonis;
ad meridiem filii Pulpingi. Hoc praedium quatuor
his finibus conclusum donamus praedictae ecclesiae
et tibi memorato oeconomio pro remissione ac re-
demptione multorum nostrorum peccatorum, et pro
redemptione ac remissione nostrae matris: quod
praedium ideo obtulimus praefatae venerabili eccle-
siae, ut in incruento et divino Missae Sacrificio,
et in sacris diptychis nostrae mediocritatis com-
memorationem facias, ut eadem nostra mater, et nos
misericordiam inveniamus in die iudicii. Quod si
quando quis apparuerit controversiam inferens prae-
dictae ecclesiae, maledictus sit a Patre, et Filio,
et Spiritu Sancto, atque ob violationem sanctae et
vivificae crucis solvat poenae nomine solidos sex et
triginta, ac Fisco tantundem: et nihilominus post

τιαυτη καθαρα αφιρωσιν ην καλωδειλος επιτραμεν
στερια υαιυα και απαρασαλωτος ητης εγραφη χη-
ρσι μη ιωαννου νοταριου και αμαρτωλου διακωνου κατ
επιτρωπην νικολαου νοταριου και ταουλαριου αστιος
κηκλαριου εν μηνι νοβριω ινδικτιωνι ιε'. ετους ρχι' .
παροντων αξιωπιστων μαρτυρων.

† ρογεριος του ρουσιτου μαρτυρ υπεγραφα.

† γερβασιος μαρτυρ υπεγραφα οικια χειρι τω
σταυρω.

† οτος κριτης μαρτυρ υπεγραφα οικια χηρι τω
σταυρω.

† πρεσβυτερος ουρσος υιος του νοταριου νικολαου ο
μεγας μαρτυρ υπεγραφα οικια χειρι.

† ανθιμου μαρτυρ υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 76.)

poenae solutionem tibi remaneat haec pura conces-
sio, quam bona voluntate fecimus, rata, firma et
immutabilis. Scriptum manu mea peccatoris diaconi
Ioannis notarii de mandato Nicolai notarii et tabu-
larii civitatis Circlarii, mense novembri, indictione
XV, anno 6690, praesentibus fide dignis testibus.

† Rogerius de Rusito testis subscripsi.

† Gervasius testis propria manu crucem sub-
scripsi.

† Odo Iudex testis propria manu crucem sub-
scripsi.

† Presbyter Ursus filius notarii Nicolai Magni te-
stis propria manu subscripsi.

† Anthimus testis subscripsi.

CCXII.

1182 — Mense Augusto 24 — Indict. XV — Mileti.

*Letus filius notarii Ioannis Sufragrari donat Gulielmo Mesiano praedium positum in civitate Mileti
prope Sanctum Theodorum.*

† σιγνο χηρος λετου υιου νοταριου ιωαννου σου-
φραγαρι του μουταρου.

† ημοις η τα σιγνα των τιμιων. και ζωποιοων
σταυρων, ηκεια χειρι ημων καθηπογραφανταις, ανα-
λαμβανουμενοι ειδους και κληρωνιμους και πασαν εν-
ωχλησιν της παρούσας εγγραφων απλην αμεταδω-
τον και αμεταμελειτον εκουσή ημων βουλή και θε-
λήσοι τημιδα και ποιουμεν και ουκ εκ τινος τω πα-
ράπαν ανηχης, η βειας η χλειυης η ραδιουργιας,
εατες φάκτου αγνηης. και της ιασουν περιστάσιως.
δι εσπερ εν αλειθεια, τα εκ της σης ενδοξότητος α-
γαθα εργηματα ευεργισιας τιμας και σκεπη ην
ημοις και η ημων εκ σου του ευγενικωτατου αρχον-
τος κυρου γουλιελμου του μεσιανου απο αρχης αγκα-
θωεργηθημεν. ως υπο των πολλων σου δωρεων εν
της ημας εποήσας και μη εχωντα ημοις τι αντηχάρη-
ρητα αντητρέψι σοι. τούτω το μικρον. αντηχάρητα
ιστήρξαιεν και απιδώκαμεν σοι. εις τα εμάλλα του
χωριου πουγγαδων εν τη ασταιος μιλητου τα πλη-
σιων αγιου θειδωρου. α εχωμεν απο της γυνης βιλ-
ληχια χαρισμα χωράφιον τω ειχον ημων μερος εκ
του τιούτου πετζηου. ωση χωρίσιως μόδια ενία,
σπορας σιταριου και δικαίου σπόρου, τω δε λοι-

† Signum manus Leti filii notarii Ioannis Sufra-
gari de Mutaro.

† Nos qui signa venerabilis et vivificae crucis
propria manu nostra praefiximus, nomine quoque
propinquorum et heredum in nos omnem mole-
stiam suscipientes, praesens instrumentum simplex,
inconcussum et irrevocabile spontaneo nostro con-
silio et voluntate condimus et facimus, nulla o-
mnino ex necessitate, aut vi, aut fraude, aut im-
proba fide, aut facti ignorantia, et qualicumque
circumventionem, quo (instrumento) vere propter
praeclara tuae dignitatis officia, benefacta, honores
et existimationem, quae in nos nostrosque tu no-
bilissimus princeps dominus Gulielmus de Mesia-
no iamdiu contulisti, scilicet ob complura munera
quibus nos cumulasti, cum referendae tot beneficio-
rum gratiae impares simus, pro exigua remune-
ratione tradimus, donamus atque confirmamus tibi
praedium positum in planitie agri Puugadorum in
civitate Mileti, prope Sanctum Theodorum, quod
habuimus a muliere Villichia, videlicet propriam
nostram partem, quae constat novem modis, ad iu-
stam frumenti mensuram. Reliqua autem pars huius

πὸν ἐκ τῶν τούτων χωρᾶφῶν. ὑπαρχει τοῦ πέτρου υἱου ἰωάννου μούταρι· καὶ διὰ τῶν μὴ ἔχῃν μὲν εἰς τὸ διαμέσῳ συνόριον ὡς ἀμείριστεν ὑπάρχεται· τὸ ἡμίσιον ὃ ἔχῳμεν ἀπλῶς καὶ συνφωνήμενον τῶν προδηλοθέν μῦθια ἐνέκ. καθὼς καὶ τετραμερωθέν τὸ σῆνορον τοῦ τοιοῦτου χωραφίου ἐξ ὀνόματος δειλῆ τῶν χαρτῆον ὃ εχομεν ἀπο τῆς δηλοθείσης γυνῆς βιλληχίας· εἰς βεβεῦτεραν πίστωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐπιδεδωκαμέν σοι· καὶ ἐγγράφως τὸ παρὸν ανταλλαγικὸν χαρτῆον τῆς ἀντηχάριτος ἡμῶν ἐπιθήσαμέν σοι· τοῦ ἔχῃν σε αὐτῶ σὺ καὶ ἡ σὺ κληρονόμοι. καὶ διαδωχοι· ἡς ἰδίαν σου ἐξουσίαν καὶ κυριότητα ποιῆν ἀπ αὐτῶ ὅσα οἱ θεῖοι νόμοι τοῖς εικοίσις δεσπότησις πραγματοποιηθῆσονται. μὴ ἐνοχλοῦμενος ἢ ἐμποδισθῆσόμενος παρὰ τῆνος. ἀλλ ἡ μὲν ποτὲ καὶρῶ ἢ χρόνῳ· Φωραθῆ τῆς κήντισιν ζήτησιν ἢ οχλησῆσιν φέρι σοι τοῦ εἰσταμῆδα καὶ διέκδηκῳμεν σοὶ ἐκ παντος ἀνδρώπου· οὐ μόνον τὰ τῆς δεκαετίας ἀλλὰ τῶν ἐς αὐτὴν δεφενσιδίαν διεκδήκῳμεν σοι· ἀνένοχλητον καὶ ἀπεραίῳστον ἐκ παντος πρῶσοπου ἀρχεῖς καὶ ἐξουσίας· καὶ ἐγὼ τοῦτο διέκδηκῳμεν σε καὶ ἡ ἐμοὶ κληρονόμοι ἡς σε καὶ τῆς τοῦς σου κληρονόμοις. ἡ δὲ καὶ εἰς μεταμῆλθῆσιν νουληθῳμεν τραπήῃναι μὴ ἐσακουαῖσθῳ ἡμᾶς· ἀλλ ὑπὲρ παραβάσεως τῶν τιμῶν καὶ ζῳποικῶν σταυρῶν· ζῳμῖσθῳ μὲν εἰς τῶν βιμῖσθῳ τῶν κρατικῶν ρηγῶν νομισματα λς· καὶ πρὸς σὲ τῶν ἀρχοντα δυπλῶς τῶν τῆς ἀντηχάριτος ἀναπληρῆσιν σοι· σῳα τε καὶ ἡ τῆ ἐξοδους καὶ κόπυς ἡ στρατήκῆς ἢ εἴ τι βελτιῳσῆς. καὶ ἡθ οὗτος μῆτῆν στεραιῳ καὶ ἀπαρασάλευτος ἢ τιαῦτη χαριστικῆ δοραῖῳ ἀχρι τερμαῖτων αἰῶνων, ἡτῆς καὶ ἐγράφη χειρῆ ἐμου γεωργίου εὐτελῶς νοταρίου υἱου νοταρίου ρωπέρτου σκληβανδου· τῆ παρακλήσει τοῦ ἀνωτέρῳ λῆτῳ. ἐν ἐτῆσι 574· αὐγούστῳ κδ' ἰνδικτιῳνι ιε' ἐν παρουσίῳ μαρτυρων. † πέτρος υἱὸς κυροῦ χρῆσαφίου τῶν σκαμνακωνων μαρτυρ. † γουλιελμος μανησκαλκος μιλῆτου μαρτυρ ὑπέγραφα τῶν τιμῶν σταυρῶν οἰκεια χειρῆ † ἰωάννης υἱὸς ρωπέρτου βονομᾶτη μαρτυρ ὑπέγραφα οἰκεια χειρῆ.

† Ego petrus Militi Castellanus testis sum.

† ρῶς υἱὸς ρικκάρου ἰσάκου ὑπὸ παρακλήσεως τοῦ ἀνωτέρῳ λῆτῳ μαρτυρ.

† Ego Wilielmus domini Regis clericus interfui.

† Ego petrus filius roberti tropce testis sum.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 79.)

praedii ad Petrum Ioannis Mutari filium spectat; et cum inter utramque partem nulli extent fines, idcirco indivisum est praedium, et dimidium quod ad nos pertinet procul dubio ex conventionem, ut supra diximus, est novem modiorum, prout et quadrifariam dispartitum confinium huius praedii nominatim patet ex charta, quam habemus a praefata muliere Villichia, et ad firmiorem fidem et securitatem eam tibi tradimus. Praesens autem retributionis nostrae instrumentum in scriptis tibi fecimus, ut hanc donationem habeas tu tuique heredes et successores, cum facultate ac potestate faciendi de ea quodcumque leges divinae propriis dominis permittunt. Neque molestiam aut impedimentum patiaris ab aliquo; quod si quavis occasione vel tempore deprehendatur aliquis, qui turbationem, quaestionem, vel molestiam tibi inferre velit, nos obstabimus, tuamque suscipiemus defensionem adversus quemlibet hominem, nec solum in decem annos, sed semper te tuebimur, teque a molestia liberum et indemnem praestabimus contra omnem personam, magistratum et potestatem. Ego et heredes mei hanc defensionem tibi tuisque heredibus promittimus. Quod si nos poenituerit, et voluerimus evertere (quod statuimus), ne exaudiamur; sed pro violatione venerabilis et vivificae crucis multemur Fisco potentis Regis numismatis sex et triginta, et tibi principi duplo antedictae remunerationis, et satisfaciemus tibi de expensis, laboribus, vel semitis, ac de omni melioratione; et nihilominus firma deinceps et inconcussa maneat haec donatio usque ad finem seculorum; quae scripta est manu mei Georgii humilis notarii filii notarii Roberti Scilibandi, rogatu suprascripti Leti, anno 6690, XXIV augusti, indictione XV, coram testibus. † Petrus filius domini Chrysaphii de Scamnaco- nibus testis. † Gulielmus Maniscalcus Miletii testis subscripsi honorabilem crucem propria manu. † Ioannes filius Roberti Bonomati testis subscripsi propria manu.

† Rhaus filius Riccardi Isaaci rogatu suprascripti Leti testis.

1182 — Indict. XV.

Gregorius Preventzanus vendit Guidoni praeposito monasterii S. Stephani Eremitarum, et Adimari priori monasterii SS. Apostolorum, praedium Arsaphiae positum, tarenis aureis octo et decem.

† σιγνον χειρὸς γρηγορίου υἱοῦ τοῦ ἀπερχομένου νικολάου τῆ ἐπὶνὴμία τοῦ πρεσβυτέρου, ἀναλαμνανομένου πασαν ὄχλησιν ἰδίων καὶ ξένων, καὶ κληρονομίων.

Ἐγὼ ὁ προγραφεὺς γρηγόριος, ὁ τὸ σιγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ οἰκεία μου χειρὶ καθ' ἑπογράφας, τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον, ἀπλήν, ἀποχὴν, καὶ τελείαν διάπρασιν, τίθιμι καὶ ποιῶ, ἐκουσία μου τῆ γνώμη, οἰκεία προαίρεσι, καὶ οὐκ ἐκ τινος τοῦ παρ' ἄλλων ἀνάγκης, ἢ υἱας, ἢ χλεύης ἢ ραδιούργιας. ἢ τῆς ἑαυτῶν περιστάσεως δι' ἧς ὁμολογῶ πεπραχέναι καὶ ἀποτάξασθαι, κατὰ τελείαν νομὴν καὶ δεσποτίαν πρὸς σὲ τὸν εὐλαυέστατον καὶ τιμιωτάτον κυρὸν γουίδον καὶ μοναχον, τὸν καὶ μάλιστα τῆς ἀγίας μονῆς τοῦ ἀγίου στεφάνου τῶν ἐρημιτῶν, καὶ πρὸς σὲ τὸν κυρὸν ἀδημάρην τὸν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ ἡμῶν κερὸν πριώρηγ τῶν ἀγίων ἀποστολων, τὸ ἡμῶν χωράφιον ἔπερ εἶχεν ὁ ἡμῶν πατηρ ἀγῶρᾶν ἐκ τοῦ πρεσβυτέρου νικηφόρου, τὸν τῆ ἐπονυμία τοῦ μανδάρην, κατὰ καὶ ὁ παλαιὸς χάρτης διαγράφει, τοῦτο δὲ τὸ χωράφιον ὑπάρχει εἰς τὴν ἀρσαφίαν τὸν καὶ πλησιάζοντα ἐκ τοῦ ἀνατολικῶν μερὸς τὸ χωράφην τοῦ ἀρδαυάστου, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τὸ χωράφην το λησσάρην, καὶ ἀποδίδει εἰς τὰ χωράφια τῶν ἐρημιτῶν, καὶ συγκλήμι, τοῦτο δὲ τὸ χωράφιον πιπράσκω πρὸς ἡμᾶς τοῦς ἀνωτέρω προγραφέντας ὡς ἔφην, εἰς χρυσοῦν ταρία δέκα καὶ ὡκτὸ, ἀτινα λαυῶν ἀπὸ χειρῶν σας, εἰς τας ἡμετέρας χεῖρας, δίδωκα πρὸς ἡμᾶς τὴν πᾶσαν αὐτοῦ ἐξουσίαν καὶ κυριωτητα, τοῦ ποιῆν ἐξ αὐτοῦ κατὰ καὶ οἱ θεῖοι νόμοι τῶν ἀγίων βασιλέων διακελεύουσιν, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἐμοῦ εἰληφῶτες, ὡς τις δὲ τοῦ κατ' ἐμοῦ μέρους, κόνησιν ζήτησιν, ἢ ἀγωγὴν ποιῆσιν τῆς οἴαν ὦν φορέθη, ἢ ἢ ἔστειμι διεδικᾶν καὶ διεφενδεύειν ἐκ παντὸς προσώπου, ἢ δ' οὐ μὴ διεδικήσω, οἱ δ' οὐ μὴ διεφεντεύσω, ἀλλὰ καὶ πρὸς διάστροφὴν μετ' ἄλλων πειραδῶν ἔλθειν, ἢ ζημιῶμαι εἰς τὸ δημόσιον ὑπερ' παραχάσιως τῶν τιμῶν σταυροῦ νομισμα-

† Signum manus Gregorii filii defuncti Nicolai nuncupati Preventzani, nomine quoque propinquorum, extraneorum et heredum in me omnem molestiam suscipientis.

Ego suprascriptus Gregorius, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu exaravi, praesens scriptum et subscriptum simplicis acceptilationis et perfectae venditionis instrumentum condo et facio, spontanea mea voluntate, propria electione, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel mala fide, vel quavis circumventionem; quo (*instrumento*) declaro vendere et renunciare tibi religiosissimo et reverendissimo domino Guidoni monacho et magistro venerabilis monasterii sancti Stephani Eremitarum, tibi quoque domino Adimari hodierno priori sanctorum Apostolorum integram possessionem et dominium mei praedii, quod meus pater emit a presbytero Nicephoro cognomento Mandarani, sicut vetus instrumentum declarat. Hoc autem praedium extat Arsaphiae, et propinquum ab orientali parte praedio Ardavasti, et a meridie praedio Lissari, et vadit ad praedia Eremitarum, et clauditur. Hoc igitur praedium vendo vobis suprascriptis, ut dixi, tarenis aureis octo et decem; quos cum acceperim a vestris in meas manus, tradidi vobis omnem potestatem et dominium, ut faciatis de ipso, sicut et divinae leges sanctorum regum praecipiant, quippe qui ius et facultatem a me habuistis. Quicumque vero ex mea parte litem, quaestionem, vel actionem quamcumque intendere praesumpserit, obstabo, vosque defendam ab omni persona. Quod si vos non tuebor, neque defendam, sed, mutato consilio, (*praesens instrumentum*) subvertere conabor, mulctet Fisco ob

τα λς', και προς υμᾶς τοὺς ἀγωρακότας τὴν τιμὴν τοῦ διπλοῦ. και εἰδ' οὕτως στέργειν και ἐμμένειν τὴν παρ' ἐμου γεναμένην καθαράν διάπρασιν υβαίαν και ἀπαρσάλευτον μέχρι τερμάτων αἰώνων, ἥτις και ἐγράφη χειρὶ ἐμοῦ νικολάου νοταρίου τοῦ ἀπὸ μαλίουτου, ἐν ἔτει 574' ἰνδικτιώνι ε', ἐν παρουσίᾳ τῶν ἀξιωπίστων μαρτυρων.

† ἰωάννης πρῆσβυτερος υιος ἀρχαδίου μακρὶ μαρτυρ υπεγραψα † ἰωάννης ο τοῦ μιλητου ἀνιψιος κυρου ρωγερίου μαιστορος μαρτυρ υπεγραψα. † γιοργιος κυρου ρωγερίου. ἔγγον κυρου νικολαου μοσχατου μαρτυρ υπεγραψα. † μαλιάρδος καυκαλλάριος τοῦ στόλου μάρτυρ. † ἰωαννης υιος λεου ρογκυσαιου. εγγον του κανακαρι μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 80.)

violationem venerabilis crucis numismatis sex et triginta, vobisque emptoribus duplo pretio; et nihilominus firma deinceps maneat haec a me facta pura venditio stabilis et inconcussa usque ad finem seculorum; quae scripta est manu mei Nicolai notarii de Mileto, anno 6690, indictione XV, coram testibus fide dignis.

† Ioannes presbyter filius Arcadii Macri testis subscripsi. † Ioannes filius Mileti consobrini domini Rogerii Magistri testis subscripsi. † Georgius filius domini Rogerii nepos domini Nicolai Moschati testis subscripsi. † Maliardus Caballarius Styli testis. † Ioannes filius Leonis Roncisani nepos Canacari testis subscripsi.

CCXIV.

1182 — Mense Septembri 20 — Indict. I — Aerae.

Ioannes, Nicolaus et Ursus Politi fratres donant ecclesiae SS. Deiparae de Cabria praedium positum in agro civitatis Aerae in loco nuncupato Culumite.

† σίγνον χηρος ἰωαννου ο τι επονημια πολιτι. † σίγνον χειρὸς νικολάου γιυσιου ἀδελφου ἰωαννου πολιτου και αὐτός. . . . † σίγνον χειρὸς οὔρσου και αὐτάδελφου ἰωαννου. και νικολάου ο τι επονημια τοῦ πολυτου.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος, και τοῦ υιοῦ, και τοῦ ἀγίου πνιυματος αἰμαῖς οἱ προγεγραμμένοι οἱ ται ἰωάννης, και νικολαος και οὔρσος, ἡ τα σίγνα τῶν τιμίων και ζωοποιῶν εἰκειωχειρος ἡμῶν πῖξαντες, εκουσία ἡμῶν τὴ γνώμη, οἰκεία ἡμῶν προῆρσει, και οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν, δόλου ἢ χλεύεις, ἢ ραδιούργιας, ἢ ἕσα τοῖς νόμοις εἰσὶν ἀπηγορευόμεια, μᾶλλον δὲ σὺν προθυμία ἡμῶν, και ὀλοφυχο προθέσει ἀναλαμβάνόμενοι και τα ἡμῶν ἀνήλικα ἀδέλφια, δοραμέδα, και ἀφιέρουμεδα, ἀπο τὴν σήμερον ἡμέραν, και εἰς αἰί, εἰς τὸν πάνσεπτον ναόν, τῆς ὑπερμνήτου δεσποίνης ἡμῶν δεστοκοῦ τοῦ λεγομένου τοῦ κάυρια, τὸ χωράφιον ἡμῶν, σὺν τῶν ἐκείσαι ἡμεροδενδριων, ἕπερ κτώμεδα ἐν τῇ διακρατήσει κάστρου ἀκέραι, εἰς τὸν λεγόμενον, κουλουμεῖτες συνορεύεται δὲ και γνωρίζεται οὕτως, κατα μὲν ἀνατολας τὸ χωράφιον ἰωάννου βοθέρου, κατα δὲ δύσης, ὁ ξυρορούξ, ἄκτρον,

† Signum manus Ioannis cognominati Politi. † Signum manus Nicolai legitimi fratris Ioannis Politi, et ipse . . . † Signum manus Ursi fratris Ioannis et Nicolai cognomento Politi.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Ioannes, et Nicolaus, et Ursus, qui signa honorabilis et vivificae crucis propria nostra manu exaravimus, spontanea nostra voluntate, propria deliberatione, nulloque prorsus dolo, vel fraude, vel mala fide, vel quacumque causa a legibus vetita, sed potius cum alacritate ac proposito totius animi, nomine quoque reliquorum nostrorum fratrum minoris aetatis, donamus et offerimus ab hodierna die et in perpetuum venerabili templo gloriosissimae dominae nostrae Deiparae, dicto de Cabria, praedium nostrum cum arboribus fructiferis in eo extantibus, quod possidemus in agro civitatis Aerae, in loco dicto Culumite. Hos vero habet confines et ita dignoscitur: ab oriente est praedium Ioannis Botheri; ab occidente torrens; a septentrione loca saxosa et praedium presbyteri Micri; a meridie praedium magi-

ὀλιθόδη τόπος, καὶ τὸ χωράφιον τοῦ πρεσβυτέρου
μικροῦ, ὡς δὲ μεσέμβριαν, τὸ χωράφιον τοῦ μαίστο-
ρος βασιλείου τοῦ ἀργίντου, περιήλθε δὲ ἡμῖν τὸ τισῦ-
τον χωράφιον, σὺν τῶν ἡμεροδεδρίων τῶν ἐκείσαι,
εἰς θεορεθρον τῆς ἡμῶν μητρὸς, τούτω δὲ τὸ προ-
ρηθὲν χωράφιον, ὡς εἴρεται σὺν τῶν ἡμεροδένδρων,
ἀφιέρωμεθα, ἀπὸ τῆν σήμερον, καὶ εἰς ἀεὶ, εἰς τὴν πάν-
σεπτον καὶ θείαν μονὴν τὴν λεγομένην τοῦ κάυρικ
καὶ εἰς σὲ τὸν ἐν αὐτῇ προεδρέζοντα κυρῶν κυπρι-
νόν, καὶ εἰς τοὺς μετὰ σέ, καὶ τούτω ὑπὲρ ἀφίσεως
αμαρτιῶν, τῶν ἡμῶν γονέων, τοῦ ἀκούειν το ὑπερ
πάντων τῶν προκοπισάντων, καὶ ἀφιέρσαντων, καὶ
τα ἐξῆς, ἢ τις δὲ Φωραθῆ, ἡμεῖς ἢ τίς ἐξ ἡμῶν, ἢ
ἑτέρου ξένου προσώπου, ἐμποδίζων, ἢ ἐνοχλίων, ὑπερ
οὔ ἡμεῖς κηλοθειῶς ἀφιέρωσαμεν, τὰ πρῶτα μὲν, σὺν
τὸ ἀνάθεμα, παρα πατρός καὶ υἱοῦ, καὶ αγίου πνι-
ματος, καὶ παρα τῶν τῆ ἀγίων θεοφώρων πατέρων,
οὐ μὴν δὲ ἄλλα καὶ ὑπὲρ παραβασίας τῶν τιμίων
σταυρῶν ζημιούμενοι εἰς τὸ βασιλικὴν ἡμῶν σακέλλιον,
ρηγάτα λς', ἢ αὐτως ἀσάλευτον μὲν τὴν τιαῦ-
την ἀφιέρωσιν εἰς αἰῶνας, εἴτις ἐγράφη ἐπι τῆς εὐ-
σεβοῦς καὶ φιλοχρήστου βασιλείας γουλιέλμου τοῦ
κρηταιωτατου ἡμῶν ρηγός, γραφὴν καὶ διὰ χειρὸς
νοταρίου νωῖ, κατ ἐπιτροπὴν κυροῦ νοταριου ἀνδρέου,
καὶ νομικου ἀέρου τοῦ ριτζούτου, ἐπι ἔτος 571 α'
ινδικτιωνος α' σεπτεμβριου μηνος κ', ἐποφει καὶ πα-
ρουσία τῶν αξιοπίστων μαρτυρων.

† παπᾶς μηνᾶς, ὁ καὶ υἱὸς πρεσβυτέρου ἀνδρέου
ἀπηχαιμένου, μαρτυρ υπεγραφα διὰ τοῦ σταυροῦ.

† κῶστας τοῦ νοταρίου ἀνδρέου μάρτυρ υπέγραφα.

† βωκέριος βρουτζάνος μαρτυρ υπέγραφα.

† θερριανὸς καθητζανης μαρτυρ υπεγραφα.

† λίων βονέλλος μαρτυρ υπεγραφα δια τοῦ σταυρου.

† πασχαλις υἱὸς νοταριου λεου μαρτυρ υπεγραφα.

† ego rogerius testu sum.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 81.)

stri Basilii de Argento. Obtigit autem nobis huiusmodi
praedium cum arboribus fructiferis inibi extantibus,
quippe quod erat nuptiale donum matris nostrae,
ipsumque, ut dictum est, cum arboribus fructiferis,
donamus ab hodierna die et in posterum venerabili
sanctoque monasterio dicto de Cabria, et tibi eius-
dem praeposito domino Cypriano, tuisque successo-
ribus, ut peccata nostrorum parentum remittantur,
et preces fiant pro iis qui (*memoratum praedium*) ex-
coluerunt et obtulerunt, et cetera. Si quis vero sur-
rexerit, sive nos ipsi, sive nostrum aliquis, sive alia
extranea persona impedimentum vel molestiam al-
laturus huic donationi a nobis bona voluntate factae,
in primis non solum maledictus sit a Patre, Filio
et Spiritu Sancto, et tercentis octo et decem sanctis
Patribus; verum etiam ob violationem honorabilis
crucis mulctetur nostro regio Fisco regalibus sex
et triginta; et nihilominus immutabilis maneat prae-
sens donatio in omne aevum; quae scripta est sub
pio et christiano regno Gulielmi potentissimi nostri
regis, manu notarii Nohae, ex mandato domini An-
dreae Ritzuti notarii et tabularii Acrae, anno 6691,
indictione I, die XX mensis septembris, inspectan-
tibus et adstantibus fide dignis testibus.

† Presbyter Mena filius presbyteri Andreae de-
functi testis per crucem subscripsi.

† Consta filius notarii Andreae testis subscripsi.

† Rogerius Brutzanus testis subscripsi.

† Therianus Cathetzanes testis subscripsi.

† Leo Bonellus testis per crucem subscripsi.

† Paschalis filius notarii Leonis testis subscripsi.

1182 — Mense Novembri — Indict. I — Circlarii.

Salomon filius Rogerii donat ecclesiae Circlarii praedium positum in loco nuncupato Petrosa sub annua praestatione unius denarii.

† σύγνω χηρος παρ εμοῦ σωλαμων υιος ρογερίου.
Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγίου πνευματος καμου ὁ προγεγραμμενος ὁ τον συγνω τον τιμηου και ζωωποιου σταυρου τη ηκεια μου χηρι καλυπογραφας το δε υφος του ὀνοματός μου και τι επωνυμια χηρι του νοταριου φενωμαι προς σε πρεσβυτερον γουλιελμον χαριζωντα τι ἐγκλησια και προς σε του ευλαυεστατον ηκωνομον χωραφιου πετζη α'. υπερ λυτρων και αφυσεως των πολλων μου αμαρτιων και τον εμον γωνεον ωντινυ συνοριζεται και περιοριζεται αὐτως κατ'α μιν ανατολας τω χωραφιου της αυδέντης δυσμας το χωραφιου της εγκλησιας αρκτου η ὁδος μεσινυριας τω χωραφιου του ιωαννου πεγτινατου εις την διακρατησιν χωρας κηκλαριου εις τον ἐπιλεγωμενων τωπων της πετρώσας τουτο τετραχως περιορισθεν χωραφιου επιδεδωκα προς σε του ευλαυεστατου ηκωνομου του ὑπαρχειν εκ της εγκλησιας αι παντωτε του επιδουαι προς εμε κατ ετος δηναριον α' και την εμη κληρονομιαν. ωστις δε ειρηδει εναντιούμενις εκ της παρουσας δωρεας εστω αναθεμα παρα πατρος και υιου και αγίου πνεύματος των τιη αγιων θεοφωρων πατερων των εν τι νηκια υπογραφαντων ζημηρουσθω δε και ὑπερ παρνωσιας του τιμηου και ζωωποιου σταυρου νομισματα λς'. και εις το δυμισιον ετερα τοςαυτα μετα δε την του προστιμου καταβολην διαμενεται προς σε η τιαυτη καθαρα διακρησις ην καλωδελοσ επιησα στερεα νκιυα και παρασαλεύτοσ ητις εγραφη χηρι εμη ιωαννου νοταριου και ταυουλαριου υπτεος κηκλαριου εν μηνι νοεμβριω ινδικτιωνι α'. ετους ςχλζα' παρουσια αξιωπιστων μαρτυρων.

† οτος κριτης μαρτυρων υπεγραφα δια του σταυρου.

† μαλλιάρδος υιος δρογωνος ποπουλίνου μαρτυρων υπεγραφα δια του σταυρου.

† σάσσυ υιος ιωαννου σάσσυ μαρτυρων υπεγραφα δια του σταυρου.

† Signum manus mei Salomonis filii Rogerii.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Ego suprascriptus, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu exaravi, nominis vero et cognomenti seriem manu notarii, declaro tibi presbytero Gulielmo donare ecclesiae et tibi piissimo oeconomo unam portionem terrae pro redemptione et remissione multorum meorum peccatorum, meorumque parentum, sitam in pertinentiis civitatis Circlarii ubi dicitur Petrosa, et his finibus comprehensam: ad orientem (est) terra dominica; ad occidentem terra ecclesiae; ad septentrionem via; ad meridiem terra Ioannis Pectinati. Hanc terram quadrifariam circumscriptam dedi tibi piissimo oeconomo, ut sit in potestate ecclesiae in perpetuum, quae mihi meisque heredibus denarium unum quotannis solvere teneatur. Quisquis autem praesenti donationi adversabitur, maledictus sit a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, qui Nicaenae Synodo subscripserunt, et ob violationem venerabilis et vivificae crucis solvat poenae nomine solidos sex et triginta, et Fisco tantundem; atque nihilominus post poenae solutionem remaneat tibi haec pura concessio a me sponte facta firma stabilis atque immutabilis; quae scripta est manu mea Ioannis notarii et tabularii civitatis Circlarii mense novembri, indictione I, anno 6691, praesentibus fide dignis testibus.

† Odo Iudex testis per crucem subscripsi.

† Malliardus filius Drogonis Populini testis per crucem subscripsi.

† Sassus filius Ioannis Sassi testis per crucem subscripsi.

1182 — Mense Decembri — Indict. I.

*Andreas Mineus cum Olympia et Mabilia eius uxore ac filia vendit Riccardo Strambo vineam et hortum ,
posita in loco nuncupato Morphi, denariis quinque.*

† σίγνον χειρός ανδρου του επιλεγόμενου του μινειου.

† σίγνον χειρός αρίπια γγι αυτου.

† σίγνον χειρός μάυιλια θιγατρος αυτων.

† Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος· οἰμεις οἱ προγεγραμμενοι· οἱ τα σίγνα του τιμιου και ζωσκειου σταυρου· ηχτες μῶν χειρῶν ποιζαντις· τα δε ονοματα ημῶν σῦν και τι πατρωα επονομια γραφαντις δια χειρός του νοταριου· Φεινομιθα ποιπρασκοντις οἰς σε ριγκάρδον υιον παιτρου στρᾶνου το αμπελιον το απερ εχόμεν· εις την τοποδισιαν του μορφι· σῦν και τα ημεροδένδρια τα οντα εκισῆ· ἧς λογόν νομισματων· εἰ· ποιπρασκωμεν το αμπελιον· και τα ημεροδένδρια· οἰα· εστιν τῖς σῆς κλῆρονομιας· και διαδοχων· και παντων των διάκτοχων· σῖνορουνται δε κατα μιν ανατολας τα αμπελια· του ιωαννου μορφι· και το αμπελιον του γιακοντου ιωαννου του κυρ σπᾶρανου· κατα δε δυσμας· οἰ οδῶς δημοσια· κατα δε ακτρου το αμπελιον του ιωαννου μορφι· μεσῦνυρια δε· τα αμπελια της Φαντισσα· και το χωραφιον του μορφι· ουτω σῖνκληται τετραμερῶς· διδωμεν αυτω και το κηπαργη το απερ εχομεν εκῆς σῖν και τα ημεροδένδρια τα οντα εκῆς· σῖνορουνται δε το κηπαργη τουτο· κατα μιν ανατολας· το κηπαργη του λεντινου του πλατζαρριου· κατα δε δυσμας· και ακτρού και μεσῦνυριας· τα αμπελια· και το χωραφιον του ιωαννου μορφι· πιπρασκομεν σοἰ· ταυτα πάντα· απο του νῦν μεχρι τερματων εριων πουλῆν χαρηζήν· ανταλλαττειν· ἧς πρικα υιων και θιγατέρων· και παντα πραττειν αυθεντως· και κῆριως· ως κε την εξουσίαν παρ ἡμῶν οἰληφός· μι κωλυομενος παρὰ τίνος· οἱ δε ποτε καιρο η χρονόν φᾶνι τῖς εκ το ἡμῶν μερος· οἱ αλλος τῖς ξῖνου προσωπου· ζητῶν· εκ το αμπελιον και το κηπαργη τουτο· ομῶλογομεν οἰνα ζημιουστύ οἰς το δημοσιον· νομισματα· μετ· και οἰς σε εποι το διπλούν· διδωμι αυτω και το λανῶν· σῖν ισωδω και εξωδω το αμπελιον τουτο· και το κηπαργη· και ηθ αυτως

† Signum manus Andreae cognomento Minei.

† Signum manus Olympiae uxoris eius.

† Signum manus Mabiliae eorum filiae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus exaravimus, nomina vero nostra cum paterno cognomento manu notarii scripsimus, declaramus vendere tibi Riccardo filio Petri Strambi vineam, quam possidemus in loco dicto Morphi, cum arboribus fructiferis quae inibi extant, pretio solidorum quinque. Hanc vineam vendimus cum arboribus fructiferis, ut ad te tuosque heredes et successores ac omnes tuorum bonorum possessores pertineat. Hos autem habet fines: ad orientem sunt vineae Ioannis Morphi, et vinea Diaconi Ioannis filii domini Sparani; ad occidentem via publica; ad septentrionem vinea Ioannis Morphi; ad meridiem vinea Phantissae, et territorium Morphi, atque his quatuor finibus clauditur. Do praeterea tibi ipsi et hortum, quem in eo loco possideo, cum arboribus fructiferis ibi existentibus. Huius autem horti fines sunt: ad orientem hortus Lentini Platzarrii; ad occidentem, septentrionem, et meridiem vineae et terrae Ioannis Morphi. Vendimus tibi haec omnia, ut sint in tua potestate a praesenti tempore usque ad finem saeculorum, (cum facultate) vendendi, donandi, permutandi, in tabulis dotalibus filiorum filiarumque scribendi, atque omnia pleno iure et dominio faciendi, utpote qui auctoritatem a nobis accepisti, sine ullo impedimento. Si vero aliqua occasione vel tempore apparuerit quisquam ex mea cognatione, aut alia extranea persona, et controversiam tibi movere voluerit de huiusmodi vinea et orto, poenae nomine solvere teneatur Fisco solidos sex et quadraginta, ac tibi duplum pretii. Do praeterea tibi ipsi et torcular, et ingressum ac egressum dictae meae vineae et horti;

εστὸ ἀρραγὴ καὶ ἀπαρασαλευτὸς· ἡγίς ἐγραφή δια
χειρὸς ἐμοῦ λεόντος οἰερός περὶ τὸ θεῖγμα τοῦ ἐμοῦ
αὐθεντοῦ κυρ ναῖμουτου· καὶ ἐγὼ ταουλαριὸς να-
ριχαλλὰ· τοῦ ἐτους 691· ἐνοητὰ α': ἰνδικτιωνὸς α'
μηὶ δεκεμβριῶ παρῶσια μαρτυρῶν.

† ο πρεσβυτερος μαρτινος μαρτυρ υπο του σταυρου.

† παιτρος του υισινηνου μαρτυρ υπο του σταυ-
ρου.

† ο πρεσβυτερος παιτρος υιος του κυρ ανατολιος
ο και καπελλάνος του αγιου ιακουου μαρτυρ υπο του
σταυρου.

† ρόυερος του ιωαννου του ολτρα μαρτυρ υπο του
σταυρου.

† γακοπος μαγῆρος του αυθεντου μαρτυρ υπο
του σταυρου.

† ρου τρισκα ο και κριτῆς βαριχαλλα μαρτυρ
υπο του σταυρου.

† βιτάλη ο και κριτης ναριχαλλα μαρτυρ υπο
του σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 78.)

atque ita deinceps ratum et firmum permaneat (*huius-
modi venditionis instrumentum*), scriptum manu mea
Leonis sacerdotis et tabularii Barychallae, de volun-
tate mei Dynastae domini Boëmundi, anno 6691, in-
dictione I, mense decembri, praesentibus testibus.

† Presbyter Martinus testis per crucem.

† Petrus de Bisiniano testis per crucem.

† Presbyter Petrus filius domini Anatolii capel-
lanus S. Iacobi, testis per crucem.

† Robertus filius Ioannis de Oliva testis per
crucem.

† Iacobus coquus Domini testis per crucem.

† Rhaus Trisca Iudex Barychallae testis per
crucem.

† Vitalis Iudex Barychallae testis per crucem.

CCXVII.

1183 — Indict. I — Nicoterae.

Barsacius Picia vendit Nicolao de Conde vinetum positum prope Lavidium tarenis aureis quatuor.

† σίγην χειρὸς βαρσακίου υιοῦ ιωάννου πικία.
† σίγην χειρὸς Θεοδώρου υιοῦ αὐτοῦ· ἡμεῖς ὁ πρό-
γεγραμμένοι οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιου
σταυροῦ. οἰκεία ἡμῶν χειρὶ καθύπογράφαντες· τῆν
παρούσαν ἐγγραφὸν ἀπλήτην ἀποχὴν καὶ τέλειαν δι-
πρασιν· ἀναλαμνακίμιοι ἰδίους τέκνα καὶ κληρονόμοι
καὶ ἐτέραν πάσαν ἐνέχλησιν ἀπὸ παντός ἀνθρώπου
ξένου τε καὶ ἰδίου. δι' ἧς ἐν ἀληθείᾳ ομολογοῦμεν πε-
πρακίαι πρὸς σέ τὸν νικόλαον· τὸ πρὸς ἐμὲ ἀμ-
πελώτοπον τὸ οὐτὰ καὶ διακειμενον πλησίον τοῦ λα-
υίδου· ὅπερ ἐχω ἀλλαγῆν ἐκ τὸν ιωάννην ἐχμαλιω-
τον. εἰς σέ τὸν πρόριθέντα νικόλαον υἱὸν νασιλείου
τῆς κονδῆς. περιόριζεται αὐτως. ἀνατολῆς ἢ οὐδὲς
ἀπο δὲ δύσεως ἀμπέλιον νασιλείου ὑποστασάρι. ἀρ-
κτρον. ἀμπελώτοπον ζωσιμου τῆς κονδῆς. μεσημ-
υρίας· χωράφιον τοῦ ναυρουκέτι καὶ λεόντος χαλ-
κέλλου. καὶ συγκλητῆ· τοῦτο πεπράκαμεν πρὸς σέ τὸν
ριθέντα νικόλαον. εἰς τέλειαν νομῆν. εἰς χρυσῶν τα-

† Signum manus Barsacii filii Ioannis Piciae.
† Signum manus Theodori filii eius. Nos supra-
scripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis pro-
pria manu exaravimus, praesens simplicis accepti-
lationis et perfectae venditionis instrumentum (*fa-
cimur*), nomine quoque filiorum et heredum nostro-
rum in nos suscipientes omnem molestiam, quae a
quovis homine extraneo vel propinquo inferatur; quo
(*instrumento*) vere declaramus vendere tibi Nicolao
filio Basilii de Conde vinetum nostrum, situm ac
positum iuxta Lavidium, quod ad nos pertinet ex
commutatione cum Ioanne Aechmaloto facta. Hisce
autem finibus circumscribitur: ab oriente (*est*) via;
ab occidente vinea Basilii Hypostasari; a septentrione
vinetum Zosimi de Conde; a meridie praedium Bur-
rucetii et Leonis Chalcelli, et clauditur. Hoc (*vine-
tum*) tibi praedicto Nicolao vendidimus in perfectam
possessionem aureis tarenis quatuor ex moneta po-

ρία δ'. ἐκ τῆν μινίταν τοῦ κραταίου ριγός. καὶ ταῖτα λαυώτες καὶ ἐκπληρωθέντες ἀπὸ τοῦ τιμήματος, ἐδώκαμεν σοι τῆν πᾶσαν αὐθεντίαν καὶ κυριότητα τοῦ προριθέντος ἀμπελωτοπού. τοῦ εἶναι σε αὐτο εἰς τῆν ἴδιαν ἐξουσίαν. πουλεῖν. χαρίζην ἀνταλλάττειν. καὶ ἢ τοι οὐλῆς πράττειν ἐν αὐτῶ. ὡς τὸ κήρος καὶ τῆν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἡληφῶς. καὶ μὴ ἐξείναι με τοῦ λοιποῦ πρὸς ἀνατροπὴν χωρῆν· μήτε ἡμῖς μήτε τίς τοῦ κατ' ἐμοῦ μέρος ἀλλ' ὥστις φοραθῆ ἰναντιουμένος εἰς τὸ προριθέντα ἀμπελώτοπον. ἡσθήκη με καὶ διέδικάν σε ἀπο παντος προσώπου καὶ ἐπὶ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· ἢ δὲ καὶ οὐ μὴ ἐπισταθούμεν. ἀλλ' εἰς διάστροφὴν χρησόμεθα. ομολογοῦμεν ζημιούσθαι ἡμᾶς ὑπερ παραβάσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ ἧς το δημόσιον νομίσματα λς'. καὶ εἰς σὲ τὸν ἀγωραστήν τὸ αὐτο τίμημα εἰς τὸ διπλοῦν καὶ ἡδ' οὕτω μειῶτω ἢ τοιαύτη πράσις εἰς τὸ αἰς αἰῖ· † ἦτις καὶ ἐγράφη χειρῆ καμοῦ υκσιλείου τοῦ εὐτελοῦς τοῦ ἀποδράνας κατ' ἐπιτροπὴν κυροῦ νικολαοῦ τῶ ἱερῆ τοῦ κοιμέρκου καὶ ταβουλάρῳ ἐπισκοπῆς νικοτέρων τοῦ ἔτους ρηζα' ἰνδικτιῶνος α'. ἐν παρούσια μαρτύρων· † ἰωάννης λαυδὸς μάρτυρ· † ἰωάννης σκάρπα μάρτυρ· † ἀρκαδιὸς υἱὸς κολίπου μαρκελλίνου μαρτυρ· † νικηφορὸς υἱὸς κόνδου μαρτυρ· † βασιλείου υἱὸς μιτζῆς μαρτυρ.

† νικόλαος ἱερεὺς τοῦ κοιμέρκου καὶ ταβουλάρῳ ἐπισκοπῆς νικοτέρων τὰ ἀνωτέρα ἐκοίρωσα τοῖ ἐμοῖ χήρι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 82.)

tentis regis; quos cum acceperimus, ac de pretio nobis satisfactum sit, tradidimus tibi dominium ac potestatem in memoratum vinetum, ut ipsum possideas cum facultate vendendi, donandi, commutandi, et omnia inibi faciendi quae tibi placuerint, utpote qui ius et auctoritatem a nobis habuisti; neque nobis, neque cuiquam ex parte nostra liceat in posterum (*hanc venditionem*) subvertere. Sed si quis tibi de supradicto vineto adversabitur, nos obstare, teque ab omni persona, magistratu ac potestate defendere teneamur; quod nisi obstiterimus, sed (*praesens instrumentum*) infringere tentaverimus, mulctari assentimur ob violationem honorabilis crucis Fisco numismatis sex et triginta, tibi que emptori duplo pretio; et nihilominus maneat in perpetuum huiusmodi venditio; † quae scripta est manu mei Basilii humilis de Apodraina ex mandato domini Nicolai sacerdotis de Cumeri, atque tabularii episcopii Nicoteræ, anno 6691, indictione I, coram testibus. † Ioannes Lavidius testis. † Ioannes Scarpa testis. † Arcadius filius Colipi Marcellini testis. † Nicephorus filius Condi testis. † Basilius filius Mitzae testis.

† Nicolaus sacerdos de Cumeri et tabularius episcopii Nicoteræ suprascripta mea manu roboravi.

CCXVIII.

1184 — Mense Martio — Indict. II — Sanctae Severinae.

Regalia filia Nicolai Maleini vendit monasterio S. Stephani de Nemore nonnulla praedia posita in agro Styli tarenis aureis quingentis.

† σίγιον χειρὸς ριγαλῆς γνησίας θηγατρὸς. τοῦ ἐν μακκρια τῆ μημη κυροῦ νικολαοῦ μαλείνου. γαμιτη δὲ ἐκ δευτέρου σιρηκεσιου κυροῦ ἰωαννοῦ σιφνητῆ.

† ἐν ονοματι τοῦ πατροῦ καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καγὼ ἢ ἀναγεγραμμένη ριγαλία, ἢ το σίγιον τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιου σταυροῦ ἡγήρις μευ δακτύλοις πήξας, ἀναλαμβάνωμεν πᾶσαν ὄχλη.

† Signum manus Regaliae legitimae filiae domini Nicolai Maleini beatæ memoriae, et uxoris in secundis nuptiis domini Ioannis Stephanitzi.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Regalia, quae signum honorabilis et vivificantis crucis propria mea manu exaravi, in me recipiens omnem molestiam, quam tibi fratres,

σιν, ἀδελφῶν ἰδίων κληρονόμων καὶ συνκληρωνόμων. καὶ οὐκ ἐκ τινος, τῷ παραπάν ἀνάγκης ἢ βῆας ἢ δώλου ἢ χλεύεις. ἢ ἀπάτης ἢ ραδιούργιας ἢ ὅσα τοῖς νόμοις ἴσιν ἀπίγωρευμένα. μάλλον δὲ προθημία μου πάση, καὶ ὀλοφύχῳ προδέση. πίπρασκῶ πρὸς τὸν πάνσεπτον ναὸν τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ πρωτῶδιακόνου στεφάνου, καὶ ἴς σὲ τὸν ἐν αὐτῆς μαίστορα κυρον γίδον τὰ χωράφια ὅπερ ἐπικρατῶ καὶ δεσπόζω ἐκ πατρικῆς μου κληρονωμίας· ἐν τῇ περιχώρῳ στύλου, καὶ δειδρα ἡμερὰ τε καὶ ἄγρια ὅπερ, καὶ ἡ ἐμὴ μητὴρ μοι ἐκατηγραφετο, ἐν τῷ πικῶ συνβῶλῳ ὅπερ μοι ἐπήσειεν μετὰ κυρου οὐβου σαβούτου. καθὰς ἴσιν περιορισμένα κατὰ μὲν ἀνεκτωλας τὰ χωράφια τῆς δειλουμένης ἁγίας μωνῆς ἁγίου στεφάνου. τὰ ἄπερ κρατῆ παρα τοῦ αγιωτατοῦ ριγός. ἐκ δύοσεσ το ὄρος τῆς ἀχραντου δεστοκου καὶ τοῦ ἁγίου νικολαου τῶν σαλτῶν. ἀκτρούω δὲ μέρη. ὁ ριάξ τοῦ ἀρέδα. καὶ ἡ διαχώρησης τῶν χωραφίων τοῦ ἁγίου ριγός καὶ ἀναβίνη ἴς το ληθαριον τῷ σταυρωτόν. καὶ ἀποδείδη ἴς το παλατιον. μισέβρια το σύνορος τοῦ ἁγίου λεοντίου, καὶ ἀποδήδει ἴς τὴν προγραφήσαν κουλτούραν τοῦ ἁγίου στεφάνου· ταῦτα οὐν τὰ τετραχῶς περιορισθέντα χωράφια. ὄρι δειδρα ἡμερὰ τε καὶ ἄγρια, διὰ το πολλάκης ἀναγκάσας ὑπο σημαρτυρίας χρυσήμων ἀνδρων, τὸν ἐμὸν ἀδελφον κυρον μίχαηλ τοῦ αγωράσαι αὐτὰ καὶ οὐδ ὠλο δελήσας. πέπρακα αὐτα. πρὸς τὸν δειλωθέντα αγιωτατον ναὸν τοῦ ἁγίου στεφάνου τοῦ ὄρους, καὶ ἴς τὸν ἐν αὐτῆς μαίστορα κυρον γίδον, διὰ χρυσοῖν ταρία πεντακῶσια. τοῦ ἔχτην αὐτὰ ἡ θῆμα μωνῆ. ἀπαρτι καὶ ἴς το διηγεσεσ, ἄπερ ἀπο χειρῶν τοῦ προλεχθέντος μαίστορος, εἰς τας ἐμὰς χείρας λαβούσα καὶ παντελῆς πληροθήσα· καὶ μιδὲν ἀποχρεοστομένη· ἀπόδωκα αὐτὰ τὰ ριθέντα καὶ περιορισθέντα χωράφια καὶ δειδρα. τοῦ ἔχειν αὐτα ἡ ἄγια μωνῆ. ἴς ἐκάν δεσποτίαν καὶ κυριώτιτα ἄχρι λήξεος κόσμου, ἡ δὲ κίνησης ζήτησις ἡ ἀγωγή, γίνητο. παρ ἰου δήπωτε· ἵνα ἴσταμε καὶ διέδικῶ αὐτὰ ἐκ παιτός ἐναντιουμένου προσώπου, ἡ δὲ παρ ἐμῶν τοῦτω γίνητο ὅπερ. οὐκ ἡγοῖμε ποιήσαι· ἵνα ζημιούμε ἐν το δεσποτικῷ σαγκελλῳ χρυσοῖν ὕγκτες ἐκατόν· καὶ πρὸς τὸν πάνσεπτον ναὸν, δηπλην τὴν ἐποτήμωσιν, καὶ ἡθ οὔτο στεργειν. καὶ ἐμμένειν τὴν παρ ἐμου γεναμηνη καθαραν πράσιν στερρωσ. κυριμηνη καὶ ἀπαρασάλωτον μέχρι τερματων αἰῶνων ἡτῆς

propinqui, heredes et coheredes (*inferre possint*), nulla omnino necessitate, vel vi, vel dolo, vel fraude, vel deceptione, vel mala fide, vel causa a lege vetita, omni potius alacritate, et totius animi proposito vendo venerabili templo sancti et gloriosi Protomartyris et Protodiaconi Stephani, et tibi ipsius magistro domino Gido, praedia quae habeo et possideo ex paterna mea hereditate in pertinentiis Styli, et arbores fructiferas et silvestres, quaeque mater mea mihi assignavit tabulis nuptialibus conditis pro me nubente domino Hugoni Sabuto; ea vero hos inter fines continentur: ab oriente exstant praedia antedicti venerabilis monasterii S. Stephani ei donata a sanctissimo rege; ab occidente nemus Immaculatae Deiparae et S. Nicolai de Nemore; a septentrione rivus Aretha, et partitio praediorum sancti regis, et ascendit usque ad crucem lapideam, et pervenit ad Palatium; a meridie fines S. Leontii, et pervenit ad praedictam culturam S. Stephani. Haec igitur quadrifariam circumscripta praedia, nemora, arbores fructiferas et silvestres, quae ad emenda saepenumero meum fratrem dominum Michaelem hortata sum coram probis testibus, ipse vero prorsus noluit, vendo dicto venerabili monasterio S. Stephani de Nemore, et ipsius magistro domino Gido tarenis aureis quingentis, ut ea habeat divinum monasterium amodo et in perpetuum; quos cum acceperim in meas manus a praedicto magistro, et omnino mihi satisfactum fuerit, nec quidquam persolvendum supersit, tradidi memorata praedia suis descripta finibus, et arbores, ut ipsa possideat sanctum monasterium in propriam potestatem et dominium usque ad finem mundi. Sin turbatio, quaestio, vel actio a quovis aliquando homine exoriat, antestabo, et res divenditas defendam adversus omnes eos qui contrarium fecerint. Si vero a me id fiat, quod fore non arbitror, multabor regio Fisco aureis unciis centum, et vene-

και εγραφη ἐπι τῆς εὐσεβους βασιλειας γουλιέλμου του ὑπερλαμπρου και θειωσύτου μεγάλου ριγός. και αυθεντου ημων, χειρὶ μαλαίνου ευτελους νοταριου ο τω επινον πρωτοσπαθαριου κατ επιτροπῆς πρεσβυτερου ιωαννου και πρωτοπαπᾶ του κεντουκλά και ταβουλαριου πόλεος ἀγιας σευειρηνης και αἴτη ἡ πράξης ἐπιθήθη. ἥς την ριθήσαν χωραν. διὰ το μι δυναμένην την ἀρχωντίσσαν ἀπελθεῖν. ἐν ᾧ και τα χωράφια υπαρχει μὴνι μαρτιω ηνδικτιωνι β' του ἔτους σ'χλβ' παρουσία μαρτυρων. † πειτρος κοντονηκτητας μαρτυρ υπεγραφα. † Ego Robertus miles iudex. † λέων κάρφιτζης υπεγραφα. † γαλτεριος καβαλλαριος μαρτυρ υπεγραφα των τήμιον σταυρων. † ἀρχάδιος ευτελης πρωτοπαπᾶς στύλου υπεγραφα. † γουλιέλμος ευτελης νοταριος. παρα τῆς κυρᾶς ρηγάλης παρακληθεῖς τὰ ἀνωτερω ἐγράψα αἰκία χειρὶ. και μαρτυρω. † γουλιέλμος υιος τριστινου και καβαλλάριος στύλου τα ανωτερω μαρτυρω. † χουῶς καυαλλάριος υιος τρηστινου καβαλλαριου στύλου μαρτυρ υπεγραφα. † ραϊνάλδος του αγίου γερμάνου μαρτυρ υπεγραφα. † νικόλαος ευτελης πρεσβυτερος αὐρσουλου υπεγραφα. † ιωαννης στεφανητζης ο κε ανηρ της απεμπουλισσας τα ανοτερω επηκηρο. † ιωάννης ο ευτελης πρεσβύτερος και πρωτοπαπας· ο κεντουκλας. ταβουλαριος ἀγιας· σευειρηνης. εκηρωσι. † ἀρχάδιος ευτελης πρωτοπαπᾶς και νομικος στύλου εκύρωσε.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 83.)

rabili templo duplo pretio, et nihilominus firma deinceps maneat haec a me facta pura venditio, stabilis, roborata et inconeussa usque ad finem seculorum; quae scripta fuit sub religioso regno Gulielmi illustrissimi et piissimi magni regis, et domini nostri, manu Maleini humilis notarii cognomento Protospatharii, ex mandato presbyteri Ioannis Centuclae protopapae et tabularii civitatis Sanctae Severinae. Quae venditio iuita est in dicto oppido, quia Domina se conferre non potuit ubi praedia exstant, mense martio, indictione II, anno 6692, coram testibus. † Petrus Contoniceta testis subscripsi. † Leo Carfitza subscripsi. † Gualterius Caballarius testis subscripsi honorabilem crucem. † Arcadius humilis protopapa Styli subscripsi. † Guilielmus humilis notarius a domina Regalia rogatus superiora scripsi propria manu et testor. † Guilielmus filius Tristini et Caballarius Styli superscripta testor. † Hugo Basilius Caballarius filius Tristini Caballarii Styli testis subscripsi. † Rainaldus de Sancto Germano testis subscripsi. † Nicolaus humilis presbyter Ursuli subscripsi. † Ioannes Stephanitza vir venditricis superscripta roboro. † Ioannes Centucla humilis presbyter et protopapa tabularius Sanctae Severinae roboravit. † Arcadius humilis protopapa et tabellio Styli confirmavit.

CCXIX.

1184 — Mense Aprili — Indict. II — Panormi.

Ioseph filius presbyteri Basilii et Maria eius uxor vendunt Basilio Romaeo praedium situm in suburbio Panormi, in loco dicto Pelegrino, tarenis octo et quinquaginta.

† σίγνον χειρός μαρίας γυνῆς κυρῶ ιωσήφ υιοῦ βασιλείου ἱερέως. † σίγνον χειρός ιωσήφ υιοῦ βασιλείου ἱερέως.

† ἡμεῖς οἱ ὁμοζυγοὶ ἰωσήφ ὁ χενέτης και μαρία. οἱ ἀνωτερω προγραφέντες· ὁμολογοῦμεν ὡς ἔτι μετὰ παντός καλοῦ θελήματος πεπράκαμεν πρὸς σὲ βασιλειον υἱὸν στεφάνου ῥωμαίου τὸ ἡμέτερον ἀργὴν χωράφιοι τὸ ἐν τοῖς προαστείαις πόλεως πανόριου εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ πελεγγρινου διὰ τὰρὰ πεντηκοντα ὀκτῶ κοκκου α' και ἀπεδωκαμέν σοι τὸ ῥηθὲν χωρά-

† Signum manus Mariae uxoris domini Iosephi filii presbyteri Basilii. † Signum manus Iosephi filii presbyteri Basilii.

† Nos superscripti coniuges Ioseph Chenetes et Maria declaramus omni prorsus bona voluntate vendidisse tibi Basilio Stephani Romaei filio praedium nostrum incultum in civitatis Panormi suburbio positum, in loco dicto Pelegrino, tarenis octo et quinquaginta grani unius, tibi que dedisse dictum praedium cum omnibus eius iuribus, comprehensionibus

Φιον συν πᾶσι αὐτοῦ δικαιώμασι καὶ περριοχαῖς πασαις καὶ διακρατῆμασι τοῦ ποιῆν σέ ἐξ αὐτοῦ εἴ τι βούλη σὺ καὶ οἱ κληρονόμοι σου. καὶ ὅπουδάν αὐτὸ μέλλης καταλύουπάνειν. καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ κληρονόμοι ἡμῶν δεκδοκῆσθωμέν σοι αὐτὸ ἀπὸ παντός προσώπου ξένου τε καὶ ἰδίου· εἰ δ' οὐχι διπλασμέν σοι τὰ πεντήκοντα ὀκτῶ ταρτά· καὶ τὰς βελτιώσεις αὐτοῦ· πρὸς δὲ τὸ δημοσίον νομισματα λς', εἶτα ἐρρῶσθαι τὸ παρὸν ἔγγραφοι· περιωρίζεται δὲ τὸ προρηθὲν ὄλον χωρῶφιον οὕτως, κατὰ μὲν ανατολὰς Φιδάνει ἕως τοῦ βουνοῦ πελεγηνοῦ. καὶ ἐκ δυσμᾶς μέχρι τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπιφερούσης εἰς τὸ μαρσιτουλον. καὶ τὸ νοτιον μέρος ἀχρι ἀμπέλου αὐδῆσσιτ τραύλις· τὸ βόριον ἢ Φυτσία βίγκάρδου πελικανῶ καὶ συνκλίει. πρὸς γὰρ πίστωσιν καὶ βεβαίαν ἀσφάλειαν ἐπισημαίν σοι τὸ παρὸν ἔγγραφοι μὴν ὀκτωβρίω μᾶλλον δὲ ἀπριλίω ἰνδικτιωι γ' ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ κραταιοῦ ἡμῶν αὐθαιτου γουλιέλμου μεγάλου ρηγός, χειρὶ ἰωάννου ἱερέως καὶ ταβουλαρίου πόλεως πανόρμου προτροπῆ, τοῦ ἱερωτάτου πρωτοκαπᾶ πόλεως πανόρμου. κυροῦ κωνσταντινου. μὴν ἀπριλίω τῆς ἰνδικτιωνος β' τῶ 5Χ4β' ἔτει.

† ἀνδελμηχῆ υἱὸς μαρτινου πισανου μαρτυρ. † σολωμόν υἱὸς αὐραμίου μαρτυρ υπεγραψα. † νικόλαος υἱὸς θεωδώρου μαρτυρ υπεγραψα. † ρογηριος υἱὸς γουλιέλμου μαλτζεπιλ μαρτυρ υπεγραψα. † γεώργιος υἱὸς πρεσβυτέρου ρογηριου μαρτυρ υπεγραψα. † ἀναστάς υἱὸς μαρίστορος λέοντος μαρτυρ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 84.)

et pertinentiis, ut tu tuique heredes faciat de eo quidquid volueritis, atque ipsum quandocumque relinquere possitis. Nos autem nostrique heredes eius possessionem tibi asseremus adversus quamlibet personam extraneam et propinquam. Secus vero in duplum solvemus tibi (*antedictos*) tarenos octo et quinquaginta et expensas, quas pertuleris pro meliorationibus, ac Fisco numismata sex et triginta; et firmum deinceps remaneat praesens instrumentum. Fines autem totius praedicti praedii sunt hi: ab oriente pervenit usque ad collem Pelegrini; ab occidente usque ad viam, quae ducit ad Marsitulum; a meridie usque ad vineam Abdesseit Traulis; a septentrione extat plantatio Riccardi Pelecani, et clauditur. Et ad fidem ac firmam securitatem fecimus tibi hanc chartulam mense octobri, vel potius aprili, indictione III, regnante invicto domino nostro Guilielmo magno rege, scriptam manu Ioannis sacerdotis et tabularii civitatis Panormi, ex mandato sanctissimi protopapae civitatis Panormi domini Constantini, mense aprili, indictione II, anno 6692.

† Abdelmiaich filius Martini Pisani testis. † Salomon filius Abraham testis subscripsi. † Nicolaus filius Theodori testis subscripsi. † Roge rius filius Gulielmi Maltzepel testis subscripsi. † Georgius filius presbyteri Rogerii testis subscripsi. † Anastasius filius magistri Leonis testis subscripsi.

CCXX.

1184 — Mense Augusto — Indict. II.

Ranaldus Capellanus S. Leontii in permutationem a Philippo accipit vineam, eique tradit duplum vineae Rositi positae.

† τον αἰγουστον μηνι τῆς ἰνδικτιωνος β' ἀνταλάξαν καγω κυρος ρανάλδως καὶ καπελάως· τῶ ἀγιου λειουτιου, ἀντάξαν τῶ ἀνπέλην τοῦ Φιλιππου, τὸ ἀπαιρ ἔχη αιγῆς τοῦ πρεσβυτέρου θεωδωρου, καὶ ἔγγυς τῆς μεφητίας τῶ ἀπαιρ ἔχει αγωρων· ἐκ τῶν κυρον πατέρων τῶν υἱῶν τοῦ χριστιωιάννου καὶ ἔδωσαν του ἧς το ρουσίτον τοῦ. διπλοῦν· τῶ ἀπαιρ

† Mense augusto, indictione II. Ego dominus Ranaldus capellanus S. Leontii in permutationem accepi a Philippo vineam, quam ipse habet prope presbyterum Theodorum, et prope plantationem, quamque emit a domino Petro filio Chrysoioannis, eique tradidi duplum vineae Rositi positae, quam possidebat presbyter Petrus, nec non alteram (vi-

ἔκρατιν ὁ πρεσβυτερος πέτρος· καὶ το αλλον ἕτερον· ἔδωσαν τουτο· καὶ ἔδωσεν μοῦ τας ἑμας καλτζας ταρια β'. καὶ ἔαν ποτε καιρό οἱ χρονο Φανη τῆς ἐναντιόνοντος· ἐκ ταυτη τὴν ἀνταλλαγίν· ἵνα μελλει στραφὴν ἡς τω αὐτο ἀπαιλλιον. καὶ τα μερδενδρηα τὰ ἀπαιρ ἔκρατει ὁ πρεσβυτερος παίτρος· ὁμωιως ἡνα τα κρατέι καὶ ὁ Φηλιππος· καὶ ἵνα τελή ἡς τὴν ἀγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν· κατενηαῦτον ταρια. δ'. τουτο δὲ ἐποισειν κατενοποι ἀξοῦπιστων μαρτυρων μαστρο υασιλειος υουταμος μαρτυρ ρογέρης ἀδελφος ἀλεξανδρόν μαρτυρ· κοσταντινος σκουταρος μαρτυρ νικόλαος πιτραλητης μαρτυρ αρκουδοιος λαγοῦναρδος μαρτυρ † υασιλειος ρουσατος μαρτυρ † γερασιμος μαρτυρ ἐγραφη χηρι ἡμου παπα πετρου του Φρακοπετρου ετους ρχιβ' ἰνδικτιωνος β'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 85.)

neam). Has (vineas) tradidi, ac (Philippus) dedit mihi calceos meos, et tarenos duodecim. Si vero aliqua occasione vel tempore quis apparuerit qui huic permutationi adversetur, restituat eisdem vineis (quidquid inde abstulerit). Et arbores fructiferas, quas possidebat presbyter Petrus, similiter possideat Philippus, et solvat quotannis sanctae Dei ecclesiae tarenos quatuor. Scriptum coram testibus fide dignis. Magister Basilius Butamus testis. Rogerius frater Alexandri testis. Constantinus Scutarus testis. Nicolaus Petraletus testis. Arcudius Langobardus testis. † Basilius Rusatus testis. † Gerasimus testis. Scriptum est manu mei presbyteri Petri de Francopetro, anno 6692, indictione II.

CCXXI.

1185 — Mense Octobri — Indict. IV.

Sicligaita filia presbyteri Andreae declarat se quotannis solvere debere ecclesiae S. Phantini denarium unum propter vineam sibi ab eius viro donatam, quae post eiusdem Sicligaitae obitum memoratae ecclesiae adiudicanda erat.

† εὐγγιον χηρος παρ εμου σιγλιγαίτα γνισια δυγατηρ του πρεσβυτερου ανδρου.

† Εν ονοματι του πατρος καὶ του υἱοῦ καὶ του ἁγίου πνεύματος, καγῶ ἡ προγεγραμμενη συκλιγαίτας ὁ τον συγγιον του τιμιου καὶ ζωοποιου σταυρου ἰαήκα μου χηρι ποιησας τὸ δὲ ὕφος ὑπο του νοταριου ὑπόγραψας, φένωμαι προς σὲ τον κίρι γουλιαλμον οἰκοιομον της ἁγίας ἐκκλησίας του ἁγίου Φαντινου· στέργον κατα χρόνον δηναριον α'. ἄχρι βιου ζωης μου, δια το ἀμπελιον τὸ ἀπερ μοι ἐκατέλειπεν ὁ ἕμος ἀνηρ εἰς θεορεδρον, καὶ τουτον το ἀμπελιον ου δυναμαι κρατισαι πλεον εἰ μὴ εἰς την ζωην μου, καὶ ἔπιτα ἵνα ἔστιν της ἐκκλησίας του ἁγίου Φαντινου· καὶ τουτο τὸ δηναριον ἵνα δωσω εἰς την εορτην του ἁγίου Φαντινου· καὶ εἰαν οὐ θελω δῶσαι αὐτο, ἵνα ἔχει ἐξουσιαν ἡ ἐκκλησια του ἐξεωσαι με ἐξ αὐτης· ἐγραφη τη ἡμοῖ χηρι νικολαου νοταριου ἄστειος κηρικληριου κατ ἐπιτροπης του ταβουλαριου ἐν μηνι οκτωβριω ετους ρχιδ' ἰνδικτιωνος δ'.

† Signum manus mei Sicligaitae legitimae filiae presbyteri Andreae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Sicligaita, quae signum sanctae et vivificae crucis propria mea manu exaravi, reliquam vero nominis scripturam manu notarii, declaro me solvere debere tibi domino Gulielmo oeconomio venerabilis ecclesiae S. Phantini in singulos annos, quandiu vixero, denarium unum, propter vineam quam mihi reliquit meus vir ex donatione post nuptias, nec ipsam possidere possum nisi ad vitam, et deinceps tribuenda est ecclesiae S. Phantini. Praedictum autem denarium solvere debeo in die festo S. Phantini. Quod si solvere noluerim, potestatem habeat ecclesia me ex ea eiiciendi. Scriptum manu mea notarii Nicolai civitatis Circlarii de mandato tabularii, mense octobri, anno 6694, indictione IV.

† ρηγεριος ρουσιτου μαρτυρ υπεγραφα δια του σταυρου.

† μαιστωρ κοσμας μαρτυρ υπεγραφα δια του σταυρου.

† ego bartolomeo postela testis sum.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 79.)

† Rogerius de Rusito testis per crucem subscripsi.

† Magister Cosmas testis per crucem subscripsi.

CCXXII.

1186 — Mense Decembri — Indict. V.

Constantinus filius presbyteri Michaelis eiusque filius Simeon donant presbytero Martino partem praedii in agro Orgioli positi, reliquam vero partem eidem Martino vendunt ducatis sex.

σιγνον † χειρὸς κωνσταντινου υἱοῦ τοῦ πρεσβυτερου μιχαήλ.

σίγνον † χειρὸς σιμεων υἱοῦ τοῦ προρηθειτου μιχαήλ.

Εν ὀνόματι του πατρὸς και τοῦ υἱοῦ και τοῦ ἁγίου πνεύματος. οἱ προγεγραμμένοι ἡμεῖς αὐτάδελφοι οἱ τὸν σίγνον τοῦ τιμίου και ζωοποιῦ σταυροῦ ἀνευ τῶν ἡμῶν ὀνομάτων οἰκείαις χερσὶ προτάξαντες πιπράσκουμεν ἁμοφρόνως και ἀμφοιροῦμεν οὐκ ἐκ τινος βίας, ἢ ἀνάγκης ἀλλ ἐκ τῆς ἰδίας ἡμῶν θελήσεως και προαιρέσεως πρὸς σὲ τὸν πρεσβύτερον μαρτῖνον τὸν υἱὸν του ἱερέως νικολάου χωράφιον εἰς τὴν διακράτησιν ορηθόλου· και εἰς τὴν τοποθεσίαν του περδίτου τὸ ὄν ἡμῖν ἐκ πατρικῆς κληρονομίας· και μέρος μὲν αὐτοῦ τοῦ χωραφίου ἀμφοιροῦμεν σοι δι ἀφέσεως τῶν τοῦ ἡμετέρου πατρὸς ἀγνοημάτων ἕπως διὰ τῆς πρὸς θεὸν ἐντεύξεως σου, ἰλασμόν παρὰ θεοῦ τύχη ἐν ἡμέρα κρίσεως. μέρος δὲ αὐτοῦ πωλοῦμεν εἰς τιμὴν στοιχηθεῖσαν ἀναμεταξὺ ἡμῶν δουκάτα ς'. ἅτινα ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμῶν δεξιόμενοι χείρας ἐξουσίαν σοι ἀφαίρετον και παρρησίαν ἐγγχυρήζουμεν πωλεῖν εἰ βούλη δωρεῖσθαι ἀντικαταλλάττειν· γράφειν προεὺ κληρονόμοις σου ἰδίοις και διαδόχοις καταλιπεῖν· και πᾶν ἄλλο εἰς αὐτο ἀνύειν ὅς τὸ δεδογμένον σοι· σύνορα δὲ τοῦ εἰρημένου χωραφίου ταῦτα. ἐξ ανατολων ἡμεῖς οἱ πωλοῦντες· ἐκ δυσμῶν χωράφιον τοῦ ρηγός· ἐκ βορειας οἱ κληρονόμοι βασιλείου βατάτου· ἐκ νότου τὸ χεῖμαρρον τὸ κατερχόμενον ἀπὸ τοῦ λούππουλου· κλύει δὲ οὕτως. οὕτως οὖν ἀπὸ σήμερον τὸ δηλωθὲν χωράφιον ἀμφοιροῦντες και διαπράσαντές σοι και τοῖς σοῖς κληρονόμοις εἴπερ ὀφέ-

† Signum manus Constantini filii presbyteri Michaelis.

† Signum manus Simeonis filii praedicti Michaelis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti fratres, qui signum venerandae et vivificae crucis, exceptis nostris nominibus, propria manu suprascripsimus, de communi consensu, nulla omnino vi aut necessitate compulsi, sed de propria voluntate et deliberatione vendimus et concedimus tibi Martino presbytero filio presbyteri Nicolai terram, quam de paterna hereditate habemus in pertinentia Orgioli in loco ubi dicitur Perditus. Ac huius quidem terrae partem unam tibi offerimus pro remissione peccatorum nostri genitoris, ut tuis ad Deum precibus misericordiam a Deo obtineat in die iudicii; alteram vero partem tibi vendimus pretio inter nos convento ducatorum sex, quos quum de tuis in nostras manus receperimus, potestatem et auctoritatem irrevocabilem tibi tradimus vendendi, si tibi placuerit, donandi, permu- tandi, in tabulis dotalibus scribendi, tuis heredi- bus ac successoribus relinquendi, et quidvis de ea pro tuo arbitrio faciendi. Sunt vero eiusdem terrae fines huiusmodi: ad orientem nos ipsi venditores; ad occidentem terra Regis; ad septentrionem here- des Basillii Batati; ad meridiem torrens, qui descendit de Luppulo; atque ita clauditur. Cum itaque hoc pacto a praesenti die praedictam terram donaveri- mus ac vendiderimus tibi tuisque heredibus, si temporis progressu poenitentia ducti aliquam excu-

ποτε κατὰ τινι μηχαίην ἢ πρόφασιν μεταμελοῦμε-
νοι ἀφελεῖν ἀπὸ σοῦ ἢ τῶν σῶν κληρονόμων σπου-
δάσμεν καὶ οὐχὶ μάλιστα διεκδικῆσαι αὐτὸ ἀπὸ
παντὸς ἀνθρώπου σπουδάσμεν ἵνα παντὶ τῷ μερεῖ
σου τὸ διπλοῦν ἀποτίσωμεν. καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ
τῷ δημοσίῳ νομισματὰ βηγάτα λς'. καὶ διὰ τὴν πα-
ράβασιν τοῦ σταυροῦ τὴν ἀρὰν ὑπομένομεν τοῦ Θεοῦ
καὶ τῆς πάναχράντου αὐτοῦ μητρὸς. Φιλάττοντες
καὶ μετὰ ταῦτα τὴν παρούσαν ἀμφιέρωσιν καὶ πράτιν
ὄχυρὰν εἰς ἀεὶ ἥτις ἐγράφη ἀξιώσει ἡμῶν. χεῖρ Φι-
λίππου νοταρίου καὶ γραμματικοῦ καὶ παρακλήσει
τοῦ νοταρίου δαβὶδ μηνὶ δεκεμβρίῳ ἡδικτιωνος ε'.
ἔτους ρχιε' παρούσια μαρτύρων.

† λέων τῆς δόναβιλλας. †

† निकολαος τοῦ ραβιόσου υπεγραψα μαρτυρων δια
τοῦ σταυρου.

† ego iohannes russellus iudex testis sum.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 80.)

sationem, aut praetextum obtendamus eandem abs-
te aut a tuis heredibus repetendi, nec potius vir-
dicare conemur ab omni contraria persona, omni
tuae parti duplum pretii poenae nomine solvere de-
beamus, et meliorationem, et Fisco solidos rega-
les sex et triginta, ac propter praevaricationem
crucis maledictionem subeamus Dei, eiusque puris-
simae Matris; atque nihilominus ratum omni tem-
pore habebimus praesentis donationis et venditionis
instrumentum, quod rogatu nostro scriptum
est manu Davidis Tarentini grammatici ad requi-
sitionem Philippi notarii, mense decembri, indictione
V, anno 6695, praesentibus testibus.

† Leo de Donnabella.

† Nicolaus de Rabioso testis per crucem sub-
scripsi.

CCXXIII.

1187 — Mense Iunio — Indict. V.

*Irene vidua Nicolai Magni cum filiis Rogerio et Maria eiusque genero Martino Cotta vendit monasterio
S. Phantini praedium positum in agro Circlarii, loco dicto Petrosa, aureo numismate uno.*

† σίγνον χειρὸς ἡρήν ἢ ποτε γυνὴ τοῦ ἀπιχαμ-
νου νοταρίου निकολαου του μεγαλου.

† σίγνον χειρὸς ρογερίου υιου αὐτῆς.

† σίγνον χειρὸς μαρτινου κόττα γαμβρου αὐτῆς.

† σίγνον χειρὸς μαρία θυγατερα αὐτῆς.

† Ἐν ὀνοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ
αγίου πνευματος. οἱμῆς οἱ προγεγραμμένοι. οἱ τὰ σύ-
γνα τοῦς τιμίους καὶ ζωόποιους σταυρους οἰκίεις ἡμῶν
χερσίν ποιήσαντες, τῷ δὲ ὄλως ὕφος διὰ χειρὸς τοῦ
νοταρίου προτάξας. τὴν παρούσαν ἐγγραφον καθαράν
καὶ τέλειαν διάπρασιν, τοιδῶμεθα καὶ ποιούμεν ἐκου-
σικῶν ἡμῶν γνώμη καὶ ἀδερῆτω βουλή ἐκτος βείας
ἀνάγκης καὶ παντὸς ἀπιγορευμένου τροπου. εἰς σὲ
σὺν εὐλαβέστατον προῖσθωτα τοῦ αγίου Φαντίνου.
καὶ οἱ μετὰ σὲ μέλλον ἐλθεῖν ἐν τῇ τηυῆτη ἐκκλη-
σια, δι' ἧς ἐν ἀληθεία καὶ εὐθύτητι ὁμολογοῦμεν ἀ-
πεντεύθειν, ἢδε πιπράσασθαι καὶ ἀποταξάσθαι σοι.
κατὰ τέλειαν νομῆν καὶ δεσποσίαν δικαίου χωραφίου
εἰς τὴν ὑποδεσιν, τοῦ κηκλαρίου εἰς τόπον λέγωμι-

† Signum manus Irenes uxoris quondam Nico-
lai Magni.

† Signum manus Rogerii eius filii.

† Signum manus Martini Cottae eius generi.

† Signum manus Mariae eius filiae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Nos suprascripti, qui signa venerandae et vivificae
crucis propriis manibus effluximus, totam vero no-
minis scripturam manu notarii confecimus, de pro-
pria nostra sententia et libera voluntate, nulla vi
aut necessitate compulsi, nec ullo alio modo vetito,
condimus et facimus tibi piissimo praefecto mo-
nasterii S. Phantini, et iis, qui post te eidem ec-
clesiae pro tempore praecerunt, praesens purae et
absolutae venditionis instrumentum, quo in veritate
et iustitia declaramus a praesenti hora iam vendere
et cedere tibi iure pleni et perfecti dominii ac po-
testatis praedium, quod de paterna hereditate reli-
quit nobis Rogerius et Maria soror mea, situm in

των τῆς πετρῶσας, τὸ ὅπερ ἡμῖν ρογερῖος καὶ μαρία, ἡ ἐμῇ ἀδελφῇ πατρως μου κληρονομίας συννορῶντος δὲ τὸ τοιοῦτου χωραφίον, ἀπο ἀνατολάς. τὸ χωραφίον τοῦ πρεσβυτέρου λέοντος φέρφη. καὶ τὸ χωραφίον τοῦ αγίου φαντίου. δυσικὸν τὸ χωραφίον τοῦ ρικκάρδου υἱος ρικκάρδου. ἄρκτρον τὸ χωραφίον τοῦ αγίου φαντίου, το ὅπερ ἠγῶρασεν παρα λείοντος κούρτζικέλλα· μεσῶμβρίας. τὸ χωραφίον τοῦ πέτρου ἀσπραμάνου. τοῦτο τετραχως περιορισθὲν χωραφίον πεπράκαμεν εἰς σὲ τὸν προρεϊτεντα προσδωτα κυρ γουλιέλμον. εἰς τμηὴν τῆν ἀναμισταξῦ συφωνηθίσαν καὶ ἀρσθίσαν εἰς χρυσοῦ νομισμᾶ ἐν, ὃ ἀπελαβῶν ἀπο τας σὰς χεῖρας εἰς τας ἡμετέρας, καὶ εὐδίας πεποιήκαμέν σοι τὸ παρον τῆς διάπρασεως, τοῦ εχην σε δὲ τὸ τοιοῦτον χωραφίον σύ. καὶ οἱ μετα σὲ μέλλουν ελθεῖν. ἔξουσιαν· πουλήν· χαρίζειν ἀνταλλαττεῖν· καὶ παντα πράττειν ἐξ αὐτῶν αὐθεντως καὶ κυρίως, ὡσα εἰ θῆοι καὶ οἱ φιλευσεβοῖς νόμοι διακελεύουσιν· καὶ μῆ ἔστω ὁ παρνοχλων σὲ μήτε ἡμεῖς. μήτε. ἐκ τῶν ἡμῶν κληρονόμων. ἢ ἑτέρου ξένου προσώπου. ἐὰν δὲ φανῆ ποτε κερῶ εἰ χρονῶ. καὶ ζήτησιν κοίνησιν ἢ ἀγωγῆν ὀφειλῆ ποιεῖν ὑπερ τα τοιαυτα εἰς τὴν ευαγεστάτην ἐκκλησια, σχῆ τὸ ἀναθεμα τῶν τῆ ἀγίων θεοφύρων πατέρων καὶ ὑπὲρ παραβασίας τοῦς τίμιους καὶ ζωοποιους σταυροῦς ζημιωθῶμεν εἰς τὸ δημοσιον νομισματα ἰβ'. καὶ εἰς σὲ τὸν προάγωρασθεντα το τῆμμημα εἰς το δηπλῶν· καὶ εἰδ οὕτως διόμενῆτω εἰς σὲ ἢ τοιαύτη κάδαρά καὶ τελεῖα διάπρασις στερεά βεβαία καὶ ἀπαρασαλευτος· διὰ τὸ οὕτως ἡμᾶς ἀρσθίσαν· γραφὲν χεῖρῖ λέοντος νοταρίου ὁ ἀπο τῆς πολειως καλυβραρου δι ἐπίτροτης νίκολαου διακῶνου καὶ ταβουλαριου ἀστεος κηκλαριου μηνι ἰουνιω ἰνδικτιωνι ε' τοῦ ετους ρχλε'. παρουσία τῶν ἀξιόπιστων μαρτυρων.

† σιμφρέδος κριτῆς χωρας κηκλαριου μαρτυρ ὑπο του σταυρου.

† ρογερῖος τᾶβούτος μαρτυρ ὑπέγραψα δια του σταυρου.

† Ego Rogerius filius Rogerii testi sum.

† ἀλέξανδρος φαβάτζκι μαρτυρ ὑπέγραψα δια του σταυρου.

† ἰωαννης υἱος του πρεσβυτέρου ούβου μαρτυρ ὑπέγραψα οικεια χηρῖ.

pertinentiis Circlarii in loco dicto Petrosa. Fines autem eiusdem praedii sunt : ad orientem praedium presbyteri Leonis Ferfi, et praedium S. Phantini; ad occidentem praedium Riccardi filii Riccardi; ad septentrionem praedium S. Phantini, quod emit a Leone Curtzicella; ad meridiem praedium Petri Aspramani. Antedictum praedium quatuor his finibus conclusum vendidimus tibi memorato praefecto domino Gulielmo pretio inter nos pacto convento unius numismatis aurei, quod a tuis in nostras manus recepimus, et statim tibi fecimus praesens venditionis instrumentum, ut tu et qui post te venturi sunt idem praedium possideatis cum facultate vendendi, donandi, permutandi, et omnia de eo faciendi perfecto iure et dominio, quae divinae et sacrae leges permittunt, nec sit qui molestiam tibi adferat, nec nos, nec quisquam ex nostris heredibus, aut aliqua extranea persona. Quod si quis unquam apparuerit, quaestionem, litem aut controversiam super huiusmodi praedio sanctissimae ecclesiae inferre proponens, maledictus sit a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et ob praevaricationem venerandae et vivificae crucis solvere teneatur Fisco poenae nomine solidos duodecim, et tibi emptori duplum pretii; et nihilominus haec pura et perfecta venditio remaneat tibi rata, firma et immutabilis, quoniam ita nobis placuit. Scriptum manu Leonis notarii civitatis Colubrarii ex mandato Nicolai diaconi et tabularii civitatis Circlarii, mense iunio, indictione V, anno 6695, praesentibus fide dignis testibus.

† Sanfredus iudex civitatis Circlarii testis per crucem.

† Rogerius Tabutus testis subscripsi per crucem.

† Alexander Fabatza testis subscripsi per crucem.

† Ioannes filius presbyteri Hugonis testis propria manu subscripsi.

1187 — Indict. V.

Irene vidua filii Petri de Leta hortulum donat notario Michaeli eius nepoti.

† σιγον χηρος ὕρινης γινης τοῦ ἀπίχοιμενου υἱου πετροῦ τῆς λήτας· φειάμει καγὸ ἱρήνη ὕ τῶν τιμιον· καὶ ζῶωποιων σταύρων· ἰκία μου χίροϊ χάράξιας χάρ-
ρίζωντα· το ἡμῶν κίποῦριεν συν τῶν ἡμεροδαινδριῶν·
οσῶν καὶ ἰῶν ἔστιν συν τοῦ σπιτιου καὶ προαύλιῶν·
καὶ ὅ τί δ ἂν ὁ τόπος ἔχι σὶν τῆς ἡμετέρας βουλῆς
καὶ τῶν ἡμῶν τεκνῶν· δοροῦμεν τουτο πρὸς σὲ τῶν
ἡμῶν ἐξαδελφον νοταριον μίχαϊλ διὰ τας πλίστας εὐερ-
γήσιās, καὶ τιμᾶς· καὶ σκαίπῃ· ἵν ἔχαιεν διὰ σε
μάλλων καὶ ἰδῶσις μᾶς ἀρτηριᾶν λαγινας β· καὶ ελα-
δου λαγιναν καὶ ἄ τარიον· παλιν δὲ καγὸ ὕ προγρα-
φεισα ἱρήνοι ἀντηνωσιτήν τῆς σῆς χάροιτος· καὶ ἀι-
τιδῶρισαν σε· τα ἀνοτερα ὡς δοί· καθά ἀ περιόριζῶντε
κατα μιν ἀνατολας τό κίποῦριον· συν τῶν ἡμεροδαινδριῶν
ὡπερ σου ἔδοσε ὡ σοσ πατήρ· ἡς μίραν σου καὶ δῦ-
σιμᾶς· ὁ κήπος συν των ἡμεροδαινδριῶν· οπερ ἀγῶρασα·
ἐκ των ἡμῶν σιγγειη κυρον κίσταν καὶ κατα ἄκ-
τρεῦ· ἡ ὁδός· καὶ ὁ κύπος ὡπερ σου ἱλλάγισι νασι-
λειος μαλακευρουνας καὶ ἡμος ἐξαδελφος κυρος πέτρος
μουτάρος· καὶ κατὰ μισοῖβριας το ἑτερον χωραφιον
οπερ σου ἐκατήλλαξέν ὁ αὐτος νασιλειος σιν του κυρου
πετροῦ· καὶ σῖνκλή σιν παντων· ὕ τη δ ἂν ὁ το-
πος κατεχει· ἀπο δε την σιμερον ἡμεραν· καὶ ὡραν
ἔχιν σε αὐτὸν ἐξοῦσιᾶν πουλιιν χαρίζην ἀνταλαντι
καὶ ὡς προῖκας τεκνων καταγραφιν· ὡς το κύρος·
καὶ τιν ἐξουσιαν ελαβον παρα των ἡμων θιων κυρον
πετρον· καὶ ἰωαννην· καθα μὲ ἔδορισατο οὕτω καγὸ
δοροῦμεν πρὸς σε ἡχῆα ἡμων βουλή· καὶ θελγησι σιν
τον ἡμετερων· ἡθιων καὶ τεκνων· του ἔχην σε αὐτῶν
παντα πινη ἀκολητος· ὡς το κύρος καὶ την ἐξουσιαν
παρ ἡμων ἰληφῶς· καὶ ὡστις ποτε κέρο ἡ χρονῶ ἐνο-
χλῖσι· τιν τιαυτην καλοθελος γεναιμενη χαρισστηκη
δορεαν ἱ παρα τῶν ἡμων ἰδίῶν ὕ τεκνων ἡμων το σιν-
ολων σχι το ἀναθεμα· καὶ τιν ἀχονην του ἰσκαριο-
του καὶ ἱ μέρῖς αὐτου μετα των κραζοντων ἀρον ἀρον
σταυρωσων ζημιουστο ὡπερ παραβάσιος του τιμιου
σταυρου νομισμαμα ἰβ· καὶ ἰθ οὕτω στέργειν καὶ ἡμ-
μειν· ἱ παρ ἡμων καλοθελος γεναιμενη δορεα ἀχρι
τιριματοῦ εἰωνῶν ἐν παρουσια μαρτυρων· † καγὸ βο-

† Signum manus Irenes uxoris demortui filii Pe-
tri de Leta. Ego Irene, quae venerabilem et vivifi-
cam crucem propria manu exaravi, dono meum hor-
tulum simul cum arboribus fructiferis, quantus et
qualis est, cum domo et atris, et si quid aliud locus
continet, mea voluntate meorumque filiorum. Hunc
dono tibi notario Michaeli nepoti meo, ob plurima
beneficia, honores et praesidium, quae a te accepi,
et eo magis quod mihi dedisti frumenti lagenas duas
et olei unam, et tarenum unum. Quamobrem ego
praedicta Irene ad rependendam liberalitatem tuam
tradidi tibi memoratum hortulum, qui ita circum-
scribitur: ab oriente extat hortulus cum arboribus
fructiferis, quem tibi dedit pater tuus pro parte tua;
ab occidente hortus cum arboribus fructiferis, quem
emi a propinquo meo domino Consta; et a septen-
trione via et hortus, quem tibi in permutationem
tradiderunt Basilius Malacorona, et nepos meus do-
minus Petrus Mutarus; et a meridie aliud praedium,
quod permutationis causa accepisti ab ipso Basilio
et domino Petro, atque clauditur cum omnibus quae
inibi continentur. Ab hac vero die et hora habeas
potestatem vendendi, donandi, permutandi et pro
dote filiarum tuarum assignandi cum iisdem iuri-
bus, quibus ipsa accepi a patruis meis domino Pe-
tro et Ioanne; nam donationem hanc eodem modo,
quo mihi facta fuit, ipsa tibi facio ex mea propria
sententia et voluntate cum meis propinquis et filiis,
ut omnia sine impedimento facere possis, utpote qui
a me dominium et potestatem accepisti. Si quis au-
tem quacumque occasione vel tempore labefactet
praesentem sponte conditam gratiosam donationem,
sive e meis propinquis, sive e meis filiis in uni-
versum, anathema sit, et laqueum Iscariotae nan-
ciscatur, et pars ipsius sit cum iis qui clamaverunt:
Tolle, tolle, crucifige, et iuletetur ob violationem
honorabilis crucis numismatis duodecim. Verum fir-
ma deinceps maneat haec a me bona voluntate facta

νος υιος ατῆς τα αντερα στεργω και μαρτυρω. †
 ιωαννης αδελφος αυτου τα ανοτερα στεργω και μαρ-
 τυρω. † νικολαος αδελφος αυτων τα ανοτερω στερ-
 γω και μαρτυρω. † κυρος πέτρος μουταρος μαρτυρ.
 † νικολαος αδελφος αυτου μαρτυρ. † ιωαννης υιος
 πετρου μουταρου μαρτυρ. † ιωαννης υιος νοταριου
 γουλιελμου μαρτυρ. † ιωαννης υιος βονου μουταρου
 μαρτυρ. † πετρος υιος Φηλιππου μαρτυρ. † ρογι-
 ριος αδελφος αυτου μαρτυρ.

† ἡτις καὶ εἰρηφῆ χηρι μου πρεσβυτερου γεορ-
 γιου και ταβουλαριου εν ετει ςχλιε' της ενδικτιωνος ε'.

donatio usque ad finem seculorum. In praesentia te-
 stium. † Ego Bonus filius Atae praedicta roboro et
 testor. † Ioannes frater eius antedicta roboro et te-
 stor. † Nicolaus frater eius praedicta roboro et
 testor. † Dominus Petrus Mutarus testis. † Nico-
 laus eius frater testis. † Ioannes filius Petri Mutari
 testis. † Ioannes filius notarii Gulielmi testis. †
 Ioannes filius Boni Mutari testis. † Petrus filius
 Philippi testis. † Rogerius eius frater testis.

† Scriptum manu mei Georgii presbyteri et ta-
 bularii anno 6695, indictione V.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 86.)

CCXXV.

1188 — Mense Maio — Indict. VI — Oppidi.

Ioannes de Rhegio magnus Iudex Calabriae coram proceribus eiusdem regionis controversiam obortam de feudo Marescotti inter Ascettinum de Brui et fratres Hodiernae dominae Oppidi dirimit, auditis testibus, atque inspecto diplomate Maximillae Rogerii regis sororis allato in praesenti membrana, et tradit feudi possessionem praedicto Ascettino.

† Τὸ τοῖς βασιλικαῖς ὑπέκειν προτάγμασι, λίαν
 εἰσὶν ἀρμόδιον καὶ λυσιτελεῖς, πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις ἄρ-
 χουσί τε καὶ ἀρχαμένοις, καὶ τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν
 πλείον δὲ γε μᾶλλον ἐπάναγκαις, τοῖς τὰς
 δίκαις ἐπικρατοῦσι, καὶ ψίφω νειμίμω ταῦτας διαπε-
 ραῖωσι καθότι καὶ ὁ κραταῖος καὶ θεοσεφῆς ἡμῶν
 δεσπότης ὁ βῆξ ἡμᾶς ἐπετρέψατο ἀριδῆλως
 Ἐνθέν τοι ὁ κυρὸς ἀσκητῆνος ὁ τοῦ ἀποιχαμένου
 γουλιέλμου δεβροῦ υἱὸς πρὸς ἡμᾶς τοὺς δικαιοδότας
 καλαυρίας παραγενάμενος, γραφὴν βῆγικὴν προσεκάμι-
 σε, πρὸς τε τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα κυρὸν βαρδο-
 λαμαῖον λουτζινόν. τῆς μαγίδας, καὶ εἰς ἡμᾶς
 ἰωάννην βῆγιου. ἐπέτρπε δὲ ἡμᾶς ἡ βῆγικὴ πρόστα-
 ξις, ἵνα ἔλθωμεν μέχρι τοῦ ὑπίδου, καὶ ἐπιδόσωμεν
 πρὸς τὸν προρηθέντα κυρὸν ἀσκητῆνον τὸ πατρικόν
 αὐτοῦ φέον, καυαλλαρίων. κατὰ συγ-
 κυρίαν κατέλαυε δεσποτικὴ γραφὴ πρὸς τὸν ἡμῶν σὴν-
 τροφον κυρὸν βαρδολαμαῖον τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὸν πά-
 νομον. ὁ δὲ κυρὸς βῆος παρὸν οὐχ' ὑπῆρχεν· διὰ δὲ
 τὸ πληρωθῆναι τὸ δεσποτικὸν πρόσταγμα, παρεγε-
 νάμεν ἐπιτοπίως εἰς τὴν χώραν ὑπίδου
 μετὰ καὶ ἑτέρων υἱαρίων καὶ εὐλογιμῶν ἀνδρῶν.

† Regis obtemperare mandatis plane congruum
 et utile est omnibus subditis, sive cum imperio
 sint, sive parcant, et sub regia potestate degant;
 multo magis vero id praestare debent qui iudiciis
 praesunt, eademque obeunt sententia legibus consona,
 prout et potens et a Deo coronatus noster dominus
 Rex nobis diserte praecepit. Quapropter dominus
 Ascettinus demortui Gulielmi de Brui filius, cum
 ad nos Calabriae iudices, nobilissimum procerem
 dominum Bartholomaeum Lutzinum. . . . Madae,
 et me Ioannem de Rhegio accessisset, rescriptum
 regium attulit, quod nos iubebat adire Oppidum,
 et tradere memorato domino Ascettino paternum
 ipsius feudum equitum. Casu mandatum
 fuit alio regio rescripto, ut meus socius dominus
 Bartholomaeus Panormum proficisceretur; dominus
 vero Rhaus non aderat. Ut autem Regis iussum
 expleretur, accessi. ad locum in agro Op-
 pidi cum aliis baronibus et spectatissimis viris, no-
 bilissimo procerem domino. . . . de Bebalino, et do-
 mino Gulielmo Hieracensi, et domino Hugone Rhe-
 gino, et piissimo episcopo Oppidi, et archidiaconis

τοῦ τε ὑγιειστάτου ἀρχιεπισκόπου κυροῦ τοῦ
 υεβαλίμου. καὶ κυροῦ γουλιέλμου τοῦ ἱεραρχοῦ καὶ
 κυροῦ χροῦ τοῦ βηγγίου καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπι-
 σκόπου ὀππίδου καὶ τοῦ ἀρχidiaκόνου βηγγίου καὶ
 τοῦ ἀρχidiaκόνου μιλίτου. καὶ τοῦ ἀρχidiaκόνου
 ὀππίδου καὶ τοῦ πρωτοπαπα σημινάρου καὶ τοῦ
 καθηγουμένου μοιῆς ἀγίου Φιλαρέτου καὶ κυροῦ πέ-
 τρου τῆς πεντάργης καὶ νοταρίου γεωργίου τοῦ ση-
 μινάρου καὶ νοταρίου υασιλείου τοῦ ὑσταθίου καὶ
 ἐτέρων πλείστων λελογισμένων καὶ χρησίμων ἀνδρῶν
 τούτων οὐκ τῶν εἰρημένων ἀρχόντων συνεδριαζόντων
 μιν, ἐπροσίταξα ἀχθῆναι ἐνώπιον ἡμῶν τοὺς γέρον-
 τας τῆς αὐτῆς περιχώρου καὶ λεπτομερῶς αὐτοὺς
 ἐξερευνήσας ποῖον ἄρα ὑπάρχει τὸ Φίον κυροῦ γου-
 λιέλμου βροῦ τοῦ πατρὸς κυροῦ ἀσκητίνου, ἀπε-
 κρίναντο πρὸς ἡμᾶς συγγνώμη αἰτοῦντες πρὸς ἑαυ-
 τοὺς ἀπελθεῖν καὶ κατ' ἰδίαν λεπτομερῶς τὰ τῆς
 ὑποθέσεως συδιασκέψασθαι, διὰ τὸ παρεληλυθέναι
 χρόνους τινάς ἀπελθόντων οὐκ ἐκείνων διασκέψαι πρὸς
 ἀλλήλους τὸν προρηθέντα κυρῶν ἀσκητίνου ἐρευνή-
 σαμεν ὅτι ἐπέ τῆμιν ὡς σὺ ἀκριβέστερον ἐπίστασι,
 εἴαν ποῖτε ζήτησιν ἐκ τοῦ πατρικοῦ σου Φίου ὁ δὲ,
 σὺν τῷ λόγῳ χαρτίου βαμυλίκου ὑπέδειξεν ἡμῖν, ἔχων
 σσημειωμένα κατ' ὄνομα, τὰ τοῦ εἰρημένου Φίου πράγ-
 ματα, ἅπερ αὐτὸν δηλῶν ἐπροσήκει τὸν οὐκ χαρτίου
 ἀναπτύξαντες, ἀνταποκρίνασθαι οἱ αὐτάδελφοι τῆς
 τοῦ ὀππίδου αὐθιγίας κυρῶς οὐδίας. ὅ τε κυρῶς
 υαίμουδος καὶ ὁ κυρῶς ἰωάννης παρόντος καὶ τοῦ παι-
 δὸς τοῦ τῆς χώρας ὀππίδου αὐθιγίου, μετὰ καὶ τῶν
 αὐτοῦ ἐξουσιαστῶν, λέγοντες αὐτως ὅτι αὐτὰ τὰ
 σσημειωμένα ὑποδεικνύει ὁ κυρῶς ἀσκητίνος οὐκ ὑ-
 πάρχουσιν ἅπαντα ἐκ τῶν τοιούτου Φίου, ἀλλ'
 ἐν μέρη τινὰ ἐξ αὐτῶν ἔφημεν δὲ ἡμῖς πρὸς αὐτοὺς
 καὶ ποῖα εἰσὶν ἀλλοῦς τὰ πρὸς αὐτὸν ἀνήκοντα. οἱ
 δὲ, ἐπιζήτησαν ἡμῖν εἰς διάσκεψιν τὸν σσημειωμένον
 χαρτίον ἕπερ ἰδείκνυιν ὁ κυρῶς ἀσκητίνος, διὰ τὸ
 ἀνιστορίσαι παριδίως λεπτομερῶς, τὸ τί πρὸς αὐτὸν
 ἐκ τῶν Φίου διαφέρει. καὶ λαύότες τὸν αὐτὸν χαρτίον
 ἀπῆλθον εἰς μέρος σὺν καὶ τοῦ ἡμιτέρου νοταρίου
 νικολάου καὶ ἰδικῶς ταῦτα ἀνιστορίσαντες, προσή-
 γαγον σσημειωμένα ἕπερ αὐτοὶ ἐμολόγησαν, ὡς ὁ
 λόγος προῖαν δηλώσει ἐν πρώτοις τοὺς παῖδας σερ-
 γίου ρου. καὶ τοὺς παῖδας λιτά-
 νου καὶ τοὺς παῖδας νικήτου συρακοσίου, καὶ τοὺς
 παῖδας νικολάου κανίνου καὶ τοὺς παῖδας

Rhegii, Mileti et Oppidi, et protopapa Seminaræ,
 et praeposito monasterii sancti Philareti, et domi-
 no Petro de Pentarga, et notario Georgio de Se-
 minara, et notario Basilio de Eustathio, et complu-
 ribus aliis multae auctoritatis et probitatis viris.
 Cum igitur memorati primates mihi adsiderent,
 mandavi ut coram nobis adducerentur seniores eius-
 dem viciniae; et cum ab ipsis singulatim quaesi-
 vissem quodnam esset feudum domini Gulielmi Brui
 patris domini Ascettini, responderunt nobis veniam
 petentes, ut suas domos repeterent, et pro se quis-
 que accurate rem expenderent, eo quod aliquot anni
 intercessissent. His itaque profectis ut rem inter
 se examinarent, memoratum dominum Ascettinum
 ita interrogavimus: Dic nobis, quanto diligentius
 possis, quam litem moveris de paterno tuo feudo.
 Ille vero quae respondit confirmavit, ostensa nobis
 chartula bombycina praeseferente singula, quibus
 praedictum feudum constabat, ad ipsum indubie per-
 tinentia. Cum igitur chartulam explicuissemus, re-
 sponderunt fratres germani Hodiernae dominae Op-
 pidi, id est, dominus Baimundus et dominus Ioannes,
 praesente etiam filio domini regionis Oppidi cum
 eius magistratibus, ita locuti: A domino Ascettino
 declarata non omnia pertinent ad huiusmodi feudum,
 sed ipsorum quaedam pars. Nos autem iis dixi-
 mus: Et quae sunt quae reapse ad ipsum (*feu-
 dum*) pertinent? Illi vero a nobis antedictam char-
 tulam, quam dominus Ascettinus protulerat, exami-
 nandam petierunt, ut unusquisque accurate nosceret
 quid ad eum de praedicto feudo spectaret; et accepta
 hac chartula, seorsim discesserunt cum nostro notario
 Nicolao; et cum haec speciatim scrutati essent, retu-
 lerunt et confirmarunt ea quae (*ex eadem chartula*)
 patebant, ut infra declarabitur. (*Feudum habet*) in pri-
 mis filios Sergii . . . ri, et filios Litani,
 et filios Nicetae Syracusani, et filios Nicolai Canini,
 et filios et filios domini Ioannis Conditae,
 et filios Christophori Cacostrati, et filios Tzirbuli, et

. και τοὺς παῖδας κυροῦ ἰωάννου κονδιτᾶ·
 και τοὺς παῖδας χριστοφόρου κακοστράτου· και τοὺς
 παῖδας τζέρουλου· και τοὺς παῖδας ἔχει
 δι: και τίνες ἀνθρώπους εἰς τὸν υεβαλλιον. οὐσπερ οὔ
 γινώσκουμεν ἀπὸ δὲ τῶν χωραφίων ἢ κολτοῦρα μο-
 ριάνων. μοδίων λ· και ἡ κολτοῦρα ἢ οὔσα εἰς τὸ
 ἐπάνω μέρος σφονδαλοῦ. μοδίων Ϛ· και πιτζια β·
 χωραφίων μοδίων γ· εἰς τὸ πλάγιον τοῦ ἀρχαγγέ-
 λου· και τὰ χωράφια τὰ εἰς τὸν Φωνιώκον· και τὰ
 χωράφια τῶν λαρνακίων τὰ πλησία τῆς ὁδοῦ· και
 τὰ ἕτερα χωράφια τὰ εἰς τὰ λαρνακία παρακατιῶν
 τῆς τριώδου· και τὰ χωράφια τὰ εἰς τὴν ὑρδοναν,
 πλησίον Φουκατζάρι· και τὸ χωράφιον τὸ τοῦ δυ-
 σικοῦ μέρους τοῦ ἁγίου κωνσταντίνου, μοδίων ε· και
 τὸ χωράφιον τὸ εἰς τὸν ἅγιον κρόλαον δριόνων βουῶν
 γ·, πλησίον τοῦ τόξια· και τὰ ἀμπέλια τὰ ὄντα
 εἰς τὸν ἅγιον υλάσιον· εἰς δὲ τὰ αἰκότοπα, μέρος ἔχειν
 ἐξ αὐτῶν, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχουσι τῆς ἀρχοντίσσης.
 και τὰ τῆς ἀνταλλαγῆς κυροῦ βίου· ἐκ δὲ τοῦ . .
 . . . ἀμπέλια και χωράφια ἅπερ ἐπεκράτει ὁ τζέρ-
 ουλος σὶν και τοῦ ὄρου· και πλέον οὐδὲν· τὰ δὲ
 ἕτερα πάντα εἰσὶν ἀναυαλλίμενα. πρὸς ταῦτα δὲ ἀν-
 ταπεκρίνατο ὁ κυρὸς ἀσκητίνος λέγων· διασκεψάτω
 ἡ κούρτη τοῦ κραταιοῦ βῆγός, εἰ ἀληθῆ εἰσὶ τὰ παρα-
 τῶν ἀντιθέτων λεγόμενα. και γὰρ ὁ ἐμὸς πατήρ,
 Φίον ἐπεκράτει καυαλλάρου ἐνός, καθότι και ἡ δε-
 σποτικῆ διαγορεύει γραφῆ· οὗς δὲ ἐνομαζουσι βελάνους
 και πράγματα οὐχ ὑπάρχουσιν ἐκ τοῦ πατρικοῦ Φίου·
 ἐν τούτῳ δὲ, ἠρωτήσαμεν τὸν αὐτὸν κυρὸν ἀσκητίνον,
 εἰ ἔχει τί δικαίωμα παλαιὸν ἐπιδειξάι ἡμῖν ἐνεκα τοῦ
 τοιοῦτου Φίου· ὁ δὲ ἐπέδειξεν ἡμῖν ἕγγραφον δικαίω-
 μα δηλῶν γεγενῆσθαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα γου-
 λιέλιμον βροῦίν, παρὰ τῆς ἐνδοξοτάτης βῆγῆς, κυ-
 ρῆς μαξιμίλλης προστάξει τοῦ ἀοιδήμου βῆγός βῆ-
 γερίου. διαγορεύον οὕτως· Εἰς τὸν ἀπρίλλιον μῆνα τῆς
 ἰνδικτιῶνος α', ἕτους Ϛχματ'. οὔσης κικμοῦ μαξιμίλ-
 λης βῆγῆς εἰς τὴν ἐμὴν χώραν ὑπείδου, και τοῦ
 αὐθέντου ἡμῶν και μεγάλου βῆγός βῆγερίου τῶ και
 ἡμετέρου ἀδελφοῦ ἐπὶ τὴν κλαβρίαν παραγενναμένου·
 μέλλουτος δὲ αὐτοῦ τὴν σαλερινὸν πόλιν καταλαβεῖν,
 και δὴ τῆ τοῦ θεοῦ κείνῃ και πρεσβεῖα τῆς αὐ-
 τῶν κυρῆς, φθάσαντος αὐτοῦ ἐπὶ τῆ πόλει τρο-
 πείας· πρὸς ὑπάντησιν αὐτοῦ ἡγήμα· και δὴ τῆ
 αὐτῆ πόλει φθάσας, και μετ' αὐτοῦ διαλεχθῆσα,
 πικρῶν και μετ' ἐμοῖ ὁ κυρὸς γουλιέλιμος δὲ υροῖς·

filios Habet insuper quosdam homines
 Bebalini, quos non cognoscimus. Ex praediis vero
 culturam Morianorum modiorum triginta; et cultu-
 ram, quae extat in parte superiore Sfondali, modio-
 rum novem; et portiones duas praediorum modio-
 rum trium in planitie Archangeli; et praedia quae
 extant Fonioci; et praedia Larnaciorum, prope viam;
 et alia praedia ad Larnacia, infra trivium; et praec-
 dia Bordonae, prope Fucatzari; et praedium ad oc-
 cidentem sancti Constantini modiorum quinque; et
 praedium ad sanctum Nicolaum de Driono rubo-
 rum trium, prope Toxiam; et vineas positas ad
 sanctum Blasium. Quoad vero habitacula, partem
 habet ipsorum, alia autem pertinent ad uxorem
 dynastae, et alia quae permutavit dominus Rhaus;
 ex vineas et praedia, quae simul cum
 nemore possidebat Tzirbolus; et nihil amplius. Alia
 vero (praedia) reiiciuntur. Ad haec respondit domi-
 nus Ascettinus, dicens: Perpendat curia potentis
 Regis, an vera sint quae ab adversariis asseruntur;
 meus enim pater possedit feudum unius equitis, prout
 eruitur ex regia chartula; denotati autem villani et
 bona non deprehenduntur in paterno feudo. Tum
 quaesivimus ab ipso domino Ascettino num haberet
 quodpiam vetus documentum, quod nobis exhiberet
 de memorato feudo. Ille vero nobis ostendit scri-
 ptum diploma, declarans confectum fuisse eius
 patri Gulielmo Brui a gloriesissima regina domina
 Maximilla, ex mandato perillustris regis Rogerii,
 his conceptum verbis:—Mense aprili, indictione I,
 anno 6646. Cum ego Maximilla regina commora-
 rer in mea civitate Oppidi, et dominus noster et
 magnus rex Rogerius frater noster Calabriam pete-
 ret, civitatem Salerni occupaturus, Deo iubente, et
 eius Genitrice intercedente, obviam ei profecta fui,
 qui Tropaeanam urbem iam adierat, et eandem in
 urbem me contuli, collocutaque cum eo sum, et
 una mecum erat dominus Gulielmus de Brui. Quum
 sanctissimo nostro domino et potenti regi et fratri

καὶ δὴ τὰ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀγιότατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ κραταῖον βῆγα καὶ ἡμέτερον ἀδελφὸν δεῖλα ποινησμένη. καὶ δεηθῆσα ἵνα τῇ ἰδέσῃ καὶ στέρξῃ αὐτοῦ, τὸ παρ' ἡμοῦ πρὸς τὸν προειρημένον γουλιέλμον δοθὲν Φίον τὸ λεγόμενον τοῦ μαρσκόττου, τῇ ἰδέσῃ αὐτοῦ στερχθῆ καὶ ἐπιδοθῆ αὐτῷ. τοῦ δὲ ἀγιότατος ἡμῶν αὐθέντης τῆς ἡμῆς παρακλήσεως ἀκούσας ἑστερξῆ τοῦτο πρὸς αὐτὸν ἅπαν τὸ προειρημένον Φίον ὑπερ' ἐπεκράτησεν ὁ μαρσκόττος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ μαρσισι· ἐκείθεν δὲ ἀποστρέψαντος ἐπὶ τὸ ὄππιδον καὶ τοὺς γέροντας καὶ καλοὺς ἀνθρώπους ἐνώπιόν μου συναθροίσας, καὶ ἱευνήσας αὐτοὺς ἀκριυῶς ὅπως τὰ τοῦ προειρημένου Φίου πάντα ἀκριυῶς διαχωρήσωσιν· ἐκλέξαντες δὲ ἀπ' αὐτῶν ἰωάννην κλαστανίτην, καὶ निकολαον Φυσάπτου, καὶ ἰωάννην λουππινάρου, τοὺτους καὶ ἀκριυῶς ἐπισταμένους ἅπαντα τὰ τοῦ προειρημένου Φίου πράγματα διαχωρίζειν· μάλιστα δὲ καὶ ἐκαύσαντες ἅμω καὶ οἱ τρεῖς αὐτοὶ. καὶ διχωρίσαν ἅπαντα οὕτως· λέγω δὴ ἀμπέλια καὶ χωράφια καὶ υελλάνους· καὶ καστανίτα καὶ ὄρη· καὶ ὄσπιτότοκα καὶ νοργισίους· οἵτινες εἰσὶν οὗτοι· ἐν πρώτοις οἱ υελλάνοι· παῖδες σεργίου νοθέρου· παῖδες निकολάου μαλιτάνου· παῖδες χριστοφόρου κακυστράτου· παῖδες νικήτου συρακοσίου· παῖδες निकολάου κανίνου· παῖδες τζίρβουλου· παῖδες κώνστου Φυσάπτου· παῖδες τοῦ λιψοῦ· παῖδες λυκοδύτου· παῖδες ὀλιβάνι· παῖδες υαμινάκου· παῖδες υακιλιοπόλλου· παῖδες καλοκυρι μυληναροπόλλου· παῖδες νικηφόρου Φωκῆ· παῖδες ἰωάννου κριτοῦ· παῖδες τοῦ σάλικου· παῖδες καλοκύρου σπαδαρίου· παῖδες ἀγάθου· παῖδες κώνστου μαλίστρατου· παῖδες βουσίου· παῖδες τοῦ ἀνθίμου· παῖδες σάρακα· παῖδες τοῦ μεταχρίνου· παῖδες τοῦ νεριουκάρου· παῖδες κώνστου νεουκισιάνου· παῖδες πολέμου· παῖδες τοῦ ἀλάρι· παῖδες निकολάου τῆς ιδιτίας· παῖδες πριεβυτέρου νοταρίου καρτελλοῦ· παῖδες μαγκούσου· παῖδες κληροῦ· παῖδες Φιλιππου σαράφι. ἄρξομαι δὲ τὰ χωράφια· ἡ κολτοῦρα μοριάνου μοδίω λ'· ἡ κολτοῦρα ἡ οἶσα εἰς τὸ ἑπάνω μέρος τοῦ ὄκου σφονδιλοῦ μοδίω κ'· ἡ κολτοῦρα τοῦ ἀγίου ἀρχαγγέλου εἰν τῶν πλάγων· καὶ τὸ χωράφιον τῆς τρωῶδου ὡς κατέχεται ἐκ τοῦ υαμιάνου· καὶ ἕτερον χωράφιον πλησίον ἐμπέλου βαιμουίνου· καὶ ἕτερα δύο πετζία χωραφίου μετὰ τῶν δύο ἀνατολῆς ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὸν ἅγιον ἀθηνάγοραν.

nostro eius petitiones exposuissem; cumque ab eo petiissem, ut cognosceret, confirmaret, atque concederet feudum nuncupatum de Marescotto, a me praedicto Gulielmo donatum, sanctissimus dominus noster, meis deprecationibus obsecundans, confirmavit eidem totum memoratum feudum, quod temporibus Marchisii Marescottus possederat. Inde cum ad Oppidum revertissem, seniores et probos homines coram me congregavi, et ab iis accurate quaesivi, ut adamussim definirent omnia quae ad memoratum feudum pertinerent. Cum autem ex iis selegissem Ioannem Clastanitam, et Nicolaum Physaptum, et Ioannem Luppinarum, qui noverant exacte definire quidquid ad praedictum feudum attineret; cumque hi iusiurandum praestitissent, declararunt omnia quae sequuntur (*ad dictum feudum spectare*), nempe vineas, et praedia, et villanos, et castaneta, et nemora, et domos, et burgenses. In primis villani sunt filii Sergii Botheri, filii Nicolai Malitani, filii Christophori Cacostrati, filii Nicetae Syracusani, filii Nicolai Canini, filii Tzirbuli, filii Constae Physapti, filii Lipsi, filii Lycodontis, filii Olibani, filii Bambaci, filii Basiliopoli, filii Calocyri Milinaropoli, filii Nicephori Phocae, filii Ioannis Iudicis, filii Salicis, filii Calocyri Spatharii, filii Agathi, filii Constae Malestrati, filii Rusii, filii Anthimi, filii Saracae, filii Melachrini, filii Berbicari, filii Constae Bucisiani, filii Polemi, filii Alari, filii Nicolai. nditiae, filii presbyteri notarii Cartelli, filii Mancusi, filii Cleronomi, filii Philippi Saraphi. Praedia vero sunt: cultura Moriani modiorum triginta; cultura, quae est in parte superiori domus Sfondali, modiorum viginti; cultura sancti Archangeli cum campis, et praedium Trivii, ut descendit a Bambico, et aliud praedium prope vineam Baimundi, et aliae duae portiones praedii simul cum duobus ab oriente via quae ducit ad sanctum Athenagoram; ab occidente. . . descendens a sancto Elia; et aliud praedium in parte superiori

δύσεως. . . . κατερχομένη ἐκ τῶν ἁγίων ἡλίων· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῶν οἰκημάτων Φωνιόκου· καὶ ἕτερον χωράφιον λεγόμενον τῆς ἀπιδῆς· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὰ λαρνάκια πλησίον τῆς ὁδοῦ· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὰ λαρνάκια παρακάτω τῆς τριώδου· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὴν σουρδάναν· πλησίον Φουκατζάρι· καὶ ἕτερον χωράφιον τοῦ ἀγραπιδίου· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὸ ὑποκάτω μέρος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὴν τρακλὴν τῆς κανναυρίας· εἰς τὸ ὑποκάτω μέρος τῆς κολτούρας· καὶ ἕτερον χωράφιον· εἶδεν κατέρχεται ὁ δρόμος τοῦ ἁγίου κωνσταντίνου· καὶ ἕτερον χωράφιον πλησίον τοῦ ἁγίου νικολάου κοδριώνων εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ἀμπελίου τῶν εἰς τὸ σῆμα ἀρκαδίου βουκαφούρου· καὶ ἕτερον χωράφιον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ βυακίου μαλλιιάτου σὺν καὶ τοῦ ὀμαλίου· καὶ τὰ ἀμπέλια τοῦ σαλάσου σὺν τοῦ ἔρου· ὁμοίως καὶ τὰ ὀσπιτότοπα ἔκου αἰκίῃ ὁ μαρσεκόττος· ὡς κατέρχεται ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ κηπίλλου, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν ποταμὸν εἰς τὸ ὑποκάτω μέρος τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐπὶ τὸ ἀρκτινὸν μέρος· ἡ διαχώρησις τοῦ καστανίου· ὡς ἐξέρχεται ἡ ὁδὸς ἐκ τοῦ προατίνου· καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν τριώδον ἔπου ὁ σταυρὸς ἐκ τὸ μέρος τὸ κατὰ δυσμὰς· καὶ ἀνατρέχει εἰς τοὺς λίθους τοὺς φυτευτᾶς, καὶ ἐξέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ σῆμα τοῦ λυκοδότου· ἐκεῖθεν δὲ πάλιν ἀνατρέχει ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν τριώδον ἔπου ὁ σταυρὸς· ἐκεῖθεν δὲ πάλιν ἀνατρέχει ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τοὺς προατίνους καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ἄκρον τῆς ναθείας τῶν αὐτῶν προατίνων· ἐκεῖθεν δὲ κατέρχεται τὸ ἄκρον καὶ συγκλείη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δύσεως· ἐκ δὲ τοῦ ἔρου, ἀπὸ τοῦ ἐπάνω μέρος τῶν οἰκημάτων Φυσάπτου· καὶ Φθάγη εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς τὴν μάγιδαν· καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν λίμαν· ἐκεῖθεν δὲ ἀναβαίνει ἡ ναθεία, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν μελίκοκκον εἰς τὸν δρόμον τόν· . . . ἐκεῖθεν ἀνατρέχει τὸν δρόμον ἄχρι εἰς τὸν δύστρατον· ἐκεῖθεν κατέρχεται τὸ μονοπάτιον ἐπὶ ἀριστερὰς· καὶ καταβαίνει εἰς τὴν βαθείαν, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν λιθόκοπον· ἐκεῖθεν δὲ κατέρχεται εἰς τὸ βυάκιον, καὶ καταβαίνει τὸ βυάκι καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ σῆμα τῶν χωραφίων τοῦ κυροῦ ὀσπέρου εἰς τὸν ἀργούστον· ἐκεῖθεν ἀνέρχεται τὸ ἄκρον ἄχρι εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῶν οἰκημάτων Φυσάπτου καὶ συγκλείη· ὁμοίως καὶ τὸ Φίον ἔπειρα

domorum Phonioei; et aliud praedium dictum de Pyro; et aliud ad Larnacia prope viam; et aliud ad Larnacia infra trivium; et aliud ad Burdonam prope Fucatzarum; et aliud ad silvestrem pyrum; et aliud in inferiori parte sancti Theodori; et aliud ad Tracclin de Cannabaria, in parte inferiori culturae; et aliud unde descendit via sancti Constantini; et aliud prope sanctum Nicolaum Codrionorum in parte superiori vineae Toxiae, iuxta fines Arcadii Buccafurni; et aliud praedium ad caput rivuli Malliati cum planitie et vineis de Salaso cum nemore: item et domus ubi inhabitat Marescottus, ut descendit via a Cappello, et vadit ad flumen in inferiori parte ipsius viae septentrionem versus. Fines castaneti (sunt hi): ut vadit via ex Probatinis, et pervenit ad trivium ubi est crux ad occidentem, et ducit ad lapides phyteutas, et exit ad viam, et pervenit ad confinium Lycodontis; inde vero iterum vadit via quae ad trivium ducit ubi est crux; et hinc iterum vadit via quae ducit ad Probatinos, et pervenit ad summam vallem eorumdem Probatinorum, et inde descendit, et clauditur ad viam occidentalem. Fines autem nemoris sunt: ex parte superiori domorum Physapti, et pervenit ad viam quae ducit ad Maidam, et vadit ad paludem, et inde ascendit vallis et pervenit ad Melicocum prope viam. . . . inde pergat via ad bivium, inde vadit semita sinistrorsum, et descendit ad vallem et pervenit ad Lithocopum, et inde vadit ad rivum, et descendit rivus, et pervenit ad confinium praediorum domini Osberni ad Argustum, unde ascendit summitas usque ad partem superiorem domorum Physapti, et clauditur. Item et feudum quod possidet Gulielmus de Paterno, et feudum quod possidet Bibianus, et feudum quod possidet Ubaldinus. Haec igitur praedia supra memorata, prout sunt circumscripta, confirmavi, uti praedixi, scientia et consensu sanctissimi domini nostri et magni regis Rogerii, tibi domino Gulielmo de Brui, ut ea habeas tu tuique heredes et successo-

τιῷ γουλιέλμῳ δε πατέρου· καὶ τὸ Φίον ὅπερ κρατεῖ
βιβιάνος· καὶ τὸ Φίον ὅπερ κρατεῖ ὀυαλδίνος· ταῦτα
τοῖνον τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα ὡς ἐδιαχωρίσθησαν,
ἔστρεξα ὡς πρόφηται τῇ ἰδίῃσι καὶ στέρξει τοῦ ἀ-
γιοτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ μεγάλου βίγος βρογερίου,
εἰς σὲ τὸν κυρὸν γουλιέλμον δε υρούιν· τοῦ ἔχειν αὐ-
τὰ σὺ καὶ οἱ κληρονόμοι σου καὶ διάδοχοι· πρὸς δὲ
περισσοτέρην πίστωσιν καὶ νεβαίαν ἀσφάλειαν, πε-
ποίηκά σοι τὸ παρὸν σιγίλλιον, παρουσία καὶ ἐπό-
ψει τῶν ἀξιολόγων καὶ πιστῶν μαρτύρων· ἐγράφη
χειρὶ ἰωάννου νοταρίου τῆς ἡμεῖς αὐθεντίας βρογέρης
μηρός καὶ ἰνδικτιῶνος τῆς προγραφείσης· † τοῦίνος
στρατηγός ὀππίδου, μαρτυρῶ· † μαρτίνος υἱὸς κυροῦ
μαρίνου ὀππίδου, μαρτυρῶ· † ναϊκούδος υἱὸς τοῦ
ἀποικουμένου μαύρου, μαρτυρῶ· † κωνσταντίνος νο-
τάριος ὀππίδου, μαρτυρῶ· † ἰωάννης λουππινάρις,
μαρτυρῶ· † ἰωάννης κλατζανίτης, μαρτυρῶ· † νι-
κόλαος Φυσάπτος, μαρτυρῶ· † χρυσάφιος υἱὸς κων-
σταντίνου λουππινάρου, μαρτυρῶ· † κωνσταντίνος
υἱὸς πατρὸς ἰωάννου· μαρτυρῶ· † πέτρος νοτάριος ὁ
τοῦ μαυρικωτέρου· μαρτυρῶ· † निकόλαος ἀλιγίστης·
μαρτυρῶ· † ἐγὼ λέτος κληρικὸς, μαρτυρῶ· † ἐγὼ
ἰωάννης κληρικὸς λατίνος, μαρτυρῶ· † μαξιμίλλα
βιγίνι σύρορ δόμινι βέτζι· Ταῦτα δὲ ἐνωτισθέντες οἱ
δηλωθέντες αὐτάδελφοι τῆς κυρῆς ὀδιέρνας καὶ οἱ
μετ' αὐτῶν, ἤτησαν ἡμῖν προδεσμῖαν τοῦ ἀπελθεῖν
πρὸς τὴν εἰρημένην αὐτῶν ἀδελφῶν, καὶ δημοποιῆσαι
τὰ περὶ τοῦ τοιαύτου δικαίματος ὅπερ ὁ κυρὸς ἀ-
σκητῆτος ὑπέδειξεν· οἱ δὲ ἀπελθόντες εἰς δευτέραν
ἡμέραν ἐπίστρεψαν πρὸς ἡμῖν· ἠρωτήσαμεν δὲ αὐ-
τοὺς εἰ ἄρα πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς γραφῆς ἔχουσιν
λέγειν τι· καὶ ἔφησαν· ἡμεῖς μὴν, οὐχί· Ἰδοὺ ὁ κλη-
ρονόμος, ὅπερ ταν ἔχη λέγειν ὡς εἶπη· ἐπι τοῦτο οὐδὲν
ἐπιτρέψαμεν συναδροισθεῖναι τοὺς γέροντας τῆς αὐ-
τῆς περιχώρας· οἵτινες δὲ παραγενόμενοι, ἠρωτήθησαν
ἀκραιφνῶς παρ' ἡμῶν· ἵνα ὅπερ ὁ καθείς ἐκ τοῦ τοιοῦ-
του γινώσκει Φίον σαφεστέρην λύσιν δόσει ἡμῖν ἐν
ἐμοστίῳ ὄρω· οἱ δὲ ἀπεκρίναντο· ὅτι τὸ ἀληθὲς ὅπερ
ἐξ ἡμῶν. . . . γινώσκουσιν· διὰ τινος τρόπου οὐκ ἀ-
παρνήσαμεν· καὶ οὕτως ἤρξαντο μαρτυροῦν, ὅτι λέων
κύρκας, καὶ κώνστας ἀρκάμενος καὶ νικήτης ἀρκάμενος·
καὶ στέφανος μίττικας· καὶ γέρων ἀρκάμενος κορκού-
ας· καὶ θεόδωρος σπανίς· καὶ θεόδωρος χαλκίς· καὶ
νικόλαος σκλάυος· καὶ βασίλειος βεελξουόλ· καὶ νι-
κόλαος τῆς ἀρκαδίας· καὶ κώνστας κουσοκλήσιος· καὶ

res; et ad maiorem fidem ac firmiorem securitatem
tibi condidi hoc sigillum, praesentibus et inspectan-
tibus probis et fide dignis testibus. Scriptum manu
Ioannis notarii meae dominae reginae, mense et in-
dictione suprascriptis. † Tobinus Strategus Oppidi
testor. † Martinus filius domini Marini de Oppido
testor. † Baimundus filius defuncti Mauri testor. †
Constantinus notarius Oppidi testor. † Ioannes Lup-
pinaris testor. † Ioannes Clatzanites testor. † Nico-
laus Physaptus testor. † Chrysaphius filius Constau-
tini Luppinari testor. † Constantinus filius presbyteri
Ioannis testor. † Petrus notarius de Mauricotero testor.
† Nicolaus Aligistes testor. † Ego Letus clericus te-
stor. † Ego Ioannes clericus latinus testor. † Maxi-
milla regina soror domini regis. — Cum haec audivis-
sent memorati fratres germani dominae Hodiernae, et
qui cum ipsis erant, a nobis petierunt tempus quo sese
conferrent ad dictam ipsorum sororem, eamque con-
docefacerent de iis quae in praedicto instrumento a
domino Ascettino exhibito continebantur. Hi profecti,
postero die ad nos rediverunt. Nos vero eos percon-
tati sumus num haberent aliquid quod dicerent ad-
versus documentum auctoritatem, et ipsi responderunt:
Nos quidem minime. Ecce heres: dicat quod dicere
habeat. Tum vero nos iussimus convocari seniores eius
vicinitatis; qui cum advenissent, fuerunt diligenter
a nobis rogati, ut quidquid singuli nossent de huius-
modi feudo, nobis luculentissime aperirent, praestito
iureiurando. Illi vero responderunt: Nos non infi-
ciabimur modo aliquo veritatem quam noscere po-
tuimus. Et sic testimonium dicere coeperunt Leo
Circas, et Consta Arcomenus, et Niceta Arcomenus,
et Stephanus Mitticas, et senex Arcomenus Corcuas,
et Theodorus Spanus, et Theodorus Ferrarius, et
Nicolaus Selavus, et Basilius Beelzebul, et Nicolaus
de Arcadia, et Consta Cuboclisius, et Nicolaus Pla-
gitzanus, et Arcadius Cotzopodus. Hi vero ad sancta
Evangelia iuraverunt, et in haec verba locuti sunt:
Probe novimus Salicum, et Iudicem, et Physaptum

νικόλαος πλαγιτζάνος· και ἀρχάδιος κοτζοπόδος· οἱ-
 τοι δὲ προκειμένοι τῶν ἀχράντων εὐαγγελίων· ἰπο-
 μύσταιτο· ὅτι τὸν σάλικον· και τὸν κριτήν, και τὸν
 φυσάπτην, και κώνσταν, και λιναρόπολλον· και νι-
 κηφόρον Φωκῆν· οἶδαμιν και γινώσκωμιν. ὁ κώνστας
 υιοθέτος δουλευτῆς ὡν κυροῦ γουλιέλμου υιοῦ τοῦ
 πατρὸς κυροῦ ἀσκητίνου, ἀπαίτει αὐτοὺς δόματα,
 και ἀγγαρίας και κανίσκια· ὡς οἰκίους υιλλάνους κυ-
 ροῦ γουλιέλμου υιοῦ· και ταῦτα μὲν οὕτως ἰβεβαίω-
 σαν. και ἕτεροι γέροντες ἠμαρτύρουν ὅ τε
 θεόδωρος δουλοσκέλος ἀπὸ τῆς χώρας σακκούλλου·
 και μανουήλ χρύσιος ἐκ τῆν ἁγίαν χριστιαν και
 παπὰ λέων κανάντζις· ἰπαύσαντες οὕτως. ὅτι τοὺς
 παῖδας υαμυάκου· τὸν τε παπὰ θεόδωρον και κόμη-
 ταν· και τὸν ἱερέα θεόδωρον και γρηγόριον γινώσκωμιν
 οἵτινες ὑπῆρχον οἰκιοι υιλλάνοι κυροῦ γουλιέλμου
 υιοῦ· και ὁ υιοθέτος ἀπαίτει αὐτοὺς δόματα και ἀγ-
 γαρίας και κανίσκια· ὄντος αὐτοῦ ἔξουσιαστοῦ κυ-
 ροῦ γουλιέλμου υιοῦ· και οὕτως ἠμόσαντες, ἀπελύ-
 θωσαν· σὺν τούτοις δὲ και ἕτεροι γέροντες ὁ τε νι-
 κόλαος καλάνδρος ἐκ τὸ υαροπόδον. και στέφανος γαλ-
 λιάρδος και ἰωάννης γαλλιάρδος· και γρηγόριος υα-
 ροπόδος· ἔμοσαν, ὅτι ὁ υιοθέτος ο δουλευτῆς κυροῦ
 γουλιέλμου υιοῦ ἀπαίτει τὸν υασιλιούπολλον και τὸν
 σπαθάριον δόματα και ἀγγαρίας ὡς οἰκίους υιλλά-
 νους τοῦ ἰρημίνου κυροῦ γουλιέλμου· και οὕτως ἠ-
 μαρτυρήθη παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἰρημίνων περὶ τῶν
 υιλλάνων. διὰ δὲ τὸ καστανίτον ἠμαρτύρησαν και
 ἔδιεχώρησαν ἕτε γρηγόριος υαροπόδος, και σεργονῆς
 υιός ἀρχαδίου και ἰωάννης γαλλιάρδος ἐκ τῶν μισινί-
 δον, και στέφανος ἀδελφός αὐτοῦ ὁ γαλλιάρδος· και
 ἀρχάδιος σισινιάκος· και ἱερεὺς πέτρος ἱεραμνήμων· ὅτι
 ἡ τοῦ καστανίτου διαχώρησις, ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ
 συνόρου λυκοδόντος, και ἀποδίδει εἰς τοὺς φυτιυτῆς
 λίθους· κάκειθεν ἀνατρέχει εἰς τὴν βαθείαν προυα-
 τίνων και συντρέχει εἰς τὴν τριώδον ἐν ᾗ ἔστι τὸ
 προσκεφάλαιον τοῦ καστανίτου· ἐνθα ὑπάρχει σταυ-
 ρός· και συγκλείη κατὰ τοῦ δρόμου ὡς κατέρχεται
 ἄχρι τοῦ συνόρου λυκοδόντος· ἀπὸ δὲ τοῦ ἔρους ἠ-
 μαρτύρησαν ὅ τε οὔρσος σπαθαρόπολλος ἐκ τῆν ἁγίαν
 χριστιαν και γρηγόριος μαγιδίτης· και νικόλαος τοῦ
 παραπέτρου· ὅτι τὸ ἔρος ὑπάρχει ἀπὸ τῶν εἰκοτό-
 πων ὑσέρνου· και καταναίνει ὁ δρόμος ὅ ἀπέρχεται
 εἰς τὴν μάγιδαν· και ἀποδίδει εἰς τὴν λίμνην και εἰς
 τὸν μιλικοκκόν· κάκειθεν ὡς ἀναναίνει ὁ μέγας δρόμος

et Constam, et Linaropollum, et Nicephorum Pho-
 cam, nobisque compertum est Constam Botherum
 famulum domini Gulielmi Brui patris domini Ascet-
 tini postulasse a praedictis tanquam villanis domini
 Gulielmi Brui domata, et angarias, et dona; et haec
 ita confirmarunt. Tum alii seniores testati
 sunt Theodorus Duloscelus de pago Sacculi, et Em-
 manuel Chrysicus de Sancta Christina, et presbyter
 Leo Canantzis, iureiurando ita asserentes: Nos co-
 gnoscimus filios Bambaci, presbyterum Theodorum,
 et Comitem, et presbyterum Theodorum, et Grego-
 rium, fuisse villanos proprios domini Gulielmi Brui,
 et Botherum requisivisse ab ipsis domata, et anga-
 rias, et dona, cum esset minister domini Gulielmi
 Brui. Et quum in haec iurassent, abierunt. Cum his
 et alii seniores, id est, Nicolaus Calandrus de Ba-
 ropodo, et Stephanus Galliardus, et Ioannes Galliar-
 dus, et Gregorius Baropodus iurati affirmarunt Bo-
 therum ministrum domini Gulielmi Brui exegisse
 domata et angarias a Basiliopollo et Spathario tan-
 quam propriis villanis praedicti domini Gulielmi. Et
 hoc testimonium antedicti seniores de villanis exhi-
 buerunt. Quoad vero castanetum, Gregorius Baropo-
 dus, et Sergonas filius Arcadii, et Ioannes Galliar-
 dus de Mesinido, et Stephanus frater eius Galliar-
 dus, et Arcadius Sisinniacus, et presbyter Petrus Hie-
 romnemon testati sunt, et fines ita descripserunt:
 Confinium castaneti incipit a finibus Lycodontis, et
 pervenit ad lapides phyteutas, et inde vadit ad val-
 lem Probatinorum, et ad trivium, ubi castaneti
 caput et crux extat, et clauditur ad viam, ut de-
 scendit usque ad fines Lycodontis. Quoad vero ne-
 mus, Ursus Spatharopollus de Sancta Christina, et
 Gregorius de Maida, et Nicolaus de Parapetro ita
 testati sunt: Nemus incipit e domibus Osberui, et
 descendit via quae ducit ad Maidam, et pervenit
 ad paludem et Melicoecum, et inde uti ascendit
 maior via usque ad bivium, et vadit ad Lithoco-
 pum et ad rivum, et descendit iterum rivus usque

ἄχρι εἰς τὸν δίστρατον καὶ ἀπάγει εἰς τὸν λιθόκοπον καὶ εἰς τὸν βύακα καὶ καταναίνει πάλιν ὁ βύαξ ἕως τοῦ ἀργαύστου· κἀκεῖθεν ἀναναίνει εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῶν οἰκοτόπων Φυσάπτου καὶ συγκλείη ταῦτα δὲ πάντα ἐποιόσαντες οἱ δηλωθέντες μάρτυρες ὡς εἴρηται, διὰ τοὺς υελλάνους καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ τε ὄρους καὶ καστανίτου, ἅτινα διαφέρουσι τούτου τοῦ εἰρημένου Φίου τοῦ πατρὸς κυροῦ ἀσκητίνου· καὶ οὕτω διατελειοθεῖναι συνείδον οἱ συνεδριάζοντες ἄρχοντες καὶ ἐγὼ, διὰ τε τὴν μερικὴν ὁμολογίαν τοῦ μέρους τῆς εἰρημένης κυρᾶς ὀδιέριας, καὶ τὰς τῶν δηλωθέντων ἀνθρώπων μαρτυρίας, ὅτι ἐβεβαίωτο, ἡ τοῦ κυροῦ ἀσκητίνου ζήτησις καὶ ἰνεδυναμοῦτο στερρότερον ἢ τοῦ δικαίωματος αὐτοῦ περίληψις καθὼς ἀληθὲς ἐπεδείκνυεν ἡ μερικὴ ὁμολογία καὶ αἱ μαρτυρίαι· ἰφορέσαμεν τὸν κυρὸν ἀσκητίνον τὸ εἰρημεῖον γονεῶν αὐτοῦ Φίον τῶν τοιούτων, κατὰ τὴν τιμὴν τῆς βηγγικῆς γραφῆς. . . . ἡ δὲ βηγγικὴ γραφὴ ἐπεδόθη πρὸς τὸν κυρὸν ἀσκητίνον εἰς μαρτυρίας ἐπίδειξιν· ὅθεν καὶ τὸ παρὸν αὐτῷ ἐξετέθη, καὶ ἐπέδοθη δικαίωμα· μηδὲ μαίω ἰνδικτιῶν ς· καὶ πρὸς υεβαίαν πίστωσιν τῇ ἡμετέρᾳ χειρὶ ὑπογραφὴν ἐκτερώθη ἐν τῷ ςΧΙϛ' ἔτει.

† γουλιέλμος υἱὸς νικόλαου ἱερακὸς ὑπεγραψα.
 † ὁ τοῦ βηγγίου ἰωάννης καὶ μέγας κριτῆς καλαβρίας.

† ὁ κατὰ τὸν καιρὸν νοτάριος τοῦ εἰρημένου ἀρχοντος καὶ μεγάλου κριτοῦ καλαυρίας κυροῦ ἰωάννου τοῦ βηγγίου κελύσει αὐτῷ τὸ παρὸν ὕφος ἔγραψα καὶ ἐπέγραψα μαρτυρῶν· νικόλαος τοῦ δανιὴλ †

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani— n.º 87.)

ad Argustum, hinc ascendit ad partem superiorem domorum Physapti, et clauditur. Cum autem in haec iurassent memorati testes, uti dictum, quoad villanos et fines nemoris et castaneti, quae pertinent ad memoratum feudum patris domini Ascettini, ita rem definiri placuit proceribus mecum adsidentibus, et mihi, tum ex peculiari declaratione dictae dominae Hodiernae, tum ex antedictorum hominum testimonio, quia confirmabatur petitio domini Ascettini, et validius roborabantur quae in eodem documento occurrebant, quoniam rei veritatem ostendebant non solum peculiaris declaratio, verum et testationes. Hoc modo tradidimus domino Ascettino dicti paterni ipsius feudi possessionem, iuxta auctoritatem regiae chartulae.

Regia vero chartula tradita est domino Ascettino ut rei testibus comprobatae documentum. Quare praesens conditum est et traditum ipsi iudicatum, mense maio, indictione VI; et ad certam fidem nostra manu subscriptum et roboratum est, anno 6696.

† Gulielmus filius Nicolai Hieracensis subscripsi.
 † Ioannes de Rhegio magnus Iudex Calabriae.

† Ego pro tempore notarius dicti proceris et magni Iudicis Calabriae domini Ioannis de Rhegio, ex mandato ipsius praesens instrumentum scripsi et subscripsi testis Nicolaus filius Danielis. †

CCXXVI.

1189 — Mense Aprili — Indict. VII.

Ioannes filius presbyteri Hugonis, alique vendunt numismatis aureis duobus monasterio S. Phantini praedium situm in agro Circlarii.

† σιγγον χειρὸς παρ ἐμου ἰωαννου υἱὸς του πρεσβυτερου ἀβρου. †

† σιγγον χειρὸς παρ ἐμου ἰωαννου ἱερεος του ἀρσιττου. †

† σιγγον χειρὸς ρογερῖου υἱὸς του ἀπιχαμένου νοταριου νικόλαου ὁ μέγας. †

† Signum manus meae Ioannis filii presbyteri Hugonis.

† Signum manus meae Ioannis presbyteri de Ursetto.

† Signum manus Rogerii filii quondam notarii Nicolai Magni.

† σιγον χειρός οὔρσου υἱός τοῦ ἀπιχομένου νικολάου τοῦ πρεσβυτέρου οὔβου. †

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. οἱ μῆτις οἱ προγεγραμμένοι ὅτε ἰωαννης τοῦ πρεσβυτέρου οὔβου, καὶ ὁ πρεσβύτερος ἰωαννης υἱὸς τοῦ ἀπιχομένου λέοντος τοῦ οὔρσέττου καὶ ρογέριος τοῦ νοταρίου νικολάου. καὶ οὔρσος τοῦ νικολάου, τοῦ πρεσβυτέρου οὔβου, οἱ τα σιγνα τοῦ τίμιου καὶ ζωόποιου σταυροῦ. οἱ μῆτις δὲ ἰωαννης τοῦ πρεσβυτέρου οὔβου, καὶ ἐγὼ ὁ πρεσβύτερος ἰωαννης οἰκείαις ἡμῶν χερσίν συν τη πατρίᾳ ἐπὶ ὀνόματι ἡμῶν ποιήσαντες. οἱ μῆτις δὲ ρογέριος καὶ οὔρσος γραφεν διὰ χειρός τοῦ νοταρίου. τῆν παρούσαν ἐγγράφον τελειαν καὶ καθάραν διάπρασιν. τοιῶνδε καὶ ποιούμεν ἐκουσία ἡμῶν γνώμη καὶ ἀνδρετέως βουλήσει· ἐκτός βίας ἀνάγκης. καὶ παντός ἀπογορευμένου τρωῦ. εἰς σὲ τὸν εὐλαβέστατον πρῶσδωτα τοῦ σενασιμίου ναοῦ τοῦ οἰοῦ πατρὸς ἡμῶν Φαντινοῦ κυρ γουλλιελμον δι ἧς ἐν αλυθια καὶ εὐθύτητι. ἐμολογοῦμεν ἀπειντέυθεν ἡδὲ πιπράσασθαι καὶ ἀποτάξασθαι σοι κατὰ τελειαν νομῆν καὶ δεσποτείαν δικαίου χωραφίον ποτηστοική εἰς τὴν διακράτησιν τῆς χωρας κηρκλαρίου εἰς τὴν ὑποδεσιν τοῦ κόλφου. ὅπερ ἀπέρχεται πρὸς ἐμὲ ἰωαννην τοῦ πρεσβυτέρου οὔβου. πατρικὴ κληρονομία· ἐμὲ δὲ πρεσβύτερον ἰωαννην· πατρίᾳς μου κληρονομίας. ἐμὲ δὲ ρογέριον καὶ οὔρσος. πατρίᾳς ἡμῶν κληρονομίας. συνὀρίζεται δὲ οὕτως. κατὰ μὲν ἀνατολάς. τὸ χωραφίον πέρα τοῦ κοιρτζιτζελλου καὶ τῆν ὄχθαν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ δὲ δυσμοῦ. τὸ χωραφίον τῆς προγραφεισῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Φαντινοῦ. ἀπὸ δὲ ἀρκτροῦ. τὸ χωραφίον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας. μεσημβρινὸν μέρος. ἡ ὁδὸς. καὶ κλείει. τουτο τετραμερως περιόρισθεν χωραφίον σὺν το εἰσώδιω καὶ ἐξόδω αὐτοῦ πεπράκαμιν σοι. εἰς τιμὴν τῆν ἀναμεταξὺ συνφωνηθήσαν καὶ ἀρεσθείσαν εἰς χριστοῦ νομισματὰ δύο. οἱ παραλαβειν ἀπὸ τῆς σᾶς χείρας, εἰς τῆς ἡμετέρας· καὶ εἰδὺς ἐποιήσαμεν σοι τὸ παρὸν τῆς διαπρασεως ἐγγράφον· ἵνα ἔχεις αὐτὸν εἰς ἐξουσίαν. ἀπὸ του νῦν καὶ εἰς τοῦς αἰώνας. καὶ διδώμεθα σοὶ ἀδιαν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου σὺ, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔλθειν μετὰ σε ἐν τῆ προγραφεισῆ μοιῆ· τοῦ πούλειν. χαρίζειν ἀνταλλάττειν. καὶ πάντα ποιεῖν. εἰς αὐτο καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνδεντως καὶ κυρίως· ὅσα οἱ θεοὶ καὶ θειώτατοι νόμοι παρακελεύουσι. μὴ παρὰ τινος κολυμεινος μήτε παρ ἡμῶν αὐτῶν, μὴ τῆς τῶν ἡμετε-

† Signum manus Ursi filii quondam Nicolai filii presbyteri Hugonis.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Ioannes filius presbyteri Hugonis, et presbyter Ioannes filius quondam Leonis Ursetti, et Rogerius filius notarii Nicolai, et Ursus filius Nicolai filii presbyteri Hugonis, qui signa venerandae et vivificae crucis exaravimus; nos autem Ioannes filius presbyteri Hugonis, et ego Ioannes presbyter propria nostra manu etiam paterna nostra cognomenta scripsimus, Rogerius vero, et Ursus manu notarii, de propria nostra sententia et libera voluntate, nulla vi, necessitate, aut aliquo vetito modo compulsi, condimus et facimus tibi domino Gulielmo piissimo praefecto venerabilis ecclesiae S. Patris nostri Phantini hoc absolutae et purae venditionis instrumentum, quo in veritate et iustitia declaramus a praesenti hora iam vendidisse et perfecto iure domini tibi renunciassse praedium irriguum, situm in pertinentiis civitatis Circlarii ubi dicitur Colphus, quod de paterna hereditate mihi presbytero Ioanni filio presbyteri Hugonis, ac nobis Rogerio et Urso etiam de paterna nostra hereditate obvenit. His autem finibus comprehenditur: ad orientem praedio sito trans Curtitzellum, et ripa fluvii; ad occidentem fundo suprascriptae ecclesiae S. Phantini; ad septentrionem praedio eiusdem ecclesiae; ad meridiem via publica, ubi clauditur. Hoc praedium his quatuor finibus conclusum, simul cum ingressu et egressu vendidimus tibi pretio inter nos convento et approbato solidorum aureorum duorum, quo de tuis in nostras manus recepto, statim fecimus tibi praesens venditionis instrumentum, ut ipsum habeas in tua potestate a praesenti tempore in futura secula: et concedimus tibi, et iis qui post te venturi sunt in suprascripto monasterio facultatem ipsum vendendi, donandi, permutandi, et in eo ac de eo faciendi iure pleni et perfecti domini omnia quae sacrae divinaeque leges praescribunt, absque ullo omnino impedimento, nec pro parte nostra, neque ullius ex

ρων κληρονομιῶν· μὴ ἑτεροῦ ξένου προσώπου· ἐὰν δὲ Φανῆ, τίς ποτε κερῶν εἰ χρωῶν· καὶ ζήτησιν κοίτησιν, εἰ ἀγωγῆν ὀφίλει ποιῆν σοὶ κατὰ σοῦ· ἢ πρὸς τοὺς μέλλωντας, εἰσεῖν ἐν τῇ ρηθρησῇ μονῆ· εἰσεσθῆναι ἡμᾶς καὶ διέκδικάν σε αὐτὸ ἀπο παντός ἐναντιομένου· καὶ σὲ ἀξίμιον καὶ ἀνεῖδχλητον διαφυλάττειν· εἰ δε τωτο αὐ ποιῆσωμεν. ἃ διάστροφῆν τια χρυσῶμεθα· σχῆ το ἀναθεμα· παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. καὶ εἰς πλεον ἐσῶμεθα εἰς τὸ δημοσιον νομισματα λς'. καὶ πρὸς σὲ τὸ τοῖμημα εἰς τῶ διπλου. τοῦτο δὲ πληρῶς διαμεινέτω· ἢ τοιαύτη τελευτία καὶ καθαρά διαπρασις στέραιά βαίβαρια καὶ ἀπαρασαλιωτος εἰς τοὺς αἰῶνας. γραφῆν χειρὶ λέοντος νοταρίου ὁ ἀπο τῆς πόλεως καλοβραχου δι ἐπιτροπῆς νίκολου διακονου καὶ ταβουλαριου ἀστεις κήρικλαριου μητι ἀπριλιω ἰνδικτιωνι ζ'. τοῦ ἔτους σϷλζ'. παρούσια, ἀξιωπίστων μαρτυρων.

† γερβάσιος χαβήτης καὶ κατὰ τῆν ἡμέραν στρατηγός μαρτυρ υπέγραφα δια του σταυρου.

† ἀλέξανδρος βονάτζου μαρτυρ υπέγραφα δια τοῦ σταυρου.

† Ego Nicolaus filius Rogerii testis interfui.

† σαμφρέδος κριτής κηρικλαρίου μαρτυρ υπεγραφα δια τοῦ σταυρου.

† ὁ νοταριος ἰορδανης καὶ κριτης κατὰ τῆν ἡμεραν μαρτυρ υπεγραφα οἰκεια χηρι.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 82.)

nostris heredibus, aut alterius extraneae personae. Si quis vero aliquando apparuerit litem, controversiam, aut molestiam illaturus tibi, aut futuris praefectis memorati monasterii, teneamur antestare, et tui defensionem suscipere ab omni contraria persona, teque immunem ab omni damno et molestia praestare. Quod si id non fecerimus, aut nos facti poenituerit, maledicti simus a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et insuper poenae nomine solvere teneamur publico Fisco solidos sex et triginta, et tibi duplum pretii; et nihilominus ratum, firmum et immutabile in secula permaneat huiusmodi purae et absolutae venditionis instrumentum, scriptum manu Leonis notarii civitatis Colubrarum de mandato Nicolai diaconi et tabularii civitatis Circlarii, mense aprili, indictione VII, anno 6697, praesentibus fide dignis testibus.

† Gervasius Chabites pro tempore Strategus testis per crucem subscripsi.

† Alexander Bonatzus testis per crucem subscripsi.

† Samfredus Iudex Circlarii testis per crucem subscripsi.

† Notarius Iordanes Iudex pro tempore propria manu testis subscripsi.

CCXXVII.

1190 — Indict. (VIII).

Andreas Tucharus eiusque filii sibi consociant presbyterum Gregorium Zeminitum et ipsius fratrem ac heredes ad excolendum praedium acceptum a monasterio S. Phantini.

† σίγνον χειρὸς ἀνδρῶν υἱοῦ βασιλείου τουχαρου
 † σίγνον χειρὸς κωνσταντίνου υἱὸς αὐτοῦ· † σίγνον χειρὸς ἰωάννου υἱὸς αὐτοῦ· † σίγνον χειρὸς λεοντος υἱὸς αὐτοῦ. Ἐπιδῆπερ ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω προγραφέντες οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμῶν καὶ ζωόποιων σταυρῶν οἰκείας χειρῶν καθυπογράψαντες· ἐν τῶδε τῶ ὕψει ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως δίχα πάσης βίας τε καὶ ἀνάγκης καὶ παντός ἀπηγωρευμένου τρόπου δειλῶν ὅτι φεισῶμεθα ἡμῖς οἱ ἀνωτέρω προγραφέντες ὡς ὅτι ἐποιή-

† Signum manus Andreae filii Basillii Tuhari.
 † Signum manus Constantini filii ipsius. † Signum manus Ioannis filii ipsius. † Signum manus Leonis filii ipsius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificantis crucis propriis manibus exaravimus in hoc instrumento, sponte et immutabiliter, sine quavis vi et necessitate vetitaeque ratione, declaramus praesentem condere securitatis chartulam tibi presbytero Gregorio filio cognominati Zeminiti, tuisque here-

σάμειν τὸ παρὸν ἐγγράφον ἀσφαλίστικόν πρὸς σὲ τὸν πρεσβύτερον γρηγόριον τοῦ ἐπιλεγόμενου ζεμίντου καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρονομοὺς καὶ διαδοχοὺς. ὡς ἔστι ἀνάλαβαι ἀπο τῶν χοραφίων τῶν διακρατιμάτων τοῦ ἁγίου Φαντίνου ἐκ προσταξέως τοῦ ἐνδωξωτάτου κατπελλανου τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθεντοῦ ριγῶς, κυροῦ ρανάλδου ὅς καὶ τῷ ἐγγράφῳ μοι ἐποίησε ὑπαρχεῖ δε ὁ περιορισμὸς τοῦ τριούτου χοραφίου ἀπο μὲν ανατωλας σύτορον τοῦ καστρου Φαγαῦ ἀπὸ δὲ δυσσιως εἰσὶν τὰ κέντρα τὰ ἄπερ ἐκέντρήσαν οἱ μοναχοὶ τοῦ ἁγίου νικοδήμου· ἐκ δὲ νωτου ὁ ποταμὸς· ἀπο δὲ ἀρκτροῦ ὁ ἄρμος· καὶ συνκλήει. ἵνα κεντράμειν τοὺς ἀγριελλαιούς καὶ τῆ δὴ ἕτερον ὁ τόπος ἐλάχεν καὶ ἀππίδας· καὶ ὑπερ τοῦτων ἔδυσάμειν σε ἀδελφούς καὶ κληρονομοὺς σου εἰς τὸ μέρος μου. ἵνα μου βοηθήσεται εἰς τα κέντρα καὶ ἄπειαι τὸν τόπον καὶ εἰς ἐνφάναι ποιησαι καὶ μετὰ τῆν μύρισιν ὁ κυριτωπος τὸν τόπον . . . ἵνα μυράσωμειν τῷ μέρος χωραφίου καὶ ἡμεροδένδρων ἐν ἰσωτητι· ἀπόστρεψειν μοὶ εἰς τὴν ἐξοδον τοῦ τῶπου τάρια τέσσαρα. καὶ τούτω ἐποίησαμειν ἐνωπιον ἀξιολογῶν καὶ ἀξιοπιστῶν μαρτυρῶν.

† δανηήλ ποτιριτῆς τα ἀνωτέρω μαρτυρω. † γεώργιος. . . . υἱὸς γρηγορίου μανδிலου μαρτυρ. † ιωάννης υἱὸς γρηγορίου μανδிலου μαρτυρ. † ἀνδρέας πασταπας μαρτυρ. † νικολαος πασταπας μαρτυρ. † ἀνδρέας υἱὸς ἀντωνίου μαρτυρ. † ιωάννης νοταριος ο τοῦ κληριμούντου τὰ ἀνωτέρω μαρτυρω.

† ἐγγραφῆ τὸ παρὸν ἐγγράφον ἔτους 5847.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 88.)

dibus et successoribus, quoniam accepimus unum ex praediis in pertinentiis sancti Phantini, de mandato domini Ranaldi gloriosissimi capellani sancti domini nostri Regis, qui Ranaldus instrumentum mihi fecit. Est vero huiusmodi praedium ita circumscriptum: ab oriente (*exstat*) confinium castri Fagi; ab occidente arbores, quas monachi sancti Nicodemi inseverunt; a meridie flumen; a septentrione Armus, et clauditur. (*Hoc vero pacto habuimus*), ut insereremus oleas sylvestres, et quascumque alias arbores praedium continet, nec non pyros. Propterea te, fratrem et heredes tuos nobis adiunximus, qui nobis opitulemini in praedictis arboribus inserendis, et in fundo expoliendo ac detergendo. Post partitionem vero initam cum praedii domino, partem (*quae nobis obtigit*) praedii et arborum fructiferarum aequaliter dividemus, et pro expensis solvetis mihi quatuor tarenos. Id autem fecimus coram egregiis et fide dignis testibus.

† Daniel Topoterites quae supra testor. † Georgius. . . . filius Gregorii Mandili testis. † Ioannes filius Gregorii Mandili testis. † Andreas Pastapa testis. † Nicolaus Pastapa testis. † Andreas filius Antonii testis. † Ioannes notarius Clarimontis filius quae supra testor.

† Scriptum est praesens instrumentum anno 6698.

CCXXVIII.

1191 — Indict. IX — Colubrarii.

Ioannes de Asberno vendit ducatis octo et viginti ecclesiae S. Nicolai de Paratico portionem vineae positae in agro Colubrarii.

† σιγνον χειρος ἰωάννου τοῦ ασβέρνου οικείτωρ χωῶρας καλοβράρου.

καγῶ ο προγεγραμμένος ἰωάννης· ο τὸ σίγνον τοῦ τιμείου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐν τῇ παρουσαν χαρτῆν ποίξας οικια μου βουλη καὶ κάλῃ προερεσει. ἐν τῇ τηαυτη χαρτῇ φαινιωμαὶ καγῶ πούλωντα πρὸς τὴν ἐκκλησιαν τοῦ ἁγίου νικολαου τῆς παράτικῆς· ἐν πιτζην ἀρρεμαμπελον. ἀτινα ἔχω εἰς τὴν διακρατη-

† Signum manus Ioannis de Asberno habitatoris civitatis Colubrarii.

Ego suprascriptus Ioannes, qui signum venerandae et vivificae crucis in praesenti instrumento exaravi, de propria mea sententia et bona voluntate hac chartula declaro vendere ecclesiae S. Nicolai de Paratico unam portionem vineae incultae, quam possideo in pertinentiis Colubrarii ubi dicitur flu-

σιν τοῦ καλοβράρου εἰς τοπον λεγόμενον του πωτα-
μοῦ σίγνου· διὰ τιμῆς δουκατων ἡκωσι ὄκτω· και
συνωρίζεται δε τὴν αὐτὴν ἀρραμαμπελον οὗτος· ἀνά-
τολάς μὲν τὸ μύλον· τῆς προγεγραμμένης ἐκκλησίας
του ἀγίου νικολαου· δυσμὰς δε παλιν· τὴν ἀμπελον
του πρεσβυτερου κοστα· υἱος του λεοντος σιμίω· βορε
δε τὴν ἀμπελον τῆς ἐκκλησίας μεσυμυριας δε τὴν
οδὸν ἀτῖνα ἀναβέννι ἀπο τοῦ πωταμου· καὶ υπάγει·
διαπλησιον τοῦ πουληθέντος ἀρράμαμπελου· καὶ συν-
κλῆ τετραμερὸς σὺν εισόδῳ τε καὶ ἐξόδῳ αὐτου· καὶ
καθὼς περιέχει τὴν κλουσαν μου ὡθεν λαβὴν καγῶ
ο προγραφὴν ἰωαννης τὴν προγραφῆσαν τιμην παρα
τοῦ ηγουμένου ηφου· ἐποίησα προς τὴν ἐκκλησιαν τὴν
παρούσαν ταυτὴν ἐγγραφον· τέλειαν και πληριστα-
την· του ἔχει και κρατεῖν τὴν ἐκκλησιαν παντοτε
εἰς αἰὼνα αἰώνων πουλεῖν χαρίζην και ποιῆν τὴν αὐ-
τοῦ θέλησιν· ὅς τὴν ἐξουσιαν και τὴν κυριαν· παρ ε-
μου εἰδῆφως· μη κολουωμενος παρα τινος ἐὰν δε πωτὶ
καίρῳ εἰ χρονῳ φανῆ τις ζητησιν· εἰ ἀγωγὴν κατα
τὴν ἐκκλησιαν ποιῆν· εἰσταμαῖ ἐγῶ του διεκδικᾶν
αὐτο εἰς παντός προσώπου· και ἀξιωματον ποιῆσαι·
εἰ δε προς ἀνατρωπὴν ποιήσωμαι· ὁμολογῶ καγῶ του
ζημιουσαῖ ἐγῶ τε και ο ζητων αὐτὸ εἰ το φίσκω
ριγῶτα λς· ἢ οὕτως· μείνω ἀπαρασάλευτον πα-
ρουσια ἰερώνων ἀξιωπίστων μαρτυρων· γραφὴν δια
χειρος πρεσβυτερου γουλιελμου· ετους ςχλθ· ἰνδι-
κτιωνος θ·

† ο τοῦ καλοβράρου κριτῆς ἰωσφρεδος μαρτυρ
υπεγραφα διὰ του σταυρου.

† ο του καλοβράρου και αὐτος κριτῆς ἰν μαιστωρ
ἰωαννης χαλκεῦς μαρτυρ υπεγραφα ὁμοίως.

† ο κυρ γουαλτεριος υἱος του κυρ ρογερίου μαρ-
τυρ υπεγραφα δια τοῦ σταυρου ὁμοίως.

† ο κατα τὴν ἡμεραν στρατηγὸς καλοβράρου ρο-
γεριος μανδατωρ μαρτυρ υπεγραφα δια του σταυρου.

† ο κυρ γουιδος καβαλλέρης μαρτυρ υπεγραφα.

† ο κυρ ἀλεξάνδρος υἱος του κυρ γουλιελμου κουρ-
σάρης μαρτυρ υπεγραφα.

† ego robertus de pulemo testis sum.

† πρεσβυτερος λειων του κυρ σεργίου μαρτυρ υπε-
γραφα δια του σταυρου.

† πρεσβυτερος πωλιωμαῖος υἱος του πρεσβυτερου
λεοντος μαρτυρ υπεγραφα ὁμοίως.

† ο πρεσβυτερος βαρισάιος μαρτυρ υπεγραφα δια
του σταυρου.

men Signi, pretio ducatorum octo et viginti. Sunt
autem fines eiusdem vineae incultae: ad orientem
molendinum suprascriptae ecclesiae S. Nicolai ;
ad occidentem vinea presbyteri Constae filii Leonis
Simii; ad septentrionem vinea ecclesiae ; ad meri-
diem via , quae ascendit a flumine et vadit iuxta
vineam quam vendidi, et clauditur his quatuor fi-
nibus , cum ingressu et egressu , et sicut compre-
hendit clausuram meam. Quum igitur ego suprascri-
ptus Ioannes accepissem antedictum pretium ab he-
gumeno Nipho , feci ecclesiae praesens venditionis
plenaе atque perfectae instrumentum , ut ecclesia
semper et in secula seculorum habeat et possideat
ipsam (vineam) cum facultate vendendi, donandi, et
faciendi quidquid voluerit , utpote quae dominium et
potestatem a me accepit , absque ullo impedimento.
Si quis vero aliquo tempore apparuerit volens litem
aut quaestionem ecclesiae inferre , debeam obsta-
re , eamque defendere a qualibet persona et ab
omni damno immunem praestare. Si autem contra-
rium fecerim, poenae nomine solvere tenear Fisco
tam ego, quam ille qui litem moverit, regales sex
et triginta ; et nihilominus ratum maneat praesens
instrumentum factum coram fide dignis testibus, qui
interfuerunt, et scriptum manu presbyteri Gulielmi
anno 6699, indictione IX.

† Goffredus Colubrarii iudex testis per crucem
subscripsi.

† Magister Ioannes Ferrarius et ipse Colubrarii
iudex testis similiter subscripsi.

† Dominus Gualterius filius domini Rogerii testis
item per crucem subscripsi.

† Rogerius Mandator pro tempore Colubrarii
Strategus testis per crucem subscripsi.

† Dominus Guido Caballarius testis subscripsi.

† Dominus Alexander filius domini Gulielmi Cur-
saris testis subscripsi.

† Presbyter Leo filius domini Sergii testis per
crucem subscripsi.

† Presbyter Ptolomaeus filius presbyteri Leonis
testis similiter subscripsi.

† Presbyter Barisauus testis subscripsi per cru-
cem.

† ὁ κυρ γραδαλάνης υἱος του κυρ αλεξάνδρου του
μοῦδου μαρτυρ υπέργραψα.

† ego filippus filius tholomei testis sum.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 83.)

† Dominus Gradalaues filius domini Alexandri de
Mondo testis subscripsi.

CCXXIX.

1192 — Mense Ianuario — Indict. X.

Testamentum Gervasii filii defuncti Ioannis Chabitae.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρὸς. καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
αγίου πνευματος. καγὼ γεβράσιος γυνσίος υἱὸς τοῦ
ἀποικωμένου ιωαννου τοῦ ἐπιλεγωμένου χαβήτου ἐν
νόσω βαρυτατη περιπεσῶν καὶ τὴν ἀθρόαν τομήν
τοῦ θανατου πτωόμενος ἕως ἔτου κύριος τοῦ ἰδίου
μου λογημοῦ καθήσταμαι καὶ τὸν νεῦν καὶ τὰς φραι-
νας ἐρρωμένας καὶ σώας ἔχω. θέλω καὶ βούλομαι
ὅπως μετα τὴν ἐμὴν ἀπόβίωσιν γενοσθω οὕτως. ἐν
πρώτοις οὖν ἐπιτρέπω ὅπως δωδήτω ὑπερ ψυχῆς
μου σωτηρίας νομισματα δώδεκα. ὁμοίως καὶ ὑπερ
ψυχῆς σωτηρίας τῆς μακκριωτατης μητρως μου
ρηγίνας εἰς τον παιπεπτον ναον του σοτηριου πατρος
ἡμῶν Φαντινου τὴν μεγαλην ἀγαιλαδαν. ὡσαυτως καὶ
τῆ ἐμῇ ἀνεψία κωνσταντζα ἀγαιλάδαν μιαν. καὶ χοι-
ριδιον μιαν καὶ πρόβατα καὶ ἀιγηδία κίνα δέκα.
περὶ δὲ τῶν ετέρων πρωβάτων. χοιρηδίων. βοιδίων.
καὶ ἀιγηδίων, σὺν τω ὀνικόν. ἔστωσαν τῆς ἐμῆς γυ-
νῆς μαριας. καὶ τῶν τριων παιδων μου τῶν ἀρράκι-
νων. λεγῶ δη. ιωαννου, καὶ οδοῦ, καὶ γουλιελμου.
ὁμοίως καὶ τὸν οἶκον ἐν ᾧ κατοικῶ σὺν των ξυλοβα-
διων καὶ ὁ οἶκος κενός ἔστω τῆς γυνῆς μου μαριας,
καὶ τριων παιδων μου τῶν ἀρράκινων. περὶ δὲ τῶν
δωδεκάτων νομισμάτων. ἐξ ὧν ἔκρινα ὑπερ ψυχῆς
μου σωτηρίας ἐπιτρέπω οὕτως. ἵνα δωδήτω ἐξ αυ-
των. εἰς τον ναον τοῦ σοτηριου πατρος ἡμῶν Φαν-
τινου. ἐν ᾧ μελλει κοιδεσθαι τὸν ἀμαρτολον μου σῶμα
νέμισμα ενος. ὁμοίως καὶ εἰς τὴν μεγαλην ἐκκλησιαν
τῆς ἐπισκοπης κίνα διναρια δώδεκα. ὁμοίως τῶ πνευ-
ματικῶ μου πατρὶ ἱεραμονάζωντι ἀναστασιω διναρια
ιβ'. καὶ ταῖς καλογραιαῖς τῆς μονῆς τοῦ σοτηρίου πα-
τρος ἡμῶν νικολάου τῆς νουδας, διναρια. ιβ'. καὶ τῆ
σουριανη ἢ ἀνεψία τῆς καλογραιαῖς μάρθας διναρια
ἐκτῶ. ὡσαύτως καὶ τῶ ἱεραμονάζωντι τῆς μονῆς τῆς

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Ego Gervasius legitimus filius defuncti Ioannis cogno-
mento Chabitae, cum in gravissimum morbum inci-
derim, et timeam ne mors acuto suo gladio in me
ingruat, dum mentis meae compos sum, animumque
validum ac sanum habeo, volo et mando, ut post
meum obitum fiant quae sequuntur. In primis dispono
ut pro animae meae salute dentur numismata duode-
cim. Item et pro salute animae beatissimae memoriae
matris meae Reginae (*detur*) venerabili templo serva-
toris patris nostri Phantini maior vacca. Item et con-
sobrinae meae Constantiae vacca una et sricula una,
et oves et capellae recens natae decem; reliquae
vero oves, porcelli, vituli et capellae cum asino
sint uxoris meae Mariae et trium filiorum meorum,
videlicet Ioannis, et Odonis, et Gulielmi. Item et
domus quam incolo cum ligneo pavimento, ac do-
mus nova sint uxoris meae Mariae et trium filiorum
meorum. De duodecim vero numismatis, quae animae
meae saluti destinavi, hoc modo dispono, ut detur
ex his templo servatoris patris nostri Phantini, in
quo corpus mei peccatoris sepeliendum erit, numisma
unum. Item et maiori ecclesiae episcopali denarii
duodecim recens cusi. Item spirituali patri meo
monacho Anastasio denarii duodecim. Et monia-
libus monasterii servatoris patris nostri Nicolai de
Nuda denarii duodecim. Et Surianae consobrinae
monialis Marthae denarii octo. Item et presbytero

ἀγίας Θεοτοκου τῶν ἀρμυν. δινάρια. δ'. καὶ ταῖς
καλογραιαῖς τῆς αὐτῆς ἀγίας μονῆς δινάρια. δ'. ὁ-
μοίως καὶ τοῦ κοπιωῶντος ἐν αὐτῇ
μονῇ δινάρια. δ'. καὶ εἰς τὴν μονὴν τῆς σαβοκίνας
δινάρια. δέκα. ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀρχιστρα-
τηγοῦ μιχαήλ. . . . καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ λέοντι ὁ
δικηνοῦτος ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ. δινάρια. δ'. καὶ εἰς τὸ
ξενοδοχεῖον τοῦ ἀγίου βητου. δινάρια. κ'. ὁμοίως καὶ
ταῖς καλογραιαῖς τοῦ ἀγίου Φαντίνου δινάρια ἰκωσι.
καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου ἰουλιανου. δινάρια. η'.
καὶ τῷ καππελλανῷ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας. δινάρια.
η'. καὶ τῇ Ἰδία μου τῇ πτωχομουδα. θυγατρι. .
. δινάρια. . . . καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ ἰωαννῇ
τοῦ μιλιωτου. δινάρια. ββ'. καὶ τῷ ἐξαδελφῷ μου
πρεσβυτέρῳ ἰωαννῇ χαβητη. δινάρια. ββ'. καὶ τῷ
πρωτοπάπῃ ἰωαννῇ δινάρια καὶ τοῖς ἱερευσι
γρίκοις τε καὶ λατινοῖς. τοὺς μελλοντας ἐπιτελεῖν
τὴν κοιδίαν μου. ἐξωδιαξέσθαι αὐτοῖς νομισματα β'
δύο. καὶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας Θεοτοκου του κοσμᾶ
δηνάρια. δ'. καὶ ταῖς καλογραιαῖς τῆς αὐτῆς μονῆς
δινάρια. δ'. περὶ δὲ τῶν ἐναπαμειωντων ρηθέντων
νομισματων. ἐξ. ἱερεας ἵνα ποι-
οῦνται. ἐξ αὐτῶν. λειτουργήσας. καὶ εὐχέσθαι ὑπὲρ
ψυχῆς μου σωτηρίας. καὶ τα νομισματά μου τοῖς
πτωχοῖς περὶ δὲ τῆς ὑπο-
στασιως κλοιρονομικῆς· ἐπαφίω τῇ ἀνεφία μου κων-
σταντζα. ἀμπελων. ρήξες διάκωσις ἐν τῷ ἀμπελιῷ
μου, ὑπὲρ ὑπαρχει ἐν τ ἀρχοι
ὁμοίως καὶ εἰς τὸ ἀμπελιον μου τῆς πουργουρας· ἐ-
παφίω αὐτῇ ἀμπελων ρήξες. ἑκατόν. καὶ οὕτως.
ἐὰν τελιούτῃ. ἢ ρηθῆσα κωνσταντζα ἀνευ κλοιρονο-
μοιας ἵνα δικιμενέτω ἢ ρηθῆσα ὑπόστατις. τοῖς ἑμοῖς
παιδῶν τῶν ἀρραίνων περὶ τῶν ἐτέρων ἀμπελιων
ἔγουν τὸ ἀμπελιον τὸ ἐρωμενον τοῦ κλησματος τοῦ
Φαρίνου. καὶ τὸ ἀμπελιον. ὑπὲρ ἔχω εἰς τὸ ματυ
πλησιον του ἀμπελιου τοῦ ἐξαδελφου μου πρεσβυτε-
ρου ἰωαννου χαβητου. καὶ τὸ ἀμπελιον ὅπερ ἔχω εἰς
τὸ γουαλλιάρδον πλησιον του ἀμπελιου. καὶ ἀποι-
χωμενω. οὐβου τοῦ σαλερινου. καὶ τὸ ἀμπελιον ὅπερ
ἔχω εἰς τὴν πουργουραν πλησιον τοῦ ἀμπελιου καὶ
ἀποιχωμενου νικολάου καβαλλαρίου. ταῦτα πάντα
ἐπαφίω τῇ γυνὴ μου μαρια. καὶ τοῖς τέκνοις μου τοῖς
ἀρραinois ἔχω δὲ καὶ χωραφια ὑποκάτω τοῦ ναου τοῦ
ἀρχιστρατηγοῦ μιχαήλ λαχοῖδια δύο πλησιον τῆς
διμοσις οδου τὸ μιν, εἰς ἔχω αὐτος πατριχῆς μου

monacho monasterii sanctae Dei Genitricis de Ar-
mis denarii quatuor. Et monialibus eiusdem sancti
monasterii denarii quatuor. Item et
qui eidem monasterio inservit denarii quatuor. Et
monasterio Sabocinae denarii decem. Item et tem-
plo Michaelis caelestis militiae principis.
Et presbytero Leoni eiusdem templi diacono denarii
quatuor. Et hospitio S. Viti denarii viginti. Item et
monialibus S. Phantini denarii viginti. Et templo
S. Iuliani denarii octo. Et capellano eiusdem eccle-
siae denarii octo. Et propinquae meae Ptochomundae
filiae denarii Et presbytero Ioanni
Milioti denarii duodecim. Et fratris mei filio presby-
tero Ioanni Chabitae denarii duodecim. Et protopapae
Ioanni denarii Et presbyteris graecis ac la-
tinis meas exsequias curaturis solvantur numismata
duo. Et templo sanctae Dei Genitricis de Cosma de-
narii quatuor. Et monialibus eiusdem monasterii de-
narii quatuor. De reliquis vero numismatis . . .
(lego) sacerdotibus ut missas ex his celebrent, et
orent pro animae meae salute, et numismata mea
pauperibus De bonis vero ad heredita-
tem pertinentibus relinquo consobrinae meae Con-
stantiae vites ducentas in vinea mea sita in . . .
. . . . Item et in vinea mea de Purpura relinquo
eidem vites centum; et si dicta Constantia sine
heredibus moriatur, spectent haec bona ad filios
meos mares. Reliquas autem vineas, videlicet vi-
neam quae dicitur de Clausura Farini, et vineam
quam habeo in Maty prope vineam nepotis mei pre-
sbyteri Ioannis Chabitae, et vineam quam habeo ad
Gualliardum prope vineam defuncti Hugonis de Sa-
lerno, et vineam quam habeo ad Purpuram prope
vineam demortui Nicolai Caballarii, has omnes in-
quam vineas relinquo uxori meae Mariae et meis fi-
liis maribus. Insuper possideo praedia duo in inferiori
parte templi S. Michaelis caelestis militiae ducis
apud viam publicam, quorum unum ex paterna
hereditate possideo, alterum situm sub Area in feu-

κλειρονομίας τὸ δὲ ἕτερον ὅπερ ὑπαρχει ὑποκάτω τοῦ ἀλωνίου. ἔχω αὐτὸς Φιον. ἀπο τοῦ αὐθεντοῦ. κυροῦ βαιμάριου. ἔχω δὲ ἕτερον χωράφιον εἰς τὸ χεῖμαρρον τοῦ τρεκτοπυλου· ὅπερ ἔχω αὐτὸς πατρικῆς κλειρονομίας· ὅπερ μυράζω αὐτὸς. μετὰ τοῦ ἑξαδέλφου πρεσβυτέρου ἰωαννου χαβητου. καὶ τοῦ μηχαηλ τοῦ κανδου. ἔχω δὲ ἕτερα χωράφια εἰς τὸ μαστηκῶ. πλησιον τὸν χωράφιον. τὸ μὲν ἐν λαχοῖ τῶν τοῦ βουρζωνουτου. τὸ δὲ ἕτερον. πλησιον τοῦ χωραφίου πρωτοπαπα ἰωαννου. ομοίως ἔχω χωράφια εἰς τὰ παλαιὰ θερμά. πλησιον. καὶ συνέγγεις τοῦ χωραφίου. ὅπερ ἔδωκε. ἐν τῷ αὐτῷ τωπω. ὁ ἐμοῦ πατηρ. τῷ ἰωαννῇ τοῦ Φιτεῦιν ἐν τῇ κολημβηθρα τοῦ βαπτισματος. μυράζω αὐτὰ μετὰ τοὺς ἑμοὺς ἰδίους. ἔχω δὲ ἕτερα χωράφια. εἰς τὸ πύρον τοῦ φραζα μοιράζω καὶ αὐτὰ μετὰ τοῦς ἑμοὺς ἰδίους. ὡσαύτως δὲ ἔχω. χωράφια. εἰς τὸν ἅγιον ἀρχιστράτηγον τοῦ λαυρετου. μυράζω καὶ αὐτὰ μετὰ τοὺς ἰδίους μου. ἔχω δὲ ἕτερα χωράφια. εἰς τὸν τοπον τῆς βιγγιάρρας. ὁμοίως ἔχω ἕτερα χωράφια εἰς τὸν ἀππειζουκλασον μυράζω καὶ αὐτὰ μετὰ τοὺς ἰδίους μου. ἔχω χωράφια εἰς τὸ τουβουλον τῆς πέτρας. πλησιον τοῦ χωραφίου ἰωαννου ἐπι ἀνατολικου μερους. καὶ τὸ χωράφιον τῶν τοῦ ἰωαννου βισπωμιτος. ταῦτα μὲν τῶν ρηθέντων ὑποστάσεων. ἔχω αὐτὸς πατρικῆς μου κλειρονομίας. καὶ μυράζω αὐτὰ. μετὰ τῶν ρηθέντων ἰδίων μου. τὸν τε. πρεσβυτερον. ἰωαννῇ χαβητη. ὁ ἐμὸς ἑξαδέλφος. καὶ λοιπους. ἔχω δὲ ἕτερα χωράφια ἐκ τῆς μητρικῆς μου κλειρονομίας. εἰς τὸν γυάυκου. πλησιον τῆς ὁδοῦ ἢ ἀπάγουσα εἰς τὸν ἅγιον σεβαστιανον. καὶ ἀλλαχοῦν μυράζω αὐτὰ μετὰ τοὺς ἰδίους μου τοὺς ἑξαδέλφους μου. ὁμοίως ἔχω χωράφια. εἰς τὸν καλλαντον. πατρίας μου κλειρονομίας. πλησιον τοῦ χωραφίου τῶν τοῦ χρισιλιου. ὡσαύτως δὲ ἔχω ἕτερα χωράφια. εἰς τὴν βαρβαραν. μητρικῆς μου κλειρονομίας. καὶ πλησιον τῶν χωραφίων. τῶν τοῦ κυροῦ ράου ποπουλινοῦ. μυράζω αὐτὰ μετὰ τοὺς ἰδίους μου. ἔχω χωράφια εἰς τὸν κηκερελλον. πλησιον τῶν τοῦ βονάτζου. καὶ τὸν χωράφιον ὅπερ ὑπαρχει εἰς τὸ σαλήκω. πλησιον τοῦ χωραφίου τῶν τοῦ αρτζέρι. καὶ αὐτὰ μητρίας μου κλειρονομίας καὶ επαφίω αὐτὰ τοῖς ἐμοῖς τέκνοις τῶν ἀρρένων. καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀψίοις σῶα καὶ ὀλόκλοιρα. ἤγω τα τοῦ κηκερελλου. καὶ τοῦ σαλικου. ταυτα μὲν τῶν ρηθέντων χωρα-

dum teneo a dynasta domino Guaimario. Habeo autem aliud praedium apud torrentem Trectopili ex paterna hereditate, quod divido inter nepotem presbyterum Ioannem Chabitam et Michaellem de Cando. Habeo etiam alia praedia ad Masticum, quorum unum est situm prope praedia Burzonuti, alterum prope praedium protopape Ioannis. Item habeo praedia ad veteres Thermas prope fundum, quem in eodem loco prope baptisterium pater meus in emphyteusim dedit Ioanni; haec praedia divido inter meos propinquos. Habeo etiam alia praedia in transitu Phraxae, quae divido inter meos propinquos. Item habeo praedia apud sanctum Michaelém de Laureto, quae divido inter meos propinquos. Habeo etiam alia praedia in loco Bingiarrae. Item habeo alia praedia ad Appetzuclasum, quae divido inter meos propinquos. Habeo praedia ad Tubulum lapideum prope fundum Ioannis ab oriente, et fundum Ioannis Vicecomitis. Memorata bona ex paterna hereditate possideo et divido inter dictos meos propinquos presbyterum Ioannem Chabitam meum nepotem, et reliquos. Habeo etiam alia praedia ex materna mea hereditate apud Giabicum prope viam quae ducit ad S. Sebastianum et alibi, quae divido inter meos nepotes. Item habeo praedia ad Callentum ex paterna hereditate prope fundum filiorum Chryselii. Item habeo alia praedia ad Barbaram ex materna hereditate prope fundos domini Rhai Populini, quae divido inter meos propinquos. Habeo praedia ad Cicerellum prope fundos Bonatzi, et praedium situm apud Salicum prope fundum Artzeri, et ipsa ex materna hereditate; quae integra et universa relinquo meis filiis maribus et meis consobrinis, videlicet ea quae extant ad Cicerellum et Salicum. Praedicta igitur praedia paternae et maternae hereditatis relinquo meis filiis maribus, et meis consobrinis et heredibus, ut ea habeant ac possideant, prout eruitur ex testamento beatissimae memoriae

Φίων πατρικῆς καὶ μητρικῆς κλοιρονομίας. επαφίω τοῖς ἡμοῖς τέκνοις των αρραϊνων. καὶ τοις ἡμοῖς ἀνεψίοις καὶ κληρονομοῖς ἵνα ἔχωνται ἐξ αὐτῶν χωραφίων καὶ ἀναλαβωνται. καθά διλοποιεῖ. τῆν διάθεσιν. ἐν ἣ διατάξεν ὁ μακαριωτατος πατηρ μου και πλοι ἔχω χωραφια εις το κορναρρον πλοισιον τῶν τοῦ χρισιλίου. και θεοδωρου κεφαλου. ὡς ἐπι ανατολικου μέρους. μυράζω αὐτα μετα τοῦς ἰδίους μου. ταυτα μὲν τῶν προγραφέντων ὑποστασεων ἀμπελιων χωραφίων ἔστω τῆς ἡμῆς γύνης. καὶ τῶν τριων παιδιων μου. ἔχω δὲ οἰκοτοπον. εις το μέσιν. μητρίας μου κλοιρονομιας. καὶ ἕτερον οἰκοτωπον πλοισιον τῶν οἰκοτωπων τῶν τοῦ κηκερελλου πατρως μου κλοιρονομιας ἐπιτρέπω οὕτως. ἵνα ἀπολάβωνται οἱ ἀνεψιοι μου τῆν μύραν αὐτῶν. καθά διλοῖ τὸ προικοσύμφερρον τῆς μητρος αὐτῶν. καὶ εἴ τι λυθῆ παρεδραμεν. ἀπο τε κοινήτων ἀκοινητων. καὶ αυτοκοινητων πραγμάτων. ἔστω τῆς γυνης μου μαρίας. καὶ τῶν τριων παιδων μου τῶν ἀρραϊνων. Ἰωάννου. καὶ ὄτου. καὶ γουλυάλμου. ὅστις δὲ εὐρεθῆ ἐναντιουμενος. ἢ παρενοχλουμενος. ἔστω κατηραμένος παρα κυριω θεω παντοκράτορι. κλειύω τοῦ εἶναι ἡ παρρυσα ὠτέλης μου διαταξεως. στερικῆ βαιβρια καὶ ἀπαρασάλευτος εις τους αἰωνας ἐπι παντος δικαστηριου. και ἐν τοῦτοις δὲ ἐπιτρωπους καταλυμπανω. τόν τε τόν κυρον ρογέριον τοῦ ρουσίτου. καὶ τόν κκίστορα γριγόριον. καὶ τόν κυρον ροπερτον τοῦ ἀμυρί. ἵνα ποιήσωσι ὑπερ τῆς ἀμαρτολής μου ψυχῆς πάντα καλῶς. καὶ οἷα ποιήσωσι. δῶσι αὐτοῖς κυριος ὁ θεος. ἐν ἡμέρα κρήσεως. ἥτις εγραφει δια χειρος λεοντος νοταριου τοῦ κασιανου δι ἐπιτρωπης ἰωάννου πρωτοπαπα και ταβουλαριου κηκλαριου μηγι Ἰαννουαριω ἰνδικτιῶνος ι'. ἔτους ςψ' παρουσια μαρτυρων.

† ρικκαρδος υἱὸς ρικκαρδου μαρτυρ ὑπέγραφα δια τοῦ σταυροῦ.

† Ego bartolomeus de pustella iudex testis sum.

† ἀλέξανδρος φαβάτζας μαρτυρ ὑπέγραφα δια του σταυρου.

† ρογέριος καρράνης μαρτυρ ὑπέγραφα δια του σταυρου.

† ἰωάννης ἱερέυς χαβήτης μαρτυρ ὑπέγραφα δια τοῦ σταυροῦ.

† γουλλιελμος ἱερευς ὁ τοῦ λεοντος μαρτυρ ὑπέγραφα δια του σταυρου.

patris mei et. Habeo praedia apud Cornarrum prope bona Chryselii et Theodori Cephalii orientem versus, quae divido inter meos propinquos. Huiusmodi bona, vineae, praedia sint uxoris meae et trium filiorum meorum. Item habeo domum ad Mesin ex materna hereditate, et aliam domum ex paterna hereditate prope domos filiorum Cicerelli. Dispono ut fruantur consobrini mei sua portione, uti tabulae dotales eorum matris declarant. Et si qua ex mobilibus, immobilibus ac semoventibus oblivione praetermiserimus, haec spectent ad uxorem meam Mariam et tres filios meos mares Ioannem et Odonem et Gulielmum. Quisquis autem (huiusmodi dispositioni) obstiterit, atque refragatus fuerit, sit maledictus a domino Deo omnipotenti; et mando ut praesens humile meum testamentum firmum, validum et inconcussum usque ad finem seculorum sit apud quodcumque tribunal. Et ad haec executores relinquo dominum Rogerium de Rusito, et magistrum Gregorium, et dominum Robertum de Amyro, ut omnia pro me peccatore recte agant, et pro his quae fecerint retributionem eis dabit dominus Deus in die iudicii. Scriptum manu Leonis notarii de Caciauo ex mandato Ioannis Protopapae et tabularii Circlarii mense ianuario, indictione X, anno 6700, coram testibus.

† Riccardus filius Riccardi testis subscripsi per crucem.

† Alexander Fabatza testis subscripsi per crucem.

† Rogerius Carranes testis subscripsi per crucem.

† Ioannes presbyter Chabita testis subscripsi per crucem.

† Gulielmus presbyter filius Leonis testis subscripsi per crucem.

† μαρτίνος λουβαρδος μαρτυρ υπεγραφα δια του
σταυρου.

† Martinus Lombardus testis subscripsi per cru-
cem.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 89.)

CCXXX.

1192 — Mense Martio — Indict. X — Messanae.

Eugenius de Calo et Ioannes de Rhegio tribuunt Mercurio filio Nicolai Hieracensis facultatem exstruendi molendinum ad flumen Praetorium sub annua praestatione medietatis proventuum solvenda baiulo Hieracensi.

† οἱ ἐπὶ τοῦ σεκρέτου εὐγένιος τοῦ καλοῦ, καὶ
ιωάννης τοῦ ρηγίου.

Κατὰ τὸν μάρτιον μῆνα τῆς ἰνδικτιῶνος ε', δια-
τριόντων ἡμῶν ἐν τῇ πόλει μεσίνης διὰ τὰς δεσπο-
τικὰς δουλείας, πρὸς ἡμᾶς ἐλληλυθῶς σὺ ὁ κυρὸς μερ-
κούριος ὁ τοῦ μακαρίτου κυροῦ νικολάου τοῦ ἱέρακος
νιδός, ἠτήσω ἐκ υἱῶν οἰκοδομηῆσαι ὑδρόμυλον ἐν τῷ
ποταμῷ τῷ λεγομένῳ πραιτοριάτῳ, τοῦ εἰς τὴν ἑ-
παρχίαν χώρας ἱέρακος, καὶ τέλλειν ὁ κατ' ἔτος λόγῳ
τῆς δεσπότης ἡμῶν πρὸς τὸν κατὰ τὸν καιρὸν ἐξου-
σιαστὴν ἱέρακος, τὸ ἥμισυ τῆς συνεισφορᾶς αὐτοῦ,
ἐλεύθερον χωρὶς πάσης ἐξόδου. ἤξαντες οὖν ἡμεῖς τῇ
αἰτήσει σου. ὡς ἰποφειλῆς τοῦτο ἴδοτες εἶναι πρὸς τὸ
θεοφρούριτον σέκρετον, ἐστέρξαμίν σοι τὸν τοιοῦτον
ὑδρόμυλον ποιῆσαι εἰς τὸν εἰρμιένον ποταμὸν πραιτο-
ριάτον τοῦ τῆς ἐπαρχίας χώρας ἱέρακος, μετὰ πάσης
σου τῆς ἐξόδου καὶ οἰκονομίας. καὶ εἴ τι ἂν εἴη τὴν
τούτου συνεισφορὰν ἐν τῷ καθ' ἐνὶ χρόνῳ, παρέχειν
σε ἀκολύτως καὶ ἀπροφασίστως εἰς τὸν κατὰ τὸν και-
ρὸν ἐξουσιαστὴν ἱέρακος, τὸ ἥμισυ. ἄτερ πάσης ἀνα-
βολῆς καὶ ἐξόδου. καὶ ὅσην ἂν ἐξοδὸν δεῖται ὁ αὐτὸς
ὑδρόμυλος καθ' ἕκαστον ἔτος. ἔσεται παρὰ σοῦ καὶ
παρὰ τῶν ὑπὸ σοῦ μελλόντων κατέχειν αὐτὸν κλη-
ρονόμων καὶ διαδόχων σου. καὶ οὕτω μὲν κατέχειν
τὸν αὐτὸν ὑδρόμυλον ἔσαι σὺ τὲ καὶ οἱ κληρονόμοι
σου ἐπὶ τέκνοις τέκνων σου καὶ διαδόχων. σωζωμένου
πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξουσιαστὴν τῆς χώρας
ἱέρακος τὸ ἥμισυ τῆς συνεισφορᾶς αὐτοῦ ἐλεύθερον
πάσης ἐξόδου ὡς εἴρηται. καὶ μὴ ἔστω κανεὶς ἐμπο-
δίσων σε ἐν αὐτῷ, ἢ ἀφελῶν αὐτὸν ἀπὸ σοῦ ἢ ἀπὸ
τῶν σῶν κληρονόμων, ἐν ὅσῳ καὶ παρ' ἡμῶν διασώ-
ζεται πρὸς τὴν δεσπότην τὸ ἥμισυ τῆς τούτου συν-

† Secretiae praepositi Eugenius de Calo et Ioan-
nes de Rhegio.

Mense martio, indictione X. Cum nos commora-
remur in civitate Messanae ad exigenda dominica
tributa, ad nos accessisti tu dominus Mercurius fi-
lius domini Nicolai Hieracensis beatæ memoriae,
et petiisti ut a fundamentis aedificares molendinum
æquarium in flumine dicto Praetoriatō, in ditione
civitatis Hieracii, et solveres quotannis pro tri-
buto debito Dominae nostræ apud baiulum Hie-
racensem pro tempore medietatem proventus ipsius
liberam sine ulla expensa. Nos igitur obsecundan-
tes postulationi tuæ, quia nobis visum est id pro-
desse aerario a Deo defenso, concessimus tibi ex-
struere dictum molendinum in memorato flumine
Praetoriatō, in ditione civitatis Hieracensis, tuis
prorsus expensis et administratione, et quisquis fue-
rit annuus inde proventus, huius dimidium ipse sol-
vas sine ullo impedimento ac praetextu, nullaque
mora et impensa baiulo Hieracensi pro tempore, et
quidquid oportuerit impendere singulos in annos pro
eodem molendino, solvatur a te et ab heredibus
et successoribus tuis post te illud possessuris. Et
sic habeas dictum molendinum semper tu et he-
redes tui et filii filiorum tuorum ac successores;
et libera ab omni expensa, uti dictum est, cedat
dimidia pars ipsius proventus baiulo pro tempore
civitatis Hieracensis. Nemo autem sit qui tibi in eo
impedimentum afferat, vel abducat illud a te sive
ab heredibus tuis, dummodo a vobis persolvatur

εισφορὰς· καὶ ἐφθιάζειν ἡμᾶς τὸν αὐτὸν μύλον καὶ ἐτούσιον ἀπὸ τοῦ οἰκείου ἡμῶν ὡς ἀνωτέρως δεδήλωται· ἔδειν καὶ πρὸς πίστωσιν καὶ ἀσφάλειαν σοῦ καὶ τῶν κληρονόμων σου, ἐποιήθη σοι παρ' ἡμῶν τὸ παρὸν ἀποδοτικὸν ἔγγραφον, γραφὴν μηρὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τῆς προγραφείσι· ἐν τῷ ςψ' ἔτει καὶ τοῖς ἡμετέροις ἐπεκυρώθη χερσίν.

† εὐγένιος. † ἰωάννης ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 90.)

Dominae dimidia pars ipsius proventus, et reficiatur ipsum molendinum quotannis vestris expensis, uti supra dictum est. Quamobrem ad fidem et securitatem tuam tuorumque heredum tibi a nobis praesens concessionis chartula facta est, scripta mense et indictione supradictis, anno 6700, et nostris roborata est manibus.

† Eugenius. † Ioannes scripsi.

CCXXXI.

1192 — Indict. X — Colubrarii.

Ioannes Nucarrita eiusque filius Rogerius vendunt ecclesiae S. Nicolai de Paratico portionem praedii positi in agro Colubrarii.

† σίγνον χειρὸς ἰωαννου τουκαρρήτου. εἰκειτωρ χωρὰς καλόβραρου·

† σίγνον χειρὸς ρογερίου υἱος τοῦ πρόγραφευτος· ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω προγεγραμμενοὶ οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμειῶν καὶ ζωοπιῶν σταυρῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ καρτῆ πίξαντες φαινόμεθα πούλωντες. ἡμεῖς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου νικολαοῦ τῆς παρατικῆς. ἐν πετζήν χωράφῃν ἅτινα ἔχωμεν εἰς τὴν διακρατῆσιν καλόβραρου· εἰς τοπον λεγόμενον τῆς παρατικῆς, τοῦτο δὲ τὸ χωράφῃν πούλωμην ἡμεῖς δια εἰκεία ἡμῶν βουλή καὶ καλῇ προερέσει. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν διὰ τιμὴν νομισματιῶν χρυσοῦ δύο καὶ συνοριζεῖται δὲ τῇ αὐτῇ χωράφῃ οὕτως. ἀνατολὰς μὲν. χωράφῃν τῶν υἱῶν τοῦ λεοντος σιμῶ· δυσμὰς δὲ χωράφῃν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας· μεσουρῖας τὸν μέγαν δρόμον. βορείας δὲ. ομοίως χωράφῃν τῆς μεγάλης κυρίας καὶ σὺν κλη τετραμερὸς σὺν εἰσοδῶ τε αὐτῆς ἐξοδῶ ὡδὲν λαβῶν ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω προγεγραμμενοὶ τὴν προρηθισαν τιμὴν παρὰ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἡγουμένων. ἡγοῦν ο ἡγουμενος. καὶ ἐπονομαζοῦν καὶ ἡγουμενος νίφον. ποιοῦμεν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ταυτον τὴν παρουσαν ἔγγραφον τελείαν καὶ πληρεστάτην τοῦ ἔχειν αὐτὴν εἰς ἅπαν αὐτῆς ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ διδιναικὸς ὡς τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν εἰλειφὸς μη κολουωμένος παρα τινος εἰάν δὲ πωτὲ κάρω ἐι χρονω φανὲ τῆς ζητησιν εἰ ἀγωγὴν κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ποιεῖν ἴσταμεν ἡμᾶς τοῦ διεκδικᾶν αὐτὴν ἀπὸ παν-

† Signum manus Ioannis Nucarritae incolae civitatis Colubrarii:

† Signum manus Rogerii filii praedicti Ioannis.

Nos suprascripti, qui signa sanctae et vivificae crucis in praesenti instrumento exaravimus, declaramus vendere ecclesiae S. Nicolai de Paratico unam portionem terrae, quam possidemus in pertinentiis Colubrarii in loco ubi dicitur de Paratico. Vendimus autem ecclesiae huiusmodi praedium de propria nostra sententia et libera voluntate pretio solidorum aureorum duorum. Sunt vero eius fines: ad orientem praedium filiorum Leonis Simii; ad occidentem praedium eiusdem ecclesiae; ad meridiem via publica; ad septentrionem similiter praedium magnae Dominae, et clauditur his quatuor partibus designatum, cum ingressu et egressu. Quare nos suprascripti, accepto antedicto pretio ab eadem ecclesia, et ab eius hegumeno Nipho, facimus ecclesiae praesens instrumentum plenae et perfectae venditionis, ut amodo et in perpetuum habeat in sua potestate memoratum praedium absque ullo impedimento, quoniam dominium a nobis accepit. Si quis autem aliquando litem aut quaestionem eidem ecclesiae inferre praesumpserit, teneamur contra insurgere, ipsamque defendere ab omni contraria persona. Quod

τὸς προσώπου εἰ δὲ πρὸς ανατρωπὴν ποιησωμεν ἥστα-
μεν καὶ ομολογοῦμεν τοῦ ζημιουσθαι ἐν τοῖς φισκω ρι-
γατα· λς'. εἰδ' οὕτω μενετω ἀπαρασαλευτον παρου-
σιᾶ εὐρεθεντων ἀξιωπίστων μαρτυρων· γραφεν δια
χειρὸς πρεσβυτερου γουλιελμου. ετους ςψ'. ἡδικτιω-
νος ι'.

† ο του καλουραρου κριτης ιωαννης χαλκευς μαρ-
τυρ υπεγραφα.

† ο του καλοβραρου κριτης ἰσοφρὸς του αγιου
αρχαγγελου μαρτυρ υπεγραφα δια του σταυρου.

† ο κατῆν ἡμεραν στρατηγὸς καλουραρου ρογεριος
παπα καλεκα μαρτυρ υπεγραφα.

† ο καττελλανος μαραλδος μαρτυρ υπεγραφα.

† ο κυρ ρογεριος υιος του κυρ γουιδου μαρτυρ υ-
πεγραφα.

† ο κυρ κηβελλος μαρτυρ υπεγραφα.

† ιωαννης καρατζητα μαρτυρ υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 84.)

si hoc facere neglexerimus, poenae nomine solvere
teneamur Fisco solidos regales sex et triginta ; et
nihilominus firmum remaneat hoc venditionis instru-
mentum factum coram fide dignis testibus, qui forte
interfuerunt, et scriptum manu presbyteri Gulielmi,
anno 6700, indictione X.

† Ioannes Ferrarius Colubrarii iudex testis sub-
scripsi.

† Goffredus de S. Archangelo Colubrarii iudex te-
stis per crucem subscripsi.

† Rogerius Papacaleca pro tempore Strategus
Colubrarii testis subscripsi.

† Castellanus Maraldus testis subscripsi.

† Rogerius filius domini Guidonis testis sub-
scripsi.

† Dominus Cibellus testis subscripsi.

† Ioannes Caratzita testis subscripsi.

CCXXXII.

1192 — Indict. (X) — Crotone.

*Trotta vidua Leonis Beluchi, eiusque filii Donnema, Cala et Ioannes donant monasterio S. Nicolai
de Cipullo praedium positum in agro Crotonensi prope Isarim.*

† σίγνω χειρὸς τρόττας ὁ ποτε γαμετὶ λέοντος
βελούχου. † σίγνω χειρὸς δόνεμας. θυγατὸς αὐτῆς.
σίγνω χειρὸς καλῆς θυγατὸς αὐτῆς. † σίγνω χει-
ρὸς ἰωάννου νοταρίου ευτελοῦς· καὶ γνήσιος υἱὸς τρότ-
τας τῆς προγραφείσης. ἐν ὀνόματι του πατρὸς καὶ
του υἱοῦ καὶ του ἁγίου πνεύματος. καγῶ τρόττα
ὁ προγραφείσα σὺν τῶν ἐμῶν ταύκων δόνεμας καὶ
καλῆς καὶ νοταρίου ιωαννου τὸν ἀνοτέρω προγεγραμ-
μένων· δῆδωμε το παρὸν χωράφιον ἕπερ εχομεν ἐν τι
περιχώρῳ κροτώνος· πλησίον του Ἰσαρι. περι ψηχηκῆς
ἐμῶν σωτηρίας. ἧς τὸν πάνσευτον ναὸν του εσίου πα-
τρὸς ἐμῶν νικολαου του κυπούλλου. του υπερέυχε-
σθαι ὑμᾶς. ἐν τῆς ἀγίης καὶ ἡερὸς διπτίχης· σινο-
ρίται δὲ οὔτο κα μὲν ἀνατολὰς τα χωράφια τίς υπερ-
αγίας θεοτοκου τίς επισκοπῆς κροτώνος. κατὰ δὲ-
σιμὰς τὰ χωράφια τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας. ἀρχτρος ὁ
Ἰσαρις· κατὰ δὲ μεσούμβριαν τα αὐτὰ χωράφια τῆς
ἐπίσκοπης. ὑπάρχει δὲ το τοιούτον χωράφιον. ἔχουν

† Signum manus Trottae uxoris quondam Leonis
Beluchi. † Signum manus Donnemae filiae eius. †
Signum manus Calae filiae eius. † Signum manus
Ioannis notarii humilis et filii legitimi suprascriptae
Trottae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus San-
cti. Ego praefata Trotta, nec non mei filii Don-
nema, et Cala, et notarius Ioannes suprascripti, do-
namus venerabili templo sancti Patris nostri Nicolai
de Cipullo hoc praedium, quod possidemus in am-
bitu Crotonis prope Isarim, pro spirituali nostra sa-
lute, ut pro nobis preces fiant in sanctis et sacris
diptychis. Hos autem habet fines : ab oriente praedia
Sanctissimae Deiparae episcopatus Crotonis; ab occi-
dente praedia eiusdem ecclesiae; a septentrione Isa-
rim; a meridie eadem episcopatus praedia. Est vero
hoc praedium quinque modiorum, quod quadrifariam
circumscriptum, quantum et quale est, cum omni
introitu et exitu donamus et offerimus, sicut prae-

μῶδια· πέντε· τούτο οὖν το τετραχὸς περιόρισθῆν χω-
ράφιον ὅσον καὶ ἦν ἐστὴν σὶν πάσι ἡσῶδω καὶ ἔξῶδω·
δορούμεθα καὶ ἀφῆροῦμεθα καθὸς προῆφμεν. χωρὶς
πάσις τέχης καὶ ραδιουργίας· ἀλλὰ σὶν προθυμῆα
ἡμῶν πάσι καὶ ὀλοφύχο προδέτι· πηροῦμεν ἡς σὲ τὸν
κυρὸν χριστάφην τὸν μοναχὸν· καὶ πριούριν τοῦ ὁσίου
πατρός ἡμῶν νικολάου τοῦ κηπούλλου. τὴν τιαύτιν
καθὰν καὶ ἀδύλοτον ἀφῆροσιν· ἐπεξούσιός ἐχῆν αὐτῶ
ἡ ἀγία μονῆ δέσποξην κυριεύην· ανταλλάττην ὃ ἡ
θούσι κανόνες τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν προῆδέσπισαν· α-
πάρτι καὶ ἡς το διήνεκēs. ἡ δὲ κύνσις ζητισίς ἡ
ἀγῶγη γίνιτε παρ' ἰούδηποτε προσόπου· ἦνα ἡστα-
μεθα καὶ δῆκεδηκούμιν αὐτὸν ἀπο παντός ἐναντιου-
μένου προσόπου· ἦτε οἱμεῖς ἐπίμελη γενόμεθα ἦνα μῆ
ἡσκακούμεθα. ἀλλὰ ἐπάρατη γενόμεθα παρα κυρίου
θεοῦ παντοκράτορος καὶ παρὰ τῶν τριάκοσίων δέκα
καὶ ἡ ἀγίων θεοφύρων πατέρων. καὶ τὴν ανχῶν
ἡρούδα τοῦ προδότη. μῆ μόνον τούτο ἀλλὰ καὶ ζημήα
ὑποστήνε μῆς δημοσιᾶκῆ· ἡς τὸ βασιλικὸν σαγκαίλ-
λιὸν ριγάτα· ἕκατῶν· καὶ μετὰ τούτο ἦνα ὑπάρχη
καθαρά καὶ ἀπαρα καὶ ἀπαρασάλευτος· ἦτις καὶ
ἐγράφη. ἐπῆ τῆς εὐσευούς βασιλείας τανκρῆ ριγός καὶ
δεσπότου ἡμῶν. χειρὶ ἡμοῦ· ἰωκινου νοταρίου ευτελοῦς·
οὔτω ἐπὶ πῶμα βελούχου. ἔτη 54'.

† πέτρος καστειλλανος κροτῶνος ὑπέγραψε διὰ τοῦ
σταυροῦ

† νικόλαος γαβαρρέτος κροτῶνος ὑπέγραψε δια τοῦ
σταυροῦ.

† νικολαος της κροτονης ηπεγραψε

† διμετρις νοτᾶριος ος τειχῶν παρὸν καὶ παρα-
κληθεῖς παρα τοῦ προριδέντος ἰωάννου νοταρίου ὑπέ-
γραψε

† πρεσβυτερος λέων ὁ λαγκονιτης μαρτυρ υπεγρα-
ψε καὶ γνησιός υἱός καλης τῆς προγραφεῖσης.

† σιγνο χειρὸς κωνσταντίνου καὶ γνήσιός υἱός τρύπ-
τας τῆς προγραφεῖσης. υπέγραψε τὸν τίμηρον σταυρὸν
υκία χειρὶ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 91.)

diximus, absque ulla simulatione et fraude, sed cum
omni nostra alacritate et totius animi proposito faci-
mus tibi domino Chrysaphio monacho et priori sancti
Patris nostri Nicolai de Cipullo hanc puram et since-
ram donationem, ut sanctum monasterium tamquam
dominus et arbiter facultatem habeat illud tenendi,
possidendi et permutandi, prout divini sanctarum
ecclesiarum canones antea statuere, amodo et in
perpetuum. Si qua vero lis, quaestio, aut actio a
quovis moveatur, nos obstabimus, et monasterium
ab omni contraria persona defendemus. Quod si nos
(huiusce donationis) poenituerit, ne exaudiamur, sed
omnipotentis Dei et tercentorum decem et octo Pa-
trum maledictionem, et laqueum Iudae proditoris
sortiamur; nec solum haec, sed etiam subiiciamur
poenae publicae regalium centum regio Fisco sol-
vendorum. Et postea maneat pura, simplex et in-
concussa haec chartula, quae scripta est sub pio
regno Tancredi regis et domini nostri manu mea
Ioannis humilis notarii cognomine Beluchi, anno
6700.

† Petrus Castellanus Crotonis subscripsit per
crucem.

† Nicolaus Gabarretus de Crotone subscripsit per
crucem.

† Nicolaus de Crotone subscripsit.

† Demetrius notarius, qui forte interfuit, et vo-
catus a supradicto Ioanne notario subscripsit.

† Presbyter Leo Lanconites legitimus filius su-
prascriptae Calae testis subscripsit.

† Signum manus Constantini legitimi filii prae-
fatae Trottae, qui manu propria venerabilem cru-
cem subscripsit.

1192 — Indict. X — Nicoterae.

Ioannes Turcus cum uxore Maria et filio Nicolao vendit aureis tarenis decem Paschali Lentae praedium positum in agro Nicoterae.

† σιγνο χειρος ιωάννου τούρκου. † σιγνο χειρος ιηκολάου ἰοῦ αὐτοῦ. † σιγνο χειρος μαρίας συμβίου αὐτοῦ.

ἡμεῖς ἡ ἀνωτέρω γεγραμμένη ἡ τὰ σίγνα του τιμίου καὶ ζωόπιου σταυροῦ ἐν τῷδε το ἡφῆ καθηγορησαντες, τὴν παρῶσαν ἐγγραφον εὐχρήστον ἀμειτάτρευτον καὶ τελὴν διαπρασην μετὰ καὶ τῆς νομικῆς δεφενσιονος· τεθέμεθα καὶ πιούμεν· ἐκουσία ἰμῶν· βούλη καὶ θελήσου· καὶ οὐκ αἰκ τινος τῶ παρπανάκης· ἡ χλεύης· ἡ ραδιουργίας· ἡ τῆς ἰασου περιστασεος ἀλλὰ σὴν προθεσμια πάσι· καὶ ολοφύχω προθεσι· δὶ ἡς τε ἐν ἀληθεια ομολογούμεν· πεπρακέναι μᾶς τῶ ἡμετέρον χωραφιον τῶ ἀπερ ἔχω ἐκ πατρικῆς ἰμῶν κληρωνομιας το ὠντα καὶ διακίμιον ἡς περήχωρον ἡκοτέρως περίορῆξετε δε οὔτως· κατὰ μὲν ἀνατολης· ἢ ὠδος· δυσεως τὰ χωραφια θεωδωρου κοκκαλου ἄκτρου ἡ ὠδος μεσουμβριας τὰ χωραφια πρεσβυτερου πασχαλίου καὶ συνκλήσει τουτο σὴνπεπράκμεν ἰμῶς ὡ προγεγραμμένη, εἰς σὲ πασχαλιον λευτὰ δια χρισου ταρα δέκα· ὡ καὶ λαβοντὰ ἡμεῖς ταῦτα ταρα εἰς τὰς ἡμετέρας χιρας παρδωκμεν σὶ τὴν πασαν ἀυθεντιαν καὶ κυρηώτητα του εχη σὲ αὐτο· ἡς ἰδιαν ἐκουσίαν πούλην χαρίζην ἀνταλλάττην καὶ ἡς πρικαν ἰόν σου καὶ θηγατέρων σου καταγραφειν, ὡ τῶ κῦρος καὶ τὴν ἐκουσιαν παρ ἡμῶν ἡληφος, μὴ ἐνοχλούμενος· μίτε παρ ἡμῶν μίτε παρὰ ἡμῶν ἡδίων ἡ κληρονομῶν, ἡ δια τουτο κερῶ ἡ χρονο φαιη τις ζητισιν πιησὴν εἰ ἀγωγὴν ἡς τὴν παρῶσαν πρασιν του εἰσταμεθα καὶ διεκδικαν σὲ ἀπο παντων προσόπου· ξενων τε καὶ ἡδίων, ἡ δὲ καὶ οὐκ ἡττημεθα καὶ ἡς διατροφῆν ἐπανελθωμεν ομολογούμεν ὑπερ παραβασεος του τιμιου σταυρου ζημιουστο ἰμῶς νομισματὰ λς· καὶ ἡς σὲ τον ἀγωγαστην ἐπι του διπλου καὶ τὰς βελτιώσης καὶ ἡθ οὕτω στέργειν καὶ ἐμμενην ἡ παρούσα καλοθελως γεναιμεν πράσις στέρρα καὶ ἀπάρασάλιτος μεχρι τεριματων ἐσων, ἐν παρούσια μαρτυρων † ἰωαννης ζούρρας μαρτυρ † ἡκωλαος ἀδελφος αὐτου μαρτυρ † γεοργιος ποιρ-

† Signum manus Ioannis Turci. † Signum manus Nicolai filii ipsius. † Signum manus Mariae uxoris ipsius.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificantis crucis in hoc instrumento exaravimus, praesentem scripturam venditionis sane proficuae, immutabilis et perfectae cum iuridica etiam defensione condimus et facimus spontaneo nostro consilio et voluntate, nullaque prorsus necessitate, vel fraude, vel malitia, vel circumventionem, sed tota cum alacritate et totius animi proposito; qua (scriptura) vere declaramus nos vendidisse praedium nostrum, quod ex paterna nostra hereditate habemus, positum ac situm in agro Nicoterae, et his finibus circumscriptum: ab oriente (exstat) via; ab occidente praedia Theodori Coccali; a septentrione via; et a meridie praedia presbyteri Paschalis, et clauditur. Hoc vendidimus tibi Paschali Lentae nos suprascripti aureis tarenis decem; quibus acceptis in nostras manus, concessimus tibi omne dominium et potestatem illud habendi cum facultate vendendi, donandi, permutandi, et pro dote filiorum filiarumque tuarum constituendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, nec molestia tibi inferatur sive a nobis, sive a nostris propinquis vel heredibus. Si vero quavis opportunitate vel tempore apparuerit aliquis litem vel actionem illaturus contra praesentem venditionem, nos obstabimus teque defendemus ab omni persona, sive extranea, sive propinqua, et nisi obstiterimus, sed (hanc venditionem) evertere voluerimus, assentimur pro violatione honorabilis crucis sex et triginta numismatis molctari, et tibi venditori duplum solvere ac (praedii) meliorationes. Et ita firma deinceps maneat praesens venditio sponte facta, valida et immutabilis usque ad finem seculorum, in praesentia testium. † Ioannes Zurras testis. † Nicolaus frater

κος μαρτυρ † νηκωλος του σιληβηστρου μαρτυρ
† ιωαννης ρουβαλλος μαρτυρ.

† εἴτης και εγγραφη χειρι εμου ιωαννου τουσκανου
κατὰ προσταξείως πρεσβυτερου στρατηγού πρότοπαπα
και τάβουλαρηου χωρας νηκότερον εν ετι ρψ' ἰνδι-
κτιωνι ι'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 92.)

ipsius testis. † Georgius Purcus testis. † Nicolaus
de Silvestro testis. † Ioannes Ruballus testis.

† Scriptum manu mei Ioannis Tuscani ex man-
dato presbyteri, strategii, protopapae et tabularii
civitatis Nicoterae, anno 6700, indictione X.

CCXXXIV.

1192 — Mense Novembri — Indict. (XI) — Panormi.

*Chusun Niphoti cum filiis Maimone et Ioanne vendit monasterio SS. Trinitatis de Cancellario domum
positam in civitate Panormi tarenis quinquaginta.*

† σίγνον χειρος χούσουν νήφωτη μουζωαι.

† σίγνον χειρος μαίμωνι υιού αυτού.

† σίγνον χειρος Ιωάννου υιού αυτού.

ἡμεῖς οἱ προρηθέντες χούσουν σὺν τῶν παίδων μου
μαίμωνου και Ιωάννου πεπράκαμεν προς σὲ τὸν καθη-
γοούμενον λόγω τῆς αγίας τριάδος τοῦ ἀγγελλαριου
τὸ ὀσπίτιον ἡμῶν κείμενον εἰς τὸ χάριτελτζητήτε
πόλεως πανόρμου πλησίον κεκολλημένον τοῦ ἐκείσε
δεσποτικῆ Φούρνου, εἰς ταρία πεντήκοντα κοκκου ἄ
ἔχειν ἐξουσίαν ἢ αγία μονῆ ἐπι γένεσιν γέναιων ποιεῖν
απ' αυτού εἰτι καὶ βούλεται. ἡμεῖς δε διέδικήσωμεν
αυτῷ ἀπὸ παντὸς προσώπου ξένου τε και ἰδιοῦ εἰ δ
ουχὶ διπλάσωμεν τὰ ἑ ταρία και τὰς βέλτιώσεις και
εἰς τὸ διμῶσιον ζημιωθῶμεν νομισματα ριγατα λς'
εἰδ' οὕτως ἐρρώσθη το παρὸν ἐγγραφον τῆς καθαρῆς
διαπράσεως ἐγγράφου, ἐς ἀεὶ. ἔγγραφη μηνὶ νοεμβρίῳ
ἰνδικτιωνος ι' προτροπῆ τοῦ ἱερωτάτου πρωτοπαπα
πόλεως πανόρμου κυροῦ κωνσταντίνου και τοῦ ταβου-
λαρίου Ιωάννου ἱερέως πόλεως πανόρμου τῷ ρψ' εἰτι.

† ταβουλάριος Ιωάννης υπεγραφα.

† ο τοῦ Ιωάννου ἱερεως υιός βασιλειος μαρτυρων
υπεγραφα ἰδιοχειρως.

† ἐγὼ βονακουίς πιονκεφαλδος μαρτυρ.

† ἐγὼ βιταλις πιον γαβρος βενεδίκτου μαρτυρ.

† ego frater benedictus testis sum.

† ego nicolaus de landulfo testis sum.

† ἱεροσολωμιν υιος Ιωάννου μαρτυρ.

† ο τοῦ πλαυτίου υιός νικολάος μάρτυρ υπέγρα-
φα ἰδιοχειρως.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 93.)

† Signum manus Chusun Niphoti Muzoae.

† Signum manus Maimonis filii ipsius.

† Signum manus Ioannis filii ipsius.

Ego praedictus Chusun cum filiis meis Maimone et
Ioanne vendidi tibi priori Sanctae Trinitatis de Can-
cellario domum nostram positam in regione Charit-
teltzetetae civitatis Panormi adhaerentem furno do-
mini ibidem posito, tarenis quinquaginta grani unius,
ut sanctum monasterium potestatem habeat in per-
petuum faciendi de ea quidquid voluerit; nos vero
ipsam defendemus ab omni persona sive extranea
sive propinqua; et nisi id praestiterimus, in duplum
solvemus dictos quinquaginta tarenos, et meliora-
tiones; Fisco vero mulctabimur regalibus sex et tri-
ginta. Et sic firmum semper maneat huiusce purae
venditionis instrumentum. Scriptum mense novem-
bri, indictione X, ex mandato sanctissimi protopapae
civitatis Panormi domini Constantini, et tabularii
Ioannis presbyteri civitatis Panormi, anno 6700.

† Tabularius Ioannes subscripsi.

† Basilius filius Ioannis presbyteri testis subscri-
psi propria manu.

† Ego Bonaquis Pioncefaldus testis.

† Ego Vitalis Pius gener Benedicti testis.

† Hierosolomon filius Ioannis testis.

† Nicolaus Plutini filius testis subscripsi propria
manu.

1193 — Mense Aprili — Indict. XI — Ursuli.

Michael Totubonus eiusque frater Ioannes donant monasterio S. Nicolai de Cofina terram sita in agro civitatis Ursuli.

† σίγιόν χειρός μίχαήλ υιοῦ λεοντος τοτουβόνου
† σιγιόν χειρος ἰωάννου ἀδελφου αὐτοῦ †

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐπειδὴ περ τῶν ἐν εὐλαβείᾳ καὶ σεμνῇ πολυτῆα διαγωμένων, καὶ παρὰ πύλλων μαρτυρημένοις ὀρθῶς καὶ καλῶς πολυτεύσθαι. δικαίον ἔστιν τοῖς βουλευμένοις προσφέρειν ὑπερ λύτρου καὶ ἀφίσσεως τῶν ἑαυτῶν πλημμελημάτων καὶ τῶν ἑαυτῶν γεννητῶν καὶ ὑπερ παντός χριστιανικοῦ τάγματος· ἔθενται γὰρ ἡμεῖς οἱ ἀνασταγαμένοι αὐτάδελφοι. Φαινώμεθα ποιῶντες τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ πληρυστάτην ἀφίρωσιν, μετὰ καὶ δεφενσιῶνος· τιθέμενοι καὶ ποιῶμενοι ἰκουσία ἡμῶν γινώμη, ἐκτός πάσης βίας καὶ πονηρῆς ἰνοίας καὶ δίχα παντός ἀπηγρευμένου τριώπου δι ἧσπερ ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι ὁμολογοῦμεν ἀπειτεῦθεν. εἶδι ἀφιερῶσθαι κατὰ τελείαν νομὴν καὶ δεσποτίαν δικαίου, πρὸς σὲ τὸν πανεύλαβεστάτον πρίστον κυρ παῦλον καὶ πρὸς τὴν ὑπὸ σὲ ἁγίαν μονὴν τοῦ ἁγίου निकολάου τοῦ κοφηνά· χωράφιον ὃν ἔχωμεν ἐκ πατρῴας ἡμῶν κληρονομίας ἐν τῇ διακρατήσει ἄστυος ὀρθόλου καὶ εἰς τὴν τοπωνθεσίαν λεγομένην τῆς κυρας ἀργέντιας εἴτοι ὑποκάτοθεν, τῆς αὐτῆς μονῆς· εἰς τὸ πῦδιμα τοῦ κρινου, οὗ ὁ περιορισμός· οὕτως, ἐξ ανατολῶν· τὸ ριάκιν, ὃπερ ἔστιν μεταξὺ τοῦ τοιουτου χωραφίου καὶ τῆς κολτούρας τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας· ἐκ δυσμῶν· σύμφρον τῶν χωραφίων τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ ἄρκτου ὁμίως σύνορον τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἀπὸ μεσημβρίας, ὁ προρηθεῖς κρημνός· τοῦτο οὖν τὸ τετραχῶς περιορισμένον χωράφιον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ διαφεροντων δικαιωμάτων, ἀνευ τοῦ ἐριμοαμπελίου τοῦ ριγός, ἀφιερῶμεν πρὸς σὲ τὸν προριθεντα εὐλαβεστάτον πρίστον κυρ παῦλον καὶ πρὸς τὴν ριδήσαν ἁγίαν μονὴν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν निकολάου τοῦ κοφηνά, τοῦ ἔχειν καὶ δεσπόζειν τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἢ ριδείσα ἁγία μονὴ ἀπ ἄρτι καὶ εἰς τὸ διηνεκές. τοῦ ποιεῖν καὶ πράττειν ἐν αὐτῷ ἢ ἁγία μονὴ ὅσα οἱ θεοὶ νόμοι διακελεύονται ὡς τὴν δεσποτίαν παρ ἡμῶν εἰλη-

† Signum manus Michaelis filii Leonis Totuboni.

† Signum manus Ioannis fratris eius.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Quoniam iis, qui pietati addicti sanctum vitae institutum sequuntur, eorumque recta et bona conversatio multorum testimonio comprobatur, iustum est spontaneas concessionem et oblationes facere pro redemptione ac remissione suorum peccatorum suorumque genitorum, et pro universo Christianorum ordine; ideo nos suprascripti fratres declaramus hoc instrumento facere praesentem integram oblationem cum defensionis promissione, propria voluntate, sine vi et malo ingenio, et sine alio modo vetito; atque in veritate ac iustitia confitemur amodo iam concedere iure perfecti domini tibi piissimo priori domino Paulo et venerabili monasterio S. Nicolai de Cofina, cui praees, terram quam habemus de paterna nostra hereditate in pertinentiis civitatis Orzuli in loco dicto de domina Argentia, sive in inferiori parte ipsius monasterii, et ad pedes rupis. Fines autem huiusmodi terrae sunt hi: ad orientem rivus qui decurrit inter hanc terram, et culturam eiusdem ecclesiae; ad occidentem terra ecclesiae; ad septentrionem similiter sunt fines eiusdem ecclesiae; et ad meridiem praedicta rupes. Hanc igitur terram his quatuor finibus comprehensam cum omnibus ad eam pertinentibus iuribus, excepta vinea regis inculta, offerimus tibi praedicto domino Paulo piissimo priori, et eidem venerabili monasterio sancti patris nostri Nicolai de Cofina, ut dictum monasterium amodo et in perpetuum habeat ac possideat memoratam terram cum facultate faciendi de ea quidquid sanctae leges praecipiant, quippe dominium a nobis accepit,

Φῶς· μὴ κολυμμενος ἐν αὐτῷ παρα τινος τῶν ἡμε-
 τερων κληρονομων, μήτε παρ ἡμῶν αὐτῶν, μήτε παρ
 ἑτέρου ξένου προσώπου· σὺ δὲ καὶ οἱ μετα σέ, τοῦ
 ὑπερεῦχεσθαι ἐν ταῖς τῶν ἑσπερινῶν καὶ ἑωθινῶν λυ-
 ταῖς καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς δυπτύχοις ὑπερ λυτροῦ καὶ
 ἀφέσεως τῶν ἡμετέρων ἀμαρτιματων καὶ τῶν ἡμῶν
 γεννητῶρων καὶ ὑπερ παντός χριστιανικοῦ τάγματος,
 τοῦ τυχεῖν ἀνοχὴν καὶ ἔλεος ἐν ἡμέρα κρήσεως καὶ
 εἰ μὴν ποτὲ καιρῷ φανῆι τίς τοῦ κολυεῖν τὴν ριθί-
 σαν ἀγίαν μονὴν εἰς τοῦτο. ἴστασθαι ἡμᾶς καὶ διέκ-
 δικᾶν αὐτὸ ἀπὸ παντός ἐναντιουμένου προσώπου· εἰ
 δὲ καὶ τοῦτο οὐ ποιήσωμεν, ἀλλὰ προς διαστρωφὴν
 τινὰ χρησώμεθα, ἀμολογοῦμεν, ἢ ὅπως ἐσώμεθα κα-
 τηράμενοι παρὰ κυρίου θεοῦ παντοκράτορος· τῶν τιμῶν
 αγίων θεοφόρων πατέρων· ἔπειτα δὲ, ζημιουσθαι ἡ-
 μᾶς εἰς τὴν κόρτην τοῦ ἀγίου ἡμῶν αὐθεντοῦ ριγός,
 ριγάτα λς· καὶ προς τὴν ριθίσαν ἀγίαν μονὴν τὸν
 χρηζοντα τοῦ χωραφίου εἰς τὸ διπλάσιον καὶ τὰς
 βελτιώσεις τοῦ αὐτοῦ χωραφίου· καὶ τὴν ἀγίαν μο-
 νὴν ἀξίμιον διαφυλάττειν· καὶ εἰδ ὡτως ἔρρωσθαι
 τὴν παροῦσαν ἀφιερωσιν προς τὴν ἀγίαν μονὴν βέ-
 βαιον εἰς αἰῶνας· ὅπερ ἐγράφη ἐπὶ τοῦ εὐσεβεστάτου
 τανκρίδου· τοῦ φιλοχρήστου μεγάλου ριγός καὶ ἀ-
 γίου ἡμῶν δεσπότης χειρὶ ἰωαννου νοταρίου παρακλή-
 σει τοῦ ταβουλαριου νοταρίου δαυιδ ἄστυος ἐρξούλου
 μηνὶ ἀπριλλίῳ τοῦ ἔτους ςψα' ἰνδικτιονος ια'. πα-
 ρουσια τῶν ὑπογεγραμμενων μαρτύρων.

† ἰουλιάνος τοῦ ρομανίτζη καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν
 ἐξουσιαστὴς ἐρξούλου μαρτυρ ὑπεγραφα.

† domino leone presbiter de lumucati testus.

† κωνσταντινος ἐξοῦιτης μαρτυρ ὑπεγραφα.

† निकόλαος ἀδελφός πρεσβυτερου ἀνδρου τοῦ αὐρ-
 σου χαλκεὺς μαρτυρ ὑπεγραφα.

† οὔρσος χαλκεὺς τοῦ βασκέλλου καὶ κριτὴς τοῦ
 αὐτοῦ χωριου μαρτυρ ὑπεγραφα.

nec impedimentum aliquod habeat a nobis, vel a no-
 stris heredibus, aut ab alia extranea persona. Te
 autem, et eos, qui post te venturi sunt, orare oportet
 vespertinis et matutinis precibus, et ex sacris dipty-
 chis, pro redemptione ac remissione nostrorum pec-
 catorum, et parentum nostrorum, et pro universo
 christiano ordine, ut veniam ac misericordiam in die
 iudicii obtineamus. Et si quis aliquando impedire
 velit praedictum sanctum monasterium quoad hanc
 donationem, obstare debeamus, et ipsum defendere
 teneamur ab omni contraria persona. Quod nisi hoc
 fecerimus, sed (*dictam donationem*) subvertere ten-
 taverimus, assentimur nos esse maledictos a Deo
 omnipotenti, a tercentis octo et decem sanctis di-
 vinitis Patribus, ac deinde poenae nomine solvere
 Curiae domini nostri Regis regales sex et triginta,
 et praedicto monasterio duplum pretii eiusdem terrae,
 ac ipsius meliorationes, et ab omni damno immune
 idem monasterium praestare: et nihilominus firmum
 in perpetuum permaneat memorato sancto monasterio
 praesentis oblationis instrumentum, quod scriptum
 est, sub piissimo et Christum amante Tancredo magno
 rege, et sancto domino nostro, manu Ioannis notarii
 rogatu Davidis tabularii et notarii civitatis Orzuli,
 mense aprili, 6701, indictione XI, praesentibus
 subscriptis testibus.

† Iulianus de Romanitzi pro tempore baiulus Or-
 zuli testis subscripsi.

† Constantinus Exubites testis subscripsi.

† Nicolaus frater presbyteri Andreae filii Ursi
 Ferrarii testis subscripsi.

† Ursus Ferrarius de Vascello iudex eiusdem ter-
 rae testis subscripsi.

1193 — Indict. (XI).

Lucia uxor magistri Constantini cum filiabus Olo et Maria, conventionione inita cum Bartholomaeo fratre episcopi Briaticensis, relinquunt eidem possessionem quarumdam vinearum.

† σίγνον χειρός λουκίας συνεύνου μαίστιυρος κων-
σταντίνου: † σίγνον χειρός ὀλοῦς θυγατρὸς αὐτῆς:
† σίγνον χειρός, μαρίας θυγατρὸς τῆς αὐτῆς λου-
κίας: † σίγνον χειρός παρισίου, ἀνδρὸς ὀλοῦς νομίμου:

Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος: Ἡμεῖς,
αἱ προειρημένοι, λουκία, ὀλὼ, καὶ μαρία, αἱ τὰ σίγνα,
τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, ἐν τῷ παρόντι
ἔγγράφῳ προτάξασαι, τὸ παρὸν ἔγγραφοι τῆς δια-
λύσεως, ποιοῦμεν πρὸς σὲ βαρδολομαῖον, τὸν ἀδελ-
φόν, τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου βριατικοῦ, ἐπεὶ γὰρ
ἤλθομεν μεσίτην, προσκλαίονσαι κατὰ σοῦ, τῷ κατὰ
τὴν ἡμέραν μεγάλῳ κριτῇ οὐβῶ τοῦ βηγίου, ἐντι με-
σίτη μετὰ τῶν ἀδέντων ἡμῶν, τῶν κραταιῶν βη-
γιῶν, ταχυκρέδου, καὶ ρογερίου, περὶ τίνων ἀμπελώνων,
οἷτων ἐν τῷ ἄστει νικότερας κατὰ τὸν αἰγιαλὸν πλη-
σίον τῆς κουντούρας τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ὡς ἀδίκως
κατακρατῆς ἡμῖν αὐτοὺς τοὺς ἀμπελώνας, εἰς ἐνέχυ-
ρον γὰρ αὐτοῦσι, σοῖ, καὶ τῇ μητρὶ σου, ὁ πατήρ
ἡμῶν ὑπέδωκε, καὶ ἤδη ἐκ τῆς ἐπικαρπίας, ἔχεις τὸ
σήμερον τοῦ ἐνέχυρου, καὶ δεῖ σε ἀποδοῦναι ἡμῖν τὸ
ἐνέχυρον, σὺ δὲ, ὅπερ ἠγνοοῦμεν ἔγγραφοι ἡμῖν ὑπέ-
δειξας πράξεως περὶ αὐτῶν τῶν ἀμπελώνων, ἐν ᾧ
ἀντεπῆν, ἄλλο οὐκ εἶχομεν, εἰ μὴ ὅτι ἦσαν ἐπω-
λήθησαν τοῦ ἡμίσεως τοῦ δικαίου τιμήματος, μεσι-
τεία φιλοθέων ἀνδρῶν, συνεβίβασθημεν μετὰ σοῦ,
παρόντος, καὶ τοῦ προειρημένου ἀδελφοῦ σου τοῦ
ἐπισκόπου βριατικοῦ, συναιέσει τοῦ προειρημένου με-
γάλου κριτοῦ, καὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπογραφήντων
ἀνδρῶν, δοῦναι ἡμῖν σὺ, ὁ προειρημένος βαρδολομαῖος,
ταρίχ, ἑκατὸν εἴκοσι, σίκελά, καὶ ἡμεῖς καὶ τὸ μέρος
ἡμῶν, καταλίπειν, σοῖ καὶ κληρονόμοις σου καὶ δια-
δόχοις, τοὺς εἰρημένους ἀμπελώνας, οὔσπερ, σοὶ καὶ
τῷ μέρει σου ὁ πατήρ ἡμῶν ἔπραξεν, ἐν εἰρήνῃ δε-
σπόζειν καὶ πρὸς τὸ ἕξῃς ὡς κύριοι κατὰπερ μέχρι
τοῦ νῦν ἐδεδόξατε, παρωχηκότων ἤδη ἐνικυτῶν εἴ-
κοσι καὶ δύο. εἰ δ' ὅπερ οὐχ ἠγούμεθα, ἐνικυτῶσαι
ἠελήσομεν, σὲ, ἢ τὸ μέρος σου, ἡμεῖς, ἢ ἄλλος τίς

† Signum manus Luciae uxoris magistri Constani-
tini. † Signum manus Olus filiae ipsius. † Signum
manus Mariae filiae eiusdem Luciae. † Signum ma-
nus Parisii viri legitimi Olus.

In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Nos
supradictae Lucia, Olo et Maria, quae signa hono-
rabilis et vivificae crucis in hac scriptura exaravi-
mus, praesens instrumentum solutionis facimus tibi
Bartholomaeo fratri piissimi Episcopi Briatici. Post-
quam venimus Messanam, ut conquereremur contra
te apud hodiernum magnum Iudicem Hugonem de
Rhegio, commorantem Messanae cum dominis nostris
potentibus regibus Tancredo et Rogerio, de quibus-
dam vineis extantibus in civitate Nicoteræ prope li-
tus propinquum culturae Archiepiscopi, quippe qui
iniuste tenes nostras vineas, quas loco pignoris tibi
et matri tuae pater noster tradidit, et iam ex fru-
ctuum perceptione habes pretium pignoris, et oportet
te reddere nobis pignus; tu nobis ostendisti chartu-
lam, quam nos ignorabamus, venditionis earumdem
vinearum, cui nihil aliud obicere possumus, nisi
quod dividitae fuerint minoris dimidio iusti pretii.
Intervenientibus autem piis hominibus, convenimus
tecum, praesente etiam praedicto fratre tuo Episcopo
Briatici, consensu supradicti magni Iudicis, et coram
subscriptis hominibus, ut nobis dares tu supradi-
ctus Bartholomaeus tarenos Siculos centum et viginti,
et ut nos ac pars nostra sineremus te, tuosque
heredes et successores praedictas vineas, quas tibi
tuaque parti pater noster vendidit, pacifice possi-
dere etiam in posterum tamquam dominos, prout
hactenus possedisti, elapsis iam duobus et viginti
annis. Si vero, quod non putamus, quovis modo

ἐκ τοῦ μέρους ἡμῶν, κατὰ τῖνα τρόπον, μάλλον δὲ, ἂν διεκδικηταὶ οὐχ ἰστάμεθα, ὑμῖν καὶ τῷ ἡμετέρῳ μέρει, περὶ τῶν εἰρημίνων ἀμπελώνων, μὴ θείλουσαι, ἢ μὴ δυνάμεναι, ἀσφαλίζόμεθα, διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου, δοῦναι λόγῳ ποίνης, τῇ μὲν βηγικῇ αὐτῇ ταρία τριακόσια· σοὶ δὲ, ἢ τῷ μέρει σου, ἄλλα τούτων, ἰσχυροῦ μείοντος, τοῦ παρόντος ἐγγράφου τῆς συμβιβάσεως· ὃ ἐγράφη παρακλήσει ἡμετέρῃ χερὶ κριτοῦ τερέντου μηνὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις ἔτους διατρέχοντος ςψα'.

† Ego hugo de regio iusticiarius calabrie interfui.

† Ego Magister philippus cosentinus archidiaconus et Morrae canonicus.

† Ego Guilielmus de byenna interfui.

† Iudex Raynerius testatur ad hoc breve firmus.

† Ego Antonius Troia regalis iudex.

† Ego iudex Raynaldus interfui.

† Ego Iakelinus de melita, testes sumus.

† Ego Gulielmus filius Iaquilini de Milito testis sum.

† Ego Gulielmus achilli suprascripta testor.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 94.)

obsistere voluerimus tibi aut parti tuae, nos aut aliquis alius de parte nostra, quin imo nisi vobis vestraeque parti defenderimus praedictas vineas, sive hoc noluerimus sive nequiverimus, cavemus praesenti scriptura nos soluturos mulctae nomine regiae Curiae tarenos trecentos, tibi vero et parti tuae tantundem, firmiter manente hoc conventionis instrumento, quod scriptum est rogatu nostro manu iudicis Terenti mense et indictione supradictis, anno decurrente 6701.

CCXXXVII.

1194 — Indict. XII.

Ioannes de Brundusio Camerarius Polychori donat ecclesiae S. Nicolai de Peratico praedium positum in agro Colubrarii, ex mandato Margariti Comitis.

† Iohannes de brundusio Camerarius Policorii.

ὁ θεὸς διὰ τῶν πρεσβυτέρων τῆς ἀγίας θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων φυλάξει τὸν στέφανον τοῦ ριγῆος ἡμῶν τανκρεδου καὶ τῶν αὐτοῦ κληρωνόμων· καὶ ὁ θεὸς δώσει καὶ βάλῃ τοῖς εχθροῖς αὐτῷ ὑπὸ τοῖς πόδες αὐτοῦ· καὶ ὁ θεὸς καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ δώσει κληρωνίους τῶν ἡμῶν κίμιτι μαργαρίτος· ὑπερ ψυχῆς αὐτῶν σωτηρίας. ἐχάριζεν καὶ ἐπρωστὶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἐξουσιασταῖς αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι χάριτα διὰ ολίγον χωράφιν· ἅτινα ἐστὶν εἰς τὴν διακρυτῆσιν καλοβράρου. ὑπερ ἀνωθεν τοῦ πύγαδιου τῆς τάρσιας. καὶ συνωρίζεται δὲ τὸ αὐτὸ χωράφιν οὕτως. ἀνατολὰς μὲν· τὸ χωράφην του πρεσβυτερου αρσαφίου· καὶ ἀπὸ δυσικὸν μέρος· χωράφην ἣν ἐστὶν·

Deus, intercedentibus sancta Deipara omnibusque Sanctis, custodiat coronam regis nostri Tancredi eiusque heredum, ac det prosterandos sub pedibus eius inimicos suos, et concedat, intercedentibus quoque Sanctis suis, heredibus Comitis nostri Margariti spiritualem salutem. (*Hic enim*) gratiose mandavit officialibus suis pro tempore, ut donarent praediolum, quod situm est in ditione Colubrarii in parte superiori putei Tarsiae, et circumscribitur his terminis: ad orientem exstat terra, quae est presbyteri Arsaphiae; ad occidentem terra Ioannis Phillae in inferiori parte putei supradictae Tarsiae; ad meridiem terra, quae erat Ioannis Cophuti; ad septentrionem praedium

τοῦ ἰωαννου Φιλλας υποκατωθεν τοῦ πῖγαδιου τῆς προγεγραμμενης τᾶρσιας. μεσυμυρίας δε χωράφην τοῦ υπηρχε ἰωαννου κοφούτου. βορέας δε. χωράφην εκεινων τοῦ κυρου ευστρατου. καὶ σὺν κλητῇ τετραμερῶς σὺν εισοδῶ τε αυτοῦ καὶ ἐξοδῶ του ἰναι τὸ χωράφην ταῦτο τῆς αφυερωσεως εἰς τὴν εκκλησιαν του ἀγίου νικολαου. τῆς παρατικῆς ἀπο τῆν σήμερον ἡμέραν καὶ ὥρας του πῆγν· ἰ ἀριστόν· αὐτω πάντωτε ως τὴν ἐξουσιαν παρ μου εἰλισφόσ. ὡστῆς δε ἀνάστη πωτε καίρω ἢ χροιω. ἐναντιόν τῆν εκκλησιαν του αγιου νικολαου· εκ τῆς αφυερωσεως ταυτα· σχύ τω ἀναθιμα· παρ πατρος καὶ υἱοῦ καὶ ἀγίου πνευματος· καὶ τῶν τιῆ ἀγίων θεωφόρων πατέρων. καὶ τὴν ἀράν του ἰουδα· καὶ εἰ τω διμωσίω ριγατα λς'. ἡθ οὗτος ἰσχυράν καὶ βεβέαν μενέτω τὴν παρουσαν αφυερωσιν εἰς τὴν αγίαν εκκλησιαν εἰς ἀσί· ὅπερ εγραφη παρὰ υπογραψάντων μαρτυρων γραφέν δια χειρος πρεσβυτερου γουλιελμου· προστι τῆς κώρτης· ἔτους ςψβ' ἰνδικτιώνος ιβ'.

† ο του καλοβερου κριτῆς ἰωαννης χαλκευς μαρτυρ υπεγραψα δια τοῦ σταυρου.

† ο κυρ γρηδαλώνε τῆς μιανδρας μαρτυρ υπεγραψα.

† ego Ioannes filius domini Guidi testis sum.

† ούβος του σαλεριου μαρτυρ υπεγραψα.

† ὁ κυρ αλεξάνδρος υἱος τοῦ κυρου γουλιελμου. κομρσαρι μαρτυρ υπεγραψα ομίως.

† λεων υἱος ράου βαρβλάτου μαρτυρ υπεγραψα.

† λεων της βαλλακάντας μαρτυρ υπεγραψα.

† ὁ κα τὴν ἡμέραν στρατιγός ἰωαννης του παπα κοστα μαρτυρ υπεγραψα.

† ego filippus filius tolomei testis sum.

† ο κυρ γηραρδου υἱος του κυρου ακκαρδου μαρτυρ υπεγραψα δια του σταυρου.

† Ego notarius Theodorus testis sum.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 86.)

heredum Eustrati, et clauditur quadrifariam cum ingressu et egressu; ut huiusmodi praedium ex hac die et hora dicatum sit ecclesiae sancti Nicolai de Paratico, quae faciat semper de ipso quidquid ei placuerit, utpote quae potestatem a nobis acceperit. Quicumque autem insurgat quovis tempore vel occasione contra ecclesiam sancti Nicolai propter hanc donationem, anathema sortiatur a Patre, et Filio, et Spiritu Sancto, et tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, ac maledictionem Iudae, et Fisco publico mulctetur regalibus sex et triginta; atque nihilominus firma et stabilis maneat in perpetuum huiusmodi donatio facta praedictae sanctae ecclesiae, cum subscriptione testium, manu presbyteri Gulielmi ex mandato Curiae anno 6702, indictione XII.

† Ioannes Ferrarius Colubrarii iudex testis subscripsi per crucem.

† Dominus Gradalone de Miandra testis subscripsi.

† Hugo de Salerno testis subscripsi.

† Dominus Alexander filius domini Gulielmi Cur-sari testis item subscripsi.

† Leo filius Rhai Barblati testis subscripsi.

† Leo de Ballacanta testis subscripsi.

† Ioannes pro tempore Strategus filius presbyteri Constae testis subscripsi.

† Dominus Girardus filius domini Accardi testis subscripsi per crucem.

CCXXXVIII.

1194 — Indict. XII.

Ioannes filius Lucae de Massanova cum uxore Irene et filio Bartholomaeo vendit Basilio Baimundo vineam positam in agro Catacii tarenis aureis sexdecim.

† σίγνον χειρός ιωαννου ὁ καὶ υιοῦ λουκά· ὁ ἀπο χωρίου μασσονάβας· καὶ γαιβρος βόνος πρωτοκαρ- βου· † σίγνον χειρός ειρηνης συμβιου αυτου· † σί- γνον χειρος βαρθολομαιου υιοῦ αυτοῦ· Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ αγιου πνευμα- τος· ημεῖς οἱ ἀνοτέρω γηγραμμενοι οἱ τα σίγνα των τιμῶν καὶ ζωποκίων σταυρῶν οικείαις χερσι κα- θυπογράφαντες· τὴν παραῦσαν ἐγγραφον ἀποχὴν ἀ- ποταγὴν καὶ τελίαν πρᾶσιν· ἐκουσια ἡμῶν τῇ γνώ- μη· καὶ οἰκείᾳ τῇ προαιρεσει· καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης· ἢ χλεύης ἢ δολου· ἢ ἀπατης· ἢ ραδιουργίας· ἢ ὅσα τοῖς νόμοις εἰσὶν ἀπειγορευμένα· ἀλλὰ μαλλον μὲν σιμ προθυμικῶς πρᾶσθαι καὶ ὀλοφυχω προθεσει ἀριστοτες· τιθώμεθα καὶ πουλουμην προς σὲ τὸν ἡμέτερον ἐξαδελφον τὸν κυρον βασιλειον τον υιοι ρωμπέρτου βαϊμουντου τὸ ἡμέτερον ἀμπελιον· τὸ κειμενον ἐν τοῖς χωροτοποῖσις κστρου κατανζαριου· ἴγνον εἰς τὴν γούλληαν· συνορεῖται δὲ οὕτως· κατὰ μιν ἀνάτολιν ὑπαρχει ὁ ρύαξ· κατὰ μεσημβρίαν ὑπαρ- χει τὸ ἀμπελιον τῆς επισκοπης· κατὰ ἀκτρον ὑπαρ- χει τὸ ἀμπελιον τοῦ αυτοῦ ἀγωραστοῦ· κατὰ δε- δύσεως ὑπαρχει ἡ μεγάλη οδὸς· καὶ συνκλύει· τούτο οὖν τὸ προλεχθέν ἀμπελιον ὑπαρχει ἑρδινις ἐπτὰ· πιπρασκωμην σοι αυτο· εἰς χρυσῶν ταρια δέκαξξ· ἄτινα λαβοντες αὐτα ἡμεῖς οἱ πρατηρις ἀπο χειρῶν σου του ἀγωραστοῦ εἰς χείρας ἡμετερας· καὶ παντελος πληρωθῆν· καὶ μηδὲν ἀποχρεωστοῦμενοι τί πρὸς ἡμας· ἐποιήσαμεν σοι τὸ παρὸν ἐγγραφον· τοῦ ἔχειν σε τὸ δειλωθῆν ἀμπελιον ἀπο τῆν σημερον ἡμέραν καὶ ὥραν· αὐτεξουσιως ἐπικρατεῖν καὶ δεσπόζειν· καὶ εἰνεκα χρι- ζει σε· πουλεῖν· χαρίζειν· ανταλλαττειν· καὶ εἰς πρικκ· τίκων καταγραφειν· εἰς τοῖς κληρονομισ καὶ διαδο- χαις καταλιμπανειν· παντα ποιῆν σε ἐν αὐτῶ· ὅσα οἱ θεοὶ νόμοι τοῖς οικείοις δεσποταις παρακέλευουσι· ὡς το κήρος καὶ τὴν ἐξουσιαν παρ ἡμῶν εἰληφῶς· ἢ δε ποτε κερω ἢ χροῶν· ζήτησις· κόνησις· ἢ ἀγω- γῇ γένοιτο παρ ἰου διποτε προσωπου· τοῦ ἰστασθαι· μας καὶ διέδικαν αὐτο καλὸς ἐκ παντός ἐγκντιουμα-

† Signum manus Ioannis filii Lucae de regione Massanovae et generi Boni Protocarabi. † Signum manus Irenes uxoris ipsius. † Signum manus Bartholomaei filii ipsius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, praesens acceptilationis, cessionis et perfectae venditionis instrumentum, spontaneo nostro consilio et propria deliberatione, nullaque omnino necessitate, vel fraude, vel dolo, vel deceptione, vel malitia, vel modo a lege vetito, imo vero tota alacritate et sincero animi proposito volentes condimus; et vendimus tibi nostro nepoti ex fratre domino Basilio Roberti Baimundi filio vineam nostram positam in regione civitatis Catacii, in loco dicto Gullia. Hos vero habet confines: ab oriente est rivulus; a meridie vinea episcopii; a septentrione vinea ipsius emptoris; ab occidente via maior, et clauditur. Haec autem vinea constat septem ordinibus, eamque tibi vendimus aureis tarenis sexdecim; quos cum nos venditores acceperimus a manibus tui emptoris in nostras, et perfecte nobis esset satisfactum, ac nihil aliud nobis solvendum superesset, fecimus tibi praesentem scripturam, ut habeas memoratam vineam ab hodierna die et hora, libere possideas, et ibidem domineris, eaque utaris, vendas, dones, permutes, et pro dote filiarum constituas, propriis heredibus et successoribus transmittas, et omnia de ipsa facias quae divinae leges veris dominis concedunt, utpote qui dominium ac potestatem a nobis accepisti. Sin autem quacumque occasione vel tempore quaestio, molestia vel actio tibi inferatur a quovis homine, nos obstabimus, et strenue defendemus ab omni contraria persona.

του προσωπου· ἰ δὲ καὶ παρ τῶν τί γενουτο· καὶ βουληθωμεν διαστρέφαι τὴν τοιαύτην οὐκὴν τοῦ μηδὲν εἰσακουεσθαι μας· μη παρα τῶν θεῶν νομων ἰσχὴν λαμβάνειν· ἀλλὰ καὶ τοῦ εἶναι κατηραμενους παρα κυριου θεου παντοκρατορος· τῶν τῆ ἀγίων θεόφορων πατρων καὶ τα εἰς· ζημιουσθω μας καὶ εἰς το δημῶσιον ὑπὲρ παραβάσεως των τιμιων σταυρων νομισματα λς· καὶ προς σὲ τὸν ἀγνωραστην διπλὴν τῆν τιμὴν· καὶ εἰδ ουτω στέργειν καὶ ἐμμένειν τῆν τοιαυτην διὰπρασιν· ἣν ἐποί·σαμεν ἡμεῖς οἱ προγραφευτες· προς σὲ τὸν ἡμέτερον ἐξάδελφον τὸν κυρον βασιλειον τὸν υἱὸν ρωμπερτου βαϊμουντου· πάρουσία τῶν ἀξιολογων καὶ ἀξιοπιστων μαρτυρων.

† παπα βοιος υἱὸς τοῦ ἀπιχωμενου νικηφορου πρωτοκαράβου μαρτυρ υπεγραφα: † παπα λεων ἀδελφος αυτου μαρτυρ υπεγραφα τὸν σταυρον: † πῆτρος υἱὸς μαύρου νικολεττου μαρτυρ υπεγραφα: † ρωγεριος γαμβρὸς βασιλειου βραμβούνη μαρτυρ υπεγραφα: † νικηφορος υἱὸς τοῦ ἀπιχωμενου βοιου πρωτοκαράβου μαρτυρ υπεγραφα: † σεκρετος υἱὸς θεοδωρου λιβαδου μαρτυρ υπεγραφα οικεία χειρῖ.

† εγραφη διὰ χειρὸς νικολάου νοταρίου· ἐγγώνου γιωργίου ψύχρι τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ταβουλαριου τοῦ ετους ςψβ' ἰνδικτιωνος ιβ'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 95.)

Quod si quis nostrum insurrexerit, et voluerit evertere huiusmodi emptionem, nequaquam exaudiatur, nec a divinis legibus subsidium habeat; sed maledicatur a domino Deo omnipotente, a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus, et insuper mulctetur Fisco propter violationem sanctae crucis numismatis sex et triginta, tibi que emptori duplo pretio. Et nihilominus firma maneat praesens venditio, quam nos suprascripti fecimus tibi nostro nepoti domino Basilio Roberti Baimundi filio in praesentia honorabilium et fide dignorum testium.

† Presbyter Bonus, filius defuncti Nicephori Protoprocarabi testis subscripsi. † Presbyter Leo frater ipsius testis crucem subscripsi. † Petrus filius Mauri Nicoletti testis subscripsi. † Rogerius gener Basillii Brambunni testis subscripsi. † Nicephorus filius defuncti Boni Protoprocarabi testis subscripsi. † Secretus filius Theodori Libadii testis subscripsi propria manu.

† Scriptum manu Nicolai notarii filii Georgii Psychri pro tempore tabularii, anno 6702, indictione XII.

CCXXXIX.

1194 — Mense Decembri — Indict. XIII — Hieracii.

Lambertus magnus Iudex Calabriae dirimit quaestionem inter monasterium S. Stephani de Nemore et nonnullos homines Agriotherarum de quibusdam censibus.

† λαμβέρτος τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ἀρχων καὶ κειφαλικὸς μαιστρωρ καμπεραριου καὶ μέγας κριτῆς πασης καλαβρίας, σίγνου καὶ λαίνης καὶ χωρας ἰορδάνου.

Ἐπιδὴ κατὰ τὸν δεκεμβριον μηνᾶ τῆς ἐνίσταμένης ἰνδικτιωνος ιγ'· ὄντος μου εἰς τὴν χωραν ἱεράκος, κακεῖσε καὶ τεροῦντος μου διὰ τινος ἀναγκαίας δεσποτικῆς δουλειᾶς· ἦλθον πρὸς με οἱ μονάχοι ἀγίου στεφάνου τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τοῦ ὕρους οἱ ἀδελφοὶ γαλτεριος καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν κελλαρχιος καὶ συν αυτῶ ἕτεροι ἀδελφοὶ τῆς αυτῆς μονῆς ὡς ἐκ τὸ μέρος πάσης τῆς μονῆς καὶ του οσιωτικου καθήγουμένου

† Lambertus regiae Curiae praepositus et principalis magister Camerarius ac magnus Iudex totius Calabriae, Sinni, Laini et regionis Iordani.

Mense decembri, praesenti indictione XIII. Cum in civitate Hieracii commorarer, ibique propter quaedam necessaria domini negotia degerem, coram me venerunt monachi S. Stephani sanctissimi monasterii de Nemore, frater Gualterius pro tempore cellerarius, alii que cum eo fratres ipsius monasterii, nomine totius monasterii et pientissimi praepositi domini Gulielmi, litem intendentes in quosdam

κυρου γουλιέλμου κοινοῦντες αγωγήν κατά τινων αν-
θρωπων απο του μερόης των αγριοθηρων λεγοιτες
οὕτως, ἔτι χωράφια και αμπελια και ελει σικαμι-
να τε και αλλα δειδρα ἀτινα υπηρχον της μοιης αγιου
στεφάνου εις τελει παρα των αυτων ανθρωπων τυ-
ρανιουνται οθεν ὁ κατα τὸν καιρὸν εκεινον κυρος βαί-
μουδος τῆς παδουλης σπερ της καλαβριας μέγας
κριτῆς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν εξετάσας και τοῦς τυραν-
ιουντας τὴν αὐτὴν αγίαν μόνην ανθρωπους ακριβῶς
εξετάσας εμφόρσε ὑπὸ δικαίας σκεψεος τὴν αὐτὴν
αγίαν μόνην ὑπὸ εγγραφου υπομνηστικου οἱ δὲ ρηθέν-
τες ανθρωποι αγιῶν τυρανῶν τα τοῖαυτα τέλοι τῆς
μοιῆς ἀγίου Φαντίνου ὀνομαζωμενης εκ τουτων δε ζη-
τοιμεν εχειν δίκαιον τοῦς δε ανθρωπους ἐπὶ χεῖρας
ἔχωντες εγγραφον οἱ μὲναχοι, εκίλευσα τοῦτους ἐνω-
πιων ἡμῶν τὸ βήματι παραστῆναι. διὰ τι πάλιν
εγὼ τεῦτοῦς εξετάσας και αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ ὀμιασθεν-
τος παρα τοῦ μεγάλου κριτοῦ ποτε τῆς καλαβριας,
κυροῦ βαίμουδου ελληγχωμίοι και κατακριθεντες
παρὰ τῆς δικαιοσύνης εκιλεύσαμεν μετα δικαίας σκε-
ψεῆς ἵνα ἔσα δ αν εἰσὶν χωράφια σποριμα και αρδευο-
μενα η και δειδρα πάντοια ἐντός τουτων εἰσιν οἶον·
ελαίαι σικαμινά τε· και ληπᾶ παντοία, ἐκ τουτων
ἵνα λαμβανειν αὐτη αγία μονῆ· κατ ετοῦσαιόν· την
πειταμεριάν, ἐξ ἔσα εἰσιν απο του αγίου Φαντινου
ως εἰρηται· ὁμοιως και απο τοῦ αμπελου και τω
μετα των χερσεδενδριων, την πειταμεριαν εχειν η μο-
νῆ· ἐκ δὲ των χερσεῶν χωράφια και τῶν ἐντός αυ-
των δειδρων εχειν η ἀγία μονη η ανωτέρω ριθησα
ὅλα τα ἡμισια πάρεξως εἰρηται ἀπὸ των ἐντυγχαν-
ώντων ἐποιείθη τη ρηθητη αγία μονῆ, αγίου στε-
φάνου του ἔρους το σιγίλλιον ἀπόδοτικον τῆς εμφο-
ρσεως, ἵνα και αμπελη περίβολόν και τον καικλη-
σαιοι προαστιων ἐκ τουτου τὴν πειταμεριαν δι οὐ
και πρὸς ασφαλῆ βεβαίωσιν τῶν ἐντυγχαν ἐποιεί-
θη τη ρηθειση αγία μονη αγίου στεφανου τοῦ ἔρους
το παρὼν σιγίλλιον ἀπόδοτικον τῆς εμφορσεως ἵνα
ἀπὸ τὴν σημερον ημεραν και ὡραν μιδεις ἰστώ τὸ λμη-
ρὸς αντικροῦσιν το παρον τουτο σιγίλλιον· δι και τίς
τουτο ἐπιφοραθη ποιῆσει η αντικροῦσει αλλα και τα
ρηθῶντα τέλει τὰ ανωτέρω του αγιου στεφανου του
κολεσε, ἥ ἡμποδῆσαι πρὸς αὐτην την ευαγιστάτην
μονῆν αγίου στεφανου τοῦ ἔρους, ὁ τοιουτος ἵνα ἰστω
εις τὴν του πανῦπερλαμπρου βασιλειως ἀντιληφῆν
πιῶν ταρια χιλία ἔδει και πρὸς περισσώτερον πι-

homines de regione Agriotherarum, ita dicentes: Prae-
diis, vineis, oleis, sycaminis et aliis arboribus, quae
ipsum monasterium S. Stephani ad censum posside-
bat, iidem homines iniuste potiti fuerunt. Quapro-
pter dominus Baimundus de Padula, tunc temporis
magnus Calabriae Iudex cum eandem quaestionem
perpendisset, et homines vexantes sanctum mona-
sterium diligenter percontatus esset, post iustum
examen, condito ad rei memoriam instrumento,
investituram dedit eidem sancto monasterio. Prae-
dicti vero homines de huiusmodi censibus monaste-
rium sub titulo S. Phantini adhuc vexant. Idcirco
petimus, ut ius nobis reddatur adversus memoratos
homines. Cum autem monachi exhiberent instrumen-
tum, iussi eos homines sese apud nostrum tribu-
nal sistere. Quamobrem ego iterum ipsos perconta-
tus sum; et cum hi a praedicto magno olim Iudice
Calabriae domino Baimundo merito convicti et con-
demnati fuissent, mandavi post legitimam discussio-
nem, ut ex praediis sive sativis sive irriguis, et ex
arboribus omnigenis, quae in illis extant, id est
oleis, sycaminis, et reliquis omnibus, accipiat dictum
sanctum monasterium quotannis quintam partem, ex
iis nempe, quae ad sanctum Phantinum pertinent.
uti praedictum est. Item ex vinea et fructiferis ar-
boribus quintam partem habeat monasterium. Ex
praediis vero incultis et arboribus inibi consitis,
praedictum sanctum monasterium habeat medieta-
tem. Hinc ab intervenientibus factum est praedicto
sancto monasterio S. Stephani de Nemore sigillum
concessionis investiturae, ut ex vineis, et hortis,
et clusuris suburbanis quintam partem (accipiat).
Quare ad validiorem securitatem intervenientium
conditum est memorato venerabili monasterio S.
Stephani de Nemore praesens sigillum concessionis
investiturae, ut ab hodierna die et hora nemo audeat
adversari huic sigillo; et si quis id fecerit, et impe-
dimento fuerit quominus praedicta iura S. Step-
hani exigantur ab eodem sanctissimo monasterio, sol-

στωσιν των εντυγχανοντων το ημετερω σιμιόματι καὶ τῇ ἐξεθῃ ημετερα βουλλη επισφραγισθῃ τὸ ημετερω σιμιόματι καὶ τῇ ἐξεθῃ ημετερα βουλλησραμιν τουτο εν μηνι καὶ ινδικτιωνι τοις προγραφεισι ετει ςψγ' καὶ τουτο γεγωνεν νοπισον αξιολογων και αξιοπιστων ανδρων· οϊον τοῡ επισκόπου ιερακῶς λεωντος κυρου μερκουριου τοῡ ιερακος και κυρου αλδουινου υιου χοῡ του ρηγιου καὶ γιδου τοῡ κουβουκλησιου, καὶ τοῡ αρχοντος κυρου λεοντος γουβτζῆ· καὶ κυρου ροῡ της αγιας εκατερινας καὶ ετερων πλυστων αρχοντων και καλων ανδρωπων των εκεῑ λαχωντων. † μερκουρι μαρτυρ υπεγραφα † λεωνος γουβῆτζις μαρτυρ αλδουινος υϊός χοῡ του ρηγιου μαρτυρ † του ιερακος γιδοῡ ιοῡ βωνοῡ κουβουκλησιου μαρτυρ † ράος της αγιας εκατερινας μαρτυρ αμαρτωλος λεων̄ επισκοπος ιερακος υπεγραφα.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 96.)

vat poenae nomine perillustri Regi tarenos mille. Quapropter et ad maiorem fidem eorum, qui interfuerunt, nostro signo et consueta nostra bulla consignavimus, mense et indictione supradictis, anno 6703. Idque factum est coram probis et fide dignis hominibus, id est episcopo Hieracensi Leone, domino Mercurio Hieracensi, et domino Alduino filio Hugonis de Rhegio, et Aegidio de Cubuclisio, et dynasta domino Leone Gubitzi, et domino Rhau de Sancta Ecatharina, et pluribus aliis dynastis et bonis hominibus, qui illic aderant. † Mercurius testis subscripsi. † Leo Gubitzi testis. Alduinus filius Hugonis de Rhegio testis. † Aegidius Hieracensis filius Boni Cubuclisii testis. † Rhau de sancta Ecatharina testis. Leo peccator episcopus Hieracensis subscripsi.

CCXL.

1196 — Mense Maio — Indict. XIV — Circlarii.

Tabulae nuptiales inter Petrum de Iona et Alexandriam Tzangarim.

† 'Εν ονοματι τοῡ πατρος και τοῡ υιοῡ και τοῡ αγιοῡ πνευματος. πανάγιᾱ θεοτοκε̄ συν τω̄ μονογενί σου υιῶ̄ καῑ θεῶ̄ ἡμῶν. εὐτυχως̄ βοηθεῖ ἡμιν. εἰσὶν τὰ̄ ὀφειλόμενᾱ δωθεῖναῑ παρ̄ ἡμοῦ̄ πέτρου υιοῡ τοῡ ἀποικωμενοῡ λουκηφῆρου τοῡ ἰωνά. πρὸς̄ την̄ ἐκ̄ θεοῡ δωθῆσᾱ μοῑ νόμφη̄ ονοματῑ ἀλεξάνδρια. γνυσίᾱ θυγακτη̄ τοῡ αποικωμένοῡ μαϊστροῡ ἰωσφρῆς̄ τζαγγάρις̄ ὁ̄ ἀπο̄ τοῡ κασιάνου. ἐν̄ πρωτοις̄ δίδωμῑ αὐτῇ̄ λογω̄ ὑπουόλοῡ αὐτῆς̄ νομισματᾱ ὀκτώ. λογω̄ δὲ̄ αὐτῆς̄ θεορέδρου, τὸ̄ τρίτον̄ μέρος̄ τῆς̄ ουσίας̄ μου, ἐξ̄ ὧν̄ νῦν̄ εχω. καῑ μέλλω̄ σὺν̄ αὐτῇ̄, ὑποκτεσαῑ ἀπο̄ τῶ̄ κοινητῶν, ακινήτων, καῑ αὐτῶκοινήτων̄ πραγμάτων̄ καῑ το̄ ἔλεος̄ τοῡ θεοῡ :

† ἀγίᾱ τριάς̄ ὁ̄ θεος̄ ἡμῶν̄ βοηθεῖ ἡμιν. εἰσὶν̄ τᾱ ὀφειλομενᾱ δωθεῖναῑ παρ̄ ἡμοῦ̄ ρικκάρδου υιοῡ τοῡ αποικωμενοῡ μαϊστροῡ ἰωσφρῆ̄ ὁ̄ προρηθεις̄ πρὸς̄ τον̄ ἐκ̄ θεοῡ δωθεντᾱ μοῑ σύγγενῆν̄ ὀνοματῑ πέτρον. ὁ̄ προγραφεις. τῇ̄ ἡμῇ̄ γνυσίᾱ ἀδελφῆ̄ ὀνοματῑ ἀλεξάνδρια. ἐν̄ πρωτοις̄ δίδωμῑ αὐτῇ̄. λογω̄ φορεσίως̄ παινιν̄ λινον. πειχεις̄ μ'. τᾱ μὲν̄ εἰκωσῑ λεπτα, καῑ τᾱ ετερὰ̄ χονδρα. καῑ φουσταῖνον, ἕν. καῑ τῇ̄ ἡμῇ̄ ἀδελφῆ̄ ἐδούτι

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Sanctissima Deipara simul cum unigenito tuo Filio et Deo nostro prospere nos adiuva. Haec sunt, quae ego Petrus filius quondam Luciferi de Iona daturum me spondeo divinitus mihi concessae uxori, nomine Alexandriae legitimae filiae quondam magistri Goffredi Tzangaris de Casiano. In primis do ei loco donationis ante nuptias solidos octo; loco vero donationis post nuptias tertiam bonorum meorum partem, quae nunc possideo, et quae cum ipsa (uxore) acquisiturus sum, mobilia, immobilia et semoventia, et Dei misericordiam.

† Sancta Trinitas, Deus noster, adiuva nos. Haec sunt, quae ego Riccardus filius quondam magistri Goffredi supradicti daturum me spondeo divinitus mihi concesso cognato Petro suprascripto. In primis do legitimae meae sorori nomine Alexandriae pro indumentis telae lineae ultrae quadraginta, quarum viginti quidem tenui filo sunt textae, reliquae autem crasso; fustanam unam; et eidem meae sorori indu-

τρία· λάργα τρια· μανδυλια τρία· κάγιες τρια· χει-
ρομανδυλια τρια· κρεββατσστρώσια τρια· ἔχοντα ἀμ-
φωτέρα, το μὲν τῆλο προσκεφάλαια· καὶ ὑπευχήν.
τα δὲ· σάγκους· β'· πλαγιουῖνια· δ'· κοπέρας δύο.
καὶ δια βοῖδια καὶ οὐκὸν νομισματα ὀκτώ· σταγι-
νον, τηγάνον· κρεμασταλήν στήθρον· καὶ ἀπο των
αμπελίων, χωραφίων, οἰκοτοπιων, κίπων. ὅπουδάν
ὑπάρχει μύραν κατὰ ἀδελφὴν. καὶ το ἔλεος τοῦ Θεοῦ.
μέρος δὲ τὸ μὴ ἐμμένων καὶ μὴ στεργοντα, τα στοι-
χηθέντα, δωδητω τῶ ἐμμένωντι καὶ στεργόντι νο-
μισματα λς'. καὶ εἰς το δημοσιον, ὁμοίως. ἐγράφη
διὰ χειρὸς λέοντος ἀρχιερέως καὶ ταβουλαριου κήρ-
κλαριου. μηνι μαίω ἰνδικτιωνι ιδ'. ἔτους 54δ'. πα-
ροντων μαρτυρων.

† Θύρσος τοῦ Φίλι καὶ κριτῆς μαρτυρ υπέγραψα
δια του σταυρου.

† πελεγρινος τοῦ ἰωαννου γρέκου μαρτυρ υπέγρα-
ψα δια σταυρου.

† μέλις τοῦ τραπεζακίου μαρτυρ υπέγραψα δια
του σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 87.)

sia tria, larga tria, mantilia tria, cagias tres, mappas
tres, lectos tres habentes unum quidem cervical et
stragulum, alios vero saccos duos, tabulas quatuor,
copertas duas; praeterea duos boves, et asinum aesti-
matis solidis octo, patellam stamno obductam, fer-
reum instrumentum ad abenum sustinendum; et de
vineis, agris, aedibus, hortis, ubicumque fuerint,
portionem sororiam; et Dei misericordiam. Pars vero,
quae pactis conventis stare nolit, poenae loco solidos
aureos sex et triginta solvat alteri, quae ea obser-
vaverit, totidemque publico aerario. Scriptum manu
Leonis archipresbyteri et tabularii Circlarii, mense
maio, indictione XIV, anno 6704, praesentibus te-
stibus.

† Thyrsus de Phile iudex testis subscripsi per
crucem.

† Pelegrinus filius Ioannis Graeci testis per cru-
cem subscripsi.

† Melis de Trapezacio testis per crucem sub-
scripsi.

CCXLI.

1196 — Indict. XIV.

Maria Cuculi Domina confirmat Ioanni Bapheo possessionem praedioli positi ad Flumen.

† σύγνον χερὸς κυρας μαριας κὲ αὐθεντριας κου-
κουλου· φένομεν ἐγὼ ἢ πρόγραψα ἰ το σύγνον τοῦ
τιμίου κὲ ζωοποιῦ σταυροῦ ἡκία μου χερὶ πῆξας πη-
ώντα ἐγγραφον ἀσφάλιστιλόν πρὸς σὲ ἰωάννην βάρφακ·
ἐκ τὸ δλήγον χωραφίτζην ὡπερ ἐκράτητας ἐκ τους
πρω ομου· δηλ τες καλές δουλείες ὡπερ εδοῦλεφες
αὐτὸν· ἡλθες σὺ ὁ ρηθεῖς ἰωαννης καὶ ἐπαρκαλήθης
υμῖν. μετὰ καλῶν ἀνδρώπων· ἔπος στερεῶσο πρὸς
σὲ τὸ ρεθὸν χωραφίτζην· ἐγὼ δὲ ἰδὸν καὶ μαθὼν τες
καλές δουλῆες ὡπερ εἰς τους πρὸν οἶμου ἐπίης· καὶ
πάλιν διὰ τες καλές δουλῆες ὡπερ καὶ ἡς αἰμάς ἐπίη-
σις· στέργω καὶ δίδῶ αὐτῶ πρὸς σὲ· τοῦ ἔχης αὐτῶν
ἐξούτιαν ἀπὸ τοῦ γῆν καὶ εἰς τους ἐξῆς ἀπαντας χρό-
νους· παίδας παιδων σου· ἔστιν δὲ τὸ τιαύτων χω-
ραφίτζην εἰς τόπον λεγόμενον εἰς τὸν ποταμίν· σὶν-
οροντα τὸν ἀμπελον αγίου ἰωαννοῦ τον ἐρεμίτων·
ἰ δὲ δουλίφες ἡπάρχει τον παντα μετὰ ημερων β'.

† Signum manus dominae Mariae dominae Cu-
culi. Ego suprascripta, quae signum honorabilis et
vivificae crucis propria mea manu exaravi, facio tibi
Ioanni Bapheo instrumentum confirmationis de parvo
praedio, quod habuisti ex praecessoribus meis propter
bona servitia, quae ipsis praestitisti. Venisti tu dictus
Ioannes, et nos rogasti cum probis viris, ut confir-
marem tibi dictum praediolum. Ego vero videns et
cognoscens bona servitia, quibus de praecessoribus
meis bene meruisti, et ea quae mihi impendisti,
confirmo et trado tibi illud, ut in eo a praesenti
tempore et in perpetuum potestatem habeas tu,
tuorumque filiorum filii. Est autem hoc praediolum
in loco, qui dicitur ad Flumen, et conterminum est
vineae sancti Ioannis Eremitarum. Servitus autem
inest duorum dierum singulis mensibus. Et ecce feci

καὶ ἰδοὺ ἐπίστα πρὸς σὲ το παρῶν ασφαλίστικον ἔγγραφο· ἐνωπιον μαρτυρων.

† μακίστωρ γριφουχνος πειλλητερος μαρτυρ υπεγραφα. † βασιλειος τοῦ μακίστορος, καὶ κατὰ τῆν ημεραν στρατηγος μαρτυρ υπεγραφα † αργυρός γραντηριος κατα την ημεραν μαρτυρ υπεγραφα. † νικολαος μιλης ὁ του κυρου Φουαστερου μαρτυρ † λεων στολανός μαρτυρ. † πρεσβυτερος λεων στολανός μαρτυρ υπεγραφα. † ἐγὼ κυρὸς μανδαράνης τα ανωτέρω στέργω καὶ επικυρῶ διὰ τοῦ σταυροῦ. † ἐγὼ κονσταντινος νοτάριος τῆ προσταξῆ τῆς αυθειτριας εγραφα. ετει ςψδ' ἰνδικτιωνι ιδ'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 97.)

tibi praesens confirmationis instrumentum coram testibus.

† Magister Grinfuchnus Pelliteris testis subscripsi. † Basilius de Magistro pro tempore Strategus testis subscripsi. † Argyrus pro tempore Granatarius testis subscripsi. † Nicolaus Miles filius domini Fabasteri testis. † Leo Stolanus testis. † Presbyter Leo Stolanus testis subscripsi. † Ego dominus Mandaranes suprascripta confirmo et roboro per crucem. † Ego Constantinus notarius ex mandato Dominae scripsi anno 6704, indictione XIV.

CCXLII.

1196 — Mense Octobri — Indict. XV — Acherontiae.

Emma Buttelleri vendit Roberto Chrysolemo nonnulla praedia posita in agro Acherontiae loco dicto ad Plagam Baviorum, tarenis aureis duobus et denariis duodecim.

† Σίγνοι χειρὸς αἱμας γνησίας θυγατρὸς τοῦ ἀπιχομείου γαλτέρη τοῦ τῆ ἐπωνυμία βουττελλέρη.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος· ἐγὼ ἡ προγεγραμμένη αἱμμα ἡ καὶ γνησία θυγάτηρ τοῦ μακαρίου κυρου γαλτέρη τοῦ τῆ ἐπωνυμία βουττελλέρη· ἡ τὸ σίγνοι τοῦ τιμίου καὶ ζωοπιοῦ σταυροῦ τῆ οἰκία μου χειρὶ καθ' ὑπογράφασα· ἔκουσία μου τῆ γνώμη οἰκία μου προξίρει· καὶ οὐκ ἔκ τινος τὸ παράπαν δόλου χλόνης· ἡ ἀπάτης· ἡ ραδιουργίας· ἡ ὅσα τοῖς νόμοις εἰσὶν ἀπηγορευόμενα· ἀλλὰ μᾶλλον δὲ σὺν προθυμία μου πάσα καὶ δλοφύχω μου προδέσει ἀναλαμνανομένη καὶ τον ἐμὴν ἀνήλικον παιδα· ἰωαννη τούνομα· πέπρακα πρὸς σὲ τὸν κυρον ρωκπέρτον χρυσολέμον· καὶ εἰς τοὺς σους κληρονόμους καὶ διαδόχους χωράφια γεωργούμενα ἀπερ κειτώμαι ἐκ πατρικῆς μου κληρονομίας· τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῆ διακρατήσει κάστρου ἀκρεντείας εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον τὰ ὑπὸ πλαγα τῶν βαβείων, ὅσα καὶ οἷα εἰσὶν καθῶς καὶ ὁ μακάριος τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἐκράτησεν καὶ ἐδέεπωσεν ὡς συνωροῦνται καὶ γνωρίζονται· κατὰ μὲν ἀνατολὰς· ὁ ξηροφύαξ· καὶ τὰ χωράφια σου τοῦ ἀγωραστοῦ· κατὰ δὲ δυσμᾶς· χωράφια σου τοῦ ἀγωραστοῦ καὶ τὸ χωράφιον τὸ λεγόμενον παπὰ νικολάου τοῦ θεοτίμου· ἀκτρον χωράφια

† Signum manus Emmae legitimae filiae defuncti Gualterii cognomento Buttelleri.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascripta Emma legitima filia beatae memoriae domini Gualterii cognomento Buttelleri; quae signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu exaravi, voluntario consilio et propria electione, nulloque omnino dolo, fraude, vel deceptione, vel malitia, vel modo a legibus prohibito, imo vero omni alacritate et totius animi proposito simul cum meo filio minoris aetatis, cui nomen Ioannes, vendidi tibi Roberto Chrysolemo tuisque heredibus et successoribus praedia exculpta, quae possideo ex paterna mea hereditate, sita et posita in tenimento civitatis Acherontiae in loco dicto ad Plagam Baviorum, quae et qualia sunt, uti habuit et possedit pater meus beatae memoriae, quorum fines et signa huiusmodi sunt: ab oriente torrens et praedia quae ad te emptorem pertinent; ab occidente praedia tui emptoris, et praedium dictum presbyteri Nicolai de Theotimo; a septentrio-

ἄπερ ὑπῆρχωσιν τοῦ μακαρίου πρεσβυτέρου ῥωμπέρτου ἀγκινκρήση· καὶ χωράφια θεοδώρου τοῦ τζοκκαλά· ὡς δὲ μεσημβριαν χωράφια σοῦ τοῦ ἀγωραστοῦ· καὶ συγκλείει· ἀπόλαυα δὲ καγῶ ἢ προγεγραμμένη αἵμακ· παρὰ σοῦ τοῦ κυροῦ ῥωμπέρτου τὴν συμφωιγηθείσαν καὶ ἀρσθείσαν ἐν τῷ ἀναμεταξὺ ἡμῶν δικαίαν τιμὴν ὑπὲρ τῶν τοιούτων χωραφίων χρυσοῦν νομισματα δύο, καὶ δηνάρια δώδεκα· ταῦτα λανοῦσα καὶ παντελῶς πληρωθεῖσα· καὶ μὴδὲν ἀποχρεωστομένη παραδέδωκά σοι τὰ τοιοῦτα χωράφια καὶ τὴν δεσποτείαν αὐτῶν· τοῦ ἐπιξουσίως ἔχειν σε αὐτά, πολεῖν χαρίζειν· ἀνταλλάγειν· προεἶ καταγράφειν· καὶ πάντα ποιεῖν ἐν αὐτὰ εἴτι υἰύλη καὶ θέλεις, καὶ ἔσα ὁ νόμος τοῖς ἰδίοις δεσπότης διακελεύεται· ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν δεσποτείαν παρ ἡμοῦ εἰληφῶς εἰ δὲ φανῶ ποτὲ καιρῶ ἢ χρόνῳ μετᾶμελος γίνεσθαι καὶ εἰς διαστροφὴν ἔλθω· ἢ ἐγὼ αὐτῆ· ἢ ἕμὸς κληρόνομος ἢ διάδοχος, ἢ τίς παρ ἑτέρου ξένου καὶ ἰδίου προσώπου, ἔχλησιν ἢ ζήτησιν ἢ ἐπερίσιν τοιν οἰανοῦν ποιήσασθαι σοι ἰπὲρ τῶν τοιούτων χωραφίων· καὶ οὐκ ἴσταμαι μᾶλλον διέδικῶν σοι αὐτὰ ἐκ παντός ἐναγκτιομένου σε· ἴα ζημιῶμαι πρὸς σὲ τὰς τιμὰς καὶ βελτιώσεις εἰς τὸ δυπλοῦν· ὑπὲρ δὲ λόγῳ προστίμου καὶ ὑπὲρ παραβασίας τοῦ τιμίου σταυροῦ οὗ εὐκαιοχέρως μου ἐπιξῆ εἰς τὸ δημῶσιον ζημηρῶσθωμαι βήγατα λς', εἰδ' οὕτως, ἀσάλευτον μένει τὴν τοιαύτην πράσιν εἰς αἰῶνας· ἢ τις ἐγράφη ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς καὶ φιλοχρίστου βασιλείας τοῦ κραταιωτάτου δεσπότη τοῦ ἡμῶν καὶ θεοσέπτου βασιλέως ἐνρρήκου· καὶ τῆς εὐσεβεστάτης δεσποίνης ἡμῶν καὶ αὐγούστης κωνσταντίας· γραφὴν χειρὶ θεοδώρου εὐτελοῦς νοταρίου καὶ ταβουλαρίου ἀκριντίας· ἐπὶ ἔτους σψε' ὀκτωβρίῳ μηνὶ τῆς ἰδι- κτιῶνος ιε', παρουσία μαρτύρων.

- † σιμεῶν ὁμότης κριτής, μαρτυρ ὑπέγραφα †
- † γερούικος ἀλαμάνος μαρτυρ ὑπέγραφα: †
- † λέων ὁ τοῦ μαγείρου μαρτυρ ὑπέγραφα †
- † ῥωκέριος βρουτζάνος μαρτυρ ὑπέγραφα: †
- † ῥωγέριος γράνδης· μαρτυρ ὑπέγραφα †
- † ἰωάννης κριτής ὑπέγραφα †
- † Ρογίριος σαρακῖνος μαρτυρ ὑπέγραφα †

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani— n.º 98.)

ne praedia quae pertinebant ad beatam memoriam presbyteri Roberti Anginarisi, et praedia Theodori Tzoccalà; a meridie praedia quae ad te emptorem pertinent, et clauditur. Et ego suprascripta Emma accepi a te domino Roberto iustum pretium inter nos conventum et statutum huiusmodi praediorum, aureos tarenos duos et denarios duodecim; quibus acceptis, cum mihi integre satisfactum sit, ac nihil aliud repetere debeam, tradidi tibi huiusmodi praedia et dominium ipsorum, ut ea possideas cum facultate vendendi, donandi, permutandi, pro dotibus concedendi, et faciendi de ipsis quidquid tibi placuerit, et leges propriis dominis concedunt, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti. Si vero quacumque occasione vel tempore me poenituerit, et hanc venditionem evertere voluero, vel ego ipsa, vel meus heres, vel successor, vel quaevis extranea aut propinqua persona molestiam, vel quaestionem, vel damnum cuiuscumque generis tibi intulerit de his praediis, et non obstitero potius defendens tibi ea ab omni contraria persona, multabor tibi duplo pretii et meliorationum, ratione vero poenae propter violationem venerandae crucis, quam propria manu mea exaravi, solvam Fisco regales sex et triginta. Et nihilominus firma deinceps maneat praesens venditio in omne aevum, quae scripta est sub pio et christiano regno potentissimi nostri domini et venerandi regis Henrici, et piissimae dominae nostrae et augustae Constantiae, manu Theodori humilis notarii et tabularii Acherontiae, anno 6705, mense octobri, indictione XV, coram testibus.

- † Simeon iudex iuratus testis subscripsi.
- † Geruicus Alamannus testis subscripsi.
- † Leo filius Magiri testis subscripsi.
- † Rogerius Brutzanus testis subscripsi.
- † Rogerius Grandes testis subscripsi.
- † Ioannes iudex subscripsi.
- † Rogerius Saracinus testis subscripsi.

1198 — Mense Martio — Indict. I — Aëtae.

Ioannes Aëtae dominus cum Clementia eius matre, Matthaeo, Lucia et Maria fratre ac sororibus eiusdem donat monasterio S. Eliae praedia posita apud Petricellam.

† σιγγίλλιον γενόμενον παρ εμοῦ ἰωάννου αὐθέντου ἄστιος αἰτοῦ. † σιγγίλλιον γενόμενον παρ εμοῦ ματθαίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. † σιγγίλλιον γενόμενον παρ εμοῦ κλιμεντζης αὐθεντριας χώρας αἰτοῦ. τὸν μαρτιον μηνά τῆς ἰδριχτιῶνος αἰτοῦ ἔτους 545. ἰλθῶντᾶ καγῶ ἰωάννης ο προγραφῆς αὐθεντης χώρας αἰτοῦ συν τῆς ἐμῆς μητρος κυρας κλιμεντζης συν καὶ των ἐμων ἀδελφῶν κυρου ματθαιου καὶ κύρας λουκίας ἧς προσκήρισιν ἡς τῶν πάνσευπτον ναῶν τοῦ προφίτου ηλιοῦ. ἡδὸς δὲ ἐγὼ καὶ ἡ ἐμὴ μητῆρ καὶ ἡ ἐμὴ ἀδελφοὶ τὴν χάριν τοῦ αγίου ἡ καὶ τὴν Φιλανδροπίαν τοῦ δέσποτου θεοῦ. κατὰ τὸ γεγραμμένον τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. μακάριη ἡ ἐλεῆμονες οτι αὐτὴ ἐλεῆθίσονται. ὅθεν ἐπέδοκαν καγῶ ἰωάννης αὐθεντης χώρας αἰτοῦ. ἧς τὸν πάνσευπτον ναῶν τοῦ προφίτου ηλιοῦ. διὰ μακαρίας καὶ ἀνάπαυσεως τῶν ἐμῶν γεννητῶρων. καὶ διὰ υμερίαν τοῦ ἐμου σώματος. καὶ τῆς ἐμῆς μητρος καὶ τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν. καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ ἐπέδοκαν τὰ χοράφια σὶν τοῦ ὄρους. που υπάρχουν πλισίω τῆς πετρικέλλας. ὅθεν ἡ ἐμαρξῆς τῶν σινορίων γεγόνασιν. ἀρχήταμεν ἀπο τὴν ὁδὸν τὴν περρομένην καὶ ἐξερρομένην. ὅς αἰεμένη ὁ ριάξ ἀπὸ τῆν τιχύτην ὁδὸν. ἀνατολικᾶ σιθοῦνται. τῆς διακρατίας τοῦ πάνσευπτου ναοῦ τοῦ προφίτου ηλιοῦ. ἀπέρχεται ἀνατολικᾶ ὁ ριάξ. ἀχρι ἔπανο του ὄρους. καὶ συνσιγγί ἡς το σίνορον τῆς ἐκκλισίας. ἀνατολας. κακίθεν ἀπέρχετε τρακλα το σίρορων. καὶ κατευένη. καὶ ἡς τὸν ριάξ. δισικᾶ. κακῆθεν ἀναποδίξη καὶ κατέρχεται ἡς τὰ λιθάρια τὰ μεγάλα. ποῦ υπάρχουν ἐπαίο τῆς κουλτουρας κυρου ρωπέτου παρίσι σίνορων. κακῆθεν κατερχεται ἡς τὸν ριάξ. καὶ κατέρχεται ὁ ριάξ. δισικὸς ἀχρη ἧς τὴν ὁδὸν ὅθεν ἡ ἐμαρξῆς γέγονεν καὶ συγκλι ἡς τὴν αὐτὴν ὁδὸν τὴν δισικὴν τὴν περρομένην καὶ ἐξερρομένην ἡς τὴν πετρικέλλαν. ὅθεν ἐπέδοκαν καὶ παρίκουσ ἰς. ὅν τὰ ονόματα αὐτῶν ἐγράψισαν. ἰωάννης τῆς ἀρχώτισσας. πέτρος ἀδελφος αὐτοῦ. λεων κόνδος. ἰωαννης Φιτίξ. καὶ ψίλλος ἐξἀδελφος αὐτου. πετρος Φλάυιξ. καὶ υασιλιξ κού-

† Sigillum factum a me Ioanne domino civitatis Aëtae. † Sigillum factum a me Matthaeo fratre ipsius. † Sigillum factum a me Clementia domina civitatis Aëtae. Mense martio, indictione I, anno 6706. Cum ego Ioannes praedictus dominus civitatis Aëtae una cum matre mea domina Clementia, et fratribus meis domino Matthaeo et domina Lucia, Deum adoraturus venissem in venerabile templum Prophetae Eliae; cumque ego et mater mea et fratres mei gratiam eiusdem Sancti, atque domini Dei in homines amorem noverimus, prout scriptum est in sancto Evangelio: Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur; ego Ioannes dominus civitatis Aëtae dedi venerabili ecclesiae Prophetae Eliae, pro beatitudine et requie meorum parentum, et pro salute corporis mei et matris meae meorumque fratrum ac Dei amore, et donavi praedia cum nemore ubi sunt prope Petricellam, unde etiam confinia initium ducunt: ascendit (finis) iuxta rivum, nempe a via ingrediente et exeunte; ab oriente sunt finitima possessionibus venerabilis templi Prophetae Eliae; vadunt indidem iuxta rivum usque ad partem superiorem nemoris, et iunguntur confinio ecclesiae orientem versus, et inde procedunt inaequaliter, et descendunt in rivum a parte occidentali, et illinc flectunt et descendunt ad lapides maiores extantes supra culturam domini Roberti Parisi, et illinc etiam descendunt ad rivum, et vadit rivus ab occidente usque ad viam, unde incepimus, et clauduntur ad ipsam viam occidentalem, qua introitus et exitus ad Petricellam habetur. Donavi etiam quindecim villanos, quorum haec sunt nomina: Ioannes de Archontissa, Petrus frater eius, Leo Conodus, Ioannes Phitias et Psillus eius patruelis,

πατρὸς μαρίνης τοῦ οὐρσου· ἡ πέδες ἰωάννου τριμήκτα-
 ρου· νικηφόρος χαγγέλης συν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ·
 πρεσβύτερος λεων πέτρος καλόγερος· καὶ ερεμάχας·
 καὶ γεωργίος Φιτίας· καὶ μούλις ἐγγῶν τοῦ κούπαρι·
 ομῖος ἐπιδιδῶ καὶ τὰ ἀπελα που ὑπαρχοῦναι ἡς το
 κατρίκιων· τὰ ἀπὲρ ἐπεκράτῃ Φίλιν ἐκ τῆν κόρτην
 ἀρυτῆς υριτοίνης· ὁμῖος ἐπιδδῶ καὶ το μέρος μου τῶν
 τριῶν ἐλεων τῶν μεδιαφερροντων ἡς τα υράτζά-
 ρικ που ἔχο με τοι ἰωαννη ἀπέλουργον· ταῦτα
 ἐπέδοκαν ἡς τὸν ναον του αγίου ηλιου καὶ ἡς τον
 προίστόν κυρον ἡμίφον· καὶ ἡς τοὺς μελλοντας εσεστῆ
 μοναχοὺς ἡς τῆν μονην του αγιου ηλιου· τουτο δε
 γέγονεν κατινοπιον τῶν ἐκίσε εὑρεθέντων ἀξήνοπιστων
 ἀρχοντων μαρτυρων ομῖος πιῶ καὶ το μοναστηριον
 ἐλεύθερον παντελεύθερον· ἀπο χηλοτικῶν· καὶ ἀπὸ
 αρουατικῶν· τοῦ μιδαν ἐστῆν τολμερός· οὔτε μιστορ
 οὔτε στρατιγος· οὔτε υεσκώμης· οὔτε πλατζάρος τοῦ
 πιάσιν ἀπο του πράγματος του μοναστηρίου τὸ ἡ-
 ὄνοῦν· ἡ μὲν εἰάν κατάντισι τῆν λάβη ἐλεημοσίην ἀπο
 του μοναστηριου· καὶ ἡ τις Φανὶ κατὰ τον τε το τιαυ-
 τὸν σιγγιλιον· ἡνα ἐστι ἀναθεματιμένος παρὰ πατρὸς
 υιοῦ καὶ αγίου πνεύματος· καὶ ἡ μερῆς αὐτοῦ μετὰ
 του ἡρόδα· καὶ ζημηρούτε καὶ το σύμην αὐτοῦ καὶ το
 πράγμαν ἡς τῆν ἡμην κόρτην· καὶ γὰρ πρὸς περισ-
 σοτέρην πίστοσιν· καὶ ἀσφάλιαν· τι σινίδι ἡμῶν·
 κυρουούλλῶ ουλλώσας † ἡσφρῆς πιτοίνος μαρτυρ.
 † κοισταντίνος υιος νοταριου γαλατου μαρτυρ. † ρο-
 περτος γατος μαρτυρ. † Ego Iohannes filius notarii
 de neocastro interfui. † ροπερτος συπέρκίας μαρτυρ.
 † γουλιελμος σκαλδέτος μαρτυρ. † ρογεριος ρυγίτου
 μαρτυρ. † κῆγῶ μαρία θιγατῆρ κυρας κλιμεντζῆς
 καὶ λουκίας θιγατῆρ τῆς κυρας κλιμεντζῆς· τὰ ἀνο-
 περω γεγραμμενα στερρομειν καὶ ἐπεκ. ρου †

† ἐγράφη το παρὸν σιγγιλιον χιρι μου γαλατου
 υιοῦ νοταριου γεωργιου τοῦ ἀπιχομένου· τι πρίστάξι
 τοῦ πανευγενεστάτου ἡμῶν αὐθινοτου κυρου ἰωαννου
 καὶ κυρου ματίου ἀδελφου αὐτοῦ· καὶ κυρας κλι-
 μεντζῆς μητρος αὐτων καὶ κυρας μαρίας θιγατρος
 αὐτῆς καὶ κυρας λουκίας ἀδελφῆς αὐτῆς.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 99.)

Petrus Flavias et Basilius Cuparis, Ioannes de Urso,
 filii Ioannis Trimectari, Nicephorus Changemis cum
 eius fratribus, presbyter Leo, Petrus Calogerus, et
 Eremachas, et Georgius Phitias, et Mules nepos Cu-
 pari. Item trado vineas quae sunt ad Catricium, quas
 possidebat in feudum a Curia Arbes Britunes. Do-
 no etiam partem meam trium olivetorum, quae ex-
 stant ad Bratzaria, eaque possideo cum Ioanne A-
 pelurgo. Haec donavi ecclesiae S. Eliae eiusque
 praeposito domino Nympho et monachis successoribus
 in monasterio S. Eliae. Hoc vero factum est
 coram proceribus fide dignis, qui inibi interfuerunt.
 Item praedictum monasterium facio omnino libe-
 rum a lignagio et herbagio. Nemo autem audeat
 sive Magister, sive Strategus, sive Vicecomes, sive
 Plazarius surripere aliquid ex bonis monasterii,
 nisi acciderit ut quidquam pro eleemosyna a mo-
 nasterio accipiat; et si quis insurrexerit contra
 hoc sigillum, anathemate percutiatur Patris, Filii
 et Spiritus Sancti, et pars eius sit cum Iuda, atque
 plectatur corporaliter et realiter a mea curia. Et
 ad maiorem fidem et securitatem consueta mea cerea
 bulla signavi. † Iosfridus Pitunus testis. † Constan-
 tinus filius notarii Galati testis. † Robertus Gatus
 testis. † Robertus SiperCIAS testis. † Gulielmus
 Scaldetus testis. † Rogerius Rhegites testis. † Ego
 Maria filia dominae Clementiae, et Lucia filia dominae
 Clementiae suprascripta probamus et confirmamus.
 † Scriptum est praesens sigillum manu mei Ga-
 lati filii quondam notarii Georgii de mandato illu-
 strissimi domini nostri Ioannis, et domini Matthaei
 fratris eius, et dominae Clementiae eorum matris,
 et dominae Mariae eius filiae, et dominae Luciae so-
 roris eius.

1198 — Indict. I — Nicoterae.

Irene cum filiis Leone et Sibilis vendit Rogerio Marrae duos hortulos positos in agro civitatis Nicoterae tarenis aureis triginta.

† σίγνον χειρός ηρήνης γυνίης τοῦ ἀπεχωμένου νοταρίου νικόλαου ριγίου † σίγνον χειρός λέοντος υιοῦ αὐτῆς † συγνον χειρός σιβίλης θυγατρος αὐτῆς.

ἡμεῖς ἰ αὐωτέρω ἰ τα σήγια τοῦ τιμίου καὶ ζωποίου σταυροῦ ἐν τωδαί τῷ ὕφω ἰ αὐωτέρω κεία οἰμῶν χειρὶ καθυπογραφαντες, ἀναλαμβάνομεθα καὶ πάσαν ἐνώχλησιν ἀπο πάντων ἀνθρωπων ξένον τε καὶ ἡδίων τὴν παρούσαν ἐγγραφον ἀπλην εὐχάριστον ἀμετάστρετον καὶ πληρεστάτην διάπρασιν κυπουροίων τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσῆα οἰμῶν βουλή καὶ γνώμη καὶ ἡκεῖα πρωιέσι, τω οὐκ ἐκ τεινος το παρῶν ἀνάγκης ἰ βίας ἰ δόλου ἰ χλέβης ἰ ραδιουργίας, φάκτου ἀγνίας ἡ της οίας οὐν περιστάσεως, ἐκτός πάσης ἀπηγωρευμένης ἐτήας, δι οἷς ἐν ἀλιθεία ομολογοῦμεν ἡμεῖς ἰ αὐωτέρω εἰρήνη μετὰ τῶν ἐμῶν τέκνων λέοντος καὶ σιβίλης, πεπρακέναι τα προσὺν μας δύο κήπουρη ἀπὲρ ἐχωμεν ἡς τω κατω κάστρον νικότέρου. τὸ ἐν ἐχωμεν ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρωνομίας καὶ το ἕτερον ἐχωμεν ἀγωραν ἐκ τῶν ἰαννιῶν σκάνυπαίκοι ἐκ τῶν παῖδα καὶ τῆν γυνῆν αὐτου, ὁπερ καὶ περηρίζωνται οὗτος ἀπο μιν ἀνατολας τὸ ἀργον χωρον τῶν παῖδων πρεσυτέρου πέτρου λεοπάδου, δόσεως τὸ ἀργον χωράφιον της δεσποτίας καὶ τ ολον ἕτερον, ἀκτρον ὁ δρομος ὁ βασιλικός, μεσύνβρίας ὁ τοπος σου τοῦ κυρῶ ρογέρου μαρρη καὶ αγοραστῆν, καὶ συνκλή ὁσον καὶ ἰον ἐστὶ, ταυτα τα προγραφέντα δύο κυπούρια, ἀτινα ὑπάρχει ἐν, πεπράκμεν κατὰ προσ σὲ τὸν ἀρχοντα τὸν κυρῶ ρογέρου μαρρη ἡς πληρεστάτην νόμην καὶ ἀνάφερον δεσποτήαν χωρὶς πάσης ἀπηγωρευμένης ἡς χρῖσούν ταρία τριάκοντα ἀτῆα λαβῶν ἡμεῖς ἀπο χειρῶν σου τέλεια καὶ ἀελλοίπα, παρεδωκαμέν σοι τῆν πάσαν αὐθεντίαν καὶ κυριώτητα τῶν τήρῶτων κυπουρίων, ἵνα ἔχῃς αὐτὰ ἡς οἰδίαν σου ἐξουσίαν ἵνα ἀπο τῆν σύμερον ἡμέραν καὶ ὡραν πούλην χαρήξην ἀνταλλάττειν, καὶ ἡς πρήκας τέκνον γράφειν ὅς τὸ κύρος καὶ τῆν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἰλοϊφός, μὴ ἐμποδιζόμενος ἰ κωλοῦμενος παρ οἰμῶν μίτε παρὰ τινος, ἀλλ ὡστὶς δε φωρατῆ ἐαιτιού-

† Signum manus Irenes uxoris defuncti notarii Nicolai Rhegini. † Signum manus Leonis filii ipsius. † Signum manus Sibilis filiae ipsius.

Nos supradicti, qui signa veneranda et vivificae crucis propria nostra manu in hoc instrumento exaravimus, suscipientes in nos omnem molestiam cuiusvis hominis tum extranei tum propinqui, praesentem scripturam simplicis, acceptae, immutabilis et plenissimae venditionis hortulorum condimus et facimus voluntario nostro consilio ac sententia et propria deliberatione, nulla prorsus necessitate, vel vi, vel dolo, vel fraude, vel malitia, facti ignorantia, vel circumventionem, aut vetita causa; qua (scriptura) vere fatemur nos supradicti Irene meique filii Leo et Sibilis vendidisse nostros duos hortulos, quos habemus in parte inferiori civitatis Nicoterae; unum quidem ex paterna nostra hereditate, alterum quem a Iannino Scannapecoy atque ex eius filio et uxore emimus. Hi vero sunt eorum fines: ab oriente praedium incultum filiorum presbyteri Petri Leopardi; ab occidente incultum praedium Dominae, et totum reliquum; a septentrione via regia; a meridie praedium, quod pertinet ad te dominum Rogerium Marram emptorem, et clauditur. Quanti et quales sunt hi supradicti duo hortuli, vendidimus tibi dynastae domino Rogerio Marrae in plenissimam potestatem et non auferendum dominium, ex nulla vetita causa, tarenis aureis triginta; quibus perfectis et integris acceptis ex manibus tuis, tradidimus tibi omnem possessionem et dominium horum hortulorum, ut habeas ipsos in propria tua potestate, et ab hodierna die et hora utaris facultate eos vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum assignandi, quippe qui ius et auctoritatem a nobis accepisti; neque

μεινός σε ἀπό τῶν τριαυτίων δύο κυπερίων, ἡστίκειν οἰκῆς καὶ δέκδικῆς σαι, ἀπο πάντων ἀνδρώπων ξίον τε καὶ ἰδοίον, ἰδὲ καὶ οὐ διέδικησμέν σε καὶ μετὰμελοί γινῶμαιθα ἀμολογοῦμεν ζημιοῖσται ὑμᾶς ὑπὲρ παραβάσεως τοῦ τηλίου καὶ ζωποίου σταυροῦ ἧς το δημοσιον νομισματα λς καὶ πρὸς σὲ τον ἀγωραστὴν τὴν κυρὸν ρογεριον τοῦ μαρρῆν τῶ τημοικαν ἐπὶ το διπλοῦν, καὶ οἰθ οὕτω μινέτο υ παρούσα πράσις πληρυστατη πρὸς σὲ τον ἀγωραστὴν ἀχρι τεριμῶτων αἰώνων, ἐτις καὶ ἐγραφη χηρεῖ κημού ἰωαννου τοῦ καστελλάνου τι προστάξει κυροῦ πετρου της σαλρινου καὶ κατὰ τῶν κερῶν ἐξουσιᾶστου νικωτερας. ετος. ςψς ἰδικτιωνος α' ἐν παρουσία μαρτύρων. † ἰωάννης νεοφωτίστης νικωτερας μάρτυρ † ἰωαννης μαξάρης μάρτυρ † ἰοφος του πανδύλφου μαρτυρ † μαρτίνος χαλκῆς μάρτυρ † παίνος, ἐυτελής νοτάριος ο ἰομικῆς μάρτυρ ὑπέγραψα.

† ego petrus de salerno et stratigo nicoteræ confirmo.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 400.)

impediaris vel prohibearis a nobis vel a quovis alio. Sed si quis apparuerit qui oppositionem faciat quoad hos duos hortulos, nos antestabimus, et te defendemus ab omnibus hominibus extraneis et propinquis. Si autem te non defenderimus, et consilium mutaverimus, assentimur mulctari ob violationem venerandæ et vivificæ crucis Fisco numismatis sex et triginta, et tibi emptori domino Rogerio Marrae duplo pretio. Atque ita deinceps maneat præsens venditio plenissima tibi emptori usque ad finem seculorum; quæ scripta est manu mei Ioannis Castellani ex mandato domini Petri de Salerno pro tempore baiuli Nicoteræ, anno 6706, indictione I, coram testibus. † Ioannes Neophotistes Nicoteræ testis. † Ioannes Mazares testis. † Iophus de Pandolpho testis. † Martinus Ferrarius testis. † Paenus humilis notarius legalis testis subscripsi.

CCXLV.

1198 — Indict. I — Nicoteræ.

Basilius Lagopatus cum filiis aliisque vendit Zoæ uxori defuncti presbyteri Ioannis Corticoni prædium situm in agro Nicoteræ tarenis aureis triginta.

† σίγνον χερῆς βᾶσιλείου. λάγωπάτου † σίγνον χερῆς νικολάου. υἱοῦ αὐτοῦ † σίγνον χερῆς λεοντος. ἀδελφῶ αὐτοῦ † σίγνον χερῆς νικολάου. ἀνυψίου αὐτοῦ † σίγνον χερῆς βασιλείου. ἀδελφῶ αὐτοῦ.

ἐγὼ ὁ προγραφεὶς, βᾶσιλεις. ἀμὰ σὶν τῶν ἱμῶν υἱῶν ἢ τῶν τιπον τοῦ τηλιοῦ καὶ ζωποίου σταυροῦ ἡκίς ἱμῶν χερῆσιν καθήπογραφαμεν ἀταλάμβανωμῆ ἀδελφῶς· εἰδοιῶς· τίκνα καὶ κληρωνομῶς· τὴν παρούσαν ἐνγραφὸν καθάρῶν ἐυχάριστῶν· καὶ τελίαν· καὶ ἀμετατριπτῶν· διάπρασιν· τηδημῆδα· καὶ πῆμῆιν ἧς σὲ τὴν γίνην τοῦ ἀπιχωμένου πρεσβυτέρου ἰωάννου· τὴν κωρτίκον· τὴν κυραν ζῶγν· ἐκουσια ἱμῶν· βουλή· ἡκία· προσέσει· τὸ οἶκ ἐκ τινος· τὸ παράπαν ἀνάκῆς· ἡ βιας· ἡ δόλου· ἡ φόβου· ἡ φαγκτω· ἀγνοιας· ἡ της ἰασουν· πῆριστασιως· ἀλλα· μελλων· σῶμα· πασί· προδῆμια· καὶ· ολύφωχω· πρόδῆσει· πιπρασκωμῆν ἧς σὲ τὴν ἀνοστρεως· βῆδισαν· ζῶγν· τῶ· χωραφίῶν ἱμῶν·

† Signum manus Basilii Lagopati. † Signum manus Nicolai filii eius. † Signum manus Leonis fratris eius. † Signum manus Nicolai consobrini eius. † Signum manus Basilii fratris eius.

Nos suprascripti Basilius et mei filii, qui signa venerandæ et vivificantis crucis propriis nostris manibus exaravimus, nomine quoque fratrum, propinquorum, filiorum et successorum, præsentem scripturam puræ, gratæ, perfectæ et immutabilis venditionis condimus et facimus tibi dominae Zoæ uxori quondam presbyteri Ioannis Corticoni, spontanea nostra voluntate, ac propria deliberatione, nulla quavis necessitate, vel vi, vel dolo, vel metu, vel facti ignorantia, vel circumventionem; potius vero cum omni alacritate, et totius animi proposito vendimus tibi supradictæ Zoæ nostrum prædium, quod habemus in pertinentiis Nicoteræ

οπερ έχωμιν ης το περιχωρῶν νικοτέρας· τὸ καὶ πλη-
 σιω· τοῦ ἁγίου ευσταθίου· οπερ έχωμιν εκ μιτρικῆς
 μας· κληρωνόμιας· ὑπερ καὶ περὶοριζέται ουτως· κατα
 μὲν ανατόλας τω σύνορῶν τὸν πεδων· ἰωάννου του
 λίβᾶ· κατα δὲ δυσσεως· ὁ πόταμος· κατα δὲ ἀγκτροῦ·
 ἢ ὁδῶς· κατα δὲ μεσῶμβριας ἕμιως· ἢ οδος· καὶ σύν-
 κληῖ ἕσῶν καὶ υον εστῶν· τούτο νῦν τω χωραφίῶν·
 επράσαμιν ἡς σὲ τῆν ανοτέρω ριθῆσῶν· διὰ χριστῶν
 ταρία τρίακοντά· ἀτίνα ἐλάβομεν ἀπὸ σῶν χήρῶν ης
 τας εμας· χήρας· σῶά καὶ ανελλίπες· καὶ ταῦτά λα-
 βοντες· καὶ ἐκπληρωθεντες· ἀπο του τιμήματος· πᾶ-
 ροδοκαμῖν σι· τῆν πασάν αυθεντίαν· καὶ κυριωτιτῶν·
 του ριθέντος· χωραφίου· του επικρατειν· αυτο· καὶ
 δεσποζῆν· κυριως· καὶ αυθεντικῶς· ης τοῦς· ἐξῆς απαν-
 τας καὶ δυνηκῆς χρῶνους· ηνα πουλειν· χιρίζῆν· αν-
 ταλλαττειν· καὶ ἡς πρικλῶν τέκνῶν σου· καταγράφειν
 ως το· κίρος· καὶ την ἐξουσιαν· πᾶρῖ ἡμῶν· ηλιφως·
 καὶ μί· ἐξῆς μας· του λιποῦ· προς ἀναστρόφῆν χωρῆν·
 μιτε υμεις· μιτε τις εκ τοῦ καθ ἡμῶν· μεροῦς· ἀδελ-
 φος· ἢ ἡδῶς· ἢ αλλος· τίς· αλλ· οστις· ἂν· φοραθη
 ἐνοκτιουμενος· σὲ εστῆκιν μας· καὶ διέγδικαν· σὲ ἀπο
 παιτος· ἐναντιουμενου· προσωπου· ξενῶν· τῆ· καὶ εἰδοι-
 ων· ἢ δ· οἷα· ἰσταμίεδα· ἀλλα μεταμελοι· γενομεθα·
 καὶ ἡς διαστροφῆν· επανελθῶμεν· ομολογουμῖν· ζήμιου-
 σται· υμας· ὑπερ· πᾶραβάσεως· του τιμήου· καὶ ζωο-
 παιοῦ· σταυροῦ· ης· τὸ δέμοσιω· νομισματα· λς·· καὶ
 πρὸς· σὲ τῶν ἀγοραστην· τὸ τιμημῶν· ἐπι τοῦ διπλου·
 καὶ τας· βελτίσις· καὶ ἡδ· ουτως· μενέτῶ· ἢ· τιᾶυτη
 πρασις· στέρεᾶ· καὶ βεβῆα· καὶ ἀπαρσαλευτος· ης· το
 ες· ἂι· ἡτις· καὶ· ἐγράφη· δια· χειρος· ἐμου· κονσταντινου·
 ευτελους· ἡφρεως· καὶ· ταβουλαρίου· επισκοπης· νικοτέ-
 ρας· κατ· επιτροπης· πρεσβυτερου· ἰωαννου· χάλιπᾶρῖ·
 καὶ· πρεσβυτερου· ἰωάννου· υίου· πρεσβυτερου· αρχιδίου·
 τον· προτεουοντων· διακρατησιως· νικοτέρας· ἐπι· ετους·
 546· ἰνδικτιωνος· α·· †· ἰωάννης· ἀνάτολός· μάρτυρ· †·
 νικόλαος· ἀδελφος· αὐτου· μάρτυρ· †· κονσταντινος·
 λίβας· μάρτυρ· †· λεων· ἀδελφος· αὐτου· μάρτυρ· . . .

prope sanctum Eustathium ex materna nostra here-
 ditate, et ita circumscribitur : ab oriente fines filio-
 rum Ioannis Libae; ab occidente flumen; a septen-
 trione via; a meridie etiam via, et clauditur. Hoc
 igitur praedium, quantum et quale est, tibi superius
 dictae vendidimus tarenis aureis triginta, quos acce-
 pimur a tuis in nostras manus iustos et integros ;
 et his acceptis, pretioque ita nobis persoluto, totum
 tibi concessimus dominium et potestatem dicti praedii,
 ut ipso potiaris ac fruaris iure dominico et possessorio
 omni futuro tempore, nec non vendas, dones, per-
 mutes, et in dotem filiorum tuorum scribas, quippe
 quae potestatem et dominium a nobis accepisti. Ne-
 que nobis, neque alteri ex parte nostra, fratri, vel
 propinquo, vel cuiquam liceat subversionem huiusce
 venditionis tentare; at si quis unquam tibi adversari
 molietur, nos obstabimus, et temetipsam defendemus
 ab omni contraria persona extranea vel propinqua.
 Sin autem minus obstiterimus et nos poenituerit, nec
 non ad subversionem venditionis venerimus, tunc
 pro violatione venerandae et vivificae crucis numi-
 smata sex et triginta Fisco solvere assentimur, et
 tibi emptrici duplum pretium cum meliorationibus.
 Et sic deinceps maneat huiusmodi venditio firma,
 stabilis et inconcussa in perpetuum. Scripta fuit manu
 mei Constantini humilis sacerdotis et tabularii epi-
 scopatus Nicoteræ, ex mandato presbyteri Ioannis
 Calipari, et presbyteri Ioannis filii presbyteri Arcadii
 primicerii in territorio Nicoteræ, anno 6706, in-
 dictione I. † Ioannes Anatolus testis. † Nicolaus
 frater eius testis. † Constantinus Libas testis. † Leo
 frater eius testis. . . .

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 101.)

1198 — Mense Decembri 10 — Indict. II — Aëtae.

Testamentum Ioannis Scullandi domini Aëtae.

† τὴν πάλαι τὴν παρὰ Θεοῦ δοθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν ἱφυλάξαμεν· καὶ τοῦ ἀπυγρωμένου ξύλου ἀκέρως οὐ κατελήφθημεν· οὐκ ἂν τοῦ παραδείσου γεγῶναμεν· οὐδὲ τῆς πολυμόχθου ζωῆς ἰδεήθειμεν· ἀλλ' ἐν εὐδρωτῆτι τῆς ναιῶντιδος· κατεδικάσθημεν· ἐξῆς ἐλήφθη ἡμᾶς ἡς θάνατον· διὰ τὴν τοῦ πρώτοπλάστου ἀποφάγησιν· διὰ δὲ καμοῦ ἰωάννου αὐθέντου χῶρας αἰτου· ὃ καὶ υἱὸς τοῦ ἀπηχωμένου μακαρίτου κυροῦ ρικκάρδου σκουλλανδου· ἔτι ἐρρωμένο τὸ νοῖ καὶ τὸ λογισμῶν· τῇ ἐμὶ κλήτῃ ἐν τῇ ἀρροστία μὲν διανωῦμεν τὰ κατ' ἐμὲ διάτάξασθαι· μὴ πῶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἀφῆξιν· λόγιακχῆς καὶ ἀντιρρύσις· ὑπο τῶν ἐμῶν τοῖς ἡμοῖς γίνονται· Ἐν πρώτῃς· ἀφίω τὴν ἡμετέραν χῶραν· τῆς ἐμὴς μητρὸς· καὶ αὐθέντριας κυρας κλημίντζησ· κρατὴ τῆραυτῆν ἡς βάλλιον· καὶ εἰς τὴν οἰκοδομίαν· τοῦ ἡμετέρου Ἰδίου κυρου γουλιέλιμου τῆς ἀμιγδαλίας· καὶ ἡ μὲν ἡ μητέρα μου, οὐ κλειύσει κρατῆσι τὴν χῶραν, ἐπικρατήσατω αὐτὴν ἡς βάλλιον· ὃ ἡμέτερος Ἰδιος κυρος γουλιέλιμος τῆς ἀμιγδαλίας· καὶ ἀπὸ τῶν εἰσόδων τῆς χῶρας· ἵνα ἐγλήωνται πάντα τα χρεωστήματα· ἀνεὶ τῷ κράτει τοῦ σουριάνου· ἄπειρ ἐστὶν θεῶρετρος τῆς ἐμὴς μητρὸς· καὶ αὐθεντριας κυρας κλημίντζησ, καθότι καὶ ὁ πατήρ μου αὐτῷ ἀφῆξιν αὐτῆς· οὗτος καὶ ἐγὼ στέργω αὐτῆς· τοῦ ἔχην αὐτῷ, καὶ ποιῆτω ἡ τι κλειύσει καὶ βούλεται· Ἴδὲ ἀπο τῆς ἐτέρας χῶρας· ἵνα ὑπάρχει ἡ ἡμητος θεῶρετρον τῆς ἐμὴς γυνῆς· καὶ τὴν ἄλλην ἐτέραν ἡμησιν χῶραν· εἴνα ἔχει αὐτὴν ὁ ἐμὴς ἀδελφός κυρος ματθαίος· καὶ ἀπο τῆς τιαυτῆς χῶρας· ἐξ ὅν μὲν τῶν ματθαίου· ἀφίω ἀπο τῶν εἰσόδων αὐτῆς, ταρία χιλιάδας τριάκοντα· διὰ τὸ ζευχθῆναι ἡ ἐμὴ ἀδελφῆ κυρα λουκία· ἀφίω δὲ, καὶ περὶ ψυχικῆς μου σωτηρίας· εἰς τὸν ἅγιον στέφανον τῶν ἐρημητῶν, τὸ φῖον ἄπειρ ὑπήρχε ποτὲ ροπίρτου χουσαρδου· σὺν παντός τοῦ κρατήματος αὐτοῦ· καὶ ἡ μὲν διλησται ὁ ἡμέτερος ἀδελφός κυρος ματθαίος· ἵνα ἐξάγρασῃ αὐτῷ καθότι χρῆξῃ· οὗτος ἐχίτω αὐτῷ· περὶ δὲ τοῦ κοινοῦ μου, ἐξ ὅν ἀφορμῶζομεν· ἵνα ἔχει ἡ γυνὴ μου τὸ ἡμῆσιον, τὸ δὲ ἕτερον ἱνακομένοτα ἡμῆσιον.

† Vetera mandata a Deo nobis data custodivimus, et vetitam arborem temere non attigimus, non in paradiso fuimus; vita autem aerumnosa non caruimus, sed in sudore iuventutem agere, et deinceps diem supremum obire, propter fructum a primo homine degustatum, damnati fuimus. Propterea ego Ioannes dominus terrae Aëtae filius defuncti domini Riccardi Scullandi beatæ memoriæ, cum adhuc sana mente et iudicio praeditus in meo lecto aeger decumbam, mecum cogito de his quae possideo disponere, ne post meum obitum lites et quaestiones de meis rebus inter meos exoriantur. Primum relinquo terram meam matri meae et herae dominae Clementiae, ut illam habeat in bailia et administratione pro nostro propinquo domino Gulielmo de Amygdalia. Et si mater mea recusaverit tenere terram, habeat ipsam in bailia noster propinquus dominus Gulielmus de Amygdalia; et volo ut solvantur cuncta debita ex redditibus ipsius terrae, exceptis possessionibus Suriani, quae sunt dotales meae matris et herae dominae Clementiae, et prout pater meus eas ipsi reliquit, ita et ego ipsi confirmo, ut eadem habeat, et faciat de ipsis quidquid ei placuerit. Alterius vero terrae dimidia pars cedat pro donatione dotali meae uxoris, et alteram dimidiam habeat frater meus dominus Matthaëus, et ex redditibus huiusce portiois terrae, quam habebit Matthaëus, relinquo tarenorum triginta millia, ut nubat soror mea domina Lucia. Relinquo etiam pro salute animae meae sancto Stephano Eremitarum feudum, quod olim pertinuit ad Robertum Chusardum, cum toto ipsius tenimento. Et si frater noster dominus Matthaëus illud emere voluerit, prout sibi placi-

ἀφίω τῆς ἡμῶν μητρὸς καὶ ἀυθεντρίας. ἀφίω δὲ τοῦ περρέττου τοῦ ἡμοῦ κλμπριλλίγγου, ἄπερ πιστά μου ἰδοῦλευσιν· ἀφίω αὐτοῦ τῷ ἀπόριον τοῦ καλαβροῦ, εἰς τοῦ παποῦ· ἤγουν ἀμπέλων χιλιάδας τέσσαρας· καὶ εἰς τὸν κάτω μέρος τῆς χῶρας· ἀφίω αὐτοῦ χωραφίον μοδια εἰκάσιοι· ἀφίω καὶ τοῦ κυρου τουμαῆς ρούσσου· τὸν μέσαμύλον τοῦ κάστρου· καὶ ἀπο τῶν ἡμῶν ἀπορίων· ἀφίω αὐτοῦ ἀμπέλων χιλιάδας τέσσαρας· καὶ ἵνα ἔχει ἐπιξουσίαν ἐποιδῶσαι εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ. περὶ δὲ τῶν ἐτέρων μου· ὅσος μου ἰδοῦλευσιν· ἀφίω τῆς ἡμῶν μητεραν καὶ ἀυθεντρίαν· καὶ τὸν καλὸν μου ἴδιον κυρον γουλιέλμου τῆς ἀμιγδαλίας· ὅπερ ἐπιδόσου· τοῦ καθεὶν καλῶς· καθότι ἰδοῦλευσιν· ὡς ἀπολογία δούνε τῷ θεῷ ἡμῶν· καὶ διὰ τὴν μεγάλην πιστώτητα καὶ δοῦλευσιν, ἣν ἐκαρτερίτω ὁ νοτάριος γαλάτος· καὶ ἰδοῦλευσιν τοῦ θεοῦ μου· κυρου ρογέριου· καὶ τοῦ πατρὸς μου κυρου ριγκάρδα· καὶ πάλιν εἰς ἡμᾶς ελευθερώσαν αὐτόν· καὶ τοῦς κληρονόμους αὐτοῦ· καὶ τοῦς κληρονόμους τῶν κληρονόμων αὐτοῦ· καθότι καὶ σιγίλλιον αὐτοῦ ἐποιήσα οὗτος ἵνα ὑπάρχει ἐλεύθερος· πάντελεύθερος· ἀπο τῆς διώματος· ἀγγαρίας· καὶ παντὸς ἐπυρίας· ὡς φράγγγοι ἄνθρωποι· ὁμοίος πάλιν· ἀφίω εἰς τὸν ἅγιον στέφανον τῶν ἐρημητῶν· σιτου μόδια πεντακῶσια· κρασί λαγήνια χίλια· καὶ τὸ ἀλογόν μου τὸ μαύρον· τὸ δὲ ἀλογόν μου τὸ βάδιον· ἀφίω τοῦ ἡμιτέρου ἴδιου κυρου γουλιέλμου ἀμιγδαλίας· καὶ μηδὲν κατὰλίετω· τὰ παρ ἐμοῦ στερχθέντα· ἢ καὶ φανῆ τίς· κατὰλίετω ταῦτα ἔχέτω τὸ ἀνάθεμα· παρὰ πατρὸς υἱοῦ παντοκράτορος· τῶν τριῶν ἁγίων θεοφόρων πατρων· καὶ ἡθ οὗτος μενέτω ἢ καλωθελῆ παρ ἐμοῦ γεναιμένη· καὶ στερχθέντα διάταξις, ἀκατάλυτος ἄχρι τῆς τοῦ κόσμου συστολής· ἐν παρουσίᾳ μαρτύρων·

κωνσταντίνος λήμπιδος μαρτυρ υπέγραφα· γουλιέλμος σκαλδάτος μαρτυρ υπέγραφα· ρογέριος ραῖντο μαρτυρ υπέγραφα· ρογέριος σάνσο μαρτυρ υπέγραφα· γαλάτος υἱος νοταρίου γεωργίου μαρτυρ υπέγραφα· ροπέριος γάττος μαρτυρ υπέγραφα· ὁ τῆς μονῆς τῶν ἀποστολων σπάνοπέτρου προσετιῶς παφνουτίος μαρτυρ υπέγραφα. Ego enruinus mili testis. Abbas testis sum. ἀγγιλημέρις δδέρρις· μαρτυρ υπεγραφα. Ego G. magister cappellanus arenarum testis sum. τουμαῆς τροπὸς μαρτυρ. γιωσφρὸς πιτουῆς μαρτυρ. καγιῶ ματθαῖος ἀδελφὸς τοῦ ἀπεχωμένου κυρου ἰωάννου

tum fuerit, ita ipsum habeat. Quoad vero mobilia, cum e vita excessero, ipsorum dimidium habeat uxor mea, et aliud quod supererit dimidium relinquo matri et herae meae. Relinquo etiam Perretto meo camerlingo, eo quod fideliter mihi inservit, possessionem Calabri ad Papum, id est vites quatuor mille, et in parte inferiori terrae relinquo ipsi viginti modios praedii. Item relinquo Thomae Russo molendinum civitatis, et e meis bonis relinquo ipsi vites quatuor mille, et facultatem habeat dandi filiis suis. Quoad vero alios qui mihi inservierunt, mater mea et domina, et bonus propinquus meus dominus Gulielmus de Amygdalia donum tribuant singulis pro cuiusque merito, ut apud Deum nostrum peccatorum remissionem nanciscar. Et ob magnam fidem et sedulitatem qua excelluit notarius Galatus, qui et deservit patruo meo domino Rogerio, et patri meo domino Riccardo, et postea nobis ipsis, libertatem ei donent et heredibus ipsius et heredibus heredum, quemadmodum patet ex sigillo nostro quod ei fecimus, ut ipse sit immunis, omnino immunis a iure hospitii, angaria et omni molestia, uti liberi homines. Item et relinquo sancto Stephano Eremitarum frumenti modios quingentos, vini lagenas mille, et equum meum nigrum, badium vero relinquo propinquo meo domino Gulielmo de Amygdalia. Nihil autem immutetur de his a me constitutis; et si quis apparuerit qui haec subvertere voluerit, habeat anathema a Patre, et Filio omnipotente, et a tercentis octo et decem sanctis divinisque Patribus. Et sic deinceps hoc a me bona voluntate factum testamentum maneat immutabile usque ad excidium mundi. Coram testibus.

Constantinus Limpidus testis subscripsi. Gulielmus Scaldatus testis subscripsi. Rogerius Raiti filius testis subscripsi. Rogerius Sanso testis subscripsi. Galatus filius notarii Georgii testis subscripsi. Robertus Gattus testis subscripsi. Pafnutius praepositus monasterii Apostolorum Spanopetri testis subscripsi. Angilimeris Derres testis subscripsi. Thomas Tropus testis. Geofridus Pitunis testis. Ego Matthaecus frater de-

σκουλλάδου· τὰ ἀνωτέρω στέργω και ἐπικυρῶ διὰ τοῦ σταυροῦ μου.

πελεgrίνος υἱὸς νικολάου τοῦ σέργι κατὰ τὸν κερὸν νοτάριος τοῦ προδιλωθέντος ἀπηχωμένου αὐθέντου κυροῦ ἰωάννου· Ἐγράφη μὴν δεκεμβρίω ἰ' ἰνδικτιωνι β'. ἔτου ςψζ'.

(Ex membrana Archivi Neapolitani. n.° 402.)

mortui domini Ioannis Scullandi quae supra confirmo et per crucem meam rata facio.

Pelegrinus filius Nicolai de Sergio pro tempore notarius praedicti demortui dynastae domini Ioannis. Scriptum mense decembri, die X, indictione II, anno 6707.

Quae sequuntur, in calce superioris membranae occurrunt.

Notum sit omnibus presentem paginam inspecturis. quod Bernardinus abbas Sancti Stephani de nemore accedens ad nos canonicos Squillacensis Capituli. videndum nobis obtulit quoddam testamentum pie memorie domini Iohannis quondam domini Arenarum. in quo instrumento inter cetera continebatur quoddam donum quod ipse legaverat domui Sancti Stephani de nemore apud Vallem longam attestantibus multis et magnis viris qui aderant. laudante etiam et confirmante domino Matheo, fratre predicti domini Iohannis. Quia vero scriptum illud originale retinere non poterat. illud fecit transcribi predictus Abbas. Quo transcripto. nobis presentavit utrumque. et eundem omnino tenorem deprehendi-

mus in utroque; Ad petitionem igitur predicti Abbatis et fratrum suorum; nos ita vidisse testimonium peribemus. Actum est hoc anno incarnationis dominice. Millesimo. CC. IX. Mense augusti Indictione. XII. apud Squillacium in maiori ecclesia.

† Ego rao cantor. Ita vidisse me testor † Ego Iocilinus canonicus similiter † Ego Stephanus Canonicus similiter. † Ego Iohannes canonicus similiter. † Ego thomas canonicus similiter. † Ego presbyter Sergius similiter. † Ego presbyter Iohannes similiter. † Ego Robertus presbyter similiter † Ego presbyter Andreas similiter † Ego Nicolaus diaconus similiter † Ego petrus diaconus similiter.

CCXLVII.

1199 — Mense Augusto — Indict. II — Crotone.

Presbyter Consta Cattobus donat monasterio S. Nicolai de Cipullo praedium positum in agro Crotonensi loco nuncupato Cipullo.

† σηγων χηρος πρεσβυτερου κοστα καττοβου.

† ἐν ονοματι τοῦ πατρὸς και τοῦ υἱοῦ και τοῦ ἁγίου πνευματος. ἐγὼ κωνσταντὸς ἱερευς ο ἀνωτερο σηγων ολο μου τω ἰφω σηγων πρότάξας· τήθιμι και ποιῶ τὴν παραύσαν ἔγγραφον και καθαράν ἀφιέρωσιν. αἰκουσίως ἀδύλως και ἀβιᾶστως· μὴ μὲν οὖν στήμασή μου πρόδιμία και ὀλοφύχω πρόδέσει επαφιερούμαι ἀπο τὴν σήμερον ἡμέραν και ὥραν. τῷ χοραφιδόν μου ὅπερ κληρονομίῳ ἐκ πατρικῆς μου κληρονομίας· τω ὄντι και διακείμενον. ἐν τῇ διακρατισοι κροτονου. και τωποδισία τοῦ κηπούλλου· πρὸς τὴν ἱεράν μοιήν. τοῦ ἁγίου νικολαου κηπούλλου μετοχιον οντα τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος στεφάνου του βοσκου και προς

† Signum manus presbyteri Constae Cattobi.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Consta presbyter, qui supra signum totumque nomen mea manu exaravi, praesentem scripturam purae donationis condo et facio, qua sponte, sine dolo et vi, quin imo omni mea alacritate et totius animi proposito, ab hodierna die et hora offero praedium meum, quod habeo ex paterna mea hereditate, exstans et positum in pertinentiis Crotonis et in loco Cipulli, venerabili monasterio sancti Nicolai de Cipullo, quod est obedientia sancti Protomartyris Stephani de Nemore, et tibi fratri Basilio, omnibusque sodalibus huius sancti monasterii. Ab oriente est maior via,

σὲ τῶν Φρέρην υασίλειον. καὶ εἰς πάντα πρόσωπον ταύτης τῆς αγίας μονῆς· ἐξ ανατολῆς ὁ δρόμος ὁ μέγας, ἐκ δισμῆς καὶ ἄρκτρον, καὶ μεσημερίας. καὶ ὡς κατέρχεται το υαδος οὐλον. ἄχρι τοῦ εἰρημένου δρομου τὰ εἰσα· ἀφιερῶ τοῦτω το εἰρημένον χωράφιον πρὸς ταύτην τὴν αγίαν μονῆν. ὑπὲρ λυτρον καὶ ἀφείσεως ἀμαρτιων τῶν αἰμῶν γεννητῶρων εὐχέσθαι, καὶ ἀναφέρεσθαι. ἐν τοῖς ἀγίοις καὶ ἱεροῖς διπτυχοῖς. ἐμὲ τῶν ἀμαρτολῶν κονσταντίνον ἱερέα. σὴν τοῦ τουτου τοῦ περιωρισμοῦ καὶ σὴν εισόδου ἐξόδου αὐτοῦ, ἔχην πύκταν νομῆν καὶ δεσποτίαν ταυτη εἰ αγία μονή. καὶ πάντα ποιῆν ὡσα θέλη καὶ βούλετε. ταυτη ἡ αγία μονή. ὑπὲρ δὲ μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν μηχανῆν. ἡ πρόφασίν μεταμελεία τῆν νικήμενος ἀνατρεψιν ἐπιχειρίσω τὴν παρούσαν ἀφιερῶσιν καθαρὰν οὖσαν καὶ ἀλόλοτον. ἐγὼ αὐτὸς τυχόν ἡ κληρονόμος αἰμὸς καὶ διάδοχος. τῶ ἀναθέματι τῶν αγίων τῆν αγίων Θεοφώρων πατέρων. ὑποκόμενοι ἐστάσαμεν. εὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ λόγῳ πῆνης πρὸς το διμόσιον ζημιούστε με ρηγάτα λς· ἡ καὶ ἐν θελήσω ἔστε παντὶ τῶ μέρει τῆς αγίας ταύτης μονῆς. ἔτημος διεκδικητῆς· ἀπὸ ἐναντιομένου προσώπου παντὸς ἐν ταῖς αὐταῖς πῆνησιν ἡμῶν στέργων. ὀχειρόν μετὰ ταῦτα τοι παρὶτα ἔγγραφοι. αἰς ἀσὶ διατηρουμένοις. δια τῶ οὔτω μοι κρεσθῆναι καὶ τῆ αἰμὶ ἀξιώσει γραφῆναι καὶ ὑπόγραφῆναι. αὐγουστῶ μηνι ἡδικτιωνος β' χεῖρι Θεοφωρον ἱερέως καὶ δευτερεύοντος καὶ ταβουλαριου πολεως κροτόνου. εἴτε εψζ' παρουσία μαρτυρων.

† ἰωαννης ἱερεὺς κουβουκλητῆς υπεγραφα.

† νικόλαος ἱερεὺς του μουλὲ υπεγραφα.

† ἰωάννης κουράτωρ μάρτυρ δια του σταυροῦ.

† πέτρος μεντος κριτής μαρτυρ δια του σταυρου.

† του ὄλου ἡφου γραφεὺς Θεοφωρος ἱερεὺς καὶ δευτερεύων ὑπερέγραψε.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 403.)

ab occidente, septentrione et meridie, ut descendit cuncta vallis recta usque ad dictam viam. Memoratum praedium dono huic sancto monasterio cum dictis finibus, ipsius introitu et exitu, ut pro redemptione et remissione peccatorum meorum parentum oretis, et in sanctis et venerabilibus diptychis me peccatorem presbyterum Constantinum recenseatis. Sanctum igitur monasterium habeat plenam potestatem et dominium faciendi de eo quidquid voluerit. Sin autem deinceps aliqua fraude vel praetextu vel poenitentia motus, hanc puram doloque carentem donationem subvertere tentavero, sive ego ipse, sive mei heredes et successores, incurram anathema tercentorum octo et decem sanctorum divinatorum Patrum, et pro poena solvam Fisco regales sex et triginta, et si nolero omnem partem huius sancti monasterii a quacumque contraria persona alacriter defendere, in eisdem poenas incurram, firmum deinceps praesens instrumentum in perpetuum servans, siquidem ita mihi meaeque dignitati placuit ipsum scribi et subscribi, mense augusto, indictione II, manu Theophori presbyteri secundicerii et tabularii civitatis Crotonis, anno 6707, coram testibus.

† Ioannes presbyter Cubuclisis subscripsi.

† Nicolaus presbyter de Mule subscripsi.

† Ioannes Curator testis per crucem.

† Petrus Mentus iudex testis per crucem.

† Totum instrumentum scriba Theophorus presbyter et secundicerius subscripsit.

CCXLVIII.

1199 — Mense Novembri 14 — Indict. III — Cuculi.

Presbyter Consta Coxari eiusque filius Petrus donant monasteriis S. Ioannis de Cuculo et S. Stephani de Nemore praedium positum in agro Galliati.

† σιγνων χειρος πρεσβυτερου κωνστα κοζαρι. †
 σιγνων χειρός πέτρου υιού αυτού. Εν ονόματι του
 πατρός και του υιού και του αγίου πνεύματος αμην·
 κατὰ τὸν νοεμβριον μιν εἰς τὰς ιδ' τῆς ἐνεσταμένης
 ἰνδικτιωνος γ' τοῦ ἔτους 577. Φενάμεθα οἰμοῖς οἱ
 ἀνωτέρω γεγραμμένοι οἱ τὰ σίγνα των τιμίων και
 ζωοποιῶν σταυρῶν ἡμῶν χέρσυν πήξαντες.
 ἀμφ' ἡρῶντωντις πρὸς σὲ τοι ἀγιώτατον ἀδελφόν οὐ
 τοῦνομα χαρρῆν τῆς μονῆς ἀγίου ἰωάννου του κοι-
 κούλων ἢ πρωτισ τις ἡπεραγιας θεοδοκου και του
 ἀγίου πρωτομάρτυρος στέφανου του ἕρους· τὸ ἡμέ-
 τερον χωράφιον τὸ ὄντα και διακείμεον πλησίον
 τῆς κουλτούρας ἀγίας παρασκευῆς του γαλήατου·
 ἀμφιερῶντωνμεν αὐτῶ περι ψυχῆς σωτηρίας ἡμῶν
 και των ἡμετέρων γοναίων· ἡγουμενίουντος δὲ ἐν
 τιμῆ τῆς ἡπεραγιας θεοδοκου και του αγίου στέ-
 φάνου του ἕρους κυρου σιδέρου. ἐν δὲ τιμῆ αγίου
 ἰωάννου κουλκουλου ἀδελφου ὄντος κυρου χαρρι· ἀμ-
 φιέρῶντωνμεν δὲ αὐτὸ τὸ ἡμέτερον χωράφιον εἰς τὰς
 ἀγιας μονῆς. ὡς ἀνωτερω ἴφμεν. πρὸς ἄφισιν και
 λήτρον τὸν ἡμετέρων ἀμαρτιῶν. σὺ δὲ ὁ ἀδελφος κυ-
 ρος χαρρις ἔδωσας ἡς μας ἀντιχάριν ἀγελαδαν μίαν
 σὴν του μοσχάρου αὐτῆς· και πρὸς πίστωσιν και
 τεληαν ἀμφιέρωσιν ἐπιθήσαμεν σας τὸ παρον εγγραφον·
 και ἵ μιν τεις ἄλλην φωρὰν φανῆ τεις ἐκ του μέρους
 μας ἵ ξένος· ἵ ἡδυσ· ἵ κληρωνόμος· ἵ σὴν κληρωνόμος·
 ζήτησιν· ἵ κίνησιν· ἵ ἀγογὴν πύτσαι ἵα μὴ ἡσακάνται·
 μιδὲ πάρα του θυου τμου βωθηδιαν ἔχην· ὅτι μάλ-
 λοι ἔδωκαμεν και τῆς ἡμῶν τον ἀγωρασίως χαρτίον
 ἔπερ ἡχωμεν του αὐτου χωράφιου· και τὸ κρήσιμον·
 ἔπερ ἡχωμεν ἐκ τῶν ἐρεμίτων· και ἵ τις φανῆ ἐνεχλοστα
 σχῆ τὸ ἀναθημα παρὰ πατρος υιου και αγίου πνευ-
 ματος των τῆς αγίων θεωφορων πατρων· και ζη-
 μιούστω εἰς τὸ δισποτικον σαγκέλλιον του κραταιου
 και αγίου αυθεντου ἡμῶν ριγὸς νομισματα λς ἡμ πα-
 ρουσια μαρτυρων † βασιλειος υἱὸς γουνδινου μαιστρω
 μαρτυρ. † γουνδίνος υἱὸς αὐτου μαρτυρ † μαιστρω
 νικολαος γαντατος του αργυρου μαρτυρ. † μαιστῶρ

† Signum manus presbyteri Constae Coxari. †
 Signum manus Petri eius filii. In nomine Patris,
 et Filii, et Spiritus Sancti, amen. Mense novem-
 bri, die XIV, decurrente indictione III, anno
 6708. Nos suprascripti, qui signa venerabilis et
 vivificantis crucis propriis nostris manibus exaravi-
 mus, offerimus tibi sanctissimo fratri, cuius nomen
 Charrin, monasterii sancti Ioannis de Cuculo, ac
 in primis sanctissimae Dei Genitrici, et sancto Pro-
 tomartyri Stephano de Nemore nostrum praedium
 extans et positum prope culturam sanctae Parasce-
 ves de Galliatio pro salute animae nostrae et no-
 strorum parentum, sub antistite in monasterio san-
 ctissimae Genitricis Dei et sancti Stephani de Ne-
 more domino Sidero, et in monasterio sancti Ioannis
 de Cuculo fratre domino Charri. Offerimus autem
 ipsum nostrum praedium sanctis monasteriis, ut supra
 diximus, pro remissione et venia nostrorum peccato-
 rum. Tu vero frater dominus Charris pro remunera-
 tione dedisti nobis vaccam unam cum vitulo eius; et
 ad fidem et perfectam oblationem fecimus tibi prae-
 sentem scripturam. Si quis vero aliquando apparuerit
 ex parte nostra vel extraneus, vel propinquus, vel he-
 res, vel coheres quaestionem, litem aut actionem illa-
 turus, ne audiat, neque a divina lege auxilium
 habeat. Ad haec dedimus vobis emptionis chartulam,
 quam habemus de ipso praedio, et iudicatum quod
 habuimus ab Eremitis; et si quis apparuerit mo-
 lestiam afferens, habeat anathema a Patre, Filio
 et Spiritu Sancto, et a tercentis octo et decem sanctis
 divinisque Patribus, ac mulctetur regio Fisco po-
 tentis et sancti domini nostri Regis numismatis sex
 et triginta. Coram testibus. † Basilius filius Gundini
 magister testis. † Gundinus filius ipsius testis. †
 Magister Nicolaus Gantatus de Argyro testis. † Ma-

γρινφουλανος μαρτυρ. † μιχαηλ υιος αυτου μαρτυρ
υπεγραφα † γρηγοριος υιος πρεσβυτερου κωνστα
κοξαρου μαρτυρ † ασμιος αδελφος αυτου μαρτυρ.

† ἔγραψη χειρὶ ἐμοῦ πρεσβυτερου κωνσταντίνου ἀπὸ
ἀστεις κουκούλου μηνος καὶ ἔτους καὶ ἰνδιχτιωνος τῆς
πρωγραφείσης.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 104.)

gister Grimphulanus testis. † Michael filius ipsius
testis subscripsi. † Gregorius filius presbyteri Con-
stae Coxari testis. † Asimius frater ipsius testis.

† Scriptum manu mei presbyteri Constantini de
civitate Cuculi mense et anno et indictione supra-
dictis.

CCXLIX.

1200 — Indict. III — Nicoterae.

*Supercia vidua presbyteri Rhai vendit Matthaeo filio Ebuli domum sitam in civitate Nicoterae
tarenis aureis triginta.*

† σίγνον χειρός σουπέρκιας της ποτέ γυνῆς πρεσβυ-
τέρου ράου υιοῦ πρεσβυτέρου πέτρου του καππελ-
λάου της καπέλλας νικοτέρας.

Ἐγὼ ἡ προγραφῆσα σουπέρκια ὁ τω σίγνον του τι-
μοίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ ἰκὺα μου χηρὶ καθῆπο-
γράφας, την παρούσαν ἔγγράφον ἀπλήν εὐχάρηστον
αμετάτρευτον, καὶ πληρέστατην διάπρασιν οἴκου τῆ-
δεμοὶ καὶ ποιῶ εκουσία μου βουλῆ καὶ γνώμῃ καὶ
ηλία πρόβρεσει, τὸ οὐκ ἐκ τήνος το παρᾶπαν ἀνάγ-
κης, ἡ βίας ἢ δόλου ἢ χλεύης, ἢ ραδιουργίας, ἐκτὸς
πᾶσης ἀπηγωρευμένης ἐτίας, δη ἰς ἐν ἀληθεία ἄμω-
λογὸ ἢ ἀνωτέρω σουπέρκια πιπρακίαι το προπόν μου
οσπηῆτοιον, τω ὄντα καὶ διακῆμενον ἐν τῷ ἀστὶ νικο-
τέρας καὶ το ὤπερ μου ἀφήκε ἐν μακαρία τῇ μνημῇ
αυτοῦ ὁ πρεσβύτερος ράος ὁ ποτέ καππελλάος του
αγίου μαθθαίου νικοτέρας, δια την δουλειαν της
σαρκὸς μου ὡπερ ἐπιῆσαν πρὸς αὐτῶν ἐν τῇ ζωῇ
αὐτοῦ. πρὸς σὲ τον κύρον μαθθαίον τοῦ ἔβουλου τόν
ἐξ γανβρόν του γέροντος λεοντος φράνκου ὡπερ καὶ
περιορίζεται ὁ τήουτος οἶκος αὐτος, ἀπο μὲν ἀνατο-
λάς ὁ οἶκος κύρου νικολάου καβαλλαρίου το ὡπερ
υπήρχε γιοφφου σάντανέλλου, δίστος ὁ οἶκος ὁ χα-
λασμός του κραταιού βηγὸς που υπήρχε τοῦ λάζα-
ρου, ἀπο δὲ βωρράς ἡ βηνέλλα ποῦ υπάρχει ἡς το
ὡπησθεν μέρος του γιάννουτου καὶ του προγραφέντος
οἴκου, καὶ ὁ οἶκος ποῦ υπήρχε του γιάννουτου, περι-
δὲ του νωτίου μέρους, τῶ οικότοπιω ἀχρι του κρημουῦ
τὸ ὡπερ ἐπρασαι προῦ σοῦ του αγοράστοῦ, καὶ συν-
κλι ὡσὲν καὶ ἰόν ἐστῆν, τούτων τόν πρόγραφέντα
οἶκον πῆπρακην αὐτὸ πρὸς σὲ τοῦ κυροῦ μαθθαίου τοῦ

† Signum manus Superciae viduae presbyteri
Rhai filii presbyteri Petri Capellani Capellae Nico-
terae.

Ego suprascripta Supercia, quae signum veneran-
dae et vivificae crucis propria mea manu exaravi,
hoc simplicis, gratae, inconcussae, ac plenissimae
venditionis domus instrumentum condo et facio spon-
tanea mea voluntate ac mente, et propria deliberatio-
ne, absque omnimoda necessitate, vel vi, vel dolo,
vel fraude, vel malitia, ac sine quacumque ve-
tita causa; quo (instrumento) vere declaro ego su-
prascripta Supercia vendidisse tibi domino Matthaeo
filio Ebuli ac genero senioris Leonis Franci domum
meam sitam et positam in civitate Nicoterae, quae
mihi obvenit ex beata memoria eiusdem presbyteri
Rhai olim capellani sancti Matthaei de Nicotera,
propter servitia, quae ego corpore meo ipsi prae-
stiti tempore eius vitae. Huiusmodi autem finibus
haec domus circumscribitur: ab oriente domus Ni-
colai Caballarii, quae erat Gioffi Santanelli; ab oc-
cidente domus diruta potentis Regis, quae erat
Lazari; a septentrione Vinella posita ad posticam
partem Giannuti, et suprascriptae domus, nec non
domus, quae Giannuti erat; atque a meridie do-
mus, quae extenditur usque ad rupem, quamque ma-
iores tui emerunt; et clauditur. Suprascriptam igitur

ἔβουλον τον κὲ γαιβρόν του γέροντος λέοντος Φραν-
κου ης τελίαν νομὴν καὶ αναφέρτεον δεσποτίαν χωρῆς
πᾶσης απηγωρευμένης ετίας ἢ χρίσουν ταρία τρία-
κόντα εκ την μουνηταν του αγίου και κραταιού ρηγός
Φρειδερίκου, ἄτην λαβόν καγὸ ταῦτα απο χηρῶν σου
τέλια καὶ ανελλοιπα. και πληρωθῆν απο του τιαῦτου
τημοῖματος παριδωκᾱ συ τήν πᾶσαν αυθεντίαν και
κυρηῶτητα του τιουτου οἴκου, ἵνα απο την σύμερον
ημέραν και ὤραν, ἵνα ἔχης αυτῶ ἱς ηδῆαν εξουσίαν
πουληῆν χαρήξην ανταλλάττην και ης πρῆξ τέκνων
γράφην και η τη βουληθῆς ποιῶν απ αὐτοῦ, ος τὸ
κίρος και την εξουσίαν παρ' μου ἡλυφῆς, ηκυῶμαιδα
δὲ και τήν νομηκῆν δεφεισίωνα, μη ἐμποδιζῶμενος οἱ
κωλιῶμενος παρ' μου μήτε παρὰ τῆρος, ἀλλ ἔστης
δὲ Φωραδῆ ἱνατηρυμηρός σε ἀπο του τιαῦτου οἴκου,
στῆκην μαι και διεκδικᾶν σοι απο παντός ἀνθρωπων
ξένων τε και ἡδοῶν, ἴδε και ου διεκδικῆσω σοι, ἀλλὰ
μετάμελος γίνωμιε απο τῆς τιαυτης πρᾶσεως, ομο-
λωγὸ ζημοῖουστε με ὑπερ παραβάσεως του τημοῖου
και ζωοποιῶ σταυροῦ προς σὲ τὸν αγωραστῆν τω
τημοῖμαν ἐπὶ του διπλοῦν, και ης την κόρτην του
κράτιου ρηγός, νομίσματα λς, και ἡθ οὔτω μενέτο
ἰ παρούσα πρᾶσης προς σε τὸν αγωραστῆν βίβαια
και απαρασίλειτος αχρη τεριμάτων αἰώνων ητις εγρά-
φη χερῆ καμου ἰωάννου καττελλάου και κατὰ των
κερόν εξουσιάζτην νικοτέρας του ἱτοις ςψη' ἰνδικτιῶ-
νος γ' εν παρούσοια μαρτύρων.

† Ego petrus de nicotera testis sum.

† δαιωδάτος υἱὸς πετρου κεντζατέρου μάρτυρ.

† ἰωάννης νοτάριος μάρτυρ.

† ἰωάννης μαζάρας μάρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 105.)

domum, quanta et qualis est, vendidi tibi domino
Matthaeo filio Ebuli, et genero senioris Leonis Franci
in perfectum dominium et potestatem non auferen-
dam, absque omni prohibita causa, tarenis aureis
triginta de moneta sancti et potentis regis Friderici.
Quibus perfectis et integris acceptis ex tuis manibus,
cum mihi satisfactum sit de huiusmodi pretio, totum
dominium et potestatem huiusce domus tibi tradidi,
ut a praesenti die et hora ipsam possideas cum fa-
cultate vendendi, donandi, commutandi, atque in do-
tem filiorum scribendi, ac de ea quidquid volueris
faciendi, utpote qui ius auctoritatemque a me ac-
cepisti. Polliceor etiam tibi legitimam defensionem,
ut nullum impedimentum vel obstaculum tibi a me
vel a quovis inferatur. Si quis autem propter hanc
domum tibi adversari moliat, me obstituram at-
que ab omni persona extranea vel propinqua te
defensuram promitto. Nisi vero te defendero, sed
huiusmodi venditionis me poenituerit, tunc propter
venerandae et vivificae crucis violationem tibi emptori
duplo pretio, ac Curiae potentis Regis sex et tri-
ginta numismatis mulctari consentio. Et sic deinceps
praesens venditio maneat tibi emptori stabilis et
inconcussa usque ad finem seculorum; quae scripta
fuit manu mei Ioannis Castellani atque pro tempore
Nicoterae baiuli anno 6708, indictione III, coram
testibus.

† Adeodatus filius Petri Cuntzateri testis.

† Ioannes notarius testis.

† Ioannes Mazara testis.

CCL.

1200 — Indict. III — Cyr-Zosimi.

Landus prior monasterii Cyr-Zosimi vendit presbytero Eliae praedium positum in loco dicto Alonitzi.

† σίγνον χηρός κυροῦ λάνδου πρόδω τῶ κυροῦ
ζωσίμου.

† Ἐν ονόματι τοῦ πατρός και τοῦ υἱοῦ και τοῦ
ἀγίου πνευματος· ἰγῶ ὁ προγιγραμμένος· ὁ τὸν σύγνον
τοῦ τιμήου και ζωόποιου σταυροῦ ἤκα μου χηρῆ
πύζας. Φαίνομι πουλοῖντα εἰς σὲ ἱερός ἡλῆα· ἀμα μὲ

† Signum manus domini Landi prioris Cyr-Zo-
simi.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Ego suprascriptus, qui signum venerandae et vivifi-
cae crucis propria manu mea exaravi, vendo tibi
presbytero Eliae simul cum curatoribus vineam. quae

τοῦς ἐπιτρῶπους τὸ ἀμπέλον τὸ ὕπερ ἦν τῆς γηγεκὸς τοῦ νικόλα γαλληκλάνου δια νομισμα ἐν καὶ δουκά-
 τα. δ'. ἐστὶν δὲ τὸν τιούτον ἀμπέλον εἰς τὴν τοπο-
 θεσὴν τοῦ ἀλονήτση τοῦ ἠπρσοθεν τοῦ χορίου καὶ
 εἰσὶν αἱ ὀρίσθη ἀπο μὲν ἀνατολὰς· καὶ μεσὺμβρήας
 ρικκάρδου υἱοῦ του ιωαννου τῆς πόλλας· καὶ δῆριν·
 δοιάτου τῆς πόλλας. καὶ ἐκ βορράς· ἢ ἀπάγουσα·
 ἢ οδὸς· εἰς τὸν ἀμπέλον πάπα γουλιέλμου. καὶ δῆ-
 δωμέν σοι ἐξουσίαν πουλειῖν· χαρῆξην ἀντηκατάλλάτ-
 τειν· γραφειν προιεῖν κληρωνιάμοι σου ἡδοίοις καὶ
 διαδωχοις καταληπειν, ὡς τω κύρος καὶ τῆ ἐξουσίαν
 παρ ἐμοῦ ἤληθός· καὶ γνωρήξωμεν· ὅτι τὸν τιούτον
 ἀμπέλον ρίζες εἰσιν. ρ'. π'. ἐγράφη δὲ χερῆ ιωαννου ἱε-
 ριος· ἐκ προστάξεως του ηγουμένου ταβουλαρίου τοῦ
 κῦρ ζωσίμου ἐν ἔτους· σ.ψ.η' ἰνδικτιωνος. γ'. παρού-
 σία μαρτυρων ὑπογραψάντων.

- † ὁ ἀρχιερέος βιτάλι μαρτυρ διὰ τοῦ σταυροῦ.
- † ἱερέος ιωαννου τῆς χρηστουδοῦλι· καὶ ἐπίτροπος
 τῆς γηγεκός· καὶ μαρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.
- † ιωαννης μαλουπουντου· ἐπίτροπος τῆς γηγεκός·
 καὶ μαρτυρ διὰ τοῦ σταυροῦ.
- † ἱερέος μαρήνου μαρτυρ δια τοῦ σταυροῦ.
- † βᾶσίλιος κρητῆς μαρτυρ διὰ τοῦ σταυροῦ.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 88.)

erat uxoris Nicolai Galliciani, solido uno et duceatis
 quatuor. Sita autem est huiusmodi vinea in loco
 ubi dicitur Alonitzi e regione castri, eiusque fines
 sunt hi : ad orientem et meridiem Riccardus filius
 Ioannis de Polla; ad occidentem Donatus de Polla;
 ad septentrionem via, quae ducit ad vineam Guliel-
 mi presbyteri. Et potestatem tibi tradimus vendendi,
 donandi, permutandi, in dotem assignandi, heredi-
 bus et successoribus tuis relinquendi, utpote qui
 dominium et auctoritatem a me accepisti. Et de-
 claro in eadem vinea consitas esse vites centum
 octoginta. Scriptum est manu Ioannis presbyteri
 tabularii Cyr-Zosimi de mandato praepositi anno
 6708, indictione III, in praesentia subscriptorum te-
 stium.

- † Archipresbyter Vitalis testis per crucem.
- † Presbyter Ioannes de Christodulo curator mu-
 lieris testis per crucem.
- † Ioannes Malupuntus curator mulieris testis per
 crucem.
- † Presbyter Marinus testis per crucem.
- † Basilius Iudex testis per crucem.

CCLI.

1201 — Mense Ianuario 20 — Indict. IV — Scyllacii.

*Gulielmus Comes Scyllacii donat monasterio S. Stephani de Nemore nonnulla praedia posita in agro
 Scyllacensi sub annua praestatione quinquaginta carphopetalorum.*

† Ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ κυρίου καὶ σωτηρος ἡμῶν
 ἰησοῦ χριστοῦ ἀμήν. Τοῦ ἔτους σ.ψ.θ'. μηνι ἰαννουαριω
 εἴκωσι τῆς ἐπισταμένης ἰνδικτιωνος δ'.

τῶν μεγίστων ἀξίων ἐστὴν, ἔφημον καὶ πρέπων. ἵνα
 τοῖς ἐαίτοῖς πιστῶς δουλευούσις. ἀγαθῶν ἀνταμιβῆν
 ἐπιστρέφω μάλλον δὲ τοῦτους αὐξάνη καὶ περιθάλ-
 πη. ὅπως αἰεὶ οἱ εὐχριστοὶ καὶ πιστοὶ, ἐπι τὸ κρίτ-
 των προκόψωσιν. οἱ δὲ ἀπιστοὶ καὶ ὀκνηροὶ εἰς τα
 ὀπισω ἐπὶ τὴν χῶραν ἐπιστρέψωσιν. διὸ δι' κηγῶ
 γουλιέλμος τῆ τοῦ θεοῦ χάριτι κἀμῆ σκύλλακος·
 μνησθῆς τὰς πόλλας ἀγαθὰς καὶ ἀόκνους δεήσης. ἄς
 ἔκκαλι καὶ πρό πολλῶν τῶν χρόνων καὶ παντα-

† In nomine domini Dei et Salvatoris nostri Iesu
 Christi, amen. Anno 6709, mense ianuario, die XX,
 praesente indictione IV.

Maxime dignum, laudabile et decorum est iis, qui
 nobis fidelem operam praestiterunt, bonam gratiam
 referre, quin imo eos augere et fovere, ut boni ac
 fideles in melius semper proficiant; infideles autem
 et ignavi ad bonam frugem se recipiant. Quapropter
 cum ego Gulielmus, Dei gratia comes Scyllacensis,
 multarum meminerim bonarum assiduarumque pre-
 cum, quas iamdudum, et multis abhinc annis, et
 ubique accepi temporibus defuncti

χοῦ ἀπέλαβον ἐν τῷ κερῷ τοῦ μακαρίτου μου πατρός κόμητος ἀμφούσου καὶ τῆς κομιτήσεως ἡμῆς μητρὸς καὶ ἡμοῦ ἄχρι του νῦν. καὶ πάλιν πιστῶς ἐπὶ τὸ κρίττων ἐπρωίδων δὲ γυνῆ ἀγαθῇ καὶ προέρετω βουλῇ τοῦ δοῦναι σοὶ χωράφια ἀπὸ τῶν ἡμετέρων κρατημάτων ὧντων εἰς τὴν ἐμὴν χῶραν σκυλλακος ἤγουν τα χωράφια τα πέραν τοῦ ποταμοῦ πελλίπου ἐν ᾧ ὑπάρχον τα χωράφια τοῦ κόμητος καὶ ἡμοῦ πατρός καὶ τα χωράφια. ἐν ᾧ ὑπάρχει το πανταγον το τῆς . . . σκυλλακος. συνωροῦνται δὲ οὕτως. ἀπο τὴν ὁδὸν τὴν ἀπιούσαν εἰς το ἡμιτερον ἀλοιον τὸ ἴσον ἄχρι τῆς καὶ ἀναβένη ὁ ποταμὸς. εἰς ἐπικάτω τοῦ ἡμετέρου καὶ ἀναβένη καὶ ἀπέρχωνται ἄχρι τῆς ὁδοῦ τῆς μεγάλης ὄθεν καὶ τὴν ἐναρξην ἐπιήσαμεν ἑσαυτὸς ἑστερξα σὶ τοῦ ἔχην κ ἀπο τῶν ἡμῶν ἀμπέλων τῆς ἀγίας βαρβαρας ριζες χοιλιάδες πένται. ταυτα οὖν τὰ προγραφέντα καὶ περιορησθέντα ἀμπελα καὶ χωράφια. ἑστερξα καὶ ἔδωσα εἰς σὲ τὴν προγραφείσαν μονήν τοῦ ἀγίου στεφάνου τοῦ ὄρου. καὶ εἰς τοὺς σοὺς εἰσιῶντας κληρονόμους κρατῆν καὶ δεσπόξην ἄχρι τεματίων αἰῶνων. τιούτω δὲ τρώπω καὶ συμφώνω. ἵνα σὶ καὶ τοὺς σοὺς κληρονόμους τέλλην. καὶ ἀπονέμην. πρὸς με καὶ εἰς τοὺς ἡμοὺς κληρονόμους. ὅταν ἡ δουλιχὰ τοῦ κραταιοῦ ῥηγὸς εἰς ὅταν γίνεται. καρφοπεταλα πεντίκωντα. καὶ πλέων οὐ. ὄθεν εἰς πίστωσιν καὶ στερέβαν κρατησην, σὺ καὶ τῶν σῶν κληρονόμων ἐπιήσῃ σου τὸ παρὸν σιγγίλιον. τῇ εἰκία μου χειρὶ κεκυρωμένον τῇ καὶ διαβουλλῇ κύρω ἐσφραγισμένον καὶ παρὰ τῶν ἡμῶν πιστῶν καὶ χρηστέων ἀνδρῶπων μεμαρτήρημένον. τῶν καὶ κατιῶν γεγραμμένων. μητι καὶ ἰνδικτιωνι καὶ ἐπι τῆς πρόγραφεισι.

† Ego Guillelmus dei et Regia gratia Comes squillacii supradicta confirmo et concedo. † Ego Medina dei et Regia gratia Comitissa Squillacii suprascripta confirmo. † Ego rao archidiaconus squillacii testis sum. † Ego galganus de oletia qui interfui. † ρογιριος σκυλλακος μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον. † γρήμαλδος τῆς ρογειλλης μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον. † λουκῆς Φουρνος καὶ καστειλλανος σκυλλακος μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον. † καγῶ λέων τοῦ Φλουμάρου μαρτυρ υπεγραψα τον σταυρον. † καγῶ οὐβος σπαθάριος μαρτυρ υπεγραψα τον σταυ-

patris mei comitis Amphusi et matris meae Comitissae, et mei hucusque, et iterum. fideliter in melius constitui benevolō animo et libero consilio donare tibi praedia ex meis possessionibus positis in mea terra Scyllacii, nimirum ea quae extant trans flumen Pelipum . . . , ubi fuerunt praedia Comitum patris mei, et praedium ubi erat stagnum Scyllacii. His vero finibus (huiusmodi praedia) comprehenduntur: (Incipiunt) a via quae vadit ad nostram aream recta usque ad. . . . et ascendunt iuxta flumen usque ad inferiorem partem nostri et ascendunt et vadunt usque ad viam maiorem, unde initium duximus. Item statui te habere ex meis vineis sanctae Barbarae vitium quinque millia. Has igitur praedictas et circumscriptas vineas et praedia confirmavi et donavi tibi memorato monasterio sancti Stephani de Nemore, et omnibus tuis futuris heredibus, ut possideatis et in potestatem habeatis usque ad finem seculorum, hoc tamen pacto et conventionē, ut tu tuique heredes solvatis et tribuatis mihi meisque heredibus, quo tempore potentis Regis tributum solvitur, quinquaginta carphopetala, et nihil amplius. Quapropter ad fidem et firmam possessionem tibi et tuis heredibus praesens sigillum feci propria mea manu roboratum et propria bulla consignatum, et meorum fidelium proborumque hominum subscriptorum testimonio roboratum, mense et indictione et anno suprascriptis.

† Rogerius Scyllacensis testis crucem subscripsi.
 † Grimaldus de Rocella testis crucem subscripsi.
 † Lucas Furnus castellanus Scyllacensis testis crucem subscripsi. † Ego Leo de Flumaro testis crucem subscripsi. † Ego Hugo Spatharius testis cru-

ρόν. † Ego Riccardus Imperialis aule Camerarius supradicta concedo et confirmo. † Costans seccula testis. † καγῶ γαρινος συνεσκάλλος τοῦ κόμητος μικρτυρ ὑπέγραφα τὸν σταυρόν. † καγῶ ρωγέριος καρβουνέλλης μικρτυρ ὑπέγραφα τὸν σταυρόν.

† Ἐγράφη χειρὶ ἐμοῦ βιταλειάνου νοταρίου τῆ πρόστάξει τοῦ ὑπερλάμπρου καμητος σκυλλακος μνη καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς πρόγραφεῖσι.

† Ego Helisabeth de altavilla domina Squillacii uxor domini Riccardi Imperialis aulae Camerarii supradicta concedo et confirmo.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 106.)

cem subscripsi.

† Ego Garinus Senescalcus Comitis testis crucem subscripsi. † Ego Rogerius Carbonellus testis crucem subscripsi.

† Scriptum manu mea Vitaliani notarii ex mandato illustrissimi Comitis Scyllacii mense et indictione suprascriptis.

CCLII.

1202 — Mense Maio — Indict. V.

Helena uxor demortui presbyteri Nicolai cum filiis Theodoro et Philippo vendit Ioanni praedium positum in agro Bebalini loco nuncupato Eupraxi tarenis aureis quatuor et viginti.

† σοίγγον χειρὸς ἐλείης γυνῆς του ἀπιχωμιενου πρεσβυτέρου νικόλαου τοῦ αρχωφαγαρου. † σοίγγον χειρὸς θεωδώρου υιου αὐτῆς. † σοίγγον χειρὸς φιλίππου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἐποιδῆπερ ἔγωγε ἡ πρωγραφεῖσα ἐλένη σὺν καὶ τῶν αἰμῶν τέκνων οἱ καὶ τα σίγγα τῶν τμηίων καὶ ζωπιῶν σταυρῶν ἰδιωχειρως καθυπογράψαντες ἐν τῷδε τῷ ὕφει ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελείτως. ἐκτος πάσης βίας τε καὶ τυρανίδος καὶ πικτος ἀπειγωρευμένου τρόπου. δείλον ὅτι πεπράκαμεν. προς σὲ τὸν ἀρχοντα κύρον ἰωάννην καὶ προς τους σοῦς κληρονόμους καὶ διαδωχους το χωράφιον ἡμῶν. το ἄνω κτωμεδα. ἐν τῇ διακρατῆσει βεβαλίου ἡς τόπον λεγόμενον του ευπραξῆ περιωριζόμενον δὲ οὕτως. ἀπο μὲν ανατολας συνόρον χωραφίου σὲ τοῦ αγωρακατος. ἀπο δὲ δίσαιος. σινύρον χωραφίων τῶν αυθεντικῶν. ἀπω δὲ ἀκτρον. τὸ αὐλάκιον τοῦ μίλου τοῦ εὐπραξῆ καὶ σινύρον χωραφίου του ριτακιώτου. ἀπο δὲ ἰώτου. ο δρόμος. καὶ συνορον χωραφίων τῆς αυθεντίας καὶ συνκλητῆ παραλάβουμεν δὲ ἀπὸ σοῦ τῆν δικαίαν αὐτοῦ τιμῆν. τῆν ἐν τῷ ἀναμεταξὺ ἡμῶν ἀρισθίσαν χρυσοῦν ταρία οἴκωση καὶ τέσσαρα. καὶ τὰτα λαβώτες ἡμεῖς ἀπω χειρῶν σου. ἡς χείρας αἰμας ἰνώπιοι τον ὑπωτετιμένων μαρτύρων πεποιηκαμέν σοι καὶ ἡμεῖς τῆν τελίαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν, τοῦ ἔχτη σε τό υποδηλω-

† Signum manus Helenae uxoris demortui presbyteri Nicolai Arcophagari. † Signum manus Theodori filii ipsius. † Signum manus Philippi fratris ipsius. Ego praedicta Helena et mei filii, qui signa honorabilis et vivificae crucis propria manu exaravimus in hoc instrumento, libenter et immutabiliter, sine quavis vi et coactione ac quocumque prohibito modo, declaramus vendere tibi dynastae domino Ioanni et tuis heredibus ac successoribus praedium nostrum, quod habemus in pertinentiis Bebalini in loco dicto Eupraxi, quodque ita circumscribitur: ab oriente est confinium praedii quod ad te emptorem pertinet; ab occidente confinium praediorum Domini; a septentrione aquaeductus molendini Eupraxi, et confinium praedii Rantacioti; ab austro via, et confinium praediorum Herae; et clauditur. Accepimus vero a te iustum ipsius pretium inter nos conventum, id est tarenos aureos quatuor et viginti, et his a tuis in nostras manus acceptis, coram subscriptis testibus, tibi fecimus perfectam et plenissimam venditionem, ut tu cum tuorum fi-

διν χωράφιον ημῶν ἀπο τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐφ-
 υξῆς χρόνους· εἰς ἀπασάν σου ἐξουσίαν καὶ κυριώ-
 τητα. τεχνὰ ἐπὶ τεκνῶν σου· ἐπικρατὴν αὐτῷ καὶ
 δεσπόζην· πουλὴν· χαρίζην· ἀνταλλάττην· ἐν πρῆξι
 υπογράφειν· καὶ εἰς ἰδίους κληρονόμους καταλυμπαν-
 ῖην· ὡς τῷ κύρῳ καὶ τῇ δεσποσίᾳ αὐτοῦ παρ ἡμῶν
 ἡλιφῶς· μὴ κωλιωμένος· εἰ ἐμπωδιζόμενος παρά τι-
 νος· τῶν ἰδίων τμῶν· εἰ ἀδελφῶν· εἰ κληρονόμων·
 εἰ συνακληρονόμων· εἰ ἑτέρου τινός· ἢ δὲ ποτὲ καιρῶ.
 εἰ χρόνῳ ἀναφύῃ τις· ἔχλησιν τινὰ ἐπάξει πρὸς σὲ.
 ὑπὲρ τοῦ τιοῦτου χωραφίου· ἠρτασθαι ἡμῶς τοῦ
 διεφεντεύη αὐτῷ πρὸς σὲ καὶ διεκδικάν· καὶ ποιῆν
 σὲ αἰνώχλητον· ἀπο παντος πρῶσώπου ξένου τε καὶ
 ἡδίου· ἢ δὲ ἐν μὴ σταθῶμεν καὶ διεφεντεύσωμεν αὐτῷ
 καὶ διεκδικήσωμεν πρὸς σὲ· ἄλλ· εἰς μεταμελίαν ἐπανα-
 στροφῆς πειραδῶμεν τοῦ ἐπαιεῶν· ομολωγούμεν
 ἡκίω ἡμῶν στόματι· τοῦ στρέφην σοὶ τῷ προγρα-
 φῆν τῆμίμα του διπλου· κῶπους τε καὶ ἐξωδους καὶ
 βελτιύσεις· εἰ τι ἐπιδίξῃς ἡμᾶς ἐν αὐτῷ ἐν τρίπλω
 καὶ ὑπὲρ παραβασίως τῶν τιμιῶν καὶ ζῶποισιν
 σταυρῶν ζημιούσθαι ἡμᾶς ἐν τῷ δεσποτικῷ σαγκέλ-
 λω νομισματὰ ε' καὶ λ'. ὡς δὲ ταῖς ἀρηταις τῶν
 ἰδίων ἐγγραφῶν ἢ αὐτῷ ὄχειραν· ἀρραγῆ βεβαίαν καὶ
 ἀπαρασαλευτον στυγην· καὶ ἡμμένην τῇ παροῦσαν
 ἐγγραφῶν καὶ τελίαν διαπρασιν πρὸς σὲ τὸν ριδέντα
 κύρον ἰωάννην καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους καὶ
 διαδῶχους μέχρι τεματίων αἰώνων· † ἔθεν ἐγραφε-
 σαν ἡ μὲν τῆμοι σταυροῖ· παρ ἡμῶν τῶν πιπρακί-
 των· τῷ ὄλον ἕφος χερῆ ἡμοῦ ἐπιλοῦς νικολαοῦ
 νωταρίου τῆ πρωτρωπῆ καὶ παρακλήσει του πρι-
 σβυτερου Θεοδώρου του πλατάνου καὶ ταβουλαριου
 μερῶν βεβαλιου· ἐν μηνί μαιῶ της ἰνδικτιωνος ε' ἐν
 ἐτι ς· φί· ἐπίπριον ἀξιωλωγων καὶ ἀξιωπιστων μρ-
 τύρων.

† Θεόδωρος παστήλλος μαρτυρ † νικολκος πα-
 στηλλος μαρτυρ † βασιλειος παγχιωτος μαρτυρ †
 ἰωαννης γουβιτζης μαρτυρ † νικολαος γουβιτζης
 μαρτυρ † βασιλειος μαντος μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 107.)

liorum filiis habeas praedictum nostrum praedium
 amodo et in futurum tempus cum omnimoda facultate
 illud possidendi, vendendi, donandi, permutandi, in
 dotem constituendi, et tuis heredibus relinquendi,
 utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti,
 neque ulla molestia vel impedimento afficiaris ab aliquo
 nostrorum propinquorum, sive fratrum, sive heredum,
 sive coheredum, sive a quocumque alio. Sin autem
 quavis occasione vel tempore aliquis molestiam tibi
 inferat quoad ipsum praedium, nos (*promittimus*) tibi
 antestare, teque defendere et illaesum servare ab omni
 persona tam extranea, quam propinqua. Nisi vero
 obstiterimus tibi que ipsum defenderimus, et vindi-
 caverimus, sed nos poenituerit, et conati fuerimus
 subvertere huiusmodi venditionem, assentimur pro-
 priis nostris verbis tibi restituere duplum antedicti
 pretii, et triplum laborum, expensarum et melio-
 rationum, quas ostenderis fecisse in eodem praedio.
 Et pro violatione honorabilis et vivificae crucis mul-
 tabimur Fisco publico numismatis sex et triginta,
 ut aequum est (*mulctari*) eos qui proprias scripturas
 negaverint. Sic deinceps praesens scriptura et perfe-
 cta venditio firma, integra, valida et inconcussa
 sit et maneat tibi dicto domino Ioanni tuisque here-
 dibus ac successoribus usque ad finem seculorum.
 Quare exaratae sunt honorabiles cruces a nobis ven-
 ditoribus, et totum instrumentum (*scriptum est*) ma-
 nu mea humilis notarii Nicolai ex mandato et rogatu
 presbyteri Theodori Platani tabularii regionis Beba-
 lini mense maio, indictione V, anno 6710, coram
 probis et fide dignis testibus.

† Theodorus Pastillus testis. † Nicolaus Pastillus
 testis. † Basilius Panchiotus testis. † Ioannes Gu-
 bitzes testis. † Nicolaus Gubitzes testis. † Basilius
 Mantus testis.

1202 — Indict. V — Scyllacii.

Gregorius Aracli eiusque frater Michael vendunt Nicolao Caballario vineam positam in loco dicto Stalactotarenis viginti.

† σίγνον χειρὸς γριγορίου υιοῦ λεοντος ἀράκλη.
† σιγνον χειρὸς μιχαήλ ἀδελφου αὐτοῦ.

Οἱμῆς οἱ ἀνωτέρω γεγραμμένοι οἱ τα σιγνα του τιμίου καὶ ζωόπιου σταυροῦ εἰδεις χερσίν ἡμῶν ἐν τῷδε τῷ υφῆι χαραξαντες τῇ ἡμετέρᾳ βουλή καὶ θελήσει· καὶ οὐκ ἐκ τινος τῷ παραπᾶν ἀνάγκης ἢ δολου ἢ ραδιουργίας· ἢ φακτου ἀγνῆας· ἢ ἄλλης ἀπίγωρευμηγης ἐτίας· ἀλλὰ πασι ἡμῶν προθυμια καὶ ὀλοψυχῳ προδετει ἀναλαμβάνωμεθα. καὶ τοῦς δελοιπους ἡμῶν ἀδελφοῦς ἰδίους κληρονομους καὶ σὺν κλήρωνόμους. καὶ ἀπλὸς ὑπὴν παντα ἀνθρωπον· καὶ πασαι ἐξουσίαν. δι εἰς καθομολῶγούμεν πιπρασκειν πρὸς σὲ τὸν κυρον νικολαον καθαλλαριον υἱὸν του κυρου νικειτου νοταριου του μαιστορος ιαννακου τῷ ἡμετερον ἐρημοαμπελον· ἄπερ ἐχομεν ἐν τῷ τῷπῳδεσια σταλακτου· ἐκ πατρικης ἡμῶν κληρονομιας· συνοριαζεται δὲ οὕτως κατα μιν ἀνατολάς. ἀμπελος του λεοντος ἀράκλη καὶ δισαιος ἀμπελος του κυρου νοταριου κωστα βουκια· ἀκτρου ἀμπελος του γανναδεου· ἐκ δὲ μεσιμβρίας σου του ἀγωραστοῦ· καὶ σὺν κλή· ὅσον καὶ υἱὸν ἐστὴν οἱτι ριζας ἐκατῶν πενήτηκοντα· τουτο ὅς οὐάμασθη καὶ περιόρισθη. πεπρακκμεν αὐτὸ πρὸς σε τὸν δὶλωθεντα· δια ταρια οἰκωσι ἀτηνα λαβῶν αὐτα ἀπὸ χειρόν σου ἐς τας ἡμετέρας χεῖρας· καὶ παντελως ἐγλυθῆμεν· καὶ μῖδεν ἀπόχρεοστουμεν τὶ πρὸς ἡμᾶς· ἀπιστιμεν ἀπ αὐτοῦ τῆς αὐτης δεσποτίας καὶ κειριώτητος· καὶ σὲ πεκεικκμεν αὐτον κυριον καὶ ἀυθεντην του ἀπέξουσιως ἐχυν σε αὐτο συ τε καὶ οἱ κληρονομοι σου εἰς αἰ̄ του κειῖν ἀπ αὐτου ἐν τῷ θελεται καὶ βουλεσθαι· πουλειν· χαριζῆν πριχωδοτειν καταλλαγεῖν καὶ ὅσα ὀ νόμος τοῖς κυρίοις διακελευει μὴ κῶληόμενος οἱ ἐνπόδιζωμεινος παρὰ τινος. καὶ ἡ μιν ποτε κερῳ χρωνω φωραθῆ. τίς κυνησὶν ἢ ἀγωγηγ ἐπαῦξει σὶ ἀπὸ του ριδεντος ἐρημοαμπελου. ἵνα στίκωμεν καὶ διεκδικουμεν σοι αὐτῶ· ἀπο παντος προσωπου ξείου τε καὶ ἰδίου· ἢ δὲ καὶ αὐτοι μεταμέλοι γινῶμεθα· ὅς βούλωμενοι μεπατρεκειν τῆν καθαραν πρᾶσιν ἢν κηλοθειλως

† Signum manus Gregorii filii Leonis Aracli. †
Signum manus Michaelis fratris ipsius.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus in hoc instrumento exaravimus, nostro arbitrio et voluntate, nullaque omnino necessitate, vel dolo, vel malitia, vel ignorantia facti, vel alia prohibita causa, sed omni nostra alacritate et totius animi deliberatione, nomine quoque nostrorum fratrum, heredum et coheredum, atque uno verbo cunctorum hominum, et cuiusvis magistratus, declaramus vendere tibi domino Nicolao Caballario filio domini Nicetae notarii magistri Iannacii filii nostram incultam vineam, quam habemus in loco dicto Stalacto ex paterna nostra hereditate. Hos vero habet fines: ab oriente extat vinea Leonis Aracli; ab occidente vinea domini notarii Constae Buciae; a septentrione vinea Gannadei; a meridie vero tui emptoris vinea, et clauditur. Quam quidem vineam, quanta et qualis est, consitam vitibus centum quinquaginta, prout eam memoravimus, et definivimus, vendimus tibi suprascripto tarenis viginti, quibus a tuis in nostras manus acceptis, cum plane nobis satisfactum sit, nec quidquam solvendum supersit, nos exuimus eius dominio et possessione, teque instituimus eiusdem dominum et herum, ita ut tu tuique heredes semper ipsam habeatis cum facultate faciendi de ea quidquid volueritis et vobis placuerit, vendendi, donandi, in dotem concedendi, permutandi, et peragendi omnia quae ex lege dominis facere licet. Nemo vero molestiam vel impedimentum inferat; sin autem quacumque occasione vel tempore aliquis deprehensus fuerit litem vel actionem tibi instituere quoad dictam incultam vineam, nos antestabimus teque defendemus ab omni persona extranea vel propinqua. Quod si nos poeniteat, ac

επιεισμεν. ινα μι εισακουῶμεθα. μίτε παρα του
 διου κμου βοιθειαν σχῶμεν αλλα δια τήν παράβα-
 σιν του τιμιου σταυρου ινα ζήμιοιμεθα εις το δι-
 μωσιον ριγατους λς' και προς σέ τόν αγωρασθη τε-
 τραπλην την οἴην και ιδ ουτω στεργειν και ημι-
 νειν τήν καθαραν πρασιν στερρᾶν και απαρασαλυτον
 ἄχρι τερματων αιῶνων ἐν παρουσια μαρτυρων· εγρα-
 φη και εκυρωθη δια χειρος Θεοδωρου νοταριου ο του
 χαρουνου και νομικου ταβουλαριου της μεγαλης εκ-
 κλησιας σκυλλακος του ετους 5ψι'· ινδικτιωνος ε'.

† λείος υιος παπα ανδρεω ερακλι' μαρτυρ † νικολαος
 αδελφος αυτου μαρτυρ † βασιλειος υιος κυρου νηκο-
 λαου βουκη μαρτυρ † ηκολαος υιος κυρου μιτζου
 μαρτυρ † ηκητης υιος μαιστορος βασιλειου μαρτυρ
 δια του σταυρου † βασυλειος αρακλης μαρτυρ † μαϊ-
 στωρ αναστασιος καφουρνης μαρτυρ † λειων ακημις
 μαρτυρ † μαϊστωρ νικολαος τραγηνικατος μαρτυρ †
 ηκολαος μιτζος μαρτυρ δια του σταυρου † βαρδο-
 λομεος αρουγχισαστος μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 108.)

velimus subvertere hanc puram venditionem, quam
 bona voluntate fecimus, ne exaudiamur, neque a
 divina lege subsidium habeamus, sed pro violatione
 honorabilis crucis mulctemur Fisco regalibus sex et
 triginta, et tibi emptori quadruplo pretio emptionis.
 Et sic deinceps firma, stabilis et inconcussa perma-
 neat haec pura venditio usque ad finem seculorum.
 Coram testibus scripta et roborata est manu Theo-
 dori notarii filii Caruni et legitimi tabularii maioris
 ecclesiae Scyllacensis anno 6710, indictione V.

† Leo filius presbyteri Andreae Heraclii testis. †
 Nicolaus frater ipsius testis. † Basilius filius do-
 mini Nicolai Buciae testis. † Nicolaus filius domini
 Mitzi testis. † Nicetas filius magistri Basili testis
 per crucem. † Basilius Araclis testis. † Magister
 Anastasius Cafurnis testis. † Leo Acimis testis. †
 Magister Nicolaus Traginicatus testis. † Nicolaus
 Mitzus testis per crucem. † Bartholomaeus Arun-
 cisassus testis.

CCLIV.

1202 — Indict. V — Scyllacii.

Nicolaus filius magistri Leonis eiusque frater Basilius vendunt Caballario Nicolao Buciae vineam positam in loco nuncupato Stalacta tarenis octo.

† σιγον χειρος νικολαου υιου μαϊστορος λιοντος
 του απιχωμειου μαϊστορος κωνστα. † σιγον χειρος
 βασιλειου υιου αυτου. καγω ο προγραφεις νικολαος σιν
 του ημιστερου τεκνου· η τα σιγα του τιμιου και
 ζωπιου σταυρου· ηκις μας χέρσιν καθυπόγραφαν-
 τες· τι ἴδια μας υουλῆ και θελῆσι· οὐκ αἰκ τίνος τω
 παραπάν ἀνακκῆς· η βῆας· η δολού· η ραδιουργιας·
 η φακτου αγνιας· αλλ εν πάσι ἡμων προθημια και
 ολοφυχω προθεσαι· αναλαμβανομεθα. και τους δε
 λητους ἡμων αδελφῶς ηδιους και κληρωνομους· και
 συνκληρωνιμους· και απλος ἡποιν πασης αρχης και
 εξουσις ἄρχοντας και αρχαιμους· συνιδομεν κληβουλη
 και θελῆσι· μία εξ αρεσκιας αμφωτέρων πεπράσε προς
 σαι τόν κυρον νικολαον καυαλλαριον υιόν κυρου νοταριου
 νικιτου τον του βουκιά· τω ημισταιρον αμπελιον ὅπερ
 εχωμεν ἐκ πατρικης μας κληρωνομιας εν τι τοπω-
 θισια σταλακτῆς τὸ πλησιαζοντά σου κατα ανατο-

† Signum manus Nicolai filii magistri Leonis filii
 defuncti magistri Constae. † Signum manus Basili
 filii eius. Ego supradictus Nicolaus et meus filius,
 qui exaravimus signa venerandae et salutaris crucis
 propriis nostris manibus, nostro consilio et vo-
 luntate, nulla prorsus necessitate, vel vi, vel
 dolo, vel malitia, vel ignorantia facti, sed cum
 omni alacritate et totius animi proposito, nomine
 quoque ceterorum nostrorum fratrum, propinquo-
 rum, heredum, ac coheredum, et uno verbo omnis
 potestatis ac magistratus, omniumque imperantium
 et subditorum, statuimus communi consilio et vo-
 luntate, nostro utriusque consensu vendere tibi do-
 mino Nicolao Caballario filio domini notarii Nicetae
 filii Buciae nostram vineam, quam habemus ex no-
 stra paterna hereditate, positam in pertinentiis Sta-
 lactae. Ab oriente, septentrione et meridie finitima

λας σου του αγωραστου και δισεος λεοντος πουλλαρι-
ακτρού και μεσυβριας σου του αγωραστου· και συν-
κλημι τουτω ος ωνομασθαι και περιορισται· πεπρα-
καμεν σοι αυτω δια ταρια ωκτω· ατηνα λαβων τα
ριθεντα ταρια του τιμηματος· απο χειρων σου· εις
χειρας ημεταιρας και παντελος εγληθημεν· απεστι-
μεν της αυτου δεσποτίας και κυριότητος· και σε πε-
ποιήκαμεν κυριον και αυθεντην του επεξουσίου· εχειν
σαι αυτω πουλειν χαριζην ανταλλαττιν· και ης
πρικα τέκνων γραφειν· ος το κυρος και την εξουσιαν
παρ ημων ηλιφος· μι κολιουμενος η επιοδιζουμενος παρα
τινος μητε παρ ημων μητε παρ ετερων αδελφον η-
διδων· αλλ ημεις ινα στιχαμεν και διεγδικαν σοι αυτω
απο παντος προσωπου ξειον τε και ιδιων· και απο
πασης αρχης και εξουσίας· η δε και τουτω ου διεγ-
δικισαμεν· μάλλον και προστρέφην ποιρασθωμεν· ος
βουλομενοι μετατρέυσε τιν τηαυτην καλοθελος γενα-
μενην πράσιν μι ησρακουμέδα μιδε παρα του θιου
νομου· βοιδειαν σχαμεν αλλά δι δια την παραβασι
του τιμιου και ζωπικου σταυρου ζημιουσδω μās ης
το δημισιων· του κρατέου ρηγος νομισματα· λς· και
ης σε τον αγωραστην τριπλην την ονη και ηθ ουτω
στεργη και εμμενη η τιαυτοι πρασις αχρι τερχατος
εοικω εν παρυσια μαρτυρων· † εγραφη χειρι νικο-
λαου νοταριου ο του μαυρικου κατα προταξεως πρε-
συυτερου νικολαυ δευτερευοντος· και νομικου σκυλλα-
κος του ετους ςψι· ενδιχτιωνος ε· μαυρικος υιος κυ-
ρου μιτζου μαρτυρ· † λεων υιος μακιστορος υασιλειου
του μακιστορος κωστα μαρτυρ † νικητας αδελφος
αυτου μαρτυρ † νικητας υιος βασιλειου του πρεσυ-
τερου νικητου μαρτυρ † εγω πρεσβυτερος νικολαος ο
του δευτερευοντος κονσταντινου μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.° 109.)

est praedio tui emptoris; ab occidente (*praedio*) Leonis
Pulcari; et clauditur. Hanc vineam, prout de-
notata ac definita fuit, vendidimus tibi tarenis octo,
quibus acceptis pro pretio ex tuis in manus nostras,
cum plene nobis satisfactum sit, abstitimus ab
eius dominio et possessione, et fecimus te dominum,
et arbitrum, ut facultatem habeas illam vendendi,
donandi, permutandi, et in dotem filiorum assignandi,
tanquam dominus, utpote qui ius et auctoritatem a no-
bis accepisti, neque impediaris vel prohibearis ab ali-
quo, neque a nobis, neque a ceteris nostris fratribus.
Nos autem antestabimus, teque defendemus ab omni
persona extranea vel propinqua, et ab omni magistratu
ac potestate. Quod si tibi hanc non defenderimus, sed
magis mutato consilio tentaverimus subvertere huius-
modi bona voluntate factam venditionem, ne exau-
diamur, nec a lege divina auxilium accipiamus; sed
ob violationem venerandae et salutaris crucis mul-
ctemur Fisco potentis Regis numismatis sex et triginta,
tibi que emptori triplo pretio emptionis. Et nihilomi-
nus firma maneat haec venditio usque ad finem seculo-
rum. Coram testibus. † Scripta manu Nicolai no-
tarii filii Maurici ex mandato presbyteri Nicolai
secundicerii et tabularii Scyllacii anno 6710, indi-
ctione V. † Marnicus filius domini Mitzi testis.
† Leo filius magistri Basilii filii magistri Constae
testis. † Nicetas frater eius testis. † Nicetas filius
Basilii filii presbyteri Nicetae testis. † Ego presby-
ter Nicolaus filius secundicerii Constantini testis.

CCLV.

1202 — Mense Septembri — Indict. VI — Albidonae.

*Ioannes Barbutzone eiusque filii Nicolaus et Gulielmus vendunt Goffredo Ferraro vineam
positam in agro Albidonae loco nuncupato Canna Flaca numismatis duobus.*

† σιγνον χειρός ιωαννου βαρβουτζόε † σίγνον χειρος
νικολαου υιου αυτου † σιγνον χειρός γουλιελμου ετε-
ρου υιου αυτου.

† Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του
αγιου πνευματος. εγω ιωαννης βαρβονι συν τους υιους

† Signum manus Ioannis Barbutzone. † Signum
manus Nicolai eius filii. † Signum manus Gulielmi
alterius eius filii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego
Ioannes Barbone cum meis filiis Nicolao et Leone, qui

μου νικολαου και λεοντα οι τα σιγνα του τιμιου και ζωποιοιου σταυρου ηκίαις ημων χερσιν προτάξαντες τα δε οιοματα ημων και τη επονομία δια χειρός του νοταριου πιπρασκωμεν εκουσια ημων βουλη και αυτοπροσρετω θελησει. και χωρίς απιγωρευμενου τροπου το ημον αμπελιον συν πάσιν τοις δικαιωμασιν όπερ εχωμεν εις την περιοχην χωρας αλβιδονας εις τοπον λεγομενον καννα φλακα τω ημῶ συγγενη οιοματι ιωσφρεδω του νικολαου φερραρου· εις τιμην την αναμεταξῦ ημων στιχηθειςαν και αρσθησαν νομισματων β'. άτια εκ τας χειρας αυτου εις τας χείρας ημων ελαβομεν αλλα τα συνορα αυτου του αμπελιου ούτως εστιν. εξ ανατο το ξεροποταμον και ρος του γρικου εκ δυσμων πρεσβυτερος ιωαννης εκ βορε και εκ νοτου αυτος ο αγωραστης. ουτως συν από σημερον σοι και τοις σοις κληρονομοις διδωμι σοι την εξουσιαν αν βούλειςαι πωλείν χαρίζειν καταλαττειν γραφειν προξεν και παν αλλα ποιειν ως κυριος και αυθεντης επί το ιδιον πραγμα μή εναντιούσμος αφημων μητε από των εμων κληρονομων αλλα μαλλον δε αν ποτε καιρου η χρονου θελησωμεν ημεις η τις εκ των εμων κληρονομων αφελειν απο σου η απο των των κληρονομων και ουχι μαλλον του εκδικαν σε από παντων των εναντιουμένων σε ίνα καταβάλωμεν εις το δημοσιον νομισματα ριγατα λ'. και εξ και ειθ ουτως του μινειν το παρον έγγραφον οχυρών και ασφαλυτοι ες αιῖ όπερ εγραφη δια χειρός νοταριου φανουήλ ταβουλαριου αστος αλβιδονας μηνι σεπτεμβριω ηδικτιωνος ς' ετους ςψια'.

† εγω ειρηνη γυνη του απιχομενου ιωαννου μαρτυρών και στεργω δια του σταυρου.

† εγω ανσαλμος υιός του κυρ δανιήλ μαρτυρ υπεγραφα δια του σταυρου.

† εγω γουλιελμος υιός του κυρ ουβου μαρτυρ υπεγραφα δια του σταυρου.

† εγω άλφάος υιός ματθίου κριτης μαρτυρ υπεγραφα δια του σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 89.)

signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus supra exaravimus, nostra vero nomina ac cognomina manu notarii, de propria nostra sententia et libera voluntate, ac sine modo aliquo vetito, vendo meo cognato Goffredo filio Nicolai Ferrari vineam cum omnibus iuribus, quam habeo in pertinentiis terrae Albidonae, ubi dicitur Canna Fiacca, pretio inter nos pacto et constituto solidorum duorum, quod ex eius manibus in nostras recepimus. His autem finibus ipsa vinea comprehenditur: ad orientem est torrens et (terrae) Rhaonis filii Graeci; ad occidentem (terrae) presbyteri Ioannis; ad septentrionem et meridiem (terrae) ipsius emptoris. Hoc igitur pacto a praesenti die trado tibi tuisque heredibus potestatem, si volueris, vendendi, donandi, permittandi, in tabulis dotalibus conscribendi, et quidvis faciendi, tanquam domino ac possessori in propria re; absque ullo impedimento sive pro parte nostra, sive pro parte meorum heredum; quinimo si ausi fuerimus, tempore procedente, aut nos ipsi, aut quisquam ex meis heredibus tibi aut tuis heredibus (praedictam vineam) auferre, nec tui defensionem susceperimus adversus omnem contrariam personam, solvere teneamur publico Fisco solidos regales sex et triginta; et nihilominus ratum et firmum in perpetuum maneat praesens instrumentum, scriptum manu notarii Phanuelis tabularii civitatis Albidonae mense septembri, indictione VI, anno 6711.

† Ego Irene uxor demortui Ioannis testis sum et confirmo per crucem.

† Ego Anselmus filius domini Danielis testis subscripsi per crucem.

† Ego Gulielmus filius domini Hugonis testis subscripsi per crucem.

† Ego Alphanus filius Matthaei Iudex testis subscripsi per crucem.

1203 — Indict. VI — Nicoterae.

Pelegrinus Tzocala et Consta filius Leonis Tzocalae vendunt Ioanni Martino praediolum positum in agro Nicoterae loco nuncupato ad Stauraconas tarenis aureis sex.

† σίγνον χειρός πελεγρυνου τζοκαλα. † σίγνον χειρός κωνστα· υίου λέοντος τζοκαλα. εμοῖς ἢ ανοτέρω γεγράμμενη· ἡ τον τιπον του τιμιου καὶ ζωποίου σταυρού· ἡκυα μας χηρὴ καθηπογράφαντες. ἀναλαμβάνωμενη ἀδελφους· εἰδοιοῦς· τέκνα· καὶ κληρόνωμοῦς. τὴν πικρουσαν ἐγγραφον. καθαραν· ευχάριστόν· καὶ τελίαν· καὶ ἀμεταπρευτον διαπρασιν· τηδέμεθα· καὶ πιωμεν ἡς σὲ ἰωαννην τὸν υἱον πετροῦ μαρτινου· ἐκουσια μας βουλη· ἡκυα προσερεσει· τῶ οὐκ ἐκ τινος το παράπαν ἀνάγκης· ἡ βιάς ἡ δολου Φαγκτοῦ ἀγνίας· ἡ τῆς οἰασούν περιστασεως. ἀλλὰ μάλλον σὺμ πασι προθυμια· καὶ ολοψιχω πρῶσι πηπράσκωμεν. ἡς σὲ τὸν ἀνωτερω ριθίντα ἰωαννην· το ὕλιγαστόν μας χωραφιν· ὁπερ εχομεν ἡς τὸ περιχωριον νικοτέρας. ἡς τοῦς σταυράκωνις. ἐκ πατριχης μας κληρόνωμιας. περιορίζωμενόν οὕτως· κατα μιν ἀνατολὰς ἢ ὁδός· κατα δυσσεως· καὶ ἀγκτροῦ τα χωραφία· σου του αγοραστου. ὑπερ ἐχῖς αγοραν ἐκ τὸν κυρον ἡράκυν. κατα μεσιμβριας. ἡ ὁδός· καὶ σίνκλή· τουτο· τὴν το ὕλιγαστον μας χωραφίον· ἐπράσαμεν. ἡς σὲ τὸν ἀνωτερω ριθίντα ἰωαννην· διὰ χριστου ταρία ἐξ· ἐκ τὴν μουνιτην του ριγός· καὶ ταυτα λαβοντες· καὶ ἐκπληροθέντες ἀπο του τιμιματος· παρεδοκαμεν σι τὴν πασαν ἀυθεντίαν· καὶ κυριωτίτα τοῦ ἐπικρατειν αὐτό· καὶ δεσποζήν· κυριως καὶ ἀυθεντικώς· ἡς τοῦς ἐξῖς ἀπαντάς· καὶ διηνεκῦς χρονοῦς· πουλεῖν χαριζήν ἀνταλλάττειν· καὶ ἡς πριχα τεκνόν σου ἐπίγραφειν· καὶ ἡ τι βουλη πραττειν ἐν αὐτῶ· ὡς το κυρος καὶ τὴν ἐξουσιαν παρ υμῶν ἡλιφος· καὶ μι ἐξιενε μας του λιπού· πρὸς ἀναστρόφον χωρῖν· μιτε· ἐγω μιτε τις ἐκ τοῦς καθ τμων κληρονομοῦς· ἡ διαδόχους· ἀλλ ὁστις ἀν φοραθη ἐκνυτιουμενος σὲ ὑμοῖς τῆρα ἰσταμεθα. καὶ διεκδύκωμεν αὐτά· ἡ δ οὐκ ἰσταμεθα· ἀλλὰ μεταμελοῖ γενόμεθα· καὶ ἡς διαστροφὸν ἐπανελθόμεν· ἠμολογοῦμεν ζημιόισται ἡμας. ὑπερ παρᾶβασεως του τιμιου σταυρού· ἡς το δημοσιων νομισματα λς· καὶ πρὸς σὲ τὸν ἀγωραστὴν. το τιμιμα ἐπι του διπλού· καὶ τὰς βελ-

† Signum manus Pelegrini Tzocalae. † Signum manus Constae filii Leonis Tzocalae.

Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis propria nostra manu exaravimus, nomine quoque fratrum, propinquorum, filiorum, et heredum, praesentem in scriptis redactam puram, gratam, perfectam et inconcussam venditionem tibi Ioanni filio Petri Martini condimus et facimus spontanea nostra voluntate ac propria deliberatione, sine omnimoda necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel quacumque circumventionem; sed potius omni cum alacritate et totius animi proposito tibi supradicto Ioanni vendimus parvulum nostrum praedium, quod ex paterna habemus hereditate in tenimento Nicoterae ad Stauraconas, quodque ita circumscriptum: ab oriente via; ab occidente et septentrione praedia tui emptoris, quae ex domino Isaaco emisti; a meridie via; et clauditur. Hoc igitur nostrum praediolum tibi supradicto Ioanni vendidimus tarenis aureis sex, de regali moneta, et cum hos acceperimus, atque de pretio nobis satisfactum sit, omne tibi ipsius dominium, potestatemque tradidimus, ut ipsum habeas et possideas tamquam dominus et arbiter omni futuro tempore, vendas, dones, commutes, atque in dotem tuorum filiorum scribas, omniaque in ipso facias quae volueris, quippe qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Neque liceat in posterum sive nobis, sive alicui ex nostris heredibus vel successoribus huiusmodi venditionem subvertere; sed si quis tibi molestiam inferre molliatur, nos obstabimus teque defendemus. Nisi vero obstiterimus, sed nos poenituerit, atque subversionem tentaverimus, pro violatione venerandae crucis numismatis sex et triginta Fisco mulctari assentimur, tibi que emptori duplo pretio et melioratio-

τησίς· καὶ ἠθ' οὕτως μείντο· ἡ τιαυτη πρασις ἡς τὸ
αἰ· † ἔγραφε χήρῃ ἐμοῦ κωνσταντίνου ἐπιτελους
ἱερέως καὶ πρωτοπαπα ἐπισκοπῆς νικοτέρας· ἐπὶ ἐτους
ϛψια· ἰνδικτιωνος ϛ'.

† πρεσβυτερος πετρος σταβρακῆς μαρτυρ † ἰωάν-
νης· ἀδελφος αὐτοῦ· μαρτυρ. † βασιλείος· ἀδελφός
αὐτοῦ μαρτυρ † κανδιδος υἱος νικολαου τῆς σιγι-
γατας μαρτυρ † βασιλείος λῦμβος μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 110.)

nibus. Et sic deinceps maneat huiusmodi venditio
in perpetuum. † Scriptum manu mei Constantini
humilis sacerdotis et protopapae Episcopatus Nicoterae
anno 6711, indictione VI.

† Presbyter Petrus Stauracis testis. † Ioannes
frater eius testis. † Basilius frater eius testis. †
Candidus filius Nicolai de Sigigata testis. † Basilius
Limbus testis.

CCLVII.

1203 — Indict. VI — Nicoterae.

*Isaacus filius presbyteri Isaaci, eiusque filius Petrus vendunt Ioanni Martino quatuor
portiones praedii positi in loco nuncupato Stauracono tarenis aureis quinquaginta*

† σίγνον χίρος ἰσαάκιου ἰϋ̄ πρεσβυτέρου ἰσαάκι· †
σίγνον χίρος πετρου ἰϋ̄ ἰσακι.

Ἐγὼ ὁ πρόγραφεὶς ἡράκλεις· ἀμὰ τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ
πέτρου· ἡ τοῖν τιποῖν τοῦ τιμιῦ καὶ ζωοποιῦ σταυ-
ροῦ· ἡμεῖς μακρὸν χρόνον ἀνελάμβαν-
σωμεν ἀδελφούς· εἰδιοῦς τεκνα· καὶ κληρονομοῦς·
τῆν παρῶσαν εἰγραφὴν· καθαράν· εὐχαριστόν· καὶ
τελείαν· καὶ ἀμεταβύτων διάπρασιν· τηθήμεθα· καὶ
πιώμεν ἡς σὲ ἰωάννην, τοῖν υἱὸν τοῦ ἀπεχόμενου πε-
τρου μαρτίνου· ἐκουσία μακρὸν βουλῆ· ἡμεῖς προοίσει·
τὸ οὐκ ἐκ τίνος το παραπαν ἀναγκύς· ἡ βίας· ἡ
δόλου φακτου ἀγνίας· ἡ τῆς οἰασου περιστάσεως·
ἀλλὰ μάλλον σὺν πάσι πρόθυμια· καὶ ολοφύχων
πρόθυμοι πηπρασκώμεν ἡς σὲ τὸν ἀνοτέρω ριδέντα ἰω-
άννην· ἐκ τὰ ἡμετέρα χωραφία· πετζιά τεσσέρα· ἡς
τοποῖν λεγώμενον σταυρακωνῶν· περιοριζώμενον οὕτως·
τὸ πρῶτον πᾶσιζιν· κατὰ μεν ἀνατολᾶς· τὸ σίνωρον
νικολαου· τζοκαλά κατὰ δυσσεως· χωραφίον· τῶν
παίδων ῥανου κονταράτου· κατὰ ἀγκτροῦ· τὸ ἀμπέ-
λιον· σταυρακων· κατὰ μεσημβρίας ἡ ὁδος· καὶ σίνκλη·
τὸ δεῖτερον πετζίν· ἡς τὸν αὐτὸν τοποῖν ὅπερ ἔχω
ἀλλαγίν· με τοῦς παῖδας πρεσβυτέρου γρηγορίου·
σταυρακων· περιορίζεται οὕτως· κατὰ μεν ἀνατολᾶς·
τὸ ἀνοτέρω ριδέν πᾶσιζιν· κατὰ δυσσεως· χωραφίον·
πελεγρίνου υἱου πρεσβυτέρου ἰωάννου· σάραγανδού·
κατὰ ἀγκτροῦ· χωραφίον τῶν παίδων ῥανου κοντα-
ράτου· κατὰ μεσημβρίας· τὸ σινόριον τοῦ τζοκαλά·
καὶ σίνκλη· τὸ δεῖτερον πετζίν· ἡς τὸν ἐκὺς τῶν

† Signum manus Isaaci filii sacerdotis Isaaci. †
Signum manus Petri filii Isaaci.

Nos suprascripti Isaacus et Petrus meus filius, qui
signa venerandae et vivificantis crucis propria nostra
manu exaravimus, nomine quoque fratrum, propin-
quorum, filiorum et heredum, praesentem in scriptis
redactam, puram, gratam, perfectam et inconcus-
sam venditionem tibi Ioanni filio quondam Petri
Martini condimus et facimus spontanea nostra volun-
tate, propria deliberatione, et sine omnimoda neces-
sitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia, vel
quacumque circumventionem, sed potius cum omni
alacritate ac totius animi proposito tibi suprascripto
Ioanni vendimus portiones quatuor praedii nostri
in loco Stauracono nuncupato. Prima portio ita
circumscribitur: ab oriente fines Nicolai Tzocalae;
ab occidente praedium filiorum Rani Contarati; a
septentrione vinea Stauraci; a meridie via; et clau-
ditur. Altera portio, quam in permutationem habui
a filiis sacerdotis Gregorii Stauraci, eodem loco
exstat, atque hosce habet fines: ab oriente su-
pradicta portio; ab occidente praedium Pelegri-
ni filii sacerdotis Ioannis Saragandi; a septentrione
praedium filiorum Rani Contarati; a meridie fines
Tzocalae; et clauditur. Tertia portio ibidem po-
sita sic circumscribitur: ab oriente aporium do-
mini Gualterii domini nostri; ab occidente vinea,
quae ad te emptorem pertinet; a septentrione si-

περιόριζετε ούτως· κατά μεν ἀνατολάς· το ἀπορίω κυρου γαλτερίου· του ημετέρου αυθέντου· κατά δυσείως· το ἀμπελίον· σου του ἀγοραστού· κατά αγκτρού· θυμωίως σου του ἀγωραστού· κατά μεσιμβρίας· το σινδράων του τζοκαλα· και σίνκλη· και ετερον παίτζιν ης τον αυτόν τοπαῶν· περιόριζετε ουτως· κατά μεν ανατολάς· το σινδράων του πελεγρίνου· σαραγανδού· κατά δυσείως· το κνωτέρω ριδέν απορίω· του ημετέρου αυθέντου· κυρου γαλτερίου· κατά αγκτρού· σί του ἀγοραστού· ὕπερ εχέις αγοραν εκ τούς παιδας πρεσβυτέρου γριγορίου σταυράκου· κατά μεσυμβρίας· το σινδράων του τζοκαλα· και σίνκλή· ταυτα τινυν τα ριδέντα· τισσερα παίτζια· επρασκμεν ης σε τον ανοτερω ριδέντα ιωαννη· δια χρισσών· ταρία· πεντήκωντα· εκ τήν μουνίτην του ριγός· και ταυτα λαβοντες· και εκπληροθέντες απο τοῦ τιμήματος· παρεδοκαμεν σε τήν πασαν αυθεντίαν· και κυριωτικα του επικρατειν αυτα· και δεσποζήν· κυριως και αυθεντικῶς· ης τοῦς εξίς απάντας· και διηνεκυς χρονούς· πουλην χάριζήν· ανταλλαττειν· και ης πρικκν· τεκνόν σου επιγράφειν· και η τι βουλη πραττειν εν αυτοίς· ως το κυρος· και τήν εξουσίαν· παρ υμῶν ηλιφός· και με εξεινε· μες τοῦ λιπού· πρόσ αναστροφον χωρήν· μιτε ημοῖς· μιτε τῆς εκ τοῦς καθ' ἡμῶν κληρονῶμοῖς· η διχδόχους· αλλ· οστῖς ἄν· φοραθή· εναντιουμενος· σέ ης τα ριδέντα· χωραφία· ὑμοῖς ηνα· ισταμεθα· και διέγδυ· κοήμεν· αυτά· η δ· οὐκ· σταμεθα· αλλα· μεταμελοῖ· γενμεθα· και ης διαστροφον· επανελθόμεν· υμολογούμεν· ζημιούσθαι· ημας ὑπερ· παράβασιως· του τιμιου σταυρού· ης το δημοσιων· νομισματα· λς· και πρόσ· σέ τον ἀγωραστήν· το τιμια· επι του διπλού· και τας· βελτιόσις· και ηθ· ουτως· μεντω· η· τοιαυτη· πρασις· ης· το· αις· αἱ· †· εγραφη· χήρι· μου· κωνσταντινου· ευτελους· ἱερευς· και· πρωτοπαπα· επισκοπῆς· νικοτέρας· επι· ετους· ς· ψι· α· ἰνδικτιωνος· ς· :

† πρεσβυτερος· πέτρος· σταβράκης· μαρτυρ· †· ιωαννης· αδελφός· αυτου· μάρτυρ· †· βασίλιος· αδελφός· αυτου· μάρτυρ· †· βασίλειος· λυμβός· μάρτυρ· †· πελεγρίνος· τζοκαλας· μάρτυρ· :

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 411.)

militer; a meridie fines Tzocalae; et clauditur. Quarta portio in eodem loco posita, hisce finibus conterminatur: ab oriente (*sunt*) fines Pelegrini Saragandi; ab occidente supradictum aporium nostri dynastae domini Gualterii; a septentrione praedium tui emptoris, quod ex filiis presbyteri Gregorii Stauraci emisti; a meridie fines Tzocalae; et clauditur. Has igitur praedictas quatuor terrae portiones tibi suprascripto Ioanni vendidimus tarenis aureis quinquaginta de regali moneta, quos cum acceperimus, nobisque de pretio satisfactum sit, totum dominium et potestatem tibi tradidimus, ut ipsas habeas et possideas omni futuro tempore tamquam dominus et arbiter, vendas, dones, commutes, in dotem filiorum tuorum scribas, et de ipsis facias quidquid volueris, quippe qui potestatem et dominium a nobis accepisti. Neque nobis, neve alicui ex nostris heredibus aut successoribus liceat in posterum huiusce venditionis subversionem tentare. Si quis vero tibi molestiam inferre moliat, de dicto praedio, nos obstabimus, teque defendemus. Quod si id minime fecerimus, atque mutato consilio huiusmodi venditionem subvertere tentaverimus, pro venerandae crucis violatione sex et triginta numismatis Fisco mulctari assentimur, et tibi emptori duplo pretio una cum meliorationibus. Et sic deinceps maneat praesens venditio in perpetuum. † Scriptum manu mei Constantini humilis sacerdotis et protopapae Episcopatus Nicoterae anno 6711, indictione VI.

† Presbyter Petrus Stauracis testis. † Ioannes frater eius testis. † Basilius frater eius testis. † Basilius Limbus testis. † Pelegrinus Tzocalas testis.

1204 — Indict. VIII — Nicoterae.

Presbyter Stauracus eiusque fratres Ioannes et Basilius vendunt Ioanni Martino vineam positam ad Stauraconas tarenis aureis quadraginta.

† σίγνον χειρός πρεσβυτερου πέτρου σταυβάρχη
 † σίγνον χειρος ιωαννου ἀδελφου αυτού. † σίγνον
 χειρός βασιλειου ἀδελφου αυτού. εἰμοῖς ἢ ανοτέρω
 γεγραμμένη ἡ τον τιπον του τιμιου καὶ ζωοποιου
 σταυρού. ἤκουα μας χεῖρί καθυπογράψαντες. ἀνάλλμ-
 βανωμενη ἀδελφούς· εἰδοιούς τεκνα καὶ κληρῶνωμους·
 τὴν παροῦσαν ἐγγραφὴν· καθαραν εὐχαριστόν· καὶ
 τελειαν καὶ ἀμετατρέυτον διαπρασιν· τηθημεθα· καὶ
 πιωμεν ἡς σὲ ιωαννην· τον υἱὸν πέτρου μαρτίνου·
 ἐκουσία μας βουλη ἡκουα πρόερέσει. τῶ οὐκ ἐκ τινος
 το παραπαν ἀνάγκης· ἢ βίας ἢ δολου φαγκτου ἁγνίας·
 ἢ τις ἰασων περίστασεως· ἀλλα μᾶλλον σὺμ πασι
 πρόθυμία καὶ ολοψυχω πρόθεσί πηπράσκωμεν ἡς σὲ
 τον ανοτέρω ριθεντα ιωαννην· το ἀμπέλιον μας
 συγγιω· ὡπερ εἰχμεν ἡς τιν περιχωριον νικοτερας·
 ἐκ πατριχης ἡμῶν κληρῶνωμιας· ἡς τοὺς σταυράκω-
 ναις· περιῶριζωμενων οὕτως· κατα μεν ανατολας· ἡ
 ὕδος· κατὰ δυσειως· σι του ἀγγραστού· κατ ἀγκτροῦ·
 το χωραφιον λειντος κονταράτου· κατὰ μεσιμβρίας
 ὁμωις σι τοῦ ἀγγραστού· καὶ ἀποδιδη ἡς το χω-
 ράφιον λειντος κονταράτου· καὶ σινκλειει· τουτο τινὲν
 το ἀμπελιον· συγγιω σὶν κε των ἐκουσε δένδρων· ἐπρά-
 σαμεν ἡς σὲ τον ανοτέρω ριθεντα ιωαννην· διὰ χρί-
 σουν· ταρία· σάράκωντά· ἐκ τὴν μουνιτην του ριγός·
 καὶ ταυτα λαβοντες καὶ ἐκπληροθεντες ἀπο του τι-
 μιματος παρεδοκίμεν σὶ τὴν πασαν ἀυθεντιαν καὶ
 κυριωτιτα του ριθεντος ἀμπελιου· τοῦ ἐπικρατειν
 αὐτό καὶ δεσποζὴν· κυριως καὶ ἀυθεντικῶς· ἡς τοῦς
 ἐξῆς ἀπαντας· καὶ διηνεκως χρονούς· πουλεῖν χαριζὴν·
 ἀνταλλαττειν καὶ ἡς πρικᾶν τεκνον σου ἐπιγραφεῖν·
 καὶ ἡτι βουλη πραττειν ἐν αὐτώ· ὡς το κυρος καὶ
 τὴν ἐξουσιαν παρ ἡμῶν· ἡλίφος· καὶ μι ἐξηνε μας
 του λιπου πρὸς ἀναστροφον χωρὶν· μιτε ἡμοῖς μιτε
 τῆς ἐκ τοῦς καθ ἡμῶν κληρῶνωμοῦς· ἡ διὰδοχους·
 ἀλλ ὁστις ἂν φοραθῆ ἐναντιουμενος σὲ ἡς το ριδὲν
 ἀμπελιον· ἡμοῖς ἡρα ἰσταμεθα· καὶ διεκδυκίμεν αὐτό,
 ἡ δ οὐκ στάμεθα· ἀλλα μεταμελοι γενῶμεθα· καὶ
 ἡς διαστροφὸν ἐκατελθόμεν· ἡμολωγουμεν ζημιουστα

† Signum manus presbyteri Petri Stauraci. † Si-
 gnum manus Ioannis fratris eius. † Signum manus
 Basilii fratris eius. Nos suprascripti, qui venerandae
 et vivificae crucis signum propria manu exaravimus,
 nomine quoque fratrum, propinquorum, filiorum et
 heredum, hanc in scriptis redactam venditionem pu-
 ram, gratam, perfectam et immutabilem tibi Ioanni fi-
 lio Petri Martini condimus et facimus spontanea nostra
 voluntate ac propria deliberatione, et sine ulla prorsus
 necessitate, vel vi, vel dolo, vel facti ignorantia,
 vel quavis circumventionem, potius vero omni cum
 alacritate ac totius animi proposito tibi supradicto
 Ioanni vineam nostram simul cum eius humo ven-
 dimus, quam habemus ex paterna nostra hereditate
 in pertinentiis Nicoterae, ad Stauraconas, hisce fini-
 bus circumscriptam: ab oriente est via; ab occi-
 dente tu emptor; a septentrione praedium Leonis
 Contarati; a meridie item tu emptor, et vadit ad
 praedium Leonis Contarati; et clauditur. Hanc igitur
 vineam cum eius humo et suis arboribus tibi supra-
 dicto Ioanni vendidimus tarenis aureis quadraginta
 de regia moneta, quos cum acceperimus, nobisque
 plene de pretio satisfactum sit, totum dominium et
 potestatem dictae vineae tibi tradidimus, ut ipsam
 habeas et possideas in perpetuum tamquam dominus
 et arbiter, vendas, dones, commutes, in dotem
 filiorum tuorum scribas, et in ea facias quidquid
 volueris, quippe qui facultatem et licentiam a nobis
 accepisti. Neque in posterum nobis, neve nostris
 heredibus et successoribus liceat subversionem (*hu-
 iusce venditionis*) tentare; sed si quis tibi adversari
 molietur de dicta vinea, nos obstabimus, teque
 defendemus; sin minus hoc fecerimus, et nos poeni-
 tuerit, atque ad evertendam hanc venditionem ag-
 gressi fuerimus, pro violatione venerandae crucis

γιας υπερ παρὰ βουλήσιν· του τιμίου σταυρού· ης το
δειμοσιων· νομισματα λς· και προς σας τον αγιωρα-
στην· το τιμιμα επι του διπλου· και τας βελτιδους·
και ηθ ουτως μενετω η τοιαυτη πρασις· ης το αις αι·

† εγραφη χειρι μου κωνσταντινου ευτελουσ· ιερεως
και πρωτοπαπα επισκοπης νικοτερας· ετους ςψιβ·
ινδικτιωνος· η· παρουσια μαρτυρων :

† κωνσταντινος· αλεξανδρος· μαρτυρ· † βασιλειος·
λυμβος· μαρτυρ· † λεων· κωνταρατος· μαρτυρ †
κωνσταντινος υιος κυουρκου· μαρτυρ· † ιωαννης· γαρ-
δαλος· μαρτυρ· † Ego iohannes pintu teste sum.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 112.)

sex et triginta numismatis Fisco mulctari assentimur,
et tibi emptori pretio duplo una cum meliorationi-
bus. Et sic deinceps maneat huiusmodi venditio in
perpetuum.

† Scriptum manu mei Constantini humilis sacer-
dotis et protopapae Episcopatus Nicoteræ anno 6712,
indictione VIII, coram testibus.

† Constantinus Alexander testis. † Basilius
Limbus testis. † Leo Contaratus testis. † Con-
stantinus filius Ciurci testis. † Ioannes Gardalus
testis.

CCLIX.

1204 — Mense Novembri 15 — Indict. VIII.

Rogerus de Dominico vendit Petro de Consta domum sitam in civitate Nicephori tarenis aureis decem.

† εν ονόματι του πατρός, και του υιου, και του
αγιου πνευματος αμην.

† σιγον χειρος ρογεριου υιος σταυλου του δομι-
νηκου. εγω ο προγραφης ο των τυπων του τιμιου
και ζωοποιου σταυρου, οικηα χειρη καθυπογραφας·
τη ημετέρα ουλη, και καλη θελησι, και ουκ εκ
τινος υιας η αναγκης, η ραδιουργιας εκτος, φάκτου
αγνοιας· η τις ιασουν περιστάσεως. αλλα συμ παση
προθύμια· και ωλωφύχω προθέσει. φένωμεθα πι-
πρασκώντες· εις σε των πέτρων των υιον ιωάννου του
κύστα τω ημετέρον οικοτόπον, τω άπερ έχω. άπιστω
του θεοσώστου άστειως ηκηφόρου· εις το επάνω μέρος
της μονής, των άπερ και έχω εκ πατρικής ή-
μων κληρονομίας, περιορίζεται δε, καθότι, και ο
χάρτος· ο παλῆος· άπερ σοι εδωσαν διλοπιου· του-
τω ως ανοτέρω ειρητε, πεπρακά σοι αυτω· δια
ταροια χρυσια· δεκα· και ταυτα λαβωντες από χει-
ρων σου εις τας ημετερας· και παντελωσ εγληθεντες·
και μηδεν αποχρεωστούμενοι τι· άπιστήμεν της αυτου
δεσποτίας και χρίσεως, και σε τον ριθέντα πέτρον,
και τουσ σουσ κληρονωμους, κατεστήσαν κυριους·
και αυθεντας· από την σήμερον ημεραν και ωραν του
ποιην απ αυτου, η τη δ αν θελητε, και βουλεσθε
πουλειν χαρίζειν ανταλλάττειν· πριξιν διδόναι και εις
οικηους διαδόχους καταλυμπάνειν, ως το κύριον και
την εξουσιαν παρ ημων ύληφῆς· μι ενοχλούμενος, η

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti,
amen.

† Signum manus Rogerii filii Stabli de Dominico.
Ego supradictus, qui signum honorabilis et vivificæ
crucis propria manu exaravi, meo consilio et bona
voluntate, nullaque vi, vel necessitate, vel fraude,
sine facti ignorantia, vel quacumque circumventio-
ne; sed omni alacritate et totius animi proposito
vendo tibi Petro filio Ioannis de Consta domum
quam habeo in civitate Nicephori a Deo custodita
in parte superiori monasterii, quamque accepi ex
mea paterna hereditate, circumscriptam, prout
vetus chartula ostendit quam tibi tradidi. Hanc, ut
supra dictum, vendidi tibi tarenis aureis decem, qui-
bus acceptis a tuis in nostras manus, cum prorsus
mihi satisfactum sit, et nihil solvendum supersit, exui
me dominio et usu ipsius, teque dictum Petrum ac
tuos heredes arbitros atque dominos constitui ab
hodierna die et hora, ut faciatis de ea quidquid
volueritis et vobis placuerit, vendatis, donetis, per-
mutetis, in dotem inscribatis, et propriis successo-
ribus relinquatis, utpote qui dominium et potestatem

ἰμποδιζόμενος παρα τινος, μήτε παρ ἡμῶν, μήτε τῶν παρ ἡμῶν κληρονομῶν, ἀλλ' οὐδὲ Φωραδῆ μετατρέψαι ταύτην τὴν ἀγαθὴν πρᾶσιν, μη εἰσακουέστω. ἰ δὲ ἐγὼ εἰς μετατροπὴν βουληθῶ ἐπισελθεῖν μηδὲν εἰσακουέστωμε. ἀλλ' οἰολογῶ, εἶνε με ἐπάρατον. παρὰ κυρίου Θεοῦ πάντοκτατος, τῶν τιμῶν ἁγίων Θεοφύρων πατέρων. ζημιουστῶμε εἰς τὸ δεσποτικόν σαγγελιστὸν τοῖς ἀσ' καὶ πρὸς σὲ τῷ τίμῳ τριπλασιαζέειν καὶ ἢ τῆ κωπου ἐπιδι διπλασιαζέειν καὶ ἢ οὐτω στέργη καὶ ἐμμένη ἢ παροῦσα πρᾶσις εἰς σὲ τον ριθέντα πέτρον. καὶ εἰς τοῦς σοῦς κληρονομοῦς εἰς τὸ διήνεκαῖς ἐνωποῖον ἀξιολόγων. καὶ ποιησάτω μαρτυρῶν.

† λαράϊντζης καὶ κατα τιν μαῖραν στρατιγός νικηφόρου μαρτυρ. † ρωγερῖος υἱὸς πετροῦ ρίγινου μαρτυρ. † υἱὸς ὁ γαμυρὸς ἰωαννου μαρτυρ. † νικόλαος ὁ γαμυρὸς σπλιεστρου των γουκεριων μαρτυρ. μαρτυρ. † πρεσβύτερος ἀνδρέας.

† ἰωάννης κριτής του μυχκ. μῆνι νωέμβριω ἰ' του ἔτους ς' σ' γ' ἰνδικτιωνος (ἦ).

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 113.)

a nobis accepistis; neque ulla molestia vel impedimento afficiamini sive a nobis, sive a nostris heredibus. Quod si quis subvertere voluerit hanc bonam venditionem, ne exaudiatur; neque ipse exaudiar, si eam immutare voluero; sed maledicam a domino Deo omnipotente, et tercentis octo ac decem divinis Patribus, et multo ter regio Fisco numismatis sex et triginta, tibi que triplo pretio, et duplo laborum quos ostenderit (fecisse). Et nihilominus praesens venditio firma permaneat tibi dicto Petro tuisque heredibus in perpetuum. Coram bonis et fide dignis testibus.

† Laurentius pro tempore Strategus Nicephori testis. † Rogerius filius Petri Rhegini testis. † Bonus gener Ioannis testis. † Nicolaus gener Silvestri de Guceris testis. testis. † Presbyter Andreas

† Ioannes Iudex filius defuncti mense novembri, die XV, anno 6713, indictione VIII.

CCLX.

1206 — Mense Decembri — Indict. X — Sanctae Catharinae.

Leo Sancti Pancharii notarius et iudex Sanctae Catharinae quaestionem dirimit obortam inter monasterium S. Stephani de Nemore et filios Ziglari, quoad usurpationem finium cuiusdam praedii ab iis adversus idem monasterium perpetrata.

† Τὸν δεκεμβριον μήνα τῆς ἰνδικτιωνος ἰ' τοῦ ς' σ' γ' ἔτους καμοῦ νοταρίου λέοντος ἀγίου παγχαρίου. τὸ ἄρχον καὶ τὴν ἐξουσίαν ἐμπιστευμένον ἀπάσης χῶρας ἀγίας ἐκατερίνας· τοῦ δίκαιον καὶ κρίνην καὶ τὸ εἶσον ἀπόναιμειν τοῖς πάσιν τὸ δίκαιον παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἀδελφίτου κυροῦ ματθαίου ἀρένας. καὶ κυρίου τῆς ἰνθάδε χῶρας ἀγίας ἐκατερίνας καὶ λοιπῶν καὶ καθεζομένων μου· ἐπὶ τὸ κατὰ συνηθεῖς δικαστήριον· μετὰ τῶν ἐκ συνηθεῖς ἀρχόντων καὶ καλῶν ἀνδρῶπων· οἵτινες παρκατιῶν δειλωσῶ· ἦλθεν πρὸς ἡμᾶς ὁ ται φρέβρις βενιδίττος· ἀπὸ τὴν μονὴν ἀγίου ἐπιφάνου τοῦ θροῦς· κατὰ τῶν παίδων ζηγλάρει. ἰδιμαγῶγει καὶ ἔλεγεν· ὡς ὅτι κουλτούραν ἐχωμεν ἐν τῇ τιαύτῃ χῶρα ἀγίας ἐκατερίνας· εἰς τὴν τό-

† Mense decembri, indictione X, anno 6715. Cum ego notarius Leo Sancti Pancharii, cui in toto Sanctae Catharinae territorio demandata est auctoritas et facultas ius dicendi, sententias ferendi, et suum cuique ius tribuendi a nostro dynasta domino Matthaeo Arena, domino huiusce terrae Sanctae Catharinae et ceterarum, de more pro tribunali sederem cum consuetis proceribus et probis hominibus, quos infra declarabo, ad nos venit Benedictus frater monasterii Sancti Stephani de Nemore, qui de filiis Ziglari questus est, et ait: Culturam habemus in hac terra Sanctae Catharinae, in loco dicto Umbrito, ubi praedicti (filii Ziglari) nobis sunt contermini. Cum non parum temporis effluxis-

ποδισίαν οὐμβρυτοῦ· αὐτοῖ ἰδίῳ συνοροῦνται ἡμῶν·
 ἰκανῶν χρέων παρελθουσῶν· οἱ γονοῖς αὐτῶν καὶ
 αὐτοῖ τὰ ὄρια συνδλάσαντες· ἐκατήρπασαν ἡμῖν ἀπ
 αὐτῆς τῆς κουλτουρας μέρος ἓν· καὶ πολλάκις εἰς
 στρατηγους καὶ εἰς κριτάς τούτο ἐπιδικιῦντες καὶ
 ἐγκαλιῶντες· καὶ οὐκ ἠδινθημεν ἀπ αὐτοῦς δίκαιον
 εἶπῃ· ἡμέραν εἰς ἡμέραν παραβιάζην ἡμᾶς· οἰμοῖς δὲ
 ταῦτα ἀκηχοῦτες· ἐπροσετάξαμεν τοῦς εναγομένους
 παῖδας ζηγλάρι ἐνώποιον ελθῆναι· καὶ τὰ εναγομένα
 ἀκηχοῦτες· ἀπεκρίναντο, ὡς γὰρ αὐτὸς λέγει, ὅτι
 οἱ γονοῖς ἡμῶν καὶ ἡμῖς, ἐσυνδλάσαμεν τὰ ὄρια καὶ
 ἀπὸ τῆς κουλτουρας αὐτῆς ἐκατηρπάσαμεν, μὴ εἶναι
 ἀληθείς· ἀλλ ὡς ἐκράτισαν οἱ πάπποι ἡμῶν, οὕτως
 οἱ γονοῖς ἡμῶν καὶ πάλιν ἡμῖς· ἡμοῖς δὲ τὰ παρα
 τῶν ἀμφοτέρων ἀκούσαντες, ἐκρίναμεν τοῦ ἀπελθεῖναι
 ἢ κάρτη ἐπὶ τοπίος, ὡς γέγραπται ἐν τοῖς θεῖοις
 βίβλοις, ὅπου τὸ ποταμ, ἐκεῖ καὶ οἱ αἰτῶ συναχθή
 σονται, ὃ καὶ γέγονεν· ἐσυνάθρισαν τοῦς γυριοῦς καὶ
 εὐχριστοτέρους ἀνθρώπους, μαλλον καὶ πλησιοφό
 ρους· καὶ ἀπηλθασιν ἐπὶ τοπίος· καὶ ἐν ᾧ ἐν τὸ τόπω
 ἐκάτέλαβον, οἶδαμεν τὴν ἀλιθὸς γεγωνισίαν ἀρπα
 γῆν· καὶ τὰ ὄρια συντετριμῆα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ
 οἱ τῆς χῶρας ἀπ αὐτῆς ἔλεγον· ἀληθὸς αὐτοὶ ἀπὸ
 τῆς κουλτουρας ἐκατήρπασαν· ἡμῖς τούτο βεβεοθέν
 τες καὶ τὸ ἀλιθὸς πιστευθέντες, ἐπροσετάξαμεν δια
 τῶν πλησιοφόρων διαχωρισθεῖναι τούτους· ὃ δὲ πρε
 σβυτερος ἰωαννης μακκαριος· καὶ ὁ πρεσβυτερος ἀνδρεας,
 καὶ γεόργιος πλατοπόδος, ἀραντες τὸ ἅγιον εὐαγγέ
 λιον ἐπάνω κορηφῆς αὐτῶν ἀπήλθον διαχωρίζων
 τὸν τόπον· καὶ ἡμῖς ὅπισθεν αὐτοῖς ἀκολουθόντες,
 τεμῆνια φυτεύοντες· ἤρξαμεν ἐπάνωθεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
 κατερχομένης τὸ εἶσον μέχρι εἰς τὸν λάγον· ἐκεῖσαι
 τεμῆνιον θέσαντες· καὶ ἀπέρχεται τρακλὰ καὶ ἀπό
 δίδει εἰς τὸ σύνορον τοῦ πλατοπόδου ἐν ᾧ ὁ λανὸς
 ὑπηρχε· ἐκεῖσαι θέσαντες ἕτερον τεμῆνιον· ἀπ αὐτοῦ
 δὲ κατερχεται τὸ εἶσον καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν ἀμπίδαν
 ἐκεῖσε δὲ τρίτον τεμῆνιον ἐπιβάλαμεν· κακῆθεν κα
 τερχεται καὶ ἀποδίδει τὸ ἄκρον τοῦ ἀμπέλου εἰς τὸν
 ρύακα τὸν μέγα· ταῦτα οὕτω διαχωρίσαντες, ἐπέ
 θυκει τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐπάνω τοῦ τεμῆνιου· καὶ
 ὁ πρεσβυτερος ἰωαννης μακκαριος· κλίνας τὰ γόνατα
 καὶ τὴν χεῖρα τήνας ἐπάνω τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου
 ἐποιώσατο οὕτω· μα τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὰ ἀχραντα
 εὐαγγέλια τοῦ χριστοῦ ἐν οἷς ὁμνιω καὶ αὐδῶν ἐπορκα,
 ὅτι ὡς ἐδιαχωρίσαμεν οὕτω ἐπιγινώσκω τοῦς ἐρημίτας

set, parentes ipsorum, et ipsi, confiniis exturbatis,
 nobis usurparunt partem unam praedictae culturae.
 Nos vero saepe ad Strategos et Iudices hoc detuli
 mus, et litem intendimus, sed nunquam fieri potuit ut
 nobis ius ab iis tribueretur; et semper comperen
 dinatum est. Quae cum audivissem, mandavi ut in
 cusati filii Ziglari se mihi sisterent, qui querelis
 auditis, responderunt: Quod iste dicit, parentes no
 stros et nos exturbasse confinia, et eiusdem culturae
 partem usurpasse, minime verum est; sed ut pos
 sederunt avi nostri, ita et nostri parentes ac postea
 nos ipsi (*possedimus*). Ego autem cum audivissem
 quae utrinque afferebantur, statui ut Curia se ad
 locum conferret, uti scriptum est in sacris libris:
 Ubi cadaver, illuc et aquilae concursabunt; quod
 accidit. Convocavi seniores et optimos homines, ac
 praesertim vicinos, et accessimus ad locum. Et cum
 illuc ventum esset, vidimus usurpationem revera
 factam, et terminos hinc inde exturbatos, et incolae
 eiusdem regionis dixerunt: Vere quidem isti ex cul
 tura usurparunt. Quod cum certum verumque esse
 comperissem, mandavi ut per vicinos termini fige
 rentur. Presbyter autem Ioannes Macarius, et pre
 sbyter Andreas, et Georgius Platopodus, sublato sancto
 evangelio supra ipsorum caput, discesserunt locum
 circumscripturi; et nos secuti ipsos confinia statuentes,
 incepimus a superiori parte viae, quae descendit recta
 usque ad fossam, ubi terminum posuimus, et pro
 cedit finis inaequaliter, et iungitur confinio Platopodi,
 ubi torcular est, ibique alterum terminum posuimus,
 indeque descendit recta et vadit ad pyrum, ubi ter
 tium terminum fiximus; inde descendit et pervenit
 ad summam vineam prope rivum maiorem. Limi
 tibus ita constitutis, sanctum evangelium depositum
 fuit supra terminum; et presbyter Ioannes Macarius
 genibus flexis et manu extensa supra sanctum evan
 gelium, ita iuravit: Per divinam gratiam, et imma
 culata evangelia Christi, super quae iuro, et minime
 peiero, uti conterminavimus, ita mihi compertum

κρατύντας καὶ δεσπόζοντας· τὰ ἕμοια ἱπομύσατο καὶ γεόργιος πλατοπόδος· ὅτι ὡς ἐπὶ φόβου Θεοῦ καὶ ἀληθείας, καὶ μα τὰ ἄχραντα εὐαγγέλια τοῦ Χριστοῦ ἐν οἷς ὁμοίω καὶ οὐδὲν ἐπιόρω, ὅτι τοῦς ἐρημίτας γυνόσκω δεσπόζοντας τὸν τοπον, καθως καὶ τούτο ἐδιέχάρησα, καὶ οὕτω βοῖδείτω μοί ὁ Θεός καὶ τὰ ἅγια εὐαγγέλια, τοῦτου δὲ ὅρκου τελεσθέντος· ἤλεφε τέλος ἡ δική· ἐσημαρτύρησαν δὲ καὶ μαρινος λούτζος, καὶ ἰωαννης υἱος Χριστοδούλου, καὶ πρεσβυτερος ἰωαννης μαρτίνος καὶ ἕτεροι πλείστοι· ἀληθεῖην τοῦς τιούτους μαρτυρας· ταῦτα οὕτως ἐκρίθη ἐτηρήθη, ἐξετάσθη, ἐδικαιοθη, παρ ἐμοῦ νοταρίου λειοντος στρατηγου συνδριάζόντων ἡμῖν Χριστιανῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπεδώθη τοῦ Φρέρη βενεδίττου, πρὸς πίστῳσι καὶ ἀσφάλειν τῆς μονῆς, σὺν πάσης τῆς ἀδελφοτητος, καὶ πρὸς ἀπόπασιν τῶν ἀντιδικῶν αὐτοῦ παιδῶν ζηγλάρει. ἐν μηνὶ καὶ ἔτει καὶ ἰνδικτιῳνι τοῖς πρόγραφεῖσις. † πρεσβυτερος νικόλαος στραβοπόδος δια τοῦ σταυροῦ τὰ ἀνοτέρω μαρτυρω † ἰωαννης πρεσβυτερος ἰγγωναιου μαρτινου μαρτυρ εἰπεγραφα εἰδια χυρῖ. † πρεσβυτερος ἀνδreas μαρτυρ υπεγραφα εἰκη χυρῖ. † πρεσβυτερος παγκράτιος δια τοῦ σταυροῦ τὰ ἀνοτέρω μαρτυρω † παπὰς νικόλαος σπαθαριος δια τοῦ σταυροῦ μαρτυρ· † Ego presbyter emanuel testis sum † Ego Berbenzonus castellanus sanctae catherine testis sum. † γεόργιος υἱὸς πρεσβυτερου γρηγορίου δια τοῦ σταυροῦ τὰ ἀνοτέρω μαρτυρω † εἰτις ἐγράφη χυρῖ ἐμοῦ νικόλαου μάζαρι κατ' ἐπιτροπῆς νοταρίου λειοντος στρατηγου.

† νοτάριος λέων καὶ στρατηγος πάσης χώρας ἁγίας ἔγκατερίας τὰ ἀνοτέρω ἐδικαίωσα καὶ ἐκύρωσα δια τοῦ ἐμοῦ σίγιου.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani. n.º 114.)

est Eremitas habuisse et possedisse. Item iuravit Georgius Platopodus: Per metum Dei et veritatem, et immaculata evangelia Christi, super quae iuro, et minime peiero, novi Eremitas possedisse locum, ut illum conterminavimus; et ita Deus et sancta evangelia me adjuvent. Quo peracto iuramento, iudicio finis impositus est. Marinus vero Lutzus et Ioannes filius Christoduli, et presbyter Ioannes Martinus, et complures alii confirmarunt praedictos homines verum asseruisse. Haec ita definita, servata, statuta ac diiudicata fuerunt a me notario Leone Stratego, adsidentibus mihi probis hominibus; et (*praesens chartula*) tradita fuit fratri Benedicto, tum ad fidem et securitatem monasterii, nec non totius sodaliti, tum ut ipsius adversarii filii Ziglari a quavis molestia desisterent, mense, anno et indictione superscriptis. † Presbyter Nicolaus Strabopodus per crucem quae supra testor. † Ioannes presbyter nepos Martini testis subscripsi propria manu. † Presbyter Andreas testis subscripsi propria manu. † Presbyter Pancratius per crucem quae supra testor. † Presbyter Nicolaus Spatharius per crucem testis. † Georgius filius presbyteri Gregorii per crucem quae supra testor. † Scriptum manu mea Nicolai Mazari, ex mandato notarii Leonis Strategi.

† Notarius Leo Strategus totius civitatis Sanctae Catharinae quae supra iudicavi, meoque signo roboravi.

CCLXI.

1211 — Mense Ianuario — Indict. XIV — Hieracii.

Tabulae nuptiales inter Ioannem Condonicolaum et Calam de Aegido.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. προικισυμβύλαιον γενόμενον παρ' ἐμοῦ ἰωάννου, υἱοῦ τοῦ ἀπίχουμένου πέτρου τῆ ἐπονημία κονδονικόλαου. τοῦ ὄντος, ἀπὸ χώρας τροπίων. πρὸς τὴν ἐκ Θεοῦ γεναιμένη μοὶ γυνὴν τὸννοια

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Tabulae nuptiales factae a me Ioanne filio demortui Petri cognomento Condonicolai de civitate Tropaeae, pro divinitus data mihi uxore nomine Cala, filia legitima defuncti sacerdotis Nicolai, cognomi-

αὐτῆς, καλήν θυγατέρα ὄσαν γνησίαν τοῦ ἀπί-
χωμένου ἱερέως νικολάου, τῆ ἐπωνυμία τοῦ ἐγίδου·
ἦν καὶ ἡμισοάμειν, ἐμαύτῳ· ἐν πρώτοις δίδωμι αὐτῇ
τὴν προγάμου δωρεὰν εἶτι τὸ θεόρετρον, ἀμπέλων
χιλιάδαν μίαν, εἰς τὴν διακράτησιν χῶρας νουρέλ-
λου, εἰς τὸ Φερουλλήτου, πλησίον ἀμπέλου τοῦ
πρεσυτέρου νικολάου, λαχάνου καὶ χωράφιον μωδίων
δέκα εἰς τόπον λεγόμενον γιῶφηρίου τῶν ἐρημίτων,
πλησίον χωραφίον Φιλίππου τοῦ Φαρελλοῦ· καὶ τὸ
τρίτον μέρος τοῦ περιουλεύου, ὅπερ ἔχω ἀπέσω εἰς
τὸ χωρίον τοῦ Φερουλλήτου, πλησίον τοῦ ἱαῦ τρις-
αγίου. καὶ τὸ ἡμίσιον τοῦ ὀσπητίου, ὅπερ ἔχω
ἀπέσω εἰς τὸ αὐτὸν χωρίον, πλησίον ὀσπητίου, ἀρκα-
δίου, τοῦ Φοτινοῦ· ἐσθήταν δὲ αὐτῆς. στρίτταν καὶ
παλληθάλλιον καὶ γιούππαν τζηνδάτον· κεφαλόδη
δύο ἐκ μετᾶξου καὶ γλύμπια γαϊτάνια σπάνηκα. ζω-
νάρια, δακτύλια δύο ἀργυροῦ, καὶ σολήδια. καὶ
μαντήλια, λογήν μίαν, καὶ παρὰ κυρίου Θεοῦ τὸ
πλούσιον ἔλεος.

† Παναγία Θεοτόκε σὺν τῷ μονογενί σου υἱῷ
καὶ Θεῷ ἡμῶν, εὐτυχῶς σοῦθαι, ἡμῖν. ἀμήν. μετὰ
τὸ ἀρεσθῆναι καμὲ οὐδᾶ γυνῆν τοῦ ἀπίχουμένου
νικολάου ἱερέως τοῦ ἐγίδου· ἐπὶ τοῖ τοιαύτη συνα-
φεία καὶ σὺνυγεία, πρὸς τὸν ἐκ Θεοῦ γενναμένον μοι
γαμῦρόν, τῷ ὀνομα αὐτοῦ ἰωάννιν, υἱὸν ὄντα γνήσιον
τοῦ ἀπίχουμένου πέτρου τῆ ἐπωνυμία κόνδονικολάου,
τοῦ ὄντος ἀπὸ χῶρας τροπίων. ὃν καὶ ἡμισοάμειν
τῆ ἡμοί γνησία θυγατρὶ καλήν· ἐν πρώτοις δίδωμι
αὐτῇ κρευαττωστράμνια δύο ἔχοντα σάκκου, δύο
λεντζούλους τέσσαρα· κοῦπέρτας δύο ἐκ μετᾶξου,
μουχαδίδια δύο καὶ κορτίαν, ἐγχείρια δύο, μισάλα,
καὶ ἀρκλόν. ἀπὸ τε χαλκίματος, σίτταν, λευήτην,
καὶ σαζήλον· ἀπὸ δὲ ὑπόστασεως, τὸ ἀμπέλιον τὸ
μείγαν, ἄπαν, σὺν τῆς σύνεγγυς αὐτοῦ Φυτίας καὶ
ἡμεροδενδρίων ἄπερ κτῶμαι εἰς τὴν τοπωθεσίαν τῶν
οὐρσινάδων, πλησίον ἀμπέλου τοῦ
. αὐλιανῶ. καὶ χωράφιον μωδίων
δέκα εἰς τὴν πλαγίαν τοῦ ἀγίου. πολυχάρπου, πλη-
σίον χωραφίου τοῦ κυροῦ νικολάου ἱλαρίου· καὶ τὸ
χωράφιον ἄπαν τοῦ κάμπου, ὅπερ ἔχω εἰς ἐμὸν μοι-
ράδιον, πλησίον χωραφίου τῶν πρήγρονων, καὶ ὀσπη-
τιον ἀνώγε ἀπέσω ἐν τῷ ἄσπι ἱεράκος εἰς τὴν ἐνορίαν
τοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Φιλίππου πλησίον
ὀσπητίου τοῦ κυροῦ ἰωάννου κυμίνου· καὶ παρὰ κυ-
ρίου Θεοῦ τὸ πλούσιον ἔλεος. ὅθεν ἐγράφη διὰ χει-

nati de Aegido, mihi connubio iuncta. In primis
ei facio donationem ante nuptias, nempe pro theo-
retro (*do ei*) vites mille in pertinentiis civitatis Burrelli
ad Ferulletum prope vineam presbyteri Nicolai La-
chani, et praedium modiorum decem in loco dicto
Geofirio Eremitarum, prope praedium Philippi Tu-
farelli, et tertiam partem horti, quem habeo in terra
Ferulleti, prope templum Sanctissimae Trinitatis, et
dimidium domus, quam habeo in eadem terra, prope
domum Arcadii de Photino. Pro eius autem indu-
mentis trado strophium, pallidallium, sindonem, tuni-
cam et mappas duas sericas ad caput operiendum, et
glympia, vittas, fimbrias, cingula, annulos duos ar-
genteos, soleas et mantilia unius generis; et dominus
Deus (*suam tribuat*) divitem misericordiam.

† Sanctissima Deipara cum unigenito filio et Deo
nostro feliciter nos adiuva. Amen. Cum mihi Ulo
uxori defuncti Nicolai sacerdotis de Aegido pla-
citae sint nuptiae et coniunctio cum genero a
Deo mihi dato, cuius nomen est Ioannes, legi-
timo filio defuncti Petri cognomento Condonicolai
de civitate Tropaeae, quem connubio iunxi meae
legitimae filiae Calae, in primis ei dono duos lectos
habentes duas culcitas, et quatuor lintea, duas lo-
dices sericas, mucandida duo, cortinam, mappas duas,
stragulum mensae et arculam. Quoad vero aeream
supellectilem dono situlam, lebetem et malluvium;
de immobilibus autem integram vineam maiorem
cum plantatione huic propinqua, et fructiferis ar-
boribus, quas possideo in loco nuncupato de Ursina-
dis, prope vineam Auliani, et praedium
decem modiorum in planitie sancti Polycarpi pro-
pe terram domini Nicolai Hilarii; itemque dono
praedium dictum de Campo, quod possideo pro mea
portione prope terram Pringonorum, et domum
superiorem positam in civitate Hieracii, in ambitu
templi sancti Apostoli Philippi prope domum domini
Ioannis Cimini; et a domino Deo copiosa (*tribuat*) mi-
sericordia. Quare haec chartula scripta est manu Con-

ρός, κωνσταντίνου διακόνου καὶ πρωτονοταρίου τῆς μεγάλης καθολικῆς ἐκκλησίας, προτροπῆς τοῦ ἁγίου-τάτου ἡμῶν ἐπίσκοπου ἱῆρακος κυροῦ λέωντος, ἐν μηνὶ ἰαννουάριω τῆς ἰνδικτιῶνος ἰδ' ἔτους ςψίδ', ἐνώπιον ἀξιόλογων καὶ ἀξιόπιστων μαρτύρων.

† ὁ εὐτελής ἰωάννης ἱερεὺς καὶ χαρτοφυλαξ μαρτυρ υπεγραφα † निकόλαος κουσουαλήσιος μαρτυρὸν † ὁ εὐτελής निकόλαος πρωτοπαπᾶς μαρτυρ υπέγραφα † ὁ εὐτελής निकόλαος ἱερεὺς καὶ δευτερευῶν μαρτυρ υπεγραφα † Ego Henricus de calabria testis sum. † ὁ εὐτελής κωνσταντίνος διάκονος καὶ πρωτονοτάριος τῆς μεγάλης καθολικῆς ἐκκλησίας, τὴν παροῦσαν προικα υπέγραφα καὶ ἐκύρωσα προτροπῆ τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν ἐπίσκοπου ἱῆρακος, κυροῦ λέωντος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 115.)

stantini diaconi et protonotarii maioris catholicae Ecclesiae, ex mandato sanctissimi Episcopi Hieracensis domini Leonis, mense ianuario, indictione XIV, anno 6719., coram probis et fide dignis testibus.

† Humilis Ioannes sacerdos et tabularius testis subscripsi. † Nicolaus Cubicularius testis sum. † Nicolaus humilis protopapa testis subscripsi. † Nicolaus humilis sacerdos et secundicerius testis subscripsi. † Constantinus humilis diaconus et protonotarius maioris catholicae Ecclesiae praesens dotale instrumentum subscripsi et roboravi ex mandato sanctissimi nostri Episcopi Hieracensis domini Leonis.

CCLXII.

1211 — Mense Ianuario — Indict. XIV.

Philippus Severitanus vendit monasterio de Chiure duas partes praediorum in territorio civitatis Acherontiae loco dicto Brito tarenis novem.

† Σίγνον χειρὸς, Φιλίππου, υἱοῦ τοῦ ἀπιχωμένου ἰωάννου σιβεριτάνου.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρος, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐγὼ ὁ ἀναγεγραμμένος Φίλιππος, ὁ καὶ υἱὸς τοῦ ἀπηχομένου ἰωάννου σιβεριτάνου, ὁ τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ τῆ οἰκεία μου χειρὶ καθύπογράφας. ἐκουσία μου τῆ γνωμῆ οἰκεία μου προαίρεσι. καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν δόλου, χλεύης, ἢ ἀπάτης, ἢ ραδιουργίας, ἢ ὅσα τοῖς νόμοις εἰσὶν ἀπηγορευόμενα· ἀλλὰ μᾶλλον δὲ, σὺν προθυμία μου πᾶσα· καὶ ὀλοφύχω μου προθέσει· πείπρακα πρὸς τὴν εὐαγῆ μονῆ τὴν ἐπιλεγομένην τοῦ χείουρε. χωράφια, ὡς εἰ λαχίδια δύο, ἅπερ κειτῶμι ἐκ μητρικῆς μου κληρονομίας. ἐν τῇ διακρατῆσει κάστρου ἀπεριντίας· εἰς τύπον ἐπιλεγόμενον ὑρυτόν, τὸ μὲν ἓνα λαχίδιον ὑπάρχει εἰς τὸ ἐκείθεν μέρος τοῦ βύακος, καθότι καὶ συνωρεῖται οὕτως· κατὰ μὲν ἀνατολὰς. ὁ βύαξ τοῦ ὑρυτοῦ· καὶ κατὰ δυσμᾶς· χωράφιον ἀπὸ τῶν ἀπορίων τοῦ μακαρίου κυροῦ ναρδολομαίου πισσιόνη· καὶ τὸ χωράφιον τῆς αὐτῆς μονῆς, τὸ ἀφιερωθὲν παρὰ κυροῦ τουρίδου· ἄκτρον·

† Signum manus Philippi filii defuncti Ioannis Severitani.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego praedictus Philippus filius defuncti Ioannis Severitani, qui signum honorabilis et vivificantis crucis voluntario meo consilio et propria electione mea manu exaravi, nullo prorsus dolo, fraude vel captione, vel malitia, vel omnibus iis quae a legibus prohibita sunt, immo omni alacritate et totius animi proposito vendidi sancto monasterio, cui nomen Chiure, praedia, id est partes duas, quas possideo acceptas ex materna mea hereditate in tenimento civitatis Acherontiae positas in loco dicto Brito; quarum partium una est in ea parte rivi, et hos habet fines: ab oriente rivum Briti, et ab occidente praedium emphyteuticum beatae memoriae domini Bartholomaei Pissiani, et praedium ipsius monasterii donatum a domino Nuredo; a septentrione praedium magistri Gulielmi de Englisi, et praedium Constae Xeni; a meridie (praedium) eiusdem monasterii oblatum a domino Nuredo, et praedium dictum Nicolai Chammurri;

χωράφιον μαίετρο γουλιέλμου τοῦ ἐγγλήσου· καὶ τὸ χωράφιον κήσστα ξένου· ὡς δὲ μεσήμερίαν· τῆς αὐτῆς μονῆς, ἐκ τῆν ἀφιέρωσιν κυροῦ τουρέδου, καὶ χωράφιον λεγόμενον νικολάου τοῦ χαμμούρη· καὶ συγκαλείει· τὸ δὲ ἕτερον λαχίδιον τοῦ χωραφίου, ἐστὶν εἰς τὸ ἐνθάδε μέρος τοῦ βύακος· καὶ ἐστὶν ἡ υαθείου-λη· καὶ συνωρεται οἷτως· κατὰ μὲν ἀνατολὰς ὁ παλαιὸς δρόμος· καὶ κατὰ δυσμῆς, ὁ βύαξ τοῦ υρυτοῦ, ἄκτρον· χωράφιον τῆς ἐπισκοπῆς· καὶ χωράφιον· ἐκ τῶν ἀπορίων τοῦ μακαρίου κυροῦ υαρθολομαίου πισσίυνη· ὡς δὲ μεσήμερίαν· χωράφιον βύπιον ἀπὸ τοῦ Φοῖου τοῦ μακαρίου κυροῦ ρωγίρη υρουτζάνου· καὶ συγκαλείει εἰς τὸν παλαιὸν δρομον, ταῦτα οὖν τὰ δηλωθέντα δύο λαχίδια τῶν χωραφίων· πέπρακα αὐτὰ πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν μονὴν τοῦ χείουρι· καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ ἀδελφούς· ὡς ἀπολαυῶν παρὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐυλαυστάτου καθηγουμένου κυροῦ ματθαίου· καὶ παρὰ τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν· τὴν συμφωνηθεῖσαν· καὶ ἀρθεῖσαν ἐν τῶ ἀναμεταξὺ ἡμῶν δικαίαν τιμὴν ὑπὲρ τῶν τοιούτων δύο λαχιδίων τῶν χωραφίων· ταρῖα ἐπί· ἀπὲρ λαυῶν ἀπὸ τῶν χειμῶν σας· εἰς τὰς ἡμῶν χείρας καὶ παντελῶς πληρωθέντες, καὶ μὴδὲν ἀποχρεωστούμενοι· παραδέδωκα τὰ τοιαῦτα δύο λαχίδια τῶν χωραφίων, καὶ τὴν δεσποτίαν αὐτῶν πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν ἀγίαν μονὴν· τοῦ ἐπιέουσίους ἔχειν αὐτὰ ἢ τοιαύτη μονὴ· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἀπαντας καὶ διήνεκίς χρόνους, τοῦ πουλεῖν, δωρεῖσθαι καὶ ἀντάλλάττειν, καὶ πάντα ποιεῖν ἐν αὐτοῖς, εἴ τι νούλεσθαι καὶ θέλεται, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν δεσποτίαν παρ ἡμοῦ εἰληφῶτες, εἴ δὲ Φανὸ ποτὶ καιροῦ ἢ χρόνω μετὰμελος γίνεσθαι καὶ εἰς διαστροφὴν ἔλθω· ἢ ἐγὼ αὐτός· ἢ ἡμὸς διάδοχος ἢ κληρονόμος· ὄχλησιν ἢ ζήτησιν· ἢ ἐπερέασιν τοιν ἰακῶν ποιήσασθαι πρὸς τὴν λεχθεῖσαν μονὴν ὑπὲρ τῶν τοιούτων δύο λαχιδίων τῶν χωραφίων, καὶ οὐκ ἴσταμαι μᾶλλον· διέκδικῶν αὐτὰ πρὸς τὴν ῥηθεῖσαν μονὴν ἐκ παντὸς ἐνατιουμένου· ἢ α ζημιῶμαι πρὸς τὴν μονὴν· τὰς τιμὰς καὶ ἀναλώσεις εἰς τὸ δυπλοῦν, ὑπὲρ δὲ παραβασίας τοῦ τιμίου σταυροῦ· οὐ εἰκιοχείρως μοῦ ἐπιξα, ἵνα ζημιῶμαι εἰς τὸ δημῶσιον χρυσίου ὄγκείαις δώδεκα· εἰδ οὔτως, ἀσάλευτον μένειν τὴν τοιαύτην πράσιν εἰς αἰῶνας ἢ τις ἐγράφη· ἐπὶ τῆς ὑσεβούς καὶ Φιλοχρίστου βασιλείας τοῦ κραταιωτάτου δεσπότη τοῦ ἡμῶν Φερδερῆκου ῥηγός· χειρὶ Θεοδώρου εὐτελους νοταρίου κατὰ ἐπίτροπῆς τοῦ ἐυλαυστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν

et clauditur. Portio vero altera praedii extat in eadem parte rivi, et parva vallis est, cuius fines sunt: ab oriente via vetus; ab occidente rivus Briti; a septentrione praedium episcopii, et praedium emphyteuticum defuncti domini Bartholomaei Pissiuni; ad meridiem vero praedium rypium ex feudo beatae memoriae domini Rogerii Brutzani; et clauditur in via vetere. Has igitur descriptas duas partes praediorum vendidimus dicto monasterio de Chiure, et eius fratribus, accepto a religioso ipsius praeposito domino Matthaeo et ab eiusdem fratribus iusto pretio tarenorum novem inter nos convento et placito pro huiusmodi duabus partibus praediorum; quos cum accepissemus a tuis in nostras manus et omnino satisfactum nobis esset, nec quidquam solvendum superesset, tradidimus praefatas duas partes praediorum, et dominium ipsarum dicto sancto monasterio cum potestate habendi easdem ab hodierna die in omne futurum tempus, vendendi, donandi, permu- tandi, et faciendi de iis omnia quae voluerit et illi placuerit, utpote quod dominium et auctoritatem a me accepit. Si qua vero occasione vel tempore me poenituerit, et venditionem evertere voluero, vel ego ipse, vel meus successor vel heres, et molestiam aut quaestionem aut quaecumque damnum dicto monasterio intulerimus de his duabus partibus praediorum, et non potius obstitero ac defendero easdem dicto monasterio contra quemvis adversarium, mulcter duplo pretii et expensarum, et pro violatione honorabilis crucis, quam propria mea manu exaravi, solvam Fisco uncias auri duodecim. Et sic immutabilis deinceps maneat praesens venditio in secula. Quae scripta fuit sub pio et christiano regno potentissimi domini nostri regis Frederici, manu Theodori humilis notarii, ad requi-

κυραῦ βερνάρδου ἐπὶ ἔτους σφιδ'· ἰανουαρίου μηνός τῆς ἰνδικτιῶνος ιδ'. παρουσία τῶν ἀξιόπιστων μαρτύρων.

† ρουπερτος χρυσολέμος μαρτυρ υπεγραφα.

† νικολκος κουσκούνης, μαρτυρ υπέγραφα.

† κώνστας ξένος μαρτυρ υπέγραφα.

† ἰωαννης υἱος νοταριου ανδρεου ριτζουτου μαρτυρ υπεγραφα οικεια χειρι.

† οὐρλάδος δε πέκκηλο. μαρτυρ υπέγραφα τὸν σταυρον.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 116.)

sitionem religiosissimi nostri episcopi Bernardi , anno 6719 , mense ianuario , indictione XIV , in praesentia testium fide dignorum.

† Robertus Chrysolemus testis subscripsi.

† Nicolaus Cuscunis testis subscripsi.

† Consta Xenus testis subscripsi.

† Ioannes filius notarii Andreae Ritzuti testis subscripsi propria manu.

† Orlandus de Peccilo testis subscripsi crucem.

CCLXIII.

1213 — Mense Martio — Indict. I — Agriotherae.

Presbyter Nicolaus Zermoniotus eiusque filius Ioannes vendunt monasterio S. Stephani de Nemore praedium positum in agro S. Phantini tarenis aureis quatuor et viginti.

† σίγνον χειρός πατῆρ νικολάου ζερμονιώτου· † σίγνον χειρός ἰωάννου υἱοῦ αὐτοῦ. ἀναλαμναιόμενοι καὶ οἰκίους ἀδελφούς ἡμῶν ἰδίους τέκνα καὶ κληρονόμους. καὶ ἑτέραν πᾶσαν ὀχλησίην.

† ἐπειδήπερ ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω γεγραμμένοι οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμίων καὶ ζωόποιων σταυρῶν. οἰκίαις ἡμῶν χειρῶν καθύπογράφαντες· ἐν τῷδε τῷ ὑφείκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως· δύχα πᾶσης βίας τε καὶ ἀνάγκης· καὶ παντὸς ἀπηγορευμένου τρόπου· δήλον ὅτι πεπράκαμεν πρὸς σὲ τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος τοῦ χριστοῦ καὶ ἀρχιδιάκονου στεφάνου τοῦ ἁγίου τῶν ἐρημητῶν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἐλαίων· τῶν ἄπερ ἐγκέντρισα εἰς τὰ διακρατήματα τοῦ ἁγίου φαντίνου καὶ σὴν δισποτίαν· ἤγουν ἀπὸ τοῦ μυραδίου μου· μέρος· ὃ καὶ περιόριζεται οὕτως· ἀπὸ μὲν ἀνατολᾶς· σύνορον ἢ εἰσῶδος τοῦ ὕδατος καὶ σύνορον τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ὅπερ καὶ ἐναπομένει εἰς πᾶς ἡμετέρας χεῖρας· εἰς καμιάτευσιν· ἀπὸ δὲ δύσεως σύνορον ὁ ποταμός· ἐμοίως καὶ ἀπὸ ἄρκτρου· σύνορον σοῦ τῆς σεβασμίας μονῆς· τῆς ἀγοραζούσης· τὸ ἄπερ ἐπικράτειον εἰς καμιάτευσιν πετὲ καιρῶ οἱ χάροντες· καὶ ἀπὸ νότου σῆς τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἐμοίως· καὶ σὺν κλύει· ὀλικῶς καὶ ἐξ ὀλοκλήρως· τὸ ποτιστικὸν ὅσον ἐστίν· σὺν τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαίων καὶ ἀππίδων· καὶ ἢ τι δ' αν εἰσὶν· ἐπαραλάωμει δὲ τὴν δικαίαν αὐτοῦ τιμὴν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς μονῆς· τὴν ἐν

† Signum manus presbyteri Nicolai Zermonioti.
† Signum manus Ioannis filii ipsius , qui nomine quoque nostrorum fratrum , filiorum et heredum in nos omnem molestiam suscipimus.

† Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus in hoc instrumento, voluntaria et immutabili deliberatione, citra omnem vim et necessitatem, et quemlibet prohibitum modum vendidimus nimirum tibi venerabili monasterio Eremitarum sancti Protomartyris Christi et Archidiaconi Stephani de Nemore Eremitarum ex nostris oleis, quas insevimus in pertinentiis sancti Phantini tuaque dominatione, eas quae in portionem nobis obvenerunt, et hisce finibus continentur: ab oriente est finis ingressus aquae, et praedium ecclesiae, quod remanet in nostris manibus ad culturam; ab occidente autem est flumen; et item a septentrione confinium tui ipsius venerabilis monasterii emptoris, quod olim possederunt ad culturam Charontes; a meridie bona tuae sanctae ecclesiae; et clauduntur. (*Hoc praedium*) irriguum integrum ac totum vendidimus, quantulumcumque est, cum oleis inibi consitis et pyris, et si quid praeterea in eo occurrit. Accepimus vero iustum eius pretium a fratribus monasterii, quod nobis vicissim placuit, tarenos aureos quatuor et viginti integros, nec quidquam imminutos. Et hos cum accepissemus

τῶ ἀναμεταξὺ ἡμῶν ἀρισθῆσαν χρυσοῦν ταρία εἰκωσὴ καὶ τέσσαρα· σῶα καὶ ἀνέλοιπα· καὶ ταῦτα λαυῶ-
τες ἡμεῖς ἀπὸ χειρῶν τῶν τῆς μονῆς ἀδελφῶν ὡς
προέφημεν· πεποιήκαμέν σοι τελείαν καὶ πληροστά-
την διάπρασιν· τοῦ ἔχειν σε τὶς δηλωθήσες ἐλαίαι καὶ
ἀπιδίδες· ὅς εἰσὶν εἰς τὸ ποτιστικόν· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας χρόνους· εἰς ἅσασάν σου ἐξου-
σίαν καὶ κυριώτητα· κολεῖν χαρίζειν ἀνταλλάττειν·
καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν· τοῦ ποιεῖν ἐξ αὐτοῦ· ἢ τι καὶ
βούλη· ὅσα καὶ ὁ θεὸς νόμος· τοῖς οἰκίοις δεσπόταις
παρακελεύεται· ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ'
ἡμῶν εἰληφούσα· μὴ κολουμένη· ἢ ἠμποδιζομένη παρὰ
τινος· ἀλλ' ἢ μὲν ποτὲ καιρῶ ἢ χρόνῳ ἀναφύει ἀπὸ
τοῦ ἡμετέρου μέρους τὶς δινοχλῶν τὴν σὴν δεσποτίαν
εἰς τὸ προλεχθῆν τόπον καὶ ἐλαίαι καὶ ἀπιδίδες·
καὶ ἢ τι δ' ἂν εἰσὶν εἰς τὸ ποτιστικόν· ἴστασθαι
ἡμᾶς· τοῦ διηφενδεῖν καὶ διεδικᾶν αὐτὰ πρὸς σέ·
καὶ ἀνινόχλητόν σε ποιεῖν ἀπο παιτὸς προσώπου·
ξένου τε καὶ ἰδίου· ἢ δ' οὐ μὴ σταδῶμεν καὶ διεκ-
δικήσωμεν αὐτὰ πρὸς σέ· ἀλλὰ μάλλον εἰς ἀποστρο-
φὴν βουληθώμεν ἔλθειν· ὁμολογοῦμεν· οἰκίῳ ἡμῶν
στάματι· τοῦ στρέφειν πρὸς σέ τῶ τίμημα τῶ δη-
λωθῆν τοῦ δυπλοῦ· καὶ ἢ τι κύπους καὶ ἐξωδους
ἐπίδειξῆς ἐν τριπλιῶ· καὶ ὑπὲρ παράβασιος τῶν τι-
μίων καὶ ζωποίων σταυρῶν· ζημιούσθαι ἡμᾶς καὶ
ἐν τῶ δεσποτικῶ σαγκελλίῳ νομίσματα ἔξε καὶ τριά-
κωντα· ὡς δεῖ τοῖς ἀρητῆταις· τῶν ἰδίων ἐγγράφων·
εἰδ' οὕτω στέργησθαι καὶ ἡμένειν τὴν παρούσαν διά-
πρασιν πρὸς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τοὺς ταῦτα
προιστοῦς στεραιῶν βεβαῖαν καὶ ἀπαρασάλευτον· ἄχρι
στάσεως κόσμου ὄθεν καὶ ἐγράφησαν· οἱ μὲν τίμημοι σταυ-
ροῖ· χειρὶ τῶν πεπρακίωτων· τὸ δὲ ὄλον ὕφος χειρὶ
ἐμοῦ εὐτέλους νικήτου ἀνάγνωστοῦ καὶ ταβουλαρίου
χώρας ἀγριοθήρας· ἐν μηνὶ μαρτίῳ τῆς ἰνδικτιῶνος
α' τοῦ ἔτους ςψκα'· ἰνώπιον ἀξιολόγων καὶ ἀξιο-
πίστων μαρτύρων.

† ο εὐτελής πρεσυτηρος γριγόριος μανδήλης μαρτυρ.
† ἰωάννης μανδήλης τὰ ανωτέρω μαρτυρω. † ἰωάν-
νης τυποτερητῆς μαρτυρ ὑπεγραψα. † ἰωαννης κον-
δολέων μαρτυρ. † ο εὐτελής πρεσβυτερος σέργιος ὦ
ἀπο χωρας ἱερακος μαρτυρ.

† ο εὐτελής νηκητας ἀναγνωστῆς καὶ ταβουλαριος
ἀγριοθήρας. τὴν παρούσαν πράσιν ἐγραψα καὶ ἐκύ-
ρωσα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n. 117.)

a manibus fratrum monasterii, ut praediximus, fecimus tibi perfectam plenissimamque venditionem, ut habeas ipsas oleas et pyros, prout extant in agro irriguo, ab hodierna die in omne futurum tempus, cum omni potestate et arbitrio tibi delato vendendi, donandi, permutandi, et ne plura dicam, faciendi ex eo quidquid volueris, et sacra lex propriis dominis permittit, utpote quod dominium et facultatem a nobis accepisti, nec prohibearis aut impediaris ab aliquo. Si qua vero occasione vel tempore apparuerit aliquis ex parte nostra molestiam illaturus dominio tuo in antedictum praedium, et oleas et pyros et quidquid aliud sit in memorato praedio irriguo, nos antestabimus, ut ea pro te tueamur ac defendamus, teque cuiusvis molestiae expertem a quacumque persona extranea vel propinqua praestemus. Quod nisi obstiterimus eaque tibi defenderimus, sed potius subvertere huiusmodi venditionem voluerimus, assentimur proprio nostro ore reddere tibi duplum pretium antedictum, et, quidquid laborum et expensarum pertulisse ostenderit, in triplum, ac propter violationem venerabilis et vivificae crucis mulctari Fisco regio numismatis sex et triginta, ut plecti oportet iudiciores suarum scripturarum; et nihilominus praesens venditio pro sancta ecclesia eiusque praepositis maneat firma, stabilis et inconcussa usque ad finem mundi. Quare scriptae sunt venerabiles quidem cruces manu venditorum, totum vero instrumentum manu mei humilis Nicetae lectoris et tabularii terrae Agriotherae, mense martio, indictione I, anno 6721, coram probis et fide dignis testibus.

† Humilis presbyter Gregorius Mandilas testis.
† Ioannes Mandilas supradieta testor. † Ioannes Topoterites testis subscripsi. † Ioannes Condoleo testis.
† Humilis presbyter Sergius civitatis Hieracensis testis.

† Humilis Niceta lector et tabularius Agriotherae praesentem venditionem scripsi et roboravi.

1213 — Mense Martio — Indict. I — Agriotherae.

Anna uxor demortui Ioannis Cypri eiusque filius Nicolaus vendunt monasterio S. Stephani de Nemore praedium positum in regione Agriotherae aureis tarenis octo.

† σίγιον χειρὸς ἀννης γυνῆς τοῦ ἀπηχωμένου ἰωαννου κυπρού † σίγιον χειρὸς νικολάου υἱοῦ αὐτῆς. ἀναλαμνανόμενοι τοὺς ἰδίους ἡμῶν ἀδελφούς καὶ κληρονόμους καὶ ἑτέραν πάσαν ὄχλησιν. ἐπειδὴ περ ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω προγραφείτες οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμίων καὶ ζωσποῶν σταυρῶν. οἰκίαις ἡμῶν χερσὶν καθύπογραψαντες· ἐν τῷδε τῷ ὕφει ἐκουσίως καὶ ἀμετάμελῆτως· δύχα πάσης βίας τε καὶ ἀνάγκης· καὶ παντὸς ἀπηγωρευμένου τραπου δήλονόντι πεπράκαμεν πρὸς σέ τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ ἀγίου πρωτομάρτυρος. καὶ ἀρχιδιάκωνου σταφανου τοῦ ὄρους· τὸ ἡμέτερον χωράφιον· τὸ ἄπερ ἔχουμεν ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας. τὸ ἔντα καὶ διακείμενον ἐν τῇ διακρατήσει χώρας ἀφριωθηνας εἰς τὴν τοπωθεσίαν τῆς καστανίας. περιουριζόμενον δὲ οὕτως. ἀπὸ μὲν ἀνατολᾶς. σύνορον χωραφίου τοῦ πρεσβυτέρου γρηγορίου μανδήλη τὸ ἄπερ ἐπίκρατῆι ἐκ τῆν ἀγίαν ἐκκλησίαν τοῦ σοτηρίου πατρὸς ἡμῶν φαντινου. ἀπὸ δὲ δύσεως ἡ προῖονία ἡμετέρα· ἐμοίως καὶ ἀπὸ ἀρκτρον. ὁ βίαξ· κατὰ δὲ ναύτου· σύνορον σοῦ τῆς σεβασμίας μονῆς· τὸ ἄπερ ἔχεις ἀγοράν ἐκ τὸν ἰωάννην μανδηλην· καὶ συνκλήει· ἀλικῶς καὶ ἐξολοκλήρως· σὺν τῶν ἐν αὐτῷ ἡμεροδένδρων πάντων ἐπαρλαβόμεν δε τὴν δικαίαν αὐτοῦ τιμὴν ἀπὸ σοῦ· τὴν ἐν τῷ ἀναμεταξὺ ἡμῶν ἀρεσθήσαν χρυσοῦν ταρία ἑκτῶ· σῶά καὶ ἀνέλοιπα. καὶ ταῦτα λαυῶτες ἡμεῖς ἀπὸ χειρῶν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μονῆς· λέγω δὲ τοῦ φρέρε γουλιέλμου. ἐνώποιον μακτύρων· πεποιήκαμέν σοι τελείαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν· τῷ εχειν σε τῷ δηλωθῆν χωραφίον· καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἡμεροδένδρα· ἀπὸ γε του παρόντος· καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς χρόνους· εἰς ἅπασάν σου ἐξουσίαν καὶ κυριωτητα· πολεῖν χαρίζειν ἀνταλλάττειν· καὶ ἐν προῖον ἰδίους καθύπογραψαι· καὶ ποιεῖν σε εἰς αὐτὸ ἥτι καὶ βούλη· ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν εἰληφούσα· μὴ κλυομένη· ἢ ἐμποδιζομένη παρὰ τίνος· ἄλλ' ἢ μὲν ποτὲ καιρῷ· ἢ χρῆσῳ ἀναφύει· τίς διανοχλῶν τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ταύτης προιστοῦς· ἴστασθαι ἡμᾶς τοῦ διηφενδεύειν καὶ διεκδικᾶν αὐτὰ πρὸς

† Signum manus Annae uxoris defuncti Ioannis Cypri. † Signum manus Nicolai filii eius, qui nomine quoque nostrorum fratrum et heredum suscipimus in nos omnem molestiam. Nos suprascripti, qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis manibus nostris exaravimus in hac chartula, sponte, irrevocabiliter, sine ulla vi et necessitate, et quovis prohibito modo, vendidimus tibi venerabili monasterio sancti Protomartyris et Archidiaconi Stephani de Nemore praedium nostrum, quod habemus ex paterna nostra hereditate, situm et positum in agro civitatis Agriotherae, in loco dicto Castania, hisce circumscriptum confiniis: ab oriente conterminum est praedium presbyteri Gregorii Mandilae, quod possidet a sancta ecclesia servatoris nostri patris Phantini; ab occidente serra nostra; item a septentrione rivus; a meridie vero confinium tui venerabilis monasterii, quod emisti a Ioanne Mandila, et clauditur totum et universum, una cum arboribus fructiferis in eo extantibus. Accepimus vero a te iustum ipsius pretium inter nos conventum, tarenos octo aureos integros et non imminutos, et his acceptis a manibus fratris monasterii, nempe a fratre Gulielmo, coram testibus, fecimus tibi perfectam et plenissimam venditionem, ut habeas antedictum praedium, et arbores fructiferas in eo extantes, iam nunc et in futurum tempus, in plena tua potestate et dominio, vendas, dones, permutes et in dotem filiarum scribas, et facias de eo quidquid volueris, utpote qui ius et facultatem a nobis accepisti, neque impedimentum vel obstaculum a quovis habeas. Quod si aliqua occasione vel tempore quisquam molestiam sanctae ecclesiae et eius praepositis apparuerit il-

σε καὶ ἀνενόχλητόν σε ποιῆν ἀπὸ παντός προσώπου
 ξένου τε καὶ ἰδίου· ἰδ οὐ μὴ σταδάμεν καὶ διεκδι-
 κήσωμεν αὐτό πρὸς σέ· ἀλλ εἰς μεταμέλειαν ἐπαν-
 τροφῆς βουληθῶμεν ἰλθεῖν· ὁμολογοῦμεν οἰκίῳ ἡμῶν
 στόματι· τοῦ στρέφειν πρὸς τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν·
 τῷ δηλωθῆν τίμημα τοῦ δυπλοῦ καὶ ἡ τι κωπους
 καὶ ἐξόδους καὶ βελτιώσεις ἐπίδειξις ἐν τριπλῷ καὶ
 ὑπὲρ παραβάσεως τῶν τιμῶν καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν·
 ζήμιουσθω ἡμᾶς καὶ ἐν τῷ δεσποτικῷ σακελλίῳ
 νομισματα ἕξ καὶ τριάκοντα· ὡς δεῖ τοῖς ἀρηγῆταις
 τῶν ἰδίων ἐγγράφων· εἶθ οὕτω στέργεσθαι καὶ ἐμ-
 μένειν τὴν παρούσαν καθαρὰν διάπρασιν· πρὸς τὴν
 ἀγίαν ἐκκλησίαν· στερωτὴν βεβαίαν καὶ ἀπαυστάλευ-
 τον· ἀχρι στασεως κόσμου· εἶθιν καὶ ἐγραφήσαν οἱ
 μὲν τίμημα σταυροῦ χειρὶ τῶν πεπρακώτων· τὸ δὲ
 ὅλον ὕφος χειρὶ ἐμοῦ εἰτελοῦς νικήτου ἀναγνωστοῦ
 καὶ ταβουλκρίου χωρῆς ἀγριωθήρας ἐν μηνι μαρτίῳ·
 τῆς ἡδικτιωνος πρώτης· τοῦ ἔτους ςψκα' ἐνώπιον
 ἀξιολόγων καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων.

† εἰτελῆς πρεσβύτερος γρηγόριος μανδήλης τὰ
 ἀνωτέρω μαρτυρῶ. † παπᾶς νικολαὸς ζερμονιωτῆς
 τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ. † ἰωάννης κονδολεῶν τὰ ἀνω-
 τέρω μαρτυρῶ. † ἰωάννης μανδήλης τὰ ἀνωτέρω
 μαρτυρῶ. † ἰωάννης τυποτερητῆς τὰ ἀνωτέρω μαρ-
 τυρῶ. † εἰτελῆς πρεσβύτερος σέργιος ὁ ἀπο χωρῆς
 ἱερακος μαρτυρ.

† ὁ εἰτελῆς νηκητῆς ἀναγνωστῆς καὶ ταβουλκρίου
 ἀγριωθήρας τὴν παρούσαν διάπρασιν ἐγραψα καὶ ἐκυ-
 ρωσα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º118.)

laturus, nos obstabimus, te defendemus, ipsum-
 que vindicabimus, et illaesum te praestabimus ab
 omni persona extranea vel propinqua. Nisi autem
 obstiterimus et asseruerimus tibi (*memoratum prae-*
dium), sed nos venditionis poenituerit, et eam sub-
 vertere voluerimus, declaramus ex proprio ore
 nos reddituros sanctae ecclesiae antedictum pretium
 in duplum, et labores, expensas ac meliorationes,
 si quas fecisse ostenderis, in triplum; atque pro vio-
 latione honorabilis et vivificae crucis mulctemur etiam
 Fisco regio numismatis sex et triginta, uti par est
 mulctari inficiores suarum scripturarum. Et nihilo-
 minus firma, valida, stabilis et inconcussa sanctae
 ecclesiae permaneat pura haec venditio usque ad
 finem mundi. Quapropter descriptae sunt honorabi-
 les cruces manu venditorum, et totum instrumentum
 manu mei humilis Nicetae lectoris et tabularii ci-
 vilitatis Agriotherae, mense martio, indictione I, an-
 no 6721, coram probis et fide dignis testibus.

† Humilis presbyter Gregorius Mandilas quae su-
 pra testor. † Presbyter Nicolaus Zermoniotes quae
 supra testor. † Ioannes Condoleo quae supra testor.
 Ioannes Mandilas quae supra testor. † Ioannes To-
 poterites quae supra testor. † Humilis presbyter
 Sergius de civitate Hieracii testis.

† Humilis Niceta lector et tabularius Agriotherae
 praesentem venditionem scripsi et roboravi.

CCLXV.

1213 — Mense Aprili — Indict. I — Agriotherae.

*Nicolaus Calcenus, Theodotus eius frater, aliique vendunt tarenis quinque monasterio S. Stephani de Nemore
 quasdam arbores extantes in praediis eiusdem monasterii loco dicto Ozomeno ad Mauropegum.*

† σίγνον χειρὸς νικολαου καλκήνου † σίγνον . . .
 † σίγνον χειρὸς
 Θεοδοτου ἀδελφοῦ τοῦ προγραφευτος νικολαου. (ἀνα-
 λαμβανόμενοι ἰδίους ἡμῶν ἀδελφοὺς καὶ κληρονό-
 μους· καὶ ἑτέραν πασαν ὄχλησιν. † ἐπειδηπερ ἡμεῖς
 οἱ ἀνωτέρω (γεγραμμένοι οἱ τὰ σίγνα τῶν) τιμῶν
 καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν· οἰκίαις ἡμῶν χερσὶν καθῶ-

† Signum manus Nicolai Calceni. † Signum . . .
 † Signum manus
 Theodoti fratris praedicti Nicolai, qui nomine quo-
 que nostrorum fratrum et heredum in nos omnem
 molestiam suscipimus. Nos suprascripti, qui si-
 gna honorabilis et vivificae crucis propriis nostris
 manibus exaravimus in hoc instrumento, sponte

πογρα(φαντες εν τωδε) τω υφει κουσιως και αμει-
 ταμελητως. δυχα πασης βιας τε και αναγκης και
 παντος απηγωρευμενου τροπου δηλονοτι πεπρακα-
 μιν προς σε την σεβασμιαν μονην του αγιου πρωτο-
 μαρτυρος του χριστου και αρχidiaconου στεφάνου του
 δρους των ερημητων τες ημετέραις ελαιαις και αππί-
 δαις και η τι δ αν εισιν τα απερ ελεοκωπησεν ο
 πατηρ ημων εις τα σα δίκαια κρατήματα εις την
 διακράτησιν των αγριωδηρων εις την τοπωθεσιαν
 του εζαμένου εις τόπον λεγόμενον του μαυροπήγου
 ολικως και εξολοκλήρως επαραλάωμεν δε την δικαίαν
 αυτου τιμήν απο του σου αδελφου ηγουν του φρερου
 γολιελμου την δηλοθήσαν τιμήν αυτου ταρία πεντε-
 σωα και ανέλοιπα και ταυτα λαυωτες ημεις απο
 χειρων αυτου εις τας ημετέρας χειρας ενώπιον μαρ-
 τυρων πεποιήκαμέν σοι τελείαν και πληρυστατην
 διάπρασιν του εχειν σε αυτα από γε του παρόντος
 και εις τους εξης χρόνους εις σην εξουσίαν και κυριω-
 τητα του ποιειν σε εξ αυτων η τι και βούλει η
 δε ποτι καιρω η χρόνω φανει δηνοχλων σε τες τες
 δηλωθειςαις ελαιαις και αππίδαις και χωραφιον οσον
 εστιν το μοιράδιον μας ιστασθαι ημας του διηφενδευειν
 και διεκδικαν αυτα προς σε και ανενόχλητόν σε ποιειν
 απο παντος προσωπου ξενου τε και ιδιου ιδ ου μη
 σταδωμεν και διεκδικησωμεν ταυτα προς σε αλλ
 εις μεταμέλιαν επαναστροφης βουληθωμεν ελθειν ομο-
 λογουμεν (οικίω στόματι) ημων του διηφενδευειν και
 διεκδικαν (αυτα προς σε) και ανενόχλητόν σε ποιειν
 απο (παντος προσωπου ξενου τε και ιδιου) του στρέ-
 φειν τω τίμημα του δυπλου και υσους (εξόδους και
 βελτιώσεις επιδείξης) εν τριπλω και υπερ παρανα-
 σιως των τιμών και ζωσποιών σταυρων ζημιουσθαι
 ημας εν τω δεσποτικω σαγγελίω νομισματα εξ και
 τριάκοντα ως δε τοις αρηταις των ιδίων εγγρά-
 φων ειθ ούτω στέργεσθαι και ημιν την παρούσαν
 διαπρασιν στεραιαν βεβαίαν και απαρασαλευτον αχρι
 τεματων αιώνων οθεν εγραφησαν οι μιν τίμημοι σταυ-
 ροι χειρι των πεπρακωτων το δε όλον υφος χειρι
 ημου εντελους νικητου αναγνωστου και ταβουλαριου
 αγριωδηρων εν μηνι απριλίω της ινδικτιωνος α του
 ετους ςψκα ενωπιον αξιολόγων και αξιοπιστων μαρ-
 τυρων † νικόλκος Φαρακλος παρβρεδεϊς μαρτυρω.
 † πίτρος κοιδοσ μαρτυρω. † βασιλειος υιός ανδρέου
 πάστοπου μαρτυρω. † ιωάννης κοιδολεω μαρτυρω.

et irrevocabiliter, sine ulla vi et necessitate,
 et quavis prohibita ratione, vendidimus tibi vene-
 rabili monasterio Eremitarum sancti Protomartyris
 Christi et Archidiaconi Stephani de Nemore nostras
 oleas et pyros et quidquid aliud extat, quod parens
 noster excoluit in praediis, quae iure ad te pertinent,
 in territorio Agriotherae, in loco dicto Ozomeno
 ad Mauropegum, totum et universum, et accepimus
 iustum et conventum ipsius pretium a tuo fratre,
 scilicet a fratre Gulielmo, tarenos quinque integros
 et non imminutos. Quibus acceptis a suis in nostras
 manus coram testibus, tibi fecimus perfectam et
 plenissimam venditionem, ut ea habeas amodo et
 in omne aevum in tua potestate et dominio, cum fa-
 cultate faciendi de iis quidquid volueris: sin autem
 quacumque occasione vel tempore quis molestiam tibi
 inferat quoad dictas oleas et pyros et praedia, quanta est
 portio nostra, nos antestabimus et defendemus, eaque
 tibi adseremus, et illaesum te tuebimur ab omni
 persona extranea vel propinqua. Nisi vero obstite-
 rimus, nec ea tibi defenderimus, sed poenitentia
 ducti huiusmodi venditionem subvertere voluerimus,
 declaramus proprio ore nostro tibi ea defendere ac
 tueri, et illaesum te praestare ab omni persona extra-
 nea vel propinqua, ac solvere pretium duplum, et,
 quantum laboris et expensarum et meliorationum
 pertulisse ostenderis, in triplum, atque pro violatione
 honorabilis ac vivificae crucis regio Fisco numi-
 smata sex et triginta, ut aequum est mulctari
 inficiatores suarum scripturarum. Et sic firma, va-
 lida, stabilis et inconcussa permaneat praesens ven-
 ditio usque ad finem seculorum. Quare scriptae sunt
 honorabiles quidem cruces manu venditorum, totum
 vero instrumentum manu mea humilis Nicetae le-
 ctoris et tabularii Agriotherae, mense aprili, indi-
 ctione I, anno 6721, coram probis et fide dignis
 testibus. † Nicolaus Faraclus testis interfui. † Pe-
 trus Condilus testor. † Basilius filius Andreae Pa-
 stopi testor. † Ioannes Condoleo testor.

† ὁ εὐτελής νηχέτας ἀναγνώστης καὶ ταβουλάριος ἀγριωθήρων τὴν παροῦσαν πράσιν ἔγραψα καὶ ἐκύρωσα ἴδια μου χεῖρι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 419.)

† Humilis Niceta lector et tabularius Agriotherae praesentem venditionem scripsi et roboravi propria manu mea.

CCLXVI.

1213 — Mense Decembri 7 — Indict. II — Catacii.

Maria uxor quondam Petri Malasaberi una cum suis filiis vendit Ceritziae praedium positum in agro civitatis Catacii loco nuncupato Pyrgelle prope litus aureis tarenis duobus et quinquaginta.

† σίγνόν χειρός μαρίας, ὃ ποτε γυνή κυρού πέρρι μελασαβερύ † σίγνόν χειρός ἀντιόχειας θυγατρος αὐτῆς † σίγνόν χειρός ἰωάννου υἱοῦ αὐτῆς † σίγνόν χειρός ἰορδάνου υἱοῦ αὐτῆς· ἐν οἴματι τοῦ πατρός· καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἡμοῖς ἡ ἀνωτέρω γεγραμμένοι ὁ το σίγνόν τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιου σταυροῦ ἡκειοῖς δακτύλοις ἡμῶν χαράξαντες, τὴν παροῦσαν ἔγγραφόν, ἀποχὴν, ἀποταγὴν καὶ τελείαν πράσιν, ἐκουσία ἡμῶν τῆ γνῶμη, καὶ ἡκειὰ τῆ προέρεσει, καὶ οὐκ ἐκ τινός το παράπαν ἀνάγκης, ἢ χλευεῖς, ἢ δόλου, ἢ ἀπάτης, εἴ ὡσα τοῖς νόμοις, εἰδὸν ἀπηγορευμένα, ἀλλὰ σὺν προθυμία ἡμῶν πάση, καὶ ὀλωφύχω προδίσει, ἀρεσθωτες τυδιώμεθα καὶ πουλοῦμεν πρὸς σε τὴν κυράν κερίτζηαν, τὴν ἀδελφὴν πρεσβυτέρου ἰωάννου τοῦ ὀτοῦ, καὶ κανωνικοῦ, τῶ ὄντα καὶ διακειμένον, ἐν τῆς χοροτοπιοῖς, πόλιως καταντζαρίου, εἰς τὸ ἐγιάλον, εἰς τοπὸν ἐπιλεγόμενον πυργέλλην· σινορίται δε οὗτος, κατὰ μὲν ἀνατολάς ὑπάρχει το χωράφιον ἰωάννου ἁγίου λεανδρου, καὶ κατὰ ἀρκτοῦ, καὶ κατὰ δημοῦ τὰ χωράφια τοῦ πελεγρίνου, καὶ ἐμοῦ ἀδελφοῦ, ὃ καὶ υἱὸς πρεσβυτέρου ἰωάννου γαρίνου, καὶ κατὰ μεσημβρίας το χωράφιον σου τῆς ἀγῶρᾶστριάς, καὶ σὺν κλυεῖ, τοῦτο οὖν το τετραχῶς περιόρισθὲν χωράφιον, ὑπάρχει μοδίων ὀκτώ, πιπρᾶσκομὲν συ αὐτῶ διὰ χρυσοῦν ταρία πεντήκωντα, καὶ δύο, ἄτιγα λαβύτες ἡμοῖς ἢ προγραφέντες, τὴν σύμφωνιθεῖσαν, καὶ ἀρεσθῆσαν ἡμῶν δικεῖαν τμητὴν, πρὸς σου τῆς ἀγῶρᾶστριάς, ἧς χεῖρας ἡμετέρας, καὶ παντελῶς πληρωθεῖς, καὶ μηδὲν ἀποχρέωστουμένός τῆ πρὸς ἡμᾶς, παραδεδωκαμὲν σὺ το προλεχθὲν χωράφιον ἀπο τὴν σήμερον ἡμέραν καὶ ὄραν, αὐτοξουσίως ἐπεκρατεῖν καὶ δεσπύζειν, καὶ οἶνικα χρίζειν σέ, πουλεῖν, χρίζειν, ἀνταλ-

† Signum manus Mariae uxoris quondam Petri Malasaberi. † Signum manus Antiochiae filiae eius. † Signum manus Ioannis filii eius. † Signum manus Iordani filii eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti, qui signum venerandae et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, praesens instrumentum acceptilationis, cessionis et perfectae venditionis, spontanea nostra sententia ac propria deliberatione, nullaque omnino necessitate, vel fraude, vel dolo, vel deceptione, vel quavis ratione a lege vetita, sed potius cum omni nostra alacritate, ac totius animi proposito, cum ita nobis visum sit, condimus, et vendimus tibi dominae Ceritziae sorori Ioannis de Oto sacerdotis et canonici (praedium) situm et positum in pertinentiis civitatis Catacii prope litus in loco dicto Pyrgelle, atque hisce finibus circumscriptum: ab oriente est praedium Ioannis de Sancto Leandro; a septentrione et occidente praedia Pelegriini et fratris mei filii sacerdotis Ioannis Garini; et a meridie praedium tuum emptricis; et clauditur. Hoc ergo a quatuor partibus definitum praedium, octo constans modiis, vendimus tibi tarenis aureis duobus et quinquaginta, quos cum nos suprascripti a te emptrice in manus nostras acceperimus, pro iusto pretio inter nos convento et placito, ac omnino nobis satisfactum sit, nec quidquam aliud debeatur, supradictum praedium tibi tradidimus, ut a praesenti die et hora in tuo dominio ac potestate

λάττειν, καὶ ἥς προικας τέκνων καταγράψην, πάντα
πιῆν σὲ ἐξ αὐτοῦ, ὡσα οἱ θεοὶ νόμῳ τοῖς ἡγεῖοῖς
δεσπόταις παράκλειουσὺν, ὡς το κῦρος καὶ τὴν ἐξου-
σίαν παρ ἡμῶν ἡλοιφῶς καὶ ἡ μὲν ποτε κερῶ, ἡ
χρῶν; ζήτησῆς ἡ κύνῆσις, ἡ ἀγωγὴ γένιτω παρ
ιοῦδίποτε προσῶπου, τοῦ εἰστάμεθα καὶ διέκδικάν σου
αὐτῶ, καλῶς ἐκ παντός ἐναντιούμενου προσῶπου, εἴ
δὲ καὶ παρ ἡμῶν τῆ γενίτο ὑπερ οὐκ εἰγοῦμεθα ποιεῖν.
καὶ ουλοθῶμεν μεταστρέψαι τὴν τιαῦτην πράσιν,
του μηδὲν εἰσακουέσθω με, μητε παρά τοῦ θεοῦ νόμου
ἰσχὺν λαμυῶμεν, ἀλλὰ καὶ του ἱνα καταπραμένον
παρά κυρίου θεοῦ παντοκράτορος, τῶν τιῆ ἀγίων
θεοφώρων πατρῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. ζημιούσθω μοι
καὶ εἰς τὸ δημῶσων ὑπερ παραβάσεως τοῦ τιμίου
σταυροῦ, νομίσματα λς', καὶ προς σὲ τὴν ἀγωρᾶ-
στριαν, διπλὴν τὴν τιμὴν καὶ εἰθ οὕτω στεργεῖν,
καὶ ἡμῶν τὴν τοιαῦτην καλωθέλως γεναμένην πρά-
σιν, ἣν ἐπίεσαμεν ἡμοῖς ἡ πραται προς σὲ τὴν ἀγω-
ράστριαν παρουσία τῶν ἀξιολογῶν, καὶ ἀξιόκιστων
μαρτυρῶν.

† ἐγὼ νικολαὸς υἱὸς σεργίου τῶν λλουτζῶν μαρ-
τυρ ὑπέγραψα οἰκεια χεῖρι.

† ἰωάννης κοῦβέρνης, μάρτυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρὸν.

† ἐγὼ πελεγρινὸς ἡμῶν πρεσβυτέρου ἰωάννου γαρίνου
μαρτυρ ὑπέγραψα εἰκεια χεῖρι.

† βασίλειος εὐτελής κριτῆς καταντζαρίου, αἰδῶ-
χειρὸς ὑπέγραψα.

† νικόλαος υἱὸς πρεσβυτέρου ἰωάννου γαρίνου, μάρ-
τυρ ὑπέγραψα τὸν σταυρὸν.

† λέων υἱὸς πρεσβυτέρου ἰωάννου γαρίνου, μάρτυρ
ὑπέγραψα τὸν σταυρὸν.

† ἐγράφη χεῖρι ἡμοῦ εὐτελοῦς νικολάου νοταρίου,
ὁ καὶ υἱὸς φιλήππου τοῦ ἀτζούπου, καὶ τοῦ κατὰ
τὴν ἡμέραν νομικὸς ταβουλάριος πόλεως καταντζα-
ρίου τοῦ ἔτους 6722 ἰνδικτιωνος β', μηνὶ δεκεμβρίῳ
εἰς τὰς ζ'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 120.)

ipsum habeas, et ut eo utaris, ipsumque vendas,
dones, permutes, et in dotem filiorum scribas, ac
cetera omnia facias quae divinae leges legitimis
praecipiant dominis, utpote qui dominium ac po-
testatem a me accepisti. Et si ulla occasione vel
tempore quaevis persona petitionem, iudicium, aut
actionem contra te intentaverit, nos obstabimus,
teque ab omni contraria persona strenue defende-
mus. Si vero quid ex parte nostra obvenerit, quod
fore non putamus, atque venditionem hanc infrin-
gere voluerimus, ne exaudiamur, nec praesidium
a divinis legibus nanciscamur, sed in maledictionem
domini omnipotentis Dei, ac tercentorum octo et
decem Patrum incurramus, deinde sex et triginta
numismatis Fisco mulctemur pro violatione venera-
bilis crucis, tibi que emprici duplo pretio. Et ni-
hilominus firma deinceps maneat huiusmodi venditio,
quam voluntarie fecimus nos suprascripti tibi em-
ptrici, coram testibus probis ac fide dignis.

† Ego Nicolaus filius Sergii de Lutiis testis pro-
pria manu subscripsi.

† Ioannes Gubernis testis crucem subscripsi.

† Ego Pelegrinus filius presbyteri Ioannis Garini
testis propria manu subscripsi.

† Basilius humilis iudex Catacii testis propria
manu subscripsi.

† Nicolaus filius presbyteri Ioannis Garini testis
crucem subscripsi.

† Leo filius presbyteri Ioannis Garini testis crucem
subscripsi.

† Scriptum manu mea Nicolai humilis notarii,
filii Philippi de Atzupo, ac pro tempore legitimi
tabularii civitatis Catacii anno 6722, indictione II,
mense decembri, die VII.

1214 — Mense Ianuario 13 — Indict. II — Catacii.

Tabulae nuptiales inter Nicolaum filium Balduini et Clementiam filiam Roberti de Camarda.

† Εν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
αἰγίου πνεύματος· παναγια θεοτοκε σὺν τῷ μονογενῆ
σου υἱῷ καὶ θεῷ ἡμῶν. ευτηχία καὶ βοήθεια γενεῶν
τοῖς δούλης σου ταύτης ἀμήν· προῖξ ἐν θεῷ γενε-
μένην παρ ἐμοῦ βαλδουίνου· πρὸς τὴν ἐκ θεοῦ δώ-
θεντα μοι γαμβρὴν· τὴν κυραν κλημέτζηαν· θυγα-
τέρα γνησίαν καὶ νομίμην οὔσαν· κυροῦ ρωπέρτου τῆς
καμάρδας καὶ κυρᾶς αγγαίσας γυνῆς αὐτοῦ. εἰς τὸν
ἐμῶν γνήσιον καὶ νόμιμον υἱὸν τὸν κυρὸν νικολαον· ἐσὺν
τὰ ὀφίλουτα δοῦναι. λογω διόρέθρου αὐτῆς τάρια
χιλία πεντακώσια. τὰ μὲν χίλοια ἐπάνω τῆς ἐμῆς
χωρᾶς τοῦ Φιου· τα δαὶ πεντακώσια ἐπάνω εἰς ὁ μελλει
δοῦναι ἀμφοτέροις ὁ θεος κερδίσαι· τοῦ ται ἐμοῦ
υἱοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ γυνῆς· καὶ ὁ θεος τὸ αἴλωσ.

† ἀντίπρωικων γενόμενον· παρ ἐμοῦ ρωπέρτου τῆς
καμάρδας· ἀμα τῇ ἐμῇ συμβίῳ κυρᾶς αγγείσσα. πρὸς
τὸν ἐκ θεοῦ δωθέντα ἡμῶν γαμβρόν· τὸν κυρὸν νικολ-
αον υἱὸν γνήσιον καὶ νομίμον κυροῦ βαλδουίνου. εἰς
τὴν ἡμετέραν γνησίαν καὶ νόμιμων θυγατέρα τὴν κυραν
κλημέτζηαν· συμφουοῦμεν δὲ δοῦναι τῷ ἡμετέρῳ γαμ-
βρῶ· τῷ ἡμετέρῳ Φιω τῷ ἀπερ ἔχωμεν καὶ δεσπό-
ζωμεν καὶ ἐπίκρατοῦμεν· εἰς τὴν χωρᾶν κατὰντζαρίου
καὶ πασης τῆς διακρατήσαιος αὐτοῦ· καὶ εἰς τὴν
διακρατῆσιν χωρᾶς ρόγκας Φαλλούκου· καὶ εἰς τὴν
διακρατῆσιν χωρᾶς τερσιου· καὶ εἰς τὴν διακρατῆσιν
χωρᾶς υαδουλάτου· καὶ εἰς τὴν διακράτῆσιν χωρᾶς
τάκυνα· τῶσον τῶν ἀνθρώπων του ρηθέντος Φίου
Φραγκῆν τε καὶ βελλάνων· τῶσον τὰ χωράφια κα-
ματῆρα καὶ ἀκαματῆρα τῶσον τῶν ἡμεροδενδριων·
καὶ ἀγρια· καὶ τὸ βόσκημα τοῦ μανδρίου τῆς λοῦμ-
βουλῆς· ὅπερ ἐμὶ ἐφάρμίζην ἀπασαν δικαίσύνην· σὺν-
ζομένον δὲ τὸ ἡμίσιον τὴν ἐπίκαρπίαν τοῦ ρηθέντος
Φιου· μεχρὶ βίου ζωῆς μου. μετὰ δὲ τῆς ἐμῆς ἀπό-
βιώσαιος κρενω καὶ ἀφίω τὴν πατρικὴν μου κληρο-
νομίαν ὅπερ ἐχω εἰς τὴν χωρᾶν καμάρδας καὶ τῆς
διακρατήσεως αὐτῆς· μετὰ πασῶν τῶν διαφοροντων
αὐτοῦ κρατῆματων· καὶ ἐσεσθαι κίριει ἐκ παντων·
καὶ ἡ μὲν ποτε κερῶ ἢ χρωνω ἀλλὸ τῇ θέλεισιν ἐπί-
στρέψαι· ἢ διαποισσαι· τοῦ μὲν εἰσακουεσθαι αὐτόν.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Sanctissima Deipara cum unigenito filio tuo ac Deo
nostro adsis propitia et auxiliatrix famulis tuis.
Amen. Tabulae nuptiales, Deo adiuvente, factae a me
Balduino dominae Clementiae divinitus mihi conces-
sae nurui, filiae naturali ac legitimaie domini Roberti
de Camarda, et dominae Agnetis uxoris eiusdem,
(desponsatae) filio meo naturali et legitimo domino
Nicolao. Haec sunt tradenda a me pro sponsae theo-
retro, nempe tarenī mille et quingenti, mille scilicet
super terram meam feudalem, tarenī autem quin-
genti super illud, quod uterque, nempe filius meus
et eius uxor, Deo volente, lucrifecerint, et Deus
(suam eis) misericordiam (largiatur).

† Tabulae nuptiales conditae ex altera parte a me
Roberto de Camarda una cum uxore mea domina
Agnete domino Nicolao genero divinitus nobis dato,
filio naturali ac legitimo domini Balduini (sponso) do-
minae Clementiae, naturali ac legitimaie filiae meae.
Assentior dare genero meo feudum meum, quod
habeo, possideo ac teneo in territorio Catacii
et omnibus eius pertinentiis, atque in territoriis
Roccae Phalluceae, Terioli, Badulati et Tacynae,
una cum cunctis hominibus dicti feudi, liberis et
villanis, praediis cultis et incultis, arboribus fru-
ctiferis et infructuosis, et pascuo mandriae de Lum-
bulo, cuius totam iurisdictionem mihi comparavi,
reservato tamen mihi dimidio reddituum praedicti feu-
di, quoad vixerim, et postquam diem supremam
obierim, volo et relinquo (memoratis sponsis) pater-
nae hereditatis bona, quae in terra Camardae et in
eius pertinentiis habeo, cum omnibus possessionibus
ad ipsam pertinentibus, ut omnia possideant. Si qua
vero occasione vel tempore aliquis huiusmodi bona
evertere vel turbare praesumpserit, ne exaudiatur,

μίται παρα τοῦ Θεοῦ νόμου ἰσχὺν λάβάνειν· ἀλλ
ως ἀντιστάτης καὶ παραβάτης πατρικῆς καὶ μητρι-
κῆς προσταγματος. καὶ Θεῖον καὶ νομικὸν ἐνταλμά-
των. εἶναι αὐτὸν εἰς ποινὴν πρὸς τα ριγικά σαγκουλ-
λαικ· χρυσῶν ὄγκιας ἑκατὸν. καὶ εἰς το μέρος ετέρας
ογκοίας ἑκατῶν. εἶτα ἐπίμενέτωσαν ταυτα στερρᾶ
καὶ πάγεια· ὡς ἀνωτέρω ἔφημεν μεχρι τεριματων
αἰῶνων, εἶνα ἰσωται πρὸς ἡμᾶς ἐν πάσει αὐτῶν τῇ
Φροντήδι καὶ εἶνα νομιμὸς ἐπιγαμβρεύσειται αὐτὰς
ἐπτήμος ὡς ἔδως εἶν· καὶ ὁ Θεὸς τὸ ἔλαιος παροντων
καὶ συνευβρεθέντων ἀξιολογων μαρτύρων.

† ρογέριος κριτής καταντζαρίου μάρτυρ δια τοῦ
σταυροῦ.

† βασιλειος ὑπετελης κριτης καταντζαρίου ἰδιόχειρος
υπεγραφα.

† πρεσβύτερος νικολαος καὶ προτοπαπας μάρτυρ
δια τοῦ σταυροῦ.

† σέργης υἱὸς κυρου νικολαου μακρι· μάρτυρ δια
τοῦ σταυροῦ.

† ἰσφρὲς καβαλλάριος ὁ τοῦ Φλούμαρου· μάρτυρ
δια τοῦ σταυρου.

† ρωπερτος υἱὸς οὐβρου τοῦ μεγάλου μάρτυρ δια
τοῦ σταυροῦ.

† εγὼ νικολαος υἱος σεργίου τῶν λουτζων μάρτυρ
υπεγραφα οικεια χειρὶ.

† ἔγραψη χειρὶ ἡμοῦ ὑπετελοῦς νικολαου νοταρίου
υἱὸς Φιληππου τοῦ ατζουπου καὶ νομικῶς ταβουλά-
ριος πολεως κατάντζαρίου ἔτους ςψκβ· ἰδικτιῶνος
β· ἰανουαρίου εἰς τας ιγ' †.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 121.)

neve divina lex ei praesidio sit, sed tamquam ini-
micus et violator eorum, quae a patribus et ma-
tribus, nec non a divinis legibus mandantur, regiae
Curiae uncias auri centum et totidem parti pro poena
persolvat. Et sic firma et inconcussa maneant haec
omnia, sicuti superius dixi, usque ad finem secu-
lorum. Sponsi vero maximam nostri curam susci-
pian, et gener aequae ac honeste mecum agat, ut moris
est; et Deus (*ipsis suam*) misericordiam (*impertiatur*).
Praesentibus et intervenientibus probis testibus.

† Rogerius Catacii iudex testis per crucem.

† Basilius humilis Catacii iudex propria manu
subscripsi.

† Nicolaus presbyter et protopapa testis per cru-
cem.

† Sergius filius domini Nicolai Maeri testis per
crucem.

† Geofridus Caballarius de Flumari testis per
crucem.

† Robertus filius Hugonis Magni testis per cru-
cem.

† Ego Nicolaus filius Sergii de Lutiis testis subscri-
psi propria manu.

† Scriptum fuit manu mei Nicolai filii Philippi
de Atzupo, humilis notarii et legitimi tabularii ci-
vitatatis Catacii, anno 6722, indictione II, die XIII
ianuarii.

CCLVXIII.

1214 — Mense Maio — Indict. II.

*Simeo Crupollianites Strategus Satriani diiudicat litem de finibus praediorum spectantium ad monasterium
sancti Stephani de Ne...ore.*

† Ὁ ἐνεστὸς καιρὸς, πολλὰς κακίας ἀνάπτῃ, καὶ
πρὸς παντοδαπᾶς κακοτεχνίας μεταυαλλάμενος, τρό-
πους ραδιουργιῶν ἀναψιλαφᾶ, ὅπως τὸ ἀληθὲς ἀπο
τοῦ ψεύδους περιτραπιῖ. κανοποιῶν εὖν καὶ ἡ το πρὸς
τινα γίνομένην ἀρπαγὴν, ἀλλὰ πρὸς γαλύνῃ καὶ
εἰρημίαν διείνεκῶν, ἔγγραφα καὶ σιγνηωγραφαίαι τίθενται,
ἵνα μὴ χωρὰν ἔχει τὸ ψεῦδος πλησιάζειν τῇ ἀλη-

† Praesens aetas multarum iniquitatum effectrix
est, et multiplicium maleficiorum formas assumens,
fraudentas rationes excogitat, ut mendacium veri-
tatem evertat, eo usque ut vel admissa furta legitima
faciat. Verumtamen ad tranquillitatem et quietem
parandam instrumenta et diplomata signis roborata
conduntur, ne falsum possit ad verum accedere, et

Δεία. καὶ ἀναπαλαι εἰ ποτὲ τὴν τῶν γινόμενων ἀρ-
 πηγὴν περιεργία τοῖς κερμιμένοις, καὶ καιρὸν ἐπιζη-
 ταῖσα τῶν προς Φανέρωσιν ἐπιτιδιῶν· ἀλλ' ὅμοι· καὶ
 ὁ χριστὸς τοῖς πάσιν ἀλήθεια, τοῖς θειοτάτοις καὶ
 εὐσευστάτοις βασιλεύσιν. νόμους ἐγράψουσεν· πρὸς κα-
 τάπτωσιν τῶν ἀδίκων καὶ ἀνόρθωσιν τῶν ἀδικουμέ-
 νων· καὶ δὴ κατὰ τὸν μάλιστα μῆσαν τῆς ἰνδικτιῶνος
 β', τοῦ ἔτους παρατρέχοντος ἀπὸ καταστάσεως κό-
 σμου ςψκβ'. ὄντος καμοῦ σιμαίων στρατηγὸς σα-
 τριάνου, ἐν τῇ προέλευσει τοῦ γενναιωτάτου καὶ ὑπερ-
 λαμπροῦ ἡμῶν αὐθέντου κυροῦ μαλγερίου αλταβιλλα,
 τοῦ δικαιοῦ πλουσίους καὶ παινείτας καὶ ἀποδιδεῖν
 ἐκάστῳ τὸ ἐφαιμόζον δίκαιον· ἐλθὼν ὁ τῆς μονῆς
 καμματοῦ καὶ ἀγίου σώζωντος προτέρων ἀδελφὸς
 κυρὸς μίχαηλ, πρῆστυτικὴν ἰκίσιαν πεποίηκεν πρὸς
 με ὡς ἐκ τὸ μέρος τοῦ ἐνδοξωτάτου ἡμῶν αὐθέντου
 κυροῦ μαλγερίου αλταβιλλα, καὶ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ
 ἀγάπην καὶ τοῦ ἀγίου μεγαλαμάρτυρος στεφάνου τοῦ
 ὄρους, ὡς ὅτι τίς τῶν του δημοσίου ὑπηρετῶν τού-
 νοικα ἰωάννης Φαρακλος, ὄχλει ἡμῖν καὶ προσφάσει
 πρὸς τὰ τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου μεγαλαμάρτυρος σώ-
 ζωντος σύνορα· καὶ ὅτι ἀξιῶ καὶ ἀντιβολῶ σε τοῦ
 ἐλθῆναι μετὰ τῶν γερόντων καὶ καλῶν ἀνθρώπων
 τῶν ἐπισταμείων τὰ σύνορα. καὶ σκέψασθαι καὶ
 ἰδέσθαι. καὶ διαγνωρῆσαι τὸ ἀληθὲς καθῶς καὶ τὰ σι-
 γίλλια τῆς μονῆς διλοῦσιν· ταῦτα καγὼ ἀκούσας,
 σούτο οὐκ ἔνεγκον, ἵνα μηδὲν πρῶτον ὁ ἐμὸς αὐθέν-
 τῆς ἀπο τῆς χώρας αὐτοῦ προστεθῆ εἰς τὸ τοῦ μο-
 ναστηρίου κράτος· μήτε ἀπο τῶν τῆς μονῆς δικαιο-
 μάτων καὶ ἐκ πάντων κρατημάτων καὶ δεσπομάτων
 ἀρπαγῆ· τούτου χάριν τοὺς γέροντας καὶ ἐπισιμο-
 τέρους ἀνθρώπους χωρίου ἀγίου σώζωντος συνάψας.
 τοὺς ἐπισταμείους τὰ τῆς μονῆς σύνορα· μετ' αὐτῶν
 ἐπι τον τόπον ἀπηλθον εἶσαν γὰρ οὗτοι. ὅτε πρῆσβυ-
 τερος βασιλεὺς σκουταρος· καὶ ὁ γέρον νικόλαος κο-
 λουράρος· καὶ θεοχάριστος ὁ ἔγγων κονδον· καὶ νοτά-
 ριος χρισάφιος· καὶ ὁ γέρον λέων βαττάλλιας· καὶ
 ἕτεροι πλείστοι, καὶ διέχωρησαν τὰ τῆς μονῆς σύνορα·
 Ἐπι τούτο ἐκυαλῶν ὁ ρηθεὺς ἀδελφὸς κυρὸς μίχαηλ
 ἀπο τοῦ αὐτοῦ σακελλίου τὰ τῆς μονῆς σιγίλλια
 ἀπερ ἐποίησαν οἱ ἀγιώτατοι μητροπολίται. ὅτε κυρὸς
 στέφανος καὶ κυρὸς ἰωάννης· οἱ πάσης καλαυρίας μη-
 τροπολίται ἐποίησαν τῶ ἐν μακαρία τῇ μίμητι κυρῶ
 ἰλαρίωνι καθηγουμένῳ μονῆς ἀγίου σώζωντος ἐποίη-
 σαι· καὶ ἴσος φασὶν οἱ ἀνθρώποι ὅς καὶ τὰ σιγιλ-

rursus sit aliquando adversus patrata furta accurata
 ratio explorandi occulta, et investigandi quæ rebus
 patefaciendis sint accommodata. Quin imo Christus,
 in omnibus veritas, divinis et pientissimis regibus
 leges concessit, quæ improbos coerceant, et iniuria
 affectis ius tribuant. Cum igitur mense maio,
 indictione II, anni currentis ab orbe condito
 6722, ego Simeo Strategus Satriani perlustrarem
 (ditionem) nobilissimi ac peregregii nostri dynastæ
 domini Malgerii Altavillæ, ut divites ac pauperes
 iudicarem, et suum cuique ius redderem, accessit ad
 me dominus Michael, frater praepositus monasterii
 Cammarotæ et sancti Servatoris, meque supplicavit,
 tamquam legatus ex parte gloriosissimi nostri dy-
 nastæ domini Malgerii Altavillæ, per amorem Dei
 et Protomartyris sancti Stephani de Nemore, et ait:
 Quidam e publicis ministris, nomine Ioannes Fara-
 elus, molestiam nobis infert, et usurpat confinia mo-
 nasterii magni martyris et servatoris (nostri Stephani),
 et te precor atque obsecro, ut accedas cum senioribus
 et probis hominibus, qui confinia uorint, et expendas,
 cognoscas, atque iudices veritatem, quemadmodum
 et monasterii sigilla ostendunt. Quæ cum ego au-
 divissem, minime pertuli ut meus Dominus in pri-
 mis aliquid suæ ditionis (amitteret, idque) monasterii
 possessionibus adderetur, et quidquam eriperetur
 iuribus, omnibus possessionibus et dominiis mona-
 sterii. Quapropter cum convocassem seniores et prae-
 clariores homines ex agro sancti Servatoris, qui
 confinia ipsius monasterii norant, simul cum iis me
 contuli ad locum; id est presbytero Basilio Scutaro,
 et sene Nicolao Colobraro, et Theocharisto nepote
 Condi, et notario Chrysaphio, et seue Leone Battallia,
 et pluribus aliis, qui statuerunt monasterii confinia.
 Tum memoratus frater dominus Michael e suo sacculo
 eduxit monasterii sigilla, quæ confecerant sanctis-
 simi Metropolitæ, dominus Stephanus et Ioannes
 totius, inquam, Calabriae Metropolitæ, domino

·λια· ὡς ἀναβένῃ ἡ υαθειά ἀπο τον ποταμὸν ἀλάκου· καὶ ἀποδιδεῖ εἰς τὸ σταυρῶ τὸν λιθάριν· καὶ ἀνωιῆτῃ ὁ ράχωνας ἴσα, ἄχρι ἄνω εἰς τὴν παλαιάν ὁδὸν καὶ ὡς διαυίνει ἡ ὁδὸς καὶ ἀπέρχεται κατα ἄρτρον, ἄχρι εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς βαθείας· κακεῖθεν καταβαίνει ἡ υαθεια ὡς ἐπὶ ἀνατολὰς ἄχρι εἰς τὸν ποταμὸν· καὶ συγκλεῖ· οὗτος καγῶ τὴν περικύκλωσιν ὡς Φυσὶν τὰ σιγίλλια ἰδῶς, ἐποίησα τούτο τὸ ἐγγραφον εἰς ἀνάμνησιν καὶ υιβαίωσιν, στερέωμα καὶ ἀσφάλιαν του μηδέπω τίς προσφάσει· ἐσω τῶν τῆς μονῆς συνόρων· μήτε πάλιν οἱ τοῖς μονῆς προσθήσου·ν ἔξω τῶν αὐτῶν συνόρων· ἀλλ' ἵνα εἰς ἕκαστος ἔχη τὸ αὐτοῦ ἀφορμῶζων· τούτο ἐγεγῶνῃ κατένοποιον τῶν παρευρεθειτων καὶ μαρτυροσάντων τὸ παρὸν ἦθος μνηὴ καὶ ἔτους καὶ ἰνδικτιῶνος τῆς προγραφεισης· ἐγράφη τούτο τὸ παρὸν ἐγγραφον κατ' ἐπιτροπὴν κυροῦ συμκιῶν στρατηγοῦ στρατιάνου διὰ χειρὸς κμοῦ ἰωάννου ταχα καὶ νοταριου τῆ ἐπινομα τοῦ πασσαβαντου· κατένοποιον ἀξιόπιστων μαρτύρων.

† πρσβυτερος βασιλιος ηπεγραφεν τω σταβρο † παπα χρυσαφιος μαρτυρ ὑπέγραφα τὸν τιμιον σταυρον † μιῆστρω λειω τοῦ βοιου τα ἀνοτερα μαρτύρων ὑπέγραφα τὸν τιμιον σταυρον. † ἀναστασιος Φαρχκλὸς τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † γεργιος ἀδελφος αὐτοῦ τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † Θεοχαριστος ἐγγων κοιδού τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † λειω βατταλλιας τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † μάνιλος σεργοτατος τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † Φοτινος ανεψιος Θεοχαριστου μαρτυρ. † πρσβήτερος θίρσος μαρτιρ † νικολαος σι . . . τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † κωστας κουσεντίνος τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † κωστας ἐγγων πρσβυτερου κωστου μαρτυρ. † κοττοφρες τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ. † νικολαος υιδὸς γεροντος Φοτινου τὰ ἀνοτερα μαρτυρῶ † νικολαος κολουραρος μαρτυρ † νικολαος νουβιλλησιος πατὰ τὴν ἡμεραι βεσκομης μαρτυρῶ. † λειω καλογερος μαρτυρ.

† συμκιων κρουπολληνητης καὶ στρατυγος στρατανο εκηροσα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 123.)

Hilarioni beatae memoriae praeposito monasterii sancti Servatoris, et ratos habuerunt fines, qui ita in sigillis denotabantur: ut adscendit vallis ex flumine Alaco, et pervenit ad crucem lapideam, et adscendit sepes recta usque ad superiorem partem viae veteris, et ut vadit via et pervenit septentrionem versus usque ad caput vallis, indeque descendit vallis ex oriente usque ad flumen, et clauduntur. Cum ego viderim fines ita descriptos, ut ex sigillis patet, condidi hanc scripturam ad memoriam, confirmationem, stabilitatem et securitatem, ne quis unquam in monasterii fines invadat, neque monasterii fratres quidpiam extra ipsorum confinium sibi arrogent, sed ut quisque habeat quod ad se pertinet. Actum coram testibus qui interfuerunt. Praesens chartula condita fuit mense, anno et indictione supradictis, ex mandato domini Simeonis Strategii Satriani, manu mea Ioannis Tachae notarii cognomento Passavante, coram testibus fide dignis.

† Presbyter Basilus crucem subscripsit. † Presbyter Chrysaphius testis subscripsi honorabilem crucem. † Magister Leo de Bono quae supra testatus subscripsi honorabilem crucem. † Anastasius Faracelus quae supra testor. † Georgius frater ipsius quae supra testor. † Theocharistus nepos Condi quae supra testor. † Leo Battallias quae supra testor. † Manilus Sergotatus quae supra testor. † Photinus consobrinus Theocharisti testis. † Presbyter Thyrsus testis. † Nicolaus Si . . . quae supra testor. † Consta Cusentinus quae supra testor. † Consta nepos presbyteri Constae testis. † Gothofredus quae supra testor. † Nicolaus filius senis Photini quae supra testor. † Nicolaus Colobrarus testis. † Nicolaus Nuvellisius pro tempore Vicecomes testis. † Leo Calogerus testis.

† Simeo Crupollianites Strategus Satriani roboravi.

1217 — Mense Februario — Indict. V — Tarenti.

Samarus filius Euphemii Samari Philippo abbati ecclesiae et monasterii S. Petri Imperialis, ceterisque monachis declarat eos sibi tradidisse vineam, pro qua libram cerae quotannis monasterio foret soluturus.

† σιγνν χειρός σαμάρου υιού εὐφημίου σαμάρου. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὁ πρόγεγραμμένος σάμαρος ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἄνευ τοῦ ὀνόματος οἰκειοχείρως προτάξας, τὸ παρὸν τῆς ἀσφαλείας ἔγγραφον πρὸς σὲ τὸν κύριον Φίλιππον ἱερέα καὶ προϊστάτα τῆς σεβασμίας ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ βασιλικοῦ καὶ τοὺς σοὺς διαδόχους καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας, οὕτως ἐθελοσίως ὑπεκτίθην. Ἐπεὶ περ μοι παρέδωκας ἀμπελόστοπον ἐν πεντηκόντα εἰς τὸ ὄρτε ἕνεκα τοῦ ἐμρυτεῦσαι με αὐτὸ, καὶ κατ' ἔτος δοῦναι ἡμῖν εἰς ἀναγνώρισμα αὐτοῦ μίαν λίτραν κηρίου καὶ πλέον οὐδὲν, καὶ ταῦτα ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν βαίων μετὰ τὸ παρελθεῖν χρόνους τρεῖς ἀρχαίους ἀπὸ τῆς ἐμρυτεύσεως ἐνεστῶσης ἐπ' ἐκεῖνα, καὶ εἰ συμβῆ καταλιπεῖν ταῦτα ἐρημιωμένα καὶ μὴ δοῦναι ἡμῖν, καὶ τῇ εἰρημένῃ ἐκκλησίᾳ θελήσωμεν κατ' ἔτος τὴν μίαν λίτραν τοῦ κηρίου ὡς περιέχει τὸ ἔγγραφον τὸ ἐκτεθέν μοι παρὰ σοῦ. ἔχει ἡμᾶς ἐξουσίαν ἀφελεῖν ταῦτα ἀφ' ἡμῶν, καὶ εἶναι αἰώνως τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας. διὰ τοι τούτο ἀσφαλίζομαι πρὸς σὲ καὶ διαδόχους σου καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας ὡς εἴπερ ἐγὼ ἢ κληρονόμοι μου μὴ θελήσωμεν δοῦναι ἡμῖν κατ' ἔτος ὡς εἴρηται τὴν εἰρημένην μίαν λίτραν τοῦ κηρίου, ἵνα ἡ εἰρημένη ἐκκλησία ἔξει ἐξουσίαν ἀκωλύτως ἐπαναλήφαι ταῦτα εἰς ἐξουσίαν αὐτῆς, εἰ δέ γε εἰς τοῦτο ἐναντιώσωμεν ἡμᾶς, ἵνα παντὶ τῷ μέρει ἡμῶν νομίσματα ρηγάτα δέκα καταβάλωμεν, καὶ ἄλλα τοσαῦτα τῷ δημοσίῳ, φυλάττοντες μετὰ ταῦτα τὸ παρὸν ἔγγραφον ὀχυρὸν εἰς αἰὲ ὅπερ ἐγράφη ἀξιῶσει ἐμῇ χειρὶ γεντιλίου ἱερέως υἱοῦ निकολάου καὶ ταβουλαρίου ταραντου μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰνδικτιωνος ε'. ἔτους ςψκί' παρουσία μαρτύρων.

† οὐρσιλέον ὁ τοῦ निकολάου υἱὸς ὑπέγραψα οἰκειοχείρως μαρτυρ.

† Aripertus filius Leonis testis.

† Ego Leo filius Goffridi testis.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.º 30.)

† Signum manus Samari filii Euphemii Samari. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Supra-scriptus Samarus, qui venerandam ac vivificam crucem absque nomine propria manu exaravi, praesens securitatis instrumentum tibi domino Philippo sacerdoti et rectori venerabilis ecclesiae sancti Petri Imperialis, tisque successoribus, et omni parti antedictae ecclesiae, hoc modo libenter condo. Quoniam mihi tradidisti vineam quinquagenariam in loco Orte, ut illam colerem, et quotannis darem vobis in recognitionem libram cerae non amplius unam in festo Palmarum, per tres annos, incipientes a praesenti cultura et sic deinceps; et si acciderit ut relinquam dictam vineam desertam, ideoque persolvere nolim vobis et dictae ecclesiae annuam libram unam cerae, sicut continet scriptura a te mihi tradita, liceat vobis illam auferre a me, ac perpetuo tenere in potestate dictae ecclesiae; quapropter caveo tibi et successoribus tuis, totique parti ecclesiae, ut si ego, vel mei heredes noluerimus vobis quotannis dare, sicut dictum est, praefatam libram unam cerae, ecclesia antedicta habeat facultatem sine impedimento eandem (vineam) in suam potestatem revocandi; si vero in hoc vobis adversemur, solvamus toti parti vestrae decem nummos regales, totidemque regio Fisco, servantes postea praesens instrumentum firmum semper; quod scriptum est rogatu meo, manu Gentilis sacerdotis filii Nicolai et tabularii Tarenti, mense februario, indictione V, anno 6725, coram testibus.

† Ursileo Nicolai filius subscripsi testis propria manu.

1217 — Mense Augusto — Indict. V — Tarenti.

Gulielmus Lociservator declarat Philippo rectori ecclesiae S. Petri Imperialis se soluturum quotannis libram ceræ pro vineis in loco Aquaro, quas ab eo excolendas acceperat.

† σίγγον χειρὸς γουλιέλμου τοποτηριτου υἱοῦ βο-
νακάουσα. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου πνεύματος, ὁ προγεγραμμένος γουλιέλμος το-
ποτηρίτης, ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον ἄνευ
τοῦ ὀνόματος οἰκειοχείρως προτάξας, ὁμολογῶ διὰ
τοῦ παρόντος ταύτου ἐγγράφου, ὅτι μέλλω δοῦναι
κατ' ἔτος ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ὑπαπαντὸς τοῦ κυρίου
ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ σοὶ τῷ εὐλαβεῖ ἱερεῖ κυρῷ Φιλίπ-
πῳ καὶ πρεσβυτέρῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου πέτρου
τοῦ βασιλικῷ, καὶ παντὶ τῷ μέρει τῆς εἰρημένης
ἐκκλησίας μίαν λίτραν κηρίου ἕνεκα τῶν ἀμπελοτό-
πων ὧν μοι παρέδωκας εἰς τὸ ἀκκουάριον, ὡς ἐκτεί-
νονται ἀπὸ τοῦ λεμέτουίνου τῶν ἀμπελοτόπων μαί-
στρου γρημάλδου ἄχρι τῆς ὁδοῦ τῆς στρατέλλας,
καὶ γὰρ δὲ περιπέτων, συμβιβαστικῶς τῆς τρέπισα καὶ
εὐθιάσα τὰ μέγαρα τράβατα ἐκ ματερίων, καὶ σπι-
δίων καὶ σιδήρου, καὶ ἐξ ὧν χρεῖαν εἶχον ἐξοικίασα
ἐξοδὸν αὐτου. ὅθεν ἀσφαλίζομαι πρὸς σὲ, καὶ πρὸς
ἅπαν τὸ μέρος τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας, ὡς εἶπερ ἐγὼ,
ἢ κληρονόμοι μοι μὴ θελήσωμεν ἡμῖν δοῦναι κατ' ἔτος
ὡς εἴρηται τὴν μίαν λίτραν τοῦ κηρίου περὶ τῶν
εἰρημῶν ταύτων ἀμπελοτόπων, ἵνα παντὶ τῷ μέρει
τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας νομίματα ρηγάτα δέκα κα-
ταβάλωμεν, καὶ ἄλλα τσαῦτα τῷ δημοσίῳ, δώσω
δὲ ἡμῖν τὴν μίαν λίτραν τοῦ κηρίου κατ' ἔτος καθὼς
περιέχεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς συμβιβάσεως τῷ ἐκτε-
θέντι μοι παρ' ἡμῶν, φυλάττοντες μέγα ταῦτα τὸ
παρὸν ἐγγράφον ὄχυρόν εἰς ἀεὶ ὑπερ ἐγράφη ἀξιούσει
ἐμῇ χειρὶ γεντιλίου ἱερέως υἱοῦ νικολάου ταβουλαρίου
παράντου μηνὶ αὐγούστῳ ἡδικτιωνος ἑ' ἔτους ςψκς'
παρουσία μαρτύρων.

† ὁ τοῦ νικολάου υἱὸς ὑπέγραψα οἰκειο-
χειρὸς μαρτυρῶν.

† παγανος ὁ τοῦ κυρη υἱὸς ὑπέγραψα μαρτυρῶν.

† Iordanus filius Iohannis Blatti.

(Ex originali membrana Archivii Casinensis — n.º 34.)

† Signum manus Gulielmi Lociservatoris filii Bo-
naeausae. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus
Sancti. Suprascriptus Gulielmus Lociservator, qui
venerandae vivificae crucem sine nomine propria
manu exaravi, declaro praesenti scriptura me solu-
turum quotannis in festo Purificationis Beatae Mariae
tibi venerabili domino Philippo sacerdoti et rectori
ecclesiae sancti Petri Imperialis, et toti parti dictae
ecclesiae, libram unam ceræ pro vineis, quas mihi
dedisti in loco Aquaro, sicut excurrunt a confinio
vinearum magistri Grimaldi usque in viam Stra-
tellae. Ego vero cum alacritate ex conventione paravi
et complanavi magnas trabes ligneas, tabulas et fer-
rum, et ex omnibus, quibus mihi opus erat, exitum
praedictis vineis confeci. Quare praesto tibi, totique
parti memoratae ecclesiae, ut si ego vel heredes
mei noluerimus vobis quotannis tradere praedi-
ctam libram ceræ pro his vineis, solvamus toti
parti dictae ecclesiae nummos regales decem, et
totidem alios Fisco; insuper reddamus vobis li-
bram unam ceræ quotannis, prout continetur in
instrumento conventionis mihi a vobis dato, servantes
postea praesens instrumentum semper firmum; quod
scriptum est rogatu meo, manu Gentilis sacerdotis,
filii Nicolai, tabularii Tarenti, mense augusti, in-
dictione V, anno 6725, coram testibus.

† Nicolai filius subscripsi propria
manu testis.

† Paganus filius Cyri subscripsi testis.

1219 — Mense Augusto — Indict. VII — Crotone.

Bartholomaeus Neapolitanus, Perrettus Caballarius et Girardus Calaphatus tradunt monasterio S. Stephani de Nemore partem vinearum eidem monasterio legatam testamento dominae Siclegrimae nuncupatam Lycopezam et in agro Crotonensi positam.

σίγνον † χειρὸς καρδωλωμαίου ναπολιτάνου : σίγνον † χειρὸς περρέττω καυαλλάρη: σίγνον † χειρὸς γιράρδου καλαφάτου. εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· οἱ εἰρημένοι οἱ τὰ σίγνα τῶν τιμίων σταυρῶν οἰκαιοχείρως ποιήσαντες, ἐπὶ τῆς κυρᾶς σικληγρίμης τῆς γυναικὸς ἄττου αγχονητάνου ἐπίτροποι παρ' αὐτῆς ἐνδικθῆκως καταλελοιπότες, κατὰ τὴν περίληψιν τῆς αὐτῆς διατάξεως, τὸ πετζόπουλλον τῶν ἀμπελίων, ὃ ἦδίσται ὀνομάζεσθαι λυκοπέτζιν. ἐν τῇ τῆς κροτόνος διακρατήσει ἐν, εἰς τὴν τοῦ ἁγίου निकολάου τοῦ κηπούλλη τοποθεσίαν πλησίον τοῦ ἀμπέλου τῆς εὐνίχης, καὶ καρδωλωμαίου φασούλου· ἕπερ ἐνδιαθῆκως αὐτῇ ἡ εἰρημένη σικληγρίμα πρὸς τὴν ἁγίαν μονὴν τοῦ ἁγίου στεφάνου τῶν ἐρημητῶν ἔασε, διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου καὶ ἐνυπογράφου κατὰ τὸν αὐτῆς ὄρισμὸν, αὐτὸ, τῇ εἰρημένη μονῇ ἀποδίδωμεν μετὰ πάντων τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. ὣν, ἡ αὐτῇ, ἐν αὐτῷ εἶχε. καὶ τοῦδ' εἶεκα, πεποιήκαμεν τὸ παρὸν ἀποδοτικὸν ἐγγράφον, αὐτῇ, καὶ τοῖς ταύτῃ ἀδελφοῖς, πρὸς ἰσχὴν καὶ υἰθήθειαν ἀπόπασιν δὲ πάντων τῶν ἐκ τούτου ἀντιλεγόντων, καὶ ἐναντιόντων ἐν τούτῳ γραφὴν χειρὶ μαῦρου ἀναγνώστου ἐπιτροπῆ κυροῦ περεγρίνου πρωτοφάλτου καὶ ταουλαρίου πόλεως κροτόνος· αὐγουστῳ μηνὸς ἰνδικτιωνος ἐυδόμης. ἔτει ςψκζ' παρουσία τῶν ὑπογραψάντων.

† πασλίον σηβερητανος υπέγραψα † Φίλιππος ἱερεὺς καὶ πρωτόπαπᾶς υπέγραψα † πέτρος εὐροιάτης ὁ νομοφυλαξ υπέγραψα. † περεγρίνος πρωτοφάλτης καὶ ταβουλάριος υπέγραψα. † निकύλος νοτάριος νικήτῃ μαρτυρ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ πάλιν μάρτυρ εἰς τὸ ὁμοίως ἀποδωτικὸν ἐγγράφον υπέγραψα.

† μάνσος καστέλλου τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὸς ἐγὼ μαρτυρ εἰς τοὺς ἀμφοῖν γραφαῖν υπέγραψα.

† μαῖστωρ πέτρος καὶ αὐτὸς μαρτυρ σὺν τοῖς δυσὶν νικολάω καὶ μάνσω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 123.)

Signum † manus Bartholomaei Neapolitani: Signum † manus Perretti Caballarii: Signum † manus Girardi Calaphati. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos memorati, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, qui sumus executores testamentarii dominae Siclegrimae, uxoris Atti Anconitani, ex ipsius testamento, petiolam vineae, uti praecipit idem testamentum, quae dici solet Lycopezza, in pertinentiis Crotonis positam, in tenimento Sancti Nicolai de Cipullo, prope vineam Eunices et Bartholomaei Fasuli, quam dicta Siclegrima testamento legavit sancto monasterio sancti Stephani Eremitarum, praesenti scriptura subscriptionibus munita ex eius mandato tradimus dicto monasterio cum omnibus eius iuribus, quae ipsa in ea habebat; et propterea fecimus praesentem traditionis scripturam memorato monasterio eiusque fratribus, ad robur et subsidium, et ut omnes, qui his se opponant vel adversentur, removeantur. Scriptum manu Mauri lectoris ex mandato domini Peregrini primi cantoris et tabularii civitatis Crotonis, mense augusti, indictione VII, anno 6727, in praesentia subscriptorum.

† Pantaleo Severitanus subscripsi. † Philippus presbyter et protopapa subscripsi. † Petrus de Briatico Nomophylax subscripsi. † Peregrinus primus cantor et tabularius subscripsi. † Nicolaus notarius Niceta testis in mandati scriptura, et iterum testis in eadem traditionis chartula subscripsi.

† Mansus de Castro maris et ipse testis in utraque chartula subscripsi.

† Magister Petrus et ego testis cum duobus Nicolao et Manso.

1223 — Mense Ianuario — Indict. XI.

Presbyter Andreas Scaldieris eiusque filius Nicolaus donant monasterio S. Ioannis de Flore vineam ac domum positas in agro Sanctae Severinae.

† σίγνον χειρός ἀνδρείου ἱερέως τι ἰπονομία σκαλ-
διέρις.

† σίγνον χειρός निकολάου γνισίου υιου αὐτοῦ.

Ἐν οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἀγίου
πνεύματος, ὁ προγεγραμμένος καὶ ανατεταγμένος ἀν-
δρέας ἱερεὺς, καὶ निकόλαος ὁ ἐμὸς υἱὸς ἡ τα σίγνα
τῶν τοιμῶν καὶ ζωοποιῶν σταυρῶν τοῖς οἰκίης
δικταίοις καθυπογράψαντες τὴν παρουσαν ἔγγραφον
καὶ εὐπόγραφον καθαρὰν ἀφιέρουσι τῷ ἁγίῳ καὶ ποιῶ
ἐκουσία ἡμῶν τι γνῶμη οἰκία τι προῖρῆσι καὶ οὐκ ἐκ
τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης ἢ δούλου ἢ ἀπατῆς ἢ
χλευῆς ἢ ραδιουργίας· ἡ οσα τὸν τοῖς νόμῳ ἡσὶν
ἀποιγορευμένα ἀλλὰ μᾶλλον συν προθημῆα πάσι· καὶ
ελοφῆχω πρῶθῆσει. ἀφιέρουμέν ἡς τὴν ἁγίαν μονὴν
τοῦ θεολόγου καὶ ευαγγελιστοῦ ἰωάννου τῆς λεγομέ-
νης χειουρε· καὶ πρὸς σε τὸν ευλαβέστατον καθειγού-
μενον καὶ θεοπρόβλητον κίρον ματθίον το ἡμέτερον
ἀμπελούμενον χωράφιν τον οντα ἐν τι περιχώρο ἀγίας
σειυρήνης· ἡς τοπον λεγόμενον κουττούφιν. τὸ ἄπερ
μη ἀφιέρουσι ἡ ἐν μακκαρία τι μνῆμη ἡ ἐμῆ πνευμα-
τικὴ θυγάτηρ κυρὰ κωνσταντζια τι ἰπονομια κανι-
νέου· περιορίζετῃ δὲ οὗτος κατὰ ἀνατολάς· τὸ χωρά-
φοιν τὸ λεγόμενον του ράυτι· ἐκ δὲ δισμοι τὸ χω-
ράφιν τοῦ θεολόγου· ἀρκτου τα χωράφοια ἐμῆς
κωνσταντζιας· καὶ μετιβρίας τὸ χωράφιν περὶ γρηου
κουττούφι· ὁμῆος καὶ τὸ οἰκοτῶποιον ὑπερ μη ἀφιέ-
ροσιν ἡ αὐτῆ κυρὰ κωνσταντζια τὸ οντα ἐἰς τὴν ἁγίαν
σειυρήν· ἡς τὴν ἱερίαν θεολογου πλῆσιον τον οσπι-
τοιον ἰσηφ· ἱερέος του κουβουκλῆσι καὶ τὸν οσπίτιον
του γαυδίσι καὶ निकολαου ἱερεος του φῆσου τουτο οὔν
τὸ περιορισμένον χωράφιν συν καὶ του αὐτου περιο-
ρισμῆνου σπιτοτοπου· καθως ἀνωτερος ἤρῆνται καὶ
περιορίζονται ἀφιερουμέν ἡς τὴν ἁγίαν μονὴν τοῦ ἀγίου
ἰωάννου του χουουρε· του ἔχιν ἐξουσιαν ἐκ τούτου ἡ
ἀγία μοι ὡς καὶ ἐν τοῖς λυκοῖς αὐτῆς κτήμασιν ἐἰς
ἐὶνα τον ἅπαντα κατὰ τον κῆνονα τον λέγοντα τὸ
ἀπαξ ἀφιέρουμένον οὐ καταδολουται· ὑπερ μετα ταυτα
κατὰ τινὰ μηχανίαν· ὃ προφασιν μεταμελίᾳ τίνι νικό-

† Signum manus Andreae presbyteri cognomento
Scaldieris.

† Signum manus Nicolai legitimi filii ipsius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Ego suprascriptus et praenominatus Andreas presby-
ter, et Nicolaus filius meus, qui signa honorabilis
et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, prae-
sentem purae donationis chartulam subscriptionibus
munitam condimus et facimus spontaneo nostro con-
silio et propria deliberatione, nullaque prorsus neces-
sitate, vel dolo, vel deceptione, vel fraude, vel malitia
vel quavis ratione a legibus vetita, quin imo omni
alacritate, et totius animi proposito donamus sancto
monasterio Theologi et Evangelistae Ioannis nuncu-
pato de Flore, et tibi pietissimo ac defenso a Deo
praeposito domino Matthaeo, nostrum vineale prae-
dium positum in agro Sanctae Severinae, in loco dicto
Cuttufin, quod quidem mihi donavit mea bonae me-
moriae spiritualis filia domina Constantia, cognomento
Caninea, et hos habet fines: ab oriente praedium dictum
Rabti; ab occidente praedium Theologi; a septentrio-
ne praedia meae Constantiae; et a meridie praedium
Peregrini Cuttufin. Item et donamus domum, quam
mihi ipsa domina Constantia donavit, Sanctae Seve-
rinae positam, intra terminos Theologi, prope domum
Iosephi presbyteri Cubicularii, et domum Gau-
diosi, et Nicolai presbyteri de Phiso. Hoc igitur
praedium et ipsius domum suis confiniis designatam,
uti supra denotantur et circumscribuntur, donamus
sancto Monasterio sancti Ioannis de Flore, ut illud
habeat in aevum omne cum ceteris suis possessionibus,
iuxta legem quae praecipit semel donata revocari non
posse. Quod si in posterum machinatione aliqua vel

μινι βουλιθόμεν μεν τούτο μετατρευσέ μη ηρακουεσθε
 μας άλλ ος παραβάτης των τοιμήων και ζωοποιων
 σταυρων τὸ ἀνάθεματι καθειποβλιθόμεν και τὸ μέρος
 ἡμων μετὰ τῶν σταυρωσάντων τοι κυριον· προς επι
 τούτοις και τὸ βασιλικὸ βεστιαρίο λογω ποινης ριγατα
 λς' οχειρὰς δε μετὰ ταυτα τῆς παρουσις ἀφιέρσεις
 εις αἱ σινδιαμινουσι δια το ουτως ημας αρεσθῆναι και
 τι ἡμεταίρα ἀξίόσι γραφίνε χειρὶ του ευτελους πρω-
 τοπαπὰ γεωργίου αγιου πέτρου κρεμαστου μηνι ιαν-
 νουαρίο τῆς ινδικτιώνος ια' του ἔτους 544' κατ
 εἰκόποιον των ὑπογραφάντων μαρτυρων.

† πέτρος καβαλλάρις ὁ απο ἀχεριντίας μαρτιρὶ
 διὰ του σταυροῦ.

† Θεόδωρος ὁ απο ρουσιάνου μαρτυρὶ διὰ του σταυ-
 ρου.

† βασιλιος ὁ απο ρουσιάνου μαρτιρὶ δια του σταυ-
 ροῦ.

† σιμεῶν απο νουκίς μαρτυρι δια του σταυρου.

† λεων μελισσιωτος μαρτυρι διὰ του σταυροῦ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani. n.° 124.)

praetextu, ob aliquam poenitentiam, quae nos evice-
 rit, hanc (oblationem) subvertere voluerimus, ne
 exaudiamur, sed tamquam violatores venerabilis et
 vivificae crucis anathemati subiiciamur, et partem
 habeamus cum iis qui Dominum crucifixerunt. Praete-
 rea regio Fisco pro poena regalibus sex et triginta
 mulctemur, et firma deinceps praesens donatio in
 perpetuum maneat tibi, quia ita nobis placuit. Rogatu
 nostro scripta est manu humilis protopapae Georgii
 Sancti Petri Cremasti, mense ianuario, indictione XI,
 anno 6731, in praesentia subscriptorum testium.

† Petrus Caballarius de Acherontia testatur per
 crucem.

† Theodorus de Rossano testatur per crucem.

† Basilius de Rossano testatur per crucem.

† Simeo de Nucibus testatur per crucem.

† Leo Melissiotus testatur per crucem.

CCLXXIII.

1225 — Mense Aprili — Indict. XIII — Circlarii.

*Carabuna filia demortuae Argentiae de Lando tradit monasterio S. Phantini se ipsam una cum
 omnibus suis bonis mobilibus et immobilibus.*

† σίγνο χειρὸς καραβούνας θυγατρος τῆς ἀπηχο-
 μινης αργεντίας τοῦ λάνδου. και γυνῆ του ἀπηχο-
 μινου μαίστρο ραουλ Φράγκος.

† Ἐν ονοματι τοῦ πατρος και του υιου και τοῦ
 ἁγίου πνιυματος. καγω ἢ προγεγραμμενη καραβουνα
 ἢ τὸν σίγνον τοῦ τιμήου και ζωοποιου σταυρου ἴδια
 μου χειρὶ ποιήσας το δε ολον υφος τοῦ ονοματος μου
 συν τη ἐπωνυμια διὰ χειρὸς τοῦ νοταριου γραφεισα
 φένομαι ἐγω διδούντα και ἀμφιερόνωντα εις την σινα-
 σμιαν και αγίαν μονην τοῦ ἁγίου Φαντίνου και πρὸς
 σὲ τὸν εὐλαβεστατον οἰκονομον και προϊστωτα κῦρ
 τοῦ δύνου ἱερῶμονάξον. και ἔντος ἐν τῇ μονη ἀντ' αὐτου
 οἰκονομου ρογεριου τοῦ καστροβιλλαρης. Ἰδοῦ εκτος
 βίας αναγκης και παντὸς ἀπηγωρυσμεινου τροπου
 ἔκουσία μου γνωμη και ἀυδερτω βουλη. ὕπερ λυ-
 τηριου και ἀφέσεως ἀμαρτιων των ἡμων γεννητορων
 και γωνιῶν. ἐν προτοις διδωμι εις την προρηθεισαν

† Signum manus Carabunae filiae Argentiae de
 Lando defunctae, et uxoris defuncti magistri Rodolphi
 Franci.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
 Ego suprascripta Carabuna, quae signum sanctae et
 vivificae crucis propria mea manu exaravi, reliquam
 vero nominis et cognominis mei seriem manu notarii,
 concedo et offero venerabili sanctoque monasterio
 S. Phantini, et tibi piissimo oeconomio et praefecto
 domino de Dino sacerdoti et monacho, ac Rogerio
 de Castrovillari vice tua oeconomio eiusdem mona-
 sterii, et nulla vi aut necessitate adducta, aut
 quocumque alio per leges vetito modo, sed de propria
 mea sententia et spontanea voluntate, pro redem-
 ptione et remissione meorum peccatorum meorumque
 genitorum, in primis trado praedictae ecclesiae corpus
 meum, et omnia bona mobilia et immobilia cum

ἐκκλησιαν τὸν ἐμὸν σωμα σὺν πάντα τα κινιτα πρῶ-
μακτα καὶ ἀκινιτα ἀπο τε ἀμπελιον χωραφιον. χωρὶς
τὸ χωραφιον τοῦ ὄρους ὅπερ ἐστὶν εἰς τὴν διάπραττην
τῆς χῶρας κῆρκαριου εἰς τοπον λεγόμενον τοῦ ἁγίου
ιωαννου ὅπερ ἀμφιέρωσα καλῶς θελω. εἰς τὸν ἁγίου
συναστασιον καὶ εἰς την αγιαν θεοτοκον τοῦ πηγα-
διου. περὶ τὰ ἄλλα χωραφια καὶ τὸ ἀμπελιον τῆς
ματινας ὅπερ ἐφύτεύθη ποτε κερῶ ὃ ἀπηχομενος
μαίστωρ ἰάκωβος εἰς μεσινον καὶ αὐτο δίδωμι τῇ
προλεχθῆσα ἐκκλησια σὺν καὶ τα ἄλλα ειρημενα
ἀμπελια καὶ χωραφια. καθὼς προήρηκα· τοῦ ἔχειν
αυτη ἡ ἐκκλησια αἰ πάντοτε ἐξουσίαν πουλειν χα-
ρίζειν, ἀνταλλάγτειν· καὶ πάντα πραττειν ὡς ο νομος
τοῖς ἰδίοις δεσποταις διακελεύεται· καὶ ὡς την ἐξου-
σίαν παρ μου εἰληφοτα μὴ παρὰ τινος κολυόμενος
μητε ἐμποδιζόμενος· εἰ δὲ ποτε κερῶ ἢ χρονω Φανῆ
τις ζήτησιν κίνισιν· ἢ ἀγωγην τινα ὀφείλει ποιήσθαι
κατα τὴν προρηθῆσαν ἐκκλησιαν καὶ κατα τῶν προῖ-
στωτα ἤρτασθαι με καὶ διέδικαν ταυτα ἀπο παντος
ἐναντίου προσωπου καὶ τῆν ἐκκλησιαν ἀξίμιον διαφυ-
λαττειν. ἡ δὲ καὶ τουτο οὐ ποιουμι ἀλλὰ εἰς δια-
στροφῆν τινα χρῆσθαι ὁμολογῶ τοῦ εἶναι με καὶ
κατηραμμενον παρὰ του θεου πάντοκράτορος. καὶ τῶν
αγιων καὶ ἐνδόξων πανόφθμων ἀποστολων καὶ τῶν
ἀγιων τῆς θεόφορων πατερων καὶ παντων των ἀγιων·
καὶ εἰδ ουτως διαμεινέτω τὸ παρον· τῆς ἀμφιέρωσῆς
ἔγγραφοι βυβαιον πάγιον καὶ ἀπαρασάλευτον εἰς τοὺς
αἰώνας ὅπερ ἐγράφη χειρὶ λεοντος ἱερέως υἱος νοταριου
ϊορδανου διὰ παρακλησεως σαλέρνου νοταριου καὶ κρι-
του καὶ ταβουλαριου ἀστειος κῆρκαριου ἐν μηνι ἀπρι-
λιω τῆς ἰνδικτιωνος 14· ετους· 547· παρουσια
ἀξιπιστων καὶ υπογραφαντων μαρτυρων.

† οὗ κηρκαρίου νοταριος μαρτυρ ὑπέγραφα
τῆ ἴδια χειρι.

† πιτρὸν τοῦ γουτοῦ καὶ κριτης κηρκαριου μαρ-
τυρ ὑπεγραφα δια τον σταυρον.

† निकολαος υἱος μηχαηλ πορτερης μαρτυρ ὑπεγρα-
φα δια τον σταυρον.

† ανδρειας του μυλε μαρτυρ ὑπεγραφα ἡδια χειρι.

† σαλέρνος κριτῆς καὶ ταυουλαριος του κηρκα-
ριου μαρτυρ ὑπεγραφα ἴδια χειρι.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 90.)

terris et vineis, excepto territorio montuoso in per-
tinentiis civitatis Circlarii, in loco ubi dicitur Sanctus
Ioannes, quod de mea bona voluntate obtuli S. Seba-
stiano et S. Deiparae de Fonte. Quoad vero alias terras
et vineam Matinae, quam olim plantavit demortuus
Magister Iacobus ad Mesinum, has etiam offero praedi-
ctae ecclesiae cum aliis vineis et terris, prout antea
dixi; ut praefata ecclesia habeat potestatem in per-
petuum vendendi, donandi, permutandi, et omnia
faciendi quae propriis dominis leges permittunt, quo-
niam potestatem a me accepit, neque impedimentum
aut molestiam ab aliquo patiat. Si quis autem
quadam occasione vel tempore ausus fuerit molestiam,
litem, aut quaestionem inferre praedictae ecclesiae
eiusque praefecto, teneat ego obstare et vindica-
re ab omni contraria persona, et ecclesiam a quo-
vis damno immunem praestare. Quod si hoc facere
neglexero, et poenitentia ducta (*hanc donationem*)
subvertere voluero, assentior maledici a Deo omni-
potenti, a sanctis et gloriosis et perillustribus Apo-
stolis, a tercentis octo et decem sanctis divinisque
Patribus, et ab omnibus Sanctis: et nihilominus prae-
sens oblationis instrumentum firmum, stabile et
inviolabile remaneat in omne aevum. Scriptum manu
Leonis presbyteri filii notarii Iordani, rogatu Salerni
notarii, iudicis et tabularii civitatis Circlarii, mense
aprili, indictione XIII, anno 6733, praesentibus sub-
scriptis fide dignis testibus.

† Odo notarius Circlarii testis subscripsi propria
manu.

† Petrus de Guto iudex Circlarii testis per cru-
cem subscripsi.

† Nicolaus filius Michaelis Porteris testis per cru-
cem subscripsi.

† Andreas de Myle testis propria manu subscripsi.

† Salernus iudex et tabularius Circlarii testis
propria manu subscripsi.

1226 — Mense Ianuario — Indict. XIV.

Testamentum Clementiae uxoris Laurentii Caballarii.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. τῆς ὑπερμνήτου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτοκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. καγὼ κλημίντζα. ἡ καὶ σύμβιο κυροῦ λαυρεντου καβαλλαρίου. καὶ ὁμωτου κρητου· νόσω βαρυτατω περῆπεσῶν καὶ το τοῦ θανάτου ἄσπον τέλος Φουουμίνη. μηπὸς ἐλθῆ ἐπ ἐμε ἡ τοῦ θανάτου ἀδρόα τομῆ. ἀλλ ὅς ὡτι κύριος τοῦ νοῦ μου καὶ τὸν φραϊνόν μου καθήσταμαι. θέλω διάτάξασθαι τὰ ἐμὰ πράγματα οὗτος. ἐν προτοίς ἀφίω εἰς τὴν ἱερὰν μητροπολιν ἐν ᾧ μελλῶ ἐνταφιασθῆναι ταριων καρτην μίαν καὶ εἰς τὸν ἐμὸν ἐξαδελφον τῆς λητρας ταριων καρτην μίαν· εἰς τὰς τριῶς ἐτέρων καρτην καὶ εἰς τὰς ἑνεα ἐτέρων ταριων καρτην μίαν ὁμῖος καὶ εἰς τὸν σακοστᾶ ἐτέρων κάρτην τοῦ πατρὸς μου τοῦ πνευματικοῦ καρτην μίαν· τοῦ πρεσβυτέρου βασιλείου ἱερούργου τὸν ἀποστόλων ταρια δ'. τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς τῆς μοναστρίας καρτην μίαν· εἰς τὴν ἐμὴν χρονέαν θέλω ἵνα δωθῆ εἰς τὸν ἅγιον σπηρητοῦ διότης ὑπαρχεῖ ἕκαστος ἀδελφῆ καρτην μίαν· καὶ ἡμῆσι ὀγκείας ἵνα ἐξοδιαξεται διὰ τὴν ἐμὴν ψυχῆν· τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς μιχαλδης δωθῆτω τῷ ἐμὸν μαιτίλλιον τῷ ἀλθινον καὶ τὴν τζηππαν μετεαληστον καὶ τὰ ἀργηρογάτανα· τὴν δὲ ἐμὴν κουτέλλαν ἀφίω τῆς ἐμῆς ἀνεψίας χιουρήτας· δωθῆτω τῆς ἐμῆς ἐτέρας ἀνεψίας βαβυλόνας ζευγάριν ληττες· τῆς δὲ κρητης τῆς ἀνεψίας τοῦ ἐμοῦ ἀνδρός θέλω ἵνα δωθῆ· το ἐτέρον ζευγαριν το ληστιν καὶ τὰ σχουλαρηκά· τοῦ δρογου ἵνα δωθῆ το ἐμὸν μαιτίλλιον πράσινον· τῆς δὲ κακοταρίας δωθῆτω ἡ ἐμῆ γιουππα· τὰ δὲ χωραφια τοῦ σελλαπιου ὅπερ ἔχω ἐκ τὸν ἐμὸν θύον κυρον ρανάλδον βαρδέλλον καὶ τὸν αὐτου υἱον κυρον ἰοσφρε· τὰ τοῦ γεμέλλου. θέλω ἵνα ἔχη αὐτὰ ἡ μοιῆ τοῦ χιούρι ὑπὲρ ψυχικεῖς μου σωτηρίας· ἀφίω δὲ ἐπιτρόπους καὶ διήκεις ταύτης τῆς διαταξῆς τὸν ἐμὸν ἀνῆρ καὶ τὸν ἐμὸν πνευματικὸν πατέρα πρεσβύτερον ἰωαννη λατίνον· καὶ τὸν ἐμὸν σύγγγενη κυρον ἰωαννη λωκηφερον· ἵνα διήκση αὐτὰ καλῶς ὡς τοῦ θεοῦ τὸν φόβον ἔχουσιν· καὶ εἰα ποιῆσουν διὰ τὴν ἐμὴν ψυχῆν δώσει αὐτῶν κύριος ἐν ἡμέρα κρίσεως· εἴτις

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, et gloriosissimae Dominae nostrae Dei Genitricis et semper Virginis Mariae. Ego Clementia uxor domini Laurentii Caballarii et Iudicis iurati cum in morbum gravissimum inciderim, mortis horam incertam reformidans, (*metuensque*) ne acuto suo gladio in me ingruat, dum mentis animique compos sum, volo de meis rebus ita disponere. In primis relinquo sanctae metropolitanae ecclesiae, in qua tumulanda ero, tarenorum quartam unam; meoque fratris filio librae tarenorum quartam unam; tribus quartam alteram; et novem alteram tarenorum quartam unam; item et Sacostae alteram quartam; patri meo spirituali quartam unam; presbytero Basilio, qui sacris operatur in templo Apostolorum, tarenos quatuor; sorori meae moniali quartam unam; meae Chronaeae degenti in monasterio S. Spiritus, quia inibi moratur soror, volo dari quartam unam, et dimidium unciae, ut oret pro anima mea; sorori meae Michaldae dentur meum mantile bonum, tzeppa metallica, et lemnisci argentei. Relinquo vero tudiculam meam Floritae consobrinae meae. Detur alteri meae consobrinae Babylonae par listarum. Insuper volo dari Irene consobrinae viri mei alterum par listarum, et inares; Drogo mantile meum prasinum, et Catharinae tunicam meam. Praedia vero nuncupata de Sellapio, quae possideo ex patruo meo domino Ranaldo Bardello, eiusque filio domino Iosfrido, et praedia de Gemello volo ut possideat monasterium de Flore pro spirituali mea salute. Relinquo autem curatores et executores huiusmodi testamenti virum meum, ac spiritualem meum patrem presbyterum Ioannem Latinum, et consanguineum meum dominum Ioannem Lociferum, ut probe illud exequantur, quippe qui Dei timorem habent. Et quidquid fecerint pro anima

καὶ ἐγράφη ἐπὶ τῆς υἱοβουῆς βασιλείας Φρειδουρήκου βασιλέως καὶ αὐθέντου ἡμῶν χειρὶ Φιλίππου ἱερέως καὶ μεγάλου πρωτοπαπᾶ ἐκ προστάξεως τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου καὶ δεσπότου ἡμῶν κυρίου διότιστου ἰαννουαρίου μηνὸς ἰνδικτιωνὸς ἰδ' ἔτους ςψλδ' παρουσία μαρτυρῶν.

† ἰωάννης ὁ εὐτέλης ἱερεὺς καὶ πρωτοπαπᾶς υπεγραψα.

† γρηγόριος ὁ εὐτέλης ἱερεὺς καὶ πρωτοπαπᾶς ὁ ἐπίφορος υπεγραψα.

† निकόλαος προμηκήριος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως υπεγραψα.

† πेत्रος πρωτοφάλης υπεγραψα.

† βασιλειος ὁ εὐτέλης ἱερεὺς καὶ ἐξάρχης υπεγραψα.

† ἰορδάνος ὁ καὶ γυνσιος ἰος κυροῦ ἰοσφρῆς κυροῦ ἡλία υπεγραψα διὰ τοῦ σταυροῦ.

† निकόλαος ἑλλάδας υπεγραψα διὰ τοῦ σταυροῦ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 125.)

mea, retribuet ipsis Dominus in die Iudicii. Scriptum sub pio imperio Friderici Imperatoris et domini nostri manu Philippi sacerdotis et magni protopapae, ex mandato sanctissimi Metropolitae et Domini nostri domini Dionysii, mense ianuario, indictione XIV, anno 6734, coram testibus.

† Ioannes humilis sacerdos et protopapa subscripsi.

† Gregorius Epiphorus humilis presbyter et protopapa subscripsi.

† Nicolaus primicerius sanctae metropolitanae Ecclesiae subscripsi.

† Petrus primus cantor subscripsi.

† Basilius humilis presbyter et exarchus subscripsi.

† Iordanus legitimus filius domini Iosfridi filii domini Eliae subscripsi per crucem.

† Nicolaus Elladas subscripsi per crucem.

CCLXXV.

1226 — Mense Septembri 19 — Indict. XV — Catacii.

Tabulae nuptiales inter Hugonem Lupunum et Agnetem de Francisco.

† Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁμοούσιου, ἀδιέρτου, ἀσυγχείτου, καὶ ἀχωριστοῦ ἁγίας τριάδος, προικίδιον σὺν θεῷ γενόμενον παρ ἐμοῦ κυροῦ οὐβου λουπουῖνι προς τὴν ἐκ θεοῦ μελλοντά μοι γενέσθαι νόμιμῶν γυνὴν τὴν ἀνίσαν, τῆς καὶ θυγατέρα γυνίαν καὶ νόμιμον κυροῦ ἰωάννου Φραγκεῖσκου. ἀμα δὲ καὶ θυγατέρα τῆς κυρᾶς βενεδίττας τοῦ γαπατοῦρι. ἀπο τῆς μεσύνης. τῆς ποτκι συζήγου ἐκείνου τοῦ ἀπεχωμένου κυροῦ ἰωάννου Φραγκεῖσκου, εἰσὺν τα ὄφιλοντα μη δοῦναι παρ ἐμοῦ πρὸς αὐτὴν, ἄλογω δὲ διόρίτρου αὐτῆς ταρῖα χίλοια. δίδω δὲ αὐτῆς καὶ νυμφοστολισμὸν ταρεῖν τριάκωσοῖόν, καὶ ὁ θεὸς το ἔλεος †††

† ἀντίπροικόν γενόμενον παρ ἐμοῦ κυρᾶς βενεδίττας, ὑποταὶ σύζηγος ἐκείνου τοῦ ἀπεχωμένου κυροῦ ἰωάννου Φραγκεῖσκου, προς τον ἐκ θεοῦ μελλοντά μη γενέσθαι γαμβρόν τόν αὐωτέρω κυρὸν οὐβόν λουπουῖνι, καὶ σύνζευχθεῖναι νόμιμον ἀνὴρ αὐτῶν, εἰς τὴν ἐκὴν γυνίαν καὶ νόμιμον θυγατέρα τὴν ἀνίσαν, εἰσὺν τα ὄφιλοντα με δοῦναι παρ ἐμοῦ πρὸς αὐτῶν, λεγῶ δὲ ἡγουν το ἡμείσῳν τῆς ἡμῆς στάσιως, ὕπερ ἔχω

† In nomine consubstantialis, individuae, distinctae et inseparabilis sanctae Trinitatis. Tabulae nuptiales Dei gratia factae a me domino Hugone Lupuno Agneti meae divinitus futurae legitimae uxori, filiae verae et legitimae domini Ioannis Francisci, et filiae dominae Benedictae de Gapaturo Messanensis, quondam uxoris defuncti domini Ioannis Francisci. Haec sunt quae ei tradere debeo, nempe ratione theoretri ipsius tarenι mille, et pro nuptiali ornatu tarenι tercenti; et Deus (tribuat) misericordiam.

† Tabulae nuptiales factae ex altera parte a me domina Benedicta quondam uxore defuncti domini Ioannis Francisci, futuro divinitus meo genero supradicto domino Hugoni Lupuno, qui legitime ducturus erit uxorem veram et legitimam meam filiam Agnetem. Haec sunt quae ipsi tradere debeo, nimirum dimidium meorum bonorum, quae habeo in civitate Messanae et in pertinentiis ipsius.

ἔσω εἰς τὴν χώραν τῆς μεσύνης καὶ ἐξο εἰς τὴν κράτησιν, τῆς μεσύνης, ὡσαύτως καὶ ἐγὼ ὁ γαλ-
 τῆριος, υἱὸς κυροῦ ἰωάννου Φραγκῆσκου, στέργω
 ταύτην τὴν δόσιν τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς τῆς ἀνέσας, ὅπερ
 ἐσυμφωνεῖσιν εἰς ἐμὴν μητῆρ ἢ κυρᾶ βενεδίττα πρὸς τὸν
 ἐμῶν συγγενόν τὸν ἀνωτέρω κυρον οὐβὸν λλουπούνον.
 λέγω δὲ τὴν ἡμεῖσιν στάσιν τῆς μεσύνης, ἀπο ται
 ὀσπιτιων. καὶ ἀμπέλων. τα δε ὡσπίτια εἰσὺν εἰς τὴν
 ρροῦγαν τοῦ γαπατοῦρι, τὸ συνεκόλλημένον συν
 τοῦ οἴκου τοῦ ποτῆ κυροῦ ἐνρίκου. τοῦ γαπατοῦρι,
 καὶ εἰς το προσώπον στήκουν τοῦ οἴκου ματθίου
 γώττου. τω δε ἀμπέλιον ὑπάρχει ἐξο εἰς τὴν κρά-
 τησιν τῆς μεσύνης, εἰς τοπὸν ἐπιλεγῶμενον κατα-
 ράγκτον, το καὶ πλυσίον τοῦ ἀμπέλου βηράλδου
 ἀργαρία, τουτο συ στέργωμεν το ἡμεῖσιν ἀμπέλου,
 μετὰ πάντων τὸν ἐκείσαι ἡμερωδενδριῶν κερπομιῶν
 καὶ ἀκαρπων, ὡσαύτως στεργῶ καγῶ βενεδίττα,
 ἀμ δὲ συν τοῦ ἐμοῦ υιοῦ τοῦ γαλτερίου, καὶ ἐπι-
 δειδάμεν, πρὸς σε τὸν κυρὸν οὐβὸν λλουπούνον, τω
 ἡμεῖσειὸν, εἰγούν τῆς στάσεως, λέγω δὲ ὅπερ ἐχώ-
 μι, εἰς τὴν κράτησιν χώρας καταντζάρου ἀπο ἀμπέ-
 λων, χωραφίων, ἡμερωδενδρίων, καὶ ὡσπιτιῶν, καὶ
 οἰκοτοποιῶν, καὶ κύπων, καὶ ἀνδρωπων, φράγκων,
 καὶ βελλάνων, καὶ τουτο διασώζόμενον το τέλος
 τῆς βασιλείας, το ἡμεῖσιν, καὶ ὁ θεος το ἔλεος.

† καγῶ κυρᾶ βενεδίττα ὑποτέ σύζηγόν ἐκείνου τοῦ
 ἀπεχωμένου κυροῦ ἰωάννου Φραγκῆσκου, τα ἀνωτερα
 στεργων ἐκυρωσα διὰ τοῦ σταυροῦ.

† ego gualterius filius domini iohannis farnagani
 et domine benedictae superdictae concedo et confirmo.

† Ego Goffredus decolle testis sum.

† ἐγὼ κυρῶς ἰωάννης τῆς κηβείτης, μαρτυρῶ διὰ
 τοῦ σταυροῦ.

† Ego iordanus carbonellus idem testor.

† βασίλειος εὐτελῆς κριτῆς καταντζαρίου, ἰδιό-
 χειρός ὑπεγραψα.

† Ego iohannes de lorito testis sum.

† Rogerius scripto de conca testatur in isto.

† ego petrus catacensis canonicus testis sum.

† ἐγράφη χειρὶ ἐμοῦ εὐτελοῦς νικολάου νοταρίου
 υιοῦ Φιλίππου, τοῦ ἀτζουπου, καὶ νόμικῶς ταβου-
 λάριος πόλεως καταντζαρίου, τῷ ἔτους ςψλε', ἡ-
 δικτιωνος ιε', σεπτεμβρίῳ μηνὶ εἰς τας ιδ'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 126.)

Item ego Gualterius filius domini Iohannis Francisci
 confirmo hanc donationem meae sorori Agneti, de
 qua convenit mater mea domina Beaedicta cum meo
 supradicto cognato domino Hugone Lupuno, id est
 dimidium bonorum Messanae extantium, nempe do-
 mos et vineas. Domus extant in vico Gapaturi adnexae
 domui quondam domini Henrici Gapaturi, et e re-
 gione domus Matthaei Gotti: vinea vero extat in
 pertinentiis Messanae, in loco dicto Cataracto, prope
 vineam Beraldí Argariae. Quod dimidium vineae do-
 namus cum omnibus arboribus fructiferis et infructi-
 feris inibi extantibus. Item ego Benedicta cum meo
 filio Gualterio ratum habeo et dono tibi domino Hugo-
 ni Lupuno dimidium bonorum meorum, id est quae
 habeo in pertinentiis civitatis Catacii, quaeque constant
 e vineis, praediis, arboribus fructiferis et domibus,
 aedibus et hortis, et hominibus liberis ac villanis;
 et in hoc comprehendatur dimidium tributí regiae
 Curiae solvendi; suamque Deus (*elargiatur*) miseri-
 cordiam.

† Ego domina Benedicta quondam uxor defuncti
 domini Iohannis Francisci, quae supra confirmans
 rata habeo per crucem.

† Ego dominus Iohannes de Cebeta testor per
 crucem.

† Basilius humilis iudex Catacii propria manu
 subscripsi.

† Scriptum manu mea humilis Nicolai notarii
 filii Philippi Atzupi, et legitimi tabularii civitatis
 Catacii, anno 6735, indictione XV, die XIX mensis
 septembris.

1227 — Mense Ianuario 22 — Indict. XV — Nohae.

Riccardus de Claromonte eiusque filius Bulotta donant Venuto vineam sitam in agro Nohae in loco ubi dicitur S. Hypatius.

† σίγνου χειρός του αυθεντου ημων κυρ ρικαρδου του κληρομοντε.

† σίγνου χειρός του βουλοττα υιος αυτου. Εν ονοματι του πατρος και του υιου και του αγίου πνευματος· φενωμεν ομοις οι ανότεροι γεγραμμενοι εγω ρικαρδος και ούουλυττα ποιουντες τα σίγνα τους τιμηους και ζωοποιους σταυροϋς ιδίης χειρσιν ποιησαντες· τα δε ονοματα ημων και τη πατρωα εκουμια υπο του υφος του νοταριου γραφοντες φενωμεθα ομοις διδοντες και χαριζοντες εις σε νεουτον και τους σους κληρονομους την αμπελον μετα τω χωραφιοι ανργον τη εστιν επάνω την αμπελον ην ακαίλαβει ανταλαγιν απο του πανδοχιου του νωων και εστι τιαύτη αμπελον εις την διακράτισιν του νωων εις τι τοποθεσιαν του αγίου ηπατίου ουχ απλός οικη και ως ετυχεν χαριζω σοι την αυτην δια την καλην δουλιαν ην ελαβε ο πατρος μου και η μητηρ μου απω του πατρος σου και απω της μητρος σου και εγω αιτός απο σου ελαβεν καλον δουλιαν και δια τουτω αγαπησαμεν σοι και χαρισαμεν σοι απο των ημων και ασφαλησαμεν σοι εις σε και τους σους κληρονομους· τιαύτην δωρεαν και την αγωραν ην εκουλησα σοι ροσανα θυγάτηρ του πρεσβυτερου νικολάου και διοριζεται την αμπελον αν οημεις εδωρησαμεν σοι και την αγοραν σου ουτως απο ανατολας την αμπελον του κρητου ιωαννου σφερραμολυνα, απο δυσμων συ αυτος βενάυτος απο ακτρου την οδον και την αμπελον του Φιου του serranέρη από μεσιυρια αλήσανδρος βελημι και κλη συν ηρωδω και εξωδω μετα πάσης αυτου δικαίας και λεγωμεν μετα καθαρας καρδιας του ποιήσε εξ αυτου ωσα εστιν τα θεληματά σου του πουλειν χαρίζην ανταλαγτειν και εις πριχα επιγράφεισθαι και διαδοχοις καταλυπανειν ως τό κυρος και την δεσποτιαν παρ ημεις ηλυφός μη κολυόμενος παρά τηος εάν τις ελθοι τις εβελη καταλήσει εις σε ή τους κληρονομους λεγωμεν μη γένητο αλλα λέγωμεν του είναι υμας ανειόχλητο· και ανειπόδιστο και εζημο πασας τας ημερας του αιωιος υαινεάν και στερειάν

† Signum manus Domini nostri domini Riccardi de Claromonte.

† Signum manus Bulottae eius filii. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos suprascripti Riccardus et Bulotta, qui signum venerandae et vivificae crucis propria manu exaravimus, nomina vero nostra et paterna cognomina manu notarii, donamus et concedimus tibi Venuto, tuisque heredibus vineam cum territorio inculto sitam in parte superiori vineae, quam ex permutatione accepi a Xenodochio Nohae. Sita vero est huiusmodi vinea in pertinentiis Nohae in loco ubi dicitur Sanctus Hypatius. Nec vero simpliciter, temere, et inconsiderate eam vineam tibi concedo, sed ob praeclaram operam, quam meis parentibus mihi que ipsi tu tuique parentes praestitistis. Quapropter in benevolentiae testimonium tradimus tibi tuisque heredibus huius concessionis instrumentum, quo etiam confirmamus venditionem tibi factam a Rosana filia Nicolai presbyteri. Vineam autem quam tibi donavimus, et ea quam tu emisti, his finibus comprehenduntur: ad orientem est vinea iudicis Ioannis Sferramolinae; ad occidentem tu ipse Venutus; ad septentrionem via, et vinea de feudo Serraneri; ad meridiem Alexander Belemme; et clauditur. (*Donamus inquam*) cum ingressu et egressu, et omnibus iuribus ad eam pertinentibus; et puro corde tibi permittimus facere de ea quodcumque tibi visum fuerit, vendere, donare, permutare, in tabulis dotalibus scribere, et successoribus relinquere, sine impedimento, utpote qui potestatem et dominium a nobis accepisti. Si quis vero surrexerit, volens hanc concessionem tibi, aut tuis heredibus infringere, ne id fiat, immo volumus te immunem esse a quovis damno et impedimento omni tempore, (*et huius concessionis instrumentum*) firmum, ratum et in-

και απαρσαλευτον και λεγωμεν του δεφενδειςε ιμας απο παντός προσώπου εαν τις ανυστά του καταλύσε τήαυτην δωρεαν εστῶ ζημηουμένου απο του δημοσίου ριγάτας λς' ήπτερον μενετω προς σε και τους σους κληρονομους πάσας τας ημερας του αιῶνος και δη- δωμέ σοι την χαρτην την αλλαγήν ήτις εγράφη επί του εμσειουός. βασιλέος Φουλδερικου δια χειρος του πρεσβυτερου ιωαννου ο ανυσιος του ηγουμενου ο νο- ταριος και ταβουλάριος αστειος νῶε μηνι ιβνουάριος κβ'. ημερα ε' ετους ρψλδ'. ινδικτιωνος ιε'. παρουσία μαρτυρων υπογραφαντων.

† ιωαννης σφερραμολινα κρητῆς νῶων μαρτυρων υπεγραφα.

† κυρ βερναρδος γαβρός του κυρ ρικαρδου βελιμμε μαρτυρ υπεγραφα.

† εγω νηκητας μάστρου σενεσκάλκου τῆ οικια του αυθειτου ημῶν κυρ ρικαρδου του κληρομοντε.

† αλεξανδρος υιος ρικάρδου βελιμμε μαρτυρ υπε- γραφα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 91.)

concessum (*permanere*). Praeterea tibi promittimus nostram defensionem a quacumque persona; quod si quis insurgat huiusmodi concessionem infirmare volens, poenae nomine solvat Fisco regales sex et triginta; et nihilominus omni tempore ipsa firma remaneat tibi, tuisque heredibus. Tradimus autem tibi hanc concessionis chartulam scriptam sub Friderico pio Imperatore manu Ioannis presbyteri, consobrini hegumeni notarii et tabularii civitatis Nohae, mense ianuario, die XXII, feria VI, anno 6735, indictione XV, praesentibus testibus subscriptis.

† Ioannes Sferramolina iudex Nohae testis subscripsi.

† Dominus Bernardus gener domini Riccardi Bellemme testis subscripsi.

† Ego Nicetas Magister Senescalcus domus Domini nostri domini Riccardi de Claromonte.

† Alexander filius Riccardi Bellemme testis subscripsi.

CCLXXVII.

1227 — Mense Martio 19 — Indict. XV.

Theodorus cognomento de domina Eupraxia, et Anna eius coniux vendunt sexaginta tarenis Ioanni de Messana medietates nonnullorum praediorum positas in agro Badulati, una cum homine Basilio Scolario.

† σίγγον χειρός Θεοδώρου υιοῦ του ἀπειχομένου κυρου νικολάου σατριάνου, τῆ ἐπομιμία τῆς κυράς εὐπραξίας † σίγγον χειρός ἀνῆς συμβίου αὐτοῦ.

ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι οἱ τὰ σίγγα τῶν τιμίων και ζωοποιῶν σταυρῶν οἰκίεσ χειρσιν καθ' ὑπογρά- φαντες, ἀναλαμβάνόμενοι και τοῦσ δὲ λοιποῦσ ἡμῶν ἀδελφοῦσ. ἰδίους κληρονόμοσ και συνκληρονόμοσ και πᾶσαν ἑτέραν ὄχλησιν, τὴν παρούσαν ἔγγραφον ἀπο- χῆν ἀπόταγῆν και τελίαν διάπρασιν, τιθάμιδα και ποιοῦμεν ἐκουσία ἡμῶν τῆ γνῶμη και οἰκία πρωερε- σει, και οὐκ ἔκ τινος τό παρῆπᾶν ἀνάγκης, ἢ υἱας, ἢ δόλου, χλέβησ, και διουργίας ἐκτόσ, εἰσ σε τόν ἰῶᾶννην τῆσ μεσίνης τόν ἡμέτερον ἀνεψιόν πεπρακα- μέν σοι, ἐξ ὧν ἔχω ἐκ του ἑμου πατρός, εἰσ τό κράτον χώρασ βαδουλάτου, τὴν ἡμισον κουλτούραν τὴν ἐπο- νοιμζομένην βουνάκην, και τό ἡμισι τῶν πέντε μο- δίων του χωραφίου ὧν ὑπάρχει πλησιον τῆσ αὐτῆσ

† Signum manus Theodori filii quondam domini Nicolai Satriani, cognomento de domina Eupraxia.

† Signum manus Annae coniugis ipsius.

Nos suprascripti, qui signa venerandae et salutaris crucis propriis manibus exaravimus, nomine quoque ceterorum nostrorum fratrum, heredum et coheredum in nos suscipiendo omnem molestiam, praesens instrumentum acceptilationis, cessionis et perfectae venditionis condimus et facimus, voluntario nostro consilio, ac propria deliberatione, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel dolo, citra fraudem ac malitiam, (*quo instrumento*) tibi Ioanni de Messana consobrino nostro vendidimus ex paternis possessionibus, quas habemus in territorio Badulati, dimidium culturae denominatae Bunaci, et dimidium quinque modiorum praedii, qui extant prope ipsam culturam infra viam regiam, et dimidiam partem ex mille vitibus vineae

κουλτούρας ἐπικάτω τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ, καὶ τὸ ἥμισον τῶν χιλίων ριζίων τοῦ ἀμπέλου, ἐν ᾧ ἔχωμεν εἰς τὸν κάλλιπορον, ὃ ὑπῆρχε τοῦ γεωργίου πλαστάρως καὶ τὸ ἥμισον ἀπόριον, τοῦ ἀπεχομένου ἡμέτερου ἀνδρώπου ἰωάννου νίλου, ἡ δὲ ἕτερα ἥμισο κουλτούρα καὶ τὸ ἥμισον τῶν πέντε μοδιῶν ὧν ὑπάρχει ἐπικάτω τῆς ὁδοῦ ὡς προέφημεν, καὶ τὸ ἥμισον τοῦ ἀμπέλου τοῦ καλληπόρου, καὶ τὸ ἥμισον ἀπόριον εἰρημένου ἰωάννου νίλου, ἕλαχον εἰς μυράδιον τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ κυροῦ κωνσταντίνου, καὶ τὰ ἕτερα ἥμισον ἕλαχον εἰς ἐμὸν μυράδιον, αὐτῷ τὸ ἐμὸν μέρος πιπρακάμεν εἰς σὲ τὸν προλεχθέντα ἰωάννην τῆς μεσίνης καὶ ἡμέτερον ἀειψιόν. ὡς δια ταῦτα ἐξήκοντα, σωζόμενα τῶν αὐθεντικῶν τελεματικῶν, ὧν ἀρμόζουσι μοι τελεσω ταῦτα δ', τὰ δὲ ἕτερα δ'. ταῦτα τελεσει αὐτὰ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς ὁ ρηθὴς κυρὸς κωνσταντίνος, ὡσαύτως εἰς τὴν πράσιν τῶν ἐξήκοντα ταρίων πιπρακάμεν σοὶ τὸν ἡμέτερον ἀνδρῶπον τὸν βασίλειον σχολάριον τὸν ἀδελφὸν ἰωάννου σχολαρίου, ἐξ ὧν καὶ ὁ ἐμὸς πατὴρ εσχεν αὐτοὺς ἀγορᾶν, ὁ δὲ ἕτερος ἀδελφὸς ὁ ρηθὴς ἰωάννης σχολάριος συν τοῦ θείου αὐτοῦ νικολάου σχολαρίου, ἕλαχον εἰς μοιράδιον τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ρηθέντος κυροῦ κωνσταντίνου, πιπρακάμεν σοὶ δὲ τὸ ἀνωτέρω λεχθέντι τὸ ἡμίσιον, ὡς προέφημεν, ὃ ἐστὶν ἐμὸν πατριμόσιον, δια τα ρηθέντα ἕ' ταῦτα, ἅτινα λαβὼν αὐτὰ τὰ ταῦτα ἀπο τας χεῖρας σου, εἰς χεῖρας ἡμετέρας, εὐθὺς ἐποιήταμέν σοι τελεσίαν καὶ πληροστάτην πράσιν, καθαρῶτάτω νοῦ, καὶ ἀμειψατέπτω λογισμῶ, ὅτι ὁ πουλὼν ἕκδικος ἐστίν, καὶ ὁ ἀγοράζων ἁμῖος, ἀνευ μὲν ἀμφιβόλης, ἴδεν ἀγοράζειν ἐκ τοῦ πουλότος, καὶ ἴδου τοῦ ἔχειν σὲ αὐτὸν ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέραν καὶ ὡραν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἀπαντας χρόνους πουλεῖν, χρῆζειν ἀνταλλάγτην καὶ εἰς πρὶκα υἱῶν καὶ θυγατρῶν καταγράφην, καὶ εἰς κληρονομίας καὶ εἰς ἰδίους καὶ διαδόχους καταλημπάνειν, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν ἡλυθὸς, μὴ ἐνοχλούμενος, ἢ ἐμποδιζόμενος παρὰ τινος, ἢ δὲ ποτὲ καιρῶ ἢ χρόνω φωραθὴ τίς ἀπο τοῦ κατ' ἐμοῦ μέρους ζητησιν, κύνησιν ἢ ἀγωγὴν ποιῆσαι ἐκ τούτου στίκειν ἡμᾶς καὶ διεκδικᾶν σοὶ αὐτῷ ἐκ παντὸς προσώπου, ἢ δε καὶ ἡμεῖς μεταμελεθῶμεν εἰσελθεῖν, ἵνα μὴ εἰσακουσόμεθα ἐν τινὶ κριτηρίῳ, μήτε τὴν τοῦ θείου νόμου βωηθείαν σχύμεν, ἀλλὰ μάλλον, ἵνα ἡμᾶς ζητιομύνοισι εἰς τὴν βασιλικὴν κόρτην νομίσματα ἰβ'. καὶ

quam habemus prope Calliporum, quaeque fuit Georgii Plastarae, et dimidium aporii demortui nostri hominis Ioannis Nili. Alterum vero dimidium culturae, et dimidium quinque modiorum, qui sunt infra viam, uti supra diximus, et dimidium vineae de Calliporo, et dimidium aporii praedicti Ioannis Nili obtigerunt in portionem fratri meo domino Constantino, et reliquae medietates obvenerunt mihi pro mea portione. Quam quidem meam partem vendidimus tibi dicto Ioanni de Messana consobrino meo tarenis sexaginta exemptis a dominicis tributis quatuor tarenorum, quos ego solvere teneam, reliquos vero quatuor tarenos solvat frater meus praedictus dominus Constantinus. Item in hac venditione sexaginta tarenorum vendidimus tibi nostrum hominem Basilium Sclarium, fratrem Ioannis Sclarii, quos emptos habuit pater meus. Alter vero frater, dictus Ioannes Sclarius, una cum patruo suo Nicolao Sclario obtigit in portionem fratri meo praedicto domino Constantino. Vendidimus vero tibi memoratum dimidium, uti praediximus, quod est patrimonium meum, pro dictis sexaginta tarenis, quibus acceptis a tuis in meas manus, illico fecimus tibi perfectam plenissimamque venditionem, de purissima mente et immutabili deliberatione, quoniam venditor de re divendita tenetur, et emptor pariter sine ambiguitate novit se emere a venditore. Idcirco facultatem habeas a praesenti die et hora et in omne deinceps futurum tempus vendendi, donandi, permutandi, in dotem filiorum filiarumque inscribendi, heredibus, propinquis ac successoribus relinquendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti; neque molestia aut impedimento ab aliquo afficiaris. Si qua vero occasione vel tempore deprehendatur quisquam ex parte mea, qui litem, quaestionem aut iudicium intendat, nos propterea obstabimus et defendemus te ab omni persona. Quod si et nos consilium mutare voluerimus, ne exaudiamur in aliquo iudicio, nec divinae legis subsidium habeamus, sed potius multemur regiae Curiae numismatis duodecim, ac tibi

πρὸς σὲ τὸν ἀγῶρακὸτα, τὸ ἡλυφὸς παρ αὐτοῦ, καὶ ἡδ' οὕτως μινέτω ἡ τιαυτή καλοθελή γεναμένη πράσις στερεῶ νευαία καὶ ἀπαρασάλευτος ἄχρι τεματίων αἰώνων, ἐμ παρουσια καὶ ἐπόψεσιν τῶν ἀξιολόγων καὶ ἀξιόπιστων παρευρεθέντων μαρτύρων.

† Ἐγὼ νικόλαος κλαυρὸς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν στρατηγὸς σατριανῶ τῆ παρακλήσει τοῦ ἀνωτέρω γραφέντος Θεοδώρου τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ δια τοῦ τιμίου σταυροῦ. † γουλιέλμος λουμβάρδος τὰ ἀνωτέρω μαρτυρων ὑπέγραφα οἰκία χειρὶ † ἰωάννης κημιος καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν κριτῆς χῶρας σατριανῶ τῆ παρακλήσει τοῦ προγραφέντος Θεοδώρου τὰ ἀνωτέρω μαρτύρων δια τοῦ σταυροῦ ὑπέγραφα † ἐγὼ μαστωρ ἰακωβος τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ † ἐγὼ γρηγόριος τοῦ ματθαίου τῆ παρακλήσει τοῦ προλέχθεντος Θεοδώρου τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ † ἐγὼ λεων ἀρκλάριος τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶν δια τοῦ σταυροῦ ὑπέγραφα οἰκία χειρὶ. † Signo manus Ricardus filius domini Constantino de strino confirmo.

† Ἐγράφη ἡ παρούσα πράσις δια χειρὸς ἐμοῦ Φιλίππου εὐτελοῦς νοταρίου τῆ ἐπωνυμία τοῦ ρήγα. τῆ παρακλήσει τοῦ ἀνωτέρω γραφέντος Θεοδώρου, μηνὶ μαρτίῳ ι.θ'. ἐν ἔτει σψλξ' ἰνδικτιῶνος ιε'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 127.)

emptori pretio quod a te accepimus; et nihilominus deinceps huiusmodi venditio bona voluntate facta permaneat firma, stabilis et inconcussa ad finem usque seculorum, praesentibus et inspectantibus probis et fide dignis testibus, qui interfuerunt.

† Ego Nicolaus Calabrus pro tempore Strategus Satriani rogatu antedicti Theodori suprascripta testor per venerandam crucem. † Gulielmus Lumbardus suprascripta testans propria manu subsignavi. † Ioannes Ciminus pro tempore iudex terrae Satriani rogatus a dicto Theodoro suprascripta testans per crucem subscripsi. † Ego Magister Iacobus quae supra testor. † Ego Gregorius filius Matthaei rogatus a supradicto Theodoro quae supra testor. † Ego Leo Arclarius supradicta testans per crucem propria manu subscripsi.

† Scriptum est praesens venditionis instrumentum manu mei Philippi humilis notarii, cognomento de Naso, rogatu supradicti Theodori, mense martio, die XIX, anno 6735, indictione XV.

CCLXXVIII.

1228 — Mense Februario — Indict. I.

Christiana filia Armanni eiusque filia Margarita donant monasterio S. Nicolai de Cipullo parvam terram et silvam prope praedia eiusdem monasterii positas.

† σίγνον χειρὸς χριστιάνης τῆ κυροῦ αρμάννου. συμβίου δὲ κυροῦ ἰωάννου τοῦ ἁγίου λαυρεντίου.

† σίγνον χειρὸς μαργαρίτης συμβίου κυροῦ νοναγιόντου λαμπουρίκου. θυγατρὸς κυρῆς χριστιανῆς.

† ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἡμεῖς αἱ πρόβιρημέναι γυναῖκες χριστιάναι καὶ μαργαρίτα αἱ ἡμετέρας χερσὶν ἡμῶν ποιήσασαι τὸ ἐκτύπωμα τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιου σταυροῦ. τιθέμεθα καὶ ποιοῦμεν τὴν παρούσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον, ἀπλήν τε καὶ καθάραν ἀφίερωσιν· ἐκουσίως, ἀδύλως, καὶ ἀβιάστως· μᾶλλον μὲν· σὺν πάσι ἡμῶν προθυμία καὶ οὐλοφύχῳ προθέσει, ἀφίε-

† Signum manus Christianae domini Armanni filiae, coniugis vero domini Ioannis de Sancto Laurentio.

† Signum manus Margaritae coniugis domini Bonagiunti Lampuricci, filiae dominae Christianae.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos praedictae mulieres Christiana et Margarita, quae propriis nostris manibus exaravimus signum honorabilis et vivificae crucis, condimus et facimus praesentem chartulam subscriptionibus munitam simplicis et purae donationis, sponte, sine dolo et vi, quin imo omni nostra alacritate et totius animi proposito; qua donamus venerabili templo sancti Nicolai de

ρούμεν εἰς τὸν πάσιςεπτον νεὸν τοῦ ἁγίου νικολάου κηπούλλου τοῦ μετοχίου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος στεφάνου τοῦ υἱοῦ. καὶ εἰς τοὺς ἐκείσαι πάντας ἀδελφοῦς καὶ μετέπιτα μέλλοντας ἕσσειν, ἀπὸ τῶν χωραφίων τῶν πατρικῶν ἡμῶν, ὀλιγὸν χωράφιον μετὰ τῆς κατα βωρρᾶν αὐτοῦ ὀλιγῆς Φορέστας τα ὄντα πλησίον εἰς ἓν σύνορον μετὰ τῶν χωραφίων καὶ τῆς Φορέστας τοῦ αὐτοῦ ἁγίου νικολάου κηπούλλου. καθὼτι καὶ συνδρούνται οὕτως. ἐξ ἀνατολῶν αὐτοῦ, τὰ χωράφια καὶ ἡ Φορέστα τοῦ προειρημένου ἁγίου νικολάου κηπούλλου, ἐκ δυσμῶν ο ῥυαξ ὁ κατερχόμενος μεσὸν τῆς αὐτῆς Φορέστας τῆς αφιέρωμένης καὶ τοῦ χωραφίου ὁμοίως, ὑπάρχει ἑτέρα ἡμῶν Φορέστα καὶ τα ἡμέτερα ερμουάμπελα. καὶ τὸ χωράφι πρεσβυτερου κωνστα τοῦ ρουσέλλου. ἐκ μεσημβρίας, ὁ δρόμος ὁ ἀπερχόμενος ἀπὸ τὸν ἅγιον νικολάον. εἰς τὸ χωρίον τοῦ στοργγυλίτου καὶ ἀλλαχοῦ ἀπὸ δὲ ἄρκτου ἡ Φορέστα τοῦ αὐτοῦ ἁγίου νικολάου καὶ τα ἀμπέλια τῶν κληρονόμων κυροῦ γοΐδου λύπατου. ἐκ τούτου τοῖνον τοῦ διορισμοῦ τὸ εἰρημένον ὀλιγὸν χωράφιον σὶν τῆς ὀλιγῆς Φορέστας τὰ ὄντα κατὰ δυσμῶν τῶν χωραφίων καὶ τῆς Φορέστας τοῦ αὐτοῦ ἁγίου νικολάου μέχρι τοῦ σιούρου τοῦ ρουσέλλου, καὶ τοῦ μεσὸν ῥυαξ, ἀπὸ τῆς ἡμετέρας Φορέστας καὶ ερμουάμπελων, καὶ σὶν ἡσόδου ἐξόδου καὶ πᾶσι δικαιοῖς αὐτῶν καὶ προνομιοῖς, αφιέρωσαμεν αὐτὰ ἡμεῖς αἱ ρηθῆσαι χριστιᾶνα καὶ μαργαρίτα, ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας τῶν ἡμετέρων γοναίων, καὶ ἵνα τοῦ ἔχειν αὐτὰ καὶ δεσπῶζειν καὶ ἔμεσσαι ἡ πρόρηθήσα μονῆ τοῦ ἁγίου στεφάνου τοῦ υἱοῦ, καὶ ὁ ἅγιος νικολάος τοῦ κηπούλλου τὸ μετόχιον αὐτοῦ, ἀπὸ τῆν σήμερον ἡμέραν καὶ ὡραν. ποιειν ἐξ αὐτῶν ὁ κατῆν ἡμέραν ἡγεύμενος καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες ἤτοι θελοῦν καὶ βούλωνται ελευθέρως παντελευθέρως κυρίως καὶ αὐθεντός. μη ἐναντιούμενοι παρά τινος τῶν ἡμετέρων κληρονόμων. ἢ σὶν κληρονόμων, ἀλλ οὔτε παρ ἡμῶν αὐτῶν ζήτησιν ἢ ἀγωγῆν τινὰ κοινῆν καθ ἡμῶν. μήτε τὸ υελλιανικὸν δόγμα πρόυαλλόμενοι τὸ ταῖς ἀπατωμέναις γυναιξίν υοηδεῖ. οὔτε ἄλλότι τῶν ἐκ τῶν φιλευσεῶν νόμων τὸ υοηθον ἡμᾶς. μᾶλλον τοῦ ἰστάμεθα καὶ διέδικαῦν αὐτοὺς ἐκ παντων τῶν βουλομένων ἐναντοιεῖν τὴν ἁγίαν μονὴν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς εἰ δὲ καὶ μεταμελίκα ποιῆ τραπόμεν τοῦ μὴ διέδικαῦν αὐτοὺς ελευθέρως ὑπὲρ τῆς μονῆς ἐκ παντός ἐναντιουμένου πρόσωπου, οὐ μόνον

Cipullo, obedientiae sancti Protomartyris Stephani de Nemore et cunctis fratribus qui inibi sunt, eruntque in posterum, ex paternis nostris possessionibus praediolum et parvam ex septentrionali ipsius parte silvam, quae finitima sunt praediis et silvae ipsius sancti Nicolai de Cipullo, et ita circumscribuntur: ab oriente extant praedia et silva praedicti sancti Nicolai de Cipullo; ab occidente rivus qui transit per ipsam silvam, quam donamus, et praedium; similiter extant alia nostra silva et nostrae incultae vineae, et praedium presbyteri Constae de Rusello; a meridie via quae vadit a sancto Nicolao ad locum dictum de Strongilito et aliorum; a septentrione silva ipsius sancti Nicolai et vineae heredum domini Goidi Lipati. Dictum igitur parvum praedium ita circumscriptum, nec non parvam silvam, quae extant ex parte occidentali praediorum et silvae ipsius sancti Nicolai usque ad confinium Ruselli et ad Mesorum rivum de nostris silva et vineis incultis cum introitu et exitu, et cunctis ipsius iuribus et privilegiis, donamus nos memoratae Christiana et Margarita pro spirituali salute nostrorum parentum, et ut praedictum monasterium sancti Stephani de Nemore, et illud sancti Nicolai de Cipullo, obedientia ipsius, habeant et possideant ab hodierna die et hora, et faciant ex iis praepositus pro tempore et fratres omnes quidquid voluerint et ipsis placuerit, libere, omnino libere, et uti domini et arbitri, neque adversetur eis quispiam nostrorum heredum et coheredum, neque a nobis ipsis quaestio vel actio in vos intendatur, neque legem Velleianam praetexamus mulieribus quae decipiantur opitulantes, neque quidquam aliud ex piis legibus in nostrum subsidium advocemus, quia imo antestabimus et defendemus vosmetipsos contra omnes qui voluerint adversari sancto monasterio et fratribus. Si vero mutato consilio non vindicaverimus vos nomine monasterii ab omni contraria persona,

τοῦ εἶναι ἡμᾶς κεκατηραμένας παρα κυρίου θεοῦ παντοκράτορος, ἀλλὰ καὶ ζημιῶσθαι ἡμᾶς πρὸς το διμῶσιον καὶ πρὸς τὴν μονὴν ρηγατοῦς λς· ηθ οὔτω ἴστω στερὰ καὶ ἀπαράσάλευτος ἡ παροῦσα καθαρά ἀφιέρωσις, ἄχρι τεριμάτον αἰῶνων· ἐγράφη μὴν Φεβρουάριω ἰνδικτίωνι πρώτη· χειρὶ περιεγρίνου πρωτοψάλτου καὶ ταβουλαρίου πολειως κροτόνος· ἐν ἔτει ςψλς ἐν παρουσίᾳ μαρτύρων.

† Ego Marcus manduca Iudex Cotroni subscripsi.

† κωνσταντίνος του ασπρου υπεγραψα.

† κακουρης νομηκησης υπεγραψα.

† Constantinus avo testatur de caligrapho.

† ιοσφρες μαιδουκας υπεγραψα.

† ιωαννης του αγίου λαυρεντίου τα ἀνώτερα στέργω καὶ ἐπικυρῶ διὰ τοῦ σταυροῦ.

† υοναγιούντος λαμπουρίκκος τα ἀνώτερα στέργω καὶ ἐπικυρῶ διὰ του σταυροῦ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 128.)

non modo maledictae simus a domino Deo omnipotente, sed mulctemur Fisco et monasterio regalibus sex et triginta. Ita firma et immutabilis deinceps sit praesens pura donatio usque ad finem seculorum, scripta mense februario, indictione I, manu Peregrini primi cantoris et tabularii civitatis Crotonis, anno 6736, coram testibus.

† Constantinus de Aspro subscripsi.

† Cacures Nomicises subscripsi.

† Iosfridus Manduca subscripsi.

† Ioannes de Sancto Laurentio quae supra firmo et roboro per crucem.

† Bonagiuntus Lamporiccus suprascripta confirmo et roboro per crucem.

CCLXXIX.

1228 — Mense Martio — Indict. I.

Nicolaus Primicerius donat Monasterio S. Ioannis de Flore praedium positum in agro Sanctae Severinae loco nuncupato Bitauro.

† σιγγνο χηρὸς νικολάου προμικηρίου γαμβρὸς πρᾶσινάκη.

Ἐν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνευματος. ἐγὼ ὁ προγραφεὶς νικολαος πρημικεριος, ὁ καὶ γαμβρος διακτου νικολάου πρᾶσινάκου· ὁ το σίγγνον τοῦ τίμιου καὶ ζωόπιου σταυροῦ· συν ὄλον τῷ ὕφως ἰδιόχειρος γραφας. ἐκουσια μου γνήμη οικεσία προἰρέσει· μαλλον ἀναλαμβάνω πάσαν ὄχλησιν ἀδελφῶν ἡδίων κληροῖμον καὶ σὺν κληροῖμων· τίθωμαι καὶ ποιῶ τὴν παρούσαν ἔγγραφον ἀπλῶν εὐχάριστον ἀμετάστρετον ἀμετάθετον καὶ ἀμεταμέλυτον καθαράν ἀφιέρωσιν χωρὶς τῆς εἰας οὐν ἐρεσεως καὶ φιλονικείας ὑπάρχουσιν πάσαν τὴν τῶν πανσιτεβῶν νόμων ἰσχὸν τε καὶ δύνανιν ἔχουσιν· καὶ μηδαμῶς ποτὶ ἡ χρόνω ἀνατραπήγει ὀφίλουσαν· καὶ μηδαμῶς ποτὶ καίριῳ ἡ χρόνω οὐ παρ ἐμοῦ τοῦ προγεγραμμενου νικολάου, οὐ παρ τῶν ἐμῶν κληροῖμων ἡ διαδόχων· οὐ παρ ἐτέρου προσώπου ξένου ἡουδιποτε ἡδίου μου το σύνολον· ἀλλ ἐπηδῆ ἀδολως

† Signum manus Nicolai Primicerii generi Prasinaci.

In nomine Patris, Filii et Spiritus Sancti. Ego praedictus Nicolaus Primicerius, gener diaconi Nicolai Prasinaci, qui signum honorabilis et vivificae crucis totumque meum nomen et cognomen propria manu scripsi, spontaneo meo consilio, propria deliberatione, suscepta potius in me quavis molestia meorum fratrum, propinquorum, heredum et coheredum, condo et facio praesens instrumentum simplicis, gratiosae, immutabilis, inconcussae et non poenitendae puraeque donationis, amota quavis dissensione et controversia, et praeditum omni sanctarum legum vi et robore, nullaque omnino occasione vel tempore subvertendum neque a me praedicto Nicolao, neque a meis heredibus et successoribus, neque ab alia extranea persona vel propinquo meo in universum. (Quo instrumento) sine dolo et vi dono Deo et venerabili monasterio de Flore, Ioanni Apostolo

καὶ ἀφιέρως· ἀφιέρω τῷ θεῷ καὶ τῇ σεβασμια μονῇ τοῦ χιούρι εἰς τὸν ἀπόστολον ἰωάννην καὶ εὐαγγελιστήν τῶν θεολόγων καὶ εἰς σὲ τῶν κατα τὴν ἡμέραν καθηγουμενέβοντα τιμιότατον κυρον ματθαίον· καὶ εἰς τοὺς ἐν χριστῷ ἐκείσι ἀδελφοῖς· ἐπηδεῖ χωράφιον κληρονομῶν· ἐκ γυναικείας μου κληρονομίας ἐν τῆς διάκρατίμασιν τῆς δεῦφρουρήτου πόλειως ἀγίας σεβριάνης ἐν τῇ τοποθεσια βυταίρου· περιηρόζεται δὲ καὶ ἐκφαίνη οὗτος ἐξ ανατολῆς τὰ χωράφια τῆς μονῆς καλαυρομαρίας· ἄπειρ ἀφιερίωθησαν τοῦ μάλα γενία· ἐκ δυσμοῦ ἢ ὀδῶς ἢ παλεῖ· ἢ ἀπάγουσα εἰς το στρόγγιλον· ἀκτροω δὲ μέρει τὰ χωράφια τῆς καλαυρομαρίας καὶ ἡ δημοσια ὀδῶς· εἰς δε μισιμωρίαν τὰ χωράφια τοῦ ἀρχιεπισκόπου ρεῦσιάνου ἄπειρ ἔσχεν παρὰ τῆς αὐτοῦ συνβίου· καὶ σὺνκλήσι· τούτο οὖν τῷ διλωθεν χωράφιον ὅσον καὶ οἶον ὑπάρχει· ἀφιέρω αὐτῷ ὡς προῆφην εἰς τὴν ἀγίαν μονῆν τοῦ χιούρι εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστήν ἰωάννην· τοῦ ὑπερεὐχαισθαί μου ἐν τῆς θεῆς καὶ ἱεροῖς διπτύχοις τῶν ἐμῶν γεννητῶρον· καὶ τοῦ ἐμου πενθεροῦ· καὶ ἐμοῦ του ἀμαρτολού· καὶ ἔπως ἐρημεν ἔλθοις ἐν ἡμέρα τῆς· τοῦτου χάριν καγῶ ἐπροϊνοῦσάμηρ τοῦ ἐγγραφον ἐκδέσθαι ἐν ταῦτα· τοῦ ἔχειν αὐτῷ ἢ ἀγία μονῇ ἀπό γε τοῦ νῦν εἰς τοῖς ἐξῆς ἅπαντας καὶ ἡνεκῆς χρόνοις ἐπεξοῦσίως καὶ αὐθεντικως· ποιῆν ἀπ αὐτου εἴτι ἀρεστῶν ὑπάρχει τῆς ἀγίας μονῆς· ὅς τῷ κύρος καὶ τῇ δεσποτείαν παρ ἐμου ἡλιφῶς· μὴ ἐναντιοῦμενος παρὰ τινος· οἱ δὲ τῆς ποτέ καιρῶ ἢ χρονῶ ἀπο τῶν ἐμον κληρονομῶν ἢ ξένου πρωςόπου το σύνολον· διαστρέψει τὴν παρ ἐμοῦ καλοθελίως γεναιμένη ἀφιέρωσιν· μὴ ἱσακουέστω· ἀλλ οἶναι ἐπάρωτος παρὰ πατρος υἱοῦ θεοῦ παντοκράτορος· τῶν τινῆ ἀγίων δεύφορων πατρῶν τὸ ἀναδέματι καθηποβληθεῖσονται οἱ δὲ παρ ἐμοῦ τῇ διάστροφῆν θελησω ποιῆσαι καὶ οὐ διέκδικῶ αὐτῷ ἀπο παντός προσώπου ἦνε με ὑποζήμιον εἰς το διμωσιον ριγάτα λς· καὶ ἦθ οὕτω μείνην στερρα καὶ ἀπαρασάλευτος μεχρι τεριμάτων αἰώνον· ἦτης καὶ ἐγράφη ἐπὶ τῆς ὑσεβοῦς βασιλείας φρεδουρηκου τοῦ ὑπερλαμπροῦ βασιλείως καὶ αὐθεντου ἡμῶν χειρῆ στεφάνου ἱερεως καὶ μεγαλου πρωτοπαπα· ἐκ προσταξίως τοῦ ἀγιοτατου μητροπολιτου καὶ δεσπότου ἡμῶν κυρου διόνησιου· μαρτιω μηγι ἰνδικτιωνι α' ἔτους ς' φλς' παρυσια μαρτυρων.

† ego iohannes stefanici testi sum.

Evangelistae et Theologo, tibi quoque pro tempore praeposito valde honorabili domino Matthaео, et fratribus in Christo inibi extantibus, praedium quod possideo ex hereditate uxoris meae in agro a Deo custoditae civitatis Sanctae Severinae in loco dicto Bitauro. Hos vero habet fines et ita distinguitur: ab oriente praedia monasterii Calabro-Mariae, quae donata fuerunt a Malagenea; ab occidente via antiqua, quae vadit ad Strongilum; a septentrionali vero latere praedia Calabro-Mariae et via publica; a meridie autem praedia archiepiscopi Rossanensis, quae habuit a (mea) ipsius uxore; et clauditur. Hoc igitur designatum praedium quantum et qualecumque est dono, ut praedixi, memorato praeposito sancti monasterii de Flore, atque Apostolo et Evangelistae Iohanni, ut oretis in divinis sacrisque diptychis pro meis parentibus et socero meo et me peccatore, ut misericordiam inveniamus in die (Iudicii). Qua de causa scripturam hanc facere statui, ut ipsum (praedium) habeat dictum monasterium ab hodierna die in omnes quae sequentur, et in omne futurum tempus, in suo dominio et potestate, et faciat de eo quidquid sibi placuerit, ius enim et auctoritatem a me accepit, nemine molestiam ei inferente. Si qua vero occasione vel tempore a meis heredibus vel a quovis extraneo in universum subvertatur donatio a me bona voluntate facta, ne exaudiatur, sed maledictus sit a Patre, a Filio Dei omnipotentis, a tercentis octo et decem divinis Patribus, et anathemate percutiatur. Sin autem ego ipse subversionem facere voluero, neque monasterium defendam ab omni persona, obnoxius sim mulctae Fisco solvendae regalium sex et triginta; et nihilominus firma et inconcussa usque ad finem seculorum (haec donatio) maneat; quae scripta fuit sub pio regno Friderici illustrissimi Regis et domini nostri, manu Stephani presbyteri et magni protopapae, ex mandato sanctissimi Metropolitanii et domini nostri Dionysii, mense martio, indictione I, anno 6736, coram testibus.

† γρηγοριος ο ευτελης ιερευς και πρωτοπαπας ο επιφορος υπεγραψα.

† νικολαος ελλαδης υπεγραψα δια του σταυρου.

† ιορδανος ο και γνυσιος υιος ιοσφρε κυρου ηλια υπεγραψα δια του σταυρου.

† ιωαννης ο ευτελης διακονος και δευτερευων βοιουμανος υπεγραψα.

† ιωαννης ελλαδης υπεγραψα.

† Ego iohannes sacerdos de caccurio testis sum.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 129.)

† Gregorius humilis presbyter et protopapa Epiphorus subscripsi.

† Nicolaus Ellada per crucem subscripsi.

† Iordanus legitimus filius Iosfredi filii domini Eliae subscripsi per crucem.

† Ioannes humilis diaconus et secundicerius Bonomanus subscripsi.

† Ioannes Ellada subscripsi.

CCLXXX.

1228 — Indict. I.

Riccardus Falloceus et Simeona eius uxor donant monasterio S. Theodori Eremitarum praedium positum in loco dicto S. Theodoro.

† Ego Riccardus falloeco concedo et dono.

† σημειον χειρὸς σημειούνας σημείου αὐτοῦ. Επιδεί τα θεῶ καὶ θείοις οἴκοις ἀφιερύμενα θεῶν τῆ χρημα καὶ ψυχῶν σφέλιαν καρπῶσατθαι ἐγνωμεν. διὸ δεῖ καὶ ἡμεῖς οἱ προγραφέντες ἐν νῶ λαβόμενοι το τῆ γραφῆς λόγιον το κυριε ηγαποισα ἐπρέποιαν οἴκου σου καὶ τοπον σκυλάματος δόξης σου καὶ ἀγλατον τους αγαπώντας τῆν ἐπρέποιαν του οἴκου σου ὄθεν τουτων χάριν των πρωλεχθέντων ἴτη δὲ καὶ ὑπερ ψυχικής σωτηρίας τῶν ημετέρων γυναιῶν καὶ ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως των ημετέρων ἀμαρτιῶν ἀφιερούμεθα ἐς τον πάνσεπτον ναον αἰγίου θεοδωρου τῶν ἐρημήτων· το ημετερον χωραφιον το οντα ἐς τον τριμενον τοπον αἰγίου θεοδωρου οπερ υπαρχει ἀπεριον ημων ἐκ του γαλλεσιου· συνορηται δὲ κατὰ μεν ἀνατολάς· χωραφιον τῆς κυρας ἀδελήτζης ὅπερ ἔχη ἀπύριον ἐκ του μήχραϊξ· καὶ δύσεως· χωραφιον των παιδων ἀδοῦτσοι· καὶ ἄρκτρου· χωραφιον μαλγερίου υιου γουλιελμου κουτεσταύλου· καὶ μεσημέριος τω χωραφιον τῆς τριμενης μονης αἰγίου θεοδωρου καὶ σνκλημῆ. τούτο δὲ το προήρημενον χωράφιον· ἀφειρωσκειν αὐτῶ ἡμεῖς οἱ προγραφέντες ἐς τῆν ημεμένην μονην αἰγίου θεοδωρου ὡς πρῶέφημεν του ἔχην αὐτό ἀπό του ἰν καὶ ἐς τους ἐξείς ἀπαντας χρονους μέχρη τεματων αιώων ἐς παντελῆ δεσποτιαν καὶ κυριοτητα· μὴ ειοχλουμένη· ἐς αὐτο ὑπο τινος· μητε παρ ημων μητε παρ των ημετέρων κληρονομων καὶ

† Signum manus Simeonae uxoris ipsius. Quoniam persuasum habemus res Deo sacrisque aedibus dicatas quid divinum esse, et animarum utilitatem parere, nos suprascripti mente repetentes verba sacrarum litterarum: Domine dilexi decorem domus tuae, et tabernacula gloriae tuae; et: Sanctifica diligentes decorem domus tuae; ideo et pro spiritali salute nostrorum parentum, et pro redemptione ac remissione peccatorum nostrorum, donamus venerabilissimo templo sancti Theodori Eremitarum praedium nostrum positum in dicto loco sancti Theodori, quod est aporium nobis traditum a Galliano. Ita autem circumscribitur: ab oriente extat praedium dominae Adelasiae, quod habet in aporium a Michrizi; ab occidente praedium filiorum Adonisi; a septentrione praedium Malgerii filii Gulielmi Comestabuli; et a meridie praedium dicti monasterii sancti Theodori; atque clauditur. Hoc itaque praedictum praedium nos memorati donamus dicto monasterio sancti Theodori, prout antea diximus, ut ipsum habeat amodo et in omne aevum, usque ad finem seculorum, in integro dominio et possessione, neque molestia ipsi ab aliquo inferatur, neque a nobis, neque a nostris

δικδοχων. ἢ δὲ τῆς τοῦτω βουλῆθι ἐπιχειρησαι μὴ εἰσακουέστω ἀλλὰ μάλλον ἀραῖς υποβληθῆσεται ταῖς ἐκ τῶν τῆς ἁγίων Θεοφύρων πατρῶν καὶ τα ἐξῆς. ἢ οὕτω μινέτω ἡ αὐτὴ ἀφείρῳσις στέρρᾳ καὶ ἀπαρασάλυτος μέχρι τριμυκτων αἰῶνων ἐν παροῦσια μαρτυρῶν.

† ροπειτος του αλεξάνδρου μαρτυρῶν υπεγραφα τον σταυρον. † κυρος νικολαος κρητης μαρτυρῶν υπεγραφα τον σταυρον. † ἰωσφρῖς καμπερρουνος μαρτυρῶν υπεγραφα τον σταυρον. † γουλιελμος λουπουῖνος μαρτυρῶν υπεγραφα τον σταυρον. † ὁ μεσινὸς ἰωαννης καὶ ὁ κώτος τοῦ δικαίου μαρτυρες. † ἰωαννης γαμβρος ἀδονησι μαρτυρῶν υπεγραφα τον σταυρον. † πριεβυτερος λεων δηπλομουνης και κανόνικος μαρτυρῶν υπεγραφα τον σταυρον. † σινατέρος υἱὸς πριεβυτέρου οινάμου καὶ πρωτοπαπα σιμέρου μαρτυρῶν υπεγραφα οικείᾳ χειρῖ.

† εγγραφη χειρῖ Θεοδωρου ἱερεως και πρωτοπαπα σιμέρου ετει ςψλς' ἡδικτιωνι α'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 130.)

heredibus et successoribus. Si quis autem haec invadere praesumat, ne exaudiatur, quin maledictionibus subiiciatur tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et cetera. Et nihilominus maneat haec donatio firma atque immutabilis usque ad finem seculorum. Coram testibus.

† Robertus de Alexandro testis crucem subscripsi.
† Dominus Nicolaus iudex testis crucem subscripsi.
† Iosfredus Camperrunus testis crucem subscripsi.
† Gulielmus Lupurus testis crucem subscripsi. † Ioannes Mesinus et Cotus de Iusto testes. † Ioannes gener Adonisi testis crucem subscripsi. † Presbyter Leo Diplomunnes canonicus crucem subscripsi. † Sinaaterus filius presbyteri Oenomi et protopapa Simeri, testis subscripsi propria manu.

† Scriptum manu Theodori presbyteri et protopapae Simeri anno 6736, indictione I.

CCLXXI.

1228 — Mense Novembri — Indict. II — Tarenti.

Ioannes filius Constantini Medici pollicetur se quotannis soluturum ecclesiae S. Petri Imperialis tres ceras libras pro vineis quas in emphyteusim acceperat.

† σίγνον χειρὸς ἰωάννου υἱοῦ κωνσταντινου ἱατροῦ.
Ἐν ἡμέρᾳ τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὁ προεγραμμένος ἰωάννης ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρον ἀνευ τοῦ ἡμέματος οἰκειωχείρως προτάξας. τὸ παρὸν τῆς ἀσφαλείας ἔγγραφον πρὸς σὲ οὐρσινάλδον εὐλαβῆ προιστώτα τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου τοῦ βασιλικοῦ πέτρου καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας, αὕτως ἐθέλουσίως ὑπεκτίθημι. Ἐπίπερ σὺ μοι παρέδωκας τέσσαρα ἀμπελότοπα τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου πέτρου τοῦ βασιλικοῦ ἵνα ἐμφυτεύσω ἐν αὐτοῖς ἀμπέλια καὶ κατέτος δώσω ὑμῖν λίτρας κηρίου τρεῖς ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου πέτρου ὡς περιέχει τὸ ἔγγραφον τὸ ἐκτεθέν μοι παρὰ σοῦ τούτου χάριν ἀνεφώνησά σοι καὶ ἠσφαλισθήν πρὸς σὲ καὶ τὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας ὡς εἶπερ ἐγὼ ἢ κληροῖμοι μου μὴ θελήσωμεν ὑμῖν δοῦναι ὡς εἴρηται κατ' ἔτος τὰς τρεῖς λίτρας τοῦ κηρίου, ἵνα τῷ μέρει

† Signum manus Ioannis filii Constantini Medici.
† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Suprascriptus Ioannes, qui venerandam et vivificam crucem propria manu sine nomine praefixi, praesens securitatis instrumentum tibi Ursinaldo, pio praefecto ecclesiae sancti Petri Imperialis, et omni parti antedictae ecclesiae, ita mea sponte condo. Quoniam mihi tradidisti quatuor praedia vinealia ad ecclesiam sancti Petri Imperialis spectantia, ut inibi vites sererem, et quotannis vobis traderem libras tres cerae in festo S. Petri, sicut continet instrumentum, quod idcirco mihi fecisti; ideo declaravi et confirmavi tibi et parti ecclesiae me et heredes meos, si noluerimus quotannis dare dictas tres libras cerae, ut

σου νομίσματα ρηγάτα δέκα καταβάλωμεν, και άλλα
ποσαῦτα τῷ δημοσίῳ. Φυλάττοντες μετὰ ταῦτα τὸ
παρὸν ἔγγραφον ὄχυρόν εἰς αἰὶ ὅπερ ἔγραψα ἀξιῶσαι
ἐμῇ χειρὶ γεντιλίου ἱερέως υἱοῦ Νικωλαου βασιλικοῦ
σαβουλαρίου ταράντου μηνὶ νοεμβρίῳ, ἰνδικτιωνος
β' ἔτους σφλξ' παρυσια μαρτύρων.

† Leo Sire Guinisi filius.

† Iaspidus filius Iudicis Alexandri.

† Ego Paganus Malignus.

(Ex originali membrana Archivi Casinensis — n.º 32.)

convoutum est, soluturos parti tuae decem regales
nummos, totidemque Fisco, observantes postea
praesens instrumentum firmum in perpetuum; quod
scriptum est rogatu meo, manu Gentilis sacerdotis
filii Nicolai imperialis tabularii Tarenti, mense no-
vembri, indictione II, anno 6737, coram testibus.

CCLXXXII.

1228 — Indict. II — Simeri.

*Adelasia filia Gulielmi Grandi donat monasterio sancti Theodori praedium situm in tenimento
eiusdem monasterii.*

† σίγιον χειρὸς κυρας ἀδελυτζίας θυγατρος γου-
λιέλμου γράνδου. ἐγὼ ἡ πρωγραφισα ἀδελήτζια ἡ
το σίγιον του τιμιου σταυροῦ οἰκία μου χειρὶ ανω-
τερω χαράξας. φένωμαι στέργοντα και ἐπιδιδόντα·
εἰς τὴν πάσιεπτον μονη ἀγίου Θεοδώρου τὴν οὔσαν
εἰς τὴν κρατηριν σήμερου μετόχιον δὲ ὄντα ἀγίου στε-
φάνου του βόσκου. το ημετερον χωραφιον το οντα
καὶ διαχειμενον ἔνδον τῆς διακρατηριως τῆς ημεμενης
μονης ἀγίου Θεοδώρου ὁπερ ἔχω εἰς ἀπόριον ἐκ του
μήχηρξη υπαρχη κατα σποραν σιταριου ρουβου ἄ σιν-
ορητε δὲ. κατα μεν ανατολής και δύσεως και ἀρκτρον·
στα χωραφια τῆς ημεμενης μονῆς· καὶ μεσημβρίας το
χωραφιον του ἀπχωμενου λειοντος γεντζάνου· και
κυκλῆ. τοῦτω δὲ το προρηθεν χωραφιον δίδωκα
αυτὸ εἰς τὴν ημεμενην μονην ὑπερ ψυχικαῖς σοτηριας
τῶν ἡμετέρων γωνάτων και ὑπερ λύτρου και ἀφέσεως
τῶν ημετερων αμαρτιῶν. ἔχην δὲ ἡ αὐτῆ μονη το
αυτὸν χωραφιον ἀπο του νῦν και εἰς το διηνεκές· μὴ
ενοχλούμενος εἰς αὐτὸν ὑπὸ τινος· μητε παρ ἐμοῦ· μή-
ται παρα τῶν ἐμων κληρονομων και διαδοχων· ἡ δὲ
τῆς βουληθῆ ἐπιχειρησαι προς νοσφτισμόν ἀδικείας ἐκ
τῶν του Θεοῦ χειρων ἀφαρπασαι βουλωμενος· ὅστις
τούτω ἐπιχειρησῆι μὴ εἰσακούιστω· ἀλλὰ μάλλον
ἔστω ἐπάρτος παρα κυριου Θεου παντοκράτορος και
τῶν τῆς ἀγιων Θεοφορων πατρῶν και τα ἐξῆς και
ἡθ οὕτω· μετῶ ἡ αὐτῆ ἀφθέρωσις στέρρα και ἀπα-

† Signum manus dominae Adelasiae filiae Gulielmi
Grandi. Ego suprascripta Adelasia, quae signum ho-
norabilis crucis propria mea manu supra exaravi,
trado et confirmo venerabili monasterio Sancti Theo-
dori, quod situm est in pertinentiis Simeri et est
obedientia sancti Stephani de Nemore, praedium
meum positum et situm in tenimento dicti monasterii
sancti Theodori, quod in aporium habeo a Michri-
zi; est vero capax sationis unius rubi frumenti;
et hos habet fines: ab oriente, occidente et septen-
trione praedia dicti monasterii et a meridie praedium
defuncti Leonis Genzani, et clauditur. Hoc autem
memoratum praedium donavi dicto monasterio pro
spirituali salute nostrorum parentum, et pro redem-
ptione et remissione nostrorum peccatorum; et ipsum
monasterium habeat idem praedium ab hodierna
die et in perpetuum, neque molestiam a quovis pa-
tietur, neque a me, neque a meis heredibus et suc-
cessoribus. Quicumque autem tentaverit per iniustam
usurpationem illud a Dei manibus eripere, ne exau-
diatur, quin immo anathema sortietur a domino Deo
omnipotente, et tercentis octo ac decem sanctis divinis
patribus, et cetera; et nihilominus maneat haec do-

ρασάλευτος μέχρι τριμυτων αιώνων εν παρυσια μαρ-
τυρων.

† Θωμάς μανεσκαλκος μαρτυρώ. † Ιωαννης Φαβά-
ρας μαρτυρώ. † πρεσβυτερος λειων κανόνικος του σταυ-
ρου μαρτυρώ. † γρηγόριος προτότης μαρτυρω. † Νι-
κόλαος λιούλος μαρτυρώ.

† εγγραφη χειρι Θεοδώρου Ιερέως και πρωτοπαπα
σήμερου ντι ρηλς' Ινδικτιωνι β'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 131.)

natio firma et inconcussa usque ad finem seculorum.
Coram testibus.

† Thomas Manescalcus testor. † Ioannes Faba-
ras testor. † Presbyter Leo canonicus de Cru-
testor. † Gricelus Crotonis testor. † Nicolaus Liulus
testor.

† Scriptum manu Theodori presbyteri et protopa-
pae Simeri anno 6736, indictione II.

CCLXXXIII.

1229 — Mense Maio — Indict. II.

*Nicolaus Magidiota et Theodorus eius consobrinus donant monasterio S. Ioannis de Flore tres vineas sitas
apud flumen Netum, ad rivum S. Orontii, et in valle Buthnisiadorum.*

† σίγνοι χειρός Νικόλαου ὁ το ἐπίνοι μαγιδιότης
† σίγνοι χειρόν Θεοδώρου ἀνεψίου Νικόλαου ἐκ τού
αυτου γειους.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος καὶ του υιοῦ καὶ του
αγίου πνευματος· ὁμῆς οἱ προγραφεῖτες ὃ τε Νικό-
λαος καὶ Θεόδωρος· οἱ τα σιγνα των τιμίων καὶ
ζωόπιων σταυρων ἡδιόχειρὸς γράψαντες ἐκούσῃ ἡμῶν
γνώμη καὶ αὐτῶπροερέτω βουλή· μάλλον αιαλαμ-
βαίνωμεν πάσαν ὄχλησιν ἀδελφῶν ἡδίων κληρονόμων
καὶ συνακληρονόμων τιθώμεθα καὶ ποιῶμεν τὴν πα-
ροῦσαν ἔγγραφοι ἀφιέρωσιν· ἀπλῶν εὐχάριστον αμει-
νάρωτον καὶ αμεινέλυτον· χωρῆς δολου ἢ ρα-
διουργίας λαβώντες οὖν κατὰ νοῦν· τῆ μίκερον ὄρον
δοῦναι τῷ θεῷ ὑπὲρ ψυχικης σωτηρίας τῶν ψυχῶν
τῶν ἐμῶν γοιῶν καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτολιῶν· διοῦ
ἀμπέλιον καὶ χῶραφιον κτώμεθα καὶ δισπόζωμεν
ἐκ γωνικης ἡμῶν κλήρονομιας εἰς το ἐκεῖδε μέρος πο-
ταμού ἰέτου· εἰς τὴν ριάκην τὴν λεγωμεσιν τοῦ αγίου
αμάντζου ἔπερ ἔσχειν ἀγωρὰν ὃ ἡμῶς πάππος κυρος
ἀλεξάνδρος ρούτταρις παρα ἐκίνου ἀπιχωμίνου βασι-
λειου καρδοπατου καὶ τῆς αὐτοῦ συμβίου ἡρήνης καὶ
τῶν αὐτῶν τέκνων· καὶ ἔτερον ἀμπέλιον ἔπερ ἔσχειν
αγωρὰν ὃ ἡμῶς πατηρ ἡμοῦ Νικόλαου Ιωαννης μαγι-
διότης παρὰ Ιωαννου κονδομιχανου καὶ τῶν τέκνων
αὐτοῦ εἰς τὴν βαθειαν ἢ λεγωμεσιν· βουθνηπιάδων
ὁμοιος καὶ ἔτερον ἀμπέλιον ὃπερ καὶ αὐτῶν ἔσχειν
ἀγορὰν ὃ αὐτό· ἡμῶς πατηρ εἰς τὴν αὐτὴν βαθειαν
παρὰ ἀχιλλεία κονδομιχανου καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων·

† Signum manus Nicolai cognomento Magidiotae.
† Signum manus Theodori consobrini Nicolai ex
eadem familia.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Nos suprascripti Nicolaus et Theodorus, qui signa
honorandae ac vivificae crucis propria manu scri-
psimus, nostra voluntaria sententia et spontaneo con-
silio, quin immo in nos suscipientes omnem molestiam
fratrum, propinquorum, heredum et coheredum,
condimus et facimus praesens oblationis instrumen-
tum simplex, gratum, inviolabile et immutabile
sine dolo vel fraude. Cogitantes igitur aliquod par-
vum donum pro spirituali salute animarum parentum
meorum ac nostri peccatorum Deo offerre, cum ex
paterna nostra hereditate vineam et praedium pos-
sideamus et habeamus sita apud flumen Netum ad
rivum dictum S. Orontii, quae emit avus meus
dominus Alexander Ruttaris a demortuo Basilio Car-
dopato et eius uxore Irene, eorumque filiis; nec
non alteram vineam quam emit pater mei Nicolai
Ioannes Magidiota a Ioanne Condomichano eiusque
filiis ad vallem dictam Buthnisiadorum, item et
alteram vineam quam et emit idem pater meus in
eadem valle ab Achille Condomichano eiusque filiis;

ταυτα ουν τα δειλωθεντα ἀμπέλια τὰ προνόμα-
σθέντα διὰ το τοῦ καιροῦ ἀνομάλου εἰς ἐρήμοσιν εκα-
τῆλιξαι καὶ ὑπαρχουσι ἐξαμπέλια· ὅθεν βουλή ἡμῶν
καλή καὶ ἡδίαι μη βιαζόμενοι παρά τινος· ἀφιερούμεν
αὐτὰ καὶ ἀφάγιτζώμεθα εἰς τὴν σεβασμίαν μονήν τοῦ
χιούρε εἰς τον αγιοι καὶ ἀπόστολον ευαγγελιστην
ιωαννην τὸν θεόλογον καὶ εἰς σὲ τὸν τιμιότατον κα-
θηρούμενον κύρον ματθαιον καὶ εἰς τους ἐνχωριους
ἐκῆτε ἀδελφούς· καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἀγωρέον πρα-
τιρίων χαρτίων τῶν παλαιῶν ὃν ἐπὶ χείρας προς σὲ
τὸν τιμιότατον πρεσβυτερον πέτρον ἀποδωσαμεν· εἴτι
χαρτια τεσσαρα παλαιὰ τούτων χάριν ἡμῶν ἐπρο-
πιθήσαμεν τοῦ εγγραφον ἐκδέσθαι ἐν ταύτῃ τοῦ ὑπερ-
εἰχσθαί μας ἐν τῆς θεοῖς καὶ ἱεροῖς διπτύχοις· τοῦ
ἔχειν αὐτὰ ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ μονή ἀπο τοῦ νῦν καὶ εἰς
τοῦς ἐξῆς ἅπαντας χρόνους ἐπεξουσῖος καὶ αυθεντικῶς
ποιήν ἀπ αυτων εἰ τι ἀρεστόν ὑπάρχει μη εναντιου-
μένη παρά τινος· εἰ δὲ τῆς ποτὲ κερῶ ἢ χρόνω βου-
λυθῆ ἀνατρέψε τὴν παρ ἡμῶν καλοδελην ἀφιερωσιν
μη ἴσακουέστω ἀλλῆ πραι ἐπάρωτον παρα πατρος
κυριου θεου παντοκρατορος· τῶν τιῆ αγιοιων θεόφο-
ρων πατρων το ἀναδέματι καθηποβληθεῖσονται· ἡ
δὲ καὶ ἡμῶς μετὰμελοι θελήσωμεν γενέσθαι ἡνε μας
ἐν τῆς αὐτῆς ἐπιτημίαις· οὐ μην τούτο ἀλλὰ καὶ
ζημίαν ὑποστήναι μας διμωσιακην ριγατους λς· καὶ
ἡθ οὕτω μίην στερρὰ καὶ ἀπαρασάλευτος μέχρι τερ-
ματος αἰωνων· ἡν ἐπίησαμεν ἐπὶ τῆς εὐσεβοῦς βασι-
λείας φρεδουρήκου τοῦ ὑπερλαμπρου βασιλέως καὶ
αυθεντου ἡμῶν χειρῆ στεφάνου ἱερεως καὶ μιγάλου
πρωτοπάπα· ἐκ προσταγματος τοῦ ἀγιοτάτου μη-
τροπολιτου καὶ δεσποτου ἡμῶν κυρου διόνυσίου· μαίην
μηι ἰδικτιωνος β· ἔτους ςψλζ· παρουσία μαρτυ-
ριων.

† νικόλαος κυρολεῶν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξου-
σιαστης ὑπέγραφα δια του σταυροῦ †

† βαρθωλομαῖος κοῦμερκος υπεγραφα.

† ιωαννης ο ευτελης διακονος και δευτερεβον ο μαν-
διδος υπεγραφα.

† μιχαηλ μαρτέλλος μαρτυρ υπεγραφα δια του
σταυρου.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 132.)

has igitur dictas vineas superius nominatas, quia
multis abhinc annis desertae fuerunt et sunt, no-
stro bono et proprio consilio, non ab aliquo coacti, of-
ferimus et consecramus venerabili monasterio de Flo-
re, sancto et apostolo Evangelistae Ioanni Theologo
et tibi honorabilissimo praeposito domino Matthaeo,
fratribusque ibidem inhabitantibus, una cum antiquis
emptionum instrumentis, quae in manus tui hono-
rabilissimi presbyteri Petri dedimus, videlicet qua-
tuor vetera instrumenta. Quamobrem nos in hoc
scripto statuendum curavimus, ut oretis pro no-
bis in divinis et sacris diptychis, et eas (*vineas*) ha-
beat sanctum Dei monasterium a praesenti die et
in omne aevum cum facultate et potestate faciendi
de eis quicquid (*sibi*) placuerit, nullo adversante.
Si quis autem aliqua occasione vel tempore volue-
rit subvertere hanc a nobis bona voluntate factam
donationem, ne exaudiatur, sed maledictus sit a Patre
Domino Deo omnipotente, et tercentorum octo et
decem sanctorum divinorum Patrum anathemate
feriatur. Quod si nosmetipsi consilium mutare vo-
luerimus, eodem modo puniamur non solum, sed
etiam mulctemur Fisco regalibus sex et trigin-
ta. Et ita deinceps firma et stabilis maneat us-
que ad finem seculorum (*haec donatio*) quam feci-
mus sub pio imperio Friderici perillustris Impera-
toris et domini nostri, manu Stephani presbyteri et
magni protopapae, ex mandato sanctissimi Metro-
politae et Domini nostri domini Dionysii, mense maio,
indictione II, anno 6737, coram testibus.

† Nicolaus Mauroleo et pro tempore Baiulus sub-
scripsi per crucem.

† Bartholomaeus Cumercus subscripsi.

† Ioannes humilis diaconus et secundicerius Man-
dilus subscripsi.

† Michael Martellus testis subscripsi per cru-
cem.

CCLXXXIV.

1232 — Mense Iulio 22 — Indict. V — Seminarae.

Ioannes Agellitanus se ipsum et bona sua dicat monasterio S. Stephani de Nemore.

† σίγνον χειρος Ιωάννου τὸ ἐπινομία ἀγγελλιτάνου.
 Ἐπιδειπῶν ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς, οἱ θεῶτατοι καὶ
 Φιλεισεβεῖς νόμοι, καὶ οἱ ἱερεῖ κανῶνες, τοὺς θεῖους
 καὶ εὐαγῆς οἴκους, ἐθεσπῆσαν καὶ διόρησαντο, ὡς
 θεῖον ἀληθῆς καὶ εὐάρεστον τῷ θεῷ τουτο τυγχά-
 νοιτα, ἵνα πᾶσι τοῖς Φιλοθέοις, τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς
 θεοῖς οἴκοις ἐκτετηθεμένοις, ἔσονται λυμὴν ἀχίμα-
 στος, καὶ σωτηρία ψυχῆς τε καὶ σώματος, τουτου
 χάριν ἐγὼ γὰρ ὁ προγραφῆς Ιωάννης ἀγγελλιτάνος, ὁ
 τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ εἰδιῶ-
 χειρος ποιῆσας ἐν τῷδε τῷ ὕφει, εἰβουλήθη καλὴν
 βουλήν καὶ πιστήν, ὡς ἐξ ὅλης τῆς ἐμῆς ψυχῆς καὶ
 δια μείσεως τῆς καρδίας ὑψαμένην, τοῦ ἑαυτοῦ ἀπὸ
 τοῦ νῦν ψυχῆ τε καὶ σώματι, δωρήσασθαι με καὶ
 ἀφείρουσθαι με εἰς ἀδελφόν, συν τῆς ἐμῆς ὑποστα-
 τικῆς παρουσίας, ἦγουν οἶκον καὶ χωράφια, τοῖς
 κατωτέρως λεχθησομένοις καὶ διόρησμένοις, πρὸς τὸν
 πάνσεπτον καὶ θεῖον καὶ τοῦ αἰετοῦ πρωτομαρτυροῦ
 καὶ πρωτοδιάκονου στεφάνου τῶν ἐρημίτων, ὑπερ λύ-
 τρου καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν τῶν ἐμῶν προγόνων καὶ
 ἐμοῦ, τοῦ ἔσεσθαι με εἰς ἀδελφόν κατὰ τὸν ὄρον καὶ
 τύπον καὶ κανῶνες τοῦ αὐτοῦ θεοῦ καὶ, σωζομένου
 τούτου, τοῦ ἔχειν ἡ αὐτῇ ἀγίᾳ μονῇ ἀπο τῆς σή-
 μερον ἡμέραν καὶ ὥραν, αὐτὰ τὰ ἐμὰ ὑποστατικὰ
 πράγματα ἅπερ κατωτέρως λεχθησονται, εἰς εἰκὴν
 ἐξουσίαν καὶ αἰώνιον ἀνάκτησιν καὶ δεσποτίαν, ποιῶν
 αὐτὰ εἴτε καὶ βουλονται οἱ ἐν αὐτῇ τῇ ἀγίᾳ μονῇ
 οἰκοῦντες ἀδελφοί, ὡς τὸ κύριος καὶ τὴν ἐξουσίαν
 παρ' ἐμοῦ εἰλυφώτες, καὶ ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ ἐμῇ ζωῇ,
 δια τὸ ἐμὲ πλήρως γεγηρακῶς καὶ ἀνίσχυρον ὄντα με
 τοῦ καθέξασθαι ἐν αὐτῷ τῷ ἐμῷ οἴκῳ χάριν ἐλεήμο-
 σύνης ὡς ἀδελφός τῆς αὐτῆς ἀγίας μονῆς, καὶ ἐξού-
 ιστῆν τὰ ἐμὰ κινητὰ πράγματα τοῦ ἔχειν με αὐτὰ
 ποιῶν αὐτὰ καὶ βούλωμι, καὶ ἔχειν με ὁμοίως τὴν
 συνισφοραν τῶν αὐτῶν χωραφίων ὡς ἐδωρησάμην
 εἰς τὸν αὐτὸν θεῖον καὶ πρὸς ἑμὴν διείκησιν, καὶ ἵνα
 ὀφίλουσιν οἱ ἀδελφοί ἐν τῇ ἐμῇ τελευτῇ κηδεύειν με
 ὡς πρεπὸν ἵστιν, καὶ οὕτως μὲνη αὐτὰ τὰ ἐμὰ
 πράγματα αἰώνως εἰς τὴν αὐτὴν ἀγίαν μονὴν καὶ

† Signum manus Ioannis cognominati Agellitani.
 Cum antiquitus et ab initio sanctissimae et piis-
 simae leges et sacri canones sanxerint atque statuerint
 sanctas et sacras domos esse opus divinum, verum
 Deoque acceptum, ut omnibus Christifidelibus
 ipsas sacras aedes inhabitantibus essent tranquil-
 litatis portus, et salus tum animae, tum cor-
 poris, propterea ego suprascriptus Ioannes Agel-
 litanus, qui signum honorabilis et vivificae crucis
 propria manu exaravi in hoc instrumento, decrevi
 bona et fidei voluntate prodeunte e toto meo animo
 et imo corde, meipsum donare et dicare ab hodie-
 na die animo et corpore ut fratrem cum omnibus meis
 bonis, id est domo et praediis inferius denotandis
 atque describendis, venerabili et sacro templo sancti
 Protomartyris et Protodiaconi Stephani Eremitarum,
 pro redemptione et remissione peccatorum Maiorum
 meorum et mei, ut sim ipse frater iuxta regulam,
 institutum et canones ipsius sancti templi, et hoc pa-
 cto, ut memoratum sanctum monasterium habeat ab
 hodierna die et hora ipsa mea bona, quae infra di-
 centur, in sua potestate ac perpetuo dominio et pos-
 sessione, et faciat de iis quidquid voluerint fratres
 in eodem sancto monasterio degentes, qui ius et au-
 ctoritatem a me acceperunt, et ut tota mea vita, cum
 imbecilli et devexa in senium aetate sim, vivam in
 memorata mea domo pro eleemosyna ut frater eius-
 dem sancti monasterii; et cum praeterea ego possi-
 deam bona mobilia, potestas mihi sit faciendi de iis
 quidquid voluero, et insuper conferatur mihi ad-
 ministratio eorundem praediorum, quae memorato
 sancto templo donavi, et fratres in obitu meo fu-
 nus mihi parare debeant, prout decet. His igitur con-
 ditionibus in perpetuum remaneant ipsa mea bona

πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ οἰκοῦντας ἀδελφοὺς ὡς εἴρηται , καὶ ἡ μὲν τυχὸν ἀπὸ τοῦ νῦν θελήσωσι , οἱ ἀδελφοὶ ἀνακινήσει τὸν αὐτὸν οἶκον καὶ ποιῆσει τί ἀγαθοεργίαν , ἢ τὰ χωράφια φυτεύειν αὐτὰ ἀμπέλων , ἵνα ἔχωσιν τοῦτο ἐξουσίαν ποιῆν ὡς εἰκίον αὐτῶν πρᾶγμα καὶ δεσποτία , καὶ οἰδεμίαν συνεισφορὰν οὐ θελω τοῦ ἔχειν με ἀπο τῶν χωραφίων , ἢ μὲ τοῦ καθεξέσθαι καὶ μένην ἐν τῷ οἴκῳ χάριν ἐλεημοσύνης , τὰ δὲ πρᾶγματα εἰσὶν ταῦτα , ἦγον ὁ οἶκος ὅπερ ἔχω εἰς χώραν σεμιναρίου , ἐκ πατρικῆς μου κληρονομίας ἀμα σὺν τοῦ ἐκείσε κυπουργίου καὶ προαυλίου , κατὰ και περιόριζονται , ἀπο μὲν ανατολῆς , τὸ χωράφιον λέοντος υἱοῦ μεσίκληου , δὴσεως ἢ οδοῦ , ἀκτροῦ , τὸ σπινθί στρατον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀπιχημέου λεοντος κουραδῶν , καὶ ὁ οἶκος ἰωάννου γουδιλή , μεσουβρίας , ὁ οἶκος λεοντος κητζήνι καὶ ἐμοῦ ἀεφιοῦ , καὶ ὁ οἶκος ἰωάννου κασθήρι καὶ ὁ κατα καιρον ξυρορῶζ , τὰ δὲ χωράφια ὅπερ ἔδωρησάμην ὡς εἴρηται , εἰσὶν πετρία τρεῖς καὶ αὐτὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὸ γαγιαῖον , τὸ ἐν πετρίῃν ἐκ τούτων , ὑπάρχει πλησιον τῶν χωραφίων τῆς ἀγκουῆσας πρεσβυτερου γρηγοριου λογαρά . καὶ πλησιον χωραφίου πυρορογι , καὶ πλησιον τῆς οδοῦ , τὸ δὲ ἕτερον χωράφιον ὑπάρχει πλησιον τῆς πυγῆς γαγιαῖου , καὶ πλησιον χωραφίων λήβερι , καὶ πλησιον χωραφίων μεσίκληου , τὸ δὲ ἕτερον χωράφιον ὑπάρχει εἰς τὸ κλήμακιν τὸ λεγόμενον τοῦ σηλβεστρου , ἦγον τα δύο μεροὶ παντός τοῦ αὐτοῦ κλήμακτος , ἀπο τε χωραφίων καὶ εἰμεροδενδρίων , καὶ αὐτὰ ὑπάρχει πλησιον τοῦ ἀμπέλου πλουτίνου , καὶ πλησιον χωραφίων κυρου ἰωάννου κυρου χοῦ , καὶ πλησιον τοῦ χωραφίου τοῦ ἰακῦ τοῦ ἀγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου , ταῦτα τὰ πρᾶγματα ἔδωρησάμην καὶ ἀφιερωσάμην εἰς τὸν αὐτὸν θεῖον ναὸν τοῦ ἀγίου στεφανου τῶν ἐρημίτων , τοῦ ἔχειν αὐτὰ ἢ αὐτῇ ἀγια μονῇ , καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀδελφοὶ καὶ οἱ μελοῖτες ἐσσεσθαι εἰς αἰώνίαν κράτησιν καὶ κυριότητα ποιῆν αὐτὰ εἴτι καὶ βούλονται πρὸς ὀφέλιαν τῆς αὐτῆς ἀγιας μονῆς , καὶ ἡ μὲν τυχὸν τινὲ καιρῷ βουλῆθῶ ἐγὼ μετὰ μὲλος γενεσθαι ἐκ ταύτης τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς δωραίας ταύτης εἰς μετὰστρεψιν τῶν αὐτῶν πραγμάτων , ἵνα σχῶ τὸ ἀνάθεμα τῷ δωδῆι παρὰ τῶν ἀγίων τριακοσίων δεκα ὀκτῶ θεόφρωνων πατέρων , καὶ τὴν ἀρχοντι ἰουδα τοῦ προδωτου , καὶ πάσας ἀράς εἶνε με μετοχον , καὶ ἡμεῖς οἱ ἀδελφοὶ τῆς αὐτῆς ἀγιας μονῆς , ἔχειν σὺς ἐξουσίαν , δεσμιζέειν

penes dictum sanctum monasterium , fratresque illud incolentes , ut dictum est . Quod si forte fratres amodo voluerint dictam domum instaurare , et in splendidiorem formam adducere , vel praedia vitibus serere , facultatem habeant hoc peragendi , tamquam propria ipsorum bona et possessiones sint ; nullumque redditum percipere volo ex praediis , sed tantum domum incolere , atque inibi pro eleemosyna manere . Possessiones vero haec sunt . Domus quam habeo in civitate Seminarae ex paterna mea hereditate simul cum hortu et vestibulo inibi extantibus , ita circumscriptam : ab oriente est praedium Leonis filii Mesiscli ; ab occidente via ; a septentrione vicus , et domus demortui Leonis Curadi , et domus Ioannis Gudili ; a meridie domus Leonis Cetzenni mei consobrini ; et domus Ioannis Casiri , et pro tempore torrens . Praedia vero quae , ut dictum est , donavimus , sunt tres terrae portiones , quae extant ad Gagianum , quarum una sita est prope praedia de Anguissa (nuncupata) presbyteri Gregorii Logarā , et prope praedium Pyrrhogeni et viam ; aliud vero praedium extat prope fontem Gagiani , et praedia Liveri , et praedia Mesicichi ; aliud vero praedium extat ad clausuram dictam de Silvestro , id est duae partes ipsius clausurae , quae constant praediis et arboribus fructiferis , ac positae sunt prope vineam Plutini , et praedium domini Ioannis domini Hugonis filii , et praedium templi sancti Ioannis Theologi . Memorata bona dedi et consecravi ipsi divino templo sancti Stephani Eremitarum , ut ea habeant dictum sanctum monasterium et fratres in ipso habitantes , atque habitaturi , in perpetua possessione et dominio (cum facultate) faciendi de iis quidquid voluerint , pro commodo ipsius sancti monasterii . Et si forte aliqua occasione huiusce sodalitati me participem esse poenituerit , atque praesentem dictorum bonorum donationem infringere voluerit , nanciscar anathema tercentorum octo et decem divinorum Patrum , et laqueum Iudae proditoris , et incurram omnes maledictiones ; et vobis fratribus ipsius

με καὶ ἀναθεματίζῃν με καὶ ἀφορῆξῃν με ἀπο πάσης
 χριστιανώτιτος, ὡς παραβάτις τῶν τοῦ θεοῦ ἐντο-
 λῶν, καὶ εἶθ' οὕτως μένῃν αὐτὰ τὰ πραγματὰ ὡς
 εἰρήνηται αἰώνως εἰς τὴν αὐτὴν αγίαν μονῆν, ὅθεν ταῦτα
 πάντα τὰ πράγματα τὰ προλεχθέντα ἀνωτέρως·
 ἔδωσα αὐτὰ τὰ νῦν εἰς εἰκίαν καὶ αἰώνίαν κρᾶττησιν
 καὶ δεσποσίαν καὶ ἐμφώρῃσιν τῆς αὐτῆς αγίας μονῆς
 καὶ εἰς σὲ τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ἡγουμένῃ τῆς αὐτῆς
 αγίας μονῆς, κυρον ἀνδρέαν καὶ πρὸς τοὺς συν σοί,
 ἐκρέτους ἀδελφοῦς, δι' οὗ καὶ τὸ παρὸν ἔγγραφο
 ἐποίησα καὶ ἐπέδωκα αὐτὸ πρὸς τὴν αὐτὴν μονῆν
 μεμαρτυρημένον παρα τῶν κριτῶν χωῖρας σεμιναρίου καὶ
 ἑτερῶν καλῶν ἀνδρώπων τῆς αὐτῆς, μονῆς μηνὶ
 ἰουλίῳ εἰς τας κβ', ἰνδικτιῶτος ε', ἔτει ςψμ'.

† निकόλαος χαιδακῆς καὶ κριτῆς σεμιναρίου μαρ-
 τυρ. † निकόλαος υἱὸς γεωργίου σεμιναρίου μαρτυρ. †
 निकόλαος τῆς παλοῦμβας καὶ κιστέλλανος σεμιναρίου
 μαρτυρ. † ἰωάννης τοῦ κυροῦ χου καὶ κριτῆς σεμι-
 ναρίου μαρτυρ. † निकόλαος εὐτελῆς νοτάριος υἱὸς βα-
 σιλείου χαλκαίου μαρτυρῶ. † τολομεος ἐκ τοῦ καινοῖανον
 καὶ κριτῆς σεμιναρίου μαρτυρ. † γούλιέλμος ἀσκέτ-
 τας μαρτυρ. † ἰωάννης τοῦ μοντάλτου μαρτυρ. †
 θεοδώρος τοῦ χρυσαφίου καὶ παρὰ τῆς κραταιᾶς
 κέρτης πούπλικος νοτάριος χωῖρας σεμιναρίου μάρ-
 τυρῶ. † κώνστας καλαβρίτος μαρτυρ. † μανολος
 μαρτυρ. † σέργιος μαλφιδάνος μαρτυρ. † ἀμμιριγος
 μαρτυρ. † ego andrea de canniauo testi sum †
 ἐγὼ πέτρος τοῦ νερεοῦ μαρτυρ. † निकόλαος κυροῦ
 βερυτράμου μαρτυρῶ.

† Διοῦ ἐγράφη τὸ παρὸν ἔγγραφο, δια χειρὸς ἐμοῦ
 निकόλαου τι ἐπινομία τοῦ γράσσου, καὶ παρὰ τῆς
 βασιλικῆς κέρτης ὕψους νοταρίου πούπλικου χωῖρας
 σεμιναρίου, μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι καὶ ἔτει τοῖς προ-
 γραφῆσι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 133.)

sancti monasterii potestas sit me anathemate devin-
 ciendi, atque seiungendi a tota Christianorum com-
 munionem, utpote qui violaverim Dei praecepta. Et
 sic maneant semper memoratae possessiones, uti au-
 tediectum est, ipsi sancto monasterio; quare supra-
 dicta omnia bona modo dedi in propriam et perpe-
 tuam possessionem ac dominium et usum eidem san-
 cto monasterio, tibi que pro tempore eius praeposito
 domino Andreae, et fratribus tuis virtute praeditis.
 Quamobrem praesens instrumentum condidi et tra-
 didi dicto monasterio, cum testes interfuissent iudices
 civitatis Seminarae, et alii probi homines ipsius
 monasterii, mense iulio, die XXII, indictione V,
 anno 6740.

† Nicolaus Chandaces iudex Seminarae testis. †
 Nicolaus filius Georgii de Seminarara testis. † Nico-
 laus de Palomba castellanus Seminarae testis. † Ioan-
 nes domini Hugonis filius iudex Seminarae testis.
 † Nicolaus humilis notarius filius Basilii Ferrarii
 testis. † Ptolomaeus ex Caniano iudex Seminarae tes-
 tis. † Gulielmus Ascettas testis. † Ioannes de Mon-
 talto testis. † Theolorus de Chrysaphio apud po-
 tentem curiam publicus notarius civitatis Seminarae
 testis. † Consta Calabritus testis. † Manolus testis.
 † Sergius Malfitanus testis. † Ammirigus testis. †
 Ego Petrus de Nereo testis. † Nicolaus domini Be-
 ritrami filius testis.

† Scriptum est praesens iustrumentum manu mei
 Nicolai cognominati de Grasso, et apud imperialem
 curiam publici notarii civitatis Seminarae, mense,
 indictione et anno supradictis.

1232 — Mense Julio 26 — Indict. (V) — Nohae.

Presbyter Manasses tradit monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo terram positam in agro Nohae, utque in permutationem accipit praedium situm in loco qui dicitur S. Iulianus Calogerorum.

† σιγον χειρός του πρεσβυτερου μανασση υιος του πρεσβυτερου σιμεων.

Ἐν ονοματη του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος. εγω ο προγεγραμμενος πρεσβυτερου μανασση ο τον σιγον του τμηρου και ζωδοποιου σταυρου ιδιοχειρος ποιησας το δε ονομα και τη πατρωα επωνυμια υπο του υφους του νοταριου γραφας φενωμαι ποιουντα ανταλλαγη προς σε κυρ του δυου πριόλου της μονης του κυρ ζωσιμου διδωντα εις σε και τω μοναστηριω ενα πετζη του χωραφιου εις διακρατησει του καστρου ιωων εις την τοποθεσιαν του απποιου ης αλλαγη περιωχης χωραφιου ην ελαυον παρ ημων εις την τοποθεσιαν του αγιου ιουλιανου των καλογερων και ποιησω εις σε τω παρων εγραφον δια το ιδιον θελημα του αυθεντου ημων κυριου ρικαρδου του κλεραμοντε και υιος αυτου βουλοττα και διοριζεται ουτος απο μεν ανατολων τω χωραφιου του ιωαννου πρεσυτερου γουληλμου απο δυσμων τω ξεροποταμω του μαρκου απο ακτρου τω χωραφιου του ιδιου αυθεντου ημων απο μεσιυριαστω ριακη του μανδικαπουλλη και κλησιν ησωδω και εξωδω αυτου και πασα δικαιη αυτη λεγω δη πως έχω αυτη τω χωραφιου οτι έχω αυτο απο χαρισιας καθως το χαρτιον δηλη λεγω δη του εχειν σε αυτο εις την εξουσιαν τη αγια εκκλησια απο της σημερον ημερα και ωρας του νυν εις το διηνεκές χρονους και ποιην των βουλημα ημων ος τω κυρος και την δεσποτιαν παρ ημων ηληφός μη κοληόμενος παρατηρος· εαν ελθοι τις ειτε εγω ήτε υιος ημων η διαδόχους ή τις εκ των ημου μερους ή αλλος τις ξενου προσωπου του ενοχλην ή ζητην ή αγωγην ποιουντα κατα σε ή κατα των εκκλησαν λεγω δη του στεγη εγω και ημων κληρονομων και διεκδικαν σε απο παντός εναντιουμενου προσωπου ή δε και τουτο ου ποιησωμαι αλλα προ διαστροφη τινα χρησωμεδα αμολογω του ηναι ημας ζημιουμένοι απο του δημοσιου ρηγατας λς και ειστερον μενετω το παρον ανταλλαγμα τη αγια εκκλησια του κυριου ζωσιμου εις αιωνα αιωνος

† Signum manus presbyteri Manassis filii presbyteri Simeonis.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus presbyter Manasses, qui propria manu signum venerandae et vivificae crucis exaravi, nomen vero et paternum cognomentum manu notarii, hoc permutationis instrumentum facio tibi domino Dino Priori monasterii de Cyr-Zosimo, tradens tibi et monasterio portionem terrae in pertinentia civitatis Nohae in loco, ubi dicitur Appium, et hanc permutans cum tenimento terrae, quam a vobis recipi in loco qui dicitur S. Iulianus Calogerorum. Et facio tibi praesens instrumentum de propria voluntate Domini nostri domini Riccardi de Claromonte eiusque filii Bulottae. Sunt vero eius fines hi: ad orientem terra Joannis filii presbyteri Gulielmi; ad occidentem torrens Marci; ad septentrionem terra Domini nostri; ad meridiem rivus Mandicapulli; et clauditur, cum ingressu et egressu, et cum omnibus iuribus ad eam pertinentibus. Dico autem me habere huiusmodi terram ex donatione, ut ex instrumento patet. Et de supradicta terra potestatem habeat sancta ecclesia a praesenti die et hora in perpetuum faciendi quidquid voluerit, sicut auctoritatem et dominium a nobis recepit, sine cuiuscunque personae impedimento. Et si apparens aliquis, sive ego, sive meus filius, vel successor, aut aliquis ex parte mea, aut alia extranea persona, molestiam tibi vel ecclesiae adferre voluerit, aut petere vel movere actionem; obstare debeam ego meique heredes, teque ab omni contraria persona defendere. Et si hoc facere noluerimus, sed contravenire proponamus, poenae nomine solvere debeamus Fisco regales sex et triginta; atque nihilominus praesens permutationis instrumentum maneat deinceps sanctae ecclesiae de

βαιυιῶν καὶ στέρειον καὶ ἀκυρασάλυτον οὗτος ἐγραφε
ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλεὺς ἡμῶν Φουλδερικὸς. διὰ χει-
ρὸς τοῦ πρεσβυτέρου ἰωάννου οὐκίσιου τοῦ ἰγουμενοῦ
ἀνοτάριος καὶ ταβουλαριὸς ἀστειῶς νῶϊν μηνὶ ἰουλίῳ
εἰς τὰς κς'. ἡμέρα β'. ἔτους ςψμ'. ἰνδικτιῶνος δ'. πα-
ρουσία μαρτυρῶν υπογεγραμμένων.

† κοττοφρέδος κριτῆς νῶϊν μαρτυρ ὑπεγράφα ὑπο
ἰδίου σταυροῦ.

† κυρ βερναρδος γαβρός τοῦ κυρ ρικαρδου υελλεμε
μαρτυρ ὑπεγράφα ὑπο ἰδίου σταυροῦ.

† βενουτος υιος πετρου τῆς ὄρα μαρτυρ ὑπέγραφα
ὑπὸ ἰδίου σταυροῦ.

† βασιλιος τοῦ κορατῆρα μαρτυρ ὑπεγράφα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 92.)

Cyr-Zosimo ratum, firmum et inconcussum in per-
petuum. Scriptum sub pio imperio Friderici, manu
presbyteri Ioannis, consobrini praepositi, notarii et
tabularii civitatis Nohae, mense iulio, die XXVI,
feria II, anno 6740, indictione IV, in praesentia
subscriptorum testium.

† Gothofredus Iudex Nohae testis subscripsi pro-
pria cruce.

† Dominus Bernardus gener domini Riccardi Bel-
leme testis propria cruce subscripsi.

† Venutus filius Petri de Hora testis propria
cruce subscripsi.

† Basilius de Curatore testis subscripsi.

CCLXXXVI.

1232 — Mense Septembri — Indict. VI.

*Gervasius praepositus monasterii S. Nicodemi, Basilius Curator aliique in emphyteusim accipiunt praedium
a monasterio S. Phantini.*

† σίγνον χειρὸς γερασιου ἀδελφειοῦ μου τοῦ
αγίου ἰεροδύμου. † σίγνον χειρὸς βασιλείου υἱοῦ γεωρ-
γίου τοῦ κορατόρος. † σίγνον χειρὸς περεγρίνου ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ. † σίγνον χειρὸς πέτρου υἱοῦ μιχαήλ τοῦ
γεωργίου. † σίγνον χειρὸς λέοντος υἱοῦ παπα πέτρου
μυλωνά. οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ οἰκοι-
οχειρῶς προτάξαντες. ὁμοθυμαδὸν καὶ μῆνι Φωνῆ ὁμο-
λογοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου ἐγγράφου ἔτι
κατὰ τὸν παρόντα Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς ε' ἰνδικτιῶ-
νος τοῦ ςψμ' ἔτους. ἤλθομεν πρὸς τὴν ἁγίαν μονὴν
τοῦ ἁγίου Φαντίνου, καὶ αἰτήθημεν τῇ αὐτῇ ἁγία
ἐκκλησία καὶ σοὶ τῷ ὀσιστατῷ ἀδελφῷ βαρθολομαίῳ
καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τὰ δεύτερα τοῦ μάλιστα κελ-
λαραρίου τῆς μεγάλης μονῆς ἁγίου στεφάνου φέρον-
τος. ὅπως ἡμῖν ἐκ τῶν ἐλαίων ὧν κατέχομεν παρὰ
τῆς ἐκκλησίας σας νοστοὶ ποιήσης ἡμυτευτὸν ἐγ-
γραφον. σοὶ δὲ καλῶς σου ἔχοντος τὴν ἡμετέραν αἰ-
τησίην μὴ παριδὼν, ἀλλὰ δεξάμενος. ἀπεδώκας εἰς
ἡμᾶς διὰ ἐγγράφου συστατικῶν τὸν αὐτὸν τόπον
καὶ ἐλαίας. καὶ περιορίσας καὶ σημειώσας τὸν τόπον
κατὰ τὴν περιοχὴν τοῦ λιβέλλου. ἀνελάβομεν δὲ τὸν
τόπον ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν. καθάρισεν καὶ ἐργάζομεν
καὶ κεντρώνωμεν καὶ εἰς ἡμέραν ἐπιδεικνύομεν. ὄφει-

† Signum manus Gervasii praepositi monasterii
sancti Nicodemi. † Signum manus Basillii filii Geor-
gii de Curatore. † Signum manus Peregrini fratris
ipsius. † Signum manus Petri filii Michaelis de Geor-
gio. † Signum manus Leonis filii presbyteri Petri
Milonae. Nos, qui signa honorabilis et vivificae (cru-
cis) propria manu exaravimus, unanimes et una vo-
ce declaramus praesenti nostra chartula, nos hoc
mense septembri, VI indictione, anno 6741, ad-
visse venerabile monasterium sancti Phantini, et
petisse a memorata sancta ecclesia et a te sanctis-
simo fratre Bartholomaeo, qui pro tempore vices
agis magistri cellerarii magni monasterii sancti Ste-
phani, ut de olivetis, quae nuper a tua ecclesia ac-
cepimus, nobis instrumentum emphyteuticum con-
deres. Tu vero cum benigne nos exceperis, petiti-
one nostra minime reiecta, sed exaudita, nobis tra-
didisti stabili contractu praedium ipsum et oleas,
et circumscripsisti, et terminos in eo constituisti,
prout in libello continetur. Nos autem accepimus
praedium, ut amodo purgemus et excolamus, et
insitionem faciamus, et in splendidiorem formam
adducamus. Alteris vero annis colendum nobis est,

λαμεν δὲ τὸν ἓνα χρῶρον ἐργάζην, καὶ τὸν ἕτερον σπέ-
ρειν, καὶ δίδειν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τὴν πενταμερίαν
προσέτιθε δὲ καὶ τοῦτο, εἰ μὲν ἡ ἐκκλησία ἔξει
χρίαν εἰς τὸ χωραφίον, τοῦ σπείρειν τι, ἵνα δεχό-
μεθα αὐτὴν καὶ σπέρη μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐκ πάντων
τῶν ἐλαίων μέλλομεν ἔχειν τὸ ἡμισυ ὁμοίως, καὶ ἐξ
ἧν μέλλομεν ἡλοσοπῆσαι, ταῦτα τοίνυν οὕτως ἀνα-
λαβότες, ἐστέρξαμεν τοῦ μὴ ἀνελεῖν ἀλλὰ νῆ φάνει
. αὐξήσιν καὶ ἐμφάνειαν, καὶ εἰ μὲν
ἀκαματήσομεν, ἵνα ὡς ἀκαμάται διακόμεθα, ὑπὲρ οὗ
πάλιν τὸ παρὸν ὁμολογοῦγγραφον (τῇ ἀγία ἐκκλη-
σία) ποιήσαντες ἀπεδώκαμεν ἐν μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι
καὶ ἔτει τοῦ προγραφέντος ἔχων ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ
ὑφους τὸ ἡμισυ τοῦ ὀρισθέντος (ἀλφα)βητου καὶ . . .

† ὁ εὐτελής πρεσβύτερος βασιλείος τὰ ἀνώτερα μαρ-
τυρῶν † εὐτελής πρεσβύτερος κωνσταντίνος μανδύλος
τὰ ἀνώτερα μαρτυρῶν υπέγραψα.

† καὶ ἐγὼ νικύτης νοταριος τῇ παρακλησει τῶν
ἀνωτέρω σίγνογραφέντων τὸ ὄλον ὕφον ἐπίγραψα,
καὶ διὰ τοῦ σταυροῦ υπέγραψα καὶ μαρτυρῶ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 134.)

et serendum, et quintam fructuum partem dare te-
nemur ecclesiae. Additum vero et hoc est, ut, si
ecclesia necesse habuerit quid in praedio serere,
una nobiscum serat, atque ex omnibus oleis,
itemque ex materie quae caedatur dimidium ha-
beamus. Quibus cum adsentiti fuerimus, contenti
sumus (praedium) non incultum deserere sed . . .
. incrementum pulcritudinemque affer-
re; et si cultura abstiterimus, tamquam ignavi
exterminemur. Quapropter iterum praesens conven-
tionis instrumentum facientes tradidimus, mense,
indictione et anno supradictis. Et in principio char-
tulae extat dimidium alphabeti (bifariam) divisi,
et

† Basilius humilis presbyter quae supra testor.

† Constantinus Mandilus humilis presbyter quae
supra testans subscripsi.

† Ego Niceta notarius rogatu superius constituto-
rum totum instrumeatum scripsi, et per crucem
subscripsi et testor.

CCLXXXVII.

(1232) — Mense Septembri — Indict. VI.

*Ioannes Appidoriacus uliique conventionem ineunt cum monasterio S. Stephani de Nemore de praestatione
annua imminuenda.*

† σίγνον χειρὸς ἰωάννου ἀπιδοριάκου. † σίγνον
χειρὸς πέτρου υἱοῦ λέοντος ἀπιδοριάκου † σίγνον
χειρὸς निकολάου ἀδελφοῦ αὐτοῦ † σίγνον χειρὸς निक-
λάου ἀπιδοριάκου υἱοῦ ματθαίου. σίγνον χειρὸς
ἰωάννου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. † σίγνον χειρὸς πέτρου υἱοῦ
γρηγορίου ἀπιδοριάκου. σίγνον χειρὸς ἰωάννου ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ. † σίγνον χειρὸς Φιλίππου τοῦ λεγαμένου
οὐρσίνου. † σίγνον χειρὸς λεοντος υἱοῦ ἰωάννου κρο-
κλησιάνου. Ὁμολογοῦμεν πάντες ἡμεῖς, ὅτι κατὰ τὸν
παρὸν Σεπτεμβριον μῆνα τῆς ἰνδικτιωνος ε' ἡλθαμεν
πρὸς τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου στεφανου τοῦ
ἁγίου, καὶ πρὸς σὲ τὸν κυρον βαρδαλομακίαν τὸν μαι-
στορα κελλεραριον τῆς αὐτῆς μονῆς, ἔσω εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀγίου Φαντίνου, καὶ ἐπράξαμεν ἕλιος ὑπὲρ τῆς
πενταμερίας τῶν πραγματων ὧν περ κρατοῦμεν ἐκ τῆν

† Signum manus Ioannis Appidoriaci. † Signum
manus Petri filii Leonis Appidoriaci. † Signum ma-
nus Nicolai fratris eius. † Signum manus Nicolai
Appidoriaci filii Matthaei. Signum manus Ioannis
fratris eius. † Signum manus Petri filii Gregorii
Appidoriaci. Signum manus Ioannis fratris eius. †
Signum manus Philippi cognominati Ursini. † Si-
gnum manus Leonis filii Ioannis Croclesiani. Nos
omnes declaramus accessisse hoc mense septembri,
indictione VI, ad sanctam ecclesiam sancti Step-
hani de Nemore, et ad te dominum Bartholomaeum
magistrum cellerarium eiusdem monasterii, in do-
mum sancti Phantini, et misericordiam efflagitasse,
ut nobis condonaretur quinta super bona quae pos-
sidemus ex sancta vestra ecclesia, pro quibus con-

ἀγίαν ἐκκλησίαν ἡμῶν. ἐξ ὧν εἰώθαμεν τέλλειν ἐτησίως πενταμερίας ἤντινα βαρυνθέντες καὶ ἀπορήσαντες, ἰδεήθημεν τῇ ἀγία ἐκκλησία καὶ τῇ ἡμετέρα δσιώτῃ, καὶ ἐσυμβιβασθῆμεν, τοῦ ἀπὸ τοῦ ἰὺν παρέχειν ἀπὸ πάντων τῶν πραγμάτων ὧν περ κατέχομεν ἀμπελίων καὶ χωραφίων κύπων καὶ λοιπῶν ἡμεροδενδρίων καὶ πάσης διαφοράς κατέτος μούστου λαγγγας δεκατέσσαρα ἄτινα ἐμολογοῦμεν παρέχειν κατέτος ἐν εἰρήνῃ καὶ χωρὶς πάσης προφάσεως· εἰ δὲ καὶ τοῦτο ποτὶ καιρῷ φανῶμεν ἀρνούμενοι αὐτὸ ἢ κωλύοντες ἐξ αὐτοῦ ἵνα ἐν πρώτοις ἐσόμεθα κατακρινέμενοι, καὶ ἡμεῖς ἵνα ἔχετε ἄδιαν ἢ ἵνα διώκετε ἡμᾶς ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἢ ἵνα στρέψετε ἡ ἐκκλησία εἰς τὸ λαμβάνειν τὴν πεντημερίαν ὡς τὸ πρῶτον ὑπὲρ οὗ καὶ πρὸς περισσώτερον ἀσφάλειαν πάλιν ἡμεῖς τῇ ἀγία ἐκκλησία τὸ παρὸν ἐμολογοῦμεν ποιήσαντες ἐξεδώκαμεν, ἐν μηνί καὶ ἰνδικτιωνί, καὶ ἔτει τοῦ προγραφέντος ἐν παρουσίᾳ μαρτυρῶν.

† εὐτελής γεράσιος καθειγόμενος τῆς εὐβαγῆς μονῆς ἀγίου νικολάου μαρτυρῶν. † εὐτελής νικόλαος πρωτοπαπα χώρας ἀγριοθέρου τῇ παρακλήσει τῶν ἀνοτέρω μαρτυρῶν υπεγραψα. † δευτελής πρεσβύτερος κωνσταντίνος μάνδιλος τὰ ἀνώτερα μαρτυρῶν υπεγραψα. † ego constantinus armenius testis sum. † ἐγὼ ρογέριος τῆς μάμμουλας τὰ ἀνώτερα μαρτυρῶν υπεγραψα. † καὶ ἐγὼ νικήτης ὁ εὐτελής νοτάριος ὁ ἀπὸ χώρας ἀγριοθέρου τὰ ἀνώτερα ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani → n.º 135.)

CCLXXXVIII.

1233 — Indict. VI — Castri Veteris.

Ioannes de Tzannela magnus Iudex Calabriae lata sententia adiudicat monasterio S. Ioannis de Alaro, posito in agro Castri Veteris, bona quae Gulielmus Pabillanus usurpaverat.

† ἔτους ἑξακισχιλιοστῶ ἐπτακωσιστῶ σαρακοστῶ πρώτῳ ἰνδικτιωνος ς', κατὰ τὴν κινήθησαν ἀγωγῆν, καὶ ζήτητην κατεῖπιον τοῦ ἐδωξωτατου ἀνδρός κυροῦ ἰωάννου τῆς τζανέλης, καὶ μεγάλου κριτοῦ καλαυρίας, ἐκ μέρους του ἀδελφου ἀνδρου, καὶ πριούρου ἀγίου ἰωάννου τοῦ ἀλαρου, τοῦ ἐκκοιμένου ἐν τῇ διακρητησι καστέλλου υετιρου, καὶ υπακωῆς μηλητου,

suevimus solvere quotannis quintam, quae cum nobis oneri esset, et inopia premeremur, precati sumus sanctam ecclesiam et pietatem vestram, et inter nos convenimus amodo praebere quotannis ex omnibus bonis, quae possidemus, vineis, praediis, hortis et reliquis arboribus fructiferis, et omni reditu, musti lagenas quatuordecim, quas pollicemur tradere singulis annis in pace et sine quovis praetextu. Quod si aliqua occasione id denegaverimus, vel impedimentum attulerimus, in primis damnemur, et vobis facultas sit nos expellendi ex praediis, aut ecclesia iterum accipiat quintam ut antea. Quapropter ad plenioram securitatem parem huius declarationis chartulam conditam dedimus sanctae ecclesiae mense, indictione et anno suprascriptis, coram testibus.

† Humilis Gerasius praepositus venerabilis monasterii sancti Nicolai testor. † Humilis Nicolaus protopapa civitatis Agriotherae, rogatu suprascriptorum, testis subscripsi. † Humilis presbyter Constantinus Mandilus quae supra testans subscripsi. † Ego Rogerius de Mammula quae supra testans subscripsi. † Ego Niceta humilis notarius civitatis Agriotherae quae supra scripsi et testor.

ἀκτωρεύωντος ἐκ μέρους, κατα τοῦ κυροῦ γουλιαλμου παβιλλάνου. ρέου ἐκ του ετερου, οὔτο, ἐγὼ ἀδελφος ἀνδρεας πρωτηθνημι κατα τοῦ κυροῦ γουλιαλμου παβιλλάνου· ὅτι πραγμα, ὅπερ ἡ ἐκκλησια ἐδέσπωσεν αταράχως, τὴν αὐτὴν δεσπωτείαν καὶ πράγμα, τὸ ὄντα τοῦ ἰωάννου κορατωρας καὶ τῆς ἐκκλησίας βελλάνου, μετα τὴν τελευτῆν τοῦ πρωρηθνητος βελλάνου, ὁ προλεχθῆς κυρος γουλιαλμος τη αὐτοῦ ἀκτωρία. ἐπᾶνέττι κατα τῆς ηρημένης ὑποστασεως, καὶ αποφῶρεσε τὴν ηρημένην μονῆν, ὅθεν ἐτῶ, του καταληθῆναι αὐτον, κατα τὴν κέλευσιν τῶν βασιλεικῶν διατάξαιων, σῶζον, καὶ τὰ ἀπόλοιπα, ὁ οὖν μέγας χριτῆς ενωτῆσθῆς, τὴν τοιαύτην προθεσιν, ὄρησε τω καστελλανω καὶ τοῖς χριταῖς· διοτι αὐτὸ περιεσπάτο εἰς ετέρας ανακαίας δουλαίς, ἵνα ἡ τιαύτη, ἔρεμνα, κατα τάξην δικαίου αποφαιδῆ ενωπιον ημῶν, ἡμοῖς δὲ κατα τὴν δωθησαν ἡμῖν ἀκτωριαν, ὄρησαμεν τὸν κυρον γουλιαλμον, καὶ ἤλθε ενωπιον ἡμῶν, διὰ τὸ απολωγιθεῖναι ἐν τῇ ἐκτεθῆτη ἀγωγῇ τοῦ ἀδελφου ανδρεου, καὶ ὁ κυρος γουλιαλμος ητισεν διωρία. καὶ ημοῖς ἐπιβουλεψάμενοι, εχωρηγίσσαμεν αὐτῶ, τελευτέαν διορίαν, ημερων τριᾶκοντα, καὶ εἰς τὴν πρωτεθῆσαν διορίαν, ὁ κυρος γουλιαλμος, ἔσφαλε, οὔτε πρωκουρατωρα, οὔτε, ἐκδηκτητη ἔγαγε, ἡμοῖς οὖν ἰδωντες ὅτι ἐφυγω δίκειν, ἐπιβουλεψαμενοι, δια μισω λωγων σκέψος, αποδωκαμεν τὴν ἐμφόρεσιν, τῶ ηρημενω ἀδελφω ανδρεα, καὶ προς τὴν μονῆν τοῦ αγιου ἰωαννου, οὔτο δὲ παρελθεῖς ὁ χρονος, τῆς ηρημενης ἐμφόρεσεως, ἐπιβουλευσάμενοι, ἐκρίναμεν τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν τῇ ἐκκλησια, ὅ οὖν ἀδελφος ανδρεας, του ενιαυτοῦ παροχικότος, ἐξακολουθὸν το τῆς ἐκκλησίας δικαίον. παραστὰς ἐνώπιον ἡμῶν ἔφη. διόττις τῶ δίκαιον εχωρήγησεν τῆν ἐμφόρεσιν καὶ δεσπωτείαν τῇ ἐκκλησια. θέλωμαι ὑποδίξει τὰ δικαιώματα τῆς ἐκκλησίας ὡς καθοσι, καὶ ἡ ρδιοκτητησιν αὐτὴν διαφέρει· τοὔτο οὖν ημῖς ακαικοθταις ἡγάγωμεν ἐνώπιον τὸν ρηθεντα κυρον γουλιαλμον, καὶ ερεμνήσαμεν ἡ μὲν δύναιτ: υποδίξει, δικαιώματα, ἰδιοκτησεως. ὡστις ἔσφαλε τῶν δικαιωμάτων, τῆς ἐπίδεσπῶσεως· καὶ αὐτὸς αποκριθῆ, ἐμφανίζον τὴν δίκην· ὅτι τὰ πράγματα, ἀπερ ὁ ἀδελφός ανδρέας ἐπιζητει, ἐγὼ καταγνωρίζω ὅτι ὁ προλεχθῆς ἰωάννης κορατωρ καὶ βελλάνος τῆς ἐκκλησίας, ἐπεκρατει αὐτὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ αποτασσαι, τὴν προλεχθῆσαν ὑπόστασιν καὶ δεσποτείαν τῇ ἐκκλησια, καὶ ἀσφαλιζώμαι

Ego frater Andreas actionem moveo adversus dominum Gulielmum Pabillanum, quippe qui, cum ecclesia pacifice bona possideret, quae ad Ioannem curatorem et ecclesiae villanum pertinuerunt, post obitum praedicti villani auctoritate propria adortus fuerit memorata bona atque abstulerit praefato monasterio. Quapropter peto ut ex iussione imperialium constitutionum inde eiiciatur citra praeiudicium ceterorum iurium. Itaque magnus Iudex cum audivisset huiusmodi actionem, mandavit castellano et iudicibus, ut, cum antedicta bona affecta fuerint aliis necessariis servitutibus, huiusmodi (*quae-stionis*) examen ex iuris norma coram nobis fieret. Nos autem de auctoritate nobis data iussimus dominum Gulielmum ad nos accedere, ut se defenderet in lite adversus se mota a fratre Andrea. Gulielmus vero petit ut ei constitueretur dies, quo se in iudicio sisteret; et nos, inuito consilio, ipsi concessimus finalem terminum dierum triginta. Attamen dominus Gulielmus intra terminum ei praestitutum non comparuit, neque procuratorem vel defensorem adduxit. Nos igitur eum ius declinare videntes, allatis rationibus expensis, (*eorumdem bonorum*) investituram tribuimus dicto fratri Andreae et monasterio S. Ioannis. Cum autem tempus huiusmodi investiturae praeteriisset, facta deliberatione, adiudicavimus ecclesiae antedicta bona. Frater igitur Andreas, anno elapso, ecclesiae ius persequens, cum se coram nobis stitisset, inquit: Quoniam ius tribuit ecclesiae investituram et dominium, volo ostendere instrumenta ecclesiae, e quibus ipsius possessio eruitur. Nos itaque cum haec audivissemus, accessivimus coram nobis dictum dominum Gulielmum, et percontati sumus, num posset instrumenta propriae possessionis exhibere. Ipse vero huiusmodi titulis possessoriis carebat, et ius ante oculos nostros ponens, ita respondit: Bona quae frater Andreas requirit, ego non inficior praedictum dominum curatorem et villanum ecclesiae possedissee ab ecclesia; ideoque

ὕτω διὰ ποιότης, ἢ μὲν πωτε καιρω, ἐγὼ τε ἢ τὶς
του κατ' ἐμοῦ μερους, ἀναφῆ. ἐναντίον, ἢ παρενο-
χλῆν τὴν ἀνοτέρω μονῆν, ἀπὸ τῶν ρηθέντων πρα-
γματων, καταβαλλέσθω ἐν τῷ βασιλικῷ φήσκῳ
αυγουσταλια δέκα, καὶ εἰς τὴν μονὴν ἕτερα αυγου-
σταλια δέκα. διού, ὁ προλεχθῆς κυρὸς γουλιαλμος
ἀποταξάμενος, τὴν δεσποτικὴν καὶ ιδιόκτησιν πρὸς
τὴν ἐκκλησίαν, ἡμοῖς οἱ τεταγμένοι κριταὶ, ἐπι-
βουλεψάμενοι συν τῶν ἐτέρων χρυστημῶν ἀνδρῶν, δε-
δῶκαμεν σχέψην τελευτέαν, του ἔχειν ἡ ἐκκλησία
τῶσον τῆν ἐπικρατίαν, ὡς καὶ τὴν ιδιόκτησιν,
διού πρὸς πιστώσιν καὶ στερεόσιν, ἐπίστησιν σὺ, τῷ
προλεχθέντι ἀδελφῷ ἀνδρῶν, καὶ πριουρῷ ἀγίου
ἰωάννου ἀλάρου τῆς ὑπόκοῆς μηλητου, τὸ παρὸν
ἔγγραφον διαμένον τε βεβειον καὶ στερρον. ἄχρι περα-
τος κοσμου, καὶ τούτο ἐτελέσθη καὶ ἐκρίθη παρα
τῶν ἐπιταχθέντων κριτων, λέγω δὲ κυρὸν νικολαου
πιτζήνι. καὶ καστέλλανου καστέλλου νετερου, καὶ
κυρὸν γαλτεριου ἱέρακος, καὶ κριτου, καὶ νοταριου
ἰωάννου χρυσοχωῦ καὶ κριτου. καὶ βασιλείου φραγ-
κεπανου καὶ κριτου, γραφὴν δια χειρὸς νοταριου ἀν-
δρου κουπλικου νοταριου καὶ ταβουλαριου χώρας
καστέλλου νετερου μητη, ἡδικτιωνι καὶ ἐτοῦς τῶν
προγραφιστων, ἐν παρουσίᾳ μαρτυρῶν.

† ἐγὼ γαλτεριος καὶ κριτης μαρτυρῶ.

† ἰωάννης ὁ κριτης χώρας καστέλλου νετερου
ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ τὴν ἰδίαν χερσὶ.

† ἐγὼ βασιλειος φραγκεπανός καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν
κριτης μαρτυρῶ.

† Ego nicolaus picernus castellanus castri veteris
testis sum.

† Thomas καὶ στρατιγος τῆς βασιλικῆς κορτῆς κα-
στέλλου νετερου μαρτυρῶ.

† peregrinus υἱὸς μάγι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξου-
σιαστῆς καστέλλου νετερου μαρτυρῶ.

† nicolaus ὁ ἀπὸ τοῦ σκύλλακος καὶ κατὰ τὴν
ἡμέραν ἐξουσιαστῆς καστέλλου νετερου μαρτυρῶ.

† ιωάννης ἀνδreas πούπλικος νοταριος καὶ ταβου-
λαριος χώρας καστέλλου νετερου τὸ ἀνοτέρω δικαίωμα
ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 136.)

ecclesiae renuncio memorata bona eorumque domi-
nium; et poena caveo, si quando ego vel quis ex
parte mea adversatus fuerit, vel molestiam intulerit
antedicto monasterio de iisdem bonis, nos soluturos
regio Fisco augustales decem, totidemque mo-
nasterio. Quare praefatus dominus Gulielmus, cum
se dictorum bonorum dominio et possessione exuis-
set erga ecclesiam, nos constituti Iudices consilio
inito cum aliis probis hominibus, definitivam sen-
tentiam emisimus, ut ecclesia tum dominium tum
possessionem haberet. Quapropter ad fidem et ro-
bur fecimus tibi memorato fratri Andreae et prae-
posito sancti Ioannis de Alaro ditionis Mileti prae-
sentem chartulam stabilem, validam et firmam usque
ad finem mundi. Et haec peracta et iudicata sunt
a constitutis iudicibus, id est domino Nicolao Pit-
zinni castellano Castri Veteris, et domino Gualterio
Hieracensi iudice, et notario Ioanne Chrysochoo iu-
dice, et Basilio Frangepano iudice. Scriptum manu
notarii Andreae publici notarii et tabularii civitatis
Castri Veteris, mense, indictione et anno supra-
scriptis. Coram testibus.

† Ego Gualterius iudex testis.

† Ioannes iudex civitatis Castri Veteris scripsi
et testor propria manu.

† Ego Basilius Frangepanus pro tempore iudex
testor.

† Thoma strategus regiae curiae Castri Veteris
testor.

† Peregrinus filius Magi pro tempore baiulus Ca-
stri Veteris testor.

† Nicolaus de Scyllacio pro tempore baiulus Ca-
stri Veteris testor.

† Humilis Andreas publicus notarius et tabula-
rius civitatis Castri Veteris suprascriptam sententiam
exaravi, et testor.

1233 — Mense Decembri — Indict. VII — Crotone.

Constantinus Cuccia et uxor eius Aluisa inter se permutant praedium et domum posita in agro Crotonensi.

† σίγνον χειρὸς κωνσταντίνου υἱοῦ λέοντος τοῦ κοῦκκία τοῦ ἀποικομένου.

† ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὁ προγεγραμμένος κωνσταντίνος τοῦ κοῦκκία ὁ τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωοπιῶν σταυροῦ οἰκίαις δακτύλοις ὑπόσειμησας. τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπογραφὸν ἀπλήν καὶ καθαρὰν ἀνταλλαγωγὴν τίθει καὶ ποιῶ ἐκοῦσίως, εὐγνωμόνως, οἰκίῳ θελήματι, ἐκτὸς φόρου δόλου υἱας ἀνάγκης, ἢ καὶ τοῦ οἰοῦδέποτε παρονάμου τρόπου· μάλλον δὲ σὺν πάσῃ μου προθυμίᾳ καὶ εὐφύχῳ προθέσει, ὁμολογῶ ἀνταλλάξαι καθαρὸς καὶ ἐνόμως μετὰ σοὶ κυρὰς ἀλουείσας καὶ ἐμῆς συνουῖου θυγατρὸς δὲ κυροῦ. . . μουρρουνου τοῦ ἀποικομένου καὶ διὰ σοῦ καὶ εἰς τοῖς ὑπο σὲ κληρονόμους καὶ διαδόχους· κατὰ τέλειαν νομὴν καὶ δεσπότηειαν, ἀπο τοῦ χωράφιου ὅπερ ὁ κυρὸς . . . μουρρουνος καὶ ἐμὸς πενθερός καὶ τῆς κυρᾶς ἀλουείσας πατὴρ ἔγραψαν μοι αὐτὸ εἰς προίκα, ἵνα φυτεύσω σοὶ ἐν αὐτῷ μετὰ τῆς ἐμῆς ἐξόδου ἀμπέλων χιλιάδαν μίαν. καὶ ἀναστήσω αὐτὴν κεφαληκὴν ἀμπέλον. ὑπάρχει δὲ τὸ εἰρημένον χωράφιον ὅπερ μέλλει φυτεύσει ἐν τῇ διακρατήσει κροτωνῆς εἰς τὴν λαμπήσιν· συνορίζεται δὲ οὕτως κατὰ μὲν ἀνατολὰς τὸ χωράφιον κυροῦ ράου τοῦ ληγοῦ· ἐπὶ δυσμᾶς τὸ χωράφιον κυρᾶς ἀγγρουλλίνης τοῦ κουρτήσου· ἐκ βορρᾶς ὁ δρόμος· ἐπὶ μεσημερίας ὁ ριάξ τῆς λαμπήσης· τοῦτο οὖν τὸ εἰρημένον χωράφιον ὅπερ σοὶ μέλλει φυτεύσει ἐν αὐτῷ τὴν εἰρημένην χιλιάδαν μίαν τοῦ ἀμπέλου τὸ παρ τὴν ἀνωτέρω τετραχῶς συνορισθὲν σὺν εἰσόδῳ καὶ ἐξόδῳ αὐτοῦ, καὶ πάσι δικαίαις καὶ προνομίαις αὐτοῦ· τραπετεύω σοὶ αὐτὸ νομίμως διὰ τοῦ παρόντος ἔγγραφου πρὸς σὲ τὴν εἰρημένην κυρὰν ἀλουείσας καὶ ἐμῆς συνουῖου καὶ διὰ σοῦ τοῖς ὑπο σοῦ κληρονόμοις καὶ διαδοχοῖς, διὰ τὸ ἀπολαβεῖν καὶ ἐγὼ κωνσταντίνος ἀπὸ σὴ τῆς κυρᾶς ἀλουείσας τῆς προειρημένης καὶ ἐμῆς συνουῖου λόγῳ ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ αὐτῶν χωράφιον, ὅπερ σοὶ μέλλει φυτεύσει ἐν αὐτῷ ἀμπέλων χιλιάδαν μίαν· το σοὶ ἔμνησι ὁσπίτιον ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ ἐξωπύλῳ

† Signum manus Constantini filii quondam Leonis Cucciae.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego suprascriptus Constantinus de Cuccia, qui signum venerandae et salutaris crucis propriis manibus exaravi, praesens instrumentum simplicis et purae permutationis subscriptionibus munitum condo et facio libenter, bono animo, propria voluntate, absque metu, dolo, vi, necessitate, vel quolibet vetito modo; imo cum omni alacritate, et totius animi proposito declaro pure et legitime permutasse tecum domina Aluisa coniuge mea filia domini. . . Murruni defuncti, et per te tuis heredibus et successoribus in absolutam possessionem et dominium partem praedii, quod dominus. . . Murrunus et socer meus, ac dominae Aluisae pater, mihi in dotem scripsit, ut in ea meis expensis mille vites tibi plantarem, eamque optimam vinearum redderem. Huiusmodi autem praedium, quod plantari debet, extat in pertinentiis Crotonis ad Lampisim, atque ita circumscribitur: ab oriente (*est*) praedium domini Rhai de Ligro; ab occidente praedium dominae Angrullinae de Cortese; a borea via; a meridie iivus de Lampisi. Hoc igitur dictum praedium, in quo tibi plantaturus sum dictas mille vites, quadrifariam a nobis supra conterminatum, cum introitu et exitu ipsius omnibusque eius iuribus et pertinentiis, praesenti instrumento legitime tibi memoratae dominae Aluisae coniugi meae trado, et per te tuis heredibus et successoribus, ut ego Constantinus recipiam a te dicta domina Aluisa coniuge mea permutationis titulo, pro eodem praedio, in quo tibi plantare debeo mille vites, dimidiam domum tuam ex-

κροτώνης· εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου πάντελεήμονος· καὶ τὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα ἐξ ῥιζία τοῦ ἀμπέλου ὕπερ ἐστὶν ἐν τῇ διακρατῆσι κροτώνης εἰς τὸν κυρὸν ἀμάτου, συνορίζεται δὲ οὕτως τὸ εἰρημένον ἡμῶσι ὀσπίτιον ἐξ ἀνατολᾶς ὁ δρόμος καὶ τὰ οἰκότοπα τῆς ποτῆς γυνῆς βασιλείου ματζούκου καὶ τῆς αὐτῆς ἐξαδέλφης· ἐκ δυσμᾶς τὸ ἕτερον ἡμῶσι ὀσπίτιον μαῖστορος ἰωάννου κουκκία· ἐκ βορρᾶς στενὸν καὶ τὰ οἰκοτοπα τῶν παιδῶν νοταρίου Θεοφανίου· ἐκ μεσημυρίας τὰ οἰκοτοπα τῶν παιδῶν κυροῦ ἰωάννου ρούσσου· τὰ δὲ ῥιζία τοῦ ἀμπέλου τὰ εἰρημένα συνοροῦνται οὕτως· ἐξ ἀνατολᾶς τὰ χωράφια κυροῦ ριγκάρδου βυνέττου· ἐκ δυσμᾶς τὰ χωράφια τοῦ ἁγίου μαρτίνου τοῦ σπηταλίου κροτώνης· ἐκ βορρᾶς τὸ ἀμπέλιον μαῖστορος ἰωάννου κουκκία· ἐκ μεσημυρίας ὁ Φραγμαῶς καὶ τὰ ἀμπέλια κυροῦ σμιτῶν τοῦ παλιοκάστρου· τὸ ἄπερ ἡμῶσι ὀσπίτιον καὶ τὰ εἰρημένα ῥιζία τοῦ ἀμπέλου εἴχῃς παρ ἐμοῦ κωνσταντίνου τοῦ προεἰρημένου εἰς τὸ σὺνπροίκιον γεγραμμένον ἢς ὑπόουλον καὶ Δεώρετρον καὶ διὰ τοῦτο ἐπέπρα τὴν εἰρημένην ἀνταλλαγωγὴν, ἐγὼ κωνσταντίνος· μετὰ σου κυρας ἀλουήσας καὶ ἐμῆς συνουσίᾳ· διὰ μεγάλην ἀνάγκην ὕπερ εἶχον· καὶ ἔπρασα αὐτὸ τὸ εἰρημένον ἡμῶσι ὀσπίτιον καὶ τὰ εἰρημένα ῥιζία τοῦ ἀμπέλου, τὸ ἐμὸ ἀδελφῶ μαῖστορι ἰωάννη κουκκία· διὰ ταῖα χρυτοῦ σεράκοντα καὶ δύο, καὶ ἀγῶρασα ἀπ αὐτῶν βοῖδιον τοῦ σπέρνειν μετ αὐτοῦ, ὅπως τραφῶμαι μετ αὐτοῦ μετὰ τῶν ἡμετέρων τέκνων· τοίγαροῦν τὸ προεἰρημένον χωράφιον ὅπερ σοὶ μέλλει φυτεύσει· στεργῶ ἀπὸ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὸ διεινεκὲς ἐγὼ ὁ σὺ γινὼν προτάξας, εἶχῃν σε δὲ σὺ ἢ εἰρημένη κυρᾶ ἀλουήσα καὶ ἢ σοὶ κληρονόμοι καὶ διαδόχοι· τοῦ ἐπικρατεῖν αὐτὸ καὶ δεσπόζειν ἀκολούτως εσαῖ· καὶ ποιῶν σὺ καὶ εἰ μετὰ σε ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀμπέλου ἄπκν τὸ υὐληθὲν ἡμῖν· ἢτι πολὺν ἢ θέλεις δωρεῖσθαι, ἀντίκατάλλάττειν· προῖξαι δοῦναι, καὶ πᾶν ἄλλο ποιῶν ὑμᾶς ἀπ αὐτοῦ τὸ κελυόμενον ἡμῖν· οἷα κύρια καὶ αὐθεντρία, εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσπότειαν παρ ἐμοῦ εἰληφῶς, καὶ ἢ μὲν ποτὲ κερῶ ἢ χρόνῳ, Φανίει τις, ἐγὼ αὐτὸς ἢ κληρονόμος ἐμῶς καὶ διάδοχος, ἀναστρέψαι θελήσει τὸ παρὸν οἰκείῳδελῶς γινόμενον τῆς ἀλλαγῆς ἐγγραφον· καὶ οὐχὴ μᾶλλον διέκδικητῆς καὶ δεφένσωρ ἐπιτήδιος ἔσομαι ἐκ παντός ἐναντιουμένου προσώπου, ζητηθῆσομένου σου ἴσως πρὸς τινος ὑπερ τούτου ἐπι πάσι δικαστηρίοις, ἀλλὰ πρὸς διάστροφὴν τῶν τραπῶ.

tautem in suburbio Crotonis, in ditione Sancti Pantelemonis; et centum sexaginta sex vites vineae positae in pertinentiis Crotonis (*in loco dicto*) ad deminum Amatam. Haec autem dimidia domus ita circumscribitur: ab oriente sunt via et domus quondam uxoris Basilii Matzuci, et neptis ipsius; ab occidente reliqua dimidia domus magistri Ioannis Cucciae; a septentrione angiportus, et domus filiorum notarii Theophanii; a meridie domus filiorum domini Ioannis Russi. Vineae autem praedictae his finibus designatur: ab oriente (*sunt*) praedia domini Riccardi Binetti; ab occidente praedia sancti Martini de Hospitali Crotonis; a septentrione vinea magistri Ioannis Cucciae; a meridie sepes et vineae domini Simeonis de Polycastro. Memoratam autem dimidiam domum et vites vineae habuisti a me praedicto Constantino in tabulis nuptialibus pro augmento dotis et theoretro; ideoque feci dictam permutationem ego Constantinus cum te domina Aluisa coniuge mea propter inopiam magnam qua premebar, et vendidi ipsam dimidiam domum et dictas vites meo fratri magistro Ioanni Cucciae aureis tareis duobus et quadraginta, quibus emi bovem ad humanam cum eo excolendam, victumque mihi ac meis filiis parandum. Dictum igitur praedium, quod tibi plantare debeo, volo ego, qui crucis signum praefixi, ut a praesenti die et in perpetuum tu memorata domina Aluisa, tuique heredes et successores siue impedimento habeatis, teneatis, ac possideatis in omne aevum, et tu tuique successores faciatis de praefata vinea quidquid volueritis, nempe vendatis, si vobis libuerit, donetis, permutetis, in dotem scribatis, et peragatis omnia quae vobis permessa sunt, tamquam domini et arbitri, qui facultatem auctoritatemque a me accepistis. Et si qua occasione vel tempore vel ego vel heres vel successor meus subvertere voluerimus praesens permutationis instrumentum propria voluntate conditum, nec potius te defenderimus ab omni contraria persona, quae tibi adversabitur, apud quodcunque tri-

ζημιούσθαι μὲ δὲ πρὸς σὲ καὶ παντὶ τῷ σῶ μέρει χρυσοῦ ταρία διάκοσια. καὶ πρὸς τὸ δημόσιον διὰ παραβάσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ, χρυσοῦ, ρηγατοῦς. τριάκοντα καὶ ἕξ. καὶ ἰθ' οὕτως ἔστω στερεὰ καὶ ἀρραγὴς ἢ τοιαύτη καθαρὰ καὶ ἀδόλωτος ἀνταλλαγὴ ἄχρι τερμάτων αἰώνων ἢ τῆς καὶ ἐγράφη ἐποὶ τῆς εὐσεβοῦς βασιλείας τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀυθέντου ἡμῶν Φραιδερίκου ρωμαίων βασιλέως ἀεὶ αὐγούστου, ἱεροῦσαλῆμ καὶ σικελίας ρηγός· χειρὶ ματθαίου μεγκαλάμου πουβλήκου νοταρίου πόλεως κρωτώνης, μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδικτιώνος ζ'. ἔτους ςψμβ'. παρουσία μαρτύρων.

† Ego Marcus manduca Iudex Cotronis subscripsi.

† Ego Stephanus Iudex Cotroni subscripi.

† Ego pantaleo Neapolanus testus sum.

† Νικόλαος μετῆτος μαρτυρ υπεγραφα.

† ματθαῖος τοῦ μεγκαλάμου καὶ πούβληκος νοτάριος πόλεως κρωτώνης ἔγραφα καὶ βεβαιῶν ὑπέγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 137.)

bunal, sed (hanc permutationem) subvertere tentaverimus, mulctabimur tibi omnique parti tuae aureis tarenis ducentis, et Fisco ob violationem venerabilis crucis aureis regalibus sex et triginta; et nihilominus stabilis maneat atque immutabilis haec pura et sine dolo facta permutatio usque ad finem seculorum. Scripta est sub pio imperio potentis domini nostri Friderici Romanorum Imperatoris semper Augusti, Hierusalem et Siciliae regis, manu Matthaei Mencalami publici notarii civitatis Crotonis, mense decembri, indictione VII, anno 6742, coram testibus.

† Nicolaus Metitus testis subscripsi.

† Matthaeus de Mencalamo publicus notarius civitatis Crotonis scripsi et roborans subsignavi.

CCXC.

1238 — Mense Ianuario 28 — Indict. XI — Seminarae.

Ioannes Bibianus vendit Nicolao et Rogerio Chandacari domum et hortum extantia in agro Seminarae tarenis duodecim.

† σίγνον χειρὸς ἰωάννου βιβιάνου.

Ἡμεῖς οἱ προγεγραμμένοι, οἱ τὸ σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωόποιοῦ σταυροῦ, εἰκειωχείρως ποιήσαντες ἐν τῷδε τῷ ὕφει, ἀναλαμβάνομενοι καὶ πᾶσαν ὄχλησιν, ξένων τε καὶ ἰδίων προσώπων, τὴν παρούσαν ἐγγράφον, τιθεμεθα καὶ ποιῶμεν αὐτὴν, ἰκουσία ἡμῶν βουλῆ καὶ καλῆ θελήσει, ἀπλήν, εὐχάριστον, ἀμετάτρεπτον, καὶ τελίαν διάπρασιν, μετα καὶ δυσπίστονος, καὶ ἐκτός πάσης ἀπηγορευμένης αἰτίας, τὸν ἡμέτερον οἶκον καὶ κύπησιν σὺν καὶ τῶν ἐκεῖσε οἰμεροδενδρίων. ὅπερ ἔχωμεν ἀγορὰν ἐκ τὸν κοιμπάννιαν καππελλέρην, ὄντα καὶ κήμενα εἰς τὴν χῶραν σεμιναρίου. καὶ αὐτὰ τελικὰ ἐκ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων σαράκωντα. περιόριζονται δὲ οὕτως, ἀπὸ μὲν ἀνατολᾶς, ἢ ὁδὸς ἢ εἰσοδοῦς τῆς χῶρας σεμιναρίου, δύσεως καὶ μισυμβρίας, χωράφιον τοῦ πολέμι, ἄκτρον, χωράφιον τοῦ αὐτοῦ πολέμι, καὶ τὰ ὀσπήτια τῶν παίδων βιβιάνου, καὶ συνκλίμιν, τούτο τοῖνυν τὸν εἰρημένον

† Signum manus Ioannis Bibiani.

Nos suprascripti, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria manu in hoc instrumento exaravimus, ac in nos suscipientes quamcunque molestiam quae ab extraneis vel propinquis nostris inferri possit, spontanea nostra voluntate et bona deliberatione condimus et facimus praesentem chartulam simplicis, gratiosae, immutabilis et perfectae venditionis, cum defensione, et absque quacunque vetita causa, nostrae domus et viridiarii cum arboribus fructiferis in eo extantibus, quae emimus ex Cumpannia Cappellero, sita et posita in civitate Seminarae, et tributaria templi Sanctorum Quadrageinta. Confines vero ipsorum sunt huiusmodi: ab oriente extat via ingressus et egressus civitatis Seminarae; ab occidente et meridie praedium Polemi; a septentrione praedium ipsius Polemi, et domus filiorum Bibiani, et clauduntur. Hanc igitur

ἡμέτερον οἶκον, κύπον, καὶ οἰμειρωδέδραα, καθύτι καὶ περιόρυσσονται ἀνωτέρως, συν τῶν αὐτοῦ εἰσόδων τε καὶ ἐξόδων, καὶ πάντων αὐτῶν τῶν δικαϊμάτων, φερόμεθα αὐτὰ πιπράσκοντες, πρὸς ἡμᾶς τοῦς ἀμφωμίμωνας, κυρον νικόλαον χαλδακάρην, καὶ κυρον ρωγέριον, καὶ εἰς τοῦς ἡμῶν κληρονόμους καὶ διδῶχους αἰς αἶ, διὰ χρυσοῦν, ταρία δώδεκα, καὶ ταῦτα πιπράσκωμεν ἡμῖν, σωζομένου τοῦ τέλους τοῦ γαοῦ τῶν αγίων σαράκωντα, κατ' ενιαυτον, ανακόκκους πεντε, καὶ ταῦτα τὰ δώδεκα ταρία, λαβιώτες ἀπὸ χειρῶν σας, πρὸς τὰς ἡμετέρας χεῖρας σῶα καὶ ἀνελυπες. ὑπετάξαμεν του ἐγγράφως σοῖ, τουτο γενέσθαι, καὶ ἐπίδωθῆναι ἡμῖν τὴν παροῦσαν πρᾶσιν ἰσχὴν τὴν δέουσαν ἔχουσαν, καὶ μὴδαμοῦ ποτὲ καιρῷ ὀφίλουσαν παρατραπῖναι, οὐ παρ ἡμῶν ἢ παρα τῶν ἡμετέρων ἰδίων ἢ κληρονόμων. ἀλλ' ἢ καὶ φοραθῆ τῆς κίνησιν ἀγωγὴν ὑφεξέρειν εἰς τούτο, ἵνα μὴ εἰσάκουέτω, ἀλλ' ἵνα εἰσθᾶται ἡμᾶς διέκδικᾶν καὶ δυφεντέωμεν ἡμῖν αὐτὰ ἀπὸ παντὸς προσώπου, ἢ δέ γε καὶ οὐκ διέκδικήταμεν ἡμῖν αὐτὰ ἀλλ' εἰς διίστροφὴν ἔλθωμεν, ἁμολογοῦμεν, στέργωμεν, καὶ ὑποκλύνωμεν εἰ αὐτοῦς. ἔσσεθαι ζημιούμενοι ποιήνην εἰς τὴν βασιλικὴν κώρτην, αὐγουστάλια δέκα, καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸ ρηθὲν τίμιμα ἐπὶ τοῦ δυπλοῦ, καὶ εἴτι κύπους καὶ ἐξόδους ἐν τριπλιῶ, καὶ εἰθ οὕτως στέργειν καὶ ἡμίνοιεν ταύτην τὴν παρ ἡμῶν καλοθελῶς γεναμένην καθάραν πρᾶσιν, στεραιάν, βεβαίαν, καὶ ἀμετάτρεπτον, αἰώνως, δι' οὐ καὶ τὸ παρὲν τῆς παροῦσης πράσεως, ἐποίησάμεν σοι γεγραμμένον παρα τοῦ νοταριου νικολαου πούπλικου σεμιναρίου, καὶ μεμαρτυρημένον παρα τῶν κριτῶν σεμιναρίου, λεγω δεῖ, κυρου ιωαννου κυρου χου, καὶ νοταριου νικολαου ἱερακος, καὶ ἐτέρων κελῶν ἀνδράπων τῆς αὐτῆς, ὅτιναις ρητῶς διὰ ἡμετέρας παρχκλησεις τὰ προγραφευτα, ὁ καθεὶς αὐτῶν κατωτέρως ὑπεγράψαντο. ἔθεν καὶ ἐπεδώκαμεν ἡμῖν αὐτὸ, μηνὶ, ἰαννουαρίω, εἰς τας κη' ἰνδικτιωνι ἰά, τοῦ ετους 5ψμς'.

† ο τοῦ ἱερακος νικολάος καὶ τοῦ σεμιναριου κρητης μαρτυρ.

† νικόλαος εὐτελής νοτάριος υἱὸς βασιλείου χαλκαίου μαρτυρῶν ὑπέγραψα.

† ιωαννης του κυροῦ χου κριτης σεμιναριου μαρτυρ.

† νικόλαος εὐτελής ἱερέυς τῆς ἐποινομίας τοῦ χρυσοφίου καὶ ἱερωργου τῶν αγίων μ' μαρτύρων τὰ

memorata nostra domum, viridarium et arbores fructiferas, uti supra circumscribuntur, cum ipsorum introitibus et exitibus omnibusque iuribus vendimus vobis domino Nicolao Chandacari et domino Rogerio, ac vestris heredibus et successoribus in omne tempus, tarenis aureis duodecim; et haec vobis vendimus excepto censu granorum quinque quotannis debito templo Sanctorum Quadraginta. Quos tarenos duodecim cum acceperimus a tuis in nostras manus integros et nihil imminutos, effecimus ut haec chartula venditionis vobis conderetur et traderetur, necessariam habens vim, et nunquam quacunque occasione subvertenda, nec a nobis neque a nostris propinquis et heredibus. Nam si quis litem vel actionem moverit de huiusmodi venditione, ne exaudiatur, et nos teneamur antestare, vobisque ipsam defendere a quacunque persona. Quod nisi eam vobis defenderimus, sed subvertere voluerimus, declinamus, confirmamus et assentimur solvere, poenae nomine, regiae curiae augustales decem, et vobis duplum antedicti pretii, et triplum laborum et expensarum, si quas pertuleritis. Attamen haec a nobis bona voluntate facta pura venditio firma, stabilis, inconcussa et immutabilis in perpetuum maneat. Quapropter hoc praesens venditionis instrumentum vobis fecimus, scriptum a notario publico Seminarae Nicolao, et roboratum testimonio iudicum Seminarae, id est domino Ioanne domini Hugonis filio, et notario Nicolao Hieracensi, et aliis probis hominibus ipsius civitatis, qui expresse, rogatu nostro, singuli se subscripserunt; quare tradidimus vobis (hanc chartulam) mense ianuario, die XXVIII, indictione XI, anno 6746.

† Nicolaus Hieracensis Seminarae iudex testis.

† Nicolaus humilis notarius filius Basili Ferrarii testis subscripsi.

† Ioannes domini Hugonis filius iudex Seminarae testis.

† Nicolaus humilis sacerdos cognominatus de Chrysaiphio, et presbyter Quadraginta Sanctorum

ἀνότερα μαρτυρῶ καὶ στήργω.

† Ego Notarius Nicolaus de Seminara subscripsi.

† Νικόλαος τι ἐπινομία τοῦ γρασσοῦ, βασιλικὸς πούπλικός νοταριὸς χωῶρας σεμιναρίου, παρακληθεῖς παρα τῶν προγραφευτων σίγνογράφων τὴν παροῦσαν πράσιχ ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα, μῆνι, ἰνδικτιώνι, καὶ εἴτε τοῖς προγραφῆσι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n. 138.)

Martyrum, quae supra, testor et confirmo.

† Nicolaus cognominatus de Grasso regius publicus notarius civitatis Seminarae, rogatus a suprascriptis, qui crucis signum effinxerunt, praesentem venditionem scripsi et subscripsi mense, indictione et anno supradictis.

CCXCI.

1239 — Mense Septembri — Indict. XIII — Seminarae.

Frater Nicolaus et Rogerius Chandacari donant monasterio S. Stephani Eremitarum de Nemore domum et hortum, quorum mentio est in proxime superiori membrana.

† σίγνον χειρὸς νικολαου χανδακαρι † σίγνον χειρὸς ρωγερίου χανδακαρι ἀδελφοῦ αὐτου.

† Ἐν οἰκίᾳ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ αἰεὶ σωτήρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἀμήν. σεπτεμβρίῳ μηνὶ ἰνδικτιωνι ἰγ', τοῦ ἔτους ςψμῆ', ἀπὸ δὲ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἔτους ασιμ', βασιλευόντος τοῦ κυρίου ἡμῶν φρηδερίγου θεῷ χάριτι βωυκίῳν βασιλευς αἰεὶ αὐγούστου. ἱερουσαλήμ καὶ σικελίας ρηγός. ἡμεῖς οἱ ἄμφω αὐτάδελφοι, ὅτε νικόλαος χανδακαρις καὶ ρωγεριος, οἱ ἀνωτέρως ὑ προγραφέντες δια τοῦ οἰκίου ἡμῶν σίγνου τοῦ σταυροῦ καὶ γραμμάτων, ἀμολογοῦμεν δια τοῦ παρόντος ἐγγράφου, ὡς ὅτι τὸν ἡμέτερον οἶκον καὶ κύπον σὺν τῶν εἰμεροδενδρίων ὅπερ ἔχωμεν εἰς χωῶραν σεμιναρίου, καὶ αὐτὰ ἀγορὰν ἐκ τῶν ἰωάννην βηβιάνου, κατὰ συνίσταται καὶ περιόριζεται, ἀπὸ μὲν ανατολῆς ἢ ὁδὸς ἡ εἰσοδοῦξοδος χωῶρας σεμιναρίου, δύσεως δὲ καὶ μεσημβρίας χωραφίον τοῦ πολέμι, ἀκτροῦ χωραφίον τοῦ αὐτοῦ πολέμι καὶ τὰ ὀσπήτια τῶν παίδων βηβιάνου τοῦ πέτρου καὶ λέωντος, καὶ συγκλύει. τούτο τοῖν τὸν ἡμέτερον οἶκον κατὸτι καὶ περιδρυσται ἀνωτέρως ἅμα σὺν τοῦ ἐκείσε κύπου καὶ εἰμερωδενδρίων, ἰδιώβούλως ἡμῶν καλωθελῶς, διδάμειν καὶ ἀφιέρωμεν αὐτὰ μετὰ παντός δικαιδματος αὐτοῦ καὶ πᾶσης συνεισφορὰς, πρὸς τὴν ἀγίαν μονὴν τοῦ ἀγίου πρωτομάρτυρος στεφάνου τοῦ ὄρους τὴν ἐπικαλουμένην κατὰ γρέκουσ τῶν ερημίτων, τοῦ ἔχην αὐτὰ ἢ αὐτῇ ἀγία μονῇ αἰεὶ ὑπερ λύτρου καὶ ἀφέσεως ἡμετέρων ἀμαρτιῶν καὶ τῶν ἡμετέρων γεννητόρων, σωζομένου τούτου ἵνα ὀφίλει τέλλειν, ἢ αὐτῇ ἀγία

† Signum manus Nicolai Chandacari. † Signum manus Rogerii Chandacari fratris ipsius.

† In nomine Domini et Dei semper Salvatoris nostri Iesu Christi. Amen. Mense septembri, indictione XIII, anno 6748, et ab incarnatione domini nostri Iesu Christi anno 1240; regnante domino nostro Friderico, Dei gratia, Romanorum imperatore semper augusto, Hierusalem et Siciliae rege. Nos ambo fratres germani, Nicolaus et Rogerius Chandacari, qui nostrum proprium crucis signum et nomina superius exaravimus, declaramus praesenti chartula domum et viridiarium cum arboribus fructiferis possidere in civitate Seminarae extantia, quae emimus a Ioanne Bibiano ita circumscripta, id est, ad orientem a via ingressus et egressus civitatis Seminarae; ad occidentem et meridiem a praedio Polemi; ad septentrionem a praedio eiusdem Polemi et domibus filiorum Bibiani Petri et Leonis, et clauduntur. Hanc inquam nostram domum, uti supra circumscripta est, cum viridario inibi posito et arboribus fructiferis, nostro consilio et bona voluntate donamus et offerimus cum omnibus eius iuribus omnique reditu sancto monasterio sancti Protomartyris Stephani de Nemore, vocato apud Graecos Eremitarum, ut ea in perpetuum habeat ipsum sanctum monasterium pro redemptione et remissione peccatorum nostrorum, nostrorumque parentum, hoc pacto, ut memoratum sanctum monasterium solvere debeat ecclesiae Quadraginta Sanctorum Martyrum, positae

μονῆ, πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων σαρακωντα κερ-
τύρων τὴν ἐν τῇ χώρᾳ σεμιναρίου ἐν ἑκάστῳ χρόνῳ
ἐν τῇ πανηγύρει ἁγίου ἡλίου τοῦ σπήλιότου κόκ-
κους πέντε καὶ πλέον οὐδὲν κατα τὴν δίλωσιν τοῦ
ἀγοραίου ἡμῶν χαρτίου, διοῦ καὶ διδῶμεν τὰ νῦν τῇ
αὐτῇ αγία μονῇ τοῦ ἁγίου στεφάνου τοῦ αὐτοῦ οἴκου
καὶ κύπου, καὶ εἰμεροδενδρίων πᾶσαν δεσποτίαν καὶ
κυριότητα διὰφέρουσιν ἡμῖν ἐν τοῖς αὐτοῖς πρῆγμασιν,
καὶ πληρυστάτην ἐμφώρισιν, τοῦ μηδέποτε καιρῶ ἢ
χρόνῳ ταύτῃ τὴν παρ τῆμῶν καλοθελῶς γεναιμένην
ἀφιέρωσιν μετατρέψαι βουλευθῶμεν οὐ παρ τῆμῶν ἢ
παρὰ τῶν ἡμετέρων ἰδίων ἢ κληρονόμων, ἀλλ' ἢ καὶ
Φοραδῆ τίς ἐκ τοῦ καθ' ἡμῶν μέρους ἢ ἴδιος ἢ κλη-
ρονόμος, ὡς βουλόμενος ταῦτο μετατρέψαι, οὐ μόνον
ἵνα μὴ εἰσάκουσται, ἀλλ' ἵνα ἔσται ζημιούμενος
ποιῆ εἰς τὴν βασιλικὴν κόρτην αὐγουστάλια κ', οὐ
μόνον τοῦτο, ἀλλὰ μάλλον σχίσει τὸ ἀνάθημα τῶ
δωθῆν παρὰ τῶν ἁγίων τῆς ἁγίων θεοφόρων πατέ-
ρων, καὶ πᾶσας ἀρὰς γινήσεται μέτοχος. διοῦ καὶ
τὸ παρὸν ἀφιέρωτικὸν ἔγγραφον ἐποίησαμεν πρὸς τὴν
αὐτὴν ἁγίαν μονῆν, καὶ εἰς τὸν ἐνεστῶτα νῦν καθη-
γούμενοι τῆς αὐτῆς ἁγίας μονῆς, κυρον ἀνδρέαν καὶ
εἰς τὴν ἐν χριστῶ αὐτοῦ ἀδελφότητα, γεγραμμένον
παρὰ τοῦ νοταρίου νικολάου πούπλικου χώρας σε-
μιναρίου, καὶ μαρτυρημένον παρὰ τῶν κριτῶν χώρας
τῆς αὐτῆς καὶ ἐτέρων καλῶν ἀνθρώπων, οἵτινας
ρητῶς κατωτέρως διὰ παρακλήσεως ἡμετέρας ὁ κα-
θεὶς αὐτῶν ὑπεγράψαντο, καὶ ἐπεδώκαμεν αὐτὸν πρὸς
τὴν αὐτὴν ἁγίαν μονῆν τοῦ ἁγίου πρώτομάρτυρος
στεφάνου, μηνι, ἰνδικτιῶνι καὶ ἔτει τοῖς προγραφεῖσι.

† Ego Stephanus Iudex Seminare testis.

† ἰωάννης του κίρου χου κριτῆς σεμιναρίου μαρ-
τυρ.

† γουλιέλμος ευτελής νοτάριος οὐ τί ἐπινομία τοῦ
αλῆμβέρτου μαρτυρῶ.

† κάστας κλοβρίτος μαρτυρ.

† εὐτελής λέον ἱέρσης του αλῆμβέρτου μαρτυρ.

† ἀμμίρικός μαρτυρ.

† ἐγὼ νικόλαος τῆς ἐπινομίας τοῦ γράσσου, βα-
σιλικὸς πούπλικος νοτάριος χώρας σεμιναρίου τὴν πα-
ροῦσαν ἔγγραφον τῆς ἀφιέρωσεως, ἔγραφα καὶ ὑπέ-
γραφα.

† εἰς τὰς 15' σεπτεμβρίου ἰνδικτιῶνος 13', ἔλαβamen
ἐμφώρισιν λογω τῆς ἁγίας ἡμῶν μονῆς ἐκ τοῦ προ-
γραφῆν πράγματι ἐγὼ ὁ ἀδελφὸς στέφανος μοναχος

in civitate Seminaræ, quotannis in festo sancti Eliae
Speleotæ, grana quinque, et nihil amplius, uti pa-
tet ex chartula nostræ emptionis. Quapropter amo-
do concedimus venerabili monasterio S. Stephani
praedicta omnia cum iure et dominio in memoratam
domum et viridiarium et arbores fructiferas, quæ ad
nos pertinent in his praediis, et plenissimam possessio-
nem. Neque vero quacumque occasione vel tempo-
re nobis liceat hanc donationem, quam sponte fecimus,
subvertere neque a nobis, neque nostris propinquis vel
heredibus; sed si quis nostro nomine, sive propinquus
sive heres, voluerit hæc infringere, non modo ne
exaudiatur, sed mulctetur regiae Curiae augusta-
libus viginti, et anathemate feriatur octo et de-
cem tercentorum sanctorum divinatorumque Patrum,
et omnibus maledictionibus subiiciatur. Quare prae-
sentem donationis chartulam fecimus memorato san-
cto monasterio et pro tempore ipsius praeposito
domino Andreae, et eiusdem in Christo fratribus,
scriptam a Nicolao notario publico civitatis Semi-
naræ, et testimoniis roboratam iudicum eiusdem ci-
vitatæ, aliorumque honestorum hominum, qui sin-
guli expresse rogatu nostro inferius se subscripserunt,
et eam tradidimus ipsi venerabili monasterio sancti
Protomartyris Stephani mense, indictione et anno
suprascriptis.

† Ioannes domini Hugonis filius iudex Seminaræ
testis.

† Gulielmus humilis notarius cognominatus de
Alimberto testis.

† Consta Calobritus testis.

† Leo de Alimberto humilis presbyter testis.

† Anniricus testis.

† Ego Nicolaus cognominatus de Grasso regius
publicus notarius civitatis Seminaræ praesentem char-
tulam donationis scripsi et subscripsi.

† Die 17 mensis septembris, indictione XIII,
ego frater Stephanus monachus venerabilis mona-
sterii S. Stephani accepi possessionem supradi-

τῆς αγίας μονῆς αγίου στεφάνου, προβλεψει, κυρου
ιωαννου κυρου χου κριτου σεμιναριου, καὶ κυρου στε-
φαιου κριτου τῆς αὐτῆς χῶρας, κυρου κωνστα κα-
λοβριτου, μάλιστα ἀμιρίγου, πετρου νορετοῦ, καὶ
νοταριου νικολάου πούπλικου σεμιναρίου, διακονου
ιλάριος, τὴν πῖαν ἐμφωρεσιν ἔδωσεν ἡμῖν ὁ κυρος ρω-
γεριος χαιδακαρις ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφου
αὐτοῦ κυρου νικολαου χαιδακαρι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 139.)

etorum honorum, nomine nostri sancti monasterii,
praesentibus domino Ioanne domini Hugonis filio
iudice Seminarae, et domino Stephano iudice i-
psius civitatis, domino Consta Calobrito, magistro
Ammirico, Petro Noreto, et Nicolao publico nota-
rio Seminarae, diacono Hilario; quam possessionem
nobis dedit dominus Rogerius Chandacari nomine et
parte sui ipsius et fratris domini Nicolai Chandacari.

CCXCII.

1242 — Mense Septembri — Indict. I — Scyllacii.

Gratia praepositus monasterii SS. Deiparae Scyllacensis in permutationem accipit a Gerasimo praeposito monasterii S. Gregorii Thaumaturgi praedium positum in agro Stalacti loco dicto Cropani, eique tradit aliud praedium situm in agro Mentauri, loco nuncupato de Franco.

† Σήγγον χειρὸς χαρίτος ἱερομονάζοντος. καὶ κα-
θηγουμένου μοιῆς τῆς ὑπεράγιας θεοτοκου πολέως
σχυλλακος. † Σήγγον χειρὸς ἀθανασίου μοναχοῦ
τῆς αὐτῆς μονῆς. † Σήγγον χειρὸς ἰωάννησιου μοναχοῦ
τῆς αὐτῆς μονῆς.

τῆς υ προγραφέντες οἱ τα σίγνα του τιμιου καὶ
ζωοπιου σταυρου. εἰδίαις ἡμῶν χερσίν. ἐν τῷδε νόμῳ
χαράξαντες τῇ ἡμετέρα βουλή καὶ θελήσει ἀλαμα-
βανθίμεθα πάντας τοὺς ἡμετέρους ἀδελφους τοὺς ἐν
τῇ ἡμετέρα μονῇ τῶσον τοὺς οὐτας τῶσον τοὺς μέλ-
λοντας εἶνε ἐν αὐτῇ προτεύειν καὶ κηνοβίαν καὶ ἀπλως
ἐπὶ εἰς πάντα ἀνδρωπον ἀχὴν καὶ ἐξουσιαν. δι οἱς
ὁμολογοῦμεν δια του παροῦτος πονπληκου ἐγγραφου.
ἀλλαγὴν ἐπιήσαμεν. μετὰ τοῦ κυρου γερασίου. ἱερο-
μονάζον καὶ καθιγουμενον μονῆς αγίου γρηγοριου του
θαυματουργου καὶ κηνοβιου τῆς αὐτῆς. οἱ ελαβα-
μεν ἀφ ἡμῶν. λόγῳ τῆς ἱριμένης ἡμετέρας μονῆς τῖνα
χωράφιον ἐν ᾧ ὑπῆρχε τῆς μονῆς αγίου γρηγοριου
το οὐτα χωράφιον εἰς τὴν τοποθεσιαν σταλακτις
εἰς τοπον λεγόμενον κροπανη. ὁπερ συνοριταί τῷ
αυτον χωραφιον τετραχῶς. κατὰ τὴν διλωσιν του
ἐγγραφου. ἢ πρὸς τὴν ἡμετέραν μονὴν ἐπιήσατο. καὶ
ἐπέδωκατο ὁμῶς ἐδωσατο ἡμῖν δύο δένδρα ἐλέας τα
οὐτα εἰς τιν τοποθεσιαν κομῆς μενταβρίου. τῷ ἐν
δενδρὸν ἠχαίμεν. ψυχικως ἐκ του κολοφόσση. καὶ τὴν
ἐτέραν ἐκ του λαμπακου. ἀντ αὐτων δὲ ἡμῆς ἐδώ-
σαμεν πρὸς σας λόγῳ τῆς μονῆς αγίου γρηγορίου τῖνα

† Signum manus Gratiae monachi et praepositi
monasterii sanctissimae Deiparae civitatis Scyllacii.

† Signum manus Athanasii monachi ipsius mona-
sterii. † Signum manus Ioannicii monachi ipsius mo-
nasterii.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivifi-
cae crucis propriis nostris manibus in hoc instrumento
exaravimus, nostro consilio et voluntate, nomine quo-
que omnium fratrum nostrorum in nostro monaste-
rio degentium, tam praesentium, quam futurorum
praepositorum ac coenobitarum, et uno verbo cuius-
cumque hominis, magistratus ac officialis, declara-
mus praesenti publica scriptura permutationem facere
cum domino Gerasimo monacho et praeposito mo-
nasterii sancti Gregorii Thaumaturgi ipsoque coe-
nobio, quia a vobis accepimus, nomine memorati
nostri monasterii, quoddam praedium pertinens ad
monasterium sancti Gregorii, quod extat in teni-
mento Stalacti, in loco dicto Cropani. Ex quatuor
vero lateribus dictum praedium circumscribitur, uti
chartula ostendit, quae nostro monasterio condita
et tradita fuit. Item et datae nobis fuerunt duae
arbores oleae, quae sunt in tenimento pagi Mentauri,
quarum unam habuimus pro spirituali salute a Co-
lofossa, et alteram a Lampaco. Nos autem pro his
dedimus vobis, nomine monasterii sancti Gregorii,
quoddam praedium nostri monasterii sanctae Deipa-

χωραφιον της ημετερας μονης αγιας θεοδοκου το οντα χωραφιον ης τιν τοποθεσιαν καμης μεταβριου εις τυπον λεγομενον του φραγκου συν των εκύσε δειδρων. ημερων τε και αγρικων. σινδρίται το αυτον χωραφιον ούτως εξ ανατολης χωραφιον των παιδων νικολαου γούναρη δύσεως χωραφιον νικολαου κλήμη. και πετρου γερακάρη. άκτρον χωραφιον των παιδων νικολαου γούναρη. μεσημβριας του νικολαου κλήμη. και οποτα μιν του φραγκου. και συνκλή. ταυτο προ διλωθεντα χωραφιον συν των δένδρων οσόν και εστίη. μετα παντων αυτου δικαιοματων. εστερέξαμεν σας εχην αυτο. ι ρηθησα μωνη αγιου γρηγορίου αλλαγίν ος εφημεν. εχην πληρεστάτην αδιαν. τοσόν υμάς τόσον. η εν αυτη μελλοντα προτεύειν και κυνοβιαν πηνη εξ αυτου του χωραφιου και δένδρων εις επικέρδιον της μονης ει τή και βουληθήτω αϊς αϊ. μη κοληρομενη η εμποδιζωμενη παρά τινος. και η μεν ποτε κερο φανι τīs ενοχλόν σας εξ αυτων. ίνα στικομεν εκδικάν σας αυτα εκ παντος εναντιουμίου προσόπου. ει δε ου δεηδικωσαμεν σας αυτā. ος βουλομενη μετατρέυσε την παρ ημων καλοδελως γυνομενη. αλλαγην μη εισακουάμεθα μητε παρα του διου νομου βοιδειαν σχώμεν. ου μόνον τούτω. αλλ υπερ παραβάσεως του τιμιου σταυρου ζημιουστο. ημετερα μονη. εν τω βασιλικω φύσκω αγουσταλια ηκωσω. και πρός τήν μονην αγιου γρηγοριου. το αξιουμενον του πραγματος επι του διπλου. και ιδ ουτω στεργη. και εμμενειν υ παρούσα στερέεις τής αλλαγής πρός τήν αγίαν μονήν στερχια βαυαία. και απαρασαλευτος αχρη τερμάτων αιώνων εν παρουσια μαρτυρων.

† Ego Nicolaus de Cusentia Iudex Squillacii testor. † Nicolaos Sasuni iudex squillacii testor. † Ego rao adrano iudex squillacii testor. † ανδρας υιός πρεσβυτερου βασιλειου ο του ταβερνίτου και σκευόφιλαξ τής επισκωπής ασύλων παρακληθε; μαρτυρ υπεγραφα ηκεια χειρι. † ego Alexander de calatagro testor. † κωσταντινος νοταριος ο του μορρου υπεγραφα. † ego rogerius de contomolini testor. † εγο σέργιος μακρης παρακληθεϊς μαρτυρ υπεγραφα.

† εγράφη υπεγράφη και εκυρώθη το παρόν έγγραφον χειρί καμου περεγρίου σαμωνά πουπληκου νοταριου χωρας σκύλλακος μηνί σεπτεμβριω ινδικτιωνι α' έτουσ ςψνκ'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 140.)

rae, quod extat in tenimento pagi Mentauri, loco dicto de Franco, cum arboribus fructiferis et agrestibus inibi positis. Hi vero sunt fines huiusmodi praedii: ad orientem praedium filiorum Nicolai Gunnari; ad occidentem praedium Nicolai Clemi et Petri Geracari; ad septentrionem praedium filiorum Nicolai Gunnari; ad meridiem (*praedium*) Nicolai Clemi, et olim Franci, et clauditur. Dictum praedium cum arboribus quantum est et cum omnibus ipsius iuribus voluimus ut habeat memoratum monasterium sancti Gregorii permutationis loco, uti dictum est, et ut tum vos, tum futuri praepositi et monachi facultatem habeatis faciendi de ipso praedio et arboribus quidquid volueritis pro utilitate monasterii in perpetuum, neque impedimentum vel molestia vobis a quovis afferatur. Si vero quocumque tempore quis molestiam vobis intulerit quoad dictum praedium, nos tuebimur vobis ipsum a quacumque contraria persona. Quod nisi id praestiterimus, sed voluerimus subvertere hanc permutationem a nobis bona voluntate factam, ne exaudiamur, et nedum a divina lege subsidium habeamus, sed pro violatione honorabilis crucis mulctetur nostrum monasterium regio Fisco augustalibus viginti, et monasterio sancti Gregorii duplo pretio. Et nihilominus praesens permutatio facta sancto monasterio firma, valida, stabilis et inconcussa maneat usque ad finem saeculorum. Coram testibus.

† Andreas filius presbyteri Basilio filii Taberniti et sacrista episcopii Asylorum rogatus testis subscripsi propria manu.

† Constantinus notarius de Morro subscripsi.

† Ego Sergius Macris rogatus testis subscripsi.

† Scripta, subscripta et roborata est praesens chartula manu mei Peregrini Samonae, publici notarii civitatis Scyllacii mense septembri, indictione I, anno 6751.

1243 — Mense Iunio — Indict. I — Scyllacii.

Conventio inita inter monasteria S. Gregorii Thaumaturgi et S. Stephani de Nemore Eremitarum, qua eadem monasteria inter se permutant nonnulla praedia in agris Scyllacensi et Mentaurensi posita.

† Εν ονόματι τοῦ κυρίου ἀμῆν. ἔτους τοῦ παρατρέχοντος τῆς τοῦ κυρίου οἰμῶν σαρκίσεως χυλιοστῶ. διακοσιοστῶ. σαρακοστῶ τρίτῳ. μηνί ιουνίῳ τῆς ἐπισταμένης ἰνδικτιωνος α' ἐν τῷ ριθέντι κερῶ καὶ ἰνδικτιωνι. βασιλεύοντος τοῦ εὐσεβοῦς καὶ αὐτῶ κρατορος αἰμῶν Φρειδερικῶ βασιλέως. εἰς ἀνάμνησιν τῶν γυναικῶν πραγμάτων υπᾶρχει ἰκονομιμένον προθεοριτικός ελευθερώς. ὅτι τα γινόμενα ἔνδον τῶν τεθνεότων μη παθόν ζήμιον λυθαργησεως δια μακροτητα κερου διάδωχῆν εἰς ἀνάμνησιν γραφῆν τα πια ἀναμνήσκουν τὰ παρεληληθότα καὶ τα ἐνεστῶτα ἀναδίχυν. ὁθεν ἡμῆς γράσμος ἱερομοιάζον καὶ τῷ θεῷ χάρητι. καθιγούμενος καὶ το κυνόβιον αἰγίου γρηγορίου του θαυματουργου. διὰ του παρόντος πουπληκου εγγραφου ομολογομεν ὅσον τῶν ἐνεστῶτων τοσόν τῶν μιλλόντων ἐξὸν ἐστὶν ὅτι ὑπὸ ἡμῶν ἤχον δίκην συν τοῦ ποτι καθιγουμενου αἰγίου στεφάνου τοῦ ορους ἰγῶν κυροῦ πέτρου καὶ κυνοβίου αὐτοῦ. ἐνόπιον τῶν εὐλαβεστατων ἐπισκόπων του καταντζαριου καὶ του γινεκοκάστρου κριτῶν ἀπεσταλμένων ἐκ τῆν ἀποστολικῆν καθέδραν. ἐπάνω τυνῶν δικαιωμάτων τυνῶν χωραφίων εἰς τὴν κράτεσιν σκυλλακος τα λεγόμενα τῶν ἀγραριων ἅτινα ἡ οἰμέτερα μόνι ἐδέσποεν ἰκια αὐτῆς, πρηνὴ δὲ αὐτῆ δίκη μετα σκευσεως περιώθη. κυνιδειτων κυνῶν ἀφοτερῶν οἰμων φύλων δια ἀγαθὸν τῆς ἰρίνης εἰς τιαύτην καταθεσιν. καὶ εἰς ἀγαπητικὴν σύνεσιν πρῶλλθασιν ὅτι κατετάσισιον να ἐδίδει το ἡμέτερον μοναστήριον αἰγίου γρηγοριου πρὸς τῆν μονὴν αἰγίου στεφάνου τοῦ ὄρους. σιταρὶν ρούβες ἑπτὰ καὶ κριθήρου ρούβες ἑπτὰ. καὶ διατῆ ἐν-τῆ ἀποφύσει του ριθέντος καρποῦ. πληστας φῶράς συνέτρεχεν ἀμφιβόλως μέσων τῶν μέρων. ἐν τιοῦτῆ καταθέσει ἐσυνενέθημεν. ὅτι σὺ ὁ κυρὸς ἀνδράκας θεῷ χάρητι καθιγούμενος καὶ το κυνόβιον αἰγίου στεφάνου του ὄρους. ἐκ μέρους του ριθέντος μοναστηρίου σας αἰγίου στεφάνου. εἰς ονομα ἀλλαγίς. ἀπετάξατε ἐωνίως. πρὸς ἡμᾶς. καὶ τοῦ ονομασμένου ἡμετέρου μοναστηρίου αἰγίου γρηγοριου πάσαν ἀγωγῆν

† In nomine Domini. Amen. Decurrente anno Incarnationis Domini nostri millesimo ducentesimo quadragesimo tertio, mense iunio, praesenti indictione I; imperante in praefato anno et indictione pio nostro imperatore et rege Friderico. Ad memoriam rerum quae aguntur sapiens ac liberale consilium initum est, ne a maioribus gesta damnum oblivionis a temporis diuturnitate patiantur, ea litteris consignari, quae antea recordentur, et praesentia ante oculos ponant. Quapropter nos Gerasimus monachus, et Dei gratia praepositus, ac coenobium S. Gregorii Thaumaturgi, praesenti publico instrumento declaramus, quoad fieri potest, tum praesentibus, tum futuris, praecessores nostros litem habuisse cum olim praeposito S. Stephani de Nemore, id est domino Petro eiusque coenobio, coram potentissimis episcopis Catiacii et Gynecocastri, iudicibus ex apostolica sede missis, de nonnullis iuribus quorundam praediorum in pertinentiis Scyllacii, quae dicuntur de Agrariis, quaeque nostrum monasterium possedit utpote ad ipsum pertinentia. Prius vero quam huiusmodi lis disceptando prorogaretur, cum utrimque nostri se amici interposuissent, pro bono pacis ad hanc deliberationem et benevolam conventionem devenit, ut nostrum monasterium S. Gregorii quotannis solveret monasterio S. Stephani de Nemore frumenti rubos septem, et hordei tantundem. Et quoniam de pensatione dictarum frugum saepenumero inter partes oborta fuit controversia, hac conventionem statuimus, ut tu dominus Andreas, Dei gratia praepositus, et coenobium S. Stephani de Nemore, ex parte memorati monasterii S. Stephani, cedatis in perpetuum, permutationis nomine, nobis et memorato nostro monasterio S. Gregorii omnem actionem, quae olim pertinuit et in posterum omne tempus pertinebit ad te, tuumque monasterium; item cedatis nobis quodvis ius, domi-

τῆν πῖαν ποτε ἐδιάφερνεν καὶ μῆλλον διαφέρνουν πρὸς
σὰς καὶ τοῦ μοναστηρίου σας ἐωνίως. ομῶς ἀποτά-
ξατε πρὸς ἡμᾶς πάσαν σίστασιν δεσποτικῆν. καὶ πᾶσα
δίκαιον τα πια λαγχάνοντα. καὶ δίνονται λάχην τοῦ
αυτοῦ μοναστηρίου ἁγίου στεφάνου. ἐκ τα χωράφια
τῶν ἀγραριῶν ἀποταξαμένη δεῖ εἰς πᾶσαν βοίθιαν
διῆριον καὶ δικαίματων. τόσον κανονικῶν τόσον χρυ-
ματικῶν. κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ἐγγράφου ἦν πρὸς
ἡμᾶς ἐπιήσατε. ἐκ τα χωράφια τοῦ ἀγραρίου τα
ὄντα χωράφια. εἰς τιν τοποθεσίαν στάλακτης. τα
ἄπερ συνροῦνται καὶ περιορίζονται. κατὰ τιν δίλωσιν
τοῦ ἐγγράφου τοῦ γυνομένου ἐκς ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς.
ονομαζονται δεῖ τα αὐτα χωράφια οὕτως. τα χω-
ράφια τοῦ καμβου. το χωράφιον τοῦ σαμβατάκη.
το χωράφιον τῆς κροπανῆς. το χωράφιον το λεγόμε-
νον ἁγίου λυκα. καὶ το χωράφιον το ονομαζόμενον
εἰς τιν σκάλαν. δια τὴν αὐτὴν ἰριμένην ἀπόταξιν. ἦν
ἐπιήσατε ἐδώσαμεν. καὶ ἐπαρεδώκαμεν ἡμῆς πρὸς ἡμᾶς
λόγου τοῦ ριδέντος μοναστηρίου ἁγίου στεφάνου τοῦ
ἔρου. ἀπο τῆς στάσεως τοῦ ἡμετέρου μοναστηρίου.
τὴν οὔσαν στασιν. ἐν τοποθεσίᾳ κάμης μεταβρίου το
ἐν πετξῆν ἐς τόπον λεγόμενον τοῦ Φράγκου τῶ πῖν
ἀλλαγὴν ἐσχῆκαμεν. ἐκ τοῦς παιδᾶς τοῦ ἀπεχόμενου
πρεσβυτέρου λέοντος βαρβαράς το πλησίον τῆς οδοῦ.
καὶ τοῦ ἰωάννου γερακῆρη τῶ ἕτερον πετξῆν. χω-
ραφίου ἧς τοπον λεγόμενον ἀγριλλεάνον πλησίον τοῦ
χωραφίου τοῦ σκεπέστοῦ. καὶ τοῦ λέου γούναρη.
ἕτερον πετξῆν χωράφιον ἐς τόπον λεγόμενον τοῦ
Φραγκου. τῶ ἄπερ ἠχαμεν ἀλλαγὴν. ἐκ τὴν μοῖν
τῆς θεοτοκού τοῦ παλεοῦ σκυλλακός. συν τῶν ἐκῶσε
δαίδρων ἡμέρον τε καὶ ἀγριων. τῶ πλησίον τῶν χω-
ραφίων. τῶν παιδῶν ἰωάννου γούναρη. καὶ νικολάου
κλίμη. ταυτην τὴν ριδεῖσαν στάσιν, ἐς ονόμασθε
καθότι αὐτὴν πρὸς σὰς ἐστῆραμεν. ἔχην το μο-
ναστήριον ἁγίου στεφάνου τοῦ ἔρου ομῶς ἐδώσαμεν
πρὸς σὰς καὶ τα ἐγγράφα τα ἄπερ ἐξ αὐτῆς τῆς
στάσεως ἔχαμεν. διδόμενης δὲ καὶ παρεδωμένης ἀφ-
ἡμῶν πρὸς σὰς. ἰ ριδεῖσα στάσις. ἔχην σας πληρι-
στάτην ἀδιαν. ἰκονομῖσεται. καὶ πιρσεται ἐξ αὐτῶν.
ὅς ἐκς ἰκία πράγματα τῆς μωνῆς ἁγίου στεφάνου.
μὴδὲν ἐναντιονοῖτα. οὐδεμίαν ἐναντίσιν. ἐκς ἡμῶν.
ἦτε ἐκ τῶν ἔπιτα διαδωχῶν. ἡμετέρων ἀλλ ἡστά-
θα. ἐκδικᾶν σὰς αὐτὰ ἐκ παντος ἐναντιουμένου προ-
σώπου, διδόμεν δε ἡμῆς. ἐκ το μέρος τοῦ ριδέντος.
ἡμετέρου μοναστηρίου. σίστασιν πᾶσαν. καὶ δεσποτικῆν.

nium et auctoritatem, quae ad ipsum monasterium
S. Stephani spectant et spectare possint de prae-
diis Agrariorum, et quodvis subsidium renunciatis
decisionum et sententiarum tam canonicarum, quam
civilium, prout patet ex chartula quam nobis con-
didistis quoad praedia Agrarii, quae sita sunt in te-
nimento Stalacti, et ita circumscribuntur, ut erui-
tur ex chartula nobis per vos facta. Haec vero
praedia ita vocantur: praedia Campi, praedium Sam-
bataci, praedium Cropanae, praedium dictum Sancti
Lucae, et praedium dictum ad Scalam. Pro memorata
cessione, quam fecistis, nos dedimus et tradidimus vobis,
nomine dicti monasterii S. Stephani de Nemore, non-
nulla ex bonis nostri monasterii quae sita sunt in te-
nimento pagi Mentauri, quorum una petia extat in loco
dicto de Franco, quam in permutationem accepimus
a filiis demortui presbyteri Leonis Barbarae, pro-
pe viam et Ioannem Geracarim; altera terrae petia
extat in loco dicto Agrilleano prope praedium Sce-
pesti et Leonis Gunnari; alia terrae petia in loco
dicto de Franco, quam in permutationem accepi-
mus a monasterio Deiparae veteris Scyllacii, cum
arboribus fructiferis et silvestribus inibi positis, pro-
pe praedia filiorum Ioannis Gunnari et Nicolai Cli-
mi. Quae quidem bona, uti superius nominantur, vo-
bis firmiter tradidimus, ut ea habeat monasterium
S. Stephani de Nemore. Item et dedimus vobis
chartulas, quae de ipsis apud nos erant. Dedimus
vero et tradidimus vobis huiusmodi bona eo quidem
pacto, ut plenissimam potestatem habeatis ea ad-
ministrandi, et ipsis utendi tamquam bonis pro-
priis monasterii S. Stephani. Neque quis nostrum
vel nostrorum successorum vobis adversari poterit;
quin imo vobis defendere ac tueri eadem bona te-
neamur a quacumque contraria persona. Praeterea
vobis cedimus, nomine dicti nostri monasterii, to-
tam possessionem et dominium et quodcumque ius,
quod monasterium S. Gregorii habeat et habere

καὶ πάσα δίκαιον. τα πια λαγχάνονται. καὶ δύνονται λαχῆν του μοναστηρίου αγίου γρηγορίου εκ τα ρηθεντα χωραφικα. ην πρὸς σὰς ἐπεδώσαμεν. αποτάξαι μεις εἰς πάντα βόϊθιαν. καὶ διέριον. καὶ δικαϊμάτων. τόσον κανονικῶν τῶν χρηματικῶν. ης υμας καὶ του μοναστηρίου διαφέρνονται. καὶ δυνονται διαφέρειν. ἐξ ἐναντίας της ριθισης ἀλλαγίς. καὶ αποτάξεως αἰωνίως. καὶ ἐν ημεῖς. ἦτε εἰ διαδοχοι. ἡμῶν ἐγγίσομεν. ελθῆναι ἐξ ἐναντίας τῆς ριθισης ἀλλαγίς. καὶ αποτάξεως αἰωνίως. συνδεσμούμεν. ἰγυῶν οπληκευμέδα. ημεῖς. καὶ το ημίτερον μοναστήριον. πρὸς σὰς. καὶ τοῦ μοναστηρίου αγίου στεφάνου. εἰς πυνην αγουσταλια πενήκωντα. ἢ ἀλλαγι δὲ. καὶ εἰ ἀποτάξης αἰωνίως ἐν της αὐτῆς δυνάμεως ἐμμένοντα στερεά. ὅθεν εἰς ἀσφάλιαν. καὶ στερεότητα. του ριθέντος μοναστηρίου αἰωνίως χρυσιμύοντα το παρὸν ἀσφαλιστικὸν ἐγγραφον γενέστω πεπιήκαμεν. χειρῖ. νοταρίου περεγρίνου σαμωνα πουπληκου νοταρίου χωρας σκυλλακος. παρουσία τῶν κριτῶν σκύλλακος ἰγυῶν του κυρου νικολαου σακσονου. κυροῦ νικολάου τῆς κουσεντίας καὶ κυρου ραου ἀδριανου. εἰς πious. ὅς ἦς ἡμῶν κριτῶν εἰσιστέρεκαμεν καὶ ἐτέρων χρυσιμῶν ἀνδρῶν. ἐπι τουτο. καὶ εἰς τούτο ἰδικῶς φωνιδέντων. καὶ παρακληθέντων. ὀχειρόμενον παρ ἐμου του ριθέντος γερασίμου καδιγουμενου. καὶ κυνοβίου ημετερου. καὶ ἱμεριων κριτῶν καὶ μαρτυρων στερεωμενον.

† Ego Nicolaus de Cusencia Iudex Squillacii testor. † Nicolaos sasuni iudex squillacii testor. † Ego rao adriano iudex squillacii testor. † ἐγω βαρθολομαιος ἱερομοναζὸν τα ἀνωτερα μαρτυρω καὶ στεργω. † ἐγω ἀνικος ἱερομοναζὸν τα ἀνωτερα μαρτυρω καὶ στεργω. † ἐγὼ λιδόντιος ἱερομοναζὸν τα ἀνωτερα στεργω καὶ μαρτυρῶ. † ἐγὼ θεοδουλος μοναχος. τα ἀνωτερα μαρτυρῶ καὶ στεργω. † ἐγὼ πάνιφουτος καὶ μῶναχὸς μαρτυρῶ καὶ στεργω. † ἐγω σεργιος μακρίσης παρακληθεῖς μαρτυρ υπεγράψα. † ἐγω γερασimos ἱερομοναζὸν καὶ καδιγουμενος μωνοῖς του αγίου γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ στεργω καὶ επικυρῶ.

† ἐγραφη υπεγράφη καὶ ἐκυρωθη το παρὸν ἐγγραφον χειρῖ καμοῦ περεγρίνου σαμωνα πουπληκου νοταρίου χωρας σκύλλακος μηνι ἰνδικτιωνι καὶ ἔτους του προγραθέντος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 441.)

possit in memoratis praediis, quae vobis tradidimus, in perpetuum renunciantes omne subsidium decisionum tam canonicarum quam civilium, quae ad nos et memoratum monasterium pertinent et pertinere possint pro dicta permutatione et perennitione. Quod si nos vel successores nostri tentaverimus adversari dictae permutationi et perpetuae cessioni, obstringamur semper et teneamur nos et nostrum monasterium solvere vobis et monasterio S. Stephani poenae nomine augustales quinquaginta; permutatio vero et cessio eadem vi munitae firmiter permaneant in omne aevum. Quamobrem ad securitatem et confirmationem ipsius monasterii praesentem securitatis chartulam ei semper profuturam condidimus manu notarii Peregrini Samonae publici notarii civitatis Scyllacii, coram Scyllacensibus iudicibus, idest domino Nicolao Sansuno, domino Nicolao de Cusentia, et domio Rhac Hadriano, quibuscum ut nostris iudicibus, et cum aliis probis hominibus, ad hoc et in hoc peculiariter vocatis et arcessitis, eam firmavimus, roboratam a dicto Gerasimo praeposito, et ab eius coenobio, et a dictis iudicibus ac testibus.

† Ego Bartholomaeus monachus quae supra testor et firmo. † Ego Anicius monachus quae supra testor et firmo. † Ego Leontius monachus quae supra firmo et testor. † Ego Theodulus monachus quae supra testor et firmo. † Ego Pafnutius monachus testor et firmo. † Ego Sergius Macrises vocatus testis subscripsi. † Ego Gerasimus monachus et praepositus monasterii S. Gregorii Thaumaturgi firmo et roboro.

† Scripta, subscripta et roborata est praesens chartula manu mei Peregrini Samonae publici notarii civitatis Scyllacii mense, indictione et anno supradictis.

1244 — Mense Maio — Indict. II. — Scyllacii.

Sententia lata a Gulielmo de Panormo Stratego Scyllacensi et Iudicibus de vinea posita in agro Stalacti, de qua Rogerius Ranus et Nicetas Papilliuni inter se contendebant.

† Οὐδενί γὰρ τῷ θεῷ εὐαπόδεκτον. ὅς ἐπι δικαιοκρίσις. κατὰ γὰρ τὸν μῆνα τῆς ἰνδικτιωνος β' τοῦ εἰκοσίου ἐξ ἀρχῆς ψψβ'. βασιλέβοντος τοῦ εὐσεβοῦς καὶ αυτοκράτορος οἰμῶν Φρεδερικου βασιλείως στρατηγούντος κάμου γουλιάλμου τῆς πανόρμου. ἐν τῇ χώρᾳ σκύλλακος καὶ δὴ καθεζομένου μου. ἐν τῷ συνιδεῖ κριτηρίῳ. μετὰ τινῶν χρυσίμων ἀνδρῶν. καὶ μετὰ τῶν ὁμοίων κριτῶν σκύλλακος λέγω δὴ κυροῦ νικολάου σαισοῦνου καὶ κυροῦ ρόου ἀδριανου. αὐτῶν καὶ τῶν κατοτέρω υπογραφέντων. ἐπι τούτου ἰδικὸς ἐμφανιστέντων. ἐνώπιον ἡμῶν ἐλθὼν ρογέριος ράνος. καὶ ἀγωγὴν κινήσας κατὰ τοῦ νικήτου πακυλλιοῦνι ἡμεῖς δὲ οἱ ριθεῖς ἐξουσιαστῆς καὶ ἱριμένοι κριταί. ἐπιήσαμεν αὐτὸν ἐλθεῖν. ἐνώπιον ἡμῶν. ἀκούσῃς τὰ κατ' αὐτοῦ ἐπαγγέμματα. παρησταμένον τῶν δυὸ μέρῶν ἐνώπιον κριτηρίου. ὁ ρηθὴς ρογέριος ἤρξατο λέγειν τὴν ἀγωγὴν ὅς κατοτέρω περιεχῆ. γνοῦς δὲ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ὁ ριθεῖς νικήτας. ἔτησεν διορίαν τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ δεχθῆναι αὐτοῦ τῷτε ἀγωγὴ ἀμπέλου. ἐδώθη αὐτοῦ διορία ἡμερῶν οκτῶ. καὶ ἐδήχθη αὐτῷ παρὰ τοῦ ἄκτορος τῷ ἀμπελίῳ. τῆς διωρίας ἐλθοῦσις τὰ δὲ μέρη ἐνώπιον κριτηρίου παρηστάμενα. ὁ ριθεῖς νικήτης ἀπεκρίθη οὕτως. ἐκ τῶ ἀμπέλιον ἢ κατηγορημένος ὑπάρχει. ἐδικητὴν ἐξ αὐτοῦ ἔχω τὸν ἐμὸν πατέρα κυρεν νικολάου βουκιαν. ὅτι παρ' αὐτοῦ ἔλαβα αὐτὸν εἰς δύστας λογῶ τῆς ἐμῆς συνβίου κυρας ἱρήνης. καὶ αὐτὸς ζῶσυνφόνος ὑπάρχει. εἴτω αὐτὸν ἐδικητὴν τοῦ αὐτοῦ ἀμπελώνος. πάλιν ἐδώθη αὐτοῦ ἐπιήρεια. καὶ ἀγαγῶν ἐνώπιον κριτηρίου. πέν ἱριμένοι αὐτοῦ ἐδικητὴν. ἐξετήσαμεν αὐτὸν ἡμεῖς ἐὰν ἐδικητὴς ὑπάρχει τοῦ αὐτοῦ μάλιστα νικήτα ἐκ τῶ ἀμπέλιον τῆς ἀγωγῆς. αὐτὸς καδ' εἰαυτὸς ἔφη. ἐδικητὴς αὐτοῦ ὑπάρχει ἐκ τῶ αὐτοῦ ἀμπέλιον. ὅτι αὐτοῦ αὐτῷ εἰς δύστας ἔδωσα. τῷ μέρει ρογερίου ἔφη. κατὰ τοῦ κρατοῦντος τῷ ἀμπέλιον ἐπαγῶ τῇ οὐδὲν κατὰ τοῦ ἐδικητοῦ. ἡμεῖς δὲ οἱ κριταί προελήθημεν ἵνα ὁ ἐδικητὴς. μετὰ τοῦ κατέχοντος τὸ πρᾶγμα. παρῆναι εἰς

† Nihil quidem est Deo acceptius, quam iudicium iustitiae consentaneum. Mense maio, indictione II, anno ab orbe condito 6752, regnante pio nostro imperatore et rege Friderico. Cum ego Gulielmus de Panormo in civitate Scyllacii Strategii munere fungerer, et pro consueto tribunali sederem cum quibusdam probis viris et iuratis iudicibus Scyllacii, id est domino Nicolao Sansuno, et domino Rhao Hadriano, et iis qui infra subscripti sunt, et huic rei expresse interfuerunt, coram nobis venit Rogerius Ranus, et actionem intendit contra Nicetam Papilliuni. Nos autem dictus Magistratus et memorati Iudices, ut coram nobis se sisteret, mandavimus, ad audiendum quaenam in ipsum actio intentaretur. Cum autem utraque pars ad tribunal accessisset, dictus Rogerius adgressus est actionem exponere, ut infra continetur. Quam cum cognovisset dictus Nicetas, petiit terminum ut responderet, et sibi probaretur actio de vinea. Datus ipsi fuit terminus dierum octo, et probata ei fuit (actio) de vinea. Elapso autem termino, utraque pars se ad tribunal stitit, et dictus Nicetas ita respondit: Quoad vineam, de qua lis mihi intenditur, defensorem habeo socerum meum, dominum Nicolaum Buciam, eo quod ipsam ab eo pro dote accepi coniugis meae dominae Irenes; et cum viva sit adhuc eius vox, peto ut ipse mihi asserat eandem vineam. Facta igitur fuit ei copia (advocandi socerum); et cum ad tribunal adduxisset dictum suum defensorem, nos illum interrogavimus, num defensor esset eiusdem magistri Nicetae quoad vineam, de qua agebatur. Ille autem seorsim dixit: Reapse illius defensor sum quoad ipsam vineam, quam ei pro dote constitui. Ex altera vero parte Rogerius inquit: Contra possessorem vineae actionem intendo, minime contra defensorem. Nos autem iudices deliberavimus, ut defensor et praedii possessor se sisterent ad tribunal, ac responderent, et ius omnino

κριτήριον αποκριθῆναι. καὶ τα τοῦ δικαίου εκπληρωῦνται. αὐτὸς δὲ ὁ κυρὸς νικολαὸς ὡς ἐκδικητῆς στέρξας τῷτο. οὐτὸς δὲ τὴν ἀγωγὴν ἐγγραφὸς ἐπιδώσας το μέρος ρογερίου λέγων. εἰγή ρογέριος ρᾶνος εἰς τὴν βασιλικὴν πόρτην ἐναντίας κυροῦ νικολάου βουκία ἐκδικητοῦ νικήτα παπυλλιοῦνου γαμβροῦ αὐτου. ὅτι εἰ προσὺ αὐτου του ρογερίου νικολαὸς σουρράκας· πρεκονάτωρας πᾶππος αὐτου. καὶ δωμίνικος υἱος αὐτοῦ θίος τοῦ ἄκτωρος. ὑπῆρχον πρεκονάτωρες σκύλλακος. ἐξ αὐτῶν αὐτὸς ὁ ρογέριος διᾶδωχὸς αὐτὸν ἐπιτὰ ἰνὲ καὶ πρεκονίζον· αὐτὸς ὁ νικήτας κρατῆι τὴν ἀμπειλον. κητοτέρως συνοριασμένοι ὡς οἰμαῖζα ἐξ αὐτῶν. ρογέρου δικαιομάτων πρεκονίων διαφέρνῃ. ὅτι εἰ ημιμένη προσυ αὐτοῦ δικαιομάτα πρεκονίου βέλκασυ. κρατόντα καὶ ἐχόντα. ὁδὲν ἐτῆ αὐτοῦ τῷ ἱμείνον κριθείναι ἀμπέλιον καὶ μετὰ ἐπικαρπιῶν καὶ παντος πράγματος. τῷ ἀμπειλον ὑπάρχει ἐν τῇ τωποθεσία σταλάκτης· ὡς οἰμαῖζεται νικολαὸς σουρράκα. τα σίνορα αὐτοῦ εἰσὶν ταυτὰ. πλήριον ἀμπειλου λεου βουκία καὶ ἀμπέλου το κρατοίμενοι παρὰ του ρενάλδου σκαγκέρου. καὶ ἀμπέλου νικολάου τῆς ἀναστάσιας. τῷ μέρος κυροῦ νικολάου βουκία ἐκδικητοῦ. καὶ νικήτου παπυλλιοῦνου. ἀπεκρίθη οὕτως. ομολόγησαν κρατῆν καὶ δεσπόζην τῷ ἀμπέλιον τῆς ἀγωγῆς. καὶ τα ληπὰ προτυθέμενα. του λημβέλλου ἀρνήθησαν σοζομένης τῆς ἀσεψιωνας καὶ παραγραφῆς αὐτοῦ. ἐδώθη τρηλοκητωρία. καταστήκει ὁ ρογέριος τὴν ἀρνησιν του ρέου. αὐτὸς δὲ στέρξας καταστήκει μετὰ ἐγγράφων καὶ μαρτύρων. ἰσὺ δὲ δυὸ ἡμερῶν ἐπέδωκεν ἡμῖν μάρτυρας τοὺς κατοτέρους υπογραμμένους. οἷως καὶ τὸ μέρος τοῦ ρέου ἐπέδωκεν ἀψετζιῶναν. καὶ παραγραφῆν λέγον. ὅτι το αὐτὸν ἀμπειλον ἐν ἐκία δεσποτία δεσπόσας αὐτῷ ἀνοχλήτως ἐν προσόπω. καὶ παροψία. των προσὺ τοῦ ἀκτορος καὶ αὐτοῦ. ἐπαρήλθον ἐνικαιτη τριάκοντα. καὶ πλέον καὶ ἐν τῇ δικαίον κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμπειλου ὁ ἀκτῶρ ἔχεν ἡ ἔχη ἐκ τοῦ προσυ αὐτοῦ· εἴτε αὐτοῦ. δια τὴν μακρότητα τοῦ κερὸς τῆς παραγραφῆς ἐπαρεγράφη. καὶ μάρτυρας ἐπέδωκεν καταστήκει τὴν αὐτὴν κισετζιῶναν καὶ παραγραφῆν. τοὺς κατοτέρους δηλουμένους. το μέρος του ἄκτορος ἐπέδωκε τοὺς αὐτου μάρτυρας ἐνομου καὶ ἄπαξ. τον τε βασίλειον κουκωτζην. λεον καννάτον. γέροντα λεῖν πυληλῆν. καὶ γέροντα νικολαὸν ἰουδά ἐτινὲς ἐνωπιῶν τῶν δυὸ μερῶν ὀρκῶ ὀμύσασιν. εἰς καὶ εἰς. καὶ ἐξ ἡμῶν

demonstrarent, ipse vero dominus Nicolaus, uti defensor, haec confirmaret. Hic autem actionem protulit ex parte Rogerii in haec verba scriptam: Rogerius Ranus apud regiam curiam litem instituit adversus dominum Nicolaum Buciam defensorem Nicetae Papilliuni generi eius, quod ante ipsum Rogerium Nicolaus Surracas praeco avus ipsius, et Dominicus eius filius, patruus actoris, fuerunt praecones Scyllacii, quorum ipse Rogerius est successor, et etiam praeconis officio fungitur, ipse Niceta possidet quamdam vineam inferius descriptam, quam ex Rogerii instrumentis eruitur ad praecones pertinere; nam ex praedictis titulis elicitur praeconem Belcasum eorumdem possessorum praecessorem in sua potestate habuisse. Quapropter petit (Rogerius) adiudicari sibi dictam vineam una cum omibus fructibus et pertinentiis. Vineam autem extat in agro Stalacti, ubi dicitur Nicolaus Surraca, et fines sunt hi: prope vineam Leonis Buciae, et vineam quam possidet Renaldus Scangerus, et vineam Nicolai de Anastasia. Ex parte autem domini Nicolai Buciae defensoris, et Nicetae Papilliuni, ita responsum fuit: Fatemur habere et possidere vineam, de qua controversia est, et reliqua proposita in libello reiicimus, nobis reservantes praescriptionis exceptionem. Data fuit Rogerio comperendinatio ad refellenda quae reus assererat, et ad petitionem suam probandam scripturis et testibus. Intra biduum exhibuit nobis testes inferius subscriptos. Item ex parte rei proposita fuit praescriptionis exceptio, quod memoratam vineam pacifice et personaliter in suo dominio habuit, et ob negligentiam tum actoris, tum eius praecessorum decurrerant anni triginta et amplius; et si quid iuris in eamdem vineam actor habuerit, vel habeat ex praecessoribus suis, vel ex semetipso, propter temporis diuturnitatem praescriptione amisit; et ad dictam praescriptionis exceptionem confirmandam testes produxit inferius denotandos. Actor ex sua parte suos attulit testes simul et semel, Basilium Cucotzam, Leonem Cannatum, senem Leonem Pililin, et senem Nicolaum Iudam, qui singuli coram utraque parte iusiurandum dixerunt, et a nobis iudicibus de re interrogati fuerunt, ad declarandam controversiam; et

τῶν κριτῶν ἐξετάστησαν περὶ τοῦ πράγματος. κατὰ τὴν διλωσίν τῆς αγωγῆς. καὶ κανὴς ἐξ αὐτῶν τῶν μαρτυρῶν· οὐκ ἔφη. ὅτι τὸ ἀμπελίον τῆς αγωγῆς ἐγένεσκεν τοῦ υπήρχεν. νικολάου σούρρακα πάππου του αὐτοῦ ρογερίου. οὔτε τοῦ θείου αὐτοῦ δομινίκου. οὔτε τῆ ηχασιν αὐτῷ δικαίωματι τοῦ πρεκοίου. οὔτε ἐτέρω τινι δικαίωματι. οὔτε αὐτὸν τὸν ρογέριον. ἵνε διαδωχόν αὐτον ὅς ἐν τῷ λημβέλλω διλή. τῷ μέρος δὲ τὸ ρέου ἐδωσε μάρτυρας· τὸν γέροντα ἀνδρέαν μανδδιλάν. γέροντα νικολάου ἐράκλην. γέροντα ἀνδρέαν καρτουλάριν. καὶ ἐτεροὺς τινάς. ἦτινες μετ' ὄρκου ομώσαν. ἐνώπιον τῶν δυο μέρων. καὶ παρ' ἡμῶν τῶν κριτῶν ἐξετάστησαν. εἰς. καὶ εἰς πάντες ἰσυνεῖσαντι ἐν τοῖς ρήματιν. ὑπὸν αὐτως. ὅτι τὸ ἀμπελίον τῆς αγωγῆς δισπόμειον καὶ κρατούμειον υπήρχε. καὶ υπάρχει. ἐν ἰκία κυριώτιτι. καὶ δισποτία τοῦ αὐτοῦ κυροῦ νικολάου βούκια. καὶ πάλην τοῦ αὐτοῦ νικήτα. αιοχλήτος. καὶ ἀνμποδίστος. ἐν προσώπω τῶν προῦ του ἄκτορος. καὶ αὐτοῦ. ἐπαρήλθοι ἐναυτῆ τριάκωντα. καὶ πλέον. ἐξετασμεν περὶ πράγματος γιοσιως. εἰς καὶ εἰς. ἔφησαν ἐγένεσκον τοῦτο ὅς πλῆσιον γύτοις. ἐπὶ τοῦτο τα μέρη ἐδιωρίθησαν ἀπλωθήναι ἐνώπιον αὐτῶν τα ρήματα τῶν μαρτυρων. ἐν τῇ διωρία ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ τα δυο μέρη παρησταμένη. ἐξετάστισαν παρ' ἡμῶν τῶν κριτῶν. ἐὰν τα δικαίματα μαρτύρων ἡτι ἔγγραφα ἔχουν ἐπιδουναί. αὐτῆ ἐπεκρίθησαν. οὐκ ἔχουμιν πλέον. τῆ. μαρτυρίαν ἐπιδουναί. μαλλόν ὁ ρογερίος ἄκτορας. ἀπειτάξατο ὅτι κανὴν ἔγγραφον δικαίωμα του αὐτοῦ ἀμπελιωνος οὐκ ἔχη. οὔτε αὐτοῦ οὔτε τὸν προῦ αὐτοῦ. οὕτως δε ἀποταξάμενων των μερῶν. τα ρήματα των μαρτυρων ἀπλώθησαν. καὶ τὰ μέρη ἐνώπιον κριτηρίου εἰσάσιν εὐχερίαν. ἡπὶν κατὰ των ρημάτων τῶν μαρτύρων. ἐδώθησαν δὲ αὐτων. καὶ ἔφησαν κατὰ των ρημάτων ἡτη ἡ βουλήθησαν. πάλην ἀποταξάμενων των μερῶν εἰς ἅπαν δίκαιον τῶν προτιθέμενων ἀπ αὐτῶν καὶ μετὰ τῆ ἀποτάξῃ εἰσάσιν τὴν σκυσίαν. ἡμῆς δε οἱ κριταὶ ἔχοντα βουλήν ἱρηνικὴν μετὰ τισιν ἰομικων καὶ χριστιμων ἀνδρῶν. καὶ τῶν κατοτεράων υπογραφήντων. κατὰ τῆς αγωγῆς ἀπολογίας. ρημάτων τῶν μαρτύρων ἀλληγοριῶν. παντός δικαίματος τῶν ὑπὸντων καὶ ἀποταξίων. ἐπατη δικαίματη τα μέρη. διότις ὁ ρογερίος ἄκτωρας. τὸ αὐδὲν ἐκατάστησαν ἐκ τα προτιθέμενα αὐτοῦ. καὶ το μέρος τῷ ρεον ἐκατάστησαν. ὅς ἀνοτέρω δίκαι· τὴν παραγραφήν των

nemo ex ipsis testibus ait sibi compertum esse vineam controversam fuisse Nicolai Surracae avi eiusdem Rogerii, vel patruī eius Dominici, aut habuisse ex titulo praeconis, aut quovis alio, vel ipsum Rogerium praedictis maioribus successisse, uti scriptum est in libello. Reus vero ex parte sua testes protulit senem Andream Mandilam, senem Nicolaum Herculem, senem Andream Chartularim, et quosdam alios, qui iusiurandum dixerunt coram utraque parte, et a nobis iudicibus singuli interrogati fuerunt, et omnes concordēs dixerunt, vineam controversam suo iure et potestate habuisse et possedisse ipsum dominum Nicolaum Buciam, et postea ipsum Nicetam, libere, sine impedimento et personaliter, et iam inde ab actore et eius maioribus elapsi fuerant triginta anni et amplius. Interrogati autem quid de (*controverso*) praedio cognitum haberent, singuli responderunt se vineam nosse, utpote qui ei propinqui essent. Tum partibus datum fuit tempus, quo inter se de testium verbis dissererent. Constituto tempore, utraque pars cum ad tribunal accessisset, a nobis iudicibus interrogata fuit, num alia instrumenta, testes vel scripturas haberet quas produceret; responderunt: Nihil amplius habemus quod testimoniis addamus. Magis vero Rogerius actor negavit se aliam scripturam vel suam, vel maiorum suorum de eadem vinea habere. Cum autem ita partes respondissent, testium verba declarata fuerunt, ipsaeque partes petierunt ut sibi copia fieret dicendi apud tribunal de testium verbis; qua eis data, quidquid voluerunt adversus testium depositiones dixerunt. Deinde cum partes renunciassent cuilibet iuri quoad ab iis exposita, post huiusmodi renunciationem petierunt ut sententia ferretur. Nos autem iudices pacificum consilium ineuntes cum quibusdam legisperitis et probis viris, et cum inferius subscriptis de actione, defensione, testium depositionibus, allegoriis cuiusvis chartulae, partium verbis, et earum renunciationibus quoad exhibitionem aliarum scripturarum; quoniam Rogerius actor nihil aliud protulit praeter ea quae proposuerat, et reus ex parte sua produxit, ut supra patet, praescriptionem an-

τριάκοντα ετών καὶ πλέον μετὰ ἀποφαντικῆς σκεί-
σεως. κατακρένοντες τὸν ἄκτωρα. ἐν τῇ ἱριμένη ἐτίσῃ
καὶ προτεθένῃ του αὐτοῦ λημβέλλου. ἐκρίναμεν τῷ
ἱριμένῳ ἀμπέλιον τῆς ἀγωγῆς του ριδέντος νικήτα
παπιλλιούνη. καὶ τῶν κληρονομίων αὐτου. τα δὺσὶν
μέρη τὴν σκευσὶν ἀκαίσαντα. καὶ μηδὲν ἐν αὐτῇ ἐκλή-
τεύοντα. ο ριδεὶς νικήτας πάπιλλιουνοσ δεσπότησ του
πράγματοσ. ετισεν ἡμῶν ἐχὴν δικαίωμα ἐγγραφοῦ τῆσ
τσαυτῆσ δίκησ ἡμῶσ δὲ ο ριδεὶσ ἐξουσιαστῆσ καὶ ἱριμένη
κρίται. εὶσ σισπὴν συγῆν καὶ πρόκλημενα ρογερίου
ράνου ἀκτοροσ. τῶν κληρονομίων αὐτου καὶ διαδόχων.
ἐπισημαμεν γενέσσε τὸ παρὸν δικαίωμα ἐγγραφοῦ. του
νικήτα παπιλλιούνη. δεσπότη του πράγματοσ. των
κληρονομίων αὐτοῦ καὶ διαδοχῶν. εὶσ στερράν αὐτοι
ἐρχαμενην ἐωνίαν ἀνάμνησιν καὶ ἀποδοῦναι. καθότι παρ
ἡμῶν ἐκρίθη. ἐπίσημαμεν δὲ αὐτῷ γραφῆναι χεῖρι
νοταρίου περεγρίνου σαμονα πουπλικου νοταρίου σκύλ-
λακοσ. ἐστερεύθη δὲ παρ ἡμῶν. καὶ ὑπεγράφη. καὶ
πρὸσ σὲ τον ἱριμένον νικήταν παπιλλιούνην. ἐπέδωθη
ἐν μηνὶ ἰνδικτίωνι. ετουσ του προγραφέντοσ.

† Nicolaos sosuni iudex squillacii testor † Ego rao
adrano iudex squillacii testor. † κωνσταντινοσ νοτάριοσ
δ του μουρμερου μάρτυρ ὑπέγραφα. † κωνσταντινοσ
ειοσ του ἀπεχομενου νοταριου πετρου φαντινου μαρτυρ
ὑπέγραφα † ἐγὼ νικολαοσ τι ἐπονιμια του μιτζου.
μαρτυρ δια του σταυρου. † Ego Iohannes de Natali
testor. † Ἐγὼ γουλιάλμοσ τῆσ πανόρμου ἡριμένος καὶ
ἐξουσιαστῆσ σκύλλακοσ τα ἀστέρω ἐύρωσα. † Ego
Silvester striverius testor † Ego Iohannes Rumbulus
testor.

† ἐγράφη ὑπεγράφη καὶ ἐκυρεύθη τὸ παρὸν ἐγγρα-
φοῦ χεῖρι καμοῦ περεγρίνου σαμοιά πουπλικου νοτα-
ρίου σκύλλακοσ μηνὶ ἰνδικτίωνι. καὶ ἔτουσ του προ-
γραφέντοσ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 142.)

norum triginta et amplius , post accuratam disce-
ptationem, condemnantes actorem quoad praedictam
postulationem et propositionem ipsius libelli, adiu-
dicavimus memoratam vineam controversam praedi-
cto Nicetae Papilliuni , suisque heredibus. Quam
sententiam cum utraque pars audivisset , et nihil
contra eam excepisset, dictus Nicetas Papilliuni do-
minus praedii petiit a nobis ut haberet documentum
scriptum huiusmodi iudicii. Nos igitur dictus Ma-
gistratus et memorati Iudices , ad silentium , taci-
turnitatem et praeiudicium Rogerii Rani actoris ,
eiusque heredum ac successorum mandavimus , ut
praesens sententia scripta traderetur Nicetae Papil-
liuni domino praedii, et heredibus ac successoribus
suis, ad firmam et perpetuam futuri temporis me-
moriam, uti a nobis iudicatum fuit. Eam vero exarari
iussimus manu Peregrini Samonae publici notarii
Scyllacii. Roborata autem et subscripta a nobis tibi
memorato Nicetae tradita fuit mense, indictione et
anno suprascriptis.

† Constantinus notarius de Murmero testis subscri-
psi. † Constantinus filius defuncti notarii Petri Phan-
tini testis subscripsi. † Ego Nicolaus cognomento
de Mitzo testis per crucem.

† Ego supradictus Gulielmus de Panormo baiulus
Scyllacii superiora confirmavi.

† Scriptum, subscriptum et roboratum est praesens
iudicatum manu mei Peregrini Samonae publici nota-
rii Scyllacii , mense , indictione et anno supradi-
ctis.

1245 — Mense Februario — Indict. III. — Briatici.

Virga Ballavia eiusque vir Gulielmus vendunt Ioanni Rabtae praedium positum in agro Briatici loco dicto S. Marco.

† Σίγνον χειρός βείργας θυγατρὸς τοῦ ἀποϊχωμένου
ρογερίου βαλλάβεια. † Σίγνον χειρός γουλιέλμου ἀντὶρ
αὐτῆς.

Ἡμεῖς ἡ ἀνώτεροι ἑμοζυγοὶ. ἡ τα σίγνα του τίμιου
καὶ ζωσποιοῦ σταυροῦ ἡκεῖα ἡμῶν χειρὶ ποιήσαντες.
ἐν τοδὲ το ἤθει ηκεῖαις ἡμῶν χειρὶ γράψαντες. ανα-
λαμβάνομενοι. ἀδελφοῦς. ἡδίους τέκνα. καὶ κληρονό-
μους. καὶ πασαν ὀχλήσιν. ἡδίωνται καὶ ξένον, τὴν
παρούσαν ἐγγραφοῦν. ἀπλήν. ἀποχτὴν ἀμετάτρευτον.
καθαράν. τέλην. καὶ πληρεστάτην. δι᾿ ἄπρωτιν. τη-
δέμεθα. καὶ ποιούμεν. προς σὲ ἰωάννην ράυτην. καὶ
εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους. ἐπι τῇ βουλῇ καὶ σύνεσι
τοῦ ἡμετέρου. ἡμῶν ἀντὶρ. ὅτινᾶ κάτεστησαμεν ἡμέ-
τερον προκούρατωρ καὶ μουιδουαλδον. καὶ ἐκουσια
ἡμῶν βουλῇ καὶ θελήσει. καὶ οὐκ αἰκ τινος. το πα-
ραπαν ἀνάγκης. ἡ βείας. εἰ χλεύης ἡ ραδιούργιας. ἡ
οσα τῆς θείοις νόμοις. ἤσαν ἀποικωρῆμενα. ἀλλὰ
μάλλον μὲν οὐν σὲν παση προθέμια. καὶ ὀλωφύχω
προθεσι. δι τῆ θάι. ἐν ἀλίδεια. ἑμολογομεν. διὰ
τοῦ παρόντος ἐγγράφου. ὅτι ἐνόποιον κωνσταντίνου
σοφοῦ. κριτοῦ. χώρας ἐρηατικοῦ. ἰωάννου χελιδω-
νισου. βασιλικῦ πωβλικῦ ἰοταριου. τῆς αὐτῆς.
καὶ ἐτέρων χρησίμων. ἀνδρῶν. τον κατοτέρων. ὄνο-
ματθέντων. καὶ προσκληθέντα. εἰς βραιβῶσιν μάρτυ-
ρας. ἐπρασαμεν προς σὲ τὸν προγραφέντα. το ἡμετε-
ρον. χωράφιον ἰον ἐκταμέθα ἐκ πατρικῆς μου κληρο-
νομίας εἰς κράτησιν ἀστεῶς ἐρηατικοῦ. εἰς χωριον
αγίου μαρκου. περιφίξεται. δι᾿ οὔτο. κατα μὲν ἀνα-
τολάς. ὁ κύπος τοῦ αὐτοῦ ἀγρωστοῦ. δι᾿ ὅτος τὸ
χώραφιον νικολάου πρυσύνακου. ἀρκτηου. ἑμοιο. τὸ
χώραφιον. νικολάου πρυσύνακου. μεσημβρία. ὁ ναος
τῆς ὑπέραγιας θεοτοκου. αγίου μαρκου. καὶ σὺν κλη-
ῶσων καὶ υἱὸν ἐστῆν. τοῦτο πεπράκαμεν. προς σὲ
τὸν προγραφέντα. ἐν τῇ ἡρίνηκοῖ καταστασει τοῦ κυρου
ἡμῶν ὑπερλαμπρου βασιλέος. εἰς συαρισθῶσαν. ἡμῶν.
ἡμῶν. αὐτοῦ ληφθῆναι χρῆσιν ταρια ἐπᾶ. ἀτηνᾶ
τα εἰρημμένα. ταρια ἐπᾶ. ἀνάλαβαμεν. ἀπὸ χείρῶν

† Signum manus Virgae filiae defuncti Rogerii
Ballaviae † Signum manus Gulielmi viri ipsius.

Nos suprascripti coniuges, qui signa honorabilis
et vivificae crucis propria nostra manu exaravimus
in hoc instrumento, nomine quoque nostrorum fra-
trum, propinquorum, filiorum et heredum, ac susci-
pientes in nos quamcumque molestiam propinquorum
et extraneorum, praesentem chartulam simplicis ac-
ceptilationis, immutabilis, purae, perfectae et ple-
nissimae venditionis facimus et condimus tibi Ioanni
Rabtae et tuis heredibus, voluntate et consensu nostri
viri, quem constituimus procuratorem et mundual-
dum nostrum, spontaneo nostro consilio et volunta-
te, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel fraude,
vel malitia, vel quavis ratione a divinis legibus
vetita, quin imo cum omni alacritate et totius animi
proposito. Quo (*instrumento*) vere declaramus nos,
coram Constantino Sopho iudice civitatis Briatici,
Ioanne Chelidonisi regio publico notario ipsius ci-
vitatatis, et aliis honestis hominibus infra nominatis
et rogatis, testibus ad contractum roborandum, ven-
didisse tibi suprascripto praedium nostrum, quod
possidemus ex paterna nostra hereditate in agro ci-
vitatatis Briatici loco dicto Sancto Marco. Confines vero
sunt hi: ab oriente hortus ipsius emptoris, ab oc-
cidente praedium Nicolai Prasinaci, a septentrione
item praedium Nicolai Prasinaci, a meridie templum
sanctissimae Deiparae Sancti Marci, et clauditur.
Hoc igitur, quantum et quale est, vendidimus tibi
suprascripto iuxta pacificam constitutionem illu-
strissimi nostri Imperatoris, pretio inter nos cou-
vento tarenorum aureorum septem; quos cum ac-
ceperimus a tuis in nostras manus, aureos, non
imminutos, generalis ponderis, coram dicto iudice,

σου. εἰς τὰς ἡμέτερας χεῖρας χρυσᾶ. καὶ ἡκαιῶς. ἀπόφλημένα. εἰς τὸ γενηκὸν ζυγῶν. κατέύποιον τοῦ ἡμίμεινου κριτοῦ νοταρίου. καὶ ἑτερων χρυσιμων. ἀνδρῶν. καὶ ἡμεῖσι ἔπαρεδόκαμεν τὸ προριθῆν χωραφιοι. καθαρὸς. καὶ ἔνφανος· ποιῆν ἀπ' αὐτοῦ. ἤτινα καὶ βουλιθῆ. πουλὴν χαρῖζην. ἀτταλλαττη. εἰς προικα τεκνον σου καταγράφην καὶ πάντα. ποιῆν. ἕσα εἰ θελή ἰάμοι. τῆς ἰδίης δεσπότης. δι' ἀκαλιούσι. ος τὸ κύρος. καὶ τὴν ἐξουσίαν. παρ' ἡμῶν. ἡλειφῶς. μίται ἡμῖς. μίται τυνᾶ. ἀπὸ τῶν ἡμετερων κληρονομων σχοῖ ἀδιαν. ἐναντίως ἢς αὐτῶ. ἀλλ' ἕστις Φωραθῆ ζήτηρι ἢ οχλησι ποιῆσε σοι. ἡταμεδα. καὶ διεκδικούμεν αὐτὸ πρὸς σέ. ἀπὸ παντὸς προσώπου. ἢ δὲ οὐκ ἐσταμέδα. ἀλλ' εἰς. διάστροφῆν ἔπαίλωμεν. ἐμολόγομεν ζημιῶσθαι μας. εἰς τὸ βασιλικόν. Φησκον ἀγουσταλια δ'. καὶ πρὸς σέ. τὸ τίμημα ἐπὶ τοῦ διπλοῦ. ἢ δὲ παρούσα διέπρασις. διαμῆνοι στερατὰ καὶ ἀπαρασάλευτος. αἴσαεῖ. ἐγράφι χειρὶ πᾶντου χελιδωνίου. βασιλικῶν πούβλικου νοταρίου χώρας ευρηατικῆς μηνι Φεβρουαριο. ἡδικοτιωνι γ' ἢ ἐτι εψηγ'. τῆς βασιλείας οὖν τοῦ κυρίου ἡμῶν υπερλάμπρου βασιλέως. Φριδερίκου τῶν ρομεον αἰ ἀγουστου. εἰτους κ'. καὶ τοῦ ριγατου ιεροῦσαλῆμ εἰτους κ'. τῶν δὲ θεοφρουρίτου ριγατου αὐτοῦ σίκαί λιας εἰτους μῆ. ευτυχῶς ἀμην. παρούσα μαρτύρων.

† κωνσταντίνος σοφος καὶ κριτης χώρας ευρηατικῆς μαρτυρ † ἐγὼ γιδος βαλλαβίας μάρτυρ. † ἐγὼ νικόλαος πρᾶσινάκος μάρτυρ † ἐγὼ γουλιέλμος ἀλταβήλλας μαρτυρ.

† ἰωάννης χελιδωνίσις βασιλικῶς πούβλικῶς νοταριος χώρας ευρηατικῆς εἰκία χειρὶ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 143.)

notario et aliis honestis hominibus, tradidimus memoratum praedium pure et manifeste, ut facias de eo quidquid volueris, vendas, dones, permutes, pro dote filiarum constituas, et facias omnia quae divinae leges propriis dominis permittunt, utpote qui dominium et facultatem a nobis accepisti; neque nos, neque quisquam nostrorum heredum potestatem habeat tibi in ipso adversari. Sed quisquis molestiam tibi inferat vel actionem intendat, nos antestabimus, tibi que ipsum (*praedium*) vindicabimus ab omni persona. Quod nisi antestabimus, sed (*huiusmodi stipulationem*) subvertere tentabimus, mulctari assentimur regio Fisco augustalibus quatuor, et tibi duplo pretio. Praesens vero venditio maneat perpetuo firma et inconcussa. Scripta est manu Ioannis Chelidonis publici regii notarii civitatis Briatici, mense februario, indictione III, anno 6753; imperii illustrissimi domini nostri Friderici imperatoris Romanorum semper augusti anno XXV, et regni Hierusalem anno XX, et regni ipsius Siciliae a Deo defensi anno XLVIII, feliciter amen, coram testibus.

† Constantinus Sophus iudex civitatis Briatici testis. † Ego Gidus Ballavia testis. † Ego Nicolaus Prasinacus testis. † Ego Gulielmus Altavilla testis.

† Ioannes Chelidonis regius publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCXCVI.

1248 — Mense Augusto — Indict. VI. — Burelli.

Matthaeus Lathadarus cum uxore Irene et filio Basilio vendit Adeodato praedium positum Belbassani in pertinentiis Burelli tarenis octo et quadraginta.

† σύγνον χειρὸς ματθαίου λαθαδάρη: † σύγνον χειρὸς εἰρήνης γυνῆς αὐτοῦ: † σύγνον χειρὸς βασιλείου υἱοῦ αὐτοῦ.

Ἀναλαμβάνομεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ τέκνα μετέποιτα γεννημένα.

† Signum manus Matthaei Lathadari. † Signum manus Irenes uxoris ipsius. † Signum manus Basilii filii ipsius.

Nos suprascripti, qui nomine propinquorum nostrorum, extraneorum, et filiorum qui nascentur

ἡμῖς οἱ ἀνωτέρω προγεγραμμένοι. εἰ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ ἰδιωχείρως ποιήσαντες ἐκουσία ἡμῶν τῇ βουλῇ καὶ ἀρεσκίᾳ. καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης. ἢ δόλου ἢ Φόβου ἀγνοίας ἢ χλασύνης ἢ βουβουρίας, ἢ τοίας οὐκ περιστασεως, ἀλλὰ ὀλοφύχῳ καρδίᾳ καὶ ἀληθεῖ γνώμῃ. δίχα πάσης ἡμῶν ἀνάκειμένης ποτὲ παραγραφῆς: ἐμολογοῦμεν ὅτι ἐπράσαμεν πρὸς σὲ τὸν κυρὸν δαιωδοτὸν υἱὸν τοῦ κυροῦ ἰωαχειμου. τὸ ἡμέτερον χωράφιον. ἕπερ ἔχουμεν πατρικὸν μᾶς ἰδιῶν ἔχον ἐκ παλαιᾶς κληρονομίας ὁ πατήρ ἡμῶν. μὴ ὂν ἐκ δημοσιακῶν τέλους. τὸ ὂντι καὶ διακειμένον εἰς τὸ κράτος βελβασάνου, τῆς περιχώρου βουρέλλου. ἔστιν δὲ ὁ περιορισμὸς τοῦ τοιοῦτου χωραφίου. κατὰ μὲν ανατολὰς τὰ χωραφία τῆς μαρίας κουμέρκενας. καὶ ἀπὸ δυσμᾶς. τὸ σύνορον τῶν χωραφίων τῆς αὐτῆς μαρίας λεγόμενα τῶν κεντρίων. καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ σύνορον τῶν χωραφίων τῆς γραίας ἐρήνης. ἀπὸ δὲ βορνοῦ. ἢ κάρταρης τοῦ πηγάδου βελβασάνου. καὶ τὰ χωραφία κυρῆς βωμβέρτης Φαζαλης. ἐκ δὲ τοῦ νοτίου μέρους. τὸ σύνορον τῶν χωραφίων τοῦ βασιλέως καὶ συνκλή. τοῦτο τοῖνον ὡς εἴρηται τὸ ρηθὲν χωράφιον ὅσον καὶ ὄσον ἔστιν ἔσω τοῦ ρηθέντος περιορισμοῦ. ἐπράσαμεν σοι αὐτῷ διὰ ταρία σεράκοντα ὀκτώ. καὶ ταῦτα τὰ σεράκοντα ὀκτῶ ταρία λαβόντες ἀπὸ σοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας. σὺν δίκαια καὶ ἀνέλληπῃ. ἐδώσαμεν πρὸς σοι σαύτῳ σωματικὴν Φόρεσιν. ἐνώπιον ματθαίου υἱοῦ. καὶ νικολάου τοῦ κυροῦ ἰωσφραϊ, ἐπὶ τῶν συναλλάγματων κριτῶν τῆς χώρας βουρέλλου. καὶ νικολάου νοταρίου βασιλικῆς πρόβλικου τῆς αὐτῆς, συν ἐτέρων καλῶν ἀνθρώπων. οἵτινες κατωτέρω εἰς μαρτυρας κληθέσιν. καὶ πεποιήκαμεν σοι ἐν τῷ ἀγίῳ εὐαγγελίῳ μετὰ ἔρκου ταύτην τὴν τέλειαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν, τοῦ ἔχειν σε αὐτῷ αἰς αἰὶ ἀΨ ἡμῶν, πουλεῖν χαρίζειν, ἀνταλλαττεῖν. καὶ εἰς προίκα τέκνων γράφην. καὶ ποιεῖν ἐξ αὐτοῦ ὅσα βουλη. ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν ἡληφῶς. μὴ κωλιώμενος παρὰ τινος, μήτε παρ' ἡμῶν μήτε παρὰ ἰδίου ἡμῶν τινός. ὡς κύριον εἰς αὐτῷ σὲ ποιήσαντα. ἰκιοῦμεθα δὲ καὶ τὴν νομικὴν διεκδικῆσιν. καὶ ἡ μιν φοραδὴ ποτε καιρῶ ἐξ ἡμῶν τίς. ἢ ἀπὸ ἀλλοτρίου τινός ὀχλήσῃ σε: ἰστάμεθα καὶ διεκδικᾶν σοι αὐτῷ ἐνωπιον παντός προσώπου. ξένων τε καὶ ἰδίων. εἰ δὲ καὶ εἰς ἀπότροπῆν ἐπικλέθωμεν, καὶ ζητήσομεν ἢ μὴ ἐκδικήσωμεν. μὴ εἰσακουσθῆναι ἡμᾶς. ἀλλ.

suscipientes in nos quemcumque praetextum, signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, spontaneo nostro consilio, et voluntate, nullaque omnino necessitate, vel dolo, vel facti ignorantia, vel fraude, vel malitia, vel quacumque circumventionem, sed sincero corde et vera deliberatione, nulla a nobis ipsis exceptione interposita, declaramus vendidisse tibi domino Adeodato, filio domini Ioachimi, praedium nostrum, quod habemus ex paterna hereditate; noster vero pater ex vetere hereditate, quodque immune est a publico tributo, situm et positum in ditione Belbasani, in pertinentiis Burelli. Fines autem huiusmodi praedii sunt hi: ad orientem praedia Mariae Cumercenae; ad occidentem confinium praediorum eiusdem Mariae, quae vocantur de Centriis, et pervenit ad fines praediorum quae ad vetulam Irenem pertinent; ad septentrionem initium rivi Belbasani, et praedia dominae Robertae Fazalae; ad meridiem confinium extat praediorum regis; et clauditur. Hoc igitur memoratum praedium quantum et quale est, dictis circumscriptum finibus, tibi vendidimus tarenis octo et quadraginta; quos quidem tarenos octo et quadraginta cum a tuis in nostras manus acceperimus integros, iustos et non imminutos, tibi dedimus corporalem (praedii) possessionem coram Matthaео Botho, et Nicolao domini Iosfredi filio, et iudicibus ad contractus civitatis Burelli, et Nicolao regio publico notario ipsius, cumque aliis honestis hominibus, qui infra testes rogati sunt. Et iureiurantes super sanctum evangelium, tibi fecimus hanc perfectam et plenissimam venditionem; ut memoratum praedium habeas a nobis in perpetuum, vendas, dones, permutes, pro dote filiarum inscribas, et facias de eo quaecumque volueris, utpote qui dominium et facultatem a nobis accepisti, neque molestia tibi inferatur sive a nobis, sive ab aliquo propinquorum nostrorum, quia (ipsius praedii) te dominum fecimus. Promittimus autem legitimam quoque defensionem; et si quacumque occasione vel tempore quisquam nostrum vel extraneus molestiam tibi intulerit, nos obstabimus, et tibi ipsum praedium vindicabimus a quavis persona tum extra-

επίορκῶ ἐσώμεθα καὶ κατάκριται· καὶ ὁμολογοῦμεν
ζημιουῦσθαι ἡμᾶς εἰς τὸν βασιλικὸν φόσκον ὑπερ πα-
ραβάσεως τοῦ σταυροῦ ἀύγουστάλια λς' καὶ πρὸς
σὲ τὸν κῆρον δαιωδοτον καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρο-
νόμους· *δυπλὴν τὴν ποσώτητα· καὶ πασας δικαίας ἐξό-
δους ἄς ἐπιδήξης*· ἔχειν σι καὶ τὸ βῆθὲν χωραφίον
καθάτι αὐτῷ παρ' ἡμῶν ὄνικας· ἰ δ' οὕτω στέργει
καὶ ἔμμενει βεβαία ἡ τοιαύτη δικαία πράσεις ὄχυρὰ
καὶ ἀπαρασάλευτος· ἄχρι τερμάτων αἰῶνων· γραφὴν
χειρὶ νικολαοῦ νοταρίου βασιλικοῦ πρόβλικου χωῶρας
βουρέλλου, τῇ παρακλήσει τῶν ἀνωτέρων πράτων·
ἐν εἰκοστῷ ἐγδῶμ τῆς βασιλείας τοῦ κυρίου ἡμῶν
Φραιδερίκου βασιλέως ρωμαίων, τοῦ δὲ τῆς ἱερουσα-
λήμ βῆγατοῦ ἀεὶ κατέχωμενου· εἰκοστῷ τρίτῳ, καὶ
τοῦ τῆς συκελίης γῆς, ἐν εἰσι πεντικοιστῷ πρώτῳ·
ἐπὶ ἔτους ςψς', ἐν μηνὶ ἀύγουστῳ τῆς ἰνδικτιώνος
ἑκτῆς· παρὰ τῶν προλεχθέντων μαρτυρηθέντων.

† ἐγὼ νικολαὸς τοῦ κουρου ἰωσφραὶ κριτῆς τὸν
εγγραφο χωῶρας βουρέλλου τα ἀνοτερα μαρτηρο.

† ego matheus botronio ex cuntrati burelli testor.

† Ego Riccardus de castro veteri supra dicta te-
stor.

† ego iahannes de cusenca supradictis testor.

† ἐγὼ μαρία κουμερκενα, ἡ τοῦ ρηθέντος χωρα-
φίου συνόρου πλησιέστερα τὰ ἀνωτέρω μαρτυρῶ· †
ἐγὼ παγάνος τοῦ σωλινοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξουσια-
στης χώρας σωματος βουρέλλου τὰ ἀνωτέρω μαρ-
τυρῶ.

† νικόλαος νοτάριος ταβουλάριος πρόβλικος χωῶρας
βουρέλλου πρὸς πίστωσιν ἰδιωχείρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 144.)

nea, tum propinqua. Si vero (*hanc venditionem*) subver-
tere tentaverimus, vel non defenderimus, ne exaudia-
mur, sed uti periuri et damnati habeamur; et assenti-
mur regio Fisco mulctari propter violationem crucis au-
gustalibus sex et triginta, tibi que domino Adeodato,
tuisque heredibus duplo pretio et iustis expensis, quas
nobis ostenderis; atque habeas memoratum praedium
prout a nobis emeris. Et nihilominus haec iusta
venditio stabilis, firma et inconcussa sit ac per-
maneat usque ad finem seculorum; quae scripta est
manu Nicolai regii publici notarii civitatis Burelli,
qui rogatus a suprascriptis venditoribus hoc instru-
mentum confeci anno vicesimo octavo imperii nostri
domini Friderici imperatoris Romanorum, et vicesi-
mo tertio regni Hierusalem semper possessi, et
Siciliae quinquagesimo primo, anno 6756, mense
augusto, indictione VII, coram praedictis testibus.

† Ego Nicolaus domini Iosfredi filius, iudex ad
contractus civitatis Burelli, quae supra roboro.

† Ego Maria Cumercena, quae proxima sum con-
finio memorati praedii, quae supra testor. † Ego
Paganus de Solino pro tempore baiulus civitatis Bu-
relli, quae supra testor.

† Nicolaus notarius, tabularius publicus civitatis
Burelli ad fidem propria manu scripsi.

CCXCVII.

1251 — Mense Augusto 21 — Indict. IX — Catacii.

*Ioannes Meliotus canonicus Catacensis et Riccardus filius Nicolai inter se permutant quaedam praedia
posita in agro Catacii.*

† Ego Iohannes Meliotus catacensis canonicus
subscripta concedo et confirmo.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
αἰγίου πνευματος· ριγένοντος τοῦ ἐνδῶξωτάτου καὶ
θεωτίμιτου ἡμῶν ριγὸς κυροῦ κῶρράδου εἰτους πρω-
του ευτυχῶς ἀμῆν· ἡμοῖς ἰωαννης μίληωτης· οἱ το

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Regnante gloriosissimo et pientissimo rege nostro
domino Conrado, anno primo, feliciter amen. Ego
Ioannes Meliotes, qui signum honorabilis et vivifi-

σίγνον τοῦ τιμίου καὶ ζωόπιου σταυροῦ· καὶ το ἑμὸν ὄνομα τη ἰδίᾳ μου χειρὶ διὰ γραμματα λατινα ανω-
 τερῶ καθηπῶγραψας. δι' ἧς ὁμολογῶ καθαρὸς καὶ
 ὁλοφυχῶς διὰ τοῦ παροντος ομολογιτικοῦ καὶ ἀσφα-
 λεισθικῶ ποῦπλικου ἐγγραφου. ὡς ὅτι ἐνώπιον ἐμοῦ
 ἠσέληθηδες· σὺ κυρος ρίγκάρδος· υἱὸς κυρου νικολάου
 τοῦ κυρου βαλδουίνου. καὶ ἐτήθησ μοι τοῦ ἐπιδοῦναι
 σοι ἧς ανταλλαγην. δύο πετζῶπουλλα χῶραφιων.
 σὺν των ἐκεῖσαι ὠντων δεινδρῶν καρποίμων καὶ ἀκάρ-
 πων. ἡγουν δαινδρῶν ἐλαιας μιᾶς· εἷς χῶραφια ἐσχων
 αὐτὰ εἰς βενεφίκειον· ἀπο τῆς μεγάλης ἐκκλησιας
 επισκοπῆς κάταντζαριου. ἀτοινα εἰσὶν· εἰς το ἐπικάτω
 μέρος. τῆς χώρας κάταντζαριου. ἐπικάτω τοῦ τοῦ-
 βουλου. σὺν ὠρονται μὲν ουτος. το ἐν πετζῶπουλλον
 τοῦ χῶραφιου· ὑπάρχει πλησιον χῶραφιου· παπᾶ
 πέτρου κῶκεινου. καὶ πλησιον χῶραφιου. τῶν παιδων
 παπᾶ βασιλείου ἀγαποιοῦ. καὶ πλησιον χῶραφιου
 ἐρῆνης γροῦδαιας. το δ' ἄλλο πετζῆν τοῦ χῶραφιου.
 σὺν τῆς εἰρμάνης ἐκεῖσαι δεινδρῶ ἐλαιας. ὑπάρχει καὶ
 αὐτῶ πλησιον χῶραφιου τοῦ ριδεντος παπᾶ πέτρου
 κῶκεινου· καὶ πλησιον της βασιλικῆς οδοῦ· καὶ πλη-
 σιον χῶραφιου σοῦ τοῦ ριδεντος κυρου ρίγκάρδου. καὶ
 πλησιον χῶραφιου κυρου λικίφερου. καὶ σὺν γκλυοῦν.
 ἐγὼ δὲ ὡς ἐπι τοῦτο ἀκεικῶς. τῆν σὺν παράκλη-
 σιν. ἐτα δὲ γνοῦς πρόσφέρην ἧς αὐξῆσιν τα πράγματα
 τα του ριδεντος ἡμετερου βενεφίκειου, ἐσχων βουλήν
 μετα τοῦ ἡμετερου θεωτίμιτοῦ ἐπῶψίφιου κυρου
 φῶρτοῦνατου ἐπίσκοπου καταντζαριου· καὶ μετα τοῦ
 θεωσιλλέκτου αὐτοῦ καποῖτουλου. καὶ μετα τρεῖσιν
 ἡμων θέλματος· θέλωμεν καὶ στέργωμεν καὶ ἐπι-
 διδάμεν συ αὐτὰ τα πρῶλεχθεντα χῶραφια· ὡσα
 καὶ εἷα εἰσὶν· σὺν τῆς ἐκῦσαι ὠντος δεινδρῶ ἐλαιας.
 ὡς ανωτέρῳ εἴριται καὶ περιῶρισθαι. προς σὲ τὸν εἰ-
 ριμενον κυρον ρίγκάρδον· ἐξῶν καὶ διῶτι ἀπῶλά-
 βαμεν καὶ ἡμοῖς παρα σοῦ ανταλλαγγμαν. τα σὰ
 δυὸ πετζῶπουλλα τῶν χῶραφιων. σὺν της ἐκῦσαι
 ὠντος δεινδρου ἐλαιας. ἀτοινα εἰσὶν εἰς τῆν κράττισιν
 κάταντζαριου· το ἐν πετζῆν ὑπάρχει πλησιον χῶ-
 ραφιου κυρου ιωαννου τοῦ κυροῦ οὐβου καὶ πλησιον
 χῶραφιου της κῶρτης. καὶ πλησιον ἀμπέλου βαρ-
 θωλομαίου κοῦβερτου. ὑπάρχει το ριδην χῶραφιον
 εἰς τον αγιον ιωανναν. το δ' ἄλλο πετζῶπουλλον του
 χῶραφιου. ὑπάρχει εἰς την βουλήν τοῦ καλλέ. πλησιον
 χῶραφιου. κυρου βενεδίττου τοῦ κυροῦ μαλγερίου.
 καὶ πλησιον χῶραφιου. ιωαννου υἱοῦ γριγῶριου ἰβρα-

cae crucis, meumque nomen mea propria manu
 latinis litteris supra exaravi, pure et toto corde
 palam facio praesenti declarationis et securitatis publi-
 co instrumento coram me venisse te dominum Ric-
 cardum, filium domini Nicolai, filii domini Balduini,
 et petiisse a me ut in permutationem darem tibi duas
 portiones terrae cum arboribus inibi extantibus tum
 silvestribus, tum fructiferis, nempe olea una, quae
 praedia in beneficium habui a maiori ecclesia epi-
 scopii Catacensis, et extant in inferiori parte civi-
 tatis Catacii infra Tubulum. Hos vero habent fines:
 portio una terrae sita est prope praedium presby-
 teri Petri Cocini, et praedium filiorum presbyteri
 Basilio Agapiti, et praedium Irenes Grudenae; altera
 vero portio terrae cum dicta olea posita etiam est
 prope praedium dicti presbyteri Petri Cocini et re-
 giam viam, et prope praedium quod ad te dictum
 dominum Riccardum pertinet, et prope praedium
 domini Licipheri, et clauduntur. Ego autem cum
 petitioni tuae obsecundassem, et cognovissem id con-
 ferre ad incrementum honorum dicti nostri benefi-
 cii, consilium inivi cum nostro piissimo domino For-
 tunato electo episcopo Catacii, et eius capitulo Deo
 adiuvente convocato, et propria mea voluntate
 assentior, confirmo et trado tibi memorata praedia
 quanta et qualia sunt cum olea inibi extante, uti
 supra dictum est, et cum descriptis confiniis, tibi
 inquam praefato domino Riccardo; nam et ego accepi
 a te in permutationem duas portiones ad te spectantes
 cum olea ibidem consita, quae positae sunt in agro
 Catacii, videlicet una portio ad sanctum Ananiam prope
 praedium domini Ioannis filii domini Hugonis et prae-
 dium curiae, et vineam Bartholomaei Cuberni; altera
 vero portio terrae extat ad collem Cali, prope praedium
 domini Benedicti filii domini Malgerii, et praedium Ioan-
 nis filii Gregorii Hieracensis, et viam, ac clauditur. Item
 mihi dedisti in dictam permutationem oleam unam,
 quam tibi donavit Basilius filius domini Sergii Ma-

κος. και πλησίον τῆς ὁδοῦ. και συναγλυῖ. ἑσκαῦτως ἐδῶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰς την ειρμενην ανταλλαγῆν. δένδρον ἐλαίαν μίαν. ἄπερ σὺ ἐδωσαι ὁ βασιλεις υἱὸς κυροῦ σεργιου μακρί. καίται δὲ ἡ ριθσα δενδρῶ ἐλαία. ἐσω εἰς τὸ χωραφιον του ἐλαιωνου τοῦ ριθεντος βασιλειου· εἶων χωραφιον ὑπάρχει εἰς την ἀγίαν κυριακειν· ἐν ᾧ ὑπήρχε βαλδουῖνου τοῦ ταβουλαριου. τοῖγαρὸν τα πρῶλεχθῆντα δυὸ πετζῶπουλλα τῶν χωραφίων· ὡσα και εἶα εἰσιν. συν της ἐκύσαι ωντος δένδρου ἐλαίας. και σταῖρων αγροίων δενδρων. ἐπιδιδῶμεν και τραδιτεύομεν αὐτὰ εἰς ανταλλαγῆν· πρὸς σὲ τὸν ειρμενεν κυρον ριγκάρδον· του ἔχυν αὐτὰ σὺ και εἰ σὺ κλειρῶνομοι και διᾶδωχοι· εἰς τὴν σὺν ἐξουσίαν και κυριότητα· πουλεῖν αὐτὰ χαρίζειν· ανταλλαττιν. και εἰς προῖκα τέκνων γραφειν· ὡς το κύρος και τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἡληφῶς· εἰ μὲν ποτὲ κερῶ ἢ χρώνω Φανῆ ζήτησης κύνισεις· εἶα της γενυτο παρ ἰοῦ διποτε προσώπου· τοῦ σταναι ἡμοῖς· και εἰ ἐπιτα μετ εμοῦ μέλλωντες προῖδρύνειν και κυριευσιν το ριθῆν βενεφικειον· και διᾶδικῆν σὺ αὐτὰ ἐκ παντὸς ἐναντιούμενου προσώπου· εἰ και αὐτοῖ ἡμοῖς· μετὰμειλοι γύνῶμεθα· και διᾶστρεφαι ταυτα βουλειδῶμεν· του μι ἰσακουσθῶμεν, μίτε παρὰ του θεῖου νόμου ἰσχῦν λαμβανωμεν. ἄλλ ἐσωμεθα κρητιμῆνοι ἐκ σὺμφῶνου και λόγου εἰς ποιηνη ἀγουσταλια δώδεκα· το ἡμισὺ εἰς τὴν βασιλεικὴν κορτην. το δ ἄλλο ἡμισὺ εἰς τὸ μῆρος. και οὔτος μενῆτω τὸ παρὸν ἐνγραφον τῆς ειρμηνης ανταλλαγῆς. πρὸς σὲ τὸν ειρμενεν κυρον ριγκάρδον· και πρὸς τοῦς σῶς κλειρῶνῶμοις και διᾶδῶχοις· στερεῶν βεβαιον. και ἀπαρασάλευτον μεχρι τερμάτων αἰώνων. ὅθεν πρὸς περισσοτερην πίστωσιν· και βεβαιαν ἀσφαλειαν. ἐπισσαμῆν σας ποιεῖθῆναι το παρὸν ποῦπλεικον ἐνγραφον· τη ἡμῆ χειρὶ ἀνωτερην κυρωμένου. και ὑπῶ του ἡμετερου ὑπωψίφου κυρου Φῶρτουνατου ἐπισκοπου κατανζαριου κατεικυρωμενον· και μετὰ τοῦ θεῶσιλλεκτοῦ αὐτοῦ καπεῖτουλου σὺν μαρτυριμένον. και διὰ χειρὸς νοταριου ἰωαννου. υἱοῦ πρεσβυτερου πετρου νοταριου μαυρικῶ. τετυκῶμενον ὑπὸ της βασιλεικης μεγαλειώτητος ποῦπλεικου νοταριου πῶλσας κατανζαριου τη ἡμετερα παρακλήσει γεγραμμένον· τοῦ ετους· 549 ἰνδικτιῶνος θ'. αὐγουστου μηνος εἰς τας κλ'. ἐν παρουσια μαρτυρων.

† Nos fortunatus catacensis ecclesiae Electus subscribimus.

cri, quaeque posita est in oliveto dicti Basilii; quod olivetum iacet ad Sanctam Cyriacen, et fuit Balduini tabularii. Has igitur praedictas duas portiones terrae, quantae et quales sunt, cum olea ibidem consita, et aliis silvestribus arboribus, do et trado in permutationem tibi dicto domino Riccardo, ut eas habeatis tu tuique heredes et successores in vestra potestate et dominio, vendatis, donetis, permutetis, et in dotem filiarum constitutis, utpote qui dominium et potestatem a me accepistis. Si qua vero occasione vel tempore lis vel actio a quovis intendatur, ego et successores mei, qui idem beneficium possessuri erunt, obstare teneamur, et tibi ipsas (terras) vindicare ab omni contraria persona. Quod si poenitentia ductus (huiusmodi stipulationem) subvertere voluero, ne exaudiar, nec divinae legis praesidium habeam, sed, prout conventum est, mulctet duodecim augustalibus, quorum dimidium cedat regiae curiae, et alterum dimidium parti. Et nihilominus maneat praesens scriptura dictae permutationis tibi praefato domino Riccardo tuisque heredibus et successoribus valida, stabilis et inconcussa usque ad finem seculorum. Quapropter ad maiorem fidem et firmam securitatem feci tibi praesens publicum instrumentum mea manu superius roboratum, et inferius a domino Fortunato nostro electo episcopo Catacii confirmatum, et ipsius Deo adiuvante convocati capituli testimonio comprobatum, et conditum manu notarii Ioannis filii presbyteri Petri notarii Maurici publici regia munificentia notarii civitatis Catacii, ad requisitionem meam scriptum anno 6759, indictione IX, mense augusto, die XXI, coram testibus.

† Ego Iohannes de policastro catacensis Archidiaconus testor.

† Ego neocastrus catacensis cantor testor.

† Ego bartholomaeus Maturanensis decanus et catacensis canonicus testor.

† Ego Ioanes erancietus catancensis canonicus testor.

† Ego ioannes vallensis catacensis canonicus rogatus subscripsi.

† Ego Gualterius de Rocca falluccio Catacensis Canonicus testor.

† Ego Rogerius Catacensis Canonicus testor.

† Ego Guillelmus thesaurarius et canonicus catacensis ecclesiae testor.

† Ego andreas catacensis canonicus predicta concedo.

† Ἐγράφη το παρόν ἐγγράφον τῆς εἰρημένης ανταλλαγῆς. χεῖρὶ ἐμοῦ νοταρίου ἰωάννου. υἱὸς πρεσβυτέρου πῆτρου νοταρίου μαυρικοῦ τετυπωμένου ὑπὸ τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος ποῦπλείκου νοταρίου πολεως κάταντζαριου· του ετους· μηνῆ καὶ ἰνδικτιῶνι τῆς ἀνωτέρω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 145.)

† Scripta est praesens chartula dictae permutationis manu mei notarii Ioannis, filii presbyteri Petri notarii Maurici, publici regia munificentia notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione suprascriptis.

CCXCVIII.

1256 — Mense Ianuario 12 — Indict. XIV — Catacii.

Archontissa vidua Nicolai Scumbari, eiusque filia Garrera vendunt Mariae Pentenitae domum positam in civitate Catacii aureis tareis quindecim.

† σίγνον χεῖρὸς ἀρχοντισσας· ἡποτῆ γενῆ νικόλαου σκοῦμβαρι καὶ ἀνεψιῶν πατρὸς μαυρικοῦ. † σίγνον χεῖρὸς γαρρέρας θυγατρὸς αὐτῆς. Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ῥιγέοντος τοῦ ἐνδῶξωτάτου καὶ θεοτίμιτου ἡμῶν ριγος κυροῦ κῶρραδου δευτερου. ετους τριτου ευτοιχως ἀμῆν. ἐμοῖς ἢ ἀνωτέρω γεγραμμένοι οἱ το σίγνον τοῦ τιμίτου σταυροῦ. ἡκεῖνοις ἡμῶν δακτύλοις ἀνωτέρω καθηπῶγραψαντες. τὴν παροῦσαν ἐγγράφον ἀποχῆν ἀπῶταγῆν τέλειαν καὶ πλειρεστᾶτην πρᾶσιν. ἐκουσία ἡμῶν τῆ γνῶμη. ἡκεῖα τῆ πρῶῆρεσι· καὶ οὐκ ἐκ τεινος δόλου. ἢ φόβου ἢ ἀπάτης τινὸς· ἀλλὰ σὺν πρῶθυμῆα τῶν πᾶση καὶ ὀλοφύχω προθέσει· καὶ ἄλλων δὲ μετ ἀρχῆς καὶ ἐκουσίας τοῦ ἡμῶν μοῦν-

† Signum manus Archontissae uxoris quondam Nicolai Scumbari et consobrinae presbyteri Maurici.
† Signum manus Garrerae filiae ipsius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, regnante gloriosissimo et pientissimo rege nostro domino Conrado II, anno tertio, feliciter amen. Nos suprascripti, qui signum honorabilis crucis propria nostra manu supra exaravimus, praesentem scripturam acceptionis, cessionis, perfectae et plenissimae venditionis spontaneo consilio, propria deliberatione, nulloque dolo, metu vel fraude, sed cum omni alacritate et totius animi proposito, quin imo cum beneplacito et auctoritate nostri mundualdi magistri Marci Piloplasti propinqui nostri, item cum bene-

δουάλδου· μάλιστα μαρκου πιλωπλαστου· ἡμετέρου
ιδίου· ὁσαύτως καὶ μετα αρχῆς καὶ ἐξουσίας τοῦ
εἰμῶν προκοῦρατόρος νικολαοῦ καλωκτένιστου· τυ-
θῶμεθα· καὶ πούλουμεν προς σὲ μαρίαν· ἡποτῆ θυ-
γάτηρ παπαῦ ἀνδρεου πέντενίτη· ἐν κλησμένον οσπίτιον·
ὅσον καὶ εἶον ἐστῆν· ἐν ᾧ ὑπάρχει ἡμέτερα ἀγῶρᾶ·
καθότι καὶ το ἐνγραφον δι' ἡλῆ· ἐν ᾧ ἐδῶσαμεν ἧς τᾶς
χεῖρας σου· εἶον οσπίτιον ὑπάρχει ἐσῶ ἐν τῇ πόλει
κἀταντζαριου· ἐν τῇ ἐνορία τοῦ ὁσίου πατρος ἡμῶν
νικολαοῦ του ουστοῦγχει περιῶρίται μὲν οὗτος· ἐξ
ἀνατολῆς αὐτοῦ ἐστῆν· το οσπίτιον· σου τῆς ἀγῶ-
ρασάσης· ἄρκτου· καὶ δεσέως αὐτου ἐστῆν· ἡ οδὸς·
κατα δὲ μεσημβρίας αὐτοῦ ἐστῆν ἡ κύνι μεσαρτη
ἐν ᾧ ἐστῆν· μετα τοῦ οσπιτίου· νικολαοῦ τῆς μα-
βῆλης· καὶ σὺν κλύει· τούτο οὖν το τετραχος καὶ
περιῶρισθεν οσπιτιον· συγγιον· κτησμένον· σκεπομε-
νον· σὺν ξύλω· σανδοῖς· σὺν ἰσῶδου· καὶ ἐξῶδω· καὶ
πασι δικαίοις· καὶ προνομίοις αὐτοῦ δικαῖωσύνις· πέ-
πρακαμῆν σι αὐτῶ ὡς διὰ χρυσοῦν ταρία δέκα πέντε·
ὡς δὲ ἐλάβραμεν αὐτά τα οἰριμένα χρυσοῦν ταρια δέ-
καπεντε· εἰς τᾶς ἡμετέρας χεῖρας· ἀπὸ χειρῶν σου
τῆς ἀγῶραστης· καὶ ἐκ παντὸς ἀπῶφλημεν ἡμᾶς ἀπ
αὐτοῦ καὶ μιδέν ἀπῶχρέστουμενοι τί πρὸς ἡμᾶς·
ἐπείσαμῆν σι τελεῆαν καὶ πληρεστάτην πρᾶσιν· τοῦ
ἐχὺν σι αὐτῶ το προλεχθεν οσπίτιον· ὅς ἀνωτερω
εἶριται καὶ περιῶρισθαι· σὺ καὶ ἐι σὺ κλειρονῶμοι καὶ
διὰδωχοι· καὶ τραδίτεύωμῆν σὺ αὐτῶ ἀπο τοῦ νῦν·
ἧς τῆν σὺν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα· πουλεῖν αὐτῶ
χαρίζην· ἀνταλλάττειν· καὶ ἧς πρῆκα τέκνων γρα-
φειν· ὅς το κύρος· καὶ τῆν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἡλη-
φῶς· καὶ ἀπο τοῦ νῦν ἀπῶτάσσωμεθα· καὶ ἐγκατα-
λύμπάνωμεν πᾶσαν ἡμῶν δικαῖωσύνιν· ἣν ἐχωμεν καὶ
μελλῆ ἡμῶν διὰφῆριν ἧς το ριθεν οσπιτιον· ἐὰν ὑπαρ-
χομεν λαδιώμενοι ἐν λυπῶ παρα τοῦ ἡμισὶ δικαίου
τιμίματος ἀπο τῆς ἡμετέρας πρᾶσεως· ὁμοῦς ἀποτασ-
σωμεθα· σὺν ἰδθον· πάραγραφην· δύναμιν· καὶ ἰσχὺν
του νόμου δεκρετώντος καὶ τῶν θῆων βασιλικῶν δι-
ταξαιων καὶ του . . . νόμου καὶ πᾶσαν ἐταῖραν
βῶθήθην· τῆν ὠφίλωμῆνην ἐμειν βῶθῆειν· ἡ βουλη-
θῶμεν· ἐξ ἐναντητος ἐλθῆν ἀπο τῆς αὐτῆς πρᾶσεως·
καὶ ἐι μὲν ποτε· κερῶ ἢ χρῶνω φάνη ζήτησις· κύνι-
σις· εἰα τῆς σύ γενιτο παρ ἰοῦδιποτε προσωπου· του
στασθαι ἐμοῖς καὶ δι' ἐκδικᾶν σι αὐτο ἐκ παντος
ἐναντιουμένου πρὸσωπου· ἐι καὶ μεταμελοὶ γύνῶμεθα
καὶ δι' ἀστρεψαι ταῦτα βουληθῶμεν· τοῦ μὴ ἰσκαῦσι-

placito et auctoritate procuratoris nostri Nicolai Ca-
loctenisti, condimus; qua vendimus tibi Mariae,
filiae quondam presbyteri Andreae Penteniti clau-
sam domum, quanta et qualis est, quae a nobis
empta fuit, prout ex instrumento patet, quod in
tuas manus tradidimus. Dicta domus posita est in
civitate Catacii in ditione sancti patris nostri Nico-
lai Ustunci, et hos habet fines: ab oriente est do-
mus tui emptricis; a septentrione et occidente est
via; a meridie est communis Mesarte simul cum do-
mu Nicolai Mabiliae; et clauditur. Hanc igitur qua-
drifariam circumscriptam domum humo conditam,
et materie asseribusque coopertam, cum introitu et
exitu, omnibusque iuribus et quavis re ad ipsam legi-
time spectante, vendidimus tibi aureis tarenis quin-
decim; quos cum acceperimus in nostras manus a
manibus tui emptricis, et cum omnino satisfactum
nobis sit, nihilque aliud persolvendum supersit, fa-
cimus tibi perfectam et plenissimam venditionem,
ut tu tuique heredes et successores habeatis me-
moratam domum, uti supra dictum est, cum prae-
fatis confiniis, et tradimus tibi ipsam amodo in
tuam potestatem et dominium, (cum facultate) ven-
dendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum
constituendi, utpote quae ius et auctoritatem a no-
bis accepisti; et a praesenti die recedimus et nos
exuimus quovis iure quod ad nos spectat vel in po-
sterum spectare possit in dictam domum. Quod si tem-
poris progressu acciderit ut palam fiat venditionem
ultra dimidium iusti pretii factam fuisse, pariter
renunciamus consuetae praescriptioni, auctoritati
et robori legis scriptae, divinis regisque constitu-
tionibus, et. . . legi, et cuivis alii subsidio no-
bis debito. Sin autem huiusmodi venditioni nos ad-
versari voluerimus, et si quacunque occasione vel
tempore quaestio vel actio intendatur a quavis per-
sona, obstare debeamus, tibi que antedictam (domum)
vindicare ab omni contraria persona. Quod si nos

σθῶμεν· μιτε πάρα τοῦ θῆου νόμου ἰσχῦν λαμβάνωμεν· ἀλλ ἐσῶμεθα κρατημένοι ἐκ σὺμφῶνου καὶ λογῶ εἰς ποιήν· ἐν τῇ κορτῇ τοῦ ριγος αὐγουσταλία οκτῶ· καὶ πρὸς τὴν ἀγῶραστῆν· καὶ εἰς τοὺς σὺς κλειρονώμους καὶ διαδώχους· στρέψαι εἰς το τρειπλήν τήν τημῆν· εἰτα ἔμμενῖν σε ἐν τοῦτο ἀμα κλειρονώμοις· καὶ σὺν κλειρονώμοις· καὶ σὺς διάδωχοις στερρῶς καὶ ἀτρέπτος μέχρι τεριμάτων αἰῶνων· γραφειν τῇ ἡμετέρα παρακλησι· χηρὶ νοταρίου ἰωαννου νοταρίου μαυρίκου· πούπληκου νοταρίου πολεως κατάντζαριου· του ἔτους ςψξδ'· ἰνδικτιῶνος ἰδ' ἰαννουαρίῳ μηνῇ εἰς τας ἰβ'· ἐν παρουσίᾳ μαρτυρων.

† ἐγὼ μαῖστωρ μαρκος πῖλῶπλαστοῦς τα ἀνωτέρω μουνδοῦαλδος· μαρτυρῶ διὰ τοῦ ἔμου σταυροῦ.

† ἐγὼ νικόλαος καλῶκτένιστης τα ἀνωτέρω προκοῦρατωρ· μαρτυρῶ διὰ τοῦ ἔμου σταυροῦ.

† Ego maurus iudex· catacii rogatus subscripsi.

† ἐγὼ πρεσβυτερος περεγρίνος θαμβῶς· παρακληθεῖς μαρτυρῶ διὰ τοῦ ἔμου σταυροῦ.

† ἐγὼ ἀλέξανδρος χρύσαφίς παρακληθεῖς μαρτυρῶ διὰ τοῦ ἔμου σταυροῦ.

† ἐγὼ πετρος ἀνήφης νοταρίου ἰωαννου παρακληθεῖς υπεγραψα.

† ego presbyter fuscus testor.

† ἐγράφη το παρὼν ἐγγραφον χεῖρὶ ἔμου νοταρίου ἰωαννου νοταρίου μαυρίκου· πούπληκου νοταρίου πολεως· κατάντζαριου· τοῦ ἔτους· μηνῶς καὶ ἰνδικτιῶνος τῆς ἀνωτέρω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 146.)

poenituerit, et subvertere hanc venditionem voluerimus, ne exaudiamur, neque a divina lege praesidium habeamus, sed ex conventionem damnemur, et pro poena solvamus regiae curiae augustales octo, et tibi emptrici, tuisque heredibus et successoribus triplum pretium. Et deinceps tibi, heredibus, heredibus et successoribus tuis maneat haec (venditio) firma et immutabilis usque ad finem seculorum. Scriptum rogatu nostro manu notarii Ioannis filii notarii Maurici publici notarii civitatis Catacii anno 6764, indictione XIV, mense ianuario, die XII, in praesentia testium.

† Ego magister Marcus Piloplastus, ut supra mundaldus, testor per meam crucem.

† Ego Nicolaus Caloctenistes, ut supra procurator, testor per meam crucem.

† Ego presbyter Peregrinus Thambus rogatus testor per meam crucem.

† Ego Alexander Chrysaphis rogatus testor per meam crucem.

† Ego Petrus consobrinus notarii Ioannis, rogatus subscripsi.

† Scriptum est praesens instrumentum manu mei notarii Ioannis filii notarii Maurici publici notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione superscriptis.

CCXCIX.

1237 — Mense Novembri 26 — Indict. I — Rhegii.

Petrus, Georgius et Bartholomaeus fratres germani vendunt Basilio Calabro duas portiones cuiusdam domus ad eos spectantis positae in agro Mesorum aureis tarenis centum.

† ἐν ὀνόματι κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἀμήν· Ἐν τῷ μηνί· ἔπει, τῆς αὐτοῦ σωτηριώδους σαρκώσεως· μηνὶ νοεμβρίῳ κς'· ἰνδικτιῶνος πρώτης· δεσπόζοντος του κυρίου ἡμῶν κονράδου δευτέρου θεοῦ χάριτι, ἱεροσολίμων καὶ σικελίας ἡγεγός καὶ δουκός σουαβίας· τετάρτῳ ἔτει τοῦ ἀμφοτέρου αὐτοῦ κράτους· ἐπίτροπεύοντος αὐτοῦ γενικῶς ἐν τῷ κράτει σικελίας, τοῦ κυρίου ἡμῶν μάνφρέδου υἱοῦ τοῦ ποτέ

† In nomine Domini nostri Iesu Christi. Amen. Anno a salutari eiusdem Incarnatione 1237, die XXVI mensis novembris, indictione I, regnante domino nostro Conrado II, Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, et duce Sueviae, dominationum eius utrarumque anno quarto, Vicario eius generali in regno Siciliae domino nostro Manfredo filio quondam domini nostri Friderici Romanorum imperatoris.

κυρίου ημων Φεδερίκου βασιλέως βωμολίων δεσῦ χάριτι πρίγκιπος τarentου και τῆς τιμῆς τοῦ βουνοῦ τοῦ ἀγίου ἀγγέλου κυρίου, εὐτυχῶς αμήν. Ἐνώπιον ἡμῶν ἰωαννου λεάνδρου κριτοῦ πόλεως βηγίου, μαίστρου νικάνδρου πουυλικου νοταρίου τῆς αὐτῆς και μαρτύρων τῶν ὑπογεγραμμένων εἰς τοῦτο κεκλημένων και ἡξιωμένων. Οἱ αὐτάδελφοι πέτρος, γεώργιος και βάρθολομαῖος, υἱοὶ τοῦ ποτὲ γρηγορίου, λαγωδάρη, κάτοικοι χωρίου λαγωδαρῶν διακρατῆσεως μεσῶν, οἰκία αὐτῶν και ἐλευθέρᾳ τῇ δελήσει, μὴ βιαζόμενοι, ἢ ἀχλούμενοι παρα τινος. ἀναλαμναίοντες ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ἀχλυσιν ξένων τε και ἰδίων, πεπρακασί, παρεδώκασί και παρουσιαστικῶς ἐφόρεσαν μετὰ τινος ξύλου, τῶ βασιλείῳ υἱῶ νικολάου καλαυρου, τὸ δῆμορον αὐτῶν μέρος ὃ ἐκέκτηντο ἐν τῷ ὑπογραφοισμένῳ αὐτῶν οἴκῳ, ὃ ὠμολόγησαν κειτῆσθαι εἰς τὴν τοποθεσίαν χωρίου ἐρσιῶν, κοινῶς και ἀμοιράστως μετὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλείου, ὅστις τὸ ἕτερον τρίτον οἴκου του εἰρημένου, ἐκέκτητο ἀδιαχωρίστως μετ' αὐτῶν ὡς ἔφη ἐκ δικαίου ἀνταλλαγῆς ποιηθείσης περὶ αὐτοῦς ἡδῆ καιροῦ συχοῦ παρωχηκότος, μετὰ παντός αὐτοῦ τοῦ διμοίρου μέρους, δικαιομάτος εισοδοξόδου, περιόχῆς και διακρατῆσεως, ὀλόκληρον και διόλου ἐλεύθερον, διὰ χρυσοῦ ταρία ἑκατὲν. τοῦ γενικοῦ ζυγοῦ ἄτινα ἑκατὲν ταρία, οἱ εἰρημένοι αὐτάδελφοι, ὠμολόγησαν ἀνειληφῆναι και δέξασθαι παρὰ τοῦ εἰρημένου βασιλείου ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν τέλεια, και καλῶς ἐξυγιάσμένα, ὑπὲρ δικαίου και τελείου τιμήματος διμοίρου αὐτῶν οἴκου τοῦ εἰρημένου. και ἀποξενώσαντες αὐτοὺς και τοὺς αὐτῶν κληρονόμους ἀπὸ τοῦ εἰρημένου οἴκου διόλου, πρὸς τὸν εἰρημένον ἀγοραστῆν, και τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους τοῦτον μετέφερον. και ἐξουσίαν αὐτῶ ἔδωκαν, τοῦ κρατεῖν αὐτὸν τοῦτον ἔχειν και νέμεσθαι ἐνθεν διηνεκῶς, εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν και κυριότητα, και ἐξεῖναι αὐτῶ πωλεῖν τοῦτον και ποιεῖν ἐν αὐτῶ και ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἴδιον βούλημα. και ἀποτάσσομενοι τῇ περὶ ἀναργυρίας ἀξυγίας, δόλου και πλάνης παρχραφῆ. και βοηθείᾳ παντός νόμου και συνήθως δυναμένη ἀντιθέσθαι, κατὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου και πράσεως ἐκ συμφώνου και ἐπερωτῆσεως ἰσόλιδου ἐν ὑποθήκῃ τῶν αὐτῶν ἀγαθῶν, ἔστερξαν και ὑπέσχοιτο αὐτῶ τὴν τούτου νόμιμον διεκδίκησιν, ἀπὸ παντός προσώπου. και ὑπεξείρειν ἀπὸ πάσης ἀγωγῆς και βάρους, και ἵνα διηνεκῶς τὴν παροῦσαν

Dei gratia principis Tarenti, et honoris Montis sancti Angeli domini feliciter amen. Constituti in praesentia nostri Ioannis Leandri iudicis civitatis Rhegii, magistri Nicandri publici eiusdem civitatis notarii, et testium subscriptorum, qui ad hoc rogati sunt et interfuerunt, Petrus, Georgius et Bartholomaeus fratres germani filii quondam Gregorii Lagodari (*incolae*) terrae Lagodarorum in pertinentiis Mesorum, de propria et libera voluntate, non vi nec metu a quoquam coacti, immo in se ipsos omnem molestiam suscipientes extraneorum et propriorum, vendiderunt, tradiderunt, et personaliter dederunt per fustem Basilio filio Nicolai Calabri duas portiones quas habent in infrascripta ipsorum domo, quam dixerunt possidere in terra Erasiorum in communi et indivisim cum eodem Basilio, qui aliam tertiam dictae domus partem possidebat indivisim cum illis, ut dixit, permutatam ex iusta conventionione cum ipsis facta multis abhinc annis, et cum duabus illis domus partibus ius ingressus et egressus, aedium ambitum et tementum, integra omnia et omnino libera, pretio aureorum tarenorum centum generalis ponderis. Quos tarenos centum dicti fratres germani asseruerunt sumpsisse et recepisse a praedicto Basilio in proprias manus integros et bene ponderatos pro iusto et definito pretio earumdem duarum portionum praefatae domus. Et dicta domo se prorsus abdicantes tam ipsi quam eorum heredes, eam memorato emptori omnino tradiderunt, eique potestatem dederunt tenendi, habendi et possidendi abhinc et in perpetuum in eius potestate et dominio, ut ei liceat vendere et facere in ipsa et de ipsa quidquid voluerit. Et renunciantes exceptioni non numeratae pecuniae, doli, et fraudis, praescriptioni, et beneficio cuiuscumque iuris et consuetudinis, quod opponi possit praesenti instrumento venditionis, de consensu et in solidum stipulationi et obligationi propriorum honorum assensi sunt, et promiserunt se legitime eum defensuros a quacumque persona et immunem praestituros ab omni lito ac

πράσι στερὰν ἔξευσι καὶ ἀσφαλῆ, ὑπὸ ποιήης ἀγού-
σταλίωι ὀκτώ, τῆς ποιήης ἀποφληθείσης ἢ οὐ, τῶν
εἰρημέων μενόντων ἀεὶ ἀρραγῶν καὶ παγίων. περίο-
ρίζεσθαι δ' ἔφησαν τὸν εἰρημέιον οἶκον, οὕτως. ἔξ
ἀνατολῆς, οἶκος καὶ κήποι νοταρίου βασιλείου δυσ-
κόμητος. δυσμῶν οἶκος μαρίας τοῦ παχαι. βορρᾶς
οἶκος περιεγρίνου μηχαλίτζη. καὶ νότου κήπος τῶν
εἰρημέων ἀδελφῶν. Ὅθεν εἰς ὑπέμνησιν μέλλουσαν,
καὶ διηγεκῆ ἀσφάλειαν τοῦ εἰρημένου ἀγοραστοῦ.
αἰτησάντων πρατῶν τῶν εἰρημέων, καὶ συναίνεσάν-
των πρὸς ἡμᾶς τοὺς εἰρημένους κριτῆν καὶ νοτάριον,
ὡς εἰς οἰκείους αὐτῶν, ἐν τῷ γινῶναι μὴ εἶναι οἰκείους
αὐτῶν κριτῆν καὶ νοτάριον, ἐποιήσαμεν αὐτοῖς ἔνθεν
τὸ παρὸν ἔγγραφον, διὰ χειρῶν ἐμοῦ τοῦ εἰρημένου
μαίστρον νικάνδρου πουυλίκου νοταρίου ῥηγίου. ὑπο-
γραφὴν παρ' ἡμῶν ἰδιοχειρῶς. Ἐγράφη εἰς τὸ ῥήγιον,
μηνὶ καὶ Ἰνδικτιῶνι, τοῖς ἡρημέοις. ἔτει τοῦ κο-
σμου ςψξς'.

† ἰωάννης λεανδρου κριτης ρηγίου υπεγραφα.

† निकολαος υἱὸς ο τοῦ βαλδινερβίτου μαρτυρ.

† καὶ ἐγὼ θεοδωρος του γερμανίτου μαρτυρ ἰδιο-
χειρός.

† καὶ ἐγὼ βασιλειος του μαβρικου. μαρτυρ υπε-
γραφα ἰδιοχειρός ὑπεγραφα.

† καὶ ἐγὼ νικολαος του θεοπριπου, ἰδιοχειρος
μαρτυρ.

† καὶ ἐγὼ γεώργιος τοῦ ξυροῦ παρακληθεῖς υπε-
γραφα ἰδιοχειρός.

† καὶ ὁ προσημανθεῖς μαίστρος νικάνδρος πουυλ-
κος νοταριος ῥηγίου ἔγραφα καὶ ὑπέγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis—n.º 93.)

molestia; et ut ratam firmamque habeant in perpe-
tuum praesentem venditionem, poenae loco daturus
augustales octo, et sive muletati fuerint, sive non,
maneant praedicta semper rata et firma. Hos
vero dixerunt esse terminos praedictae domus: ad
orientem domus et horti notarii Basilii Vicecomitis;
ad occidentem domus Mariae Pachae; ad septentrionem
domus Peregrini Michalitz; ad meridiem hortus prae-
dictorum fratrum. Quapropter ad futuram memoriam
et perpetuam securitatem memorati emptoris, cum
de consensu praedicti venditores rogassent (nos) supra-
dictos iudicem et notarium tamquam eorum proprios,
licet ipsi scirent nos non esse proprios eorum iudicem
et notarium, ideo fecimus ipsis praesens instrumen-
tum scripturæ manu mei praedicti magistri Nicandri
publici notarii Rhegini, et propria manu subscriptum
a nobis. Scriptum Rhegii mense et indictione prae-
dictis, anno ab orbe condito 6766.

† Ioannes Leander iudex Rheginus subscripsi.

† Nicolaus filius Baldinervini testis.

† Et ego Theodorus de Germanito testis propria
manu.

† Et ego Basilius de Maurico testis propria manu
subscripsi.

† Et ego Nicolaus de Theoprepe propria manu
testis.

† Et ego Georgius de Xyro rogatus subscripsi
propria manu.

† Et ego praenotatus Magister Nicander publicus
notarius Rheginus scripsi et subscripsi.

CCC.

1263 — Mense Martio — Indict. VIII — Aëtae.

*Andreas Agattileo cum uxore et filiis vendit Nicolao Comiti praedium, positum in agro Melissaroni
in pertinentiis Aëtae, tarenis aurois decem.*

(† σιγνον ἰδιοχειρῶς ἀνδρέου ἀγαττηλέοντος. † σίγνον)
ἰδιοχειρός δομήνηκας συμβίου αὐτοῦ. † σίγνον ἰδιο-
χειρῶς ἰωάννου υἱοῦ αὐτοῦ. † σίγνον ἰδιοχειρῶς νι-
κολάου ἐτέρου υἱοῦ αὐτοῦ. † σίγνον ἰδιοχειρῶς ρω-
γερίου ἐτέρου υἱοῦ αὐτῶν.

† Signum propriae manus Andreae Agattileonis.
† Signum propriae manus Dominiuae uxoris eius.
† Signum propriae manus Ioannis filii eius. † Signum
propriae manus Nicolai alterius filii eius. † Signum
propriae manus Rogerii alterius filii eorum.

(Ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀμήν. χρόνῳ τῆς
 θείας. σαρκώσεως. κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· χι-
 λιωστῶ. διὰκοσι(οστῶ ἑξακοστῶ πέμπτῳ) κυριεύον-
 τος. τοῦ ὑπὲρλάμπρου κυρίου ἡμῶν ρηγὸς μακφρέδου·
 θεοῦ χάριτι ρηξ̄ συκελλίας· αὐτοῦ (κυριώτητος εὐ-
 δόμῳ ἔτι. ἐπὶ ἔτους) ἑξακισχίλια ὑπτακόσια· ὑ-
 δομηκοντα τρία· μητῆ μαρτίῳ τῆς ἰνδικτιωνος ὀγδόης.
 προ(λήψει. κριτῶν χώρας αὐτοῦ.
 καὶ νικολαου νοταριου ποβλुकου τῆς αὐτῆς χώρας·
 καὶ ἑτερων (καλῶν ἀνθρώπων παρακληθέντων κε-
 κλη)θέντων κατωτέρω εἰς μαρτυρας. εὐτύχους ἀμήν,
 ἀναλάμυνάμεν· τοῦς ἰδίους (ἡμῶν καὶ ξένους καὶ
 πάσαν πρόφασιν ἡμῖς οἱ) ἀνωτέρω γυγραμμῖνοι. αν-
 δρεας ἀγαττηλειων· δαμήνουκας· ἡμέτερα σύνζυγος. καὶ
 τὰ ρηθέντα προγραθέντα. ἀνωτέρω (οἱ τὰ σίγνα
 τοῦ τιμίῳ σταυροῦ) ἰδιωχωρως ποιήσαντες. ἐκουσία
 ἡμῶν τῆ βουλή καὶ ἀρεσκία. καὶ οὐκ ἐκ τινος·
 τῷ παράπαν ἀνάγκης· (ἢ βίας ἢ τῆς οἰασῶν περι-
 στάσεως· ἀλλὰ ὀλοφύ)χω καρδία. καὶ ἀληθινή γνώση·
 ἐκτὸς πάσης ἀπυγῶριμμένης ἐπίσεως καὶ παραγραφῆς.
 ὁμολογοῦμεν (σωματικῶς ὅτι ἐπράσαμεν πρὸς σὲ) τὸν
 λέον κομιτα καὶ εἰς τοῦς σοῦς κληρονόμους. τῷ ἡμέ-
 τερον χωράφιον. ἐν κτώμεθα ὄντα)
 καὶ διάκήμενον. εἰς το κράτος χωρῖου μελίσσάρου·
 περιχωρου αὐτοῦ. εἰς τοπον λιγύμενον παππ . .
 . . (περιοριζόμενον δὲ οὕτως ἀπὸ) ἀνατολας. καὶ
 δισμαῖς. ἀμπέλιον ρηθέντος ἀγωραστοῦ· αρκτου. ἀμ-
 πέλιον βασιλείου κομιτος. νοτίου. (τοῦτο
 τινυν) τῷ ρηθέν χωράφιον, ὅσον καὶ ὅσον ἐστὶ, ἔσω
 τοῦ ρηθέντος περιορισμοῦ, ὡς (εἴρηται ἐπράσαμέν
 σοι τῷ ῤηθέντι λέοντι καὶ τοῖς σοῖς) κληρονόμοις δια
 χρυσούν ταρία δέκα· καὶ ταῦτα· τὰ ἡριμένα ταρία
 δέκα (λαβόντες αὐτὰ ἀπὸ σοῦ εἰς) τὰς ἡμετέρας χεῖρας
 σῶα δίκαια. καὶ ἀνέλληπη· ἐν δικαίῳ σταδμῶ· καὶ
 ἔδωσαμέν σοι. εἰς τό (ρηθέν χωράφιον σωματικῆν
 φώρεσιν καὶ) πεπιῆκαμέν σοι· σωματικὸν ὄρκον. εἰς
 ταύτην τῆν τελείαν· καὶ πληρῆστατήν (διάπρασιν
 τοῦ ἔχειν σοι τό ρηθέν χωρά)φιον μετὰ τῶν σῶν κλη-
 ρονόμων. αἷς αἰῖ ἐξ ἡμῶν· πουλεῖν· χαρίζην· ἀνταλ-
 λάττειν (καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφειν καὶ
 ποιεῖν) ἐξ αὐτῶ· καὶ ἐν αὐτῶ ὅσον οὐόλη· ἀποτασ-
 σόμενος δὲ ἐγῶ ὁ προγραφῆς ἀνδρέας ἀγαττηλειων
 (ἀπὸ τοῦ ρηθέντος χωραφίου πάση παραγραφῆ) καὶ
 ἀρωγῆ συνηθείων τε καὶ νόμου· καὶ τῷ βεληγειά-
 νιον δόγμα· παντός κανονηκού· καὶ πολητικῶ (δι-

In nomine Domini nostri. Amen. Anno divinae
 Incarnationis Domini nostri Iesu Christi millesimo
 ducesimo sexagesimo quinto. Regnante illustris-
 simo domino nostro rege Manfredo, Dei gratia re-
 ge Siciliae, regni eius anno septimo, (ab orbe con-
 ditio) sexmillesimo septingentesimo septuagesimo ter-
 tio, mense martio, indictione octava. Coram. . .
 . . . iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico
 notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus
 vocatis et rogatis testibus subscriptis feliciter amen.
 Nos supradicti Andreas Agattileo et Dominica con-
 iux nostra et alii suprascripti, qui nomine propin-
 quorum nostrorum et extraneorum in nos omnem
 praetextum suscipientes, superius signa honorabilis
 crucis propria manu exaravimus, spontanea nostra
 voluntate et consensu, nullaque omnino necessi-
 tate, vel vi, vel quavis circumventione, sed sin-
 cero animo, et certa scientia, absque ulla vetita
 causa et exceptione, personaliter declaramus vendi-
 disse tibi Leoni Comiti tuisque heredibus praedium
 nostrum, quod habemus situm et positum
 in agro Melissaroni, in pertinentiis Aëtae, loco
 qui dicitur Papp . . . ita circumscriptum: ab orien-
 te et occidente est vinea memorati emptoris; a se-
 ptentrione vinea Basilii Comitis; a meridie
 Hoc igitur praedium quantum et quale est, cum
 his confiniis, uti dictum est, vendidimus tibi memorato
 Leoni et tuis heredibus aureis tarenis decem; quos cum
 acceperimus a tuis in nostras manus integros, ius-
 tos, et non imminutos, ac legitimum pondus ha-
 bentes, dedimus tibi dicti praedii corporalem pos-
 sessionem, et personale iuramentum tibi praestiti-
 mus de hac perfecta et plenissima venditione, ut
 habeas memoratum praedium a nobis in perpetuum
 cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, in
 dotem filiorum scribas, et facias de eo et in eo quid-
 quid volueris. Ego vero suprascriptus Andreas Agat-
 tileo renuncio quoad antedictum praedium cuivis
 exceptioni et subsidio consuetudinis et legis, nec
 non legi Velleianae et iuri canonico ac civili, quae

καίου τοῦ δυναμίμου ἡμῖν βωηθήσιν εἰς) ἀκύρωσιν ἀποκατάστασιν ἢ μετὰ τραπεῖν τῆς παρουσίας πράσαιος ὡς τὸ κύρος καὶ (τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν λαβῶν μὴ κολυμῆμενος παρὰ τινος) ἐγγιούμεθα δὲ καὶ τὴν νομηκὴν δεφενσίώνα. καὶ ἡ μὲν Φωραδεῖ (ποτε καιρῶ ἐξ ἡμῶν τις ἢ ἀπὸ ἀλλοτρίου τινος εἰς αὐτό) σε· οἱ τοὺς σοὺς κληρονομους ἐνοχλησαι βουληθεῖ. μὴ (εἰσακουσῶ δὲ ἀλλ' ἡμεῖς καὶ οἱ ἡμῶν κληρόνομοι) στᾶμεθα. καὶ διέδικαν ἡμᾶς αὐτῶ. ἐκ παντός προσώπου· ξένων τε (καὶ ἰδίων· εἰ δὲ καὶ εἰς ἀποτροπὴν ἐπικνέλωμεν) ἢ ἡμᾶς εἰς τῶ τῆς ἐπιόρκου πονήν· καὶ ὁμολογούμεν ζημιούσθω (μας ἐν τῶ ρηγικῶ Φίσκω ἀγουσπάγια εἴκοσι) καὶ πρὸς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγωραστήν καὶ σε κληρόνομους· τετραπλοῦν τὴν ρηθεῖσαν (ποσότητα τοῦ τιμήματος καὶ πάσας τὰς δικαίας) ἐξῶδους· οὐχ ἑλαττον. εχειν σε. καὶ τῶ ρηθέν χωράφιον. μετὰ τῶν σῶν κληρονομίων (καθότι αὐτὸ παρ' ἡμῶν ὄνηκας) ἢ δ' οὕτω στέργει καὶ ἐμμενι βεβαία. ἢ τιαῦτη δικαία πράσαιος. ὄχυρά. καὶ ἀπαρασάλειτος ἄχρι στασεως κίσεμου πρὸς σὲ) λείοντα κομιτα καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονομους. διῶ καὶ ἐπιγραφέν. τῆ ἡμῶν παρακλησει. χειρὶ ν(κολάου νοταρίου πύβλικου ἀνωτέρω παρὰ τῶν προλεχθέντων κριτῶν. καὶ ἐτέρων καλῶν ἀνδρωπων μαρτυρωθέν. ἐν ἔτει. μηνῆ καὶ ἡμερησίων τῶν ἀνωτέρω.

..... τα ἀνωτέρα μαρτυρω

 (Testium nomina desunt in mutila membrana.)

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 147.)

nobis prodesse poterunt ad infirmandam, dissolvendam vel subvertendam praesentem venditionem; nam tu dominium et potestatem a nobis accepisti sine cuiuslibet impedimento. Promittimus autem legitimam quoque defensionem; et si quacumque occasione quis apparuerit e parte nostra, vel e persona extranea, qui de antedicto praedio tibi, vel tuis heredibus molestiam inferre voluerit, ne exaudiatur; sed potius nos nostrique heredes obstabimus, ipsumque vobis defendemus ab omni persona extranea vel propinqua. Quod si hanc venditionem subvertere tentaverimus, incurramus in periurii poenam, et assentimur mulctari regio Fisco augustalibus viginti, tibi que memorato emptori ac tuis heredibus quadruplo dictae quantitatis pretio, et omnibus iustis expensis. Atque nihilominus habeas suprascriptum praedium cum tuis heredibus prout a nobis emisti, et deinceps firma, stabilis, valida et inconcussa usque ad finem mundi permaneat tibi Leoni Comiti tuisque heredibus haec iusta venditio. Quare scripta est rogatu nostro manu Nicolai praedicti publici notarii, et aliorum proborum hominum testimonio roborata anno, mense et indictione suprascriptis.

..... quae supra testor

CCCI.

1265 — Mense Augusto — Indict. VIII.

Testamentum Lombardi Russi.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ δι' κατὰ τὸν ἀυγούστον μῆνα τῆς ἐπισταμείης ἡμερησίου ἢ ἐν τῶ σφύργ· ἐπει ριγέβοντος τοῦ ἡνωξωτάτου καὶ θεοτίμιτου ἡμῶν ριγος· κυροῦ μῦνφρείδου· θεοῦ χάριτος σίκελαιας ριγος· ἔτσιως ἐυδύμου ἐποικῶς ἀμῆν· ἐπίδικερ ἀδελφον το τοῦ θανάτου πέρης. τοῖς πασιν ἀνδρωποις καθεστῆκει. καὶ οὐδ' ἀσφαλῆς ἐπίστατε τῆν ὥραν ἢ τῆν ἡ-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Mense augusto, praesenti indictione VIII, anno 6773, regnante gloriosissimo et piissimo rege nostro domino Manfredo, Dei gratia Siciliae rege, anno septimo, feliciter amen. Quum incertus mortis adventus cunctis hominibus statutus sit, eosque lateat hora vel dies ipsorum obitus, ego Lombardus Russus cum in gravissimum morbum inciderim, mortis falcem

μεραν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς. ἔθεν καγὼ λοιμβαρδος
ρουσσοσ, νῦστο βαριτατω περιπεσῶν· καὶ πτωόμενος
τῆν τοῦ θανάτου δρεπανον· εἰς ὡτε τον νοῦν καὶ τὰς
φρένας ἔρρωμένας ἔχω. καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἄφορον
τέλος πτωόμενος· θέλω διαταξασθαι τα κατ ἐμ-
αὐτωσ. ἐν πρώτοις τυπῶμαι καὶ πῶ ἔμὸν κλειρο-
νώμον· τῆν ἐμὴν θυγατέρα κυκυραν κλημιντζιαν· καὶ
τα τέκνα αὐτῆς, εἰς ἀπασαν τῆν ἐμὴν στάσιν· τῆν
ἐκ πατρικίης. καὶ μητρικίης μου κληρονωμίας. καὶ
εἰς τας ἐμὲ ἀγωγὰς· καὶ ἐμὰ κερδήματα· καὶ εἰς ἀπαν-
τα· τα ἐφάρμωζωντα ἐμὰ δικαιώματα· ἀπὸ εἰς
νῦν. καὶ μελλει ἡμοῖν διὰφέρη. ὅπου δ' ἂν εἰσὺν καὶ
ὡσά εἰσὺν· ἐσῶ ἐν τῇ χώρᾳ καταντζαριου· χώρᾳ
σήμερι· καὶ διακρατῆσιωσ αὐτῶν· καὶ ἀλλαγῶ· ἀπο
τε ὡσπῆτιων· εἰκωτοποιων. κυπων· ἀμπέλων· χῶ-
ραφίων· ἡμερῶνδενδρων· καὶ αὐτῇ θέλω. καὶ κελεύω·
τοῦ δοῦναι εἰς χεῖρας τῶν ἐμῶν ἐπιτρόπων· χρυσοῦν
δουκίας πένται· καὶ αὐτα διὰνέμετωσαν αὐτῶν ὑπερ
ψυχικίης μου σωτηρίας· εἰς πασαν ἐμὴν ἐξωδον· τῆν
ἡμεραν του ἐνταφίασμου μου· εἰς τριτενεατον σερά-
κωστον καὶ χρώνιον· χρυσῶν σὺ μὲν ἀρχιδιῶ βαμ-
βράκω. ακωπα. λυθάρια ἐξηκόντα· ὡσάπτωσ χρῆ-
στήμκι· ταρία τέσσαρα· ἐγγηγητα βαρδῶλωμαλιῶ του
μιλήτου· χρυσῶν τῆν· ὡσάπτωσ ἰουδαίωσ. χρυσῶν
δουκίας οκτώ. ἐκ τῆν εἰκίωσιν· ἐν ᾧ μὲ ἔδωτο πρὸς
τόν κυρον γαλτέριον φρανκίσκον· χρυσῶν τῆν· κῶ-
σταντίνω υἱω πρεσβυτέρου βασιλειου πασχάλου. τα-
ρία ἔξαι· ἀφίω αὐτοῦ. ἀπ αὐτῶν τῶν ταριων· ταρία
τέσσαρα. χρυσῶν τῆν· ὡσάπτωσ ἰωαννη φασσας. ταρία
δέκα πιντι· ἐκ του ξύλου. ἐν ᾧ ἔμελλε μὲ δοῦναι·
στέργω καὶ ἐκικυρῶ· τῆν δῶραικιν· ἐν ᾧ ἔδωσα ἐν
λόγω δῶσιματος. θεοδωτη. θυγατρι τῆς καλῆς·
καδῶσ ἢ προῖξ αὐτῆς διλεῖ. κρένω τῆς μιτρῶσ αὐτῆς
τῆς καλῆς. βωοίδιον ἐν· ἦτε ἄρριν· ἦτε θυλον· ἀφίω
τοῦ νικολάου υἱοῦ τῆς μαρίας μαύρεις· βωοίδιον ἐν·
ἐξ ὧν μὲ ἔδούλευσιν· κρένω καὶ ἀφίω τῆς εἰρμένης
καλεῖς. τοῦ γλικῶμάχρου· καὶ τοῦ ριδέντος νικολάου
υἱοῦ μαρίας τῆς μαυρείς· το ἀμπέλιον σὺν τοῦ χῶ-
ραφίου· ἐν ᾧ ἔχω αὐτὸ εἰς ἀνταλλαγῆν· παρὰ τοῦ
μαιστορος βασσάλλου· τοῦ μίρασιου αὐτοῦ ἐξ ἴσοσ·
ἐμῶσ ἀφίω τῆς εἰρμένης καλεῖς· το ἐμὸν κρεβαττοστρώ-
σιον· καδῶσ ὑπάρχει μὲ σάγκον ἐν· ματαράτζον ἐν· κρυ-
πέτῶρειν ἐν· καὶ ἐν ξευγαρι λετζούλων· εἰς ἀμ-
πέλιον· ὑπάρχει εἰς τῆν κράττησιν κατάντζαριου· ἐν
τωπω λεγωμένω σχεκῶ· πλῆσιον ἀμπέλου· μαῖστορος

metuens, dum mentis animique compos sum, incer-
tum mortis adventum pertimescens, volo disponere
de rebus meis hoc modo. In primis instituo et facio
meam heredem filiam meam dominam Clementiam,
et ipsius filios in omnibus bonis meis paternae et
maternae hereditatis meae, et in iis quae emi et
lucratus sum, atque in omnibus iuribus quae ad
me pertinent, quaeque nunc habeo, et quae habiturus
sum, ubicumque ea bona extent, et quanta sint in ci-
vitate Catacii, in civitate Simeris, et in agris ipsa-
rum, et alibi, videlicet aedificia, domus, horti,
vineae, praedia, arbores fructiferae. Volo et mando
ut dentur in manus meorum executorum testa-
mentariorum aureae unciae quinque, quae ab
iis erogentur ob meam spiritualem salutem pro
expensis in die meae sepulturae, tricenario, qua-
draginta missis et anniversario. Debeo vero tibi Ar-
cadio Bambaco lapides rudes sexaginta. Item debeo
tarenos quatuor promissos Bartholomaeo de Mileto.
Debeo Sabbato Iudaeo uncias aureas octo ob fami-
liaritatem, quam mihi conciliavit cum domino Gual-
terio Francisco. Debeo Constantino filio presbyteri
Basilii Paschalis tarenos sex, e quibus ei quatuor
relinquo. Debeo magistro Ioanni Fassae tarenos quin-
decim propter ligna quae mihi dare debebat. Con-
firmo et ratum habeo munus, quod doni causa tribui
Theodotae filiae Calae, uti patet ex eius tabulis nu-
ptialibus. Lego matri ipsius Calae bovem unum, sive
masculum sive feminam. Relinquo Nicolao filio Mariae
Maurae bovem unum propter servitia quae mihi
impendit. Lego et relinquo dictae Calae de Glyco-
macro et dicto Nicolao filio Mariae Maurae vineam
cum praedio, quam in permutationem accepi a ma-
gistro Vassallo, pariter inter eos dividendam. Item
lego dictae Calae meum lectum, qualis est cum sacco
uno, culeita cum stragulo uno, et pari uno lin-
teorum. Vineae quidem extat in agro Catacii, in lo-
co dicto Scheco, prope vineam magistri Nicolai Sca-
ramangi. Relinquo dictae Calae scrofas duas, por-
cellum unum et asellum unum. Item confirmo et ra-
tam habeo dispositionem, quam feci Riccardo filio
Thomae de domina Alisea, uti ex iustramento pro

νικολάου σκάραιμανγου· ἀφίω τῆς εἰρημένης καλῆς· σκροῦΦαις δύο· δελφάκα ἐν· ὀνοίκον ἐν· ὁμῖως στέργω καὶ επικυρω τῆν καταθεσιν· ἔπερ ἐπίεσα του ρίγκάρδου· υἱοῦ Θωμᾶ τῆς κυρῆς αλίσεας· κηδως καὶ το ἔνγραφον αὐτοῦ διλιῖ· ἔχω πρῶβατων κεφαλα τριτάκωσια· κρένω ἀπ αὐτῶν κεφαλα δίακωσια πέντηκωντα· καὶ τα δυὸ μέρη· ἀπὸ τοῦ καρποῦ καὶ μουστარი· του προθεῖτωσαν ὑπὼ τῶν ἑμῶν ἐπιτρῶπαν· καὶ το τίμημα αὐτοῦ διανεμέτωσαν ὑπερ ψυχῆς μου σοτηρίας· τα δε ἀπαυμένωντα πρῶβατα· καὶ τῶ τριτον μέρος του καρποῦ καὶ μουστάρη· ἀφίω αὐτὸ· τῆς εἰρημένης κυρῆς κλημέντζης εἰς θυγατρος· καὶ εἰς κλειρονόμου· ἀπο δὲ τῶν εἰρημένων πρῶβάτων κρένω τῆς εἰρημένης καλῆς κεφαλα δέκα τῆς θυγατρος αὐτῆς Θεοδωτῆς· κεφαλα δέκα· καὶ του ριδεντος νικολάου υἱοῦ τῆς μαριας· κεφαλα δέκα· ἀφίω βαρθολομαίω γαμυρω τῆς εἰρημένης καλῆς· ὀνοίκον ἐν· καὶ ἐν ὀνοίκον ἀφίω διὰ τῆν ἑμῆν ψυχήν· το δ ἄλλον ὀνοίκον το καλλεῖον ἀφίω τῆς ἑμῆς θυγατρος· ἀφίω του ριδεντος νικολάου· τρακτουραν μίαν· καὶ τῆς Θεοδωτῆς· τρακτουραν μίαν· εἰς ἀφίω αὐτῆς σὺν τῆς μητρος αὐτῆς καλῆς ἀπο του καρποῦ· μοδια δέκα· το δῦμιρον σιτιρου· καὶ το τριτον κριθιρου· ἀφίω τῆς εἰρημένης τῆς βλανκας· πρῶβατων κεφαλα δέκα· ἀφίω τῆς θυγατρος λανδου· ἑμου ἀδελφου· κρεβαττωστρωσιον ἐν· ἀφίω εἰς τοὺς ἀδελφους μινουρίου κατχιτζαριου· ταρία δέκα· πέντε· εἰς τας ὡπερας τῆς επισκοπῆς ταρία δέκα· διὰ ἱερουργεῖν· χριστῶν ὀκτωῖς· τρεῖς· εἰς τον ναόν του ἀγίου νικολάου σικύλλου ταρία τέσσαρα· εἰς τον αγιον βασιλειον του μοῦρμερου· ταρία δυὸ· εἰς τας ὡπερας αγίου γεοργίου ταρίν ἐν· εἰς την αγίαν Θεοτοκον του καδιτζόνου ταρίν ἐν· εἰς την αγίαν Θεοτοκον του περιούλου ταρίν ἐν· εἰς την μωνῆν αγίου λεονάρδου ταρία τέσσαρα· εἰς την ὡπεραν μωνῆς αγίου φιλιππου ταρία δυὸ· τῆς εἰρημένης καλῆς αὐγουσταλιον ἐν· διὰ το κιντέλλον τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· καὶ ἑτερα ταρία τρεῖς· ἐν ὡ ἐδώσαμεν αὐτὰ εἰς δανον· πρεσβυτερου πετρου τζιγαριωνου ταρία δυὸ· πρεσβυτερου ἐνρίκου ταρία δυὸ· ιοταριου ιωαννου ιοταριου μαυρικου· ταρία δυὸ· καὶ μα τῆν θειαν χάριν καὶ Φῶβερὸν Φρεκῶδη· τέλειωμα τῶ νωὶ καὶ τῶ Φρῶνιματι· εἶπω· ἀφίω ἐπιτρῶπέωιτας ταῦτα· τῶν κυρον βαρθολομαιον τοῦ κυροῦ βαλδίνου· κυρον γουλιελμου τῆς ρώγκας· καὶ λούκα σινον· εἰς ἑμῶν γαμυρον· εἶνα ὡς τοῦ θεοῦ τὸν φόβον· ἐχωντες

eodem condito eruitur. Habeo ovium capita quadringenta. Lego ex iis ducenta et quinquaginta pro spirituali mea salute, et pretium duarum partium fructuum et musti a meis testamentariis executoribus vendendorum, reliquas vero oves et tertiam partem fructuum et musti relinquo dictae dominae Clementiae meae filiae et heredi. Ex praedictis autem ovibus lego dictae Calae decem, filiae ipsius Theodotae decem, et dicto Nicolao Mariae filio decem. Lego Bartholomaeo genero dictae Calae asellum unum, et alterum relinquo pro anima mea, alterum vero asellum pulcriorem relinquo filiae meae. Relinquo dicto Nicolao tracturam unam, et Theodotae tracturam unam. Item relinquo ipsi et matri suae Calae ex frugibus modios decem, quorum dimidiam partem frumentum, et alteram dimidiam partem hordeum. Relinquo consobrinae meae Blancae oves decem. Relinquo filiae Landi fratris mei lectum unum. Relinquo Fratribus Minoribus Catacii tarenos quindecim; pro operis episcopatus tarenos decem; pro sacris officiis aureas uncias tres; templo sancti Nicolai Sicilli tarenos quatuor; sancto Basilio de Murmero tarenos duos; pro operis sancti Georgii tarenum unum; sanctae Deiparae de Catitzuno tarenum unum; sanctae Deiparae de Horto tarenam unam; monasterio sancti Leonardi tarenos quatuor; pro operis monasterii sancti Philippi tarenos duos; dictae Calae augustalem unum pro penula filii ipsius, et alios tarenos tres quos ei mutuatus sum; presbytero Petro Tzangariono tarenos duos; presbytero Henrico tarenos duos; notario Ioanni filio notarii Maurici tarenos duos. Et per divinam gratiam, ac metendum et horribilem (vitae) finem (sana) mente et intellectu (ita) aio. Relinquo executores huius testamentariae dispositionis dominum Bartholomaeum filium domini Baldini, domium Gulielmum de Ronca, et Lucam Sinum generum meum, ut, quippe qui Dei metum habeant in suo corde, recte procurent quae sunt a me disposita, et de hac re rationem reddant pro

εν τη καρδια αυτων· κελως διηκωνίσωσιν τα κατ
 εμε διάταχθεντα· και λογον δουναι εκ τουτου υπερ
 εμε εν ημέρα κρίσεως· ωτι σωας και ερρωμενας έχω
 τας φρένας καθως ειρηται διετεθη· και η παρουσα
 διάταξις· μενέτω στερρα· βέβαιος και απάρατάλευτος
 αις· αι μέχρι τερμάτων αιωνων· και ει τις δ αν φανη
 βουλειδης ελθειναι εκ εναντίας αυτης· του μι ισα-
 κουσθω· και εαν η ριθησα διάταξις· ου χριζεσθω·
 ου δε ισακουσθω· ος εμη διαδήκη· θέλω του χρι-
 ζεσθαι και ισακουσθαι· εν παντι τρώπω· μετά της
 εις απώβειώσεως· του βειου τουτου· στείχωντε και
 μενέτω η ριθησα κυρα κλειμέντζεια· ειός νομικός
 κλειρωνόμος· ος ανωτέρω εφωμεν· εν παρουσια των πα-
 ρευρεθέντων μαρτυρων· οσαυτως αφιω της λεονο-
 ρας· γηνης μαιστορος· ιουλιανου· πρώβατων κεφαλα
 δέκα.

† Ego Rogerius de Cusencia iudex Catanzarii in-
 terfui et rogatus subscripsi.

† Ego Iohannes francigea medicus rogatus sub-
 scripsi.

† Ego Bartholomeus de domino baldi interfui
 et rogatus subscripsi.

† Ego Jacobus Theatinus interfui et rogatus sub-
 scripsi.

† εγω βαρθολομαιος του μιλήτου· παρευρεθεϊς και
 παρακλειδεις μαρτυρω δια του εμου σταυρου.

† εγω θωμᾶς μαθαρως· παρευρεθεϊς και παρακλει-
 δεις μαρτυρω δια του εμου σταυρου.

† εγράφη η παρουσα διάταξις χειρι εμου νοταριου
 ιωάννου νοταριου κυρικου· πούπλεικου νοταριου πό-
 λεως κατάντζαριου· του έτους· μηη και ινδικτιωνος
 της ανωτέρω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n. 148.)

me in die iudicii. Quae sana et valida mente, uti di-
 ctum est, disposita sunt, et praesens testamentum ma-
 neat firmum, validum et inconcussum semper usque
 ad finem seculorum. Si quis autem insurgat volens
 ipsi adversari, ne exaudiatur. Et si dicta dispositio
 vim ac robur non sortiatur tanquam meum testa-
 mentum, mando ut valeat et vim nanciscatur quo-
 cumque modo post meam ex hac vita migrationem,
 et dicta domina Clementia sit et maneat mea heres
 legitima, uti supra diximus. Coram testibus qui in-
 terfuerunt. Item relinquo Eleonorae uxori magistri
 Iuliani oves decem.

† Ego Bartholomaeus de Mileto interfui rogatus,
 et testor per meam crucem.

† Ego Thomas Matharus interfui rogatus, et testor
 per meam crucem.

† Scriptum est praesens testamentum manu mea
 notarii Ioannis filii notarii Maurici, publici notarii
 civitatis Catacii, anno, mense et indictione supra-
 dictis.

CCCII.

1266 — Mense Iunio — Indict. IX — Aëtae.

*Thomasius de Cyninia vendit notario Paulo Fitzurri praedium Aëtae positum in loco dicto
 Sancta Parasceve tarenis aureis quindecim.*

† σιγον ιδιωχειρος τουμασιου κυνοινης.
 'Εν ονόματι του αιωνίου ημων θεου· αμήν· χρώνω
 της· θείας σαρκώσεως κυρου ημων ιησου χριστου·

† Signum propriae manus Thomasi de Cyninia.
 In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno divinae
 Incarnationis domini nostri Iesu Christi millesimo

χιλιώστῳ διακοσιώστῳ ἐξικωνστῳ. καὶ ἐκτῶ κυ-
 ριεύοντος· τοῦ κυροῦ ἡμῶν κάρουλλου· ριγὸς συκελίας·
 δουκατου ἀπουλίας· πριγκηπατου κάπουας· ἀνδεγα-
 βίας· διάκρατῆσαιος· καὶ Φουλκάριας κόμιστος· ἐτεῖ
 τῆς αὐτοῦ κυριώτιστος· πρῶτω ετεῖ· εὐτύχους ἀμῆν,
 ἐπὶ ετους ἑξακισχίλια· υπτακόσια εὐδαμήκοιτα τέσ-
 σαρα· μηνῆ ἰουνιω τῆς ἐνάτης ἰνδικτιωνος· προλήψει·
 ρογερίου τῆς βαληλογγης· καὶ νοταριου ρικκάρδου
 νίκης· κριτῶν χώρας αετοῦ· καὶ νικολαου νοταριου
 ποβλήκου ἐαυτῆς χώρας· καὶ ἐτέρων καλῶν ἀνθρω-
 πῶν παρακληθέντων· κεκληθέντων κατωτέρω εἰς
 μαρτυρας, ἀναλαμβάνω τοῦς ἰδίους ἐμοῦ καὶ ξένους
 καὶ πασαν πρόφατιν· ἐγὼ ὁ προγραφῆς τοῦμά-
 σις κινήτας· εἰ τῷ σύγγον τοῦ τιμιου σταυρου
 ἰδιωχείρος ποιήσαντες· ἐκουσία ἐμοῦ τῆ βουλη καὶ
 ἀρεσκια· καὶ οὐκ ἐκ τινος τῷ παραπαν ἀνάγκης· ἢ
 βίας· ἢ τίας οὖν περιστάσιως· ἄλλα ὀλοφύχω καρ-
 δία καὶ ἀληθινῆ γνώσει· ἐκτός πασης ἀπυγωρεῦμένης
 ετείας καὶ παραγραφῆς· ὁμωλογω σωματικὸς ὅτι
 ἔπρασα· προς τὸ τον νοταριον παύλον Φιτζουρρη·
 καὶ εἰς τοῦς σοῦς κληρονόμους· τῷ ἡμετερον χωρα-
 Φιον· ὃν κτώμε· ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας· ὄντι
 καὶ διακῆμινον· εἰς τὸ κρᾶτος χώρας αετοῦ· λεγώ-
 μειον τῶπον· ἀγίας παρασκεβῆς· περιόριζόμενον δὲ
 αὐτῷ αὐτως· ἀνατολας· δυσιμάς· καὶ ἀρκτου τῶπως·
 καὶ χωραφισιν· παιδων· στεφανου νικηφώρου· ἀπο δὲ
 μεσυμβρίας· τῷ χωραφιον κήκουλου· καὶ συγκλήσει·
 τούτο τίνην· τῷ ρηθην χωράφιον ὅσον καὶ αἶον ἐστίν·
 ἐσω τοῦ ρηθαιτος περιόρισμαῖ ἐπρασα· σι· τῷ ρηθенти
 νοταριω παύλω· καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις· διὰ χρυσοῦν
 ταρία δεκα πέντε· καὶ ταῦτα τα ηρημεία ταρία πέντε
 καὶ δεκα τοῦ χρυσοῦ λαβόντες αὐτὰ ἀπὸ σοῦ εἰς τᾶς
 ἡμετερας χεῖρας· σῶα δίκαια καὶ ἀνέλληπη· ἐν δικαίῳ
 σταθμῷ· καὶ ἰδωσά· σι εἰς το ρηθην χωράφιον σω-
 ματικην φώρεσιν· καὶ πεπεισῆκά· σι· σωματικον ὄρκον·
 εἰς ταῦτην την τέλειαν· καὶ πληρεστάτην διαπρασειν,
 τοῦ ἔχειν σε τῷ ρηθην χωράφιον· μετὰ τῶν σῶν
 κληρονόμων· αἰς αἰε εἰς ἐμοῦ· πουλήν· χαρίζην· ἀν-
 ταλλαττειν· καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γραφην· καὶ
 ποιειν εἰς αὐτου καὶ ἐν αὐτῷ ὅσον βουλη· ἀποτασσώ-
 μεινος δὲ ἐγὼ ὁ ρηθης τοῦμασιος· ἀπὸ τοῦ ρηθαιτος
 χωραφίου· πασης παραγραφῆς καὶ ἀρωγῆς συνηθειῶν
 τε· καὶ νόμου παντός κανονικοῦ· καὶ πολητικῶ δι-
 καίου· τοῦ δυναμένου ἐμῆ βωῆθῆσαι· εἰς ἀκύρωσιν, ἀπο-
 κατάστασιν ἢ μετὰτραπὶν τῆς παρουσης πρασαιως·

ducentesimo sexagesimo sexto, regnante domino no-
 stro Carolo, rege Siciliae, ducatus Apuliae, princi-
 patus Capuae, Andegaviae dominationis et Forcal-
 querii comite, anno primo ipsius regni feliciter amen;
 anno ab orbe condito sexmillesimo septingentesimo
 sexagesimo quarto, mense iunio, indictione nona.
 Coram Rogerio de Vallelonga et notario Riccardo
 Nice, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico
 notario eiusdem civitatis, atque aliis probis hominibus
 vocatis et rogatis testibus subscriptis. Ego praeno-
 minatus Thomasius de Cyninia, qui nomine propin-
 quorum meorum et extraneorum in me omnem
 praetextum suscipiens, signum honorabilis crucis
 propria manu exaravi, spontanea mea voluntate et
 consensu, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel
 quacumque circumventionem, sed sincero corde et
 certa scientia, absque ulla vetita causa et exceptio-
 ne, declaro personaliter vendidisse tibi notario Paulo
 Fitzurri et tuis heredibus praedium meum, quod
 habeo ex paterna mea hereditate, situm et positum
 in agro civitatis Aëtae, loco dicto Sanctae Parasceves.
 Hos vero habet confines: ab oriente, occidente et
 septentrione locum et praedium filiorum Stephani Ni-
 cephori; a meridie praedium Ciculi, et clauditur.
 Hoc igitur memoratum praedium quantum et quale
 est, hisce finibus circumscriptum, vendidi tibi an-
 tedito notario Paulo et tuis heredibus aureis tarenis
 quindecim; quos cum acceperim a tuis in manus
 meas integros, iustos, non imminutos ac legitimum
 pondus habentes, dedi tibi corporalem possessionem
 antedicti praedii, et personale iuramentum tibi praes-
 titi de hac perfecta et plenissima venditione, ut
 habeas a me praefatum praedium cum tuis heredibus
 in perpetuum, vendas, dones, permutes, in do-
 tem filiarum tuarum inscribas, et facias de eo et
 in eo quidquid volueris. Ego vero dictus Thomasius
 renuncio quoad memoratum praedium cuivis exce-
 ptioni et subsidio consuetudinis et legis canonicae
 et civilis, quod mihi prodesse poterit ad infirmam-

ὅς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμοῦ λαβὼν. μὴ κοληρόμενος παρά τινος. ἐγγιούμεθα δε καὶ τιν νομικὴν δεφενσίωνα. καὶ ἡ μὲν Φωραθὴ ποτε κερῶ ἐξ ἡμοῦ τίς. οἱ ἀπο αλλωτριου τινος εἰς αὐτῶ σὲ οἱ τοῦς σοῦς κληρονόμους ἐνοχλήσαι βουληθῆ μὴ ἴσακουσθητο. ἀλλ ἐγὼ καὶ ἡμετεροὶ κληρονόμοι. σταμέθα. καὶ διέκδικάν ἡμᾶς αὐτῶ ἐκ παντος προσώπου ξένων τε καὶ ἰδίων· ἰ δε καὶ εἰς ἀποτροπὴν ἐπανελάθω ἵνε με εἰς τῶ τίς ἐπιόρκίας ποιήν. καὶ ἀλογῶ ζημιούσθω με ἐν τῶ ρηγικῶ φίσκω ἀυγουστάλια ἡκωσει. καὶ πρὸς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγωραστήν. καὶ σὺ κληρονόμους τετραπλοῦν, τὴν ρηθῆσαν ποσῶτιτα τοῦ τιμήματος. καὶ πάσας τὰς δικαίας ἐξόδους. οὐχ ἔλαττον. ἔχειν σε καὶ τῶ ρηθὲν χωράφιον μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καθάτι αὐτῶ παρ ἡμῶν οἰοικας. ἰ δ οὕτω στέργει. καὶ ἔμμενει βαιβέα· ἡ τιαῦτη δικαία πράσεις· ὡχειρά. καὶ ἀπαρασάλευτως ἀχρι στασειως κόσμου. πρὸς σὲ τὸν ἡρημενον νοτάριον παύλον. καὶ εἰς τοῦς σοῦς κληρονόμους. καὶ διαδόχους. διῶ καὶ ἐπιγραφὴν, τῇ ἡμῶν παρακλησει. χειρὶ νικολαου νοταριου πόβλυκου. ἀνωτέρω. παρα τῶν πρωλεχθέντων κριτῶν. καὶ ἑτέρων κάλων ἀνθρώπων μαρτυρωθέν. ἐν εἴσι μνητὴ καὶ ἰνδικτιωνι τῶν ἀνωτέρω.

† ἐγὼ ρογερῖος τῆς βαλυλογγῆς. κριτῆς χιώρας αἰτου. τα ἀνωτέρα μαρτυρω.

† ἐγὼ νοταριος ριγακάρδος νίκης καὶ κριτῆς αἰτου. τα ἀνωτέρα μαρτυρω.

† νικολαος νοταριος ταβουλαριος ποβλικος χιώρας αἰτου πρὸς πιστωσιν ἰδιωχειρως ἔγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 149.)

dam, dissolvendam, vel subvertendam praesentem venditionem; nam tu dominium et potestatem a me accepisti, sine cuiuslibet impedimento. Promitto vero legitimam quoque defensionem; et si quavis occasione quis apparuerit ex parte mea, vel ex persona extranea, qui de antedicto praedio tibi vel tuis heredibus molestiam inferre voluerit, ne exaudiat, sed ego et heredes mei obstabimus, ipsumque tibi defendemus ab omni persona extranea vel propinqua. Quod si (hanc venditionem) subvertere voluero, incurram in periurii poenam, et assentior mulctari regio Fisco augustalibus viginti, tibi que memorato emptori tuisque heredibus quadruplo dictae quantitatis pretio, et omnibus iustis expensis; atque nihilominus habeas memoratum praedium cum tuis heredibus, prout a me emisti. Et deinceps firma, valida et inconcussa usque ad finem mundi permaneat tibi antedicto notario Paulo tuisque heredibus ac successoribus haec iusta venditio. Quare rogatu nostro scripta est manu Nicolai praedicti publici notarii, praefatorum iudicum et aliorum proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et iudictione superscriptis.

† Ego Rogerius de Vallelonga iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego Notarius Riccardus Nices iudex Aëtae quae supra testor.

† Ego Nicolaus notarius et tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

CCCIII.

1266 — Mense Augusto — Indict. IX — Aëtae.

Anna Matzarella, assentiente Matthaeo eius viro et mundualdo, vendit notario Paulo Fitzurri praedium situm in agro Aëtae loco dicto de Zerbo tarenis aureis tribus et viginti.

† σίγιον χειρὸς ἀννης· θυγατρὸς τοῦ ἀποτυχέντος. κωνσταντίνου ματζαρέλλου· † σίγιον χειρὸς ματθαίου ἀνῆρ αὐτῆς, προκουράτωρ καὶ μουνδουάλδος αὐτῆς.

Ἐν ὀνόματι τοῦ αἰωνίου ἡμῶν θεοῦ ἀμῆν. ἀπὸ τοῦ ἐνσῆρκου σωτηριώδους κυροῦ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· χι-

† Signum manus Annae filiae defuncti Constantini Matzarelli. † Signum manus Matthaei viri ipsius, procuratoris et mundualdi eius.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno a salulari Incarnatione domini nostri Iesu Christi mille-

λαιστώ διάκισιωστῶ ἐξικισιώ καὶ ἕκτω· κυριεύον-
τος τοῦ κυροῦ ἡμῶν κάρουλου· ρηγός σικελίας· δου-
κός ἀπουλίας· πριγκηπάτου κάπουας· ἀνδεγαβίας
διάκρητήσιως· καὶ Φουλκαρίας κόμιτος· ἐπι τῆς αὐτοῦ
κυριώτιτος προτω ἴται ἀι ἀμην. μηνῆ αὐγούστῳ
τῆς ἐνάτης· ἡδικτιωνος· παρουσία ρογερίου τῆς βα-
λλωνγγης. καὶ νοταριου ρηγκάρδου νίκης· δικαπτῶν
χώρας αἰτοῦ· καὶ निकολάου νοταριου πόβληκου ἐυ-
τῆς χώρας. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνδρωπων παρακλη-
θάντων κεκληθέντων κατωτέρω εἰς μάρτυρας· ἀνα-
λαμβάνω τοὺς ἰδίους ἑμοῦ καὶ ξένους. καὶ πάσαν
πρόφασιν. ἐγὼ ἢ προγραφήσα ἀίνα· θυγάτηρ τοῦ
ἀποτυχόντος κωνσταντίνου ματζαρέλλου. μετὰ βουλῆς
στέρεως καὶ θελήματος· ματθαίου τοῦ τομασίου
βενεδίττου. ἡμέτερος ἀνὴρ νομίμος. προκουράτωρ ἡμῆς
καὶ μουνδουάλλδος· ἢ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ
ἰδιωχειως ποιήσαντες. ἐκουσία ἑμοῦ τῆ νουλή. ἀίνα
καὶ τοῦ ρηθέντος ἡμετέρου προκουράτορος καὶ μουν-
δουάλλδου. καὶ οὐκ ἐκ τινος τῶ παράπαν ἀνάγκης.
ἢ βίας. ἢ χλευῆς. ἢ ραδιουργίας. ἢ φάκτου ἀγνίας.
ἢ τίς οὖν περιστασιως. ἀλλὰ ὀλοφύχω καρδία καὶ
ἀληθινή γνώσει. ἐκτός πάσης ἀπυγορευμένης εἰτίας
καὶ παραγραφῆς. ὁμολογῶ σωματικῶς. ὅτι ἔπρασα
προς σὲ τὸν νοτάριον παῦλον Φιτζουρρήν. καὶ εἰς τοὺς
σοῦς κληρονόμους. τῶ ἡμέτερον χωράφιον· ὃν κτώμε
ἐκ μητρικῆς μου κληρονομίας. τὸ ὄντι καὶ διακήμενον
εἰς τὸ κράτος χώρας αἰτοῦ, περιχωρου βροτζαρίων.
εἰς τόπον λεγόμενον τοῦ ζερβοῦ. περιόριζόμενον δὲ
αὐτῶ ὡτως. κατα μὲν ἀνατολῆς τῶ χωράφιον φά-
ζαλη. καὶ ἀπὸ δυσμῆς ἢ ὁδὸς ζερβοῦ. ἀπὸ δε βορινοῦ
τῶ χωράφιον κόρτης αἰτοῦ. ἐκ δὲ τοῦ νοτίου μέρους
τῶ χωράφιον, ρηθέντος ἀγωραστοῦ. ὅπερ εχει ἀγω-
ράν ἐκ τῆν γρούσαν. γυνῆν. निकολάου ρικημώιδου.
καὶ συγκλήται τούτο τῆν τῶ ρηθέν χωράφιον. ὅσοι
καὶ οἶον ἔστιν. ἔσω τοῦ ρηθέντος περιόρισμοῦ ἔπρασα
σε αὐτῶ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις διὰ χρυσοῦν ταρία.
ἑκοσι καὶ τρία. καὶ ταῦτα τὰ ἡρημένα ταρία τρία
καὶ ἑκοσι τοῦ χρυσίου λαβόντες αὐτὰ ἀπο σοῦ εἰς
χώρας ἡμετέρας. σῶα δικαία καὶ ἀνέλληπη ἐγκα-
θαρῶ χρυσίου. ἐν δίκαιω σταθμῶ. καὶ ἔδωσα σε.
εἰς το ρηθέν χωράφιον σωματικὴν φώρεσιν καὶ πι-
ποήκα σε σωματικὸν ἔρκον. εἰς ταύτην τῆν τελίαν
καὶ πληρίστατην διάπρασιν. τοῦ ἔχειν σε τὸ ρηθέν
χωράφιον. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἰς αἰ εἰς ἐμοῦ·
πυλαιν. χαρίζην ἀνταλλάττειν. καὶ ἡς προίκα τέκνων

simo ducentesimo sexagesimo sexto, regnante do-
mino nostro Carolo rege Siciliae, duce Apuliae, prin-
cipatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalque-
rii comite, anno eius dominationis primo semper
amen; mense augusto, nona indictione. Coram Ro-
gerio de Vallelonga, et notario Riccardo Nice,
iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao notario publico
ipsius civitatis, et aliis probis hominibus, qui infra
vocati et rogati sunt testes, nomine quidem propin-
quorum meorum et extraneorum suscipiens in me
quemcumque praetextum, ego Anna antedicta filia
demortui Constantini Matzarelli, voluntate, aucto-
ritate et consensu Matthaei filii Thomasiae Benedicti,
viri mei, legitimi procuratoris et mundualdi mei, quae
signa honorabilis crucis propria manu exaravi, spon-
tanea mea voluntate, una cum memorato meo procu-
ratore et mundualdo, nullaque omnino necessitate,
vel vi, vel fraude, vel malitia, vel facti ignorantia,
vel quacumque circumventionem, sed sincero corde et
certa scientia, absque quavis prohibita causa vel ex-
ceptione, personaliter declaro me vendidisse tibi nota-
rio Paulo Fitzurri tuisque heredibus praedium meum,
quod habeo ex materna mea hereditate, situm et po-
situm in ditione civitatis Aëtae, in pertinentiis Brot-
zariorum, loco dicto de Zerbo. Eius vero fines sunt
hi: ad orientem praedium Fazali; ad occidentem via
Zerbi; ad septentrionem praedium curiae Aëtae; ad
meridiem vero praedium memorati emptoris, quod
emit ex Grusa uxore Nicolai Ricimundi; et clau-
ditur. Hoc igitur dictum praedium quantum et quale
est, cum hisce finibus, vendidi tibi ipsi et tuis he-
redibus aureis tarenis tribus et viginti; quibus ac-
ceptis a tuis in meas manus, integris, iustis, non immi-
nutis, ex obryzo auro, et iustum pondus habentibus,
dedi tibi corporalem possessionem memorati prae-
dii, tibi que personale iusiurandum praestiti de hac
perfecta et plenissima venditione, ut tu habeas a me
antedictum praedium cum tuis heredibus in omne

σου γράφην. καὶ ποιῶν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ ὅσον
ουόλη. ὡς τῷ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἐμοῦ ἰσχυ-
κῶς· ἀποτάσσάμενη δὲ ἐμῇ ἐξ αὐτοῦ, πάση παρλι-
γραφῇ. καὶ ἀρωγῇ. συνηθείων τε καὶ νόμου. παντός
κάνονικου. καὶ πολιτικοῦ δικαίου. τοῦ δυνάμενου ἐμῇ
βοηθήσαι εἰς ἀκύρωσιν. ἀπόκατάστασιν. ἢ μετὰτρα-
πὴν τῆς παρούσης πράξεως. μὴ κολημένοις παρὰ
τινος· ἐγγυοῦμε δὲ καὶ τὴν νομικὴν διέκδικούσιν. καὶ
ἡ μὲν Φοραδὴ ποτὲ κερῶ ἐξ ἐμοῦ τίς, οἱ ἀπὸ ἀλλω-
τρίου τινός· εἰς αὐτῷ σε ἢ τοῦς σοῦς κληρονόμους
ἐνοχλήσαι βουληθεῖς. μὴ ἤσακουσθήτω· ἀλλ' ἐγὼ
καὶ ἡμέτεροι κληρονόμοι. στάμιθα καὶ ἐκδικᾶν ὑμᾶς
αὐτῷ. ἐκ παντός ἐναντίου προσώπου· ξένων τε καὶ
ἰδίων. ἢ δὲ καὶ εἰς ἀποτροπὴν ἐπ' ἀνέλωμαι· ἵνε με
εἰς τὴν τῆς ἐπίδορκίας ποιήην. καὶ ὁμολογῶ ζημιού-
σθω με. ἐν τῇ ἡμέτερα κέρτη ἀετοῦ· ἀγροστάλια
ἔξαι καὶ τριάκοντα. καὶ πρὸς σε τὸν ρηθέντα ἀγω-
ραστήν· καὶ σὲ κληρονόμους τετραπλοῦν τὴν ρηθῆσαν
ποσῶτητα τοῦ τιμῆματος. καὶ πάσας τὰς ἐξώδας.
οὐχ ἔλαττον. ἔχειν σε καὶ τῷ ρηθέν χωράφιον. μετὰ
τῶν σῶν κληρονόμων. καθότι αὐτῷ παρ' ἐμοῦ ὄικας,
ἢ δ' οὕτω στέργει καὶ ἐμμένει βεβαία. ἢ τιαύτη δι-
καία πράξεις ὠχυρά· καὶ ἀπαρασάλευτος· ἄχρι στα-
σεως κόσμου. πρὸς σὲ τὸν ἡρημένον νοτάριον παύλον
Φιτζουρρήν. καὶ εἰς τοῦς σοῦς κληρονόμους· καὶ δια-
δοχοὺς. διῶ καὶ ἐπιγραφῆν τῇ ἐμῇ παρακλήσει. χειρὶ
νικολάου νοταρίου πρόβλυκου ἀνωτέρου. παρα τῶν
προλεχθέντων κριτῶν. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνδρῶπων
μαρτυρωθέν. ἐν ἡμεῖς ρφοδ' ἰνδικτιωνι ἐνάτῃ.

† ἐγὼ ρογερῖος τῆς βαληλιώνγγης κριτῆς χῶρας
ἀετοῦ τὰ ἀνωτέρα μαρτυρῶ.

† ἐγὼ νοταριος μικκαρδος νίκης. καὶ κριτῆς ἀετοῦ·
τὰ ἀνώτερα μαρτυρῶ.

† ἐγὼ νοτάριος ἰωάννης σαμιάτωρ μάλιστα χωρας
αετοῦ παρημοὶ καὶ ἐγραφα τὴν αἰμὴν μαρτυρίαν.

† ἐγὼ δαυὶδ τὰ ἀνώτερα μαρτυρῶ.

† ἐγὼ νοτάριος ἰωάννης τῆς κυρᾶς γρούσας τὰ ἀνώ-
τερα μαρτυρῶ.

† Ego Nicolaus de Agrario testor.

† νικόλαος νοτάριος ταβουλιριος πρόβλυκος χωρας
αετοῦ πρὸς πιστωσιν ἰδιοχείρως ἐγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 150.)

aevum, vendas, dones, permutes, et pro dote filia-
rum tuarum inscribas, et facias de eo et in eo quid-
quid volueris, utpote qui dominium et potestatem a
me acceperis. Renuncio insuper cuilibet exceptioni et
subsidio consuetudinum et legis, et cuilibet canonico
ac civili iuri, quod mihi prodesse possit ad infirman-
dam, labefaciendam, vel subvertendam praesen-
tem venditionem, sine cuiusvis impedimento. Pro-
mitto vero legitimam quoque defensionem praestare,
et si ullo unquam tempore quisquam apparuerit sive
e meis propinquis, sive extranea persona, qui mo-
lestiam tibi ipsi vel tuis heredibus asserat, ne exau-
diatur, verum ego et nostri heredes obstabimus,
vobisque asseremus ipsum praedium ab omni con-
traria persona extranea et propinqua. Sin autem
(hanc venditionem) subvertere voluero, periurii poe-
nam incurram, et assentior mulctari nostrae curiae
Aëtae augustalibus sex et triginta, et tibi antedicto
emptori et tuis heredibus quadrupla quantitate me-
morati pretii, et cunctis expensis, atque nihilominus
habeas tu tuique heredes antedictum praedium, prout
illud a me emisti. Et ita maneat huiusmodi iusta
venditio firma, stabilis atque irrevocabilis usque ad fi-
nem mundi, tibi memorato notario Paulo Fitzurri
tuisque heredibus et successoribus. Quapropter scri-
pta est rogatu meo, manu praedicti Nicolai publici
notarii, et memoratorum iudicum aliorumque pro-
borum hominum testimonio roborata, anno 6774,
indictione IX.

† Ego Rogerius de Vallelonga iudex civitatis Aë-
tae quae supra testor.

† Ego notarius Riccardus Nices iudex Aëtae quae
supra testor.

† Ego notarius Ioannes Samiator magister civi-
tatis Aëtae adsum, et scripsi meum testimonium.

† Ego David quae supra testor.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa quae
supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis
Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

1267 — Mense Iulio 31 — Indict. X — Catacii.

Tabulae dotales inter Gualterium Scillianum et Margaritam Ballisiam.

† Εν οικιατι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου πνευματος· ριγέοντος τοῦ ἐνδῶξωτατου και θεοτίμιτου ἡμῶν ριγῶς κυρου καρουλλου. Θεου χάριτι σικελίας ριγῶς· ετους δευτερου ευτοιχῶς ἀμῆν. προῖκειον σὺν θεῷ γενόμενον παρ εμοῦ γαλτερίου· υἱοῦ του ποτῆ ἀλεξάνδρου σκελλειάνου· προς τὴν ἐκ θεου γενεσθαι καὶ σὺνζευχθεῖν μοι νόμιμον γηγῆν· τὴν μαργαρίταν· τὴν τε θυγατέρα γησίαν καὶ ἴνομον τοῦ ποτῆ μαίστορος ιωάννου βαλλεισηου· εἰσὺν τα ὠφίλωντά μοι δοῦναι παρ εμοῦ προς αὐτὴν λόγῳ διωρέτρου χρυσοῦν ὀκτείας ἐπτὰ· ἐπάνω τῶν αγαθων ἐμῶν πράγματων. τῆς ἀκυνίτου. στασεος· τὴν ἐκ πατρικῆς καὶ μητρικῆς μου κλειρονομίας καὶ ἐμῶν κερδιμάτων· ὅπου δ' ἂν κτῶ καὶ δεσπῶζω αὐτὰ ἐσω ἐν τῇ πολει κατάντζαριου· καὶ διακρατήσεος αὐτοῦ· καὶ ἀλλαχοῦ. καὶ ὅπου δ' ἂν δυνοθῆναι σῶσε ἔχυν. μαιτέλλον το ἀξιοῦμενον χρυσοῦν ταρία τρίακωντα. κουττέλλαν πράσινην· εἶται βλεβειων καὶ νῦμφῶστολειςμόν αὐτῆς ταριων δέκα. καὶ ὁ θεος το ἔλεος.

† ἀντιπροικιον γενόμενον παρ εμοῦ ἀντιπῶχειας καὶ θωμᾶ ἡμοῦ υἱοῦ· γηγῆ τοῦ ριδέντος μαίστορος ιωάννου βαλλεισηου. προς τὸν ἐκ θεου γενεσθαι καὶ δῶθῆναι μοι γαμυρῶν γαλτέριον τῶν ἀνωτερω· εἰς τὴν εἰρημένην ἐμῆν θυγατέρα τὴν μαργαρίτην· καμοῦ δὲ θωμᾶ ἀδελφην. εἰσὺν τα ὠφίλωντά μοι δοῦναι παρ εμου προς αὐτὴν λογω προικῶς· ἀπο των ημετεριων χῶραφειων χωραφιον μωδίων ἑνέα· ἀτοινα εἰσὺν ἐν τῇ διακρατήσει κατάντζαριου· εἰς τὴν βαθειάν της μούλας· ἀπ αυτων εἰσὺν ροῦβῶν τρειῶν τοῦ χῶραφιου εἰς τὸ σπαρτούσοι· πλησιον χῶραφιου τῶν παίδων μαιστορος γαλτερίου γαβαρρεττου· καὶ τοῦ ραχωνίου· τα δὲ ἔταιρα χωραφια. εἰσὺν εἰς τὸν αυτον τωπον. εἰς τὴν βαθειαν τοῦ μαυρωλέου· πλησιον χῶραφιου· φένσου· και πλησιον χῶραφιου τῶν παίδων λέου ἀπέρατου· καὶ πλησιον χῶραφιου. τῶν παίδων γίλειπέρτου. καὶ πλησιον χῶραφιου. μαίστορος ρωπέρτου του μαρκελλίνου· ταῦτα οἶν τα πρῶλεχθέντα χῶράφια· ὧσα καὶ εἶα εἰσυν. δε ανωτέρω εφτημεν· ἐποιδιδῶμεν αὐτῇ· και εἰς νομικὴν φῶρεσιν· εἰσαμαεν αὐτην οσαυτως διδώμι αὐτη·

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Regnante gloriosissimo et pientissimo nostro rege domino Carolo Dei gratia Siciliae rege, anno secundo feliciter amen. Tabulae nuptiales Deo adiuvante factae a me Gualterio filio defuncti Alexandri Scilliani Margaritae filiae naturali et legitimae quondam magistri Ioannis Ballisii, quae mihi Deo volente legitime nuptura erit. Haec sunt quae ipsi dare debeo ratione donationis post nuptias, nempe septem uncias aureas super mea bona immobilia paternae et maternae hereditatis meae, et super ea, quae lucrifecerim, ubicumque ea habeo et possideo in civitate Catacii eiusque pertinentiis et alibi, atque ubicumque sita esse poterunt; pallium aestimatum aureis tarenis triginta; tunicam prasinam sive caeruleam, et vestem nuptialem aestimatam tarenis decem, et Deus (*suam tribuat*) misericordiam.

† Tabulae nuptiales ex altera parte conditae a me Antiochia uxore praedicti magistri Ioannis Ballisii, et Thoma filio meo, suprascripto Gualterio a Deo mihi dato futuro genero, et filiae meae Margaritae sorori Thomae. Haec sunt quae ipsi (*filiae meae*) dare debeo ratione dotis, videlicet ex praediis meis praedium novem modiorum, quae extant in agro Catacii in valle de Mula. Ex iisdem praediis rubi tres terrae positi sunt ad Spartusum iuxta praedium filiorum magistri Gualterii Gabarretti et Rachonii; reliqua autem praedia in eodem posita sunt loco ad vallem Mauroleonis prope fundum Fensi, et prope fundum filiorum Leonis Aperati, et iuxta praedium filiorum Giliperti, et magistri Roberti de Marcellino. Haec igitur memorata praedia quanta et qualia sunt, prout superius dictum est, trado ipsi, legitimamque possessionem ei tribuo. Item dono ipsi apothecam, et partem unam alterius domus, cuius longitudo ab oriente ad occidentem est ulnarum quinque et cubiti unius ac dimidii; quae domus extat in civitate

το οσπιτιον τῆς πρυτανικῆς καὶ ἐν μέρος ἀπὸ τοῦ
εταίρου οσπιτιου· ἐν ᾧ ὑπάρχει το μίκρος αὐτῶν·
ἀπὸ ανατολῆς· μέχρι δυσμῶν· ἑργίας πενταὶ καὶ ἀγ-
κωνάρι ἐν καὶ ἡμῖσι· εἶον οσπιτιον ὑπάρχει ἐσῶ ἐν τῇ
πόλει κατάντζαριου· ἐν τῇ ἐνορία τοῦ αγίου αγγελου
τῶν μιλφειτανων· περιῶρίζεται μὲν οὕτω· ἐξ ανατο-
λῆς αὐτοῦ ἐστὶν· ἡ ἀπλῆ καὶ θυμώσια οδός· τῆς
μισεῖς· κατὰ δὲ δῆσμος αὐτοῦ ἐστὶν σὺν κεικωλλειμενον
το ἑτερω ἡμετερω ὡσπιτίω· ἀρκτου ἐστὶν ἰσῶδος·
καὶ ἐξῶδος· καὶ πρῶτόλιον των ἑτερων τριων ὡσπι-
τιων· κατὰ δὲ μεσεμυρίας αὐτοῦ ἐστὶν· το ὡσπι-
τιον· ἐν ᾧ ὑπῆρχε βῶνου φάτζου λουμβάρδου· κρεβατ-
τοστρωσια· τέσσαρα· τα δυὸ ἐκ μετᾶξου· κουρτίαν
μίαν· τοῦ βάλλου ἀγκωνάρι τριάκοντα· τη ἐμῇ θυ-
γατρί Φωρεσεις· πέντε· ἡ μία ἀπ αὐτων ἐκ μετᾶξου·
πρωσώφια τέσσαρα· ἐν αὐτῶν ἐκ μετᾶξου· καὶ τα
τρεῖα κοῦκοῦλλαρικα· ἀρκλήν ἐν βούλι κενον· βουττιον
ἐν βᾶνκον ἐν· στεγνατον ἐν λαγγιου ἐνός· τυγάνον ἐν·
ἀλησιον σίδηρου· ἀπο δὲ εἰμερωδένδρων πατρικων καὶ
μητρικων· καὶ ἀγώραιων οπου δ ἂν εἰσῶν· καὶ ὅπου
δ ἂν ἐχωμαι αὐτᾶ· δίδωμι αὐτοῦ ἀπ αὐτων παιδων
μύρην· πλῆν δὲ μέλλω ἐχυν ἐγῶ ἡ ριθθησα ἀντιῶ-
χια· ἀπαν το τριετον μέρος ἀπο τῆς επικαρπίας τῶν
ειριμένων δένδρων· μέχρι βείου ζωῆς μου· καὶ ὁ θεος
δωσει πρὸς ἡμᾶς· καὶ πρὸς σᾶς το πλοῦσιον ἔλεος.

† Ego Baldynus Iudex Catanzarii rogatus sub-
scripsi.

† Ego Ricardus de domino baluino testis sum.

† ἐγῶ μαιστρωρ βαρδολουκιος τοῦ μανεσκάχου·
παρακληθεῖς μαρτυρῶ διὰ τοῦ ἐμοῦ σταυρου.

† Ego Guido de Roca testor.

† Ego Robertus de leta Canonicus Catacensis
testor.

† Ego Bommatius de angelo testor.

† Ego Rogerius Catacensis Canonicus rogatus
subscripsi.

† ἐγράφη το παρὸν προῖκειον χειρὶ ἐμοῦ νοταρίου
ιωάννου νοταρίου μαυρικου· ποῦπλεικου νοταριου πό-
λεως κατάντζαριου τοῦ ἔτους ςψςέ· ἰνδικτιωνος ἰ·
ἰουλιου μηνος λα΄.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 151.)

Catacii in ditione S. Angeli Malitanorum, et his fi-
nibus circumscribitur: ab oriente est recta et publica
via Mesae; ab occidente adhaeret alia mea domus;
a septentrione est ingressus et egressus, et atrium
aliarum mearum domorum; a meridie extat domus
Bonifacii Lombardi. (Item dono ipsi) stragula quatuor,
quorum duo serica, cortinam unam, telae linteae ulnas
triginta; filiae meae vestes quinque, quarum una seri-
ca; vela quatuor ad faciem operiendam, quorum unum
sericum et tria cucullata; arculam unam, buli novum,
dolum unum, scamnum unum, patinam unam lage-
nae unius, sartaginem unam, catenam ferream.
Ex arboribus autem fructiferis paternis et maternis
atque a me emptis ubicumque extent, et ubicum-
que eas habeam, do ipsi partem quae ad eam, ut
meam filiam, spectare poterit, mihi reservans ego
praedicta Antiochia totam tertiam partem fructuum
dictarum arborum usque ad terminum vitae meae,
et Deus mihi et ipsi suam tribuat divitem miseri-
cordiam.

† Ego magister Bartholomaeus de Manesca'co ro-
gatus testor per meam crucem.

† Scriptum est praesens dotale instrumentum
manu mea notarii Ioannis filii notarii Maurici pu-
blici notarii civitatis Catacii, anno 6775, indictione
X, mense iulio, die XXXI.

1267 — Mense Octobri — Indict. XI.

Nicolaus filius Amphusi Tropaeani vendit notario Philliano Tuscano praedium positum in agro Briatici tarenis aureis quinque et triginta.

† Σίγνον χειρὸς νικόλαου υἱοῦ του ποτὲ κυροῦ ἀμφουσου τρώπαιον, ἐγὼ γὰρ ὃ προγραφεῖς ὃ τω σίγνον του τιμίου καὶ ζωῶποιου σταυροῦ ἡλικία μου χειρὶ ποιήσας ἐν τῷδε τῷ ἡφαι γράφας ἀναλαμβάνομενος· ἀδελφοῦς ἡδίουσ τέκνα καὶ κληρωνομοὺς καὶ πᾶσαν ὄχλησιν ἡδίων τε καὶ ξένῶν τὴν παρούσαν ἐγγραφον ἀπλὴν ἀπόχην ἀμετάτρεπτον καθάραν τέλειαν καὶ πληρστάτην διαπρασιν τοιθεμι καὶ ποιῶ πρὸς σὲ νοταριον Φιλλιανον τουσκάνον καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρῶνομοὺς· καὶ ἐκούσικα μού βουλή καὶ θελήσει καὶ οὐκ αἰετίνος τῷ παραπαν ἀνάγκης ἢ βόιας· ἢ χλῆνοισ ἢ ραδιοῦργιας ἢ οσα τοῖς θεοῖς νόμοις ἦσαν ἀποιγωρευμενα ἄλλα μᾶλλον μὲν οὖν συν πᾶσῃ προθεμίᾳ καὶ ὀλωφθηχω προθεσι δι τῆς θαῖ ἐν ἀλιθῆια ὁμολογῶ, δια του παροντος ἐγγράφου ὅτι ἐνόποιον ἰωαννου τοῦ κυρου ληκιφερου κριτου χωρας ευρηάτικου ἰωαννου χελιδονησι πουυλικου νοταριου της αὐτῆς χώρας καὶ ἑτερων χριστιμῶν ἀνδρων τῶν κατώτερω ὀνομασθέντων καὶ παρακληθέντων εἰς υαιβεσίῃν μαρτυρων ἐπράσκαμεν πρὸς σὲ τῶν προγραφέντα τῷ ἡμέτερον χωράφιον σὺν τῶν ἡμεροδένδρων καὶ ἀγριων δένδρων υἱὸν ἐχω δικαίω κίριότητι εἰς κρατῆσιν ευρηάτικῶν· εἰς χώριον μάκρωνον περιορίζεται οὗτο, ἀνατολης χωραφίον ποτε ἰωαννου ρακία δισίος χωραφίον μαριας θυγατῆρ νικόλαου τρομάρχελλου· ἀρκτρον ομῖος χωραφίον ρακία μεσιμβριας ἀμπελον βασιλειου βαρχαλλα· καὶ συγκλή ὁσὸν καὶ υἱὸν ἐστὴν τουτο πέπρακα πρὸς σὲ τῶν προγραφέντα νοταριον Φιλλιανον τοι ἡνῖκη καταστασει του κυρου ἡμων ριγος καρρολλου εἰς σῦναρισθύσαν ἡμον ἡμῆν αὐτοῦ ληφθηται χρίσοῦν ταρία σερρακοντα πέντε ἄτινα ἀναλαβων ἀπὸ χειρὸν σου εἰς τας ἡμετέρας χεῖρας χρῆσᾶ καὶ ἡκκα ἀπόφλημενα εἰς τον γενικον ζυγον κατενοποιον του ἡρμενου κριτου νοταριου καὶ ἑτερων χριστιμῶν ἀνδρων· καὶ ἐγὼ σὶ ἐπαρέδοκα τῷ προριθῆν χωραφίον καθαρὸς καὶ ἐνφανῶς ποιῶν ἀπ αὐτοῦ ἡτοινα καὶ βούληθῆς, ἀπο τῆν σήμερον ἡμεραν· και ὄραν ἡς ἰδίαν σου ἐξουσίαν καὶ κίριότητα πουλῆσιν χαρίζην ἀνταλλάττειν

† Signum manus Nicolai filii defuncti domini Amphusi Tropaeani. Ego suprascriptus, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu exaravi in hoc instrumento, nomine fratrum, propinquorum, filiorum et heredum meorum in me suscipiens quamcumque molestiam propinquorum et extraneorum, praesentem chartulam simplicis acceptilationis, immutabilis, purae, perfectae et plenissimae venditionis condo et facio tibi notario Philliano Tuscano et heredibus tuis, spontaneo meo consilio et voluntate, nulla prorsus necessitate coactus, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel quavis ratione a divinis legibus vetita, quin imo omni alacritate et totius animi proposito; qua chartula in veritate declaro, me coram Ioanne filio domini Lycipheri iudice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi publico notario ipsius civitatis, et aliis honestis hominibus, qui infra nominantur et rogati sunt ad confirmandum (hunc contractum) suo testimonio, vendidisse tibi memorato praedium meum simul cum arboribus fructiferis et silvestribus, quod iusto dominio possideo in agro Briatici, regione Macro-num, cuiusque fines sunt hi: ab oriente extat praedium quondam Ioannis Raciae; ab occidente praedium Mariae filiae Nicolai Tromarchelli; a septentrione aliud quoque praedium Raciae; a meridie vinea Basilii Barachallae, et clauditur. Antedictum praedium quantum et quale est vendidi tibi praefato notario Philliano ex pacifica constitutione domini nostri regis Caroli, pretio inter nos convento aureorum tarenorum quinque et quadraginta, quos cum acceperim a tuis in meas manus, aureos, integros, non immixtos et ponderis generalis, coram memoratis iudice, notario et aliis honestis hominibus, tibi tradidi pure et manifeste antedictum praedium, ut facias de eo ab hac die et hora quaecumque volueris uti dominus et possessor, vendas, dones, permutes, in dotem

εἰς πρῖκα τεκνον σου καταγράφην. καὶ πάντα τοιῶν ὅσα εἰ θεῖη νομοὶ τοῖς ἡδῆς δέσποταις διακάλειουσί ος το κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν εὐληφῶς μιτέ ἐγῶ μιτέ τυνά ἀπο τον ἡμετερων κληρονομων σχεῖ ἀδῖαν ἐνάντησσεως ης αὐτῶ ἀλλ ὅστις φοραδῆ ζητησιν η ὠχλησιν ποιησε σοι ἤσταμε καὶ διεκδικῶ αὐτῶ προς σε ἀπό παντος προσωπου· ἐγῶ· καὶ ἡ κληρονόμοι μου. η δὲ οὐκ οἴσταμε ἀλλ' ης δαστρωφῆν ἐπανελθῶ ὁμωλογῶ ζημιουσθαι με εἰς τον ρίγικον φησκον αὐγουσταλία δέκα καὶ πρὸς σε τῶ τίμιμα εποι του δῖπλου ἡ δὲ παρῶσα διαπρασις διαμενει στερεᾶ καὶ ἀπαρῶσαλευτος εἰς αἰῶ. ἐγράφι χειρὶ ἰωάννου χελιδονησι πούυλικου νοταριου χώρας ευρηάτικου μηνι ὠκτωμβριω ἰνδικτιωνι ια' εν ετει ςψ' ευδομίκονστῶ εἰ. κριευσστος του κυρου ἡμῶν ρίγος καρολου θεου χαριτι σικάλῆης ριγος του ριγατου αὐτοῦ ετος τριτον ευτυχως ἀμῆν παρῶσια μαρτυρων.

† ἐγῶ ἰωαννης ληκοιφερις κριτης χωρας ευρηατικου μαρτυρ.

† Ego Nicolaus de Cusentia rogatus me subscripsi.

† κωνσταντινος του πουγγου μαρτυρ.

† ἰωαννης πούγγης μαρτυρ.

† Ego Michael pungi testor.

† ἐγῶ πρεσβυτερος γρηγοριος τοῦ πουγγου μαρτυρων υπεγραφα.

† Ego Gregorius pannachius interfui et me subscripsi.

† Ego Iacobus de Marturano testor.

† ἐγῶ λεον σοφός μαρτυρ.

† ἰωάννης χελιδονῆσις πούβλικος νοτάριος χώρας εὐρηατικῶ εἰκῖα χειρὶ υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n. 152.)

filiarum tuarum inscribas, et facias quidquid dominis divinae leges facere permittunt, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Neque mihi neque cuiquam nostrorum heredum liceat huiusmodi venditioni adversari; sed si quis insurrexerit quaestionem vel molestiam tibi illaturus, ego vel heredes mei obstabimus, tibi que memoratum (*praedium*) vindicabimus a quacumque persona. Quod si minime obstitero, sed (*hanc venditionem*) subvertere voluerio, assentior mulctari regio Fisco augustalibus decem, tibi que duplo pretio. Praesens autem venditio maneat firma et inconcussa in omne aevum; quae scripta est manu Ioannis Chelidonisi publici notarii civitatis Briatici, mense octobri, indictione XI, anno 6776, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, regni ipsius anno III, feliciter amen. Coram testibus.

† Ego Ioannes Lycipheris iudex civitatis Briatici testis.

† Constantinus de Pungo testis.

† Ioannes Punges testis.

† Ego presbyter Gregorius de Pungo testans subscripsi.

† Ego Leo Sophus testis.

† Ioannes Chelidonisi publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCCVI.

1267 — Mense Octobri — Indict. XI — Badulati.

Nicolaus Eulampus et eius uxor Anna vendunt presbytero Stephano praedium situm in loco dicto Calipari in ditione Badulati tarenis aureis quinque.

† σίγγον χειρὸς νικολάου εὐλάμπου. † σίγγον χειρὸς ἄννας συμβίου αὐτοῦ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ αἰωνίου θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἀμῆν, ἔπει τῆς αὐτοῦ θείας σαρκῶ-

† Signum manus Nicolai Eulampi. † Signum manus Annae coniugis ipsius.

In nomine aeterni Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi. Amen. Anno eius divinae Incarnationis mille-

σεως, χηλίστων διακοσιοστών ἑξήκοστων εὐδῶμο. κυ-
 ρισύοιτος τοῦ εὐτηχοῦς ἡμῶν δεσπώτου ρηγὸς κάρου-
 λου, Θεοῦ χάριτι ρηγὸς σικελίας, πρυνκιπατου κά-
 πουας, δουκάτου ἀπούλιας, ἀνδεγάβιου Φωλκαλκερίου,
 καὶ πρωβέντζιας κομιτος, του δὲ αὐτοῦ ριγάτου
 σικελίας χρόνω τρίτω εὐτηχίως ἀμῆν. ἐν τῷ μηνὶ
 οκτοβρίῳ τῆς ἰνδικτιωνος ἑνδεκάτης, παρουσία τοῦ
 βαρθολομέου πλαστᾶρου καὶ λεόνου πλαστᾶρου κρι-
 τῶν χώρας βαδουλάτου· ἰωάννου νικπάρου πουβλή-
 κου νοταρίου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ σταίρων μαρτύρων
 κληθέντων ὡς ἐπὶ τούτου ἡδικῶς καὶ παράκληθέντων.
 οἰμῆς οἱ ἀνωτέρω πρόγραφήντες, ὡς τε νικόλαος εὐλάμ-
 πος καὶ ἄνα συνβίος αὐτοῦ· σιναίσιση βουλῆ καὶ
 στέρεῃ βαρθολομαίῳ μοντεσαρκου προκουράτωρος,
 καὶ ἰωάννου πλαστᾶρου μουνδουάλδου αἰμοῦ τῆς
 πρόνομοσθίσης ανας, διὰ τοῦ παρόντος πουβλήκου
 εγγράφου ἐμολογοῦμεν, φανεροῦμεν καὶ μαρτυροῦμεν,
 ὅτι τῇ καλῇ ἡμῶν θελήσει καὶ ἡκίς πρόερέσει, ἄνευ
 δώλου ἢ ἀπάτης ἢ ἀνάγκης ἢ ἄλλης τινὸς ετείας
 ἐχώμενοι, ἢ ἐμπεξώμενοι. ἀλλὰ σὺν πάσῃ ἡμῶν προ-
 θυμία καὶ οὐλοφύχῳ προθέσει. ἐπράκαμεν σὺ τῷ
 πρεσβυτέρῳ στεφάνῳ τοῦ ἱερέος θεοδώρου ἐκ τοῦ βα-
 δουλάτου, τὸ μέτερον χωράφιον ὃν ἔχωμεν καὶ
 νιμώμαιδα ἡδὲ ἡμῶν δικίου ὃ ἔσχιχα ἡς δώτα ἐγῶ
 ἢ πρόνομοσθέντα ἀνωτέρω ἄνα ἐκ τῆς αἰμῆς μητέρα.
 ἐν τῇ τωποθεσίᾳ καλυπάρου τῆς κρατήσεως βαδου-
 λάτου, ὡς διὰ χρυσῶν ταρία πέντε. ὃν τὰ πέρατα
 τοῦ αὐτοῦ χωραφίου κατωτέρω δηλοθείσονται,
 τούτο τὸ ἐριμένον χωράφιον ὡσον καὶ οἶον ἐστὶν μετὰ
 πάσης οὐσῶδου ἐξόδου καὶ πασῶν αὐτοῦ δηκεωμάτων
 πεπράκαμεν σὺ τῷ ἐριμένῳ πρисуυτέρῳ στεφάνῳ καὶ
 τοῖς σὺς δηιδώχοις καὶ κληρονόμοις, διὰ τὰ περιε-
 χόμενα ἀνωτέρω τοῦ χρησοῦ ταρία πέντε. ἅτινα
 ταῦτα ἀπὸ χειρῶν σου εἰς χεῖρας ἡμῶν λαβώτες σῶως
 καὶ καλῶς ἐν τῷ γενικῷ ζυγῷ. διὰ τῆς τιμῆς καὶ
 τελίαν πληριστάτην πράσιν τοῦ αὐτοῦ χωραφίου.
 ἡνικα ἐπιείσαμεν τῆς νῦν πληριστάτην πράσιν καθα-
 ρῶ τῷ νοί καὶ λογισμῷ ἀμετατρέιτῳ. ἀπεγδοίσαντες
 αἵμαυτοῦς ἀπὸ πάσης νομῆς καὶ δεσποτείας τοῦ αὐτοῦ
 χωραφίου. καὶ σὲ τὸν ἀγωραστῆν καὶ τοῦ σοῦς δεχ-
 δώχους ἐναιδύσαμεν εἰς τῆς πάσαν νομῆς καὶ δεσπω-
 τείαν αὐτοῦ. καὶ εἰς σωματικῆς ἐμφώρεσιν μετηγά-
 γωμεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωραφίου. δοιδῶντες καὶ ἀπο-
 δοιδῶντες αὐτὸ ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ἅπαν
 τὸ διηγεκὲς τοῦ ἔχην καὶ ἐπέχην σὺ καὶ οἱ σὺ διὰ-

simo biscentesimo sexagesimo septimo, regnante felice
 nostro domino rege Carolo, Dei gratia Siciliae
 rege, principatus Capuae, ducatus Apuliae, Andega-
 viae, Forcalquerii et Provinciae comite, eius regni
 Siciliae anno tertio, feliciter amen, mense octobri,
 indictione undecima, coram Bartholomaeo Na-
 staro et Leone Plastaro, iudicibus civitatis Badulati,
 Ioanne Namparo notario publico ipsius civitatis, et
 aliis testibus ad hoc specialiter vocatis et rogatis.
 Nos suprascripti Nicolaus Eulampus et Anna con-
 iux ipsius, consensu, voluntate et auctoritate Bar-
 tholomaei Montesarci procuratoris, et Ioannis Pla-
 stari mundualdi mei praenominatae Annae, prae-
 senti publico instrumento declaramus, palam faci-
 mus et testamur bona nostra voluntate et propria
 deliberatione, nullo nos dolo, deceptione, necessi-
 tate, vel alia quavis causa cohikente vel impellente,
 sed tota nostra alacritate et totius animi proposito,
 vendidisse tibi presbytero Stephano filio presbyteri
 Theodori de Badulato praedium nostrum, quod ha-
 bemus et possidemus proprio nostro iure; et ego
 praenominata Anna in dotem habui ex matre mea in
 loco Calipari, in ditione Badulati, aureis tarenis quin-
 que, cuius praedii fines infra describuntur. Quod
 quidem praedium, quantum et quale est, toto cum
 introitu et exitu et omnibus eius iuribus vendidimus
 tibi memorato presbytero Stephano tuisque successo-
 ribus et heredibus aureis tarenis antedictis quin-
 que, quibus quidem acceptis a tuis in nostras manus
 integris, bonis et generalis ponderis in pretium et
 perfectam ac plenissimam venditionem eiusdem praedii,
 fecimus hanc plenissimam venditionem pura
 mente et immutabili deliberatione, exuentes nosmet-
 ipsos quocumque iure et dominio ipsius praedii, et
 tibi emptori tuisque successoribus dedimus totum ius
 ac dominium eius, et ipsius corporalem possessionem
 tibi contulimus, dedimus atque tradidimus amodo in
 omne aevum, ut habeatis et possideatis tu et tui

δωχοι και νομιμήν αὐτὸ αἰς αἰῖ ἀνεκολύτως, ὡς ἀπαξ τῷ κύρος καὶ τῇ ἐξουσίαν παρ ἡμῶν εἰλυφώτες· μοι αἰνωχλούμενοι οὔτε ἐμποδοιζόμενοι παρὰ τινος. οὔτε παρ' ἡμῶν οὔτε παρ' ἄλλου προσώπου· αἰνωχους ποι- οῦμεν ἡμᾶς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους· τοῦ στίχην μας καὶ διεγδοικᾶν σοι τῷ εἰρημίον χωράφιον. ἀπὸ παιτὸς ἐνωχῆς δίκης καὶ τρώπου· ἡ δὲ τούτο ου πιείσωμεν, δεφεινδεύσε καὶ γαρεντεύσε· καὶ εἰς ἐλατ- τον ἔλθωμεν. ἢ ἐξ ἐναντίας τούτο εὔρεθῶμεν. ἄμολο- γοῦμεν καὶ στέργωμεν. ὀνόματι ποιηῆς δούνηι καὶ ἀποφλήσαι, ἐν τῇ κόρτη αὐγουστάλια δύο, καὶ πρὸς σέ τὸν αἰνωχαστῆν, ἢ εἰς του σοῦς δηαδῶχους. ἕτερα δύο αὐγουστάλια. καὶ πάσας τὰς ἐξόδους ἃ συμβῆ ἡμῖν περὶ τούτο πιείσε, ἀποβαλλόμενοι τῇν παραγραφῆν του μὴ ζυγισθέντος του χρησίου ἢ μὴ ἀναλαμβάνωμένου τοῦ τιμήματος. καὶ πάσαν ἀρωγῆν νόμων καὶ σοινηθείων αἰνεστώτων καὶ τῶν μελλόντων ἀποτασσωμενοι, καὶ τῇν τοῦ χρηματικῶ καὶ κανο- νικῶ δικίου βωήθειαν· τῆς δὲ ἐν πράσεως βεβαίας διαμενοῖσις αἰς αἰῖ. ἔθεν εἰς μελλούσαν μνήμην. καὶ ἀεικῆν ἀσφάλειαν σὺ τῷ αἰνωχαστῆ καὶ τοῖς σοῦς δηα- δῶχοις τῷ παρὸν τῆς πράσεως πούβληκον ἔγγραφον ἐπιείσκαμέν σοι ποιηθῆναι δια χειρὸς τοῦ ἀνωτέρω ἰωάννου πούβληκου νοταρίου βαδουλάτου, τῇ ὑπόγραφῆ τῶν ἀνωτέρω κριτῶν τοῦ αὐτοῦ νοταρίου καὶ ἐτέρων μαρ- τυρων οχυρούμενον. δηωρήται δὲ τῷ ἀνωτέρω χωρά- φιον, ἀνατολᾶς, χωράφιον περεγρηνον μουρισάνου καὶ λεου ξένου, δυσειως χωράφιον τοῦ λάσσικου. ἀκτρου, χωράφιον τῆς κύρτης, μεσιμυρίας τοῦ αὐτοῦ αἰνωχαστοῦ πρεσυτερου στεφάνου. καὶ συνκλῖοι. ἔγρα- φη εἰς βαδουλάτον ἐν τῷ ετει ςψς'. ἐν μηνὶ καὶ ἰνδικτιωνι τοῖς γεγραμμένοις ἀνωτέρω.

† ἐγὼ βαρθολομαῖος πλαστᾶρος κριτῆς χῶρας βα- δουλάτου τὰ ἀνωτερα μαρτυρῶν ἰδιοχειρῶς ὑπέγραψα.

† ἐγὼ λεόντος πλαστᾶρος κριτῆς χῶρας βαδου- λάτου τὰ ἀνώτερα μαρτυρῶ. † ἐγὼ νικόλαος νεα- πολιτάνος τὰ ἀνωτερα μαρτυρῶ. † ἐγὼ κοιςταντίνος νοταρίου ἰωαννου τὰ ἀνώτερα μαρτυρων. ἰδιοχειρῶς ὑπέγραψα. † μαρτυρ. † ἐγὼ βαρθολομαῖος δρογγαρος τὰ ἀνώτερα μαρτυ- ρων ἰδιοχειρῶς ὑπέγραψα.

† ἐγὼ ἰωαννης νάμπαρος καὶ ἐν τῇ χῶρα βαδου- λάτου πούβληκος νοταριος, τῷ παρὸν τῆς πράσεως πούβληκον ἔγγραφον ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 153.)

successores, et semper administretis sine ulla mole- stia, utpote qui dominium et potestatem semel a no- bis accepistis, neque molestiam vel impedimentum sive a nobis, sive ab alia quacumque persona habeatis, et nos nostrique heredes obstabimus et vindicabimus tibi ipsum praedium a quocumque nexu, actione, vel eventu; et nisi hoc (*praedium vobis*) defenderimus ac adseruerimus, sed defecerimus, aut adver- sati fuerimus, declaramus et assentimur solvere Curiae poenae nomine augustales duos, totidemque tibi em- ptori aut tuis successoribus, et expensas omnes quas hac de re facere contigerit, renunciantes exceptioni non nu- meratae pecuniae vel non accepti pretii, et cuicum- que subsidio legum vel consuetudinum praesentium ac futurarum, et subsidio civilis et canonici iuris. Haec autem venditio firma semper maneat. Quapro- pter ad futuram rei memoriam et perpetuam secu- ritate fecimus tibi emptori et tuis successoribus praesentem publicam venditionis chartulam exarari manu praefati Ioannis publici notarii Badulati, sub- scriptione antedictorum iudicum, ipsius notarii, et aliorum testium roboratam. Memoratum vero prae- dium ita circumscribitur: ab oriente extat praedium Peregrini Murisani et Leonis Hospitis; ab occidente praedium Lassici; a septentrione praedium Curiae; a meridie praedium ipsius emptoris presbyteri Ste- phani, et clauditur. Scriptum Badulati anno 6776, mense et indictione supradictis.

† Ego Bartholomaeus Plastarus iudex civitatis Badulati ut supra testatus, propria manu subscripsi.

† Ego Leo Plastarus iudex civitatis Badulati quae supra testor. † Ego Nicolaus Neapolitanus quae supra testor. † Ego Constantinus filius notarii Ioannis suprascripta testatus propria manu subscripsi. † testis.

† Ego Bartholomaeus Drongarus suprascripta testa- tus propria manu subscripsi.

† Ego Ioannes Namparus publicus in civitate Ba- dulati notarius praesens venditionis publicum instru- mentum scripsi et subscripsi.

1268 — Mense Iunio — Indict. XI — Aëtae.

Robertus Sumererus cum filiis aliisque vendit Paulo Filderri praedium positum in agro Aëtae tarenis aureis duobus et quadraginta.

† σίγνον ἰδιωχείρως ρουπερτου σουμερέρι. † σίγνον ἰδιωχείρως νικολαου υιου αὐτοῦ. † σίγνον ἰδιωχείρως ρηγκάρδου ετερου υιου αὐτοῦ. † σίγνον ἰδιωχείρως κωιστάντζης ἀνηψίας αὐτοῦ. † σίγνον ἰδιωχείρως Φλόρίας ἀδελφῆς αὐτῆς. † σίγνον ἰδιωχείρως λουκας ἀδελφου αὐτῆς. † σίγνον ἰδιωχείρως ιωαννου υιου αὐτῆς. † σίγνον ἰδιωχείρως ματθαίου υιου ετερου υιου αὐτῆς. † σίγνον ἰδιωχείρως ἰακόβου ἀδελφου αὐτων.

Ἐν ὀνόματι τοῦ αἰωνίου ἡμῶν Θεοῦ ἀμήν, ἐν τῷ ἑξακίσχιλιωστῷ εἰπτακωσιωστῷ, εἰδομικωνστῷ καὶ ἑκτῷ ἔτει· κυριζόντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κωνσταντίνου, ῥηγῶς συκειλίας, δουκατου ἀπουλίας, πριγκηπάτου κάπουας, ἀνδριγαβῆας διάκρατησεως, καὶ Φουλκαρίας κόμιστος, ἐτει τῆς αὐτοῦ κυριώτιστος τρίτω, μηνῆ ἰουνίῳ τῆς ἑνδεκάτης ἡμερικτιωνος, παρουσία γουλιάλμου τοῦ ἀγκούρου, καὶ ἰοταριου ἰωάννου τῆς κπρας γρουσας, δικαστῶν χώρας αὐτοῦ, καὶ νικολαου ἰοταριου ποβληκου ἐαυτῆς χώρας, καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνδρῶπων παρακληθέντων κεκληθέντων κατωτέρω εἰς μάρτυρας ἰσχυρῶς ἀμήν, ἀλάλαμβάνωμεν τοῦς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους καὶ πάσαν πρόφασιν, ἡμῖς οἱ ἀνωτέρω γεγραμμένοι, οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ, ἰδιωχείρως ποιήσαντες, ἔκουσία ἡμῶν τῇ νοῦλῃ καὶ ἀρεσκία, καὶ οὐκ ἐκ τινος τῷ παράπαν ἀνάγκης, ἢ βίας, ἢ τίας οὐκ περιστασιως, ἀλλὰ ολοψύχῳ καρδία, καὶ ἀληθινῇ γνώσει, ἐκτός πασης ἀπυγωρεϊμένης ἐτίας καὶ παραγραφῆς, ὁμολογοῦμεν σωματικῶς, ὅτι ἐπράσαμεν πρὸς σὲ τὸν παύλον Φιλδερρί, καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους, τὸ ἡμέτερον χωράφιον ὃν κτώμεθα ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας, τὸ ὄντι καὶ διὰκήμενον, εἰς τῷ κράτῳ χωρίῳ κρεβαττάδων τῆς περιοχῆς ἀετοῦ, εἰς τύπον λεγόμενον τζάγκανον, περιόριζόμενον δὲ αὐτῷ οὕτως, ἀνατολᾶς, τῷ χωράφιῳ πέτρου σκιδίτου καὶ τῷ χωράφιῳ τῆς θεστοκοῦ ὀμαλίου, καὶ ἀπο δυσμᾶς τῷ χωράφιῳ βασιλείου γέμελλου, βοριγον ἰδιωμοσία ὁδὸς ἰκαλούμενη μελνσοσάρη, ἐκ δὲ τοῦ ἰωτικῶ μέρους.

† Signum propriae manus Roberti Sumereri. † Signum propriae manus Nicolai filii eius. † Signum propriae manus Riccardi alterius filii eius. † Signum propriae manus Constantiae consobrinae eius. † Signum propriae manus Floriae sororis eius. † Signum propriae manus Lucae fratris eius. † Signum propriae manus Ioannis filii eius. † Signum propriae manus Matthaei alterius filii eius. † Signum propriae manus Iacobi fratris eorum.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo sexto, regnante illustrissimo domino nostro Corrado, rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius regni tertio, mense iunio, indictione undecima, coram Gulielmo de Anguro, et notario Ioanne de domina Grusa, iudicibus civitatis Aëtae, atque Nicolao publico notario eiusdem civitatis, et aliis honestis hominibus testibus infra vocatis et rogatis, feliciter amen. Nomine propinquorum nostrorum et extraneorum suscipientes in nos quemcumque praetextum, nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, sponte et consensu nostro, nulla prorsus necessitate, vel vi, vel quacumque circumventionem, sed sincero corde et certa scientia, absque ulla prohibita causa vel exceptione, declaramus personaliter vendidisse tibi Paulo Filderri et tuis heredibus praedium nostrum, quod habemus ex paterna nostra hereditate, situm et positum in ditione regionis Crebattadorum, in pertinentiis Aëtae, loco dicto Tzancano. Fines vero eius sunt hi: ab oriente praedium Petri Scaditi, et praedium Deiparae de Planitie; ab occidente praedium Basili Gemelli; a septentrione via publica dicta Melissare; a meridie praedium filiorum Selapi, et praedium filiorum Mancari; et clauditur. Hoc igitur praedium quantum et quale est, dictis confiniis circumscriptum, vendidimus tibi tuisque heredibus tarenis aureis duobus

τῶ χωράφιον παίδων σκλαπου. καὶ τῶ χωράφιον παιδων μάνκαρι. καὶ συγκλήει. τούτο τινιν τῶ ρηθὲν χωράφιον, ὅσον· καὶ οἶον ἔστιν· ἔσω τοῦ ρηθέντος περιόρισμου. ἐπράσαμεν σι αὐτῶ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις, δια χρυσῶν ταρία σεράκωντα καὶ δύο· καὶ ταύτα τὰ ηρημένα ταρία δύο, καὶ σεράκοντα, λαβόντες αὐτὰ ἀπο σοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας. σὺ δὲ δίκαια καὶ ἀνέλληπη, ἐν δίκαιω σταθμῶ. καὶ ἔδωσαμεν σι εἰς τὸ ρηθὲν χωράφιον σωματικὴν Φώρσειν· καὶ πεποιήκαμεν σι σωματικὸν ὄρκον· εἰς ταύτην τὴν τελίαν καὶ πληρεστάτην διάπρασειν, τοῦ ἔχειν σε τὸ ρηθὲν χωράφιον μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἰς αἰετὴν ἐξ ἡμῶν. πουλεῖν χαρίζην. καὶ ἀνταλλάττειν. καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφην, καὶ ποιῆν ἐξ αὐτῶ καὶ ἐν αὐτῶ ὅσον βούλη. ἀπότασσόμενοι δὲ ἡμεῖς ἐξ αὐτοῦ· πάσει παραγραφῇ, καὶ ἀρωγῇ. συνηθείωνται καὶ νόμου, παντός κἀνωνήκου· καὶ πολητικῶ δικαίου, τοῦ δυνάμενου ἡμᾶς βωῆθῆσαι εἰς ἀκύρωσιν ἀποκατάστασιν. ἢ μετατραπῆν τῆς παρούσης πρῶσαιως, ὅς τὸ κυρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἡληφῶς· μὴ κοληόμενος παρὰ τινος. ἐγγηοῦμε δὲ καὶ τὴν νομικὴν δεφενσίωνα. καὶ ἢ μὲν Φωραθῆ ποτὲ κερῶ ἐξ ἡμῶν τις, οἱ ἀπὸ ἀλλωτρίου τινός, εἰς αὐτῶ σὲ. ἢ τοῦς σοῖς κληρονόμους ἐνοχλήσαι νουληθῆ μὴ εἰσακουσθήτω. ἀλλ' ἡμεῖς καὶ ἡμετεροὶ κληρονόμοι σταμέδα· καὶ διέκδικάν ἡμᾶς αὐτῶ ἐκ πάντός προσώπου ξένων τε καὶ ἰδίων· ἢ δὲ καὶ εἰς ἀπότροπὴν ἐπανέλωμεν. ἵνε ἡμᾶς εἰς τῶ τῆς ἐπιγορκίας ποίνην. καὶ ἠμολογοῦμεν ζημιούσθω ἡμᾶς. εἰς τὴν ἡμετέραν κόρτην ἀσταῶ. αὐγουστάλια ἔξαι καὶ τριάκοντα, καὶ πρὸς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγωραστίν. καὶ σι κλορονόμους, τετραπλοῦν τὴν ρηθῆσαν ποσώτιτα τοῦ τιμήματος. καὶ πάσας τὰς δικαίας ἐξόδους. οὐχ ἔλαττον. ἔχειν σε καὶ τῶ ρηθὲν χωράφιον μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων καθάτι αὐτῶ παρ ἡμῶν ὄνηκας, ἢ δ' αὐτῶ στέργει καὶ ἡμένει βεβαία. ἢ τιαύτη δικαία πράσις ὄχυρὰ καὶ ἀπαρασάλευτως, ἀχρι στασιως κόσμου. πρὸς σὲ τὸν ηρημένον παυλον. Φηλερρες. καὶ εἰς τοῦς σοῖς κληρονόμους καὶ διαδόχους. διῶ καὶ ἐπιγραφὴν τῆ ἡμῶν παρακλήσει. χειρὶ νικολάου νοταριου πρόβλήκου ἀνωτέρω. παρα τῶν προλέχθέντων κριτῶν. καὶ ἐτέρων καλῶν ἀνδρωπων μαρτυρωθέν, ἐν ἔτει μηνῇ καὶ ἰνδικτιωνι τῶν ἀνωτέρω.

† ἐγὼ νοτάριος. ἰωάννης τῆς κυρᾶς γρουσας κριτῆς χώρας αετου τα ἀνωτέρα μαρτυρώ.

et quadraginta, quos quidem tarenos duos et quadraginta cum accepissemus a tuis in nostras manus integros, perfectos, non imminutos, et iusti ponderis, tibi dedimus antedicti praedii personalem possessionem, et praestitimus tibi corporale iusiurandum de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas a nobis memoratum praedium in perpetuum cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, et in dotem filiarum tuarum inscribas, ac facias de eo et in eo quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, nemine molestiam afferente. Renunciamus insuper quoad ipsum (praedium) cuicumque exceptioni et subsidio consuetudinum ac legis, et cuivis iuri canonico et civili, quod nobis prodesse possit ad infirmendam, subvertendam, vel infringendam praesentem venditionem, et promittimus legitimam defensionem; nam si quacumque occasione vel tempore quis ex nobis vel extranea persona insurrexerit molestiam tibi ipsi vel tuis heredibus illaturus, ne exaudiatur, sed nos nostrique heredes obstabimus et defendemus a quacumque persona extranea vel propinqua. Quod si nos (hanc venditionem) labefactare voluerimus, periurii poenam incurramus; et assentimur mulctari nostrae curiae Aetae augustalibus sex et triginta, tibi que memorato emptori ac tuis heredibus quadrupla quantitate dicti pretii et omnibus iustis expensis. Atque nihilominus tu et tui heredes habeatis antedictum praedium prout a nobis emisti, et ita haec iusta venditio firma, stabilis, valida et inconcussa maneat usque ad finem mundi tibi memorato Paulo Filderri, tuisque heredibus et successoribus. Quapropter rogatu nostro scripta est manu supradicti Nicolai publici notarii, roborata a praenominatis iudicibus et aliis honestis hominibus, anno, mense, et indictione suprascriptis.

† Ego Notarius Ioannes de domina Grusa iudex civitatis Aetae quae supra testor.

† ἐγὼ ἰοτάριος δαυὶδ κριτῆς χώρας αἰτοῦ τα ἀνώ-
τερα μαρτυρώ.

† Ego malgerius filius notarii Iacobi de arena
testor.

† Ego Bartholomeus de fogia testor.

† ἐγὼ βεντουρας τῆς μάγιδας, καὶ μαῖστωρ δαύ-
της χώρας αἰτοῦ τα ἀνωτερα μαρτυρω.

† Ego Bartholomeus filius notarii Ioannis de do-
mina Grusa testor.

† νικόλαος νοτάριος ταβουλαριος πρόβλικος χώρας
αἰτοῦ πρὸς πιστωσιν ιδιωχείρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 154.)

† Ego Notarius David iudex civitatis Aetæ quae
supra testor.

† Ego Ventura de Maida magister iuratus civitatis
Aëtæ quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civita-
tis Aëtæ ad fidem propria manu scripsi.

CCCVIII.

1268 — Mense Octobri — Indict. XII — Briatici.

*Leo Mandanus cum suis filiis vendit notario Phylliano Tuscano duo praedia posita in agro Briatici
tarenis aureis quadraginta.*

† σίγνον χερὸς λέοντος μανδανου † σίγνον χερὸς
αἰδρέου υἱου αὐτοῦ. † σίγνον χερὸς βασιλείου ἑτερου
υἱοῦ αὐτοῦ. † σίγνον χερὸς γουλιελμου ἑτέρου υἱοῦ
αὐτοῦ. ἡμοῖς ἢ ἀνοτέρω γεγράμενοι ἢ τὰ σίγνα τοῦ
τῆμίου καὶ ζωδοιοῦ σταυροῦ ηκιας ἡμον χερσὶν ποιή-
σαιτες ἐν τῷδὲ τῷ ἡφει γραφάντες ἀνάλαμθανόμενοι.
ἀδέλφοῦς ἡδίους τέκνα καὶ κληρονόμοι· καὶ πασαν ε-
χλησιν ἡδίων τε καὶ ξένον τῆν παρούσαν ἔγγραφοι ἀπλῆν
ἀπόχῃν ἀμετάσπρων καθαρῶν τέλειαν καὶ πληρε-
στάτην διέπρασιν τοιδήμεδα καὶ ποιῶμεν πρὸς σὲ
νοταριον Φίλλιαιον τουσκανον καὶ εἰς τοὺς σοῦς κλη-
ρονόμοις, καὶ ἐκουσία ἡμον βουλῇ καὶ θέλῃσει καὶ
οὐκ αἰκ τινος τῷ παραπαν ἀνάγκης ἢ βοικας ἢ χλεύσις
ἢ ραδιούργιας ἢ ὅσα τοῖς θεοῖς νόμοις ἢ πῆν ἀποιγω-
ρέμετα ἀλλὰ μάλλον μὲν οὖν σιν παση προδειμία
καὶ ὀλωφῆχω πρόδεσει δι ης θὰ ἐν ἀλίθειά ἐμω-
λογαίμεν. διὰ τοῦ παρόντος ἔγγραφοι ὅτι ἐνόποιον
κωστατηίου ποῖνγγου κριτοῦ χώρας ευρηατηκῶ
ιωαννου χελιδονισου πουυλικου νοταριου τῆς αὐτῆς
χώρας. καὶ ἑτερον χρισίμεον ἀνδρων τον κατωτερω
ἐνομασθοντων καὶ πρόσκληθείτων εἰς ναιβέροσιν μαρ-
τυρων ἐπράσμεν πρὸς σὲ τῶν προγραφέιτα νοταριον
Φίλληαιον. το ἡμέτερον χωράφιοι οἶον ἐκτώμεδα ἐκ
πατρικῆς ἡμον κληρονομιας εἰς κρατησιν ευρηατικῶ
εἰς χῶριον μανδαράιον που ὑπαρχει εἰς τοπους δύο τῷ

† Signum manus Leonis Mandani. † Signum ma-
nus Andreae filii eius. † Signum manus Basillii al-
terius filii eius. † Signum manus Gulielmi alterius
filii eius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et
vivificae crucis propriis nostris manibus hac chartula
exaravimus, nomine fratrum nostrorum, filiorum
et heredum suscipientes in nos quaecumque mo-
lestiam tum propinquorum tum cuiusvis extraneae
personae, hanc chartulam simplicis acceptilationis,
inconcussae, purae, perfectae et plenissimae vendi-
tionis facimus et condimus tibi notario Phylliano
Tuscano et tuis heredibus de spontaneo nostro con-
silio et voluntate, nullaque omnino necessitate,
fraude, vi, vel circumventione, vel quavis causa
divinis legibus vetita, sed potius tota alacritate et
totius animi proposito; qua chartula vere declara-
mus coram Constantino de Pungo iudice civitatis
Briatici, Ioanne Chelidonisi, publico notario eius-
dem civitatis, et aliis probis hominibus infra no-
minatis et rogatis ad rem confirmandam, vendidisse
tibi suprascripto notario Phylliano praedia nostra,
quae habemus ex paterna nostra hereditate in agro
Briatici in regione Mandaronorum duobus locis sita.
Unum praedium ita circumscribitur: ab oriente
est praedium filiorum defuncti Nicolai Mandani; ab

εν χωράφιον περιδριζεται οὗτος ἀνατολῆς τῷ χω-
ραφίον παιδων του ποτέ νικολάου μανδανου. δίσσεος
τῷ χωραφίον παιδων βασιλότατου μανδανου. αρκτρού
τῷ ἀμπελίον παιδων μανδανου, μεσιμβρια ὁμίος τῷ
χωραφίον παιδων βασυλοτάτου μανδανου καὶ σύνκλῆ
ἔσον ἢ καὶ υἱον ἐστῆν τῷ δὲ ἄλλον περιδριζεται οὗτος
ἀνατολῆς τῷ χωραφίον σου του αὐτοῦ αγωραστου
δίσσεος τα ὑπόπλαγα παιδων κἀνκείλλέρου ἄρκτρον
τῷ χωραφίον παιδων του πότε βασιλότατου μαν-
δανου. μεσιμβρια τῷ χωραφίον παιδων του ποτέ νι-
κολαου μάνια καὶ σύνκλῆ ἔσον καὶ υἱὸν ἐστῆν συν-
τον ἐκύσε ἡμεροδενδρων. ταῦτα πεπράκαμεν προς σέ
τῶν προγραφέντα νοταριον Φιλητάνον· εν τοι ἡρικῆ
καταστασει του κυρου ἡμον ριγὸς καρρολλου εις συνά-
ρσεθύσαν ἡμον ἡμῆν αὐτοῦ ληφθῆναι χρίσούν ταρία
σεράκοντα ἄβυνα αναλαβόμεν ἀπο χειρῶν σου εις τας
ἡμετέρας χειρας χρῆσᾶ καὶ ἡκανά αποφλημένα εις το
γενηκον ζηγον κατένοποιον του ἡρίμενου κριτοῦ νει-
κητου καὶ ἑτέρων χρῆσιμον ανδρων, καὶ ἡμοισὶ ἐπα-
ρεδώκαμεν τῷ προριθῆν χωραφίον καθαρός καὶ ἐνφανές
ποιῆν ἀπ αὐτοῦ ἡτοινα και βουληθῆς ἀπὸ τῆν σί-
μερον, ἡμεραν και ἔραν ἡς ἴδιαν σου ἐξουσιαν καὶ
κῆριοτητα πουλεῖν χαριζην ανταλλάττειν εις πρικα
τέκνον σου κατὰγράφῃ. καὶ παντα ποιῆν ὅσα εἰ θεη
νομοι τοῖς ἡδῆς δεσπόταις διακάλειουσι ὅς τό κύρος
καὶ τῆν ἐξουσιαν παρ ἡμον εἰληφῶς. μιτε. ἡμοῖς μιτε
τυνᾶ απο τον ἡμετερων κληρωνομων σχεῖ ἄδιαν ἐνᾶ-
τίσσε σε ἡς αυτᾶ. ἀλλ ὅστις φοραθῆ ζήτησιν ἢ οχλη-
σιν ποιησε σε ἡστάμεθα καὶ διέκδικούμεν. αὐτᾶ προς
σέ ἀπὸ παντος προσωπου. ἡ δὲ οὐκ οἰσταμεθα, ἀλλ
ἡς δῆστροφῆν ἐπανέλωμεν διωλογοῦμεν ζημιούσθαι
μας εις το ρίγικον φησκον αὔγουσταλια. δέκα καὶ
προς σέ τῷ τιμίμα ἐποι του διπλοῦ ἢ δὲ παρῶσα
διάπρασις διάμενει στερεᾶ καὶ ἀπαρασάλευτος αἰς αἰ-
ἐγράφι χειρὶ ἰωαννου χελιδωνησου πεουλικου νοταριου
χώρας ευρήατῆκου μηνι ὀκτωμβριω ἡδικτιωνι ἰβ' εν
επει 54 ευδομίκοντα επτᾶ κίριεωντος του κυρου ἡμον
ριγος κάρρολλου θεου χαριτι σικάλλῆς ριγος του
ρίγατου αὐτοῦ ἐτὸς τεταρτον ευτυχως αμῆν παρού-
σία ματυρων.

† κωνσταντινος τοῦ πουγγου καὶ κριτης χωρας
ευριατηκοῦ μαρτυρ.

† ego michael pungi testor.

† Ego Gregorius pannachius interfui et me sub-
scripsi.

occidente praedium filiorum Basilotati Maudani; a se-
ptentrione vinea filiorum Mandani; a meridie si-
militer praedium filiorum Basilotati Mandani; et clau-
ditur quantum et quale est. Alterum vero his finibus
continetur: ab oriente est praedium, quod ad te
ipsum emptorem pertinet; ab occidente planities fi-
liorum Cancelleri; a septentrione praedium filio-
rum defuncti Basilotati Mandani; a meridie prae-
dium filiorum demortui Nicolai Moniae; et claudi-
tur quantum et quale est cum nostris arboribus
inibi extantibus. Haec vendidimus tibi suprascripto
notario Phylliano sub pacifico regno domini nostri
regis Caroli, pretio inter nos convento aureorum
tarenorum quadraginta, quibus acceptis a tuis in
nostras manus aureis, iustis, non abrasis, et generalis
ponderis, coram memorato iudice Niceta et aliis pro-
bis hominibus, tibi tradidimus antedictum praedium
pure et manifeste, ut facias de eo quidquid volue-
ris ab hodierna die et hora, et habeas in tua potestate
et dominio (*cum facultate*) vendendi, donandi, per-
mutandi, in dotem filiarum tuarum scribendi, et
faciendi quidquid divinae leges propriis dominis
permittunt, utpote qui dominium et potestatem a
nobis accepisti; nec nos, vel aliquis de nostris he-
redibus ius habeat tibi de iis adversari; sed si quis
actionem vel molestiam tibi intendat, obstabimus,
et defendemus tibi ea contra quaecumque perso-
nam; si vero non obstiterimus, sed (*nanc venditio-
nem*) subvertere tentaverimus, assentimur mulctari
regio Fisco augustalibus decem, et tibi duplo pre-
tio. Haec autem venditio maneat semper firma et
inconcussa. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis,
publici notarii civitatis Briatici, mense octobri, in-
dictione XII, anno 6777, regnante domino nostro
rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, anno ipsius
regni quarto, feliciter amen. Coram testibus.

† Constantinus de Pungo iudex civitatis Briatici
testis.

† ἐγὼ πρεσβύτερος γρηγόριος τοῦ πουγγου μαρτυρ.
† ego Iacobus de arcumanno testor.
† ἐγὼ λεων σοφὸς μαρτυρ.
† Ego Nicolaus de cessanito rogatus me subscripsi.
† ἰωάννης χελιδονίσις πουβλικὸς νοτάριος χώρας
ἐντριατικοῦ εἰκία χειρὶ υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n. 9135.)

† Ego Presbyter Gregorius de Pungo testis.

† Ego Leo Sophus testis.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCCIX.

1268 — Mense Decembri — Indict. XII — Briatici.

Basilius Mandanus et Rogerius frater eius vendunt notario Phylliano Tuscano praedium in agro Briatici aureis tarenis quadraginta.

† Σίγγον χειρὸς βασιλείου υἱοῦ τοῦ ποτῆ νικολάου
μανδανου. † Σίγγον χειρὸς ρωγερίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
ἡμοῖς ἢ ἀνότερω γεγραμμένοι ἢ τα σίγγα του τίμιου
καὶ ζωῶποιοῦ σταυρου ηκίς ἡμῶν χειρὶ ποιήσαντες
ἐν τῷδὲ τῶ ηφοὶ γράψαντες ἀναλαμβάνόμενοι ἀδελ-
φοῦς ἡδίου τέκνα καὶ κληρονόμους καὶ πασαν ὄχλησιν
ἡδίων τε καὶ ξένων τῆν παρούσαν ἐγγραφον ἀπλὴν
ἀπόχῃν ἀμετάτρεπτων κἀθαράν τέλειαν καὶ πληρε-
στάτην διαπρασιν τοιθέμεθα καὶ ποιούμεν προς σέ
νοτάριον Φίλληγιον τουσκάνον καὶ εἰς τοὺς σοῦς κλη-
ρονόμους, καὶ ἐκουσία ἡμῶν βουλῇ καὶ θελήσει καὶ
οὐκ αἰκ τινος, τῶ παραπαν ἀνάγκης ἢ βίας ἢ χλεύσις
ἢ ραδιοῦργιας ἢ σα τοῖς θεοῖσι. νομοῖς ἡσιν ἀποιγ-
ρευμένα ἀλλὰ μάλλον μὲν οὖν συν παση προθεμία
καὶ ὀλώψυχω προθεσει δι ἧς θάλλ ἐν ἀληθείᾳ ἡμ-
λογούμεν δια τοῦ παρόντος ἐγγράφου ὅτι ἐνόποιον
κωσταντινου πούγγου κριτοῦ χώρας ἐντριατικοῦ ἰωαν-
νου χελιδονηπου πουυλικου νοταριου τῆς αὐτοῖς χώρας
καὶ ἑτερων χρησίμων ἀνδρων τῶν κατωτέρω ἑνομα-
σθεντων καὶ πρόσκληθέντων εἰς υαιβέσιῖν μαρτυρων
ἐπράξαμεν προς σέ τον προγραφεντα τῶ ἡμετερον
χωραφιοι υἱῶν ἐκτώμεθα ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρω-
νομίας εἰς κράτησιν ἐντριατικοῦ εἰς χώριον μανδανόνον
περιῶριζεται αὐτῶ ἀνατολῆς τῶ χωραφιοι παπα ἰωαν-
νου καὶ τῶ χωραφιοι σου του αὐτοῦ ἀγωράστοῦ
δίσεος ομῖος τῶ χωραφιοι παπα ἰωαννου ἀρχτροῦ τῶ
χωραφιοι βασιλείου μανδανου, μεσιμβρία ομῖος τῶ
χωραφιοι παπα ἰωαννου καὶ συνκλή ὁσῶν καὶ οἶδῶν
ἐστὶν τουτο πεπράχαμεν προς σέ τῶν προγραφεντα
νοταριον Φίλληγιον ἐν τοῖ ἡρίνικῇ καταστασει, του

† Signum manus Basilii filii defuncti Nicolai Man-
dani. † Signum manus Rogerii fratris eius. Nos su-
prascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis
propriis nostris manibus hac chartula exaravimus, no-
mine fratrum, propinquorum, filiorum et heredum
nostrorum, suscipientes in nos quameumque mole-
stiam propinquorum et extraneorum, hoc instrumen-
tum simplicis acceptilationis, inconcussae, purae, per-
fectae et plenissimae venditionis facimus et condi-
mus tibi notario Phylliano Tuscano et tuis heredi-
bus, spontaneo nostro consilio et voluntate nulla-
que prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel cir-
cumventione, vel quavis ratione divinis legibus ve-
tita, sed potius cum omni alacritate et totius ani-
mi proposito; qua chartula vere declaramus coram
Constantino de Pungo, iudice civitatis Briatici, Ioan-
ne Chelidonisi publico notario eiusdem civitatis, et
aliis probis hominibus infra nominatis et rogatis ad
(hunc contractum) suo testimonio roborandum, ven-
didisse tibi suprascripto praedium nostrum, quod ha-
bemus ex paterna nostra hereditate in agro Bri-
atici, in loco Mandaronorum, ita circumscriptum:
ab oriente est praedium presbyteri Ioannis, et prae-
dium quod ad te ipsum emptorem pertinet; ab occi-
dente item praedium presbyteri Ioannis; a septen-
trione praedium Basilii Mandani; a meridie item
praedium presbyteri Ioannis; et clauditur quantum
et quale est. Hoc vendidimus tibi suprascripto no-
tario Phylliano sub pacifico regno domini nostri regis
Caroli pretio inter nos convento aureorum tarenorum

κυρου ημων ριγός καρολλου εις σύναρεσθήσαν ημων ημῆν αὐτου ληφθήγαι χρίσουν ταρία σεράκοντα· ἄτυνα αναλαβαμεν ἀπο χειρόν σου εις τας ημετέρας χειρας χρυσά καὶ ἤκανά αποφλημένα εις το γένικον ζυγόν κατένόποιον τῶν ηρίμενων κριτοῦ νοταριου καὶ ετερων χρυσιμον ανδρων, καὶ ημοισῑ επαρέδώκαμεν τω προριθεν χωράφιον καθαρώς καὶ ενφανες. ποιειν απ' αυτου. ἦ τοικα καὶ βουληθης ἀπό τῆν σήμερον. ημέραν καὶ οραν ης ἰδίαν σου εξουσίαν καὶ κυριότητα πουλειν χαρίζην ἀνταλλάττην καὶ εις προίκα τέκνων σου καταγράφην· καὶ πάντα ποιῆν ὅσα εἰ θῆι νόμοι τοῖς ἡδῆς δεσπόταις δίκαιαλεύουσῑ ὡς τὸ κύρος καὶ τῆν εξουσίαν παρ ἡμῶν ἠληφώς μίτε ἐγῶ μίτε τυνά ἀπό τον ημετερων κληρονόμων σχεῖ ἀδίαν ἐνάιτιοσε σε ης αὐτῶ αλλ' οστις φωραθῆ ζητησιν η ωχλησιν ποιησε σὲ ηστώμεθα καὶ διεκδικοῡμεν αυτο προς σὲ ἀπό παντός προσωπου ἡμοῖς καὶ ἡ κληρωνομοι ημων· ἦ δὲ οὐκ οιστώμεθα. αλλ ης διάστρώφῆν ἐπανέλωμεν ὁμολογοῡμεν ζημιοῡσθαι μας εις το ριγικον φῆσκον αὐγουσταλία δέκα καὶ προς σὲ τῶ τμίμα εποι του δίπλω ἦ δὲ παρούσα διάπρασις μένει στερεά καὶ ἀπαρασάλευτος· αἰς αἰ̄ εγραφι χειρι ιωαννου χελιδωνησου πούλικου νοταριου χώρας ευρηάτικοῡ μηνι δεκεμβριω ἰνδικτιωνι β' εν ετει ςψ ευδομίκοντα καὶ επτά κυριεύοντος του κυρου ημων ριγός καρολλου θεου χαριτι σικαίλης ριγός του ρηγατου αὐτου ετὸς τέταρτον ευτυχῶς αμη̄ν παρούσα μαρτυρων.

† εγω κωνσταντινος του πούγγου κριτης χωρας ευριατικου μαρτυρ.

†

†

† Ego Iacobus de Arcumanno testor.

† ἐγῶ λεων σοφῶς μαρτυρ.

† Ego Gregorius pannachius interfui et me subscripsi.

† Ego michael pungi testor.

† Ego Nicolaus de cessanito interfui rogatus et me subscripsi.

† ιωάννης χελιδονις πουβλικος νοταριος χωρας ευριατικου· ειγια χειρι υπέγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 156.)

quadragiuta, quibus acceptis a tuis in nostras manus aureis, non imminutis, et generale pondus habentibus, coram memorato iudice, notario et aliis probis hominibus, tibi tradidimus antedictum praedium pure et manifeste, ut facias de eo quidquid volueris ex hodierna die et hora, cum iure et facultate vendendi, donandi, permutandi, in dotem filiarum tuarum scribendi, et omnia faciendi, quae divinae leges pro priis dominis permittunt, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Neque mihi, neque cuiquam nostrorum heredum liceat tibi de eo adversari; sed si quis litem vel molestiam tibi intenderit, nos ac nostri heredes obstabimus, tibi que ipsum vindicabimus a quacumque persona. Quod si id minus praestiterimus, sed (*hanc venditionem*) subvertere voluerimus, assentimur mulctari regio Fisco augustalibus decem et tibi duplo pretio. Praesens autem venditio maneat firma semper et immutabilis. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis publici notarii civitatis Briatici, mense decembri, indictione XII, anno 6777, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, anno ipsius regni quarto, feliciter amen. Coram testibus.

† Ego Constantinus de Pungo iudex civitatis Briatici testis.

†

†

† Ego Leo Sophus testis.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

1268 — Mense Decembri — Indict. XII — Briatici.

Spatharius cum filiis Nicolao et Leone vendit notario Phylliano Tuscano quaedam praedia in agro Briatici tarenis aureis quinque et septuaginta.

† Σίγνον χειρὸς σπαθαρίου υἱοῦ τοῦ ποτε λεοντος τῆ ἐπωνυμία. . . μου † σίγνον χειρὸς νικολάου υἱοῦ αὐτοῦ. † σίγνον χειρὸς λέοντος ἐτέρου υἱοῦ αὐτοῦ. ἡμῖς ἢ ἀνότερω γεγραμμένοι ἢ τα σίγνα του τίμιου καὶ ζωῶποιῦ σταυροῦ η̅κ̅αις ἡμιν χειρσὶν ποιήσαντες ἐν τῷ δὲ τῷ ἦφοι γράφαντες ἀναλαμβάνομενοι ἀδέλφοῦς ἡδίους τέκνα καὶ κληρονόμους καὶ πασαν ὄχλησιν ἡδίων τε καὶ ξένον τῶν παροῦσαν ἔγγραφον ἀπλὴν ἀπόχῃν ἀμετάτρεπτων καθάραν τέλοιν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν τοιδήμεδα καὶ ποιῶμεν προς σέ νοταριον Φίλλῆνον τουσκάνον καὶ εἰς τους σους κληρωνόμους· καὶ ἐκουσια ἡμιν βουλή καὶ θελησει καὶ οὐκ αἰκ τίνος τῷ παραπαν ἀνάγκης ἢ βοιας ἢ χλῆυοις ἢ ραδιουργίας ἢ οσα τοῖς θεοῖς νόμοις ἦσαν ἀποιγωρευμένα ἄλλα μάλλον μὲν οὖν σὺν παση προδειμία καὶ ὄλωφῆχω προδεσει δι τῆ δαὶ ἐν ἀλῖθεία ὁμολογούμεν δια τοῦ παρόντος ἐγγραφου ὅτι ἐνόποιον κώσταντινου πουγγου ἰωάννου του κυρου ληχοιφῆρου κρίτον χώρας ευριατικῆς ἰωαννου χελιδωνησου ποῦνλικου νοταριου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ ἑτερων χριστίμων ἀνδρων τὸν κατώτερω ονομασθέντων καὶ κατακληθέντων εἰς υχιβεοσίμ μαρτυρων ἐπράταμεν προς σέ τὸν προγραθέντα νοταριον Φίλλῆνον τα ἡμέτερα χωραφια τοῦ ὑπάρχει εἰς τοπους δύο καὶ ἀμπέλιον καὶ κήπον που ὑπάρχει εἰς τόπον ἐν συν τὸν ἐκῦσε ἡμεροδεδρων ἐῶν ἐκτωμεδα ἐκ πατρικῆς ἡμιν κληρωνομιας εἰς κρατησιν ευρηάτικῆς εἰς χώριον μάκρωνον. τῷ ἐν χωράφῃσι περιορίζεται αὐτος κατα μὲν ἀνάτολας τῷ χωραφῆσι σου τοῦ αὐτοῦ ἀγωράστοῦ τῷ ἀπερ ἐχοι ἀγωρᾶν ἐκ τον βασιλειον ἀδραγμόνιτον, δίσσεος ἡ οδὸς ἀρκτρον τῷ χωραφῆσι παπα λεοντος κοίνελλου καὶ τῷ χωραφῆσι σου του αὐτοῦ ἀγωράστοῦ· μεσίμβρῆα ἡ οδὸς καὶ σὺν κλη τῷ δὲ ἄλλον ἑτερον χωραφῆσι περιορίζεται αὐτος κατα μὲν ἀνάτολας τῷ χωραφῆσι κάρρου δίσσεος τῷ χωραφῆσι σου τοῦ ἀγωράστοῦ ἀρκτρον ἡ οδὸς μεσίμβρῆα τῷ χωραφῆσι παιδιων κοταρᾶ καὶ σὺν κλη τῶν καὶ υἱὸν ἐστην. τῷ δὲ ἀμπέλιον καὶ ὁ κηπος σὺν τὸν ἐκῆσαι ἡμεροδεδρων πε-

† Signum manus Spatharii filii defuncti Leonis cognomento . . . emi. † Signum manus Nicolai filii eius. † Signum manus Leonis alterius filii eius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus hoc instrumento excavimus, nomine fratrum, propinquorum et heredum suscipientes in nos quamcumque molestiam propinquorum et extraneorum, hanc chartulam simplicis acceptilationis, immutabilis, purae, perfectae et plenissimae venditionis facimus et condimus tibi notario Phylliano Tuscano et tuis heredibus, spontaneo nostro consilio et voluntate, nullaque prorsus necessitate vel vi, vei fraude, vel circumventionem, vel quavis ratione a divinis legibus vetita, sed potius cum omni alacritate et totius animi proposito; qua vere declaramus coram Constantino de Pungo, Ioanne domini Licipheri filio, iudicibus civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus infra nominatis et rogatis ad (*huiusmodi contractum*) roborandum, vendidisse tibi suprascripto notario Phylliano praedia nostra, quae extant duobus in locis, et vineam et hortum sita uno in loco, una cum inibi extantibus fructiferis arboribus, quae habemus ex paterna nostra hereditate in agro Briatici, in loco Macronorum. Quorum praediorum unum hos habet fines: ab oriente est praedium, quod ad te emptorem pertinet, quodque emisti a Basilio Adragmonito; ab occidente via; a septentrione praedium presbyteri Leonis Cunnelli, et praedium tui ipsius emptoris; a meridie via; et clauditur. Alterum vero praedium ita circumscribitur: ab oriente est praedium Carri; ab occidente praedium, quod ad te emptorem pertinet; a septentrione via; a meridie praedium filiorum Cotarae; et clauditur quantum et quale est. Vineam vero et hortum cum fructiferis arboribus inibi extantibus hos fines habent: ab oriente est perillustre templum sancti Nicolai Macronorum; ab occidente-

ριορίζεται οὗτος κῆτος μεν ἀνάτολας τῷ ἀγλαϊώφορον
 ναὸν ἀγίου νικόλαου μακρῶνον· δίσκος τῷ χωράφιον
 βασιλείου κάρρου· ἀρκτρον τῷ χωράφιον παιδων
 κυρου ἀμφούσου μεσιμβρη η οδός καὶ συνκλήσσον
 καὶ οἶον ἐστῆν. ταῦτα πεπρακαμεν προς σέ τῶν προ-
 γραφέντα νοταριον Φηλλητανον ἐν τοι ἡρινικῇ κατα-
 στάσει τοῦ κυρου ἡμον ριγός καρολλου εἰς σὺναρ-
 σθύσαι ἡμον ἡμῶν αὐτοῦ ληφθῆναι χρύσων ταρία
 εὐδωμικοντα πέντε· αὐτα ἀναλάβαμεν ἀπο χειρόν
 σου εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας χρυσᾶ καὶ ἰκανα ἀπο-
 φλῆμενα εἰς το γενηκόν ζηγῶν κατειποιοι τῶν ἡρι-
 μειων κριτον νοταρίου καὶ ἑτερων χρυσιμων ἀνδρων
 καὶ ἡμοῖσι ἐπαρεδώκαμεν σοι τα προγραφέντα χωράφια
 καὶ ἀμπελιον καὶ κήπον σὺν τῶν ἐκυσε ἡμεροδενδρων
 καθαρὸς καὶ εἰφανες ποιῆν ἀπ' αὐτων ἦτοινα καὶ
 βουληθῆς πούλειν χαρίζειν ἀνταλλάττειν εἰς προίκα
 τέκνον σου καταγράφην καὶ παντα ποιεῖν ὅσα εἰ θεοῖ
 νόμοι τοῖς ἰδίης δεσπόταις διακαλιούουσι ὅς τὸ κύρος
 καὶ τὴν δεσποτίαν παρ' ἡμῶν ἡληφός μίτε ἡμης μίτε
 τινα ἀπὸ τον ἡμετέρων κληρωνομον σχεῖ ἀδιαν ἐναν-
 τισεε σε εἰς αὐτα ἀλλ' ὅστις Φωραθῆ ζήτησιν ἢ ὄχλη-
 σιν ποιῆσαι σε ἡστομάμεδα καὶ διεκδικοῖμεν αὐτῷ πρὸς
 σέ· ἀπὸ παντός προσωπου ἡ δὲ οὐκ οἰστόμεδα ἀλλὰ
 μαλλον εἰς διαστροφὴν ἐπανελθωμεν ὁμολογοῖμεν ζη-
 μιούσδαι μας εἰς το ρίγικόν Φήσκον αυγουστάλια.
 ἡκίωσι· καὶ προς σέ τῷ τίμημα ἐποι του διπλου ἡ
 δὲ παρούσα διαπρασις διαμείνει στερεα καὶ ἀπαρασα-
 λευτος αἰς αἰ· ἐγράφι χειρὶ ἰωαννου χελιδωνησου
 πουυλικου νοταρίου χώρας ευρηάτικου μηνὶ δεκεμβριω
 ἰνδικτιωνι β' ἐν ετει ζψ ἰυδομίκοντα ἑπτα κυριεύων-
 τος του κυρου ἡμον ριγός καρολλου θεου χαριτος
 σικάλλης ριγός του ριγάτου αὐτου ἐτὸς τέτάρτον
 ευτυχως ἀμῆν παρουσία μαρτυρων.

† κωνσταντινος τοῦ πουγγου καὶ κριτης χωρας
 ευριατικου μαρτυρ. † ἐγὼ ἰωαννης ληκοιφερης κριτης
 χωρας ευρηατικου μαρτυρ υπεγραφα. † ἐγὼ πρεσυ-
 τερος γρηγοριος τοῦ πουγγου μαρτυρ υπεγραφα. † Ego
 michael pungi testor. † Ego andreas de charro testor.
 † Ego iacobus de arcumanno testor. † Ego nicolaus
 de cessaneto rogatus me subscripsi.

† ἰωαννης χελιδονισις πουυλικος νοταριος χώρας
 ευριατικου εἰκὶ χειρὶ υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 157.)

praedium Basilli Carri; a septentrione praedium fi-
 liorum domini Amphusi; a meridie via; et clauditur
 quantum et quale est. Haec vendidimus tibi suprascri-
 pto notario Phylliano sub pacifico regno nostri domini
 regis Caroli pretio iater nos convento aureorum ta-
 renorum quinque et septuaginta; quibus acceptis a
 tuis in nostras manus, aureis, non imminutis, et
 generale pondus habentibus, coram memoratis iu-
 dicibus, notario, et aliis probis hominibus, nos pure
 et manifeste tradidimus tibi suprascripta praedia,
 vineam et hortum cum arboribus fructiferis inibi
 extantibus, cum facultate faciendi de iis quidquid
 volueris, vendendi, donandi, permutandi, in dotem
 filiarum inscribendi, et omnia peragendi quae divi-
 nae leges propriis dominis permittunt, utpote qui
 dominium et potestatem a nobis accepisti, neque
 nobis neque cuiquam ex nostris heredibus liceat tibi
 de iis adversari; sed si quis quaestionem vel mole-
 stiam tibi intulerit, nos obstabimus, ipsaque tibi vin-
 dicabimus a quacumque persona. Quod si id minus
 praestiterimus, sed potius (*hanc venditionem*) sub-
 vertere voluerimus, assentimur muletari regio Fisco
 augustalibus viginti tibi que duplo pretio. Praesens
 autem venditio firma et immutabis semper per-
 maneat. Scripta est manu Ioannis Chelidonis pu-
 blici notarii civitatis Briatici, mense decembri, in-
 dictione XII, anno 6777, regnante domino nostro
 rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, regni eius
 anno quarto, feliciter amen. Coram testibus.

† Constantinus de Pungo iudex civitatis Briatici
 testis. † Ego Ioannes Licipherus iudex civitatis Bri-
 atici testis subscripsi. † Ego Presbyter Gregorius de
 Pungo testis subscripsi.

† Ioannes Chelidonis publicus notarius civitatis
 Briatici propria manu subscripsi.

1269 — Mense Februario — Indict. XII — Briatici.

Sica filia defuncti Ioannis Suncae vendit notario Phylliano Tuscano praedium in agro Briatici tarenis aureis triginta.

† σίγον χειρός σικας δηγατρος τοι ποτε ιωαννου σούγκα. εγωγιή η προγραφίσα σίκα η τω σιγονι του τιμιου και ζωοποιου σταυρου ηγια μου χειρι ποιήσας εν τωδε τω ηφοι γράφας αναλαμβανομενη ἀδέλφοϋς ήδιους τέκνια και κληρονόμους και πασαν ὄχλησιν ηδιων τε και ξείον τήν παρούσαν έγγραφον ἀπλην αποχτήν αμειταπρεπτον καθαράν τελείαν και πληρ-στατήν διάπρασιν τοιδέμεθα και ποιουμεν προς σέ νοτάριον Φιληάιον τουσκανον και εις τούς σους κλη-ρονόμους σὺν ιδία μου τή βουλή και σύνεσι λεοντος του βασιλοτάτου ἔντινα κατάστησα ἐξ μερούς μου προκουράτορα και μουνδουάλδον. ἐγὼ προγραφεῖσα σικα εχτήν ηρετήσάμην και ουκ αίκ τινος τῶ παρακαν ανάγκης η βίας η χλεύης η ραδιουγιας η οσα τοις θήης νομοις ησὺν αποιγωρευμενα ἄλλα μάλλον μέν οὖν συν παση προδειμια και ὀλωφυχω προθεσει δι ης δαι εν αλιθια ομωλωγω δια του παρόντος ἐγ-γράφου ὅτι ενύποιοι κωνσταντινου του πουγγου κριτου χωρας ευρηατηκου ιωάννου χελιδονητου πουυλικου νο-ταριου τής αὐτής χωράς και ιτέρων χρυσίμων ανδρων τῶν κατωτέρω οιομασθέντων και πρόσκληθέντων εις υμιβροσιν μαρτυρων ἐπράσαν προς σε τόν προγρα-φιντα νοταριον Φιλλιανον τῶ ημιτερον χωραφιον τῶ ἄπερ εχω ἀλλαγῆν εκ του ημιτερον συγγειη λεοντα μακιδανου καθα το ημιτερον χαρτιον διλη εις κράτησιν ευρηάτικου εις χωρίον μακιδανου περιόριζεται οὗτος ἀνχτολής η οδός δισεως τῶ χωραφιον σου του αὐτου αγοραστου ἀρκτηου ομίου τῶ χωραφιον σου του αὐτου αγωραστου. τῶ ἄπερ εχοι ο ρειθεις αγοραστης εκ τούς παιδας μακιδανου. ιωαννη και γρηγόριον. μεσημβριας τῶ χωραφιον παιδων του ποτε δωμίικου κολοπράριου, και συνκλη ὅσον και οἶδν εστῆν τουτο πέπρακα προς σέ τόν προγραφιντα νοτάριον Φιλλιανον εν τη ηρηικη καταστασει του κυρου ημον ριγος καρόλλου εις τήν κρισθύσαν, ημον, ημηῆν αὐτου ληφθηται χρύσου τρια τριακοντα ἀτνια ἀναλαβων ἀπό χειρον σου εις τας ημιτερας χειρας χρυσα και ἡκανα ἀπόφλημενα εις τον γενικον ζυγον κατενύποιοι του ηρημιου κριτου νοτα-

† Signum manus Sicae filiae defuncti Ioannis Suncae. Ego suprascripta Sica, quae signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu hoc instrumento exaravi, nomine fratrum meorum, filiorum et heredum in me suscipiens quaecumque molestiam propinquorum et extraneorum, praesentem chartulam simplicis acceptilationis, inconcussae, puraе, perfectae et plenissimae venditionis facio et condo tibi notario Phylliano Tuscano et tuis heredi- bus mea voluntate, et consensu Leonis Basilotati mei procuratoris et mundualdi. Ego suprascripta Sica electione mea et nulla prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel quavis ratione a di- vinitis legibus vetita, sed potius cum omni alacri- tate et totius animi proposito vere declaro prae- senti chartula me coram Constantino de Pungo iu- dice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi publico notario eiusdem civitatis et aliis probis hominibus infra vocatis et rogatis testibus ad rem confirman- dam, vendidisse tibi suprascripto notario Phylliano praedium meum, quod in permutationem accepi ex propinquo meo Leone Mandano, prout patet ex mea chartula, quodque positum in agro Briatici, in loco Mandani, hos habet fines: ab oriente extat via; ab occidente praedium tui ipsius emptoris; a septentrione item praedium tui ipsius emptoris, quod tu dictus etaptor habuisti ex Maudani filiis Ioanne et Gregorio; a meridie extat praedium filiorum demortui Domiuici Coloprarii; et clauditur. Hoc prae- dium, quantum et quale est, vendidi tibi suprascri- pto notario Phylliano sub pacifico regno domini nostri regis Caroli pretio inter nos convento tarenorum aureorum triginta, quos cum acceperim a tuis in manus meas aureos, perfectos et ponderis

ριου καὶ ἑτερων χρυσιμων ανδρων καὶ ἐγὼ σὶ ἐπαρέδωκα τῶ προρίθεν χωραφισιν καθαρὸς καὶ ενφανεσ ποιην απ' αὐτοῦ εἴτινα καὶ βουλιθης. πουλῆν χαρίζην ανταλλαττειν εἰς πρίκα τέκνον σου κατάγράφην καὶ πάντα ποιην οσα εἰ θειη νομί τοῖς ηδης δηηποταισ διακελευουσι ως το κυρος καὶ την ἐξουσιαν παρ μων ειληφῶς μιτε ἐγῶ μιτε τινα απο τον ημετερων κληρονομων σχεῖ. αδιαν ἐνάτιοσε σε ης αὐτῶ ἀλλ' οστισ Φωραθη ζητηριν η ἀχλησιν ποιησε σε ἤσταμε καὶ διεδικαν αὐτῶ προς σέ ἀπό παντος προσωπου. ἡ δὲ οὐκ οἴσταμε ἀλλ' ης διάστροφῆν ἐπανελθω ἡμωλογο ζημιούσθαι με εἰς το ρίγιον. Φήσκον αὐγούσταλια δέκα καὶ προς σέ τῶ τίμῆμα εποι του διπλοῦ ἡ δὲ παρούσα διάπρασισ διαμενει στερεῶ καὶ απαρασάλευτος αἰσ αἰῖ. ἐγράφη χειρὶ ἰωαννου χελιδωνησου πουυλικου νοταριου χῶρας ευρηατικῶ μηνι Φεβρουαριω ἰνδικτωνι ιβ' εν ετει ςψ εὐδαμῖκοιτα επτᾶ κηριουωντος τοῦ κυρου ημων ριγος καρολλου θεου χαριτι σικῆλλης ριγος του ριγατου αὐτοῦ ἐτὸ τέταρτοι ευτύχου αμῆν παρούσῃα κρητρων.

† κωνσταντίνος τοῦ πουγγου καὶ κριτης χῶρας ευρηατικῶ μαρτυρ. † Ego Iacobus de arcumanno testor. † Ego michael pungi testor. † Ego Rogerius pannachius rogatus testor. † Ego andreas de Charro testor. † ἐγὼ πρεσβυτερος γρηγοριος τοῦ πουγγου μαρτυρων ὑπέγραφα. † ἐγὼ λεων βασιλότατος εποι τη παρακλησί προκουρατωρ καὶ μουνδουαλδος μαρτυρω δια του σταυροῦ.

† ἰωάννης χελιδονίσισ πουβλικος νοταριος χῶρας ευρηατικῶ εικια χειρὶ υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 158.)

generalis, coram antedicto iudice, notario et aliis probis hominibus, tibi tradidi supradictum praedium pure et manifeste, ut facias de ipso quidquid volueris, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum scribas, et facias omnia quae divinae leges propriis dominis concedunt, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti. Neque mihi, neque cuiquam e meis heredibus liceat tibi de ipso adversari, sed quicumque molestiam vel actionem tibi inferat, obstabo, tibi que ipsum vindicabo a quacumque persona. Nisi vero obstitero, sed (*venditionem hanc*) subvertere voluero, muletabor regio Fisco augustalibus decem, et tibi duplo pretio. Praesens autem venditio maneat firma et inconcussa in omne aevum. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis publici notarii civitatis Briatici, mense februario, indictione XII, anno 6777, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, regni ipsius anno IV, feliciter, amen. Coram testibus.

† Costantinus de Pungo iudex civitatis Briatici testis.

† Ego presbyter Gregorius de Pungo testis subscripsi. † Ego Leo Basilotatus ex rogatu procurator et mundualdus testor per crucem.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCCXII.

1269 — Mense Martio — Indict. XII — Aëtae.

Robertus Sumerus cum filiis aliisque vendit Paulo Fitzurro quaedam praedia sita in agro civitatis Aëtae tarenis aureis sex et triginta.

† σίγγον ἰδιωχειρῶς. ρουμβέρτου σουμέρου. † σίγγον ἰδιωχειρῶς νικολάου υἱου αὐτου. † σίγγον ἰδιωχειρῶς ρηγκάρδου ἑτέρου υἱου αὐτοῦ. † σίγγον ἰδιωχειρῶς Φλόριασ θυγατρῶς ματθαίου αποτυχάντος σουμέρου. † σίγγον ἰδιωχειρῶς κωνσταντῆζης ἀδελφῆς ρηθησης. Φλόρησ. † σίγγον ἰδιωχειρῶς ἰωαννου υἱου

† Signum propriae manus Roberti Sumeri. † Signum propriae manus Nicolai filii eius. † Signum propriae manus Riccardi alterius filii eius. † Signum propriae manus Floriae filiae demortui Matthaei Sumeri. † Signum propriae manus Constantiae sororis memoratae Floriae. † Signum propriae manus Ioan-

αὐτης· † σιγνον ιδιωχειρας μιτθαιου ιτερου υιου
αυτης. † σιγνον ιδιωχειρας ιακοβου αδελφου αυ-
του.

Ἐν ὀνοματι τοῦ αἰῶνου ἡμῶν θεοῦ αμῆν. ἐν τῷ
ἑξακίτηχιλιωστῷ. ἑπτακωσιωστῷ. ἑδομηκωσιωστῷ.
καὶ ἑξοκτωστῷ ἔτει κυριεύοντος τοῦ ἱπερλάμπρου κυροῦ
ἡμῶν κάρουλλου. ρηγῆς συκελιας δουκάτου ἀπούλιας.
πριγκηπάτου κάπουας. ἀνδεγαβηας διάκρατήσαιος.
καὶ Φουλκαριας κώμιτος. ἔτει τῆς αὐτοῦ κυριωτιτος·
τετάρτῳ. μηνὴ μαρτίῳ τῇ δωδεκάτῃς ἰνδικτιωνος
παρουσία νοταριου ἰωαννου τῆς κυρας γρούσας. καὶ
νοταριου δαυιδ· δικαστῶν χώρας αἰτοῦ. καὶ νικολάου
νοταριου ποβλόχου ἐαυτῆς χώρας, καὶ ἑτέρων καλῶν
ἀνδρωπων παρακληθεντων κεληθεντων κατωτερῳ
εἰς μαρτυρας· ἐντύχους· ἀμῆν. ἀναλαμβάνωμεν τοὺς
ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους. καὶ πάσαν πρόφασειν ἡμεῖς
οἱ ἀνωτέρω γεγραμμένοι. οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου
σταυροῦ. ἰδιοχειρῶς ποιήσαντες. ἐκουσια ἡμῶν τῇ
ουλή καὶ ἀρεσκείᾳ. καὶ οὐκ ἔκ· τινος. τῷ παράπαν
ἀνάγκης. ἢ βῆας, ἢ τλάσοῦν περιστασιως. ἀλλὰ
ὀλοφύχῳ καρδίᾳ. καὶ ἀληθινῇ γνώσει. ἐκτός πάσεις,
ἀπυχωρεύμενης ἑτέρας καὶ παραγραφῆς, ἐμολογοῦμεν
σωματικῶς, ἔτι ἐπράσαμεν πρὸς σὲ τὸν κυρον παύλον
Φιτζουρρόν. καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους. τὰ ἡμέ-
τερα χωράφια. ἀ κτάμεθα. ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κλη-
ρονομίας. τὰ ὄντα καὶ διάκείμενα. ἐς τὸ κράτος χῳ-
ρας αἰτοῦ. περιχωρίου βρατζαρίων. εἰς τοπον λέγώ-
μενον γρούττας, περιδριζώμενον δε αὐτῷ οὔτος, κατὰ
μιν ἀνάτολης τῷ χωράφιον κυρου ρογεριου βαληλογ-
γης. δυσμᾶς, ὃ μᾶβρος ποταμός. βοριου χωράφιον
κάρτης αἰτοῦ. ἐκ δε τοῦ νοτίου μέρους. τῷ χωράφιον
ρηθησης κάρτης αἰτοῦ. ἕτερον πετζῆν χωραφίου. εἰς
τὸ κράτος χωρίου κρεβαττάδων περιχωρίου αἰτοῦ·
τὸ λέγώμενον τόπον λυμβῆν. περιδριζώμενον δε αὐτῷ
οὕτως, κατὰ μιν ἀνατολης. χωράφιον. παιδων τυ-
γάνη. δυσμᾶς τῷ χωράφιον κυρου ρογεριου βαληλογ-
γης. βοριου χωράφιον βασιλειου γέμελλου. καὶ τῷ
χωράφιον ἀναστασιου μακίδου. ἐκ δε τοῦ νοτίου μέ-
ρους. ἡ διμωσία οὐδὲς, ἢ ἐλθούσα· καὶ ἐξέλθουσα·
εἰς τὸ ρηθῆν χωρίον κρεβαττάδων. καὶ συγκλῆει.
τοῦτο τύνον τὰ ρηθεντα χωράφια. ὡς ἀνωτέρω οἰ-
ρηται. ὅσα καὶ οἱ ὑεῖν, ἐσω τοῦ ρηθεντος περιδρισμοῦ.
ἐπράσαμεν σοὶ αὐτὰ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις. διὰ
χρυσῶν ταρι τριάκοντα ἑξαι. καὶ ταῦτα τὰ οἰρι-
μῆα τρητᾶ ἑξαι καὶ τριάκοντα. λαβόντες αὐτὰ ἀπό

nis eius filii. † Signum propriae manus Matthaei
alterius filii eius. † Signum propriae manus Iacobi
fratris eius.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sex-
millesimo septingentesimo septuagesimo septimo, re-
gnante illustrissimo domino nostro Carolo, rege Si-
ciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, An-
degaviae ditionis, et Forcalquerii comite, anno eius
regni quarto, mense martio, duodecima indictione,
coram notario Ioanne de domina Grusa, et notario
Davide, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico
notario eiusdem civitatis; et aliis honestis homini-
bus infra vocatis et rogatis testibus, feliciter, amen.
Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propria
manu exaravimus, nomine propinquorum nostrorum
et extraneorum, in nos suscipientes omnem prae-
textum, voluntario nostro consilio et beneplacito,
et nulla prorsus necessitate, vel vi, vel quacumque
circumventionem, sed sincero corde et certa scientia,
quavis remota prohibita causa et exceptione, perso-
naliter declaramus vendidisse tibi domino Paulo Fit-
zurro et tuis heredibus praedia nostra, quae habe-
mus e paterna nostra hereditate, sita et posita in
ditione civitatis Aëtae, in tenimento Bratzariorum,
loco dicto Grutta, quorum unum ita circumscribi-
tur: ab oriente est praedium domini Rogerii de Val-
lelonga; ab occidente Flumen Nigrum; a septen-
trione praedium curiae Aëtae; et a meridie prae-
dium memoratae curiae Aëtae. Altera vero portio
praedii extat in agro Crebattadorum, in teni-
mento Aëtae, loco dicto Limba, et hos habet fi-
nes: ab oriente est praedium filiorum Tigani; ab
occidente praedium domini Rogerii de Vallelonga;
a septentrione praedium Basilii Gemelli, et prae-
dium Anastasii Macedi; a meridie est via publica,
quae intrat et exit a dicto agro Crebattadorum;
et clauditur. Haec igitur memorata praedia, uti
supra descripta, qualia et quanta sunt, et intra su-
pra dictos fines vendidimus tibi tuisque heredibus au-
reis tarenis sex et triginta; quibus acceptis a tuis

σοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας. σὺν δίκαια καὶ ἀνίλλη-
 πη, ἐν δίκαιῳ σταθμῷ. καὶ ἰδωσαμέν σοι εἰς τὰ ρη-
 θήντα χωράφια, σωματικὴν φώρεσιν, καὶ πεποιθῆκά-
 μεν σοι σωματικὸν ὄρκον, εἰς ταύτην τὴν τελειαν,
 καὶ πληρεστάτην διάπρασιν τοῦ ἔχειν σοι τὰ ρη-
 θήντα χωράφια μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἰς αἰ-
 εῖ ἐξ ἡμῶν, πωλεῖν χαρίζην, ἀνταλλάττην καὶ εἰς
 προῖκα τέκνων σου γράφην, καὶ ποιῆν ἐξ αὐτῶν καὶ
 ἐν αὐτὰ ὅσον βουλή, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν
 παρ ἡμῶν λαβῶν, μὴ κοληόμενος παρατιός, ἀπο-
 τασσόμενοι δὲ ἡμεῖς οἱ ρηθέντες ἀπο τῶν ρηθέντων
 χωραφίων, πάσαι παραγραφῆ, καὶ ἀρωγῆ, συντηθέντων
 τε καὶ νόμων παντός κῆρονικῆ καὶ πολιτικῆ δι-
 καίου, του δυναμένου ἡμᾶς βωῆθῆσαι, εἰς ἀκέρωσιν
 ἀποκατάστασιν, ἢ μετὰ τραπεὶν τῆς παρουσίας πρᾶ-
 σαιος, ἐγγυούμε δε καὶ τὴν νομικὴν δεφενσοίωνα, καὶ
 ἢ μὲν φοραθεῖ ποτε κερῶ ἐξ ἡμῶν τις, οἱ ἀπὸ ἀλ-
 λωτριουτικῆς, εἰς αὐτὰ σέ, ἢ τοὺς σοῦς κληρονόμους,
 ἐνοχλήσαι νουληθεῖ, μὴ ἡσακουσθῆτω, ἀλλ ἡμεῖς,
 καὶ ἡμετεροὶ κληρονόμοι, στάμεθα καὶ διέκδικῶν ἡμᾶς
 αὐτὰ, ἐκ παντός προσώπου, ξένων τε καὶ ἰδίων, ἢ
 δὲ καὶ εἰς ἀποτροπὴν ἐπανελάθμεν, ἵνε ἡμᾶς εἰς τὴν
 τῆς ἐπιτορίας ποιήν, καὶ ὁμολογοῦμεν ζημιούσθω
 ἡμᾶς εἰς τὴν ἡμετέραν κέρτην αἰετοῦ αὐγουστάλια
 ἑξαι καὶ τριάκοντα, καὶ πρὸς σέ τὸν ρηθέντα ἀγω-
 ραστήν, καὶ σοὶ κληρονόμους τετραπλοῦν τὴν ρηθή-
 σαν πωσώτητα τοῦ τιμήματος, καὶ πάσας τὰς δι-
 καίας ἐξόδους, οὐχ ἐλαττον ἔχειν σοι καὶ τὰ ρηθέντα
 χωράφια μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων, καθάτι αὐτὰ
 παρ ἡμῶν ὄνηκας, ἴδ' οὕτω στέργει καὶ εἰμνεῖ βεββα,
 ἢ τιμύτη δικαία πρᾶσεις ὄχυρὰ καὶ ἀπαρσάλευτος,
 ἄχρι στάσεως κόσμου, πρὸς σέ τὸν ηἰρημένον νοταριον
 παύλον καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους καὶ διάδω-
 χους, διὼ καὶ ἐπιγραφῆν τῆ ἡμῶν παρακλήσει, χειρὶ
 νικολαυ νοταριου ποβλυκαυ ἀνωτέρω παρα τῶν πρό-
 λεχθέντων κριτων, καὶ ἐστρων καλῶν ἰνδρωπικων
 μαρτυρωθεν, ἐν ἑτεῖ μηνῆ καὶ ἰνδικτιωνι τῶν ἀνοτέρω.

† ἐγὼ νοταριος ἰωαννης της κυρας γρουσας κριτης
 χωρας αἰτου τα ἀνοτερα μαρτυρω.

† ἐγὼ νοταριος δαυιδ κριτης χωρας αἰτου τα ἀνο-
 τερα μαρτυρω.

† Ego Bartholomeus filius notarii Ioannis de
 domina Grusa testor.

† Ego Bartolomeus de fogia testor.

† ἐγὼ βεντουρας της μαγιδας καὶ μαϊστρω ομωτης

in nostras manus integris, perfectis, non imminu-
 tis et iusto pondere, tibi dedimus antedictorum
 praediorum corporalem possessionem, et corporale
 iusiurandum tibi fecimus de hac perfecta et plenis-
 sima venditione, ut habeas antedicta praedia a no-
 bis in omne aevum cum tuis heredibus, ven-
 das, dones, permutes et pro dote filiarum tuarum
 inscribas, et facias ex iis et in iis quidquid volue-
 ris, utpote qui dominium et potestatem a nobis ac-
 cepisti, nemine tibi molestiam inferente. Nos vero
 supradicti renunciamus omni exceptioni et actioni
 de ipsis praediis, consuetudinibus ac legibus, et cui-
 vis canonico ac civili iuri, quod nobis subsidio esse
 possit ad infirmendam, subvertendam, vel labefa-
 ctandam praesentem venditionem, et legitimam de-
 fensionem promittimus; nam si quis quocumque
 tempore vel propinquus noster, vel extraneus de-
 prehendatur, qui tibi vel tuis heredibus molestiam
 de ipsis praediis inferre voluerit; ne exaudiatur;
 sed nos nostrique heredes obstabimus et eadem vo-
 bis defendemus a quacumque persona, sive extra-
 nea, sive propinqua. Sin autem (*hanc venditio-
 nem*) nos subvertere voluerimus, poenam periurii
 nanciscamur, et assentimur mulctari nostrae curiae
 Aëtae augustalibus sex et triginta, et tibi praedicto
 emptori ac tuis heredibus quadrupla quantitate di-
 cti pretii, nec non omnibus iustis expensis; et ni-
 hilominus habeas cum tuis heredibus antedicta
 praedia uti a nobis emeris. Atque ita deinceps huius-
 modi iusta venditio firma, certa, stabilis et incon-
 cussa maneat usque ad finem mundi tibi memorato
 notario Paulo et tuis heredibus ac successoribus.
 Quare scripta est (*haec chartula*) rogatu nostro
 manu supradicti Nicolai publici notarii coram ante-
 dictis iudicibus, aliorum proborum hominum testi-
 monio roborata, anno, mense, et indictione supra-
 dictis.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa iudex
 civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae
 supra testor.

† Ego Ventura de Maida magister iuratus ci-

χώρας αἰτου τα ανωτερα μαρτύρω.

† Ego malgerius filius notarii Iacobi de Arena testor.

† νικόλαος νοτάριος ταβουλαριος ποβλικος χωρας αἰτου πρὸς πιστωσιν ιδιωχειρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 159.)

vitatis Aëtae quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

CCCXIII.

1269 — Mense Martio — Indict. XII — Aëtae.

Anna Sclapena, Perrunus Iulianus eius procurator aliique vendunt notario Paulo Fitzurro duo praedia sita in agro Aëtae tarenis aureis quinque et viginti.

† σίγγον ιδιωχειρώς άνας σκλαπένας. † σίγγον ιδιωχειρώς μαίστορος περρουνου γιουλιανου. προκουρατορος αὐτῆς και μουνδουαλδος. † σίγγον χειρός περρουνου υιου αυτης. † σίγγον χειρός νικολάου ετερου υιου αυτης. † σίγγον χειρός λεοντος αδελφου αὐτῶν. † σίγγον χειρός βασιλείου αδελφου αὐτῶν. † σίγγον χειρός ιωαννου ετερου αδελφου αυτων.

Ἐν ονόματι τοῦ αἰωνίου ἡμῶν Θεοῦ αμήν. ἐν τῷ ἑξακίσχιλιωστῷ. εἴπτακοσιοστῷ. εὐδομικονοστῷ και εὐδῶμῳ ἔτει. κυριεύοντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κροῦλλου. ρηγὸς συκελίας. δουκατου άπουλίας. πριγκηπάτου κάπουας. άνδεγαβήας διάκρατήσεως. και Φουλκάριας κόμιστος. ἔτει τῆς αὐτοῦ κυριώτιτος τετάρτω. μηνῆ μαρτίῳ τῆς δωδεκάτης ἰνδιχτιωνος. παρουσία νοταριου ιωαννου τῆς κυρας γρούσας. και νοταριου δαυίδ. κριτῶν χώρας αἰτου. και νικολάου νοταριου ποβλύκου ἐαυτῆς χώρας. και ετέρων καλῶν ἀνδρῶπων παρακληθέντων κικληθέντων κατοτερω εἰς μαρτυρας εὐτύχους αμήν, ἀνάλαμβάνω τοῦς ἰδίους ἐμοῦ και ξένους και πάσαν πρόφασιν. ἐγὼ η προγραφήσα άνα σκλαπένα. μετὰ βουλης. άδίας στέρξιος και θελήματος. μαίστορος περρουνου γιουλιάνου. ἡμετερου προκουρατόρος και μουνδουάλδου. οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ. ιδιωχειρως ποιήσαντες. ἰκουσία ἐμῆ τῆ βουλῆ άμα και τοῦ ρηθέντος ἡμετέρου προκουρατόρος και μουνδουαλδου. και οὐκ ἐκ τινος. τῷ παράπαν ἀνάγκης. ἢ βῆας. η τίας οὐν περιστάσεως. ἀλλά ὀλοφύχω καρδία. και αληθινή γνώσει. ἐκτός πάσαις άπυγερσῶμένης ετείας και παράγραφῆς ὀμολογῶ σωματικως. ὅτι ἐπρασα προς σέ τον νοτάριον παύλον Φητζουρρίν. και εἰς τοῦς σοῦς κληροῖμούς.

† Signum propriae manus Annae Sclapenae. † Signum propriae manus magistri Perruni Iuliani, procuratoris et mundualdi eius. † Signum manus Perruni filii eius. † Signum manus Nicolai alterius filii eius. † Signum manus Leonis fratris eorum. † Signum manus Basilius fratris eorum. † Signum manus Ioannis alterius fratris eorum.

† In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo; regnante illustrissimo domino nostro Carolo rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno ipsius regni quarto, mense martio, XII indictione, coram notario Ioanne de domina Grusa, et notario Davide, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus infra vocatis et rogatis testibus, feliciter, amen. Ego suprascripta Anna Sclapena, nomine propinquorum meorum et extraneorum suscipiens in me quemcumque praetextum, consensu, auctoritate et voluntate magistri Perruni Iuliani mei procuratoris et mundualdi, quae signa honorabilis crucis propria manu exaravi, propria mea voluntate et dicti mei procuratoris ac mundualdi, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel quacumque demum circumventionem, sed siucero corde et certa scientia, remota quavis prohibita causa et exceptione, personaliter declaro vendidisse tibi notario Paulo Fitzurro et tuis heredibus praedium meum, quod habeo ex iusta patris mei emptione, situm et positum in tenimento civitatis Aëtae, loco dicto Garino, his fini-

τω ἡμέτερον χωράφιον. ὃν κτῶμε ἐκ πατρικοῦ δικαίου αἰγυρασίας. τὸ ὄντι καὶ διάκήμενον εἰς το κράτος χώρας αἰετοῦ. εἰς τοπον λέγόμενον γαρήνον. περιόριζόμενοι δὲ αὐτῷ οὕτως. κατὰ μὲν ἀνατολῆς. τῷ χωράφιον παίδων κυρου ὄτου ἀγκουρού. δυσμᾶς τῷ χωράφιον γουλιεμιου κυρου λέτου. καὶ χωράφιον Φίου ταφούρη. ἄκτρον. χωράφιον ρηθήσης πράτης. ἐκ δὲ τοῦ νοτίου μέρους ὁ ποταμὸς ὁ κατερχόμενος, ἐκ τὸν ἅγιον πέτρον. ἕτερον χωράφιον, σὺν τῶν ἐκῦσαι αἰλέων καὶ ετερων ἡμεροδενδρων. εἰς την πρεοίαν. ρηθήσης περιοχῆς αἰετοῦ. περιοριζόμενοι δὲ αὐτῷ οὕτως, ἀνατολῆς. τῷ χωράφιον περρούνου νοταριου γαλάτου. δυσμᾶς τῷ χωράφιον βασιλείου κάμπουλου ἄκτρον. τῷ ἀμπέλιον ἁγίου πετρον σπανοπέτρον. νοτίου χωράφιον κωνσταντινου στράβουκιδίλου. καὶ συγκληῶν. τούτο τὴν τὰ ρηθέντα χωράφια. σὺν τῶν ἐκῦσαι αἰλέων. καὶ ετερων ἡμεροδενδρων. ὅσα καὶ οἶα ὑσεῖν. ἔσω τοῦ ρηθέντος περιόρισμου. ἐπρατὰ σε αὐτὰ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις. διὰ χρυσοῦν ταρία ἡκοσε πέντε. καὶ ταῦτα τὰ ἡρημένα ταρία ἡκοσε πέντε. λαβόντες αὐτὰ ἀπὸ σοῦ. εἰς τᾶς ἡμετέρας χεῖρας. σὺν δίκαια καὶ ἀιέλληπη. ἐν δίκαιω σταθμῷ. καὶ ἰδωσά σε εἰς τα ρηθέντα χωράφια καὶ ἡμεροδένδρια. σωματικῆν φώρεσιν. καὶ πεποιήκα σε σωματικὸν ἕρκον. εἰς ταύτην τὴν τέλειαν καὶ πληρέστατην διάπρασιν. τοῦ εχειν σε τὰ ρηθέντα χωράφια καὶ ἡμεροδένδρια. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἰς αἰε ἐξ ἡμῶν. πουλην. χαρίζην. ἀντἀλλάττειν. καὶ εἰς προίκα τέκτων σου γράφην. καὶ ποιήν ἐξ αὐτὰ καὶ ἐν αὐτὰ ὅσον βούλη ἀπότάσσωμένη δε ἐγὼ ἡ ρηθήσα ἀνη. ἀπὸ τῶν ρηθέντων χωράφίων καὶ ἡμεροδενδρίων παση παραγραφῆ. καὶ ἀρωγῆ, συνηθείων τε καὶ νόμου. πάντος κίνουήκου. καὶ πολιτικοῦ δικαίου τοῦ δυνάμενου ἡμῖν βοήθησαι. εἰς ἀκύρωσιν ἀποκατάστασιν, ἢ μετὰτραπείν τῆς παρούσης πράσεως. ὅς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν λαβῶν. μῆ κοληῶμενος παρα τινός. ἐγγιούμε δε. καὶ την νομικὴν δεφεισίωνα, καὶ ἡ μὲν φωραθεῖ ποτὲ κερῶ ἐξ ἡμῶν τίς. οἱ ἀπο αλλοτριου τινός. εἰς αὐτὰ σὲ οἱ τοῦς σοῦς κληρονόμους ἐνοχλήσαι βουληθη. μῆ ὑσακουσθίτω. ἀλλ ἐγὼ καὶ ἡμέτεροι κληρονόμοι. σταμίεθα καὶ διέκδικάν ὑμᾶς ἀπὸ παντός προσώπου ξένων τε καὶ ἰδίων. ἰ δὲ καὶ εἰς ἀποτροπῆν ἐκινῶμεθα. ἵνε ἡμᾶς εἰς τῷ τῆς ἐπιφορέας ποιήν καὶ ὁμολογοῦμεν ζημιούσθω ἡμᾶς· εἰς την ἡμετέραν κόρτην αἰετοῦ. ἀγουστάλια τριάκοντα ἕξαι· καὶ προς

bus circumscriptum: ab oriente est praedium filiorum domini Odonis Ancuri; ab occidente praedium Gulielmi domini Leti filii, et praedium de feudo Tafuri; a septentrione praedium tui venditricis; a meridie flumen, quod defluit a Sancto Petro. Praeterea (*declaro me vendidisse tibi*) aliud praedium cum oleis inibi extantibus et aliis arboribus fructiferis ad Seram in agro memoratae regionis Aëtae, quod ita circumscribitur: ab oriente extat praedium Perruni filii notarii Galati; ab occidente praedium Basilii Campuli; a septentrione vinea Sancti Petri Spanopetri; a meridie praedium Constantini Strabomandili; et clauditur. Haec igitur memorata praedia cum oleis, et aliis frugiferis arboribus inibi extantibus, quanta et qualia sunt, intra dictos confines, vendidi tibi et tuis heredibus aureis tarenis quinque et viginti; quibus acceptis a tuis in meas manus, integris, perfectis, non imminutis et iusto pondere, dedi tibi corporalem possessionem dictorum praediorum et fructiferarum arborum, et corporale tibi feci iuramentum de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas in perpetuum a me memorata praedia et frugiferas arbores cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum inscribas, et facias de iis et in iis quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti, nemine molestiam afferente. Renuncio insuper ego memorata Anna, quoad dicta praedia et arbores fructiferas, omai exceptioni et subsidio consuetudinum, ac legum, et cuiusvis canonici ac civilis iuris, quod mihi opitulari possit ad infirmendam, dissolvendam vel subvertendam praesentem venditionem; et legitimam defensionem promitto; nam si quacumque occasione vel tempore aliquis nostrorum vel extraneus tibi vel tuis heredibus molestiam inferre voluerit, ne exaudiatur, sed ego et mei heredes obstabimus et defendemus te ab omni persona extranea vel propinqua. Si vero et subvertere (*hanc donationem*) voluero, periurii poenae subiiciar,

σὲ τὸν ρηθέντα αγοραστήν καὶ σὲ κληρονόμους. τετραπλοῦν τὴν ρηθῆσαν ποσότητα τοῦ τιμήματος. καὶ πάσας τὰς δικαίας ἐξόδους οὐχ ἔλαττον. ἔχειν σαι καὶ τὰ ρηθέντα χωράφια. αἰλίνας καὶ ἡμεροδενδρία. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καθάτι αὐτὰ παρ' ἡμῶν ὄνηκας. Ἴδ ουτω στέργει καὶ ἐμμενει βαιβέα. ἡ τιαυτῆ δικαία πράσεις ὄχυρά καὶ ἀπαράσάλευτως. ἄχρι στασιως κόσμου. προς σὲ τὸν ἡρημενον νοταριον παύλον Φιτζουρρίν. καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους. καὶ διάδοχους διῶ καὶ ἐπιγραφὴν τῆ ἡμῶν παράκλησει χειρὶ νικολαου νοταριου πόβλυκου ἀνωτερου. παρὰ τῶν προλέχθέντων κριτων. καὶ ἐτέρων καλῶν ἀνδρωπων μαρτυρωθέν. ἐν στει μνηῆ καὶ ἰνδικτιωνι των ἀνωτερω.

† ἐγὼ νοτάριος ἰωαννης της κυρας γρουσας κριτῆς χῶρας αἰτου τα ἀνώτερα μαρτυρώ.

† ἐγὼ νοτάριος δαυιδ κριτῆς χῶρας αἰτου τα ἀνώτερα μαρτυρώ.

† Ego malgerius filius notarii Iacobi de arena testor.

† Ego Bartholomeus de fogia testor.

† ἐγὼ βεντουρα της μαγιδας καὶ μαῖστωρ ομωτης χῶρας αἰτου τα ἀνωτερα μαρτυρω.

† Ego Bartholomeus filius notarii Ioannis de domina Grusa testor.

† νικολαος νοταριος ταβουλαριος πόβλικος χῶρας αἰτου πρὸς πιστωσιν ἰδιοχειρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 160.)

et adsentior mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus sex et triginta, et tibi memorato emptori ac tuis heredibus quadrupla dicti pretii quantitate, nedum cunctis iustis expensis; et nihilominus habeas memorata praedia, oleas et arbores fructiferas una cum tuis heredibus prout a me emisti. Ac deinceps haec iusta venditio firma, stabilis, valida et inconcussa usque ad mundi finem permaneat tibi dicto notario Paulo Fitzurro tuisque heredibus et successoribus. Quapropter scripta est rogatu nostro manu Nicolai publici superscripti notarii, antedictorum iudicum et aliorum proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et indictione superscriptis.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego Ventura de Maida magister iuratus civitatis Aëtae quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

CCCXIV.

1269 — Mense Martio — Indict. XII — Aëtae.

Bartholomaeus Nicus cum eius matre, sorore et fratre vendit notario Paulo Fitzurro duo praedia posita in agro Aëtae tarenis aureis uno et triginta.

† σίγνον ἰδιωχείρως βαρθωλομαίου. υἱοῦ τοῦ ἀποτυχοντος ἰωάννου γήκου. † σίγνον ἰδιωχείρως ἀνης μητρος αὐτοῦ. † σίγνον ἰδιωχείρως νικολαου ἀδελφου αὐτοῦ. † σίγνον ἰδιωχείρως μαργαρίτης θυγατρὸς αὐτης.

Ἐν ονόματι τοῦ αἰωνίου ἡμῶν θεοῦ ἀμήν. ἐν τῷ ἐξακίσχιλιωστῷ εὔπτακωσιωστῷ. εὐδομικωνστῷ. καὶ εὐδῶμῳ. κυριεύοντος τοῦ ὑπὲρλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κάρουλλου. ρηγὸς συκελίας. δουκάτου ἀπουλίας πριγκηπάτου κάπουας. ἀνδεγαβῆας διάκρατήσεως. καὶ

† Signum propriae manus Bartholomaei filii defuncti Ioannis Nici. † Signum propriae manus Annae matris eius. † Signum propriae manus Nicolai fratris eius. † Signum propriae manus Margaritae filiae eius.

In nomine aeterni Dei nostri. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo, regnante illustrissimo domino nostro Carolo Siciliae rege, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius regni

Φούλκαρίας κόμιστος. ἔτει τῆς αὐτοῦ κυριότητος τετάρτῳ. μηνῇ μαρτίῳ τῆς δωδεκάτης ἰνδικτιωνος. παρουσία νοταρίου ἰωάννου τῆς κυρας γρουσης. καὶ νοταρίου δαυιδ. κριτῶν χώρας ἀετοῦ. καὶ νικολαου νοταρίου ποβλυκου ἐαυτῆς χώρας. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνδρωπων παράκληθεντων κεκληθέντων κατωτέρω εἰς μαρτυρας εὐτύχους ἀμῆν, ἀνάλαμβάνωμεν τοῦς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους καὶ πάσαν πρόφασιν. ἡμῖς οἱ ἀνωτέρω γεγράμμενοι οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ ἰδίω χειρὸς ποιήσαντες. ἐκουσία ἡμῶν τῇ βουλή καὶ ἀρεσκίᾳ. καὶ οὐκ ἐκ τινος τῷ παράπαν ἀνάγκης. ἢ βήας. ἢ τίας οὐκ περιστάσεως ἀλλὰ ὀλοφύχῳ καρδία. καὶ ἀληθινῇ γνώσει. ἐκτὸς πάσης ἀπυγορεύμενης εἰτίας. καὶ παραγραφῆς. ὁμολογοῦμεν σωματικῶς. ὅτι ἐπράσαμεν πρὸς σὲ τον νοταριον παῦλον Φιτζουρρίν. καὶ εἰς τοῦς σοῦς κληρονόμους. τὰ ἡμέτερα χωράφια. ὃν κτάμεθα. ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας, ὄντα καὶ διακείμενα. εἰς το κράτος χώρας ἀετοῦ. περιοχῇ βρατζαρίων. περιόριζεται δὲ τῷ ἐν πεντζῆν χωράφιον οὕτως, ἀνατολῆς ὁ κύπος ἰωάννου τυγάνη. δύσμᾶς ὁ ριάξ. καὶ τῷ χωράφιον ρηθέντος ἀγοραστοῦ. βορινου τῷ χωράφιον παιδων νοταριου περεγρινου. νοτίου χωράφιον κωιστου μονωντου. ἑτερον χωράφιον εἰς το ρηθὲν κράτος, ἀνατολῆς τῷ χωράφιον παιδων παπα πέτρου. δυσμᾶς χωράφιον κυρου ρογερίου βαληλόγγης. βορινου. χωράφιον ματθαιου κυρας κάλλης. ἐκ δὲ τοῦ νοτίου μέρους, τῷ χωράφιον μαῖστορος βεντουρας μάγιδας, καὶ συγκλῆει. τούτο τύννη, τὰ ρηθέντα χωράφια ὡς ἀνωτέρω ἤρηται. ὅσα καὶ ὅσα ὑσεῖν. ἔσω τοῦ ρηθέντος περιόρισμοῦ. ἐπρασάμεν σοι αὐτὰ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις. διὰ χρυσοῦν ταρία ἐν καὶ τριάκοντα. καὶ ταῦτα τὰ ἡρημένα ταρία τριάκοντα τοῦ χρυσοῦ λαβῶντες αὐτὰ ἀπο σοῦ εἰς τᾶς ἡμέτερας χείρας, σῶα δίκαια καὶ ἀνέλληπη. ἐν δίκαιῳ σταθμῷ. καὶ ἔδωσάμεν σοι εἰς τὰ ρηθέντα χωράφια σωματικῆ φώρεσιν. καὶ πεποιθήκαμεν σοι σωματικὸν ὄρκον. εἰς ταύτην τὴν τέλειαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν, τοῦ ἔχειν σοι τὰ ρηθέντα χωράφια. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἰς αἰῶ. ἐξ ἡμῶν. πσυλεῖν. χαρίζην ἀνταλλαττην. καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφην. καὶ ποιῆν ἐξ αὐτὰ καὶ ἐν αὐτὰ. ὅσον βούλη. ὡς το κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν λαβῶν. ἀποτάσσόμενοι δὲ ἡμῖς ἐξ αὐτῶν τῶν ρηθέντων χωραφίων. πάσει παραγραφῆ. καὶ ἀρωγῆ. συνηθείων τε καὶ νό-

quarto, mense martio, XII indictione, coram notario Ioanne de domina Grusa, et notario Davide iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eisdem civitatis, atque aliis probis hominibus infra vocatis et rogatis testibus, feliciter, amen. Nos superscripti, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, nomine propinquorum nostrorum et extraneorum quemcumque in nos suscipientes praetextum, spontanea nostra voluntate et beneplacito, nullaque omnino necessitate, vel vi, vel quavis circumventionem, sed sincero corde et certa scientia, nulla prohibita causa vel exceptione, personaliter declaramus vendidisse tibi notario Paulo Fitzurro tuisque heredibus praedia nostra, quae habemus ex paterna nostra hereditate, sita et posita in agro civitatis Aëtae, in pertinentiis Bratzariorum, quorum unum his finibus comprehenditur: ab oriente extat viridiarium Ioannis Tigani; ab occidente rivus et praedium dicti emptoris; a septentrione praedium filiorum notarii Peregrini; a meridie praedium Constae Mononti. Alterum vero praedium in dicto agro (*hos habet fines*): ab oriente est praedium filiorum presbyteri Petri; ab occidente praedium domini Rogerii de Vallelonga; a septentrione praedium Matthaei de domina Calla; a meridie praedium magistri Venturae de Maida; et clauditur. Haec igitur memorata praedia, uti supra descripta sunt, quanta et qualia sunt, dictis finibus comprehensa, vendidimus tibi tuisque heredibus aureis tarenis uno et triginta, quibus acceptis a tuis in nostras manus, integris, perfectis, non imminutis et iusto pondere, dedimus tibi corporalem possessionem dictorum praediorum, et personale iuramentum tibi praestitimus de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas in perpetuum memorata praedia a nobis cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum scribas, et facias de iis et in iis quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a nobis acceperis. Renun-

μου παντός κἀνοηκού, καὶ πολητικῶ δικαίου, τοῦ δυναμειοῦ ἡμᾶς βωῆθήσαι, εἰς ἀκύρωσιν, ἀποκατάστασιν, ἢ μετὰ τραπεῖν τῆς παρούσης πράξαιος, μη κολημένοι παρα τινος, ἐγγυοῦμεθα δε, καὶ τὴν νομικὴν δεφεισίωγα, καὶ ἡ μὲν Φωραθὴ ποτὲ κερῶ ἐξ ἡμῶν τίς· οἱ ἀπὸ ἀλλωτρίου τινός, εἰς αὐτὰ σέ, ἢ τοῦς σοῦς κληρονόμους, ἐνοχλησε βουληθῆ, μὴ ὑσακουσθίτω, ἀλλ ἡμεῖς καὶ ἡμετέροι κληρονόμοι, στάμεθα καὶ διέκδικαὶ ἡμᾶς αὐτὰ, ἐκ παντός προσώπου, ξένων τε καὶ ἰδίων, ἰδὲ καὶ εἰς ἀποτροπὴν ἐπανάλθωμεν ἴς ἡμᾶς εἰς τὴν τῆς ἐπιτοκίας ποιηθῆ, καὶ ὁμολογοῦμεν ζημιούσθω ἡμᾶς, εἰς τὴν ἡμετέραν κάρτην αἰτοῦ, αὐγουσταλία ἤκωσι πέντε, καὶ πρὸς σέ τὸν ρηθέντα ἀγοραστήν, καὶ σὲ κληρονόμους τετράπλοῦν τὴν ρηθῆσαν ποσώτητα τοῦ τιμήματος, καὶ πάσας τᾶς δικαίας ἐξόδους οὐχ ἔλαττον, ἔχειν σέ καὶ τὰ ρηθέντα χωράφια, μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων, καθάπτει αὐτὰ παρ ἡμῶν, ὄνηκας, ἰδὲ οὕτω στέργει καὶ ἡμεῖς βεβαία, ἢ τιαύτη δικαία πράξεις ὄχυρᾶ καὶ ἀπαράσάλευτος, ἄχρι στασεως κόσμου, πρὸς σέ τὸν ἡρημίον νοταριον παύλον, καὶ εἰς τοῦς σοῦς κληρονόμους, καὶ διάδοχους, διῶ καὶ ἐπιγραφὴν τῆ ἡμῶν παρὰ κλήση, χειρὶ νικολαου νοταριου πὸ βλίκου ἀνωτέρου, παρὰ τῶν προλέχθεντων κριτῶν, καὶ ἑτερω καλῶν ἀνθρώπων μαρτυρωθὲν ἐν ἐτῆ μηνί καὶ ἰδι-
κτιωνι τῶν ἀνοτερων.

† ἐγὼ νοτάριος ἰωάννης τῆς γρουσας κριτῆς χώρας αἰτοῦ τα ἀνώτερα μαρτυρώ.

† ἐγὼ νοτάριος δαυὶδ κριτῆς χώρας αἰτοῦ τα ἀνώτερα μαρτυρώ.

† Ego Bartholomeus de Fogia testor.

† Ego Bartholomeus filius notarii Ioannis de domina Grusa testor.

† ἐγὼ βεντούρας τῆς μάγιδας, καὶ μαίστωρ ἀμύτης αἰτοῦ τα ἀνώτερα μαρτυρω.

† Ego malgerius filius notarii Iacobi de Arena testor.

† νικολαος νοταριος ταβουλαριος ποβλυκος χωρας αἰτοῦ πρὸς πιστωσιν ἰδιωχειρως ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n. 161.)

ciamus vero quoad ipsa praedia omni exceptioni et subsidio consuetudinum et legum, cuiusvis canonici et civilis iuris, quod nobis opitulari possit ad infirmandam, abrogandam vel subvertendam praesentem venditionem, neque a quovis impediari. Promittimus insuper legitimam defensionem; et si quo tempore quis vel ex nostris propinquis vel extranea persona molestiam de dictis (praediis) tibi vel tuis heredibus inferre voluerit, ne exaudiatur; sed nos nostrique heredes obstabimus, et eadem vobis vindicabimus ab omni persona tum extranea, tum propinqua. Sin autem et (hanc venditionem) subvertere voluerimus, subiiciamur periurii poenae; et assentimur mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus quinque et viginti, tibi que memorato emptori et tuis heredibus quadrupla quantitate dicti pretii, nedum omnibus iustis expensis; et nihilominus habeas memorata praedia una cum tuis heredibus, prout ipsa a nobis emisti; atque ita deinceps huiusmodi iusta venditio, firma, stabilis, valida et inconcussa permaneat usque ad finem mundi tibi memorato notario Paulo tuisque heredibus et successoribus. Quare scripta est rogatu meo manu praefati publici notarii Nicolai, antedictorum iudicum et aliorum proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego notarius Ioannes de Grusa iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego Ventura de Maida magister iuratus Aëtae quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

1269 — Mense Martio — Indict. XII — Aëtae.

Leo Dracus vendit notario Paulo Fitzurro praedium positum in agro S. Ioannis Mandiladorum in pertinentiis Aëtae aureis tarenis novem.

† σίγνον ἰδιωχειρος λεοντος δράκου.

Ἐν ονόματι τοῦ αἰῶνιου ἡμῶν θεοῦ ἀμήν. ἐν τῷ ἑξακίσχιλιωστῷ ἑπτακοσιωστῷ εἰδομικνωστῷ καὶ εἰδώμῳ ἔτι κυριεύοντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κάρουλλου. ρηγῶς σικιλίας. δουκάτου ἀπούλιας· πριγκιπάτου κάπουας ἀνδριγαβήας διακρατήσεως· καὶ φουλκαρίας κάμητος· ἔτι τῆς αὐτοῦ κυριότητος τετάρτῳ μηνῇ μαρτίῳ τῆς ἰνδικτιωνος δωδεκάτης. παρουσία νοταρίου ἰωάννου τῆς κύρας γρούσας· καὶ νοταρίου δαβιδ. κριτῶν χώρας αὐτοῦ. καὶ νικολάου νοταρίου ποβληκου ἰαυτῆς χώρας, καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνδρωπων παρακληθέντων κεκληθέντων κατοτέρῳ εἰς μάρτυρας. εὐτύχους ἀμήν. ἀναλαμβάνωμεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους, καὶ πάσαν πρόφασιν. ἡμῖς αἱ ἀνοτέρῳ γεγραμμένοι. αἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ, ἰδιωχειρῶς ποιήσαντες. ἐκουσία ἡμῶν τῇ βουλή καὶ ἀρεσκίᾳ, καὶ οὐκ ἐκ τινος τῷ παράπαν ἀνάγκης, ἢ βῆας. ἢ τίας αὐτῶν περιστάσεως. ἀλλὰ ολοφύχῳ καρδίᾳ. καὶ ἀληθινῇ γνώσει. ἐκτὸς πάσαις ἀπύγορεύμενης ἑτέρας καὶ παραγραφῆς. ὁμωλογοῦμεν σωματικῶς. ὅτι ἐπράσαμεν πρὸς σὲ τον νοτάριον παύλον φιτζουρρην καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους, τῶν ἡμέτερον χωράφιον. ὃν κτώμεθα ἐκ μητρικῆς ἡμῶν κληρονόμοιας, το ἄντι καὶ διακήμενον. εἰς τῷ κρατος χωρίου ἁγίου ἰωάννου μανδηλάδων τῆς περιχωρας αὐτοῦ. περιόριζόμενον δι' αὐτῶν οὕτως. ἀνατολῆς χωράφιον παιδιων πάπα βασιλείου ριάκᾶ. δυσμᾶς ἰδιμωστία οὐδὲς. καὶ χωράφιον κόρτης αὐτοῦ, ἀρχτρου χωράφιον ρηθέντων παιδιων ριακᾶ νοτου ὁ ποταμῶς. ὁ κατερχώμενος ἐκ τῆς ἁγίας βαρβάραν. καὶ συγκλημῆ πρυτο τύνην. τῷ ρηθέν χωράφιον. ὅσον καὶ ὅσον ἐστίν· ἔσω τοῦ ρηθέντος περιόρισμου. ἐπράσαμεν σοι αὐτῷ καὶ τοῖς σοῖς κληρονόμοις. διὰ χρυσοῦν ταρία ἑνναία· καὶ ταῦτα τα ἡρήμενα ταρία ἑνναία. λαβωντες αὐτὰ ἀπὸ σοῦ· εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας· σὺν δίκαιῳ καὶ ἀνέλληπῃ. ἐν δίκαιῳ σταδμῶν. καὶ ἔδωσαμεν σοι· εἰς το ρηθέν χωράφιον. σωματικῆν φόρεσιν. καὶ πεποιήκαμεν σοι σωματικὸν ὄραον· εἰς ταύτην τὴν τελείαν· καὶ πληρεστάτην διάπρασιν. τοῦ ἔχειν σε τὸ ρηθέν

† Signum propriae manus Leonis Draci.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo, regnante illustrissimo domino nostro Carolo rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius regni IV, mense martio, indictione XII. Coram notario Ioanne de domina Grusa, et notario Davide, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, aliisque probis hominibus testibus infra vocatis et rogatis, feliciter, amen. Nos superscripti, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, nomine propinquorum nostrorum et extraneorum in nos suscipientes quemcumque praetextum, spontanea nostra voluntate et consensu, nullaque omnino ex necessitate, vel vi, vel quavis circumventionem, sed sincero corde, et certa scientia, amota quavis vetita causa vel exceptione, personaliter declaramus vendidisse tibi notario Paulo Fitzurro tuisque heredibus praedium nostrum, quod habemus ex materna nostra hereditate, situm et positum in tenimento agri S. Ioannis Mandiladorum, in pertinentiis Aëtae, quod hos habet fines: ab oriente praedium filiorum presbyteri Basillii Riaci; ab occidente viam publicam, et praedium curiae Aëtae; a septentrione praedium dictorum filiorum Riaci; a meridie flumen quod descendit ex Sancta Barbara; et clauditur. Hoc igitur praedium, quantum et quale est, his finibus comprehensum vendidimus tibi ipsi tuisque heredibus aureis tarenis novem; quibus acceptis a tuis in nostras manus integris, perfectis, non immixtis et iusto pondere, dedimus tibi personalem possessionem memorati praedii, et corporale iuramentum praestitimus de hac

χωράφιον μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. αἷς ἀεὶ ἐξ ἡμῶν. πουλεῖν. χαρίζην. ἀντάλλάττειν. καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφην. καὶ ποιῆν ἐξ αὐτῶ καὶ ἐν αὐτῶ ὅσον βούλη. ἀποτασσόμενοι δὲ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ρηθέντος χωραφίου, πάσει παραγραφῇ. καὶ ἀρωγῇ. συνηθείων τε καὶ νόμου. παντὸς κανωνικοῦ. καὶ πολιτικοῦ δικαίου. τοῦ δυναμένου ἡμᾶς βοηθήσαι. εἰς ἀκύρωσιν. ἀποκατάστασιν. ἢ μετὰτραπῆν τῆς παρούσης πράξεως. ὅς τὸ κύριος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν λαβῶν. μὴ κωλυόμενος παρὰ τινος. ἐγγυοῦμε δὲ καὶ τὴν νομικὴν διεκδίκησιν. καὶ ἢ μὲν φοραθεῖ ποταὶ κερῶ ἐξ ἡμῶν τις οἱ ἀπὸ ἀλλωτριου τινός εἰς αὐτῶ σὲ ἢ τοῦς σοῦς κληρονόμους ἐνοχλήσαι βουληθεῖ μετ' ἡσάκουσθίτω. ἀλλ' ἡμεῖς ἰστάμεθα καὶ διεκδικᾶν ἡμᾶς αὐτῶ ἐκ πάντος προσώπου. ξένων τε καὶ ἰδίων. ἢ δὲ καὶ εἰς ἀπότροπῆν ἐπιεικέλωμεν. ἵνα ἡμᾶς εἰς τὴν τῆς ἐπιποροχίας ποιῆν. καὶ ὁμολογοῦμεν ζημιούσθω ἡμᾶς. εἰς τὴν ἡμετέραν κόρτην αἰτοῦ αὐγουστάλια ἴκοσει πέντε. καὶ πρὸς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγγραστὴν καὶ σεί κληρονόμους. τετράπλοῦν τὴν ρηθεῖσαν ποσώπιτα τοῦ τιμήματος. καὶ πάσας τὰς δικαίας ἐξόδους. οὐχ ἔλαττον ἔχειν σοὶ καὶ τῶ ρηθέν χωράφιον. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καθάτι αὐτῶ παρ' ἡμῶν ὄνυκας. ἢ δ' οὕτω στέργει καὶ ἡμμενι βεβαία. ἢ τοιαύτη δικαία πράξεις ὄχυρα καὶ ἀπαρασάλευτος. ἄχρι στασίως κόσμου. πρὸς σὲ τὸν ἡρημένον νοτάριον παύλον καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους. διῶ καὶ ἐπιγραφῆν. τῇ ἡμῶν παράκλησει. χειρὶ νικολάου νοταρίου ποβλυκου ἀνωτέρου παρα τῶν προλέχθέντων κριτῶν. καὶ ἑτερων καλῶν ἀνδρωπων μαρτυρωθέν. ἐν ἔτει μήνη καὶ ἰνδικτιωνι τῶν ἀνωτερων.

† ἐγὼ νοτάριος ἰωαννης τῆς κυρας γρούσας κριτῆς χώρας αἰτου τα ανωτερα μαρτυρώ.

† ἐγὼ νοτάριος δαβίδ κριτῆς χώρας αἰτου τὰ ἀνώτερα μαρτυρώ.

† Ego Bartholomeus filius notarii Ioannis de domina Grusa testor.

† Ego Bartholomeus de fogia testor.

† ἐγὼ βεντούρας τῆς μάγιδας καὶ μαίστωρ ἰμωτῆς χώρας αἰτου τα ἀνώτερα μαρτυρώ.

† Ego malgerius filius Notarii Iacobi de Arena testor.

† νικολαος νοτάριος ταβουλαριος ποβλικος χώρας αἰτου πρὸς πιστωσιν ἰδιωχειρωσ ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 162.)

perfecta et plenissima venditione, ut tu una cum tuis heredibus antedictum praedium a nobis habeas in perpetuum, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum scribas, ac facias de eo et in eo quidquid volueris, utpote qui dominium et facultatem a nobis accepisti, nullo impediante. Renunciamus insuper quoad memoratum praedium omni exceptioni et subsidio consuetudinum ac legum, totiusque canonici et civilis iuris, quod nobis optulari possit ad infirmendam, abrogandam vel subvertendam praesentem venditionem; et legitimam defensionem promittimus. Nam si quo tempore quis ex nostris propinquis, vel extranea persona tibi vel tuis heredibus molestiam de hoc (*praedio*) inferre voluerit, ne exaudiatur; sed nos obstabimus, ipsumque vobis defendemus ab omni persona tum extranea, tum propinqua. Quod si (*venditionem hanc*) subvertere voluerimus, periurii poenae subiiciamur, et assentimur mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus viginti quinque, et tibi memorato emptori tuisque heredibus quadrupla quantitate dicti pretii et omnibus iustis expensis; ac nihilominus antedictum praedium possideas una cum tuis heredibus, prout ipsum a nobis emisti; et ita deinceps huiusmodi iusta venditio firma, stabilis, valida et inconcussa usque ad finem mundi permaneat tibi memorato notario Paulo tuisque heredibus. Quare scripta est rogatu nostro manu praefati Nicolai publici notarii, antedictorum iudicum aliorumque proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et iudictione suprascriptis.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego Ventura de Maida magister iuratus civitatis Aëtae quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

1269 — Mense Aprili — Indict. XII — Briatici.

Leo Mandanus cum filiis vendit notario Phylliano Tuscano praedium et vineam posita in agro Briatici tarenis aureis quinque et quadraginta.

† Σίγγον χειρὸς λέοντος μανδάνου † Σίγγον χειρὸς ἀνδρεου υἱοῦ αὐτοῦ † Σίγγον χειρὸς βασιλείου ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ † Σίγγον χειρὸς γουλιέλμου ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ ἡμᾶς ἢ ἀνοτέρω γεγραμμένοι ἢ τα σήγνα του τιμίου καὶ ζωδοτικοῦ σταυροῦ οικιαῖς ἡμῶν χερσὶ ποιήσαντες ἐν τῷδε τῷ ἡφοὶ γράψαντες ἀνάλαμβάνομενοι. ἀδελφοῦς ἡδῖους τέκνα καὶ κληρονόμους καὶ πάσαν ἐχλησίαν ἡδῖων τε καὶ ξένων τὴν παροῦσαν ἐγγραφον ἀπλὴν ἀπόχῃν ἀμετάτριπτων καθαρῶν τέλοισιν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν τοιδέμεθα καὶ ποιῶμεν πρὸς σὲ νοταριον Φίλλῆανον τούσκανον καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους καὶ ἐκουσία ἡμῶν βουλή καὶ θελήσει καὶ οὐκ αἰκ τινος τῷ παραπαν ἀνάγκης ἢ χλεύοις ἢ ραδιούργιας ἢ ὅσα τοῖς θεοῖς νόμοις ἦσαν ἀπογορευμένα. ἀλλὰ μάλλον μὲν οὖν συν πάσῃ προθεσίμῃ καὶ ὀλωφήχῃ προθεσεῖ δι ἧς θαι ἐν ἀλθια ἐμωλογοῦμεν δια του παρόντος ἐγγράφου ὅτι ἐνόποιον κωνσταντίνου πουνήγγω κριτοῦ χῶρας εὐριάτικοῦ ἰωάννου χελιδονήσου πουυλίκου νοταριου τῆς αὐτῆς χῶρας καὶ ἐτέρων χρησίμων ἀνδρῶν τῶν κατωτέρω ὀνομασθέντων καὶ προσκληθέντων εἰς νεβαῖδσιν μάρτυρων ἐπράσαμεν πρὸς σὲ τὸν προγραφέντα νοταριον Φίλλῆανον τῷ ἡμέτερον χωράφιον καὶ ἀμπελώτωπον τῷ μὲν χωράφιον ἔσχεν ὁ ἡμέτερος πατήρ ἀλλάγῃ ἐκ τὴν μωνην ἀγίου ἀγγέλου τῷ δὲ ἀμπελώτωπον ἔχωμεν ἐκ πατρικῆς κληρονομίας εἰς κράτησιν εὐριάτικοῦ εἰς χωρίον μακδαράνον τῷ δὲ χωράφιον περιῶριζεται οὗτος. ἀνατολῆς τῷ χωράφιον σοῦ του αὐτοῦ αγοραστοῦ δίσεος ὁ ποταμὸς ἀρκτρου χωράφιον βασιλείου κάρρου καὶ παίδων κἀνκελλέρου μεσημβρια τῷ χωράφιον παπα ἰωαννου καὶ συνκλήωσον καὶ οἷον ἐστὶν τῷ δὲ ἀμπελωτώπων περιῶριζεται οὗτος. ἀνατολῆς χωράφιον παίδων βασιλωτατου δίσεως ομίος τῷ χωράφιον παίδων βασιλοτάτου ἀρκτρου τῷ ἀμπελωτώπων ἀνδρέα λεμιώκηνου. μεσημβρια τῷ χωράφιον σοῦ τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστοῦ καὶ χωράφιον παίδων βασιλωτάτου καὶ συνκλήωσον καὶ οἷον ἐστὶν ταῦτα πεπράχμεν πρὸς σὲ τὸν προγρα-

† Signum manus Leonis Mandani. † Signum manus Andreae filii eius. † Signum manus Basilii alterius filii eius. † Signum manus Gulielmi alterius filii eius. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus exaravimus in hac chartula, nomine quoque fratrum, propinquorum, filiorum et heredum nostrorum suscipientes in nos quaecumque molestiam propinquorum et extraneorum, facimus et condimus praesentem chartulam simplicis acceptilationis, inconcussae, purae, perfectae et plenissimae venditionis tibi notario Phylliano Tuscano et tuis heredibus spontaneo nostro consilio et voluntate, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel circumventionem, vel quavis ratione a divinis legibus vetita, sed potius cum omni alacritate, totiusque animi proposito; qua chartula vere declaramus coram Constantino de Pungo iudice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus infra nominatis et rogatis ad (hunc contractum) suo testimonio roborandum, vendidisse tibi suprascripto notario Phylliano praedium et vineam nostram. Praedium habuit pater noster in permutationem e monasterio sancti Angeli; vineam vero habemus e paterna hereditate sitam in agro Briatici, loco Mandarani. Praedium autem ita circumscribitur: ab oriente est praedium quod ad temetipsum emptorem pertinet; ab occidente flumen; a septentrione praedium Basilii Carri et filiorum Cancellorii; a meridie praedium presbyteri Ioannis; et clauditur quantum et quale est. Vineam vero hos habet fines: ab oriente extat praedium filiorum Basilotati; ab occidente item praedium filiorum Basilotati; a septentrione vinea Andreae Lemocini; a meridie pra-

Φίντα νοτάριον Φιλλίλιανον εν τη ηρινικῇ κατάστασει του κυρου ημῶν ριγῶς καρούλλου εις συνάρεσθύσαν ημῶν ημιν αὐτοῦ ληφθῆναι χρισσοῦν ταρία σεράκωντα πέντε ἄτυνα αναλάβαιεν ἀπὸ χειρόν σου εις τας ἡμέτερας χείρας χρυσά καὶ ἤκκα ἀπόφλημένα εις το γενηκον ζηγῶν κατινόποιον του ἡριμενου κριτοῦ νοταρίου καὶ ἑτεραν χρισσοῦν ἀνδρῶν. καὶ ημοισι ἐπαρεδώκαμεν τῶ προριδὲν χωράφιον καὶ ἀμπελώτωπον καθαρός καὶ ἐνφανης ποιῆν ἀπ' αὐτὰ ἢ τοινὰ καὶ βουληθῆς ἀπὸ τῆν σημερον ἡμέραν καὶ ὥραν ἢς ἰδίαν σου ἐξούσιαν καὶ κίριότηητα, πουλεῖν χαρίζην, ἀπταλλαττειν εἰς πρίκα τέκνον σου καταγράφην καὶ πάντα ποιῆν ὅσα εἰ θειη νόμοι τῆς ἰδίης δεσπόταις διάκαλλεύουσιν ος το κύρος καὶ τῆν ἐξούσιαν παρ ἡμῶν εἰληφῶς μίτε ἡμοῖς μίτε τίνᾳ ἀπο των ημετερων κληρονόμων σχεῖ ἄδιαν ἐναντιῶσε σε εις αὐτὰ, ἀλλ' ὅστις Φωραθη ζήτησιν η οχλησιν ποιησε σε ηστάμεθα καὶ διεκδικούμεν αὐτῶ προς σε ἀπὸ παντος προσωπου ἡμοῖς καὶ ἢ κληρονόμοι ημῶν. η δὲ οὐκ οιστάμεθα ἀλλ' ης διαστροφῆν επανελθόμεν ομολογοῦμεν ζημιῶσθαι μας εις το ριγίκον φήσκον αὐγουστάλια δέκα καὶ προς σε τῶ τίμημα ἐπὶ τοῦ δίπλου η δὲ παρούσα διάπρασις διαμενη στερεᾶ. καὶ ἀπαρασάλευτος αἰς αἰῆ, εγράφη χειρὶ ἰωάννου χελιδωνησου πουβλικου νοταρίου χωράς ευριατικῶ μηνι ἀπριλίω ἰνδιατιωνι ἰβ' εν ἔτει ςψ ευδομίκοντα ἑπτά κίριεωντος του κυρου ημων ριγῶς καρούλλου θεου χαριτι σὶκάλῆας ριγῶς τοῦ ριγάτου αὐτοῦ ἐπὸς τέταρτον εὐτυχως ἀμῆν. παρούσια μαρτυρων.

† κωνσταντινος του πουγγου καὶ κριτης χωρας ευριατικῶ μαρτυρ.

† Ego Nicolaus de Cessaneto rogatus me subscripsi.

† Ego Gregorius pannachius rogatus me subscripsi.

† Ego Iacobus de arcumanno rogatus me subscripsi.

† εγῶ πρεσβύτερος γρηγόριος τοῦ πουγγου μαρτυρ υπεγραψα.

† Ego Michael pungi testor.

† Ego Andreas de charro interfui et me subscripsi.

† ἰωαννης χελιδονισις πουβλικος νοταριος χωρας ευριατικου οικια χειρι υπεγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 163.)

dium tui emptoris, et praedium filiorum Basilotati; et clauditur quanta et qualis est. Haec vendidimus tibi suprascripto notario Phylliano sub pacifico regno domini nostri regis Caroli, pretio inter nos convento aureorum tarenorum quinque et quadraginta; quibus acceptis a tuis in nostras manus aureis, iustis, non imminutis, et ponderis generalis, coram memorato iudice, notario et aliis probis hominibus, in proprium dominium et potestatem tibi tradidimus antedictum praedium et vineam pure et manifeste, ut facias de iis quidquid volueris ab hodierna die et hora, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum inseribas, et omnia facias quaecumque divinae leges propriis dominis permittunt, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Neque nobis vel cuiquam nostrorum heredum liceat tibi de his adversari; sed si quis quaestionem vel molestiam tibi intulerit, nos et nostri heredes obstabimus, et eadem tibi asseremus a quavis persona. Nisi vero obstiterimus, sed (venditionem hanc) subvertere voluerimus, assentimur multari regio Fisco augustalibus decem, tibi quoque duplo pretio. Praesens autem venditio maneat semper firma et inconcussa. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis, publici notarii civitatis Briatici, mense aprili, indictione XII, anno 6777, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia Siciliae rege, regni eius anno quarto, feliciter, amen. Coram testibus.

† Constantinus de Pungo iudex civitatis Briatici testis.

† Ego presbyter Gregorius de Pungo testis subscripsi.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

1269 — Mense Maio — Indict. XII — Aëtae.

Anna filia Tarsiae vendit notario Paulo Filderri dimidium praedii positi in agro Aquarii loco dicto Rivo tarenis aureis decem.

† σίγνον ιδιωχείρως ἀννης θυγατρός τάρσια

† σίγνον ιδιωχείρως κωνσταντινου μούσα ανδρος
αὐτῆς προκουράτορος καὶ μουνδουάλδου αὐτῆς

Ἐν οὐρανῷ τοῦ αἰωνίου ἡμῶν θεοῦ ἀμήν. ἐν τῷ
ἐξακίσχιλιωστῷ. ἐπτακωσιωστῷ. εὐδομηκονοστῷ καὶ
εὐδῶμω κυριεύοντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κέρ-
λου. ρηγῶς συκελίας. δουκάτου ἀπουλίας. πριγκη-
πάτου κάπουας. ανδευαβήας διακρατησεως καὶ Φούλ-
καρῆας κήμητος. ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κυριώτιστος τετάρ-
του. μηνῆ μαίῳ τῆς δωδεκάτης ἰνδικτιωνος. παρου-
σία νοταριου ιωαννου τῆς κυρας γρουσας. καὶ νοταριου
δαβίδ. κριτῶν χώρας αὐτοῦ καὶ νικολάου νοταριου
πουλίκου. ἐαυτῆς χώρας καὶ ἐτέρων καλῶν ἀνδρω-
πων παρακληθέντων κεκληθέντων κατωτέρω εἰς μαρ-
τυρας ἐτύχους ἀμήν, ἀνάλαβάντων τοὺς ἰδίους
ἐμῆ καὶ ξένους καὶ πασαν πρόφασιν. ἐγὼ ἡ προγρα-
φήσα ἀννη θυγάτηρ τάρσια. μετὰ βουλῆς ἀδίας στέρ-
ξεος καὶ θελήματος. κωνσταντίνου μούσα. ἡμετερος
ἀνὴρ νομοιμος. προκουρατωρ ἐμῆς καὶ μουνδουαλδος.
οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ ἰδιωχείρως ποιή-
σαντες ἐκουσία ἡμῶν τῆ βουλή καὶ ἀρέσκια. καὶ οὐκ
ἐκ τινος τῷ παράπαν ἀνάγκης. ἡ βήας, ἡ τίας οὐδὲν
περιστασεως. ἀλλὰ ολοφύχω καρδία. καὶ ἀληθινή
γνώσει, ἐκτὸς πασης ἀπυγυρωμένης ἐπιείας καὶ πα-
ραγραφῆς. ομολογῶ σιωπητικῶς. ὅτι ἐπρασα προς σὲ
τὸν νοταριον παύλων. φηλδερρῆς. καὶ εἰς τοὺς σοῦς
κληρονόμους, τῷ μοιράδιόν μας, τῷ ἡμέσι τῶν τριων
ἐλαιῶν. καὶ ἐτέρων ἐκῦσαι ἡμεροδενδρίων. ὅν κτώμι-
δα πατρικοῦ δικαίου ὄντα καὶ διάκήμενα. εἰς το χω-
ριον ἀγκουρου. εἰς τοπον λέγόμενον ριακῆα. περιόρι-
ζόμενα δε αὐτὰ οὕτως. ἀνάτολής. δύσμης. αρκτρου.
καὶ μεσῶμβρίας, ἀμπέλιον. καὶ κύπως. ιωάννου τῆς
γημάρκας. καὶ συγλήξει. τοῦτο τυνην τῷ ρηθῆν ἡμέσι
μοιράδιον. ρηθέντων τριων ἐλαιῶν. καὶ ἐτέρων ἡμε-
ροδενδρίων. σὺν τοῦ ὑπόκατω αὐτῶν κημένου χωρα-
φίου. καὶ κηκλωδῆν. ἔσον καὶ οἶον ἐστὶν ἔσω τοῦ
ρηθέντος περιόρισμαῦ. ἐπράσαμεν σὺ αὐτῷ καὶ τοῖς
σοῦς κληρονόμοις. διὰ χρυσοῦν ταρία δέκα. καὶ ταῦτα

† Signum propriae manus Annae filiae Tarsiae.

† Signum propriae manus Constantini Musae vi-
ri, procuratoris et mundualdi ipsius.

In nomine aeterni Dei nostri. Amen. Anno sex-
millesimo septingentesimo septuagesimo septimo, re-
gnante illustrissimo domino nostro Carolo rege Siciliae,
ducatu Apuliae, principatu Capuae, Andegaviae ditio-
nis et Forcalquerii comite, anno eius regni quarto,
mense maio, indictione XII. Coram notario Ioanne de
domina Grusa, et notario Davide iudicibus civitatis
Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis
aliisque probis hominibus infra vocatis et rogatis te-
stibus, feliciter, amen. Ego suprascripta Anna filia
Tarsiae, nomine propinquorum et extraneorum
in me quemcumque praetextum suscipiens, be-
neplacito, consensu, auctoritate et voluntate Con-
stantini Musae viri mei, legitimi procuratoris et mun-
dualdi, qui signa honorabilis crucis propriis mani-
bus fecimus, spontaneo meo consilio et voluntate,
nullaque prorsus necessitate vel vi vel quavis cir-
cumventione, sed toto corde et certa scientia, nulla
prohibita causa vel exceptione, personaliter declaro
vendidisse tibi notario Paulo Filderri tuisque he-
redibus dimidiam trium olearum aliarumque arbo-
rum fructiferarum partem, quam pro portione mea
ex paterna hereditate possideo, sitam ac positam
in agro Aquarii loco dicto Rivo, atque ita circum-
scriptam: ab oriente, occidente, septentrione et me-
ridie est vinea et hortus Ioannis Gimarcae, et
clauditur. Hanc igitur dimidiam partem dictarum
trium olearum et aliarum arborum fructiferarum
una cum terra subtus et circum extante, quanta
et qualis est, memoratis finibus comprehensam, ven-

τὰ ἡρημένα ταρία δέκα τοῦ χρυσοῦ. λαβώντες αὐτὰ ἀπὸ σοῦ εἰς τὰς ἡμῶν χεῖρας, σὺ δὲ δίκαια καὶ ἀνέλληπτη. ἐν δίκαιω στάθμῳ. καὶ ἰδωσάμεν σε εἰς το ρηθὲν μοιράδιον ἡμῶν. τριῶν ἐλαιῶν. καὶ ἐκῦσαι ἡμεροδενδρίων. ἡμῶν, σωματικῆν φώρσιν. καὶ πεποιήκαμέν σοι σωματικὸν ἔρκον· εἰς ταύτην τὴν τίλειαν καὶ πληρεστάτην διάπρασιν. τοῦ ἔχειν σε τῷ ρηθὲν μοιράδιον ἐλαιῶν καὶ ἐτέρων ἐκῦσαι ἡμεροδενδρίων. ὡς ἀνωτέρω εἴρηκα. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. αἷς αὖ ἐξ ἡμῶν· πούλην· χαρίζην. ἀνταλλάττειν. καὶ εἰς προίκα τέκνων σου γράφην. καὶ ποιῆν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ ἔσον· μουλῆν ἀποτάσσωμενοι· δεῖ ἡμεῖς οἱ ρηθέντες. ἀπὸ τῶν ρηθέντων ἐλαιῶν· καὶ ἐτέρων ἡμεροδενδρίων. παση παραγραφῇ· καὶ ἱρωγῇ. συνηθείῳ τε καὶ νόμου. παντός κανονικῷ· καὶ πολητικῷ δικαίῳ· τοῦ δυνάμενον ἡμᾶς βοήθησαι. εἰς ἀκύρωσιν ἀποκατάστασιν· ἢ μετατραπὴν τῆς παρούσης. πράσεως· ὅς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν λαβῶν. μὴ κοληόμενος παρὰ τινος. ἐγγυοῦμε δὲ καὶ τὴν νομητὴν δεφεισόμενα. καὶ ἢ μὲν Φωραδεῖ ποτὲ κερῶ ἐξ ἡμῶν τίς. οἱ ἀπο αλλωτριου τινός· εἰς αὐτὰ σὲ. οἱ τοὺς σοῦς κληρονόμους ἐνοχλήσαι μουληθή. μὴ ὑσακουσθήτω. ἀλλ ἡμεῖς καὶ ἡμέτεροι κληρονόμοι. στάμναι. καὶ διέδικαν ἡμᾶς αὐτὰ ἐκ πάντως προσώπου ξένων τε καὶ ἰδίων· ἢ δὲ καὶ εἰς ἀποτροπὴν ἐπαπέλωμεν. ἢ γὰρ ἡμᾶς εἰς τῷ τῆς ἐπιτορίας ποιήν. καὶ ὁμολογοῦμεν ζημιούσθω ἡμᾶς· εἰς τὴν ἡμετέραν κορτὴν αἰτοῦ· αὐγουστάλια δέκα. καὶ πρὸς σὲ τὸν ρηθέντᾶ ἀγωραστὴν καὶ σε κληρονόμους, τετράπλουν τὴν ρηθένσαν ποσῶν του τιμήματος. καὶ πασας τὰς δικαίας ἐξόδους. οὐχ ἑλάττον. ἔχειν σε καὶ τῷ ρηθὲν μοιράδιον τῶν ἐλαιῶν· καὶ ἐτέρων ἡμεροδενδρίων ἐκῦσαι μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων· καθάτι αὐτὰ παρ ἡμῶν ὄνησας. ἰδὲ οὕτω στέργει καὶ ἡμῶν βεβαία. ἢ τιαύτη δικαία πράσει· ὄχυρὰ καὶ ἀπαρὰσάλευτος. ἄχρι στατεως κισμου. πρὸς σὲ τὸν ἡρημένον νοταριον παυλον. καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους καὶ διάδοχους. διῶ καὶ ἐπιγραφὴν τῇ ἡμῶν παρακλήσει. χειρὶ νικολάου νοταριου ποβλύκου ἀνωτέρω. παρὰ τῶν προλήχθέντων κριτων καὶ ἐτέρων κλητῶν ἀνδρωπων μαρτυρωδίν. ἐν ἰτε μηνῇ καὶ ἰνδικτιωνι τῶν ἀνωτέρω.

† ἐγὼ νοταριος δαβίδ κριτῆς χώρας αἰτοῦ τὰ αἰωτερα μαρτυρω.

† ἐγὼ νοταριος ἰωαννης τῆς κυρας γρούσας κριτῆς

didi tibi tuisque heredibus tarenis aureis decem ; quibus acceptis a tuis in meas manus integris, perfectis, non imminutis et iusti ponderis, tradidi tibi praefatae dimidiae portionis trium olearum, aliarumque arborum fructiferarum personalem possessionem, et personale iuramentum de hac perfecta et plenissima venditione tibi praestiti, ut habeas a me in perpetuum dictam dimidiam partem olearum et aliarum arborum fructiferarum, ut superius dixi, cum tuis heredibus, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum scribas, et facias de ea et in ea quidquid volueris, utpote qui dominium et facultatem a me accepisti, nemine impediante. Insuper ego suprascripta renuncio, quoad dictas oleas et alias arbores fructiferas, omni exceptioni et subsidio consuetudinum ac legum, cuiusvis canonici et civilis iuris, quod mihi opitulari possit ad infirmendam, abrogandam vel subvertendam praesentem venditionem, et promitto tibi legitimam defensionem ; nam si quo tempore aliquis nostrum vel extraneus molestiam tibi vel tuis heredibus de memorato praedio inferre voluerit, ne exaudiatur ; sed nos nostrique heredes obstabimus, et tibi ipsum (praedium) defendemus ab omni persona extranea vel propinqua. Quod si (hanc venditionem) subvertere voluerimus, periurii poenae subiiciamur ; et assentimur mulctari nostrae curiae Aëtae augustalibus decem, et tibi memorato emptori tuisque heredibus quadrupla quantitate dicti pretii et omnibus iustis expensis ; atque nihilominus possideas cum tuis heredibus praefatam partem olearum aliarumque arborum fructiferarum, prout eam a me emisti ; et ita deinceps haec iusta venditio firma, stabilis atque inconcussa usque ad finem mundi maneat tibi memorato notario Paulo, tuisque heredibus et successoribus. Quare scripta est rogatu nostro manu praefati Nicolai publici notarii, et antedictorum iudicum aliorumque proborum hominum testimonio roborata, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† Ego notarius Ioannes de domina Grusa iudex.

χωρας αιστου τα αιωτερα μαρτυρω.

† Ego Rogerius de aquario testor.

† Ego Bartholomeus de fogia testor.

† Ego Bartholomeus de Grusa testor.

† Ego Bartholomeus de Irene testor.

† νικολαος νοταριος ταβουλαριος ποπλικος χωρας
αιστου προς πιστωσιν ιδιωχειρως εγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 164.)

civitatis Aëtae quae supra testor.

† Nicolaus notarius tabularius publicus civitatis
Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

CCCXVIII.

1269 — Mense Augusto — Indict. XII — Badulati.

*Notarius Rogerius Catalanus restituit monasterio Cammaroti Obedientiae S. Stephani de Nemore
quaedam praedia posita in agro Badulati.*

Εν ονόματι του αιωνίου θεου και σωτηρος ημων
ιησου χριστου. Αμην: Εν ετη δε κόσμου κτησεις:
εξακισχειλειοστω: επτακοσιοστω: ευδομικοστω και
ευδομω ετη: Μηνη αυγουστω, της εισταμένης ινδι-
κτιωνος δεκάτης δευτέρας: κυριεύοντος του ενδόξου
κυρου ημων κυρου ριγός κάρουλου: θεου χάρητι ηψυ-
λού ριγός σίκελίας: δουκάτου απούλειας πρήκηπηά-
του καπουας: ανδεγάβιας: Φωλκαλκέριου και προ-
βήνητζηας κήμητος: του δε αυτου ριγάτου χρόνω τῆ-
ταρτω ευτυχως αμην: οίμεις ετι λέων πλασταρῶς
κριτής χῶρας βαδουλάτου: βαρδωλομακίος πλασταρῶς
νοτάριος της χῶρας: και ἑτεροι υπογραφεντες μάρ-
τυρες: προς τουτο οιδικῶς κληθέντες και παρακλη-
θέντες: εν τῷ παρόντι ποβληκῶ εγγράφῳ φανεροῦμεν
και μαρτυροῦμεν: καταστειμένων ενῶποιον οίμων: των
προειρημένων: κριτου και νοταριου: ὁ νοτάριος ρω-
γέριος καταλάνος: και ὁ δόμνος ματθῆος ὅτι νῦν ηγού-
μενος του αγίου στεφάνου του ὄρους: ὁ προρηθεῖς
νοτάριος ρωγέριος καταλάνος ὁμολόγησεν εις αιμας:
ὅτι φίλιτικῶς και αγαπιτικῶς: αναζητήσεν αυτον
και ανήμησε αυτου ο ρηθεῖς ηγούμενος: ὅτι κρατῆ
και νομεῦη τινῶ κοσῶτητα χωραφείων και αμπελείων:
ὁ προρηθεῖς νοτάριος ρωγέριος: τὰ ἄπερ αρμόζουν
το μοναστηριον καμμαρωτου: ὁ εστιν μετοχειον αγίου
στεφάνου του ὄρους: ηπαρχει δε εν τῇ διακρατῆσει
βαδουλάτου: δικαίω ετι εις τα προειρημένα χω-
ράφια και αμπελια: εκ τῆν κουλτουραν του ηρημένου
μοναστηριου καμμαρωτου: ὅπερ εστιν περιόρημένον
τῆν λεγωμένην του σταυριου. μαλλον δε εις εν ἕσω

† In nomine aeterni Dei et Salvatoris nostri Iesu
Christi: Amen. Anno ab orbe condito sexmillesimo
septingentesimo septuagesimo septimo, mense augu-
sto praesentis indictionis XII, regnante glorioso do-
mino nostro rege Carolo, Dei gratia excelso Sici-
liae rege, ducatus Apuliae, principatus Capuae, An-
degaviae, Forcalquerii ac Provinciae comite, regni
vero eius anno quarto, feliciter, amen. Nos Leo
Plastarus iudex civitatis Badulati, Bartholomaeus
Plastarus notarius eiusdem civitatis, et ceteri sub-
scripti testes ad hoc specialiter vocati et rogati,
praesenti publico instrumento declaramus et testa-
mur coram nobis praedictis iudice et notario se
constituisse notarium Rogerium Catalanum, et do-
minum Matthaeum, pro tempore praepositum sancti
Stephani de Nemore. Praedictus vero notarius Ro-
gerius Catalanus nobis asseruit memoratum prae-
positum amice ac benevole a se petiisse, sibique in
memoriam revocasse ipsum notarium Rogerium pos-
sidere et habere quamdam partem terrae et vinea-
rum pertinentium ad monasterium Cammaroti, quod
est Obedientia sancti Stephani de Nemore. Antedi-
cta praedia et vineae extant in ditione Badulati, et
spectant ad culturam memorati monasterii Camma-
roti nuncupatam de Cruce, prout suis terminis cir-
cumscribuntur, quin imo sita sunt in finibus eiusdem
culturae meridiem versus, uti palam fit ex petitione
et commemoratione facta a praeposito sancti Stephani
antedicto notario Rogerio. Quibus permotus supra-

τοῦ περιορισμοῦ τῆς αὐτῆς κουλτούρας τὰ εἰρημῆνα χωράφια καὶ ἀμπέλια: ἐκ τῆν μισομυρίαν, ἐν τῇ αὐτῇ συνθήσει τῆς ἀναζητήσεως, καὶ ἀνάμνησεως; γιναιμένης παρὰ τοῦ ηγουμένου αγίου στεφάνου: εἰς τὸν προηρημένον νοτάριον ρωγέριον; καὶ κληθῆς ὁ προγραφῆς νοτάριος ρωγέριος καταλάνος: καὶ τῆς διανίας αὐτοῦ ἐκθαιμένης: κατὰ τῆν περιόχῃν τοῦ πρεβελεγίου ὃν ἔχη το ηρημένον μοναστήριον καμμαρωτοῦ παρὰ τοῦ κυροῦ τοῦ ταυτῆν τῆν κουλτούραν δῶσας καὶ στέρξας εἰς τὸ αὐτον μοναστήριον; αὐτοῦ ἀναπτηξαιμένου: ἴδεν καὶ καλὸς ἐνωτίσθη: ὅτι ἡ ποσῶτης τῶν προεργμένων χωραφείων καὶ ἀμπελείων: ὦν κρατῆ καὶ νομιῆ: εἰσὶν ἐκ τῆν κουλτούραν καὶ ἐκ τὸν περιορισμὸν τῆς ηρημένης κουλτούρας τῆς λεγωμένης τοῦ σταυρίου: καὶ ἀρμύζου τὸ ηρημένον μοναστήριον καμμαρωτοῦ: δικαίω τῆς αὐτῆς κουλτούρας: προῖδῶς γὰρ ὁ προγεγραμμένος νοτάριος ρωγέριος καταλάνος: εἰς τὸ μὴ κατακρίναι τῆν οἰκίαν ψυχῆν: κατάθανεν καὶ κατὰ τὸ δίκαιον: ἀνεύθλου χλειῆς ἢ ἀπῆτης: ἀλλὰ μετὰ καθαρᾶς συνηθῆσεως: ἐκουσίως καὶ αὐτόπροαίρετος: ἀπῆσαν τῆν ποσῶτητα; τῶν προηρηθέντων χωραφείων καὶ ἀμπελείων; ὦν αὐτὸς κρατῆ καὶ νομιῆ; τὰ ἅπῃ εἰσὶν ἐκ τῆν κουλτούραν καὶ ἔσω τοῦ περιορισμοῦ τῆς λεγωμένης κουλτούρας σταυρίου ὅπερ ἐστὶν τοῦ ηρημένου μοναστηρίου καμμαρωτοῦ: ἀπιτάξατω καὶ ἀῖσαν αὐτὰ εἰς τὸ ἡρημένον μοναστήριον καμμαρωτοῦ: ὡς προεῖρηται: καὶ συντάξατω αὐτὰ μετὰ παντῶν δικαιομάτων αὐτῶν: εἰς το ηρημένον μοναστήριον διηλεκτός: καὶ τῆς νομῆς αὐτῶν ἀπεγδῆστω; ἐυδενός οἰκίῳτιτος: οὔτε καρποφορίας τινος εἰς αὐτὰ: ἐν κληῖ κληῖ: δίκην παραφυλάξας: ἀλλὰ ἀπο τοῦ νῦν τὸν προηρημένον δῶσαν ματθεον ηγουμένου αγίου στεφάνου τοῦ ὄρου: καὶ ἅπαν τὸ κληῖοιον: οὐματι τοῦ ηρημένου μοναστηρίου καμμαρωτοῦ ὃ ἐστὶν μετοχίον αγίου στεφάνου: εἰς σωματικὴν ἔμφορῆσιν ἔθετο ὁ προηρηθείς νοτάριος ρωγέριος: εἰς τὰ προηρημῆνα χωράφια καὶ ἀμπέλια: μετὰ πασιῶν εἰσῶδων ἐξῶδων: καὶ δικαιομάτων αὐτῶν: ἔδωσιν αὐτοῖς πλεῖστατῆν ἄδιαν καὶ ἐλευθερίαν ἐξουσίαν κρατῆσαι: δεσποτῆσαι καὶ συνησφορῆσαι τὰ προηρημῆνα υποστατικὰ πρᾶγματα διηλεκτός ὡς ἀληθεῖνοὶ κύριοι: καὶ οὐδέποτε ἐλθῆναι ἀπεναντίαν τοῦτῶν: ὁ προηρηθείς νοτάριος ρωγέριος: καὶ ἐάν ποτε κληῖ μετὰμῆλος ἐρηθῆ τοῦ ἐναντιῶσε ἢ μετὰτρεῖσαι τὸ παρον συνᾶλλαγμα ἦτε ἄλλος τίς θελῆσει ἐμπο-

scriptus notarius Rogerius Catalanus cum suam aperuisset mentem de iis quae continebantur in privilegio, quod habet memoratum monasterium Cammaroti a domino qui hanc culturam dedit et confirmavit eidem monasterio, huiusmodi (*privilegio*) explicato, novit et certior factus fuit antedictorum praediorum et vinearum quantitatem, quam habet et possidet, attinere ad culturam quae dicitur de Cruce, exstare in eiusdem confiniis, et spectare ad memoratum monasterium Cammaroti iure ipsius culturae.

Quae cum comperta habuisset antedictus notarius Rogerius Catalanus, ne propriam animam aeternis poenis damnalet, ex iure, sine dolo, fraude vel deceptione, sed pura conscientia, sponte et propria deliberatione totam antedictorum praediorum et vinearum quantitatem, quam ipse habet et possidet, quaeque exstat in confiniis eiusdem culturae, quae dicitur de Cruce, et pertinet ad memoratum monasterium Cammaroti, cessit et renunciavit in perpetuum eidem monasterio Cammaroti, ut ante dictum est, una cum omnibus ipsius iuribus, et exiit se ipsius dominio, nullum in ea sibi quovis tempore ius reservans sive proprietatis, sive fructuum; sed amodo praedictus notarius Rogerius tradidit praefato domino Matthaeo praeposito sancti Stephani de Nemore, et toti coenobio, nomine memorati monasterii Cammaroti, quod est Obedientia sancti Stephani, corporalem possessionem suprascriptorum praediorum et vinearum simul cum omnibus introitibus, exitibus et iuribus ipsorum, ac dedit ipsi plenissimam potestatem et liberam facultatem habendi et possidendi antedicta praedia, iisque semper utendi, prout verus dominus, et numquam his quae statuimus adversabitur praedictus notarius Rogerius; nam si quando aut

δῆσαι τὸ ηρημένον μοναστήριον ἐκ τὰ προηρημένα
πράγματα : τοῦ μὴ εἰσακουσθῆναι καὶ ἕξασθε τὸ
ἀνάθεμα παρὰ πατρὸς υἱοῦ καὶ αγίου πνεύματος :
οὐκ ἔλαττον καὶ ἐν τῷ φύσκῳ τῆς ριγικῆς κέρτης
ενοχος ποιήσιν καταδικασθῆναι πινῆς : μιᾶν λύτραν
χρυσίου ὃ τὸ ἐνάντιον ποιῶν : ὄθεν εἰς μέλλουσα
ἀναμνησιν καὶ βεβαίωσιν τοῦ ηρημένου μοναστηρίου
καμμαρωῦτου ἐκ τὰ προηρημένα χωράφια καὶ ἀμπέ-
λια : παρακλήσει τοῦ προδεδωθέντος νοταρίου ρω-
γερίου : τὸ παρον τῆς παράδεσεως καὶ ἀποταγῆς
ποῦβληκον ἔγγραφον ἐποιήσαμεν ποιηθῆναι : καὶ ἔστιν
γεναιμῶν : δια χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀνοτέρῳ προλεχθέν-
τος βαρδωλομεου νοταρίου βαδουλάτου : τῆς υπο-
γραφῆς ἐμοῦ τοῦ ηρημένου κριτοῦ τοῦ αὐτοῦ νοτα-
ρίου : καὶ τῆς υπογραφῆς τοῦ προηρημένου
νοταρίου ρωγερίου καταλάου : καὶ ἑτερων μαρτύρων
ὄχυρωμένων : ἐγράφη εἰς βαδουλάτον ἐν ἔτη μηνῇ
καὶ ἰνδικτιωνί τῶν προγραφέντων.

† Ego qui supra Rogerius catalanus suprascripta
concedo et confirmo.

† ἐγὼ ὁ ἀνότερος λεων πλασταρᾶς κριτῆς χωρᾶς
βαδουλάτου τὰ ἀνώτερα μαρτυρῶν υπέγραψα.

† ἐγὼ κοσταντίνος νοταρίου ἰωάννου τὰ ἀνότερα
μαρτυρῶν ἰδιοχείρως υπέγραψα.

† Ego constantinus de martino lecta supradicta
testor.

† ἐγὼ κοσταντίνος μαυβριανός τὰ ἀνότερα μαρτυρῶ.

† ἐγὼ νικολῶς πικκυλός τὰ ἀνότερα μαρτυρῶ

† ἐγὼ βαρδωλομαίος πλασταρᾶς ὁ προλεχθῆς
ποῦβληκός νοτάριος βαδουλάτου τὸ παρον ποῦβλη-
κον ἔγγραφον ἰδιοχείρως ἔγραψα καὶ υπέγραψα καὶ
ἐμὲ υπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º165.)

ipse mutato consilio tentaverit adversari vel subver-
tere praesentem conventionem , aut quicumque alius
voluerit impedimentum afferre memorato monaste-
rio de antedictis praediis, ne exaudiatur , sed sor-
tatur anathema Patris, Filii et Spiritus Sancti, et
praeterea Fisco regiae riae Cumuletetur una libra
auri. Quare ad futuram memoriam et securitatem
dicti monasterii Cammaroti de antedictis praediis et
vineis, rogatu praedicti notarii Rogerii, condi iussi-
mus praesentem cessionis et renunciationis publicam
chartulam , scriptam manu praenominati Bartholo-
maei notarii Badulati, subscriptionibus mei memo-
rati iudicis, ipsius notarii, et antedicti notarii Roge-
rii Catalani, aliorumque testium roboratam. Scripta
est Badulati anno, mense et indictione supradictis.

† Ego suprascriptus Leo, Plataras iudex civitatis
Badulati quae supra testans subscripsi.

† Ego Constantinus filius notarii Ioannis quae su-
pra testans propria manu subscripsi.

† Ego Constantinus Mambrianus quae supra testor.

† Ego Nicolaus Piccilus quae supra testor.

† Ego Bartholomaeus Plataras antedictus publi-
cus notarius Badulati praesens publicum instrumen-
tum propria manu scripsi et subscripsi et me sub-
scripsi.

CCCXIX.

1269 — Mense Augusto — Indict. XII — Sancti Menae.

*Flandina vidua Ioannis Gobitzi tradit monasterio SS. Deiparae Camposforani quaedam praedia posita in
agro S. Menae, ut inibi molendinum extrueretur, sub annuo censu dimidii rotuli cerae.*

† ἐγὼ φλανδῖνα σύζηγος τοῦ ἀπεχωμένου ποτε
κυροῦ ἰωάννου γωβήτζου τὰ κατωτέρως γραμμένα
στέργω καὶ ἐπικυρῶ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ

† Ego Flandina coniux demortui domini Ioannis
Gobitzi quae infra scripta sunt confirmo et rata
habeo.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

αγίου πνεύματος αμὴν. τοὺς βουλομένους τα εἶδια κτοίματα εἰς τινὰς στέρξαι. χρι. ἐξ οικίας ορμίσθαι αγαθῆς βουλῆς καὶ θελίσεως· καὶ δια δικαιοματίων εγγράφων. τὸ ασφαλὲς αυτοῖς περιποιεῖσασθαι τοῦτου χάριν κατὰ Φλανδίναν· σύζητος του ἀπεχωμένου ποτὲ κυρου ἰωαννου γουβήτζου. μετα ἀκριβεστάτης βουλῆς. ἀδειας καὶ συνείσεως τοῦ συνετοῦ ἀνδρός ιωάννου κρισπίνου κἀτῆκος κἀτῆκος χωῖρας αγίου μεινα· ημετέρου προκουράτορος καὶ μουνδουάλδου. ἐν τι τιούτῃ ὑπωθέσει εἰμὴ παρα τῆς κόρτης δεδωμένου. ἢς το ἀποκλίσει πάντα εὐρισιλογίαν καὶ πρῶφαιν· τὴν εἰσχιούσαν γενηθῆναι εἰς τὴν τῆς παρούσης στέρξεως ἐκποιέσων· γνόστον θελο τοῦ εἶνε τοῖς πᾶσιν τόσον τοῖς παρούσιν ὅσον τοῖς μέλλουσιν· ὅτι εἰδὼν εἰς ἐμὲ. ὁ ἱερὸς κλήμεις μοναχός καὶ καθηγούμενος τῆς αγιοτάτης μονῆς· τῆς ὑπεριμνήτου δέσπῆνης ημῶν θεοτοκοῦ τοῦ κημποφωράνου· ἐν τῷ περιτρεχωμένῳ κρῶ. ἀξιοσὴν με πλείστα· ἵνα ἀπο τῶν ημετέρων αγαθων. ἤγουν χωραφοίων. στέρξω αὐτῶ εἰς ὄνομα τέλους· δια το ἀναγίρει καὶ ποιῆσει ἐν αυτοῖς αγνεοστοῦ τινὰ ἰδράμυλων λόγου καὶ εἰς ὄνομα τῆς ρηθῆσης μονῆς· ἐγὼ δὲ τὸν εἰριμενον κλήμιν καὶ καθηγούμενον τῆς αὐτῆς αγίας μονῆς. ἀνδρὰ ἐναργῆς ἐπιστάμενον. εἰς τὰς ἐμὰς χρεῖας· καὶ ὅτι τὴν ἐμὴν ὠφέλιαν ἢ ἐτίσις αὐτοῦ ἀναγίρη· αγαθοποιός ἦξας τὴν αὐτοῦ δειῖση. ἐξ οικίας μου αγαθῆς βουλῆς καὶ θελίσεως· καὶ ἀνεῦ πάσης ἀπιγυρωμένης ἐτίας· μετα βουλῆς καὶ ἀδειας τοῦ ημεμένου ἰωαννου κρισπίνου μου προκουράτορος καὶ μουνδουάλδου ὡς εἶρηται. στέργω τὸ ρηθῆντι καθηγούμενῳ τῆς ρηθῆσης αγίας μονῆς. καὶ τῶν μετ αὐτοῦ πάντων ἔπιτα. ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ καρτεροῦντες καὶ ἐνεργοῦνταις. αἰώνως. τα τοιαῦτα χωράφια ημῶν. ἀ συνίστανται καὶ περιορίζονται οὕτως· ἐξ ἀνατολῆς ὁ ποταμὸς βακάλῃ· δίσσεως τελικὸν γουλιελμου αρουβᾶλλου καὶ τελικὸν περεγρίνου παπᾶ ιωαννου καὶ ἰακώβου τζαγγάρου. μεσημυρίας ὁ δρομος ὁ βασιλικὸς εἰσερχόμενος καὶ ἐξερχόμενος ἀπο κόμης πλάκιδου. εἰς τα πολίστινα καὶ εἰς τὸ μιλοστατον καφούρνον. ἀρκτου ἕτερα ὁδὸς ἢ ἀπάγουσα εἰς τὸν ἅγιον νικόλαον μίλλη καὶ ἀλλαχοῦ. καὶ οὕτω συνκλιῶ. τα τοιαῦτα χωράφια ἀπίρια τοῦ ημετέρου θεορέτρου γυνίσκωντες αὐτὰ εἶνε μικρὰς χρεῖας καὶ ἀκαμάτιυτα ἀκοῦσαντα τὰς ἐτίσις τοῦ αὐτοῦ καθηγούμενου ἐγ μέρους τῆς αὐτῆς αγίας μονῆς. ἀπλὸς στέργω καὶ ἐπικυρῶ αὐτὰ ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ εἰς αὐτὸν

Qui volunt propria bona in alios transferre, necesse est ut suo impellantur bono consilio et voluntate, et scriptis instrumentis securitatem iis comparent. Quapropter ego Flandina coniux demortui domini Ioannis Gubitzi, diligentissimo consilio, facultate et consensu prudentis hominis Ioannis Crispini, incolae agri civitatis Sancti Menae, mei procuratoris et mundualdi, in huiusmodi negotio a Curia mihi dati ad declinandam quamvis cavillationem et praetextum, qui oboriri possit in condendo hoc concessionis instrumento, volo ut innotescat omnibus tam praesentibus quam futuris ad me hoc decurrente anno venisse presbyterum Clementem monachum et praepositum sanctissimi monasterii gloriosissimae dominae nostrae Deiparae Camposforani, et a me vehementer petiisse, ut ex meis bonis, nempe praediis, ipsi quaedam traderem, sub census pensitatione, ut inibi ab inchoato exstrueret et faceret molendinum aquarium nomine et pro parte memorati monasterii. Ego autem cum nossem dictum Clementem praepositum ipsius sancti monasterii solertem in meis necessitatibus, et eius petitionem vel mihi utilitati esse, benefice obsecundans eius postulationi, proprio meo bono consilio et voluntate, nulla prorsus vetita causa, consentiente et approbante memorato Ioanne Crispino, meo procuratore et mundualdo, prout dictum est, concedo dicto praeposito praefati sancti monasterii, et omnibus qui post eum fortiter ac strenue operam in eodem monasterio navabunt in perpetuum, haec praedia mea, quae ita circumscribuntur: ab oriente est flumen Vacale; ab occidente praedia censuaria Gulielmi Aruballi et Peregrini filii presbyteri Ioannis et Iacobi Tzangari; a meridie via regia quae intrat et exit ex pago Placidi ad Polistina et ad Milostatium Cafurnum; a septentrione alia via quae vadit ad Sanctum Nicolaum Milli et alioversus; et ita clauduntur. Huiusmodi praedia censuaria, quae mihi obvennerunt ex donatione post nuptias, cum cognovissem parum utilitatis mihi afferre et inculta es-

καὶ εἰς τὸ μετ' αὐτοῦ ἀπαντας αἰώνας. εἰς δεσποτίαν καὶ κυριότητα ποιήσει ἐν αὐτοῖς ὡς αὐτὸς ἐφη ὑδρώμυλον λόγου τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ ἡ τι ἄλλον ἀγαθὸν βουληθῆ καὶ δυνηθῆ ποιήσει αὐτὸς καὶ εἰ μετ' αὐτοῦ ἀπανταίς. ὑπερ ὧν αὐτὸς ὁ ριθεῖς καθηγουμένος οφίλη τέλλειν καὶ ἐπιιδιδῖν λόγου καὶ εἰς ὄνομα τέλους εἰς ἐμὲ καὶ ὅς τοὺς ἐμοὺς κληρωνόμους καὶ διαδώχους. ἦται εἰς ὃν ἀναδέσωμεν ἀπετίσει τὰ ἡμέτερα δίκαια. κατέτος εἰς τὰς οκτῶ ἡμέρας τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου· ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς ἀγίας καὶ δεσπότης ἡμῶν Θεοτοκοῦ τοῦ γενεθλίου αὐτῆς· κερῖον ρωτοῦλον γεννηκὼν τῷ ἡμίσειον καὶ οὗτο τελομένου τοῦ αὐτοῦ τέλους· ἀπὼ τῶν ἄνω καὶ δεσπόζωντων ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ. εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τοὺς ἐμοὺς κληρωνόμους καὶ διαδώχους. ὑπωκλίνομεν μὴ ἔχειν ἄδιαν· μίται ἡμοῖς· μίται τοὺς μέλλωντας ἐξ ἡμῶν. τούτο ἐποιήσει εἰ ἀκυρώσει. ἡ δὲ καὶ τῷ τέλει καλίσσεται εἰ αὐτὸς ὁ ριθεῖς καθηγουμένος οἱ ἡ μετ' αὐτοῦ ἀπανταίς ἢ ἄλλην κυριότητα ἀπ' αὐτοῦ ζητήσωσιν. ἦται οἱ ἡμετέροι κληρωνόμοι ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἄλλο τί ἄνευ τοῦ τέλους ἐτίσσοιεν· οἱ ριθεῖταις τελοῦνται ἀπ' αὐτῶν διόχθῆσονται· καὶ οἱ ἡμετέροι κληρωνόμοι μὴ εἰσακουσθεῖσονται. ἡ δὲ καὶ τὰ ἀνότερα Φοιλαχθοῖσονται το ρηθὲν τέλος καὶ ἡ γνωρῖμι ἐν τῇ ριθῆσῃ διορία· ἀπωδοῦναι πρὸς ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους κληρωνόμους ἦτα πρὸς ὃν ἀναδέσωμεν ἀπετίσει αὐτὰ· ἔχειν αὐτὰ ἢ αὐτῇ ἀχιοστάτη μονῇ αἰωνίως. ὡς συνεχὲς ἐγράφη εἰς ὠχεῖραν δεσποτίαν ἡμῖν αἰς αἰὲ· γενικὸς καὶ ἀνεπεράστος ὄθεν εἰς μνήμην τῆς ριθῆσῃς ἐνδόξου μονῆς· τελλίτριας τῶν ριθεντων πραγμάτων. τῷ παρῶν ἐγγραφῶν τῷ ρηθέντι καθηγουμένῳ ἐποιεῖσα γενέσθαι· γραφὴν χειρὶ ἰωάννου τοῦ κλιστοῦ παροχεικῶς πουπληκὸς ταβελλίσιος χώρας τῆς ριθῆσῃς τοῦ ἀγίου μινᾶ εἰς ἑλαττων νοτάριος πουπληκὸς μὴ ὄντα τῇ αὐτῇ χώρᾳ παρα τῆς ριγηκῆς κόρτης τετηπωμενον. τοῖς ὑπωγραφῆς· γουλιελμου τοῦ κυρου ἀνδρέου μακροῦ καὶ ἀντονίου κρισπίνου· δικαστῶν χώρας ἀγίου μινᾶ. καὶ ἐτερων μαρτυρων ὠχειρωθέν· δια τῆς ὑπωγραφῆς καὶ σιγίλλου· ἐμῆ τῆς ριθῆσῃς κυρας Φλανδίνας στεργούσης καὶ ἐπικυρούσης τὰ ὄριμῆνα. ἐν ἐτὶ ἐξακισχιλιοστῶ· ἐπτακοσιοστῶ εὐδομικοστῶ εὐδῶμ· ἐν μινῇ αὐγοῦστῷ ἰνδικτίωνος δωδεκάτης. κυριεύωντος τοῦ ἡμετέρου κυρίου ὑπερλάμπρου ριγὸς· κάρουλου· ριγᾶτου σικελίας ρῆξ. δουκάτου πουλίς· πρηγκιπάτου κάπουας. ἀνδεγάβηνας· προβήνητης

se, et audivissem petitiones memorati praepositi factas nomine praefati sancti monasterii, ea prorsus confirmo et trado ipsi monasterio, et eius praeposito omnibusque qui ei sunt successuri in perpetuum, cum potestate et facultate faciendi in iis, prout idem praepositus dixit, molendinum aquarium, nomine ipsius monasterii, et quidquid aliud bonū voluerit et potuerit facere ipse et omnes eius successores. Pro his memoratus praepositus solvat et tradat census nomine mihi meisque heredibus et successoribus, vel quibus mandaverimus nostra iura repetere singulis annis, die octava mensis septembris, in festo sanctae dominae nostrae Deiparae die ipsius natalitio, dimidium rotulum cerae generalis ponderis; et ita persoluto huiusmodi censu a praepositis ipsius monasterii mihi meisque heredibus et successoribus, nulla mihi meisque successoribus sit potestas hoc instrumentum infirmandi, et irritum reddendi. Sin autem aut censum solvere noluerint vel ipse memoratus praepositus, vel successores omnes, sive aliud dominium quaesierint, aut mei heredes de dictis praediis aliud quidpiam praeter censum petierint, memorati censuarii ex iis expellantur, et mei heredes ne exaudiantur. Si vero supradictae conditiones observatae fuerint, nempe memoratus census et recognitio ad statutam diem reddantur mihi et meis heredibus, vel cui mandaverim haec repetere, memoratum monasterium habeat semper huiusmodi praedia, prout saepe dictum est, sub meo stabili dominio in perpetuum, sine quavis exceptione et damno. Quare ad memoriam dicti gloriosi monasterii censuarii dictorum bonorum, praesentem chartulam condi iussi memorato praeposito, scriptam manu Ioannis de Clisto vices gerentis publici tabellionis dictae civitatis Sancti Menae, infimi publici notarii, cum nullus esset notarius in eadem civitate a regia Curia constitutus, subscriptam a Gulielmo filio domini Andreae Macri, et Antonio Crispino iudicibus civitatis Sancti Menae, et ab aliis testibus roboratam, nec non subscriptione et sigillo mei memoratae dominae Flandinae, quae confirmavi et roboravi suprascripta, anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo septimo, mense augusto, indictione XII, regnante domino nostro illustrissimo rege Carolo, regni Siciliae rege, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andega-

καὶ Φολκαλκέριας κόμιτος. τῷ κράτη τῆς αὐτοῦ κυριοτήτος ἔτος τέταρτον εὐτυχῶς ἀμήν.

† ἐγὼ γουλιέλμος τοῦ κυροῦ ἀνδρέα ὁ ἀνωτερος κρητῆς χώρας ἀγίου μείνα μαρτυρ.

† Ego qui supra Antonius Crispinus Iudex terre sancti Mene que supra testor.

† ἐγὼ ἰωάννης κρισπίκος προκουρατωρ καὶ μουνδαυαλδος τῆς αὐτῆς κυρας Φλαυδίας στεργω καὶ μαρτυρω.

† ἐγὼ ὁ ἀνωτέρω γραφῆς ἰωάννης. του κλιστοῦ παροχεικός πούπληκος νοτάριος χώρας ἀγίου μείνα εἰς ἑλάττον νοτάριος πωπληκός. τῷ παρόν ἔγραφα. ἔγραφα καὶ υπέγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 166.)

viae, Provinciae, et Forcalquerii comite, anno quarto ipsius dominationis, feliciter, amen.

† Ego Gulielmus filius domini Andreae, qui supra iudex civitatis Sancti Meneae testor.

† Ego Ioannes Crispinus procurator et mundualdus ipsius dominae Flandinae confirmo et testor.

† Ego suprascriptus Ioannes de Clisto vices generis publici notarii civitatis Sancti Meneae, infimus notarius publicus, praesens instrumentum scripsi et subscripsi.

CCCXX.

1270 — Mense Maio — Indict. XIII — Aëtae.

Theodorus de Core vendit notario Paulo Filderrī dimidiām partem trium olearum exstantem in agro Aëtae tarenis aureis octo.

† σίγνον ἰδιωχειρος Θεωδορου τῆς κόρης.
Ἐν οὐρανῷ τοῦ αἰωνίου ἡμῶν Θεοῦ ἀμήν. ἐν τῷ ἐξακίσχιλιωστῷ. ὑπτακωσιωστῷ. εὐδωμηκοιστῷ καὶ ὄγδω κυριεύοντος τοῦ ὑπερλάμπρου κυροῦ ἡμῶν κάρουλλου. ρηγός συκελίας. δουκάτου ἀπουλίας. πριγκηπάτου καπουας. ἀνδραβήτας διάκρατησεως καὶ Φουλκαρίας κόμιτος. ἔτει τῆς αὐτοῦ κυριότητος πέμπτω. μηνῆ μκίω τῆς τρίτης καὶ δεκάτης ἰνδικτιωνος· παρουσία γουλιέλμου τοῦ ἀγκουρου. καὶ νοταρίου ἰωάννου τῆς κυρας γρουσας. κρητῶν χώρας αὐτοῦ, καὶ निकολάου νοταρίου ποβλυκου ἐαυτῆς χώρας. καὶ ἑτερω καλῶν ἀνδρωπων παρακληθέντων κεκληθέντων κατωτέρω εἰς μάρτυρας εὐτυχῶς ἀμήν. ἀνάλαμβάνωμεν τοὺς ἰδίους ἡμῶν καὶ ξένους καὶ πασαν πρόφασιν. ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω γεγραμμένοι. οἱ τὰ σύγνα τοῦ τιμίου σταυρου ἰδιωχειρως ποίσαντες· ἐκουσία ἡμῶν τῆ βουλή καὶ ἀρεσκία καὶ οὐκ ἐκ τινος τῷ παρὰ παν ἀνάγκης· ἢ βήας, ἢ τίας οὐκ περιστασεως. ἀλλὰ ὀλοφύχω καρδία καὶ ἀληθινῇ γνώσει· ἐκ τὸς πασης ἀπύγωρεμένης στείας καὶ παραγραφῆς. ἰολλογοίμεν σωματικῶς. ὅτι ἐπράσαμεν προς σὲ τὸν νοταριον παυλον Φιλδερρές· καὶ εἰς τοὺς σοὺς κληρονομοῦς, τῷ ἀφορμωζόντα ἡμῶν μοιράδιον ἐκ τῶν τριῶν.

† Signum propriae manus Theodori de Core.
In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo septuagesimo octavo, regnante illustrissimo domino nostro Carolo rege Siciliae, ducatus Apuliae, Principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii comite, anno eius dominationis quinto, mense maio, indictione XIII, coram Gulielmo de Aquaro, et notario Ioanne de domina Grusa, iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus testibus infra vocatis et rogatis, feliciter, amen. Ego suprascriptus, qui nomine propinquorum nostrorum et extraneorum signum honorabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, suscipiens in me quemcumque praetextum, spontanea mea voluntate et consensu, et nulla omnino ex necessitate, vel vi, vel quavis circumventionem, sed sincero corde et certa scientia, absque omni vetita causa et exceptione, declaro personaliter vendidisse tibi notario Paulo Filderrī et tuis heredibus partem.

ποδίων αἰλειων. ὅπερ ἔλαχεν ἡμῶν λόγου ἡμησίου ἡμ-
 φητεύσεως, ἐκ τοῦ σκουλλάδου. καὶ βοναβήτου. εἰς
 το χωριον ἀγκουρου περιχωριου ἑτοῦ. περιδριζώμενοι
 δε αὐτῆς οὕτως. ἀνάτολης χωράφιον βοῦτρονου. δύ-
 σμαῶς χωράφιον ρηθέντος πράτου. ἄρκτου χωράφιον
 βοναβήτου. μεσιμβρίας ὁ οἴκως ρηθέντος πράτου. καὶ
 συγκληῆι. τουτο τῶν τῶ ρηθὲν ἡμησίον μοιράδιον
 ρηθέντων τριπόδων αἰλειων. σὺν τοῦ ὑπόκατο κη-
 μένου αὐτῶν χωραφίου. ἐπράσαμεν σοι αὐτῶ καὶ
 τοῖς σοῖς κληρονόμοις διὰ χρυσοῦν ταρία ὀκτώ καὶ
 ταῦτα τὰ ἡρημένα ταρία ὀκτώ τοῦ χρυσοῦ. λαβόντες
 αὐτὰ ἀπὸ σοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας, σὺν δικαίᾳ
 καὶ ἀνέλληπῃ. ἐν δικαίᾳ σταδμῶ καὶ ἐδώσαμεν σοι
 εἰς τῶ ρηθὲν μοιράδιον ἡμησι ελαιων. σωματικὴν
 Φώρεσιν καὶ πεπιθήκαμεν σοι σωματικὸν ὄρκον· εἰς
 ταῦτη τὴν τέλειαν καὶ πληριστάτην διάπρασιν τοῦ
 εχειν σε τῶ ρηθὲν ἡμησι μοιράδιον ρηθέντων ελαιων
 ὡς ἀνωτέρω εἴρημεν. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων αἰς
 αἰετὸν ἐξ ἡμῶν. πουλιῶν· χαρίζην ἀνταλλάττειν· καὶ εἰς
 προικα τέκνων σου γράφην· καὶ ποιῆν ἐξ αὐτῆς καὶ
 ἐν αὐτῆς ὅσον βούλη· ἀποτασσόμενοι δὲ ἡμῖς ἐξ αὐ-
 τῶν πάση παραγραφῇ καὶ ἀρωγῇ· συντηθῶν τε καὶ
 νόμου. παντός κἀνωϊκού. καὶ πολιτικῶ δικαίου τοῦ
 δυναίμενου ἡμᾶς βωηθῆσαι εἰς ἀκύρωσιν ἀποκατάστα-
 σιν ἢ μετατρέψιν τῆς παρούσης πράσεως, ὅς τὸ
 κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν λαβῶν. μὴ κολη-
 μένος παρὰ τινος· ἐγγυοῦμε δὲ καὶ τὴν νομηκὴν δε-
 φεισίωνα. καὶ ἡ μὲν Φωραθὴ ποτε κερῶ ἐξ ἡμῶν τίς
 οἱ ἀπο ἀλλωτριου τινός εἰς αὐτῶ τῶ μοιράδιον· σὲ
 ἢ τοῦς σοῦς κληρονόμους ἐνοχλήσαι νευληθεῖς μὴ
 ἡσακουσθήτω. ἀλλ' ἡμῖς καὶ ἡμέτεροι κληρονόμοι·
 στάμεθα καὶ δίκαικᾶν ἡμᾶς αὐτῶ· ἐκ παντος προ-
 σώπου. ξένων τε καὶ ἰδίων. ἢ δὲ καὶ εἰς ἀπότροπὴν
 ἐπανέλθωμεν ἢ καὶ ἡμᾶς εἰς τῶ τῆς ἐπιωρκοίας πινῆν.
 καὶ ὁμολογοῦμεν ζημιούσθω ἡμᾶς. εἰς τὴν ἡμετέραν
 κορτὴν ἑτοῦ αὐγουστάλια δέκα πέντε. καὶ πρὸς σὲ
 τὸν ρηθέντα ἀγγραστήν καὶ σοι κληρονόμους τετρα-
 πλοῦν τὴν ρηθένσαν ποσώτητα τοῦ τιμήματος. καὶ
 πάσας τὰς δικαίας ἐξόδους· οὐχ ἔλαττον· ἔχειν σε
 καὶ τῶ ρηθὲν ἡμησι μοιράδιον ρηθέντων αἰλειων ὡς
 ἀνωτέρω ἡρηγται. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. κα-
 δάτι αὐτῶ παρ' ἡμῶν ὄρκιας. ἰδ' οὕτω στέργει καὶ
 ἡμμενεὶ βεβαία. ἢ ταύτη δικαία πράσις ὡχηρὰ καὶ
 ἀπαράσάλευτως ἀχρι στασεως κόσμου πρὸς σὲ τὸν
 ἡρημένον νοταριον παῦλον. καὶ εἰς τοῦς σοῦς κληρο-

meam trium olearum, quae mihi obtigit pro me-
 dietate emphyteusis a Scullado et Bonavita, in loco
 Aquaro, pertinentiis Aëtae, et hos habet fines: ab
 oriente est praedium Butroni; ab occidente prae-
 dium memorati venditoris; a septentrione praedium
 Bonavitae; a meridie domus memorati venditoris;
 et clauditur. Hanc igitur dimidiam partem dictarum
 trium olearum, una cum humo subtus exstante, ven-
 didi tibi ipsi et tuis heredibus aureis tarenis octo,
 quos cum a te in meas manus acceperim, integros,
 iustos, non imminutos et iusto pondere, tibi dedi
 dictae dimidiae partis olearum personalem possessio-
 nem, et corporale iuramentum tibi praestiti de hac
 perfecta et plenissima venditione, ut habeas memo-
 ratam dimidiam partem olearum, uti antea dixi, a me
 in omne aevum una cum tuis heredibus, vendas,
 dones, permutes, in dotem filiarum inscribas, et fa-
 cias de ea et in ea quidquid volueris, utpote qui do-
 minium et potestatem a me acceperis, nemine im-
 pediente. Renunciamus insuper omni exceptioni et
 subsidio consuetudinum et legum, et cuiusvis cano-
 nici et civilis iuris, quod nobis prodesse possit ad in-
 firmandam, subvertendam, vel dissolvendam prae-
 sentem venditionem, et promittimus legitimam de-
 fensionem. Nam si quando aliquis nostrum vel extra-
 nea persona apparuerit, qui te vel tuos heredes de
 ipsa parte molestare voluerit, ne exaudiatur, sed
 ego meique heredes obstabimus, et vobis ipsam asse-
 remus a quacumque persona extranea vel propinqua.
 Si vero (hanc venditionem) subvertere voluero, in poe-
 nam periurii incidam, et assentior mulctari nostrae
 curiae Aëtae augustalibus quinque et decem, tibi-
 que memorato emptori et tuis heredibus quadrupla quan-
 titate dicti pretii, et omnibus iustis expensis. Et nihi-
 lominus habeas memoratam dimidiam partem olea-
 rum, uti supra dictum, una cum tuis heredibus, prout
 a me emisti, et huiusmodi iusta venditio firma, stabilis,
 valida et immutabilis permaneat usque ad finem mun-

νόμους καὶ διὰδοχους, διὰ καὶ ἐπιγραφεῖν, τῇ ἡμῶν
παρακλήσει, χειρὶ निकολάου νοταριου ποβλύκου ἀνω-
τερου, παρὰ τῶν προλεχθέντων κριτῶν, καὶ ἐτέρων
καλῶν ἀνδρωπων μαρτυροθῆν. ἐν ἔτει μηνῇ καὶ ἡδι-
κτιωνι τῶν ἀνωτερω.

† ἐγὼ γουλιελμος τοῦ ἀγκουρου κριτῆς χωρας
αἰτοῦ τὰ ἀνωτερα μαρτυρω.

† ἐγὼ νοταριος ἰωαννης τῆς κυρας γραυσας κριτῆς
χωρας αἰτοῦ τὰ ἀνωτερα μαρτυρω.

† ego rogerius de aquario testor.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 167.)

di tibi memorato notario Paulo tuisque heredibus et
successoribus. Quare scripta est rogatu meo manu
Nicolai publici supradicti notarii, praefatorum iudi-
cum aliorumque proborum hominum testimonio ro-
borata, anno, mense et indictione suprascriptis.

† Ego Gulielmus de Aquaro iudex civitatis Aë-
tae quae supra testor.

† Ego notarius Ioannes de. domina Grusa iudex
civitatis Aëtae quae supra testor.

CCCXXI.

† 270 — Mense Augusto 25 — Indict. (XIII).

*Boëmundus dominus Oppidi a monasterio S. Georgii accipit decem annis quaedam pascua posita ad collem
Pistillariae et flumen Coecum pretio unciarum aureurum quinque et annua praestatione arietis et lactis
unius gregis.*

† ἐγὼ βοάμουνδος κυριος ὀπίδου τὰ ὑπόγεγραμ-
μένα στέργω καὶ ἔμμενω καὶ ἐπίκυρῶ διὰ τοῦ εἰκίου
μου σταυροῦ :

† Ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.
αἰωνίου θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν ἀμήν. τῇ εἰκαστῇ
πέμπτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς αὐγούστου. τῆς ἡδικτιωνος
δεκάτης. ἐν τῷ ἑξακισχιλιῶστῷ. ἑπτακωσιῶστῷ.
εὐδομικωστῷ. ὀγδῶν ἔτει κόσμου· κυριεύοντος τοῦ
ὑπερλάμπρου κυρίου ἡμῶν κάρολου. θεοῦ χάριτι
ρηγῆς σικιλίας, δουκάτου ποῦλιας καὶ πριγκυπάτου
κάπουας, ἀνδισαβρίας, προβετίας καὶ Φολκαλκερίας
κάμυτος, τῆς αὐτοῦ κυριότητος ἔτος δεύτερον εὐτύ-
χως ἀμήν. Ἡμεῖς ματθαῖος τῆς πρώτου κρητῆς χωρας
σεμιναρίου. ἰωάννης τοῦ χαϊδακαρίου. τῆς αὐτῆς χω-
ρας ποῦπλικος ταβελλίων καὶ οἱ ἐγγεγραμμένοι μάρ-
τυρες οἱ εἰς τούτῳ κληθέντες καὶ παρακληθέντες,
διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου δειωποιοῦμεν τοῖς πα-
ροῦσι καὶ τοῖς μέλλουσι· ἔτι ὁ εὐγενῆς ἀνὴρ κυρος
βαϊμοῦνδος κύριος χωρας ὀππείδου· πεπιστευκῶς εἰς
ἡμᾶς· ὡς εἰς ἐαυτοῦ κρητιῖν καὶ νοτάριον. ἐμολογή-
σατω, ἔτι ὁ σεβασμῖος ἀνὴρ κυρος λουκάς καθηγου-
μενος τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου μεγαλαμάρτυρος τοῦ χρῦ-
στοῦ γεωργίου χωρας βεβαλήνου. καὶ τὸ τοῦτου
κοινόνιον μοναχοὶ τῆς αὐτῆς μονῆς. διὰ τὸ ἐνδέσθαι
τῆν εἰρημίτην μονὴν αὐτῶν ἐκ διάφορων πραγματων,

† Ego Boëmundus dominus Oppidi subscripta
firmo, rata habeo et roboro propria mea cruce.

† In nomine domini nostri Iesu Christi aeterni
Dei et Salvatoris nostri. Amen. Vicesima quinta die
mensis augusti, indictione decima, anno mundi sexmil-
lesimo septingentesimo septuagesimo octavo, regnan-
te illustrissimo domino nostro Carolo, Dei gratia
rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae,
Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, re-
gni eius anno secundo, feliciter, amen. Nos Mat-
thaeus de Roto iudex civitatis Seminarae, Ioannes
de Chandacario eiusdem civitatis publicus tabellio,
et subscripti testes ad hoc vocati et rogati, per
hanc chartulam notum facimus praesentibus et fu-
turis, nobilem virum Boëmundum, dominum civi-
tatis Oppidi, nobis fidem habentem, utpote eius iu-
dici et notario, declarasse venerabilem virum do-
minum Lucam praepositum monasterii sancti magni
martyris Christi Georgii de civitate Bebalini, et
monachos eiusdem monasterii, cum praedictum eo-
rum coenobium ob diversas possessiones teneretur
ad fiscalia tributa solvenda, ut eius necessitatibus
consulerent, atque eiusdem negotia procurarent et
adiuvarent, sibi vendidisse, confirmasse et tradidisse

εις ρηγικὰς δουλείας καὶ ἀνάγκαις. καὶ τῷ τῆς αὐτῆς
μονῆς διήκεισθαι πράγματα καὶ ἐξάκολουθεῖν, πέπρα-
κην αὐτῷ. ἔστειραν καὶ ἀπαίδωκαν αὐτῷ ὀνόματι
καβάλας. εἰς τὸ βοσκήσαι τὰ ζῶα αὐτοῦ καὶ θρέμ-
ματα. ἔνθεν ἐνιαυτοῦς δέκα ἀπ' ἐντεύθεν εἰς τὸ ἔμπροσθεν
ψηφισομένους· πᾶσαν τὴν βοσκήν· τοῦ βουνὸς ἀνωτέ-
ρου. πιστηλλαρίας· καὶ τὰ παντὰνα πάντα τῶν δυον
μερῶν τοῦ ποταμοῦ τυφλοῦ. ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ
ἔσα εἰσίν. δι' ὀγκείας χρυσοῦ πέντε ἐν τῷ γενικῷ
ζυγίῳ ἐνζυγισμένας. ὡς αὐτῷ τῷ καθηγουμένῳ ἐνωπιον
ἡμῶν δεδώκεν λογιω ταύτης. συμφώνῳ μὲν τοι καὶ
πάκτω τιῶδε. ἵνα ὁ εἰρημένος ἄρχων κυρὸς βαϊμου-
δος καὶ οἱ τούτου κληρονόμοι. κρατῆσῳσιν. δεσπό-
σωσιν. ἔπει δε καὶ επικαρπέσωσιν μετὰ τῶν ζῶων
αὐτοῦ καὶ θρεμμάτων βόσκωντες τὰ εἰρημένα κράτει
τοῦ αὐτοῦ βουνὸς ἀνωτέρου. πιστηλλαρίας. καὶ τὰ
αὐτὰ παντὰνα τῶν δυον μερῶν τοῦ ποταμοῦ τυφλοῦ
ἔνθεν καὶ ἔνθεν. ὀνόματι τῆς αὐτῆς καβάλας ἐκ με-
ρους τῆς αὐτῆς μονῆς. ἔνθεν πλήρωμα τῶν εἰρημένων
δέκα ἐνιαυτῶν ἀπ' ἐντεύθεν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ψηφισο-
μένων. καὶ διὰ καθ' ἕκαστου χρόνου τῆς αὐτῆς κα-
βάλας. ὀνόματι ἐγνωρημῆς τοῦ αὐτοῦ κράτους. ὁ
εἰρημένος ἄρχων κυρὸς βαϊμουδος. καὶ ἡ τούτου κλη-
ρονόμοι. ἐκ συμφώνῳ διδῶναι ὀφείλωσιν. τῷ αὐτῷ
καθηγουμένῳ καὶ κοινοβίῳ λογιω τῆς αὐτῆς μονῆς.
καὶ τοῖς διαδόχοις αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἔσομένοισ·
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εἰρημένου ἁγίου μεγαλομάρτυρος τοῦ
Χριστοῦ γεωργίου. ταρία χρυσοῦ δέκα ἐν τῷ γενι-
κῷ ζυγίῳ. καὶ τὸ γάλας ἅπαν ἐνὸς μανδρίου, ἔπερ
ἐπέρχεται ἀπὸ τῶν προβατῶν τοῦ αὐτοῦ μανδρίου·
τῷ πρῶτῳ τῆς αὐτῆς ἑορτῆς μετὰ ἐνὸς κριοῦ· ἀναμ-
φιβόλως. καὶ ἡ τυχιῶν ὡς ἴωθεν. σπαρῆναι εὐρεθῆ-
σεται εἰς αὐτὰ κράτει· ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς αὐ-
τῆς χωῖρας, αἱ συνησφοραὶ τῶν αὐτῶν σπορήμων.
τῇ αὐτῇ μονῇ ἔσονται καὶ ἀπέδωθήσονται ἀνακλύ-
τως· οἷα κράτει βοσκόμενα παρὰ τῶν θρεμμάτων τοῦ
αὐτοῦ ἄρχοντος καὶ ζῶων. ἔνθεν τῆς αὐτῆς διωρίας
τῶν εἰρημένων δεκα ἐνιαυτῶν. ὁ εἰρημένος ἄρχων ἐκου-
σίως αὐτοῦ ὑπέκληεν ἑαυτον. ἡ μὲν τὰ εἰρημένα
δεκα ταρία τοῦ χρυσοῦ· τὸ γάλας ἅπαν ἐνὸς μαν-
δρίου. καὶ τὸν κριὸν τῆς ἐγνωρημῆς τοῦ αὐτοῦ κρά-
τους καὶ καβάλας. τῇ εἰρημένῃ διωρίᾳ. οὐκ ἀποδῶσει
ὡς εἴρηται. καὶ πληρωθέντων τῶν αὐτῶν δεκα ἐνιαυ-
τῶν τῆς αὐτῆς καβάλας. ἀπ' ἐντεύθεν εἰς τὸ ἔμπροσθεν
ψηφισομένης. τὰ αὐτὰ κράτει. τῇ εἰρημένη μονῇ εὐ

ratione pascui, scilicet ut pabularentur eius animalia
et pecora, annis decem amodo decurrendis, universa
pascua superioris collis Pistillariae, et cuncta sta-
gna posita ad utraque fluminis Caeci latera, et quid-
quid inibi exstat, unciis aureis quinque ponderis ge-
neralis, ipsasque eidem praeposito coram nobis tra-
didisse ob huiusmodi venditionem hoc pacto et con-
ditione, ut memoratus princeps dominus Boëmundus
et eius heredes habeant et teneant antedictam pos-
sessionem eiusdem collis Pistillariae, et omnia stagna
posita ad utraque fluminis Caeci latera, iisque utan-
tur una cum eorum animalibus et pecoribus ratione
eiusdem pabulationis concessae ex parte ipsius mona-
sterii, usquedum expleantur dicti decem anni amodo
decurrendi; et singulis annis eiusdem pabulationis,
ratione recognitionis ipsius domini, dictus princeps
dominus Boëmundus et eius heredes ex convento, et
sine quovis praetextu pendere debeant ipsi praeposito
et coenobio nomine eiusdem monasterii, eiusque in ipso
futuris successoribus, die dicti sancti magni marty-
ris Christi Georgii, tarenos aureos decem generalis
ponderis, et totum lac unius gregis, quod ex ovi-
bus ipsius gregis proveniat, mane eiusdem festi,
cum uno ariete. Sin autem forte acciderit, uti as-
solet, ut homines eiusdem civitatis in iis possessio-
nibus severint, earumdem sationum proventus ad
dictum monasterium pertineant, ipsique sine impe-
dimento tradantur. Cum vero in hisce fundis oves
et animalia eiusdem principis intra constitutum ter-
minum annorum decem pabulata fuerint, dictus prin-
ceps se suosque heredes sponte obligavit, nisi memo-
ratos aureos tarenos decem, totum lac unius gregis,
et arietem, ratione recognitionis domini et pabulatio-
nis ab ipso monasterio concessae, praefato termino
praestiterint, ut dictum est, et elapsis iisdem decem
annis memoratae pabulationis amodo decurrendis in
proprium dominium et potestatem praedicti coenobii

παραχωρήσθην, ἀναμφιβόλως εἰς ἴδιαν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ἐκ συμφώνου καὶ ἐπερωτήσεως. καὶ δι' ὑποσχέσεως δημοσίας ὑπέκλητας αὐτὸν ὁ εἰρημῖνος ἀρχῶν καὶ τοὺς αὐτοὺς κληρονόμους. ζήμιώδυναι διὰ ποιήν, οὐγκείας χουσιου δώδεκα. τῷ ρηγικῷ φίσκῳ καταβάλλισθαι καὶ τὰς ἐξώδους πάσας τοῦ ἐναντιώθεντι μερῆ ἀποδιδείν ἂν περι τοῦ ποιήσειεν ἐν κορτῇ ἢ ἐξω. καὶ τὸ πρᾶγμα ὡς εἴρηται ἐν τῇ ἰδίᾳ ἰσχύει μένοιτος, ἀποταξάμενος ἐκουσίως αὐτοῦ εἰς τοῦτω πᾶση παραγραφῇ. καὶ πᾶν νόμιμον δικαίον. φυσικόν. ἡθικόν. καὶ πολιτικόν. θεῖας διατάξεις παρούσας ἢ μελλούσας. ἐκκλησιαστικά δεκρίτα νόμοι τοῦ βασιλείου ἀπάτιν τιὰ. βρεβλεγίσις. καὶ ρηγικοῖς γράμμασιν ἀνησάμενοις καὶ μελλούσοις ἀνίστασθαι. νόμῳ γραπτῷ ἢ ἀγράφῳ. δυναμῆν ὑπερδύναμι εἰς τὸ παραδραῦσαι τὰ ἢ ἐξ ἐναντι τῶν παρόντων ἐν ἑνί τινὶ ὠφείδυναι. ἀλλὰ φυλάχθῆναι αὐτὰ στεραία καὶ βεβαία ἐνθεν τῆς αὐτῆς καβάλας τέλους καὶ πλήρωμα εἰρημῖνον. ὅθεν πρὸς μέλλουσαν μνήμην. καὶ τοῦ πράγματος τούτου στεραίαν ὠχύρωσιν καὶ βεβαίωσιν. τὸ παρὸν τῆς ἐμολογίας τοῦ αὐτοῦ ἀρχόντος κυροῦ βαϊμουνδου κυρίου χῶρας ὀππίδου. ἐκ μέρους αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ κληρονόμων τῷ αὐτῷ καθηγουμένῳ κυρῷ λουκά, καὶ κοινοβίῳ αὐτοῦ. ἐκ μέρους καὶ ὀνόματι τῆς αὐτῆς μονῆς ἁγίου γεωργίου βεβαλῆνου ἐποιήσαμεν ποιηθῆναι. τῇ παρακλήσει τοῦ αὐτοῦ ἀρχόντος κυροῦ βαϊμουνδου ἀνωτέρου ποιήθητα, ὅσον διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἡμῶν τε τοῦ εἰρημῖνου κρητου. νοταρίου. καὶ τῶν ἄλλων μαρτυρῶν ὠχυρωθῆν. ἐν ἡμέρα. μηνί, ἡμερῶν. ἔτει, καὶ κυριότητι. τοῖς προεἰρημῖνοις.

† Ego Matheus de Roto qui supra iudex seminare subscripsi.

† ἐγὼ ρωμβερτος μερίτζος σύντροφος καὶ φημιλιάριος τοῦ εἰρημῖνου ἀρχόντος κυροῦ βοικούνδου κυρίου τῆς χῶρας ὀππίδου παρακληθεῖς τὰ ἀνωτέρα μαρτυρῶ δια τοῦ αἵμου σταυροῦ.

† εὐτέλης πέτρος ἱερεὺς τοῦ ἐπιτιρίτι παρακληθεῖς τὰ ἀνωτέρα μαρτυρῶ.

† ἐγὼ νοταριος κωνσταντίνος φρασσαλος παρακληθεῖς μαρτυρῶν ἐπέγραψα ἰδίῳ χεῖρῶ.

† ὁ τοῦ χανδακαρίου ἰωάννης καὶ τῆς χῶρας σεμιναρίου πούπλικος ταβελλίων τὰ ἀνωτέρως ἔγραψε καὶ παρακληθεῖς ἑαυτὸν ὑπέγραψε ἰδιοχείρως.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 168.)

quemvis praetextum restituerint antedictos fundos, quales ab initio erant, ex pacto, requisitione et publica promissione, mulctari regio Fisco poenae nomine unciis aureis duodecim, et parti adversanti solvere quidquid expensarum fecerit in Curia vel extra, contractu, ut dictum est, in suo robore permanente, cum propter hoc ipse sponte renunciaverit cuiusque exceptioni, et iuri legitimo, naturali, consuetudinario et civili, divinis constitutionibus praesentibus, vel futuris, decretis ecclesiasticis, legi Velleianae, cavillationi, privilegiis et regiis litteris promulgatis vel promulgandis, legi scriptae vel non scriptae, quae ad haec labefactanda inveniri possit, vel contraria in aliqua re videri cuilibet ex praesentibus pactis, quae servantur firma et inconcussa intra eiusdem pabulationis terminum et complementum praedictum. Quare ad futuram memoriam et ad validam confirmationem ac securitatem huiusce contractus praesentem declarationis chartulam ipsius principis domini Boemundi, domini civitatis Oppidi, ex eius parte suorumque heredum, memorato praeposito domino Lucae et coenobio eius, ex parte et nomine ipsius monasterii sancti Georgii de Bebalino, condi iussimus rogatu eiusdem principis domini Boemundi, roboratam tum praesignatione eiusdem principis domini Boemundi, tum subscriptione nostra, dictorum iudicis, notarii et aliorum testium, die, mense, indictione, anno et regno superscriptis.

† Ego Robertus Meritzus convictor et familiaris dicti principis domini Boemundi, domini civitatis Oppidi, rogatus quae supra testor per meam crucem.

† Petrus humilis sacerdos de Epirito rogatus quae supra testor.

† Ego notarius Constantinus Frassalus rogatus testis propria manu subscripsi.

† Ioannes filius Chandacarii, publicus tabellio civitatis Seminarae, quae supra scripsit, et rogatus se ipsum propria manu subscripsit.

1270 — Mense Augusto — Indict. XIII — Scyllacii.

Coniuges Philippus Bibillus et Maria cum filiis vendunt Roberto Buciae vineam positam ad Mamuracam aureis tarenis duodecim.

† σίγνον χειρός Φυλιππου βῆβίλλου † σίγνον χειρός μαριας συβίου αὐτοῦ † σίγνον χειρός τουσχανας θηγατρος αὐτῶν † σίγνον χειρός ἀδάδου ἀδελφου αὐτῆς † σίγνον χειρος ἰωαννου ἀδελφου αὐτων ἡμῆς ὑ προγραφεντες οἱ τα σίγνα του τιμιου σταυρου ειδικαῖς ἡμων χερσίν ἐν τῷδε τόμῳ χαράξαντες τῇ ἡμετέρῃ βουλῇ καὶ θελήσει ἀναλαμβάνομεθα τοὺς ἡμετέρους ἀδελφοὺς εἰδίους κλοῖροῖμούς καὶ σὺν κλοῖρονομοὺς καὶ ἀπλῶς ὑπῆν εἰς πάντα ἄνθρωπον ἀρχοντα καὶ ἐξουσίαν δι οἷς ομολογοῦμεν δια του παροντος πονπληκου ἐγγραφου παρούσια των υπογραμμενων κριτων σκηλλακος περεγρίνου σαμονά πονπληκου νοταρίου της αὐτης καὶ τῶν υπογραμμενων μαρτυρων εἰς τουτο κληθέντων καὶ παρακληθέντων ἀδολως καθαρῶς ἐκουσιως καὶ ἐλευθερως ἐπρασαμεν σὺ τοῦ ρουπερτου τοῦ βουκῆα καὶ τῆς σοῖς κλοῖροῖμοῖς τῷ ἡμέτερον ἀμπελιον σιγγηρον το ὄντα εἰς τον μαμουράκαν το σινοροῦνται σὺ του ἀγωραστού. ἕτερον σίνορον τοῦ χρυσαφῆ κουκουλλητου. ἄλλον σίνορον τοῦ ἀποριου βελωνα. σινορήται καὶ ο δρόμος. αὐτὸν τῷ ἀμπελον εἰτη ρίζας τετρακωσιας. μετὰ παντων αὐτοῦ δικαιοματων. καὶ ἐκῆσε δένδρῶν ἐγγείζη ἐκῆσε. τῷ ἐλυπες ἡμέτερον ἀμπελιον. αὐτα τα ριθεντα τετρακωσια ριζηα του ἀμπέλου. ἐπρασαμεν αὐτα σὺ του ονομασμενου ρουπερτου καὶ τῆς σοῖς κλοῖροῖμοῖς δια χρυσου ταρια δώδεκα. ἄτινα ταρια δώδεκα τῆν δικειαν ἐπιτιμησιν του πράγματος ἐλάβραμεν ἀπο σου καὶ ἀπετάξαμεν πᾶσαν παραγραφὴν ἠτήσεως τῶν ριθεντων ταριαίων ὅς ἀνελληπη αὐτα ἐλάβραμεν. ομῶς ἀπετάξαμεν ἅπαν δίκειον τῷ δυναμειῷ ἡμας βωιδησαι εἰς μετατραπην τῆς αὐτης πρᾶσεως ἀπίστημεν τῆς δεσποτίας του πραγματος καὶ πρὸς σὰς τῆν νομὴν καὶ δεσποτιαν ἐπαρεδωσαμεν ὑπεξουσιως ἐχην. σὰς αὐτα πούλειν. χαρίζην ἀνταλλάττειν καὶ ἐν πριξὴν τεκνων γραφειν ὅς το κῆρος καὶ τῆν αὐθεντικὴν παρ ἡμων λαβρων μὴ κολουομενος ἢ ἐμποδιζομενος παρὰ τινος καὶ ἢ μεν ποτε κερῶ φανί τῆς ἐνοχλησας εἰς αὐτα ἢ ἐν στικωμεν ἐδικῶν σὰς αὐτα ἐκ παντός ἐναντιουμένου προσώπου εἰ δὲ οὐκ ἐδικυ-

† Signum manus Philippi Bibilli. † Signum manus Mariae coniugis eius. † Signum manus Tuscae filiae eorum. † Signum manus Adadi fratris eius. † Signum manus Ioannis fratris eorum. Nos superscripti, qui signa honorabilis crucis propriis nostris manibus hac chartula exaravimus, nostro consilio et voluntate, nomine nostrorum fratrum, propinquorum, heredum et coheredum, et uno verbo cuiuslibet hominis, magistratus et baiuli, declaramus hac publica scriptura, coram subscriptis iudicibus Scyllacii, Peregrino Samona publico notario eiusdem civitatis, et testibus ad hoc vocatis et rogatis, sine dolo, pure, sponte et libere vendidisse tibi Roberto de Bucia et tuis heredibus vineam nostram cum humo, positam ad Mamuracam, attingam ex una parte bonis tui emptoris; ex altera Chrysaphii Cucullitae; ex altera aporio Belonae, et viae. Hanc igitur vineam quae vitibus quadringentis constat, una cum omnibus ipsius iuribus et arboribus inibi extantibus, et quavis alia re ad ipsam spectante vendidimus tibi nominato Roberto et tuis heredibus aureis tarenis duodecim, quibus quidem a te acceptis pro iusto rei pretio, renunciavimus cuique exceptioni requisitionis dictorum tarenorum, cum eos non imminutos acceperimus. Item renunciavimus cuique iuri quod nobis subsidio sit ad hanc venditionem subvertendam, nosque exuimus dominio praedii, eiusque tibi possessionem tradidimus cum facultate ipsum vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum scribendi, utpote qui ius et potestatem a nobis acceperis; neque obstaculum vel impedimentum a quovis patiaris. Si vero aliquando quisquam molestiam de antedicta vinea tibi intulerit, nos obstabimus, tibi que eam asseremus ab omni con-

σωμε σας αυτα ος βουληθωμενοι μετατρευσαι την παρ
τημων καλοθειως γυνομένην σας πρασιν μη εισακου-
όμεθα μητε παρα του θεου νόμου βωιδειαν σχώμεν
ου μοιον τουτο αλλ υπερ παραβασαιως του τιμιου
σταυρου ζημιουστω ημας εν τω δεσποτικω φύσκω
αγουσταλια δέκα και προς σας τους αγωραστάς
τριπλη την ονν και ιδ ουτου στεργγι και ειένει
η πικρούσα πρασις προς σας και παντα τον κληρο-
νομον σας στερρα βαίβια και απαρασαλεύτος αχρη
τερματων αιωνων εν παρουσια μαρτυρων.

† εγω Φίλιππος του νοταριου ρογεριου χριτου
σκυλλακος μαρτυρω και υπεγραφα. † Ego Scallio-
nus de notario Roberto testor. † Ego Leo de mayda
rogatus testor et me subscripsi. † Ego Iohannes
cucune testor. † Ego Andreas de neocastro testor.
† Ego Robbertus de bonacruza testor. † εγω ιωαννης
τουρβλυνα του ασπρου μαρτυρ υπεγραφα.

† εγραφη υπογραφή και εκηρώθη το παρον έ-
γραφον χειρι μου περιεγρίνου σαμονά πουπληκου νο-
ταριου σκηλλακος μηνι αυγουστω ινδικτιωνι ιγ'
ιτους ςψη'.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 169.)

traria persona. Et nisi id praestiterimus, sed huius-
modi venditionem tibi de bona voluntate factam
subvertere tentaverimus, ne exaudiamur, neque a
divina lege subsidium habeamus; neque id tantum,
verum ob violationem honorabilis crucis mulctemur
regio Fisco augustalibus decem, et tibi emptori tri-
plo pretio emptionis. Et ita deinceps firma, stabilis et
inconcussa maneat usque ad finem seculorum prae-
sens venditio tibi et omnibus tuis heredibus facta
coram testibus.

† Ego Philippus, notarii Rogerii filius, iudex
Scyllacii, testor et me subscripsi.

† Ego Ioannes Turlina de Aspro testis subscripsi.

† Scripta, subscripta et roborata est praesens
chartula manu mei Peregrini Samonae, publici no-
tarii Scyllacii, mense augusto, indictione XIII, an-
no 6778.

CCCXXIII.

1270 — Mense Octobri — Indict. XIV — Catacii.

*Notarius Ioannes Musca mutuatur ad annum unum cuidam Fensu de Garisinda unciam auream unam, et in
pignus accipit quaedam praedia.*

† Ε'νονόματι του πατρος και του υιου και του αγίου
πνευματος· και δι' κατά τον οκτωβριον μηνα της ενί-
σταμένης ινδικτιωνος ιδ'. εν τω ςψηδ' ετει. ριγέβου-
τος του ενδωξωτατου και θεοτίμιτου ημων ριγος
κυρου καρουλου. θεου χαριτος σικελιας ριγος. δου-
κας της πουλλιας. και προίξ της κάπουας. αγιας
πολιως σενάτωρ. ανδεγάβειας. πρωβέντζας. και Φωρ-
καλκεριου κάμιτος· και της βασιλειας ρωμης και υπο
της αγιας ρωμαϊκεις εκλεισίας εν τη δουσκάνα· βικά-
ριος γενικός της του ριγατου αυτου ετους εκτου ευ-
τειχως άμην· ειμοις ενρικος του κυρου αλιμβερτου·
χροιτης πόλιως κατάντζαριου. και νοτάριος ιωαννης
νοταριου μαυρικιου. πουπλεικος νοταριος της αυτης·
ομολογοϋμεν δια του παροντος πουπλεικου έγγραφου·
ος ότι ενωπιον ημων ήτέλληθη. νοταριος ιωαννης μου-

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.
Mense octobri, praesente indictione XIV, anno 6779.
Regnante gloriosissimo et piissimo rege nostro do-
mino Carolo, Dei gratia Siciliae rege, Apuliae du-
ce, Capuae principe, sanctae urbis senatore, Ande-
gaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, et Roma-
ni Imperii in Tuscia per sanctam romanam Eccle-
siam vicario generali, regni ipsius anno sexto, fe-
liciter, amen. Nos Henricus domini Aliberti filius,
iudex civitatis Catacii, et notarius Ioannes filius notarii
Mauricii, publicus notarius eiusdem civitatis, notum
facimus praesenti publica scriptura coram nobis ve-
nisse notarium Ioannem Muscam, et Fensum de Ga-
risinda, et dictum Fensum declarasse coram nobis
se in foenus accepisse ex manibus memorati notarii

σας. καὶ Φένσος τῆς γαρίσηνδᾶς. καὶ ὁμολόγησεν ὁ ριδεὶς Φένσος ἐνωπιον ἡμῶν ὅτι ἀνάλαβεν διὰ χειρὸς τοῦ ριδέντος νοταρίου ἰωάννου μούσκα· εἰς δάνους χρυσοῦν ὄνκειαν μίαν. τοῦ ἐχυν αὐτῆν τὴν εἰριμένην ὄγκειαν μίαν τοῦ χρυσοῦν. ὁ ριδεὶς Φένσος. διὰ ὅλου τοῦ εἰσερχομένου οκτωβρίου μηνός. τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἰδικτιωνος δεκάτης πέπτης. ὁ δὲ ριδεὶς Φένσος ἐνωπιον ἡμῶν. ἔδωκεν εἰς ἐνεχίρον τοῦ ριδέντος νοταρίου ἰωάννου διὰ τὴν εἰριμένην χρυσοῦ ὄνκειαν μίαν. ἐν πετζῶν ἀμπέλου. ἡγοῦν ρίζεια ἐπτακῶσια. καὶ χῶραφίου. πετζῶπουλλα τρεῖς. σὺν τῶν ἐκῶσαι ὠντων δένδρων καρποισμῶν καὶ ἀκαρπων ἐν τῶν τρώπων. καὶ τίουτω σίμφωνω μελλεὶ τρώγειν. καὶ δαπανᾶν πάσαν τὴν ἐπικερπῆν αὐτοῦ ὁ ριδεὶς νοταριος ἰωάννης διὰ ὅλου τοῦ εἰσερχομένου οκτωβρίου μηνός. τῆς ἰδικτιωνος εἰς. πληρομένου δὲ τοῦ ριδέντος μηνός. τοῦ ἑᾶσε τα εἰριμένα χῶραφια. σὺν τοῦ ριδέντος ἀμπέλου. πρὸς τὸν εἰριμένον Φένσον· ἐλεύθερα. καὶ ὁ ριδεὶς Φένσος τοῦ ἐπίστρεψαι εἰς τὸν εἰριμένον νοταριον ἰωάννην. τὴν εἰριμένην χρυσοῦν ὄνκειαν μίαν· ἀκωλείτως· καὶ ἀνεμποδίστως· ἢ ὁ οὐχι καὶ οὐ δυνιθῆ ὁ ριδεὶς Φένσος τοῦ ἐπιδόνααι τοῦ ριδέντος νοταρίου ἰωάννου τὴν εἰριμένην χρυσοῦν ὄνκειαν μίαν· ὡς ἀνωτέρω διλεῖ τοῦ μελλεὶ δοῦνααι ὁ ριδεὶς νοταριος ἰωάννης τοῦ ριδέντος Φένσου. χρυσοῦν ταρία δέκα πεντὲ. καὶ ὁ ριδεὶς Φένσος εἶνα μελλεὶ ποιῆσει τοῦ ριδέντος νοταρίου ἰωάννου. ἀγῶρᾶν. ἀπὸ τοῦ ριδέντος ἀμπέλου. καὶ τῶν εἰριμένων χῶραφίων ἐν λόγῳ πράσεος· διὰ χρυσοῦν ταρία σιράκωντα πεντὲ. καὶ ὀπλιευθῆ ὁ ριδεὶς Φένσος· ἔαν βούληθῆ ελθεῖν ἐξεναντίας ἀπὸ τῆς εἰριμένης καταθέσεως· καὶ οὐκ εκπληρωσαὶ αὐτῆν τοῦτο πρωθυμῶς ὡς ἀνωτέρω εφημῆν· τοῦ εἶναι κρατούμενον ἐκ συμφῶνου καὶ λογῶ εἰς πόνην χρυσοῦ ὄνκειας τέσσαρας· τὰς δύο εἰς τὴν κόρτην. τὰς δὲ ἄλλας δύο· εἰς τὸ μέρος· καὶ ἡ παρουσία καταθέσις μενετω στερεᾶ βεβαίος καὶ ἀπαρασάλευτος μέχρι τοῦ ριδέντος συμφῶνου. ὑπάρχει τὸ ριδέν ἀμπέλιον. καὶ τα εἰριμένα χῶραφια· ἐν τῇ διακράτῃσι πόλεως κατὰντζαρίου· εἰς πεδ βαδος τῆς μούλης· τὸ μὲν ἀμπέλιον ὑπάρχει πλησιον ἀμπέλιου· τῶν παίδων λέου ἀπεράτου. καὶ τῶν παίδων νικολᾶου ποῦλλεῖσι· καὶ τοῦ κροῦδου· καὶ τῆς ὁδοῦ· τὸ δὲ πρῶτον πέτζῶπουλλον τοῦ χῶραφίου ὑπάρχει πλησιον χῶραφίου κυρου τόρναφραντζα· καὶ πλησιον χῶραφίου ρωπερτου τοῦ λείπατου· καὶ πλησιον χῶραφίου βασιλεῖου μουρμερου· καὶ τῶν

Ioannis Muscae auream unciam unam, ut ipsam haberet per totum mensem octobrem futuri anni, indictionis decimae quintae. Praefatus vero Fensus coram nobis oppigneravit memorato notario Ioanni pro dicta aurea uncia portionem vineae, id est vites septingentas, et tres portiones praedii cum arboribus inibi extantibus tum fructiferis tum silvestribus, hoc sane modo et pacto, ut dictus notarius Ioannes utatur ac fruatur cunctis fructibus ipsorum per totum venturum mensem octobrem indictionis, XV; impleto vero dicto mense, relinquat memorato Fensso antedicta praedia et vineam libera, et dictus Fensus restituat eidem notario Ioanni dictam unciam auream libere et sine impedimento; secus autem, et si nequiverit dictus Fensus restituere ipsi notario Ioanni dictam auream unciam, uti supra declaratum est, debeat idem notarius Ioannes dare dicto Fensso aureos tarenos quindecim, et ipse Fensus debeat vendere notario Ioanni dictam vineam et praedia aureis tarenis quinque et quadraginta; et rursus si dictus Fensus voluerit adversari huiusmodi pactis, eaque alacriter non servare, uti supra dictum est, solvat ex convento pro poena aureas uncias quatuor, quarum duas Curiae, et reliquas duas parti. Et praesens contractus firmus, stabilis et inconcusus sit donec haec conventio permaneat. Extant vero dicta vinea et praedia in agro civitatis Catacii in valle Mulae, vinea extat prope vineam filiorum Leonis Aperati et filiorum Nicolai Puglisi, et prope Crudum et viam. Prima vero portio praedii extat prope praedium domini Tornafrantzae, et prope praedium Roberti Lipati, et Basilii Murmeri, et filiorum Garriosi, et constat modio uno. Alterum vero.

παίδων γαρριῶσι· ὑπάρχει δὲ μῶδιον εἰδός· το δὲ ἄλλον χῶραφιον· ὑπαρχει ρουβου τρειῶν. το καὶ πλῆσιον χῶραφιου· γαλτερίου τοῦ σκελλειανου· καὶ πλῆσιον χῶραφιου· ρωπέριου τοῦ λειπατου· καὶ πλῆσιον χῶραφιου τοῦ κυροῦ σίλβεστρου· το δὲ ἄλλον τρίτον χῶραφιον· ὑπαρχει καὶ αὐτο μῶδιον εἰδός· πλῆσιον χῶραφιου κυροῦ ρικαρδου τοῦ κυροῦ βαλδίνου· καὶ πλῆσιον χῶραφιου· των παίδων τοῦ ριδέντος λέου ἀπέρατου· καὶ πλῆσιον χῶραφιου τῆς κόρτης· ρώγκας Φάλλουκας· καὶ σὺνκλύουν· ὅθιν πρὸς περισσώτεραν πίστωσιν καὶ βεβαίαν ἀσφάλειαν τοῦ ριδέντος νοταρίου ἰωαννου μουσκα· καὶ των αὐτου κλειρῶνῶμων· τῆ παρακλήσει· καὶ στέρξει τοῦ ριδέντος Φένσου· ἐπιείσμεν τοῦ ριδέντος νοταρίου ἰωαννου· το παρὸν ἐμολογιτικὸν πούπλεικον ἐγγραφον· τῆ ἡμετερα χειρὶ καὶ τοῦ ριδέντος Φένσου καὶ ἑτερων καλῶν ἀνδρωπων· κατεκυριῶμενον· καὶ συμαρτυριμενον· καὶ δια χειρὸς καμου τοῦ προλεχθέντος νοταρίου ἰωάννου νοταρίου μαυρικίου· πούπλεικου νοταρίου πολεως καταντζαριου· τῆ παρακλήσει· καὶ στερξει· τοῦ ριδέντος Φένσου· γεγραμμένον· μηνῆ ἔτους καὶ ἰνδικτιωνος τῆς προγραφείσης.

† Ego henricus de domino Alberto iudex Catan-
zarii qui supra.

† ἐγὼ Φένσος τῆς γαρισίνδας· τα ἀνωτερα ὁμο-
λογῶ καὶ στέργω καὶ μαρτυρῶ δια τοῦ ἡμοῦ
σταυροῦ.

† Signum manus proprie Ioannis de martino.

† Signum manus proprie Simonis Arcarii.

† Ego Goffredus eisdem interfui et testor.

† ἐγγραφῆ το παρον ἐγγραφον χειρὶ ἡμου νοταρίου
ἰωάννου νοταρίου μαυρικίου πούπλεικου νοταρίου πο-
λεως καταντζαριου· του ετους μηνῆ καὶ ἰνδικτιωνι
τῆς ἀνωτερω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 170.)

praedium constat tribus rubis, et extat prope prae-
dium Galterii de Scilliano, et Roberti Lipati, et do-
mini Silvestri. Tertium vero praedium constat et
ipsum modio uno, (et situm est) prope praedium do-
mini Riccardi filii domini Baldini, et filiorum dicti
Leonis Aperati, et praedium Curiae Roccae Fallucae,
et clauditur. Quare ad maiorem fidem et firmam
securitatem dicti notarii Ioannis Muscae, et ipsius
heredum, ex requisitione et consensu dicti Fensi,
fecimus dicto notario Ioanni praesentem publicam
declarationis scripturam, roboratam et testatam ma-
nu nostra et dicti Fensi aliorumque proborum ho-
minum, et manu mea praedicti notarii Ioannis filii
notarii Mauricii, publici notarii civitatis Catacii, re-
quisitione et consensu eiusdem Fensi. Scriptum men-
se, anno et indictione supradictis.

† Ego Fensus de Garisinda quae supra confirmo,
roboro et testor per meam crucem.

† Scripta est praesens chartula manu mea nota-
rii Ioannis filii notarii Mauricii, publici notarii ci-
vitatis Catacii, anno, mense et indictione supra me-
moratis.

1271 — Mense Ianuario — Indict. XIV — Badulati.

Petrus de Iudice et Nicolaus de Bona vendunt monasterio Cammaroti Obedientiae S. Stephani de Nemore praedium positum in agro Badulati aureis tarenis quindecim.

† Σίγνον εικίας χειρός πέτρου επονομία τοῦ κριτοῦ.
† Σίγνον εικίας χειρός निकόλου επονομία τῆς βῶνας κατηκῆτωρ εἰς το χωρίον αγίου λειωντίου.

Εν ὀνόματι τοῦ αἰωνίου Θεοῦ καὶ σωτηρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ Ἀμήν: ἔτη τῆς κυριακῆς αὐτοῦ σαρκώσεως, χειλίσστω διακωσισστω εὐδωμικισστω πρῶτω: Μηνῆ ἰαννουαρίῳ τῆς ἰνδικτιωνος δεκάτης τετάρτης: κυριεύοντος τοῦ ἐνδόξου κυρου ἡμῶν κυρου ρηγός κἄρουλου Θεου χάριτι, ἡψυλου ρηγός σικελείας· δουκάτου ἀποῦλεια: πρηκηπάτου κἄπουας ἀνδεγάβριου Φολκακῆριου καὶ προβήντζης κόμητος, τοῦ δε αὐτοῦ ριγάτου ἐνῆαυτῶ ἔκτω. ευτιχως ἀμήν: οἱ μεις οἱ ἀνώτεροι προγράφέντες οἱ τα σίγνα τοῦ τμηίου σταυροῦ ποιῆσαντες ἀνωτέρω. ἀνάλαβαννῶμενοι πᾶντα ἄνθρωπον καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν, Ἐμὶ παρουσία τοῦ περρῶνου κἄπουτου κριτοῦ χῶρας βαδουλάτου. τοῦ βαρδωλομαίου πλασταροῦ Νοταρίου τῆς αὐτῆς χῶρας: ὡν οἰδικός ἐγὼ ὁ ἀνοτέρος निकόλαος· τῆς βῶνας, ἐσυνέεισα εἰς ἰδίους ἐμοῦς: κριτῆν. καὶ νοτᾶριον ὡς γινῶσκοντα μὴ ἔσσειδαι ἐμοῦς: κριτῆν καὶ νοτᾶριον: καὶ ἑτερων υπογραφεντων ὀχυρωμένων μαρτυρων κληδεντων προς τουτο οἰδικός καὶ παρακηθεντων· ἐν τῶ παρόντι ποβληκῶ ἐγγράφῳ, ὁμολογοῦμεν. καὶ μαρτυροῦμεν τοῖς πάσι, διλωποιοῦμεν, ὅτι ἄνευ. Φόου: δόλου. χλειῆς υἱας: ἀπάτης ἀνάγκης, ἢ ἀλλῆς ἐτίας ὠδοῦμενοι ἢ ἐμπαχθεντες: οὔτε εἰς κριτηριον εἰσαγῶμενοι περὶ τοῦτου, ἀλλ οἰδιώτες οφελῆσαι τῆν ἔρεσιν ἡμῶν τοῦτω ἐποιεσαμεν ἐκουσίος καὶ αὐτόπροαίρετοι τελείος πέπρακαμεν; ἐδόσαμεν καὶ ἀπόδοσαμεν; τὸ οἰμέτερον δίκαιον; τῶ δόμνω γουλίεμω τῆς μάγιδας: μοναχῶ, καὶ μαίστορι κέλλαραρίῳ αγίου στεφάνου: τοῦ ἔρου; ὀνόματι τῆς μονῆς τοῦ ηρημένου αγίου στεφάνου; τουτ ἐστίν: εἰς τὸ μετόχειον καμαρῶτου: ἤγουν χωραφίου πετζῆν ἕναν: ἀπο των οἰμέτερων χωραφίων: ὅπερ κατέχωμεν καὶ ἐξαδίερετος νομιεῶμεν: δικάιο ἐκ πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας. ἐν τωποθεσία καλουμένη: ἡ ἔρκαν διακρατῆσεως χῶρας βαδουλάτου: κατοτέρω πέρατα αὐτοῦ διεροῦμεν:

† Signum propriae manus Petri cognominati de Iudice. † Signum propriae manus Nicolai cognominati de Bona incolae civitatis S. Leontii.

In nomine aeterni Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi. Amen. Anno eius dominicae incarnationis millesimo ducentesimo septuagesimo primo, mense ianuario, indictione decima quarta, regnante glorioso domino nostro Carolo Dei gratia excelso rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae, Forcalquerii et Provinciae comite, regni vero eius anno sexto, feliciter, amen. Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis superius exaravimus, quorumvis hominum ac magistratum (*molestiam*) in nos suscipientes, coram Perruno Caputo, iudice civitatis Badulati, Bartholomaeo Plastara, notario ipsius civitatis, quos specialiter ego suprascriptus Nicolaus de Bona assentitus sum mei ipsius iudicem et notarium esse, quamvis noverim meos non esse iudicem et notarium, et aliis subscriptis validis testibus expresse ad hoc vocatis et rogatis, praesenti publico instrumento declaramus, testamur et notum omnibus facimus nos nullo metu, dolo, fraude, vi, deceptione, necessitate, vel alia causa compulsos vel coactos, neque in iudicium vocatos de hac re, sed compertum habentes nostrum propositum utile esse, sponte et propria electione et perfecte vendidisse, dedisse et tradidisse domino Gulielmo de Maida, monacho et magistro cellerario sancti Stephani de Nemore, nomine dicti monasterii sancti Stephani, videlicet Obedientiae Cammaroti, nostram possessionem, nempe portionem unam praedii ex praediis nostris, quae iure possidemus et indivisim habemus ex paterna nostra hereditate in loco vocato Erca, in agro civitatis Badulati, uti eius fines infra describemus. Eam vero vendidimus aureis tarenis quindecim ponderis generalis; quibus acceptis integris, iusto pondere, perfectis et puro auro, ob plenissimum pre-

αὐτὸ δὲ πεπρακαμεν. εἰς τον γενικον ζυγῶν δια χρη-
 σιου παραία δεκαπέντε: ἄτινα του χρυσίου παραία
 δεκαπέντε, σωὲς ζυγισμένα τελειος ἀναλάβραμεν καὶ
 ἐσχίκαμεν καθαρᾶ χρυσᾶ: δια πλειριστᾶτῆν τμητῆν
 καὶ ἀποφλησιν τοῦ αὐτοῦ χωραφίου: ἀπετεξάμεν τῆ
 παραγραφῆ τοῦ μὴ ζυγισμένου χρυσοῦ, καὶ μὴ ἀρηθ-
 μουμένων χρημάτων: ἢ οὐ ἀναλαμβάνωμένων, καὶ
 πέραις τῆς ἐλάττου ἡμέρας τοῦ δικαίου τμημάτος
 τοῦ αὐτοῦ χωραφίου. λαβῶτες δὲ το τμήμα καὶ
 πλήρης ἀπόφλημεν οὐμᾶς τῆς νομῆς καὶ δισποτείαις
 τοῦ αὐτοῦ χωραφίου: καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους
 ἀπεγδήσαμεν: ἀπιγδηθέντες, αὐτίκα ἡμῶ καὶ ἄπαξ
 εἰσυγάγαμεν καὶ τεθήκαμεν εἰς σωματικῆν ἐμφόρεσιν
 τῶν ἡγμένων ἀγωραστῆν: ὀνόματι τῆ ριθρη μονῆ
 ἀγίου στεφάνου: εἰς τὸ αὐτον χωράφιον: μετὰ πασῶν,
 εἰσωδων, ἐξωδων: καὶ των περιεχαμενων, αἰκου-
 των δικαιομάτων αὐτοῦ, τῶσων εἰσαγάγαμεν καὶ
 ἐπεδωσαμεν: τοῦ αὐτοῦ ἀγωραστοῦ ὀνόματι τῆς αὐ-
 τῆς μονῆς: πᾶν δίκαιον καὶ πᾶσαν παραγραφῆν: καὶ
 ὅσων εἰς ἡμᾶς ἐπιζητῆ ἢ ἐπιζητῆσαι δυναθῆ ἐν τῷ
 ἐπιστῶτι καὶ το μίλλοντι, διδοῦντες τοῦ αὐτοῦ ἀγω-
 ραστοῦ: δια τῆν ἡγμένην μονῆν ἀγίου στεφάνου:
 τουτ ἐστὶ το μετόχρον καμμαρωτου ὁ ἐν τοῦτοις
 νομοις πλεισιάζων: πλειριστᾶτῆν ἄδιαν καὶ ἐλευθερων
 ἐξουσίαν. κρατῆσαι, δεσπόσαι σιτησφορῆσαι βελτιῶσαι
 εἰς τὸ αὐτον χωράφιον: ποιῆν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐν αὐ-
 τῷ ἄπασαν τῆν ἐκβούλησιν καὶ ἐπιθυμίαν αὐτων ἀνε-
 κωλυτως ὡς ἐξ οὐκείων πραγμάτων: ὡς καὶ ἐν
 τοῖς λριποῖς πράγμασις τῆς ἡγμένης μονῆς: ἢ των
 μετοχοῖων αὐτης, καὶ διηρηκός καὶ αἰωνίως κρατῆ
 καὶ νομείει αὐτὸ ὡς προῆρηται: οὐδενὸς οὐκίῳτιτος
 οὔτε καρπόφορίας ἡμῶ ἐν αὐτῷ παραφυλαττωμένου
 δικαίου, καὶ εἰς τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ ἐναγγέλια σω-
 ματικὸν ὄρκον ἀποδῶσαμεν: δι ἡμᾶς, ἢ δι ἐτέρου
 ἐπιτηθαινοῦ προσώπου: οὐδεποτε ἐλθίνα ἐξενάντιον
 τῆς παρούσης πράσεως, ἀλλὰ τοῦ δεφενδεῦην γαρση-
 τιῦν καὶ διεκδικαν τῆ ἡγμένην μονῆ: τουτ ἐστὶ:
 προκουρατόροις ἢ ἡγουμένοις τῆς αὐτῆς μονῆς: ἐν
 κριτηριῷ ἢ ἐξω κριτηρίου δελῆθη τίς ἐμποδῆσαι
 αὐτοῖς ἐκ τοῦτω ἕως νομίμου κέρου διεκάν αὐτοῖς: καὶ
 ἢ μὲν τοῦ τιούτου συμφῶνου προρηθέντες, προφᾶσι
 τινῆ σφάλαμεν: ἢ ἐξεναντίας ποιῶσμεν: ἢ ἐν ἄλλω
 τί τῶν προρημένων, ἐριθῶμεν, ἐνοχοποιούμεν ἡμᾶς
 καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους: δι αἰωρταστικῆν
 ἐπιρωτῆτιν, καταδικασθῆναι τῆ ριγικῆ πόρτη, πᾶρεξ

tium et satisfactionem ipsius praedii, renunciavi-
 mus exceptioni non ponderati auri, et non numeratae
 pecuniae vel non receptae, aut (*receptae*) minus dimi-
 dio iusti pretii eiusdem praedii. Quo pretio acce-
 pto, nos et nostri heredes prorsus renunciavimus pos-
 sessioni et dominio ipsius praedii, eoque nos exuimus,
 et deinceps statim et semel concessimus et dedimus
 memorato emptori, nomine dicti monasterii sancti
 Stephani, corporalem possessionem eiusdem praedii
 cum omnibus introitibus, exitibus et iuribus ad
 ipsum pertinentibus, tantum iuris et exceptionis tri-
 buentes et concedentes eidem emptori, nomine ante-
 dicti monasterii sancti Stephani, quantum nobis com-
 petit et competere possit in praesenti et futuro tem-
 pore, dantes ipsi emptori nomine praefati monaste-
 rii sancti Stephani, nempe Obedientiae Cammaroti
 eiusdem monasterii legibus subiectae, plenissimam
 facultatem et liberam potestatem possidendi, habendi,
 fructus colligendi, in meliorem statum ipsum
 praedium adducendi, et faciendi ex eo et in eo quid-
 quid voluerit, sine impedimento, ut in re propria et
 in aliis bonis memorati monasterii vel eius Obedien-
 tiarum, ac semper et perpetuo possideat et habeat,
 uti antedictum est, nullum ius proprietatis vel fru-
 ctus nobis in eo reservantes, et corporale iuramentum
 praestitimus ad sancta Dei Evangelia, nunquam vel
 nos vel quamvis aliam personam obstituros praesenti
 venditioni, sed eam dicto monasterio, nempe procu-
 ratoribus vel praepositis eiusdem in iudicio vel extra,
 si quis voluerit impedimentum ipsis afferre de hu-
 iusmodi venditione, usque ad legitimum tempus de-
 fensuros, asserturos et vindicatos. Si vero nos su-
 prascripti aliquo praetextu recesserimus a praesenti
 conventione, vel eidem adversati fuerimus, vel quid-
 vis aliud contrarium antedictis pactis fecerimus, obli-
 gamus nos nostrosque heredes solemnī stipulatione
 condemnari in regia Curia, praeter periurii poenam,
 ad solvendum poenae nomine Fisco Curiae uncias

τῆν τῆς ἐπιτοκίας πινῆν; πινῆς ὀνόματι ἀποφλῆσαι τῷ φύσκῳ τῆς κόρτης: οἰκίαι δύο χρυσοῦ; καὶ τῆ αὐτῆ μονῆ: οἱ τῶν οὐτῶν ἤγουν; προκουρατορῶν; ἢ ἠγουμενῶν τῆς αὐτῆς μονῆς, ἀλλῶ τοσοῦτων, οὐχ οὐδὲν καὶ παύς τὰς δικαίας ἐξόδους. οὐκ ἔλαττον, καὶ τῆς ριθίσης αὐτῆς πινῆς ἀποφληθῆσθαι ἢ οὐ ἡ παροῦσα πράσις διηκεῖς ἐν τῇ ἰσχύι τῆς ηἡμένης μονῆς ἀγίου στεφάνου στερεὰ μινῆτω, ἀπότασσῶμενοι οἱ μεις πάσαν παραγραφὴν καὶ ἐπιλογῆν ἢ ἀρωγῆν δικαίου, δικαιοσύνην καὶ πᾶσαν νόμου βωθηθεῖαν: παντὸς κανονικοῦ καὶ πολιτικοῦ δικαίου. τῇ ἀπόκαταστάσει τοῦ βελιγιανοῦ καὶ μακεδωνίου δόγματος; καὶ οἰδικὸς τῇ ἀρωγῇ τῶν βασιλικῶν διαταξαιῶν. καὶ πᾶσας συνθηδίας τὰς δυναμένας βωθηθεῖν ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ τὸ μέλλοντι: εἰς μετὰ τραπεζὴν κίνωσιν ἢ ἀκύρωσιν τῆς παροῦσης πράσεως, διωρηται δὲ τὸ αὐτὸ χωράφιον οὗτος: ἀπο ἀνατολῆς πλησίον οὐ βῆαξ. τῆς οδοῦ δύσεως χω τοῦ καμμαρῶτου. ἀρκτροῦ πλησίον τὸ χωράφιον τῶν φλογιᾶδων: μισυμυρίας πλησίον τὸ χωράφιον τῶν αὐξοῦπων: καὶ συγκλείη τετραχῶς, ὅθεν εἰς μελλουσαν ἀνάμνησιν καὶ ἀεικὴν ἀσφάλειαν, τῆς μονῆς ἀγίου στεφάνου τοῦ ἔρους ἐἰς τὸν ηἡμένοιον δόμῳ γουλιέμον, μοναχῶν καὶ μαίστορα κελλαράριον τῆς αὐτῆς μονῆς: ἀγωραστῆν τοῦ αὐτοῦ χωραφίου δια τῆν αὐτῆν μονῆν, ἐποιήσαμεν αὐτοῦ τὸ παρὸν τῆς πράσεως ποῦβλικον ἐγγραφοῦν: δια τῆν ηἡμένην μονῆν, καὶ ἐστὶν γεννημένον. δια χεῖρας τῶν ἀνοτέρῳ προλεχθέντος βαρδωλομαίου νοταρίου βαδουλάτου τῆς υπογραφῆς τοῦ ηἡμένου κριτοῦ τοῦ αὐτοῦ νοταρίου καὶ ἑτέρων ὑπογραφειστων ὀχυρωμένων μαρτυρῶν: ἐγράφη εἰς βαδουλάτον ἐν ἔτει μνητῆ καὶ ἰνδικτιῶνι τῶν ἀνοτέρων ἐν ἔτει δε κοσμοῦ κτησεως ςψοθ' ἰνδικτιῶνι ιδ'.

† Ego qui supra perronus caputus. iudex terre badulati rogatus testor propria manu subscripsi.

† ἐγὼ θεοδορος φρητζαῖς τὰ ἀνωτέρα μαρτυρῶν ἰδιωχείρως ὑπεγράφα.

† Ego constantinus de martino testor.

† ἐγὼ νοταριος κωνσταντινὸς τὰ ἀνωτέρα μαρτυρῶν ἰδαιοχειρως ὑπεγράφα.

† ἐγὼ νικολαὸς πικκυλὸς τὰ ἀνωτέρα μαρτυρῶν ἰδιωχείρως ὑπεγράφα.

† ἐγὼ νικολαὸς πρεσβυτέρου βασιλείου τὰ ἀνωτέρα μαρτυρῶν ἰδία χηρὴ ὑπεγράφα.

† ἐγὼ βαρδωλομαῖος πλασταρᾶς ὁ προλεχθῆς νο-

duas aureas, et ipsi monasterio sive procuratoribus sive praepositis pro tempore eiusdem monasterii tantumdem, et insuper omnes iustas expensas. Et nihilominus eadem poena soluta vel non, praesens venditio maneat semper valida memorato monasterio sancti Stephani, renunciantibus nobis cuilibet exceptioni, clausulae, vel subsidio iuris, aequitatis, et cuiuscumque legis, canonici et civilis iuris, restitutioni in integrum, senatusconsultis Velleiano et Macedoniano, et praecipue subsidio regiarum constitutionum, et omnibus consuetudinibus, quae possint sive nunc sive in posterum nobis opitulari ad subvertendam, abrogandam vel infirmendam praesentem venditionem. Fines vero supradicti praedii sunt hi: ab oriente rivus viae; ab occidente Hugo de Cammaroto; a septentrione praedium Flogiadorum; a meridie praedium Atzuponum; et clauditur quadripartito. Quapropter ad futuram memoriam et perpetuam securitatem monasterii sancti Stephani de Nemore fecimus memorato domino Gulielmo monacho et eius magistro cellerario, qui hoc praedium nomine illius emit, praesentem publicam venditionis chartulam pro dicto monasterio, scriptam Badulati manu antedicti Bartholomaei notarii Badulati, et roboratam subscriptione memorati iudicis, ipsius notarii, et aliorum subscriptorum testium, anno, mense et indictione supradictis, anno vero ab orbe condito 6779, indictione XIV.

† Ego Theodorus Fretzes quae supra testatus propria manu subscripsi.

† Ego notarius Constantinus quae supra testatus propria manu subscripsi.

† Ego Nicolaus Piccilus quae supra testatus propria manu subscripsi.

† Ego Nicolaus filius presbyteri Basilii quae supra testatus propria manu subscripsi.

† Ego Bartholomaeus Plastaras antedictus notarius

τάρως χῶρας βαδουλάτου τὸ παρον τῆς πράσεως
ποῦβληκον ἔγγραφον ἰδιοχειρῶς ἔγραψα καὶ υπέγρα-
ψα καὶ ἐμε υπέγραψα.

civitatis Badulati praesens venditionis publicum in-
strumentum propria manu scripsi et subscripsi et
me ipsum subscripsi.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 171.)

CCCXXV.

1271 — Mense Febuario — Indict. XIV — Briatici.

Gregorius Staropullus cum suis filiis Gulielmo, Leone et Nicolao vendit notario Philliano praedium situm in agro Briatici aureis tarenis viginti.

† Σίγγον χειρὸς γριγωρίου στάρπουλλου. † σίγγον
χειρὸς γωίδου υἱου αὐτου. σίγγον χειρὸς λεοντος
ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ σίγγον χειρὸς νικολάου ἑτέρου υἱοῦ
αὐτοῦ, ἐγωγὲ ὁ προγράφεις γριγωριὸς ὁ τῷ σίγγον
του τίμιου καὶ ζωῶποιου σταυροῦ ἡχῆα μου χειρῶ,
ποιήσας ἐν τῷδε τῷ ἦφαι γράφας ἀναλαμβανόμενος
ἀδελφούς ἡδιδούς τέκνα καὶ κληρωνόμους καὶ παταν
οχλησιν ἡδίων τε καὶ ξένων. τῆν παροῦσαν, ἔγγραφον
ἄπλην ἀποχῆν ἀμετάστρεπτων καθαρὰν τέλοισιν καὶ
πληρεστάτην διάπρασιν τοῖδε ἐμὶ καὶ ποιῶ προς σὲ
νόταριον Φοίλλιανόν καὶ ἐς τοὺς σουσ κληρωνόμους,
καὶ ἐκοῦσια μου βουλῆ καὶ θέλησι καὶ οὐκ αἰκ ττηὸς
τῷ παραπαν ἀνάγκης ἢ βόιας ἢ χλεύοις ἢ ραδιοῦρ-
γιας. ἢ ἕσα τοῖς θεοῖς νόμοις ἦσαν ἀποικωρυσμενα
ἀλλὰ μαλλον μὲν οὖν συν παση προδειμια. καὶ ὄλω-
ψηκω πρόδεισι δι ἡς θά ἐν ἀληθείᾳ ἀμωλογοῦμέν
διὰ τοῦ παρόντος ἔγγραφου. ὅτι ἐνόποιον δανοῖλου
τοῦ μεσιάνου κριτου χῶρας ευρηχάτικου· ἰωαννου χε-
ληδωνισου πούλικου νοταριου τῆς αὐτῆς χῶρας καὶ
ἑτέρων χρησίμων ἀνδρων τῶν κατωτέρων ὀνομασθέν-
των καὶ προσκληθέντων εἰς ναιβέδστη μαρτυρων ἐπρά-
σα προς σὲ τῶν προγραφέντα νοτάριον Φοίλλιανόν τῷ
ἡμετερον χωραφιον τῷ ἀπερ ἔχω ἀγωγὰν ἐκ τον βα-
σίλειον μανδάνον. καθαρὶ ὁ ἡμέτερος χάρτος διλοῖ
εἰς την κρατησιν ευρίατοικου εἰς χῶριον μανδανου· εἰς
το ἐπάνω μέρος του χῶριου περιόριζεται δὲ οὗτος
ἀατωλῆς τῷ χωράφιον τῷ λεγόμενον τῆς κορτης.
δῖσεις τῷ χωραφιον γρηγωριου στάρπουλλου καὶ
τοῦ σου αὐτοῦ ἀγωγαστοῦ ἀρκτροῦ τῷ χωραφιον
τοῦ σου αὐτοῦ ἀγωγαστοῦ· μεσιμβρια τῷ χωραφιον
γριγωριου στάρπουλλου καὶ σὺν κλη ἕσων καὶ υἱον
εστῆν. τοῦτῷ πεπράκαμεν. προς σὲ τὸν προγραφέντα

† Signum manus Gregorij Staropulli. † Signum
manus Goidi filii eius. Signum manus Leonis
alterius filii eius. Signum manus Nicolai alterius
filii eius. Ego suprascriptus Gregorius, qui signum
honorabilis et vivificae crucis propria manu mea hoc
instrumento exaravi, nomine fratrum, propinquorum,
filiorum et heredum meorum suscipiens in me quam-
cumque molestiam propinquorum et extraneorum,
hanc chartulam simplicis acceptilationis, inconcus-
sae, purae, perfectae et plenissimae venditionis con-
do et facio tibi notario Philliano et tuis heredibus
spontaneo meo consilio et deliberatione, nullaque
omnino necessitate, vel vi, vel fraude, vel ma-
litia, vel causa a divinis legibus vetita, sed po-
tius tota alacritate et totius animi proposito; qua
chartula vere declaro me coram Daniele de Mesia-
no iudice civitatis Briatici, Ioanne Chelidonisi pu-
blico notario eiusdem civitatis, et aliis probis ho-
minibus, infra vocatis et rogatis testibus ad hunc
contractum roborandum, vendidisse tibi suprascripto
notario Philliano praedium meum quod emi a Ba-
silio Mandano, uti nostra chartula ostendit, positum
in agro Briatici loco Mandani, in parte eius supe-
riori. Fines vero sunt: ab oriente praedium quod di-
citur Curiae; ab occidente praedium Gregorii Sta-
ropulli, et aliud quod ad te emptorem pertinet; a
septentrione praedium tui ipsius emptoris; a me-
ridie praedium Gregorii Staropulli, et clauditur

νοταριον Φοιλλοιάνον εν τῇ ηρίνικῇ καταστασει τοῦ κυροῦ ημων ρίγος καρολλου εἰς συναρσεθήσαν ημιν τημῆν αὐτοῦ ληφθήναι χρήσοιν τάρια ἡκωσι, ἅτινα αναλαβων ἀπὸ χειρόν σου εἰς τας ημετέρας χείρας χρυσᾶ καὶ ἡκανα αποφλύμενα εἰς το γενήκον ζηγον κατένόποιον του ἡρίμενου κριτοῦ νοταριου καὶ ετέρων χρύσιμων ανδρων τὸν κάτωτερων ὀνομάσαντων καὶ πρόσκληθέντων εἰς βεβαίωσιν μαρτυρων καὶ ἡμωσὶ επαρέδωκαμιν τω προριδῆν χωραφιον καθαρόσ καὶ ενφανῆσ. ποιῆν ἅπ αυτοῦ ἡτσινα καὶ βουληθῆσ πουλειν χαρίζην ἀνταλλάττειν, εἰς πρηκᾶ τέκνον σου καταγράφην. καὶ πάντα ποιῆν ὅσα εἴθει ημί τοῖσ ἡδῆσ δέσποταισ διακλίλεύουσι· οσ τοῦ κυρος καὶ την εξαύσαιν πάρ μιον εἰλοιφός· μίτε εγῶ μίτε τινᾶ ἀπό των ημετερων κληρώνομῶν σχῆ ἄδιαν ἐναντήσσε σε ἡσ αὐτῶ. ἀλλ' οστισ Φωραθη ζητησιν ἡ ὠχλήτιν ποιησε σε ἡσσταμσ καὶ διεκδικω αὐτῶ προς σε ἀπό παντός προσωπου ἡ δὲ οὐκ οισταμῆν ἀλλ εἰσ διαστροφῆν επανελθω ὀμῶλογω ζημιουσθαί με εἰς το ρίγικον Φησκον αὐγουσταλία δ' καὶ προς σε τω τομίμα εποι τοῦ διπλοῦ· η δὲ παρούσα διαπρασισ διαμῆνει στερεᾶ καὶ ἀπαρασάλευτος αἰσ εἰς ἐγράφη χειρι ιωαννου χελιδωνισου πούυληκου νοταριου χώρασ ευρηατικου μηνι Φεβρουαριω ἰνδικτιωνι ἰδ' εν ετει ςψαθ' κηριεύωντος του κυρου ημων καρολλου. Θεοῦ χάριτι σικάλιασ ριγος. τού ριγατου αὐτοῦ ετος τρήτον ευτύχως ἀμῆν παρούσα μαρτυρων.

† Ego qui supra Daniel iudex interfui et me subscripsi.

† Ego Iordanus Campanus me subscripsi.

† Ego Gregorius pannachius me subscripsi.

† εγω πρεσβυτερος γρηγοριος του πουγγου μαρτυρ υπεγραφα.

† ιωάννης χελιδονίσις πούυλικος νοταριος χωρας ευρηατικου οικια χειρῖ υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 472.)

quantum et quale est. Hoc tibi vendidi supra scripto notario Philliano sub pacifico regno domini nostri regis Caroli, pretio inter nos convento tare norum aureorum viginti, quibus acceptis a tuis in meas manus aureis, integris, non imminutis et generalis ponderis, coram memorato iudice, notario et aliis probis hominibus infra vocatis et rogatis ad haec confirmanda, tibi tradidi antedictum praedium pure et manifeste, ut facias de eo quidquid volueris, vendas, dones, permutes, in dotem filiarum tuarum scribas, et quodcumque divinae leges propriis dominis permittunt, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti. Neque mihi neque cuiquam meorum heredum liceat tibi de eo adversari; sed si quis quaestionem vel molestiam tibi intulerit, ego obstabo, ipsumque tibi defendam a quacumque persona. Quod si id minus praestitero et (*hanc venditionem*) subvertere tentavero, assentior mulctari regio Fisco augustalibus quatuor, et tibi duplo pretio. Praesens vero venditio firma semper et inconcussa permaneat. Scripta est manu Ioannis Chelidonisis publici notarii civitatis Briatici, mense february, indictione XIV, anno 6779, regnante domino nostro Carolo, Dei gratia Siciliae rege, regni eius anno tertio, feliciter amen, coram testibus.

† Ego presbyter Gregorius de Pungo testis subscripsi.

† Ioannes Chelidonisis publicus notarius civitatis Briatici propria manu subscripsi.

CCCXXVI.

1272 — Mense Martio — Indict. XV — Aëtae.

Nicolaus de Aquaro, Constantinus filius presbyteri Nicetae alique vendunt Adeodato de Burello olivetum situm in agro Aëtae, accepta a singulis sua pretii portione.

† Signum proprie manus Nicholai de Aquario filii spiritualis Helenae Gellarae.

† σιγνον ιδιωχειρως κωνσταντινου παπα νικητου. † σιγνον ιδιωχειρως ανδρεου αδελφου αυτου. † σιγνον ιδιωχειρως νικητου μαικου. † σιγνον ιδιωχειρως ανδρεου υιου αυτου. † σιγνον ιδιωχειρως στεφανου ετερου υιου αυτου. † Ego constantinus filius andreae de aquario testor suprascripta et fateor. † σιγνον ιδιωχειρως μαργαριτης γυνης του αποτυχοντος νικολαου ρωμανου. † σιγνον ιδιωχειρως ανδρεου υιου αυτης προκουρατωρος αυτης και μουνδουαλδου. † σιγνον ιδιωχειρως κωνσταντινου υιου ανδρεου πιτουνου. † σιγνον ιδιωχειρως ιωαννου πιτουνου. † σιγνον ιδιωχειρως ραου υιου αυτου. † σιγνον ιδιωχειρως μαχαλδας θυγατρος νικολαου της αιλιας. † σιγνον ιδιωχειρως ερρυγου γιανωγκαρου ανηρ αυτης. προκουρατωρ αυτης και μουνδουαλδος.

Εν ονοματι του αιωνιου ημων θεου αμην, εν τω εξακισχιλιωστω· υπτακωσιωστω· και ογδω· ετει· κυριεοντος του υπεραλαμπρου κυρου ημων καρουλλου· ρηγος συκελιας· δουκατου απουλιας· πρηνηκηπατου καπουας· ανδεγαβηας διακρατησεως· και Φουλκαριας καμματος· ετει της αυτου κυριωτιτος ευδωμω· μηνη μαρτιω· της πεμπτης· και δεκατης ινδικτιωνος· παρουσια· νοταριου δαυιδ· και νοταριου ρωγεριου του αγκουρου· δικαστων χωρας αετου· και νικολαου νοταριου ποβλυκου εαυτης χωρας· και ετερων καλων ανδρων παρακληθεντων· κεκληθεντων κατωτερω εις μαρτυρας· αι αμην, αναλαμβανωμεν τους ιδιους ημων και ξενους και πασαν προφασιν· ημεις οι ανωτερω γεγραμμενοι· οι τα συγνα του τιμιου σταυρου· ιδιωχειρως ποιησαντες· εκουσια ημων τη ουλη και αρεσκια· και ουκ εκ σινος τω παραπαν αναγκης· η βηας· η χλεβης· η βαδιουργιας· η φακτου αγνης· οι τιας ουν περιστασεως· αλλα ολοφύχω καρδια· και αληθινη γνώσει· εκτος πασης απυγωνιμενης ετειας· και παραγραφης· ομολογοιμεν σωματικως· οτι επρασαμεν προς σε· τον κυρον διωδατον του ουρελλου.

† Signum propriae manus Constantini presbyteri Nicetae filii. † Signum propriae manus Andreae fratris eius. † Signum propriae manus Nicetae Mancii. † Signum propriae manus Andreae filii eius. † Signum propriae manus Stephani alterius filii eius.

† Signum propriae manus Margaritae uxoris demortui Nicolai Romani. † Signum propriae manus Andreae filii eius, procuratoris et mundualdi eiusdem. † Signum propriae manus Constantini filii Andreae Pituni. † Signum propriae manus Ioannis Pituni. † Signum propriae manus Rhai filii eius. † Signum propriae manus Machaldae filiae Nicolai de Elia. † Signum propriae manus Henrici Gianoncari viri eius, procuratoris et mundualdi eiusdem.

In nomine aeterni nostri Dei. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo octuagesimo, regnante illusterrimo domino nostro Carolo rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae dittonis et Forcalquerii comite, anno eius dominationis septimo, mense martio, decimaquinta indictione, coram notario Davide et notario Rogerio de Aquaro iudicibus civitatis Aëtae, et Nicolao publico notario eiusdem civitatis, et aliis probis hominibus testibus infra vocatis et rogatis, semper, amen. Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propria manu exaravimus, nomine propinquorum nostrorum et extraneorum suscipientes in nos quemcumque praetextum, spontanea nostra voluntate et beneplacito, nullaque prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel facti ignorantia, vel quacumque circumventionem, sed sincero corde et certa scientia, ac sine quavis vetita causa et exceptione, personaliter declaramus, vendidisse tibi domino Adeodato de Burello et tuis heredibus oleas nostras, quas habemus ex paterna et materna nostra hereditate,

καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους. τὲς ἡμετέρες ἐλαίαις. ὕπερ κτώμεθα. ἐκ πατριαῆς. καὶ μητριαῆς ἡμῶν κληρονομιάς. ὅτις καὶ διακείμενες. ἴσω εἰς τὸ χωρίον ἀγκουρου· περιχωρίου αἰτωῦ, περιδρίζωνται δὲ αὐτὲς οὕτως. κατὰ μὲν ἀνατολῆς τῷ χωράφιον μετὰ ἐλαιῶν γουλιέλιμου τοῦ κυροῦ λέτου. καὶ ἀγγηλημέρου ἀγκουρου. δυσεως χωραφίον. μετὰ ἐλαιῶν. τῶν παιδῶν. κυρου ὀδδου ἀγκουρου. βορινῶ. ὁ κύπος μετὰ ἐλαιῶν. καὶ ἡμεροδενδρων. τῆς κυρας σμαραδας. θυγατρος κυρου ὀδδου ἀγκουρου. ἐκ δε του νοτίου υερους. ὁ ποταμὸς ἀγκουρου. καὶ σύγκληί. τούτες τύνην. τες ρηθέντες ἐλαίαις, ὅ καθεῖς ἐξ ἡμῶν. καὶ πάντες ἡμεῖς. ἐπράσαμεν σοι. τῷ ρηθέντι κυρω δεωδάτω· καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους. τῷ μοιράδιον ἡμῶν. ἢ κατωτέρω. ὀνομασθήσονται. ὕγουν, ἐγῶ ὁ ἀνωτέρω νικόλαος. υἱὸς κυρου ὀδδου ἀγκουρου. ἐπράσα σοι. ἐλαίαις πόδα τρία. περιτρίτον. ἔνδον τοῦ ρηθέντος περιόρυσμου. ὕπερ κτώμεν δικαίου υἱώδεσιας. ἀπο τῆς αἰλενης κελλάρας. πνευματικῆς ἐμῆς μητρὸς, διὰ χρυσοῦν ταρία εὐδομήκοντα πέντε· ὁσαύτος· ἡμεῖς κωνσταντίνος· τοῦ παπα νικήτα καὶ ἀνδreas ἀδελφός αὐτοῦ· ἐπράσαμεν σοι. αἰλέας πόδα πέντε ἡμῆσι. δικαίου πατριμονίου ἡμῶν. διὰ χρυσοῦν. ταρία. ἑκατόν. δέκα· ὁσαύτος· καὶ ἐγῶ νικήτης μάκαρης. σὺν τῶν ἡμετέρων παιδῶν. ἀνδρου. καὶ στεφάνου. ἐπράσαμεν σοι. ἐλαίαις πόδα τέσσαρα. περὶ τέταρτον. δικαίου πατριμονίου ἡμῶν· διὰ χρυσοῦν. ταρία. ἑκατῶν. καὶ πέντε. ὁσαύτος ἐπράσαμεν σοι. καὶ ἐγῶ ἢ προγραφήσα μαργαρίτη. συμβίος. τοῦ ἀπότυχόντος. νικολάου ρωμάνου. σὺν τοῦ ἡμετέρου υἱοῦ ἀνδρου. τρίτον ποδός ἐλαίας. δικαίου μητρικοῦ ἡμῶν. διὰ χρυσοῦν ταρία ὀκτώ. καὶ κόκκους εὐπτά. ὁσαύτος. καὶ ἐγῶ ἢ προγραφήσα μαχαλδα. μετὰ τοῦ ἐρρήγου. γιάννόγκαρου. ἡμέτερος ἀνὴρ. προκουράτωρ ἐμῆς καὶ μουνδουάλδος· ἐπόφει τῆς κόρτης. εἰς το ρηθέν. ἐπράσαμεν σοι. αἰλέας πόδα δυο. δικαίου μητρικοῦ ἡμῶν. διὰ χρυσοῦν ταρία ἡκωσι ἐξ. ὁσαύτος. καὶ ἐγῶ ὁ ἀνωτέρω. ιωαννης πιτουνος. σὺν τοῦ ἡμετέρου υἱοῦ ράου. ἐπράσαμεν σοι. ἑκτόν μέρος πόδος ἐνός αἰλέας. δικαίου μητρικοῦ ἡμῶν διὰ χρυσοῦν ταρία τέσσαρα. ὁσαύτος. καὶ ἐγῶ κωνσταντίνος. υἱὸς τοῦ ἀπότυχόντος ἀνδρου πιτουνου. ἐπράσα σοι. τέταρτας μῆρας ποδός ἐλαίας. δικαίου πατριμονίου ἐμοῦ. διὰ χρυσοῦν ταρία ἐξ. τούτες τύνυν. τες ρηθέντες αἰλέαις. ὅσες καὶ ὅσες ὕσιν. ἴσω τοῦ ρηθέντος περιόρυσμου· σὺν τού ἐκῆσαι χω-

sitas et positas in agro Aquari, in tenimento Aëtae his finibus circumscriptas: ab oriente est praedium cum oleis Gulielmi de domino Leto et Angilimeri Aquari; ab occidente praedium cum oleis filiorum domini Odonis Aquari; a septentrione hortus cum oleis et arboribus fructiferis dominae Smarardae, filiae domini Oddonis Aquari; a meridie flumen Aquari, et clauditur. Has igitur dictas oleas vendidimus tibi memorato domino Adeodato et tuis heredibus quisque nostrum et cuncti partem suam inferius denotandam, id est ego qui supra Nicolaus, filius domini Oddonis Aquari, vendidi tibi tres arbores oleae cum tertia parte intra dictos fines, quas possideo iure adoptionis ex Helena Cellara, matre mea adoptiva, aureis tarenis quinque et septuaginta. Item nos Constantinus presbyteri Nicetae filius et Andreas frater meus vendidimus tibi quinque nostri iuris oleas cum dimidio, aureis tarenis centum et decem. Item ego Niceta Mancares cum meis filiis Andrea et Stephano vendidi tibi quatuor oleas cum quarta parte, ex iure mei patrimonii, aureis tarenis quinque et centum. Item vendidi tibi ego praedicta Margarita, uxor defuncti Nicolai Romani, una cum meo filio Andrea, tertiam partem oleae, iure maternae hereditatis meae, aureis tarenis octo et granis septem. Item et ego praedicta Machalda una cum Henrico Giannoncaro, viro meo, procuratore et mundualdo meo, assentiente Curia, vendidi tibi oleas duas, ex iure maternae hereditatis, aureis tarenis sex et viginti. Item et ego qui supra Ioannes Pitunus, simul cum meo filio Rhao, vendidi tibi sextam partem oleae, ex iure successionis meae maternae, aureis tarenis quatuor. Item et ego Constantinus, filius demortui Andreae Pituni, vendidi tibi quartam partem oleae, ex iure patrimonii mei, aureis tarenis sex. Has igitur dictas oleas, quales et quantae extant, memoratis circumscriptas confiniis, cum praedio inibi extante (*tibi vendidimus*). Nos autem omnes praedicti accepimus in manus

ραφίου. ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ προρηθέντες. ἐλάβομεν. ἀπο σοῦ κυροῦ δευδάτου. ο καθεῖς. ἐξ ἡμῶν. τὴν προδηλοθήσαν πωσώτιτα ταραίων. ὡς ἀνωτέρω ἤγγυται. σὺν δίκαια καὶ ἀνέλληψη. ἐν δίκαιω σταθμῶ. εἰς τὰς ἡμετέρας χύρας. καὶ ἔδωσαμέν σοι. εἰς τὰς ρηθέντας ελαίας. σωματικὴν φώρσιν. καὶ πεποιηκαμέν σοι. σωματικὸν ὄρκον. εἰς ταύτην τὴν τέλειαν καὶ πληρυστάτην διάπρασιν. τοῦ ἔχειν σε τὴν ρηθέντες αἰλέας. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. αἰς αἰετὸν ἐξ ἡμῶν. πουλεῖν. χαρίζεῖν ἀνταλλάττειν. καὶ εἰς προίκα. τέκνων σου γράφειν. καὶ ποιεῖν ἐξ αὐτῶν καὶ ἐν αὐτῶν ὄσον βούλη. ἀποτασσωμεθα δὲ ἡμεῖς οἱ ρηθέντες πρατήρες. ἀπο τῶν ρηθέντων ελαιῶν. παση παραγραφῇ. καὶ ἀρωγῇ. συνηθείων τε καὶ νόμου. παντος κανόνικοῦ. καὶ πολιτικοῦ δικαίου. τοῦ δυνάμενου ἡμᾶς βωηθήσαι εἰς ἀκέρωσιν ἀποκατάστασιν. ἡ μετὰ τραπεζῆς παρούσης πράσαιο. ὅς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἠληφῶς. μὴ κοληόμενος παρατινός. ἐγγυοῦμεθα δὲ καὶ τὴν νομηκὴν. δεφεισίωνα. καὶ ἡ μὲν Φωραδεῖ. ποτε κερῶ ἐξ ἡμῶν τίς. οἱ ἀπὸ ἀλωτριου τινός. εἰς τὰς ρηθέντας αἰλέας. σὲ. οἱ τοὺς σοῦς κληρονόμους. ἐνοχλήσαι βουληθῶτι. μὴ υσάκουσθωσι. ἀλλ ἡμεῖς καὶ ἡμετέροι κληρονόμοι. στάμεθα. καὶ διέκδικαν ὑμᾶς αὐτῶν. ἐκ παντος προσώπου. ξένων τε καὶ ἰδίων. ἵδὲ καὶ εἰς ἀπότροπην. ἐπανελάθωμεν ἵνε ἡμᾶς εἰς τὴν τῆς ἐπιτοκίας ποιητὴν καὶ ὁμολογούμεν ζημιούσθω ἡμᾶς, ὁ καθεῖς ἐξ ἡμῶν. ἐν τῇ ρηγικῇ κόρτη. ἀγούσταλια ἴκωσι. καὶ πρὸς σὲ τὸν ρηθέντα ἀγρωστήν. καὶ σοὶ κληρονόμους τετραπλοῦν τὴν ρηθήσαν πωσώτιτα του τιμήματος. καὶ πασὰς τὰς δικαίας ἐξωδους. οὐχ ἔλαττον. ἔχειν σε. καὶ τὰς ρηθέντας ελαίας. μετὰ τῶν σῶν κληρονόμων. καὶ ὅτι παρ ἡμῶν ὄνηκας. ἵδ' οὕτω στέργει. καὶ ἐμμενεῖ βεβαία. ἡ ταύτην δικαία πράσις ὄχυρὰ καὶ ἀπαρασάλευτος. ἄχρι πέρας αἰώνων. πρὸς σὲ τὸν ἡρημένον κυρον δευδάτου τοῦ ουρελλου καὶ εἰς τοὺς σοῦς κληρονόμους καὶ διαδόχους. διὸ καὶ ἐπιγραφῆν. τῇ ἡμῶν παρακλήσει. χειρὶ νικολάου νοταρίου. ποβλύκου ἀνωτέρω. παρὰ τῶν προλεχθέντων κριτῶν. καὶ ἑτέρων καλῶν ἀνδρῶπων μαρτυρωθῆν. ἐν ἐτει μητῇ. καὶ ἰνδικτιῶν τῶν ἀνωτέρω.

† ἐγὼ νοταριος δαυιδ κριτῆς χωρας αἰτοῦ τα ἀνωτερα μαρτυρώ.

† Ego Rogerius de Aquaro iudex terre arenarum testor.

nostras a te domino Adeodato, quisque nostrum praefatam quantitatem tarenorum, ut supra dictum est, integram, perfectam, non imminutam et iusto pondere, et tibi dedimus corporalem possessionem dictarum olearum, et praestitimus personale iuramentum de hac perfecta et plenissima venditione, ut habeas a nobis praedictas oleas una cum tuis heredibus in omne aevum, vendas, dones, permutes, pro dote filiarum tuarum inscribas et facias de iis et in iis quidquid volueris, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti, nemine impediante. Renunciamus insuper nos memorati venditores quoad antedictas oleas exceptioni et subsidio consuetudinum ac legum, cuiusvis canonici et civilis iuris, quod nobis opitulari possit ad infirmendam, labefactandam, vel subvertendam praesentem venditionem. Promittimus vero et legitimam defensionem, et si quacumque occasione vel tempore quisquam e nostris vel extraneus de dictis oleis molestiam tibi aut tuis heredibus inferre voluerit, ne exaudiatur, sed nos et nostri heredes obstabimus et eas contra quamcumque personam extraneam, vel propinquam tibi defendemus. Sin autem nos (*praedictam venditionem*) subvertere voluerimus, per iurii poena teneamur, et assentimur mulctari nos et unumquemque nostrum regiae Curiae augustalibus viginti, et tibi memorato emptori tuisque heredibus quadruplo pretio, et (*solvere*) omnes iustas expensas. Et nihilominus habeas dictas oleas una cum tuis heredibus, uti a nobis emeris; atque ita haec iusta venditio firma, stabilis et inconcussa permaneat ad finem seculorum tibi memorato domino Adeodato de Burello tuisque heredibus et successoribus. Quapropter scripta est, rogatu nostro, manu supradicti Nicolai publici notarii, et roborata testimonio memoratorum iudicum aliorumque proborum hominum, anno, mense et indictione superscriptis.

† Ego notarius David iudex civitatis Aëtae quae supra testor.

† ἐγὼ ἰωάννης του σαμιατορος παρμι και υπέ-
γραψα τὴν αἰμην μαρτυριαν.

† ἐγὼ βεντιβένιας υἱὸς νοταριου ἰωαννου του σα-
μιατορος τὰ ἀνωτερα μαρτυρω.

† ἐγὼ ἀγγηλημέρος αγχοῦρος τὰ ἀνωτερα μαρ-
τυρω.

† Ego Guillelmus de Aguaro testor.

† Ego Baimundus de Aguaro testor.

† ἐγὼ μπιστωρ βεντουρας τῆς μαγίδας τα ἀνώ-
τερα μαρτυρω.

† Ego castelino de gudione testo suo.

† νικόλαος νοταριος παβουλαριος πόβλικος χωρας
αυτοῦ πρὸς πιστωσιν ιδιωχειρῶς ἔγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 173.)

† Ego Ioannes de Samiatore adsum et subscripsi
meum testimonium.

† Ego Bentivenia filius notarii Ioannis de Samia-
tore quae supra testor.

† Ego Angilimerus Aquarus quae supra testor.

† Ego magister Ventura de Maida quae supra
testor.

† Nicolaus notarius publicus tabularius civitatis
Aëtae ad fidem propria manu scripsi.

CCCXXVII.

1273 — Mense Ianuario — Indict. I — Rhegii.

Tabulae dotales inter Gualterium filium Riccardi Monaphacae et Dominicam filiam Basilio de Calamo.

† Ἐν ὀνόματι κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ. ἀμήν.
Ἐν τῷ μισογ' ἔτει, τῆς αὐτοῦ, σωτηριῶδους, σαρ-
κάσεως. μηνὶ Ἰανουαριῳ ἰνδικτιωνος α'. δεσποζοντος
τοῦ κυρίου ἡμῶν καρδίου θεοῦ χάριτι ὑπερλαμπρου,
σικελίας, ρηγός, δουκάτου, ἀπουλίας, καὶ πριγκί-
πάτου καπυλίας, τῆς ἱερᾶς πόλεως ρώμης σενατωρος,
ανδαιγαυιας, προνιτζας καὶ Φουλκαλκουερίου, κώ-
μητος, καὶ τῆς, θείας βασιλείας, ρώμης, παρὰ τῆς
ρωμαϊκῆς, ἀγίας ἐκκλησίας ἐν τῇ τουσκανια γενικοῦ
βικαρίου, ἔτους ἐνάτου, τοῦ αὐτοῦ κρότους, εὐτυ-
χῶς, ἀμήν. ἡμεῖς βοσιγιγόρος, λουκκῆσης κριτῆς πό-
λεως ρηγίου, νικόλαος, τοῦ θεοπρέπου πούλικος
νοτάριος τῆς αὐτῆς. καὶ μάρτυρες, οἱ ὑπογεγραμμένοι
εἰς τοῦτο κεκλημένοι, καὶ ἤξιωμένοι, ὁμολογοῦμεν,
διὰ τοῦ παρόντος, ἐγγράφου, καὶ μαρτυροῦμεν. ὅτι
ἐνώπιον ἡμῶν ἐν τῷ ἐν ἀγαθῇ, τύχῃ συνοικίσσον
τρακταίζεσθαι, παρὰ γαλτερίου μονάφακα, υἱοῦ ἱερέως
ρηκκάρδου τοῦ μοναφακα κατοίκου κώμης ρουσσότου
ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξ ἐνός μέρους, καὶ παρὰ βασιλείου τοῦ
κκλαμα, κατοίκου κώμης ἑρσιων, διακρατήσεως
μεσῶν, ὀνόματι, δομένικης, θυγατρος, αὐτοῦ ἐκ
μέρους ἑτέρου· ἄγοντος τοῦ εἰρημένου γαλτερίου τὴν
εἰρημένην δομένικην εἰς αὐτοῦ, γυναῖκα νόμιμον κατὰ
τὸν ἐκκλησιαστικόν, θεῖον κανόνα, καὶ διατύπωσιν

† In nomine Domini nostri Iesu Christi. Amen.
Anno salutaris eius Incarnationis 1273, mense ianuario,
indictione I, regnante domino nostro Carolo Dei gra-
tia inclyto Siciliae rege, ducatus Apuliae, et prin-
cipatus Capuae, sacrae civitatis Romae senatore,
Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, et
divini regni Romae pro parte sanctae romanae Eccle-
siae in Etruria vicario generali, regni eius anno no-
no, feliciter, amen. Nos Bonsignor us Lucensis iudex
civitatis Rhegii, Nicolaus de Theoprepo publicus eius-
dem civitatis notarius, et testes subscripti ad hoc
vocati et rogati fidem facimus, et testamur prae-
senti instrumento, quod, cum in nostri praesentia,
quod bonum faustumque sit, de matrimonio agere-
tur a Gualterio Monaphaca filio presbyteri Riccardi
Monaphacae de pago Russoti pro se ex una, et a Ba-
silio de Calamo de pago Erasiurum, in pertinentiis
Mesorum, nomine Dominicae filiae suae ex altera
parte, ducente praedicto Gualterio memoratam Do-
minicam in uxorem legitimam secundum divinos eccle-

αὐτὸς γαλτήριος, ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου σεμινοῦ, συν-
 ἀλλάγματος, διετύπωσεν, ὠκοδόμησε, καὶ ἐποίησε,
 τῇ εἰρημένῃ δομένικῃ, συζύγῳ αὐτοῦ διὰ θεωρήτρου,
 αὐτῆς, ἢ διὰ γάμου, δωρεάν, τὸ ἦμισυ, πάντων
 τῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων ἐχόμενων
 καὶ ἐξομιων· καὶ δι' ἐνδυμασίαν αὐτῆς, στρίττα δύο,
 παννυδύλλια δύο, γυόππας δύο, ἢ μία ἐκ μετᾶξου ἢ
 δ' ἄλλη λίνης κοττέλλαν πράσιον, μανδύλια κοκουλλί-
 κια, δύο, ἐνώτια ἀργυρὰ ζῶγος ἐν δακτυλιδία, τέσσαρα,
 τὰ μὲν δυο χρυσᾶ, καὶ τὰ ἄλλα, ἀργυρὰ· ριτικελλας
 γαΐτας· ἰσπάνια, ζωνάριον τῆς σαλερινῆς, κάλτζας·
 συν τοῖς Φελλοκαλλίγοις, καὶ μέλχαφεν τῆς πα-
 νορμου.

† Καὶ ὁ προσημανθεὶς βασιλεὺς ἐν προικίοις καὶ
 διὰ προικιαῖα, τῆς εἰρημένης δομένικῃ θυγατρὸς
 αὐτοῦ καὶ ὀνόματι αὐτῆς, ἔστειρε καὶ ὑπέχριστο δοῦ-
 ναι, τῷ εἰρημένῳ γαλτηρίῳ, τὰ ὑπογεγραμμένα αὐτοῦ
 ἀγαθὰ. ἦγουν δι' ἐνδυμασίαν αὐτοῦ ὑποκαμισοβράκια,
 τρία, γυόππας, τρεῖς, ἢ μία ἐκ μετᾶξου, αἱ δ' ἄλλαι
 λιναῖ. καὶ τῆς εἰρημένης δομένικῃς στρίττα· δύο, παν-
 νιδύλλια δύο, γυόππας δύο, ἢ μία ἐκ μετᾶξου, ἢ
 δ' ἄλλη λίνῃ. μανδύλια τρία κοκουλλίκια. καὶ ἀπὸ τε
 στρωμνῆς κρεβαττοστρώμνια τρία, ἔχοντα μετράχρους
 δύο, σάκκον ἓνα λινόν κοπερτα, τρία τὰ μὲν δύο λινὰ,
 καὶ τὸ ἕτερον ἐκ μετᾶξου, σιδόνων, ζυγάρια τρία,
 καπητάλια τρία, κορτήνην, καὶ ἀρκλή. καὶ διὰ
 χαλκοῦ βατζίλιον, λέβητα, τήγανον καὶ πυροστά-
 την, ἰγχέρια, τῶν χειρῶν τέσσαρα, τουνάλλιας,
 δύο καὶ ἀπὸ τε ὑποστάσεως, το ἀμπελιον· αὐτοῦ
 κείμενον ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ, τὸ πλησίον τῷ ποτα-
 μῷ· καὶ πλησίον ἀμπελίῳ πιγαδίτου, καὶ τοῖς χω-
 ραφίαις λέοντος τοῦ βαπτη, ὀλοκλήρον ὅπερ ἀμπ-
 λιον, ὃ αὐτὸς βασιλεὺς, ἔλαυεν εἰς αὐτοῦ προικίων,
 τὰ χωράφια αὐτοῦ τὰ εἰς τὰ τρακλά ὀλόκληρα, τὰ
 πλησίον τοῖς χωραφίαις βασιλείου, τοῦ πέρρε, καὶ
 χωραφίαις ἰωάννου μαυρίκιου, καὶ οἶκον αὐτοῦ σὺν
 τῷ κηπῶρι ὀλόκληρον κείμενον ἐν τῷ χωρίῳ ερασιων,
 τὸν πλησίον, τοῖς οἴκοις περεγρίνου μίχαλίτζη, καὶ
 τοῦ θεοῦ, τὸ ἔλαιο, ταῦτα πάντα, τὰ ἀμφο-
 τερα μέρη ἔστειραν, ἀμοιβᾶδόν, ἀλλήλοισ, δοῦναι,
 ποιῆσαι πληρῶσαι, στειρὰ ἕξαι εἰσαι καὶ ἐξ ἐναντίας
 μὴ παραγενέσθαι ὑπὸ ποινῆς ἀγουσταλίων, τριά-
 κοντα· τῇ κούρτῃ, ἀποφλομιμῶν, οὐχ ἦπτον κρα-
 τεῖσθαι αὐτοὺς εἰς πάσας τὰς ἐξόδους καὶ ἔλρον τὸ
 ἀξήμιον τῆς ποινῆς, ἀποφληθείσης, ἢ οὐ, τῶν εἰρημε-

siae canones et statuta; ipse Gualterius honesti huius
 contractus gratia disposuit, constituit, et concessit dictae
 Dominicae eius uxori propter eius theoretrum, sive ob
 nuptiale donum, medietatem omnium suorum bonorum
 mobilium, et immobilium, tam quae nunc possidet,
 quam eorum, quae postea possessurus erit: et de
 vestibibus lacinias duas, panniculos duos, tunicas duas,
 alteram sericam, alteram lineam, cotellam viridem,
 mantilia cucullata duo, et inaurium ex argento par
 unum, annulos quatuor, duos aureos, et duos ar-
 genteos, reticellam, et taeniolam de Hispania, zo-
 nulam de Salerno, calceos cum crepidis et melcha-
 fen de Panormo.

† Et praenotatus Basilius in dotem et causa do-
 tis praedictae Dominicae filiae suae, et nomine ipsius
 confirmavit et promisit daturum praedicto Gualterio
 infrascripta sua bona, nempe in vestibibus braccas li-
 neas tres, tunicas tres, unam sericam, et alias li-
 neas; et praedictae Dominicae lacinias duas, pan-
 niculos duos, tunicas duas, alteram sericam, alte-
 ram lineam, mantilia cucullata tria, lectos tres ha-
 bentes stragula duo, et culcitam stramentitiam de
 lino unam, copertas tres, duas lineas, et alteram se-
 ricam, linteorum paria tria, capitalia tria, cortinam
 et capsulam: et ex aenea supellectile malluvium, lebe-
 tem, sartaginem, ollam: mappulas quatuor, tobal-
 lias duas: et de possessionibus vineam integram si-
 tam in eodem pago iuxta flumen, et vineam Pega-
 ditae, et terras Leonis Raptae; quam vineam in-
 tegram ipse Basilius dotalem accepit; territoria, quae
 possidet in loco, ubi dicitur Tracla, iuxta territo-
 ria Basili Perre, et Ioannis Mauricii; domum in-
 tegram cum horto, quam possidet in pago Era-
 siorum, iuxta domos Peregrini Michalitz; et Dei
 misericordiam. Haec omnia utraque pars assen-
 sit invicem dare, facere, adimplere, rata semper ha-
 bere, nec unquam ab iis recedere sub poena augu-
 stalium triginta Curiae solvendorum; et nihilominus
 teneri ipsos ad omnes expensas, et ad omnem poe-
 nae sive solutae, sive minus, immunitatem praestan-

ων, μειόντων. ἀεὶ σπερεῶν. καὶ παγιων. Ὅθεν εἰς ὑπόμνησιν μελλούσαν, καὶ διηρηκῆ αὐτῶν ἀσφαλῆαν, αἰτήσαντων αὐτῶν τῶν εἰρημενων, καὶ συναίνεσάντων, πρὸς ἡμᾶς τοὺς εἰρημένους κριτῆν, καὶ νοταριον ἐν τῇ παρούσῃ ὑποθέσει ὡς οικείους αὐτῶν κριτῆν, καὶ νοταριον, καίπερ γνόντες, ἡμᾶς μὴ εἶναι αὐτῶν οικείους, ἐποιήσαμεν αὐτοῖς ἔνθα τὸ παρὸν ἔγγραφο διὰ χειρὸς ἐμοῦ εἰρημέου, निकόλου τοῦ Θεοπρέπου, πουυλικου νοταριου ῤηγίου, ὑπογραφὴν, παρ' ἡμῶν, ἴδιοχειρως, ἐγράφη εἰς τὸ ῤηγιον μηνὶ καὶ ἰνδικτιωνι τοῖς εἰρημέοις.

† Ego qui supra Bonsignorus Lucensis Iudex Regii praedicta subscripsi.

† ego Iacobus de Messana rogatus testor.

† καὶ ἐγὼ निकόλαος Ξανθὸς παρακληθεὶς μαρτυρῶ ἴδιοχειρῶς.

† καὶ ἐγὼ निकόλαος Θεοπρέπου πουυλικος νοταριος ῤηγίου ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 94.)

dam, manentibus supradictis semper ratis et firmis. Quare ad futuram memoriam, et perpetuam ipsorum securitatem, cum ipsi supradicti suo consensu requisivissent nos praedictos iudicem et notarium, tamquam proprios eorum in praesenti negotio iudicem et notarium, etsi scirent nos non esse eorum proprios, ideo fecimus ipsis praesens instrumentum scriptum manu mea supradicti Nicolai de Theoprepo publici notarii civitatis Rhegii et subscriptum a nobis propria manu. Scriptum est Rhegii mense et indictione praedictis.

† Ego Nicolaus Blondus rogatus testor propria manu.

† Ego Nicolaus de Theoprepo publicus notarius Rhegii scripsi et subscripsi.

CCCXXVIII.

1277 — Mense Martio — Indict. V — Badulati.

Divisio cuiusdam vineae positae in agro civitatis Badulati inter fratres Constantinum, Petrum et Calam de Malepunto, nec non Bartholomaeum filium dictae Calae ex una, et presbyterum Stephanum de Badulato ex altera parte.

† Ἐν ὀνόματι Θεοῦ αἰωνίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἀμήν. Ἐτι τῆς αὐτοῦ θείας σαρκώσεως χιλιοστῶ διακωσιοστῶ εἰδομικοστῶ εκτῶ καὶ τῶν κόσμου κτίσεως αἰῶς τοῦ ἰὴν ἔτους ἑξακισχιλιοστῶ εκτακωσιοστῶ ογδωκοστῶ πέμπτῳ μαρτίῳ μηνὶ τῆς ἐνισταμένης ἰνδικτιώνος πέμπτῃ ρηγούντος τοῦ εὐτηχοῦς ἡμῶν δεσπότης ρηγὸς κάρουλου θεοῦ χάριτι σικελίας εὐσεβεστάτου ρηγὸς πρυγκηπάτου κάπουας, δουκάτου ἀπουλίας, ἀνδεγαβίου Φωλκαλκερίου πρωβετζίας κόμητος ἔτους δωδεκάτου ἐν τῇ ἰὴν ρηγάτου αὐτοῦ κυριώτητι εὐτηχίως ἀμήν· ἐκπαρουσία τοῦ λεόνου πλαστάρου κριτοῦ χώρας βαδουλάτου ἰωάννου νάμπάρου πουβλήκου νοταρίου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ ἐτέρων μαρτύρων ὑπόγεγραμμένων κληθέντες ὡς ἐπὶ τούτο οἰδικῶς καὶ παρακληθέντες ἡμεῖς ὡτε κωνσταντῖνος καὶ πέτρος παῖδες πρεσυτέρου λέου τοῦ περρέττου μαλεπούντου. ἀμα σὺν τοῦ

† In nomine aeterni Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi. Amen. Anno eius divinae Incarnationis millesimo ducentesimo septuagesimo sexto, et ab orbe condito usque nunc sexmillesimo septingentesimo septuagesimo quinto, mense martio, praesente indictione V. Regnante felice nostro domino rege Carolo, Dei gratia Siciliae piensissimo rege, principatus Capuae, ducatus Apuliae, Andegaviae, Forcalquerii, Provinciae comite, anno duodecimo praesentis regni et dominationis eius, feliciter, amen. Coram Leone Plastaro, iudice civitatis Badulati, Iohne Namparo publico notario eiusdem civitatis, et aliis testibus subscriptis ad hoc specialiter vocatis et rogatis, nos Constantinus et Petrus filii presbyteri Leonis de Perretto Malepunto, una cum presbytero Peregrino Murisauo nostro procuratore, Cala filia suprascripti Perretti Malepunti et Bartholomaeo

ερίως περιεγρήνου μουρισάνου ἡμετέρου προκουράτορος. καλή θυγάτηρ τοῦ προγραφέντος περρέττου μαλεπούντου· καὶ βαρθολωμέος υἱὸς αὐτῆς· δια τοῦ παρόντος πουβλήκου ἐγγράφου ἡμοῦ καὶ ἀπαξ ομολογούμεν καὶ μαρτυροῦμεν· ὅτι ἡμῶν σοιναρισθέντων ἀγάπη καὶ καλῆ θέλησει· ἡμιράσαμεν ἐξήσος συν σοῦ πρεσυτέρω στεφάνω· ἐκ τοῦ βαδουλάτου· τὸν ἀμπελώνα ὃν ὁ προγραφεὶς πρεσυτέρος λέος· περρέττος καὶ ἡμεῖς ἡ προριθήσα καλῆ καὶ βαρθολωμέος υἱὸς αὐτῆς· δεδώκαμεν σοὶ τὸ πρόνομασθέντι πρεσυτέρω στεφάνω· ἐκ τὰ ἡμέτερα χωράφια τῆς μητρικῆς ἡμῶν κληρονομίας τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῇ κρατήσει χώρας βαδουλάτου εἰς τὴν κωπὴν καλούμενον κερκίδον· πλησοικόμενα ἀμπελίον λέου Φιλώρη· καὶ κατεφύτευσας ἐν τοῖς αὐτῆς χωράφιοις ἀμπελίον ἐν ἡμισίω· δευλαδῆ του ἔχην ἡμῖς τὸ ἡμίσιον· καὶ σοὶ ὁ πρόριθεις πρεσυτέρος στεφανος τῶ ἕτερον ἡμίσιον δικαιομάτι τῆσος ἐμφυτεύσεως· καὶ κατὰ τὴν πάκτω καὶ συμφώνω· κατεφύτευσας ἐν τοῖς αὐτοῖς χωράφιοις ἀμπελίον ἐκ δαιώλου γεμοισμένου· καὶ τὴν συνησφορὰν τοῦ αὐτοῦ ἀμπελοῦ ἐνώμισας εἰς οἶδιον σοῦ κέρδος ἐνάυτου· ἐξ· καὶ ἐν τῶ ἐβδοματικῶ χρόνῳ οἰσομοιράξην μετ τὸν αὐτὸν ἀμπελώνα· ἐτι δὲ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐβδοματικῶ χρόνου ἐληλυθός· ἐνώπιον χρυσίμων ἀνδρῶν· οἰσομυράσαμεν τον αὐτὸν ἀμπελώνα· ἐκ τὸ μέρος ἡμῶν τῶν ἀνωτέρων παιδῶν πρεσυτέρου λέου· ἔλαχεν σοὶ τὸ πρεσυτέρω στεφάνω δικαιομάτι τῆσος ἐμφυτεύσεως· ρίζας τριακοσίας· ὡς ἐκ τὸ ἀνατολικὸν μέρος· καὶ μέχρι τοῦ οἴκιου σου ὃν ἔσχεις ἀγωρὰν παρὰ τῆς ἐρήνης θυγατρὸς περρέττου μαλεπούντου τοῦ προγραφέντος· καὶ ἡμῖν ἔλαχεν ἐκ το αὐτο ἀμπελίον ἐτέρας ρίζας τριακοσίας δικαιομάτι τῶ ἡμετέρω χωράφω· ὡς ἐκ τὸ μέρος ἐνθα κείται τὸ ἀμπελίον λέου Φιλώρη· ἐκ δὲ τοῦ μέρους ἡμῶν τῆς ἐριμένης καλῆς καὶ βαρθολωμέου υἱοῦ αὐτῆς· εἰσῆλθεν αἰῶς σὺ τῶ πρεσυτέρω στεφάνω δικαιομάτι τῆσος ἐμφυτεύσεως τοῦ ἀμπελοῦ· ρίζας ἐκατὸν πεντήκοντα· καὶ ἡμῶν δικαιομάτι τῶ ἡμετέρω χωράφω· ἐτέρας ρίζας ἐκατὸν πεντήκοντα ἐν τῶ αὐτῶ τῶπω· ταύτας τὰς μυρασιας ἡμεῖς ἐτελέσαντες· καὶ τῶ σὸν μέρος τῆς ἐμφυτεύσεως αἰῶσαμέν σοι ἀνενοχλήτος καὶ ἀνεμποδήςτος μετὰ πάσης οἰσώδου ἐξώδου συνηθῶν καὶ πάσης αἰοικούσης αὐτοῦ δικαιοσύνης· γῆς καὶ αἴρος· ἀπὸ του νῦν εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ δεσιναιεῖς ἅπαντας χρόνους·

ipsius filio, praesente publico instrumento simul ac semel declaramus et testamur nostro mutuo consensu et bona voluntate aequis partibus divisisse tecum presbytero Stephano de Badulato vineam, quam suprascriptus presbyter Leo Perrettus, et nos memorata Cala et Bartholomaeus meus filius dedimus tibi antedicto presbytero Stephano, ex praediis nostris, quae nobis prout heredibus obvenerunt ex materna nostra hereditate, sitis et positis in agro civitatis Badulati, in loco vocato Ceorcido, prope vineam Leonis Filori; et in ipsis praediis vineam plantasti pro medietate, id est ut nos habeamus mediam partem, et tu antedictus presbyter Stephanus alteram mediam partem iure tuae plantationis. Hoc quidem pacto et conventionione plantasti in memoratis praedii vineam, ac totam vitibus consevistis, et fructus ipsius tuos omnino fecisti sex annis; septimo autem anno partiti sumus ipsam vineam. Qui septimus annus cum totus decurrisset, coram probis hominibus aequaliter divisimus eandem vineam, et ex parte nostra antedictorum filiorum presbyteri Leonis tibi presbytero Stephano ex iure plantationis tuae obtigerunt vites tercentae, quae sunt ad latus meridionale usque ad domum tuam, quam emisti ab Irene filia suprascripti Perretti Malepunti, et ex ipsa vinea obvenerunt nobis aliae vites tercentae ex iure nostrorum praediorum positae iuxta vineam Leonis Filori; ex parte vero nostra dictae Calae et Bartholomaei eius filii obvenerunt etiam tibi presbytero Stephano, ex iure plantationis tuae, centum et quinquaginta vites, et nobis, ex iure nostrorum praediorum, aliae vites centum et quinquaginta in eodem loco. Quas quidem partes cum perfecissemus, concessimus tibi tuam partem plantationis, ut eam sine molestia et impedimento cum omnibus introitibus et exitibus consuetis, omnibusque iuribus ad eam pertinentibus, humo et aere habeatis ac possideatis ab hodierna die et in perpetuum, et fructus colligatis tu suprascriptus presbyter Stephanus tuique successores, et faciatis

ἐπικρατήν· δεσπόζην· σοιήσφωρήν· σοὶ ο προγραφεῖς
πρεσβύτερος στέφανος καὶ οἱ σοὶ διάδωχοι· καὶ ποιῶν
ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ ἅπαν τῷ ἡμέτερον θέλημα ὡς
ἀπὸ οἰκίου πράγματος· καὶ ἔτοιμοι διεγδοικηταὶ σοὶ
γενησόμεθα ἀπὸ παντὸς προσώπου· ἀπόβαλλόμενοι
πάσης παραγραφῆς· πάσης βωηθείας· νόμων· χρημα-
τικῆς καὶ καιωνικῆς δικαίου· καὶ πάσων σοιηθείων
ενεστώτων καὶ τῶν μελλόντων δυναμένων ἡμῖν βοη-
θεῖσαι μετατρέψει· ἢ ἐμποδῆσει ἢ κενώσει τὸ παρὸν σοι-
ἀλλάγμα· ἄλλ' ἐς αἰῆ στερρὸν οχυρὸν διαμένει· ἢ δὲ
καὶ εἰς διατροφὴν πειραθώμεν· ἢ ἐξεναντίας εἰσέλ-
θωμεν· ἢ ὑπὸ ἐτέρου προσώπου ἐποιτηθένου παρ
ἡμῶν· ἐνοχους ποιοῦμεν ἡμᾶς καὶ τοὺς ἡμετέρους δια-
δώχους· εἰς ποινὴν καὶ διὰ ποινῆς ζυμοιωθεῖναι·
χρυσίον ογκίας δύο· τὸ ἡμέτερον ἐν τῇ κέρτῃ καὶ τῷ
ἐτέρου ἡμέσιον πρὸς σὲ τὸν πρεσβύτερον στέφανον· ἢ
εἰς τοὺς σοὺς δοιαδώχους· οὐκ ἔλαττον δὲ τῆς ριθί-
σης ποινῆς ἀποφληθῆσης ἢ οὐ· τὸ παρὸν σοιἀλλάγμα
στερρὸν οχυρὸν διαμένει· ὅθεν δια μέλλουσαν μνήμην
καὶ οχυρὰν ἀσφάλειαν σοῦ τοῦ προγραφέντος πρε-
σβυτέρου στέφανου καὶ τοισὺς δοιαδώχοις· ἐπίεισαμεν
ἡμῖν ποιηθεῖναι τὸ παρὸν πούβλητον ἔγγραφον διὰ
χειρὸς τοῦ ἀνωτέρου ἰωάννου πουβλητοῦ νοταρίου βα-
δουλάτου· τῆς ὑπόγραφῆς τοῦ ἀνωτέρου κρίτου τοῦ
αὐτοῦ νοταρίου· καὶ διὰ τῶν οἰκίων ἡμῶν ὑπόγρα-
φῶν καὶ ἑτερων μαρτύρων οχυρώμενον· ἐγραφή εἰς
βαδουλάτον· ἐν εἴσει μηνὶ καὶ ἰνδικτίωνι τοῖς ἀνω-
τέρω.

† ἐγὼ λεόντος πλασταραῆς κριτῆς χώρας βαδουλά-
του τὰ ἀνώτερα μαρτυρῶ.

† ἐγὼ πρεσβύτερος περεγρίνος μουρισάνος· ὁ ἀνοτέ-
ρω προκουράτωρ εἰδιοχειρῶς ὑπέγραψα.

† ἐγὼ κωνσταντίνος πρεσβυτέρου λέου περρέττου
ὁ πρόνομασθεὶς τὰ ἀνώτερα ομολογῶ στέργω καὶ
μαρτυρῶ.

† ἐγὼ πέτρος ἕτερος υἱὸς πρεσβυτέρου λέου περρέτ-
του ὁ πρόνομασθεὶς τὰ ἀνώτερα ομολογῶ στέργω
καὶ μαρτυρῶ.

† ἐγὼ βαρθολαίμος υἱὸς τῆς ἀνωτέρας καλῆς τοῦ
περρέττου ἰδιοχειρῶς ὑπεγράψα.

† ἐγὼ καλὴ θυγάτηρ περρέττου μαλεπούντου ἡ
ἀνωτέρα· τὰ προγραφέντα ομολογῶ στέργω καὶ μαρ-
τυρῶ.

† ἐγὼ κωνσταντίνος μαλεπούντος τὰ ἀνωτέρα μαρ-
τυρων ἰδιοχειρῶς ὑπεγράψα.

de ea et in ea quaecumque volueritis ut in re pro-
pria; et alacres defensores tibi erimus contra quamvis
personam. Renunciamus insuper cuicumque excep-
tioni et subsidio legum, civilis et canonici iuris,
et omnium consuetudinum praesentium et futurarum,
quae nobis opitulari possint ad subvertendum, im-
pediendum, vel irritum faciendum hunc contractum,
qui semper firmus et validus maneat. Sin autem
illum abrogare tentaverimus, vel ipsi adversati fue-
rimus, vel per aliam personam, quae a nobis man-
datum acceperit, molestiam nos et nostri successores
tibi intulerimus, multemur poenae nomine aureis
unciis duabus, nempe earum dimidia parte Curiae, et
altera dimidia parte tibi presbytero Stephano vel tuis
successoribus; et nihilominus dicta poena soluta,
vel non, praesens conventio permaneat firma et
valida. Quapropter ad futuram rei memoriam, et
validam securitatem tui suprascripti presbyteri Ste-
phani et tuorum successorum, vobis condi iussimus
hoc publicum instrumentum manu antedicti Ioannis
publici notarii Badulati, subscriptum a supradictis
iudice et notario, et nostris propriis subscriptionibus,
aliorumque testium roboratum. Scriptum Badulati,
anno, mense et indictione supradictis.

† Ego Leo Plastaras iudex civitatis Badulati quae
supra testor.

† Ego presbyter Peregrinus Murisanus, qui su-
pra procurator, propria manu subscripsi.

† Ego antedictus Constantinus filius presbyteri
Leonis Perretti, quae supra declaro, firmo et
testor.

† Ego antedictus Petrus alter filius presbyteri
Leonis Perretti quae supra declaro, roboro et
testor.

† Ego Bartholomaeus filius antedictae Calae Per-
retti filiae propria manu subscripsi.

† Ego antedicta Cala filia Perretti Malepunti
suprascripta declaro, roboro et testor.

† Ego Constantinus Malepuntos quae supra te-
status propria manu subscripsi.

† Εγώ Ιωάννης ναμπάρως πούβληκος νοτάριος βα-
δουλάτου. παρακληθεὶς τῶν ανωτέρων τὸ παρὸν ἔγ-
γραφον ἰδιοχειρῶς ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 174.)

† Ego Ioannes Namparus publicus notarius Ba-
dulati a supradictis rogatus hanc chartulam pro-
pria manu scripsi et subscripsi.

CCCXXIX.

1281 — Mense Februario 16 — Indict. IX — Catacii.

*Galterius Chrysaphus eiusque uxor Ventura Rogerio de Murmero vendunt domum
positam in civitate Catacii aureis tarenis duodecim.*

† σιγνον χειρῶς γαλτερίου υἱοῦ τοῦ ποτῆ νοταρίου βασι-
λεῖου χρίσαφει. σῖγνον χειρῶς βεντούρας γηνῆς αὐτοῦ. Ἐν
σῖματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνευ-
ματος· ριγεβόντος του ἐνδῶξωτᾶτου καὶ δεοτῆμιτοῦ
ημῶν ριγος κυροῦ κάρουλου θεου χάριτι ἱερουσαλημ
καὶ σικελῆς ριγός. δούκατου ἀπούλης· καὶ πρηνηκη-
πάτου καπούας· πρῆντζης τῆς αμοῦρας, ἀνδεγαβῆς·
προβέντζας· Φῶρκαλκεριου καὶ τόνραδωριῦ κῶμιτος.
τῆς τῶν ρίγατων αὐτου τῆς ἱερουσαλημ ἔτους τε-
τάρτου· τῆς δὲ σικελῆς ἔτους δεκάτου εκτοῦ· εὐτοι-
χως ἀμήν· εἰμοῖς ἢ ἀνωτέρω γεγραμμένοι οἱ το σῖ-
γνον τοῦ τίμιου καὶ ζωῶπιου σταυροῦ· ἡκῖοις ημῶν
δακτυλοῖς ἀνωτέρω καθυπῶγραψαντες· δι ἧς ἐμολο-
γοῦμεν καθαρώς καὶ ὁλοφύχω δια τοῦ παρόντος πού-
πληκου ἔγγραφου· ἐνωπιον τοῦ κροῖτου μάρκου γά-
λῆτου· κροῖτου κατάντζαριου· καὶ νοταρίου ἰωαννου
νοταρίου μαυρικίου ποῦπληκου νοταρίου τῆς αὐτῆς καὶ
εταῖρων καλῶν ἀνθρωπῶν οἵτινες κατῆ τῆ ἡμέτερα
παρακλησῆς μέλλωντες ὑπεγραψαί· ὅς ὅτι μετα βου-
λῆς ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας τοῦ ἐμοῦ μουνδουάλδου· μαῖ-
στορος νικόλαου τῆς μεσεινης. καμου βεντουρας τῆς
προγραφεισης· ὅσωντος καὶ μετα ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας
τοῦ ἐμου προκουράτορος του ριδεντος ἐμου σύνευνοῦ
γαλτερίου τυδῶμέδα καὶ πούλουμεν προς σέ ρωγε-
ριον τοῦ μουρμέρου. ἀπαν το ἐμον οσπίτιον. ἐν ᾧ
εστῆν κλεισιμόν ἐν τῷ ᾧν ἐκ πατρικῆς μου κληρο-
νομίας. καμοῦ γαλτεριου τοῦ προγραφέντος· τῷ ᾧντα
καὶ διάκειμειον ἐσῶ ἐν τῇ πόλει καταντζαριου. ἐν τῇ
ἐνορία τοῦ ἀγίου νικόλαου τοῦ ρουστούγκει περιώριται
μὲν οὕτως· ἐξ ἀνατολῆς αὐτοῦ εστῆν· σὺνκεκῶλλει-
μειον το οσπίτιον μαῖστορος νικόλαου Φαστεγια.
ἀρκτου· εστῆν ἰσῶδος καὶ ἐξῶδος. καὶ προκυλίον τῶ
πραδεντος οσπίτιου· δυσμας εστῆν σὺνκεκῶλλειμειον

† Signum manus Galterii filii quondam notarii
Basilli Chrysaphi. Signum manus Venturae uxoris
ipsius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus San-
cti. Regnante gloriosissimo et pientissimo rege no-
stro domino Carolo, Dei gratia Hierusalem et Si-
ciliae rege, ducatus Apuliae et principatus Capuae,
principe Moreae, Andegaviae, Provinciae, Forcal-
querii et Tornodori comite, regni ipsius Hierusa-
lem anno quarto, Siciliae anno decimo sexto, feli-
citer, amen. Nos suprascripti, qui signum honora-
bilis et vivificae crucis propriis nostris manibus su-
pra exaravimus, declaramus pure et sincere prae-
senti publica scriptura, coram iudice Marco Galeo-
to iudice Catacii, et notario Ioanne filio notarii
Mauricii, publico notario ipsius civitatis, et aliis
probis hominibus, qui rogatu nostro inferius sub-
scribent, voluntate, auctoritate et facultate mei mun-
dualdi, magistri Nicolai de Mesina, et mei Venturae su-
prascriptae, similiter auctoritate et potestate mei pro-
curatoris dicti mei coniugis Galterii, vendere tibi Roge-
rio de Murmero totam meam domum, ubi exstat clau-
sura una, quae mihi suprascripto Galterio obvenit
ex paterna hereditate, et sita ac posita est in ci-
vitate Catacii, in ditione Sancti Nicolai de Rustun-
ci. Sic vero circumscibitur: ab oriente adhaeret
domui magistri Nicolai Fastegiae; a septentrione
exstat introitus et exitus et atrium venditae do-
mus; ab occidente adhaeret domui magistri Ioan-

του οσπίτιου μάλιστα Ιωάννου Ζαχαρία. κατὰ δε
 μεσημβρίας αὐτοῦ ἐστὴν ἡ οδὸς· ἡ ἀπάγουσα εἰς
 τα πύγαδάχεια· καὶ σύνκλειει· τούτο οὖν το ε-
 ριμενον οσπίτιον κτεισμενον. σκεπομενόν. σὺν ξύλοις.
 σανιδιοῖς μετὰ πλευρῶν δυῶ. συν ἰσῶδω. καὶ ἐξῶδω.
 καὶ προαυλίω. καὶ πασι δίκαιοις καὶ προνομίοις
 αὐτοῦ δίκαιώσυνις· ἐπρασαμὲν σι αὐτῶ· ὡς διὰ χρυ-
 σοῦν ταρια δώδεκα ὡς δὲ ἐλάβραμεν αὐτὰ τα εριμένα
 χρυσοῦν ταρια δώδεκα· εἰς τας ἡμετερας χειρας· ἀπὼ
 χειρῶν σοῦ τοῦ ἀγώραστου καὶ ἐκ παντος ἀπώφλη-
 μεν ἡμας ἀπ αὐτοῦ. καὶ μιδὲν ἀπὼ χρέεστοιμενοι τί
 πρὸς ἡμᾶς. ἐπίσκαμὲν σι τελειαν καὶ πλειρεστάτην
 πρασιν. τοῦ εχῶν σι αὐτο το προλεχθὲν οσπίτιον.
 σὺ καὶ εἰ σὺ κληρωνωμοὶ καὶ διαδωχοὶ αἰς αἰῶ· καὶ
 τραδιτεῶμεν σι αὐτῶ ἀπο τοῦ νῦν. ἡς τῆν σὺν ἐξου-
 σίαν καὶ κυριότητα. πωλεῖν αὐτὸ χαρίζην. ἀνταλ-
 λάττειν. καὶ ἡς πρήκα τέκνων γράψειν. ος το κύρος
 καὶ τῆν ἐξουσιαν παρ ἡμων ἡληφῶς. καὶ ἀπο του
 νῦν ἀπωτασσωμεθα καὶ ἐκκατάλιμπάνωμεν· πάσαν
 ἡμων δίκαιωσυνῶν· ἡν ἐχωμαι καὶ μελλει ἡμων δια-
 φέρι εἰς το ριδεν οσπίτιον· συνίδειον· παραγραφῆν·
 δύναμιν. καὶ ἰσχύν τούνομα. δεκρετῶν τε· καὶ των
 θειων βασιλεικῶν διατάξαιων· καὶ του βελλειανου
 νόμου καὶ πασαν ἐταίραν βιώθειαν· τῆν ὠφίλωμενην
 ἡμοῖν βωηθεῖν· ἡ βουλειθῶμεν ἐξ ἐναντεῖας ελθεῖν ἀπὸ
 της αὐτοῦ πρασεος. καὶ ἡ μὲν ποτε κέρω ἡ χρώνω·
 Φανη ζήτησις. κνῖσις. σιᾶτις σὺ γενιτο παρ ἰού δι-
 ποτε προσωπου. τοῦ στᾶναι εἰμοῖς καὶ διέκδικᾶν σι
 αὐτὸ ἐκ παντος ἐναντιούμενου προσωπου. εἰ καὶ με-
 τάμελοι γυνώμεθα καὶ διάστρεψαι ταυτα βουλειθω-
 μεν. τοῦ μὴ ἰσχοῦσεθωμαι. μίτε παρὰ τοῦ θείου
 νόμου ἰσχύν λαμβανομεν ἀλλ ἐσωμεθα κρατεῖμενοι ἐκ
 σύμφωνου καὶ λόγου εἰς ποινην ἐν τῆ κέρτῃ τοῦ ριγός
 αυγουσταλια ἐξαι· καὶ προς σὲ τῶν ἀγώραστην καὶ
 εἰς τοὺς σοὺς κληρονόμους καὶ διαδωχους στρέψαι εἰς
 τῆν τρειπλην τῆν τιμήν· εἶτα ἐμμενιν σι ἐν τούτο
 ἅμα κληρονόμων καὶ συνκληρονόμων καὶ σὺς διαδώ-
 χουσις στερερῶς καὶ ἀτρεπτος μέχρι τερματων αἰώνων.
 γραφῆν το παρόν ποῦπλεικον ἐνγραφον ἡμετερα παρά-
 κλήσει χειρὶ τοῦ ριδεντος νοταριου Ιωάννου νοταριου
 μαυρικίου. ποῦπλεικου νοταριου πολειως κατάντζαριου.
 του ετοῦς ςψπδ· ἰνδικτιωνι δ'. Φεβρουαριω μηνῆ
 εἰς τας ις'.

† ἐγὼ μαιστορ Νικόλαος τῆς μεσεινης· τα ανωτε-

nis Zachariae; a meridie est via, quae vadit ad
 parvos puteos; et clauditur. Hanc igitur dictam
 domum fabricatam et coopertam lignis, et trabibus,
 habentem duplex latus, cum introitu et exitu et
 atrio et cunctis iuribus et legitimis privilegiis ven-
 didimus tibi aureis tarenis duodecim, quos cum ac-
 ceperimus e manibus tui emptoris in nostras, nos-
 que exuerimus omni eius dominio, et nihil nobis
 solvendum superesset, fecimus tibi perfectam et
 plenissimam venditionem, ut tu tuique heredes et
 successores in perpetuum habeatis dictam domum,
 eamque a praesenti die tibi tradimus in tuum do-
 minium et potestatem cum facultate ipsam venden-
 di, donandi, permutandi, et pro dote filiarum con-
 stituendi, utpote qui dominium et potestatem a no-
 bis accepisti. Insuper amodo renunciamus cuilibet
 iuri quod in eadem domo habemus et competere
 nobis possit, consuetudinariae exceptioni, robori de-
 cretorum et imperialium constitutionum, legi Vel-
 leianae et cuicumque subsidio, quod nobis opitu-
 lari possit. Sin autem voluerimus huic venditioni
 adversari, et si qua occasione vel tempore quaevis
 tibi molestia intendatur a qualibet persona, pro-
 mittimus antestare et te defendere a quacumque
 contraria persona. Quod si mutato consilio haec sub-
 vertere voluerimus, ne exaudiamur, neque a divina
 lege auxilium sortiamur, sed ex conventionem tenca-
 mur poenae nomine solvere Curiae regiae augusta-
 les sex, et tibi emptori tuisque heredibus et suc-
 cessoribus reddere triplum pretii. Deinceps maneat
 haec emptio tibi tuisque heredibus et coheredi-
 bus et successoribus firma et immutabilis usque
 ad finem seculorum. Scriptum est praesens publi-
 cum instrumentum rogatu nostro manu dicti nota-
 rii Ioannis filii notarii Mauricii, publici notarii ci-
 vitatis Catacii, anno 6789, indictione IX, mense
 february, die XVI.

† Ego magister Nicolaus de Mesina, ut supra

ρα μούνδουάλδος παρκλειθεῖς μαρτυρω δια τοῦ ἐμοῦ σταυροῦ.

† Ego Marcus Galiotus terre Catanzarii iudex qui supra.

† Ego Johannes de odone rogatus subscripsi.

† Ego Jaconus Johannes oxgalogensis Rogatus subscripsi.

† Ego Johannes de amico Rogatus subscripsi.

† Ego guillemus de castellis rogatus subscripsi.

† εγράφη το παρὸν ἐγγραφοῦν χειρὶ ἐμοῦ νοταρίου ἰωαννου νοταρίου μαυρικίου. πούπλεικου νοταρίου πόλεις κατάντζαριου τοῦ ἔτους μηνὴ και ἰνδικτίωνος τῆς ἀνωτέρω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º175.)

mundualdus, vocatus testor per meam crucem.

† Scriptum est praesens instrumentum manu mei notarii Ioannis filii notarii Mauricii, publici notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione supradictis.

CCCXXX.

1283 — Mense Martio 7 — Indict. XI — Seminarae.

Tabulae dotales inter Andream Carcarellum et Calam de Massena.

† Ἐν ἐνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἀμην. μαρτιον μηνᾶ εἰς τας ζ' ἰνδικτίωνος ια' τοῦ ἔτους ςψ ἐνεκοντα εἰς ριγισοντος τοῦ κυρου ἡμῶν ριγος κάρουλλου θεου χαριτι ριγος τῆς σικελίας δουκας τῆς πουλλίας πριγκιπος τῆς καπουας ἀδδεγαβίας προβηνητζικς Φουλκεριου κομης τῆς του ριγατου σικελίας εἰτος ιζ' ἑτυχως ἀμην. προικειον συν θεω γενάμενον παρ ἐμου ἀνδρεου καρκαρελλου· προς τὴν ἐκ θεου γενέσθε μοι ναμήμεν γυνὴν τὴν καλὴν θυγατέρα του ποτε νικολαου τῆς μασσενας. εἰσιν τα ἐπιδεδώμενα παρ ἐμου πρὸς αὐτὴν ἐν πρωτοις εἰς θεορετρον αὐτῆς ἀμπελων ριζαι ... ἐν τῇ διακρατισι χωρας σημινარიου εἰς τῆν βαθειαν του ἀγίου ἰωαννου πλησιον του ἀμπελου του παραλεισι. καὶ πλησιον του ἀμπελου του ταβουλαριου· καὶ ἐν πετζῆ χωρὰφίου εἰς το κινωχαριον· πλησιον του χωραφίου πελεγγρινου καρκαρελλου· καὶ πλησιον τῆς οδοῦ. καὶ μαντελλιον ταρια εἰ' καὶ ἐνωταργυρια καιφαλοδεσμια ταρια δ' καὶ ο θεος το ελεος.

ἀντιπροικειον γενάμενον παρ ἐμου πελεγγρινῆς· γυνῆς του ποτε νικολαου τῆς μασσενας προς τον ἐκ θεου γενέσθε νόμιμον γαυρον τον ἀνωτέρω και προνομοσθεντα ἀνδρεαν εἰς ἐμιν θυγατέρα τὴν καλὴν. εἰσιν τα ἐπιδιδωμένα παρ ἐμου πρὸς αὐτόν. ἐν πρωτοις·

† In nomine Domini nostri Iesu Christi. Amen. Mense martio, die VII, indictione XI, anno 6791. Regnante domino nostro rege Carolo Dei gratia rege Siciliae, duce Apuliae, Capuae principe, Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, regni eius Siciliae anno XVII, feliciter, amen. Tabulae dotales Deo adiuvante factae a me Andrea Carcarello Calae filiae defuncti Nicolai de Massena meae futurae legitimae uxori a Deo mihi datae. Hae sunt res a me ei traditae. In primis ratione donationis post nuptias vites positae in agro Seminarae in valle S. Ioannis prope vineam Paralisi et Tabularii; et una portio praedii siti ad Cannocharium prope fundum Peregrini Carcarelli, et viam; et mantile aestimatum tarenis quindecim; et inares argenteae, et frontale aestimatum tarenis quatuor; et Deus (suam tribuat) misericordiam.

Tabulae nuptiales ex altera parte a me Peregrina uxore demortui Nicolai de Massena factae antedicto et praenominato Andreae meo futuro legitimo genero a Deo mihi dato, et viro meae filiae Calae. Haec sunt quae ei a me dantur. In primis

κρεβαττοστροσια β'. τουβαλλου αγκονας. ιβ'. και φορεσιν ανδριαν μιαν, και φορεσεις γυναικιας β'. μανδελλια γ' στεγνατον και τιγανον και αρκλην. και ει πετξην χωραφιου εις το κρικλον εις την αγιαν κირιακην ηγουν ρουβου γ'. πλησιον του χωραφιου, του τραγκουδου και πλησιον της οδοῦ, και ετερον πετξην ρουβων γ'. εις το κορασιον πλησιον του χωραφιου ρεναδου βρουνου και πλησιον του χωραφιου του χαρενγα. περι μεν αμπελιων και ομεροδενδριων επου δαν και εχω αυτα μιραν αδελφηκην. και πρωβατων κεφαλαι ζ. και ο θεος το ελεος.

† σιγνον χειρος ανδρου αδελφου της ειρημενης καλης τα ανωτερω γεγραμμενα στεργω.

† σιγνον χειρος καρνελεβαρης αδελφου της ειρημενης καλης τα ανωτερω στεργω.

† σιγνον χειρος ροζεριου ετερου αδελφου της ειρημενης καλης. τα ανωτερω στεργω.

† σιγνον χειρος σιμιου βαρβουτου τα ανωτερω μαρτυρω.

† εγω ανδreas ειρευς κιριτζης τα ανωτερω μαρτυρω.

† σιγνον χειρος ιωαννου καιτου τα ανωτερω μαρτυρω.

† σιγνον χειρος ιωαννου υιος νικολαιου βαρβουτου τα ανωτερω μαρτυρω.

† σιγνον χειρος νικολαιου χρισολεοντος τα ανωτερω μαρτυρω.

† εγραφη το παρον προικιον χειρι βασιλειου τρικασι πουβληκου νοταριου χωρας σημιναριου εν μηνι και ετει και ινδικτιωνι τοις προγραφεισι.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 176)

lecti duo, telae lineae ulnae duodecim, vestis virilis una, et vestes muliebres duae, mantilia tria, pascina et sartago, nec non arcula, et una portio praedii ad Criclum siti prope sanctam Cyriacam ruborum nempe trium iuxta fundum Trancudi, et viam, et altera portio ruborum trium ad Corasium prope fundum Renadi Bruni, et Charengae, insuper vitium et arborum fructiferarum, ubi ipsas habeo, portio paterna, et ovium capita septem; et Deus (suam tribuat) misericordiam.

† Signum manus Andreae fratris dictae Calae, qui superscripta roboro.

† Signum manus Carnelebaris fratris praedictae Calae, qui superscripta roboro.

† Signum manus Rogerii alterius fratris memoratae Calae, qui superscripta roboro.

† Signum manus Simii Barbuti, qui superscripta testor.

† Ego Andreas presbyter Cyritzes quae supra testor.

† Signum manus Ioannis Ceti, qui superscripta testor.

† Signum manus Ioannis filii Nicolai Barbuti, qui superscripta testor.

† Signum manus Nicolai Chrysoleonis, qui superscripta testor.

† Scriptae sunt hae nuptiales tabulae manu Basilii Tricasi publici notarii civitatis Seminarae mense, anno et indictione superscriptis.

CCCXXXI.

1283 — Mense Septembri — Indict. XII — Vibonae.

Tsitanna vidua presbyteri Leonis et Petrus eius filius vendunt Petro de Mylis domum positam in agro Vibonae tarenis aureis quindecim.

Εν ονόματι του αιωνίου θεου και σοτηρος ημων αμην : εν τω εξακισχιλιωστω επτακωσιωστω εννενηκοστω δευτερω ινδικτιωνος ιβ'. ρηγειοντος) του κυριου ημων, ριγος κυρου κολουλου χαριτι θεου υπερλαμπρου ριγος συκελιας δουκατου απουλιας, πριγκυπατου (καπουας)

† In nomine aeterni Dei et Salvatoris nostri. Amen. Anno sexmillesimo septingentesimo nonagesimo secundo, indictione XII, regnante domino nostro rege Carolo, Dei gratia illustrissimo rege Siciliae, ducatus Apuliae, principatus Capuae. . . . Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, ipsius

ἀνδεγαβίης πρωβιντζίας καὶ Φουλκαλκερίου κώμιτος: τῆς αὐτοῦ θεοσεύτου κυριωτητος ἔτει δεκάτῳ (ἡ δὲ εὐτυχῶς ἀμήν. παρουσία) βασιλείου γρεκου. κριτοῦ χωρας βιβόνης· ἱερέως λέωντος ἀπὸ κώμης σητίνωνων· δημοτικοῦ νοταρίου καὶ ἱερέως γριγορίου μουντανάρι αγίας τριαδος μιλιτου· καὶ ἐτέρων ἀνδρων τῶν κατωτέρω ονομασθέντων καὶ πρόσκληθέντων εἰς μαρτυρας. προηλθε τζητάνα γινη τῷ πωτὲ πατὰ λέωνου, τοῦ ἱερέως Φιλιππου. καὶ πέτρου υἱοῦ αὐτῆς, ὁ αὐτὸς προκουρατωρ καὶ μουνδουλλδος αὐτῆς τῆ ἰδία αὐτῶν βουλη καὶ θελῃσει καὶ οὐκ ἐκ τινος το παράπαν. ἀνάγκης. ἡ χλιύης. ἡ δόλου. ἡ ραδιουργίας, ἡ Φάκτου ἀγνίας. ἡ τῆς οἴας οὖν περιττασιως. ἀλλ αὐδερέτο γνῶμη αὐτῶν. καὶ καθαρωτατω νῶϊ. πέπρακαν τῷ παρόντι. πέτρω τῶν μιλῶν. τὸν παρ' αὐτῶν δεσποζόμενον οἶκον ὅτα καὶ διακειμένον εἰς κράτησιν βιβόνης. εἰς χωρίον κάτουβίνας. περιῶρίζεται δὲ ο ριθίς οἶκος αὐτῶς ἀνατολικῶν, ὁ οἶκος ἀλαμάνου γαμβροῦ. ἀμανδου τοῦ κυρου λαμβαρδου. δυσμῆς αἰκοτοπος λέωνου στρακία· ἀκτροῦ ὁ κῆπος τοῦ ριθεντος ἀλαμάνου. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὁ οἶκος νοταρίου γρηγορίου παννακίου. καὶ συναλείη αὐτὸ συν παντος εισωδου καὶ ἐξωδου καὶ πασῶν δικαιομάτων αὐτοῦ· τοῦτον τοῖνον τον ριθεντα οἶκον πέπρακαν ὡς ἀνωτέρω ἐφημιν. οἱ ριθεντες πραταῖ· τζητάνα καὶ πετρος υἱὸς αὐτῆς· εἰς τὸν ἀρισθήσαν αὐτῶν τιμῆν τοῦ ριθεντος οἴκου ὡς δια χρυσοῦ ταρία δέκα καὶ πέντε· εἰς τέλειαν πρασιν ἄτινα τὰ ηρημένα ταρία τοῦ χρυσοῦ ἀναλαβῶτες οἱ ηρημενοι πραταῖ ἐκ τας χήρας ριθεντος πετροῦ ἀγωραστοῦ ὡς καὶ ἡμῶν ἐπίσταντων τα ρηθεντα τάρια δέκα καὶ πέντε χρυσά καὶ ἱκανῶς ἀπόφλημένα, καὶ μῆδὲν ἀπόχρεωστοῦμενοι τὸ καθόλου. ἔδωσαν καὶ ἀπέδωσαν τω ρηθεντι ἀγωραστῆ, εἰς τὸν διλοθεντα οἶκον σωματικὴν ἐμφώρισιν καὶ ἐλεύθερικὴν ἄδιαν. ἀπὸ τοῦ νῦν τῆ ἐξῆς τοῦ ἔχην αὐτῶν καὶ δεσπόζειν ὡς οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἄπαξ ἀπλῶς εἰπῆν ποιῆν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ριθεντος οἴκου ἥτι καὶ βουληθῆ· αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ καταγῶμενοι· ἡγουν πουλεῖν χαρίζειν. ἀνταλλάττειν. καὶ εἰς προικα τεκνων γραφην καὶ διὰ ἰδιαν ψυχὴν διακριναι· ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' αὐτῶν. ἡλιφῶς. μὴ ἐνοχλούμενος ἢ ἐμποδιζόμενος παρὰ τινος· πρωτερον δὲ μαθοῦσα καὶ παιδιωθήσα ἡ ριθεῖσα τζητάνα παρ' ἡμῶν κριτου καὶ νοταρίου τῆς ἡ τῶν νόμων ἰσχὺς. καὶ αὐτὴ ὀλυκως.

pliae dominationis anno decimo octavo feliciter, amen. Coram Basilio Graeco iudice civitatis Vibonae, presbytero Leone e pago Sisinnorum publico notario et presbytero Gregorio Muntanaro sanctae Trinitatis Mileti, et aliis hominibus infra vocatis et rogatis testibus. Ad nos accesserunt Tzitanna uxor demortui presbyteri Leonis filii presbyteri Philippi, et Petrus filius ipsius, procurator et mundualdus eiusdem, qui proprio consilio et voluntate, et nulla prorsus necessitate, vel fraude, vel dolo, vel malitia, vel facti ignorantia, vel quavis circumventionem, sed spontanea ipsorum sententia et sincerissimo animo vendiderunt praesenti Petro de Mylis domum ab iis possessam, sitam et positam in tenimento Vibonae, in loco Catubinae. Praedicta vero domus his finibus circumscribitur: ab oriente extat domus Alamanni generi Amandi, domini Lambar-di filii; ab occidente domus Leonis Straciae; a septentrione hortus dicti Alamanni; a meridie domus notarii Gregorii Pannachii; et clauditur cum omnibus introitibus et exitibus, et iuribus ipsius. Hanc igitur memoratam domum praedicti venditores, ut supra diximus, Tzitanna et Petrus filius ipsius absolute vendiderunt, pretio convento eiusdem domus tarenorum aureorum quindecim, quos cum acceperint antedicti venditores e manibus memorati emptoris Petri, cumque nobis compertum sit antedictos tarenos aureos quindecim integros et non imminutos esse, et nihil ipsis persolvendum superesse, dederunt et concesserunt dicto emptori corporalem possessionem dictae domus, et liberam facultatem amodo et in posterum eam habendi et possidendi, uti propriam domum, et uno verbo faciendi de ea quidquid voluerint ipse et ipsius successores, id est vendendi, donandi, permutandi, in dotem filiarum constituendi, et pro salute animae suae destinandi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepit, neque impedimentum vel molestiam a quovis patia-

ἑστερέξεν καὶ ὑπέσχετο. τὸν ριθῆντι ἀγνωστον τὸ σύμ-
 Φωνον ὑπὸ υποθήκης τῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν τοῦ αἰ-
 διέδικαν αὐτῶν τὸν ημιμένον εἶχον ἀπὸ παντός. προ-
 σωπου· αποτασόμενῃ τὴν βοϊθῆαν τοῦ νομοῦ ἐβελ-
 λαγιάνου· καὶ ἐκλογὴν Φόρου τοῦ νόμου, Ἰουλιάνου,
 τὴν περὶ ἑδάφους προίκη. καρίου τὴν παρα-
 γραφὴν τῆς ἡμῦπράσεως, τὴν μὴ ἀποδώχην τῶν χρη-
 μάτων· πᾶσαν παραγραφὴν καὶ ἀλλήλα.
 κατὰ τῆς παρούσης πράσεως καὶ ἐγγράφου· τὸ αὐτὸ
 καὶ ὁ ριθῆς πῆτρος ἑστερέξεν. ἡτὶς δὲ Φωραθῆ ποτε
 κερῶ ἢ χρώμα τα ἐξου. τοῦ ημιμένου
 ἀγοραστοῦ ἀπὸ τοῦ ριθῆτος οἴκου το σύνολον. . .
 ἀμφοτεροὶ οὖν πρατῆ· ἴστασθαι καὶ διέδικαν αὐτὸν
 αὐτοῦ ἀπὸ παντός (προσώπου ξένου τε) καὶ ἰδίου ἐκ
 πάσης ἀγωγῆς καὶ ἐπηρίας. ἡ δὲ καὶ οὕτως οὐ ποιή-
 σωσιν ἀλλ' ἢς διάστροφῆν ἐξανελθεῖν δώξωσιν ἢ ἐναν-
 τιούμενον διέδικαν (οὐ θελήσωσιν) ὁμολόγησαν καὶ
 ενοχοποίησαν ἑαυτοῦς· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν καταγω-
 μένους εἰς τὴν κορτῆν τοῦ κυρίου ἡμῶν ριγος λόγω
 ποιητῆς ἀγουσταλία, ἐξ, καὶ εἰς τὸ μέρος τὸ ριθῆν
 τίμημα ἐπὶ τοῦ δυπλοῦ καὶ τας βελτιώσεις καὶ νο-
 μίμας ἐξωδους τὸ ὅμοιον καὶ οὐχ ἔλαττον ἢ παρούσα
 πράσις καὶ το παρον ὕφος αὐτο στέργη· καὶ ἡμέ-
 νειν αἰωνίως. στερρον βεβαιον καὶ ἀπαρασάλευτον,
 ἄχρι τεματίων αἰωνων. Ὅθεν εἰς ὑπῆμνησιν μένουσαν
 καὶ βεβαιαν ἀσφάλιαν καὶ τοῦ ριθῆτος πετροῦ ἀγω-
 ραστου στεραιὸν δικαίωμα ἔνθεν τὸ παρον τῆς πρα-
 σεως ἐγγράφον ἐποίησαμεν ἐξ ἡκεσίας τῶν ημιμένων
 πρατῶν τζητάννας καὶ πετροῦ· γραφὴν τῆ ἐμῆ χηρῆ
 τοῦ σικανθῆτος ἱέρους λείωντος. ἐν μηνὶ σεπτεμβριῶ
 ἡδικτιῶνι, καὶ ετεὶ τοῖς προγραφῆσι.

ἔγῳ ὁ ἀνωτέρω ριθῆς βασιλεῖος γρέκος κριτῆς
 χῶρας βιβοντῆς ἐμὲ ὑπεγράψα δια τοῦ σταυροῦ.

† ὁ εὐτελής πρεσβύτερος λείων ὁ ἀπὸ κώμης ση-
 σίνωνων νοταριος ταβουλάριος τῆς εὐαχους. . . . ἁγίας
 τριαδος (μιλήτου) . . .

† ἔγῳ πρεσβύτερος γριγοριος μόντανάρος καὶ πρω-
 τοπαπά ἁγίας τριαδος μιλήτου ἐκύρωσα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 177.)

tur. Primum autem dicta Tzitanna a nobis iudice
 et notario edocta quatenam sit legum vis, et ipsa
 omnino confirmavit et promisit dicto emptori se pa-
 cta servaturam esse sub pignore suorum bonorum,
 ut semper defendat ipsi dictam domum a quavis
 persona, renuncians subsidio legis Velleianae et ele-
 ctioni fori legis Iulianae, nec non legi de solo . .
 exceptioni semivenditionis, non acceptae pe-
 cuniae, cuicumque exceptioni et con-
 tra praesentem venditionem et instrumentum. Ea-
 dem et dictus Petrus confirmavit. Si quis autem
 quacumque occasione vel tempore apparuerit . . .
 . . . dicti emptoris de memorata domo omnino .
 ambo venditores antestare, eumque immu-
 nem praestare a quavis actione et damno contra
 quamcumque personam extraneam et propinquam.
 Nisi vero ita fecerint, sed hanc venditionem subver-
 tere praesumpserint, vel a quavis oppositione ipsum
 defendere noluerint, assensi sunt et se ipsos suos-
 que successores obligarunt ad solvendum poenae
 nomine Curiae domini nostri regis augustales sex et
 parti duplum dicti pretii et meliorationes, pari-
 terque legitimas expensas. Et nihilominus praesens
 venditio et instrumentum firmum, inconcussum et
 immutabile permaneat semper usque ad finem se-
 culorum. Quare ad firmam memoriam et stabilem
 securitatem et validum ius dicti Petri emptoris,
 fecimus praesens venditionis instrumentum rogatu
 dictorum venditorum Tzitannae et Petri. Scriptum
 manu mea antedicti presbyteri Leonis, mense se-
 ptembri, indictione et anno suprascriptis.

Ego qui supra dictus Basilius Graecus iudex civitatis
 Vibonae me per crucem subscripsi.

† Humilis presbyter Leo de pago Sisinnorum nota-
 rius, tabularius sanctae . . . Trinitatis Miletī. . .

† Ego Gregorius Muntanarus presbyter et protopa-
 pa sanctae Trinitatis Miletī roboravi.

1290 — Mense Ianuario — Indict. III — Catacii.

Riccardus Minurita et eius uxor Elisabeth vendunt Bartholomaeo Ladico praedia sita in agro Catacii aureis tarenis triginta.

† Ego ricardus filius Ioannis minurite subscripsisse fateor. † σίγνον χειρός λισαμβεττης γυνῆς αὐτοῦ.

Ἐν ονόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἰανουαρίου μηνος εἰς τὰς λβ'. ἰνδικτιωνος γ'. ἐν τῷ ρψλθ' ἐτη ριγέβοντος τοῦ ἐνδῶ-ξωτάτου καὶ θεοτίμου ἡμῶν ριγῶς κυροῦ κάρουλου δευτέρου. Θεοῦ χάριτι ἱεροσαλῆμ καὶ σίκελιας ριγῶς. δούκατου ἀποῦλειας· καὶ πριγκιπάτου κάρουλας πριγκιπῆς τῆς ἀμοῦρεας. ἀνδεγάβιας· προβέντζας καὶ φουρκαλκερίου κόνιτος τῆς τοῦ ριγῆτου αὐτοῦ ἔτους πεπτοῦ εὐτοιχῶς ἀμῆν. ἡμεῖς οἱ προγραφέντες οἱ το σίγνον τοῦ τίμιου καὶ ζωοπιου σταυροῦ μᾶλλον δε καὶ το ἑμὸν ὄνομα τῇ εἰκῆ χειρὶ καμῶ τοῦ ριδεντος ριγκαρδου· διὰ γραμματικῶν λατινῶν καθυπωγραφησῶς δι' ἧς ὁμολογοῦμεν καθαρῶς καὶ ὁλοφύχως διὰ τοῦ παρόντος πούλικου ἐγγράφου ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ νικόλαου σταφίδου κριτοῦ πόλεως καταντζαρίου· καὶ νοταρίου ἰωάννου νοταρίου μαυρικίου. πού-πλικου νοταρίου τῆς αὐτῆς· καὶ ἐταίρων καλῶν ἀνδρῶν οἰτοῖς κατὰ τὴν ἡμετέραν παρακλήσιν μελλωντες υπογραφῶσθαι ὅσοι μετὰ βουλῆς ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας τοῦ ἡμοῦ μουνδουκλίδου νοταρίου μαρκου γαλιωτου κμοῦ λισαμβεττης τῆς προγραφείσης σαυτως καὶ μετὰ ἀρχῆς· βουλῆς καὶ στέρξιος τοῦ ἡμοῦ προκουρατορος· τῷ ριδεντος ριγκαρδου ἡμοῦ συννίου τυθῶμεθα καὶ πούλωμεν πρὸς σε βαρδολομαῖον λαδίκον· ἡμετέρον ἴδιον· ἀπαντὰ ἡμέτερα χωράφια τὰ ἀπὲρ ἐπικρατοῦμεν καὶ δεσπόζωμεν ἡμερὰ τε καὶ ἀγροῖα συν τῶν ἐκυσαι ωιτων δειδρων· καρπομῶν καὶ ἀκαρπομῶν· ἀτοῖνα εἰσὶν· εἰς τὸ βαδος τοῦ ἁγίου λεου. τῆν κελουμένην τοῦ κυρ φρανκεῖνον· διακρατησῶς καταντζαρίου· συνῶρονται μὲν οὕτως· ἐξ ἀνατολῆς αὐτων εἰσὶν τὰ χωράφια σου τοῦ ἀγωραττου. καὶ τὰ χωράφια τοῦ κριτοῦ ἰῶθφριδου φρανκεῖσκου· ἀρκτου εἰσὶν τὰ χωράφια τοῦ σπιταλίου· καὶ χωράφια τοῦ ἁγίου λεου· δυσμας εἰσὶν χωράφια τῶν παιδῶν νοταρίου νικόλαου πεντοπου εἰς τὰ δε μεσημῆρια αὐ-

† Signum manus Elisabeth uxoris eius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Mense ianuario, die tricesima prima, indictione III, anno sex millesimo septingentesimo nonagesimo octavo; regnante gloriosissimo et pientissimo nostro rege domino Carolo secundo, Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, ducatus Apuliae, et principatus Capuae, Moreae principe, Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, anno eius regni quinto, feliciter, amen. Nos suprascripti, qui signum honorabilis et vivificae crucis, quin imo nomen meum propria manu, et mei memorati Riccardi latinis verbis exaravimus, declaramus pure et sincero corde hac publica chartula, coram Nicolao Staphida iudice Catacii, et Ioanne notario filio notarii Mauricii, publico notario ipsius civitatis, et aliis probis hominibus, qui rogatu nostro se subscribent, consilio, auctoritate et facultate mei mundualdi notarii Marci Galioti, et mei suprascriptae Elisabeth, etiam auctoritate, consilio et beneplacito mei procuratoris, memorati Riccardi viri mei, vendere tibi Bartholomaeo Ladico, propinquo nostro, omnia nostra praedia quae habemus et possidemus culta et inculta, una cum arboribus ibidem extantibus fructiferis et infructuosis, sita ad vallem Sancti Leonis, vocatam de domino Francino, in tenimento Catacii, et his finibus circumscripta: ab oriente eorum sunt praedia tui emptoris, et iudicis Iosfredi Francisci; a septentrione praedia hospitalis, et Sancti Leonis; ab occidente praedia filiorum notarii Nicolai Pentupi; a meridie rivus, et praedia tui emptoris Bartholomaei;

των εισειν ὁ ριάξ· και τα χωραφια σου τοῦ αγῶρα-
 στου βαρδολομαιου· και συνκλείουν· ταυτα οὖν τα
 ειρημενα χωραφια ὡσα και εἶα εισειν· ἡμερα τε και
 αγρεια· σὺν τῶν ἐκύσαι ωντων δενδρων· καρποιμων
 και ἀκαρποιμων ἐπράσαμεν αυτα προς σε τὸν ειρημί-
 νον βαρδωλομαιον λάδικον διὰ χρυσοῦν ταρια τρια-
 κωντα· εἶα ταρια τριάκωντα ἐλαβαμεν αυτᾶ εἰς τας
 χειρας ημων· ἀπῶ χειρῶν σου τοῦ αγωραστου· και
 ἐκ παντός ἀπώφλημενοι ημεεις ἀπ αυτων και μιδεν
 χρεοστούμενοι τί προς ημας ἀπο της αυτης πρᾶσεως
 ἐπιείσαμεν σι τελειαν και πλειροστάτην πρᾶσιν· τοῦ
 ἔχυν σε αυτὰ τα πρωλεχθεντα χωράφια σὺ ὁ ριδεις
 βαρδολομαιος και εἰ συ κλειρονόμοι και διαδωχοι
 αἰς αει· και τραδιτεύωμεν σι αυτὰ ἀπο τοῦ νυν και
 εἰς νομίμην Φώρεσιν και δεσποτιαν τοιθεμεν σι ἀπαν-
 τα· τοῦ εχυν σε αυτὰ εἰς την σὺν ἐξουσιαν και κυ-
 ριώτητα· πουλειν αυτα χαρίζειν ανταλλάττειν· και
 εἰς πρικα τέκνων γραφειν· ὅς το κυρος και την ἐξου-
 σιαν παρ ημων ἡληφῶς· και ἀπο τοῦ νῦν ἀπώτασ-
 σωμεθα και ἐγκαταλιμπάνωμεν· πασαν ημων δίκαι-
 ωσυνην ην εχουμεν και δυνηθῆναι σῶσαι εχυν εἰς τα
 ημεμενα χωραφια· σῦνιδειον παραγραφην· δυναμιν και
 ἰσχυν τοῦ νομου δεκρετων τε· και τῶν θειων βασιλι-
 κων διαταξαιων και τοῦ βελλειανου νόμου· και πα-
 σαν εταίραν βωθηθαιαν· τῆν ὠφίλωμένην εμοῖν βωγ-
 θεῖν· ἢ βουληθωμεν ἐξ ἐναντίας ελθειν ἀπο τοιαυτης
 πρᾶσεως· καὶ ἡ μὲν ποτε κερῶ η χρόνω Φανῆ ζή-
 τησις κυῖσις εἰατης σὺ γειντο παρ ἰού διποτε προ-
 σωπου· τοῦ σταναι εμοῖς και διέκδικάν σι αυτὰ ἐκ
 παντος ἐναντιουμένου προσωπου· εἰ καὶ μετᾶμελοι γύ-
 νῶμεθα καὶ διαστρεφειν ταυτα βουλειθωμεν· τοῦ μι
 ἰσακοῦσθωμεν παρὰ τοῦ θειου νομου ἰσχύν λαμβαν-
 ειιν· ἀλλ ἐσῶμεθα κρατειμενοι ἐκ σύμφωνου και λογω
 εἰς ποινην ἐν τη κόρτη τοῦ ριγός αυγοῦσταλια ἐξαι·
 και προς σε τον αγοραστην και εἰς τους σους κλει-
 ρονόμους και διαδώχους στρεψειν εἰς την τρεῖπλήν
 τήν τμηγῆ· εἰτα ἐμμενί σε ἐν τοῦτο· ἀμᾶ κληρονω-
 μους· και συνκληρονόμους και σους διαδωχους· στερρῶς
 και ἀτρεπτος μῆχρι τερμάτων αἰώνων· γραφειν το
 παρόν πούπλεικον ἐνγραφον ἡμετερα παρακλησει χειρὶ
 τοῦ ριδεντος νοταριου ἰωαννου νοταριου μαυρικιου·
 πούπλεικου νοταριου πόλεως καταντζαρίου· του ετούς
 μηγῆ και ἰνδικτιωνι τοις προγραφεισι.

† Ego Nicolaus Staphida Iudex Catanzarii qui
 supra.

et clauduntur. Haec igitur memorata praedia quanta
 et qualia sunt culta et inculta, cum arboribus
 fructiferis et infructuosis inibi sitis, vendidimus tibi
 memorato Bartholomaeo Ladico aureis tarenis trigin-
 ta, quibus acceptis e tui emptoris manibus in nostras,
 cum omni eorum dominio nos exuerimus, et nihil
 nobis persolvendum supersit quoad huiusmodi ven-
 ditionem, fecimus tibi perfectam et plenissimam ven-
 ditionem, ut habeas antedicta praedia tu memoratus
 Bartholomaeus et tui heredes et successores in perpe-
 tuum, et ea tibi tradidimus amodo, eorumque legitimam
 possessionem et dominium tibi concessimus, ut ea ha-
 beas cum facultate et potestate vendendi, donandi, per-
 mutandi, et in dotem filiarum scribendi, utpote qui ius et
 auctoritatem a nobis accepisti. Insuper a praesenti die
 renunciamus cuilibet iuri quod habemus vel habere
 possimus in memoratis praediis, consuetae exceptioni,
 vi et robori legis et decretorum, divinis regisque con-
 stitutionibus, senatusconsulto Velleiano, et cuivis
 alii subsidio quod nobis opitulari queat, si huic ven-
 ditioni adversari voluerimus. Si qua vero occasione
 vel tempore quaestio, lis vel actio a quolibet in-
 tendatur, nos obstare promittimus et defendere te
 ab omni contraria persona. Sin autem nos mutato
 consilio haec subvertere tentaverimus, ne exaudia-
 mur, neque a divina lege subsidium quaeramus,
 sed tenebimur ex conventionem, et poenae nomine
 solvere Curiae regis augustales sex, et tibi emptori
 tuisque heredibus et successoribus restituere duplum
 pretium. Sic deinceps haec venditio tuis heredibus
 et coheredibus firma et immutabilis permaneat usque
 ad finem seculorum. Scriptum est praesens publicum
 instrumentum rogatu nostro, manu memorati notarii
 Ioannis filii notarii Mauricii, publici notarii civitatis
 Catacii, anuo, meuse et iudictione suprascriptis.

† Ego Marcus Galiotus Mundualdus qui supra.

† Ego Goffredus franciscus Rogatus interfui et subscripsi.

† Ego Iohannes de Archipresbytero Rogatus subscripsi.

† Ego Matthaëus de Iudice donato Rogatus subscripsi.

† ego Thomas de presbytero Andrea Rogatus subscripsi.

† Ego Adymarius filius Andreae Rogatus subscripsi.

† Ἐγράφη το παρὸν ἔγγραφοι χειρὶ ἐμοῦ νοταριου ἰωαννου νοταριου μαυρικίου πύλαικου νοταρίου πύλεως καταιτζαρίου τοῦ ετοῦς μνηη και ἰνδικτιωνι τοις ανωτερω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 178.)

† Scripta est praesens chartula manu mei Ioannis notarii filii notarii Mauricii, publici notarii civitatis Catacii, anno, mense et indictione suprascriptis.

CCCXXXIII.

1291 — Mense Martio — Indict. IV — Roncae de Falluco.

Andreas Spanus vendit Adeodato Oeconomo praedium Roncae positum aureis tarenis quatuor.

† σίγνον χειρὸς ἀνδρέας σπανῶ. Ἐν ὀνόματι κυρίου ἀμῆν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἰσαρχέσεως οικονομίας. ρσζα' ἔτει μνηὶ μαρτίω τῆς ἐπισταμένης. ἰνδικτιῶνος δ'. και ἔτους παράτρεχοντος ἀπὸ κτίσεως κόσμου. ρψλθ'. ρηγεύοντος τοῦ ἐνδοξοτατου ἡμῶν ριγῶς κυρου κάρουλου δευτέρου. θεοῦ χάριτι ἱερουσαλημ και σικελιας ριγῶς. δουκάτου ἀπουλιας και πριγκηπάτου κάπουας και αμουρέας ἀνδεγγαυίας προνηητζιας και φόλκαλκερίου κάμιτος. τῆς τοῦ ριγῶτου αὐτοῦ. ἔτους εὐδόμου ἐπιτυχως ἀμην. δι εἰς φηνομαι ἐγῶ ὁ προγραφεις ἀνδreas σπανός. ὁ τὸ σίγνον τοῦ τιμίου και ζοόπιου σταυροῦ ἐν τοδῆ το τῶμω ἀνοτέρω οἰκιοις δακτίλοις καθυπογράφας. ἐνοπιον ὅττινου του νοταριου νικολάου. και ὀδέμιλουδέδε τῆς κυρας λαούρεττης. κριτῶν χῶρας ρόγκας τοῦ φαλλουκου. ἀτε δὲ και νοταρίου γουλλιαάμεν. νοταρίου ἀσμούνδδου ποῦυλίκου νοταρίου τῆς αὐτῆς και ἐτέρων χρυσίμων ἀνδρῶν των ὑποκατιων παρσυρεθέντων και ὑπόγραφαντων μαρτύρων. τὸ παρον στερρον ποῦυληκον ἔγγραφοι καθαρώς ὁμολογῶ. ὡς ὅτι οὐκ ἐκ τινος τὸ παρπαν ἀνάγκης. υἱάς ἢ χλεύις ἢ ραδιούργιας ἢ ἀπάτης. ἢ ἕσα τοῖς νόμοις εἰσιν ἀπιγορευμένα. ἀλλ ἐμ

† Signum manus Andreae Spani. In nomine Domini. Amen. Anno ab eius incarnatione 1291, mense martio, praesenti indictione IV, et currente anno a mundi creatione 6799; regnante gloriosissimo rege retro domino Carolo secundo, Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, ducatus Apuliae et principatus Capuae et Moreae, Andegaviae, Provinciae et Forcalquerii comite, ipsius regni anno septimo, feliciter, amen. Ego praedictus Andreas Spanus, qui signum honorabilis et vivificantis crucis hac chartula supra propriis manibus exaravi, coram Ottino filio Nicolai notarii et Deomiludede de domina Lauretta, iudicibus civitatis Roncae de Falluco, et notario Gulielmo, filio notarii Asmundi, publico notario ipsius civitatis, et aliis probis hominibus, qui infra forte interfuerunt et se subscripserunt testes, hoc stabili publico instrumento sincere declaro me nulla prorsus necessitate, vel vi, vel fraude, vel malitia, vel dolo, vel ratione a divinis legibus vetita, sed cum omni

προθημία πάση και ὀλωφύχω προθήσει· ἀρσιθέιτες τέθηκα και πέπρακα ἐν πέτρῳ χοραφίου σιν των εκήσαι δένδρων· ἡμερον τε και ἀγρίων· τὸ ἄπερ ἐπικρατω και δεσπόζω ἐν τῇ διάκρατίσῃ χώρας ρόγκας· εἰς τοπον λεγωμένον κλοῦκλους· σινορίζετε μὲν οὗτος κατα μὲν ἀνατολῆς αὐτοῦ ἐστὶν τὸ χοράφιον· στέφανιας τοῦ γ. . . δύσειος αὐτοῦ ἐστὶν τὸ χοράφιον· νικολάου γρασσου· ἄρκτου αὐτοῦ ἐστὶν τὸ χοράφιον· νόναχάϊας· μεσιμυρίας αὐτοῦ ἐστὶν τὸ χοράφιον· δεσδάτου τοῦ οἰκονόμου ὁ και ἀγοραστοῦ· και οὗτος συνκλήει· τοῦτο τίνυν τὸ ρηθῆν χοραφίον σιν τάν εκήσαι ἡμεροδένδρων· ὅσον και οἶόν ἐστιν και ἐμὶ σιμφέρρη σιν παση τῇ εισῶδο και ἐξοδο αὐτοῦ· και μετα πασῶν τῶν διαφερωτων αὐτου δικαιομάτων· πέπρακα αὐτο προς σέ δεσδάτον τοῦ οἰκονόμου· εἰς τὴν συνφωνηθῆσαν και ἀρσιθῆσαν ἡμῶν δικαίαν τημίν· ὡς διά χρυσῶν ταρία τέσσαρα· ἄτινα λαυοντες αὐτὰ τὰ ἡρμένα τέσσαρα ταρία τοῦ χρυσοῦ ἀπο χειρῶν σου εἰς τῆς ἡμετερας χεῖρας· και μιδέν ἀπ αὐτῶν ἀποχρεῖστούμενος προς με το οἰόνου· ἐπιήσα σι ποιηθῆναι ἐξ αὐτοῦ τὸ παρόν ποῦυληκον ἔγγραφοι τῆς ὄνης· τοῦ ἔχυν σι αὐτῶ σῦ· και διά σέ ὑπο σου κληρονόμοι και διάδοχοι· αἷς ἀσι και εἰς τοῦς ἐξῆς ἀπαντας και διήνεκοῖς χρόνους· αὐτεξουσιως ἐπικρατῆν και δεσπόζην· και ἡνικα χρίζην σι πολὺν· χαρῆξην ἀνταλλάττην· και ἀπλῶς πιῆν σι ἐξ αὐτοῦ ὅσα οἱ θῆει νόμοι τοῖς ἰδίαις δεσπόταις πράττην διακελεύουσιν· ὡς το κύρος και τὴν ἐξουσίαν παρ ἐμοῦ ἰληφός· μῆ ἐνοχλοῦμενος· ἢ ἐμποδιζόμενος παρὰ τινος τῶν ἐμῶν ἰδίων ἢ κληρονόμων· και ἢ μὲν ποτε κερῶ ἢ χρόνω· ζῆτισης κύνησης· ἢ ἀγῶγῃ ἀνίστατε παρ ουδενός γίνεται· τοῦ ἡστάναι με και διεκδικάν σοί αὐτῶ· ἀπό παντός ἐναντιούμενου πρόσπου ξένον τε και ἰδίων· ἰδὲ και παρ ἐμοῦ τῇ γένητε ὅπερ οὐκ ηγοῦμε ποιῆσαι και ταῦτα νοῦληθο μετὰτρέψαι· τοῦ μιδέν ἰσακουέσθαι με· μίτε πάρα τοῦ θεοῦ νόμου ἰσχύν και νοῦθῆναι λαμυράνειν· ἀλλ ὑπερ παρανάσειος τοῦ ἐμοῦ σίγνου· και δια φανερῆς συνταγῆς· ὀπληκευωμαι γὰρ ἐμαυτον· ἐκ συνφόνου και λόγου εἰς πινην ἀποφλήσε ἐν τῇ κόρτῃ αὐγουσταλια δέκα· και προς σέ τόν ἀγοραστῆν· ἢ προς τοῦς σοῦς κληρονομους· διπλήν τὴν τημῆν· και ἢ οὗτος μενέτο τὸ παρον ἔγγραφοι τῆς ἡριμενης ἀγορας στερρόν ωχηρον· ἄτρεπτον ἀπαρασάλευτον· μέχρη τερμάτων αἰωνων· ἔδεν εἰς μέλλουσαι μνήμη τοῦ πράγματος· προς σέ και

alacritate et totius animi proposito, meoque beneplacito, vendidisse petiam unam praedii cum arboribus inibi exstantibus tum fructiferis; tum silvestribus, quam possideo et uti dominus habeo in tenimento civitatis Roncae, in loco qui dicitur Cluelus, his finibus circumscriptam: ab oriente ipsius exstat praedium Stephaniae de . . . ab occidente praedium Nicolai Grassi; a septentrione praedium Bonachariae; a meridie praedium Adeodati Oeconomi emptoris; et clauditur. Hoc igitur dictum praedium cum arboribus fructiferis inibi positis quantum et quale est et ad me spectat, cum omni introitu et exitu ipsius, et iuribus omnibus quae ad illud pertinent, vendidi tibi Adeodato Oeconomo pro convento inter nos et constituto pretio, id est pro aureis tarenis quatuor. Quos cum acceperim e tuis in meas manus, nihilque mihi persolvendum supersit, praesens publicum instrumentum emptionis tibi feci, ut tu, heredes et successores tui, semper et in perpetuum possideatis memoratum praedium tamquam domini et arbitri, et si quando opus sit, donetis, permutetis et faciatis omnino de eo quidquid divinae leges veris dominis facere sinunt, utpote qui dominium et potestatem a me accepistis, nec molestia vel impedimentum a quovis propinquorum vel heredum vobis afferatur. Et si qua occasione vel tempore quaestio, actio vel lis ab aliquo vobis moveatur, ego antestabo, ipsumque praedium vobis asseram a quacumque contraria persona extranea et propinqua. Ac si quid (contra hanc stipulationem) a me fiat, quod me facturum non arbitror, et hanc subvertere velim, ne exaudiar, neque a divina lege vim et subsidium habeam, sed pro violatione mei signi, et manifesto pacto tenear ex conventionem solvere poenae nomine Curiae augustales decem, et tibi emptori tuisque heredibus duplum pretium. Et nihilominus praesens instrumentum dictae emptionis validum, firmum, inconcussum et immutabile maneat usque ad finem

προς τους σους κληρονόμους νεκρωτέρων ἀσφάλιδν τὸ παρὸν ἔγγραφον τῇ ἐμῇ παρακλήσει· διὰ χειρὸς τοῦ οἰρημένου νοταρίου γραφῆνε συ πεποίηκα ποιηθέν· καὶ διὰ τοῦ ἐμοῦ σίγνου ἀνωτέρω κεκηρωκα· τῶν ἡρημένων κριτῶν τοῦ λεχθέντος νοταρίου· τῶν ἐντιχώντων χρυσίμων ἀνδρῶν· καὶ ὑπόγραψαντων μαρτύρων ὑπόγραφαίς κεκηρωμενον· ἔγραφη εν τη βόγκαφαλλουκα· ἔτει μηνὶ καὶ ἰνδικτιωνι τῆς ἡριμένης.

† Ego hotinus de notario nicolao qui supra iudex subscripsi.

† Ego deumiludede de domina lauretta qui supra iudex subscripsi.

· † Ego bartholomeus de domino aliberto Rogatus testor.

† Ego Guido de iudice Gualteris Rogatus subscripsi.

† Ego Michael de domina maria Rogatus testor.

† Ego Nicolaus Grassus rogatus testor.

† ἔγράφη ὑπεγράφη καὶ ἐκυριάθη τὸ παρὸν ποῦνληκον ἔγγραφον· διὰ χειρὸς νοταρίου γουλλιάλμου νεταρίου ασμουιδδου ποῦνληκου νοταρίου χωρας βόγκας τοῦ φαλλουκου· ἔτει μηνὶ, καὶ ἰνδικτιωνι τῆς ἡριμένης.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 179.)

seculorum. Quare ad futuram rei memoriam et firmiorem validitatem tibi tuisque heredibus praesens instrumentum rogatu meo condi iussi manu antedicti notarii exaratum, et meo signo superius roboratum, nec non praedictorum iudicum et notarii, proborum hominum qui forte interfuerunt, et testium subscriptionibus firmatum. Scriptum Roncae de Falluco anno, mense, et indictione supradictis.

† Scriptum, subscriptum et roboratum est praesens publicum instrumentum manu notarii Gulielmi, filii notarii Asmundi, publici notarii civitatis Roncae de Falluco anno, mense et indictione supradictis.

CCCXXXIV.

1303 — Mense Decembri 15 — Indict. II — Catacii.

Ioannes de Presbytera vendit Ioanni Rapto dimidiam domum positam in civitate Catacii aureis tareis quinque et quadraginta.

† σίγνον χειρὸς μαιστορος ἰωαννου υιοῦ του ποτε μαιστορος γουλιελμου τῆς πρεσβητερας τῇ ἐποιουμα τῶν ἀράτων· κατηκου πολεως καταντζαριου.

† Ἐν ὀνοματι· τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υιοῦ καὶ του αγίου πνευματος· εἴπει σιωβ' ἔπει δεκεμβριω μηνι εἰς τας ἰε' τῆς ἰνδικτιωνος β'. ριγευοντος· τοῦ ἐνδοξωτατου καὶ θεοτιμιτου ἡμῶν ριγος κυροῦ κάρουλου δευτέρου θεοῦ χαριτι ἱερουσαλημ καὶ σικελιας ριγος· δουκάτου ἀπουλιας καὶ πριγκιπατου καπουας· πριουίνχιας καὶ φορκαλκεριου κομιτος· τῶν δε ριγατου αὐτου ετους· δεκάτου ἐνατου ευτυχως ἀμήν· καγω ο προγραφεῖς· μαιστωρ ἰωαννης ὁ το σίγνον του τῆμιου καὶ ζωποιοῦ σταυροῦ ἡχεία μου χειρὶ ἀνωτέρω

† Signum manus magistri Ioannis filii quondam magistri Gulielmi de Presbytera cognominati de Aratis incolae civitatis Catacii.

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Anno 6812, mense decembri, die XV, indictione II, regnante illustrissimo et pientissimo rege nostro domino Carolo secundo, Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, ducatus Apuliae et principatus Capuae, Provinciae et Forcalquerii comite, regni ipsius anno decimo nono, feliciter, amen. Ego praedictus magister Ioannes, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria mea manu supra exaravi, declaro hoc publico instrumento coram iudice Nicolao Staphido

καθυπόγραφας· δι ἧς ὁμωλογῶ διὰ τοῦ παρόντος ποῦβληκου εγγραφου· ἐνωπιον κριτου νικολαου σταφειδου κριτου πολεις κατατζαριου· νοταριου ιωαννου του πρωτοπαπα ποῦβληκου νοταριου τις αυτης· και ἐταίρων κατῆ μαρτυρων εν τούτω παράκληθέντων και παραβραιδεντων· ὅς ωτη ἐκεῖα μου βουλη και θελησει ἄνευ δόλου ει φόβου ἢ ἀπάτης τηνος· ἀλλά σὺν προθυμια μου παση και ολοφυχω προδισει τηθωμικι καὶ πουλω προς σέ ιωαννην υιον του ποτε μαιστορος λεοντος ραπτου· απο χωριου γαλληνου το ἡμησυ ἀπὸ του εμου οσπιτιου του οντος ἐσω εν τι πολει κατατζαριου. και ἐνορια τῆς υπεραγιας θεοτοκου του καποῦρρου βωνου. εκ το μεσημβρίον μίρος, συνοριται μεν ουτως ανατολης αυτου ἐστίν το οσπιτιον θεοδору ἀρκερι εν ο ἔχει· εις τέλος ἀπὸ τιν μεγαλην ἐγκλησιαν πολεις κατατζαριου και ἡ μεσαρτη τῶν ριδεντων οσπιτιων· δισειωσ η δημοσια οδός· εκ δε αρκτου αυτου ἐστίν το ἐναπομενοντα μι· γμησυ του ριδεντος οσπιτιου· κατὰ δε μεσημβρίας αυτου ἐστίν ηκωτοπᾶ γαλτεριου υιου του ποτε νοταριου νικολαου του αλεξανδρου και συνκλήῃ τουτο δε τῶ ριδεν γμησυ του ριδεντος εμου οσπιτιου. ὅς ἤριται και περιορισθῆ· σὺν ξειλοις κεραιμοις σκαπισμενοι σὺν ἡσώδου ἐξόδου· και πασῶν των δικαιοματιων αυτου και δικαιοσειῶν ἐπρασαμεν αὐτὸ προς σέ τῶν ημεμενον ιωαννην του μαιστορος λεοντος διὰ χρυσοῦν ταρία σέράκωντα πεντε ἄτηνα λαβῶν· εις τας εμας χείρας ἀπω χειρῶν σου του ἀγοραστου και εκ παντος ἀπόφληγα ἐμαὶ ἀπ αυτου ἐν τῆς γενεικῆς ζειγοις· καλως ζειγοσταμένα και μίδιν ἀποχραϊοστούμενοι τη πρὸς ἐμε ἐπήγησά σοι ἐξ αυτου το ριδεν γμησυ τοῦ εμου οσπιτιου ταλεια και πλήρσετατην πρασιν του ἔχυν σε αὐτο απο του αυτου εις τηγ σὺν ἐξουσιαν και κυριωτητα και τραδιτεύο σι αὐτο και εις νομικην φορεσιν και δεσποτειαν δεστω σί ἐξ αυτου τοῦ εἵνεκα χρίζειν σε πουλειν αὐτο χαρίζην ανταλλαττειν και εις πρικα τέκνων γραφειν ος το κυρος και τῆν ἐξουσιαν παρ εμου ηλσιφός και απο του νυν ἀποτάσσωμαι και ἐγκαταλημπανω πασαν ἀρχην και ἐξουσιαν ἣν ἔχω και διαφέρει μοι εις το ριδεν γμησυ του οσπιτιου· σὺνηθειαν παρᾶ γραφην δίναμην και ισχυν του νομου δαικραιτων και τῶν θηων βασιλικῶν διατάξειων και πασαν ἐταίραν βοηθειαν τῆν οφλουενην με βοηθησε εἴαν υπαρχω λαδομενός μισόν παρα του γμησυ δικαίου τιμῆματος τῆς ημεμενης πρασεως.

iudice civitatis Catacii, notario Ioanne de Protopapa publico notario ipsius civitatis, et aliis testibus infra ad hoc vocatis et rogatis, me propria voluntate et consilio, sine dolo vel metu vel quavis fraude, sed cum omni animi alacritate et sincero proposito vendidisse tibi Ioanni filio quondam magistri Leonis Rapti de oppido Galliani dimidiam meam domum, quae posita est in civitate Catacii in ditione Sanctissimae Deiparae de colle Capurri ad meridionale latus, et his finibus circumscribitur: ab oriente extat domus Theodori Arceri, quam ipse ad censum habet a maiori Ecclesia civitatis Catacii, et Mesarte dictarum domorum; ab occidente extat via publica; a septentrione altera dimidia domus quae ad me spectat; a meridie domus Galterii filii quondam notarii Nicolai de Alexandro; et clauditur. Hanc igitur praedictam dimidiam meam domum, uti dictum est, et cum his confiniis, cooperatam tabulis et tegulis, cum exitu et introitu et cum omnibus iuribus et privilegiis ipsius, vendidi tibi dicto Ioanni filio magistri Leonis tarenis aureis quinque et quadraginta; quos cum acceperim e manibus tui emptoris in meas iuxta pondus generale bene ponderatos, et cum nihil mihi persolvendum supersit, me prorsus exui quovis eius dominio, et feci tibi praedictae dimidiae meae domus perfectam et plenissimam venditionem, ut tu ipsam habeas in tua potestate et dominio, eiusque legitimam possessionem et dominium tibi trado, cum facultate ea utendi, ipsamque vendendi, donandi, permutandi et in dotem filiarum constituendi, utpote qui dominium et potestatem a me accepisti. A praesenti vero die renuncio cuicumque iuri et facultati quam habeo, quaeque mihi competit in praedicta dimidia domo, consuetudinariae exceptioni, vi et robori legis, decretorum et divinarum ac imperialium constitutionum, et cuilibet auxilio quod mihi opitulari possit, si deprehendar fraudatus fuisse plus dimidio iusti pretii dictae venditionis. Pariter renuncio beneficio perfe-

ομιος αποτασσωμαι τὸ βενεφικίω τῆς τελείας. ἐπὶ-
στρεφείωσ και τὴν ἀνάμιστριαν τῶν ηριμενων ταριων.
η δε ποτε καιρο Φανη τις ἐμποδιζον σὲ ἀπο τῆς ηρι-
μηνῆς πράσεως του στάνε με και διεκδικᾶν σι αυτο
ἐκ παντος ἐναντιουμένου προσωπου. η δε και μετα-
μῆλος γυνομαι και διάστρεφει ταυτα βουληθῶ του
μὴ εἰσακλῦσεθωμαι μιτε παρὰ του θειου νομου ισχυν
λαμβανήν· ἀλλ ἐσωμαι κρατημένος ἐκ σὺνφοου και
λογω εἰς ποινην του διπλῆν του ριθεντος τημημα-
τος τις ριθῆσης πρασεως το ημησυ αυτου εἰς την
κορτην το δ ἄλλον ημησυ εἰς το μέρος σου του ἀγο-
ρασθου και ου μῆν η παρουσα πρασις μειετω στερρα
και βεβαιος προς σὲ τῶν αγορασθην και εἰς τους σους
κληρῶνομους και διὰδωχους εἰς αει. γραφειν δε τι ἐμὶ
παρὰ κληρει υ παρουσα πρασις χειρὶ τοῦ ριθεντος νοτα-
ριου ιωαννου του πρωτοπαπα. ὑπὸ τῶν ἀνοτερω κρι-
του νοταριου και μαρτυρων κατὰκυρομενον. ἐν ετει
μηνη ημερα και ἰνδικτιωνι τῆς ἀνοτεροις· το δὲ ριθεν
ημησυ τοῦ ριθεντος μου οσπιτιου. ἐπρασα προς σὲ
τῶν ἀνοτερω ιωαννην και εἰς την σὺν συνβήσαν την.
χοῦρεν. και εἰς τους σους υμεταίρους κλειρῶνῶμους ὡς
ἀνοτερω διλη. γραφειν ὡς ἀνοτερω ηριται.

† Ego Nicolaus Staphida iudex Civitatis Catan-
zarii qui supra.

† Ego Gualterius de Iudice Balduyno Rogatus
subscripsi.

† Ego Marinus de Antiopia Rogatus subscripsi.

† Ego Guido Gactus Rogatus subscripsi.

† Ego Gualterius Capraruba Rogatus subscripsi.

† ἐγω πρεσυυτερος ιωαννης υιος πρεσυυτερου πι-
λεγγρινου και πρωτοπαπα πολειωσ καταζζαριου τα
ηπερανου γεγραμενα στεργω και ἐπηκίρω.

† Ego Iacobinus de guardiis Rogatus subscripsi.

† Ego Gualterius de Alexandro Rogatus sub-
scripsi.

† ἐγράφη χειρὶ ἐμου. ιωαννου του ἀνοτερω τοῦ
πρωτοπαπα. ποῦβληκου νοταριου πόλειωσ καταντζα-
ριου. του ἑτους μηνη. ἡμέρα. και ἰνδικτιωνι τῆς ἀ-
νοτερω.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 180.)

ctae restitutionis et aestimationis dictorum tarenu-
rum. Si quo vero tempore quis apparuerit impedi-
mentum tibi allaturus de memorata venditione , pro-
mitto me obstiturum, tibi que ipsam vindicaturum a
quacumque contraria persona. Si autem me poenitue-
rit (*huiusce contractus*), eumque subvertere voluero,
ne exaudiar , neque a divina lege praesidium ha-
beam, sed ex conventione tenear poenae nomine sol-
vere duplum dicti pretii memoratae venditionis, nempe
dimidium Curiae, alterum vero dimidium parti tui
emptoris; et nihilominus haec venditio firma et va-
lida maneat semper tibi emptori tuisque heredibus et
successoribus. Scripta est rogatu meo praesens venditio,
manu antedicti notarii Ioannis protopapae, a prae-
fatis iudice , notario et testibus roborata , anno ,
mense , die et indictione suprascriptis. Dictam di-
midiam meam domum vendidi tibi memorato Ioan-
ni et tuae uxori Florae vestrisque successoribus, ut
antea declaratum fuit. Scriptum ut antea dictum est.

† Ego presbyter Ioannes filius presbyteri Pere-
grini, et protopapa civitatis Catacii suprascripta fir-
mo et roboro.

† Scriptum manu mea Ioannis praedicti protopa-
pae publici notarii civitatis Catacii, anno , mense ,
die et indictione antedictis.

CCCXXXV.

1334 — Mense Martio 10 — Indict. XIV — Allistis.

Nicolaus Linatza vendit Cyriaco Lachybaro oleas sex tarenis octo.

Σίγνον † χειρὸς νικολάου ἰωάννου λινάτζα. Ἐν
 οὐνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύ-
 ματος. Βασιλεύοντος τοῦ αὐθέντου ἡμῶν κυροῦ ρομ-
 βέρτου, θεοῦ χάριτι ἱερουσαλήμ καὶ σικελίας κραται-
 οτάτου βηγγὸς δουκάτου ἀπουλίας πριγκιπάτου κα-
 πούας προβίντζας φορκαλκερίου καὶ πεδιμόντος κό-
 μιτος. τοῦ βηγγάτου αὐτοῦ ἔτει εἰκοστῷ δευτέρῳ. καὶ
 μὴν κυριεύοντος τοῦ ἐνδοξατάτου αὐθέντου ἡμῶν κυροῦ
 Φιλίππου τοῦ λαμπρῶ τῆ μνήμη ἱερουσαλήμ καὶ σι-
 κελίας βηγγὸς υἱοῦ, ἀγακλυτοῦ πρίγκιπος ταράντου.
 εὐτυχῶς. ἀμήν. μηνὶ μαρτίῳ τῆ δεκάτῃ ἡμέρᾳ αὐ-
 τοῦ τῆ δεκάτῃ τετάρτῃ ἰνδικτιῶνι. ἔτει ἑξακισχι-
 λίσσι καὶ ὀκτακισσιῶ τριακοστίῳ ἐνάτῳ. Ἐν τῇ
 χώρᾳ ἀλίτζων τῆ ἐν τῇ διακρατήσει καλλιπόλεως.
 ὁ σιγνοπροτάξας ἐγὼ ἀνωτέρῳ νικολάος τὸ παρὸν
 πρατήριον πούβλικον ἔγγραφον τίθημι καὶ ποιῶ
 ἐκυσία μου τῆ γνώμη καὶ αὐτοπροαιρέτῳ βουλήσει
 ἐκτός δόλου καὶ πάσης κακομηχανῆς προφάσεως πρὸς
 σὲ κυρίακον ἰωάννου λαχυβάρου, καὶ διὰ σου πρὸς
 τοὺς σοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους. δι' οὗ ὁμολογῶ
 ἐνώπιον μαύρου μαίστορος ἰωάννου κριτοῦ καλλιπόλεως,
 βασιλείου παγάρου βηγγικῆς ἀδείας κατὰ πάσαν χῶ-
 ραν ὑδρουντῆς πουβλικῆς ταβουλαρίου, νικολάου ἱέρ-
 ως τοῦ λαχυβάρου, λέοντος ἰωάννου τοῦ πρωτοπι-
 οῦ, ρογερίου ἀναστασίου τοῦ βαρυκέλλου, καὶ κυ-
 ριακοῦ τοῦ υἱοῦ στεφάνου . . . τῶν ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς πόλεως καλλιπόλεως χρησίμων ἀνδρῶν μαρ-
 τύρων, πρὸς τοῦτο ἰδίως κληθέντων καὶ ἀξιω-
 θέντων, ὅτι πέπρακα (εἰς τὴν ἀναμειταξὺ) ἡμῶν συμ-
 φωνηθεῖσαν καὶ ἀρσθεῖσαν δικαίαν τιμὴν, ἥτη ταρία
 ὀκτὼ τοῖς τουρνήσοις μικροῖς λεπτοῖς ἀνὰ τεσσαρά-
 κοντα ἐν τοῦ ταρίου ψηφίζομένοις ἐνὸς ἐνώπιον τῶν ἀνω-
 τέρῳ κριτοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἀπέληθα καὶ
 τοῦ ἀπειληθέναι με ὁμολόγησα δένδρα ἐλαϊκά ἐξ .
 . . ἔχειν . . .
 ὡς τὰ εἰρημένα ταρία ὀκτὼ τῶν τουρνήσων τῶν μικρῶν.
 . . .
 ἐτραδίτευσα καὶ σωματικὸν διὰ παρόντος ἔγγραφου.
 βηγγέτος ἀγοραστοῦ τὴν τῶν εἰρημέ-
 νων δένδρων νομὴν καὶ δισποσίαν τὴν ἀναφέρουσαν

Signum † manus Nicolai filii Ioannis Linatzae.
 In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Re-
 gnante domino nostro domino Roberto Dei gratia
 Ierusalem et Siciliae potentissimo rege, ducatus Apu-
 liae, principatus Capuae, provinciae, Forcalquerii
 et Pedimontis comite, regni eius anno vicesimo se-
 cundo; dominante etiam gloriosissimo domino nostro
 domino Philippo illustris memoriae Ierusalem et Si-
 ciliae regis filio, in clyto principe Tarenti, feliciter,
 amen. Mense martio, die decima eiusdem, indi-
 ctione decimaquarta, anno sexmillesimo octingente-
 simo tricesimo nono, in terra Allistarum in perti-
 nentiis Gallipolis. Ego Nicolaus, qui superius si-
 gnum exaravi, praesens publicum venditionis instru-
 mentum condo et facio spontaneo meo consilio et
 propria voluntate, sine dolo vel quovis malo praete-
 xtu, tibi Cyriaco filio Ioannis Lachybari, et per te
 tuis heredibus atque successoribus; quo (*instru-
 mento*) declaro coram Mauro filio Magistri Ioannis
 iudice Gallipolis, Basilio Pagaro regia auctoritate in
 tota Hydruntina terra publico tabulario, Nicolao
 presbytero Lachybaro, Leone filio Ioannis Proton-
 tini, Rogerio filio Anastasii Barycelli et Cyriaco
 filio Stephani eiusdem civitatis Gallipolis
 honestis hominibus, testibus ad hoc specialiter
 vocatis et rogatis, vendidisse iusto pretio inter nos
 convento et accepto, nempe tarenis octo, singulis per
 turonenses parvos et tenuiores unum et quadraginta
 computatis, quos coram supradictis iudice, notario et
 testibus accepi et accepisse declaravi, oleas sex
 habere
 ut memoratos tarenos octo per turonenses parvos

 tradidi, et corporale praesenti instrumento
 memorati venditoris dictarum arborum pos-

καὶ εἰς κενὴν σε πάντων ὡς εἶδισται εἰσῆξα νομῆν. τοῦ ἐν αὐτοῖς καὶ ἐξ αὐτῶν ποιεῖν σὲ καὶ κληρονόμους σου καὶ διαδόχους πάντα ὅσα οἱ νόμοι τοῖς ἀληθεσί δισπόταις, ἐν τοῖς οἰκίοις καὶ ἀπὸ τῶν οἰκίων ποιεῖν διορίζονται. ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν τούτων παρ' ἡμῶν εἰληφότα σε. ἐνθέντοι ἐνοχοποιῶ ἐμὲ μετὰ κληρονόμους ἐμούς πρὸς σὲ καὶ κληρονόμους σου ἀκριβοῦς ἐπιζητήσεως ἐπεντιθείσης, ὡς εἴ ποτε τῶν καιρῶν κατὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου, τῆς τοιαύτης πράξεως χωρῆσθαι πειραδῶμεν ἅπαν φάκτου ἠνώμου δόγμα τὸ οἰονοῦν διατάξιν ἐκφωνηθεῖσαν ἢ ἐκφωνηθησομένην, πλάνην ἀναργυρίου τιμήμακτος ἀπεταξάμενην, ἀποκατάστασιν ἢ ἑτέραν τινὰ ἐνικῶς εἰπεῖν αἰτίαν, ἢ δίκαιον προβαλλόμενοι εἰς βοήθειαν ἢ τὴν τῶν εἰρημένων δένδρων νομίμην δεφενσίωνα καιρῶ τῶ προσήκοντι μὴ ἐπάγομεν οὐ . . . τοῦ μὴ ἐκδικεῖσθαι ἡμᾶς βουλόμενοι ἐφ' οἷς ἂν ἰσχὴν ἔχομεν ἀλλ' ἐξ ἐπαιρωτήσεως καὶ συμφώνου ἀπο. . . . ἐνάγεσθαι ἐμὲ καὶ ἅπαν τὸ μέρος καταβαλεῖν σοι καὶ παντὶ τῶ σῶ μέρει ποινηῖς ἕνεκα αὐγουστάλια χρυσοῦ δύο καὶ τῆς ποινηῖς καταβληθείσης ἢ μὴ ἦτις ἐσάκις πλημμεληθῆ, τοσάκις καταβληθῆ. τοῦ παρόντος ἐγγράφου αὐδὲν ἦττον, ἰσχυροῦ μετὰ ταῦτα διαμένοντος ἕσαι τοῦ γραφέντος τῆ ἐμῆ ἀξιῶσει χειρὶ τοῦ ἀνωτέρω βασιλείου ῥηγικῆ ἀδεία κατὰ πάσαν χῶραν ὑδροῦντης πουβλίκου ταβουλαρίου. τῶ συνήδει τούτου σημείω καὶ τῆ πρὸς ἐπικύρωσιν ὑπογραφῆ. καὶ μὴν καὶ ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν ἀνωτέρω κριτοῦ καὶ μαρτύρων ἐπικυρωθέντος καὶ ἐμπεδοθέντος, ἅτινα πάντα ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω κριτῆς νοτάριος καὶ μάρτυρες ὁμολογοῦμεν ἀληθῆ εἶναι. ἐνώπιον ἡμῶν γεγενῆσθαι καὶ τελεσθῆναι. μηνὶ, ἡμέρα, ἰνδικτίωνι, ἔτει, καὶ τόπῳ τοῖς προγραφεῖσι.

† μαῦρος μαίστορος ἰωάννου κριτῆς καλλιπόλεως ὁ ἀνωτέρω μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† νικόλαος ἱερεὺς ὁ λαχύναρος ὁ ἀνωτέρω μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† λέων ὁ υἱὸς ἰωάννου πρωτοντίου ὁ ἀνωτέρω μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† ρογέριος ἀναστάσιος ὁ τοῦ βαρικέλλου ὁ ἀνωτέρω μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† κυριακὸς ἀναγνωστῆς ὁ τοῦ σαζάρου ὁ ἀνωτέρω μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† καὶ ὁ ταβουλάριος νοτάριος βασίλειος ὁ ἀνωτέρω ἔγραψε καὶ ὑπέγραψε πρὸς ἐπικύρωσιν.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini—n.º 15.)

sessionem et dominium competens, et in vacuum omnium possessionem, uti assolet, te immisi, ut in ipsis et de ipsis tu tuique heredes et successores omnia faciatis, quae leges veris dominis in rebus propriis et de propriis facere permittunt, utpote qui harum dominium et ius a nobis accepisti. Quare tibi tuisque heredibus caveo me et heredes meos, accurata requisitione imposita, si quando a praesenti scriptura huius venditionis recedere tentaverimus, quodvis facti vel legis praeceptum, constitutionem latam vel ferendam, errorem non numeratae pecuniae, redhibitionem, vel quamcumque aliam uno verbo causam, vel ius in auxilium invocantes, aut (*pro venditione*) dictarum arborum legitimam defensionem tempore opportuno non susceperimus, neque tueri voluerimus quantum nobis licuerit, ex requisitione et conventionione me (*inquam*) et omnem partem meam soluturos tibi et omni parti tuae poenae nomine augustales aureos duos; quae poena soluta, vel non, quoties in commissum incidatur, toties pendatur. Et nihilominus praesens instrumentum firmum posthac maneat in perpetuum, scriptum rogatu meo manu supradicti Basilii regia auctoritate per totam terram Hydruntinam publici tabularii, consueto eius signo, et subscriptione ad roborandum, quin imo et subscriptionibus praefatorum iudicis et testium confirmatum et constabilitum. Quae omnia nos supradicti iudex, notarius et testes fatemur vera esse, et coram nobis acta et perfecta, mense, die, indictione, anno et loco supradictis.

† Maurus filius magistri Ioannis iudex Gallipolis supradictus subscripsit.

† Nicolaus Lachybarus presbyter supradictus subscripsit.

† Leo filius Ioannis Protontini supradictus testis subscripsit.

† Rogerius Anastasius filius Barycelli supradictus testis subscripsit.

† Cyriacus filius Sazari lector supradictus testis subscripsit.

† Et praefatus tabularius notarius Basilius scripsit et ad roborationem subscripsit.

CCCXXXVI.

1334 — Mense Septembri — Indict. (XV) — Allistis.

Ioannes Alpherius et eius uxor vendunt Nicolao Lochomimo nonnulla bona.

. γυναικὸς Ἰωάννου τοῦ αλφεριού.
 σίγγον † χειρὸς Ἰωάννου τοῦ εἰρειμένου. (Ἐν ὀνόματι
 τοῦ πατρὸς) καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
 βασιλεύοντος τοῦ αὐθέντου ἡμῶν κυροῦ βρομβέρτου
 θεοῦ χάριτι ἱερουσαλήμ (καὶ σικελίας ῥηγὸς) καὶ
 πριγκιπάτου καπούας προβιντζίας Φορκαλκερίου καὶ
 πεδιμόντος κήμετος. τοῦ κράτους (αὐτοῦ ἔτει εἰκο-
 στῷ δευτέρῳ· καὶ μὴν κυριεύοντος τοῦ) ἐνδοξοτάτου
 αὐθέντου ἡμῶν κυροῦ Φιλίππου τοῦ λάμπρα τῆς μνήμης
 ἱερουσαλήμ καὶ σικελίας ῥηγὸς (υἱοῦ, ἀγακλυτοῦ
 πρίγκιπος ταραντοῦ· εὐτυχῶς. ἀμήν.) Ἐν τῇ χώρᾳ
 ἀλίτζων τῇ ἐν τῇ διακρατήσῃ καλλιπόλει, ἡ σι-
 γνοπροτάξασα ἐγὼ
 νομίμου ἀνδρὸς καὶ ἀντιστάτορος, τὸ παρὸν πρα-
 τήριον πούλικον ἔγγραφον ἐκουσία μου τῇ γνώ-
 μη καὶ αὐτοπρῶραιρέτω βουλήσῃ, ἐκτὸς δόλου, καὶ
 πάσης κακομηχανοῦ προφάσεως.
 ταῖς ἀπατωμέναις γυναῖξί βοηθοῦντας πρὸς σὲ
 νικόλαον λοχο(μίμον).
 ἐνώπιον κυριακοῦ βρούσσου ἤδη κριτοῦ καλλιπό-
 λεως. τῆς εἰρη-
 μένης χώρας ἀλίτζων, κατὰ τὸν παρόντα ἐνιαυτὸν
 ἐνεστῶτος. πουβλικου νοταρίου αὐτῆς
 πόλεως, καὶ τῶν κατωτέρω ὑπογραφάντων χρησί-
 μων ἀνδρῶν καὶ πέπρακτά
 σοι τῷ. νικολάω λοχομιμου νοταριῷ δ. . .
 ἔξ ὧν τὰ μὲν δύο εἰσὶν τῷ
 δυσικῶ λιμητῷ τῆς ἐμῆς. ἀμπέλου καὶ
 τὸ ἐπίλοιπον εἶσω τοῦ ἐμοῦ χωραφίου, εἰς τὴν δη-
 λαδὴ δικαίαν τὴν. καρολλένου ἀργυ-
 ρίους ἀνὰ δύο τοῦ ταρίου ψηφισμένου ἐνὸς ἐνώπιον
 τῶν ἀνωτέρω κριτοῦ καὶ νοταρίου
 ὠμολόγησα τούτου χάριν ὡς τὰ εἰρημένα ταρία δέκα
 τῶν καρολλένων.

 σου τούτων ὡς εἶδισται κληρονόμους
 σοὺς καὶ διαδόχους πάντα ὅσα οἱ νόμοι τοῖς ἀληθοῖς
 δε(σπότηις) πράττειν διακελεύουσι) ὡς τὸ κῆρος καὶ
 τὴν ἐξουσίαν τούτων παρ' ἐμοῦ εἰληφύτος σου ἐνθέντοι

. uxoris Ioannis Alpherii. Signum
 † manus praedicti Ioannis. In nomine Patris, et Fi-
 llii, et Spiritus Sancti. Regnante domino nostro rege
 Roberto Dei gratia Hierusalem et Siciliae rege, et
 principatus Capuae, Provinciae, Forcalquerii ac Pe-
 dimontis comite, regni eius anno vicesimo secundo,
 dominante etiam gloriosissimo dynasta nostro domi-
 no Philippo illustris memoriae Hierusalem et Sici-
 liae regis filio, in clyto principe Tarenti, feliciter,
 amen. In terra Allistarum posita in agro Gallipolis.
 Ego, quae signum antea exaravi
 legitimo viro et mundualdo praesens
 venditionis publicum instrumentum spontanea mea
 sententia et propria deliberatione, absque dolo, et quo-
 vis malo praetextu. dece-
 ptis mulieribus opitulantes; tibi Nicolao Lochomimo

 coram Cyriaco Russo iam iudice Gallipolis
 antedictae terrae Al-
 listarum, praesenti anno instante. publico
 notario ipsius civitatis, et qui infra se subscripserunt
 probis hominibus et. vendidi
 tibi Nicolao Lochomimo notario. .
 e quibus duo
 sunt prope occidentalem limitem meae
 vineae, et reliquum intus fundum meum in iustum
 certe carolenos argenteos, quorum
 duo pro tarenis uno computantur, coram supra-
 scriptis iudice et notario declaravi
 huius rei gratia dictos tarenos decem de carolenis. .

 tui horum, ut moris est. heredes tuos
 et successores quidquid leges veris dominis facere
 permittunt, utpote qui horum dominium et ius a me

ἔ. ἀκριβοῦς ἐπερωτήσεως ἐπεν-
 τεθείσης, ὡς εἶποτε τῶν καιρῶν. Φάκτου
 καὶ νόμου, δόγμα τὸ οἰονοῦν, διάταξιν ἐκφορηθεῖσαν. . .
 ἀπεταξάμεν, ἀποκατάστασιν, ἢ ἑτέραν
 τινὰ ἐνικῶς εἰπεῖν αἰτίαν ἢ δέ. ἡμεῖς
 βούλομεν ἀφοιστάναι καὶ λύσιν ἔχωμεν ἄλλε.
 . . . ἅπαν τὸ μέρος μου καταβάλλειν σοὶ καὶ παντὶ
 τῷ μέρει σου εἰς περισσοτέραν δὲ σὴν
 ἀσφάλειαν τῶν θείων καὶ ἀχράντων.
 τοῦ τοιοῦτου ἐγγράφου. τοῦ γρα-
 φέντος τῇ ἐμῇ ἀξιώσει χειρὶ. τούτου ση-
 μίω καὶ τῇ πρὸς ἐπίκύρωσιν ὑπογραφῇ, ναὶ μὴν καὶ
 ταῖς ὑπογραφαῖς). καὶ ἐμπειρωθέντος.
 ἅτινα πάντα ἡμεῖς οἱ ἀνωτέρω κριτῆς νοτάριος, καὶ
 οἱ γεγενῆσθαι καὶ τελεσθῆναι, μηνὶ
 σептемβρίω, τῇ τετάρτῃ (ἡμέρα αὐτοῦ τῆς Ἰνδικτίω-
 νος ιε'. ἔπει ἐξακισχιλιοστῶ) ὀκτακοσιοστῶ τεσσαρα-
 κοστῶ ἔξυσται τῷ δεκάτῳ τρίτῳ
 κερ
 ἀλλὰ κατὰ
 † κυριακὸς ὁ τοῦ βούσσου ἤδη κριτῆς κα(λλιπρό-
 λειως)
 † καὶ ὁ ταβουλάριος νοτάριος γουλιέλμος ὁ ἀ-
 νωτέρω ἔγ(ραψε)

accepisti, unde quidem
 accurata requisitione imposita, ut si quo tempo-
 re facti et legis, praecepto cui-
 cumque, constitutioni latae renun-
 ciavimus, redhibitioni, vel uno verbo cuicumque
 praetextui. Si vero nos velimus ab
 huiusmodi contractu recedere, ipsumque rescindere
 omnis pars mea teneatur solvere
 tibi et omni parti tuae. Ad pleniorē
 vero tuam securitatem, divinorum et immaculatorum.
 huiusmodi chartulae
 quae scripta est rogatu meo manu
 eius signo, et subscriptione ad roborandum, quin imo
 et subscriptionibus et confirmatae ;
 quae omnia nos suprascripti iudex, notarius et
 acta et confecta, mense septembri, quarta
 die, indictione XV, anno 6840.
 decimotertio
 † Cyriacus Russi filius iam Gallipolis iudex

 † Gulielmus supradictus tabularius notarius scri-
 psit

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 16.)



APPENDIX

1914

PARS PRIOR

quae membranas in Neapolitanum Archivum serius delatas,
et tria Byzantina diplomata complectitur.

I.

1112 — Indict. V.

Testamentum uxoris Ioannis Gastrae.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
ἰησοῦ χριστοῦ τῆς πανμνήτου τμῆνης
δε(σποίνης ἡμῶν) θεοτοκοῦ καὶ ἀειπαρθένου μαρίας
βασιλείας (τοῦ ὑπερλάμπρου ἡμῶν βασιλείως) . . .
. . . πορφύρογεννήτου (ιωάννου) τὸ δὲ κτίσεως κόσμου (ἔτος
ϛ)χ' ἰνδικτίωνος ἑμηνί ἡ σὺνζυγος ἰωάννου
τοῦ γαστρά· ἐν ἀρρωστία τινὶ σωματ(ικῇ περι)πεσοῦσα
σῶον δὲ καὶ ἐρρωμένον τὸν ἰοῦν καὶ τὰς φρένας ἔχου-
σα· (καὶ φοβου)μένη τὸ τοῦ θανάτου ἄρορον καὶ
ἀδιάθετον τέλος (ὃ) πολλοῖς πολλαῖς (συμβ)ᾶν,
μήπως ἐπιστῆ καὶ πρὸς ἑμοὶ ἢ αἰφνῆδιος ὥρα
τοῦ θανάτου, καὶ ἀδιοί(ητα κα)ταληφθῶσιν. ἔστιν
οὕτως· θέλω καὶ βούλομαι μετὰ τὴν ἐκ τοῦδε
μου τοῦ σ(ώμα)τος ἐκδημίαν, λαμυάνειν τοὺς ἱερεῖς
τοὺς μέλλοντας εὑρεθῆναι ἐν τῇ κηδία (μου) λόγῳ
ψάλτρου αὐτῶν, ἰμίσιμα μιχαηλάτων ἑν. εἰς δὲ τὰ
τριτοῖνατα καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἐνχρόνιά μου ἵνα
δίδονται εἰς τὰ λειτουργικά μου ἰμίσιματα μι-
χαηλάτα τέσσαρα. καὶ σιτάριν καὶ κριθὴν τὸ ἄρ-
κοῦν· διορίζομαι δὲ καὶ τοῦτο· ἵνα ἔχει χρυσῆ
ἀδελφή μου εἰς τὸ ἀπολαύειν παρὰ τῶν ἐπιτρό-
πων μου ἰμίσιματα μιχαηλάτα . . . ἑμοίως καὶ
προσκεφάλαιον καὶ τριγλίν· καὶ παννὴν πίχας εἴκοσι
τέσσαρες· καὶ ἐρσιόλια δύο· καὶ κακκαβίτζιν μικρὸν
τῆς δουλείας· καὶ πελλιτζοῦνιν· ὅπερ φέρω τὸ ἰμά-
τιόν μου τὸ καθημερινόν· ἐχέτω δὲ καὶ γεώργιος ἱε-
ρεὺς ἱερομνήμων καὶ ὁ πρεσβύτερος σινάτορ· ἰμί-
σιμα· καὶ ἵνα μου δουλεύουσιν ἐξ αὐτοῦ, εἴ τι

† In nomine Domini Dei et Salvatoris nostri Iesu
Christi, gloriosissimae Dominae nostrae
Deiparae et semper Virginis Mariae. Sub imperio
perillustris nostri imperatoris. Porphyrogeniti
Ioannis, anno vero ab orbe condito 6620, indictione V,
mense Ego uxor Ioannis Gastrae cum
in corporalem morbum inciderim, sanum vero et in-
tegrum animum et mentem habeam, mortisque termi-
num pertimescam, qui incertus est et praevideri non
potest, ac metuum ne, quod multis saepe accidit, su-
perveniat mihi quoque improvisa mortis hora, et in-
ordinata (mea bona) relinquuntur, ita dispono. Volo
et cupio ut post obitum meum sacerdotes, qui fune-
rationi meae intervenerint, ratione mercedis pro eorum
cantu recipiant michelatum unum; pro missarum sa-
crificio tertio, nono, quadragesimo, et anniversario
mortis meae die pro me celebrandarum dentur miche-
lati quatuor, et frumentum ac hordeum quod satis sit.
Mando vero et hoc, ut Chryse soror mea ad fru-
endum habeat a meis testamentariis executoribus mi-
chelatos. item et cervical et triglin, et panni
ulnas quatuor et viginti, et urceolos duos et caccabum
parvum, quo uti potest, et pelliceam tunicam, quam
fero vestem meam quotidianam. Habeant vero et
Georgius sacerdos hieromnemon et presbyter Se-
nator numisma unum, ut propterea mihi in-

ἔδιδυγεῖ αὐτοὺς ὁ θεός. ὁμοίως ἐχέτω ἀρκάδιος ἱερεὺς ὁ κουνουκλήσιος· καὶ ὁ πρεσβύτερος λέων τοῦ λοροτόμου ἄλλο νόμισμα· καὶ δουλεύουσίν μοι καὶ αὐτοὶ ἐξ αὐτοῦ εἴ τι ᾠδηγεῖ αὐτοὺς ὁ θεός. ὁ δὲ πατήρ μου ὁ πνευματικός, ἐχέτω καὶ αὐτὸς τὰ σχολαρίκια μου· καὶ ἵνα μοι δουλεύει καὶ αὐτὸς τὸ δυνατόν αὐτῶν. καὶ εὐχεται (διὰ τῆς πνευματικῆς μου σωτηρίας. ὁμοίως ἐχέτω καὶ νασίλειος ἱερεὺς ὁ τοῦ ἀγίου ἐπιφανίου μελλ . . . ἐπαφίω δὲ καὶ νικολάου τοῦ ἐξαδέλφου μου τοῦ παιδίου τῆς θεοφάνης) μαλφίται καὶ κλισούνια ἀληθινά. καὶ τὰ σωλέρια μου ὑπὲρ ψυχῆς μου σωτηρίας. ἡ δὲ κατασπορά τοῦ ζευγαρίου ἔση δὲν ἔστιν. ἵνα τελειῖται ἐξ αὐτῆς ὅσον ἔσται μοι ἐπιλαγχάνει εἰς τὰς ἡμέρας τῶν λειτουργιῶν μου. καὶ ὅσον ἀπομένει ἐξ αὐτοῦ τοῦ μέρους μου, ἐχέτω καὶ αὐτὸ χρυσῆ ἡ ἀδελφὴ μου· τὰ δὲ λοιπὰ μου πάντα ἔσα δὲν εὐρεθῶσιν κινητὰ ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα ἔσω τὲ καὶ ἔξω καλλιουπόλεως αὐτῶν μου ὀγκίων, ἔστωσαν πάντα ἰωάννου τοῦ ἀνδρός μου. καὶ νικολάου τοῦ υἱοῦ μου· καὶ ἂ τοῖς παρ' ἐμοῦ διατεταγμένοις· θέλω δὲ τοῦ εἶναι ἐπιτρόπους ταύτης τῆς (παρούσης) μου διατάξεως. ἰωάννη τὸν σύζυγόν μου. καὶ ἀρκάδιον) καὶ χρυσῆν τὴν ἀδελφὴν μου· καὶ διοικῶσιν αὐτὰ, ὡς τοῦ θεοῦ τὸν (φόβον) ἔχοντας) τῶν (μηνῶν) Ἰνδικτίωνος καὶ ἔτους τοῖς προγεγραμμένοις· γραφέν χειρὶ γρηγορίου ἱερέως καὶ πρωτοσυγγέλλου τοῦ νομικοῦ καὶ . . . καλλιουπόλεως παρουσία ἀξιόπιστων καὶ ἀξιολόγων ἀνδρῶν.

- † γεωργίος ἱερεὺς καὶ (ἱερομνή)μον μαρτυρ.
- † ἀρκάδιος ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ κουβουκλήσιος μάρτυρ ὑπέγραψε.
- † σηνατρο ἱερεὺς μαρτυρ.
- † λέων ὁ εὐτελής ἱερεὺς μαρτυρ ὑπέγραψε.
- † νικολαὸς υἱὸς βασιλίου μαρτυρ.
- † μονομάχος υἱὸς θεοφυλακτοῦ μαρτυρ.
- † ὁ νομικός καλλιουπόλεως γρηγόριος ἱερεὺς καὶ πρωτοσύγγελλος σύμφημι καὶ μαρτυρῶ.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 1.)

serviant, si quid eis Deus inspiret. Item habeant Arcadius presbyter cubicularius, et presbyter Leo filius Lorotomi aliud numisma, et inserviant propterea mihi etiam ipsi, si quid Deus eis inspiret. Pater vero meus spiritualis habeat et ipse in aures meas, ut vel ipse mihi inserviat quantum possit, et precetur pro spirituali mea salute. Pariter habeat et Basilius sacerdos sancti Epiphanii. Relinquo autem Nicolao nepoti meo Theophanis filio. Amalphitano et. bracas veras, et soleas meas pro spirituali mea salute. Ex satiatione vero soli quod par boum araverit, quantum mihi obveniat, impendatur in missas pro me celebrandas, et quod supersit de ipsa portione mea habeat Chryse soror mea; reliqua vero mea bona, quaecumque inveniantur mobilia, immobilia, et semoventia intus et extra Gallipolim unciis, sint cuncta Ioanni viro meo, et Nicolao eius filio a me statutis. Volo autem ut sint executores huiusmodi meae dispositionis Ioannes vir meus, et Arcadius. et Chryse soror mea, et mandata mea perficiant utpote qui Dei timorem habent mense, indictione et anno supra memoratis. Scriptum manu Gregorii presbyteri et protosyncelli, notarii et . . . Gallipolis coram fide dignis et probis hominibus.

- † Georgius sacerdos et hieromnemon testis.
- † Arcadius humilis sacerdos et cubicularius testis subscripsit.
- † Senator presbyter testis.
- † Leo humilis sacerdos testis subscripsit.
- † Nicolaus filius Basili testis.
- † Monomachus filius Theophylacti testis.
- † Gregorius sacerdos et protosyncellus Galiipolis notarius roboro et testor.

II.

1134 — Indict. XII — Neriti.

Gulielmus de Gutzulina filius Artzimbaldi libertate donat quemdam hominem clericum filium Arcadii Tzinduri.

σίγον † χειρός γουιδέλμου. τοῦ τῆς γουτζουλί-
 νης λεγομένου. υἱοῦ ἀρτζιμβάλδου τοῦ ἀποικομένου.
 Ἐν (ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ) τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου
 πνεύματος. ἐγὼ ὁ ριθεῖς γουιδέλμος ὁ τὸν τίμιον καὶ
 ζωοποιὸν σταυρον τῆς αἰκείας (μου χειρὶ γράψας) Φαί-
 νωμκι ἀπὸ τῆς παρουσίας ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἰδίας μου
 βουλή καὶ αὐθωρετώ προέρεσει τὸν
 ἡμὸν ἀνδρωπον κληρικὸν ὄντα. τὸν καὶ υἱὸν ἀρκαδίου
 ἱερωῶς τοῦ τι ἐπωνυμία τζινδοῦρη εκτ
 (Φράγ)κον ἀνδρωπον σὲ τὲ αὐτὸν καὶ τοὺς σοὺς κληρονό-
 μους καὶ διαδόχους) καὶ ἵνα ἔχῃς φράγκα
 . . . ἐκλή καὶ τὰ ἀμπέλια καὶ ἵνα ὑπ(άρχωσί σοι αὐ)τὰ
 ἀνεοχλητὰ καὶ α. ἡμὸν μέρος καὶ ἐκ τῶν
 μοναχῶν ὑπάρχειν σε δὲ ἀφιερούμε(ον εἰς τὴν) σκεπήν
 καὶ ἀντίλυφιν τοῦ. ἀνδρώπου ἀπολαβῶν
 δὲ παρὰ σοῦ ἐγὼ ὁ προριθεῖς γουιδέλμος νομίσματα μι-
 χαηλάτα δέ)κα τρία καὶ ἀπό. (ἀνενο)κλη-
 τον καὶ ἀνεπερέαστον παραπάσιν ἔλευθερον.
 καὶ τῆς. πολλαχῆς μετὰ μέλος γενομε καὶ
 βουληθῶ αντι. ἡκιδθελὸς καὶ αὐτωβουῶλος
 πεποιηχωτι. ἡμῶν κληρονόμων. καὶ δια-
 δόχων τοῦ ἱερῆου ἢ παρινοχλῶν σε ἐξ αὐτοῦ.
 . . . ὑπάρχη. ἀλλότριος τῆς (καθαρᾶς) καὶ ἀμωμῆ-
 του πίστεως. σχῆν δε καὶ τὴν ἀρὰν (τῶν τρια)κοσίων
 ἡ ἀγίων (θεοφόρων πατρῶν καὶ τῆς) του ἰουδα ἀγ-
 χόνην κληρονομήν. καὶ ἵνα (ζημιούσθω) παραβασίας
 χάριν τοῦ (τιμίου σταυροῦ πρὸς τὸ δη)μόσιοι νο-
 μίσματα μιχαηλάτα πεντίκοντα. καὶ ἡδ οὕτω (στέρ-
 γειν). καὶ ἡμῆν. ἢ παρ(οῦσα παρ' ἡμοῦ
 γε)ναμένη. ἔγγραφοφραγκία· δια τὸ οὔ(τως ἡμὲ ἀρ:-
 σθῆ)νμι κατενώπιων (τῶν παρ:ε:ρ:θέντων μαρτύρων).
 γραφὴν χειρὶ ἡμοῦ ραῦδου κληρικοῦ καὶ νοταριου. . .
 . . . πύλειως δε νεριτου. ἰνδικτιω-
 νος 13' ἐπι ἔτους 57μβ'.

(Testium nomina et subscriptio notarii desiderantur, ev quod membrana mutila est.)

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 2.)

Signum † manus Gulielmi nuncupati de Gutz-
 lina, filii Artzimbaldi defuncti. In nomine Patris, et
 Filii, et Spiritus Sancti. Ego memoratus Gulielmus,
 qui venerabilem et vivificam crucem propria mea
 manu exaravi, a praesenti die et hora propria mea
 voluntate et spontanea deliberatione ho-
 minem meum, qui est clericus et filius Arcadii pre-
 sbyteri cognominati Tzinduri. francum
 hominem te ipsum tuosque heredes ac successores, et
 ut habeas franca. et vineas, et ut
 ea possideas sine molestia, et parti
 meae et monachorum; dicatus vero sis ad defen-
 sionem et praesidium. hominis. Cum
 autem acceperim a te ego praedictus Gulielmus miche-
 latos tres et decem, et. sine molestia
 et damno, omnino liberum. et
 si quando poenitentia ductus voluero. . . .
 cum propria voluntate et deliberatione fecerim
 heredum meorum et successorum
 heredis, vel turbare te de ipso seiungatur
 a pura et immaculata fide, incurrat autem maledictionem
 tercentorum octo et decem sanctorum divinatorumque
 Patrum, et Iudae laqueum sortiatur, atque ob violatio-
 nem venerandae crucis mulctetur Fisco michelatis
 quinquaginta. Et nihilominus firma. et per-
 maneat praesens libertatis chartula a me facta, eo
 quod sic mihi placuit, coram testibus qui interfue-
 runt. Scriptum manu mea Rabdi clerici et notarii. .
 civitatis autem Neriti
 indictione XII, anno 6642.

III.

1149 — Mense Maio — Indict. (XII).

Salomon dominus terrae Aradaei, eiusque filii Gulielmus et Henricus monasterio S. Mauri domum donant.

Σίγνον † χειρὸς σολομῶντος αὐθέντου τοῦ χωρίου ἀραταίου. σίγνον † χειρὸς γουλιέλμου νομίμου υἱοῦ αὐτοῦ. σίγνον † χειρὸς ἐνρίκου ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἡμεῖς οἱ προειρημένοι καὶ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ οἰκείαις ἡμῶν χερσὶν ποιήσαντες· φαιόμεθα δωροῦντες καὶ ἀφιεροῦντες. ἡμετέρην οἰκίαν σὺν τοῖς αὐτῆς νομοῖς εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μαύρου ἐν τῷ τόπῳ ἀναφοραρίῳ καὶ εἰς σὲ γεράσιμον τὸν καθηγούμενον τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας (ἡγουμενεύειν τὴν) ἐκκλησίαν ταύτην. τοῦτο δὲ ποιήσαντες πρὸς ἀγάπην τὴν εἰς χριστὸν καὶ ὑπερ ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας· τοῦ μήτε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ δεῦρο μήτε τις τῶν ἡμῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων κίνησιν ἢ ζήτησιν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἀφιερώσεως (ποιήσωμεν). δουλεύειν τῷ θεῷ καὶ τῆς ἁγίας μονῆς κατὰ τὴν τοῦ προσοτῶτος τῆς θείας μονῆς πρὸς αὐτοὺς ἀπόφασιν τέκνα τέκνων εἰς μακροχρόνους. ἔδεν καὶ χάριν εὐλογίας, ἐλάνομεν ἀπὸ τῆς ἁγίας μονῆς καὶ παρὰ τοῦ καθηγουμένου, νομίματα τριάκοντα μιχαλάτα· καὶ βοήδιον ἓν· καὶ ἐποίησαμεν τελείαν ἐγγράφως ἀφίερωσιν, εἴτε ἡμεῖς μετὰ μελοὶ γενησόμεθα τοῦτο ποιεῖν ζημίαν ἀποτίσωμεν τῷ δημοσίῳ, χάριν καὶ παραβασίαν τοῦ τιμίου σταυροῦ νομίματα. καὶ εἰθ οὕτως ἰσχυρὰ καὶ παγία αὕτη ἢ ἀφίερωσις διαφυλαχθῆ εἰς ἀπέρατον. ἦτις καὶ ἐγράφη χειρὶ θεοδώρου κριτοῦ καὶ νοταρίου. ἐν μηνὶ μαίῳ τῆς ἰνδικτίωνος γ' ἐν ἔτει ςχιζ'. ἐνώπιον ὑπογραψάντων μαρτύρων.

† στέφανος ὀρφανὸς ἐπιλεγόμενος τῷ παρόντι καιρῷ πράκτωρ ὡν μαρτυρῶν ὑπεγράψα.

† γουλιέλμος βούξ ἐπονομαζόμενος καὶ κριτῆς τῆς κόρτης νερέτου μαρτυρῶν ὑπέγραψα.

† σαμφὼν στρατιώτης μανσιλέρας μαρτυρῶν ὑπέγραψα.

† maroldus de matere testi sum.

† ἰωάννης ἱερεὺς καὶ πρωτοπαπὰς τοῦ ἀραταίου μαρτυρῶν ὑπέγραψα.

Signum † manus Salomonis domini terrae Aradaei. Signum † manus Gulielmi legitimi filii eius. Signum † manus Henrici alterius filii eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos antedicti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis nostris manibus exaravimus, donamus et dicamus nostram domum cum suis iuribus templo sancti martyris Mauri in loco Anaphorario, et tibi Gerasimo praeposito huius sancti monasterii, et futuris rectoribus eiusdem ecclesiae. Hoc vero facientes pro Christi amore et spirituali nostra salute, ita vero ut neque nos amodo, nec quisquam nostrorum heredum et successorum molestiam vel quaestionem de huiusmodi donatione inferamus inservire Deo et sancto monasterio ad nutum praepositi venerabilis monasterii natos natorum in longum aevum. Quapropter ratione elemosynae accepimus a sancto monasterio et a praeposito michelatos triginta et vitulum unum, et perfectae donationis chartulam condidimus. Si autem hoc fecisse nos poenituerit, mulctabimur Fisco ob violationem honorabilis crucis numismatis. Et nihilominus huiusmodi donatio valida et firma permaneat in perpetuum, quae scripta est manu Theodori iudicis et notarii, mense maio, indictione III, anno 6657, coram subscriptis testibus.

† Stephanus Orphanus cognominatus, nunc tributorum exactor, testis subscripsi.

† Gulielmus cognominatus Bues iudex curiae Neritinae testis subscripsi.

† Sampson Mansileras miles testis subscripsi.

† Ioannes sacerdos et protopapa Aradaei testis subscripsi.

†
† Θεόδωρος υἱὸς γεωργίου ἱερέως τοῦ μιμίκου μαρ-
τυρῶν ὑπέγραψα.

†
† Theodorus filius Georgii presbyteri de Mimico
testis subscripsi.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini—n.º 3.)

IV.

(1167) — Mense Decembri — Indict. I — Gallipoli.

Hilario et Angelus filii Nieri se ipsos eorumque bona Gallipoli sita monasterio S. Mauri dicant.

Σίγνον † χειρὸς Ἡλαρίωνος μοναχοῦ, υἱοῦ νεροῦ τοῦ
ἑρολύχου ἐκείνου τοῦ ἀποικομένου. σίγνον † χειρὸς
ἀγγέλου γησιῦ ἀυταδέλφου αὐτοῦ. Ἐν ὀνόματι τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡμεῖς
(οἱ σιγνο)προτάξαντες ἀνωθεν αὐτοὺς μετὰ τοὺς
τιμίους καὶ ζωσποιοὺς σταυροὺς (τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν χειρὶ
προτά)ξαντες. τὸ παρὸν ἡμ ἔγγραφοι .
. εὐαγιστάτην μονὴν
τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μαύρου
. μόναχον τὸν καὶ καθηγούμενον ταύτης,
καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
εὐγνωμόνως, καὶ οἰκισθέλως, ἐκτὸς δόλου καὶ πε-
ρινοίας τινός, ἀλλ ἐπεὶ ἐγὼ ὁ σι-
γνοπροτάξας, σὺν τῷ σιγνοπροτάξαντι αὐ-
ταδέλφω μου ἀγγέλω ἀφιέρωθήμεν ἐν τῇ προ-
δηλωθῆσα μονῇ. καὶ μου καρέντος. τοῦ αὐταδέλ-
φου μου δὲ μη καρέντος. μὴν δεχθεῖσθε τὸ ἱερόν
καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα θεοῦ θέλοντος ὅτε καὶ υούλε-
ται ὁ ἡμέτερος πρωῆστός. Συ(αφισρ)οῦμεν (αὖν) τοῖς
σάμασιν ἡμῶν, τῇ σεβασμίᾳ μονῇ πατρικᾷ ἡμῶν
(πράγματα) τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐνδον καλλίπολιν
ἐν τῇ ρίμῃ τῶν ναονήτων. τὸ μὲν ἀνογνωκᾶτογενὸν
ματερίων τριῶν. μετὰ καὶ πάσι δι-
καίοις, ὃ ἐστὶ συνοριζόμενον οὔτως, ἐκ μὲν ἀνατο-
λῶν στένον ἐπίκεινος ὃν ἔχωμεν μετὰ τοῦ ἐξάρχου
καὶ τὰ ὀσπίτια αὐτοῦ, ἐκ δυσμῶν ἢ ἐπίκεινη αὐλῇ,
ἐκ νορράν ὀσπίτιον ἀγγέλου τοῦ καὶ ἡμῶν πρωτεξ-
αδέλφου. ἐκ νότου ὀσπίτιον λείωντος τοῦ σαμονά,
τὸ ἕτερον χαμόγειον ματερίου ἐνός, μετὰ πάντων αὐ-
τοῦ τῶν δικαιομάτων, ὃ καὶ αὐτός οὔτω ἐστὶ συν-
οριζόμενον, ἐκ μὲν ἀνατολῶν ἢ ἐπίκεινη αὐλῇ καὶ
εἰσοδοῦξοδος. ἐκ δυσμῶν στένον, ἐκ νορράν ὀσπίτιον
καλοκέρου ἀρατιγῆτου. ἐκ νότου ὀσπίτιον.
. . ἀγγέλου πρὸς τούτοις καὶ τὸ ἐπίκρατει

Signum † manus Hilarionis monachi filii Nieri
Erolychi defuncti. Signum † manus Angeli legitimi
fratris eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus San-
cti. Nos, qui propria nostra manu signa venerandae
et vivificae crucis supra exaravimus, praesentem
. scripturam
. sanctissimo monasterio sancti martyris
Mauri nec non mona-
cho et praeposito eiusdem cunctisque fratribus .
. sincero animo et propria volunta-
te, absque dolo et malitia; sed quoniam ego . .
. qui signum antea exaravi cum .
. fratre meo Angelo, qui iam dicatus memo-
rato monasterio, signum et ipse praefixit, cum ton-
suram acceperim, et frater meus ipsam non receperit,
induet vero sacram et monasticam vestem Deo volen-
te, et quando praepositus noster voluerit; donamus
igitur venerabili monasterio una cum corporibus
nostris bona nostra paterna quae sequuntur, et po-
sita sunt iutus Gallipolim in platea de Naonetis:
domum superiorem et inferiorem trium trabium
cum. et omnibus iuribus, ita circumscri-
ptam: ab oriente est angiportus, quem in commune
habemus cum exarcho, et eius aedes; ab occidente atrium
commune; a septentrione domus Angeli nepotis nostri;
a meridie domus Leonis de Samona: alteram terraneam
domum trabis unius cum omnibus eius iuribus,
quae domus et ipsa ita circumscribitur: ab oriente
atrium commune, ingressus et egressus; ab occidente

. . και ὁ οὐ πρότερον ἔγεν. . . . σήμερον ἐν αἰρ. . .
 μεν εἰς τὰ κινητὰ, καὶ τὰ
 ἀκίνητα. καὶ δὴ εἰ προσαφισρῶ τερα. . .
 . . . αλλήτως κεκοσμηκόν. ἔργον τὸ κ. . .
 . . . κάγκ. . . και ἐν, καὶ χρυσοῦ ταρίων
 αὐγκίαν μίαν· πρὸς δὲ καὶ. ἐλαίας καὶ δένδρα εἰς τὸ
 χωράφιον δεμητροῦ. χωράφιον ἐκῖσε κήπους
 δύο τὸ εἰς το ποθεσίαν ἐπίλεγομένην τοῦ ναί.
 ἐλαικῶν δένδρων. ἀνατολάς,
 τὸ δὲ κατὰ τὸν λιμητόν καὶ πρὸς τὸν ἐκῖσε λινουπο-
 λιν. ἀφισρῶ. ὦ ὦ σουληθῆ
 ὁ τὴν σεβασμίαν μονίην ηθύνων ἡγουμενικῶ
 ἀξιώματι κατακρατίσων αὐτήν, ἐκ
 ἰὰ ποιῆσαι τῶν τοιούτων ἀκινήτων πραγ-
 μάτων ἢτε πρῶσιν ἢ
 ὡς τὴν οἰανοῦν ἐκποίησιν πρὸς.
 πρόσωπον ἐχέτω ὅς π
 ἀδελφοῦς τὸν τε νοτάριον Ἰωάννην τὸν
 μον. καὶ καλλὴν τὴν αὐτοῦ ὁ αὔξῃσιν.
 των πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀρίσκαμαι
 καὶ ὡτῶ τρόπῳ ταῦτα ὠκοномиῶ μνη-
 μονεύσθαι (ἐν τοῖς θεῖοις καὶ ἱεροῖς δυπτύχοις
 τῇ τοιαύτῃ μονῇ καλῆ καλός.
 τακινὸς ἔγωγε μοναχὸς Ἰωαννῆκιος διὰ τού-
 του πρὸς ἀφίερωσιν ἐποίησάμην τῇ σεβα-
 σμῖα μονῇ) ὡς εἰ οὕτω πραχθήσεται τὰ δόξαντά
 μοι, τὰ κ. καὶ τὴν ἀναφ
 οὕτως, μὴ ἰσχύν ταύτην μου τὴν ἀφίερωσιν.
 ἀξιῶσει ἑμοῦ, χειρὶ γεωργίου ἱε-
 ρείως παβουλαρίου μαύρου
 Θεοδοσίου ἐπισκόπου καλλιπολεως μετὶ αὐγού-
 στου Ἰνδικτιῶνος εἴ τοῦς ρχπ' παρουσία μαρτύρων.
 † παντολέων ο υἱος οικεία χειρὶ ὑπέ-
 γραφα.
 † निकολαος ο (αυγ)ερινος (μαρτυρων) υπεγραφα.
 † ὁ τοῦ αὐγε(ρινοῦ) νικολάου υἱὸς) γρηγοριος μαρ-
 τυρων ὑπέγραφα χειρὶ ἡμῆ
 †
 † (ὁ τῆς) καλιπόλεως νοταριος (γεωργιος ἱερεὺς)
 Θεοδοσίου ἐπισκόπου καλλιπόλεως ἐπικυρῶ.

. . et qui non prius. hodie in.
 in mobilia et
 immobilia, et certe dono.
 ornatum. opus
 et unum, et ta-
 renorum aureorum unciam unam; insuper autem
 et oleas et arbores prope fundum Deme-
 trii praedium illic positum, hortos
 duos in loco qui dicitur.
 olearum et arborum orientem,
 alterum vero iuxta limitem et ad illic extan-
 tem Linupolim dono
 voluerit qui venerabile monasterium
 regit praepositi dignitate
 qui ipsam obtinuerit, et facere
 de his immobilibus bonis, vel venditionem, vel
 quam-
 cumque alienationem ad
 personam habeat
 fratres et notarium Ioannem
 et Calam filiam eius, qui incrementum.
 ad eos ex ipsis
 contentus sum, et quavis ratione haec administret.
 ut mentio mei fiat in sacris diptychis.
 huiusmodi monasterio.
 Cala probe. humilis ego monachus
 Ioannicius per hoc donationem feci
 venerabili monasterio, ut si ita fient quae visa sunt
 mihi et sic,
 vim non habeat huiusmodi mea donatio
 rogatu meo, manu Geor-
 gii presbyteri tabularii.
 Mauri Theodosii episcopi Gallipolis
 mense augusto, indictione V, anno 6680, coram
 testibus.
 † Pantaleo filius propria manu
 subscripsi.
 † Nicolaus Augerinus testis subscripsi.
 † Gregorius filius Nicolai Augerini testis subscri-
 psi manu mea.
 †
 † Georgius presbyter notarius Gallipolis
 Theodosii episcopi Gallipolis roboro.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 5.)

VI.

1181 — Mense Octobri — Indict. XV — Gallipoli.

Sergius Barinus et eius uxor Donata praedium donant Theodoro Cathecae.

Σίγνον † χειρὸς δονάτας γνησίας θυγατρὸς μιχαήλ τοῦ βλάττωνος. Σίγνον † χειρὸς σεργίου βαρινοῦ νομίμου ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἀντιστάτωρος. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἡμεῖς οἱ σιγνοπροτάξαντες γνήσιοι καὶ νόμιμοὶ σύβιοι τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον ἔγγραφον τῆς παρούσης καθαρὰς καὶ ἀκιβδίου δωρεὰς τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν ἐκουσίως εὐγνωμόνως καὶ οἰκειοδελῶς ἐκτὸς φόβου ἢ δόλου ἢ ἀνάγκης ἢ τοῦ οἰουδήποτε παρανόμου τρόπου. ὡς ἀποφαλλομένης κλιμῶ τῆς προρηθήσης δονάτας πάντα ἴσμεν τὸν βοηθοῦντα μοι. δι' ἧς φαινόμεθα ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας δωροίμενοι καὶ ἀποχαρίζεσθαι σοὶ Θεοδώρῳ τῷ κάθηκα χωράφιον ἐν τῇ τῆς ἁγίας διακρατήσει, ὡς ἐγχωρίσεως κύπους δύο ἔχων μέρος ἐξ αὐτοῦ ἐν χ. . . . καὶ τῆς παρεπινίας τῆς αὐτῆς εἰς τὸ αὐτὸ χωράφιον καὶ τοῦ μέρους ἡμῶν τῆς συκίας τῆς ἐν αὐτῷ οὖσης. σύνορα δὲ τοῦ τοιαύτου χωράφιου τοιαῦτα εἰσὶν ἐξ ἀνατολῶν ἐκ δυσμῶν ἀμπέλιον τοῦ ρηθέντος Θεοδώρου. ἐκ βορρᾶν ἀμπέλιον τῶν παίδων δρογωτὸς εἰς τὸ ἀλοχὸν τῷ κακκα. . . . εἰσδοῦξοδον, ἐκ . . . ἀνατολῶν. καὶ ἐξέρχεται ἐκ τὸ χωράφιον τ. . . μας, μέχρι τῆς δημοσίας ὁδοῦ. (ἡμεῖς) τοιγαροῦν ἀγωρασάμενοι καὶ ἀποχαρίζεσθαι τῷ δηλωθέντι Θεοδώρῳ τὸ ρηθὲν χωράφιον ὡς ἀνωτέρω δεδήλωται . . . ἐν σοὶ καὶ παρησίαν αὐτῷ τὴν ἀναφέρετον διεγχειρίζεσθαι. ὥστε πουλεῖν. . . . δωρεῖσθαι ἀνταλλάττειν πρὸς γράφειν κληρονόμοις σου ἰδίους καὶ διαδόχοις καταλοιπεῖν καὶ πᾶν ἄλλο ἀνεῖν καὶ ἐκπληρεῖν σε ἐν αὐτῷ, ὅσα οἱ νόμοι τοῖς ἰδίους δεσπόταις διακελεύουσιν. εἰ δὲ ποτε καιρῷ ἢ χρόνῳ ἡμεῖς ἢ κληρονόμοι ἡμῶν καὶ διάδοχοι μεταμελίᾳ τινὶ φανῶμεν ἰκόμενοι ὥστε ἀφελεῖν θελήσωμεν τοῦτο ἀπὸ σοῦ ἢ ἀπὸ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων, καὶ οὐ μάλλον διεκδικῶμεν σοὶ τοῦτο ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου καὶ δικαστηρίου, ἀλλὰ πρὸς διαστροφὴν τινὰ τραπῶμεν, ἐν πρώτοις εἶναι ἡμᾶς ἀλλοτρίους τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. ἔχειν δὲ ἡμᾶς καὶ τὴν ἀρὰν τῶν τμη

Signum † manus Donatae legitimae filiae Michaelis Blattonis. Signum † manus Sergii Barini legitimi eius viri et procuratoris. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos veri et legitimi coniuges, qui signa ante exaravimus, hanc subscriptam chartulam purae et sincerae donationis facimus et condimus sponte, benevole, propriaque voluntate, citra metum, vel dolum, vel necessitatem, vel quamcumque aliam vetitam rationem, cum et ego praedicta Donata cuivis legi renunciaverim, quae mihi opitulari possit; qua chartula a praesenti die et hora donamus et concedimus tibi Theodoro Cathecae praedium in Sanctae tenimento positum, quod duos hortos habet, partem eius in et Parepiniae extantis in eodem praedio, et partem ficus nostrae in eodem praedio consitae. Fines autem huiusmodi praedii sunt hi: ex oriente ex occidente vinea memorati Theodori; ex septentrione. vinea filiorum Drogotis prope Alochum Caccae. . . . cum ingressu et egressu, ex. . . . oriente, et exit e praedio. usque ad viam publicam. Quod igitur praedium, ut supra dictum est, cum emerimus et donaverimus tibi memorato Theodoro tradimus tibi eius dominium, quod auferri non potest, cum facultate vendendi donandi, permittandi, in dotem constituendi, tuis propriis heredibus ac successoribus relinquendi, faciendi, et adimplendi in ipso quidquid leges propriis dominis permittunt. Si vero quavis occasione vel tempore nos vel nostri heredes et successores poenitentia quadam ducamur, ut memoratum praedium tibi vel tuis heredibus ac successoribus eripere voluerimus, et non potius ipsum tibi asseruerimus a quovis homine et tribunali, sed eius donationem subvertere quaesiverimus, in primis a christianorum fide seiungamur, maledictionem autem sortiamur tercentorum

ἀγίων θεοφόρων πατρῶν καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ (Ιουδα. ζημιουῶδω δὲ καὶ ἡμᾶς τῆς παραβασίας χάριν τοῦ τιμίου σταυροῦ νομίσματα ῥηγάτα γ'. (εἶδ' οὕτως ὄχυρόν διαμείνη) τὸ παρὸν τῆς καθαρᾶς δωρεᾶς ἐγγραφον ἔπερ ἐγράφη τῇ ἡμετέρᾳ ἀξιῶσει χειρὶ νοταρίου ἰωάννου τοῦ σκάρτου καὶ ταβουλαρίου καλλιπόλεως μηνὶ ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτίωνι ιε' ἔτει ςχλ' παρουσία μαρτύρων.

(*Testium nomina et subscriptionem notarii delevit aetas.*)

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini—n.º 6.)

octo et decem sanctorum divinatorumque Patrum, et Iudae laqueum; mulctemur vero ob violationem venerandae crucis regalibus tribus; et nihilominus sic firmum permaneat praesens instrumentum purae donationis, quod scriptum est rogatu nostro manu notarii Ioannis Scarti et tabularii Gallipolis mense octobri, indictione XV, anno 6690, coram testibus.

VII.

1191 — Mense Augusto — Indict. IX — Gallipoli.

Nuptialis contractus inter Nicolaum filium Annae, et Mariam filiam defuncti Mauri.

Σίγνον † χειρὸς (εἰρήνης) γυναικὸς τοῦ ἀποικομένου μιχαήλ τοῦ ἐπιλεγομένου λωροτάμου. σίγνον † χειρὸς στεφάνου. σίγνον † χειρὸς γεωργίου υἱῶν γηνησίων τῶν εἰρημένων συζύγω μιχαήλ καὶ εἰρήνης. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. ὑπόυλον θεορέτρων γενόμενοι παρ' ἡμῶν, καὶ δοθῆναι ὀφείλον, σοὶ μαρία τῇ γηνησίᾳ θυγατρὶ τοῦ ἀποικομένου μαύρου τρο. . . καὶ ἡμετέρα νομίμη γαμυρῆ. εἰς νικόλαον τὸν ἐμοῦ μὲν ἀνῆς γηνησίον υἱόν. ἡμῶν δὲ τῶν αὐταδέλφων αὐτάδελφον. ἐν πρώτοις γράφομέν σοι, ὅσπιτότερον ματερίων πέντε κατὰ τὴν ῥύμη τοῦ δερμάτος, κραυυπτόξυλον ἔχον, τηλάρι, προσκεφαλῶδιον, σινδόνην ἓν καὶ κουπερτουριν λινουάμμακον, ἀμπελοκύπευς δύο εἰς ῥοδοκαλλον πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης ἀτόκου μετὰ καὶ τοῦ μέρους αὐτῆς τοῦ ληνο ὑποληρίου. σκολαρίκια διάχρυσα. τὸ δὲ ληνο ὑποληνον ὄλον, καὶ μαντέλλον ἱραῖον γυναικίον καὶ γίππαν καθαραιμίταξον. καὶ ταῦτα μὲν λόγω ὑπουολου θεορέτρου δε ἕνεκα. οὐγκίας χρυσοῦ ταριων σικελων δύο. μέρος δὲ τὸ μὴ ἐμμένον μηδε στοιχοῦν τῷ παρόντι γαμικῷ συμφώνω παρεχέτω τῷ ἐμμένοντι καὶ στέργοντι μέρει, ἐκ συμφωνου καὶ ἐπερωτῆσεως, νομίσματα ῥηγάτα τριδάκοντα ἕξ καὶ τῷ δημοσίῳ ἄλλα τόσα. μένοντος αὐθῆις ἀλύτου εἰς τὸ ἐξῆς τοῦ δε γαμικοῦ συμφώνου γραφὸν ἀξιῶσει ἡμῶν τῶν σιγνοπροταξάντων δια χειρὸς νικολάου υἱοῦ ἰωάννου τοῦ διανοῦ. τῇ προτροπῇ

Signum † manus Irenes uxoris defuncti Michaelis cognominati Lorotomi. Signum † manus Stephani. Signum † manus Georgii legitimorum filiorum memoratorum coniugum Michaelis et Irenes. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Dotalitium factum a nobis, tibi que dandum Mariae legitima filiae defuncti Mauri Tro . . . nostraeque legitima nurui, nec non Nicolao mei Annae legitimo filio et nostrum fratrum fratri. In primis tibi scribimus domum quinque trabium in platea Dermat, lectum ligneum habentem culcitam, cervical, et sindonem unam, et lodicem lineam gossipio infartam, hortos duos vineales ad Rhodocallum sitos prope templum Dei Genitricis, quae cognominatur Atoea, cum sua parte lini hypolinii, in aures ex auro, linum autem hypolinium totum, et mantile breve femineum, et tunicam ex puro serico; et haec ratione dotalicii; theoretri vero causa uncias aureas duas de tarenis siculis. Pars autem quae non observaverit praesentem nuptialem contractum, et in eo non acquieverit, solvat ex pacto et stipulatione parti observanti, et adquiescenti regales sex et triginta, et Fisco tantundem, manente posthac firmo in perpetuum hoc nuptiali contractu. Scriptum rogatu nostro, qui signa antea exaravimus, manu Nicolai filii Ioannis Diani,

κυροῦ νικολάου γραμματικῶ καὶ ταβουλαρίου καλλιπόλεως. μηνὶ αὐγούστῳ ἰνδίκτιωνι θ' ἔτους ςχλθ' παρουσία μαρτύρων.

† Θεοριάνος ἱερεὺς καὶ ἑξάρχος ὁ Φαρατῆς ὑπέγραψε οἰκείᾳ χειρὶ.

† παντολέων ἱερεὺς ὁ Φοτινὸς μαρτυρ οἰκείᾳ χειρὶ.

† ὁ εὐτελής ἱερεὺς ἰοσφρὶς ὁ κύλληρος μαρτυρ ὑπέγραψε.

† ἰωάννης ἱερεὺς ὁ τοῦ λοροτόμου μαρτυρ ὑπεγράψε. † καὶ ὁ γραφεὺς τοῦ ὕφους ὑπέγραψε.

† ὁ τῆς καλλιπόλεως ταβουλάριος νικόλαος ὁ γραμματικὸς ἐπικυρῶ.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 7.)

ex mandato domini Nicolai notarii et tabularii Gallipolis, mense augusto, indictione IX, anno 6699, coram testibus.

† Theorianus Faratis presbyter et exarchus subscripsit propria manu.

† Pantaleo Photinus presbyter testis propria manu.

† Iosfres Cyllius humilis presbyter testis subscripsit.

† Ioannes de Lorotomo presbyter testis subscripsit. † Et scriptor huius contractus subscripsit.

† Nicolaus notarius tabularius Gallipolis roboro.

VIII.

1195 — Mense Februario 5 — Indict. XIII — Gallipoli.

Peregrina vidua Leonis Perdicanii eiusque filius Petrus vendunt Barnabae praeposito monasterii S. Stephani de Fonte domum positam in platea Cutzubelli.

Σίγνον † χειρὸς πελεγρίνης τῆς ποτὲ γυνῆς λέοντος περδικιάνου τοῦ ἤδη ἀποικομένου. σίγνον † χειρὸς πέτρου γνησίου υἱοῦ αὐτῆς τῆς βηθείσης πελεγρίνης συμπράτορος καὶ ἀντίστατῶρος. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡμεῖς ἦτε μητὴρ καὶ υἱὸς, οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἰδιοχείρως ποιήσαντες. πῖπράσκομεν καθαρῶς καὶ ἀδόλως δίχα πάσης κακομιχίου προφάσεως. μᾶλλον δὲ μεμεταμελετημένου σκόπου καὶ καθαρὰς νοῆς καὶ θελήσεως, πρὸς σὲ τὸν εὐλαεῖστατον υαρινάδην μοναχόν, καὶ καθηγούμενον μονῆς τοῦ ἁγίου στεφάνου τῆς πηγῆς καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν μονήν. οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς μετὰ σὲ, μέλλοντας διαδόχους κατόχους καὶ ἀδελφούς ἐκείσε ἕσεισθαι τὸ ἡμέτερον ὀσπήτιον χαμόγαιον ματερίων δύο, τὸ ὃν καὶ διακειμένον κατὰ τὴν βύμην τοῦ κουτζουέλλου, ὃ καὶ συνορίζεται οὕτως. ἐξ ἀνατολῶν, ὀσπήτια ἡμέτερα τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ πρωτομάρτυρος στεφάνου. καὶ ἡ αὐλὴ ἦν περ εἶχμεν κοινήν. Ἐκ δυσμᾶς, τοπίον κυροῦ λέοντος τοῦ κυροῦ χαρζιανίτου. Ἐκ νορρᾶ, ἡ δημοσία ὁδὸς καὶ ὁ πύργος τῆς χώρας. Ἐκ νότου ὀσπήτιον εἰρήνης τῆς τζικονίας. πῖπράσκομεν δὲ σοι τοῦτο, εἰς τιμὴν τὴν ἀναμισθόν ἡμῶν, συμφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν, καὶ ἀπὸ χειρῶν

Signum † manus Peregrinae quondam uxoris iam demortui Leonis Perdicanii. Signum † manus Petri legitimi filii memoratae Peregrinae, qui una cum ea vendit, et ipsius procurator est. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos mater et filius, qui signa venerabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, vendimus pure, sine dolo et quovis improbo praetextu, sed scopo haud poenitendo, puraque mente ac voluntate tibi Barnabae piissimo monacho et praeposito monasterii S. Stephani de Fonte, et sancto monasterio non solum, sed fratribus post te in eodem futuris successoribus et possessoribus, domum nostram terraneam duarum trabium, quae sita et posita est in platea Cutzubelli, atque ita circumscribitur: ad orientem sunt domus, quae ad vestrum sanctum monasterium Protomartyris Stephani pertinent, et atrium quod in commune possidemus; ad occidentem loculus domini Leonis filii domini Chartzianitae; ad septentrionem via publica et turris civitatis; ad meridiem domus Irenes de Tziconia. Huiusmodi autem (domum) vendimus tibi pretio inter nos convento et placito, et a manibus nostri. Hoc igitur quod nobis placuit iustum pre-

τοῦ ἡμετέρου. ταύτην
 ταιγαροῦν τὴν ἀρσθδεῖσαντα ἡμῖν δικαίην τίμην ἀπο-
 λαύστες, τελείαν νομὴν καὶ δεσποτίαν, σοί τε καὶ τοῖς
 μετὰ σὲ διὰ τοῦδε τοῦ ἐγγράφου ἐγείναμεν τοῦ ποιεῖν
 ἐν αὐτῷ εἴ τι καὶ σούλεισθε, ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν
 ἐξουσίαν εὐληφότες παρ' ἡμῶν μὴ δυναμένων ἡμῶν ποτὲ
 καιρῷ ἢ χρόνῳ, κίνησιν, ζήτησιν τὴν οἰανοῦν ποιῆ-
 σαι, ἢ ἀναργυρίαν προφασίσθῃναι, ἢ τὸ νελλιδάειον
 δόγμα, ἢ νόμον τινὰ ἀκαιρῶν ἐπικαλεσθῆναι ἀλλὰ
 μᾶλλον ἰστασθαι καὶ διεκδικᾶν ἀπὸ παντός ἐναντιου-
 μένου (προσώπου καὶ) δεφίντορες εἶναι ἀκονοι ἐν καιρῷ
 τῷ προσέκοντι. εἰ δὲ καὶ τοῦτο οὐ ποιήσομεν ἡμῖς
 καὶ οἱ ἡμέτεροι κληρονομοῦμεν καὶ τὴν δεφεισίονα φύ-
 γωμεν, πρὸς ἡμᾶς, καὶ τοὺς μετ' ἡμῶν, ἐκ συμφώ-
 ρου, καὶ ἐπερωτίσεως ἀρσέκομεν ζημιούσθαι ἡμᾶς τὴν
 τίμην ἐν διπλῇ ποσότητι, καὶ πρὸς τὸ δημόσιον ἐμ-
 βλῆσθαι. μόνοντος αὐδὲς τῆσδε τῆς ἐγγραφῆς, ἀπαρασα-
 λύτου ἀρραγοῦς ἀλύτου καὶ νευκίας, εἰς τοὺς ἐξῆς
 ἅπαντας καὶ διηνεκῆς χρόνους. ἦν καὶ γραφῆναι ἡμε-
 τέρα (ἀξιώσει) χυρὶ περιεγρίνου πολλίου, προτροπῆ
 μαγιστροῦ νομικοῦ καὶ ταυουλαρίου καλλιπόλειως.
 μηρὶ Φιουραρίῳ πεντε τῆς Ἰνδικτίωνος ἰγ' ἔτους
 54(γ').

† ὁ εὐτελεῖς ἱερεὺς γεώργιος ὁ σπαθάριος μάρτυρ
 ὑπέγραψε οἰκιοχείρως. † λέων ἱερεὺς καὶ κληρικὸς
 ὁ μεταχυρ μάρτυρ ὑπέγραψε οἰκιοχείρως.

† στεφανος υἱος μαγιστροῦ μαρτυρ υπεγραψε.

† ἰωαννης υἱος μαγιστροῦ μαρτυρ υπεγραψε.

† ὁ τῆς καλλιπόλειως κριτῆς ἰωάννης ὁ ἀλφείριος
 ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† νικολαος ἀναστάσιος καπτάλβος, νομικὸς καὶ
 ἱεραμνήμων, ὑπέγραψε.

† καὶ τὸ ὕφος γράφας σύμφημι.

† καὶ ὁ ταβουλαριος μαγίστρος ἐπικυρῶ.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Nericini — n.º 8.)

tium cum acceperimus, perfectam possessionem et
 dominium praesenti instrumento tibi tuisque succes-
 soribus concedimus, ut faciatis in ea quidquid vo-
 lueritis, utpote qui ius et auctoritatem a nobis ac-
 cepistis. Neque nobis unquam liceat quavis occa-
 sione vel tempore actionem aut quaestionem ullam
 vobis movere, vel praetextum non numeratae pe-
 cuniae opponere, vel legem Velleianam, vel quam-
 piam non opportunam legem invocare; sed potius
 obstare atque vos vindicare a quavis contraria per-
 sona, et, cum opus fuerit, defensores impigri esse
 teneamur. Quod nisi nos nostrique heredes hoc fe-
 cerimus, et defensionem effugerimus, ex pacto et re-
 quisitione vobis vestrisque posteris, nec non Fisco
 mulctari assentimur duplo pretio; et haec chartula
 deinceps inconcussa, stabilis, irrevocabilis et firma
 permaneat omni futuro tempore; quae scripta est
 rogatu nostro manu Peregrini Politae ex mandato
 Magistri notarii et tabularii Gallipolis, mense fe-
 bruario, die V, indictione XIII, anno 6703.

† Humilis sacerdos Georgius Spatharius testis
 propria manu subscripsit. † Leo sacerdos et clericus
 Metachirus testis propria manu subscripsit.

† Stephanus filius Magistri testis subscripsit.

† Ioannes filius Magistri testis subscripsit.

† Ioannes Alferius iudex Gallipolis testis sub-
 scripsit.

† Nicolaus Anastasius Captalbus notarius et hie-
 romnemon subscripsit.

† Et ego, qui instrumentum exaravi, subscripsi.

† Tabularius Magister roboro.

IX.

1202 — Mense Maio — Indict. V — Scyllacii.

Donatio facta a Gulielmo Scyllacii comite cuidam monasterio cuius nomen intercidit.

† ΣΥΓΓΛΑΙΟΝ ΓΕΝΑΜΕΝΟΝ ΠΑΡ ΕΜΟΤ
ΓΟΥΤΛΑΗΕΑΜΟΤ ΚΟΜΙ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ.

Επιδι κατὰ τον μαιον μηνι τῆς ενισταμειης ινδι-
κτιωιος ε' εν ετει ςψι' δι(ατριβοντ)ῶς μου εν τι μι
χωρα σκυλλακος αιμα και συν μοι οι μοι (σύβιος
ἢ ἐν)δοξωτάτη και ὑψιλωτάτη κωμιτισσα κυρα με-
δάνια. σιν ηδισει και γνωσι
τις τοῦ θεου εκκλησίας προς αφεισιν τῶν (ἀμαρτιῶν
μου και) τῶν ἐμῶν
(*Medium membranae humiditate deletum non legitur*). .
. απο τον ποταμον σεβιραν αχρι εις τον . . .
. απο τιν σημερον ημεραν εχιν αις αι τ
αυτη μωνη μοι κολιομεινη (ἢ ἀποδιζομεινη) παρα τινος
μοιτε παρα των ημετερων κληρονομων οι απο των
ημετερων εξουσιαστων μι εισακουσθω
αλλ ηναι επικαταρατον παρα κυριου θεου παντο-
κρατορος ζομιουσθω (δὲ και εις) το δεσποτικον σακ-
κελλον εκατον και προς πιστοσιν τις αυτης
μονης τι ηδία μου (χειρι ἐκύρωσα και τῆ συνήθει
διὰ κηροῦ) μου βουλλη εσφραγισα εν μηνῆ και ινδι-
κτιωνι και ετει (τοις προγεγραμμενοις).

† ἐγω γουλλιέλμος κόμης σκυλλακος δια του
σταυρου εκυρωσα.

† μεδανια κομιτισσα σκυλλακος εκυρωσα και στερ-
γω τα ανωτερα.

† χαρρης καρβουνελλος μαρτυρ. † ρογεριος καρ-
βουνελλος μαρτυρ. † λειων βουγκαφουρνος μαρτυρ.
† ego iordanus carbunelus testus sum † βιζανοτης
και κατα την ημεραν καστελλανος σκυλλακος μαρ-
τυρ † μαλγεριος δαι πιν. . . μαρτυρ.

† εγραφη δια χειρος ροπερτου νοταριου τι προσ-
ταξει του ηφιλωτατου κομιτος.

(Ex originali membrana Archivj Neapolitani—n.º 107 bis.)

† Sigillum factum a me Gulielmo comite Scyl-
laciai.

Mense maio, praesenti indictione V, anno 6710.
Cum ego degerem in mea civitate Scyllacii, et una
mecum esset uxor mea gloriosissima et excelsissima
comitissa domina Medania, consensu et
auctoritate Dei ecclesiae pro redemptione
peccatorum meorum meorumque

. a flumine Sebira usque ad a

praesenti die in perpetuum ipsum monasterium habeat
nemine impediante aut molestiam afferente vel ex
nostris heredibus aut officialibus ne
exaudiatur, sed maledictus sit a domino Deo omni-
potente; et insuper mulctetur regio Fisco . . .
centum; et ad securitatem eiusdem monasterii pro-
pria mea manu roboravi, ac consueta mea cerea
bulla signavi mense, indictione et anno supradictis.

† Ego Gulielmus comes Scyllacii per crucem ro-
boravi.

† Medania comitissa Scyllacii quae supra robo-
ravi et confirmo.

† Henricus Carburnellus testis. † Rogerius Car-
burnellus testis. † Leo Buccafurnus testis.

† Bizanotes pro tempore castellanus Scyllacii te-
stis. † Malgerius de Pinn . . . testis.

† Scriptum manu Roberti notarii ex mandato
excelsissimi Comitiss.

X.

1203 — Mense Ianuario — Indict. VI — Gallipoli.

Maria filia Iordani, eiusque mater Rametta, et sorores Anna ac Theodota Iacobo priori monasterii S. Mauri praedium donant.

Σίγνον († χειρὸς μηρίας) θυγατρὸς Ἰορδάνου καὶ
ραμέττης. (Σίγνον) † χειρὸς ραμέττης. Σίγνον †
(χειρὸς ἀννης). Σίγνον † χειρὸς Θεοδότης νομίμων καὶ
γνησίων θυγατρῶν αὐτῆς. † σέργιος ἱερεὺς ο κοιστα-
νις καὶ ἀπτοιστατῶρ αὐτῶν.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος. Ἡμεῖς αἱ σιγνοπροτάξαται ἅμα τῷ ἡμε-
τέρῳ ἀντιστάτορι τὸ παρὸν τῆς ἀφιερώσεως ἐγγρα-
φον τιθέμεθα καὶ ποιούμεν, ἐκουσίως ἐγγνωμένως
καὶ αὐτοπροαιρέτως, χωρὶς δόλου καὶ πάσης κακο-
μιχάνου προβάσεως, ἀποτάσσόμεναι παντὶ νόμῳ καὶ
δόγματι ἴσως προσβηθῶντι ἡμῖν εἰς (ἀνατροπὴν)
αὐτοῦ, πρὸς τὸ κυρον Ἰακώβον ἱερομοναχὸν καὶ κα-
θηγούμενον μονῆς τοῦ σοτηρίου πατρὸς ἡμῶν μαύρου
τῆς ἐν τῷ ἀναφοραρίῳ καλλιπόλει, καὶ διὰ σοῦ
πρὸς τὴν ὑπὸ σὲ ἁγίαν μονήν, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐν
χριστῷ ἀδελφότητι. δι' οὗ σοι προσαφιερῶμεν, τὸ
κλεισμα τοῦ χωραφίου, ἥτε αὐτὸ τὸ χωράφιον ἅπαν
πάρεξ τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων ἡμετέρων τῶν ἐν αὐτῷ
σωρευμένων παρ' ἡμῶν χωρὶς πάσης κωλύσεως τῆς
γενησομένης παρὰ τίνος. ποιούμεν δὲ διὰ σοῦ τῇ μονῇ
ταύτῃ τὴν ἀφίερωσιν λυτρώσεως ἡμετέρων καὶ ἀφίεσεως
τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἡμετέρων γονέων καὶ ἡμῶν αὐτῶν.
καὶ διὰ τὸ ἰσαί μνημονίσθαι αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς ἐν
τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς δυπτύχοις τῆς ἁγίας μονῆς.
συναρξεται δὲ τὸ εἰρημένον κλεισμα οὕτως. ἐξ ἀνα-
τολῆς χωράφιον τῶν παιδῶν. . . . τοῦ τυρόλδου.
ἐκ δυτικῶν ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου προκοπίου, καὶ ἀλλή
ἡμέτερα. ἐκ βορρᾶ χωράφιον τῶν παιδῶν τοῦ μαυ-
ριανοῦ. ἐκ νότου χωράφιον τῶν παιδῶν κυροῦ ἀλφε-
ρίου τοιοῦτω γυν συναρξῶν ἅπαν χωράφιον ἀφιε-
ρώσαντί σοι καθὼς ὑπάρχει περικλεισμένον διὰ
τοίχους, παράξ τῶν ἐν αὐτῷ ἔλων ἡμετέρων δένδρων
τραδιτεύομιν σοι καὶ διὰ σοῦ τῇ εἰρημένῃ ἁγίᾳ μονῇ,
τὴν ἅπασαν αὐτοῦ νῆμην καὶ δεσποτίαν, τοῦ πάντα
ποιεῖν ἀπ' αὐτῶν ἕσα οἱ νόμοι τοῖς ἰδιοῖς δεσπότηαις
δι(ακελεύονται). εἰ δὲ ποτε καιρῷ ἢ χρώῳ φαιῶμεν
κατὰ τίνα τρόπον ἀνατρέψαι βουλλόμενοι ταύτην τῇ

Signum † manus Mariae filiae Iordani et Ramet-
tae. Signum † manus Ramettae. Signum † manus
Annae. Signum † manus Theodotae legitimarum
filiarum ipsius. † Sergius presbyter Cistanis earum
procurator.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos,
quae una cum nostro procuratore signum supra
exaravimus, praesentem donationis chartulam, re-
nunciantes cuicumque legi, vel iuri, quod nobis
forte opitulari possit ad ipsam infringendam, sponte,
bona voluntate, propriaque electione, absque dolo
improboque praetextu condimus et facimus tibi do-
mino Iacobo presbytero monacho et praeposito mo-
nasterii servatoris patris nostri Mauri, extantis in
Anaphorario Gallipolis, et per te sancto monasterio
cui praees, et in Christo fratribus ibidem commo-
rantibus; qua chartula clausuram praedii, sive
totum ipsum praedium, praeter oleas nostras a nobis
ibi consitas, tibi donamus sine quocumque impedi-
mento, quod tibi a quovis inferri possit. Facimus
autem per te monasterio huiusmodi donationem ob
veniam et remissionem peccatorum parentum nostro-
rum ac nostri, et ut in divinis et sacris diptychis
sancti monasterii semper nostri memoria fiat. Ita
vero praedicta clausura circumscribitur: ex oriente
praedium filiorum. . . . Tyroldi; ex occidente
templum sancti Procopii; et atrium nostrum;
e septentrione praedium filiorum Mauriani; e me-
ridie praedium filiorum domini Alferii. Sic igitur
circumscripsum totum praedium, prout muro cir-
cumclausum extat, praeter cunctas nostras arbores
inibi consitas, tibi donantes, concedimus tibi et per te
memorato sancto monasterio omne ipsius dominium
et potestatem cum facultate faciendi de eo quid-
quid leges propriis dominis permittunt. Si vero qua-
vis occasione vel tempore volentes quomocumque

ἀφιέρωσιν τὴν δεφινσίωνα αὐτῆς ἀποφύγομεν, νόμον ἴσως δόγμα πλάνην, ἀναργυρίαν δι' ὑποσχέσεώς τίνος διίσχυριζόμενοι παρὰ σοῦ ἡμῖν γεγονέναι ἢ ἑτέραν τίνα αἰτίαν ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν, μὴ εἰσακούεσθαι βουλόμεθα, ἀλλ' ἐν πρώτοις εἶναι ἡμᾶς ἄλλοτρίους τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, ὑπὸ τε τὴν ἀρὰν τῶν τιμῶν ἁγίων θεοφόρων πατρῶν, ἐνέχεσθαι δὲ ἡμᾶς καὶ πᾶν τὸ μέρος ἡμῶν καταβάλλειν σοι, καὶ παντὶ τῷ μέρει τῆς ἁγίας μονῆς, ρουίσματα βηγάτα δέκα· καὶ τῷ δημοσίῳ ὁμοίως. μείνοντος μετὰ ταῦτα τοῦ παρόντος (ἐγγράφου) βεβαίου καὶ ἀπαρσαλεύτου ἰσαί. τοῦ γραφέντος ἀξιούσει ἡμετέρα, χειρὶ ἰωάννου κριτοῦ κατ' ἐπιτροπὴν πασχάλου τοῦ (ταβουλαρίου τῆς καλλιπόλεως· μηνὶ ἰανουαρίῳ τῆς ἰδικτίωνος ε'. ἔτει ςψ ἐνδεκάτῳ.

† ὁ τῆς καλλιπόλεως κριτῆς ἰωάννης ὁ ἀλφένιος παρακληθεῖς παρὰ τῶν σιγνοπροταξάντων ὑπέγραψε.

† σεβαστὸς ὁ γραμματικὸς ὑπέγραψε.

† Ego magister nicolaus comitatus licii proiudex.

† γεώργιος ἀναγνωστῆς τῆς ἁγίας μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† κριτῆς ὁ γράψας μαρτυρῶν ὕψος τόδε, ὡς ἦθος ὑπέγραψε γοῦν ἰωάννης.

† ὁ τῆς καλλιπόλεως μὲν ταβουλλάριος πασχάλιος· υἱὸς δὲ κριτοῦ ἰωάννου ὑπέγραψε πρὸς ἐπικύρωσιν.

hanc donationem evertere, ab ea tuenda recesserimus, legem fortasse, decretum, errorem praetendentes, pecuniam a te non numeratam nobis fuisse sub quadam pollicitatione adfirmantes, vel quamvis aliam causam in adiumentum invocantes, exaudiri nolumus; sed in primis seiungamur a pura et immaculata Christianorum fide, et maledictioni subiciamur tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et nos omnisque pars nostra te neamur solvere tibi et omni parti sancti monasterii regales decem, et Fisco tantundem, manente posthac praesenti chartula firma et stabili in perpetuum, scripta rogatu nostro manu Ioannis iudicis ex mandato Paschalis tabularii Gallipolis, mense ianuario, indictione VI, anno 6711.

† Ioannes Alferius iudex Gallipolis rogatus ab iis, qui crucis signum supra exararunt, subscripsit.

† Sebastus Grammaticus subscripsit.

† Georgius lector Sanctae testans subscripsit.

† Ioannes iudex, qui hunc contractum scripsit, testans, ut moris est, subscripsit.

† Paschalis Gallipolis tabularius filius iudicis Ioannis ad roborandum subscripsit.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini—n.º 9.)

XI.

Maria filia Iordani, eiusque mater Rametta, et sorores Anna ac Theodota, donant Iacobo priori monasterii S. Mauri quaedam praedia sita in pertinentiis Aradaei.

Σίγνον † χειρὸς μαρίας θυγατρὸς ἰορδάνου καὶ βραμίττης· Σίγνον † χειρὸς βραμίττης· Σίγνον † χειρὸς ἄνης· Σίγνον † χειρὸς θεοδόττης. θυγατρῶν αὐτῆς· † σέργιος ἱερεὺς ὁ κοιστανεὺς ἀπτειστατορ αὐτον. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· Ἡμεῖς αἱ σιγνοπροτάξασαι, ἀμα τῷ ἡμετέρῳ ἀντιστάτορι τὸ παρὸν (τῆς ἀφιέρωσως ἐγγράφου τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίως εὐγνωμόως καὶ αὐτοπροαιρετῶς, ἀπο(τασσόμεναι) παντὶ νόμῳ καὶ δόγματι ἴσως προσβοηθοῦντι ἡμῖν εἰς ἀνατροπὴν αὐτοῦ, πρὸς σὲ κυρὸν ἰάκωβον ἱερομοναχὸν καὶ κα-

Signum † manus Mariae filiae Iordani et Rametae. Signum † manus Rametae. Signum † manus Annae. Signum † manus Theodotae filiarum eius. † Sergius presbyter Cistanis earum procurator. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos, quae una cum nostro procuratore signa superius exaravimus, praesentem donationis chartulam, renunciantes cuicumque legi vel iuri, quod nobis forte opitulari possit ad ipsam infringendam, sponte, bona voluntate, propriaque electione condimus et facimus tibi domino Iacobo presbytero monacho et praeposito mo-

θηγοίμενον μοῆης τοῦ σοτηρίου πατρὸς ἡμῶν μαύρου, τῆς ἐν τῷ ἀναφοραρίῳ καλλιπόλεως, καὶ διὰ σοῦ, πρὸς τὴν ὑπὸ σέ ἀγίαν μοῆην, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐν χριστῷ ἀδελφότητι. δι' οὗ προσαφίροῦμεν σοι, τὰ ἡμέτερα δύο ἄμφοδα τὰ εἰς τὴν διακράτησιν ἀραταίου διακείμενα, ἅπερ εἶχομεν ἐξ ἀγορασίας παρὰ εἰρήνης τῆς αὐταδέλφης ἐμοῦ μαρία σύνεγγυς ὄντα τοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου προκοπίου· ἔτι δὲ ἀφίροῦμεν σοι, καὶ τὸ μανδρίον μετὰ τοῦ ἐκείσε ὄντος ὄσπιτίου, εἰσοδοεξόδου τὲ καὶ πάντων ἐτέρων αὐτῶν δικαίων συνοριζομένων οὕτως. ἐξ ἀνατολῶν τὸ κλεισμά τοῦ χωραφίου ὅπερ προσαφίρωσάμεν τῇ θεῖα μοῆῃ· ἐκ δε. . . . ὁδὸς ἐκ. . . . ἐκ βορρᾶ ὁ προειρημένος ναὸς οὕτω γοῦν ἀφίρωσάντες τὰ (εἰρημένα λύ)τρου εἴκα καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἡμετέρων γονέων καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ διὰ τὸ ἐσαεὶ μητμονεύσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς δυπτύχοις τῆς ὁσίας μοῆης τραδιτεύομέν σοι διὰ τούτου δὲ τοῦ δικαιώματος τὴν ἅπασαν νομίην καὶ δεσποτίαν τῶν δηλωθέντων ἀμφοδίων μανδρίου καὶ ὄσπιτίου μετὰ πάντων αὐτῶν δικαίων, τοῦ ἔχειν αὐτὰ ἡ ἀγία μοῆη ἐσαεὶ εἰς τελείαν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα τοῦ ποιῆν ἀπ' αὐτῶν ὅσα οἱ νόμοι τοῖς (ἰδίῳις δεσπόταις δια)κελεύονται· εἰ δὲ ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ φα(νῶμεν κατὰ) τίνα τρόπον (ἀνατρέψαι βουλόμενοι ταύτην τὴν ἀφίρωσιν) τὴν δεφινσίωνα αὐτῆς ἀποφύγομεν ἰάμεν ἴσως δόγμα (πλάτην, ὑπόσχισίν ἢ ἐτέρων τινὰ αἰτίαν ἐπικαλούμενοι) μὴ εἰσακούεσθαι βουλόμεθα, ἀλλ' ἐν (πρώτοις εἶναι ἡμᾶς ἀλλοτρίους τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμωμῆτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, ὑπὸ τῆ) τὴν ἀρὰν τῶν τῆς ἀγίων θεοφόρων (πατρῶν. ἐπέχεσθαι δὲ ἡμᾶς καὶ πᾶν τὸ μέρος ἡμῶν καταβάλλειν σοι, καὶ παντὶ τῷ μέρει) τῆς ἀγίας μοῆης (νομίσματα) ῥηγάτα δέκα καὶ τῷ δημοσίῳ (ὁμοίως. μινοντος μετὰ ταῦτα τοῦ παρόντος ἐγγράφου βεβαίου καὶ ἀπαρασαλεύτου ἐσαεὶ· τοῦ γραφέντος ἀξιῶσει ἡμετέρα χειρὶ ἰωάννου κριτοῦ κατ' ἐπιτροπῆς πασχαλίου. . . . μηνὶ . . . τῆς) ἰνδικτιωνος . . . (ἔτει. . . .).

† (Ego magister nic)olaus comitatús (licii) proiudex.

- † μάρτυρ ὑπέγραψα.
- † λειων ἀναγνοστῆς ὁ του συν. . . μαρτυρ ὑπέγραψα.
- † σεργιος ἱερεὺς τοῦ ἱατροῦ μάρτυρ ὑπέγραψα.
- † πετρος μάρτυρ ὑπέγραψα.

nasterii servatoris patris nostri Mauri, quod extat in Anaphorario Gallipolis, et per te sancto monasterio cui praees, et in Christo fratribus ibidem commorantibus; qua chartula donamus tibi duas nostras terrae petias sitas in agro Aradaei, quas emimus ab Irene sorore germana mei Mariae, extantes prope templum sancti Procopii. Insuper autem donamus tibi et caulam ac domum inibi positam, cum ingressu, egressu ceterisque ipsarum iuribus, quae ita circumscribuntur: ex oriente est clausura praedii, quod donavimus sancto monasterio; ex. via; ex; ex septentrione memoratum templum. Sic igitur praedicta donantes ob veniam et remissionem peccatorum parentum nostrorum, ac nostri, et ut semper in sacris diptychis sancti monasterii mentio fiat nostri, tradimus tibi per hanc scripturam omne ius ac dominium in praefatas petias, caulam et domum cum cunctis earundem iuribus, ut sanctum monasterium in perfecto dominio et potestate eas semper habeat cum facultate faciendi de iis quidquid leges propriis dominis permittunt. Si autem quavis occasione vel tempore volentes quomodocumque hanc donationem labefactare, ab ipsa tuenda recesserimus, legem, decretum, errorem, promissionem, vel quamcumque aliam causam forte invocantes, exaudiri nolumus; sed in primis a pura et immaculata Christianorum fide seiungamur, et maledictioni subiiciamur tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum; teneamur vero nos et omnis pars nostra solvere tibi omnique parti sancti monasterii regales decem, et Fisco tantundem, manente posthac praesenti chartula firma et stabili in perpetuum, scripta rogatu nostro manu Ioannis iudicis ex mandato Paschalis mense indictione anno

- †, testis subscripsi.
- † Leo lector filius testis subscripsi.
- † Sergius presbyter de Iatro testis subscripsi.
- † Petrus testis subscripsi.

† κριτής ὁ γράψας μαρτυρῶν ὕφος τῶδε, ὡς ἦθος ὑπέγραψε γοῦν ἰωάννης.

† (ὁ τῆς κκλη)πόλεως μὲν ταβουλάριος πασχάλιος. υἱὸς (δὲ κριτοῦ ἰωάννου ὑπέγραψε πρὸς ἐπίκλι-
ρωσιν).

† Ioannes iudex qui exaravit hunc contractum testans, ut moris est, subscripsit.

† Paschalis Gallipolis tabularius filius iudicis Ioannis ad roborandum subscripsit.

(Hanc membranam epocha carentem edidimus post proxime superiorem membranam, eo quod in ipsa occurrunt eadem contrahentium et notarii nomina.)

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 10.)

XII.

1203 — Mense Februario — Indict. VI — Gallipoli.

*Donata filia defuncti Nicolai Cateci Iacobo priori monasterii S. Mauri partem superiorem et inferiorem
suae domus donat.*

Σίγνον † χειρὸς δονάτης θυγατρὸς ἱεροκόλου κἀ-
τηκου τοῦ ἤδη ἀποικομένου. Σίγνον † χειρὸς γεωρ-
γίου νομίμου ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἀντ.στάτορος. Ἐν ἐνό-
ματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος. Ἐγὼ ἡ σίγνοπροτάξασα δονάτα ἅμα τῷ ἡμῶ
ἀνδρὶ τῷ σίγνοπροτάξαντι καὶ ἀντιστάτορι τὸ παρὸν
τῆς ἀφιερώσεως ἔγγραφον τίθειμι καὶ ποιῶ ἔκου-
σίως, εὐγνωμόνως καὶ αὐτοπροαιρέτως, ἀποτασσομένη
παντὶ νόμῳ καὶ δόγματι ἴσως προσβοηθῶντι μοι εἰς
ἀνατροπὴν αὐτοῦ πρὸς σε Ἰάκωβον ἱερομοναχόν, καὶ
καθηγούμενον μονῆς τοῦ σοτηρίου πατρὸς ἡμῶν ἱερο-
μάρτυρος μαύρου τῆς ἐν τῷ ἀναφοραρίῳ καλλιπόλεως,
καὶ διὰ σου πρὸς τὴν ὑπὸ σε ἁγίαν μονῆν, καὶ τὴν
ἐν αὐτῇ ἐν χριστῷ ἀδελφότητι. δι' εὐ̄ προσαφιερω̄
λυτρώσεως ἕνεκα καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν γο-
νείων μου τῆς τε προαποικομένης μου θυγατρὸς ἄν-
νης, καὶ τοῦ πρωτινοῦ μου ἀνδρὸς κκαλοῦ, καὶ ἡμοῦ
αὐτῆς, καὶ διὰ τὸ ἴσασι αὐτοὺς καὶ μνημονεύεσθαι
ἐν τοῖς ἱεραῖς καὶ θείοις δυπτύχοις τῆς (ἁγίας μονῆς),
τὸ ἀνώγειν κατώγειν μου ὁσπίτιον ἅπαν μετὰ τῆς
πρὸς νότου ἀπάσης αὐτοῦ αὐλῆς καὶ πάντων ἐτέρων
αὐτοῦ δικαίων. τὸ κατὰ τὴν διακείμε-
νον, καὶ οὕτω συνοριζόμενον. ἐξ ἀνατολῶν ὁσπίτιον
τῆς μονῆς ἀφιεροδέντα παρα θεοδώρου ἱερέως καὶ
πρωτοπαπα. . . . καὶ ἡ δημοσία ὁδός· ἐκ βορρᾶ
πύργος τῆς πόλεως. αὕτω γοῦν ἀφιερώσασα τὸ δη-
λωδὲν ὁσπίτιον μετὰ τῆς αὐλῆς καὶ πάντων (αὐτοῦ)
δικαίων τῇ προδηλωθείσῃ μονῇ, τραδιτεύω σοι τὴν
ἅπαναν αὐτοῦ νομῆν καὶ δεσποτίαν, τοῦ ἔχειν αὐτὸ

Signum † manus Donatae filiae defuncti Nicolai
Cateci. † Signum † manus Georgii legitimi viri
et procuratoris eius. In nomine Patris, et Filii, et
Spiritus Sancti. Ego Donata, quae signum antea
exaravi, una cum meo viro et procuratore, qui
signum antea exaravit, praesentem donationis char-
tulam, renuncians cuicumque legi, vel decreto, quod
mihi forte opitulari possit ad ipsam infringendam,
sponte, bona voluntate, propriaque electione condo
et facio tibi Iacobo presbytero monacho et praepo-
sito monasterii servatoris patris nostri sancti mar-
tyris Mauri, quod extat in Anaphorario Gallipolis,
et per te sancto monasterio, cui praees, et in Chri-
sto fratribus ibidem commorantibus; qua chartula
tibi dono cunctam partem superiorem et inferiorem
meae domus cum toto eiusdem atrio meridiem
versus posito, ceterisque aliis ipsius iuribus, ob re-
missionem ac veniam peccatorum parentum meorum,
ac defunctae filiae meae Annae, nec non primi
viri mei Cali, et mei ipsius, et ut in sacris divi-
nisque diptychis sancti monasterii eorumdem ac mei
semper mentio fiat. Quae quidem domus.
. posita est, atque ita circumscribitur: ex oriente
est domus monasterii donata a Theodoro presbytero et
protopapa et via publica; e septentrione
turris civitatis. Sic igitur donans praedicto mona-
sterio memoratam domum cum atrio et omni-
bus eius iuribus, trado tibi omne ipsius ius et pos-

εἰς τελείαν (ἐξουσίαν καὶ κυριότητα ἢ) ἀγία μονή, πάντα ποιεῖν ἀπ' αὐτοῦ ὅσα οἱ νόμοι δεσπόταις διακελεύονται. εἰ δὲ ποτὲ καιρῶ ἢ χρόνῳ φανῶ κατὰ τῖνα (τρόπον ἀνατρέψαι βουλομένη) ταύτην τὴν ἀφίρρωσιν, νόμον, δόγμα, πλάην, ὑπόσχεσιν, ἢ ἑτέραν τινὰ αἰτίαν ἐπικαλουμένη εἰς (βοήθειαν μὴ εἰσακούσθαι βούλωμαι, ἀλλ' ἐν πρώτοις εἶναι με ὑπὸ τὴν ἀρὰν τῶν τιῆ ἀγίων θεοφόρων πατρῶν ἔξω τε τῆς κα(θαράς) καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, ἐνέχεσθαι δέ με καταβάλλειν καὶ πᾶν τὸ μέρος μου, σοὶ καὶ παντὶ τῶ μερὶ τῆς μονῆς. χάριν ποιήσης . . .) ῥηγάτων τὴν δεφενσίωνα ἀποφύγουσα, καὶ τῶ δημοσίῳ ὁμοίως. μένοντος μετὰ ταῦτα τοῦ παρόντος ἐγγράφου βεβαίου (καὶ ἀπαρασλεύ) του ἰσαίε παρέχοντος καὶ διανεμόντος τοῦ εἰρημένου ἡγουμένου μετὰ τὴν ἡμῶν θανάτην ψυχικοῦ μου χάριν, μί. ταρῶν σικελικῶν εἰς τε κηδεῖαν καὶ λυπηρὰς μου ἑορτὰς ἐγράφη τὸ παρὸν ἐγγράφον ἀξιώσει ἡμῶν, χειρὶ ἰωάννου κριτοῦ (κατ' ἐ)πιτροπῆς πασχαλίου τοῦ ταβουλλαρίου καλλιπόλεως μηνὶ φεβρουαρίῳ τῆς ἰνδικτίωνος ε' ἔτει ςψ ἰνδικάτω.

† ὁ τοῦ ἀγερρηοῦ νικολάου υἱὸς γρηγοριος μαρτυρῶ καὶ ἐπικυρῶ.

† ὁ εὐτελεὴς ἱερεὺς νικολαος καὶ κληρικὸς ὁ τοῦ

† ὁ τοῦ πρωτοπαπα θεοδοσίου ἰκεσίου υἱὸς παν. ἀνακαλούμενος ἀπὸ τῶν σίγναπροταξάντων. ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† Ego magister nicolaus comitatus licii prouidex.

† sergius ierius ὁ κοιστανεις μαρτυρῶν ὑπέγραψε.

† πέτρος ἱερεὺς ο κ. ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† κριτῆς ὁ γράφας μαρτυρῶν ὕφος τόδε ὡς ἦθος ὑπέγραψε γοῦν ἰωάννης.

.

sessionem, ut sanctum monasterium ipsam habeat in perfectam proprietatem ac dominium et omnia de ea faciat, quae leges dominis permittunt. Si vero quavis occasione vel tempore quomodocumque voluero hanc donationem subvertere, legem, decretum, errorem, promissionem, vel quamcumque aliam causam in adiumentum invocans, exaudiri nolo, sed in primis maledictioni subiiciar tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque Patrum, et seiungar a pura et immaculata Christianorum fide; teneam vero ego et omnis pars mea solvere tibi, omni que parti monasterii poenae nomine regales . . . cum ab eadem domo tuenda recesserim, et Fisco tantundem, manente posthac praesenti scriptura firma et stabili in perpetuum, et solvente praedicto priore post obitum meum pro eleemosyna tarenos siculos ad sepulturam et exequias meas procurandas. Scripta est praesens charthula rogatu meo manu Ioannis iudicis ex mandato Paschalis tabularii Gallipolis, mense februario, indictione VI, anno 6711.

† Gregorius filius Nicolai Augerini testor et roboro.

† Nicolaus humilis presbyter et clericus filius

† Pan filius protopapae Theodosii Icesii rogatus ab iis qui signum praefixerunt. testans subscripsit.

† Sergius Cistanis sacerdos testans subscripsit.

† Petrus presbyter. testans subscripsit.

† Ioannes iudex, qui scripsit praesentem contractum, testans, ut moris est, subscripsit.

.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 11.)

XIII.

1208 — Mense Iunio — Indict. (XI) — Gallipoli.

Donatio praedii facta Nicodemo praeposito monasterii S. Mauri.

σίγγον † χειρὸς. σίγγον † χειρὸς
 νικολάου. σίγγον † χειρὸς γνησίου . . .
 (ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ) καὶ
 τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡμεῖς οἱ σίγγοπροτάξαντες. .
 ὑπόγραφον ἔγγραφον τι-
 θέμεθα καὶ ποιούμεν ἢ βίας
 ἢ ἀνάγκης
 νικόδημον καὶ καθηγούμενον τοῦ ἁγίου μαύρου. . .
 οὐ πρὸς. ἀνωτί-
 ρω ἐκκλησίᾳ σωτηρίας ἡμῶν
 τοῦ μνημονεύσθαι ἡμῶν ἐν ταῖς θείαις καὶ ἱεραῖς δι-
 πτύχοις τὸ χωράφιον ὃ ἔχομεν ἐν τῇ διακρατίσει
 ανατώ . . . ὡσεὶ καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν
 . . . τῶν δικαίων αὐτοῦ τὸ καὶ οὕτω συνορίζεται.
 ἐξ ἀνατολῆς ὑορρᾶ καὶ νότου, χωράφια
 . . . ἐκκλησίας
 (ἁγί)αν ἐκκλησίαν τὸ ῥηθὲν χωρα-
 φιον τραδιτεύομεν καὶ εἰ
 ποτὲ καιρῶ. ταύτην
 τὴν καθαρὰν ἡμῶν ἀφίερωσιν. προυαλλόμενοι τῖνα νό-
 μον. ἢ ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἐν τῷ ἡμι-
 τέρω βοηθήματι ἐν πρώτοις εἶναι βούλομεν ἄλλοτρῶς
 τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμωμῆτου πίστεως τῶν χριστιανῶν.
 σχῆθ' ἡμεῖς καὶ τὴν τῶν τιῆ ἁγίων θεοφόρων πα-
 τρῶν ἀρὰν καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα. παραβασίας
 δὲ χάριν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. ζημιού-
 σθω ἡμᾶς ἐκ συμφώνου καὶ ἐπιρωτήσεως πρὸς . . .
 . . . ὑπὸ δὲ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν
 παρόντος ἔγγραφου
 ἰσχυροῦ καὶ ἀπαρασαλεύτου.
 καὶ ἐξάρχου τοῦ φυζα-
 τερου νομικοῦ καὶ ταβουλαρίου καλλιπόλεως μηνὶ
 Ἰουνίῳ (ἰνδικτίωνι ια'). ἔτει ςΦις'.

† ὁ τοῦ αὐγερινοῦ νικολάου υἱὸς γρηγόριος μαρτυ-
 ρῶν ὑπέγραψε αἰεὶα χειρὶ.
 † πέτρος ἱερεὺς ὁ κανδίδου μαρτυρῶν ὑπέγραψε.
 † παντολέων πρεσβύτερος ὑπέγραψε μαρτυρῶν.
 † σέργιος ἱερεὺς ὁ κοιστανεὺς μαρτυρῶν ὑπέγραψε.
 († ὁ τῆς) καλλιπόλεως ταβουλάριος θεόδοτος .

Signum † manus Signum † manus
 Nicolai. Signum † manus. legitimi
 In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos
 qui signum exaravimus
 subscriptionibus munitum instrumentum condimus
 et facimus vel vi, vel
 necessitate Nicode-
 mo praeposito sancti Mauri
 supradictae ecclesiae
 salutis nostrae, ut nostrum recorde-
 mini in divinis et sacris diptychis, praedium quod
 habemus in pertinentiis et uno
 verbo iuribus ipsius. Quod (prae-
 dium) ita circumscribitur: ab oriente, septentrione
 et meridie sunt praedia. ecclesiae.
 sanctae eccle-
 siae dictum praedium. tradimus.
 Et si quavis occasione
 hanc puram nostram donationem, praetextentes ali-
 quam legem. vel quamvis aliam causam
 in nostrum auxilium, in primis seiungamur a pura et
 immaculata Christianorum fide, et habeamus anathema
 tercentorum octo et decem sanctorum divinorumque
 Patrum, et laqueum Iudae, ac propter praevarica-
 tionem venerabilis et vivificae crucis mulctemur ex
 pacto et requisitione sanctae vero eccle-
 siae praesenti in-
 strumento valido et inconcusso
 et exarchi Phyzateri notarii et
 tabularii Gallipolis, mense iunio, indictione XI,
 anno 6716.

† Gregorius filius Nicolai Augerini testans pro-
 pria manu subscripsit.
 † Petrus sacerdos filius Candidi testans subscripsit.
 † Pantaleo presbyter subscripsit testans.
 † Sergius presbyter Cistanis testans subscripsit.
 † Gallipolis tabularius Theodotus

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 12.)

XIV.

1219 — Mense Octobri — Indict. VIII.

Sententiā contra Sergium lata, qua monasterio S. Mauri certam pecuniae quantitatem quotannis solvere damnatur.

† κατὰ τὸ δεκάτωριον μῆνα τῆς ὀγδόης Ἰνδικτίωνος ἐν τῷ (συνηθῆ ἢ) μῶν δικαστηρίῳ καθήμενος τούτου κριτῶν. ὁ θεότος κἀθηγούμενος τοῦ ἁγίου μαύρου. μοναχος. νῆπεν ἐγκαλῶν κατὰ σεργίου τῆς δηλωθείσης ἐκκλησίας (Sequuntur quinque versus in quibus pauca tantum verba leguntur nullum sensum repraesentantia). κἀθηγούμενος. τῷ ἐγγράφῳ. καὶ πολλὴν δίκαιοлогиαν ἀντι. τοῦ ἐγκαλούμενου σεργίου πῶδαντιον διῆσχυρίζοντος τὴν πράσιν εἰς ἀφέλειαν τῆς ἐκκλησίας οἱ φίλοι. ἔαπροσθεν ἡμῶν τῶν εἰς ταύτην δίλωσιν ὥστε τὸν δηλωθέντα ἐναγόμενον σεργίον εἰς τὴν αὐτοῦ τῆ εἰρημένη μονῆ τελεῖν ἐκουσίως κατ' ἔτος ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου μαύρου ἡμισίαν ὀγκίαν. σώων διαμενόντων τῶν δικαιοκρατῶν τοῦ φέδου τοῦ ἐνδοξοτάτου κλήματος πρὸς δὲ ἀσφάλειαν πλείονα καὶ υεβαίωσιν. τῷ προσηρμένῳ κἀθηγούμενῳ ἐγγράφῳ. αὐτῷ ὠναμιν τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν καὶ αὐτὸν ἔχειν αὐτά. καὶ ἀνάμνησιν. τὸ παρὸν σημειωθὲν τῇ ἡμέτερά προτροπῇ ἐγράφη διὰ χειρὸς γεωργίου νοταρίου υἱοῦ κριτοῦ πέτρου καὶ ταβουλλαρίου τρέντου μνητὴ καὶ Ἰνδικτίωνι τοῖς προαναγεγραμμένοις. ἔτει 5447.

† ὁ προανατεταγμένος ἐγωγὸς σέργιος κἀ προσηρμένος τὰ ἀνωτέρω ἐπικυρῶ τῇ τοῦ σταυροῦ σημιώσει.

† εὐβος κριτῆς ὁ καπριλλίγγος ὑπέγραψε.
 † ὑπογράφω.
 †

† Mense octobri, octava indictione Cum pro consueto nostro tribunali sederem huius iudicum, Theotus praepositus S. Mauri monachus Sergium accusans praedictae ecclesiae praepositus scriptura et multam accusationem Sergium in ius adductum, qui contrarium affirmabat venditionem in utilitatem ecclesiae amici. coram nobis. in huiusmodi declarationem. ut praedictus accusatus Sergius in eius memorato monasterio sponte solveret quotannis in festo S. Mauri unciam dimidiam salvis manentibus iuribus feudi gloriosissimi Comitis. ad maiorem vero securitatem et confirmationem antedicto praeposito per scripturam. ipsi memoratum monasterium et ipsum habere ea. et recordationem praesens signatum nostro mandato. Exaratum est manu Georgii notarii filii iudicis Petri et tabularii Tarenti mense et indictione praedictis, anno 6728.

† Ego Sergius supra constitutus et superscriptus quae supra roboro signo crucis.
 † Hugo Caprillingus iudex subscripsit.
 † subscribo.
 †

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 13.)

XV.

1227 — Mense Augusto — Indict. XV — Gallipoli.

Blancus Genuitus et eius uxor monasterio S. Mauri spondent se quotannis soluturos solidos octo pro domo, quam ab eodem incolendam acceperant.

σίγνον † χειρός υνάς. σίγνον † χειρός υλάγκου
 γινούιτω νομίμου άνδρός αύτης και άντιστάτορος. έν
 όνόματι του πατρός και του υιου και του άγιου πνεύ-
 ματος. οι σιγνοπροτάξαντες ήμεϊς όμίζυγοι, τό παρόν
 τής έμολογίας πούβλικον έγγραφον ποιούμεν, προς
 σε τον όσιότατον καθηγούμενον τής σεβασμίας μονής
 του άγιου μαύρου και πριμείνα, και προς την υπό
 σε μονήν, τρίπω τοιῶδε. έπειπερ ή σή τιμία πρότης
 έμου μετά των υπό σε μοναχών άπεδώκατε προς
 ήμας, τό τής εκκλησίας ήμῶν, εργαστήριον οίκημα
 τό εις τον φόρον δι' όλης τής ήμετέρας ζωής, του
 κρατείν τοῦτο και οικειν έν αύτω και ήμισι αύθις
 ύπερ τουτου, κατατιθέμεθα διά του παρόντος έγ-
 γραφου, και έμολογοῦμεν άσφαλιζόμενοι προς σε, και
 προς την μονήν, ίνα κατ' έτουςίως άδιαλείπως άπο
 τουτου ένιστου δι' όλης ήμετέρας ζωής τελειν τή
 εορτή του άγιου μαύρου, προς σε και προς την μο-
 νήν, λυχνυφίας χαρίν, σόλδία άπο υλγρίων οκτώ
 αλλά μήν και έν τή ήμετέρα τελευτη ή χειν ή μονή
 σουλόμεθα άφ ήμῶν. άπό μίν βλάγκου, ήμισιαν
 ώγκίαν χρυσου άπ' έμου δι υνάς, ταρία χρυσου δι-
 κα, καθάπερ και έν τή παρά σου και των σου μο-
 ναχών έτέρα άμοιβαία έγγραφή περιέχεται. διάτοι
 τοίουν, και ως ειποτέ των καιρών, φανῶμεν κατά τία
 τρόπον ανατρέφαι τό παρόν έγγραφον, νόμον φάκτου
 άγνοιας. δόγμα τό υελλιάνον, πλάτη, υίαν, ή τινά
 άλλην αίτίαν επίκαλούμενοι εις υσήθειαν, ου μόνον μή
 εισακούσθαι ήμας σουλόμεθα έν ουδενι παρ' ουθενός,
 άλλ' εκ συμφώνου και έπερωτήσεως έμολογοῦμεν κατα-
 υλλειν σοι, και παντι τῶ μέρει τής υπό σε μονής,
 νομίσιμα φηγάτα δέκα και τῶ δημοσίω τό διαφέ-
 ρον. μένοντος μετά ταῦτα του παρόντος έγγραφου
 υεβαίου και άπαρασαλεύτου εις άεί. γραφέντος αξιώσει
 ήμῆ. χειρι λαυρητίου ίερέως και πρωτοπαπᾶ του
 ουγγρέλλη, νομικού και ταβουλαρίου καλλιπόλεως.
 μητι αύγουστῶ. ινδικτίωνος ιε'. έτους ςψλε'. άνακτος
 όντος ρωμαίων φρεδδερίκου.

† Θεωριανός ίερεως ό μουρτουλίτης υπέγραψε μαρ-
 τυρών.

Signum † manus Bonae. Signum † manus Blanci
 Genuiti legitimi eius viri et mundualdi. In nomine
 Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos coniuges, qui
 signa praefiximus, praesens declarationis publicum
 instrumentum condimus tibi sanctissimo praeposito
 et rectori venerabilis monasterii sancti Mauri, et mo-
 nasterio cui praees, hoc modo. Cum tu venerabilis re-
 ctor una cum monachis, quibus praepositus es, dede-
 ris nobis officinam ecclesiae vestrae inhabitandam, ad
 Forum positam, ut ipsam teneremus et incolemus
 toto vitae nostrae cursu, nos contra propter hoc prae-
 senti scriptura constituimus et declaramus, tibi ac mo-
 nasterio caventes nos quotannis indesinenter ab hoc
 anno per totam vitam nostram in festo sancti Mauri
 soluturos tibi et monasterio ob lucernarum accen-
 sionem solidos octo ex lucris; quis imo in obi-
 tus nostri tempore habere monasterium volumus a
 nobis, nempe a me Blanco unciam dimidiam auri,
 a me vero Bona tarenos aureos decem, prout in
 alia scriptura inter nos et te tuosque monachos
 inita continetur. Si quando autem quavis ratione
 huiusmodi instrumentum subvertere tentaverimus,
 legem, facti ignorantiam, Velleianum praeceptum,
 errorem, vim, vel quaecumque aliam causam in
 auxilium invocantes, non solum in quacumque re,
 vel a quacumque persona exaudiri nolumus, sed
 ex pacto et requisitione tibi, et omni parti mona-
 sterii, cui praees, soluturos spondemus regales de-
 cem, et Fisco id quod spectat, manente posthac
 praesenti chartula firma et inconcussa in perpetuum,
 quae scripta fuit rogatu nostro manu Laurentii Ungrelli
 presbyteri et protopapae notarii et tabularii Gallipolis,
 mense augusto, indictione XV, anno 6735, imperante
 Friderico Romanorum imperatore.

† Theorianus Murtulites presbyter testis sub-
 scripsit.

† Λεων κριτῆς ὁ ἀπο νερετοῦ εἰρηθεὶς ἐπὶ τῷ πα-
ρόντι συναλλάγματι ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† ῥογερῖος πνα . . ὁ γάττος ὑπέγραψε μαρτυ-
ρῶν.

† μηνᾶς ἀνά . . . ὑπέγραψε μαρτυρῶν.

† καὶ ὁ ταβουλάρῖος λαυρέντιος ὁ πρωτοπαπᾶς
ἐπικυρῶ.

† Leo Neritinus iudex, qui huiusmodi contra-
ctui interfuit, testis subscripsit.

† Rogerius Gattus testis subscripsit.

† Menas testis subscripsit.

† Laurentius protopapa tabularius roboro.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini—n.º 14.)

XVI.

1251 — Mense Februario — Indict. IX — Briatici.

Tabulae dotales inter Robertum de Vallelonga et Anfusam Felleci.

† Ἐν ονοματι τοῦ αἰδίου κυρου ημῶν ἀμήν. προ-
κοσιμύλαιον γενόμενον παρ' ἐμοῦ νευεδύττου τῆς βα-
λελιόγγας πρὸς τῆν ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν μοι γαμβρῖν.
καὶ νύμφημεν γυνῆν τὴν γνησίαν δηγατέρα κυρου λέου
φελλέκη τούνομα αὐτῆς ἀμφοῦσα· εἰς τὸν ἐμὸν γνη-
σιον υἷον τούνομα αὐτῶ ράμβέρτος, εἰσὶν τὰ δο-
θέντα μοι πρὸς αὐτὴν δια νυμφοστολισμὸν αὐτῆς,
ἐν προτοῖς, κουτέλλαν καὶ μαντήλλιον· ταρεῶν ἑκα-
τόν· περὶ δε ενοτῶν σκουλαρικῶν κεφαλοδεσμῖον τα-
ρεῶν κ' καὶ δια θερέτρον αὐτῆς ἀπὸ τε πάσης ἐμοῖς
ὑπόστασιως ἀκοινοῖτου πράγματος ἐν τῷ περὶχωρῶ.
καλλιλόγγας· δίδομοι αὐτῆς χωράφια μόδια ὀκτώ
εἰς τόπους δύο. τὸ μὲν ἐν πετρεῖν ὑπαρχει πλησίον
χωραφίον ἱερῶς οὔρσου καὶ ἱερῶς λιοντος. τοῦ κον-
δοῦ τὸ δε ἄλλῶν πετρεῖν ὑπαρχει πλησίον χωραφίον
κυρου ρωγερῖου τῆς βαλελογγας· καὶ πέτρου προ-
κοπου· καὶ ἀμπελου χιλιεῖδας δύο· πλησίον τοῦ
χορταρίου. καὶ εἷκον ἐν· πλησίον τῶν ἐμῶν οἰκειμά-
των. συν τὸν εἰσοδοῖξοδον καὶ ὁ θεὸς τὸ εἰλεος.

† ἀντοίπροικον γενόμενον παρ' ἐμοῦ νεταρίας τοῦ
φελλέκει ἐπὶ τῆ βουλῆ στέρεοι καὶ συνηέσοι κυρου
ἀμφοῦτου τὸν τρωπὸν τινὰ ἡμετερον πρόκουρατορα
καὶ μουνδουᾶλλον. ἐνωπιον μιχαῆλ ο τοῦ ποῦγγου.
φιλῆππου παινάκιου· κριτῶν χώρας ευριατικου· γρη-
γοριου· του πουγγου βασιλεικου· παύληκου νεταριου
χώρας τῆς αὐτῆς· καὶ ἑτερων υπογραττῶν μαρτυριων
ειρεστησάμιν· πρὸς τὸν ἐκ θεοῦ δοθέντα ἰόμμον αἰῆρ·
τῆς ἐμοῖς ἐγγύτης ἀμφοῦσας· τὸν γνησιον υἷον· κυ-
ρου νευεδήττου. τῆς βαλελιόγγας. τούνομα· αὐτοῦ·
ράμβέρτος· εἰσὶν τὰ δοθέντα μοι πρὸς αὐτον· ἐν πρῶ-

† In nomine aeterni Dei domini nostri. Amen.
Tabulae dotales factae a me Benedicto de Valle-
longa nurui meae a Deo mihi datae, cui nomen
Anfusa, legitimae filiae domini Leonis Felleci, legiti-
mae uxori mei legitimi filii, cui nomen Robertus.
Res ei a me datae pro ipsius nuptiali ornatu hae
sunt. In primis cotella et mantile aestimata tarenis
centum, insuper inares, et frontale tarenis vigin-
ti. Ratione doni post nuptias ipsi do ex omnibus
meis bonis immobilibus, sitis in tenimento Vallelongae,
octo modios praedii, duobus in locis extantes. Por-
tio una sita est prope praedium presbyteri Ursi et
presbyteri Leonis de Condo, altera vero prope prae-
dium domini Rogerii de Vallelonga et Petri Proco-
pi, et praeterea duo millia vitium prope pratium, et
domum unam iuxta domos meas cum introitu et
exitu; et Deus (suam tribuat) misericordiam.

† Tabulae nuptiales ex altera parte factae a me
Notaria de Felleci, consilio, auctoritate et consensu
domini Anfusi quodammo dei procuratoris et mun-
dualdi Roberto legitimo filio domini Benedicti de Val-
lelonga a Deo dato legitimo viro nepti meae Anfusae,
coram Michaele de Pungo et Philippo Pannachio iu-
dicibus civitatis Briatici, Gregorio de Pungo regio
publico notario eiusdem civitatis et aliis subscriptis
testibus. Haec vero sunt ei a me donata. In pri-
mis cotella aestimata tarenis viginti, et tunica una
linea. Dono insuper meae nepti vestes sex, quarum

ποις, κουτελλαν, ταριών, ήκωσι, γιούππαγ μίαν, λυνήν, διδό δε και τής έμοις έγγονήσας Φορσιί, ε' απ αυτών η μεν δυό γιουππών εκ μετάξου συν τής υπερ-οχης αυτων σκεπασιματα επτά, εκ μετάξου, του-βάλλες, πέντε, κρεαττοστρῆσια πέντε τα δυο εκ μετάξου και τα ετερα λανα κουρτης μετρον: δόδε-κα, στέγνάτα β. τύγάνη, λεκάνη, βαζηλά δυο και ουττι παιγουμαριον εξήκοντα. ζεύγος υών κα-ματήριον δυοικα δυο. απο τε πάσης έμοις υποστά-σεως ακοινείτου πράγματος εν τει περιχώρω νικοτε-ρας εις τοūs πατερνήτας και εν τει περιχώρω ευρια-τικου και σπουδάν και οισύν. όσόν τής έμοις κληρο-νομιας: τοσόν οια εκτήτατο και διεκτήσατο ο έμός υιός λεος ο πατήρ τής έμοις έγγονήσας: απο τήν σήμερον ημεραν και ωραν έδωκαν αυτά και εσημίωσα εις οικοιαν εξουσίαν και κυριοτητα, τής έμοις έγγό-νησας, αμφούσας, τής δυλοθείσης: έχων ελευθερικην αδιαν ποιέισαι αυτα ει τι αν κε βουληθῆ, αμπελῶν χωραφια, όσπιτια, δένδρι, καλαμώνας, νόμας υδάτων κοινειτον τε και αυτοκοινειτον και όσα οια ήμειν εποφήλουν και εν ημειν πρέπει εποφυλειν και ο θεός τό έλεος γραφέν χειρι νοταριου γρηγοριου του πουγ-γου βασιλικου πουληκου νοταριου χώρας ευριατι-κου εν μηνι Φεβρουαριω επι έτους ςψνθ', ινδικτιω-νος θ', ευτυχως αμην.

† Ego michael pungi iudex briatici testor. † Φι-λῆσπος πανάκιος και κρητης χώρας ευριατικου μαρ-τυρ. † νικολαος ιερέυς πουγκου μαρτυρ. † Nos Am- fusus de Tropea statutus procurator et mundualdus prenominati notarii testor et confirmo. † ego ro- gerius de vallelonga testor. † εγώ ιωαννης του βήου τα ανότερα μαρτυρω. † λέως νοταριος αρκουμανου μαρτυρ δια του σταυρου.

† γρηγοριος του πουγγου βασιλικός πουυληκός νοταριος χώρας ευριατικου τα ανότερα οικια χειρι εγραφα και υπεγραφα.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.° 144 bis.)

duae sunt tunicae sericae, una, cum superiori earum, parte, stragula septem serica, mappas quinque, cul- citas quinque, quarum duae sericae et reliquae laneae, cortinae mensuras duodecim, patinas duas, sartagi- nem, lebetem, et malluvia duo, et dolium peguariorum sexaginta, par boum iugo subditorum, et asellos duos. Omnia vero bona mea immobilia in agro Nicoterae, ad Paternitas, in agro Briatici, et ubicumque posita, tum hereditatis meae, tum ea quae possedit et acquisivit, meus filius Leo pater neptis meae, ex hodierna die et hora dedi et tradidi in dominium et potestatem me- moratae meae neptis Anfusae cum libera facultate faciendi de iis quidquid voluerit, nempe vineas, praedia, domos, arbores, arundineta, aquarum divisio- nes, bona mobilia ac semoventia, et quidquid ad me pertinet et pertinere poterit; et Deus (suam tribuat) misericordiam. Scriptum manu notarii Gregorii de Pungo, regii publici notarii civitatis Briatici, mense februario, anno 6759, indictione IX, feliciter, amen.

† Philippus Pannacchius iudex civitatis Briatici te- stis. † Nicolaus presbyter de Pungo testis.

† Ego Ioannes de Vita quae supra testor. † Leo notarius de Arcumano testis per crucem.

† Gregorius de Pungo regius publicus notarius civitatis Briatici quae supra propria manu scripsi et subscripsi.

XVII.

1427 — Mense Novembri — Indict. VI.

Theodorus Palaeologus Porphyrogenitus Despotus donat Georgio Gemisto, eiusque tum filiis Demetrio et Andronico, tum posteris, castrum et terram Phanarii.

† Ἡ βασιλεία μου τὸν παρόντα ἀργυρόβουλλον ὀρισμὸν αὐτῆς ἀπολύει δι' οὗ δὴ καὶ διορίζεται ὡς ἂν κρατῆ καὶ κεφαλατικῆ ὁ οἰκίος τῆ βασιλεία μου κύρ γεώργιος ὁ γεμιστὸς τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου μετὰ πάσης τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ συνηθείας καὶ περιοχῆς λαμβάνον κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ προσοδίου αὐτοῦ πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας τὰς μύζας καὶ εἴτι ἄλλον ὀφείλουσιν οἱ ἴπιοκοι τῆς αὐτῆς χώρας ἀδεντικὸν δίκαιον χωρὶς μόνης τῆς τοῦ Φλωριατικοῦ δόσεως ἧτις ὀφείλει εἶναι τοῦ δημοσίου καὶ οὐδὲν ἔχει εἰς τὰ αὐτὰ παρά τινος τὴν τυχοῦσαν διενόχλησιν ἢ παρασάλευσιν ἀλλὰ ἀπολύη πάσης ἀνενοχλησίας καὶ δεφενδεύσεως τῆ ἰσχύι καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, κρατῶν καὶ κεφαλατικίων αὐτῶ ὡς ἀνωθεν εἴρηται παρ' ἄλλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν καὶ ἐκδουλεύων ὀφείλει καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτήν, ἵνα κρατῶσι καὶ κεφαλατικεύωσι τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου καὶ οἱ γνήσιοι παῖδες αὐτοῦ ὅ τε κύρ δημήτριος καὶ ὁ κύρ ἀνδρόνικος παρ' ἄλλην αὐτῶν τὴν ζωὴν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον ὡς καὶ οἱ τούτων παῖδες καὶ εἰ μὴν φανῶσιν ἄξιοι περισσοτέρας ὑπεργεσίας, ἵνα γίνηται εἰς αὐτοὺς εἰ δὲ μὴ ἵνα λαμβάνωσιν εἰς προσόδιον αὐτῶν κατ' ἔτος πάσας τὰς ἀναγεγραμμένας δόσεις χωρὶς μόνης τῆς τοῦ Φλωριατικοῦ δόσεως ἧτις ὀφείλει εἶναι τοῦ δημοσίου καὶ ἐκδουλεύωσι τῆ βασιλεία ἡμῶν τὴν ἀνήκουσαν ὑπὲρ τούτων δουλείαν· οἷος δὲ προτελευτήρη ἐκ τούτων ἵνα ὁ ζῶν κατέχη καὶ τὴν τοῦ τεθνήωτος μερίδα ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάσθως παρ' ἄλλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν· ἐπεὶ καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν αὐτῶν ἐγένετο πρὸς αὐτοὺς καὶ ὁ παρὼν ἀργυρόβουλλος ὀρισμὸς τῆς βασιλείας μου ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα νομβριον τῆς ἐπισταμῆνης ε' Ἰνδικτιῶνος τοῦ εϰαδ' ἔτους ἐν ᾧ καὶ ἡ βασιλεία μου ὑπεσημήνατο.

† Θεόδωρος ἐν χριστῶ τῷ θεῷ εὐσεβῆς δεσπότης παλαιολόγος ὁ πορφυρογέννητος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 181.)

† Imperium meum praesens decretum argentea bulla munitum concedit, quo definitur, ut domesticus imperii mei dominus Georgius Gemistus habeat et possideat castrum et terram Phanarii, cunctis cum suis iuribus, rationibus, ac pertinentiis, recipiens quotannis inter eiusdem reditus omnia iura dominationis ipsius terrae, praestationes, ac si quod aliud dominicum ius debeant incolae eiusdem terrae, excepta tantum Floriatici solutione, quae Fisco est tribuenda. Neque ullo modo (*ipse Gemistus*) in huiusmodi possessione ab aliquo turbetur vel molestia afficiatur; sed omni fruatur tranquillitate ac defensione, robore ac vigore praesentis decreti imperii mei argentea bulla muniti, habens ac possidens ipsum castrum, sicut superius dictum est, toto suae vitae tempore, ac servitium praestare debens. Post vero ipsius mortem habeant ac possideant memoratum castrum terramque Phauarii etiam ipsius legitimi filii, dominus Demetrius, et dominus Andronicus, quoad vixerint, modo suprascripto, pariterque horum filii. Si vero digni videantur maioribus beneficiis, maiora in eos conferantur. Secus vero habeant pro eorum reditu, singulis annis, suprascriptas omnes concessiones, praeter illam dumtaxat, quae Floriaticum respicit, Fisco solvendam, atque imperio nostro competens pro istis praestent servitium. Si quis eorum praemoriatur, tunc habeat superstes et defuncti partem, minime ab eo auferendam et abstrahendam, quoad vixerit. Atque ad rerum harum firmitatem et securitatem hoc conditum fuit decretum imperii mei argentea bulla munitum, datum mense novembri praesentis sextae indictionis, anno 6936, in quo (*decreto*) et imperium meum se subsignavit.

† Theodorus in Christo Deo pius Despotus Palaeologus Porphyrogenitus.

XVIII.

1428 — Mense Octobri — Indict. VII.

Ioannes Palaeologus Constantinopolitanus Imperator confirmat Georgio Gemisto Brysim et Phanarium, quas terras Theodorus Palaeologus Despotus eiusdem Imperatoris frater ipsi Gemisto donaverat.

† Ὁ οἰκείος τῆς βασιλείας μου κυρ γεώργιος ὁ γεμιστός, ἐνεφάνισεν εἰς αὐτὴν ἀργυροβουλον τοῦ περιποδήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου πανευχεστάτου δεσπότη τοῦ πορφυρογενήτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ παλαιολόγου· διαλαμβάνον, ἵνα ἔχη τὸ περὶ τὸ καστρίον χωρίον τὴν βρύσιν μετὰ τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ περιοχῆς· καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀποφέρηται καὶ ἀποκερδαίνῃ πρόσδοτον τὴν τε ὑπὲρ τοῦ κεφαλατικίου δηλονότι· καὶ τὰς δύο μεζας τὰ τε ἐν αὐτῷ ἐξαλειματικά στασία· καὶ πᾶν ἄλλο δημοσιακὸν δίκαιον· ἀνεὺ μὲν τῶν ὑπὲρ τοῦ ἑξαμίλιου ἀποταχθέντων ἢ ἀποταχθεσμένων κεφαλαίων· ἔχων ἄδειαν, αὐξῆσαι καὶ βελτιοῦν αὐτὸ, κατὰ τὸν ἐνόντα τρόπον ὁμοίως καὶ ὅσους ἂν προσφέρηται ἢ αὐτὸς ἢ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ ξένους· καὶ τοῦ δημοσίου ἀνεπίγνωστους καὶ προσκαθήσωσιν ἐκεῖσε ἐν τῷ τοιοῦτω χωρίῳ, ἵνα ἔχωσιν καὶ αὐτοὺς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, καθέξῃ καὶ νεμηθήσεται τὸ αὐτὸ χωρίον μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ γεννησιμότης ὑπὲρ αὐτοῦ αὐξήσεως, εἰς τῶν γεννησίων παίδων καὶ κληριόμων αὐτοῦ, ὁ προτιμότερος· καὶ τοῦτο γίνηται κατὰ διαδοχὴν εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον· ὀφείλοντος τοῦ κατέχοντος αὐτὸ αἰὶ ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν. (Ὁμοίως) ἐνεφάνισε καὶ ἕτερον ἀργυροβουλον τοῦ εἰρημίου περιποδήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου· διαλαμβάνον ὡς ἂν κρατῆ καὶ κεφαλατικίῃ ὁ εἰρημῖνος κυρ γεώργιος ὁ γεμιστός, τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου· μετὰ πάσης τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ συνηθείας καὶ περιοχῆς· λαμβάνων κατ' ἔτος ἐντός τοῦ προσοδίου αὐτοῦ, πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας· τὰς τε μεζας καὶ εἴ τι ἄλλο ὀφείλουσιν οἱ ἔποικοι τῆς αὐτῆς χώρας βασιλικὸν δίκαιον· χωρὶς μόνως τῆς τοῦ Φλωριατικοῦ δόσεως· μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτήν, ἵνα κρατῶσιν καὶ κεφαλατικέωσιν τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου καὶ οἱ γνήσιοι υἱοὶ αὐτοῦ παρ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον· ὀφείλοντες ἀποδιδόναι

† Domesticus imperii mei Dominus Georgius Gemistus ipsi ostendit bullam argenteam dilectissimi fratris imperii mei, felicissimi Despoti Porphyrogeniti domini Theodori Palaeologi, quo statuebatur, ut (ipse Gemistus) terram haberet Brysim, quae circa Castrum posita est, suis cum iuribus ac pertinentiis, nec non omni omnigenoque proventu potiretur et frueretur, illo scilicet qui dominium respicit, duabus praestationibus, et omnibus bonis immobilibus, quae a vectigalibus sint immunia, nec non omni fiscali iure, praeter tributa imposita aut imponenda in capita super Hexamilio, cum facultate augendi ac meliorandi eum locum quoad eius fieri possit. Item (statuebatur), ut quotquot advenas vel ipse, vel sui successores illuc adducerent, et Fisco in scio ibidem constituerent, eos simili modo possiderent. Post vero ipsius mortem unus ex suis legitimis filiis atque heredibus, dignior videlicet, locum ipsum haberet ac possideret una cum omni accessione quae inibi ab eo facta fuerit, idque omni futuro tempore in singulas successiones fieret, hoc pacto, ut eiusdem loci possessor competens servitium praestare teneretur. Item ostendit et alteram argenteam bullam praedicti amatissimi fratris imperii mei, qua praecipiebatur, ut haberet ac possideret dictus dominus Georgius Gemistus castrum terramque Phanarii cunctis cum suis iuribus, rationibus atque pertinentiis, accipiens inter eiusdem reditus singulis annis omnia iura dominationis ipsius terrae, praestationes, ac si quod aliud regium ius haberent incolae memoratae terrae, excepta tantum Floriatici solutione; post eius vero obitum, ut superscripto

ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν· καὶ ἂν προτε-
 λευτήσῃ ὁ ἕτερος αὐτῶν, ἵνα ὁ ζῶν κατέχει καὶ τὴν
 τοῦ τεθνεώτος μερίδα παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν·
 ταῦτα δὴ οὖν τὰ ἀργυροβούλα ἐμφανίσας τῇ βασι-
 λείᾳ μου ὁ εἰρημένος κῦρ γεώργιος ὁ γαμίστος, πα-
 ρεκάλεσεν ἵνα πορίσῃται καὶ χρυσοβούλον τῆς βασι-
 λείας μου, εἰς πλείονα τὴν αὐτοῦ ἀσφάλειαν ἢ βα-
 σιλείᾳ μου οὖν εὐμενῶς τὴν αὐτοῦ παράκλησιν προσ-
 δεξαμένη, τὸν παρόντα χρυσοβούλλον λόγον ἐπιχωρη-
 γεῖ καὶ ἐπιῶραβέυει αὐτῶ. δι' οὗ εὐδοκῆ δεσπίζει πρὸς
 ταῦτα καὶ διορίζεται ἵνα τὰ εἰρημένα ἀργυροβούλα
 τοῦ περιποδήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου
 ἔχωσι τὸ κύρος· τὸ στέργον· καὶ τὸ βέβαιον καὶ
 κατέχει ὁ εἰρημένος οἰκέλος τῆς βασιλείας μου κῦρ γεώρ-
 γιος ὁ γαμίστος τὸ περὶ τὸ καστρίον χωρίον τὴν
 βρύσιν μετὰ πάντων τῶν εἰσοδυσμάτων αὐτοῦ, ἄνευ
 τῆς ὑπὲρ τοῦ ἑξαμίλιου μόνης δόσεως ὡς προεῖρηται.
 ἔχων ἄδειαν αὐξῆσαι καὶ βελτιοῦν αὐτὸ καὶ παραπέμ-
 πειν καὶ πρὸς τοὺς ἐξ αὐτοῦ γνησίους παῖδας, ἐπὶ
 τῶ παραπέμπεσθαι καὶ παρ' ἐκείνων τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον
 τρόπον πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν, κατὰ διαδοχὴν ἀδιάκο-
 πον, εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον· ὀφειλόντων τῶν αἰ-
 κατεχόντων αὐτὸ, ἀποδίδου ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀνή-
 κουσαν δουλείαν ὁμοίως ἵνα ἔχη ὁ εἰρημένος κῦρ γεώρ-
 γιος ὁ γαμίστος τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φα-
 ναρίου· λαμβάνων ἑντὸς τοῦ προσοδίου αὐτοῦ πάντα
 τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ
 τὰς μεζῆς· καὶ ἢ τι ἄλλο ὀφείλουσιν οἱ ἑποικοὶ τῆς
 αὐτῆς χώρας βασιλικὸν δίκαιον· χωρὶς μόνης τῆς τοῦ
 Φλωριαντικοῦ δόσεως· μετὰ δὲ τὴν αὐτῶ τελευτήν,
 ἵνα κρατῶσι καὶ κεφαλατικεύωσι τὸ τοιοῦτον κάστρον
 καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου, καὶ οἱ γνήσιοι δύο υἱοὶ
 αὐτοῦ παρ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν κατὰ τὸν ἀναγι-
 γραμμένον τρόπον· ὀφείλοντες ἀποδίδου ὑπὲρ αὐτοῦ,
 τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν· καὶ ὅταν προτελευτήσῃ ὁ
 ἕτερος αὐτῶν, ἵνα ὁ ζῶν κατέξῃ καὶ τὴν τοῦ τεθνεώ-
 τος μερίδα παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν· κατὰ τὴν πε-
 ρίληψιν καὶ ἰσχὺν καὶ δυνάμει τῶν εἰρημένων ἀργυ-
 ροβούλων τοῦ περιποδήτου αὐταδέλφου τῆς βασι-
 λείας μου πανευτυχιστάτου δεσπότη, τοῦ πορφυρο-
 γινητοῦ τῇ γοῦν ἰσχύϊ καὶ δυνάμει τοῦ κερνίκτου
 χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου κατέξῃ ὁ
 εἰρημένος κῦρ γεώργιος ὁ γαμίστος, τὸ περὶ τὸ κα-
 στρίον χωρίον τὴν βρύσιν μετὰ πάντων τῶν εἰσοδυ-
 μάτων αὐτοῦ, ἄνευ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἑξαμίλιου μόνης

modo haberent ac possiderent castrum terramque
 Phanarii sui quoque legitimi filii, quoad viverent,
 debentes pro ipso loco competens praestare servi-
 tium : ac si eorum alteruter praemoreretur, super-
 stes partem etiam defuncti possideret toto suae vitae
 tempore. Cum igitur huiuscemodi argenteas bullas
 dictus Georgius Gemistus meo imperio ostendisset,
 rogavit ut auream imperii mei bullam ad suam ma-
 iorem securitatem consequeretur. Meum igitur impe-
 rium eius petitionem benigne excipiens, praesentem
 auream bullam ei largitur atque concedit, qua ratam
 habet (*concessionem*), mandat praeterea ac decernit, ut
 dictae argenteae bullae amatissimi fratris imperii mei
 auctoritatem, approbationem, ac firmitatem habeant,
 et memoratus dominus Georgius Gemistus domesticus
 imperii mei possideat terram Brysim positam circa
 Castrum, cum omnibus eius proventibus, praeter
 illum dumtaxat qui Hexamilium respicit, sicut prae-
 dicitur, cum facultate eam augendi ac meliorandi,
 suisque legitimis filiis transmittendi; a quibus etiam
 aequali similique modo eorum heredibus iuxta suc-
 cessionem nulla intermissione in omne posterum
 tempus transmittatur, eo pacto ut ipsius terrae pos-
 sessores competens servitium praestare semper de-
 beant. Item dictus dominus Georgius Gemistus habeat
 castrum terramque Phanarii, percipiens inter suos
 reditus iura omnia dominationis eiusdem terrae, prae-
 stationes, et si quod aliud regium ius debent huius
 terrae habitatores, excepta solummodo Floriatici pen-
 satione. Postquam vero ipse vita migrarit, habeant
 ac possideant huiusmodi castrum terramque Phana-
 rii et duo legitimi eius filii, quoad vixerint, modo
 suprascripto; pro eadem vero terra competens ser-
 vitium praestare debeant. Et cum eorum alteruter
 praemoriatur, obtineat superstes et defuncti partem
 toto suae vitae tempore, iuxta tenorem, vim ac ro-
 bur dictarum ex argento bullarum, quas amatis-
 simus imperii mei germanus felicissimus Despotus
 Porphyrogenitus concessit. Robore igitur ac vi prae-
 sentis aureae bullae imperii mei, dictus dominus

δόσεως ὡς προείρηται ἔχων ἀδειαν, αὔξειν καὶ βελ-
τιοῦν αὐτὸ καὶ παραπέμπειν καὶ πρὸς τοὺς ἐξ αὐτοῦ
γενήσους παῖδας, ἐπὶ τῷ παραπέμπεισθαι καὶ παρ' ἐκεί-
νων τὸν ἴσον καὶ ἴμοιον τρόπον πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν
κατὰ διαδοχὴν ἀδιάκοπον, εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρό-
νον ὀφειλόντων τῶν αἰὲ κατεχόντων αὐτὸ, ἀποδιδό-
ναι ὑπὲρ αὐτοῦ, τῆν ἀνήκουσαν δουλείαν. Ἐπι ἵνα
ἔχη ὁ εἰρημένος κῦρ γεώργιος ὁ γεμιστός, τὸ κάστρον
καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου λαμβάνων ἐντὸς τοῦ
προσοδίου αὐτοῦ, πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεΦιλατῆϊκοῦ
τῆς αὐτῆς χώρας καὶ τὰς μείζας· καὶ εἴ τι ἄλλο
ὀφείλουσιν οἱ ἔποικοι τῆς αὐτῆς χώρας βασιλικὸν δι-
καιον χωρὶς μόνης τῆς τοῦ Φλωρίατικῆς δόσεως.
μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτήν, κρατήσωσιν καὶ κεΦα-
λατικεύσωσιν τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν
τοῦ Φαναρίου, καὶ οἱ γενήσοι δύο υἱοὶ αὐτοῦ, παρ' ὅλην
αὐτῶν τὴν ζωὴν, κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον
ὀφείλοντες ἀποδιδόνα ὑπὲρ αὐτοῦ, τῆν ἀνήκουσαν
δουλείαν καὶ εἴταν τελευτήσῃ ὁ ἕτερος αὐτῶν, ἵνα ὁ
ζῶν κατέχη καὶ τὴν τοῦ τεθνεῶτος μερίδα παρ' ὅλην
αὐτοῦ τὴν ζωὴν, κατὰ τὴν περίληψιν καὶ ἰσχὺν καὶ
δύναμιν τῶν εἰρημένων ἀργυροβούλλων τοῦ περίποδῆ-
του αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου πανευτυχιστάτου
δεσπότην τῷ πορφυρογενήτῳ. Εἰς καὶ τὴν περὶ
τούτων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ὁ παρῶν
χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου· ἀπολυθεὶς
κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς νῦν ἐβδόμης ἰνδικτιῶνος τοῦ
ἑξακισχιλίστου ἑνακισίοστου τριακισίοστου ἐβδόμου
ἔτους ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον
ὑπεσημείνατο κράτος.

† Ἰωάννης ἐν χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς
καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ παλαιολόγος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 182.)

Georgius Gemistus possidebit terram Brysium circa
Castrum sitam cunctis cum proventibus suis prae-
ter illum dumtaxat qui Hexamilium respicit, ut
praedicatur, cum facultate eam augendi ac melio-
randi, suisque legitimis filiis transmittendi, a qui-
bus etiam aequali similique modo nulla successio-
nis interruptione eorum heredibus ac successoribus
transmittatur omni futuro tempore, eo pacto ut
ipsius terrae possessores competens pro eo servitium
praestare teneantur. Praeterea dictus dominus Geor-
gius Gemistus habeat castrum terramque Phanarii,
recipiens inter suos reditus omnia iura dominatio-
nis eiusdem terrae, praestationes, ac si quod aliud
regium ius ab eiusdem terrae incolis sit persol-
vendum praeter solam Floriatici solutionem. Suam
vero post mortem habeant ac possideant huiusmodi
castrum et terram Phanarii duo quoque legitimi
sui filii, tota eorum vita, modo suprascripto; pro
eadem vero terra competens servitium praestare
debeant; et cum eorum alteruter praemoriatur,
occupet superstes vel defuncti partem quoad vixe-
rit, iuxta tenorem, robur ac vim dictarum ex ar-
gento bullarum, quas amatissimus imperii mei ger-
manus, felicissimus Despotus Porphyrogenitus con-
cessit. Et ut omnibus haec paterent ac rata habe-
rentur, facta est praesens aurea bulla imperii mei,
data mense octobri septimae currentis indictionis,
anno sexmillesimo nongentesimo tricesimo septimo,
in quo et meum pium, atque a Deo promotum im-
perium sese subsignavit.

† Ioannes in Christo Deo fidelis Imperator et
Autocrator Romanorum Palaeologus.

XIX.

1450 — Mense Julio — Indict. XIII.

Demetrius Palaeologus confirmat fratribus Demetrio et Andronico Gemistis donationes Phanarii et Brysis eisdem olim factas a Theodoro Despoto et Ioanne Imperatore eius fratribus.

† Οἱ ἀδελφοὶ τῆς βασιλείας μου ὃ τε κύρις δημήτριος καὶ κύρις ἀνδρόνικος οἱ γαμιστοὶ ἐνεφάνισαν ἀργυροβούλλον τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ ἀοιδίου καὶ μακαρίτου δισπότου τοῦ πορφυρογενήτου, δι' οὗ εὐεργετῶνται ὁ μὲν κύρις δημήτριος τὸ κάστρον τοῦ Φαναρίου ὁ δὲ κύρις ἀνδρόνικος τὸ χωρίον τὴν βρύσιν, μετὰ τῆς ἐν αὐτῶν δηλουμένης δυνάμεως, καὶ τῶν καθόλου εἰσοδημάτων αὐτῶν, ἀνευ τῆς δόσεως τοῦ Φλωριατικοῦ, ἐνεφάνισαν δὲ καὶ θεῖον καὶ σεπτὸν χρυσοβούλλον ὄρισμὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ βασιλέως, δι' οὗ τῆν τε πρὸς τοὺς ποιούτους γαμιστοὺς διὰ τοῦ εἰρημένου ἀργυροβούλλου ἐπιβεβαίωσεν τοιαύτην εὐεργεσίαν καὶ προστίθησιν αὐτοῖς καὶ τὴν τοῦ Φλωριατικοῦ δόσιν, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν τελευταίαν καὶ εὐεργεσίαν αὐτοῦς ἔχειν καὶ ταύτην, καθ' ὃν τρόπον ἔχει ἑκάτερος τούτων, ὁ μὲν τοῦ Φαναρίου, ὁ δὲ τῆς βρύσεως τῆν τε ἀρχὴν, καὶ τὰ ἄλλα εἰσοδήματα. καὶ ἐζήτησαν καὶ παρεκάλεισαν ἵνα τήν τε καὶ ἀργυροβούλλου ὄρισμὸν τῆς βασιλείας μου ἐπὶ τούτοις, πλείονος αὐτῶν ἀσφαλείας καὶ βεβαιώσεως ἕνεκα ἡ βασιλεία μου οὖν τὴν τοιαύτην ζήτησιν καὶ παρεκλήσιν ἡμενῶς προσδεξαμένη, τὸν παρόντα ἀργυροβούλλον ὄρισμὸν αὐτῆς ἀπολύει δι' οὗ δὴ καὶ διορίζεται καὶ εὐεργετῆ πρὸς αὐτοὺς, ὡς ἂν κατὰ τὴν δυνάμειν καὶ περιλήψειν τοῦ τε εἰρημένου ἀργυροβούλλου, καὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ προβάντος σεπτῶν χρυσοβούλλου, ὁ μὲν κύρις δημήτριος κατέχη καὶ νῦν καὶ εἰς τὴν ἐξῆς τὸ κάστρον τὸ Φανάριον μετὰ πάσης τῆς νομῆς αὐτοῦ καὶ περιοχῆς, καὶ ἀρχὴ αὐτοῦ αὐτοῦ καὶ κεφαλατικῆ παρὰ μηδενὸς τῶν ἀπάντων εἰς τοῦτο διεισχωλόμενος, καὶ νῆμνται αὐτὸ κυρίως (καὶ δισποτικῶς ἔτι καὶ ἀναφαιρέτως) καὶ ἀναποσπάστως, λαμβάνων ἐξ αὐτοῦ καὶ τὰς συνήθεις καὶ τεταγμένας δόσεις ἀνδεντικὰς, καθὼς ἂν παραδίδωνται πρὸς αὐτὸν ἀπογραφικῶς, καὶ ἀξίως ποτε εἰς αὐτὰς (ἡτισσῶν εὐρίσκειται τὰς τε ὑπὲρ τοῦ) κεφαλατικῶν δηλονότι καταλογισομένας, καὶ τὰς μύζας ἀμφοτέρας, αἵτις τε ἐκῆσσι ἐξαλειμματικὸν ἔστιν ἢ ἔσται. καὶ ἀπλῶς

† Domestici imperii mei dominus Demetrius et dominus Andronicus Gemisti bullam argenteam illustris atque beatae memoriae fratris mei Despoti Porphyrogeniti ostenderunt, qua donantur dominus quidem Demetrius castro Phanarii, dominus autem Andronicus terra Brysi, cunctis cum iuribus in ipsa bulla declaratis, atque cum universis eorum redditibus, praeter Floriatici solutionem. Ostenderunt autem et divinum atque venerandum praecceptum bulla aurea munitum concessum a fratre meo Imperatore, quo donationem istam dicta argentea bulla eisdem factam Gemistis confirmat, ipsisque impartitur etiam Floriatici tributum post eorum patris obitum; nec non eis concedit, ut hoc quoque habeant, eo nempe modo, quo eorum alter Phanarii, alter autem Brysis dominium aliosque obtineat proventus. Petierunt quoque ac precati sunt, ut ad maiorem eorum securitatem atque cautelam vel argenteae bullae praecceptum imperii mei super his consequerentur. Meum igitur imperium eorum requisitioni ac precibus benigne annuens, praesens suum praecceptum argentea bulla munitum dat, quo statuitur eisque conceditur, ut iuxta vim atque tenorem tum dictae argenteae bullae, tum praecedentis venerandae bullae aureae dominus Demetrius Phanarii castrum et nunc et deinceps retineat cunctis cum suis iuribus et pertinentiis, atque huiusce castri principatum et dominationem habeat sine ulla cuiusvis molestia; nec non ipsum pleno ac dominico iure possideat, quin distrahi vel auferri sibi possit, recipiens inde consueta statutaque tributa domino debita, quemadmodum ex scriptura ei traduntur, etiamsi augmentum aliquod olim ibidem reperiat, ea videlicet quae dominium respiciunt, utramque praestationem, et si quid ibidem immune a vectigalibus est vel erit, atque, ut uno verbo dicam, omnes omnigenasque dominicas concessionem. Praeterea adiunxit, ut dictum est, idem dominus frater meus Imperator dicta ve-

εἰπεῖν τὰς πάσας τε καὶ παντοίας δόσεις αὐθεντικὰς. Ἐπεὶ προσέειπεν ὡς εἴρηται καὶ ὁ αὐθέντης μου ὁ βασιλεὺς διὰ τοῦ εἰρημένου σιπτοῦ χρυσοβούλλου αὐτοῦ, τὸ Φλωριατικὸν τοῦ αὐτοῦ κάστρου. ἵνα ἐπιλάβηται καὶ τούτου μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν καὶ νέμηται καὶ ταύτην τὴν δόσιν, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκεῖ αὐθεντικὰς. ὁ δὲ κύριος ἀνδρόνικος ὁ γεμιστός κατέχη ὁμοίως καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ περὶ τὸ κάστριον χωρίον τὴν βρύσιν, μετὰ πάσης τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ περιοχῆς. καὶ ἀρχὴ οὗτος αὐτοῦ καὶ κεφαλατικὴ, ἰδίᾳ τε καὶ χωρὶς ἀπὸ τοῦ καστρίου κεφαλατικίου. καὶ παρὰ μηδενὸς τῶν ἀπάντων εἰς τοῦτο διανοχλούμενος. καὶ νέμηται αὐτὸ κυρίως καὶ δεσποτικῶς, ἐπὶ τε ἀναφαιρέτως καὶ ἀνασπάστως. λαμβάνων ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὰς συνήθεις τε καὶ τεταγμένας δόσεις αὐθεντικὰς καθὼς παρεδόθησαν τε καὶ παραδίδονται πρὸς αὐτὸν ἀπογραφικῶς καὶ ἀξιοῦσι ποτε εἰς αὐτὰς ἠτισοῦν εἰρσκηται τὴν τε ὑπὲρ κεφαλατικίου δηλοῦστί καταλογιζομένην, καὶ τὴν τοῦ βιγλιᾶτικου. καὶ τὰς μύζας ἀμφοτέρως. τάττε ἐκεῖ ὄντα ἢ ἐξαλειμματικὰ στασεῖα μετὰ καὶ τῆς προεργετηθείσης αὐτῶ γῆς παρὰ αὐτοῦ αὐθέντου μου τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ βασιλέως, τῆς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως τρόπῳ ἀνταλλαγῆς περιελθούσης τῶ δημοσίῳ καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, τὰς πάσας τε καὶ παντοίας δόσεις αὐθεντικὰς. Ἐπεὶ προσέειπεν ὡς εἴρηται καὶ ὁ αὐθέντης μου ὁ ἀδελφός μου ὁ βασιλεὺς, διὰ τοῦ εἰρημένου σιπτοῦ χρυσοβούλλου αὐτοῦ, τὸ Φλωριατικὸν τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἵνα ἐπιλάβηται καὶ τούτου ὁ τοιοῦτος κύριος ἀνδρόνικος γεμιστός, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν. καὶ νέμηται καὶ ταύτην τὴν δόσιν καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκεῖ αὐθεντικὰς. ἀλλὰ καὶ ἐάν ποτέ τις τεθῆ ἢ τῶ καθόλου τρόπῳ καινότερα δόσεις, εἴτε κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν νῦν συνήθως διδομένων, εἴτε κατὰ προσθήκην τινὰ, διτρεκέως καὶ οὐ πρόσκαιρος, ἵνα λαμβάνωσι καὶ ταύτην οὗτοι ἀμφοτέροι· ὁ μὲν τοῦ Φαναρίου, ὁ δὲ τῆς βρύσεως· καὶ νέμονται καὶ ταύτας καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας ἀπάσας δόσεις. τῇ γοῦν ἰσχύϊ καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, καθέξουσι ἑκάτερος τῶν εἰρημένων γεμιστῶν, ὁ μὲν τὸ Φανάριον, ὁ δὲ, τὴν βρύσιν· λαμβάνοντες ἐξ αὐτῶν καὶ τὰς ἀναγεγραμμένας ἀπάσας δόσεις, ἐφ' ὅρω τῆς ἑαυτῶν ζωῆς, ἀποδιδόντες καὶ τὴν ἀνήκουσαν ὑπὲρ τούτων δουλείαν· δεχόμενοι τε πάσας

nerabili aurea eius bulla Floriaticum eiusdem castrum, ut ipse Demetrius hoc etiam accipiat post sui patris obitum, nec non huiusmodi quoque tributum possideat, sicuti et cetera, quae ibi ad dominum spectant. Dominus autem Andronicus Gemistus retineat similiter et nunc et deinceps terram Brysis, circa Castrum positam cunctis cum suis iuribus et pertinentiis, eiusque dominio ac principatu ipse potiat seorsim et absque Castrum dominatione. Neque ulla molestia in hoc a quoquam afficiatur, et terram ipsam pleno ac dominico iure possideat, numquam auferendam vel distrahendam ab eo, recipiens inde consueta atque statuta tributa ad dominum spectantia, quemadmodum ex scriptura ei tradita fuerunt ac traduntur, etiamsi quaelibet unquam auctio in ipsis reperiat, iura videlicet quae ad dominum atque excubias pertinent, utramque praestationem, atque bona immobilia, quae ibi sunt vel erunt a vectigalibus immunia, etiam cum terra a domino fratre meo Imperatore ipsi concessa, quae a Metropoli propter permutationem ad Fiscum pervenerat, et ut breviter dicam, omnia omnigenaque iura ad dominum spectantia. Postea adiunxit, ut dictum est, idem dominus frater meus Imperator praefato venerando chrysobullo ipsius terrae Floriaticum, quod ipse Andronicus Gemistus accipiat post sui patris obitum, nec non huiusmodi quoque possideat tributum sicuti et cetera ad dominum ibidem pertinentia. Si quod vero recentius tributum universis locis impositum sit, perpetuum et non temporarium, sive ob permutationem illorum, quae iuxta consuetudinem nunc donantur, sive ob aliquam accessionem, recipiant et illud iidem duo (Gemisti), tam dominus Phanarii quam dominus Brysis, et huiusmodi quoque tributis perinde ac ceteris omnibus fruuntur. Robore igitur atque vi huiusce praecepti imperii mei argentea bulla muniti, uterque dictorum Gemistorum possideat, alter quidem Phanarium, alter vero Brysim, atque recipiant ex ipsis superscripta omnia tributa quoad vixerint, reddentes competens pro his servitium. Dicta omnia tributa habeant in eorum

τὰς εἰρημίας δόσεις, εἰς προσόδια καὶ οἰκονομίας αὐ-
τῶν. ἄνευ τῆς οἰασοῦν ἀφαιρέσεως καὶ ἐκδουλεύωσιν.
ἔὰν δὲ καὶ μειζόνων κριθῶσιν ἀξιοὶ προσοδίων, δεχό-
μενοι καὶ ταύτας, ἐντὸς τῆς ποσότητος τῶν προσο-
δίων αὐτῶν. μετὰ δὲ τὴν ἐκατέρου αὐτῶν τελευτήν,
ἐπιλήφονται τῶν τοιοῦτων τοῦ τε Φαναρίου δηλονό-
τι καὶ τῆς βρύσεως, καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν ἐσόμενοι γνή-
σιοι παῖδες, ἄρρενές τε καὶ ἐξ ἄρρενογονίας κατὰ δια-
δοχὴν, καὶ καθέξουσιν καὶ νημηθήσονται ταύτας καὶ
αὐτοὶ, κατὰ τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον τρόπον. αὐτῶ μὲν-
τοι, ὥστε ἓνα μὲν τοῦ Φαναρίου, ἓνα δὲ τῆς βρύσεως,
τοὺς πρεσβυτάτους δηλονότι, τῶν ἀπὸ γένους ἐκατέ-
ρου αὐτῶν ἐπιλαμβάνεσθαι, καὶ τούτων ἐκάτερον τε-
λευτήσαντα αὐτοὺς ἓνα ὁμοίως διαδέχεσθαι, καὶ τοῦτο
οὕτως αἰεὶ γίνεσθαι, ἄχρις ἂν τις τῶν ἀπὸ γένους
αὐτοῦ γαμίστου ἄρρενες καὶ ἐξ ἄρρενογονίας γεγονῶς
ὑπολείπηται. ἔὰν μὲντοι συμβῆ, ἀπὸ μὲν τοῦ ἑτέρου
αὐτῶν μηδὲν ἄρρενα, ἢ μη ἐξ ἄρρενογονίας ὑπολειφθῆ-
ναι, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου πλήρους, καὶ οὕτω, τῶν ἀπὸ
γένους τοῦ αὐτοῦ ἓνα μὲν τοῦ Φαναρίου, ἓνα δὲ τῆς
βρύσεως ἐπιλαμβάνεσθαι, ἔτι ἔὰν συμβῆ ποτὲ τὸν πρε-
σβυτάτον τῶν ἀπὸ γένους ἐκατέρου αὐτῶν καὶ ὃ γί-
νεσθαι ἢ διαδοχὴν, παντάπασιν ἀνάξιον γένεσθαι τῆς
τοιαύτης δωρεᾶς, ἵνα ἕτερος τῶν ἀπὸ γένους τοῦ αὐτοῦ
γαμίστου, ἀξίος μᾶλλον ἐκείνου, εἰς τὴν ἐκείνου, ἀντι-
σάγηται διαδοχὴν. *Ἐπὶ διορίζεται ἡ βασιλεία μου
καὶ ἐεργεταῖ, ἵνα ἕσους ἂν ἀνθρώπους ξένους τε καὶ
τῶ δημοσίῳ ἀνεπίγνώστους φέρωσι καὶ προσκαθίσω-
σιν οἱ αὐτοὶ γαμίστοί, ἢ τινὲς τῶν διαδόχων αὐτῶν,
εἴτε ἐν τῷ Φαναρίῳ εἴτε ἐν τῇ βρύσει, κατέχωσι
καὶ τούτους καὶ νῆμονται. τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον τρό-
πον, παρὰ μηδὲν τῶν ἀπάντων, μηδὲ τούτων ἕνεκα
διανοχλούμενοι, ἀλλὰ πάσης ἀνενοχλησίας ἀπολαύον-
τες. Καὶ εἰς περὶ τούτων πάντων δήλωσιν καὶ ἀσφάλ-
λαια, γέγονε καὶ ὁ παρὼν ἀργυροβούλλος ὀρισμὸς τῆς
βασίλειάς μου ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς νῦν
τρεχούσης ἰνδικτιῶνος ἰγ' τοῦ 578 πεντηκοστοῦ ὄγ-
δόου ἔτους ἐν ᾧ καὶ ἡ βασιλεία μου ὑπεσημῆματο.

† Δημήτριος ἐν χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβῆς δεσπότης
παλαιολόγος ὁ πορφυρογέννητος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 183.)

proventum atque usum sine qualicumque diminutione,
atque servitium praestare teneantur. Si vero et ma-
ioribus digni credantur redditibus, etiam hos accipiant
inter reliquos suos proventus. Post vero utriusque
fratris obitum, donationes has accipient, illam vi-
delicet Phanarii et alteram Brysis etiam eorum fu-
turi legitimi filii, mares nempe, atque ex linea ma-
sculina iuxta successionem; et hi quidem aequali
similique modo terras ipsas tenebunt ac possidebunt,
ita quidem, ut alter Phanarium, alter vero Bry-
sim accipiat, natu maiores nimirum ex stirpe
utriusque eorum. Et cum ipsorum alteruter diem
suum obiverit, iterum alter succedat non absimili
ratione; idque semper ita fiat, usquedum mares at-
que ex linea masculina descendentes ipsius Gemisti
superstites extiterint. Si vero contigerit ut nullus
ab altero eorum mas vel ex linea masculina de-
scendens supersit, ex altero autem plures; tunc
etiam ex huius stirpe alter Phanarii, alter Brysis
possessionem accipiat. Praeterea si quando conti-
gerit, ut natu maior ex alterius eorum stirpe, et
ad quem pertinet successio, omnino huiusmodi do-
natione indignus sit, tunc alius ex eiusdem Gemi-
sti genere dignior videlicet prae illo, eius vice suc-
cessionem nanciscatur. Insuper imperium meum
statuit atque concedit, ut quotquot advenas, etiam
sine Fiscii cognitione, tum ipsi Gemisti, tum aliqui
ex eorum successoribus, sive in Phanarium, sive
in Brysim adduxerint, ibidemque constituerint, ae-
quali similique modo hos etiam retineant ac possi-
deant, et propter eos a nemine omnino molestia
afficiantur, sed omni fruantur tranquillitate. Et ut
haec omnia palam fiant, rataque habeantur, condi-
tum quoque fuit praesens cum argentea bulla prae-
ceptum imperii mei, datum mense iulio, currentis
tertiaecimae indictionis, anno sexmillesimo non-
gentesimo quinquagesimo octavo, in quo sese im-
perium meum subsignavit.

† Demetrius in Christo Deo pius Despotus Palae-
ologus Porphyrogenitus.

PARS ALTERA

membranas exhibens, in quibus annus desideratur.

I.

Ecclesiae S. Michaelis de Fabalo dantur a monasterio SS. Trinitatis pro duobus numismatis quotannis persolvendis par iuvenorum et asinorum, et porcelli novem.

† Εν ονοματι τοῦ πατρος καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἀγίου πνευματος
. δια τὸν χειρῶν τοῦ νοταρίου Φε-
νωμι. ὄντες ὁ οἰκόνομος κυρος ρα.
πρεσβυτερος καὶ ὁ κυρος μαναδ.
.
ποιήσομεν ἡμεῖς εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας
τοῦ σεπτεμυρίου· ἐπεδοδώμεν τοῦ ἀγίου ἀρχωστρα-
τηγου τοῦ Φαυλλου· εἰς τὸν πρεσβυτερον κυρ γρῶσσο.
ἐκ τοῦ μερους τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τῆς ἀγίας
τριάδος· καὶ πάντων τὸν ἀδελφῶν καὶ μοναχῶν ὁμίως
δὲ καὶ ἐκ τοῦ μερους τοῦ κυρου γουδέλμου ἐπεδοδώ-
μεν δὲ καὶ μεταστῶν ζευγάρειν νουδιων καὶ ὀνικῶν.
καὶ κεφάλαια χειριδιων θ'. καὶ ὁ πρεσβυτερος γροσ-
σος ἐν ἐκάστου τοῦ ἔτους ἵνα ἐποιδώσει ἡς ἡμᾶς νο-
μισματα β'. εἰς τὸ πάσχα· καὶ ταῦτα πάντα ὡν
ἡμεῖς ἐπεδοδώμεν αὐτῶν ἵνα ἔσται εὐθηασμένως· ὡς-
τεῖς δὲ ἐπαναστεῖ πωταὶ κερῶ καταλήφη διαστρέ-
ψαι ἔσται κατηραμενος παρα κυρίου Θεοῦ παντοκρά-
τορος· τὴν ἀράν ἐπισπόμενος τὸν τιῆ ἀγίων θεοφώ-
ρων πατρων καὶ τὴν ἀγχωνῆν τοῦ ἰουδα του εἰσκα-
ριωτου

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti
.
manu notarii
oeconomus dominus Ra. presbyter, et do-
minus Manad
.
nos faciemus. ad tertiam septembris diem,
dedimus ecclesiae S. Michaelis Archangeli de Fabalo
(sive) presbytero domino Grosso ex parte praepositi
monasterii S. Trinitatis et omnium fratrum atque mo-
nachorum; item et ex parte domini Gulielmi, dedimus
etiam par iuvenorum et asinorum et capita porcello-
rum novem, et presbyter Grossus singulis annis dabit
nobis numismata duo in festo Paschali: atque haec
omnia quae nos ipsis dedimus sicut rite consecra-
ta. Si quis autem aliquando insurrexerit, (et) de-
prehensus fuerit subvertere (hunc contractum), male-
dictus erit a domino Deo omnipotente, atque execra-
tionem tercentorum decem et octo sanctorum di-
vinorum Patrum, et laqueum Iudae Iscariotae sor-
tietur.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 14.)

II.

Mense Maio — Indict. II.

Nicolaus eiusque uxor Maria cum Composta et filia Calanna vendunt Ioanni vineam positam ad S. Constantinum aureis numismatis duobus totidemque tarenis.

† σήνον χειρος νικολάου † σίγον χειρος μαρίας
συμμιου αυτου † σίγον χειρος κομπόστας † σίγον
χειρος καλανα θυγατρος αυτου † ἡμεῖς οἱ προγε-
γραμμένοι ὅτε νικολαος καὶ μαρια καὶ κομπόστας καὶ
καλανα οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωόποιους σταυροὺς ἰδίας
χερσὶν ποιήσαντες. Φενόμεθα πιπράσκοντες εἰς σὲ ἰωαν-
νην τὸ γονικὸν ἡμῶν ἀμπέλην τὸ ὄντα καὶ διαχειμενον
εἰς τὸν ἅγιον κωνσταντινον εἰς χρυσοῦ νομισματὰ β΄
καὶ ταρια β΄ ἡδία ἡμῶν βουλη καὶ ἰδία προερεσει
καὶ οὐκ ἀνάγκη τιτῆ οὐ χλευεις οὐ ποίης ἄλλ αυ-
τοπροσέτω ἡμῶν βουλῆ καὶ γνώμη ἔστιν δε ὁ πε-
ριορισμος του τοιοῦτου ἀμπελίου· κατα μὲν ανατολας
εχω συνορίτην τὸν πίννα· κατα δυσμὰς Φιλόμενος ὁ
εμὸς πενδερός· καὶ κατα μεσημβρίας ὁ ρωμανός· καὶ
κατα ἄκτρον ὁ προγράφης πίννας· ἔχην σε δὲ σὺ ὁ
προριθεις ἰωαννης τὸ τοιοῦτον πετξην τοῦ ἀμπελίου
σὺν καὶ ταῖς ἑσυχαις ἀπο τῆν σήμερον ἡμέραν καὶ
ῶραν εἰς ἀπασαν σου ἐξουσίαν πολλὴν χαρίζην ἀνταλ-
λάττην εἰς προικὰς δίδοναι καὶ εἰς ἰδίους κληρονόμους
καὶ διαδοχοὺς καταλιμπανη ὡς τῆν ἐξουσίαν παρ
ἡμῶν ἔλειφῶς· ἔστις δε φανὴ ἐνοχλῶν σε παρα των
εμῶν συνοριτῶν ἴστασθαι μας καὶ δεφενδεύειν σε καὶ
αξιμίοστον σε ποιῆσαι ἡ δε ἡμεῖς οἱ πράτες μετὰ μελι-
δῶμεν καὶ ἀγωγὴν ἢ ζιτησιον ποιήσωμεν κατα σοῦ
ἰωαννου εἴτε τὸν ἡμῶν διαδοχων ομολογοῦμεν τοῦ
ὑποστρεφην μας τῆν τιμην εἰς τὸν ἀγοραστῆν εἰς το
διπλασιον καὶ ἐν τῷ δημοσίῳ λογο προτίμου νομι-
σματὰ λς΄ δια το οὕτως ἀρεσθῆναι με εγγραφῆ δια χει-
ρος ἰωαννου πρεσβυτερου καὶ αρχιμανδριτου μηρι μαῖω
ινδικτιωνος β΄ παρουσια αξιοπιστων μαρτυρων.

† λεων της αρχοντίας μαρτυρ † μιχαηλ τοῦ ουρ-
σουλοιστος μαρτυρ.

† θεόδωρος της πρεσυυτερας μαρτυρ † ὁ παπα
νηκολαος πεντεταρης μαρτυρ.

(Ex originali membrana Archivi Cavensis — n.º 96.)

† Signum manus Nicolai. † Signum manus Ma-
riae eius uxoris. † Signum manus Compostae. † Si-
gnum manus Calannae eius filiae. † Nos suprascri-
pti Nicolaus, Maria, Composta, et Calanna, qui
venerandas et vivificas cruces propriis manibus exa-
ravimus, vendimus tibi Ioanni paternam nostram vi-
neam, sitam et positam ad S. Constantinum, pretio
aureorum numismatum duorum, et duorum tare-
norum, sponte, et de propria nostra electione, nulla
necessitate, dolo, fraude, aut poena, sed de libera
nostra voluntate et sententia. Hi vero sunt eiusdem
vineae fines: ad orientem habeo finitimum Pinnam;
ad occidentem Philomenum meum socerum; ad me-
ridiem Romanum; et ad septentrionem supradictum
Pinnam. Habeas autem tu praedictus Ioannes ean-
dem portionem vineae simul et quinque arbores fi-
cus a praesenti die et hora in omnimoda tua po-
testate vendendi, donandi, permutandi, in dotem
assignandi, et propriis heredibus ac successoribus re-
linquendi, utpote qui facultatem a me accepisti. Si
quis vero ex meis finitimis tibi molestiam creaverit,
nos obstabimus, et defensionem tui suscipiemus,
ac ab omni noxa te immunem praestabimus. Quod
si nos venditores poenitentia ducti actionem aut li-
tem tibi Ioanni vel tuis successoribus intendere vo-
luerimus, pretii duplum tibi emptori reddituros nos
spondemus, et poenae loco soluturos Fisco nummos
sex et triginta, quoniam ita nobis placitum est. Scri-
ptum manu Ioannis presbyteri et Archimandritae
mense maio, indictione II, praesentibus fide dignis
testibus.

† Leo de Archontissa testis. † Michael de Urso-
leone testis.

† Theodorus de Presbyteria testis. † Presbyter
Nicolaus Pentetaris testis.

III.

Nicolaus prior monasterii S. Mariae de Pertusia permutat cum Roberto de Satriano quaedam praedia.

† ἐγὼ ὁ πριώρης νικολαὸς τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Θεοτοκου τῆς περτούσας ἐποίησα ἀντάλλαγμα μετὰ ροπερτον δε σατριάου ἐκ τὰ χωράφια τὰ ποτὲ ὄντα τοῦ οὐτοῦ πρεσβυτεροῦ ἰωρδάνου. χωρῆς τὸ κανιτίσιον. Ἐπερ εἶπεν· εἰγωρασμενον παρὰ τοῦ νικολάου βαρβαρελλου. εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ βράτζαλλόγγη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς κάτω μετὰ τὸ χωράφιον καὶ ἡμεροδενδριον καὶ ἀγρίων· ἐνώπιον καλῶν μαρτυρων.

μαρτυρ νικολαὸς κρητης· † μαρτυρ ἰωαννης τῆς κώρτης † μαρτυρ † σατριάνος ὁ υἱὸς νικητας πρόξιμος μαρτυρ·

(Ex membrana Archivi Cavensis — n.º 97.)

† Ego Nicolaus prior monasterii S. Mariae de Pertusia permutavi cum Roberto de Satriano praedia quae prius erant Odonis filii presbyteri Iordani, excepto arundineto, quod se emisse dixit a Nicolao Barbarello iuxta viam de Bratzalonga, nempe a via deorsum, cum territorio et arboribus cultis et incultis. Coram probis testibus.

Testis Nicolaus Iudex. † Testis Ioannes de Corte. † Testis † Satrianus filius Nicetae Proximi.

IV.

Mense Martio 26.

Pascha prior Monasterii S. Mariae de Cyr-Zosimo una cum reliquis fratribus tradit cuidam monacho non denotato monasterium S. Michaelis una cum nonnullis rebus sub annua praestatione duorum solidorum.

† σήγνος χηρος γουλλιελμος πασχα πρηολός τῆς μονῆς το κυρ ζωσημου· σήγνος χυρος τρυστανός μοναχος· σήγνός χηρος γουλλιελμος των φαυαλῶν· σήγνος χηρος ραόν ἦος ἀσκυγτινος μοναχος καγω γουλλιελμος πασχα και οι αλλοι ἀδελφύ ο τω νιν γεγραμμενη φειομεθα αφηρονοντα τόν αγυόν μυχαηλ σην κε τα πραγματα ταυτα. εν ζευγαρην υσηδια και ονικον κε θ' κεφαλα χιριδια κε στεγνατον κε σφουγγατερόν κε καμαστρά κε β' μονοπελεκα κε ἀξίναρῆν κε εμειη ἡπερ τισύτο στιχίμα οπως οδέ ης χρονον να μου δυδι ἐν νομισματα και απο τον χρονον τον εἰπρος να δυδυ ανα εκαστος χρονος β'. νομισματα κε ινα ορθοσι το μοναστιρην κε βαλλη ης εμπρος κε εἰν ἀμειλησι και μυ ορθοσι το μοναστιρην ινα στρεψη το μοιαστιριμ σην κε τα πραγματα η δέ κε ορθοσι το μοναστιρη να το εχυ αυτον πασας τας μερας τῆς ζωης αυτου γραφεν δια χιρῶς λουκυδοῦ ης τας κ' εἰσε τοῦ μαρτιου μινος κατενοπιον σαρνου κε μυλοῦ κε ο γυσοφρεδος κε ο βαλδουινῶς ηρεος κε ο καλοκυρῆς κυνηῶς κε ἰωαννης υαρυεδος κε ο αλγερῆς.

(Ex membrana Archivi Cavensis — n.º 98.)

† Signum manus Gulielmi Paschae prioris monasterii de Cyr-Zosimo. Signum manus Tristani monachi. Signum manus Gulielmi de Fabalis. Signum manus Rhai filii Ascittini monachi. Ego Gulielmus Pascha et reliqui fratres modo scripti tradimus monasterium sancti Michaelis cum his rebus, scilicet pari uno boum, asino uno, porcorum capitibus novem, lebetes uno, una sartagine, catena ad ollam sustinendam, duabus securibus, una ascia, hoc pacto, ut pro hoc anno monachus ibidem degens det nobis quinque solidos, et ab hoc anno deinceps in singulos annos solidos duos, utque monasterium bene administret, et in melius provehat. Quod si id facere neglexerit, nec monasterium rite administraverit, restituat monasterium una cum praedictis rebus. Sin vero monasterium recte administret, ipsum possideat toto vitae suae tempore. Scriptum manu Lucidi die XXVI mensis martii, praesentibus Sarno, Mylo, Iosfredo, Balduino presbytero, Calocyro Cynio, Ioanne Barbedo, et Algerio.

V.

Mense Martio—Indict. XV.

Venditio vinearum in pertinentiis S. Cyrici facta Pardo a quibusdam, quorum nomina sunt deleta.

† σίγγον † χειρός τοῦ ἀποιχομένου
 ἐκείνου σίγγον † χειρός λο αὐτῆς.
 † Ἐν ὀνόματι τοῦ (πατρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ) ἁγίου
 πνεύματος οἱ σιγγοπροτάξαντες ἐν τῇ τοῦ ὕφους ἀρχῇ
 τοὺς τύπους τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ. σταυροῦ . .
 τῆς τελείας καὶ καθαρᾶς πράξεως πρὸς
 σὲ πάρον, χωρὶς δόλου καὶ κακῆς ἐπινοίας ἐκτός . .
 μεμερίμνημένης καὶ χρονίας διασκέψεως·
 δι' οὗ ὁμολογοῦμεν πῖπράσκειν σοι ἐκ τῶν ἡμετέρων
 ἀμπελιῶν ὑπαρχόντων εἰς τὸ Φίον
 κυροῦ μαϊόρι εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ ἁγίου κυρικοῦ.
 εἰς τιμὴν τὴν ἀναμεταξὺ ἡμῶν τελεσθεῖσαν συμφω-
 ρηθεῖσαν καὶ ἀρισθεῖσαν. ἤτη χρυσοῦ σικελικῶν τα-
 ρίων ὑσταθμῶν (sic) σύνορα δὲ τῶν προρηθέντων
 τὰ ὑπόλοιπα ἐκ
 δυσμῶν τὸ στιχεῖον πραθέντων σοι
 παρὰ ἐκ νορρά
 ἀπολαύοντες τοίνυν ἡμεῖς οἱ προλεχθέντες πράται
 τὴν ρηθεῖσαν τιμὴν ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς (ἡμε-
 τέρας χειράς) παρεδώκαμέν σοι τὰ ὀρισθέντα
 καὶ δηλωθέντα ἀμπέλια εἰς τέλειαν σοῦ δεσποτεῖαν
 καὶ (πλειροστάτην) ἐξουσίαν. ὥστε ἀπὸ τῆς σήμερον
 ἡμέρας καὶ ὥρας (ἔχης αὐτὰ μετὰ τὴν) ἐξουσίαν,
 υελτιοῦν . . ὡδὴ τίνι τρόπῳ τοῖς κληρονόμοις σου
 καὶ διχδόχοις παραπέμπειν καὶ ἀπλῶς πάντα (ποιεῖν
 ἐν αὐτοῖς) ὅσα ὁ νόμος δεσπότης ἐν τοῖς οἰκείοις αὐτῶν
 πράγματι διαπράττειν παρκαλεῖται. μὴ δυναμένου τινὸς
 τῶν ἀπάντων πρὸς τοῦτο ἢ ἀντιπίπτειν
 μήτε ἡμεῖς αὐτοῖ μήτε τίς κληρονόμος ἡμέτερος ἢ
 διχδόχος ὡς τὸ κύρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν
 εἰληφώς. σῶα ἕως τὰ δίκαια Φίου. ἤτοι
 καδέκαστοι ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τρύγου ἐξ ἑνὸς
 ἐκάστου κήπου πρισσοῦρας τέσσαρα καὶ
 ποτε γένοιτο, καδ' οἷον δήποτε τρόπον ἐν οἷω δήποτε
 καιρῷ θελήσωμεν ἡμεῖς ἢ ἡμέτεροι κληρονόμοι (ἢ τὴν
 παροῦσαν) πράσιν ἀνατρέψαι θελήσωμεν
 γινόμεθα ἡμεῖς καὶ (ἡμέτεροι) κλη-
 ρονόμοι καὶ πρὸς σὲ καὶ πρὸς τοὺς σοὺς κληρονόμους
 παντός ἐναντιώτως ὡπου

Signum † manus demortui illius .
 . . . Signum † manus Lo ipsius. In no-
 mine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos qui
 in huius chartulae initio signa venerabilis et vivi-
 ficæ crucis exaravimus perfectæ et
 puræ venditionis tibi Pardo, sine dolo maloque con-
 silio sed potius sollicita et diutina
 deliberatione, qua (chartula) declaramus vendere tibi
 ex nostris vineis sitis in feudo domini
 Maioris in pertinentiis S. Cyrici pretio inter nos
 transacto, convento et accepto aureorum tarenorum
 siculorum iusti ponderis Fines vero
 praedictarum reliqua ;
 ad occidentem ordo tibi divenditorum
 a a septentrione
 . . Cum igitur nos suprascripti venditores memora-
 tum pretium a tuis in nostras manus accepissemus,
 tradidimus tibi praefatas vineas suis finibus
 in perfectum tuum dominium plenissimumque ius,
 ut a praesenti die et hora ipsas possideas cum fa-
 cultate eas in meliorem statum adducendi
 quovis modo, heredibus et successoribus tuis re-
 linquendi, et uno verbo omnia in iis faciendi, quae
 lex dominis in propriis rebus facere permittit; ne-
 que ullus omnino huic venditioni vel ad-
 versetur, neque nos ipsi neque aliquis ex nostris he-
 redibus vel successoribus, utpote qui robur et aucto-
 ritatem a nobis accepisti, salvis tamen iuribus
 . . feudi, nempe quatuor pressuris ex qualibet vi-
 nea debitis quotannis tempore vindemiae. Et
 olim fit, quovis modo vel tempore volueri-
 mus nos nostrique heredes, vel praesentem vendi-
 tionem subvertere voluerimus
 simus nos et nostri heredes, et tibi tuisque

παρ' οὐδεμίας παραγραφῆς νοηθόμενοι. ὡς. . . καὶ ἡθὸς ἔγγραφον καὶ ἀγραφον καὶ . . . τὸ τὸ υἱελεύθειον δογμα τὸ ταῖς ἀπατωμίαις γυναίξει νοηθουν. . . καὶ ἐξ ἐπερωτήσεως τῆς ἡμετέρας ἀποκρίσεως ἐμολογοῦμεν καταβαλεῖν σοι ἢ κληρονόμοις σου τὴν τιμὴν ἐν διπλῇ ποσότητι καὶ τῷ δημοσίῳ τὸ τρίτον σύντ. . . καὶ οὕτως ἐρρώσθη τὸ παρὸν ἔγγραφον ἴσαι. ὅτι ἐγράφη παρακλήτει ἡμετέρα καὶ π(ροτροπῆ) τοῦ δηλωθέντος κυροῦ μαϊόρε χειρὶ γρηγορίου κριτοῦ ἐν μηνὶ μαρτίῳ τῆς ἐ' ἡνδικτίωνος ἔτους 5ψ. . .

† μαρία ἡ θυγατὴρ τῆς ρηθείσης καλακρίσας ἐπίκυρω

†

† ἰωάννης κ ὑπέγραψε.

† Ego R. testis sum.

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 17.)

heredibus cuiusvis adversationis
. nullius exceptionis auxilio subnixi
. consuetudinem scriptam et non scriptam, et
. legem Velleianam deceptis mulieribus opitulantem. . . . et ex requisitione nostrae responsionis assentimur solvere tibi et heredibus tuis duplum pretii atque triplum Fisco et ita firmum maneat praesens instrumentum in perpetuum, quod scriptum est rogatu nostro et mandato memorati domini Maioris manu Gregorii iudicis, mense martio, indictione XV, anno 67. . . .

† Maria filia nominatae Calaprisae roboro

†

† Ioannes C subscripsit.

VI.

Riccardus Martellus donat monasterio S. Mauri nonnullos homines.

† (σίγιον χειρὸς ρικκάρδου μαρτέλλου).
. σικιόνου αὐτοῦ. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. ἐγὼ ρικκάρδος ὁ μαρτελλος ὁ τὸν σίγιον, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ διὰ τῆς χειρὸς μου τοῦ ἀνωτέρω γράψας ἐν τῷδε τῷ χαρτίῳ, τίθημαι ἐκουσία γνῶμη καὶ οἰκία προερέσει· δια τῆς σωτηρίας ψυχῆς τοῦ παναθητόν, μου υἱόν, κυροῦ, βαρθολομαίου τοῦ μακαριστάτου· ἀφ' ἐρήνων εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος μαύρου τοῦ . . . μουτράρου τοῦ Φραγκο. . . μου οἱ αὐτάδελφοι, τοῦνομα αγρήμοι, καὶ γρηγόριον, τεκνα, αἰουσι, ἀπο τοῦ χωραφίου κουλουπάτζε· σὺν τῆς ὑποστάσεως αὐτῶν, καὶ τῶν παιδίων αὐτῶν τοῦ τω. . . ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ υἱοῦ μου βαρθολομαίου καὶ ἵνα διαφέρουσιν αὐτῷ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος μαύρου κατωτέρου. καὶ ὑπὲρ ἀφέσαιως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ παντὸς χριστιανοῦ. καὶ ἢ τις φανῆ (βουλόμενος ἀνατρέψαι ταύτην τὴν ψυχοφείλιμον ἀφ' ἐρήρων εἰς τὴν ἐγὼ) ἢ τίς τῶν ἡμῶν διαδώχων ἢ κληρονόμων. μὴ εἰσακουέσθω ἀλλ' ἔστω καταραμένος παρὰ πατρός υἱοῦ καὶ ἀγίου πνεύματος. καὶ τῶν β' ἀγίων ἀποστόλων καὶ

† Signum manus Riccardi Martelli.
. . . coniugis eius. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Riccardus Martellus, qui signum venerabilis et vivificae crucis manu mea in hac chartula exaravi, spontaneo consilio et propria deliberatione ob salutem animae demortui filii mei domini Bartholomaei felicissimae memoriae (*hanc chartulam*) condo, qua dono monasterio sancti martyris Mauri de . . . mutraro Franci fratres quorum nomen Agrimi, et Gregorium, filios Hugonis e fundo Culupatzi cum suis bonis et filiis eorum pro expiatione et remissione peccatorum filii mei Bartholomaei, et ut suam operam navent in divinis officiis supradicti monasterii sancti martyris Mauri pro remissione peccatorum meorum, cunctorumque christianorum. Et si quis huiusmodi donationem factam ob spiritualem utilitatem subvertere voluerit, sive ego, sive aliquis e meis successoribus et heredibus, ne exaudiatur, sed maledictus sit a Patre, Filio et Spiritu Sancto et duodecim sanctorum Apostolorum, ac san-

τῶν ἁγίων ἑριακοσίων δέκα καὶ οκτὼ πατρῶν, καὶ ἑα σύμμαχον, τὸν ἅγιον μαῦρον . . ἔχη ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. ξημιοῦσθω δὲ καὶ εἰς τὴν νομίματα ρ' εἰθ' οὕτως εἰσχυρὰν καὶ νευκίαν (εἶναι) ἢ καθ' ἡμῶν ἀφ' ἑρῶσης· ἐνόκιον τῶν παρευρεθέντων μαρτύρων. ἔγραψθη διὰ χειρὸς λέοντος

(Epocham et testium nomina deleuit aetas.)

(Ex originali membrana episcopalis Archivi Neritini — n.º 18.)

ctorum tercentorum octo et decem Patrum, et ut adversarium habeat sanctum Maurum in praesenti et in futuro seculo; nuncletur vero numismatis centum Atque nihilominus firma ac stabilis sit praesens mea donatio. Coram testibus qui interfuerunt. Scriptum manu Leonis

VII.

Matthaeus dominus castri Aëtae instaurat templum et hospitium S. Michaelis.

† Ἐν εὐαγγελίῳ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. Ἐγὼ ματθαῖος καὶ μετὰ θεὸν κύριος καὶ δεσπότης καστέλλου αἰτοῦ. υἱὸς τοῦ μακαριστάτου ἀρχιεπισκοπικοῦ κυροῦ ρικκάρδου καὶ κυρίας κλημάντης· ἀνοικοδομῶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἀρχιστρατηγοῦ μηχαήλ εἰς τὴν ἡμετέραν χῆραν, καστέλλου αἰτοῦ, ἀνω εἰς τὸ ὄρος, πρὸς ψυχικήν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιαν, καὶ αὐξίαν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιαν τῶν ἡμῶν τε καὶ τῶν ἡμῶν τέκνων καὶ ἀδελφῶν καὶ ἰδίων. καὶ ψυχικῆς σωτηρίας τῶν ἡμῶν γοναίων καὶ ἀδελφῶν. πάππων καὶ πρῶτόππων. καὶ τούτου τοῦ ἔσεσθαι ξενοδοχείου. λατίνως δὲ σπιτάλου. εἰς πρόσδεξεται αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς ὡς τοῦ ἀβραάμ τὴν σπηνήν. δίδωμι δὲ πρὸς ἀνοικοδομίαν τοῦ παρόντος σπιτάλου καὶ ὑπεροχὴν τῶν ξένων. ἐν πρώτοις. τὴν δεκατίαν τοῦ κινούργου χωρίου καὶ τὰ χωράφια τοῦ ἁγίου ἀρχιστρατηγοῦ. ὡς καθεὶ καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκ πάσαι ἐπιγράται· καὶ τὸν μύλον. εἰς τὴν χωρίαν τοῦ κινούργου χωρίου ἔπει ὑπῆρχε ἐκ τῶ παλαιῶν καὶ τὸ ἐμπέλιον τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ τὸ ὄντα εἰς τὸ χωρίον βρατζαρίων καὶ ἔστιν· δίδωμι δὲ. καὶ εἰς τὰ βρατζάρια καὶ εἰς τὴν ἀκανθὰν χωράφιν μοδίων ἡκοσι· τῶν μὲν βρατζαρίων τὰ χωράφια συνοροῦνται οὕτως· εἰς τὸ ἄνω βρατζάρια ἀπόριον, πλησίον τοῦ γαβρίλου. συνοροῦνται καλωμιν κινούρον κατὰ ἀνατολήν. καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν ἢ ὁδὸς. καὶ εἰς τὸν πόδα ὁ ριάξ. καὶ ἐκ τῶ ἑτέρου μέρους γαβρίλου χωράφιον μοδίων δύο. καὶ τὸ ἀπόριον πίτταρι συνοροῦνται κατὰ ἀνατολήν τοῦ καλαμάτου· κατὰ δύσιν ὁ περικαλλίδος· χωράφιον μοδίων τριῶν· καὶ τὸ ἀπόριον τοῦ τυγάλου· τὸ χωράφιον τῆς κερασίας· συνοροῦνται τοῦ νικολάου

† In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Ego Matthaeus, Dei gratia, dominus et possessor castri Aëtae, filius beatissimae memoriae principis domini Riccardi et dominae Clementiae, reficio templum sancto Archangelo Michaeli dicatum in nostra civitate castri Aëtae supra Moatem, pro spirituali nostra salute et vita aeterna, et pro incremento et aeterna salute mea et filiorum, fratrum et propinquorum meorum, nedum pro spirituali salute meorum parentum et fratrum, avorum et proavorum. Quod quidem templum erit xenodochium, latine autem hospitale, ac dominus Deus ipsum tueatur velut Abraham habitaculum. Ad instaurandum vero huiusmodi hospitale, et hospites digne excipiendos, in primis dono decimam praedii Cinurgi; et praedia sancti Michaelis, prout ecclesia iamdudum possidet; et molendinum, quod extat in ambitu praedii Cinurgi, et ubi antiquitus extabat; et vineam sancti Michaelis sitam in loco dicto Bratzariorum. Dono insuper viginti modios praedii positos ad Bratzaria, et ad Spinam, e quibus qui extant Bratzariis his finibus circumscribuntur: ad superiorem Bratzariorum partem est aporium prope Gabrilum conterminum Calomini Cynuro orientem versus, et ad caput est via, ac ad pedes rivus; ex altera vero parte Gabrili praedium duorum modiorum, et aporium Pittari finitimum ad orientem praedio Calamati, ad occidentem Pricallidi; praedium modiorum trium, et aporium Tigani; praedium Cerasiae conterminum Nicolao Tigano, et Gabrilo; praedium trium modiorum, et aporium Garini; praedium modiorum duo-

τυγάνου· και τοῦ γαβρίλου· χωράφιον μοδίων τριῶν·
 και τὸ ἀπὸριον γαργηου χωράφιον μοδίων δύοων και εἴ-
 μιςι. σύνοροῦνται χωραφίου γουλλιάλμου βερνάρδου.
 και τῆς περιστέρενης. και τὸ ἀπὸριον τῆς μουτάρενης
 χωραφιον μοδίων δύοων. ἐκ τὸ κάτω μέρος σύνοροῦν-
 ται χωράφια τοῦ κυρου ακιλιμέρι τοῦ καστέλλου.
 και εἰς τὴν κεφαλῆν σύνοροῦνται τοῦ Φλορι· και εἰς
 τὴν ἀλώνην. τὸ ἀπὸριον τὸ μυράδιον τοῦ αυθέντου.
 σύνορεῖ τοῦ κινδίδου και γαβρίλου· και τοῦ ανδρέου
 δυναμου. και τοῦ καταβαίνη ἡ πριονι ολη και ἀναβαίνη
 μεσα η υαθύα και ἀπόδιδι εἰς τὸ ἄνω πριόνης τὸ δυ-
 σικὸν μέρος χωράφιον μοδίου ἐνός. και εἰς τὸ ἀκανθὸν
 χωράφιον μοδίων πέντε. πλησίον τοῦ γαλλιάρδου· και
 σινοροῦνται παγκάλλου κουλλουρίδου· και σύνορου-
 νται στέφανος μαγαριτζούνος· και ἡ ὁδὸς ποῦ κατὰ-
 βαίνει ἐκ τοῦς σαμνατικούς και χωράφια υλαμμένου.
 και συνοροῦνται τοῦ νικίτου γαλλιάρδου και ὁ ποτα-
 μὸς τοῦ πιτεράου· και τὸ ἀπὸριον τοῦ αἰδίου· ὅπερ
 ἐπικράτει ὁ πέτρος ἀρκλάς. ἐλαίαις σὺν τοῦ χωραφίου
 σύνοροῦνται ἀμπελιον κλαύσαρι. και χωράφιον βουλ-
 πίνου. και ὁ ποταμὸς αγκό. . . και συνκλίει εἰς τὸ
 ἀμπελιον μελίδου τοῦ αυθέντου. στέργω δὲ και τοῦ ἀμ-
 πληκίτσι εἰς τὸ χωράφιον τοῦ σπητάλου ἀνδρόπου
 ξένους εἰς τὸ ἀγκοιμαδέυσι τοῦ σπιτάλου. σπίτια δέκα.
 και τὸ πράγμα τοῦ σπιτάλου, ἵνα περιπατεῖ ἐλευθέρως
 εἰς ἅπασαν μου τὴν χῶραν. νοῖδια, πρὸντα χοιρίδια·
 και ἡτι ἄλλον. και δύο ζευγάρια τοῦ σπιτάλου ἵνα
 कामατεύσουν ἐλευθέρως εἰς τὸ χωράφιον μου τοῦ ὄρους.
 και οὕτως ἐπιδιδωμοι τὴν ἐξουσιαν ταύτην τῶν τοιού-
 των πραγμάτων και κτημάτων ἐπὶ σὲ τὸν ἱερέαν ἰω-
 ἄνην τῶν ἀπο σικελίας· μέχρι ζωῆς σου, και ὀρδυ-
 νίας σου. και εἰ μὲν ποτὲ καιρῶ η χρόνων, φοραθῆ
 κὰν εἰς, ἤτι ἴδιος, ἤτι ξένος ἢ ἐξ ἡμῶν κανεῖς, κατὰ-
 σπρέφοντα, ἢ κατὰλοῦντα. τα παροντα δηλοῦμενα
 ἀμφιέρματα τοῦ σπιτάλου ἀγίου ἀρχιστρατιγοῦ μη-
 χηλ. και οὐκ ἐάσει αὐτὰ ὡς καθότι και τὸ παρὸν
 συγίλλιον δηλῆ οὐκ ἐάσει αὐτὰ ἀπαράτρευτα μέχρι
 τεριμάτων αἰῶνων· σχῆ τὸ ἀνάθεμα περὶ πατρός υιοῦ
 και ἀγίου πνευματος, και τῶν αγίων ἰβ' και εβδομί-
 κοντα ἀποστόλων. και τῆς θεοφόρων πατρῶν. και
 οἷτος στέργω καλωδελῶς τὰ ανωτέρω γεγραμμένα
 πάντα. και πρὸς περισσωτέρην πίστωσιν ἡλία μου
 χειρὶ ἐποίησα τὸ σημεῖον τοῦ κυράματος. και τῆ ἡμε-
 τερα βουλλη ἐπιεχ· ἐν παρουσίᾳ ἀξιόλογων μαρτύ-
 ρων.

rum cum dimidio, finitimum praedio Gulielmi Bernardi
 et Peristerenae; et aporium Mutarenae; praedium
 duorum modiorum: ex inferiori vero parte finitima
 sunt praedia domini Acilmeri de Castro, et ad caput
 finitima sunt praedia Flori, et ad aream est aporii
 domini parva pars contermina Candido, et Gabrilo, et
 Andreae Dynami, et descendit tota serra, et ascendit
 media vallis ac pervenit ad superiorem serram; ad
 occidentem est praedium unius modii. Ad Spinam vero
 est praedium quinque modiorum prope Galliardum,
 et finitima sunt praedia Pancalli Culluridi, Stephani
 Magaritzuni, et via, quae descendit ex Samnaticis,
 et praedia Blammeni, ac finitima sunt praedia Nice-
 tae Galliard et flumen Piterani, et aporium Aedni,
 quod possidet Petrus Arclas. Oleis cum praedio
 finitima est vinea Clausari, et praedium Vulpini, et
 flumen Anco . . et clauditur in vinea Melidae
 Domini. Ut autem commoreantur in praedio ho-
 spitii advenae, qui commenditi eiusdem sint, con-
 cedo domos decem, usumque hospitii, et ut libere ob-
 ambulent per totum meum agrum boves, oves,
 sues, et si quid aliud, et duo boum paria ad ho-
 spitium spectantia, ut libere terram arent in meo
 territorio de Monte. Et ita hanc possessionem hu-
 iusmodi honorum et rerum trado tibi presbytero
 Iohanni de Sicilia, quoad tu tuusque Ordo vixeritis.
 Si vero quacumque occasione vel tempore quis ap-
 paruerit vel propinquus, vel extraneus, vel quis no-
 strum eversurus aut labefactorus praesentes dona-
 tiones factas hospitio sancti Archangeli Michaelis,
 et non siverit ut eas, prout hoc sigillum ostendit,
 sint immutabiles usque ad finem saeculorum, anathe-
 ma incurrat Patris, Filii et Spiritus Sancti, sancto-
 rum duodecim Apostolorum, et tercentorum octo et
 decem divinorum Patrum. Ita vero benevole confirmo
 omnia suprascripta; et ad maiorem fidem propria
 manu mea signum confirmationis feci, meoque si-
 gillo roboravi coram fide dignis testibus.

† Κλιμεντζα τῶν ἀρεῶν κηρια μαρτυρ υπεγραφα τόν σταυρον. † Ego presbyter Petrus bonus interfui.

† Ego Bertheramus hove testor. † Ego Angilmerius deremis testor. † Ego rogerius gatus testis sum.

† πετρος μακρης στρατιότης μαρτυρ υπεγραφα τον σταυρον † ρικκαρδος γαττος μαρτυρ υπεγραφα τον σταυρον.

† εγω ματθαῖος αυθεντης καστέλλου αέτου τὰ ἀνοτέρω γεγραμμένα στέργω καὶ ἐπίκυρῶ. †

(Ex membrana Archivi Neapolitani n.º 484.)

† Clementia Arenarum domina testis crucem subscripsi.

† Petrus Macri miles testis crucem subscripsi. † Riccardus Gattus testis crucem subscripsi.

† Ego Matthaeus dominus castri Aëtae superscripta confirmo et roboro.

VIII.

Presbyter Leo de Mutero donat templo SS. Deiparae de Sturnis duas portiones praedii positas in planitie Buchortae.

† σίγνον χειροσ πάπα λεοντος του μουτερου φειομαι εγω παπας λειων ω προγραφης τω σιγνώ του τιμηού και ζωῶπηνου σταυρού ηγια κηρή γραφάς· διδῶντα τα χοραφην μου τὰ ἀπὲρ ἔχο ης τὰ πλάγια του βουχόρτα. ηγορασσις πιτζηά δλο. το ἐν τὸ ηγορασάν ex τὴν βλάικαν θυγατηρ μαρνας της σέλημοῦς ροβῶν τρηῶν διορῆξετε δε οὐτὸς κατὰ μεν ἀνατολας το χοραφῆν παπα ηκολαου του καπαντοῆ το οικερ εποῦλητὸν του χορου ραῦν· υιοῦ προτονοβελισιμου· καὶ κατὰ δισηός το χοραφην· ιωαννου του σελιμά του θυου αυτης· και κατὰ ἀρκτροῦ τὸ σινορόν το χῶδρου· και κατὰ μισιβρηας ω ρηκκας· και σικλη· το δε στερῆν λουρηῦν υπαρχει οὐτὸς· ρουβον πέντι· εστη δε και ο περηρησιμος αὐτου· κατὰ μὲν ἀνατολάς· το χοραφῆν παπα κοιस्ता του μουτερου το ἀπὲρ ἰδοκα ης τιν αγιαν θεοτοκου των στουριῶν περη ψηχηκης σοτηρης· και κατὰ δισηός το χοραφην του προφητου· και κατὰ ἀρκτροῦ η ὠδος και κατὰ ἀρκτροῦ και κατὰ μισιβρηας ο ρηκκας· και σικλη· τουτο δεδοκα ης τον πανσεπτῶν νιῶν τη υπερηγιας θεοτοκου τον στουριῶν· και ης τον μαηττοραν αιδρεαν· και ης τους δε λήποῦς ἀδελφῶς περη ψηχηκης σοτηρης και τον εμῶν γοιῶν· του εχην σὰς το τιοτον χοραφῆν ἀπειτωδὲν και οσά ης κηρήος και αυθεντός· πουλειν χαρῆξην και η τοι δ' αν κελιβη πιη πιῖσε μη κολουῶμινὸς παρὰ τηῶς. μη παρ εμου μητε τον εμῶν τεκνον η κληρονομων η σινκληρονομων· η ξενο προσκοῦ τω σινολον· ἀλλ εστη φανι ενοχλῶν τη τιαυτιν χαρηστηκη δωρειν. εστο ξεῖνός

† Signum manus presbyteri Leonis de Mutero. Ego superscriptus presbyter Leo, qui signum honorabilis et vivificae crucis propria manu exaravi, dono praedia mea, quae habeo ad latera Buchortae et emi, nempe duas portiones, quarum unam emi ex Blanca filia Mariae de Selima, et constat tribus rubis, hosque habet fines: ab oriente praedium presbyteri Nicolai de Capantona, quod ipsi vendidit dominus Rhaus, filius Protonobilissimi; ab occidente praedium Ioannis de Selima, patruī ipsius; a septentrione confinium Chondri; et a meridie rivus; atque clauditur. Altera vero portio constat quinque rubis, et ita circumscibitur: ab oriente est praedium presbyteri Constae de Mutero, quod ipse donavit Sanctae Deiparae de Sturnis pro spirituali salute; ab occidente praedium Prophetae; a septentrione via; et a septentrione et meridie rivus; atque clauditur. Hoc praedium dono venerabili templo Sanctissimae Deiparae de Sturnis, et magistro Andreae, et ceteris fratribus pro spirituali salute mea et meorum parentum, ut habeat huiusmodi praedium amodo, et tamquam dominus ac possessor vendat, donet et de eo faciat quidquid (*lex*) facere concedit, neque molestiam patiatur ab aliquo, neque a me, vel a meis filiis, vel heredibus, vel coheredibus, vel extranea persona in universum; sed quisquis in huiusmodi gratiosam

και αλλότρηος της καθαρης και αμομοιτου των χρη-
στήαιον πιστεύς ζημηουτό και ης το δεμόσιον νομι-
σιματα λς εν παρουσια μαρτυρων † ο κηρης γεμμος
μαρτυρ υπεγραψε τον σταυρον.

† νηκητας γαβρῶς του πρεσβητερου πετροῦ μαρτυρ
υπεγραψε τον σταυρον.

† παπας ιωαννης υιος του πρεσβυτερου πετροῦ
μαρτυρ υπεγραψε.

† ιωαννης ὁ τοῦ νοταριου χριστοφόρου υιός μαρ-
τυρ υπεγραψε.

† βοнос υιός πέτρου μουτερου μαρτυρ εγραψε τον
σταυρον οιδιωχειρίως.

† κωνσταντινος υιός του ανοτέρω παπα λεοντος
μαρτυρ υπεγραψε ηδια χειρι.

† βωνῶς ἀδελφος αυτου μαρτυρ υπεγραψε.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 185.)

donationem insurgat, seiungatur a pura et incul-
pata Christianorum fide, et solvat poenae nomine
Fisco numismata sex et triginta. Coram testibus. †
Dominus Gemmus testis crucem subscripsit.

† Niceta gener presbyteri Petri testis crucem
subscripsit.

† Presbyter Ioannes filius presbyteri Petri testis
subscripsit.

† Ioannes filius notarii Christophori testis sub-
scripsit.

† Bonus filius Petri de Mutero testis scripsit cru-
cem manu propria.

† Constantinus filius suprascripti presbyteri Leo-
nis testis manu propria subscripsit.

† Bonus frater ipsius testis subscripsit.

IX.

Mense Novembri — Indict. XI.

*Ioannes Notanus cum uxore Maria vendit monasterio S. Phantini tertiam partem vineae pretio
cuiusdam quantitatis frumenti, fabarum et lini.*

† σιγνον χειρος ιωαννου υιού γεωργίου νοτανου. †
σιγνον χειρός μαριας σύμβιος αυτου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρος και τοῦ υιοῦ και τοῦ ἀγίου
πνευματος ἡμοῖς οἱ προγεγραμμένοι οἱ τα σίγνα τοῦ
τιμίου και ζωόποιου σταυρου οἰκειάις ἡμῶν χειρῖν ποιή-
σαντες. τὸ δὲ ὅλος ὕφος τοῦ ονοματος και ἐξονοματος
ἡμῶν γραφῆν δια χειρος τοῦ νοταριου. την (παρουσαν)
ταιλήαν και καθαραν διάπρασιν τοιδαίμεδα και ποιούμεν
ἐκουσία ἡμῶν τη γνώμη και αὐτοπροαιρέσει ἐκτός βίας
ἀνάγκης και παντός ἀποιγρευμένου τρόπου. εἰς σὲ
τόν εὐλαβέστατον ἱερομοναχον και πρεσδοτα (τῆς
ἀγίας μονῆς τοῦ πατρός) ἡμῶν Φαντίνου και προς
τους ἀπαντας τοῦς μελλοντας ελθειν τῆ προγραφειση
μονη τοῦ εἶναι πρεσδοτας και κυριεύειν αὐτην. δι ης
ἐν (ἀληθεία) και εὐδύτητι ὁμολογοῦμεν απεντευθειν.
ἴδι πιπράσασθαι και αποτάξασθαι κατα ταιλήαν νο-
μην και δεσποτείαν σου το τριτον μέρος ἡμῶν τοῦ ἀμ-
πελου. ἐξ ὧν ἐφυτεύσαμεν κοινοτέρως μετα τοῦς ἀδελ-
φοῦς μου. τους οσπ ωτας νικόλαον. και
ἀνδρεαν. περιρίζεται ουτως. ἐξ ανατολης. ἡ οδος ἡ
ἀπάγουσα εἰς το ἀμπελιον, τοῦ ἀ . . . ποκαμισί

† Signum manus Ioannis filii Georgii Notani. †
Signum manus Mariae uxoris eius.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Nos
suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis
propriis nostris manibus effinximus, totam vero nomi-
nis et cognomeni nostri scripturam manu notarii exa-
ravimus, huius perfectae et purae venditionis instru-
mentum condimus et facimus spontanea nostra volun-
tate et libera electione, absque vi, necessitate, et
quovis vetito modo tibi pientissimo monacho et prae-
posito sancti monasterii patris nostri Phantini, et o-
mnibus futuris praepositis ac moderatoribus antedicti
monasterii; quo (instrumento) in veritate et iustitia
declaramus amodo vendidisse et cessisse in perfe-
ctum tuum dominium et possessionem tertiam meam
partem vineae, quam in commune plantavimus una
cum fratribus meis Nicolao et Andrea.
Hos vero habet fines: ab oriente viam quae vadit
ad vineam pocamisi et aliorsum; ab occi-

καὶ ἀλλαχως. δῆσις. το ἀμπέλιον, τῆς ρηθῆτης αγίας
 μονῆς του ἀγίου Φαντινου. ἀρχτρον, τὸ χωραφίον
 τῆς. . . . μεσημβρίας· τὸ μέρος τοῦ ἀμπελου τοῦ
 ἀδελφού μου καὶ ἀποικωμένου ἀνδρου. τοῦτο οὖν τι-
 τραμειως περὶορισθὲν) σὺν τὸ ἀργον χωραφίον μέρος
 ἑστῶς σὺν ἡμεροδενδροις. καὶ εἰσωδω ἐξωδω καὶ πασι
 δικαιοις αὐτου πεπρα(καμει σοι) αὐτὰ εἰς τιμὴν τὴν ἀνα-
 μεταξὺ σὺν Φωνηθήσαν· καὶ ἀρεσθήσαν· σιτον. Φάβαν
 καὶ λιναρον, το χριζομενον ελαβαμιν. ἡμοῖς
 ἀπὸ τας σὰς χίρας εἰς τας ἡμετέρας. καὶ εὐθείως.
 ἐποιήσαμιν σοι τὸ παρον τῆς (πράσεως ἔγγραφον).
 τὸ προρηθεν ἀμπέλιον εἰς τοπον λεγῶμιν παντα-
 νον. ἵνα ἀπο του νῦν. καὶ εἰς το διηραικοῖς χρόνοις.
 ἐπεξουσιως εχεν σε αὐτο το μέρος μου τοῦ ἀμπελου
 ἡγουι το τριτον. καὶ το ἀργον χωραφίον. σοι. καὶ
 ἡ εὐαγιστατη μονη τοῦ ποιινι παντα εἰς αὐτο καὶ ἐξ
 αὐτου ως κυρίως. ὅσα οἱ θεοὶ καὶ οἱ θειωτατοι νό-
 μοι παρακελεύεται. μὴ παρά τινος κολυόμενος. μητε
 παρ τμων αὐτων. ἴαν Φανῆ τῖς ἀπο το μέρος ἡμῶν
 ἢ ἐτέρου ξένου προσωπου τινός ζήτησιν κοίνησιν τινα
 ποιούμενος ἐνεκειν το ρηθεντα ἀμπέλιον. καθὼς ανω-
 τέρως διλαῖ. ἴσθασθαι ἡμὰς καὶ διεκδικᾶν αὐτα ἀπο
 παντος ἐναντιοῦμενου προσωπου, καὶ σέ, καὶ ἡ εὐα-
 γιστατη μονη αξίμοι καὶ ἀτάραχοι (ποιῖν. εἰ δέ) τουτο
 οὐ ποιήσωμιν, ἀλλὰ εἰς ἐπίστροφὴν τινα χριστῶμε-
 θα. ἡμολογαμιν τοῦ ζυμιοῦσθαι (ἡμὰς εἰς τὸ δημό-
 σιον) νομισματα λς'. καὶ προς σε το τιμημα εἰς το
 διπλοῦν, καὶ τὰς βελτιῶσεις. καὶ ἡθ (οὕτω στέργη
 καὶ ἡμένη ἢ τοιαύτη) διάπρασις στεραια βαβραια καὶ
 ἀπαρσάλιτος εἰς τοῦς αἰωνας. ἡτις ἐγράφη . . .
 . . δι επιτροπῆς ἰωαννου πρωτοπαπα καὶ ταβουλα-
 ριου κoirκλαριου μηνι νοεμβριω ἰνδικτιωνι ια' ἔτους.

† ρογεριος Φαβάρτζας μαρτυρ υπεγραφα δια του
 σταυρου.
 † εγω ἀλεξανδρος Φαβάρτζας μαρτυρ υπέγραφα δια
 του σταυρου.
 † Ego Bartolomeus iudex testis sum.
 † εγω βασιλειος κριτης μαρτυρ υπέγραφα δια του
 σταυρου.
 † εγω ἰωρδανος καὶ κριτης κῆρκλαριου μαρτυρ υπε-
 γραφα οικεία χειρῖ.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani — n.º 486.)

dente vineam dicti venerabilis monasterii sancti
 Phantini; a septentrione praedium. a me-
 ridie partem vineae fratris mei demortui Andreae.
 Hanc igitur vineam quadrifariam circumscriptam
 una cum inculti praedii parte, cumque fructiferis
 arboribus, introitu et exitu, et omnibus eius iuri-
 bus, vendidimus tibi pretio inter nos pacto et con-
 vento frumenti, fabarum et lini, quae necessaria
 sunt accepimus a tuis in nostras ma-
 nus, et tibi fecimus hoc instrumentum venditionis
 antedictae vineae sitae in loco qui vocatur Panta-
 num, ut amodo et in futurum tempus tu et san-
 ctissimum monasterium possideatis ipsam partem
 meae vineae, nempe tertiam, et incultum praedium,
 cum potestate faciendi in ea et de ea quidquid di-
 vineae leges propriis dominis permittunt, neque ab
 aliquo, sive a nobis impedimentum patiaris. Si vero
 quis ex parte nostra, vel extranea persona quae-
 stionem vel actionem de memorata vinea tibi in-
 tendat, uti antea dictum, nos obstabimus, et te ac
 sanctissimum monasterium defendemus a quavis con-
 traria persona, et illaesos et indemnes vos praesta-
 bimus. Nisi autem id fecerimus, sed haec evertere
 aliquo modo tentaverimus, assentimur mulctae no-
 mine solvere Fisco numismata sex et triginta, et
 tibi duplum pretium ac meliorationes. Et nihilomi-
 nus firma, valida et immutabilis in omne aevum
 huiusmodi venditio permaneat, quae scripta est . .
 ex mandato Ioannis protopapae et tabularii
 Circlarii, mense novembri, indictione XI, anno

† Rogerius Fabatzas testis per crucem subscripsi.
 † Ego Alexander Fabatzas testis per crucem sub-
 scripsi.
 † Ego Basilius iudex testis per crucem subscri-
 psi.
 † Ego Iordanus iudex Circlarii testis propria
 manu subscripsi.

X.

Ioannes Marionitus cum fratre Arcadio vendit Basilio Andreamo vineam positam in loco dicto de Gadurice aureis tarenis sex.

† Σύγνο χειρῶς ἰωαννου τῆ ἐπονομηα του μαριονειτῆ † σήγνῳ χηρῶς ἀρκαδειου ἀδελφου αυτου † σήγνῳ χηρῶς θαυμαστῆς μητρῶς αὐτῶν ἡμῆς ἡ ἀνότιρο γεγραμμενη η τα σίγνα του τημηῶν καὶ ζοπηῶν σταυρῶν ηκειες χερσῶν καθειπογραψάντες ἀναλαυανόμενοι καὶ τους δε λιπους ἀδελφους ἡδειους καὶ κληρονομοὺς καὶ σὺνκληρονόμοὺς καὶ ἀπλὸς ἡπῆν ἡς πάντα ἀνθρωπον φένομεθα πουλόντα εἰς σε κηρειν υασιλιον ἀνδρεαμον το ἀνπέλιον το ἀπερ εχομεν εκ πατριχῆς μας κληρονομηιας ἡς τοποῖν λεγόμενον της γαδουρηκεις διοριζετε κατα ἀνατολὰς του ψυχραλεου και του αὐτου πράτη και δεισιος του αὐτου πράτη κατα ἀκτροῦ η οδὸς και μεσινυρίαν η του υαρουῦτου καὶ σὺνκλίει τουτο δε ση πεπρακαμεν δεια χηρῶν ταρια εἴ ατηνα ἀπολάουμεν ἀπο τὰς χειρας σου ἡς χηρας ἐμῆς ἐπησειαμεν σὺ τελίαν και πληρεστάτων πρασυν του εχειν σε αὐτο ἐξουσίαν ἀπὸ των σήμερον υμεραν και οραν ἡς τοῦς ἐξεις χρόνους πολὺν χαρίζειν ἀνταλλάττην και ἡς πρικὰς τέκνον γράφειν ὅς το κείρος και τῆν ἐξουσίαν παρ ἡμῶν ἡλιφῶς και εαν ποτε καιρο φανει της ζειτουντα η ενοχλουντα ἡνα στήκομεν και δεικδεικουμεν αἰκ παντὸς προσόπου ξינוῦ τε και ἡδειοῦ ἡ δε και υμῆς μετὰ μέλι γένόμεθα εἰνα μη ητακουόμεθα μηδε παρα του νόμου νοηθείτο ἄλλα σχή το ἀναθεμα παρα πατρος και υιου και ἀγίου πνευματος τον τιῆ αγίον θεοφόρον πατρων και ζειμειουσθο ἡς το δεμόσυνο νομισματα. λῆ και ἡς σὲ τὸν αγορακότα το τρίπλου και ἡθ οὔτος στεργί και ἐμενει ἡ τημητη πράσῶν η καλοδιελὸς ἐπησειαμὲν ἀχρι τέριματῶν ἐόνων παρουσία μαρτυρων. † νικόλας υάρουῦτῶς μαρτυρ. † ιοταριος ἰωαννης βαρβουτος μαρτυρ.

† Signum manus Ioannis cognominati Marioniti. † Signum manus Arcadii fratris eius. † Signum manus Thaumastae matris eorum. Nos suprascripti, qui signa honorabilis et vivificae crucis propriis manibus exaravimus, nomine quoque ceterorum fratrum, propinquorum, heredum et coheredum, et uno verbo cuiusvis hominis, vendimus tibi domino Basilio Andreamo vineam, quam habemus ex paterna nostra hereditate in loco dicto de Gadurice. His vero finibus circumscribitur: ab oriente est Psychraleus et idem venditor; ab occidente ipse venditor; a septentrione via; et a meridie filii Barbuti; et clauditur. Hanc igitur vineam vendidimus tibi aureis tarenis sex, quibus acceptis a tuis in nostras manus, fecimus tibi perfectam et plenissimam venditionem, ut habeas ex hodierna die et hora et in futurum tempus facultatem eam vendendi, donandi, permutandi, et in dotem filiarum constituendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti. Si vero aliquando quisquam quaestionem vel molestiam tibi inferat, nos obstabimus et te defendemus a quavis persona tum extranea tum propinqua. Sin autem consilium mutaverimus, ne exaudiamur, neque a lege subsidium quaeramus, sed anathemate percutiamur Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, et tercentorum decem et octo sanctorum divinorumque Patrum, et Fisco mulctemur numismatis sex et triginta, tibi que emptori triplo pretio. Ac nihilominus firma maneat huiusmodi venditio, quam bona voluntate fecimus, usque ad finem seculorum. Coram testibus. † Nicolaus Barbutus testis. † Notarius Ioannes Barbutus testis.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.º 187.)

XI.

Testamentum Monachae Marinae Atzimannae.

† ἐποιδίπερ ἀδύλον τὸ τοῦ θανάτου πέρας καθέ-
στεικεν καὶ οὐδεὶς ἀσφαλῶς ἐποίησται. τὴν ἡμέραν.
ἤτε τὴν ὥραν. τῆς ἐντεύθεν ἀπόδειμίας. κατὰ τον
τοῦ κυριοῦ λόγων. ὅτι οὐκ εἶδατε ποία ὥρα ὁ κυριος
ἔρχεται· ταῦτα καὶ τα τοῦτοις ἔμια· οἷς νοῦν μου
λαβῶν καγῶ μαρίνη μοναχῆ τῆ ἐπονιμία τοῦ ατζει-
μάννα· ἐν ἀσθενία βαρυτάτῃ περιηπισῶν, καὶ φοβου-
δείσα μοιπῶς ἐφνηδίως ἐπέλθη ἐπ ἐμὲ, ὁ θάνατος,
καὶ καταλυπῶ τα πρόσόντα μοι ἀδιαδέντα. ὡς καὶ
πολλοῖς, πολλαίσι συνέβει, ἐν ρώμῃ νοῖ καὶ λογισμῶ
νίφοντι, θέλω καὶ βούλομαι διάτάξασθαι τα τοῖς πι-
νιχράς μου οὐσίας πράγματα, ἐν πρώτοις, ἐπαφίω
ὑπερ ψυχῆς μου σωτηρίας, καὶ διὰ τὰς πολλὰς,
ἰβεργενσίας ἣν ἐπέτησεν εἰς ἡμῖν. ὁ ἐμὸν ἐγγων ὁ νικέ-
λαος, ἀφίω του μέρος ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον. τὸ ἔχω εἰς
το πατάκονες, πλησιον τοῦ γουρροῦφι καὶ του βούρ-
χου. ἔστιν δὲ ρίζας ἑκατόν ὀμλίως καὶ τὴν φητιάν τὴν
ἀπὲρ ἐφίτευσεν ἐν τὸ κίπω καὶ τὸ χοράφιον. το ἐκ-
βαλον. τὸ δὲ ἕτερον ἀμπέλιον, ἀφίω τοῖς ἐμῆς θυγα-
τρὸς, τῆς θεοδώτης, ἐπαφίω, καὶ τοῦ νικολάου. τοῦ
ἐμῶ ἱγγου. τῶ οσπίτιων σὺν τοῦ τρακτουρίου, καὶ,
τοῦ τιναρίου, καὶ ἢ τῆ δὴν ἄλλα γρῶν, ταῦτα πάντα
διάτίδωμαι ἐνόποιον τῶν παρεβρεθέντων μάρτυρων, ἢ
τῆς δὲ φανῆ ἀπὸ τῶν ἐμῶν τέκνων οιδίων οἱ κληρονό-
μων, βουλιθεῖς, μετατρέψαι· ταῦτα μοι καλοδελεύς,
διατάξαντα σχεῖ τὸ ἀνάθεμα καὶ τὴν ἄραν τῶν τῆ
ἀγίων θεοφωρων πατρων, καὶ τὴν ἀχῶνην ἰουδα του
προδώτου † μίχαηλ πρεσβυτερος. μαρτυρ † πᾶπα
νικεφωρος μαρτυρ. κόνστα βλέφαρος μαρτυρ † λεων
βούρχος μαρτυρ † μμοῦνεις λαγούτζεις μαρτυρ †
ιῶάννης μιζότερος μαρτυρ λεων υἱὸς φιλίππου.

† Quoniam obscurus est mortis adventus, ac
nemo certo scit diem et horam qua e vita migrare
debeat, iuxta Domini verbum: Nescitis homines qua
hora Dominus veniet; haec et his similia animo
meo reputans ego Marina Monacha cognominata
Atzimanna, cum in gravissimum morbum incide-
rim, metuens ne improvise me mors adoriatur, et
quae ad me pertinent intestata relinquam, prout
multis saepe accidit, dum viribus non destituor, ac
mentis animique compos sum, volo de meo te-
nui patrimonio disponere. In primis pro mea spi-
rituali salute, et propter plurima beneficia quibus
me complexus est nepos meus Nicolaus, ei relin-
quo partem meae vineae, quam habeo ad Patacones,
prope Gurrufium et Burchum, centum viti-
bus constantem; item et plantationem, quam fecit
in horto, et praedium extra situm. Aliam vero vi-
neam relinquo filiae meae Theodotae, et Nicolao ne-
poti meo domum cum tracturio et cella vinaria, et
si quae alia sunt. De his omnibus dispono coram te-
stibus qui interfuerunt. Si vero quis ex meis filiis
propinquis vel heredibus apparuerit, qui haec, quae
ego bona voluntate statui, evertere voluerit, habeat
anathema et maledictionem tercentorum octo et de-
cem sanctorum divinorumque Patrum, et laqueum
Iudae proditoris. † Michael presbyter testis. †
Presbyter Nicephorus testis. Consta Blepharus te-
stis. † Leo Burchus testis. † Mamunes Lagutzes te-
stis. † Ioannes Mizoterus testis. Leo filius Philippi.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.° 188.)

XII.

Nicolaus Burrelites cum uxore et filiis vendit Roberto Buciae vineam aureis tarenis triginta.

† σίγνον χειρός νικολάου εποιημία βουρρελήτου κατοικητοῦ ἐν τῷ χωρίῳ βηλλάδων † σίγνον χειρός κάλλης συμβίου αὐτοῦ † σίγνον χειρός λεοντος υἱοῦ τῆς αὐτῆς κάλλης † σίγνον χειρός εἰρηγῆς θηγατρὸς τοῦ αὐτοῦ νικολάου καὶ τῆς ριθῆσις κάλλῆς † σίγνον χειρός μαχαλδᾶς ἀνεψίας αὐτοῦ.

Ἡμεῖς ὑπογραφέντες οἱ τὰ σίγνα τοῦ τιμίου σταυροῦ εἰδίας ἡμῶν χερσίν ἐν τῷδε τιμῷ χαραξάντες τῇ ἡμετέρᾳ βουλῇ καὶ θελήσει ἀνάλαμβανόμεθα τοῦς ἀδελφούς ἡδίας κλοῖρονομους καὶ σὶνκλοῖρονομους καὶ ἀπλῶς ὑπὲρ εἰς πάντα ἀνδρωπὸν ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν δι' οἷς ὁμολογοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος πούπληκῶ ἐγγράφου παρουσία τῶν υπογραμμένων κριτῶν σκηλλακίου περεγρίνου σαμονᾶ πούπληκου νοταρίου τῆς αὐτῆς καὶ τῶν υπογραμμένων μαρτυρῶν εἰς τοῦτο κληθέντων καὶ παρὰ κληθέντων ἀδολῶς καθάρως ἐκουσίως καὶ ἐλευθέρως ἐπράξαμεν σὺ τοῦ ρουπέρτου βουκῆα καὶ τῆς σοῖς κλοῖρονομοῖς τῷ ἡμετέρῳ οἰκίῳ ἀμπελίῳ τοῦ ἀντα εἰς τὴν πεδῆσιαν χωρίου . . . καὶ συνοροῦντα τοῦ φυλιπποῦ βήβήλλου ἑτέρον σῖνορον τοῦ πρεσβυτέρου σχολαρίου ἣν ἔχη ἐκ τοῦ κελωνᾶ σινορηται καὶ εἰ οὕτως καὶ σὶνκλοι τῶ αὐτοῦ ἀμπελίῳ ὁσὸν καὶ ἐστὶν τελαγαγᾶνδῶντα ἡμᾶς. μετὰ πάντων αὐτοῦ δικαιοματῶν καὶ ἐκεῖσε δένδρων σὶνγγια πεπρακαμεν αὐτὸ εἰς τοῦ δὶλωθεντος ρουπέρτου τοῦ βουκῆα καὶ τῆς σοῖς κληρονομοῖς διὰ χρυσοῦν ταρία τριάκοντα. ἅτινα ταρία τριάκοντα τὴν δικίαν ἐπητήρησιν τοῦ πραγματοῦ ἐλαβόμεν ἀπο σοῦ καὶ ἀπετάξαμεν πάσαν παραγραφὴν ζήτησιως τῶν προγεγραμμένων τάραιων ὅς ἀνέλλειπη αὐτὰ ἐλαβόμεν ὁμοῖς ἀπετάξαμεν ἅπαν δικίον τῷ δυναμένῳ ἡμᾶς βρωθῆσαι εἰς μετατραπὴν τῆς αὐτῆς πράσεως, μᾶλλον ὀρκωσάμεν σὰς οὐ μὴ εἰσελθῶμεν κατεναντίον τοῦτου εἰ ὁ οὐχ ὑποκεισώμεθα τῇ πυνὶ τῆς ἐπιορκῆς ἀπέστῃμεν τῆς δεσποτείας τοῦ πράγματος καὶ πρὸς σὰς τὴν νομὴν καὶ δεσποτιαν ἐπαρεδώσαμεν ὑπο ἐξουσίως ἔχειν σὰς αὐτὸ πούλειν χαρίζην ἀνταλλάττειν καὶ ἐν πρῆξιν τεκνῶν γράφειν ὅς το κῆρος καὶ τὴν αὐθεντιαν παρ ἡμῶν λαβῶν μὴ κολιζόμενος ἢ ἐμποδιζόμενος παρ τινός. καὶ ἡ μὲν ποτὲ κερῶ φατῆ τῆς ἐνοχλήσεως εἰς αὐτῶ εἶνα στίκωμεν ἐκδικᾶν σὰς αὐτο ἐκ πάντος ἐναν-

† Signum manus Nicolai cognominati Burrelitae incolae terrae Villadorum. † Signum manus Calae uxoris eius. † Signum manus Leonis filii eiusdem Calae. † Signum manus Irenes filiae eiusdem Nicolai et memoratae Calae. † Signum manus Machaldae neptis eius.

Nos suprascripti, qui signa honorabilis crucis propriis nostris manibus in hoc instrumento exaravimus, nostra sententia et voluntate, nomine quoque fratrum, propinquorum, heredum et coheredum nostrorum, et uno verbo cuiusvis hominis, magistratus atque officialis, declaramus praesenti publica scriptura coram subscriptis iudicibus Scyllacii, Peregrino Samona publico notario eiusdem civitatis, et subscriptis testibus ad hoc vocatis et rogatis, nos absque dolo, sed sincero animo, sponte et libere vendidisse tibi Roberto Buciae tuisque heredibus nostram propriam vineam, quae extat in loco . . . et est finitima Philippo Bibillo, ex alia parte vineae presbyteri Scolarii, quam habet ex Celona, et insuper viae, ac clauditur. Hanc vineam, quantacumque est, ad nos spectantem, cum omnibus eius iuribus et arboribus inibi consitis, una cum eius humo, vendidimus tibi memorato Roberto de Bucia tuisque heredibus aureis tarenis triginta, quos pro iusto rei divenditae pretio accepimus a te, et renunciavimus cuivis exceptioni eosdem repetendi, quoniam non imminutos ipsos accepimus. Item renunciavimus cuilibet iuri quod nobis opitulari possit ad evertendam huiusmodi venditionem, quin imo iureiurando tibi promittimus numquam ei obstituros, et nisi id fecerimus, subiiciamur periurii poenae. Insuper exuimus nosmetipsos dominio rei, et tibi ius ac possessionem eius tradidimus, cum facultate eam vendendi, donandi, permutandi et in dotem filiarum scribendi, utpote qui dominium et potestatem a nobis accepisti; neque quisquam te impediat vel deturbet. Si quis vero aliquando tibi molestiam inferat, nos obstabimus, et tibi ipsam defendemus a quavis contraria persona;

τιομένου προσώπου ει δὲ οὐ διεκδήκησώμε' σας αὐτῶ-
ος βουληθῶμεν μετατρέψαι τὴν παρ ἡμῶν κλωδε-
λως γεννημένην σὰς πρᾶσιν μὴ εισακούμεθα μητε παρα-
του Θεοῦ νομοῦ βωιδεῖαν σχῶμεν οὐ μόνον τοῦτο
ἀλλ ἡπὲρ παραβασίαν τοῦ τιμίου σταυροῦ ζημιούστω
ἡμᾶς ἐν τῷ δεσποτικῷ Φύσκῳ αὐγουσταλια δεκά καὶ
πρὸς σὰς τοὺς ἀγῶραστας τρηπλην τὴν ἐνὶν καὶ εἰδ
οὕτω στεργη καὶ ἐμμένη ὑ παρῶσα πράσις πρὸς σὰς
καὶ τῶν κλοῖρονόμων σας στερρα βαιβεία καὶ ἀπαρασᾶ-
λευτος ἀχρῆ τερμάτων αἰῶνων ἐν παρουσια μαρτύρων.

† Ἐγὼ Φίλιππος τοῦ νοταρίου ρογερίου κριτῆς
σκηλλακος μαρτυρῶ καὶ ὑπέγραψα.

† Ego Sabinus specialis testor.

† ἀνδρεᾶς υἱὸς πρεσβυτεροῦ βασιλείου ὁ τοῦ τα-
βερνιτσι καὶ σκευοφυλαξ τῆς ἐπισκοπῆς μου παρακλη-
θεῖς μαρτυρῶν ὑπεγράψα ἡμεῖα χρι.

† Ego Rao buchia testor καὶ ὑπέγραψα.

† Ego Iohannes asperus testor.

† Ego Iohannes de perrino testor.

† Ego Leo de Mayda rogatus testor et me sub-
scripsi.

† ἐγράφη ὑπογράφη καὶ ὑπογράφη καὶ ἐκηρωθη
τῷ παρὸν ἔγγραφον χεῖρι ἐμοῦ περιγρῖνου σαλιονά που-
πληκου νοταρίου σκηλλακος.

(Ex originali membrana Archivi Neapolitani—n.º 189.)

et nisi eam tibi vindicaverimus, sed voluerimus
evertere hanc nostram sponte tibi factam venditio-
nem, ne exaudiamur, neque a divina lege subsi-
dium habeamus; neque hoc tantum, sed ob viola-
tionem honorabilis crucis mulctemur regio Fisco
augustalibus decem, et tibi emptori triplo emptio-
nis pretio; atque nihilominus firma permaneat prae-
sens venditio tibi tuisque heredibus facta, stabilis,
valida et immutabilis usque ad finem seculorum.
Coram testibus.

† Ego Philippus notarii Rogerii filius, iudex
Scyllacii testor et subscripsi.

† Andreas filius presbyteri Basilii Tabernitae
sacrista episcopii mei rogatus testis subscripsi pro-
pria manu.

† Scriptum, subscriptum et roboratum est prae-
sens instrumentum manu mea Peregrini Samonae
publici notarii Scyllacii.

XIII.

Marina donat ecclesiae S. Ananiae praedium situm in loco dicto Musoleone.

† Ἐγὼ τε ἡ μαρήνη ἀφῆρῶνδ ἡς τὸν πάνσεπτον
καὸν τοῦ ἀποστολοῦ ἀνανῆου το χοράφῆδ τῷ ἡντα
ἡς τὸν μουσουλεοντα ἐστὴν δὲ ὁ στρορησιμὸς τοῦ
χοραφῆου τισυτος ἐστὴν δὲ ἐπὶ δητῆμας νηκόλαος τοῦ
σαττεπέδε.

† ὀρτουλῆς γαβρος αὐτοῦ μαρτυρ ὑπέγραψε.

† Θεόδωρος το λευκολου γαβρος αὐτοῦ μαρτυρ ὑπέ-
γραψε.

† νηκόλαος σηεσκαλκος μαρτυρ ὑπέγραψε.

† γρηγόρηος ἀδελφος τοῦ πρεσβυτεροῦ ἡλια μαρ-
τυρ ὑπέγραψε.

† γρηγόρηος στουαλας μαρτυρ ὑπέγραψε.

ἡ τῆς δε βουλίθη ἀκαίρωσὲ τὴν παρ ἐμοῦ ἀφῆ-
ρωσην ἡα ἔχη τὸ ἀνάθεμα παρὰ πατρός καὶ υἱοῦ

† Ego Marina offero venerabili templo Apostoli
Ananiae praedium, quod extat Musoleone, et hos
habet fines: ab occidente est Nicolaus Battepede.

† Ursolèb gener eius testis subscripsit.

† Theodorus de Leucolo gener eius testis sub-
scripsit.

† Nicolaus Sinescalcus testis subscripsit.

† Gregorius frater presbyteri Eliae testis sub-
scripsit.

† Gregorius Stobalas testis subscripsit.

Si quis autem voluerit infirmare hanc a me fa-
ctam oblationem, habeat anathema a Patre, et Fi-

καὶ ἁγίου πνευματος· τὸν τῆς ἁγίου Θεοφορον πα-
τρων καὶ ἑστὴν ἡ μερὴς αὐτὸ μετα των ηποιτων
αρον σταυροσον.

(Ex membrana Archivi Neapolitani — n.° 190.)

lio, et Spiritu Sancto, a tercentis octo et decem
sanctis divinis Patribus, et sit pars ipsius cum il-
lis qui dixerunt: Tolle, crucifige.

XIV.

Descriptio finium quorundam praediorum monasterii S. Stephani de Nemore.

† αὕτη ἑστὴν ἡ ἑναρξίς τῶν σύνορων τῶν κουλτούρων
ῶν ἐδωρήματο ὁ κραταιος ρήξ τῶν ἐρημίτων· ἐν πρωτοῖς
ἡ σύνορος τῆς κουλτουρας τοῦ κατάνανκη καὶ κατέρχεται
ἀνατολικὰ τὸ ριάκη τοῦ κατάνανκη ἄχρι τῶν χωρα-
φίων ἁγίου λεωντίου, εἰς τὸν σπήνον, ἐνῶ τὸν λίθον ἐδέ-
σαμεν. καὶ ἀναβίην ἀναφορικὰ τὸ ἀρχτροῶν μέρος εἰς τὸν
βουνόν, ἐν ὃ τὸν λίθον ἐδέσαμεν. ἐκῆθεν ἀναβίην δυ-
σικὰ τὴν πριόνίαν τα χημένα ὕδατα ἄχρι του σταυ-
ρωμένου λίθου, καὶ ἀποδίδει, εἰς τὴν παλιᾶν ἀσβε-
στάραν καὶ ὑπάγει ὑπριονία ἄχρι τῆς πορτικέλλας
εἰς τὸ σύνορον κατάνανκη ὁμοῶς ἤδωμεν καὶ τῶν συν-
οριᾶσμων τῆς κουλτούρας τοῦ ἁγίου παντελεήμονος
ὡς ἀναβίην ἀνατολικὰ ὁ ριάξ ἄχρι τοῦ ἁγίου παν-
τελεήμονος καὶ ἀναβίην ἡ πριόνία εἰς τὸν λίθον τὸν
σταυρωμενον· καὶ σχήζει τὸ βουνὴν εἰς μέσον καὶ ἀπο-
δίδει εἰς τὸν δρόμον τῆς κασαμόνας· ὅπου ἐδέσαμεν
τὸν λίθον· καὶ κατέρχεται τὸ σύνορον τοῦ ἁγίου
λεωντίου ἄχρι τοῦ σταυρωμένου δένδρου, καὶ ἀποδί-
δει εἰς τὸ ρυάκον, καὶ κατέρχεται τὸ σύνορον τοῦ
ἁγίου λεωντίου ἄχρι τοῦ τέλους τοῦ κάμπου, καὶ
διάβειν τὸ ἄκρος του κάμπου τῆς κασαμόνας ἄχρι
τοῦ λίθου τοῦ σταυροτοῦ εἰς τὸ ἀκροτήρη τῆς κα-
σαμόνας, καὶ ἀναβίην τὸ χεῖλος τοῦ κάμπου ἄχρι
τῆς ἀγρικῆς ἀππίδας ἐν ἣ καὶ ἐδέσαμεν τὸν λίθον
καὶ καταβίην ὁ ρυάξ τοῦ πηγαδίου ἄχρι τοῦ μεγα-
λου ρυάκος· καὶ καταβίην ὁ ρυάξ ἄχρι τῆς δρηῆς τῆς
σταυρωμένης, καὶ ἀναβίην ὁ ψευδορύαξ, ἄχρι τοῦ
σταυρωθέντος λίθου· καὶ ἀναβίην, εἰς τὸ δένδρον τὸ
σταυρωμένον, εἰς τὸ ποδάβουρον του πούτζου, καὶ ἀνα-
βίην εἰς τὴν ἀγρικαῖς ἀππίδαις εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κάμ-
που τῆς κουλτούρας τοῦ πούτζου ὅπου ὑπάρχει ὁ
λίθος ὁ σταυρωμένος· καὶ ἀναβίην δυσικὰ τὸ ἄκρον
τοῦ κάμπου τοῦ πούτζου ἄχρι τοῦ παλιοῦ ἀλονιου
ἔπου τὸν λίθον ἐπέσαμεν· καὶ ἀναβίην ὁ πριόνία δυ-
σικὰ εἰς τὸν βουνόν εἰς τὸν διαχορισμόν τῆς κουλτου-
ρας τῆς κουλτουτζίστρινας εἰς τὸν λίθον τὸν σταυρο-

† Hoc est initium finium culturarum, quas po-
tens Rex donavit Eremitis. Primum est confinium
culturae Catananci, et ex orientali latere descen-
dit rivus Catananci usque ad praedia sancti Leon-
tii, prope habitaculum, ubi lapidem posuimus; et
sursum ascendit a septentrione ad collem, ubi lapi-
dem posuimus; inde adscendit ab occidente per ser-
ram et decurrentes aquas usque ad lapidem cruce-
signatum, et pervenit ad veterem calcariam, et
vadit serra usque ad porticulam prope confinium
Catananci. Item vidimus et confinia culturae sancti
Panteleemonis, prout ab oriente vadit rivus us-
que ad sanctum Panteleemonem, et serra adscen-
dit ad lapidem crucesignatum, et dividit collem in
duas partes, et pervenit ad viam Casamonae, ubi
lapidem posuimus, et descendit confinium sancti Leon-
tii usque ad crucesignatam arborem, et vadit ad ri-
vum, et descendit confinium sancti Leontii usque
ad finem Campi, et transit per verticem Campi Ca-
samonae usque ad lapidem crucesignatum prope sum-
mitatem Casamonae, et adscendit ora Campi usque
ad silvestrem pyrum, ubi lapidem posuimus, et de-
scendit rivus putei usque ad magnum rivum, et
adscendit rivus usque ad quercum crucesignatam,
et adscendit torrens usque ad lapidem crucesigna-
tum, et adscendit ad arborem crucesignatam, pro-
pe pedem collis Putzi, et adscendit ad silvestres py-
ros extremitatem versus Campi culturae Putzi, ubi
exstat lapis crucesignatus, et adscendit ab occiden-
te per extremitatem Campi Putzi usque ad veterem

μίον. κακήθην καταβένει τὸ ἕρον ἄχρι εἰς τὴν σταυροθησαν ἀγρικτὴν ἀππίδαν τῆς πλησίον τοῦ λίμου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀγρικτῆς ἀππίδας ἀποδίδει τὰ ἕσα εἰς τὸν οὐμβρον, ὅπου τὸν λίθον ἐπέλαμιν τὸ τερμόνην, καὶ ἀναβένει εἰς οὐμβρον καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ρυάκην ὅπου ἀναβένει εἰς τὴν κακὴν χαμουρραν τῆς βασιλικῆς ἐδοῦ. καὶ ἔρχεται ἡ ὁδὸς ἄχρι τοῦ δύστρατου ἔδην κατέρχεται ἡ ὁδὸς τῆς ἁγίας ἀγάθας, καὶ ὑπάρχει ὁ σταυραμένος λίθος· καὶ κατέρχεται ἡ ὁδὸς τοῦ λημου ἐπάνου τοῦ πηγαδίου τοῦ λημου· ὅπου τὸ τερμονην ἐθέσαμεν. καὶ ὑπάγει δυσικὰ ἡ ψευδοβαθία εἰς τὸν λίθον τὸ τερμόνην καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ψευδορυάκην καὶ πατέρχεται εἰς τὸ μέγαν ρυάκην ὅπου ἡ σικίαις. καὶ ἀναβένει τὸ ρυάκην ἄχρι τοῦ σινύρου τοῦ ἀλεύρη· καὶ ὁ χεῖμαρρος ἄχρι τῆς ὁδοῦ· καὶ ἡ ὁδὸς ἀποδίδει εἰς τὸ τερμόνην τὸν λίθον, εἰς τὴν κουλτουραν τοῦ ἀρβου. κακήθην καταβένει ἀνατοληκὰ ἡ πριόνα ἄχρι τοῦ τέλους τῆς κουλτουρας ἀρβῆ. εἰς τὸν σκηνὸν ὅπου τὸ τερμόνην εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς βαθείας. καὶ καταβένει ἡ βαθεία ἄχρι τοῦ ρυάκος. καὶ ἀναβένει ὁ ρυάξ ἄχρι τοῦ ρυάκος ἀγίου παντελεήμονος, καὶ σικλεύ.

† ἐγὼ πέτρος υἱὸς κυροῦ στανοτεροῦ τοῦ ρουσσοῦ καλχους ἐκ τὸν στυλον.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 494.)

XV.

Descriptio finium praediorum monasterii S. Leontii extantium Styli et Praetoriati.

† ἔστιν δὲ ὁ περιόρισμός τοῦ ἀγίου λιοντίου εἰς τὸν στύλον, ἦγον τῆς μονῆς, ὡς ἀνέρχεται ἀπὸ τὸν ποταμὸν, τὸν κατερχόμενον ἀπὸ το καστρου, καὶ ἀνέρχεται ὁ πρίον τοῦ καλμίτου, καὶ κατέρχεται ἕως τὸ χορίον τὸ τρέγινο καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν δημοσίαν ἔδδον, εἰς τὸ σύναρον τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ στύλου, καὶ ὑπάγει ἡ ἔδος διάστημα ὀλιγοστὸν, χωρίζουσα τὰ τοῦ ἀγίου λιοντίου καὶ τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ ἀνακάλυπτη καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ὑδρυσόμενον ὕδωρ τοῦ προφήθεντος τρούου, ὅπου τὸ σαλίην ἐστίν, καὶ κατέρχεται τὸ αὐτὸ ὕδωρ, χωρίζοντα τῶν κληρονόμων ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη, καὶ τὰ τοῦ ἀγίου λιοντίου ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ, καὶ κατέρχεται τὸ αὐτὸ ρυάκην ἕως τοῦ ἀμπιλάνος, ἔπιρ ἐφύτευσιν ἰωάννης ὁ ναρηπόδης, καὶ τὰ παιδία τοῦ πανορμίτι, ἔπιρ καὶ ἔστιν εἰς ἀντι-

aream, ubi lapidem fiximus, atque adscendit serra ab occidente ad collem prope seiunctionem culturae Culutzestrenae ad lapidem crucesignatum, indeque aequaliter descendit usque ad crucesignatam silvestrem pyrum prope Limum, et a silvestri pyro pervenit aequaliter ad Umbrum, ubi lapidem pro limite posuimus, et adscendit ad Umbrum, et vadit ad rivum, ubi adscendit ad malam Chamurram regiae viae, vadit vero via usque ad bivium, unde descendit via sanctae Agathae, et ubi est lapis crucesignatus, et descendit via Limi supra puteum Limi, ubi limitem posuimus; vadit autem ad occidentem falsa vallis ad terminum lapideum, et pervenit ad torrentem, ac descendit ad magnum rivum, ubi est ficus, et adscendit rivus usque ad confinium Aleuri, et torrens usque ad viam, via autem pervenit ad terminum lapideum prope culturam Arbi, indeque descendit ad orientem serra usque ad finem culturae Arbi ad habitaculum ubi est limes in capite vallis, et descendit vallis usque ad rivum, et adscendit rivus usque ad rivum sancti Panteleemonis, et clauditur.

† Ego Petrus filius domini Stanoteri de Russo ferrarii Styli.

† Haec est descriptio finium (praediorum) monasterii sancti Leontii quae Styli extant: ut ascendit (finis) a flumine quod descendit a Castro, et adscendit serra Calmiti, et descendit usque ad pagum Troginum, et pervenit ad viam publicam prope confinium episcopii Styli, et procedit brevi spatio via, quae seiungit praedia sancti Leontii a fundis episcopii, et deflectit, et pervenit ad fluentem aquam antedicti Trogini, ubi exstat salix, et descendit ipsa aqua dividens dextrorsum bona heredum, et sinistrorsum bona sancti Leontii, et descendit ipse rivus usque ad vineam, quam plantaverunt Ioannes Baripodes, et filii Panormiti, de qua lis est propter usurpationem ab heredibus perpetratam; serra vero flectit ad occidentem, ubi est calcaria, et de-

λογίαν, διὰ τὴν ἀρπαγὴν ἣν ἐποίησαν οἱ κληρονομοί, καὶ κάμπτι ὁ πρῖον ἐπὶ δύσμας; ὅπου ἡ ἀσυσταρία ἐστίν, καὶ ἀνακάμπτι ἕτερος πρῖον ἐπὶ τὰ μέρη τὸ τρογίου, μέχρι τοῦ κικεράλι, καὶ ἀνακάμπτι ἕως τὸ ριάκη τοῦ ἀλικήτου, καὶ χωρίζει τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἁγίου निकολάου, καὶ τὸ εὐώνυμον τοῦ ἁγίου λεοντίου, καὶ κατέρχεται τὸ αὐτὸ ριάκη μέχρι τῆς ἐκκλησίας, ἐνὼ καὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ ἐστίν, καὶ ἀνακάμπτι ὁ πρῖον ὄρθος ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀνακάμπτι τὸν αἰγιαλὸν ἐπὶ ἀνατολὰς ἕως τὸν ποταμὸν τοῦ κάστρου, πλὴν τῆς βουούσας, καὶ ἀνατρέχει τὸν ποταμὸν ἕως τῆς ἀρχῆς τοῦ προγραφέντος περιορισμοῦ, ὅπου καὶ τὸ ποτάμιον τῶν σαλτῶν μήγνηται, μετὰ τοῦ ποταμοῦ τὸ κάστρον, ἐν ταῦτο τὸ περιορισμὸς ὑπάρχει καὶ ἡ καθέδρα τῆς μονῆς, καὶ ἐκδότα ἀμπέλια καὶ ὄρι καὶ νομὴ τῆς μονῆς, καὶ νεμαδιαῖοι τόποι, καὶ χωρελάσιοι, χωρῖον τὸ ρουσίτον, προάστιον ἡδῶν περιόριστον, ὅπου κρατῶσιν τὰ παιδία τοῦ νιτάλη, καὶ τοῦ κραπατοῦνι, καθῶς ἀρχεται ἀπὸ τὸ κάρατρον τοῦ ποταμοῦ, καὶ χωρίζει τὸ σύνορον τῆς ἀρσαφίας, καὶ τοῦ ἁγίου λεοντίου, ἀπὸ τὸ ἀκάνδιον τὸ ἐπονομαζόμενον βράμος, καὶ ἀναυαίνει ἕως τῆς σικῆς, ὅπου καὶ ὁ λίθος πετιγμένος ἐστίν, τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ἀρσαφίας, καὶ τὸ δεξιὸν τοῦ ἁγίου λεοντίου, καὶ ἀναυαίνει ἕως τοῦ νονοῦ, καὶ ἀνακάμπτι ἡ ὁδὸς ἐπὶ ἀνατολὰς, ἕως τοῦ ἑτέρου νονοῦ, καὶ ἀνακάμπτι ὁ πρῖον ὄρθος ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ κάστρου, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ σύνορον τὸ χωράφιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῶν σκλτων, καὶ κατέρχεται συγγλῶν τὴν νηδῖαν ὄλην, ἕως τοῦ προριθέντος κάρατρον τοῦ ποταμοῦ, ἐπὶ δυσμας χωρίζων τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἀρσαφίας, ὅπου κρατῶν τὰ παιδία τοῦ φόρκα, καὶ τὸ εὐώνυμον μέρος τοῦ ἁγίου λεοντίου ὅπου κρατῶν τὰ παιδία τοῦ ἀντιλήκα μέχρι τοῦ ποταμοῦ, καὶ συνκλήσι εἰς τὸν προριθέντα περιορισμὸν, ἔχων ἀμπέλια καὶ χωράφια, καὶ ὄριστα, χωράφιον τὸ πανάριν, ὡς χωρίζει ἀπὸ τὸν ποταμὸν, πλὴν τοῦ μάλου τῆς ἀρσαφίας, ὅπου ἐκρατοῦσαν τὰ παιδία τοῦ ἰωαννου κέλλου, καὶ τοῦ λέου τοῦ μηλονά, καὶ ἀναυαίνει εἰς τὸ νομὴ τῆς μίσσων τοῦ ληναδίου, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ ριάκη τοῦ ἁγίου φαντήου, τὸ μὲν ἀριστερὸν μέρος τῆς ἀρσαφίας, καὶ τὸ ἕτερον τοῦ ἁγίου λεοντίου, καὶ ἀναυαίνει τὸ αὐτὸ ριάκη, ἕως τοῦ σύνορου τοῦ σπαθαρίου ἰωάννι, καὶ ἀνακάμπτι καὶ διαχωρίζει ἐπὶ τὰ ἀκτρώα

flectit altera serra ad partem Trogini usque ad Cicerale, et declinat usque ad rivum Albiceti, et dividit dexteram sancti Nicolai partem a sinistra sancti Leontii, et descendit ipse rivus usque ad ecclesiam, ubi est etiam sancta aqua, et deflectit serra recta ad mare, et flectit litus ab oriente usque ad flumen Castri, praeter Rubusam, et defluit flumen usque ad initium antedictae finium descriptionis, ubi et flumen Saltorum miscetur flumini Castri. In his finibus exstat sedes monasterii, nec non vineae, nemora et colles monasterio donata, et pascua, et loca equitationi addicta, pagus Rusitus, villa suburbana suis circumscripta finibus, quam possident filii Vitalis et Crapatuni, prout incipit a capite fluminis, et dividit confinium Arsaphiae et sancti Leontii a Spina quae vocatur Rhamnus, et ascendit usque ad ficum, ubi lapis fixus est, per sinistrum Arsaphiae latus, et dexterum sancti Leontii, et ascendit ad collem, et deflectit via orientem versus usque ad alium collem, et flectit serra recta Castrum versus, et pervenit ad confinium praedii sanctissimae Dei Genitricis de Saltis, et descendit complectens totam vallem, usque ad antedictum caput fluminis ad occidentem, dividens dexterum latus Arsaphiae, ubi sunt possessiones filiorum Forcae, et sinistrum sancti Leontii, ubi exstant possessiones filiorum Anteliae, usque ad flumen, et clauditur ad praedictum confinium cum vineis, praediis, quercetis, et praedio Panari, prout dividitur a flumine prope molendinum Arsaphiae, quod possederunt filii Ioannis Celli et Leonis de Milona, et ascendit ad collem per pratum ac pervenit ad rivum sancti Phantini, sinistrorsum linquens latus Arsaphiae, et dextrorsum latus sancti Leontii, et ascendit iuxta ipsum rivum usque ad confinium Spatharii Ioannis, et deflectit, et dividit ad septentrionem usque ad confinium Arsaphiae prope Sacellum, laevum latus Castrum

μέριον ἕως τοῦ συνόρου τῆς ἀρσαφίας, πλησίον τοῦ σαγκίλλου, τὸ μὲν ἀριστερὸν μέρος ἐπὶ τοῦ κάστρου τοῦ σπαθαρίου ἰωάννη, καὶ τὸ δεξιὸν τοῦ ἀγίου λεοντίου, καὶ κατέρχεται ὁ διαχωρισμὸς πρὸς τὸν ποταμὸν, ἐνὼ τὸ θυμύσιον λυτρὸν ὑπῆρχεν, τὸ μὲν ἀριστερὸν μέρος τῆς ἀρσαφίας, καὶ τὸ δεξιὸν τοῦ ἀγίου λεοντίου, καὶ συγκλείη ὁ περιορισμὸς, ἕως τοῦ προηγουμένου περιορισμοῦ τὸ ἴσον τοῦ κώδικος.

Ἔστιν δὲ ὁ περιορισμὸς τῶν χωραφίων τοῦ ἀγίου λεοντίου, εἰς τὸ πραιτοριάτην, κατὰ τὸ ἴσον τοῦ κώδικος, ὡς ἀνέρχεται ὁ ρίαξ, τοῦ ἀγίου Φαντίνου, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν ὀξηκόρυφον υουνόν, καὶ κατέρχεται εἰς τὴν σελλάδαν, καὶ πάλιν κατέρχεται ὁ ρίαξ, ὅπου γὰρ υρυτὸν ὕδωρ ὑπάρχει, καὶ κατέρχεται εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ ἐλμίτου, καὶ περὶ τὸ ἴσον ὁ ποταμὸς ὁ ἐλμίτος, καὶ ἀποδίδει εἰς ἕτερον ρίαξ, ἔχων ὕδωρ, καὶ ἀνέρχεται ἄχρι τοῦ ὑφιλοῦ υουνου, καὶ περὶ τὸ ἴσον τὴν σελλάδαν, ὅπου τὸ βούσιον χοῦμα ὑπάρχει, καὶ κατέρχεται ὁ πρίων ἄχρι τοῦ λάτρου, καὶ καταναίει ἢ ἕτερος υαθία μέχρι τῆς καστανήας, καὶ ἀποδίδει τὸ ἴσον εἰς τὸ ἀρχιστράτον, καὶ κατέρχεται εἰς τὸν ποταμὸν τὸν αὐλάριν, καὶ στρέφεται κατὰ δύσιν εἰς τὸ ὕδωρ τὸ υρυτὸν, καὶ ἀνέρχεται τὸ ἴσον ὁ ρίαξ, καὶ ῥύπτει εἰς τὰ μάμωρα εἰς τὸ ἀρχιστράτον, καὶ καταναίει ὁ ρίαξ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ πραιτουριάτι, καὶ ἀνέρχεται ὁ πραιτουριάτης καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν υήναν, καὶ ἀνέρχεται ἢ μαμμουλα, μέχρι τοῦ προηγουμένου ρίακος τοῦ ἀγίου Φαντίνου, καὶ συγκλείη τὸ πᾶν.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 192.)

versus Spatharii Ioannis, et dexterum sancti Leontii, et descendit limitum divisio ad flumen, ubi publicum balneum exstabat disterminans sinistrorsum Arsaphiam, et dexstrorsum sanctum Leontium, et clauditur finium descriptio ad antedictum limitem iuxta codicem.

Hi vero sunt fines praediorum sancti Leontii ad Praetorium iuxta codicem, prout adscendit rivus sancti Phantini, et pervenit ad summum collem, et descendit ad Selladam, et iterum descendit rivus ubi exstat aqua pluvia, et descendit ad flumen Elmitum, et transit recta flumen Elmitum, et iungitur cum alio rivo aquam habente, et adscendit usque ad verticem collis, et transit recta per Selladam, ubi exstat agger rubeus, et descendit serra ad Latrum, et descendit alia vallis usque ad castaneam, pervenitque recta ad veterem viam, descendit ad flumen Aularim, et flectit occidentem versus ad aquam pluviam, et adscendit recta rivus, et pervenit ad Marmora prope veterem viam, et descendit rivus usque ad flumen Praetorium, et adscendit Praetorium, ac pervenit ad Venam, adscendit vero Mammula usque ad antedictum rivum sancti Phantini, et totum clauditur.

XVI.

Index hominum monasterii S. Leontii.

† αὗτοι εἰσιν οἱ ἄνθρωποι ἀγίου λεωντίου, ἐν πρώτοις ἐκ τοῦς σιγίλλατους· निकόλαος συνκιμμένος συν του εξαδελφου αυτου· τοῦ υἱοῦ μιχαηλ—νικήφορος τοῦ στεφανου τοῦ κῳρσσιανου—Φίληππος δημομίτης—ὁ ἀνθιμος—καλοκηρος τοῦ φασσιόμινου—λεων ἐκ τοῦ ἱμβλήχου ὑπάρχει τὸ ἱκόνουμον αυτου . . . —ἰωαννης λαγγοβάρδος. ὑπάρχει ἐκ τοῦ βινίου—οὐρσίνοσ συν τοῦ ἀδελφου αυτου ἔχει ἢ ἐκκλησια αφειρωσιν ἐκ τοῦ σίρουχου τὸν ρούσιον—ὁ κωνδοπιτροσ ὑπάρχει ἐκ τοῦς σιγίλλατους—οἱ παι-

† Hi sunt homines sancti Leontii. In primis e sigillatis Nicolaus Syncimmenus cum ipsius nepote filio Michaelis—Nicephorus de Stephano de Corsiano—Philippus Demmenites—Anthimus—Calocyru de Fasiomeno—Leo de Emblico cognominatus Ioannes Langobardus est de Venusia—Ursinus cum fratre ipsius, quos Ecclesia ex donatione possidet a Sirucho Rusio—Condopetrus est e sigillatis—Filius Constae Chirobosci, quos possidet e Murinis Castriveteris—Ioannes Vicecomes cum consobrino ipsius,

δες κῶστα χοιροβῶσκου ἔχει αὐτὸν ἀφείρῳσιν ἐκ τῶν μουρίων ἐκ τοῦ καστέλλου βετερου — ἰωαννης βεσκόμης συν τοῦ ἀνιψιοῦ αὐτοῦ ἔχει αὐτὸν ἐκ τοῦ ραχερου βουρμελλου — ἰωάννης κηρωβητης σιγιλλατος — ὁ Φραγκοπέτρος ὑπάρχει ἐκ τῶν σουβερίων ἔχωμεν αὐτὸν ἀφείρῳσιν ἐκ τοῦ κυρού Φραγμαούνδου — ἰωάννης τοῦ αμαίου ὑπάρχει ἐκ τῆν μαγίδαν τοῦ κομνιαοῦ — οἱ παῖδες κυνοῦ καλογέρου αγίου λεώντιου ὑπάρχονται ἐκ τοῦ μιλήτου νικόλαος καὶ νηκηφώρος — ἀρκαδιος ὁ Φωβερὸς σιγιλλατος — ἀρκαδιος σιγγενῆς τοῦ ικονίου ὑπάρχει ἐκ τοῦ νίκηφώρου ἔχωμεν αὐτὸν ἀφείρῳσιν ἐκ τοῦ νουρμανδέλλου — νηκίτης λαγγοβαρδος ὑπάρχει ἐκ τῆς μαγίδας — νικόλαος ρούσιος του σεργονᾶ ὑπάρχει ἐκ τοῦ σουβερατου — νικόλαος σαληητος ὑπάρχει τῆς βενούσης ἐκ τοῦ αγίου μεινου — ὁ παντολέων τέλλει εἰς τῶ πλοιω ἱερακος και καθεζεται εἰς τῆν χωραν τῆς ἐγκκλησιας και ἡ τι ἔχει τῆς ἐγκκλησιας — κῶστα σκλάβος ἀφείρῳσιν τῆς ἐκκλησιας — βασίλειος κανκος ἀνδρωπος τοῦ ραμβέρτου ἀργούκου τέλλει αὐτοῦ δόμα — θεόδωρος τοῦ κόκου στρέφη δόμαν καὶ ἀγκαρι εἰς τὸν σοβεράτον — ἰωάννης νοταριος στρέφη δόμας εἰς τὸν ἅγιον μνηαν — ἀρκαδιος κορεφογένης ὑπαρχει ἀνδρωπος ρικκάρδου βίλαρου τέλλει αὐτῶ δόμα — νικόλαος τοῦ νορδονάρι ὑπάρχει ἀνδρωπος τοῦ κώμητος ἰωσφρέ τέλλει αὐτῶ τὸ δόμα — νικόλαος σίττινός. ὑπαρχει ἐκ τῆν ἀεταν ἀκκομαντευμενος — νικόλαος τοῦ ἀπεράτου ὑπάρχει ἐκ τὸν ἅγιον μνηαν ἀκκομαντευμενος — θεόδωρος τορβῆς. τέλλει το δόμα τοῦ νοταριου λέοντος τοῦ πλασταρά ἐκ τον υαδολατον — πέτρος ἀτζήμαννας υπαρχει τῆς ἀγίας τριάδος μνηητου — ὁ καστέλλης ἀνδρωπος τῶν ερημητῶν — κωσμάς του γριτζότου καὶ ἰωαννης ἀδελφος αὐτου ἀνδρωποι τῶν ἐρημητῶν — ἰωαννης κοινδολεων ἀνδρωπος τοῦ αγίου ἰωαννου τοῦ δεριστοῦ — παπᾶς λέων τόρτου υπαρχει βελλάνος τοῦ κουλτζέστρα — λέων χαδάς ἀνδρωπος τοῦ βαλδέρου ἐκ του βρουτζάνου — σιλβεστρος τέλλει το αγετριον τοῦ βῆγος. ὁ πρεσβυτερος ούρσος. υπαρχει ἐκ τον αετὸν βελλανος τοῦ ψιλιοχοῦ τέλλει αὐτῶ δόμα. καὶ ἀνδρας βελώ. πρεσβυτερος νηκηφορος ἐκ τοῦ σκυλλακίου ἀνδρωπος τοῦ κύρου ρογεριου. κῶστα χοιροβοσκός ἀνδρωπος τῶν ερημητων, ὁ θεοφύλακτης ζευγίτης ὑπάρχει ἐκ τὸν καταξαρην ἀνδρωπος τοῦ σκαναβούλπια τέλλει αὐτῶ δόμα ἰωαννης μάρτυρ συν τῶ ἀδελφω αυ-

quem habet a Racherio Burmello — Ioannes Coenobita sigillatus — Francopetrus de Suberinis, quem ex donatione habet a domino Fragmaundo — Ioannes de Amato de Maida Conniani — Filii Cynocalogeri sancti Leontii Nicolaus et Nicephorus de Miletio — Arcadius Foberus sigillatus — Arcadius propinquus Oeconomi de Nicephoro, quem Nurmandellus ei donavit — Nicetas Langobardus de Maida — Nicolaus Rusius de Sergona de Suberato — Nicolaus Salinitus de Venusia Sancti Menae — Pantaleo tributarius est communitatis Hieracensis, et commoratur in terra Ecclesiae, et quidquid habet, ab Ecclesia habet — Consta Slavus donatus Ecclesiae — Basilius Canacus homo Roberti Arguci, qui solvit ipsi ius hospitii — Theodorus de Coco, qui solvit Soberato ius hospitii et angariam — Ioannes notarius, qui solvit ius hospitii Sancto Menae — Arcadius Corepsogenes homo Riccardi Vilari, qui solvit ipsi ius hospitii — Nicolaus de Bordonari homo Comitum Iosfredi, qui solvit ipsi ius hospitii — Nicolaus Sittinus de Aëta commenditus — Nicolaus de Aperato de Sancto Mena commenditus — Theodorus Torbes solvit ius hospitii notario Leoni Plastarae de Badulato — Petrus Atzimana Sanctae Trinitatis Miletii — Castellis homo Eremitarum — Cosmas de Gritzoto et Ioannes frater eius homines Eremitarum — Ioannes Condoleo homo sancti Ioannis de Theristo — Presbyter Leo de Torto est villanus Cultzestri — Leo Chathas homo Balderi de Brutzano — Silvester solvit agetrium Regi. Presbyter Ursus de Aëta villanus Psilliochi solvit ipsi ius hospitii. Andreas Belus presbyter. Nicephorus de Scyllacio homo domini Rogerii. Constas Chiroboscus homo Eremitarum. Theophylactus Zeugites de Catacio homo Scannavulpae solvit ipsi ius hospitii. Ioannes Mar-

τοῦ τέλλει δάμα καὶ ἀγγάριαν τοῦ βήγος. κόνστα.
 . . . συν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τέλλει εἰς τὸ πλεμικόν
 ἱερακος. παπας λεων μαραβιότης ὑπάρχει ἐκ το μη-
 λητου της μεγαλης ἐκκλησίας.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 193.)

tyr cum ipsius fratre solvit ius hospitii et angariam
 Regi. Constas. . . . cum ipsius fratre solvit Com-
 munitati Hieracensi. Presbyter Leo Marabiota Maio-
 ris Ecclesiae Mileti.

XVII.

Index alter hominum monasterii S. Leontii.

† τῶ κατόνομα τῶν ἀνδρωπον ἀγίου λεοντηου
 το ηκηον—πετρος μελαχρηνος—πετρος ἀνιψίος αὐ-
 του—παιδες δε μεινήτου—βασιλειος λανγούβαρδος—
 βασιλειος κούδουκηνης—κόνστα δε κάταρο—ιωαννης
 κουκουβάγας—νικολαος σκήττος—ιωαννης τῆς Φίλ-
 λης—ἀνδριας τουρκος—ἀρκαδιος λανγούβαρδος—
 βασιλειος πρεσβυτερου Θεοδώρου—ὁ χριστόφωρος—
 νικολαος πετραλητης—βασιλειος γήτζος—πετρος
 ρούσιος—κονστα φαβέλλα—βασιλειος δε καταρο—
 ιωαννης τῆς κίλλης—βασιλειος ράπας—γεόργιος
 καστανιτης—ιωαννης μούκαταρος—ὁ ράος—ὁ χρι-
 σάφιος—νικολαος ουρσίος—ἀρκαδιος ρούφαρης—
 γληγοριος βουτάνος—νικητης βουτάνος—παιδες Ξαν-
 θίς—νικολαος βαρίος—αρκαδιος κάκαλουπουδος
 —νικηφορος ράστης——Θεοδωρος.
—λεων μαυροκούτζης—ὁ μαγης—

† ἡ ἀκουμανδεμεινοι—βασιλειος ρουσάτης—νικο-
 λαος σπαθαρος—πρεσβυτερος νικολαος—πρεσβυτερος
 κόνστα—γεόργιος μαγισανος—κόνστα κορνούτος—ὁ
 Φίληππος—νικολαος κουλλουριάτος—παιδες μουλὲ
 —ὁ ούρτος—ιωαννης γαυρός χρισάφης—λεων σπη-
 ληγγάς.

† ἡ υἱλλανη τοῦ ἀγίου λέοντιου εν πρωτοις—
 ἡ γῆνῃ τοῦ γουναρη—αρκαδης λακουβαρδος—λεων
 μειταυρητης—πέδες μελαχρηνου—πετρος μελαχρη-
 νος—ιωαννης ρούμφαρης—μαβράλιος—ὁ ροδοκαλ-
 λος—πετρος ἀδελφος αὐτου—ὁ ναρουνης—κονστας
 δε κατάρης—ιωαννης δε καταρης—λεων τρηπαπέλος
 —ο νικητης ληγερος—νικολαος δεμεινητης—ο μα-
 μουνης ρῶδαθης—νικολαος λακουβαρδος—ουρτος
 γερακητανος—κονστας δε καταρης—γεόργιος μουτ-
 ζταφαλλος—ιωαννης γαβρός του αυτου γερουκηκα-
 λα—ἡ ἰκουζμηνη—πέδες τοῦ κορνουτου—ιωαννης
 ρουσατος. σῖν τῆς κηρας αυτου—τοῦ κονδου ιωαν-

† Index hominum pertinentium ad S. Leontium
 —Petrus Melachrinus—Petrus consobrinus ipsius—
 Filii De Mennito—Basilius Langobardus—Basilius
 Cuducines—Constas de Cataro—Ioannes Cucuba-
 gas—Nicolaus Scittus—Ioannes de Phillia—Andreas
 Turcus—Arcadius Langobardus—Basilius filius pre-
 sbyteri Theodori—Christophorus—Nicolaus Petralti-
 tes—Basilius Gitzus—Petrus Rusius—Constas Fa-
 bella—Basilius de Cataro—Ioannes de Calla—Ba-
 silius Rapa—Georgius Castanites—Ioannes Muca-
 tarus—Rhaus—Chrysaphius—Nicolaus Ursinus—
 Arcadius Rufares—Gregorius Butanus—Niceta Bu-
 tanus—Filii Xanthis—Nicolaus Paronus—Arcadius
 Cacalupodus—Nicephorus Rastes— Theo-
 dorus—Leo Maurocutzes—Mages.

† Commenditi—Basilius Rusates—Nicolaus Spa-
 tharus—Presbyter Nicolaus—Presbyter Constas—
 Georgius Magisanus—Constas Cornutus—Philip-
 pus—Nicolaus Culluriatus—Filii Mulae—Ursus—
 Ioannes gener Chrysaphii—Leo Spilingas.

† Villani sancti Leontii. In primis—Uxor Gu-
 nari—Arcadius Langobardus—Leo Mentaures—Filii
 Melachriini—Petrus Melachrinus—Ioannes Rumfa-
 res—Mauroleo—Rodocallus—Petrus frater ipsius—
 Barunes—Constas de Catara—Ioannes de Catara—
 Leo Tripapelus—Nicetas Ligerus—Nicolaus De Men-
 nite—Mamunes Rodathes—Nicolaus Langobardus—
 Ursus Hieracitanus—Constas de Catara—Georgius
 Mutzaphallus—Ioannes Gerucicala gener eiusdem—
 Ieuczmene—Filii Cornuti—Ioannes Rusatus cum do-

νης· — οὐρσος γερακίτανος — Φηληπίος γέρακίτανος
— η πρεσβήτέρα — ὁ χρυσαφης — ὁ μαρνος — ὁ τρῆ-
κουλης — ἰωαννης ρουσιος — γεόργης κορκοδιλλος —
νικολαος βρουτζανητης — θεοδωρος τῆς μακηλης —
νικολαος γέρακῆτανος· — βασιλειος γητζος· — βασι-
λειος χρηστοφορος· — θεοδωρος τῆς ξανθης· — πετρος
ραυσῆός· — νικολαος ληγέρος — ἰωαννης μουκταρης —
ἀνδρης τουρκος — νικολαος περατῆχο· — βασιλειος
δεμένῆτης — θεοδωρος τιμουσκαττινα — ἱρήνη σκαρ-
πατρεινα — ἰ ραπεινα — ἱρηνη πιτραλατινα — πεδες
τοῦ μακαροῦνου.

mina eius—Ioannes filius Condi — Ursus Hieracita-
nus—Philippus Hieracitanus—Presbytera — Chrysa-
phius—Marinus—Tricules — Ioannes Rusius — Geor-
gius Corcodillus—Nicolaus Brutzanites — Theodorus
de Macilia—Nicolaus Hieracitanus—Basilus Gitzus—
Basilus Christophorus—Theodorus de Xanthe—Pe-
trus Rusius—Nicolaus Ligerus—Ioannes Muctares—
Andreas Turcus—Nicolaus Peraticus — Basilus De-
mennite—Theodorus Timuscattina — Irene Scarpate-
rena—Rapena—Irene Petralatina — Filii Macaruni.

(Ex membrana Archivi Neapolitani—n.º 194.)

INDEX RERUM ET VERBORUM

Litterae *n. l.* denotant nomen loci — *t.* testis — *tt.* testes

V. vide — *v.* villanus — *vv.* villani

A

Ἀβασπισβύτιρος, presbyter abbas, 23.

Abbatissae puteus, *Ἀββατίσσης φρέαρ*, n. l. prope Tarentum, 48.

Abdelmiaich filius Martini Pisani t. 288.

Abdesseit Traulis vinea in agro Panormi 288.

Aberardus comes 200.

Abucci superiores, *Ἀβούκοι ἄνω*, n. l. in Calabria 81.

Acathartus Ioannes possessor praedii in agro Olettae 212.

Accepta monialis neptis Muscati vendit cuidam Ioanni nepoti Belari domum in oppido Asculi 10.

Acherontia urbs Lucaniae, *Ἀκιστία*, ital. *Acerenza*.

Catapanus Nicolaus 231.

Locorum in eiusdem agro nomina: Britum 357, 358,

Plaga Baviorum, *Πλάγα τῶν βαβίων*, 326, Stapurniata 231.

Notarii: Andreas et Nicolaus 231, Theodorus 327.

Praedia: Ancinarisi 327, Brutzani 358, Chamurri 357, de Englisi 357, Pissiuni 357, 358, Theotimi 326, Tzocalae 327, Xeni 357.

Venditionum et donationum instrumenta ibidem condita 231, 326, 357.

Achilli Gulielmus t. 318.

Achimanna (filii Ioannis de) Petrus et Constat vv. 77.

Acilmerus de Castro 546.

Acimis Leo t. 345.

Aciris, *Ἄκρι*, flumen in Principatu citer. 145.

Ἀκουμανδεδήν, commendari, 78.

Aera Calabriae oppidum, *Ἀέρα*, ital. *Acri*.

Loci nomen: Culumite 280.

Notarius Andreas Ritzutus 281.

Praedia: Argenti 281, Botheri 280, Micri ibid.

Venditionis instrumentum 280.

Ἀκτωρίων, actor, 398.

Ἀκτωρία, auctoritas, 398.

Actuarius, *ὑπομνηματογράφος*, 226.

Adelasia Olettae comitissa. Mentio eius 251, 256.

— Roberti de Basabilia comitis demortui filia donat vineam monasterio Eremitarum de Driene 175.

Adelasia cum viro suo comite Rogerio donat Eremitis Styli quosdam homines 78—Ipsa et eius filius Rogerius (qui postea primus Siciliae Rex fuit) iusserunt aedificari de integro basilianum monasterium S. Philippi in agro Locrensi 88—Donavit episcopatui Scyllacensi ecclesiam Roccellae 184—Mentio eiusdem 87.

Adelinae nutrici Henrici filii Rogerii regis et eius viro Adamo Rogerius rex donat praedium in agro Boici 155.

Ademarius Praepositus S. Benedicti Montis Casini. V. Monasterium Casinense.

—Prior SS. Apostolorum. V. Monasterium SS. Apostolorum Styli.

Adeodatus. V. Lathadarus Matthaeus.

Adiacentia Deo, res sacrae, 62.

Adonisi filiorum praedia in Calabria 386.

Adoptiones in locum filiorum 189, 232.

Adragmonitus Basilus 447.

Adranus Rhaus iudex Scyllacii t. 407, 410, 411, 414.

Adualdi vinea in Calabria 147.

Advenae qui volebant se commendare praediorum dominis. V. Commendati.

Advocator, advocatus in iudiciis, 3.

Aechmalotus Ioannes possessor praedii in agro Nicoteriae 239, 258, 284.

—Leo, Christophorus et Calocyrcus 6. V. Monast. S. Petri Imperialis.

Aedni aporium in agro Aetae 546.

Aegidio (Ieremias de S.) Capellanus Comitis Rogerii 78.

Aegido (Calae de) et Ioannis Condonicolai Hieracensis tabulae nuptiales 355.

Aëres i. e. lumina aedium, quae dono erant data una cum aedibus vel praediis 250—Huiusmodi vocis mentio passim occurrit etiam in latinis membranis. Confer vol. 1. Veterum monument. Reg. Neap. Archivi, p. 78, adnotat. 2.

Aëta oppidum in Calabria, *Ἀετός*, ital. *Aieta*.

Domini possessores eiusdem; Rogerius Scullandus filius demortui Rogerii donat monasterio S. Stephani reditum qua-

rumdam olivarum 233—Ioannes Scullandus filius Riccardi et eius mater Clementia, Matthaëus, Lucia ac Maria frater et sorores ipsius donant praedia monasterio S. Eliae 328, 329 — Testamentum eiusdem Ioannis 333—Matthaëus instaurat templum et hospitium S. Michaelis 545.

Feudum Tafuri 454.

Flumina: Aquarum 484, flumen descendens a S. Barbara 458, Nigrum 451, descendens a S. Petro 454, Piteranum 546.

Locorum nomina: Aquarum 470, 484, Bratzaria 329, 433, 451, 456, 545, Crebattadi 441, 451, Gabrilum 545, Galliardum 546, Garinum 453, Grutta 451, S. Ioannes Mandiladorum 458, Limba 451, S. Parasceve 431, Rivus 462, Samnatici 546, Serra 454, Spina, Ἰακωνθα, 546, Tzanca-nium 441, Zerbum 433.

Magister Andreas 167.

Notarius Nicolaus 427, 431, 432, 433, 434, 441, 443, 451, 453, 455, 456, 457, 458, 459, 462, 464, 469, 471, 483.

Praedia: Aedni 546, Ancuri sive Aquari 454, 484, Ape-lurgi 329, Bernardi 546, Blammeni 546, Bonavitae 470, Bu-troni 470, Calamati 545, Cambuli 454, de Castro 546, Cera-siae 545, Ciculi 431, Cinurgi 545, Clausari 546, Cul-luridi 546, Curiae Aëtae 433, 451, 458, Dynamis 546, Fazali 433, Flori 546, Gabrili 545, Galati 454, Galliard 546, Garini 545, Gemelli 441, 451, Gimarcae 462, de Leto 484, Macaritzuni 546, Macedi 451, de Maida 456, Mancari 441, S. Mariae de Planitie 441, Melidae 546, Melissaroni 426, S. Michaelis 545, Mononti 456, Mutare-nae 546, Nicephori 431, Peregrini 456, Pittari 545, S. Petri Spanopetri 454, Pricallidi 545, Ryaci 458, Samna-tici 546, Scaditi 441, Scilapi 441, Strabomandili 454, Ti-gani 451, 456, 545, Vallelongae 451, 456, Vulpini 546.

Venditionum et donationum instrumenta, 425, 430, 432, 450 453, 455, 458, 462, 469, 483, 545.

Via Melissare 441.

Stemma dominorum huius oppidi aquilam exhibebat, for-tasse quia a graeca voce ἀετός aquilam denotante Aëta no-men accepit. Huiusmodi cereum stemma insculptum conspi-citur in sigillo, quod extat in calce membranae, quam edi-dimus p. 328.

Affrancationis chartula 513.

Aflamas Basilius et Leo vv. 183.

Agapili Basili praedium in agro Catacii 419.

Agareneus Leo filius Theodori vendit presbytero Leoni prae-dium in loco dicto de Buchorta 133.

Agarenos Christophorus Bochomace Spatharocandidatus bello petit 9—Vastatio monasteriorum ab iisdem perpetrata 91.

Agathae (Via S.) in Calabria 555.

Agatilleo Andreas cum uxore et filiis vendit Nicolao Comiti praedium in agro Aëtae 425.

Ἰακωνάριον, cubitus, 100.

Ἰακωνας σάλτζας rivus in Calabria 146.

Ἰακωνμανδύειον 545. V. Commendare.

Agellitanus Ioannes se ipsum et bona sua dicat monasterio S. Stephani de Nemore 391.

Agetrium, ἀγέτριον, genus tributi, 558.

Ἰαγγελλικὸν σχῆμα, monastica vestis, 80, 93, 515.

Agiopepitrus Riccardus t. 208.

Aglaus Ioannes v. 101.

Agrariorum praedium in agro Scyllacii 408, 409.

Agrario (Nicolaus de) t. 434.

Agrilleum n. l. in agro Scyllacii 409.

Agrillium n. l. in agro Styli 74, 125.

Agrimilia n. l. in Calabria 81.

Agriothera, Ἰαγριοθήρα, ital. *Agrotteria* vel *Grotteria*, Ca-labriae oppidum.

Locorum nomina: Castania 361, Ozomenum ad Mau-ropegum 363.

Mentio eiusdem 323.

Praedium Mandili 361.

Protopapa Nicolaus 397.

Tabularius et lector Niceta 362, 364.

Venditionum instrumenta 361, 362, 397.

Huius oppidi Ἰτυμον Iustinianus (*Dizionario geografico ra-gionato del regno di Napoli*) arcessendum duxit a voce Cry-ptaurea, vulgo *Grotteria*. At nos membranarum nostrarum testimonio innixi, potius autumamus Agriotherae nomen du-cendum esse a duabus graecanicis vocibus ἄγριος, agrestis, et θήρα, venatio, eo quod fortasse locus erat agresti venationi quammaxime aptus.

Agrue Nicolai vinea in agro Circlarii 264.

Ἀικατηρίνα ἡ ἀγία. V. Catharina.

Ἀισεψύωνα, exceptio, 412.

Alacum, flumen in Calabria, Ἰαλακος, ital. *Alaca* vel *Alac-cia*, 369.

Alamanni praedia in agro Vibonae 495.

Alamannus Geruicus t. 327.

Alannates Leo t. 226.

Alaro (S. Ioannis de) monasterium. V. Monast.

Alarum, Calabriae pagus, Ἰαλαρον, 182.

Albanus mons in agro Troiano 21.

Albicell, Ἰαλβικέλου, rivus in Calabria, 556.

Albidona, Ἰαλβιδόνα, ital. *Albidona* vel *Alvidona*, Calabriae oppidum.

Loci nomen: Canna flaca 347.

Notarius Phaniel 347.

Venditio vineae 346.

Via Albidonae 109.

Albus Leo possessor praedii prope Pertusiam 119.

Aleuri confinium in Calabria 555.

Alexander Nicolaus t. 258, 260.

- Alexandri et Leonis Byzantinorum Imp. mentio 3, 4.
 Alexandria ex qua navis Genuensium erat profecta 146.
 Alexandro (Galterius de) filius notarii Nicolai possessor domus
 in Civitate Catacii 502, 503.
 — (Robertus de) t. 387.
 Alexi (Fons de) prope Scyllacium 87.
 Alexii Comneni Imperatoris mentio 65 — Epistolae ipsius ad
 Oderisium Abbatem Casinensem 78, 79, 83, praef. p. XXV,
 ad Abbatem Girardum 113, praef. p. XXVI.
 — Protospatharii mentio 18.
 Alfara 73.
 Alferana (Ioannes de) Protospatharius 18.
 Alferanae et Ioannis dotale instrumentum 79.
 Alferi (Ioannes de). V. Pelegrinus Alexander.
 Alferii filiorum praedia in agro Gallipolis 523.
 Alferio (Ioannes et Petri de) vinea 212, 213.
 — (Petrus de) eiusque filius Ioannes cum sua quisque uxore
 Sica et Marsilia nec non Nicolao Bono vendunt vineam Leo-
 ni de Mule 192.
 Alferius Ioannes et eius uxor vendunt Nicolao Lochomimo non-
 nulla bona in agro Gallipolis 506.
 — Ioannes iudex Gallipolis t. 521, 524.
 Aliph (Ioannes de) 251.
 Aligernus Abbas S. Benedicti 5. V. Monasterium Casinense.
 Aligistes Nicolaus t. 299.
 Ἀλιγιστῶν (S. Nicolaus τῶν). V. Monasterium S. Nicolai de
 Legistis.
 Alimberto (Gulielmus de) notarius t. 405—Leo t. ibid.
 Alisea (Thomas de domina). Legatum eidem factum a Lom-
 bardo Russo 429.
 Alitzi n. l. prope Pertusiam 119.
 — Ioannis praedium 82, 84.
 Ἀλληγορία, allegorium, 413.
 Alleptoraci filii vv. 85.
 Allistae, Ἀλίτζαι, ital. *Alliste* vel *Liste*, oppidum prope Gal-
 lipolim.
 Notarius eiusdem Gulielmus 507.
 Venditionum instrumenta 504, 506.
 Almirum n. l. 130.
 Ἀλογος βᾶδιος, μαῦρος, equus hadius, niger, 334.
 Alonitzi n. l. in agro Cyr-Zosimi 340.
 Alphabeti litterae bifariam divisae in principio chartulae 396.
 V. Pariclae.
 Ἀλωύσις, silvescens, 186.
 Altavilla (Gulielmus de) testis in diplomate Rogerii Comitis 78.
 — Gulielmus t. 416.
 — (Elisabeth de) Scyllacii domina 342. V. Scyllacium.
 — Malgerius dominus Roncae tradit monasterio S. Nicolai de
 Camato praedium sub annua praestatione 180—Mentio eius-
 dem 368.
 Altronda (Petrus de) t. 113.
 Aluisa. V. Cuccia Constantinus.
 Amato (Ioannis de) praedium 194.
 — (Ioannes de) v. 558.
 Amatus n. l. in agro Crotonis 401.
 Ambrosius praepositus S. Nicolai de Monopoli. V. Monast. S.
 Nicolai.
 Ἀμφοδον, terrae petia, 525.
 Amgienus Giralduus t. 124.
 Amico (Ioannes de) t. 493.
 Amiras Christodulus et Protonotarius 139.
 Ammiricus t. 405.
 Ammiropolis Ioannes Anthypatus Patricius 18.
 Ammitzi n. l. in Calabria 102.
 Amni presbyteri et protopapae Crotonis vinea 210, 211.
 Ἀμπιλότοπα πιντηκοντάρια. V. Vineale.
 Ἀμπιλότοπον, terra vinealis, 51, 52 et alibi.
 Ἀμπιδεα, vineola, 74.
 Amphusi filiorum praedium in agro Briatici 448.
 Amphusus Scyllacii comes 341.
 Ἀμπλακίειν 546. V. Applicare.
 Amygdalia (Gulielmus de) 333, 334.
 Amyro (Robertus de) 309.
 Ananiae (Monasterium S.). V. Monast.
 — terminus in Calabria 124.
 Anaphorarium n. l. in civitate Gallipolis 514, 523, 525,
 526.
 Ἀναργυρίου τιμήματος σλάνη, error non numeratae pecuniae,
 505, 521 et alibi.
 Anastasia (Nicolai de) vinea in agro Scyllacii 412.
 Anastasii (Monasterium S.) ad Carbumum. V. Monast.
 Anastasio (Ecclesia S. Angeli de) 109.
 Anatolo (Nicolaus de) v. 185.
 Anatolus Ioannes t. 332.
 Ancaburi (Constantinus de) eiusque frater Nicolaus permutant
 praedium cum monasterio S. Stephani de Nemore 247.
 Ancinalites Nicolaus t. 117.
 Ancinaria (Helena de) et alii donant coenobio Cavensi mona-
 sterium S. Mennae 64.
 Ancinarisi Ioannis filiae Sicilia et Lucia cum viris suis donant
 praedium ecclesiae S. Mariae de Cabria 231.
 Ancinarisi Roberti praedium in agro Acherontiae 327.
 Ancitanorum vallis 127.
 Anconitanus Altus 372.
 Ancuissa (Praedia de) in agro Seminarae 392.
 Andegavia. V. Carolus.
 Andrae villa apud Tranum 11, 25.
 Andrae Apostoli monasterium. V. Monast.
 Andreamus Basilius 550. V. Marionitus Ioannes.
 Andreas Archimandrita notarius Tarenti 59, 67.
 — notarius tabularius Acherontiae 231.
 — Praepositus S. Ioannis de Alaro 397.

- Andreas Praepositus S. Stephani de Nemore 393.
 — (S.) in agro Muteri in Calabria 270.
 — Spatharius et notarius 65.
 Angariae 300, 334, 558, 559 — Angariam facere 22 —
 Ἀγγαρίαις παροχή 54.
 Angeli (Ecclesia S.) de Anastasio 109.
 — (Honor Montis S.) 424.
 — (Monasterium S.) de Battepede. V. Monast.
 — (Monasterium S.) in agro Briatici 460.
 — (Serra S.) n. l. in agro Caciiani 71.
 Angelica 258, 260. V. Calocyrcus protopapa Nicoterae.
 Angelo (Bommatus de) t. 436.
 Angelus (S.) n. l. 15.
 — de Gravina 186.
 — Malfitanorum in agro Catacii 436.
 — de Rascla n. l. apud Tarentum 30, 36.
 Angilmerius Deremis t. 547.
 Anglia octavo exeunte seculo Graeci sermonis non ignara fuit,
 praefat. p. X.
 Anicetus Michael clericus, chartularius, iudex et tabularius S.
 Severinae 268.
 Anna vidua Nicolai Cypri 361. V. Monast. S. Stephani de Ne-
 more, venditiones.
 Anningus advocator Praepositi S. Benedicti 3.
 Annus chartarum. V. Praefat p. XIX et seqq.
 Ἀνογνωκατόγιον ὀσπίτιον. V. Domus.
 Anteliae filiorum possessiones in agro Styli 556.
 Ἀνθρωπορία, homines, 101.
 Anthypatus Calocyrcus, Marianus, Michael. V. Catapani.
 Antiochia (Marinus de) t. 503.
 Antiochus Imperialis Protospatharius et Strategus Calabriae
 57, 58. V. Catapani.
 Antiochus Felicius Theodori filius t. 112.
 Ἀντιπροσωπῶν. V. Πρόσωπον.
 Ἀντιστάτωρ vel ἀπτιστάτωρ, procurator, 523, 524, 526, 530.
 Antistator monasterii, praepositus, 103. 186.
 Antzerius archiepiscopus Reginus confirmat Brunoni privilegium
 Theodori Mesimerii Scyllacensis episcopi 69—Antzerius hic
 ab Ughellio Rangerius dicitur, et an. 1090 ad illam ar-
 chiepiscopalem sedem evectus. (*Ital. sac. tom. IX. pag. 324.*)
 Ἀπαιτητής, vectigalium exactor, 220.
 Apate (Ursus de) vicecomes Olettae 137, 138.
 Apelato (Presbyter de) Ioannes Cotrus t. 142.
 Apelurgi Ioannis possessiones in agro Aëtae 329.
 Aperato (Nicolaus de) v. 558.
 Aperatus Leo possessor praediorum in agro Catacii 435 476,
 477.
 Apices, epistolae, 83.
 Ἀπλήκιμα, diversorium, 187. et ἀπλικεύειν, divertere. V. Ap-
 plicare.
 Apodixa, ἀπόδειξις, chartula receptionis pecuniae, 17.
 Apodraina (Basilius de) notarius Nicoterae 285.
 Apollinaris (Monasterium S.) in Calabria 139.
 Ἀπωρίω, possum, pro vulgari ἔμπορῶ, 97.
 Aporium, ἀπόριον, 233, 254, 259, 334, 350, 357, 358,
 381, 386, 388, 467, 474, 545, 546—Hoc vocabulum oc-
 currit etiam in charta Constantiae Imperatricis apud Rocchum
 Pyrrhum in notitia Eccl. Siciliae tom. 1. p. 134. Cangius
 vero quod ad eiusdem vocabuli significationem attinet, lecto-
 rem amandat ad vocem Apportum, quae tributum vel cen-
 sum denotat, qui dominis praestari solebat. Inde fit ut sub
 aporii nomine in nostris membranis nil aliud veniat, nisi
 fundus, cuius possessio censui obnoxia erat.
 Aposcepus Nicolaus presbyter t. 100.
 Apostolica Sedes constituit episcopos Catacii et Gynaecocastri
 iudices in quaestione inter monasteria S. Stephani de Ne-
 more et S. Gregorii Thaumaturgi 408.
 Apostolorum SS. Spanopetri monasterium. V. Mouast.
 — Styli monasterium Eremitarum. V. Monast.
 — Tarenti monasterium V. Monast. S. Petri Imperialis.
 Appetzuclasum n. l. 308.
 Appidoriacus Ioannes, Petrus aliique conventionem ineunt cum
 monasterio S. Stephani de Nemore de praestatione annua
 imminuenda 396.
 Appium n. l. in agro Nohae 34, 60, 105, 394—Fons Ap-
 pii 109.
 Applicare, divertere, hospitari 2, ἀπλικεύειν 147, 185, 410.
 Applicatio 2.
 Applicatus in civitate Salerni Basilius Protospatharius 14.
 Apraxe—V. Monasterium S. Mariae Scaltorum.
 Apulia. Possessiones S. Benedicti in themate Apuliae 10,
 14, 25.
 — dux Carolus. V. Carolus.
 — dux Rogerius. V. Rogerius.
 Aqua sancta n. l. in Calabria 81.
 Aqua viva, ὕδωρ ζώνη, n. l. prope Pertusiam 118.
 Aquae saltzae, ἄγκουας σάλτζας, rivus in Calabria 146.
 Aquara n. l. apud Tarentum 103.
 Aquario (Rogerius de) t. 464.
 Aquaro (Angilimerus, Oddo, aliique de) possessores praediorum
 in agro Aëtae 484.
 — (Gulhelmus de) iudex Aëtae 441, 469, 471.
 — (Nicolaus de) aliique vendunt Adeodato de Burello prae-
 dium in agro Aëtae 483.
 — (Rogerius de) t. 471—Aëtae et Arenarum iudex 483, 485.
 Aquarum, Ἀκκούριον, vel Ἀγκούρον, n. l. in agro Aëtae, 462,
 470, 484.
 — flumen in agro Aëtae 484.
 Aquarus vel Ancurus Odo 454.
 Aquilonis fluminis in agro Troiano mentio 21.
 Aradaei, Ἀραταίου, terrae dominus Salomon eiusque filii Gu-
 lielmus et Henricus monasterio S. Mauri domum donant in

- civitate Gallipolis 514.
 Ecclesia S. Procopii in agro eiusdem terrae Aradaei 525.
 Presbyter et protopapa Ioannes 514.
 Arades Nicolaus t. 258.
 Aradi Gregorius filius Leonis et frater Michael vendunt Nicolao Caballario vineam in agro Scyllacii 344.
 Aratigeti Calocyri domus in civitate Gallipolis 516.
 Aratis (Gulielmus de Presbytera cognominatus de) 501.
 Aratus mons in agro Troiae 21.
 Ἀραταξίων, herbajium, 329.
 Arbes Britunes possessor feudi in agro Aëtae 329.
 Arbi cultura in Calabria 555.
 Arcadia (Nicolaus de) 299.
 Arcadius Notarius Sichelgaitae Marchisiae 429.
 Arcarius Simon t. 477.
 Arceri Theodori domus in civitate Catacii 502.
 Archangeli planities in Calabria 296.
 — (Cultura S.) in Calabria 297.
 Archangelo (Ioannes de S.) Colubrarum index 312.
 — (Ioannes de S.) t. 189.
 Archangelus Ioannicus monachus nonnulla bona monasterio S. Mauri donat 516.
 Archiepiscopus Consentinus Arnulfus 86.
 — Reginus Antzerius 70. V. Antzerius—Rogerius 85, 86—
 Rogerius tradit sub annua praestatione cuidam Rogerio nonnullas vineas 230.
 — Rossanensis Cosmas 141—Romanus 69—Ioannes 225. V. Monast. S. Ioannis de Calveto—Archiepiscopus Rossanensis, qui diploma anni 1091 nomine Rogerii Ducis Italiae, Calabriae et Siciliae roboravit, nomen suum subscripsit prioribus solum litteris graecis ρω, ut videre est inter specimina characterum a nobis edita in quarta tabula, n. LII. Eaedem litterae in aliis membranis sunt procul dubio initiales nominis Rogerii. Paschalis Baffius, qui tum hoc diploma, tum aliud anni 1088 subscriptum ab eodem Archiepiscopo prae oculis habuit, uti dictum a nobis est in Praefatione pag. XXIV, non Rogerium sed Romanum interpretatus fuit. Nos nihil tanti habuimus, cur ab eius interpretatione recederemus.
 — S. Severinae Metropoli Dionysius 377, 385, 390.
 — Tarentinus Basilius—Donatio praedii eidem facta a quodam Vitali 248.
 Archimandrita Andreas. V. Andreas.
 — Ioannes. V. Ioannes.
 Archimandritalis ecclesia S. Nicolai de Cyr-Zosimo 46.
 Archiprevite Ioannes t. 134.
 Archipresbytero (Ioannes de) t. 499.
 Archivum Casinense, praefat. p. XV, XVI et XVIII.
 — Cavense SS. Trinitatis, praefat. p. XIV et seq.
 — Neapolitanum, praefat. p. XIV et seq.
 — Neritinae ecclesiae episcopalis, praefat. p. XVI et XIX. V. Neritum.
 Archivum Panormitanum, praefat. p. XIV.
 Archontissa (Ioannes de) v. 328.
 — (Leo de) t. 541.
 — Nicolai Scumbari vidua eiusque filia Garrera vendunt Mariae Pentenitae domum in civitate Catacii 421.
 Arcia (Robertus de) t. 141.
 Arcarius Leo t. 382.
 Arcas Petrus possidet aporium in agro Aëtae 516.
 Ἀραξη 487, 494, et ἄραλον 356, arcula, capsula.
 Arcolicum, n. l. in agro Ursuli 107.
 Arcolicus Basilius v. 184.
 Arcomenus Consta et Niceta 299.
 Arcophagarus Nicolaus 342.
 Arcudacus Nicolaus t. 226.
 Arcudi Orophylacis praedia in Calabria 95.
 Arcumanni filius Sergius v. 77.
 Arcumanno (Iacobus de) t. 445, 446, 448, 450.
 Arcumano (Leo notarius de) t. 532.
 Arcurum Vellum n. l. 135.
 Ardavasti praedium in Calabria 279.
 Ardavastus Ioannes, Leo et Theodorus vv. 77.
 Ardibastus Georgius v. 76.
 Ardobastus Nicolaus v. 101.
 Areae, ἀλωνίαι, n. l. 122.
 Arena (Iacobus de) notarius t. 443.
 — (Malgerius de) filius notarii Iacobi t. 452, 455, 457, 459.
 — (Rogerius de) 146.
 Arenarum magister capellanus 334—Magister Basilius t. 234. Mentio 485.
 Aresces clericus t. 7.
 Aretes Ioannes v. 184.
 Aretha rivus in Calabria 286.
 Arethi praedia in agro Styli 74.
 Argariae Beraldi vinea in agro Catacii 378.
 Argentia (Domina). n. l. in civitate Ursuli 316.
 Argento (Basilius de) praedium in territorio Acrae 281.
 — (Ioannis de) praedium in agro Cyr-Zosimi 221.
 Argilla (Vidua de) v. 77.
 Argillorum capita, Ἀργίλλων κεφαλώματα, n. l. 173.
 Argillus Petrus v. 102.
 Ἀργυρ τοῦ ρηγός, praedia regis, 261.
 Argucus Robertus v. 558.
 Argustum oppidum in Calabria 298, 301.
 Argyri presbyteri terra in agro Tarenti 49.
 Argyrius Pothus. V. Catapani.
 Argyro (Anastasius de) 151.
 Ἀργυρόβουλλος. V. Bulla.
 Ἀργυρογάτανα, lemnisci argentei, 376.
 Argyrus Consta t. 264.
 — Constantinus t. 39.
 — Magister, Vestis et Dux Italiae etc. V. Catapani.

Argyros Nohae iudex 97.
 Ariae fons, πηγὴ τῆς ἀρίας, n. l. in agro Circlarii 131.
 Arianenses Comites 18, 21.
 Arii anathema 234. V. Imprecationes.
 Arintha, Πίνδων, (Michael de) Magister et Strategus Circlarii 94.
 Arlites Ioannes presbyter et tabularius t. 226.
 Ἀρμαίντα βασιλικά, exercitus imperiales, 27.
 Armeni Turmarchi 2.
 Armenius Constantinus t. 397.
 Armentanus Leo et Riccardus donant monasterio S. Georgii
 Martyris praedium in agro Episcopii 168.
 Armetano (Leonis de) praedium 160.
 Armetii rivus in agro Episcopii 222.
 Armira n. l. in agro Crotonis 206, 208, 209.
 Armis (Monasterium S. Mariae de) 307.
 Armo (Ascettinus de) vendit praedium Urso Pagani filio 195.
 Armus, ἄρμος, 81, 99, 161, 304.
 Arnaci. V. Larnaci.
 Arnisi Gilianus t. 256.
 Arnulfus Consentinus Archiepiscopus 86.
 Arpi celeberrima olim Dauniae urbs 21.
 Arsaphia n. l. in Calabria 77, 196, 217, 279, 556, 557.
 — V. Monasterium S. Mariae de.
 Arsaphiae molendinum 57, 77, quod possidebant filii Ioannis
 Celli et Leonis de Milona 556.
 Ἀρρησίαν 293—Vox ista in graecis lexicis desideratur, cum
 primitivum tantum nomen ἄρρος, panis, in iis occurrat. Nos
 ex analogia frumentum latine vertimus.
 Artzeri praedium 308.
 Aruballi Gulielmi praedium in agro S. Menae 167.
 Arunciani vel Aruncii pagus donatus a Comite Rogerio monaste-
 rio Eremitarum 86.
 Aruncisassus Bartholomaeus t. 345.
 Asberno (Ioannes de) vendit ecclesiae S. Nicolai de Peratico
 portionem vineae in agro Colubrarii 304.
 Ἀσβεστάρα vel ἀσβεσταρία, calcaria, 554, 556.
 Asbestarus Nicolaus 162.
 Ascetta Gulielmus t. 393.
 Ascettinus de Brui. V. Brui.
 Asculum urbs Apuliae—Possessiones monasterii S. Benedicti in
 hac civitate et agro eiusdem 2, 4, 10, 11, 14, 24—
 Templum S. Benedicti 11, 25—S. Decurentius n. l. 11, 14,
 25—Villa Lanniani in agro eiusdem 11, 14, 25.
 Asisco (Simeonis de) vinea in agro Tarenti 59.
 Asperus Ioannes t. 553.
 Aspramani Petri praedium in agro Circlarii 292.
 Aspro (Constantinus de) t. 384.
 — (Ioannes Turlina de) t. 475.
 Asprum Litharinoli, Ἀσπρον λιθαρινώλιον, n. l. in Calabria 117.
 Astropirus Consta v. 183.
 Asylorum castrum in Calabria 146, vel dictum Asyilia castrum

edito loco positum inter Allium et Semirim amnes, ut ha-
 bet Barrius p. 267 — Episcopium 407 — Monasterium S.
 Constantini. V. Monast.
 Ata nurus Hugonis filii Ranerii. V. Hugo Ranerii filius.
 Atenulfus Abbas Casinensis 20.
 Athenagoras (S.) n. l. in Calabria 297.
 Athenogone (Petrus de S.) presbyter t. 163.
 Atrollina de Tivillia 117.
 Atzimanna Ioannes t. 248.
 — Petrus v. 558.
 Atzimannae Marinae monialis testamentum 551.
 Atzum n. l. in Calabria 50.
 Atzupo (Philippus de) tabularius Catacii 365, 367, 378.
 Atzuponum praedium in agro Badulati 480.
 Augerini praedium 163.
 Augerino (Nicolaus et Gregorius de) t. 517, 527, 528.
 — (Petrus de) filius Nicolai notarius Gallipolis 516.
 Augustae (Ecclesia S.) in agro Troiano 19. V. Ecclesia.
 Augustales, nummorum genus, 399, 410, 416, 422, 553 et
 alibi—Aurei 505.
 Aularis flumen in Calabria 557.
 Auletta. V. Oletta.
 Auliani praedium in agro Hieracii 356.
 Avaro (Leo de) 45.
 Avenna de Claromonte. V. Claromonte.
 Aventinus mons in agro Troiano 21.
 Avillano (Alexander frater dominae de) t. 134.
 Avus Constantinus t. 384.
 Axiarchus Ioannes t. 58.

B

Babiorum vel Baviorum Plaga, n. l. in agro Acherontiae, 326.
 Bacale flumen. V. Vacale.
 Βακαρίτζαι. V. Vaccaritienses.
 Bachathari Leo. V. Madari Basilius.
 Baccaris Philippus t. 162.
 Baculum Praepositi, βακτηρία τοῦ καθηγουμένου, 46.
 Βαδιμόνιον, fideiussio, 190.
 Badulati oppidum in Calabria, Βαδουλάτον, ital. *Badolati* vel
Badulato.
 Camerlingus huius oppidi Michael 219.
 Comites Geofridus et Rhaus 220—Comitissa Sicelgaida ibid.
 Feudum in eadem terra ad Robertum de Camarda perti-
 nens 366.
 Iudices: Caputus Perrunus 478, Plastarus Bartholomaeus
 et Leo 439, Leo 464, 488.
 Locorum nomina: Calliporum 381, Ceoreldum 489, Erca
 478, S. Mena 147.
 Mentio 558.
 Notarii: Namparus Ioannes 439, 488, 491, Plastarus

- Bartholomaeus 464, 478.
 Platea Badulati 219, 220.
 Praedia: Atzuponi 480, Bunaci 380, Cammaroti monasterii 464, 478, Cammaroto (Hugonis de) 480, S. Crucis 446, 464, 465, Curiae 440, Filori 489, Flogiadorum 480, Hospitis 440, Lassici, *ibid.*, Malepunti 488, Murisani 440, Nili 381, Plastarae 381.
 Strategus Rusacis Leo 221.
 Venditionum instrumenta 380, 438, 478.
- Bafeae Ioanni Maria Cuculi domina confirmat possessionem praedioli 325.
- Baffius Michael praefat. p. VIII, XV et XVI.
 Baffius Paschalis praefat. p. XIII, not. 2, XIV et XVII.
- Baiuli Imperiales Basilius Boianus 18, 21 — Gregorius 1 — Leo de Maralda 18, 21. V. Catapani.
- Balatorum rivus apud Panormum 156.
- Balduini tabularii praedium ad S. Cyriacum in agro Catacii 420.
- Balgerus Philippus t. 246.
- Ballavia Rogerius 415—Gidus t. 416—Virga filia Rogerii vendit Ioanni Rabtae praedium in agro Briatici 415.
- Ballacanta (Leo de) t. 178, 320.
- Ballemme Rhaus 241, 242, 243.
 — Robertus baiulus Curiae Nohae 106.
- Βάλλον, bailia, administratio rerum ad pupillum pertinentium 333.
- Βάλλον, tela lintea, 436.
- Ballsiae Margaritae et Gualterii Scilliani tabulae nuptiales 435.
- Balneum publicum in agro Styli in Calabria 557—Balneorum usus, qui, teste Mazochio in Kalend. tom. I. p. 8, septimo exeunte seculo perduraverat, et cuius mentio hic tantum occurrit, anno 1280, ut ex latina membrana huius Archivi in Area I, Fasc. 7, n. 3, accipimus, Neapoli tam frequens evaserat, ut inter onera publica vel cabella balneorum numeraretur.
- Balterinus Gualterius et Ioannes tt. 189.
- Bambaci filii Theodorus et Comes vv. 300.
- Bambacus Arcadius 428.
- Βανδόροπος, vexillarius, 55.
- Baptisterii rivus 263.
- Barachallae Basilii vinea in agro Briatici 437.
- Baraleone (Leo de) t. 212, Basilius 273, Petrus 175.
- Baraleonis praedium 174.
- Barbagenuechi filiorum praedia 272.
- Barbara n. l. 308.
 — Leo 409.
 — (S.) in agro Soriano 341, 458.
- Barbarae seu de Gallico flumen in Calabria 120.
- Barbarellus Nicolaus 542.
- Barbedus Ioannes t. 542.
- Barblatus Leo t. 320.
- Barbutus Nicolaus et Ioannes tt. 550. Simius et Ioannes 494.
- Barbutzone Ioannes eiusque filii Nicolaus et Gulielmus vendunt Goffredo Ferraro vineam in agro Albidonae 346.
- Barbutzulum n. l. in agro Ursuli 15.
- Barda filius Leonis de Avaro t. 45.
- Bardellus Ranaldus et Iosfridus 376.
- Bardolus Ioannes t. 226.
- Barii mentio 10, 28—Possessiones S. Benedicti in agro eiusdem civitatis 1.
- Barinus Ioannes t. 128.
 — Sergius et eius uxor Donata praedium donant Theodoro Cathecae in agro Gallipolis 518.
- Barlaam Praepositus monasterii S. Philippi Locrensis 88.
- Βαρῶνες, barones, 294.
- Baronus Nicolaus v. 559.
- Baropodo (Nicolaus Calandrus de) 300.
- Baropodus Gregorius 300.
- Barsacius archidiaconus et imperialis clericus ecclesiae Locrensis notarius 90, 92.
- Bartholomaeus Praepositus S. Petri Imperialis 22, 31, 48, 51.
- Barunes Elia t. 96.
- Barycellus Rogerius filius Anastasii t. 504, 505.
- Barychallae, Βαρυχάλλα, dominus Boëmundus 284.
 Indices Rhaus Trisca et Vitalis *ibid.*
 Tabularius Leo, *ibid.*
 Monasterium S. Petri. V. Monast.
- Barypodes Ioannes 555.
- Barysanus Ioannes Prior monasterii S. Mariae de Cyr-Zosimo 221.
- Barzilona Petrus monachus S. Stephani 206.
- Basavillia Comes Robertus eiusque filia Adelasia. V. Adclasia. Βασιλία 533 et seqq. V. Imperium.
- Basilianum monasterium S. Philippi in regione Locrensi. V. Monast.
- Basilii et Constantini graecorum Imperatorum mentio 7, 20, 21. Vocati Θεοστέριχοι, piissimi, 15.
- Basiliopolis 300.
- Basilius Archiepiscopus Tarentinus. V. Vitalis Eugenii filius.
 — Boianus Catapanus. V. Catapani.
 — Basilius Caciani iudex 195.
 — faber ferrarius et Ioannes filius Constantinae dividunt inter se duo praedia ad Palos posita 47.
 — Mesardonites vel de Mesardonia Frotospatharius et Catapanus Italiae. V. Catapani.
 — Nicolai Vicarii filius. Mentio donationis ab eo factae monasterio S. Petri Imperialis 67.
 — notarius (Olettae) filius Comitis 122, 138, 154, 170, 175, 193, 196, 212, 213, 214, 215, 227, 229, 233, 256.
 — Praepositus Capuani coenobii S. Benedicti 24.
 — presbyter notarius Tarenti 24, 27, 30, 37, 39.
 — presbyter notarius, νομικός, 256.
 — presbyter et tabularius Castri Veteris 253.

Basilus protopapa et tabularius Lucidi 246.
 — (S.) de Murmero 429.
 Basilotatus Leo 449, 450, 460, 461.
 Basolzeris (Fulci de) possessiones 139.
 Bastaruchus (Leo de) t. 158, 169.
 Batati Basili praedia in agro Ursuli 290.
 Βαθεία, vallis, 50, 58, 60 et alibi.
 Βαθείουλη, parva vallis, 358.
 Battallia Leo 368, 369.
 Battepede, Βαγτεπαίδι, (Monasterium S. Angeli de). V. Monast.
 — Basilus t. 205.
 — (Nicolaus de) 553.
 Battius Vincentius praefat. p. XV et XVI.
 Βατζίλιον, ναζήλον, malluvium, 356, 487, 532.
 Bebalinum, Τιβάλινον vel Βιβάλινον, terra prope Oppidum in Calabria.
 Dominus eiusdem Ioannes 342.
 Mentio 294, 296.
 Monasterium S. Georgii Martyris 471.
 Notarius Theodorus de Platano 343.
 Praedia Eupraxi et Rantaciotti 342.
 Venditionis instrumentum 342.
 Beelzebul Basilus 299.
 Belbasani fons 417.
 Belcasus possessor praedii in agro Scyllacensi 412.
 Belemme Alexandri et Riccardi praedia in agro Nohae 379, 380, 395.
 Belonae aporium in agro Scyllacii 474.
 Beluchus Leo. V. Trotta eius vidua.
 — Ioannes notarius 313.
 Belus Andreas presbyter v. 558.
 Benedicti (Ecclesia S.) in civitate Asculi 11, 25.
 — in civitate Canusii 11, 14.
 — extra portam civitatis Lesinae 11, 25.
 — (Monasterium Casinense S.) V. Monast.
 — (Monasterium S.) in civitate Capuae 24.
 Benedictus Thomasius 433.
 Βενεφίκιον, beneficium, 419.
 Benenatus Ursus donat Mariae libertae praedium vocatum U-
 nianum 26.
 Beneventum. Monasterium S. Sophiae in hac civitate subditum
 Casinensi coenobio 2.
 Berbecaris Ioannes t. 222.
 Berbenzonus Castellanus S. Catharinae 355.
 Berengerius antistes S. Petri Imperialis 186.
 Bernardi Gulielmi praedium in agro Aëtae 546.
 Bernardinus Abbas S. Stephani de Nemore 335.
 Bernardus episcopus 359.
 — Praepositus S. Petri Imperialis 103, 144.
 Berta Comitissa Loritelli 146. V. Loritelli.
 Bertheramus Boye t. 547.

Βισσιάριον. V. Vestiarium.
 Βιβάριον. V. Vivarium.
 Bibianus Ioannes vendit Nicolao et Rogerio Chandacari do-
 mum et hortum in civitate Seminarae 402, 404.
 — possessor feudi in Calabria 298.
 Bibilli presbyteri filius Nicolaus v. 184.
 Bibillus Philippus et Maria coniuges cum filiis vendunt Ro-
 berto Buciae vineam in agro Scyllacii 474.
 — Philippus possessor praedii in agro Scyllacii 552.
 Βιβόνη. V. Vibona.
 Bibulo (Petrus de) 229. V. Cafrus Robertus.
 Bideli (Rogerius de) 151.
 Βιγλιατίκου δόσις, praestatio propter excubias, a voce *vigi-
 lia*, 538.
 Binconalo (Leo de) t. 24.
 Βινέλλα, vinella, 338.
 Binetti Riccardi praedia in agro Crotonis 401.
 Bingiarra n. l. 308.
 Βινιάλια. V. Vineale.
 Bisicus Leo v. 184.
 Bisiniano (Petrus de) t. 284.
 Bitaurum n. l. in agro S. Severinae 385.
 Bitrascellum 21, vel τραβικελλον 19, n. l. in agro Troiae.
 Bivini via in agro Troiae, forsitan Bovini, 19, 21.
 Bizanotes castellanus Scyllacii 522.
 Blammeni praedia in agro Aëtae 546.
 Blancardo (Ioannes de) Granatarius Francicae 264.
 Blasius (S.) n. l. in Calabria 128, 296.
 Blatti Iordanus t. 317.
 Blatto Michael eiusque filia Donata 518.
 Βλέβειον, caeruleus color, 435, vox deducta a voce infimae
 latinitatis *blavius*, de qua V. Cangium.
 Blepharus Consta t. 551.
 Βλήσιον, lucrum, 530, forsitan pro Βλησιδι, quod ea notione
 occurrit in Cangii lexico.
 Blundus Sarullus t. 124.
 Boburus Petrus. V. Tzocellus Niceta.
 Bochomace Christophorus Spatharocandidatus 9. V. Catapani,
 Gregorius Trachaniotes.
 Boëmundus Barychallae dominus 284.
 — Basilus 321. V. Massanova (Ioannes de).
 — frater Hodiernae dominae Oppidi 295.
 — Oppidi dominus a monasterio S. Georgii accipit decem an-
 nis quaedam praedia posita ad Collem Pistillariae et flumen
 Coecum sub annua praestatione 471.
 — Polychorii dominus 126.
 — Tarenti princeps filius Roberti Ducis confirmat monasterio
 S. Petri Imperialis instrumentum donationis 65.
 Boianus Basilus Protospatharius. V. Catapani.
 Boici terra apud Panormum 156.
 Boitus Petrus 126.

Bolgre Rogerius t. 199.
 Bona ecclesiarum. V. Ecclesiastica bona.
 — (Nicolaus de). V. Indice (Petrus de).
 Bonace (Area de) n. l. 106.
 Bonachiae praedium in agro Roncae de Falluco 500.
 Bonacruza (Robertus de) t. 475.
 Bonadia Bonus 212. V. Pitzellus Vitalis—Marottam privignam suam in filiam adoptat 232—t. 272, 273.
 Bonaecausae filius Gulielmus 371.
 Bonaquis Pioncephaldus t. 345.
 Bonati civitatis mentio 80.
 Bonatzus Alexander t. 303, 308.
 Bonavitae praedium in agro Aëtae 470.
 Bonellus Leo t. 281.
 Bono (Leo de) t. 369.
 Bonomanus Ioannes t. 386.
 Bonomine (Vitalis de) monachus t. 34.
 Bonohomine n. l. apud Noham 96.
 Bonsignorus Lucensis. V. Lucensis.
 Bonus Candidi filius t. 17.
 — Chrysanthus, Falco et Sardus. V. Chrysanthus.
 — Nicolaus. V. Alferio (Petrus de).
 — presbyter t. 547.
 Βοργίσιοι, burgenses, 297.
 Bordona, Τορδονα, n. l. in Calabria 296, 298.
 Bordonari (Nicolaus de) v. 558.
 Borellum. V. Burrellum.
 Boronito (Theodorus de) 13.
 Boscus Ursus v. 184.
 Botheri Ioannis praedium in territorio Acrae 280.
 Botherus Sergius v. 297, et Consta 300.
 Bothus Matthaëus 417.
 Boti (Theodotus de) v. 184.
 Botronius Matthaëus t. 418.
 Βουλι κεινον, buli novum, quid? 436.
 Βούττια, dolia, 64.
 Bove Bertheramus t. 547.
 Brachus Basilius t. 181.
 Brambunnus Basilius 322.
 Branchelius Nicolaus possessor praedii prope Olettam 195.
 Bratzalonga, Βρατζαλόγγη, via apud Pertusiam 542.
 Bratzavia n. l. in agro Aëtae 329, 433, 451, 456, 545.
 Βραϊνον, υραϊνον μαντίλλον, mantile breve, 519.
 Βρεβίον, breve, 57.
 Bretzi praedium in agro Circlarii 264.
 Brevilegium seu Privilegium pro praecepto imperialis Prothospatharii 1—Huius significationis non meminit Cangius.
 Briaticum Calabriae oppidum, Εὐριάτικον, ital. *Briatico* vel *Umbriatico*.
 Dotales tabulae ibi conditae 534.
 Ecclesia S. Nicolai Macronum 447.

Episcopi mentio 318.
 Indices: Ioannes Lyciferi filius 437, Mesiano (Daniel de) 484, Pannachus Philippus 534, Pungo (Constantinus de) 443, 445, 449, 460, et Michael 531, Sophus Constantinus 475.
 Locorum nomina: Macrones 437, 447, Mandani 449, 484, Mandarani 443, 445, 460, S. Marcus 415.
 Notarii: Chelidonis Ioannes 415, 438, 445, 449, 460, 484, Pungo (Gregorius de) 532.
 Praedia: Amphusi 448, Barachallae 437, Basilotati 460, 464, Cancelleri 444, 460, Carri 447, 448, 460, Coloprarii 449, Cotarae 447, Cunnelli 447, Curiae 481, Lemocini 460, Mandani 443, 444, 445, Moniae 444, Prasinaci 415, Rabtae 415, Raciae 437, Staropulli 484, Tromarchelli 437, Tuscani 437, 443, 445, 447, 449, 460, 481.
 Protopapa et Tabularius Leo 142.
 Venditionum instrumenta 415, 437, 443, 445, 447, 449, 460, 481.
 Graecum hoc vocabulum Εὐριάτικον Ughellius (*Italia Sacra Venetiis* 1717, t. 1, pag. 943) interpretatus fuit pro damno in diplomate Rogerii Comitis Siciliae, ubi legitur: "Ἐπι ἵνα λαμβάνη τὸ χόρτον τῆς ἀγρας ἐκ τοῦ ἐβριατικου, καὶ πλέκειν τὰ σπίνια καὶ τὴν ἀγραν ἐκ τῶν ἐλευθέρων, quae sic vertit Nicolaus Alemannus: Item possit agri foeno uti absque suo damno, funes texere libere etc. Ughellii vero auctoritate Cangius in glossario graecitatis non alia significatione eadem vocem accepit. Sed uterque perperam, nam verba ἐκ τοῦ ἐβριατικου denotant agrum Briatici unde foenum erat decerpendum, uti complures nostrae membranae testantur.
 Briatis Rogerius t. 124.
 Brictone Milo t. 96.
 Britum n. l. in agro Acherontiae 357, 358.
 Britunes Arbes 329. V. Arbes.
 Brui (Ascettinus de) Gulielmi filius. Quaestio inter eum et fratres Hodiernae dominae Oppidi de feudo Marescotti in Calabria, diiudicata a Ioanne de Rhegio magno Iudice Calabriae 294.
 — (Gulielmo de) Maximilla soror regis Rogerii donat feudum Marescotti in Calabria 296.
 Brundusio (Ioannes de) Camerarius Polychorii ex mandato Comitis Margariti donat ecclesiae S. Nicolai de Peratico praedium in agro Colubrarii 319.
 Bruno et Lanuinus 69, 76, 77, 85, 86. V. Monasterium S. Stephani de Nemore.
 Brunus Renadus possessor praedii in agro Seminarae 494.
 Brutzani oppidi mentio 558.
 Brutzanites Nicolaus v. 560.
 Brutzanus Rogerius t. 281, 327, 358.
 Brysis terra in Graecia donata Georgio Gemisto ab Imperatore

Ioanne Palaeologo 534 et seq.
 Buccafurnus Arcadius possessor praedii in Calabria 298.
 — Leo t. 522.
 Buccalumpi Nicolaus 57.
 Buccinum. V. Bulcini.
 Buchia Rhaus t. 553.
 Buchorta n. l. in Calabria 133, 172, 547.
 Bucia Basilius Nicolai filius t. 345.
 — Consta notarius possessor praedii in agro Scyllacii 344.
 — Leo 412.
 — Nicolaus caballarius emit vineam a Nicolao filio magistri Leonis 345, 413.
 — Robertus 474, 552. V. Bibillus Philippus et Maria, et Burrellita Nicolaus.
 Bucetorum, Βουκήτων, Monasterium S. Mariae, 91. V. Episcopus Locrensis Leontius.
 Buccisiani Consta filii vv. 297.
 Bucutias Leo 77, Ioannes 102 et Nicolaus 77 vv.
 Bues Gulielmus t. 514.
 Bufardus Leo de Cariato t. 159, 160, 178.
 Bugianus Robertus t. 117, 179.
 Bulcini, Βουλκίνου, comes Gulielmus donat Urso de Sadriano praedium extans infra Fossam 122.
 Bulcups lapides apud Panormum 156.
 Bulfaracus v. 185.
 Bulgarus Rogerius t. 292.
 Bullae: Argenteae, ἀργυρόβουλλος, 533, 537—Aureae, χρυσόβουλλος, 62, 141, 534—Cereae, διά κηροῦ, 66, 114, 116, 121, 127, 144, 162, 181, 329, 341—Plumbeae, διά μόλυβδου, 3, 5, 6, 9, 10, 11, 14, 17, 20, 25, 33, 74, 77, 78, 90, 110, 147, 185.
 Bullitirium vel bullotirium plumbeum, Βούλλοτήριον διαμόλυβδον, 1, 9, 10, 11, 69 et alibi.
 Bunaci cultura in agro Badulati 380.
 Bunciardum n. l. in agro Roncae 180.
 Bunellus Gulielmus possessor praedii in Sicilia 156.
 — Nicolaus presbyter v. 184.
 Buravites Leo v. 185.
 Burburussi rivus in Calabria 129.
 Burchum n. l. 551.
 Burchus Leo t. 551.
 Burdela n. l. in agro Tropaeae 236—S. Nicolaus de Burdela, ibid.
 Burello (Adeodatus de) 483. V. Aquaro (Nicolaus de).
 Burellus Robertus t. 74, 78, 87.
 Burrellum, seu Borellum, Βουρέλλον, edito loco positum ad aquilonem seu boream vergens, unde nomen fluxit, ital. *Borrello* vel *Borello*, Calabriae oppidum.
 Baiulus eiusdem, ἐξουσιαστής, Paganus de Solino 418.
 Domus Photini 356.
 Ecclesia SS. Trinitatis 356.

Iudices ad contractus: Matthaeus Bothus 417 vel de Botronio 418, et Nicolaus Iosfredi filius 417, 418.
 Locorum nomina: Belbassanum et rivus Belbassani 417, Ferulletum 356, Geofrium Eremitarum 356.
 Praedia: de Centriis, Cumercenae, Fazalae 417, Lachani 356, Regis 417, Tufarelli 356.
 Burganum flumen in agro Troiae 21.
 Burmellus Raeherus v. 558.
 Burnincelli filius Ioannes cum uxore Cyneda donat praedium ecclesiae S. Onuphrii 256.
 Burre Riccardus t. 154.
 Burrelites Nicolaus cum uxore et filiis vendit Roberto Buciae vineam in agro Scyllacii 552.
 Burreri Riccardus Strategus Olettae 193.
 Burrucetii praedium in agro Nicoterac 284.
 Burzonuti praedia 308.
 Butamus Basilius t. 289.
 — Gregorius et Niceta vv. 559.
 Butnisiadorum vallis in Calabria 389.
 Butires v. 183.
 Butroni praedium in agro Aetae 470.
 Buttari filiorum praedia 137.
 Buttellarius, νοηττελλάριος, regis 251.
 Buttelleri Emma filia Gualterii vendit Roberto Chrysolemo nonnulla praedia in agro Acherontiae 326.
 Butileri Ioannes vendit Petro Molinari praedium in loco dicto Spelunca Molendinorum Caggiani 174.
 Byenna (Gulielmus de) t. 319.
 Byzantius Comes Curiae 18, 21. V. Comes Cortis.
 — frater Protospatharii Ioannis de Alferana custos civitatis Troiae 21. V. Lociservator.
 Byzantius Ademarii filius t. 249.
 — Ioannes possessor praedii in agro Tarenti 52, accipit in emphyteusim a monasterio S. Petri Imperialis duo praedia posita ad Aquaram 103.

C ET K

Καβάλα 472, 473, vox quae deest in Cangii lexico graeco, pascuum, habita contextu ratione, vertere visum est.
 Καβαλλαρίον ἐνὸς φίου 296. V. Feudum.
 Caballarius Aldiprandus Nohae iudex 241, 243.
 — Basilius possessor praedii in agro Pertusiae 118.
 — Gilibertus t. 145.
 — Gregorius t. 155.
 — Gualterius t. 287.
 — Guarinus t. 118.
 — Guido t. 305.
 — Iosfredus de Flumaro t. 367.
 — Isnardus 122.
 — Laurentius 376.

Caballarius Nicolaus t. 197, 307, possessor domus in civitate Nicoteræ 338. V. Aracli Gregorius et Michael 344, 345.
 — Perrettus 372.
 — Petrus t. 374.
 — Philippus et Geofridus eius consobrinus donant templo S. Petri de Barychalla praedium in agro Ursuli 107.
 — Sarlus iudex Nohæ 241.
 — Vitalis et Gulielmus tt. 178.
 Cabetzulae vinea in agro Tarenti 66.
 Cabria (S. Maria de). V. Monasterium.
 Cacalupudus Arcadius v. 559.
 Κακκαβίτζι τῆς δουλείας, caccabus, 511.
 Caccurio (Ioannes de) t. 386.
 Cacianum. V. Cagianum.
 Cacocosmos v. 185.
 Caconiceta Ursus et alii vv. 183.
 Κακὸν ριάκη. V. Malus rivus.
 Cacostratus Christophorus v. 295, 297.
 Caecus torrens in agro Nohæ 98, 105, 115.
 Caela Gulielmus t. 181.
 Caëtzani vinea in Calabria 125.
 Cafiro (Andreas de) vicecomes t. 165, 167.
 — (Ioannes de) t. 55, 61, 129.
 Cafirus Robertus filius Nicolai vendit Petro de Bibulo praedium ad rivum Canturi 229.
 Cafurnis Anastasius t. 345.
 Cafurnum n. l. in Calabria 467.
 Cagiano (Leo de) t. 170, 196.
 Cagianum, oppidum in Principatu Citeriori, Κακιάνον, Καγιάνον, Καυκιγιάνον, ital. *Cagiano* vel *Caggiano*.
 Domini dictae terrae: Robertus Gulielmi filius eiusque fratres Gulielmus et Omfrida donant praedia monasterio S. Mariae de Pertusia, in loco dicto Strata Consina 71, 82, et praedium quod erat Ioannis Alitzi 84—Idem Robertus cum uxore Adilitza et filio Rogerio donat monasteriis SS. Trinitatis Cavensis et S. Mariae de Pertusia ecclesiam S. Nicolai de Pertusia cum terris 118—Mentio ipsius 120, 134—Mentio Eliae fratris Roberti 71, 118, 134—Rogerius filius Roberti cum matre Adelitza donat praedictis monasteriis ecclesiam S. Nicolai, et bona quae fuerunt Abbatis Canaci 134—Vendit Urso Pagani filio praedium situm in Colle Cesinae 194—Mentio huius Rogerii 101, et praefat. p. XX.
 Mentio terrae Cagiani 118, 134, 135, 194, 195, 196, 324.
 Loci nomen: Spelunca molendinorum 174.
 Notarii: Leo 309, Niceta presbyter 71, 83, 84, Nicolaus presbyter 119, 120, 134, 135 195, donat cum fratre Leone terram monasteriis SS. Trinitatis et S. Mariae de Cyr-Zosimo 119.
 Strategus Tancredus de Silva 195.
 Vicecomites: Corviseri Constantinus 134, Iudice (Constantinus de) 101, 136, Theodosius Petrus 195.

Καγυς 325.
 Caiæ filius Pancallus t. 45.
 Caito (Niceta de). V. Comitoleone (Niceta de) etc.
 Caitsent. V. Siteleciul.
 Cala vidua Nicetae de Suraco. V. Suraco.
 Calabri aperium in agro Aëtae 334.
 — praedium 254.
 — vinea in agro Circlarii 191.
 Calabria (Henricus de) t. 357.
 Calabriae mentio 49, 68, 73, 270.
 Duces Argyrus, Rogerius. V. Argyrus, Rogerius.
 Iudex Leo. V. Leo.
 Iustitarius Hugo de Rhegio 319.
 Magni Iudices: Boëmundus 323, Hugo de Rhegio 319, Ioannes de Rhegio 294 et seqq., Ioannes de Tzannella 397, Lambertus 322.
 Metropolitae Stephanus et Ioannes 368.
 Protomandrita Theodorus 51.
 Strategi Antiochus et Marianus. V. Catapani.
 Calabritus Consta t. 393.
 Calabromariae monasterium 385.
 Calabus Basilius possessor praedii in agro Circlarii 191. V. Lagodari fratres 423.
 — Nicolaus notarius 252, Strategus Satriani 382.
 Calafatus Girardus 372.
 Calamati praedium in agro Aëtae 545.
 Calamo (Dominicae de) filiae Basili et Riccardi Monaphacae tabulae nuptiales 486.
 Calander Leo v. 183.
 — Nicolaus 300.
 Calanna. V. Composta.
 Calatagro (Alexander de) t. 407.
 Calcenis Ioannes 181. V. Monasterium S. Mennae.
 Calcenus Nicolaus et Theodotus vendunt quasdam arbores monasterio S. Stephani de Nemore 362.
 Caldarari Georgius 58.
 Caldararii gener Leo t. 41.
 Cale collis in agro Catacli 419.
 Kalephatus Sebastianus coenobita Casinensis praefat. p. XV, et XVIII.
 Caletus Petrus filius notarii Ioannis de Suffragaro accipit instrumentum a Petro de Mutero 271.
 Calfunji Nicephorus possessor vineae in agro Polychorii 145.
 Καλύβι, domus, 28.
 Calimera (Michael de) Constantini filius possessor praedii in agro Olettae 143.
 Calipari Ioannes presbyter 332.
 Caliparum 439, et Calliporum 381, n. l. in agro Badulati.
 Calla Gregorius v. 183.
 — (Ioannes de) v. 559.
 — (Matthaei de domina) praedium in agro Aëtae 456.

- Callentum n. l. in Calabria 308.
 Calleo (Vitalis de) t. 122, 136, 138, 143, 154.
 Καλλιγία, calcei, 80.
 Calligraphus Cinnamus. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
 — presbyter notarius in Calabria 165, 167.
 Calliporum 381. V. Caliparum.
 Callipolis, Καλλιπόλις, ital. *Gallipoli*, terrae Hydruntinae oppidum. Antiqui codices Callipolim non Gallipolim memorant; hanc enim urbem a pulchritudine non immerito nomen sortitam esse, ideo que non a Gallis Senonibus, quos inibi habitasse creditur Antonius Galatens in descriptione Callipolis refert.
 Domus in hac civitate pertinentes ad Aratigetum, 516, Monasterium S. Mauri, 514, 515, 520, 526, 530, Samonam, 515, Tziconiam 520.
 Donationes factae in eadem 514, 515, 516, 518, 523, 526, 528, 544.
 Dotale instrumentum 519.
 Ecclesiae: S. Epiphani 512, S. Mariae Atocae 519, S. Procopii 523, 525.
 Episcopus Theodosius 517.
 Iudices: Alferius Ioannes 521, 524, Maurus filius Magistri Ioannis 504, Russus Cyriacus 506.
 Locorum nomina: Alochum de Cacca, 518, Anaphorarium 514, 523, 525, 526, Rodocallum 519.
 Monasterium S. Mauri. V. Monasterium.
 Notarii et tabularii: Augerinus Petrus 516, Georgius presbyter 517, Gregorius presbyter et protosyncellus 512, Magister 521, Nicolaus 520, Paschalis 524-528, Phytzaterus exarchus 528, Scarto (Ioannes de) 519, Theodotus 528, Ungrellus Laurentius 530.
 Plateae, ρύμαι: Cutzubelli 520, Dermati 519, de Naoneitis 515.
 Praedia: Cathecae 518, Culupatzi 544, S. Mauri 523, 528. Tenimentum dictum Sanctae 518, 524.
 Terra Allistarum in pertinentiis eiusdem civitatis. V. Allistae.
 Testamentum 512.
 Turris civitatis 520, 526.
 Venditionis instrumentum 520.
 Callutzius. Sententia lata pro eodem a Nicolao Mauroleone iudice S. Severinae 113.
 — Constantinus t. 145.
 Caluitti Serra n. l. in Calabria 555. V. Serra.
 Calo (Basilus de) Ioannis filius Strategus Olettae 212, 213.
 — (Eugenius de) Secretus. V. Rhegio (Ioannes de).
 — Theodorus v. 77.
 Calobritus Consta t. 405, 406.
 Caloctenistus Nicolaus 422, 423.
 Calocyricallus Nicolaus et Basilius vv. 183.
 Calocyris v. 185.
 Calocyrus Aechmalotus 6. V. Aechmalotus Leo.
 Calocyrus Anthypatus Patricius 18.
 — clericus t. 8.
 — presbyter 238. V. Malafera Leo.
 — protopapa Nicoteræ vendit Angelicæ hortum in agro dictæ civitatis 258.
 — tabularius Panormi 219, 251.
 Calodibolus Ioannes et Philippus filii Basili 236. V. Scholari (Andreas de).
 Calogeritius Gregorius v. 76, 77.
 Calogeropollus Consta t. 218, 230.
 Calogerorum rivus in agro Trani 11, 25.
 Calogerus Leo t. 369.
 — Petrus 329.
 Καλογραΐαι, moniales, 81.
 Caloleonis filius Sasso. V. Sasso.
 Calomo Cynurus possessor praedii in agro Aëtæ 545, Καλοσύνια ἀληθινά 512.
 Κάλτζα, pecunia, 289.
 Calunnia 87.
 Calus iubet testamento donari monasterio S. Petri Imperialis terram quam possidebat Abbatissæ 48.
 — protopapa filius Domnandi notarii 104, 144.
 Calveto (S. Ioannis de) monasterium. V. Monast.
 Camarda Asimius t. 199, 201, 202.
 — (Clementiae de) Roberti filiae, et Nicolai filii Balduini tabulae nuptiales 366.
 Camardae terra in agro Catacii 366.
 Καμάστρα pro κριμαστάλι 542. V. Κριμαστάλι.
 Camato (S. Nicolaus de). V. Monasterium.
 Camberlarius Nicolaus 87.
 Cambrillingus Alphanus de Castromari 196.
 — Malgerii Altavillae Basilius 181.
 — Petrus t. 116, 128.
 Camera S. Eleutherii n. l. in agro Troiano 19, 21.
 Camerarius imperialis Aulae Riccardus 342.
 — (Magister) Lambertus 322.
 — Polychori Ioannes de Brundusio 319.
 Camerlingus Leo cum fratre et matre Bia pignerat Nicolao Vesterario quaedam praedia 251.
 Cammarotae monasterium S. Servatoris 368.
 Cammaroti monasterium obedientia S. Stephani de Nemore 464 478. V. Monast. S. Stephani.
 Camplitones Gregorius 230.
 Campanus Iordanus t. 482.
 Camperrunus Iosfredus t. 387.
 Campi praedia in agro Hieracii 356, Scyllacii 409.
 Campilongi praedium ad Robertum Lapetram pertinens 135.
 Campoforani monasterium SS. Deiparae 466.
 Camposirti monasterium. V. Monast. S. Onuphrii.
 Campulus Basilius possessor praedii in agro Aëtæ 454.
 Campus n. l. in agro Crotonis 206, 207, 209, 210.

- Campus Appii n. l. 60.
 — Casanovae et Putzi n. l. in Calabria 554.
 Cana (Chrysaphius de) t. 61.
 Canabatzulus Ursus t. 259.
 Canaci monachi et Abbatis bona donata SS. Trinitati Cavensi et S. Mariae de Pertusia a Rogerio domino Cagiani 134.
 Canaco (Ioannes de) presbyter t. 108.
 Canacus Basilius v. 558.
 Κανάλια, canales, 102.
 Canantzis Leo presbyter 300.
 Cancellario (SS. Trinitas de). V. Monasterium.
 Cancellarius Ioannes magister S. Catharinae 221.
 Cancelleri filiorum praedia in agro Briatici 444, 460.
 Cancelli rivus 100.
 Cancellio (Georgius de) presbyter t. 94.
 Candela Constantinus t. 104.
 Candida Monacha 5.
 Candidati Spatharii 3, 4.
 Candidatus Medalspus imperialis Spatharius. V. Catapani.
 Candidi filius Bonus t. 17.
 — praedia in agro Aetae 546.
 Candidus Ioannes t. 34.
 Cando (Michael de) 308.
 Canicia Leo v. 77.
 Canineo Constantia 373.
 Caninus Nicolaus v. 295, 297.
 Cannabaria n. l. in Calabria 298.
 Cannabatzulus Ursus t. 238.
 Cannafaca n. l. in agro Albidonae 347.
 Καννάκη, mensurae genus, 161.
 Cannatus Leo t. 412.
 Canniano (Andreas et Ptolomaeus de) tt. 393.
 Cannicella n. l. in agro Circlarii 93.
 Καννίσκια, dona, genus praestationis, 300.
 Cannitiana (Leo de) t. 57.
 Cannitum n. l. 4.
 Cannocharium n. l. in agro Seminarae 493.
 Canonarcha, κανονάρχης, dignitas ecclesiastica, 65.
 Canonici Scyllacenses 182, 335.
 Canonicus 364, 378, 387, 389, 421 et alibi.
 — Capellae regiae 229, 230.
 — Rhegii Peregrinus 182.
 Κανσπίσιος, castrensis, dignitas ecclesiastica, 226.
 Cantatoris rivus in agro Nohae 100.
 Canterri rivus 229.
 Canusium, Κανούσιον, ital. *Canosa*, Apuliae oppidum—Ecclesiae S. Euphemiae et S. Benedicti in hac civitate 11, 14, 25—
 Possessiones Casinensis coenobii in eadem, ibid.
 Capani praedium in Calabria 125.
 Capano (Petrus de) notarius 125.
 Capantona (Nicolai de) presbyteri praedium in Calabria 172, 547.
 Capantona notarius filius Leonis t. 133.
 Capedechorius Basilius v. 85, 86.
 Capella S. Matthaei de Nicotera 338.
 Capellae regiae canonicus Renaldus 229, 230, Michael, ibid.
 Capellani Comitis Rogerii Giraldus, Fulco et Hieremias de S. Aegidio 78.
 — Regis Ranaldus 304.
 Capigrassa Constantinus t. 16.
 — Ioannes dux militaris manipuli, ταξίαρχης, t. 16.
 — Paschalis t. 16.
 Capila vidua Ioannis de Aliph eiusque filii vendunt vineam et praedium monasterio S. Ioannis Evangelistae Panormi 249.
 Capillus n. l. apud Noham 96—Rivus Capilli 116.
 Capistri Ioannis praedium 98.
 Capitulum, καπέτούλον, Catacense 419, Scyllacense 335.
 Capita Argillorum, κεφαλώματα τῶν Ἀργίλλων, n. l. in agro Iscae, 173.
 Καπητάλια, capitalia, 487.
 Capitis excidium 18. V. Poena mortis.
 Cappelleris Cumpania 402.
 Cappella (Magister Basilius de) filius Nicolai Strategus Olettae 233.
 Cappellum n. l. in Calabria 298.
 Cappellus Nicolaus 215.
 Caprarius Petrus et Consta vv. 183.
 Capraruba Gualterius t. 503.
 Capriellus Robertus t. 208.
 Caprilingus Hugo iudex t. 529.
 — Michael mandat exactoribus vectigalium Badulati ne qua molestia afficiant Eremitas de Nemore 219.
 Caprilus Georgius t. 124.
 Caprio (Ioannes de) t. 104.
 Captalbus Nicolaus Anastasius t. 521.
 Capuae, Κάπουας et Κάπουης mentio 10—Monasterium S. Benedicti in hac civitate 24—Comes Rogerius eam anno 1098 obsidet 83—Capuae Princeps Carolus. V. Carolus.
 Capurri (S. Maria de colle) in civitate Catacii 502.
 Caputus Perrunus Badulati iudex 478, 480.
 Cara (Petrus de) t. 222.
 Carabuna filia demortuae Argentiae de Lando tradit monasterio S. Phantini se ipsam una cum omnibus suis bonis 375.
 Caracalla (Consta de) et Ioannes notarius 205.
 Caracles Ioannes t. 269.
 Caralea (Alpheranae de) testamentum 191.
 Caralea Landus, Ioannes, Anna et Nicolaus 191.
 Caramallus Constantinus 101, et Nicolaus presbyter 77 vv.
 — Ioannes et Petrus tt. 248.
 — Petrus notarius 197, 218, 229.
 Κάρατρον τοῦ ποταμοῦ, caput fluminis, 556.
 Caratrum n. l. in Calabria 58.
 Caratzita Ioannes t. 312.

- Carbonellus Iordanus t. 378.
 Carbotza (Ursoteo de) possessor praedii in agro Tarenti 49.
 Carbonellus Gulielmus 220, et Tancredus tt. 199, 201, 202.
 — Henricus, *Νάρης*, Rogerius et Iordanus tt. 522. Rogerius 352.
 Carbuneris Gulielmus donat monasterio S. Mariae de Turribus ecclesiam S. Theodori 123—Emma eius uxor 125.
 Carbuneris Riccardus t. 124.
 Carbunes Theodorus notarius 152.
 Carbuni filiorum praedia 137.
 Carbuno (S. Anastasius de) 126. V. Monasterium.
 Carcarelli Andreae et Calae de Messana tabulae nuptiales 493.
 Carcarellus Peregrinus 493.
 — Ioannes tabularius Tropaeae 236.
 Cardopatus Basilius 389.
 Carfitza Leo t. 287.
Καρφοπίταλα, monetae genus, 341.
 Cariato (Leo de) t. 111.
 Cariota Basilius, Gregorius et alii vv. 184.
 Carnelabaris t. 494.
 Caroleni argentei 506.
 Caroli I tituli: Siciliae Rex, ducatus Apuliae, principatus Capuae, Andegaviae ditionis et Forcalquerii Comes 431, 433, 435, 437, 438. Forcalquerii et Provinciae Comes 439, 444, 446, 448, 449, 450, 451, 453, 455, 458, 461, 462, 464, 468, 471. Sanctae Urbis Senator et Romani Imperii in Tuscia per sanctam Romanam Ecclesiam Vicarius generalis 475, 478, 482, 486, 488, 492. Moreae Princeps et Tornodori Comes 491, 493, 495.
 Caroli II tituli: Hierusalem et Siciliae Rex, ducatus Apuliae et principatus Capuae, Moreae Princeps, Andegaviae Provinciae et Forcalquerii Comes 497, 499, 501.
 Carpineti collis, *φιλίτη βουνός*, in agro Troiano, 19, 21.
 Carranus Rogerius Strategus Circlarii 244, 309.
 Carricatae vinea in agro Circlarii 191.
 Carricato (Gulielmus de) t. 150.
 Carrus Basilius t. 238, 239, possessor praedii in agro Briatici 447, 448, 460.
Κάρτη παρίων, librae tareorum quarta, 376.
 Carucius Gulielmus t. 110.
 Casa. V. Domus.
 Casalimum 25.
 Casamonae via in Calabria 554, Campus ibid.
 Casanitis Niceta t. 131.
 Casile 4.
 Casinense coenobium. V. Monasterium.
 Casini castrum 2.
 — notarius Nicolaus 223.
 Casiri Ioannis domus in civitate Seminarum 392.
 Cassani, *Κασάνων*, mentio 33, 34—Cassanenses episcopi: Sasso 86, Vitalis 116.
 Cassaniti n. l. in Calabria 117.
 Castania n. l. in agro Agriotherae 361.
 Castanites Georgius v. 559.
Καστανίτον, castanctum, 137, 297, 300, 301.
 Castanitus Gulielmus t. 238.
 Castellanus Ioannes notarius 331—Baiulus Nicoterae 339.
 Castellis (Gulielmus de) t. 493.
 Castinnii praedium in agro Tarenti 248.
 Castolius filius presbyteri Nicolai possessor praedii 215.
Καστρηνός, civis, 54.
 Castrii terra in Graecia 534 et seqq.
 Castrimaris Camerlingus Alfanus 196.
 Castrinovi mentio 128, 204.
 Castro (Acilmeri de) praedia in agro Aëtae 546.
Καστροκτησία, auxilium pro castello aedificando, 55.
 Castro mari (Mansus de) t. 372.
 Castroveteri (Riccardus de) t. 418.
 Castrovillari (Rogerius de) oeconomus S. Phantini 374.
 Castrum in Calabria. Mentio fluminis quod descendit a Castro 555, 556.
 Castrum dictum Petra Coeci, *Πέτρα τοῦ Τυφλοῦ*, apud Ursulum 15.
 Castrum vetus, *Καστέλλον Τέτιρον* vel *Βέτιρον*, vel *Παλαιόκαστρον*, et apud Barrium Castrovetum, ital. *Castelvetere* vel *Castelvecchio*, Calabriae oppidum.
 Baiuli Peregrinus et Nicolaus de Scyllacio 399.
 Castellanus Nicolaus Pitzinni vel Picernus 399.
 Iudex Ioannes 399.
 Mentio 401, 557.
 Monasterium S. Ioannis de Alaro 307. V. Monast.
 Notarius Andreas 399.
 Protopapa Arcalus 253.
 Sententia 397.
 Strategus Thomas 399.
 Tabularius Basilius presbyter 213.
 Castrum vetus, collis in Calabria, 152.
 Catacallo (Arcumenus de) t. 142.
 Cataci presbyter t. 118.
 Catacium, *Κατανζάριον*, ital. Catanzaro, Calabriae civitas.
 Archidiaconus eiusdem 421.
 Canonici 378, 418, 421, 436.
 Cantor 421.
 Capitulum 419.
 Domus: Alexandri 502, Arceri ibid., Ballisiae 436, Fastegiae 491, Lombardi 436, Mabiliae 422, Penteniti 422, de Presbytera 502, Rapti ibid., Zachariae 492.
 Dotalia instrumenta ibidem condita 366, 377, 435.
 Ecclesiae: S. Ananiae 419, S. Angeli Malfitanorum 536, S. Cyriaces 420, S. Mariae de Colle Capurri 502, S. Nicolai Ustunci 422 vel de Rustunci 491.
 Episcopus catacensis constitutus ab Apostolica Sede iudex

in quaestione inter monasteria S. Stephani de Nemore et S. Gregorii Thaumaturgi 408, Episcopus Fortunatus 419, 420—Episcopium 419 —Possidet censum supra domum Arceri 502—Legatum eidem factum a Lombardo Russo 429.

Feudalis terra in agro Catacii ad Balduinum pertinens 366, feudum Roberti de Camarda ibid.

Fratres minores, ἀδελφοὶ μινούριοι, 429.

Hospitale, σπυτάλιον, 497.

Iudices: Balduinus 436, Basilius 365, 367, 378, Galeotus Marcus 491, Henricus 475, Maurus 423, Rogerius 367, 378, Staphida Nicolaus 497, 498, 501, 503.

Locorum nomina: Cali collis 419, Crudum 476, Gallia 321, Lumbuli mandria 366, Pyrgelle 364, Secum 428, Spartusum 435, Tubulum 419, Vallis S. Leonis dicta de domino Francino 497, Vallis Mulae 435, 476.

Mentio Catacii 475.

Mutuatio in eadem civitate 475.

Notarii et tabularii: Atzupo (Nicolaus de) 365, 367, Mauricii filius Ioannes 421, 422, 428, 436, 475, 477, 491, 492, 493, 497, 499, Protopapa (Ioannes de) 502, Psychri Nicolaus et Georgius 322.

Permutationis instrumentum 418.

Praedia: Agapiti 435, 476, 477, Aperati 419, Baimundi 321, Ballisii 435, Chrysaphi 491, Cocini 419, Cuberni 419, Curiae ibid., Episcopii 321, Fensi 435, Francisci 497, Gabarreti 435, Garini 364, Garriosi 476, Giliberti 435, Ladici 497, de S. Leandro 364, Lipati 476, Macri 419, Marcellini 435, Meliotti 418, Minurita 497, Murmeri 476, 491, Muscae 476, de Oto 364, Pelegrini 364, Pentupi 497, Puglisi 476, Rachonii 435, Curiae Roccae Fallucae 477, Scaramangi 429, Scilliani 435, 477, Silvestri 477, Tornafrantzae 476.

Protopapae: Ioannes 503, Nicolaus 367.

Venditionum instrumenta 321, 364, 421, 491, 497, 501.

Via Mesae 436.

Κατακόπτειν, lignare, 75.

Catalanus Rogerius notarius restituit quaedam praedia monasterio Cammaroti 464.

Καταλημὸς, occupatio, 130.

Catananci praedia in agro Styli 246.

— Cultura S. Stephani de Nemore 554.

— Rivus in Calabria 554.

— Leoni Comes Rogerius donat praedium prope Stylum 74. Catapani, Protospatharii et Spatharii imperiales:

Gregorius Primicerius imperialis Protospatharius, an. 885, reddit Casinensi coenobio quaedam ecclesiastica praedia in themate Longobardiae posita 1, et praefat, p. XX.

Gaidersius imperialis Protospatharius, cuius mentio fit in antedicto diplomate, an. 885, p. 1.

Sympathicus imperialis Protospatharius et Strategus Macedoniae, Thraciae, Cephaloniae ac Longobardiae in aula Bene-

ventana degens, an. 892, confirmat Casinensi coenobio quaedam praedia 2, et praefat. p. XXI — Praeceptum Sympathici a nobis sub num. III editum memoratur a Leone Ostiensi (Chronic. Casin. lib. I, cap. XLIX). Gattula vero (Hist. Abb. Casin. p. 51) integrum protulit, sed annum, quo datum fuit, definire minime curavit.

Medalspus imperialis Spatharius Cupersani degens ad causas definiendas, an. 899, controversiam inter monasterium S. Benedicti et Maigelgarium diiudicat 3—Huius imperialis Spatharii in nostris provinciis nomen nunc primum innotescit ex hoc diplomate, quod in lucem emittimus, cum nulla eius mentio habeatur tum apud nostros chronographos, tum apud scriptores byzantinos.

Ioannacius imperialis Protospatharius et Strategus Longobardiae, an. 911, confirmat monasterio S. Benedicti quidquid in civitate et finibus Asculi ad ipsum pertinebat 4—Huius Ioannacii mentio nulla apud historicos, cuius proinde nomen nunc primum e praesenti membrana eruitur. Nec vero habendus est idem ac Ioannicius, de quo consule praefat. p. XX.

Marianus Anthypatus Patricius et Strategus Calabriae et Longobardiae, an. 956, facultatem tribuit monasterio S. Benedicti sibi vindicandi res, quae eidem ereptae in alienam migraverant potestatem, 5, et praefat. p. XXII.

Michael Anthypatus Patricius et Catapanus Italiae, an. 975, confirmat monasterio S. Petri in civitate Tarenti privilegium olim datum a Constantino imperiali Spathario ab aureo triclinio et Stratego Longobardiae 5—Michaelis Catapani nomen desideratur tum in Cangio, qui anno 975 nostrae membranae Zachariam huiusmodi dignitate praeditum memorat, tum in nostris chronographis.

Gregorius imperialis Protospatharius et Catapanus Italiae Trachaniotes donat, an. 999, monasterium S. Petri Christophoro Spatharocandidato pro rebus ab eo strenue gestis adversus Agarenos 9—Vindicat monasterio S. Benedicti quamdam in oppido Asculi domum, an. 999, p. 10—Confirmat Casinensi coenobio nonnullas possessiones quas in Apulia idem coenobium obtinebat, an. 1000, p. 10—Mentio ipsius 14. V. praefat. p. XXII—Huius Catapani meminit Lupus Protospatha ad annum 999. Quem Chronographus ibi Trachamotum vocat, a Graecis Τραχανιώτης dicebatur, uti patet ex nostris membranis.

Basilus Mesardonites vel de Mesardonia Protospatharius et Catapanus Italiae, an. 1011, Casinensibus coenobitis confirmat possessionem hereditatam, quae eorundem coenobio obveniant in nonnullis Apuliae civitatibus, et vindicatae fuerant ab iniquis possessoribus auxilio Catapani Gregorii Trachaniotae, 14—Mentio ipsius an. 1015, p. 15—Declarat an. 1016, accepisse nummos aureos sex et triginta a Cinnamo Calligrafo pro tributo castri Pelagiani 17—Mentio altera ipsius 24. V. praefat. p. XXII.

- Basilus Boianus, Bugianus vel Boius Protospatharius et Catapanus Italiae ex iussione Constantini Imperatoris, an. 1018, praecipit ne quis auferat bona ecclesiarum, et praecipue S. Benedicti, atque eiusmodi praecepta ab aliis quae Anthypatis et Protospathariis data confirmat 18 — Describit fines agri Troiani, an. 1019 et 1024, p. 18, 21 — Mandat Falconi Turmarchae ut tradat coenobio Casinensi omnia bona quae ad Maraldum rebellem pertinebant, an. 1021, p. 20 — Donaverat Basilio de Crommyda domum in civitate Barii 28. V. praefat. p. XXII.
- Ioannes de Alferana, Protospatharius cuius mentio fit in diplomatis an. 1019 et 1024 p. 18 et 21.
- Tornicius Contoleo Protospatharius et Catapanus Italiae. Mentio praellii sub hoc Catapano gesti ad ecclesiam S. Augustae in agro Troiano 19.
- Leo (Potus) Spatharocandidatus, a secretis et iudex Longobardiae et Calabriae, an. 1026, addicit monasterio S. Petri imperialis praedium nuncupatum Muru vetere 22, et praefat. p. XXII.
- Pothus Argyrius Protospatharius et Catapanus Italiae, an. 1032, confirmat Casinensi coenobio possessionem praediorum in ambitu thematis Longobardiae 24 — Confirmat Basilio de Crommyda concessionem cuiusdam domus in civitate Barii positae, eidem factam a Protospathario Basilio Boiano 28. V. praefat. XXIII.
- Constantinus Opus Patricius et Catapanus Italiae, an. 1034, confirmat monasterio SS. Deiparae in montis Arati pertinentiis posito immunitates, quas Catapani eius praecessores eidem monasterio concesserant 32, et praef. p. XXIII.
- Argyros Magister, Vestis et Dux Italiae, Calabriae, Siciliae ac Paphlagoniae Meli filius confirmat Ambrosio Praeposito monasterii S. Nicolai de Monopoli quaedam privilegia et immunitates, an. 1054, p. 53, et praefat. p. XXIII.
- Mentio Protospatharii Rusi Charzanitae 53.
- Antiochus imperialis Protospatharius et Strategus Calabriae, an. 1059, p. 57 et 58, et praefat. p. XXIII.
- Mentio Protospathariorum Calocyri, Sympathicii, Gregorii, Medalspi, Falci, Pothi, Delfinae, Genesii, Romani, Ioannis, Theodori, Alexii, Xiphi, in diplomate an. 1018, p. 18.
- Catapanus Acherontiae 234, Crotonis 208, Nohae diiudicat litem 244, Olettae 216, 251 — Ex Hugone Falcando (*Bibliotheca Sicula, tom. I. fol. 498.*) constat sub Nortmannis Regibus Catapanos atque Strategos habitos fuisse eodem ordine ac Iustitios, Stratigotos, Camerarios.
- Catapanus Nicolaus possessor praedii siti in Colle Cesinae 194, 195.
- Cataractum n. l. in agro Messanae 378.
- Catara (Basilus, Consta aliique de) vv. 559.
- Κατηχήτης, catechista, 226.
- Cateci Donata filia defuncti Nicolai domum donat monasterio S. Mauri Gallipolis 526.
- Κατωχαρίον ὄδος, oratorii via in agro Troiano, 19.
- Catharina (S.), ἡ ἁγία Αἰκατερίνα, Ἐκατερίνα vel Ἐγκατερίνα, ital. *Santa Catarina Pizzileo*, Calabriae oppidum.
- Castellanus dictae terrae Berbenzonus 355.
- Domini ipsius: Sichelgaita vidua Odonis Marchisii 128. V. Sichelgaita — Matthaenus Arena 353.
- Loci nomen Umbratum 353.
- Magister Cancellarius Ioannes 220.
- Notarius et iudex Leo S. Pancharii 353, 355.
- Praedia: Monasterii S. Stephani Eremitarum 353, Platopodi 354, Ziglari 353.
- Strategi: Nicolaus 220, Rhaus 197.
- (Nicolaus de S.) 27. V. Crommyda (Basilus de).
- (Rhaus de S.) t. 324.
- Cathario (Theodorus de) v. 185.
- Cathea Theodorus 518. V. Barinus Sergius.
- Cathetanes Therianus t. 280.
- Cathitzuno (S. Maria de) 429.
- Catholica (S. Nicolai de) Monasterium 120.
- Catillus Basilus v. 183.
- Κατόνομα et κατόνομαν, indiculus, 76, 77 et alibi.
- Catricium n. l. in agro Aëtae 329.
- Cattobus Consta donat praedium monasterio S. Nicolai de Cippullo 335.
- Catthusaë tympan, καθούσας τύμπαν, n. l. in Calabria 50.
- Catubina n. l. in agro Vibonae 495.
- Κατίνα 66.
- Cava n. l. 62.
- Cavae monasterium SS. Trinitatis. V. Monast.
- Causare pro litem movere 3.
- Cavuri rivus 165.
- Cellara Helena 484.
- Κελλαράριος, cellerarius, 478.
- Cellari (Arcudis de) v. 78.
- Celli Ioannis filii possessores molendini Arsaphiae 556.
- Κέλλα, cellae, 88.
- Celoniae praedium in agro Scyllacii 552.
- Celsio Scyllacensis ecclesiae episcopo Rogerius Rex confirmat praedia diplomata 182.
- Cenapiari Theodorus emit praedium a Constantino presbytero S. Nicolai 13.
- Census. V. Emphyteusis.
- Centriorum praedia in agro Burelli 417.
- Centromae n. l. in agro Circlarii 264.
- Centucla Ioannes protopapa et tabularius S. Severinae 287.
- Georcium, κεορκήδον, n. l. in agro Badulati 489.
- Κεράλαιον tributi genus in capita distributi 534 et seqq.
- Κεραλατικίειν, possidere 533 et seqq.
- Κεραλατίκιον, ius dominationis, 533, et seqq.
- Cephaloniae Strategus Sympathicius Protospatharius. V. Catapani.

- Cephalus Theodorus 309.
 Ceramidi praepositus Nicolaus t. 51.
 Ceramis n. l. in Calabria 59.
 Cerasiae praedium in agro Aëtae 545.
 Ceritzia emit praedium a Maria vidua Petri Malasaberi 364.
 Cervari, Κερβάρου, fluminis mentio 19, 21.
 Cesinae collis in agro Cagiani 194.
 Cessano (Nicolaus de) t. 445, 446, 448, 461.
 Cetus Ioannes t. 494.
 Cetzeni Leonis domus in civitate Seminarae 392.
 Chabita Gervasius Strategus t. 303—Eius testamentum 306—
 Ioannes Odo et Gulielmus eius filii, ibid.
 Chagar Elgurap lapides n. l. in agro Panormi 156.
 Chalcellus Leo possessor praedii in agro Nicoteræ 284.
 Chalcho (Theodorus de). V. Nicolaus notarius et Strategus Me-
 sorum.
 Chalcus Galatus v. 185.
 Chamenia et Simeo. V. Simeo.
 Chamedraco v. 185.
 Χαμόγειον ἰσπίτιον, domus terranea, 515, 520. V. Domus.
 Chamurra mala, κακή χαμουῖρα n. l. in Calabria 555.
 Chamurra (Nicolaus de) t. 357.
 Chandacario (Ioannes de) tabellio Seminarae 471, 473.
 Chandacaris Nicolaus et Rogerius emunt domum et hortum a
 Ioanne Bibiano 402, eaque donant monasterio S. Stephani
 de Nemore 404.
 Chandace (Ecclesia S. Mariae de) in Calabria 95.
 Chandaces Nicolaus iudex Seminarae 393.
 Changemis Nicephorus v. 329.
 Channi Nicolaus t. 211.
 Χαόννη, ἴνα χαόννη ἢ γυνή, ut mulier ore hiante remane-
 ret, convinceretur, a χαίσις, 73.
 Charbertus filius Argyri iudicis Nohae donat monasteriis SS.
 Trinitatis Cavensis et S. Mariae de Cyr-Zosimo terras sitas
 prope Noham 97.
 Charbites Odo t. 251.
 Charengae praedium in agro Seminarae 494.
 Chariberto (Balduinus de) 151.
 Chariteltzite n. l. in agro Panormi 315.
 Charontes nomen culturae in agro Agriotherae 359.
 Χάρρης, Henricus, 522.
 Charro (Andreas de) t. 450, 462.
 Χάρτης pro χαρτία 91.
 Χαρτοίαι δικαιοματίων, instrumenta, 11.
 Χαρτοφύλαξ, tabularius, 92.
 Chartularii imperiales 3.
 Chartularius, χαρτουλάριος, 152—Ecclesiae Locrensis 90—
 Materae Stephanus 18.
 — Andreas 413.
 Charunus Theodorus notarius et tabularius ecclesiae Scyllia-
 censis 345.
 Charzalegambius Constantinus t. 57
 Charzanites Protospatharius Rusus 53.
 Chascari (Leo de) v. 185.
 Chassaramunnus Arcadius 233.
 Chatas Leo v. 558.
 Chelandrae, Χελάνδρας, flumen 127.
 Χηλοσιμόν, lignagium, 329.
 Chelidonsis Ioannes notarius Briatici 415, 416, 437, 438,
 443, 448, 461, 481, 482.
 Χήνω, vado, protendor, pervenio, 102, 146.
 Chennetes Ioseph et Maria eius uxor vendunt Basilio Romaeo
 praedium in agro Panormi 287.
 Χίνρης Henricus filius Regis Rogerii 156.
 Χίτη, serra, 15 et alibi.
 Chinnaria Theophylactus Hebraeus. V. Theophylactus.
 Χιοῦρς. V. Monasterium S. Ioannis de Flore.
 Chiroboscus Constat v. 557, 558.
 Chondinus Andreas v. 183.
 Chondri praedium 547.
 Chondris Leo v. 185.
 Choracis Calocyrus 151.
 Χωφαφαίοι τόποι, praedia, 11 et alibi.
 Χωρατόλλη, V. Polychorium.
 Χωριλασίοι, loca equitationi addicta, 556.
 Χρῆσιον καὶ χωρτασμάτων ἀπαντήσις, rerum necessariorum et
 comneatum requisitiones, 54 et 55.
 Christiana filia Armani eiusque filia Margarita donant terram
 monasterio S. Nicolai de Cipullo 382.
 Christinae (S.) oppidi mentio 300.
 Christodulus Ammiras et Protonotarius 139.
 — Ioannes t. 340.
 Christophoro (Ursus de) t. 252.
 Christophorus Basilius v. 500.
 — Bochomaces Spatharocandidatus 9. V. Catapani, Gregorius
 Trachaniotes.
 — (S.) in Calabria 130.
 Χρονίον, χρονίον, ἑγχερόνιον, anniversarium, 253, 376, 428,
 511.
 Chronologia membranarum graecarum praefat. p. XIX et seqq.
 Chrysantho (Ursus de) v. 85.
 Chrysanthus, Sardus, Falco et Bonus ad medietatem in em-
 phyteusim accipiunt a monasterio S. Petri Imperialis hortos
 octo 35.
 Chrysaphio (Nicolaus de) t. 403.
 — (Theodorus de) notarius Seminarae 393.
 Chrysaphis Alexander t. 422.
 Chrysaphius presbyter et tabularius 56.
 Chrysaphus Gualterius eiusque uxor Ventura vendunt Rogerio
 de Murmero domum positam in civitate Catacii 491.
 Chryselii filii 308, 309.
 Chryses Ioannes v. 183.

- Chrysicus Emmanuel 300.
 Chrysilus Ioannes v. 183.
 Chrysio (Leo de) t. 236.
 Chryso (Ursus de) v. 85, 86.
 Χρυσουβούλλεια et χρυσόβουλλος 9, 138, 534.
 Chrysochous Ioannes iudex Castriveteris 399.
 Chrysoioannes tabularius 56.
 Chrysolemus Robertus 326, 359. V. Buttelleri Emma.
 Chrysoleo Nicolaus t. 494.
 Χρυσοσταρίον 13. V. Tarenti.
 Χρυσοστρίκλιον, aureum triclinium, 5.
 Chusardus Robertus possessor feudi in Calabria 333.
 Chusum Nifoti Muzoe cum filiis Maimone et Ioanne vendit domum monasterio SS. Trinitatis de Cancellario 345.
 Cibita (Ioannes de) t. 378.
 Cicali (Leo de) t. 106.
 Cicerale n. l. in Calabria 556.
 Cicere Michael filius Vitalis donat praedium monasterio S. Mariae de Pertusia 153.
 — Vitalis filius Petri donat ecclesiae S. Andreae vineam positam in loco nuncupato Pettinari 136.
 Cicerelli Asmundus possessor praedii in agro Circlarii 269.
 Cicerellum n. l. in Calabria 308, 309.
 Cicilis Ioannes t. 255.
 Ciconia Nicolaus. V. Licastro (Nicolaus de).
 Ciculi praedium in agro Aëtae 431.
 Cilabus Ioannes t. 182.
 Cilentanus Ioannes notarius filius Nicolai Vicecomitis S. Gregorii 272.
 Cilento (Ioannes de) t. 72.
 Cilmerus possessor praedii in agro Crotonis 207.
 Ciminae vel Cymenae Nicolai praedium in agro Crotonis 206, 208, 211.
 Ciminius Ioannes possessor domus in civitate Hieracii 356, t. 382.
 Cingla (S. Maria de) 2. V. Monasterium.
 Cinnamus episcopus S. Memnonis 38, 40, 41, 42, 44. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
 — Calligraphus 17. V. Pelagianum.
 Cipullo (S. Nicolaus de). V. Monasterium.
 Cipullum n. l. in agro Crotonis 335.
 Circlarium, Κηραλάριον, seu Quenquarium, ital. *Cerchiara*, *Cerchiaro* vel *Circhiaro*, Calabriae oppidum.
 Eius Archiepiscopus Ioannes 244, 265.
 Donationes factae in eadem terra 234, 243, 245, 265, 268, 276, 282, 289, 374.
 Dotalia instrumenta 223, 324.
 Ecclesia Circlarii 282.
 Iudices: Caprarius Odo 265, Iordanus 549, Salernus 375, Sanfredus 292, 303.
 Molendinum Tymphae 224.
 Monasteria: S. Angeli de Battepede 93, S. Nicolai de Nuda 268, S. Phantini 266, 276, 289, 375, 548. V. Monast.
 Locorum nomina: Cannicella 93, Centromae 264, Colphus 302, Curtzitzellum 302, Droseri 269, Fons Ariae 131, Giuncus 264, S. Ioannes 375, Mesinum ibid., ad Molendinum 235, Pantanum 549, Petrosa 266, 276, S. Sebastianus 264, Spelunca S. Helenae 191, Xenodochium 243.
 Notarii et tabularii: Eustratius 94, Ioannes 265, 266, 277, 282, 309, 549, Iordanus 235, 244, 245, Leo 303, 325, 375, Michael 224, Nicolaus 192, 224, 265, 266, 269, 277, 289, 292, Odo 375, Zaë filius Eustratii 132.
 Permutationis instrumentum 94.
 Praedia: Agrue 264, Aspramani 292, Bretzi 264, Calabri 191, Caraleae ibid., Carricatae ibid., Cicerelli 269, Cizoti 268, Colli 224, Crinari 131, Ecclesiae Circlarii 282, Ferferi 266, Ferri 292, Gervasi 245, 264, Landi 224, Magni 291, Matinae 375, Mauroleonis 235, Maurozumi 266, Mizoteri ibid., Nielli 276, Patelli 131, Pectinati 282, S. Phantini 266, 276, 289, 291, 301, 375, 548, Pulpingi 276, Riccardi 292, Rusiti 191, 235, S. Sebastiani 2 Spetzaniti 93, 94, Tzitzierudi 243.
 Protopapa Ioannes 309.
 Strategii: Carranus Rogerius 244, Chabites Gervasius 303, Eustratius 94.
 Testamentum 191.
 Venditionum instrumenta 131, 264, 291, 301, 548.
 Cirto (Nicolai de) presbyteri praedium in agro Calabri 254.
 Cistanis Sergius presbyter 523, 524, 527, 528.
 Cizti filiorum praedium in agro Cagiani 194.
 Cizotes Ioannes cognomento Porcinus donat praedium monasterio S. Nicolai de Nuda 268.
 Clarimontis Κλαρομόντου et Κληρομόντου, Lucaniae oppidi, ital. *Chiaromonte*, dominus Alexander filius Alexandri 104—
 Notarii: Ioannes 304, Nicolaus filius Chrysoioannis 76.
 Claromonte (Alexander et Riccardus de) Nohae domini 75, 96, 104, 115, 379, 394, donant S. Mariae de Zosimo monasterium S. Onophrii 75, praedia prope Sarmentum 115, et confirmant monasterio S. Anastasii donationem monasterii Polychorii et ecclesiae S. Mariae de Scanzana 125—Albereda eorum amita, ibid. 126.
 Claromonte (Alexander, Hugo et Riccardus de) fratres donant monasteriis SS. Trinitatis Cavensis et S. Mariae de Cyr-Zosimo praedia in agro Nohae 96—Eorum avi Hugo et Gimarcha, ac parentes Alexander et Avenna, ibid., 105, 139.
 Claromonte (Alexander, Iuditha eius uxor et frater Riccardus de) donant terras in agro Nohae praedictis monasteriis, et alias donationes confirmant 104.
 — (Constantinus de) notarius 188.
 — (Gregorius de) t. 132.
 — (Hugo de) t. 86, 105, 139.
 — (Riccardus de) Polychorii dominus 144. V. Polychorium.

- (Riccardus et Bulotta de) donant Venuto vineam in agro Nohae 379—Eorum mentio 394.
- Clastanita et Clatzanita Ioannes 297, t. 299.
- Clatzae malae rivus in agro Nohae 75.
- Clausari vinea in agro Aëtae 546.
- Clausurae 14, 14.
- Clemi Nicolai praedium in agro Scyllacii 407, 409.
- Clementia domina Arenarum 545, 547.
- mater Ioannis Scullandi Aëtae domini 333.
- Clementiae uxoris Laurentii Caballarii testamentum 376.
- Clericus libertate donatus 512.
- imperialis 52, 90.
- presbyter 527. V. Presbyter.
- Clibana Ioannes 231, eius filius Rasilius t. ibid.
- Cliisuriarchus Cosma t. 24.
- Clisto (Ioannes de) notarius S. Menae 468, 469.
- Cluclus n. l. in agro Roncae de Falluco 501.
- Coccalus Theodorus possessor praediorum in agro Nicoterae 344. *Κόκκος*, monetae genus, 403, 505, 484. V. Tareni—*Κόκκος* granum denotat, p. 403, et ad discriminandum tarenorum genus usurpabatur, prout Morsus autumat, qui plura huiusmodi tarenorum exempla e Siculis chartis profert tum unius, tum duorum granorum. (*Descrizione di Palermo antico*, p. 308, 352, 372, 386, 404 not. 16.)
- Cocinus Petrus possessor praedii in agro Catacii 419.
- Coco (Theodorus de) v. 558.
- Codalus Ioannes et Leo vv. 183.
- Codinus Michael filius Constantini t. 187.
- Κόδιξ*, codex, 57, 58, 114, 557.
- Codrionis (S. Nicolaus de) in Calabria 298.
- Coecum flumen in Calabria 472.
- Cocci Petra. V. Petra.
- Coenobita Ioannes v. 558.
- Cofina (S. Nicolai de) ecclesia. V. Ecclesiae.
- Cofutus Ioannes possessor praedii in agro Colubrarum 319.
- Colfi praedium in agro Circlarii 224.
- Colfum n. l. in agro Circlarii 302.
- Colla Palumbarae n. l. in agro Ursuli 109.
- Colle (Goffredus de) t. 378.
- Colobranus Ioannes protopapa Episcopii 274.
- Colobrarium vel Colubrarium, *Κολοβάριον*, ital. *Colobraro*, Lucaniae oppidum.
- Donatio facta in hac terra 319.
- Flumen Signi 305.
- Iudices: Ferrarius Ioannes 312, 320, Goffredus de S. Archangelo 305, 312.
- Loci nomen Tarsiae puteus 319.
- Mentio eiusdem oppidi 122.
- Molendinum S. Nicolai de Peratico 305.
- Monasterium S. Nicolai de Peratico 145, 304, 311, 319.
- Notarii: Leo 292, 303, Thomas 123.
- Praedia: Arsaphiae 319, Asberni 304, Cophuti 319, Eustrati 320, S. Nicolai de Peratico 304, 311, 319, Nucarritae 311, Phillae 319, Simii 305, 311.
- Strategi: Ioannes filius presbyteri Constae 320, Gualterius 305, Mandator Rogerius ibid., Papacaleca Rogerius 312.
- Venditionum instrumenta 304, 311.
- Viccomes Arsaphius de Pitzileo 123.
- Colofossae praedium donatum SS. Deiparae Scyllacii 466.
- Coloniae pauperum, *Κολονίαι τῶν γυνῶν*, n. l. in agro Tarenti 66.
- Colobrarus Nicolaus 368, 369.
- Coloni, *πάροικοι*, 139, 199, 201, 219, 220.
- Colonnelli transitus, n. l. in agro Troiano, 21.
- Coloprarius Dominicus possessor praedii in agro Briatici 449.
- Colubrarium. V. Colobrarium.
- Columbae domesticae et silvestres, *περιστερὰ ἡμερὰ καὶ ἄγρια*, donatae in tabulis nuptialibus 223.
- Columbarum iugum, *κρημὸς τῶν περιστερῶν*, n. l. in Calabria, 102.
- Columbus Nicolaus possessor praedii in agro Crotonis 209.
- Rogerius t. 207.
- Columnae rivus, *κολώννας ῥύαξ*, 256.
- Comes Basilius possessor praedii in agro Aëtae 426.
- Consta possessor horti in agro Nicoterae 239, 258—Petrus eius filius cum fratribus Ioanne, Tancredo et Nicolao vendit Angelicae hortum in agro Nicoterae 260.
- Cortis vel Curiae, *Κόμης Κόρτης*, Petrus 11 — Passari 18—Byzantius 19—Eudocimus 22—Ioannes 24—Nicolaus et Stephanus tt. 29.
- Ioannes et Dominicus tt. 259.
- Leo 425. V. Agattileo Andreas.
- Sergius Galbas Nicoterae t. 239.
- Comestabuli Gulielmi praedium in Calabria 386.
- Comestabulus Hugo t. 128.
- Scyllacii Riccardus 201.
- Comite (Basilus de) v. 76.
- Comites Arianenses 18, 21.
- galearum Miloti 220.
- Comitis Ursini filius Basilus 55. V. Monasterium Cyr-Zosimi.
- Comitoleone (Niceta, Calocyrus alique de), Leo Mauroleo et Niceta de Caito donant ecclesiae S. Nicolai de Cofina praedia in agro Orgili 148.
- Commendati monasteriorum, advenae, *ξίνοι, ὄνοι, ξίνοι ἀκουμάνδιστόμενοι*, 3, 74, 78, 534, et seq., 539, 546, 558, 559. V. *Νόσοι* 81.
- Commercium, tributum a mercatoribus debitum, 21.
- Comnenus Alexius. V. Alexius.
- Comniani mentio, forsitan Conneianne, Calabriae oppidi 558.
- Comperendinatio 412.
- Composta, Calanna, Nicolaus et Maria vendunt cuidam Ioanni vineam positam ad S. Constantinum 541.

Conca (Rogerius de) t. 378.
 Conde (Nicolaus de) 284. V. Picia Barsacius.
 — (Zosimi de) vinea in agro Nicoteræ 284.
 Condidi Eliae praedium in Calabria 247.
 Condilus Gregorius et alii vv. 184.
 — Nicolaus et Leo vendunt vineam monasterio S. Stephani de Nemore 165.
 Conditia Ioannes v. 295.
 Condo (Ursus et Leo de) possessores praedii in agro Briatici 531.
 Condoleo Ioannes t. 360, 362, 363.
 — Ioannes v. 558.
 — Theodorus et Ioannes tt. 166.
 — Nicolaus et Consta possessores praediorum in Calabria 166.
 Condolucus Basilius v. 184.
 Condomichanus Ioannes et Achilles 389.
 Condonicolai Ioannis filii Petri et Calae de Aegido tabulae nuptiales 355.
 Condus Leo v. 328.
 — Petrus t. 363.
 Conicum fortasse n. l. 120.
 Conradi II regis mentio 418, 421, 423. *Κωνράδος* 444, Conradum vertimus, ne a graecanico textu discederemus; sed procul dubio notarii errore pro Carolo in membranam irrepsit.
 Consentiae Archiepiscopus Arnulfus 86. Eius mentio 74.
 Consina via prope Pertusiam 71.
 Consta notarius et Strategus S. Severinae et Crotonis 114.
 — (Petras de) 352. V. Dominico (Rogerius de).
 — presbyter filius dominae Flaviae emit praedium ab Irene vidua Ioannis Franci in loco dicto Mutero 164.
 Constantiae Imperatricis mentio 327.
 Constantinae filius Ioannes 47. V. Basilius faber ferrarius.
 Constantinopolis mentio 113.
 Constantino (Papa Basilius de) t. 106.
 Constantinus diaconus et protonotarius maioris Ecclesiae Hieracensis 253.
 — episcopus Hieracensis 253.
 — Imperator praecipit ne quis auferat bona ecclesiarum et praecipue S. Benedicti 18—Constantini et Basilli Imperatorum mentio 7, 20, 22.
 — notarius Oppidi 299.
 — notarius dominae Cuculi 326.
 — Opus Patricius et Catapanus. V. Catapani.
 — presbyter Cuculi notarius 338.
 — presbyter S. Nicolai vendit Theodoro Coenapiari filio praedium situm sub monasterio S. Nicolai trans torrentem 13.
 — presbyter et tabularius episcopatus Nicoteræ 322, 349, 350, 352.
 — presbyteri Michaelis filius eiusque filius Simeon donant presbytero Martino partem praedii in agro Orgioli et reliquam partem eidem vendunt 290.

Constantinus protopapa Panormi 250, 288.
 — (S.) n. l. in Calabria 296, 298, 541.
 — Spatharius imperialis 5.
 Contoniceta Petrus t. 287.
 Contaras Theodorus t. 181.
 Contaratorum et Conturorum expulsio, *Κονταύρων καὶ Κονταράτων ἐκβολή*, 55—Contarati dicti sunt homines, qui contis, sive hastis armati, et cum equis, qui conturi vocitabantur, auxilio erant Graecis Strategis ad hostes, et praecipue Saracenos, e provinciis nostris exterminandos. Cum vero ipsi quoque Contarati facti essent Graecorum hostes, ad expulsionem eorum Graeci arma converterunt, ut Lupus Protospatha in suo Chronico ad annum 1040, alique Chronographi testantur. Chartula nostra quae Conturorum et Contaratorum mentionem habet, non longissime abest a temporibus, quibus Graeci ad eos expellendos incubuisse Chronographi tradiderunt; idcirco voces *ἐκβολή τῶν Κονταύρων καὶ τῶν Κονταράτων* magis pro expulsionem Conturorum et Contaratorum, quam pro utrorumque praestatione visae sunt interpretandae; idque nobis eo magis arrisit, quod nullum Glossarium, nullaque membranarum nostrarum vocem *ἐκβολή* affert ad significandam praestationum solutionem, quarum frequens in iisdem membranarum occurrit mentio.
 Contaratus Leo possessor praedii in agro Nicoteræ 351, 352.
 — Nicolaus t. 241.
 — Ranus 240, 257, 349. V. Liba Philippus, et Stauraci Basilius.
 — Theodorus v. 184.
 Conteratus Basilius v. 78.
 Contoleo Tornicius Catapanus Italiae V. Catapani.
 Contomolini (Rogerius de) t. 407.
 Conturorum et Contaratorum expulsio 55. V. Contaratorum.
 Contzillius Arethus t. 129.
Κοπίρτα, coperta, 325.
 Coppola Petrus t. 264.
 Copsorino (Ursa de) v. 77.
 Copsorinorum bona in Calabria 113, 114.
 Coras Calocyus t. 108.
 Corasiano (Nicephorus de Stephano de) v. 557.
 Corasinum n. l. in agro Seminaræ 494.
 Corates Riccardus iudex Nohæ 241.
 Coratora (Basilius et Peregrinus de) tt. 395.
 Coratoras Leo t. 162, 181.
 Coratza Petrus eiusque frater Philippus et soror Ursa donant monasterio S. Georgii praedium in agro Episcopi 222.
 Corbuserus Staulus t. 256.
 Corcodillus Georgius v. 560.
 Corcuas Arcomenus t. 299.
 Core (Theodorus de) vendit notario Paulo Filderrri dimidiam partem trium olearum extantium in agro Aetae 469.
 Corepsogenes Arcadius v. 558.

- Cormido (Rogerius et Leo de) u. 142.
 Cormus v. 185.
 Cornarrum n. l. in Calabria 309.
 Corneto (Leo de) Vicecomes t. 71, 81, 101, 134, 136.
 Cornisano (Leo de) filius Moleganni 143. V. Dardano (Nicolaus de).
 Cornutus Consta v. 559.
 Corte (Castolius de) possessor praedii 229.
 — (Ioannes de) Strategus Olettæ 196, 214, 542—Vitalis eius filius t. 252, 273, 274, 275.
 Cortese (Angrullinae de) praedium in agro Crotonis 400.
 Corticae filius Ciritza t. 42.
 Corticonis (Ioannes de) 331.
 Κορτίνα, cortina, 356, 487.
 Cortis Comes. V. Comes.
 Corviseri (Nicolaus filius Constantini) Vicecomes 134.
 Coschinus Andreas et alii vv. 183.
 Cosentinus Philippus Archidiaconus et Canonicus Morrae 319.
 Cosma (S. Mariae de) Ecclesia 307.
 Cosmas monachus et Archiepiscopus Rossanensis 141.
 — monachus et Praepositus S. Leontii 57.
 Cospillingus mons in agro Nohæ 75.
 Costarellus filius Pancalli. V. Pancallus.
 Cotarae filiorum praedia in agro Briatici 447.
 Cotrus Ioannes filius Galati t. 142.
 Cotta Martinus 291.
 Cottofredus iudex Nohæ t. 395.
 Cotzopodus Arcadius t. 299.
 Coxari Consta eiusque filius Petrus donant praedium monasteriis S. Ioannis de Cuculo et S. Stephani 337.
 Coxarus Basilius. V. Zoë filia defuncti Arsenii.
 Κορτίνα, cortina, 436.
 Κοτίλλα et Κουτίλλα, cotella, tunica, 375, 435, 531, 532.
 Craparis Odo t. 223, 265.
 Crapatuni filiorum praedia in agro Styli 556.
 Crathis vallis, Γράτου βαθεία, 139.
 Crebattadorum praedium in agro Aëtae 441, 451.
 Κρεμαστάλην σιδηροῦν 325, vel καμάστρα 542, idem ac κρεμαστήρι, quod in graeca lingua vernacula denotat id quo aliquid suspenditur, a graeco κρεμάννυμι, et fortasse ferrea catena ad ollam sustinendam.
 Cremastus (S. Petrus) 374.
 Κρημνός. V. Rupes.
 Crepatzuni rivus in Calabria 146.
 Criati, Κριάτοι, n. l. 170, 171.
 Criato (Theodorus de) possessor praedii 170, et Leo 171.
 Criclum n. l. in agro Seminaræ 494.
 Crinaro (Leo de) 131. V. Patello (Nicolaus de).
 Crispinus Antonius iudex S. Menæ 468, 469—Ioannes 467, 469.
 Crispinus Gulielmus donat praedium S. Mariae de Cyr-Zosimo 203.
 Crispus Ioannes t. 72.
 Critene (Petrus de) t. 65.
 Critona (Basilius de) iudex 144.
 Critis imperialis Petrus t. 29.
 Crizas n. l. 161.
 Cromida Nicolaus t. 129.
 Cromidae fons 127.
 Crommyda (Basilius de) Loricatus et primus mandatorum, *πρωτομανδάτωρ*, imperialis exercitus vendit Nicolao de S. Catharina domum in civitate Bariii positam 27.
 Cropanæ praedia in agro Scyllacii 409.
 Cropani n. l. in agro Scyllacii 406.
 Croto, Κρότων, ital. *Crotone*, Calabriae oppidum.
 Eius Catapnus Michael 208.
 Castellanus Petrus 313.
 Donationes factæ in agro eiusdem 206, 207, 209, 210, 312, 332, 372.
 Episcopium 207, 312.
 Episcopus Philippus 208, 210, 211.
 Hospitale 401.
 Iudices: Manduca Marcus 402, Stephanus 402.
 Mentio 389.
 Locorum nomina: Armira 206, 209, Campus 207, 210, Campus de Armira 209, Campus Rivi Mali 210, Cipulum 335, ad Dominum Amatam 401, Fossa Molendini 208, 209, Isaris 312, Lampisi 400, Pantanitza 206, S. Pantelemon in suburbio Crotonis 401, Rivus Lampisi 400, Rivus Malus 206, 207, 209, 210, Rivus Velus 206, Venæ de Armira 207, 209, 211.
 Monasterium S. Constantini Asylorum 140.
 Notarii et Tabularii: Beluchus Ioannes 313, Consta 144, Mencalamus Matthaëus 402, Peregrinus 372, 384, Photus 207, Theophorus 336.
 Praedia: Amni 210, Beluchi 312, Binetti 401, Cattobi 335, Cimenæ 206, Ciminae 208, 209, 210, Columbi 209, de Cortese 400, Cucciae 400, 401, Curbulini 206, 207, 209, 210, Episcopi 207, 312, Eunices 372, Fasuli 372, Gambarelli 207, 208, Ligri 400, Marcellini 207, S. Martini de Hospitali 401, Marturani 210, Matzuci 401, Monasterii S. Stephani 206, 207, 209, 210, 312, 332, 372, Muritani 207, S. Nicolai de Cipullo 312, 332, Rabdae 207, Russi 401, Scalioni 207, Strongilli 208.
 Permutationis instrumentum 400.
 Protopapæ: Amnus 210, 211, Theophiletus 208.
 Torrens Venæ de Armira 208, 209, 211.
 Cruce (Cultura de), τοῦ σταυρίου, in agro Badulati 464, 462.
 Cruce (Leo de) t. 389.
 — (Consta de S.) t. 136.
 Crudum n. l. in agro Catacii 476.
 Crupollianita Simeo Strategus Satriani diiudicat litem de finibus praediorum monasterii S. Stephani de Nemore 367.

- Cruza* Leo v. 184.
Crypsanae praedium Aphasaniticum 130.
Ctisti Ioannes 151.
Cubernus Bartholomaeus possessor vineae in agro Catacii 419.
 — Ioannes t. 365.
Cubicularius ecclesiae, *κουβουκλήσιος*, 90, 373, 512.
 — Nicolaus t. 357.
Cubuclisio (Gidus et Bonus de) tt. 324.
Cubuclisis Ioannes t. 336.
Cubuclisius iniustus possessor praedii ad monasterium S. Petri pertinentis nuncupati Muru Vetere 22.
 — Consta t. 299.
Cuccia (Constantinus de) et uxor eius Aluisa inter se permittunt praedium et domum posita in agro Crotonensi 400.
 — Ioannes possessor praedii in agro Crotonis 401.
Cucotza Basilius t. 412.
Cuculum, *Κούκουλον*, Calabriae terra.
 Eius domini: Robertus de Terrun donat nonnulla praedia monasteriis S. Stephani de Nemore et S. Ioannis Eremitarum 198, 201—Maria confirmat Ioanni Bafeo possessionem praedioli positi ad flumen 325.
 Granatarius Argyrus 326.
 Loci nomen: Agapitum 179.
 Monasterium S. Ioannis 179, 198, 201, 325.
 Notarii: Constantinus 326, Petrus 199.
 Praedia: Bafei 325, Malleae 198, Protocarabi 198, S. Stephani 179, 198.
 Strategus Basilius de Magistro 326.
Cucubagas Ioannes v. 559.
Cuculisani Gregorii terra in Calabria 200.
Cucullitae Chrysaphii praedium in agro Scyllacii 474.
Cucune Ioannes t. 475.
Cucutzus Leo t. 234.
Cuducines Basilius v. 559.
Cufo Basilius v. 77.
Callurae Leonis praedium prope Cagianum 118.
Calluriatus Nicolaus v. 559.
Calluridi Pancalli praedia in agro Aëtae 546.
Coltzeistri villanus presbyter Leo de Torto 558.
Columba (Basilius de domina) t. 72.
 — (Gregorius de) v. 185.
Columbus Gualterius t. 111.
Columites n. l. in territorio Acrae 280.
Culupatzi praedium 544.
Culutzestrenae cultura in Calabria 555.
Cumercenae Mariae praedia in agro Burelli 417, 418.
Cumerci (Nicolaus de) presbyter tabularius Episcopi Nicoterae 285.
Cumercus Bartholomaeus t. 390.
Cuminus Nicolaus t. 192.
Cumno (Nicephorus de) t. 132.
Cumpannia Cappellerus 402.
Cuncipretta Rogerius 121.
Cuningares Ioannes t. 223.
Cunelli Leonis praedium in agro Briatici 447.
Cunnutes Ioannes t. 226.
Cunsulo (Leo de) v. 185.
Cuntzaterus Adeodatus filius Petri t. 339.
Cuparis Basilius v. 329.
Cupersani casalis mentio 3—Eius diaconus et notarius Erme-causus 4—Terra Ferae ibid.
Κουπίρτα 356, *Κουπερτούριν*, coperta, 428, *Κουπερτούρι λι-νουάμμακον*, lodix linea gossipio infarta, 519.
Cura Constantinus t. 96.
Curadi Leonis domus in civitate Seminarae 392.
Curator Ioannes t. 145, 336.
 — Philippus t. 219.
Curatore (Ursus de) t. 134.
Curatores 66.
Curbulinus donat monasterio S. Stephani Eremitarum quaedam praedia in agro Crotonensi 206, 207—Mentio eiusdem 209, 210.
 — Caballarius 211.
Curcius Ioannes notarius Tarentinus 32, 42, 43, 45, 49, 52.
 — notarius filius Ioannis 179, 187.
Cursaris Alexander filius Gulielmi t. 305, 320.
Cursus leporum, *λαγοδρόμιον*, n. l. apud Rusianum 64.
Curtice protopapa tabularius Tarenti 7, 8.
Curtzalea (Ioannes et Constantinus de) tt. 34.
Curtzicellae Leonis praedium 292.
Curtzitzellus n. l. in agro Circlarii 302.
Cuscunes Nicolaus t. 359.
Cusentia (Ioannes de) t. 418.
 — (Nicolaus de) iudex Scyllacii t. 407, 410, 438.
 — (Rogerius de) t. 430.
Cusentina (Gulielmus de) 252.
Cusentini (Gulielmi de li) praedium in agro Olettae 274.
Cusentinus Ioannes et alii vv. 183.
 — Nicolaus vicecomes 119, 120, t. 369.
 — Ursus t. 84, possessor praedii 119.
Custos civitatis. V. Lociservator.
Cuttufi n. l. in agro S. Severinae 373.
Cutzubelli platea in civitate Callipolis 520.
Κυβερνήτης τοῦ μοναστηρίου, gubernator, praepositus, 15.
Cybertioto (Petrus de) t. 120.
Κυλάδον, vallis, 225.
Cyllius Iosfres t. 520.
Cyninia Thomas vendit notario Paulo Fitzurri praedium in agro Aëtae 430.
Cynocalogerus Nicolaus et Nicephorus vv. 558.
Cynurgi praedium in agro Aëtae 545.
Cynuri Calominis praedium in agro Aëtae 545.

Κυραρωδὸς ἡμῶν, Cyrarodi medietas, quid? 113, 114.
 Cyrus Ioannes 361.
 Cyrcas Leo t. 299.
 Cyriaces de Phitali (Ecclesia S.) donata ab Odone Marchisio Sergio monacho 81.
 Cyriace (S.) in agro Catacii 420.
 — in agro Seminarae 494.
 Cyrici (Oppidi S.) mentio 50, 543.
 — (Robertus S.) iudex Nohae, 244, 543.
 Cyrizae filius Cortices t. 42.
 Cyritzes Andreas t. 494.
 Cyr-Zosimus, Κύρ Ζώσιμος, ital. *Cersosimo*, Lucaniae oppidum.
 Eius mentio 98, 111, 112.
 Monasterium S. Mariae . V. Monast.
 Tabularius Ioannes presbyter 194, 221, 340.

D ET Δ

Dagellus Nicolaus v. 184.
 Dalfius Ioannes presbyter 273.
 — Nicolaus possessor praedii prope Pertusiam 169, 227.
 Damascenus Basilius t. 174.
 Damnare pro damnum inferre 2.
 Daniele (Ioannes de) t. 132.
 Dapifer provinciae Maraldus 21, *δομίστικος τοῦ θίματος* 18.
 Dardano (Nicolaus de) filius Sergii vendit Leoni de Cornisano vineam trans flumen Nigrum 143.
 Darius t. 252, 272, 275.
 Dathan, Abiron et Core 75, 98. V. Imprecationes.
 David notarius Ursuli 591, 317.
 — iudex Aëtae 443, 452, 453, 455, 457, 459, 465, 463, 483, 485.
 Debrui Ascettinus. V. Brui.
 Decima, *δέκατον*, 70.
 Decurentius, (S.) ὁ ἅγιος Δικουρέτζιος, n. l. prope Asculum, 11, 14, 25.
 Decurtare pro damnum inferre 78.
 Defensio legalis, *δικαιολογία*, *δικαιολογία* 8 et alibi, etiam in chartis byzantinis 553.
 Defensor civitatis. V. Lociservator.
 Delfina Protospatharius 18.
 Demegenites Leo v. 183.
 Demetri (Michael et Basilius de) tt. 136, 138, 143.
 Demetrius Palaeologus. V. Palaeologus.
 — (S.) n. l. in Calabria 136, 138, 143.
 Denarii, *δηνάρια*, 111, *κινὰ*, recens eusi, 306.
 Deo (Donatus de) vendit praedium monasterio S. Mariae de Pertusia 273.
 Deodatus. V. Adeodatus.
 Deomiludede de domina Lauretta iudex Roncae de Falluco 499, 501.

Depositum instrumenti 271.
 Deremis Angilmerius t. 547.
 Dermati platea in civitate Callipolis 519.
 Derres Angilimeris t. 334.
 Descriptiones finium 18, 21, 551, 555.
 Desiderius Abbas Casinensis 62.
 Despoliatus Petrus 111.
Δευτερείων 65, *δύτερος* 92 et alibi, *secundicerius*.
Διαχράγματα νομίσματα. V. Numisma.
 Diaco (Nicolaus de) v. 85.
 Diacolini aporium in agro Nicoteræ 259.
 Dianus Nicolaus filius Ioannis 519.
 Dicaeo (Cotus de) t. 387.
 Dicizi filii vv. 183.
Διζούριον τοῦ ρυακίου, locus ubi bifariam dividitur rivus, 109.
 Digtor Ioannes t. 194.
 Dinant (Giozzulinus de) 176.
 Dinus Praepositus monasterii S. Phantini 374.
 — Praepositus S. Mariae de Cyr-Zosimo 394.
Διοικητής, *oeconomus* ecclesiae, 90.
 Diomedes Constantini Domestici filius. Mentio oblationis ab eo factae ecclesiae S. Memnonis 41.
 Dionysius Metropolita S. Severinae 377, 385, 390,
 Diplomunnes Leo t. 387.
 Diptycha, *δίπτυχα*, 50 et alibi.
 Disilus diaconus et notarius civitatis Trani 20.
 Divisionum instrumenta 7, 47, 125, 488.
 Doldanus Gulielmus possessor vineae in agro Olettæ 274.
Δόμα, ius hospitii, 300, 334, 558.
 Domestici 4.
Δομίστικοι τῆς τάξεως, *domestici* comitatus imperatorii, 54.
 Domestico (Ioannes de) t. 188, 194, 252.
Δομίστικος τοῦ θίματος Μαράγδος 18, Dapifer provinciae Maraldus 21.
 Domesticius ecclesiae Locrensis 90, 92.
 — Constantinus et Maia coniuges possessores terrarum 30, 37.
 — Georgius Constantini filius eiusque soror Maria donant Cinnamo episcopo ecclesiae S. Memnonis duas portiones materni praedii 41.
 — Gregorius v. 184.
 — Nicolaus t. 47.
 — Robertus t. 195.
 Dometes Basilius t. 268.
 Dometi Nicolai praedium in agro S. Severinae 267.
 Dominico (Robertus de) t. 257.
 — (Rogerius de) vendit Petro de Consta domum in civitate Nicoteræ 338.
 Dominicus Scyllacensis episcopus 129.
 Domna vidua Ioannis alique donant quasdam terras monasterio S. Mariae de Zosimo 60.

Domnandi filius Calus notarius 104.
 Domnella monialis donat vivarium monasterio S. Petri Imperialis 7.
 Domnelli filius Melitus 58. V. Melitus.
 Δόμνος pro χείρις 464, 465.
 Domus, ὀσπίτιον, 11, 25, 26, et alibi, ὀσπιτότοπος, ὀσπιτότοπος 257 et alibi—'Ανώγει ὀσπίτιον, domus superior, 356—Χαμόγειον ὀσπίτιον, domus terranea, 515, 520—'Ανωγοκατόγειον ὀσπίτιον vel οἰκημα 11, 25, 515, 526, et alibi—Casa 3, 4—Casile 4—Casa laborata super et subter 10—Casa diruta 11, 14—Casa solarata ibid.—Casa super horreum et sub horreum 25—Οἰκήθια ἄπορα, domus transitus servitute immunes, 5—'Οσπίτιον κατάλυμα, diversorium 11, 25—'Οσπίτιον τῆς ποντίκας, apotheca, 435, 436 — 'Οσπίτιον ματερίου ἰνός, τράϊων etc. domus trabis unius, trium etc. 515, 519, 520—Μισάρτη τῶν ὀσπιτίων 422, 502.
 Donaca n. l. in Calabria 166.
 Donata et Martinus coniuges. V. Martinus.
 Donati (Ecclesia S.) in agro Uniani 26.
 Donationes inter laicos 26, 74, 122, 155, 215, 267, 277, 290, 293, 379, 518, 533, 531, 537.
 — sacrae 2, 3, 6, 9, 10, 14, 15, 18, 20, 21, 31, 32, 33, 38, 41, 48, 49, 53, 55, 60, 62, 64, 65, 67, 68, 69, 71, 72, 75, 76, 77, 78, 80, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 91, 96, 97, 99, 100, 101, 104, 106, 107, 108, 110, 115, 116, 118, 119, 123, 125, 128, 129, 134, 136, 137, 138, 141, 144, 146, 148, 153, 151, 157, 159, 168, 175, 177, 179, 180, 182, 187, 193, 198, 199, 202, 203, 206, 207, 209, 210, 221, 222, 227, 231, 233, 234, 243, 248, 256, 265, 268, 272, 276, 280, 282, 312, 316, 319, 328, 335, 337, 340, 372, 373, 374, 382, 384, 386, 388, 389, 391, 401, 514, 515, 516, 522, 523, 524, 526, 528, 544, 545, 517, 553.
 Donato (Ioannes de) filius Petri 215. V. Ebulus Ioannes — Possidet praedia 212, 216, 227, 229—Cum uxore et filiis vendit praedium S. Mariae de Pertusia 275.
 Donatus Rhaus Strategus Clarimontis 128.
 Donibazel t. 272.
 Donnabella (Leo de) t. 291.
 Donnalea (Ioannes de) iudex 189.
 Dorotheus Boroniti filius 13.
 Dotalia instrumenta 79, 223, 246, 321, 355, 366, 377, 435, 486, 493, 519, 531—Columbae donatae in tabulis nuptialibus 223.
 Δωτισ, dos, 411, 439.
 Δουκάτον, ducatus, moneta, 186, 305, 340.
 Δουλιεύειν, solve, 144, 178, 179, 186—Δουλιεία 187.
 Δούλιωτής, famulus exactor vectigalium, 219.
 Doxiotes Ioannes t. 192.
 Dracuneræ praedium suburbanum in agro Rossani 225.

Dracus Leo vendit Paulo Fitzurro praedium in agro Aëtae 458.
 Driena vel Driane (Eremitae de) in Calabria 176.
 Drionis (S. Nicolaus de) in Calabria 296.
 Drogo Comes 126.
 Drongari Pancallus et Calocyru comites 172.
 — praedia in Calabria 142.
 Drongarus Bartholomaeus t. 440.
 Droseri n. l. in agro Circlari 269.
 Δρύστον, quercetum, 556.
 Duloscelus Theodorus t. 300.
 Durachii mentio 79.
 Durante (Rogerius de) t. 192.
 Durros Nicolaus t. 152, 153.
 Dux Italiae, Calabriae etc. Argyrus. V. Catapani.
 — Italiae, Calabriae et Siciliae Rogerius. V. Rogerius.
 — Michaël Imperator 62.
 Dynamis Andreas possessor praedii in agro Aëtae 546.
 Dystomo (SS. Deipara de) in agro Ursuli 107.

E

Ebriati Ioannes filius Leonis t. 231.
 'Εβριάτικον, V. Briaticum. —
 Ebulo (Ioannes de) et Gemma eius uxor vendunt praedium Ioanni de Donato 215, alterum praedium Ioanni Gisandi filio 216.
 Ebulo (Matthaeus de) 338. V. Supercia.
 'Εκατηρίνα ἡ ἁγία. V. Calbarina.
 Ecclesia S. Ananiae. Marina donat eidem praedium in loco dicto Musoleone 553.
 — S. Andreae Apostoli. V. Monasterium.
 — S. Angeli de Anastasio in agro Ursuli 109.
 — SS. Apostolorum Styli 101, 376. V. Monasterium.
 — S. Athenagorae in pertinentiis Oppidi 297.
 — S. Augustae in agro Troiae, ubi praelium fuit sub Tericio Contoleone Catapano Italiae, 19.
 — S. Basili de Murmero 429.
 — S. Benedicti in civitate Canusii 11, 14, 25
 — S. Benedicti Casinensis. V. Monasterium.
 — S. Benedicti in civitate Lesinae 11, 14, 25.
 — S. Blasii in pertinentiis Oppidi 296.
 — Catacensis 419, 429. Mentio census debiti a Theodoro Ar-cero 502.
 — S. Constantini in pertinentiis Oppidi 296, 298.
 — S. Cyriacae de Phitali donata ab Odone Marchisio Sergio monacho 80.
 — S. Cyriacae in agro Seminaræ 494.
 — S. Donati in agro Uniani 26.
 — S. Eliae in pertinentiis Oppidi 297.
 — S. Epiphani in civitate Callipolis 512.
 — S. Euphemiae in civitate Canusii 11, 14, 25

- Ecclesia S. Eustathii in agro Nicoteræ 332.
 — S. Georgii apud Carbonem 127, 429.
 — S. Gregorii de Francica 263.
 — Hieracensis 324, 357.
 — S. Iacobi in agro Barychallæ 284.
 — S. Ioannis Baptistæ. Donatio eidem facta a Rogerio et Gulielmo de Tivillia 116.
 — S. Ioannis de Cuculo 179.
 — S. Ioannis Eremitarum 69. V. Monasterium S. Stephani de Nemore.
 — S. Ioannis Theologi in agro Seminaræ 392.
 — S. Ioannis de Valle Polluci 2.
 — S. Iuliani 307.
 — Lareti 163.
 — S. Leonis in Locrensi diocesi 89.
 — Locrensis 87, 91.
 — S. Mariæ Atocæ prope Callipolim 519.
 — S. Mariæ de Cabria. Donatio Siciliae et Luciae Ancinacensis 231. V. Monasterium.
 — S. Mariæ in Cannito 1. V. Monasterium.
 — S. Mariæ de Colle Capurri in civitate Catacii 502.
 — S. Mariæ de Cathizuno 429.
 — S. Mariæ de Cosma 307.
 — S. Mariæ de Fonte in civitate Circlarii 375.
 — S. Mariæ de Fossa, τὸ χανδάκην, prope Lardariam in Calabria 95.
 — S. Mariæ de Groffulo prope Pertusiam 227.
 — S. Mariæ de Horto, τοῦ περιβόλου, 429.
 — S. Mariæ in Locrensi diocesi 91. V. Episcopus Locrensis Leontius.
 — S. Mariæ de S. Marco in agro Briatici 415.
 — S. Mariæ de Metizzia in civitate Barii 28.
 — S. Mariæ de Nemore, τῶν σαλτῶν, in agro Styli 286, 556.
 — S. Mariæ in finibus Uriae 1.
 — S. Mariæ de Planitie, τοῦ ὀμαλίου, in agro Aëtae 441.
 — S. Mariæ de Scanzana donata monasterio S. Anastasii ab Alexandro de Claromonte 125.
 — S. Mariæ de Sturnis. Leo de Mutero donat eidem duas portiones praedii in planitie Buchortæ 547.
 — S. Mariæ de Terenzano in agro Troiano 21.
 — S. Mariæ de Turribus 69, 117. V. Monasterium S. Stephani.
 — S. Mariæ de Zosimo vel Cyr-Zosimo. Mentio dedicationis ipsius 116. V. Monasterium.
 — S. Martini de Hospitali Crotonis 401.
 — S. Matthæi de Nicotera 338.
 — S. Memnonis. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
 — S. Michaelis in civitate Aëtae 545.
 — S. Michaelis donata a Cavensi coenobio Gulielmo de Fabali 72, et ab hoc coenobio collata cum nonnullis rebus presbytero Grosso sub annua praestatione 540, 542. V. Monasterium S. Michaelis.
 Ecclesia S. Michaelis de Laureto 130, 307, 308.
 — S. Nicolai 13.
 — S. Nicolai Archimandritæ in pertinentiis monasterii Cyr-Zosimi 46.
 — S. Nicolai de Cofina in agro Orgili. V. Monasterium.
 — S. Nicolai Drioni in pertinentiis Oppidi 296, vel Codrionorum 298.
 — S. Nicolai de Legistis, τῶν ἀλγιστῶν, in civitate Nicoteræ 238, 241.
 — S. Nicolai Macronorum in agro Briatici 447.
 — S. Nicolai de Nemore, τῶν σαλτῶν, 286.
 — S. Nicolai de Pertusia donata monasterio Cavensi et S. Mariæ de Pertusia a Roberto et Rogerio dominis Caciiani 118, 134.
 — S. Nicolai de Petra Caeci 16.
 — S. Nicolai Sicilli 429.
 — S. Nicolai de Ustunci 422, vel de Rustunci 491, in civitate Catacii.
 — Oranium Sanctorum in Calabria 447.
 — S. Onuphrii in agro Nohæ 75, 256. V. Monasterium.
 — S. Pancratii apud Cyr-Zosimum 60.
 — S. Parasceves 137.
 — S. Parasceves de Galiato in Calabria 337.
 — S. Petri de Bragalla vel Barychalla. V. Monasterium.
 — S. Petri Cremastæ 374.
 — S. Petri Imperialis Tarenti. V. Monasterium.
 — S. Phantini apud Circlarium donata Sergio monacho ab Odone Marchisio 80 — Donatio praedii facta eidem ab Archipresbytero Ioanne, Nicolao Maurozumo, Gulielmo Ferfero, Drogone et Ioanne Cucullato, aliisque 265.
 — S. Philippi Hieracensis 356.
 — S. Procopii in agro Callipolis 523, 525.
 — Quadraginta Sanctorum in civitate Seminaræ 402 — Mentio census granorum quinque eidem debiti a monasterio Eremitarum 404, 405.
 — Rhegii 69.
 — Roccellæ donata episcopo Scyllacensi a comite Rogerio, et confirmata a rege Rogerio 185.
 — S. Salvatoris in civitate Minervii 11, 14, 25.
 — S. Sebastiani in agro Circlarii 264, 308, 375.
 — Tarentina 58.
 — S. Theodori in civitate Mileti 277.
 — S. Theodori in pertinentiis Oppidi donata monasterio S. Stephani Eremitarum 123, 298.
 — S. Theodori monasterii Cyr-Zosimi 34, 56. V. Monast. S. Mariæ de Cyr-Zosimo.
 — SS. Trinitatis Cavensis. V. Monasterium.
 — SS. Trinitatis Ferulleti in agro Hieracensi 356.
 — S. Vincentii 1.
 Ecclesiae donatae monasteriis a laicis 72, 80, 118, 123, 125, 134.

- Ecclesiarcha, ἑκκλησιάρχης, dignitas ecclesiastica, 90, 92, 226, et alibi.
- Ecclesiastica bona non possunt divendi 10; permutata vero aut tradita in emphyteusim fuisse testantur membranae sub numeris XLV, CIX, CXXI, CLXII, CLXXI, CLXXXVIII, CCLXIX, CCLXX, CCLXXXI, CCLXXXV, CCLXXXVI, CCXCII, CCXCIII, CCXCVII, et aliis.
- Ἐκδικος, defensor, 90, et alibi.
- Ἐκπρώσπος, vicarius 54. V. Πρώσπον.
- Ἐκτοράται, ἑκτουρίαί, nautae, 87.
- Ecubris Robertus t. 176.
- Ἐφορος, praeses monasterii, 67.
- Ἐγγραφοραγία, affrancationis chartula, 513.
- Ἐγχίρια τῶν χειρῶν, mappulae, 487.
- Ἐγχρόνια. V. Χρόνια.
- Egidus Margaritus t. 120, 121.
- Ἐγλύθη 171, forte pro ἑκλύθη ab ἑκλύω solvo.
- Ἐγνεοστῶν pro ἑκνεοστῶν, ab incohato, 467.
- Ἐρκιόλις, urceoli, 214.
- Elada (Ursoleo de) 162.
- Eladas Nicolaus 114.
- Ἐλάδη, oleum, 161.
- Ἐλαιοκοπία, oleas colo, 363.
- Elasoeladus Leo v. 184.
- Electus, ἑποψήριος, Scyllacensis. V. Episcopi.
- Elegzil rupes n. l. prope Panormum 156.
- Elia (Machakla de) filia Nicolai 483.
- Eliae (Monasterium S.) in agro Aëtae 328. V. Monast.
- Ehas (S.) in pertinentiis Oppidi 298.
- Elladas Ioannes et Nicolaus tt. 377, 386.
- Elmiti flumen in Calabria 557.
- Eleutherii (Camera S.) n. l. in agro Troiae 19, 21.
- Emblico (Leo de) v. 557.
- Ἐμίσις, contractus emphyteuticus, medietas, 35, 103, 228, 470, 489.
- Emphyteusis contractus et annuae praestationes 35, 103, 144, 164, 178, 181, 186, 230, 289, 310, 370, 374, 387, 395, 396, 466, 471, 530.
- Eneumbre Trustainus filius Gulielmi 176.
- Ἐνεγκαμένη, patria, 28.
- Englisi Gualterius monachus S. Stephani 206.
- (Gulielmus de) possessor praedii in Calabria 357.
- Entelma vel entilma, ἑνταλμα, Protospatharii Ioannacii 4, Sympathicii 2. V. Praecepta.
- Epicigli (Ioannes de) t. 173.
- Epiphani (Ecclesia S.) in civitate Callipolis 512.
- Epiphorus Gregorius t. 386.
- Epiloricum oxydeauratum 83.
- Ἐπίπλαγα, latera montium, 231.
- Episceptites civitatis Trani Falcus. V. Falcus.
- Episcopium, Πισκόπιον, ital. *Episcopia*, Lucaniae oppidum. Donationes factae in agro eiusdem 159, 168, 177, 222. Eius iudex Nicolaus 223.
- Locorum nomina: Gemellus 157, 168, 222, Puteus inopiae, λάκκος τῆς ἐπιτελίας, 160, Zarbus 158.
- Monasterium S. Georgii 157-160, 168, 177, 222. V. Monast.
- Notarius et tabularius Leo 158, 159, 160, 168, 178.
- Praedia: Armetani 160, Armetii 222, Gemelli 157, 168, S. Georgii 157-160, 168, 222, Scupallitae 222, Tzoculi 222.
- Venditio facta in agro eiusdem 158.
- Episcopium, Ἐπισκοπή Μιλίτου, Calabriae oppidum, ital. *Piscopio*.—Eius protopapa Ioannes Colobranus 274.
- Episcopus Acherontiae Bernardus 359.
- Anglonensis et Tursiensis Michael 45.—Ioannes de Turma 116.
- Callipolis Theodosius 517.
- Cassanensis et Papae Vicarius Sasso 86.
- Cassiani Vitalis 116.
- Catacensis Fortunatus 419.
- Crotonensis Philippus 208, 210, 211.
- Hieracensis Constantinus 253.—Leo 324, 357.
- Locrensis Leontius tradit monachis Ordinis S. Basilii possessionem monasterii S. Philippi, 87.—Donat monasterium SS. Deiparae Bucetorum templo Deiparae semper Virginis Mariae, et monasterium S. Ioannis Baptistae dictum Eremitarum Lavino praeposito eiusdem 91. V. Locri.
- electus Melitensis Robertus 87.
- Neocastrensis Henricus 92.
- Nicoteræ Pelegrinus emit praedium a Ioanne filio Mastrollei 237.
- Scyllacii, Styli et Tabernae Theodorus Mesimerius concedit Brunoni, Lanuino, ceterisque eorum sodalibus praedium, montem et molendinum Scyllacii sita 69.—Dominicus 129.
- Styli. V. Episcopus Scyllacii.
- Syracusanus Rogerius 87.
- Tarentinus Cinnamus dominus ecclesiae S. Memnonis donatur nonnullis praediis pro eadem ecclesia a coniugibus Leone et Flavia 38, a Georgio Domestico 41.—Emit terram a Maria vidua Falci 40, et domum a Phantino Abbate 44.—Permutat praedia cum coniugibus Martino et Donata 42.
- Epistolae Imperatoris Alexii ad Oterisium Abbatem Casinensem 78, 79, 83, ad Abbatem Gerardum 113.
- Epitirito (Petrus Sacerdos de) t. 473.
- Epominiscus Ioannes v. 85.
- Eptapocamillo (Basilus de) cum aliis donat praedium ecclesiae S. Phantini 276.
- Erancietus Ioannes Catacensis canonicus 421.
- Erasiorium praedium in pertinentiis Mesorum 424, 486, 487.
- Erca n. l. in agro Badulati 478.
- Eremitae SS. Apostolorum vel Nemoris. V. Monasterium S. Stephani.

Eremitae Drienes. V. Monasterium Eremitarum de Driene.
 Ἐρητός, heres, 513.
 Erissus medicus et Praepositus monasterii S. Sophiae Bene-
 venti 2.
 Ermecausus diaconus et notarius Cupersani 4.
 Erminnus dynastes Styli 73.
 Erolychus Nierus 515.
 Ἐσωπίσια, fabrilia instrumenta, fortasse pro ἔξοπλία, 171.
 Esseret pro esset 10.
 Ἡσθαραμίταξα, acu picta, 130.
 Eteriotus n. l. in agro Tarenti 67.
 Ethnicorum incursio, Ἐθνῶν ἱσδρομή, 16.
 Eudocia uxor Eustathii Maraviliae 64. V. Helena Monialis.
 Eudocimus Comes Cortis restituit monasterio S. Petri Impe-
 rialis praedium ab eius patre Cubuclisio usurpatum 22.
 Eulampus Nicolaus et uxor Anna vendunt presbytero Stephano
 praedium in agro Badulati 438.
 Euphemiae (Ecclesia S.) in civitate Canusii 11, 14, 25.
 Euplus (S.) n. l. in agro Nohae 187, 221 — Rivus S. Eu-
 pli, ibid.
 Eupraxa, n. l. in agro Bebalini, 342.
 Eupraxia (Theodorus de domina). V. Satrianus Theodorus.
 Euplacallae filius Sergius t. 48.
 Eustathii presbyteri filius Basilius. Mentio donationis ab eo fa-
 ctae monasterio Cyr-Zosimi 188.
 Eustathio (Basilius de) notarius 295.
 Eustathius (S.) in agro Nicoteræ 332.
 Eustrathius notarius et strategus Circlarii 94.
 Εὐτελίας (Δάκκος τῆς), puteus inopiae, n. l. in agro Episco-
 pii 160.
 Ἐξάλιμιστικά στασία, bona immobilia a vectigalibus immunia,
 534 et seqq.
 Ἐξαμίλια, vineae desertae, 390.
 Exarcho (Leo de) 142.
 Exceptio triginta annorum 412, 414.
 Ἐξκουσάτοι monasterii S. Petri Imperialis 9.
 Ἐξκουσία, immunitas, 33.
 Exipolita Theodorus t. 166.
 Exopilo (Paschalis protopapa de) t. 90.
 Exubita Constantinus t. 317.
 Ἐξουσιαστής 78 et alibi.—Baiulus 202.—Petrus de Salerno
 ἔξουσιαστής se strategum subscribit 331.—Strategus Gu-
 lielmus de Panormo vocatur etiam ἔξουσιαστής 414.

F et Φ

Fabali (Gulielmus de) et frater eius Rogerius donant Cavensi
 coenobio monasterium S. Michaelis 72.
 Fabalibus (Gulielmus de) adoptat in filii locum Philippum Nico-
 lai filium 189.
 — (Nicolaus de) 151.

Fabaras Ioannes t. 389
 Fabatza Alexander et Rogerius tt. 266, 269, 292, 309, 549.
 Fabella Constat v. 559.
 Fabellus Basilius, Ioannes et Georgius 141.
 Facti ignorantia, φάκτου ἀγνοία, 6, et in omnibus fere mem-
 branis.
 Faczeoli caput, n. l. in agro Troiae, 2
 Fagi castrum 304.
 Fagone (Chumbertus de) t. 106.
 — (Lenita de) cum filiis donat monasterio S. Nicolai de Pe-
 ratico possessiones in loco nuncupato Mostaci 106.
 Φάλβα φοραδά, fulva equa, 194.
 Falconis Tranensis monachi bona tradita Casinensi coenobio 20.
 Falcus presbyter emit a Grosso praedium in agro Nohae 111.
 — Protospatharius 18.
 — Riccardus t. 125.
 — Turmarcha et Episcopites civitatis Trani tradit Casinensi
 coenobio bona quae ad Maraldum rebellem pertinebant 20.
 Falloccus Riccardus eiusque uxor donant praedium monasterio
 S. Theodori Eremitarum 386.
 Falluci Ronca. V. Ronca.
 Falpus Gilibertus t. 176.
 Faniel tabularius Albidonae 347.
 Faracli Ioannes Catapanus Nohae litem dirimit inter Mabiliam
 filiam Pirrettae et Ioannem Iudicem 241.
 — rivus in agro Nohae 75.
 Faraclus Anastasius et Georgius tt. 369.
 — Ioannes 368.
 — Nicolaus t. 363.
 Faratis Theorianus t. 520.
 Farfallus Constantinus filius Ioannis t. 231.
 Farini vinea 307.
 Farnagani Gualterius filius Ioannis 378.
 Fasanise Marinus filius Ioannis possessor praedii in agro Olet-
 tae 154.
 Fassa Ioannes 428.
 Fassiomeno (Calocyros de) v. 557.
 Fastegiae Nicolai domus in civitate Catacii 491.
 Fasulus Bartholomaeus possessor vineae in agro Crotonis 372.
 Fazalae Robertae praedium in agro Burelli 417.
 Fazali praedium in agro Aetae 433.
 Φέδον, feudum, 529.
 Feliciae molendinum in agro Rossani 225.
 Fellici Anfusae, et Roberti de Vallelonga tabulae nuptiales 532.
 Φελλοκάλλιγοι, crepidae, 487.
 Felnieli Iosfredus et Gulielmus tt. 144.
 Fensi praedium in agro Catacii 435.
 Fensus de Garisinda. V. Garisinda.
 Ferae terra prope Cupersanum 4.
 Feraviva n. l. prope Ursulum 155.
 Ferettus Gulielmus t. 124.

Ferterus Gulielmus. V. Ioannes Archipresbyter Circlarii.
 — Leo possessor praedii in agro Circlarii 266.
 Ferri Leonis praedium in agro Circlarii 292.
 Ferrarius, Χαλκίης, Basilius Strategus Olettae 245.
 — Constantinus t. 266.
 — Ioannes possessor domus ad Nicephorum 255 — Iudex Colubrarii 305, 312, 320.
 — Leo t. 169.
 — Martinus t. 331.
 — Nicolaus 98, et Ursus u. 317.
 — Nicolaus notarius t. 395, 403.
 — Rhaus filius Ioannis t. 96.
 — Robertus t. 204.
 — Rogerius t. 176.
 — Theodorus t. 299.
 Ferrarus Iosfredus 347. V. Barbutzone Ioannes.
 Ferricardus Ranerius t. 204.
 Ferulleti praedium in agro Burrelli 356.
 Feudum unius equitis, *εἶον καβαλλαρίαι α'*, 296, *καβαλλαρίων δ'* 246, 294, 296.
 Ficaromae via 34.
 Ficus de Lampadara n. l. in agro Uniani 27.
 Fideiussio, *νάδη*, 252.
 Figules Leo v. 184.
 Filderres Paulus emit praedia a Roberto Sumer.ro aliisque 441, ab Anna filia Tarsiae 462, et a Theodoro de Core 469.
 Filiioannis vinea 135.
 Fillia cum filiis donat Zachariae Muriciotae vineam in agro Sanctae Severinae 267.
 Filori Leonis vinea in agro Badulati 489.
 Filrenaldus Hugo t. 128.
 Φίον. V. Feudum.
 Φίσκον, fiscus, 475.
 Fitzurres Paulus emit nonnulla praedia in agro Aëtae 430, 432, 438, 450, 453, 455.
 Flandina vidua Ioannis Gobitzi 466. V. Monasterium S. Mariae Campoforani.
 Flavia (Constae de) praedia in Calabria 270.
 Flaviae coniux Leo filius Ischanacii Comit. V. Ischanacius.
 Flavias Petrus v. 329.
 Flocea (Constantinus de) possessor praedii in agro Cagiani 195.
 Flogiadorum praedium in agro Badulati 480.
 Florentina (Ioannes de) presbyter 119.
 Flori praedia in agro Aëtae 516.
 Floriatum, *ελωριατικόν*, tributum in Imperio Graeco debitum Fisco 533 et seqq.
 Floritus Basilius 154.
 Flumaro (Iosfredus de) Caballarius t. 367.
 — (Leo de) t. 341.
 Flumen, *ποταμός*, n. l. in Calabria 325.
 Foberus Arcadius v. 558.

Fogia (Bartholomaeus de) t. 443, 452, 455, 457, 458, 464.
 Fongioli filia Maria donat vineam ecclesiae S. Mariae de Confina 154.
 Foniocum n. l. in agro Oppidi 296.
 Fons de Alexi, n. l. prope Scyllacium, 87.
 — Ariae, n. l. in agro Circlarii 131.
 — Belbasani in agro Burelli 417.
 — Placae in agro Nohae 75.
 Fonte (S. Maria de) in agro Circlarii 375.
 Φοραιοί, indumenta, 80.
 Φόρκα τοῦ ρύακη, furca rivi, 100.
 Forcae filiorum praedia in agro Styli 556
 Forcalquerii, Φουλκαρίας, comes Carolus. V. Carolus.
 Φορίστα, silva, 383.
 Forninus Ranaldus t. 264.
 Fortia, pro vis, 2, 14.
 Fortunatus episcopus Catacensis 419.
 Fossa, n. l. in agro Olettae 122, 213.
 — molendini, *αύλακον τοῦ μύλου*, n. l. in Calabria 208, 209.
 Φραγικοί σάκκοι, culcitae fimbriatae, 223.
 Fragmundus. Mentio donationis ab eo factae monasterio S. Leontii 558.
 Framundi possessiones in valle Crathis 139.
 Francorum Regum concessionem factae Casinensibus monasteriis confirmatae a Protospathario Sympathicio 3— Francorum Rex Troiam obsidet 21 — Alexius Comnenus promittit Oderisio Abbati Casinensi se opem laturum eidem 83 — Mentio ipsorum 18, 50.
 Francica, Φράγκικα, ital. *Francica*, Calabriae oppidum.
 Eius Granatarius Ioannes 264.
 Loci nomen S. Paulus 262.
 Notarius Gregorius 263.
 Permutatio facta in agro eiusdem 262.
 Praedia: Cultura dicta Clysura 262, praedium Maedonis 263, Regis ibid., Trottae ibid.
 Rivus Baptisterii 263.
 Strategus Petrus Pungadus 264.
 — (Marinus de) t. 125.
 — (Nicolaus de) t. 264.
 — (Petrus de) eiusque filius Venerandus una cum eorum uxoribus permutant praedia cum Gulielmo de Meno 262.
 Francigena Ioannes medicus t. 429.
 — via in agro Troiano 21.
 Francino. V. S. Leonis Vallis.
 Francisco (Agneta de) et Hugonis Lupini tabulae nuptiales 377.
 Franciscus Gualterius 428.
 — Iosfredus possessor praedii in agro Catacii 497, 499.
 Francopetro (Petrus de) notarius 289.
 Francopetrus Calocerus t. 218, 229.
 Francum, n. l. in agro Scyllacii, 407, 409.
 Francus homo 513.

Francus Bartholomaeus t. 230.
 — Basilius t. 133.
 — Ioannes et Andreas vv. 183.
 — Ioannes. Eius vidua Irene cum filiis Basilio et Hugone vendit presbytero Constae praedium in loco dicto Mutaro 164, et alterum praediolum Arsaphiae situm Eremitis Styli 196.
 — Leo t. 261, 338, 339.
 — Rodolfus, Ραούλ, 374.
 Frangepanus Basilius iudex Castri Veteris 399.
 Frassalus Constantinus notarius t. 473.
 Frassorum fons dictus de Prete in agro Ursuli 109.
 Fratres minores Catacii, ἀδελφοὶ μινούριοι, 429.
 Fraxa n. l. 308.
 Fraxitanus Basilius v. 184.
 Φράξον, fraxians, 412, 422.
 Friderici Regis mentio 339, 358, 377, 380, 385, 390, 395, 402, 404, 408, 411, 416, 418, 424, 430. — Eiusdem merita in universas, maximeque graecas litteras recensentur praefat. p. XI.
 Φρίρης, frater, 208, 336, 353, 361, 363.
 Frestolus Gualterius et Ranaldus 176.
 Fretzes Theodorus t. 480.
 Fricnolles Arcadius t. 221.
 Frons alba, Μέτροπος λευκὸς τοῦ Σεγία, n. l. 109.
 Φροντιστήριον μοναχικόν 49, vel ψυχικόν 138, monasterium.
 Frugiare pro frui 3.
 Fuca (Chrysoleo de) t. 117.
 Fucas Leo t. 201.
 Fucatzari, n. l. in agro Oppidi, 298.
 — (Spatharius de) 162, 181, 296.
 Fuleus de Basolzeris possessor praediorum in Valle Crathis 139.
 — Capellanus Comitis Rogerii 78.
 Furca fluminum, Φούρκα τῶν ποταμῶν, n. l. in Calabria, 50.
 Furnus Lucas Castellanus Scyllacensis 341.

G ET Γ

Gabarreti Gualterii praedium in agro Catacii 435.
 Gabarretus Nicolaus t. 313.
 Gabrilum, n. l. in agro Aëtae, 515, 546.
 Gabrilus Ioannes t. 255.
 Gadile filii vv. 85.
 Gadurice n. l. 550.
 Gagiani fons, n. l. in agro Seminarae, 392.
 Galdiletus vel Gadeletus Prior S. Mariae de Pertusia 101, 120, 154.
 Gaiderisius imperialis Protospatharius 1. V. Catapani.
 Γάιτα, taeniola, 487.
 Gaitzae vivarium apud Tarentum 65.
 Galateus Antonius praefat. p. V.
 Galatus Aëtae notarius 329, 334.

Galatus notarius Curiae 234.
 — Perrunus notarius 454, v. 78.
 Galbae comes Sergius t. 239.
 Galcius Rhaus t. 129.
 Galeoti praedium in Calabria 146.
 Galeotus Marcus Catacii iudex 491, 493, 497, 499.
 Galianus Pantaleo v. 77.
 Galiatum, n. l. in agro Cuculi, 337.
 Galiotus Theodorus t. 218. Eius filius Nicolaus 229.
 Gallandus Ioannes v. 184.
 Galliani aporium in Calabria 386.
 — oppidi mentio 502.
 Galliardum n. l. in agro Aëtae 546.
 Galliardus Constantinus v. 101.
 — Niceta possessor praedii in agro Aëtae 546.
 — Stephanus et Ioannes iurati 300.
 Gallicianus Nicolaus 340.
 Gallici flumen sive de Barbara in Calabria, τοῦ Γαλλικού, sive τῆς Βαρβάρας, 120.
 Gallipolis. V. Callipolis.
 Gallo (Leo de) donat praedium S. Mariae de Pertusia 272— Rogerius eius filius, ibid.
 Galus Consta t. 239.
 Galterius notarius 271.
 Gambarelli praedia in agro Crotonis 207, 208.
 Gannadei filia Theodota. V. Theodota.
 — vinea in agro Scyllacii 344.
 Gannuluti rivus in Calabria 50.
 Gantatus Nicolaus t. 337.
 Gapaturi vicus in civitate Messanae 378.
 Gapaturo (Benedicta de) 377 — Henrici de Gapaturo domus in civitate Messanae 378.
 Gardalus Ioannes t. 352.
 Γαριντεύειν, adserere, 440.
 Garini aporium in agro Aëtae 545.
 Garinum, n. l. in agro Aëtae, 453.
 Garinus Ioannes possessor praedii in agro Catacii 364. — Nicolaus et Leo tt. 365.
 — Sinescalcus Comitis Scyllacii 342.
 Garisinda (Fensus de) 475. V. Musca Ioannes.
 Garramune (Ioannes de) Caballarius Polychorii filius Byzantii 445.
 Garriosi filiorum praedium in agro Catacii 476.
 Gastaldorum mentio 3, 4.
 Gastrae Ioannis uxoris testamentum 511.
 Gattus Guido t. 503.
 — Robertus t. 234, 329, 334. — Rogerius 531, Rogerius et Riccardus tt. 547.
 Gaudiosi domus in civitate S. Severinae 373.
 Γαυρίτζι, pons, 143.
 Gellara Helena 483.
 Gemelli praedia 376.

- Gemello (Nicolaus de) t. 56.
 Gemellum n. l. in agro Episcopi 157, 159, 168, 222.
 Gemellus Basilius possessor praedii in agro Aëtae 441, 451.
 — Ioannes 159, 160, 168.
 — Leo possessor terrarum in agro Episcopi 157, donat nonnulla praedia monasterio S. Georgii 159.
 Gemistus Georgius eiusque filii Demetrius et Andronicus 533 et seqq. V. Palaeologus Theodorus, Ioannes et Demetrius.
 Genepius Comitatus t. 131.
 Genesis Caballarius t. 221.
 — Protospatharius 18.
 Genisus notarius Badulati 520.
 Gennaci (Ioannes de) t. 123.
 Gennaco (Theodorus de) v. 185.
 Gennaropollus Leo 152.
 Gentilis presbyter tabularius Tarenti 370, 371, 388.
 Gentzani Leonis praedium in agro Simeri 388.
 Genuenses commercium exercebant Alexandriae 146.
 Genuensis Iosephus praefat. p. XXIII.
 Genuitus Blancus et eius uxor Bona 530. V. Monasterium S. Mauri.
 Geofridus Comes Badulati 220.
 Georgii (Monasterium S.) de Bebalino. V. Monast.
 — (Monasterium S.) prope Episcopium. V. Monast.
 Georgio (Petrus de) filius Michaelis 395.
 Georgius (S.) 429.
 — filius Iudicis Petri notarius et tabularius Tarenti 529.
 — presbyter et tabularius 291.
 — protopapa S. Petri Cremasti 374.
 Geracari Petri praedium in agro Scyllacii 407, Ioannis 409.
 Geracaris Thyrsus t. 165, 167.
 Gerardus Abbas Casinensis 113, et praefat. p. XXVI.
 Gerasimus praepositus S. Gregorii Thaumaturgi 406, 408.
 Germanito (Theodorus de) t. 425.
 Germano (Rainaldus de S.) t. 287.
 Gervasius Odo t. 235. — Donat filiae suae Mariae quaedam bona in agro Circlarii 245. — Cum filia Maria et Gulielmo Pontefarte vendit vineam Gulielmo Gervaso 264.
 Gervasius praepositus S. Nicodemi alique in emphyteusim accipiunt praedium a monasterio S. Phantini 395.
 — Praepositus S. Nicolai 397.
 — Gulielmus 264. V. Gervasius Odo.
 Gerucicala Ioannes v. 559.
 Gisandi filius Ioannes 216. V. Ebulus Ioannes.
 Giabicus n. l. 308.
 Giannelli rivus 338.
 Giannuti domus in civitate Nicoteræ 338.
 Gianoncarus Henricus 483, 484.
 Giezi lepra 56 et alibi. V. Imprecationes.
 Gimarca (Ioannes de) possessor praediorum in agro Aëtae 462.
 Gimarcha de Claromonte. V. Claromonte.
 Giofirium Eremitarum n. l. in agro Hieracii 356.
 Giraldus Capellanus Comitis Rogerii 78.
 Gilius Arcadius 78, et Theodorus vv. 77.
 Gitzus Basilius v. 559, 560.
 — Ioannes Vicecomes Olettae 212, 213.
 — Niceta t. 212.
 — Nicolaus v. 101.
 — Petrus Vicecomes Olettae 228.
 — Photinus t. 218.
 Giuncus n. l. in agro Circlarii 264.
 Γιούππα 356, 376, 532, et γύππα 487, tunica, voces quae in Cangii lexico desiderantur.
 Glapsadum n. l. in agro Nicoteræ 259.
 Glapsia Nicolaus 240.
 — Theodorus et Basilius filius Leonis tt. 258.
 Glapsiae vinea in agro Nicoteræ 259.
 Glaucia Ioannes et Nicolaus Leonis filii tt. 260.
 Γλύμια 356.
 Γνωρίμη 468, ἔγνωρίμη 472, recognitio.
 Gobitzus Ioannes 466.
 Godinus notarius 108.
 — t. 100, Strategus t. 150, 155.
 Goffoni n. l. in pertinentiis Rusiani 64.
 Goffredus filius Hugonis Circlarii vendit praedium Nicolao de Tzizicrudi 243.
 Gomane Bonus t. 197.
 Gorga (S. Maria de) in Calabria 402.
 Gorgani fluvius, βρύσις, in agro Troiae 19.
 Gorgiis (Paganus de) t. 78.
 Gotti Matthaei domus in civitate Catacii 378.
 Gotzulinus notarius 100.
 Γουμάρια 171, forte pro κουμάρια, arbutus.
 Gravina (S. Angelus de) 186.
 Grabuni praedium in Calabria 146.
 Gradalone de Miandra t. 320.
 Graecae subscriptiones in latinis membranis seculi X et XI praefat. p. VIII.
 Graecanicae membranae Neapolitani Archivi praefat. p. XIII et seqq.
 Graecanicum gymnasium. V. Neritum.
 Graeci sermonis vices, praefat. p. V. et seqq.
 Graeci Turmarchae 3.
 Graeciae Magnae legislatores Zaleucus et Charondas, praefat. p. VI.
 — transmarinae et Magnae laudes, praefat. p. V. et VI.
 Graeco (Rhaonis de) terrae in agro Albidonae 347-
 Graecus Basilius Vibonae iudex 494, 496.
 — Ioannes t. 223 v. 147.
 — Pelegrinus t. 325.
 Grammaticus 58.
 — Sebastus t. 521.
 Granatarius Francicae Ioannes de Blancardo 261.
 Granaterius Argyrus t. 326.

Granca (Nicolai de) praedia 137.
 Grandedio Leo 276. V. Eptapocanillo (Basilus de).
 Grandemani Philippus filius Vicecomitis Caballarii Gulielmi donat monasterio Cavensi SS. Trinitatis, eiusque suffraganeo monasterio Apostoli Petri de Barychalla, praedium in agro Ursuli 99.
 Grandemanil Gulielmi mentio 139 — Eius vidua Mabilia. V. Mabilia.
 Grandes Rogerius t. 227.
 Grandis Gulielmi filia Adelasia donat praedium monasterio S. Theodori 388.
 Granitus Angelus praefat. p. XV.
 Granulli Lupi heredum praedia in agro Tarenti 186.
 Grassi Nicolai praedium in agro Roncae de Falluco 500, 501.
 Grasso (Nicolaus de) notarius Seminarae 393, 401.
 Gratia Praepositus SS. Deiparae Scyllacensis 406.
 Gratzanites Nicolaus t. 268.
 Gregorii (Ecclesia S.) in agro Francicae 263.
 — (Monasterium S.) Thaumaturgi 406, 408. V. Monast.
 — (S.) Vicecomes Nicolaus Celentanus 272.
 Gregorius Primicerius imperialis Protospatharius 1. V. Catapani.
 — Trachaniotes Catapanus 9, 10. V. Catapani.
 Grinfulcus Pelliterus t. 326.
 Grinfulanus t. 338.
 Grisa (Theodorus de) 143.
 Grisonas de Mosuri v. 77.
 Gritzoto (Cosmas et Ioannes de) vv. 558.
 Groffuli Ioannis praedia apud Pertusiam 122, 214, 227.
 Groffulo (S. Maria de) 227.
 Grossus presbyter debet monasterio SS. Trinitatis annuam praestationem 540.
 Grossus Ursini filius vendit presbytero Falco praedium in agro Nohae 111.
 Grudenae Irenes praedium in agro Catacii 419.
 Grusa (Ioannes de domina) notarius Aetae. V. Aeta. Eius filius Bartholomaeus 443.
 Grutta n. l. in agro Aetae 451.
 Guaimarius dominus (Circlarii?) 308.
 Gualliardum n. l. 307, 312.
 Gualterius dominus (Scyllacii?) 349.
 Guardiis (Iacobinus de) t. 503.
 Gubitizs Ioannes et Nicolaus tt. 343.
 Gubitizes Leo t. 324.
 Gudili Ioannis domus in civitate Seminarae 392.
 Gudione (Castellinus de) t. 486.
 Guido Magister Eremitarum S. Stephani 279.
 Guido Roberti Ducis filius 86.
 Gulielmus I Rex mandat Iudicibus Calabriae ne molestia afficiant monasterium S. Stephani de Nemore 202, et praefat. p. XXVI. — Eius mentio 196, 199, 204, 212, 213, 214, 215, 216, 219.

Gulielmus II Rex, 226, 228, 250, 268, 272-275, 287, 288.
 — Bulcini Comes 122. V. Bulcini.
 — de Cagiano. V. Cagianum.
 — presbyter notarius Colubrarii 305, 320.
 — Scyllacii Comes 340, 342, 522. V. Scyllacium.
 Gullia, n. l. in civitate Catacii, 324.
 Gunari uxor v. 559.
 Gunnari Ioannis et Leonis praedia in agro Scyllacii 409. Ioannis 407.
 Gurafus Robertus t. 124.
 Gurgilla, n. l. in Calabria, 146.
 Gurrufes v. 185.
 Gurrufium n. l. 551.
 Gurtutus Nicolaus 114.
 Gussia (Petrus de) 152.
 Gustabilis filiorum praedia prope Pertusiam 122, 214.
 Guto (Petrus de) iudex Circlarii t. 375.
 Gutzulina (Gulielmus de) libertate donat quemdam hominem clericum 513.
 Γυμνῶν Κολόνιας, pauperum Coloniae, n. l. in agro Tarenti 66.
 Gynaecocastri mentio 408.

II

Hadriani (Monasterium S.) in pertinentiis Rusiani donatum Cavensi coenobio a Rogerio Duce Italiae 68.
 Hebdomadarius, ἑβδομάριος, 66 et alibi.
 Hebraeus Theophylactus. V. Theophylactus.
 Helena vidua Nicolai Arcophagari cum filiis vendit Ioanni praedium in agro Behalini 342.
 Helenae (S.) Spelunca in agro Circlarii 191.
 Helena Monialis, de Ancinaria, Λεία μοναχή, cum consobrina Nicolao Portarita donat ecclesiae S. Theodori et monasterio S. Mariae de Zosimo quaedam predia supra Appium posita 33.
 Hellenismus praefat. p. V. et seqq.
 Henrici Regis mentio 327.
 Henricus Neocastrensis episcopus 92.
 Henricus Rogerii Regis filius 156.
 Herbaticum 22, νόμιστρον 20, αρυατικόν 329.
 Hercules Theodotus t. 131.
 Hercules Nicolaus t. 413.
 Hexamilium in Graecia 534 et seqq.
 Hieracio (Gualterius de) iudex Castri veteris 399.
 Hieracio (Gulielmus de) 294.
 Hieracio (Mercurio de) tribuitur facultas extruendi molendinum ad flumen Praetorium 310, 324.
 Hieracio (Nicolaus de) Seminarae iudex 403.
 Hieracitanus Ursus et alii vv. 559, 560.
 Hieracium, Τέραξ, Λόκρη, ital. Gerace, Calabriae oppidum. V. Locri.
 Diaconus episcopi huius civitatis 253, diaconus protonotarius Constantinus 357.

Domus: Cimini 356, Condonicolai, ibid.
 Episcopalis ecclesiae mentio et nonnullarum dignitatum eiusdem 90, 92.
 Episcopi: Constantinus 253, Leo 324, 357, Leontius 87, 91. V. Episcopi.
 Flumen Praetorium 310.
 Mentio eiusdem civitatis 360, 362, 558, 559.
 Molendinum Mercurii de Hieracio 310.
 Monasterium S. Philippi 87. V. Monast.
 Protospatharius et Strategus Philippus 152.
 Protonotarius diaconus Constantinus 357.
 Sententia 322.
 Strategus Philippus 152.
 Tabulae nuptiales 355.
 Hieromnemon, dignitas ecclesiastica, 226, 300, 512 et alibi.
 Hierotheus Praepositus monasterii S. Ioannis de Calveto 225.
 Hilaris mons in agro Troiano 21.
 Hilarius Nicolaus possessor praedii 356.
 Hipsantus t. 13.
 Hodegetriae Novae Patris monasterium. V. Monast.
 Hodierna domina Oppidi 295.
 Honor Montis S. Angeli, τιμὴ τοῦ βουνῶ ἀγ. Ἀγγέλου, 421.
 Honorati, in dignitatibus constituti, 4.
 Hora (Venetus de) t. 395.
 Hortale 3.
 Horto (S. Mariae de), τοῦ περιβόλου, 429.
 Hospes Leo possessor praedii in agro Badulati 440.
 Hospitale, σπηλαίον vel ξενοδοχεῖον, Catacii 497, Circlarii 243, Crotonis 401, S. Viti 307.
 Hospites, ξένοι. V. Commendati.
 Hospitium. V. Domus.
 Hugo Abbas SS. Trinitatis Venusinae. V. Monasterium.
 Hugo Ranerii filius vendit vineam ecclesiae S. Georgii Martyris 158, cum Ata eius uxore et filio Rogerio donat monasterium S. Georgii SS. Trinitati Cavensi et S. Mariae de Cyr-Zosimo 177.
 Hyacintha filia Pamphili donat speluncam monasterio S. Petri Imperialis 67.
 Hyacinthellae filius Nicolaus 178.
 Hydruntinae terrae tabularius Basilius Pagarus 504.
 Hypatii (Cruis S.) n. l. 109.
 Hypatius (S.) n. l. in agro Nohae 242, 379.
 Hypato (Matthaeus de) t. 207.
 — (Niceta et Nicolaus de) vv. 183
 Hypostasari Basillii vinea in agro Nicoterae 284.

I

Iacobus (S.) de Barychalla 284.
 Ianus Parrhasius Calabrensis complures graecos codices congregavit, qui diu in monasterio S. Ioannis ad Carbonariam fuerunt asservati, praefat. p. XIII.

Iatro (Sergius de) t. 525.
 Icesius Theodosius protopapa 527.
 Ieuzmene v. 559.
 Ἰεροάζυγος, presbyter caelebs, 120, 121.
 Ierusalem Rex Fridericus. V. Fridericus.
 Iepactri de Podiso notarius Constantinus Chamalus 142.
 Ἰλλι pro filii 119, 135, υἱοὶ Κίττι et Ἰλλι Κίττι 194.
 Imperatores Graeci dicti sancti 3, et sanctissimi ibid.— Concessionem ab ipsis factam Casinensibus Coenobiis. V. Monasterium Casinense.
 Imperatores: Leo 2 — Leo et Alexander 3, 4 — Basilius et Constantinus 15, 20 — Constantinus 18, 22 — Michael 62 — Alexius Comnenus 65, 78, 79, 83, 113. V. Leo, Basilius etc.
 Imperium, βασιλεία, titulus honorarius Imperatoribus atque Despotis attributus, 62, 78, 79, 93, 113, 533 et seq.
 Imprecationes—Maledictio Patris, Filii et Spiritus Sancti, Sanctae Dei Genitricis, ac tercentorum octo et decem Sanctorum divinorumque Patrum 6 et alibi.— Condemnatio vel laqueus Iudae Iscariotae 7 et alibi.— Giezi lepra 56 et alibi.— Dathan, Abiron et Core 75, 78 et alibi.— Nestorii anathema 234.
 Inclitus, pro integer, totus, 4.
 Indices hominum 77, 557, 559.
 Ingardia 18.
 Ἴνον, (urceolus?), 171.
 Investitura prioratus monasterii an. 1050, p. 45.
 Ioannes Aëtae dominus 328. V. Aëta.
 — de Alferana Protospatharius 18, 21. V. Catapani.
 — Anthypatus Patricius 18.
 — Archiepiscopus Rossanensis 225. V. Monasterium S. Ioannis de Calveto.
 — Archimandrita notarius 544.
 — Archipresbyter civitatis Circlarii 214, 265. V. Ecclesia S. Phantini.
 — Asculensis nepos Abellari 10. V. Monasterium Casinense.
 — Comes Cortis t. 24.
 — Comnenus Imperator 131.
 — Constantinae filius et Basilius faber ferrarius dividunt inter se duo praedia ad Patos posita 47.
 — grammaticus, archidiaconus et scriniarius maioris Tarentinae ecclesiae 58.
 — Hodiernae Dominae Oppidi frater 295.
 — Hugonis presbyteri filius alique vendunt praedium monasterio S. Phantini 304.
 — Iudex consobrinus Rhai Iudicis. Lis inter eum et Mabiliam filiam Pirrettiae diiudicata a Ioanne Faraeli Catapano Nohae 244.
 — notarius Circlarii 132, 282.
 — notarius Clarimontis 304.
 — notarius Maximillae sororis Rogerii Regis 299.
 — notarius Nohae 379, 395.

- Ioannes notarius 44.
 — Palaeologus Imperator 534. V. Palaeologus.
 — Porphyrogenitus Imperator 511.
 — presbyter et notarius Cyr-Zosimi 47, 111, 194, 340.
 — presbyter et tabularius Panormi 288, 315.
 — protopapa et tabularius Circlarii 309.
 — Spatharius 57.
 — de Turma episcopus Tursiensis 146.
 — (S.) in agro Circlarii 375.
 — (S.) Mandiladorum 458.
 — (S.) in Ruliana apud Asculum 41, 25, vel de Rutta 25,
 — (S.) de Theristo 247, 558.
 Ioannis (Canalis S.) apud Noham 96.
 — (Ecclesia S.) Baptistae 70.
 — (Ecclesia S.) de Valle Polluci 2.
 — (Ecclesia S.) Baptistae Eremitarum 325. V. Monasterium.
 — (Ecclesia S.) Theologi 392.
 — (Monasterium S.) de Alaro 397. V. Monast.
 — (Monast. S.) de Calveto 129, 225. V. Monast.
 — (Monast. S.) de Cuculo, 179, 201, 337. V. Monast.
 — (Monast. S.) Evangelistae prope Panormum 249. V. Monasterium.
 — (Monast. S.) de Flore 357, 373, 376, 384, 389. V. Monast.
 — (Monast. S.) in civitate Tarenti 66.
 — (Puteus S.) n. l. prope Tarentum 43.
 — (Vallis S.) in agro Seminarae 493.
 Ionae Petri Luciferi filii, et Alexandriae Tzangaris tabulae nuptiales 324.
 Iordani terra 322.
 Iordanus presbyter 244, 542, notarius et tabularius Circlarii 235, 244, 303, 375.
 Iordanus Gabriel praefat. p. XV.
 Irebolta de Meli n. l. in agro Colubrarii 445.
 Irene (Bartholomaeus de) t. 464.
 — vidua filii Petri de Leta hortulum donat notario Michaeli eius nepoti 293.
 — vidua notarii Nicolai Rhegini cum filiis Leone et Sibilla vendit Rogerio Marrae duos hortulos in agro Nicoterae 330.
 Isaacus filius presbyteri Isaaci eiusque filius Petrus vendunt Ioanni Martino quatuor portiones praedii in agro Nicoterae 349.
 — Rhaus t. 278.
 Isari n. l. in agro Crotonis 312.
 Isca, Ἴσκα, Calabriae Oppidum—Locum nomen: Capita Argillorum, Κεφαλώματα τῶν ἀργύλλων 173—Andreas notarius huius civitatis emit quaedam praedia a Cala vidua Nicetae de Suraca, ibid.
 Ischanacius Comes Tarentinus 29—Eius filius Leo vendit Theophylacto Chimariae duo praedia vinealia sub Rascla posita, ibid.—Cum uxore Flavia vendit Theophylacto Hebraeo vineam positam in agro S. Angeli de Rascla 36, et donat praedium ecclesiae S. Memnonis 38.
 Isnardi filius Robertus. V. Robertus.
 Italiae Catapani. V. Catapani.
 — Dux Argyrus 53. V. Catapani.
 — Dux Rogerius. V. Rogerius.
 — fines 62.
 — thema 41.
 Italicae regionis totius Comes Rogerius 101.
 Iuda Nicolaus t. 412.
 Iudae Iscariotae condemnatio 7, et alibi. V. Imprecationes.
 Iudaeus Sabbatus 428.
 Iudetta uxor Alexandri de Claromonte. V. Claromonte.
 Iudex Longobardiae et Calabriae Leo. V. Leo.
 Iudicata. V. Sententiae.
 Iudicatum Medalspi imperialis Spatharii pro S. Benedicti coenobio 3 — Gregorii Trachaniotae Catapani 41.
 Iudice (Constantinus de) Vicecomes Ciaciani 104, 136.
 Iudice (Petrus de) et Nicolaus de Bona vendunt monasterio Cammaroti praedium positum in agro Badulati 478.
 Iudices ad contractus, ἐπὶ τῶν συναλλαγμάτων, 417.
 Iudices iurati. V. Iurati iudices.
 Iugerum, Ζωγάρι, 64.
 Iuliani (Ecclesia S.) 307.
 Iulianus (S.) Calogerorum in agro Nohae 394.
 — Perrunus 453.
 Ivo Strategus 113.
 Iurati iudices, κριταὶ ὁμῶται, 327, 376, 411, et alibi.
 Iuratus magister 443.
 Iustitarius Calabriae Hugo de Rhegio 319.

L ET Λ

- Lachanus Nicolaus possessor vineae in agro Hieracii 356.
 Λαχιδία, quae obtingunt, obveniunt, 357.
 Lachybarus Cyriacus 504. V. Linatza Nicolaus.
 — Nicolaus presbyter t. 504, 505.
 Ladicus Bartholomaeus 497. V. Minurita Riccardus.
 Λάγκος, vallis, 82.
 Lago (Demetrius de) t. 401.
 Λαγήνια, lagena, mensurae genus, 103, 170, 293, 334.
 Lagodari fratres vendunt Basilio Calabro domum in civitate Rhegii 423.
 Lagodarorum terra in pertinentiis Mesorum 424.
 Λαγοδρόμιον, Cursus Leporum, n. l. in agro Rusiani, 64.
 Lagopatus Basilius cum filiis aliisque vendit Zoae praedium in agro Nicoterae 331.
 Lagutzes Mamunes t. 551.
 Lainae terra in Calabria 322.
 Lalia Nicolaus t. 205.
 Lambarda (Rhaus de) t. 413.
 Lambertus magnus Iudex Calabriae dirimit quaestionem inter

- monasterium S. Stephani de Nemore et nonnullos homines Agriotherarum 322.
- Lampacus possessor praedii in agro Mentauri 406.
- Lampadaria (Ficus de), n. l. in agro Uniani, 27.
- Lampas Theodorus t. 164.
- Lampases Mules t. 274.
- Lampisis n. l. in agro Crotonis 400.
- Lampuricus Bonagiantus 382, 384.
- Lanuinus et Bruno. V. Monasterium S. Stephani de Nemore.
- Lanconites Leo t. 313.
- Lando (Anna de) 223. V. Villarita Sergius.
- (Argentia de) 374.
- Landrinus Magister Eremitarum S. Stephani 219.
- Landra (Philippus de) Caballarius 220.
- Landolfus diaconus notarius Tranensis 1.
- Landulfo (Nicolaus de) t. 315.
- Landus prior monasterii Cyr-Zosimi 339.
- Langobardus Arcadius, Basilius et alii vv. 559.
- Arcudius t. 289.
- Ioannes v. 557.
- Niceta v. 558.
- Langubardia (Mariae de) vinea in Calabria 165.
- Langubardus Petrus t. 173.
- Lanniani villa in agro civitatis Asculi 11, 12, 14, 25.
- Λανόν 283, et Λανός 354, fortasse pro Ληνός, torcular.
- Lapetra Robertus 135.
- Lapides asperi, ἄσπεροι λίθοι, n. l. in agro Panormi, 156.
- Lapuaa (Stephanus de) 254.
- Lardaria, n. l. in Calabria, 95.
- Lardophorus Constat v. 184.
- Lareti ecclesiae Ioannes protopapa et tabularius 163.
- Λάργα 325.
- Larnaci, Larnacium vel Li Arnaci, n. l. apud Pertusiam, 245, 246, 251, 272, 273, 275, 296, 298.
- Lassici praedium in agro Badulati 440.
- Lathadari Matthaecus cum uxore Irene et filio Basilio vendit A-
deodato praedium positum in agro Burelli 416.
- Λατίνα ἱερηνεύσιον 12.
- Latinus Ioannes 376.
- Latrones in agro Nohae 150.
- Latronico (Chuardus de) t. 106.
- (Constantinus de) t. 62.
- Latrum n. l. in Calabria 557.
- Lavella, λαβέλλα, flumen in agro Troiano 19, 21.
- Lavidium n. l. in agro Nicoteræ 284.
- Lavinus Praepositus monasterii S. Ioannis Baptistae 91 95. V. Monast.
- Lavita Petrus t. 59.
- Laurentio (Ioannes de S.) 382, 384.
- Laurentius (S.) in monasterio S. Mariae de Turribus 128.
- Strategus Nicephori t. 353.
- Laureto (S. Michael de) 308.
- Lauri fluminis mentio 11, 14, 25.
- Laurofredus Nicolaus t. 193.
- Lazarus possessor praedii in agro Nicoteræ 338.
- Lea Monacha. V. Helena.
- Leandro (Ioannis de S.) praedium in agro Catacii 364.
- Leandrus Ioannes iudex Rhegii 424.
- Λεγάτον, legatum, 26.
- Λεμιστόνιον, confinium, 374.
- Lemocinus Andreas possessor vineae in agro Briatici 460.
- Lenita filia Theoctisti de Fagone. V. Fagone.
- Lenta Paschalis 314. V. Turcus Ioannes.
- Lentitius Theodorus v. 78.
- Λεντζούλοι 356, Λεντζούλον 428, lintea.
- Leo abbas S. Benedicti 4.
- archipresbyter et tabularius Circlarii 325, 375.
- Eliae filius cum Columba eius uxore vendit territorium et vineam monasterio S. Mariae de Pertusia 169, et donat praedium eidem monasterio 227.
- episcopus Hieracensis 324, 357.
- et Alexander Imperatores 3, 4.
- VI Imperator 2, et praefat. p. XXI. V. Monasterium Casinense.
- Ischanacii Comitis filius 29, 36. V. Ischanacius Comes.
- de Maralda baiulus Imperialis 18, 22.
- notarius presbyter 94.
- notarius Barychallae, 284.
- notarius Casiani 309.
- notarius Colubrarii 292.
- notarius Curiae 148, 150.
- notarius Episcopi 158, 159, 160, 169.
- notarius S. Nicodemi 161. V. Monasterium SS. Trinitatis Venusinae.
- praepositus monasterii Eremitarum 128.
- protopapa et tabularius Briatici 142.
- Spatharocandidatus 2, a secretis, et iudex Longobardiae et Calabriae 22. V. Catapani.
- Turmarcha filius Romualdi 10.
- Leonardi (Monasterium S.) 429.
- Leone (Ioannes de) t. 106.
- Leonis (Ecclesia S.) donata monasterio S. Philippi a Leontio episcopo Locrensi 90.
- (Vallis S.) vocata de domino Francino in agro Catacii 497.
- Leontii (Monasterium S.) V. Monast.
- Leontitza Constantinus Antistes monasterii S. Petri Imperialis 103.
- Leontitzi v. 76.
- Leontius episcopus Locrensis. V. Episcopi.
- Praepositus SS. Trinitatis Cavensis. V. Monasterium.
- (S.) Calabriae pagus—Mentio eiusdem 286, 478—Molendinum monasterii S. Leontii in hac terra situm 57—Venditio vineae in agro ipsius 228.

- Leopardo** (Leo de) t. 165, 167.
Leopardus Petrus possessor praediorum in agro Nicoteræ 330.
Leporum cursus. V. Cursus.
Lepra Giezi 56. V. Imprecationes.
Lesina. Possessiones S. Benedicti in hac civitate et agro eiusdem 11, 12, 14, 25.
Leta (Petrus de) 293.
 — (Robertus de) canonicus t. 436.
Leti filii Gulielmi praedia in agro Aëtae 454.
Leucæ rivus in agro Nohæ 98.
Leucolo (Theodorus de) t. 533.
Leucus Gregorius possessor horti in agro Nicoteræ 261.
Liandri praedia et rivus apud Cyr-Zosimum 60.
Liba Philippus et Nicolaus eius consobrinus vendunt Rano Contractato vineam in agro Nicoteræ 240.
Libadius Secretus t. 322.
Libani Ioannis vinea 137.
Libanus n. l. in Calabria 102.
Libes Constantinus et Ioannes tt. 332.
Libellaria concessio 1.
Liberi praedia in agro Seminaræ 392.
Libiani pagi homines donati monasterio Eremitarum a Comite Rogerio 87.
Librae auri 4, argenti 10, *λίτρα ταρίων* 376, *λίτρα χρυσίου* 466.
Licasti filii vv. 77.
Licastro (Nicolaus de) et Nicolaus. Ciconia vendunt Nicolao filio Meli de Licastro eiusque fratribus Leoni et Roberto vineam positam ad Umbrecem 190.
Licastus de Ursino t. 51.
Liciferi (Vallone de), *βαλλουνη δε λικιφερι*, n. l. prope Perusiam, 274.
Licifero (Ioannes de domino) iudex Briatici 437, 438, 447, 448.
Ligerus Niceta 559, et Nicolaus vv. 560.
Lignagium, *χηλοτικόν*, 329.
Ligro (Rhaus de) possessor praedii in agro Crotonis 400.
Limba n. l. in agro Aëtae 451.
Limbus Basilius t. 349, 350, 352.
Limi via et puteus in Calabria 555.
Limpidana (Serra de) 137, et Limpidani n. l. in agro Olettae 212, 274.
Limpidus Constantinus t. 334.
Linaropollus v. 300.
Linatza Nicolaus vendit Cyriaco Lachybaro oleas sex in agro Callipolis 504.
Linum n. l. 26.
Linupolis n. l. apud Callipolim 517.
Liopetrída n. l. in Calabria 149.
Lipatus Goidus possessor praedii 383.
 — Robertus possessor praedii in agro Catacii 476, 477.
Lissari praedia in Calabria 197, 279.
Listurus Niceta v. 183.
Λιθάρισσον, lapidicinae, 146.
Λίθοι φυτιυταί 298.
Livas Constat v. 77.
Liulus Nicolaus t. 389.
Locatio decennialis 471.
Lochomimus Nicolaus 506. V. Alferius Ioannes.
Lociferus Ioannes 376.
Locisrator, *τοποτηρίτης*, custos civitatis, 16, 18, 19, 21, 24, 29, 360, 362, 371. — Topoterita Imperialis Trifilius 10.
Locisrator Gulielmus filius Bonaecausae declarat censum debitum ecclesiae S. Petri Imperialis 371.
Locri, *Λόκρη*, Calabriae oppidum 87-92, quae cum a Saracenis fuisset excisa, eius sedes episcopalis Hieracium fuit translata. Inde factum est ut Hieracenses episcopi quandoque se Locrenses episcopos appellarent. V. Hieracium.
Logarae Gregorii praedia in agro Seminaræ 392.
Λόγος, *χρυσόβουλλος Λόγος* 585 et seqq.
Lombardus Bonifacius possessor domus in civitate Catacii 436.
 — Gulielmus t. 382.
 — Martinus t. 310.
 — Nicolaus vicecomes t. 194.
Longisanus Georgius t. 164.
Longobardi Turmarchae 2. — Longobardorum Principum concessionem factam monasteriis Casinensibus confirmatam a Protospathario Sympathico, ibid.
Longobardiae thema 5. — Sub potestate Imperatorum 21. — Huius thematis archiepiscopi et episcopi, quod ad civilia spectabat negotia, Imperatoribus Orientalibus erant subiecti 2. — Confirmatio possessionum quas in eo Casinense coenobium obtinebat 1, 2, 14, 24, 26. — Longobardiae Index Leo 22. — Strategi: Marianus 5, Sympathicus 2. V. Catapani.
Longus Ioannes 135.
Loricatus Basilius de Crommyda 27. V. Crommyda.
Λωρίον χώρας, corrigium terrae, scilicet agri modus in longum instar lori productus, 30, *Λωρή* 547.
Loritello (Iosfredus de) Comes filius Comitis Rhai confirmat donationes quas ipse et mater eius Berta fecerant monasterio S. Stephani de Nemore 146. — Montfauconius huius Bertae diploma edidit Palaeogr. Graec. p. 396.
Lorito (Ioannes de) t. 378.
Lorotomi Michaelis vidua Irene et filii 519.
Lorotomo (Ioannes de) t. 520, Leo 512.
Λουτρὸν, baptisterium, 27.
Lubetrani canalis apud Noham 96.
Lucae (Praedium S.) in agro Seyllacii 409.
Lucas S. Evangelista 170.
 — Tromarcha. V. Tromarcha.
Lucensis, *Λουκκήσις*, Bonsignorus Rhegii iudex 486, 488.

Lucia uxor magistri Constantini eiusque filiae Olo et Maria conveniunt cum Bartholomaeo de possessione quarundam vinearum 318.
 Luciacio (Iosbertus de) t. 78, 87.
 Lucidi tabularius Basilius 246.
 Lucidus notarius 542.
 Lucifer Turusanus t. 144.
 Lugeles frater Gualterius t. 208.
 Lumbuli mandria in agro Catacii 366.
 Lumucati (Leo de) t. 317.
 Luppinarus Ioannes et Chrysaphius tt. 297, 299.
 Luppulo (Stephanus de) t. 150.
 Luppulum n. l. in agro Ursuli 109, 290.
 Lupinus Gulielmus t. 387.
 Lupuni Hugonis et Agnetis de Francisco tabulae nuptiales 377.
 Luzzi (Bartholomaei de) cultura in Calabria 129.
 Lutzinus Bartholomaeus 294.
 Lutzis (Nicolaus de) t. 365, 367.
 Lutzus Marinus 355.
 Lycii comitatus proiudex Magister Nicolaus 524, 525, 527.
 Lycodontis praedium in Calabria 298, 300 — Lycodontis filii vv. 297.
 Lycopetza nomen vineae in agro Crotonis 372.

M

Mabilia comitissa Ursuli vidua Gulielmi Grandemanil Protosebasti eiusque filius Gulielmus donant monasterio Cavensi SS. Trinitatis ecclesiam S. Petri de Bragalla 108.
 — Pirrettae filia. Lis inter eam et Ioannem Iudicem diiudicata a Ioanne Faracli Catapano Nohae 241.
 — (Nicolaus de) possessor domus in civitate Catacii 422.
 Macarius Ioannes 354.
 Μαχαρίωτατος, defunctus, 45 et alibi.
 Macaruni filii vv. 560.
 Macedo Basilius v. 76, 78.
 — Epiphanius v. 101.
 — Ioannes possessor vineae in agro Francicae 263.
 — (Michael notarius de) 114.
 Macedoniae Strategus Sympathicius Protospatharius. V. Catapani.
 Macedus Anastasius possessor praedii in agro Aëtae 451.
 Machalda neptis Nicolai Burrelitae 552.
 Macilia (Theodorus de) v. 560.
 Macri Eustachius v. 85, 86.
 — Gulielmus filius Andreae iudex S. Menae 468, 469.
 — Ioannes, Georgius, Sisinnius et Volenta vv. 77.
 — Ioannes t. 218, filius Arcadii 280.
 — Leo filius Constaë t. 133.
 — Petrus miles t. 547.
 Macria (Gregorius de) eiusque patruus Nicolaus vendunt vineam Andreae Magistro Eremitarum 166, 167.

Macris Sergius filius Nicolai t. 367, 407, 410, 420.
 Macro Ioannes v. 185.
 Macrones n. l. in agro Briatici 437, 447. — S. Nicolaus Macronum 447.
 Madari Basilius et Petrus Bachatari permutant praedium cum Roberto de Terrun 201.
 Magaritzunus Stephanus possessor praedii in agro Aëtae 546.
 Magidiota Nicolaus et Theodorus eius consobrinus donant tres vineas monasterio S. Ioannis de Flore 389.
 Magiri filius Leo t. 327.
 Magirus Albanus t. 190.
 Magisanus Georgius v. 559.
 Magister notarius Callipolis 521.
 — μάλιστα, civitatis Aëtae 167. — S. Catharinae 221. — Olettae 143, 154 et alibi.
 — dignitas monastica 166, 167 et alibi.
 — cellararius 478, et alibi.
 — iuratus civitatis Aëtae 443, 452 et alibi.
 — Ioannes v. 183.
 — Nicolaus possessor praedii in agro Tarenti 186.
 Magistro (Basilius de) Strategus 326.
 Magistro (Leo de) 114.
 Magiureles Protospatharius filius Nicolai 63.
 Maglabites Nicolaus t. 174.
 Magni Nicolai vidua Irene cum filiis et genero Martino Cotta vendit praedium monasterio S. Phantuni 291.
 Magno (Nicolaus de), τὸν Μεγάλου, v. 183.
 Magnus Robertus filius Hugonis t. 367.
 — Rogerius filius Nicolai 301. V. Ioannes Hugonis presbyteri filius.
 Magula Consta t. 255.
 Magulus presbyter Nicolaus notarius 173.
 Magus Consta t. 125.
 Maiae et Constantini Domestici heredum terra in agro Tarenti 30.
 Maida, Μάγδα, Calabriae terra. — Eius mentio 294, 298, 300. — Madae pratum 74. — Madae Comniani mentio 558.
 — (Gregorius de) t. 300.
 — (Gulielmus de) monachus et magister cellerarius S. Stephani 478.
 — (Leo de) t. 475, 553.
 Maigelgarius contendit cum Theodino S. Benedicti praeposito de quodam horto et duobus puteis prope Cupersanum positus 3.
 Maior mons in agro Troiano 21.
 Maioris (Feudum domini) in pertinentiis S. Cyrici 543.
 Maius Nicolaus t. 223.
 — Praepositus S. Petri de Barychalla 99.
 Malaciano (Alexius de) 114.
 Malacorona Basilius 293.
 Malacubunattus Iosfredus t. 148.
 Malafera Leo eiusque uxor et filii vendunt presbytero Calocyro

- hortum infra civitatem Nicoterae 238, 258, 261. — Mules, ibid.
- Malagenea. Mentio donationis ab eo factae monasterio Calabro-Mariae 385.
- Malasiberus Petrus 364.
- Maledictiones. V. Imprecationes.
- Maleina Regalia filia Nicolai. Tabulae nuptiales inter eam et Hugonem Sabutum 246. — Vendit monasterio S. Stephani de Nemore nonnulla praedia 285.
- Maleinus Michael diaconus et Castrensis 226.
- Protospatharius 73, t. 268, notarius 287.
- Stephanus. Philippus Protospatharius constituit fines inter sua et Eremitarum praedia 152.
- Malenus. V. Soplus Gregorius 141.
- Senator t. 111.
- Malepunto (Constantinus, Petrus alique de) dividunt vineam cum Stephano de Badulato 488.
- Malestratus Consta v. 297.
- Malfitanis (S. Angelus de) 436.
- Malfitanus Sergius t. 293.
- Malgerius Altavilla. V. Altavilla.
- filius Gulielmi Comestabuli 386.
- Rogerii Comititis filius 78.
- Malia n. l. 34.
- Maliardus Caballarius Styli t. 280.
- Malignus Paganus t. 388.
- Maliscalcus Perroni t. 194.
- Malitanus Nicolaus v. 297.
- Mallani caput, n. l. in agro Troiano, 21.
- Mallea (Petri de) possessiones in Calabria 198.
- Mallia (S. Petrus de), n. l. in agro Nohae, 112.
- Malliati rivus in Calabria 298.
- Malomine Basilius t. 171.
- Malophagus v. 183.
- Malsana flumen apud Asculum 11, 25, in membranis n. XII et XIV Melessecna 11, 14.
- Maltha praedium 122.
- Maltzpel Gulielmus t. 288.
- Malopuntus Gulielmus 151.
- Ioannes t. 340.
- Malus rivus, *κακὸν ῥυάκη*, in agro Crotonis 206, 207, 209, 210.
- Mamma (Basilius, Philippus et Nicolaus de) vv. 183.
- Mammama (Petri de) praedium 192.
- Mammula n. l. in Calabria 557.
- (Rogerius de) t. 397.
- Mamunes Lagutzes t. 551.
- Rodathes v. 559.
- Mamuraca n. l. in agro Scyllacensi 474.
- Manasses presbyter permutat praedium cum monasterio-S. Mariae de Cyr-Zosimo 394.
- Mancari filiorum praedium in agro Aëtae 441, Nicetae, Andreae et Stephani 483, 484.
- Mandaces Basilius t. 226.
- Mandanum n. l. in agro Briatici 481.
- Mandanus Basilius et Rogerius vendunt notario Phylliano Tuscano praedium in agro Briatici 445. — Basilius 481.
- Leo cum filiis vendit notario Phylliano Tuscano duo praedia 443, 449, praedium et vineam 460.
- Mandanus Basilotatus et Nicolaus possessores praediorum in agro Briatici 444.
- Mandaranes t. 326.
- Mandarani filii vv. 77.
- (Nicephorus de) 279.
- Mandarorum praedium in agro Briatici 443, 445, 460.
- Mandarinus Arcadius v. 101.
- Mandator Imperialis. V. *Πρωτομανδάτωρ*,
- Epiphanius praedium vendit monasterio S. Stephani de Nemore 95.
- Rogerius Strategus Colubrarii 305.
- Mandatore (Leo de) t. 96. Possessor praedii in Calabria 166.
- Mandicapulli rivus in agro Nohae 394.
- Mandicati filius Ursus possessor praedii in agro Nohae 203.
- Mandila Andreas t. 413.
- Constantinus et Ursus vv. 85.
- Mandiladorum S. Ioannes in agro Aëtae 458.
- Μανδύλη*, mantile, 80.
- Mandili vinea 161,
- Mandilus Constantinus t. 396, 397.
- Georgius et Ioannes tt. 304.
- Gregorius et Ioannes tt. 361, 362, 366.
- Ioannes t. 390.
- Mandria de Lumbulo in agro Catacii 366.
- Μανδρίον*, caula, 525.
- Manduca Iosfredus t. 384.
- Marcus iudex Crotonis 384, 482.
- Manescalco (Bartholomaeus de) t. 436.
- Manescalco Miletus Gulielmus 278.
- Manescalco Thomas t. 389.
- Manfredus vicarius Conradi in regno Siciliae 423, Rex 426, 427.
- Mangiaboe Ioannes possessor praedii 164, 273. Nicolaus 273.
- Manglufa Nicolaus v. 77.
- Manglufae praedium in Calabria 247.
- Maniaces Guido 153.
- Leo t. 249.
- Mansileras Sampson miles t. 514.
- Mantus Basilius t. 343.
- Manufredda vel Manufridda Constantinus possessor praedii apud Pertusiam 71, 100.
- Marabiota Leo v. 559.
- Maragdus domesticus thematis 18.
- Maralda (Leo de) Baiulus imperialis 18, 22.

- Maraldi tranensis rebellis bona tradita coenobio Casinensi 20.
 Maraldus Castellanus t. 312.
 — Iacobus t. 83.
 — iudex in civitate Asculi 40.
 Marathosa n. l. apud Cyr-Zosimum 56.
 Maravilia Eustathius 64.
 — Nicolaus t. 65.
 Marcellini Leonis filii possessores praedii in agro Crotonis 207.
 Marcellino (Roberti de) filiorum praedium in agro Catacii 435.
 Marchisius Odo donat Sergio monacho ecclesias S. Phantini et S. Cyriacae 80, praefat. p. XXV. — Eius vidua Sichelgaita. V. Sichelgaita. — Marchisii mentio 297.
 Marci rivus 105. — Torrens in agro Nohae 304.
 Marci (Praedium S.) in agro Briatici 415.
 Marcus Hydruntinus episcopus plurimis ꝥ aecis operibus a se conscriptis inclaudit, praefat. p. X.
 Mare magnum apud Tarentum, *θάλασσα μεγάλη*, 6, mare parvum, *θάλασσα μικρά*, 22, duo maria, *αἱ δύο θάλασσαί*, 6.
 Marescotti feudum in Calabria concessum Gulielmo de Brui 296. V. Brui.
 Margaritus Comes mandat Camerario Polychorii ut donet praedium ecclesiae S. Nicolai de Peratico 319.
 Margiottius Federicus praefat. p. XVI.
 Maria Cuculi domina 325. V. Cuculum.
 — vidua Falci vendit Cinnamo terram sitam prope ecclesiam S. Memnonis 40.
 — vidua Petri Malasaberi eiusque filii Antiochia, Ioannes et Iordanus vendunt Ceritizae praedium in agro Catacii 364.
 Mariae praedium prope Panormum 218, 250,
 — (Ecclesiae S.) in Canneto, S. Mariae de Cathitzuno, de Colle Capurri, de Fossa etc. V. Ecclesiae.
 — (Monasterium S.) Canopoforani, S. Mariae de Cingla, de Cyr-Zosimo, de Pertusia, de Plumbardia etc. V. Monasteria.
 Mariano (Churbertus de) t. 189.
 Marianus Anthypatus, Patricius etc. 5. V. Catapani.
 Marinus Abbas SS. Trinitatis Cavensis 213.
 Marionitus Ioannes cum fratre Arcadio vendit Basilio Andreae vineam in loco dicto de Gadurice 550.
 Marmora n. l. in Calabria 557.
 Marollo (Charbertus de) t. 76.
 Marra Rogerius 330. V. Irene Nicola Rhegini vidua.
 Marrosfactus Nicolaus v. 184.
 Marsilono (Frater Petrus de) t. 208
 Marsitulum n. l. in agro Panormi 288.
 Martellus Michael t. 390.
 — Riccardus donat monasterio S. Mauri nonnullos homines 514.
 Martino (Andreas de) t. 128.
 — (Constantinus de) t. 466, 480.
 — (Ioannes de) t. 477.
 Martinus gener Constantini Domestici et Donata eius uxor 42. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
 Martinus Ioannes erit a Pelegriano et Consta Tzocala praedium in agro Nicoterae 348, quatuor portiones praedii ab Isaaco 349, vineam a Ioanne et Basilio Stauraco 351, 355.
 — praesbyter erit a Constantino et Simeone partem praedii in agro Orgioli 290.
 — Sanctus 85, S. Martinus de Hospitali Crotonis 401.
 Marturano (Iacobus de) t. 438.
 — (Robertus de) donat praedium monasterio S. Stephani Eremitarum 210.
 Marturanus Robertus et Rogerius tt. 208, 210, 211.
 Martyr Ioannes v. 558.
 Marvela (Claravertus de) t. 97.
 Masculistius Theophanes v. 77.
 Massanova (Ioannes de) filius Lucae cum uxore et filio vendit vineam Basilio Baimundo 321.
 Massanovae terra in Calabria 321.
 Massavetere n. l. 118.
 Massena (Calae de) et Andreae Carcarelli tabulae nuptiales 493.
 — Andrens, Carnelabaris et Rogerius tt. 494.
 Masticum n. l. 308.
 Mestrollei filius Ioannes vendit episcopo Pelegriano praedium situm in civitate Nicoterae 237.
Ματαράτζον 428, vel *μετράχος* 487, culcita.
 Matera (Maroldus de) t. 514.
 Materae Chartularius Stephanus 18.
Ματερίου ἐνὸς, τριῶν, etc. *ὀσπίτιον*, domus trabis unius, trium etc. 515, 519 520.
 Matharus Thomas t. 430.
 Mati n. l. 307.
 Matina n. l. in agro Cirelarii 375.
 Matremona n. l. in Calabria 152—Matremonae flumen, *ibid.*— Matremonae praedia 128.
 Matthaesus Aetae dominus 545. V. Aeta.
 — (S.) de Nicotera 338.
 Mattolio (Sarlus de) Caballarius t. 416.
 Maturanensis Bartholomaeus decanus Catacensis canonicus 421.
 Matzarella Anna vendit Paulo Fitzurro praedium in agro Aetae 432.
 Matzuci Basili uxoris domus in civitate Crotonis 401.
 Maura Maria 428.
 Mauri filiorum praedium in loco dicto Alitzi 119.
 — (S.) ager in Calabria 139.
 — (Monasterium S.) in civitate Callipolis. V. Monast.
 Mauriani filiorum praedium in agro Callipolis 523, 525.
 Maurianus Constantinus t. 466.
 Mauricius Ioannes Catacensis notarius. V. Catacium.
 — Ioannes possessor praedii in agro Rhegii 457.
 — Mules t. 205.
 Maurico (Basilius de) t. 425.
 — (Nicolaus de) notarius 346.
 Mauricotero (Petrus de) notarius 299.

- Mauricus Nicolaus t. 174.
 Mauritani rivus 135.
 Maurocutzes Leo v. 559.
 Mauroleo Leo possessor praedii in agro Circlarii 235. V. Comitoleone (Niceta de) 148.
 — Nicolaus iudex S. Severinae fert sententiam pro quodam Callutzi 113.
 — Nicolaus t. 390.
 Mauroleonis vallis in agro Catacii 435.
 Mauropegum n. l. in agro Agriotherae 363.
 Mauropegus Leo et Ioannes Calceus accipiunt a monasterio S. Menae praedium de Umbrosa sub annuo censu 181.
 Maurozumus Nicolaus 265. V. Ecclesia S. Phantini.
 Maurubue rivus in Calabria 50.
 Maurum flumen. V. Nigrum.
 Maurus Leo 205.
 — notarius 254.
 Maxima Gregorius t. 131.
 Maximilla Regina soror Regis Rogerii concedit Gulielmo de Brui feudum Marescotti in Calabria 296.
 Mazara Ioannes t. 261, 331, 339.
 Mazarus Nicolaus notarius S. Catharinae 355.
 Medalspus imperialis Spatharius 3, 18. V. Catapani.
 Medania Scyllacii comitissa 522, vel Medina 341.
Μεδιαζέροντα, extantia, 329.
 Medicus, *ιατρός*, Ioannes filius Constantini declarat censum ab eo debitum ecclesiae S. Petri Imperialis 387.
 Medietas, *ἡμίσιμα*, contractus emphyteuticus, 35, 103, 228, 470, 489.
 Medietatis iura, *ἡμίσις δίκαια*, 147.
 Medima n. l. in agro Mutari 164.
 Medina comitissa Scyllacii 341, vel Medania 522.
 Melachrinus Petrus t. 218, v. 559.
 Melchafen de Panormo 487.
 Melchisi Bonus et Nicolaus fratres vendunt Michaeli notario eorum patrueli vineam in agro Mutari 269.
 Mele presbyter t. 134.
 Melessecna. V. Malsana.
 Melfia (Arnus de) 264. V. Muserra Basilius.
 — (Hugo, de) t. 78.
 Meli filius Argyrus 53. V. Catapani.
 — (Irebolta de) n. l. in agro Colubrarii 145.
 Melicocum n. l. in Calabria 298, 300.
 Melida Stephanus t. 65.
 Melidae vinea in agro Aëtae 546.
 Meliotus Ioannes et Riccardus filius Nicolai inter se permutant quaedam praedia sita in agro Catacii 418.
 Melis Nicolaus t. 179, 187.
 Melissari Chrysus t. 96.
 — Gregorius v. 183.
 Melissari via in agro Aëtae 441.
 Melissaroni praedium in agro Aëtae 426.
 Meliasi rivus apud Cyr-Zosimum 115.
 Melissiotus Leo t. 374.
 Melitensis electus Robertus 87.
 Melites Nicolaus t, 226.
 Melito (Ursi de) vinea in agro Olettae 193.
 Melitus filius Domnelli. Mentio Donationis ab eo factae monasterio S. Petri Imperialis 58.
 Membranae Graecanicae. V. Graecanicae membranae.
 Memnonis (S.) ecclesia. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
 Mempelza Blattonis Offuli filius t. 179.
 Mencalamus Matthaenus notarius Crotonis 402.
 Mena Ioannes notarius 152,
 — (S.), *ἅγιος Μήνας*, Calabriae oppidum in pertinentiis Badulati 147.
 Censu instrumentum in eo conditum 466.
 Curator eiusdem Leo 162.
 Flumen Vacale 467.
 Iudices: Antonius Crispinus, et Gulielmus 469.
 Mentio 558.
 Locorum nomina: Pagus Placidi, Polistina, Milostatium Cafurni et S. Nicolaus Milli 469.
 Monasterium S. Mariae Campoforani 466. V. Monast.
 Notarius Ioannes de Clisto 468, 469.
 Praedia: Aruballi, Gubitzi, S. Mariae Campoforani, S. Stephani et Tzangari 467.
 Menna notarius fratrum de Claromonte 115, 127.
 Mennae (Monasterium S.) in loco dicto Goffone 64, 181. V. Monast.
 Mennetis (Philippus et alii de) v. 557, 560.
 Mennito (filii de) v. 559.
 Meno (Gulielmus de) permutat praedia cum Petro et Venerando de Francica 262.
 Mensurae: *Ἀγκυονάριον* 190, *ἀγκύνη* 494, *ἀργιά* 190, 436, *πυχή* 224, 324, ulna. — *Καννάτη ἑλλάδας*, cannata olei, 161. — *Λαγήνη*, lagena, 103, 170, 293, 334. — *Μόδιος*, modius, 296, 334, 429. — *Ρόβος* vel *ροῦβος*, robus, 296, 388, 408, 435, 477, 494, 517. — *Τινάριον οἴνου*, tinarium vini, 170. — *Τρακτούρα οἴνου*, tractoria vini, 170. — *Ζευγάρι*, iugerum, 64.
 Mentauri pagus in agro Scyllacii, *Μενταύριον*.
 Eius homines a Comite Rogerio donati monasterio S. Stephani Eremitarum 87.
 Locorum nomina: Agrilleum 409, Francus 407, 409.
 Praedia: Cleni, Geracari, et Gunnari 407, 409, Monasterii S. Gregorii Thaumaturgi 407, Scepesti 409.
 Mentaurites Leo v. 559.
 Mentinum n. l. in agro Troiano 19.
 Mentus Petrus t. 336.
 Mercurius Hieracensis facultatem accipit a Secretis extruendi molendinum ad flumen Praetorium 310.

Meritzus Robertus t. 473.
 Mesa (Nicolaus de) t. 78.
 Mesae via in agro Catacii 253, 436.
 Μεσάλον, stragulum mensae, 356.
 Mesardonites Basilius 14, 15, 25. V. Catapani.
 Μεσάρτη, mesarte domorum, 422, 502.
 Mesi n. l. 309.
 Mesiano (Daniel de) iudex Briat'ci 481.
 Mesiano (Gulielmus de) ἄρχων 277. V. Sufragaro (Letus de).
 Mesimerius Theodorus Episcopus 69, 73. V. Episcopi.
 Mesina (Nicolaus de) 491, 492.
 Mesinido (Galliardus de) t. 300.
 Mesinum n. l. in agro Circlarii 375.
 Mesinus Ioannes t. 387.
 Mesiseli filius Leo possessor praedii in agro Seminarae 392.
 Mesitanus Nicolaus t. 230.
 Mesitus Arcadius 228. V. Rapicellus Petrus.
 Mesocampi praedium 130.
 Mesogiani territorium, fortasse Mesianum in Calabria, 140.
 Mesorum terra, Μεσῶν χώρα, in Calabria, fortasse Mesianum.
 — Eius notarius et Strategus Nicolaus dirimit controversiam inter monasterium S. Nicolai et Theodorum presbyterum de Chalco 420. — Tabularius Sergius 174. — Terrae Erasiosiorum 486, et Logodarorum 424, in pertinentiis eiusdem.
 Messana, Μεσίνη, ital. *Messina*.
 Diplomata in hac civitate condita a regibus Rogerio 138, et Gulielmo 202.
 Domus in eadem Gapatari et Gotti 378.
 Mentio ipsius 310, 318,
 Loci nomen Cataractum 378.
 Praedia: Argariae 378, Francisci 377.
 Vicus, ρούγα, Gapatari 378.
 — (Iacobus de) t. 488.
 — (Ioannes de) 380. V. Satrianus Theodorus.
 Metachirus Leo sacerdos et clericus t. 521.
 Μεταστόν ζυγάρι βοῶν 540. — Μεταστόν forte pro μετασσόν scriptum fuit, cum non male huiusmodi vox duci posset a graeca radice μέσος, medius, quae postea per epenthesim μετασσός evasit, et significandae accommodari secundae bubuli generis aetati, quae, teste Varrone, iuvenco completebatur.
 Μετάτων βαρύτης, metatorum onus, 54.
 Μεταάλιστον 376.
 Metilianum n. l. prope Salernum, ubi extat monasterium SS. Trinitatis Cavensis 68.
 Metitus Nicolaus t. 402.
 Metitzia (S. Mariae de) ecclesia in civitate Bari 28.
 Μετοχία, latine obedientiae, seu domus monasticae maiori monasterio obnoxiae, 24, 68 et alibi.
 Metopicium n. l. 409.
 Μετοπος λευκός, Frons alba, n. l. 409.

Μισράχοι 487, vel μαριράτσα 428, stragula,
 Metzamesa Robertus 151.
 Metzaratza Ioannes 151.
 Metzoniae puteus in agro Orgili 149.
 Miandra (Gradalone de) t. 320.
 Michael Anthypatus Patricius et Catapanus Italiae 5. V. Catapani.
 — Catapanus Crotonis 208.
 — Episcopus Anglonensis 45. V. Episcopi.
 — Imperator 62, et praefat. p. XXIV. V. Casinense coenobium.
 — notarius donationem accipit ab Irene eius amita 293.
 — notarius Circlarii 223.
 — notarius Comitissae Mabiliae 110.
 — notarius 155.
 — presbyter et tabularius Turani 131.
 Michaelis (Ecclesia S.) Aëtae, de Fabalo, de Laureto. V. Ecclesiae.
 Michalitz Peregrini domus in civitate Rhegii 425, 487.
 Michelati nummi. V. Numisma.
 Michrizi aporium in Calabria 386, 388.
 Mile (Andreas de) t. 375.
 Miles Nicolaus t. 326.
 Mileto (Bartholomaeus de) 428, 430.
 — (Iacelinus et Gulielmus de) t. 319.
 — (Nicolaus de) notarius 280.
 Miletum, Μηλίτον vel Μιλίτον, Calabriae oppidum, *Mileto*.
 Eius castellanus Petrus 278.
 Comites galearum 220.
 Donatio facta in agro eiusdem 277.
 Ecclesia S. Theodori 277.
 Episcopium 559.
 Maniscalcus Gulielmus 278.
 Mentio ipsius 271, 295.
 Monasteria S. Ioannis de Alaro 397, et S. Mariae Scallitorum. V. Monast.
 Notarii: Nicolaus 280, Scilibandus Robertus 278.
 Pagi: Castrum vetus 397, SS. Trinitas 495, 558, protopapa eiusdem Gregorius Muntanarus et tabularius presbyter Leo 496.
 Planities Pungadorum 277.
 Praedia: Mesiani 277, Mutari 278, Sufragari 277.
 Protopapa Ioannes 255.
 Strategus Stephanus Pungadus 263.
 Mili Enruinus t. 334.
 Milia n. l. in agro S. Severinae 267.
 — Nicolaus 259. V. Muserra Ioannes.
 Milinaropollus Calocyus v. 297.
 Miliotes Ioannes 307.
 Milis (Petrus de). V. Tzitanna.
 Milli S. Nicolaus 467.
 Μίλλιον, μιλλιάρσιον, milliarisium, nummus, 40, 171.
 Milona (Leo de) 395. — Eius filii possessores molendini Arsa-
 phiacae 556.

Milostatium Cafurnum n. l. in agro S. Menae 467.
 Mimico (Theodorus de) t. 515.
 Minada iudex 190.
 Mindonia (Ioannes de) 255. V. Normandellus Riccardus.
 Minervium, *Μινερβίνον*.—Spelunca cum ecclesia S. Salvatoris in agro huius civitatis ad monasterium S. Benedicti pertinens 11, 14, 25.
 Mineus Andreas cum uxore et filia vendit Riccardo Strambo vineam et hortum in loco dicto Morphi 283.
 Minio subscribere 62.
Μινούριαι ἀδελφοί, Fratres minores Catacii, 429.
 Mintene aqua prope Panormum 156.
 Minurita Riccardus et eius uxor vendunt Bartholomaeo Ladico praedia sita in agro Catacii 497.
 Mittica Stephanus t. 299.
 Mitzetes Basilius v. 185.
 Mitzo (Nicolaus de) t. 414.
 Mitzurica Andreas 120.
 — Ioannes possessor praedii apud Pertusiam 119.
 — Nicephorus t. 121.
Μεζαί, praestationes, 533, et seqq.
 Mizoteri filiorum praedium in agro Circlarii 266.
 Mizotero (Ioannes de) t. 132, 551.
 Mizoterus v. 184.
Μοιρυσία 48, et *μοιρογράφιον* 114, divisio.
 Moibacus Theophylactus t. 32.
 Molinaris Basilius t. 94.
 — Petrus 174. V. Buttillerus Ioannes.
Μολύβδου βούλη, V. Bulla.
 Monacha (Leo de) v. 183.
 — (Rogerius de) t. 222.
 — (Terrae de) apud Pertusiam 118.
 Monachi Marina v. 77.
 Monacho (Constantinus de) possessor praedii in agro Peraticorum 111.
 — (Ioannes de) t. 222.
 Monachus Arsenius 217.
 — nomen culturae 161.
 — rivus apud civitatem Trani 11, 14, 25.
 Monaphacae Gualterii et Dominicac de Calamo tabulae nuptiales 486.
Μονάτω, indusium, 80.
 Monasteria, *μοναστήρια*, 49, 138—Ius successionis ad praeposituram et investitura prioratus 45, 46—Electio praepositi 54—Immunitas quorundam ab episcopali iurisdictione 89—Conferuntur ad vitam sub annua praestatione 542—Quaestio inter monasteria dirempta ab episcopo constituto ab Apostolica Sede 408—Licet iisdem propria bona commutare 93—Dominium laicum in ipsa 9, 15, 50, 54, 71, 80 et seq. 177—Dominium regium 140—Principes imponebant ipsis munera 46.

Monasterium S. Ananiae in pertinentiis Ursuli.—Nicon monachus et Ursulus Turmarcha eius filius, alique donant Praeposito Lucae fundum dictum Petram Caeci cum eodem monasterio S. Ananiae, et castro in cuius suburbio seculares possent aedificare et haberent perugium si Ethnicorum incursiones fierent 15.
 — S. Ananiae in Calabria 91, 419.
 — S. Anastasii de Carbuno.—Alexander et Riccardus de Claremonte confirmant Nilo Praeposito eiusdem donationem monasterii Polychorii et ecclesiae S. Mariae de Scanzana 125.
 — S. Andreae Apostoli desertum in Calabria donatum a Luca Tromarcho et fratribus Cavensi coenobio SS. Trinitatis 49—Donationes eidem factae a Vitali de Cicere 136, a Ioanne de Picceno 137—Mentio ipsius 152.
 — S. Angeli de Battipede.—Nicodemus Antonius et Pancratius monachi eiusdem tradunt Andreae Spetzanito vineas positas in agro Circlarii pro sacra supellectile 93.
 — S. Angeli in agro Briatici 460.
 — S. Apollinaris in Calabria 139.
 — SS. Apostolorum Spanopetri. Pafnutius eius Praepositus 334.
 — SS. Apostolorum Styli dictum Eremitarum.
 Eius Priores. Umfredus 196, Adimaris 279.
 Rogerius rex donat ipsi nonnullos homines 101.
 Venditiones praediorum in loco dicto Arsaphia, eidem factae ab Irene vidua Ioannis Franci 196, et a Gregorio Prevezano 279.
 — SS. Apostolorum Tarenti. V. Monast. S. Petri Imperialis.
 — S. Benedicti intus Capuam.—Eius Praepositus Basilius 24.
 — Calabromariae. Mentio quorundam eius praediorum 385.
 — Casinense S. Benedicti, *Μονήτε Κασίνου μονή*.
 Eius Abbates et Praepositi: Ragembrandus 2, Theodinus 3, Leo 4, Aligernus 5, Ademarius 10, Maurus 10, Ateolfus 20, Desiderius 62, Oderisius 78, 79, 83, Gerardus 113.
 Archivi huius monasterii membranae graecae, praefat. p. XV, XVI, XVIII.
 Concessionones et epistolae Imperatorum graecorum, nempe, Leonis VI, p. 2, Michaelis 62, Alexii Comneni 78, 79, 83, 113.
 Concessionones et privilegiorum confirmationes factae a Catapanis et Protospathariis de possessionibus praesertim quas in Apulia idem monasterium obtinebat, nempe a Sympathicio 2, Ioannacio 4, Mariano 5, Gregorio Trachaniota 10, Basilio Mesardonita 14, 24, Boiano 18, 20, Potho Argyrio 24. V. Catapani.
 Obedientiae huius coenobii: S. Maria de Canneto 1, S. Maria de Cingla, S. Maria de Plumbariola, et S. Sophia Beneventi 2.
 Gregorius Protospatharius reddit eidem ecclesiastica praedia posita in themate Longobardiae, quae libellaria concessione acceperat 1.
 Controversia inter Theodinum S. Benedicti Praepositum et

- Maigelgarium oborta de quodam hortu et duobus puteis prope Cupersanum positus diiudicata a Medalpo Imperiali Spathario 3.
- Monasterium Cavense SS. Trinitatis. V. Monast. SS. Trinitatis.
- S. Constantii Asylorum obedientia coenobii novae Hodegetriae 140.
- S. Eliae.—Ioannes Aëtae dominus donat praedia Nympho Praeposito eiusdem 328.
- Eremitarum SS. Apostolorum vel S. Mariae de Turre. V. Monast. S. Stephani de Nemore.
- Eremitarum de Driene.—Adelasia filia demortui Comitis Roberti de Basabilia donat eidem vineam 175.
- S. Georgii de Bebalino.—Eius Praepositus Lucas tradit Boë-mundo domino Oppidi quaedam praedia sub annua praestatione 471.
- S. Georgii de Episcopio.
- Eius Abbas: Ioseph 157, 160, 168, Praepositus Elias 222.
- Donationes factae eidem monasterio: a Guidone de Pascali 157, a Leone Gemello 159, a Leone et Riccardo Armentano 168, a Petro, Philippo et Urso Coratzi 222.
- Venditio vineae facta ab Hugone filio Ranerii 158.
- Idem monasterium donatur monasteriis SS. Trinitatis Cavensis et S. Mariae de Cyr-Zosimo ab Hugone filio Ranerii 177. — Mentio ipsius 194.
- S. Gregorii Thaumaturgi in Calabria.—Gerasimus eius Praepositus permutat praedia cum monasteriis SS. Deiparae Scyllacensis 406, et S. Stephani de Nemore 408.
- S. Hadriani in pertinentiis Rossani a Rogerio Duce donatum Cavensi Coenobio SS. Trinitatis 68, et praefat. p. XXIV.
- Hodegetriae. V. Monast. S. Mariae Hodegetriae.
- S. Ioannis Baptistae.—Donatio eidem facta a Rogerio et Gulielmo de Tivillia 116.
- S. Ioannis de Alaro positum in agro Castri Veteris.—Ioannes de Tzannella adiudicat Andreae Priori eiusdem bona quae Gulielmus Pabillanus usurpaverat 397.
- S. Ioannis de Calveto nunc Calviti.—Donatio praediorum eidem facta a Theogno vidua Gregorii Trasimundi 129. — Ioannes Archiepiscopus Rossanensis accipit ab Hierotheo Praeposito eiusdem monasterii nonnulla ecclesiastica ornamenta, eumque remuneratur donatione quorundam praediorum 225.
- S. Ioannis de Cuculo obedientia S. Stephani de Nemore 179.— Donatio facta Charri Praeposito eiusdem a Constantino et Petro Coxari 337.
- S. Ioannis Eremitarum 325.
- S. Ioannis de Flore, τὸν Χιούρε.
- Donationes factae Matthaeo Praeposito eiusdem ab Andrea et Nicolao Scaldieri 373, a Clementia uxore Laurentii Caballarii 376, a Nicolao Prinicerio 384, a Nicolao et Theodoro Magidiota 389.
- Venditio praediorum facta eidem Praeposito a Ioanne Severitano 357.

- Monasterium S. Ioannis Baptistae in Locrensi dioecesi.—Leontius episcopus Locrensis donat Lavino Praeposito eiusdem monasterium Eremitarum 91.
- S. Ioannis Evangelistae Panormi.—Venditio praedii facta eius Praeposito Donato a Capila vidua Ioannis de Alif, eiusque filiis 249.
- S. Ioannis in civitate Tarenti 66.
- S. Ioannis Theristae 247.
- S. Leonardi 429.
- S. Leontii de Stylo.
- Describuntur fines honorum ipsius monasterii extantium Styli et Praetoriati 555.
- Indices hominum eiusdem 557, 559.
- Stephanus vicarius Antiochi Protospatharii molendinum vindicat Cosmae ipsius Praeposito 57.
- Mentio eiusdem 74, 217, 288, 554.
- S. Mariae de Armis 307.
- S. Mariae de Arsaphia Styli.—Rogerius Comes confirmat eidem possessiones omnes 101.
- 3. Mariae Bucetorum donatum a Leontio episcopo Locrensi ecclesiae Deiparae semper Virginis Mariae 91.
- S. Mariae de Cabria.—Donatio praedii eidem facta a Sicilia Ancinarisi et aliis 231. Altera donatio facta Praeposito Cypriano a Ioanne, Nicolao et Urso Politi 280.
- S. Mariae Campoforani.—Flandina vidua Ioannis Gobitzi tradit sub annuo censu Clementi Praeposito eiusdem quaedam praedia posita in agro S. Menae 466.
- S. Mariae de Canneto subditum Casinensi coenobio 1.
- S. Mariae de Cingla prope flumen Vulturnum subditum Casinensi coenobio 2.
- S. Mariae de Cyr-Zosimo vel Zosimo, obedientia SS. Trinitatis Cavensis 177.
- Eius Praepositi: Theodorus 33, Lucas frater defuncti Theodori cedit eiusdem monasterii praefecturam Theophylacto praesbytero 45, 56, 60, Petrus 96, Rogerius 187, Ioannes Barisanus 221, Landus 339, Dinus 394, Gulielmus Pascha 542.
- Donationes factae eidem monasterio ab Helena Moniali filia Leandri, aliisque 33, a Ioanne filio Caphiri, a filiis Ursini Comitis aliisque 55, a Domna vidua Ioannis, Nicolao et Leone eiusdem cognatis 60, ab Alexandro et Riccardo de Claromonte 115, a praedictis et Hugone eorum fratre 96, ab Alexandro de Claromonte, ab Iuditha eius uxore et Riccardo fratre 104, a Charberto filio Argyri Iudicis 97, ab Irene vidua Mule Troglari 187, a Basilio filio presbyteri Eustachii 188, a Constantino Pelegrino 193, a Philippo Crispino 203, ab Urso Synesiota 221.
- Ecclesia S. Theodori ad dictum monasterium pertinens 34, 60. Permutatio praedii facta cum presbytero Manasse 394.
- Venditio praedii facta presbytero Eliae a Praeposito Lando 339.
- Monasterium S. Michaelis a Gulielmo Pascha Priore S.

Mariae Cyr-Zosini traditum cuidam monacho sub annua praestatione 542.

Monasterium S. Onuphrii ab Alexandro et Riccardo de Claromonte donatum S. Mariae de Zosimo cum potestate lignandi et pabulandi in agro Nohae 75.

Enumeratio furtorum eidem monasterio factis a Roberto filio Riccardi 150, et praefat. p. XXVI.

Monasterium S. Mariae Hodegetriae novae Patris.—Rex Rogerius confirmat Lucae Praeposito eiusdem omnes donationes 138.

— S. Mariae in Locrensi dioecesi ab episcopo Leontio restauratum 91.

— S. Mariae Montis Arati, *Μονηράτου*, 32. V. Catapani, Constantinus Opus.

— S. Mariae de Pertusia suffraganeum SS. Trinitatis Cavensis.

Eius Praepositi: Gadiletus 101, 120, 154, 169, Nicolaus 213, Ioannes de Alferio 273, 274, 275.

Donationes eidem factae a Roberto et Omfrida de Cacianno 71, 82, 81, a Pancallo, Roberto et Costarello 100, et praefat. p. XXV, a Nicolao notario et Leone eius fratre 119, a Michaele de Cicere 153, a presbytero Iordano 214, a Leone filio Eliae et Elia eius filio 227, a Leone de Gallo 272, a Iudice Nicolao 272.

Ecclesia S. Nicolai de Pertusia donata huic monasterio a Roberto domino Caciiani, et eius uxore Adelitza et filio Rorerio 118. Altera donatio eiusdem ecclesiae et bonorum Abbatibus Canaci facta a Rogerio domino Caciiani et eius matre Adelitza 134.

Emptiones praediorum 169, 273, 275.

Permutationes 213, 274, 542.

Mentio eiusdem 252.

— S. Mariae de Plumbariola subditum Casinensi coenobio 2.

— S. Mariae de Polychorio 125. V. Monast. S. Anastasii.

— S. Mariae Scyllacensis.—Eius Praepositus Gratia 406. V. Monast. S. Gregorii Thaumaturgi.

— S. Mariae Scyllacii veteris, *τὸν παλαιὸν Σκύλλακος*, 409.

— S. Mariae de Turre. V. Monast. S. Stephani de Nemore.

— S. Mauri in civitate Callipolis.

Eius Praepositi: Gerasimus 514, Iacobus 523, 524, 526, Nicodemus 528, Theotus 529.

Census annuus octo solidorum pro lucernarum accensione debitus a Blanco Lanuito et eius uxore 530.

Donationes eidem factae a Salomone domino terrae Aradaei eiusque filiis 514, ab Hilarione et Angelo Nieri de Erolico 515, et praefat. p. XXVII, a Monacho Ioannicio Archangelo 516, a Maria filia Iordani eiusque matre Rametta et aliis 523, 524, 525, a Donata filia defuncti Nicolai Catecci 526, a quodam cuius nomen in membrana deletum est 528, a Riccardo Martello 544.

Quidam Sergius damnatur solvere eidem monasterio certam pecuniae quantitatem 529.

— S. Mennae donatum monasterio Cavensi SS. Trinitatis ab

Helena Moniali aliisque 61. — Nicolaus oeconomus eiusdem tradit praedium de Umbrosa Leoni Mauropego et Ioanni Calceno sub annuo censu 181.

Monasterium S. Michaelis donatum cuidam monacho sub annua praestatione a Pascha Priori S. Mariae de Cyr-Zosimo 542. V. Ecclesia S. Michaelis de Fabalo.

— Montis Virginis.—Archivi huius coenobii extant in Tabulario Neapolitano duae graecae membranae editae in hoc Sylabo sub numeris LXXXIII, p. 108, et CXCIV, p. 256.

— S. Nicodemi.—Eius Praepositus Gervasius, aliique in emphyteusim accipiunt praedium a monasterio S. Phantini 395.

— S. Nicolai 13.

— S. Nicolai de Burlela 236.

— S. Nicolai de Camato.—Donatio facta eius Praeposito Philareto a Malgerio Altavilla 180.

— S. Nicolai de Catholica 120. V. Mesorum terra.

— S. Nicolai de Cipullo obedientia S. Stephani de Nemore, 335, 383.

Donatio facta eius Praeposito Chrysaphio a Trotta vidua Leonis Beluchi eiusque filiis 312—Donationes Constae Catobi 337, Christianae et Margaritae 382.

Mentio ipsius 372.

— S. Nicolai de Cofina.

Eius Praepositi: Cosmas 148, Paulus 316.

Donationes: Leonis Mauroleonis et nonnullorum de Comitoleone 148, Mariae de Phongiola 154, Michaelis et Ioannis Totuboni 316.

— S. Nicolai de Drionis 296.

— S. Nicolai Milli 467.

— S. Nicolai Monopolis 53. V. Catapani, Argyrus.

— S. Nicolai de Nemore in agro Styli 286, 556.

— S. Nicolai de Nuda.—Donatio facta Anastasio Praeposito eiusdem a Ioanne de Cizota 268.—Legatum Gervasii Chabitaie 306.

— S. Nicolai de Peratico.

Eius Praepositi: Nicodemus 144, Niphus 305, 311.

Donationes: Lenitae de Fagone 106, Gulielmi de Monte 110, Riccardi de Claromonte 144, Ioannis de Brundusio Camerarii Polychorii ex mandato Margariti Comitis 319.

Emptiones praediorum 301, 311.

Mentio ipsius 123.

— SS. Nicolai et Philippi in civitate Tarenti 23.

— S. Onuphrii in agro Nohae dictum de Camposirto donatum S. Mariae de Zosimo ab Alexandro et Riccardo de Claromonte 75—Donatio eidem facta a Ioanne filio Burnincelli et eius uxore Cyneda 256.

— S. Parasceves a Leontio episcopo Locrensi restauratum 91.

— S. Petri 9. V. Catapani, Gregorius Trachaniotes.

— S. Petri Apostoli de Barychalla, vel Bragalla suffraganeum SS. Trinitatis Cavensis—Donationes factae Maio eiusdem Praeposito a Philippo Grandemani 99, et Philippo Caballario ac

Geofrido eius consobrino 107.—Donatur monasterio SS. Trinitatis a Comitissa Mabilia 108.

Monasterium S. Petri Imperialis Tarenti.

Eius Praepositi: Simeo 7, Bartholomaeus 22, 48, 51, Theodosius 35, Ursus 58, Ioannes 65, 67, Bernardus 103, Antonius 178, Ioannes 178, 186, Philippus 370, 371, Ursinaldus 387.

Census debiti a Lociservatore Gulielmo 371; a Medico Ioanne 387, a Nicolao filio Hyacinthellae 178, a Samaro 370, a Siconulfo 144.

Donationes et concessionones eidem monasterio factae: a Michaele Catapano Italiae 5, a Leone Aechualoto et filiis 6, a Donnella moniali 7, a Sardo filio Chrysanthi 31, a Calo 48, a Boemundo Tarenti Principe 65, ab Hyacintha filia demortui Pamphili 67, a Basilio filio Nicolai vicarii 67.

Emptio vinearum 51.

Permutatio praedii facta cum Ioanne grammatico archidiacono et scriniario maioris Tarentinae ecclesiae 58.

Praedia ab eodem monasterio tradita in emphyteusim Chrysantho, Sardo, Falconi, et Bono 35, Ioanni filio Byzantii 103, Theophylacto 186.

Praedium nuncupatum Muru vetere addictum eidem monasterio a Leone Spatharocandidato 22.

— et ecclesia S. Phantini apud Circlarium.

Eius Praepositi: Gulielmus 266, 276, 282, 289, 291, 301, Dinus 374.

Census eidem debitus a Sichelgaita filia presbyteri Andreae, 289.

Donationes factae eidem monasterio a Ioanne Archipresbytero Circlarii, Nicolao Maurozumo aliisque 265, a Basilio, Andrea et Anna de Eptapocamillo, nec non Leone Grandedio 276, a Salomone filio Rogeri 282, a Carabuna 374.

Emptiones praediorum 291, 301, 548.

Legatum Gervasii Chabitae 306.

S. Phantini Praetoriatum.—Praedia eiusdem monasterii tradita in emphyteusim Leoni notario S. Nicodemi 161, Andreae Tucharo 303, Gervasio Praeposito S. Nicodemi 395. Mentio ipsius 323, 359, 361, 396.

— S. Phantini de Scido 80. V. Marchisius Odo.

S. Philareti 295.

S. Philippi Locrensis conditum ab Adelasia ac Rogerio Comitibus et traditum Praeposito Barlaam et monachis ordinis S. Basilii a Leontio episcopo 87.—Eius possessiones, ibid.—Mentio eiusdem 429.

— S. Philippi et S. Nicolai Tarenti 23.—Eius Abbas presbyter Urseandus vendit cuidam Ioanni vineam in loco dicto Montefrese, ibid.

— Sabocinae 307.

— Salvatoris Cammarotae, obedientia S. Stephani de Nemore 368.—Notarius Rogerius Catalanus restituit eidem quaedam

praedia posita in agro Badulati 464.—Emptio praedii in hoc agro 478.

Monasterium Sanctorum Omnium 147.

— S. Sophiae Beneventi subditum Casinensi coenobio 2.

— S. Spiritus 376.

— S. Stephani de Fonte in civitate Callipolis.—Venditio facta Praeposito Barnabae a Peregrina vidua Leonis Perdicanus eiusque filio Petro 520.

— S. Stephani Eremitarum de Nemore, τοῦ Ὁρους, vel S. Mariae de Turre 69, 76, 77, 85, 86, 123, vel SS. Apostolorum 196, 279.

Eius Praepositi et Magistri: Bruno et Lanuinus 69, 76, 77, 85, 86, 95, Leo 128, Radulfus 146, Ioannes 147, Sichelgaita 153, Andreas 165, Umfredus 196, Nicolaus 198, 199, 206, 207, 209, 210, Landrinus 219, Gulielmus 233, 247, Guido 279, 285, Gulielmus 322, Bernardinus 335, Siderus 337, Andreas 391, Bartholomaeus 395, 396, Andreas 401, Petrus 408, Matthaeus 478.

Divisio honorum cum uxore Rhai et fratribus ipsius 125.

Donationes eidem factae ab Agellitano Ioanne 391, ab Antzerio Archiepiscopo Rhegino 69, a Carburneri Gulielmo 123, a Chandacari Nicolao et Rogerio 404, a Coxari Consta et Petro 337, a Curbulino 206, 207, a Gulielmo Rege 202, a Loritelli Comitibus Geofrido 146, et Rhao 147, a Marchisi Sichelgaita 128, a Marturano Roberto 210, a Mesimerio Theodoro 69, a Rogerio Comite 76, 77, 86, et Duce 85, a Rogerio et filiis 179, a Scalione Roberto 209, a Scullando Rogerio 233, et Scullando Ioanne Aetae dominis 333, a Scyllacii Comite Gulielmo 340, a Siclegrima 372, a Terrun Roberto 198, 199.

Ecclesia S. Theodori eidem donata a Gulielmo Carburneri 123.

Emptiones praediorum 95, 165, 166, 167, 172, 196, 279, 285, 359, 361, 362.

Fines praediorum constituti et descripti 152, 554.

Obedientiae huius monasterii: S. Ioannes de Cuculo, S. Nicolaus de Cipullo, S. Salvator Cammarotae, S. Theodorus Eremitarum. V. Monasteria sub his nominibus.

Permutationes praediorum cum Constantino et Nicolao Ancaburi 217, et monasterio S. Gregorii Thaumaturgi 408.

Praestatio annua debita ab Appidoriacis 396, et praefat. p. XXVII.

Quaestiones, cum quibusdam hominibus Agriotherarum 322, cum filiis Ziglari 353, et de finibus praediorum 367.

Michael Camerlingus mandat exactoribus vectigalium Badulati ne qua molestia afficiant Eremitas de Nemore 219.

Tabularium insigne huius coenobii, praefat. p. XV. Graecae eiusdem membranae a *voθείας* suspicione vindicatae a Trombyo, Franchio et Anonymo Chartusiano adversus Vargam Macciuccam, ibid.

— S. Theodori, obedientia S. Stephani de Nemore.—Donationes eidem factae a Riccardo Fallocco et eius uxore 386, ab Adelasia Grandi 388.

- Monasterium SS. Trinitatis de Cancellario. — Venditio donus eidem facta a Chusun, Niphoti et filiis 315.
- SS. Trinitatis Cavensis.
- Eius Abbates et Praepositi: Leontius 49, Petrus 68, 108, Romualdus 137, 138, Falcus 177, Marinus 214.
- Archivi huius monasterii membranae graecae, praefat. p. XIV. et seq.
- Donationes eidem factae a Luca Thromarcho et fratribus 49, ab Helena Moniali et aliis 64, a Rogerio Duce Italiae Calabriae et Siciliae 68, a fratribus de Fabalo 72, a fratribus de Claromonte 96, 104, a Charberto filio Argyri Iudicis Nohae 97, a Philippo Grandemani 99, a Pancallo, Roberto et Costarello 100, a Comitissa Mabilia et filio Guilielmo Grandemani 108, a Roberto domino Caciani, uxore Adelitza et filio Rogerio 118, a Nicolao Notario et Leone eius fratre 119, a Rogerio domino Caciani 134, ab Hugone filio Ranerii, Ata et Rogerio 177, a Constantino Pelegrino 193.
- Ecclesiae S. Michaelis de Fabalo et S. Nicolai de Pertusia ad hoc coenobium pertinentes. V. Ecclesiae.
- Monasteria suffraganea SS. Trinitatis: S. Andreas, S. Georgius, S. Hadrianus, S. Maria Cyr-Zosimi, S. Maria de Pertusia, S. Petrus de Barychalla. V. Monast. S. Andreae, S. Georgii etc.
- SS. Trinitatis Venusinae.—Hugo Abbas eiusdem tradit Leoni notario S. Nicodemi nonnulla praedia ad monasterium S. Phantini pertinentia 161.
- Vivariense a Cassiodoro conditum, praefat. p. X.
- Monclaro (Nicolaus de) t. 96.
- Monetae—Augustales—Carpophetali—Κόκκοι seu grana—Denarii—Ducatus—Libra argenti—Libra auri—Libra tarenorum—Nomisma—Obolus—Scyphati—Solidi—Solidi Michalati—Tareni—Quarta tarenorum—Turonenses—Uncia aurea. V. Sub singulis his vocibus.
- Monia Nicolaus possessor praedii in agro Briatici 444.
- Monitor, ὑπόμνηστος, dignitas ecclesiastica, 226.
- Mononti Constaë praedium in agro Aëtae 456.
- Monopolis monasterium S. Nicolai. V. Catapani, Argyrus. — Promontorium, ἀκροπόριον, 53.
- Monoscillus Petrus et Christophorus 152, 153.
- Mons Acutus, βουνὴ ὄξυ, in agro Orgili 149.
- Casinus. V. Monasterium Casinense.
- Montalto (Ioannes de) t. 393.
- Montani (Demetrius de) 101, 134, et Vitalis tt. 136.
- Monte (Guilielmus de) donat vineam monasterio S. Nicolai de Peratico 110.
- (Rhaus de) t. 124.
- Montis Arati monasterium S. Mariae in agro Troiano 32. V. Catapani, Constantinus Opus.
- Calvelli mentio 19.
- Frese in agro Tarentino mentio 23.
- Montis Persigii via in agro Troiano 19.
- Morcles Basilius v. 185.
- Moreae princeps Carolus 491.
- Mori flumen in Calabria 120.
- Μορία, sycomorus, 27.
- Morianorum cultura in Calabria 296, 297.
- Morphi Ioannis praedium in agro Barychallae 283.
- n. l. in agro Barychallae 283.
- Morrae Canonicus magister Philippus Cosentinus 319.
- Morri Vitalis praedium in agro Olettae 213.
- Morro (Constantinus de) notarius t. 407.
- Mosatus Gregorius t. 226.
- Moschatus Georgius, Rogerius, Nicolaus tt. 280.
- Nicolaus 57.
- Rotri filius donat monasterio S. Benedicti domum in civitate Asculi 10, 14, 25.
- Mostaci n. l. 106.
- Mosura (Vidua et Grisonas de) vv. 77.
- Μουνδουάλδος. V. Mundualdus.
- Μουχάνδιδα 356.
- Mucatarus Ioannes v. 559.
- Mucato (Niceta de) t. 150.
- Muctares Ioannes v. 560.
- Mulae vallis in agro Catacii 435, 476.
- Muleta, Ζημία, 6, 8, et alibi.
- Mule nonnulli vv. 77, 85, 86, 559.
- (Leo de) 192. V. Alferio (Petrus et Ioannes de).
- (Nicolaus de) t. 336.
- Troglari. V. Troglari.
- Mulus Bentia t. 120, 121.
- Muncarada n. l. in agro Troiano 19.
- Munda (Leo de) possessor praedii in agro Cagiani 174, t. 175.
- Mundualdus 415, 421 et alibi, ἀντιστάτωρ, 523, 524 et alibi.
- Munita n. l. in Calabria 247.
- Munitor civitatis 96.
- Munsurus, Nicolaus et Ioannes partuntur cum monasterio S. Petri Imperialis vivarium, cuius dimidium a Domnella Moniali fuerat eidem monasterio donatum 7.
- Muntanarus Gregorius protopapa SS. Trinitatis Mileti 495, 496.
- Munte (Ioannes de) t. 264.
- Muntemelio (Robertus de) t. 144.
- Muntasarcus Bartholomaeus 439.
- Murele (Ioannes de) v. 185.
- Muriciota Zacharia 267. V. Fillia.
- Muriella uxor Nicolai Maleini 216.
- Murini Castriveteris 557.
- Murisanus Peregrinus possessor praedii in agro Badulati 440, 488, 490.
- Muritani Andreae praedia in agro Crotonis 208.
- Murmero (S. Basilius de) 429.
- (Constantinus de) notarius 414.

Murmero (Rogerius de) 491. V. Chrysaphus Galterius.
 Murmerus Basilius possessor praedii in agro Catacii 476.
 Murrini praedium in agro Crotonis 400.
 Murtulites Theorianus presbyter t. 530.
 Mura vetere nomen praedii in agro Tarenti 22.
 Musa Constantinus 462.
 Musandus *δομίστικος*, 18, dapifer provinciae 22.
 — Iudex in civitate Asculi 10.
 Musca Ioannes notarius mutuatur uno anno cuidam Fenso de Garisinda unciam auream unam 475.
 Muschatus Praepositus S. Benedicti 10. V. *Accepta monialis*.
 — Robertus 152, 153.
 — Rotri filius. V. *Moschatus*.
 Muserra Basilius cum filiis vendit praedium Arno de Melphia 204.
 — Ioannes vendit Nicolao Miliae vinetum in agro Nicoteræ 259.
 Musitracla n. l. 102.
 Musoleo n. l. 553.
 Musuri Leo et Anatole tt. 236, 237.
 Mutarenæ aporium in agro Aëtae 516.
 Mutari praedium in loco dicto Buchorta 172.
 Mutaro vel Mutero (Bonus Consta Petrus et alii de) tt. 125, 133, 164, 270, 293, 294, 517, 518.
 Mutero (Leo de) cum filiis vendit monasterio S. Stephani praedium in loco dicto Buchorta 172, donat praedium ecclesiae S. Mariae de Sturnis 547.
 — (Ioannes et Petrus de) possessores praediorum 270, 272, 278. — Petrus eius filius tradit instrumentum quoddam Petro Caeto 271.
 Mutarum vel Muterum Francicae pagus.—Possessores praediorum in agro eiusdem, Flavia 270, Mangiaboe 164, Melchisius 270, Mutarus 270, Saba et Selimus 164.
 Mutuatio 475.
 Mutzafallus Georgius v. 559.
 Mylees molendinum in agro Circlarii 235.
 Myri castrum in agro Orgili 149.
 — de Luppulo filius Stephanus t. 150.
 Myromanna (Lucidus de) notarius 72.

N

Namparus Ioannes notarius Badulati 439, 440.
 Naonetis (Platea de) in civitate Callipolis 515.
 Naso (Philippus de), *τῶν ῥήνα*, notarius 382.
 Natali (Ioannes de) t. 414.
 Neapolanus Pantaleo t. 402.
 — Bartholomaeus aliique tradunt monasterio S. Stephani de Nemore partem vinearum eidem legatam testamento Sicelgrimae 372.
 — Nicolaus t. 440.
 Nemore (S. Maria et S. Nicolaus de), *τῶν σαλτῶν*, 286.

— (S. Stephanus de). V. *Monast.*
 Neocastrensium episcopus Henricus 92.
 Neocastrito (Ioannes de) t. 201.
 Neocastro (Andreas de) t. 475.
 Neocastrus Catacensis cantor 421.
 Nereo (Petrus de) t. 393.
 Neritum, *Νέριστρον*, ital. *Nardò*, 513, 531.
 De membranis Episcopalis Archivi Neritini in Neapolitanum Archivum delatis adi praefat. p. XVI, XIX, et Syllab. p. 504-524, 523-531, 513-545.
 Graecanicum gymnasium Neritina in urbe institutum per monachos, qui Constantinopoli Iapygiam IX saec. advenerunt, praefat. p. X.
Νερόν flumen. V. *Nigrum*.
 Nestorii anathema 234. V. *Imprecationes*.
 Netum flumen in Calabria 389.
 Neuphotistes Ioannes t. 331.
 Nialates vel Niblat Consta v. 78.
 Nicander notarius Rhegii 424, 425.
 — (S.) Mentio obsidionis huius civitatis 119.
 Nice Ricardus iudex Aëtae 431-434.
 Nicephorum 255, 558.—Venditio domus in hac civitate 352.—
 Eius Strategus Laurentius 353.
 Nicephorus Stephanus possessor praedii in agro Aëtae 431.
 Niceta lector et tabularius Agriotherae 360, 362, 363, 396, 397, — presbyter et notarius Cagiani 71, 83, 84.
 Niciteutae Nicolai filii Leonis praedium in agro Olettæ 143.
 Nicodemi (Monasterium S.). V. *Monast.*
 Nicodemi (Leo notarius S.). V. *Monasterium SS. Trinitatis Venusinae*.
 Nicodemus Praepositus S. Nicolai de Peratico 145.
 Nicolai (Ecclesia S.) de Legistis. V. *Ecclesia*.
 — (Ecclesia S.) in castro dicto Petra Caeci 16.
 — (Monasteria S.) de Camato, de Catholica, de Cipullo etc. V. *Monast.*
 Nicolaus eiusque uxor Maria 541. V. *Composta*.
 — filius Hyacinthellæ 178. V. *Monasterium S. Petri Imperialis, Censu*.
 — filius Magistri Leonis 345. V. *Bucia Nicolaus*.
 — Comes Olettæ 137, 138, 143, 151, 170, 175.
 — notarius Acherontine, Nicolaus notarius Aëtae, Nicolaus notarius et strategus Mesorum, etc. V. *Acherontia, Aëta, Mesorum terra, etc.*
 Nicolettus Petrus t. 322.
 Nicotera, *Νικοτήρα*, ital. *Nicotera*, Calabriae oppidum.
 Baiuli eiusdem: Ioannes 339, Petrus de Salerno 334.
 Capella 338.
 Castellanus Ioannes 339.
 Dominus dictae terrae Gualterius 349, 350.
 Domus in eadem pertinentes ad Caballarium, Giannutum, Lazarum, Regem, Santanellum, Superciam 338.

Ecclesia S. Matthaei 338.
Episcopatus 205, 238, 239, 241, 285, 332, 349, 350, 352.—Episcopus Pelegrinus 237.
Locorum nomina: Glapsadum 259, S. Eustathius 332, Lavidium 283, Stauracones 348, 349, 351.
Mentio ipsius 318.
Notarii: Caracalla Ioannes 205, Tuscanus Ioannes 315.
Praedia in agro eiusdem pertinentia ad Aechmalotum 239, 258, 284, Burructium 284, Chalcellum 284, Coccalum 314, Comitum 237, 239, 258, Condem 284, Contaratum 240, 249, 351, Diacolium 259, Episcopatum 237, Eusebiam 239, 258, Fellecium 532, Glapsiam 240, 259, Gualterium Dominum 349, 350, Hypostasarum 284, Lagopatum 331, Lentam 314, Leopardum 330, Leucum 261, Libam 240, 332, Malaferam 238, 258, 261, Marram 330, Martinum 348-351, Mastrolleum 237, Milliam 259, Muserram 259, Piciam 284, Regem 261, Regitanum 240, Rugarum 259, Saragandum 240, 349, 350, Scannapecum 330, Stauracum 240, 349, 350, 351, Turcum 344, Tzocalam 348, 349, 350.
Primicerius presbyter Ioannes 332.
Protopapa notarius Calocyus 259, 260, 261.
Tabularii et presbyteri episcopatus: Constantinus 332, 349, 350, 352, Cumeri (Nicolaus de) 285, Petrus 205, 238, 239, 244.
Tabularius presbyter strategus et protopapa 315.
Venditiones factae in eodem agro 205, 237, 238, 240, 258, 259, 260, 285, 314, 330, 332, 338, 348, 349, 351.
Nicus Bartholomaeus cum eius matre et filia vendit notario Paulo Fitzurro duo praedia in agro Aetae 455.
Nielli filiorum praedia in agro Circlarii 276.
Nieri filii Hilario et Angelus 515. V. Monasterium S. Mauri.
Nifoti Chusun 315. V. Chusun.
Nigrum flumen in regione Lucaniae, *Νερόν*, 81, 117, 200, vel *Μαύρος* 136, 138, 143, 451, ital. *Negro* vel *Tanagro*. Iustinianus (*Dizionario dei fiumi*) sub voce *Tanagro* duas graecas memorat membranas, quas p. 136 et 143 edidimus, easque asservari dicit in Maiori Neapolitana Bibliotheca; sed procul dubio de Paschalis Baffii apographis loquitur, nam originales membranae in Cavensi Tabulario extant.
Nihilo (Nicolai de), *τῶν τίποτι*, praedium 137.
Nilus Ioannes v. 384.
— Praepositus monasterii S. Anastasii 126.
— (S.) Rossanensis monachus S. Benedicti hymnum compluresque epistolas graece scripsit, praef. p. XI.
Noha, *Νόα*, ital. *Noia*, Lucaniae oppidum.
Catapanus huius civitatis Ioannes Faracli 244. V. Faracli.
Custodes: Osmundus 96, Ioannes de Ullano 98.
Domini eiusdem terrae fratres de Claromonte 75, 96, 104, 115, 379, 394. V. Claromonte.
Donationes factae in eadem 34, 60, 75, 96, 97, 104,

115, 187, 203, 379.
Ecclesia S. Pancratii 60.
Feulum Serraneri 379.
Flumen Sarmentum 75, 115, 187, vel Salmiantum 96.
Iudices: Candidus 96, 98, Gothofredus 395, Michael 204, Sferramolina Ioannes 380. Iudices nonnulli in iudicio constituti 244.
Lignandi et pabulandi facultas in hoc agro concessa monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo 75.
Locorum nomina: Appium 34, 60, 394, Bonohomine 96, Capillum 96, S. Euplus 187, S. Hypatius 242, 379, Sancti Ioannis Canalis 96, S. Iulianus Calogerorum 394, Lubetrani Canalis 96, Mons Cospillingus 75, Mons Nudae 105, 115, Ooga 105, de Paschale 203, S. Paulus 97, 111, 112, S. Petrus de Mallia 112, Putzirra 115, Serra Palumbarae 75, Serra Petrae Albae 60, Spartum 112.
Monasteria S. Mariae de Cyr-Zosimo et S. Onuphrii. V. Monast.
Monitor civitatis Osmundus 96.
Notarii: Constantinus de Claromonte 188, Nicephorus 204, Nicolaus 98, 105, 113.
Permutatio praedii 394.
Praedia pertinentia ad Seremelum 112, Capistrum 98, fratres de Claromonte. V. Claromonte, Iudicem 242, Malliam 34, Manassem 394, Mandicatum 203, Monasterium S. Mariae de Cyr-Zosimo. V. Monast. Pelegrinum 203, Scribitzum 61, Seremelum 112, Sferramoliam 379.
Rivi: Capilli 115, Clatae Malae 75, Leucae 98, Liandri 60, Mandicapulli 394, Marci 105, Melissi 115, Pharacli 75.
Sententia 244.
Strategus Ivo 113.
Tabularii: presbyter Chrysaphius 61, Ioannes 380, 395, Nicolaus 204.
Torrens Caecus 98, 105, 115, Torrens Marci 394.
Venditionis instrumentum 114.
Via Ficaromae 34.
Xenodochium 379.
Nomicises Caecures t. 384.
Νόμιστρον, herbaticum, 20.
Nomiophylax Petrus de Briatico t. 372.
Noretus Petrus t. 406.
Normandellus Riccardus vendit Ioanni filio Mindoniae domum infra Mesam 255.
Norre (Rhaus de) t. 110, 115.
Notanus Ioannes vendit vineam monasterio S. Phantini 548.
Notaria de Felleci 534. V. Vallenga (Robertus de).
Notarii quorum mentio in hoc Syllabo habetur adnotati sunt sub vocibus oppidorum ad quae pertinent.
Notarius domini Aetae 335.
— fratrum de Claromonte 115.

Notarius Comitissae Mabiliae et Gulielmi Grandemani 110.
 — Magni Iudicis Calabriae 301.
 — Maximillae sororis Regis Rogerii 299.
 — Ioannes v. 558.
 Νόθιοι homines, seculares, monachi, presbyteri et moniales
 scilicet peregrini, qui migrabant in terras ecclesiarum ut
 inibi illaesi degerent 81.
 Nucara (Durantes de) t. 188.
 Nucarrites Ioannes eiusque filius Rogerius vendunt praedium
 S. Nicolao de Peratico 311.
 — Riccardus t. 222.
 Nucarrota Ioannes emit praedium a Roberto filio Isnardi 122.
 Nucera (Simon de) t. 216.
 Nuchita (Maria de) v. 77.
 Nucibus (Simeo de) t. 373.
 Nuda (S. Nicolaus de). V. Monasterium.
 Nudae mons in agro Nohae 105.
 Numisma aureum, νόμισμα χρυσοῦ, 7, χρυσοῦ διαχράγματον,
 inscriptum, 17, 27, 39, σωτηρίκιον, δλοτράχιον, signo san-
 ctae crucis inscriptum, asperum, 23, 28, ρωμανάτον 30,
 36, σκυφάτον 22, 51, 71, 130, 149, ριάλις 178, vel
 ριγάτον 317, 388, 519, 524, 525, 527 et alibi, μικρο-
 λάτον 511, 513, 514.
 De Romanatis aureis Cangius in eo falsus est, quod hu-
 iusmodi nummos ita appellatos censuerit, quia Romani Dio-
 genis Imp. imaginem prae se ferrent, cum ex nostra mem-
 brana anni 1039, edita sub nom. XXXI, eruat non a
 Romano Diogene, qui ab anno 1068 ad annum 1071 im-
 peravit, sed ab uno e tribus homonymis Imperatoribus, qui
 Imperii Byzantini gubernaculis ante eum adsederant, primum
 fuisse cunos.
 Nuredi praedium in Calabria 357, 358.
 Nurmandellus 558.
 Nuvelisius Nicolaus Vicecomes t. 369.
 Νυχθήμερον κρατεῖν 127, μίαν ἡμέραν καὶ μία νύκτα 131.
 Νυμφοστολισμὸν, nuptiales vestes 377, 531 et alibi.
 Nymphus Praepositus monasterii S. Eliae 329.

○

Obedientia 25. V. Μετοχία.
 Ὀβολος, obolus, 81.
 Oclifabae Sergii praedium in agro Olettae 82, 84. — Clau-
 sura 118.
 Oclius Robertus notarius t. 208.
 Odda (Consta de) t. 270.
 Oderisius Abbas Casinensis 78, 79, 83.
 Oto Marchisius. V. Marchisius.
 — Nicolaus t. 61.
 Odone (Ioannes de) t. 493.
 Ὀγκια. V. Uncia.
 Ogitus v. 77.

Oleastri collis, ἀγριλαίον βουνός, in Calabria 127.
 Oleta (Galganus de) t. 311.
 Oletta, Ὀλίττα, Ὀλίθα vel Ὀλίθα, ital. *Auletta*, oppidum
 provinciae Principatus Citerioris.
 Adoptionis instrumentum conditum in hac terra 232.
 Donationum instrumenta 136, 137, 153, 228, 256, 272.
 Camerlingi eiusdem: Rhaus 256, notarius Goffus de Sa-
 lerno 251, 272-275.
 Catapani: Lupinus Pappacarbune 216; Gulielmus The-
 pente 251.
 Comites: Nicolaus 137, 138, 143, 151, 170, 175,
 Orricus 233, Comitissa Adelasia 251, 256.
 Flumen Nigrum, Μαῦρον, 136, 143.
 Loci nomen Serra de Oletta 82.
 Magistri civitatis: Argvrus 143, Leo 154, Nicolaus Te-
 pente 170, filius Nicephori Vicecomitis 175.
 Monasterium S. Mariae de Pertusia. V. Monast.
 Notarii: Basilius 137, 138, filius Comitis 154, 170, 193,
 213, 214, 215, 216, 227, 233, Cilentanus Ioannes 272,
 Corte (Vitalis de) presbyter 252, 273, 274, 275.
 Permutationum instrumenta 213, 274.
 Pignorationis instrumentum 251.
 Strategii: Burreri Riccardus 193, Calo (Basilius de) 212,
 213, Cappello (Basilius de) 215, 233, Corte (Ioannes de)
 196, Pepe Gulielmus 137, 138, Thepento (Constantinus
 de) 214, Vitzius Octavianus 228.
 Vicecomites: Apate (Ursus de) 137, 138, Gitzus Ioannes
 212, 213, Gitzus Petrus 216, 228, Perga (Ioannes de)
 143, Proximus Satrianus 214.
 Venditionum instrumenta 143, 169, 192, 195, 212,
 215, 273, 275.
 Oliva (Robertus de) t. 281.
 Olivas v. 77.
 Olivetaliae pro oleae 11, 14.
 Olivianum. V. Libianum.
 Ollico (Ioannes de) t. 96.
 Olliontesta Ioannes 151.
 Ὀλοτράχεια νομίσματα. V. Numisma.
 Omalia (S. Maria de). V. Ecclesia S. Mariae de Planitie.
 Umbrosa. V. Umbrosa.
 Onufrii (Monasterium S.). V. Monast.
 Ooga n. l. in agro Nohae 105.
 Opazenus Constantinus t. 29.
 Ὀπραι, operae, 429.
 Oppido (Nicolaus de) t. 429.
 Oppidum, Ὀππιδον, Calabriae urbs. — Domina eiusdem Ho-
 dierna 295. — Eius fratres Boëmundus et Ioannes 295. —
 Quaestio de feudo Marescotti inter eos et Ascettinum de
 Brui diiudicata a Ioanne de Rhegio Magno Iudice Calabriae
 294-301. — Dominus Boëmundus 471. V. Monast. S. Geor-
 gii de Bebalino.

Notarius huius civitatis Constantinus 299.
 Strategus Tobinus 299.
 Optima (Ioannes de) possessor praedii in agro (Olettae) 216,
 t. 233. — Leo eius filius t. 227.
 Opus Constantinus Catapanus 32. V. Catapani.
 *Ορδινος βινιαλίων. V. Vineale.
 Ordioli terra. V. Ursulum.
 Oregia uxor Rogerii Cunciprettae 124.
 Orestes notarius Barii 29.
 Orgili terra. V. Ursulum.
 Oria. V. Uria.
 Orioli terra. V. Ursulum
 Oritanus Ioannes t. 244.
 Orontii (Rivus S.), τοῦ ἀγ. Ἀρόντζου, in Calabria 389.
 Orophylacis Arcudi praedium in Calabria 95.
 *Ορως monasterium. V. Monast. S. Stephani de Nemore.
 Orphanus Leo. Mentio venditionis ab eo factae monasterio S.
 Mariae de Arsaphia et a Comite Rogerio confirmatae 102.
 — Stephanus t. 514.
 Orricus Comes Olettae 233.
 Orte n. l. in agro Tarenti 186, 370.
 *Ορσόδοξος 46.
 Osberni praedia ad Argustum in Calabria 298, 300.
 *Οσέδιον, obsidio, 119.
 Osmundus munitor et custos Nohae 96.
 *Οσπίτιον, ὑσπιτόπιος. V. Domus.
 Oto (Ioannes de) 364.
 *Οδόννη vel ἑθόνια, tunica, 80, 325 et alibi.
 *Οθνιοί ξένοι 74. V. Commendati.
 Οὔβος, V. Hugo.
 Οὔμβρος, receptaculum aquae pluvialis, 146, 210.
 Oxgalogensis laconus Ioannes t. 493.
 Oxideauratum epiloricum 83.
 Ozomenum n. l. in agro Agriotherae 263.

P II ET Ψ

Pabillanus Gulielmus 397. V. Monasterium S. Ioannis de Alaro.
 Pachae Mariae domus in pertinentiis Mesorum 425.
 Padula (Boëmundus de) Magnus Iudex Calabriae 323.
 Paënus notarius t. 331.
 Paffagoniae Dux Argyrus. V. Catapani, Argyrus.
 Palmutius Praepositus monasterii Apostolorum Spanopetri 334.
 Paganus Consta presbyter t. 121.
 Pagarus Basilius publicus tabularius in terra Hydruntina 504, 505.
 Palaeochorii praediola in agro Rossani 225.
 Palaeochorium Suriani n. l. in Calabria 233.
 Palaeologus Demetrius Despotus Porphyrogenitus confirmat fra-
 tribus Demetrio et Andronico Gemistis donationes terrarum
 Phanarii et Brysis, 537 et seqq.
 — Ioannes Imperator et Romanorum Autocrator confirmat

Georgio Gemisto donationem terrarum Brysis et Phanarii ,
 534 et seq.
 — Theodorus Porphyrogenitus Despotus donat Georgio Gemi-
 sto eiusque filiis Demetrio et Andronico castrum et terram
 Phanarii, 533.
 Palagianum. V. Pelagianum.
 Palatium n. l. in agro S. Severinae 286.
 — Imperiale 62.
 — Panormi 250.
 Pali n. l. 47.
 Παλληδαλλιον, forsan panniculi, 356. V. Παννυδέλλια
 Pallium triacotasium 79.
 Palmenteri Leo t. 190.
 Palumba (Nicolaus de) Castellanus Seminarae 393.
 Palumbara (Colla de) n. l. 109.
 Palumbarae Serra 75.
 Palus apud Tarentum 58.
 Pambi Gulielmus monachus S. Stephani 206.
 Panarum flumen apud Stylum 57.
 Panarum praedium in Calabria 556.
 Pancallus (Constantinus) v. 85.
 — cum filiis Roberto et Costarello donat monasterio Ma-
 riae de Pertusia praedium dictum de Vado Malo prae-
 fat. p. XXV.
 — filius Ioannis Curcusii notarius 63.
 — Neocastrensium notarius 117.
 Pancharii (Leo S.) notarius et iudex S. Catharinae dirimit con-
 troversiam inter monasterium S. Stephani de Nemore et fi-
 lios Ziglari 353.
 Panchiotus Basilius t. 343.
 Paneratii (Ecclesia S.) 60.
 Pandi via in Calabria 102.
 Pandolfo (Giosus de) t. 331.
 Pandus. Mentio donationis ab eo factae prope Cupersanum coe-
 nobio S. Benedicti 3.
 Pannachus Gregorius t. 438, 444, 445, 450, 461, 482,
 495. Philippus iudex Briatici 531, 532.
 Pannaconum praedium in Calabria 142.
 Panneus Leo t. 37.
 Παννυδέλλια, panniculi, 487.
 Panormiti filii 555.
 Panormo (Gulielmus de) Strategus Seyllacii diiudicat contro-
 versiam inter Rogerium Ranum et Nicetam Papilluni 411.
 Panormum Siciliae civitas, Πανόρμον.
 Archivi huius urbis membranae graecae editae a Iosepho
 Spada, praefat. p. XIV.
 Domus in eadem ad monasterium SS. Trinitatis de Can-
 cellario pertinens 315.
 Donatio facta in agro eiusdem 155.
 Mentio ipsius 182, 294.
 Monasteria: S. Ioannis Evangelistae 249, SS. Trinitatis

- de Cancellario 315. V. Monast.
 Mons Pelegrinus 288.
 Mulchafen Panormi 487.
 Locorum nomina: Boicum, Bulchups, Chagar Elgurap 156, Charlteltzeteta 315, Elegzel 156, Maria 218, 250, Marsitulum 288, Mintene aqua 156, Pelegrinus 287, Pelegrinus collis 288, Phitalia, Pyrizin, Rachala Exames, Sumes, Zendupe 156.
 Palatium maius 250.
 Praedia in agro eiusdem pertinentia ad Abdesseit Traullis 288, Aliph 249, Ansaldum 250, Bunellum 156, Clarum 250, Monasteria S. Ioannis Evangelistae 250, et SS. Trinitatis de Cancellario 315, Pelecanum 288, Raptum 219, Rheginum 250, Romaeum 287, Thepet 219, Tziphniim 219, Zicrim 218.
 Protopapa Constantinus 250, 288, 315.
 Rivus Balatorum 156,
 Tabularii: Calocyus 219, 251, Ioannes 288, 315.
 Venditiones conditae in eadem civitate 218, 249, 287, 315.
 Pantaleemon (S.) in agro Crotonis 401.
 Pantaleemonis (Cultura S.) ad monasterium S. Stephani pertinens. Descriptio eius finium 554. — Rivus S. Pantaleemonis 555.
 Pantaleone (Ioannes de) iudex Olettae 273, 274, 275.
 Pantanitzia in agro Crotonis 206.
 Pantanum n. l. 549.
 — in Calabria 417.
 Pantheus praefectus 53.
 Papacaleca Rogerius Strategus Colubrarii 312.
 Papae mentio 113. — Papae Vicarius Sasso Cassanensis episcopus 86.
 Papassy subdiaconus t. 59.
 Papilliuni Niceta et Rogerius Ranus 441. V. Panormo (Gulielmus de).
 Papu n. l. in agro Aëtae 334.
 Pappacarbune Lupinus Catapanus Olettae 246.
 Pappato (Angelus de) t. 273, 275.
 Paralisi vinea in agro Seminarae 493.
 Parapetro (Nicolaus de) t. 300.
 Paraponimius Arcadius v. 183.
 Παραπόρτιον, parva portula, 66, 67.
 Parasceves (Monasterium S.) 91. V. Monast.
 Parasceve (S.) de Aëta 431.
 — de Galiato 337.
 Pardi collis 195.
 Pardus emit vineas in pertinentiis S. Cyrici 543.
 Παρεπινία 518.
 Pareta n. l. prope Tarentum 66.
 Paride (Robertus de) t. 87.
 Parisi Roberti cultura in agro Aëtae 328.
 Πάρροις 139, 219, 220, 328, et alibi.
 Partzellutza Nicolaus v. 85, 86.
 Pascha Gulielmus Prior S. Mariae de Cyr-Zosimo 542.
 Pascha Gulielmus t. 223.
 Paschali (Guidus de) filius Georgii donat praedium monasterio S. Georgii 157.
 — (Ioannes de) eiusque filius Petrus donant praedium Constantiae de Rusito 234.
 — (Stephanus de) filius Ioannis possessor praedii in agro Tarenti 52.
 Paschalis tabularius Callipolis 524-527.
 — Basilius 428.
 Paschalius n. l. in agro Nohae 203.
 Pasimna. V. Phillia.
 Passavante (Ioannes Tacha de) notarius Satriani 369.
 Passer Comes Curiae 18, 21. V. Comes Curiae.
 Pastapas Andreas et Nicolaus tt. 304.
 Pastillus Theodorus et Nicolaus tt. 343.
 Pastopus Basilius t. 363.
 Patacones n. l. 551.
 Patello (Nicolaus de) alique vendunt Leoni de Crinaro vineam in agro Circlarii 131.
 Paternitae n. l. in agro Briatici 532.
 Paterno (Gulielmi de) feudum 298.
 Patibulum magnum, sive poena mortis, 3.
 Patriarcha oecumenicus Sergius 15. V. Sergius.
 — oecumenicus sub cuius protectione synaxis celebratur a monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo 45.
 Patricii, Marianus, Michael, Opus. V. Catapani.
 Patricius Calocyus 18.
 — Nicolaus accipit a Stratilato speluncam ut in ea trapetum extruat 62.
 Patris monasterium. V. Monast. S. Mariae Hodegetriae.
 Pauli et Petri monasterium. V. Monast. S. Petri Imperialis.
 Paulo (Petrus de) presbyter possessor praedii 100.
 Paulus (S.) apud Francicam 262.
 — in agro Nohae 97, 111, 112.
 Paximadius Nicolaus t. 223.
 Pazunus Georgius 220, et Nicolaus t. 221.
 Peccilo (Orlandus de) t. 359.
 Pectinati Ioannis terra in agro Circlarii 282.
 Pedeferratus Vitus filius Roberti possessor praedii 229.
 Pedemolle Demetrius t. 101.
 Pediso (Constantinus Chamalus notarius Iepactri de) t. 142.
 Πεγάδιν ὑμβριτόν, cisterna, 74.
 Pegaditae vinea in Calabria 487.
 Πεγουμάριον 532, forsan pro πεγούαριον, peguarium, mensurae genus.
 Pelagianum Terrae Hydruntinae oppidum. Cinnamus Calligraphus solvit tributum Basilio Mesardonitae Catapano Italiae pro castro huius oppidi 17.
 Pelecanus Petrus v. 199, 201.

- Pelecanus Riccardus** possessor praedii in agro Panormi 288.
 — Theodorus v. 185.
Pelegriini montis prope Panormum mentio 287, 288.
Pelegrinus Alexander filius Gulielmi possessor praedii in agro Olettæ 272, permutat praedium cum monasterio S. Mariae de Pertusia 274.
 — Constantinus donat praedium SS. Trinitati Cavensi et S. Mariae de Cyr-Zosimo 193.
 — Gulielmus possessor praedii in agro Olettæ 212.
 — Nicolaus possessor praedii in agro Nohæ 203.
 — episcopus emit praedium a Ioanne filio Mastrollei 237.
 — notarius, tabularius, presbyter et protopapa Nohæ 242.
Pellipum flumen in agro Scyllacii 341.
Pelliteris t. 238.
 — Pelliterus Grinfachus t. 326.
Πελλιτζόνι, tunica pellicea, 511.
Pemteris Laurentius t. 261.
Πενταμερία, quinta pars, 323.
Pentarga (Petrus de) 295.
Pentenite Maria emit donum ab Archontissa 421.
Πεντηνάρια βινάλια, V. Vineale.
Pentetaris Nicolaus presbyter t. 541.
Pentupus Nicolaus possessor praedii in agro Catacii 497.
Pepe Gulielmus Strategus Olettæ 137, 138.
Peratico (Monasterium S. Nicolai de). V. Monast.
Peraticus Nicolaus v. 560.
Perdevo vel Perdebua Nicephorus v. 85.
Perdicani Leonis vidua Peregrina. V. Monasterium S. Stephani de Fonte.
Perdicaris Michael v. 78.
Perditum n. l. in agro Ursuli 290.
Peregrinus primus cantor et tabularius Crotonis 372, 384.
 — notarius 456.
Perga (Ioannes de) filius Boni Vicecomes Olettæ 143.
Περιάλιον, atrium, 11, 25, 42 et alibi.
Περιβόλις, hortus, 94 et alibi.
Peristerenæ praedium in agro Aëtæ 546.
Περστρίτον, περιτίταρον etc. cum tertia parte, cum quarta parte etc. 484.
Permutationum instrumenta 42, 58, 93, 201, 213, 225, 246, 262, 274, 288, 294, 400, 406, 418, 512.
Perre Basilius possessor praedii in Calabria 487.
Perrettus Camerlingus Ioannis Scullandi domini Aëtæ 334.
Perrino (Ioannes de) t. 553.
Perruci n. l. in Calabria 102.
Perrunus filius Galati notarii possessor praedii in agro Aëtæ 454.
Perrunus Iulianus 453.
Pertusiae pagus apud Olettam 118, 195. V. Monasterium S. Mariae de Pertusia.
Pertze Gulielmus t. 176.
Petra (Ioannes Vicecomes de) t. 100.
Petra Alba (Serra de) n. l. 60.
 — Bunata (Berardus de) t. 211.
 — Caeci (Castrum de) 15. V. Monasterium S. Ananiae.
 — Firma n. l. 71.
 — Pizzuta n. l. 109.
Petralatina Irene v. 560.
Petralites Nicolaus t. 289, v. 559.
Petri Diaconi regestum praefat. p. XVIII.
Petri (Rivus S.) 15.
Petricella n. l. in agro Aëtæ 328.
Petrona (Theodorus de). V. Sellitta.
Petrosa n. l. in agro Circlarii 266, 276, 282, 292, Olettæ 212.
 — (Monasterium S.). V. Monast. S. Petri Imperialis.
Petrus Abbas SS. Trinitatis 68, 108.
 — Comes Curiae 11, 12.
 — Tabularius episcopi Nicoteræ 238, 239, 241, 258.
 — (S.) Spanopetri n. l. in agro Aëtæ 454.
 — (S.) Malliae n. l. in agro Nohæ 112.
Pettevinus Tustanus t. 208.
Phanarii castrum et terra, V. Palaeologus.
Phantini (Monasterium S.). V. Monast.
 — (Rivus S.) in Calabria apud Stylum 57, 556, 557.
Phantinus Constantinus filius Petri t. 414.
 — monachus Praepositus. V. Episcopus Tarentinus Cinnamus.
Phantissae vinea 283.
Philagathus Rossanensis praefat. p. XI.
Philareti (Monasterium S.) 295.
Philo (Thyrus de) t. 325.
Philenus Michael Turmarcha t. 32.
Philetæ vel Carpineti collis 19.
Philippi Apostoli (Ecclesia S.) Hieracensis 356.
 — (Monasterium S.) Locrensis. V. Monast.
 — (Monasterium S.) in civitate Tarenti 23.
Philippus Episcopus Crotonensis 208, 210, 211.
 — Princeps Tarenti Caroli II filius 504, 506.
 — protopapa et notarius 377.
 — Protospatharius et Strategus Hieracii et Styli constituit fines inter praedia Stephani Maleini et Eremitarum 152.
 — Vicecomes Ursuli 110.
Philistriano (Hugo de) t. 97.
Philla Ioannes possessor praedii in agro Colubrarii 319.
 — de Tangaria n. l. in Calabria 81.
 — Phillia (Ioannes de) v. 559.
Phillianus Tuseanus, V. Tuseanus.
Philocalo (Elias de) t. 150.
Philomenus possessor praedii 541.
Phiso (Nicolaus de) possessor domus in agro S. Severinae 373.
Phitaliae ager prope Panormum 156.
Phitalis n. l. in Calabria 81.
Phitia Georgius v. 329.

- Phoca Nicophorus v. 279, 300.
 Phonioci domus in Calabria 295.
 Photae praedia in agro Ursuli 149.
 Photino (Bonus de). V. Chrysanthus, Sardus etc.
 — (Arcadius de) 356.
 Photinus Pantaleo t. 520.
 Photus presbyter et tabularius Crotonis 207.
 Physaptus Nicolaus et Consta possessores praediorum in Calabria 297-301.
 Phyzateri exarchus notarius et tabularius Callipolis 528.
 Picceno (Ioannes de) filius Christophori donat monasterio S. Andreae quaedam praedia posita ad S. Parascevem 137.
 Piccilus Nicolaus t. 466, 480.
 Picernus vel Pitzinni Nicolaus Castellanus Castri Veteris 399.
 Picia Barsacius eiusque filius Theodorus vendunt Nicolao de Conde vineam in agro Nicoterac 284.
 Pidete Ioannes t. 135, 136.
 Pignerationes 251, 318.
 Pililis Leo t. 412.
 Pilliciani bona adiudicata a Comite Rogerio Theodotae Ganadei filiae 152.
 Piloplastus Marcus 421, 423.
 Pinna possessor praedii 541.
 Pinniaterus Elia et alii vv. 183.
 Pintu Ioannes t. 352.
 Pioncefaldus Rogerius t. 315.
 Pipino (Ioannes de) t. 118, 119, 131, 136.
 Pirriacus Georgius t. 163.
 Pisanus Abdelmuaich t. 288.
 Piscara S. Benedicti in flumine Lauri 11, 14.
 Piscialupus Robertus t. 124.
 Piscopium. V. Episcopium.
 Pissiuni Bartholomaeus possessor praedii in agro Acherontiae 357, 358.
 Pistillariae collis in Calabria 472.
 Pithicus Ursus 151.
 Pittari aporium in agro Aetae 545.
 Pitum (Henricus de) t. 234.
 Pitunus Andreas et alii 483. V. Aquaro (Nicolaus de).
 — Iosfredus t. 329, 334.
 Pitza (Leo de) filius Ioannis t. 39.
 — (Pancalus de) t. 96.
 — Thyrsus t. 165, 167.
 Pitzella Vitalis vendit praedium Bono Bonadie 212.
 Pitzileone (Arsaphius de) Vicecomes Colubrarii 123.
 Pitzutus Damianus t. 263.
 Pius Vitalis t. 315.
 Placae fons in agro Nohae 75.
 Placidj pagus in Calabria 467.
 Placidus Ioannes v. 85.
 — Paschalis praefat. XIX.
 Placitum. Solvere aliquid in Curia pro placito 22.
 Πλάγια vel πλαγία, planities, campus 152, 173, 201, 326.
 Πλαγιούνια, tabulae, 325.
 Plagitzanus Nicolaus t. 299.
 Planitie (S. Maria de) in agro Aetae 441.
 Planities Archangeli in Calabria 296.
 Plastara Arcudis et Theodorus vv. 78.
 — Bartholomaeus et Leo iudices Badulati 439, 440, 464, 466, 478, 480, 488, 490.
 — Georgius possessor praedii in agro Badulati 381.
 — Leo notarius Badulati 558.
 — Nicolaus t. 165, 167.
 Plastarus Robertus t. 221.
 Platano (Theodorus de) tabularius Bcalini 343.
 Platea, πλατεία, Badulati 220.
 Plateaticum tributum 21, πλάτζα 33.
 Platogeni Ioannes v. 85.
 Platopodus Basilius et Ioannes vv. 183.
 Platopodus Georgius 351.
 Πλάτζα, plateaticum, 33.
 Πλάτζαριος, plazarius, 329.
 Platarrius Lentinus possessor praedii in agro Barychallae 283.
 Πλεμικόν, communitas, 559.
 Πλείω, communitas, 558.
 Πλοοίμοι, nautae, 87.
 Plumbariola (S. Maria de) 2. V. Monasterium.
 Πλούτοι, populi, 124.
 Plutini vinea in agro Seminarae 392.
 Ποδοβούνον, radices collis, 116.
 Πόδαμαν, inferior pars, 112.
 Poena mortis indicta iis qui Casinensi, 18, vel S. Petri coenobio 66, molestiam afferrent.
 Polemi praedium in agro Seminarae 402, 404.
 Πολίχνις, oppidum, 147.
 Polistina n. l. in Calabria 467.
 Polita Peregrinus notarius Callipolis 521.
 — Petrus t. 125.
 — Sergius v. 184.
 Politus Ioannes, Nicolaus et Ursus fratres donant praedium ecclesiae S. Mariae de Cabria 280.
 Polla (Petrus de) 151.
 — (Ricardus, Ioannes et Donatus de) possessores praediorum in agro Cyr-Zosimi 340.
 — (Robertus de) t. 274.
 Polle (Ioannes de) t. 96.
 Polluci (S. Ioannes de Valle) 2.
 Polycarpi (Praedium S.) in Calabria 142. — Planities 356.
 Polycastro (Ioannes de) Catacensis Archidiaconus 421.
 Polychorium, Πολλυκόριον 126, 319, vel Χωραπόλλη 144.
 Lucaniae oppidum
 Caballarius dictae terrae Ioannes de Garramunc 145.

- Camerarius Ioannes de Brundisio 319.
 Domini: Boëmundus 126, Alexander et Riccardus de Claromonte 126, 144.
 Monasterium S. Mariae 126. V. Monast.
 Notarius Ioannes 145.
 Polychronus Leo t. 162, Nicephorus et Leo tt. 241, 258.
 Ponte n. 1. prope Tarentum 51.
 Pontefarte Gulielmus. V. Gervasus Odo.
 Populinus Malliardus t. 282.
 — Rhau 308.
 Porcinus Ioannes. V. Cizota Ioannes.
 Πορίτζιον, parvus hortus, 225.
 Porphyrogenitus Ioannes. V. Palaeologus.
 Πόρτζα pro Θύρα 11.
 Portarites Nicolaus. V. Helena Monialis.
 Portaticum et portunicum tributi genus 3.
 Porterus Ioannes v. 101.
 — Milus 117 et Nicolaus 375, tt.
 Portzellae Ascettini territorium in Calabria donatum monasterio S. Mariae Hodegetriae 139.
 Postela Bartholomaeus t. 290, 309.
 Potamus Theodorus t. 181.
 Potestatis (S.), τῆς ἀγ. Δυναμείως, praedia donata monasterio S. Philippi Locrensis 89.
 Potho (Andreas de) t. 56.
 Pothus Argyrius Catapanus. V. Catapani.
 Πουλαδίτζιον, pullus equinus, 194.
 Πουτίκας (Ὁσπίτιον τῆς), apotheca, 436.
 Praecepta, ὑπομνήματα, 5, 11, entelmata 2, 4, vel πρικίπτιον 118.
 Catapanorum: Basilius Boiani 18, 21, Basilius Mesardonitae 14, Falei Turmarchae 20, Gregorii Primicerii 1, Gregorii Protospatharii 10, Ioannacii 4, Mariani 5, Medalspi 3, Sympathicii 2.
 Imperatorum: Leonis 2, Michaelis et Constantini 62.
 Regis Gu'elmi 202.
 Roberti domini Cagiani 118. V. Sigilla.
 Πρικονάτωρ, πρικονίζων et πρικόνιος, praeco, 412.
 Πρεπόσιτος, praepositus, 10.
 Praetoria n. 1. in Calabria 124.
 Praetoriati (Monasterium S. Phantini) 161. V. Monast.
 Praetorium flumen in Calabria 310, 557. — Bona monasterii S. Leontii ibidem extantia 557.
 Πραιτώριον vel πρετώρι, 29, 83, 241.
 Praescriptio triginta annorum 1.
 Praestationes. V. Emphyteusis.
 Πραγματεύτης, curialis, 176.
 Prasinacus Nicolaus 384. — Possessor praedii in agro Briatici 415. — Gulielmus t. 416.
 Πρεβελίγιον, privilegium, 465.
 Presbyter abbas 23, presbyter clericus 226, 238, 241, 527, presbyteri villani 183, 184.
 Presbyteria (Ioannes de) vendit Ioanni Ripto domum in civitate Catacii 501.
 — (Theodorus de) t. 544.
 Πρεσσοῦρα, pressura, ius torcularium, 543.
 Prete puteus in agro Ursuli 109.
 Preventzanus Gregorius filius Nicolai vendit praedium monasterio S. Stephani Eremitarum 279.
 Πρέυτε pro πρεσβύτερος 136.
 Pricallidi praedium in agro Aëtae 545.
 Πρικίπτιον, praeceptum, 118.
 Primicerius imperialis Gregorius 1. V. Catapani.
 Primicerius Nicolaus donat praedium monasterio S. Ioannis de Flore 384.
 Pringonorum praedia in agro Hieracii 356.
 Πριόλος, Prior, 339.
 Probatini n. 1. in Calabria 298, 300.
 Probatas Consta emit vineam in agro Calabri 254.
 Probatza Basilius t. 205.
 Procopii (Ecclesia S.) in agro Callipolis 523, 525.
 Procopus Petrus possessor praedii in agro Briatici 531.
 Προικμαίτζα, dotes, 487.
 Proiudex comitatus Lycii magister Nicolaus 524, 525, 527.
 Propheta Basilius notarius 252, Ioannes, ibid. 253.
 — (Consta de) t. 133, 164.
 Prophetae praedium in Calabria 517.
 Πρόπιος, proprius, 116, 147, 151.
 Prosecutare 14.
 Πρόσωπον, ἐκ προσώπου, ἀντιπροσωπῶν, vicarius 58, 62, 67.
 Protocarabo (Georgius de) t. 198.
 Protocarabus Bonus filius Nicephori t. 322.
 — Ioannes t. 117.
 Πρωτομανδάτωρ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν ἀρμαμέντων, primus Mandatorum imperialis exercitus, 27.
 Protomandrita Calabriae Theodorus t. 51.
 Protonobilissimi praedium in Calabria 547.
 Protonobilissimus Bonus notarius 172.
 Protonotarii 3. — Protonotarius Comitum Rogerii Ioannes de Traginiis 78.
 Protontinus Leo filius Ioannis t. 504, 505.
 Protopapa (Ioannes de) notarius Catacii 502.
 Protosebastus Gulielmus Grandemanil 108.
 Πρωτοσύγκελλος Callipolis 512. — Protosinquillus Theodorus Mesimerius. V. Episcopus Scyllacensis.
 Protospatharii Longobardiae 2, 3, 4.
 Protospatharius. V. Catapani.
 — Magiurelles filius Nicolai t. 63.
 — Maleinus 73, t. 268, notarius 287.
 — Michael possessor praedii 163.
 Proximo (Satrianus de) filius Nicetae Vicecomes Olettae 214, 228, 233, 254.

Proximus Opazenus Constantinus t. 29.
 Προυχίσειν pro προύχειν, 111.
 Προύχος, Prior monasterii, 46.
 Pruntus Guarinus filius Leonis t. 132.
 Ψευδοβαθεία 555.
 Ψευδοράξ, torrens, 554, 555.
 Psychri Nicolaus notarius 322.
 Psomas Constantinus t. 37, pistor 41.
 Puglisi Nicolai praedium in agro Catacii 476.
 Pugnae electio ob causarum definitionem 3.
 Pulari Arcadius t. 166.
 — (Calocnuris de) t. 165, 167.
 — Ioannes Vicecomes 95. — Filius Nicephori et Nicolaus tt. 165, 167.
 — Leo cum uxore et filio vendit vineas monasterio Eremitarum 166.
 Pulcari Leonis praedium in agro Scyllacii 346.
 Pulemo (Robertus de) t. 305.
 Pulpingi filiorum praedium in agro Circlarii 276.
 Pumarisis Leo v. 77.
 Pungadorum praedium in agro Mileti 277.
 Pungadus Stephanus Strategus Mileti 263. — Petrus Strategus Mileti et Francicae, ibid. 264.
 Pungo (Constantinus, Ioannes, Michael, Gregorius de) tt. 438. Iudex Briatici Constantinus 443-450, 460, 461, 462, 482. — Michael iudex Briatici 531, 532. — Gregorius notarius Briatici 531, 532. — Nicolaus presbyter t. 532.
 Pupulinus Drogo 269.
 Purpura (Ioannes de) t. 256.
 Purpurae vinea 307.
 Putente fons in agro Ursuli 109.
 Puteus S. Ioannis prope Tarentum 43.
 — Abbatissae prope Tarentum 49.
 Putzirra n. l. prope flumen Sarmentum 115.
 Putzus n. l. in Calabria 554.
 Pyrgelle n. l. in agro Catacii 364.
 Pyri praedium, τῆς ἀσπιδῆς, in Calabria 298.
 Pyrichus Theodorus lector ecclesiae Locrensis 92.
 Pyrizi n. l. prope Panormum 156.
 Pyrrhogeni praedium in agro Seminarae 392.
 Πυροστᾶτη, olla, 487.

Q

Quadraginta Sanctorum ecclesia. V. Ecclesia.
 Quarta librae tarenorum 376.
 Quintini (Robertus S.) t. 162.

R ET P

Rabda Nicolaus possessor praedii in agro Crotonis 207.
 Rabdus clericus et notarius Neriti 513.

Rabiani collis in agro Troiano 19.
 Rabioso (Nicolaus de) t. 291.
 Rabta Ioannes 415. V. Virga.
 Rabi praedium in Calabria 373.
 Rachala Exames nomen praedii in agro Bolci prope Panormum 156.
 Ραχώνας 369, et ραχώνη 114.
 Rathonii filiorum praedium in agro Catacii 435.
 Racia Ioannes possessor praedii in agro Briatici 437.
 Radulfus Magister Eremitarum S. Stephani de Nemore 146.
 Ragembrandus Abbas Casinensis. V. Monasterium Casinense.
 Raibtus Rogerius t. 334.
 Rametta eiusque filiae donant praedia et domum monasterio S. Mauri 523, 524, 525.
 Ranaldus Capellanus regius 304.
 — Capellanus S. Leontii permutat vineam cum Philippo 288.
 Ranerus Petrus Iudex Comitis 125.
 Rantaciotes praedium in Calabria 342.
 Ranus Rogerius et Papilluni Niceta. Lis inter eos de quadam vinea diiudicata a Gulielmo de Panormo Stratego Scyllacensi 411.
 Rapa Basilius v. 559.
 Rapena v. 560.
 Rapticellus Petrus vendit Arcadio Mesito vineam in agro S. Leontii 228.
 Rapta Leo possessor praedii in agro Rhegii 487.
 Rapti Basili vinea in agro Panormi 219.
 Raptus Ioannes 501. V. Presbytera (Ioannes de).
 Rascla (S. Angelus de) apud Tarentum 30, 36.
 Rastes Nicephorus v. 559.
 Reccorum praedia 130.
 Regales. V. Numisma.
 Relupum n. l. in agro Troiano 21.
 Rendae V. Arintha 94.
 Restitutionis instrumentum 464.
 Returnare 1.
 Retradere pro restituere 4.
 Ρέος, reus, 398, 412, 413.
 Ρηζοσηλήθη 161.
 Rhaus comes Badulati 220.
 Rhamnae praedium in Calabria 120.
 Rhamnus n. l. in Calabria 556.
 Rheginae Ulus testamentum 252.
 Rheimus Ioannes possessor vineae in agro Panormi 250.
 — Nicolaus notarius 330.
 — Rogerius t. 353.
 Rhegio (Hugo de) 294, magnus Iudex Calabriae 318, Iustitarius Calabriae 319, Alduinus eius filius 324.
 — (Ioannes de) Magnus Iudex Calabriae dirimit controversiam inter Ascettinum de Brui et fratres Hodiernae dominae Oppidi de feudo Marescotti 294.—Cum Eugenio de Calo Se-

- creto tribuit Mercurio Hieracensi facultatem extruendi molendinum 310.
- Rhegitanus Ioannes possessor vineae in agro Nicoteræ 210.
- Rhegites Rogerius t. 329.
- Rhegium, *Ρήγιον*; ital. *Reggio*, Calabriae civitas.
 Archiepiscopus eiusdem Rogerius 86, 230.
 Canonicus Peregrinus 182.
 Dotale instrumentum 486.
 Emphytensis instrumentum 230.
 Iudices: Ioannes Leander 424, Bonsignorus Lucensis 486, 487.
 Mentio 57.
 Notarii: magister Nicander 424, 425, Nicolaus de Theoprepo 486, 487.
 Venditionis instrumentum 423.
- Ριάλις* vel *Ριγάλη*. V. Numisma.
- Rialis rivus 25.
- Riccardus Aëtae dominus 545.
 — Imperialis Aulae Camerarius 342.
- Ricimundus Nicolaus 433.
- Ripaticum tributum 3.
- Ripiteia (G. de) t. 208, 211.
- Rithictus Philippus Protospatharius et Strategus Hieracii 153.
- Ριτικέλλα*, reticella, 487.
- Riticella Basilius t. 190.
- Ritzpsiti Ioannis vinea 171.
- Ritzus Basilius et Ascinus 152.
- Ritzutus Andreas notarius Acrae 281.
 — Ioannes eius filius t. 359.
- Roberti Ducis filius Guido 86.
 — Regis mentio 504, 506.
- Robertus filius Isnardi Caballarii vendit praedium Ioanni Nucarrotae 122.
 — electus Melitensis 87.
 — filius Riccardi. Enumeratio furtorum ab eo factis monasterio S. Mariae de Cyr-Zesimo 150.
- Ρόβος*. V. Mensurae.
- Roca (Guido de) t. 436.
- Rocca de Falluco, *Ρόγκα τοῦ Φαλλούκου*, Calabriae oppidum.
 Iudices ipsius: Ottinus et Deomilude 499, 501.
 Nomen loci Cluculus 500.
 Notarius Gulielmus filius notarii Asmundi 499, 501.
 Praedia pertinentia ad Bonachaiam 500, Camardam 336, Grassum 500, Spanum 499.
 Venditionis instrumentum 499.
 — Fallucio (Gualterius de) Catacensis Canonicus 421.
 — Nicephori 85, 86.
 — S. Severinae 139.
- Rocellae ecclesia donata episcopo Scyllacensi a Rogerio Comite 185.
- Rodocallum n. 1. prope Callipolim 519.
- Rodocallus Nicolaus v. 182.
- Rogerius Archiepiscopus Rheginus 230.
 — Comes Calabriae et Siciliae fert sententiam pro Theodota filia Gannadei 72. — Describit fines cuiusdam praedii quod Leoni Catananci donaverat 74. — Donationes ab eo factae Brunoni, Lanuino, ceterisque sodalibus Eremitis 76, 77, 86, et praefat. p. XXV. — Capuam obsidet 83. — Donatio ab eo facta ecclesiae Scyllacensi 182. — Mentio ipsius 69, 70, 128, 199, 200.
 — Comes Calabriae Siciliae et totius Italicae regionis 101, cum eius matre Adelasia condit basilianum monasterium S. Philippi in Loerensi regione 88. — Donat episcopatu Scyllacensi Rocellam cum omnibus pertinentiis eius 184. — Donatio ab eo facta ecclesiae SS. Apostolorum Styli et monasterio S. Mariae de Arsaphia 104, et praefat. p. XXVI. — Idem Rogerius Siciliae Rex confirmat monasterio Novae Hodegetriae Patris privilegia et donationes terrarum in Valle Chrathis 138. — Donatio ab eo facta Adelinae nutrici filii sui Henrici 155. — Petit Calabriam occupaturus civitatem Salerni 296. — Confirmat tria diplomata Celsio episcopo Scyllacensi 182. — Soror ipsius Maximilla. V. Maximilla. — Eius medicus Theophylactus 186. — Eius mentio praefat. p. XXVI, 150, 193, 196, 318.
 — Dux Italiae Calabriae et Siciliae donat monasterium S. Hadriani Cavensi coenobio SS. Trinitatis 68. — Donat nonnullos homines monasterio S. Mariae de Turre 85. — Subscribit post subscriptionem Archiepiscopi Rhegini 86.
 — episcopus Syracusanus 87.
 — Strategus Ursuli 100.
- Rogus Ioannes v. 85, 86.
- Romae mentio 113.
- Romaeus Basilius v. 184. V. Chennetus Ioseph 287.
 — Consta filius Stephani t. 219.
 — Ioannes 218.
- Romanata numismata. V. Numismata.
- Romani vinea in agro Troiano 19.
 — Imperii in Tuscia per Sanctam Romanam Ecclesiam Vicarius generalis Carolus 475. V. Carolus.
- Romanitza Iulianus t. 317.
- Romanorum Imperatores: Ioannes Palaeologus 536, Michael 62, Fridericus. V. Fridericus.
- Romanus possessor domus in agro Tarentino 44.
 — possessor praedii 541.
 — Anthypatus Patricius 18.
 — Archiepiscopus Rossani 69.
 — clericus t. 52.
 — Nicolaus 483, 484.
- Romualdus Praepositus SS. Trinitatis 137, 138.
- Ronca (Gulielmus de) 429.
- Roncae oppidum ad Malgerium Altavillam pertinens 180.
- Roncisanus Ioannes filius Leonis t. 280.

Roscini oppidi mentio 34.
 Rossano (Theodorus de) t. 374.
 Rossanum, Ρουσιάνον, ital. *Rossano*, Calabriae oppidum.
 Archiepiscopus huius civitatis 385.
 Archiepiscopi: Cosmas 144, Ioannes 225. V. Monast. S.
 Ioannis de Calveto, Romanus 69. V. Archiepiscopi.
 Donationes inibi factae 64, 68.
 Flumen Trientum 225.
 Locorum nomina: Cursus leporum, λαγοδρομίον, 64,
 Dracunera 225, Goffone 64.
 Monasteria: S. Hadriani 68, S. Ioannis de Calveto 225,
 S. Mennae 64. V. Monast.
 Notarius Leo 155.
 Permutatio honorum 225.
 Praedia pertinentia ad monasteria S. Mariae Novae Ho-
 degetriae 139, et SS. Trinitatis Cavensis 64, 68.
 Rossemannus iudex in civitate Asculi 40.
 Roto (Matthaeus de) iudex Seminarae 471, 473.
 Rotulum, ponderis genus, ρότουλον γενικόν, 468.
 Rotunda n. l. in agro Ursuli 109.
 Rotzulinus Robertus possessor praedii in agro Tropaeae 236.
 Ρουγα, vicus, 377.
 Ruballus Ioannes t. 345.
 Rubbiola Nicolaus, *de li Rubbioli*, possessor praedii in agro
 Olettae, 245, 273, 275.
 Rubusa n. l. in Calabria 556.
 Ruchari Ioannis praedium in Calabria 472.
 Rufares Arcadius v. 559.
 Ruliana (S. Ioannes in) apud Asculum 11, 14, vel de Rutta 25.
 Rumbulus Ioannes t. 414.
 Rumbares Ioannes v. 559.
 Rundello (Gulielmus de) t. 448.
 Rupes Ariae n. l. in agro Ursuli 109.
 — Columbarum in Calabria 102.
 — Elegzel prope Panormium 156.
 — Rubra in agro Ursuli 109.
 Rusaces Leo Strategus Badulati 221.
 Rusari vinea in agro Nicoteræ 259.
 Rusatus Ioannes v. 559.
 Rusello (Constae de) praedium in Calabria 383.
 Rusiti pagus in Calabria 288, 556.
 Rusito (Consta de) 234. V. Paschali (Ioannes de).
 — (Rogerius de) t. 244, 255, 276.
 — (Salomon) filius Gulielmi possessor praedii in agro Circla-
 rii 191.
 Rusitus Rogerius t. 290, 309.
 Rusius Petrus 559, et Ioannes 560, vv.
 — Sirucus. Mentio donationis ab eo factae ecclesiae S. Leon-
 tii 557.
 Russellus Ioannes t. 291.
 Russi Lombardi testamentum 427.

Russo (Petrus de) filius Stanoteri t. 555.
 Russoti pagus in Calabria 486.
 Russus Cyriacus iudex Callipolis 506, 507.
 — Ioannes possessor domus in pertinentiis Crotonis 401.
 — Thomas possessor molendini in agro Aëtae 334.
 Rustunci (S. Nicolaus de) in urbe Catacii 491.
 Rusus Protospatharius Charzanites monasterium S. Nicolai de
 Monopoli in propriam potestatem vindicat 53.
 Rutta (S. Ioannes de) apud Asculum 11, 25, vel de Rulia-
 na 11, 14.
 Ruttaris Alexander 389.
 Rutundo (Ioannes de) 151.
 Ryaci Basilii filiorum praedia in agro Aëtae 458.
 Ρύμη, platea, 515, 519, 520.
 Ρύπιον χωράφιον 358.

S ET Σ

Saba praedia in Calabria 133, 161.
 Sabocinae monasterium 307.
 Sabulo (Hugonis de) et Regaliae Maleinae tabulae nuptiales
 246.—Mentio 286.
 Sacca (Eustachius de) v. 184.
 Sacellum, Σακκέλλον, n. l. in Calabria 58.
 Sacculli, Σακκούλλου, terra in Calabria 300.
 Saccullo (Nicolaus presbyter de) notarius 96.
 Σακίλλα, 7, σακκέλλον 47, σακκέλλον 522 et alibi, Aera-
 rium.
 Σαγίς, stragulum, 80.
 Salasi vinea in Calabria 298.
 Salerno (Hugo de) t. 320.
 — (Petrus de) baiulus Nicoteræ 331.
 — (Tzoffus de) 7. Tzoffus.
 Salernum urbs, Σαλίφρον, *Salerno*, occupanda a Rogerio Rege
 296.—Mentio ipsius 14, 64, 68.—Monasterium SS. Trini-
 tatis in pertinentiis ipsius. V. Monast.—Salernitani taren-
 V. Tarenii.—Salerni zonulae 487.
 Salicum n. l. 308.
 Σαλίσινα, salices, 265.
 Salinae veteris, τῆς παλαιᾶς ἀλακῆς, praedium 130.
 Salinitus Nicolaus v. 558.
 Salmiantum flumen apud Noham 96. V. Sarmentum.
 Σαλτων (S. Maria et S. Nicolaus τῶν), de Nemore, 386, 556.
 Saltorum flumen in Calabria 556.
 Salvaticus Gulielmus t. 249.
 Salvator (S.) in agro Styli 102.
 — (S.) Cammarotae V. Monasterium.
 Salvatoris (Ecclesia S.) in agro Minervino 11, 14, 25.
 Samarus filius Euphemii declarat praestationem debitam eccle-
 siae S. Petri Imperialis 370.
 Sambataci praedia in agro Scyllacii 409.
 Samfredus iudex Circlarii t. 292, 303.

- Samiator** Ioannes notarius magister terrae Aëtae 434, 486.
Samnatici n. l. in agro Aëtae 516.
Samona (Leonis de) domus in civitate Callipolis 515.
 — Peregrinus notarius Scyllacensis 407, 410, 414, 474, 475, 552, 553.
Samparo (Alexander de) t. 106.
 Σάγκιν, culcita, 80.
Sancto Flore (Leo de) v. 85, 86.
Sanctorum Omnium monasterium 147.
Sanctus Nicander. V. Nicander.
Sanduri flumen in agro Troiano 19.
Sangilianus Gulielmus t. 128.
Sanso Rogerius t. 334.
Santamaria (Gulielmus de) t. 117.
Santanelus Giosffus possessor domus in civitate Nicoteræ 338.
Saracae filii vv. 297.
 Σάρακάρη 253, vel σαρακοστόν 428, vel τισσαράκοντα 511, pro σαραντάρη, quadragies missarum pro defunctis.
Saraceni. V. Agareni.
Saracenus Landolfus possessor praedii in agro Olettae 136.
 — Rogerius t. 327.
Saracianus Riccardus possessor praedii in agro Roncae 180.
Sarafi Philippus v. 297.
Saragandus Pelegrinus filius Ioannis possessor praedii in agro Nicoteræ 349, 350.
Saragandi Ioannis praedium in agro Nicoteræ 210, 238.
Sarcialinus Tzocala Ioannes t. 123.
Sardus filius Chrysanthi 31. V. Monasterium S. Petri Imperialis.
 — Chrysanthus, Falco et Bonus. V. Chrysanthus.
Sarmentum flumen in agro Nohae 25, 115, 187, vel Salmiantum 96.
Sasso filius Caloleonis liberat monasterium S. Nicolai de Monopoli a iure quod in ipsum habebat 53.
 — Cassanensis episcopus et Papae vicarius 86.
 — (Odo de) 83.
Sassus Ioannes t. 282.
Sasuni Nicolaus iudex Scyllacii t. 407, 410, 411, 414.
Satriani Strategi Nicolaus Calabrus 382, et Simeo Crupollineta 367.
Satriano (Ursus de) 122. V. Bulcini Comes.
Satrianus Constantinus possessor praedii in agro Badulati 381.
 — Robertus et fratres permutant praedium cum monasterio S. Mariae de Pertusia 213.
 — Theodorus cognomento de Domina Eupraxia vendit Ioanni de Messana medietates nonnullorum praediorum 380.
Scaditi Petri praedium in agro Aëtae 441.
Scafullus Nicolaus t. 238.
Scala n. l. in agro Scyllacii 409.
Scaldatus Gulielmus t. 329, 334.
Scaldieris Andreas et Nicolaus donant praedium monasterio S. Ioannis de Flore 373.
Scalitorum (S. Maria) sive Apraxe monasterium in Calabria 140.
Scallionus Robertus donat praedium monasterio S. Stephani Eremitarum 213.
 — de notario Roberto t. 475.
Scaltzatitzi vinea in agro Tarenti 66.
Scamnaconibus (Petrus et Chrysaphius de) tt. 278.
Scanceri Renaldi vinea in agro Scyllacii 412.
Scandalaris Petrus t. 261.
Scandalo (Constantinus de) t. 34.
Scannapecus Ioannes 330.
Scannavulpa 558.
Scantzana (S. Maria de) in planitie Polychorii 126.
Scaramangus Nicolaus possessor vineae 428.
Scarpaterena Irene v. 560.
 Σκήβη τὸ ὄρος, descendit per montem, 152.
 Σκελλίζω, vergo, 50.
 Σκίης, corpus, 97.
Scepastus Nicolaus v. 184.
Scepesti praedia in agro Scyllacii 409.
 Σκισσοφύλαξ 90.
Scheconi n. l. in Calabria 428.
 Σχημα ἀγγελικόν, vestis monastica, 93.
Scholari (Andreas de) vendit Ioanni et Philippo Calodibole praedium in agro Tropaeae 236.
Scido (S. Phantinus de) 81.
Scilliani Gualterii et Margaritae Ballisiae tabulae nuptiales 435.
 — praedium in agro Catacii 477.
Scimina Nicolaus t. 163.
Scini collis 122.
Scittus Nicolaus v. 559.
Sclapena Anna alique vendunt Paulo Fitzurro duo praedia in agro Aëtae 453.
Scلامي filiorum praedium in agro Aëtae 441.
Sclavopetro (Rogerius de) notarius 152, 153.
Sclavus Consta v. 558.
 — Ioannes t. 254.
 — Nicolaus v. 299.
Sclibandus Basilius t. 201.
 — Robertus notarius 278.
Scolari (Basilius de) v. 77.
Scolarii vinea in agro Scyllacii 552.
Scolarius Ioannes v. 183. — Basilius et Ioannes 381.
Scordus Mules 233.
Scoto (Petrus de) et Irene vv. 77.
Scottius Angelus Antonius, praefat. p. XXIII.
Scribitzi (Philippus de) 60. V. Domna vidua Ioannis.
Scribus Nicolaus t. 165, 167.
 Σκουλαρίσιον, inauris, 80.
Sculladus 470.
Scullandus. Mentio donationis ab eo factae monasterio S. Stephani 95.

Scullandus Aëtae dominus. V. Aëta.—Ioannes dominus Arenarum 335.
 Scumbari Nicolaus 421.
 Scupallitae Ioannis praedium in agro Episcopii 222.
 Scutarus Basilius 368.
 — Constantinus t. 289.
 Scyllacium, Σκύλαξ, ital. *Squillace*, Calabriae oppidum.
 Capitulum huius civitatis 335.
 Castellani: Bizanotes 522, Lucas Furnus 341.
 Comes Gulielmus filius Amphusi donat monasterio S. Stephani nonnulla praedia 340, 522.
 Comitissa Medina 341, vel Medania 522.
 Elisabeth de Altavilla domina Scyllacii 342.
 Comestabulus Riccardus 201.
 Donationes factae ibidem 340, 522.
 Episcopalis tabularius Theodorus notarius 345.
 Episcopi: Celsius, Dominicus, Theodorus Mesimerius. V. Episcopi.
 Flumina: Pelipum 344, Sebira 522.
 Iudices: Nicolaus de Cosentia 407, 410, Rhaus Hadrianus 407, 410, 411, 414, Philippus 553, Nicolaus Sansuni 407, 410, 411, 414.
 Locorum nomina: Agrarii 408, 409, Agrilleum 409, S. Barbara 344, Campus 409, Cropani 406, 409, Francus 407, 409, S. Luca 409, Mamuraca 474, Sambalacum 409, Scala 409, Stalactum 344, 345, 406, 409, 412.
 Mentio eiusdem 85.
 Monasteria S. Stephani de Nemore, S. Mariae, et S. Gregorii. V. Monasteria.
 Notarii: Nicolaus filius Mauricii 346, Robertus 522, Samona Peregrinus 407, 410, 414, 474, 475, 552, 553.
 Pagi in agro Scyllacensi donati monasterio Eremitarum a Rogerio Duce: Aruncium 87, Libianum vel Olivianum 87, Mentaurum 87, 406, 409.
 Permutationum instrumenta 406, 408.
 Præcones 412.
 Praedia in agro eiusdem pertinentia ad Anastasiam 412, Araclum 344, Barbaram 409, Belonam 474, Bibillum 474, 552, Buciam 344, 345, 412, 474, 552, Burrelitam 552, Clemem 407, 409, Cucullitam 474, Francum 407, Ganadeum 344, Geracarum 407, 409, Gunnarum 407, 409, Monasteria S. Gregorii 406, 408, S. Mariae 406, S. Stephani 340, 408, Papillium 411, Pulcharum 346, Scangerum 412, Scolarium 552, Surracam 412.
 Sententia 411.
 Strategi: Basilius 199, 201, Gulielmus de Panormo 411, 414.
 Tabularius episcopatus 345. Tabularius Nicolaus presbyter et secundicerius 346.
 Venditionum instrumenta 344, 345, 474, 552.
 Scyphati nummi. V. Numisma.
 Sebastianus (S.) 308, in agro Circlarii 264, 276.

Sebastus Grammaticus t. 524.
 Sebesti heredum vinea in agro Tarenti 52.
 Sebira flumen. V. Sybaris.
 Seccula Constans t. 342.
 Σήκνος 13.
 Σερίτον 310. — ἀσηκρινός Αἰών 22.
 Sectatio 25.
 Segia n. l. 109.
 Seguinus Ianuarius, praefat. p. XV.
 Selima (Maria de) 547..
 Selimi praedium in Calabria 164..
 Sellada n. l. in Calabria 557.
 Sellapii praedia 376.
 Sellitta Georgius et Theodorus filius Leonis de Petrona vendunt monasterio SS. Apostolorum (Tarenti) duas terras vineales 51.
 Seminara, Σεμινάρον, Calabriae oppidum.
 Castellanus eiusdem Nicolaus de Palomba 393.
 Domus in ea pertinentes ad Bibianum 402, Casirum 392, Chandacarim 403, 404, Curadum 392, Getzennum 392, Guldilum 392, Monasterium S. Stephani de Nemore 392, 404.
 Donationum instrumenta 391, 404.
 Dotales tabulae 493.
 Ecclesiae: S. Ioannis Theologi 392, SS. Quadraginta 402, 403.
 Iudices nonnulli 392, 403, 405, 406, 471, 473.
 Locorum nomina: Cannocharium 493, Corasium 494, Crielum 494, Sancta Cyriaca 494, Gagianum et Gagiani fons 392, Vallis S. Ioannis 493.
 Notarii: Theodorus de Chrysaphio 393, Nicolaus de Grasso 393, 404, 405, Basilius Tricasi 494.
 Praedia pertinentia ad Agellitanum 391, Anguissam 392, Bibianum 402, Brunum 494, Carcarellum 493, Chandacarim 403, 404, Cappellerum 402, Charengam 494, Ecclesiam S. Ioannis Theologi, Liverum, Mesischum 392, Monasterium S. Stephani 391, 404, Paralium 493, Plutium 392, Polum 402, 404, Silvestrum 392, Trancudum 494.
 Protopapa 295.
 Tabellio Ioannes de Chandacari 471, 473.
 Vallis S. Ioannis 495.
 Venditionis instrumentum 402.
 Seminara (Georgius de) notarius 295.
 Senator Sanctae Urbis Carolus 475.
 — Protospatharius 57.
 Senatoris filius Theodotus t. 56.
 Senescalcus Riccardi de Claromonte 380.
 — Comitum Scyllacii 342.
 — Riccardus filius Drogonis Comitum 126.
 Sententiae 3, 10, 22, 57, 72, 113, 120, 122, 152, 219, 241, 294, 322, 353, 367, 397, 411, 529.
 Seppopa (Consta de) possessor praedii in agro Tarenti 186.

Στρακαστόν 428. V. Σαρακάρι.
 Σέρς pro Κύριος 134, 136, σίρ 154.
 Σεργεντία 232.
 Sergenti Calocyri filius Constantius t. 145.
 Sergio (Pelegrinus de) filius Nicolai notarius Domini Aëtae 335.
 Sergius monachus 80. V. Marchisius Odo.
 — notarius et tabularius Mesorum 174.
 — sanctissimus et Patriarcha oecumenicus 15.
 Sergona Ioannes v. 185.
 — (Nicolaus Rusius de) v. 558.
 — Philippus t. 134.
 Sergotatus Manilus t. 369.
 Serra Palumbarae 75.
 — σέτα, S. Angeli 71.
 — Olettae 82.
 — de Stincis 24.
 Serraneri feudum in agro Nohae 379.
 Servitium debitum a possessoribus terrarum in imperio graeco 533 et seqq.
 Servitus, δουλεία, militaris 13, duorum dierum singulis mensibus 325.
 Σέρα, serra, 71, 82, 118.
 Severina (S.) ἡ ἀγ. Σευρίνα, Calabriae civitas.
 Archiepiscopus Metropolitae eiusdem Dionysius 377, 385, 390.
 Chartularius Michael Anicetus 268.
 Donationes factae in eadem 267, 373, 385.
 Iudices: Anicetus Michael 268, Mauroleo Nicolaus 113.
 V. Mauroleo.
 Locorum nomina: Bitaurum 385, Cuttufin 373, Milia 267, Umbrum 114.
 Mentio ipsius 85.
 Notarius et Strategus Consta 114. — Notarius Stephanus protopapa 385.
 Praedia pertinentia ad Archiepiscopatum Rossanensem 385, Callutzum 114, Copsorinos 114, Cuttufin 373, Dometum 267, Monasteria Calabro-Mariae 385, et S. Ioannis de Flore 373, 384, Muriciotam 267, Primicerium 384, Raptum 373, Scaldierim 373, Thelacem 114, Theologum 373.
 Protopapa tabularius Ioannes Centucla 287, Stephanus 385.
 Rocca-S. Severinae 139.
 Sententia 113.
 Strategus Consta 114.
 Tabularius clericus chartularius iudex Michael 268, Tabularius protopapa Ioannes Centucla 287.
 Severitanus Leo v. 85, 86.
 — Philippus filius Ioannis vendit monasterio S. Ioannis de Flore duas partes praediorum 357.
 — Pantaleo t. 372.
 Sferramolina Ioannes iudex Nohae possessor praedii in agro eiusdem 379, t. 380.
 Sfondalum n. l. in Calabria 296.

Sfondili domus in Calabria 297.
 Sfruntzaris Nicolaus t. 61.
 Sgurus Basilius v. 101.
 Sica filia Ioannis Suncae vendit notario Philliano Tuscano praedium in agro Briatici 449.
 Siceli area in Calabria 50.
 Sicelius Nicolaus v. 183.
 Sicella (Alferius de la) t. 97.
 Sicelus Basilius, Nicolaus, Irene vv. 77.
 Sichelgaita Comitissa Badulati 220. —
 — vidua Odonis Marchisii domina S. Catharinae donat praedia monasterio S. Stephani Eremitarum 128.
 — filia presbyteri Andreae 289. V. Monasterium S. Phantini prope Circlarium.
 Sicilia (Ioannes de) Praepositus S. Michaelis in civitate Aëtae 546.
 Siciliae Comes Rogerius. V. Rogerius. — Dux Argyrus. V. Catapanus Argyrus. — Dux Rogerius. V. Rogerius. — Rex Fridericus. V. Fridericus etc.
 Sicillus S. Nicolaus, ecclesia in Calabria, 429.
 Siclegrima donat vineam monasterio S. Stephani de Nemore 372.
 Siconulfus spondet se quotannis soluturum monasterio S. Petri Imperialis numisma unum pro hortulo 144.
 Σικύσουσιν τὴν μονήν, monasterium amplificare, 75.
 Sicotaci Basilius v. 185.
 Siderus Praepositus S. Stephani de Nemore 337.
 — v. 183.
 Sigigata (Candidus de) t. 349.
 Sigillati homines 557, 558.
 Sigilla: Archiepiscopi Rhegini Rogerii 230.
 Catapanorum: Argyri 53, Constantini Opi 32, Gregorii Trachaniotae 9, Mariani 5, Pothi Argyrii 24.
 Comitum, Ducum et Dynastarum: Aëtae domini Ioannis Scullandi 328, Altavillae Malgerii 180, Carburneri Gulielmi 123, Claromontis Alexandri 125 et Riccardi 144, Loritelli Comitis Iosfredi 146, Mabiliae Comitissae viduae Gulielmi Grandemani 108, Marchisii Odonis 80, Maximillae Sororis Regis Rogerii 296, Rogerii Comitis Calabriae et Siciliae 72, 74, 76, 77, 101, Rogerii Ducis Italiae, Calabriae et Siciliae 68, 85, Seyllacii Comitis Gulielmi 340, 522, Tarenti Principis Boëmundi 65.
 Episcopi Scyllacensis Theodori Mesimerii 69.
 Regis Rogerii 138, 182. V. Praecepta.
 Sigillorum graecorum huius syllabi explicationes, praefat. p. XXVIII et XXIX.
 Signum flumen in agro Colubrarii 305, 322.
 Silepa n. l. in Calabria 217.
 Silva (Tancredus de) t. 195.
 Silvestri clausura in agro Seminarae 392.
 Silvestro (Nicolaus de) t. 315.
 Simaris, Σίμμερον, ital. Simari, Calabriae oppidum.
 Donatio ibi facta 388.

- Monasterium S. Theodori obedientia S. Stephani de Nemore 388.
- Praedia in agro eiusdem pertinentia ad Genzanum, Grandem et Monasterium S. Theodori 388, Russum 428.
- Protopapa Sinaterus 387, Protopapa et notarius Theodorus 387, 389.
- Simeo et Chamenia 72. V. Theodota Gannadei filia.
- Simeone (Constantinus de) t. 123.
- (Ioannes de) t. 136.
- Simero (Chrysoiannis de) praedium in Calabria 124.
- Simius Consta filius Leonis possessor praedii in agro Colubrarii 305, 311.
- Simillus Robertus t. 148.
- Sinaterus protopapa Simaris t. 387.
- Sinescalcus Nicolaus t. 553.
- Sinus Lucas 429.
- Sipercia Robertus t. 329.
- Siponti fines in agro Troiano 19, 22.
- Σίρι pro κύριος 95.
- Siri Guinisi filius Leo t. 388.
- Rego (Calus de) t. 96.
- Siruchus Rusius 557.
- Sisinniacus Arcadius t. 300.
- Sisinnianus Rogerius Strategus 190.
- Sisinnius Macri v. 77.
- Sisinnorum pagus 495.
- Sitelciul filia Caitseut vendit vineam Siteleciul filiae Calae eiusque filiae Sitennae 218.
- Sitenna 218. V. Siteleciul.
- Σίτλα, situla, 356.
- Sittinus Nicolaus v. 558.
- Σμήνη, iungitur, 34.
- Societas usus 62.
- Societatis instrumentum 303.
- Soldanus Nicolaus et Robertus u. 257, Gulielmus t. 274.
- Σόλδια, solidi, 530. V. Solidi.
- Σολήδια, solea, 356.
- Σολήριον, solarium domus, 256.
- Solidi 10, 530, Michelati 79. V. Numisma.
- Solomon filius Rogerii donat praedium ecclesiae Circlarii 282.
- Sonante Hugo t. 194.
- Sophia (Leo et Consta de) vv. 183.
- Sophiae (Monasterium S.) 2. V. Monast.
- Sopho (Gregorius et Philippus de) donat praedia nepoti Maleno 141.
- Sophus Constantinus iudex Briatici 415.
- Leo t. 438, 445, 446.
- Soraci (Robertus de) buttellerius regis 254.
- Σωτηρία νομίσματα. V. Numisma.
- Χουρεύειν ξένους, aggregare hospites, 185.
- Χούρνια, sorbus, 200.
- Spada Iosephus Chartarium graecum Panormitini Archivi edidit, praefat. p. XIV.
- Σπάνια, fimbria, 356.
- Spano (Ioannes de) t. 124, 135.
- Spanochus Consta v. 183.
- Spanopetro (Monasterium SS. Apostolorum de) 334.
- (S. Petrus de) in agro Aëtae 454.
- Spanus Andreas vendit Adeodato Oeconomo praedium Roncae positum 499.
- Constantinus t. 222.
- Leo 183, et Theodorus vv. 289.
- presbyter 80.
- Sparanus Ioannes possessor praedii in agro Barychallae 283.
- presbyter t. 252.
- Sparnites Gregorius et alii vv. 184.
- Spartum n. l. in agro Nohae 112.
- Spartusum n. l. in agro Catacii 435.
- Spastrius Theodorus t. 174.
- Spathaphori filius Donandus t. 207.
- Spatharii Candidati 3, 4, vel Σπαθαροκανδιδάτος Christophorus 9, Leo 22, Nicolaus 57, Tubacius 53.
- Spatharius Imperialis Medalspus 3, ab aureo triclinio Constantinus 5. V. Catapani.
- cum filiis vendit notario Filliano Tuscano praedia in agro Briatici 447.
- Andreas notarius 65.
- Basilius 199, 201.
- Calocyus v. 297, 300.
- de Fucatzari notarius 182.
- Georgius 521, Hugo 344, et Nicolaus u. 355.
- Ioannes 57. Possessor praedii in agro Styli 556.
- Spatharopollus Ursus t. 300.
- Spatharus Nicolaus v. 559.
- Spathitza Theodorus t. 174.
- Specialis Sabinus t. 553.
- Speliota S. Elias in agro Seminarae 405.
- Spelunca molendinorum Caggiani 174.
- S. Elenae in agro Circlarii 191.
- Σπητάλιον, hospitale, 401.
- Spetzanitus Andreas 93. V. Monasterium S. Angeli de Battepede.
- Spilingas Leo v. 559.
- Spina n. l. in agro Aëtae 545, 546.
- Spinellus Antonius, praefat. p. XV.
- Spiritu (Magister Bernardus de S.) t. 148.
- Spiritualis mater, πνευματική μητήρ, 47.
- Spiritus (Monasterium S.) 376.
- Stalactum n. l. in agro Scyllacii 343, 345, 406, 409, 412.
- Staphida Nicolaus iudex Catacii 497, 498, 501.
- Stapurniata n. l. in agro Acherontiae 231.
- Staropullus Gregorius cum filiis vendit notario Philliano praedium in agro Briatici 481.

- Stauraconum terra 240, 257, in agro Nicoteræ 348, 349, 351.
 Stauracus Basilius filius Philippi vendit Rano Contrato domum in civitate Nicoteræ 257.
 — Basilius, Petrus et Ioannes tt. 349, 350, vendunt Ioanni Martino vineam in agro Nicoteræ 351.
 — Gregorius Consta et Basilius tt. 244, possessores praediorum in agro Nicoteræ 240, 260, 349, 350.
 Στεγνάρων, patina, 80 et alibi.
 Στενόν, angiportus, 515.
 Stephani (Monasterium S.). V. Monast.
 Stephanici Ioannes t. 385.
 Stephanitzi tabularius Tarenti 249.
 Stephanitzus Ioannes 285, 287.
 Stephano (Presbyteri Petri de) filii possessores praediorum in Calabria 124.
 Stephanus Chartularius Materæ 18, 22.
 — Maleinus vicarius in themate Calabriae 57.
 — protopapa et notarius 385, 390.
 — vicarius Antiochi Imperialis Protospatharii et Strategi Calabriae molendinum vindicat monasterio S. Leontii in civitate Styli 57, et praefat. p. XXIII.
 Στίχμα, conditio, 81.
 Stiliga Gregorius t. 163.
 Stincorum copia, et serra de Stincis 21.
 Stobalus Gregorius t. 553.
 Stolanus Leo t. 326.
 Stolianus Leo t. 201.
 Strabomandilus Constantinus possessor praedii in agro Aëtae 454.
 Strabopodus Nicolaus t. 355.
 Straboryacii rivus in agro Styli 102.
 Strabotus Nicolaus lector ecclesiae Locrensis 92.
 Stracia Leo possessor domus in agro Vibonae 495.
 Strambus Riccardus 283. V. Mineus Andreas.
 Στράτα pro ὁδός, via, 19, 34, 71, 82.
 Strategus Longobardiae 2, et Calabriae 5 et alibi, Macedoniae, Traciae, Cephaloniae 2. V. Catapani.
 — Nohae 113, Olettæ 212, 213, 215 et alibi, atque aliorum oppidorum. V. sub vocibus singularum civitatum.
 Stratelatus filius Ioannis 62. V. Patricius Nicolaus.
 Stratellæ via in agro Tarenti 371.
 Stratigoti 21.
 Sratiota Basilius 118, et Hadrianus 136 tt.
 Στρέφωμα τῶν βοδίων, bubile, 192.
 Στρίττα, strophium, 356, 487.
 Striverius Silvester t. 414, 416.
 Strongillus Nicolaus possessor praedii in agro Crotonis 208.
 Στρογγύλιον 385, vel Στρογγυλίτου χωρίον 383, fortasse Strongoli in Calabria.
 Stuppa n. l. in agro Ursuli 99.
 Stuppaē petra n. l. 109.
 Sturnis (S. Maria de) 517. V. Ecclesia.
 Stylum, Στύλον, Stilo, Calabriae oppidum.
 Balneum publicum extans in agro eiusdem 556.
 Caballarii huius civitatis: Basilius 287, Gulielmus 287, Maliardus 280, Tristinus 287, Tustanus 153.
 Donationes ibi factae 74, 76, 77, 101.
 Episcopium 555.
 Episcopus Scyllacii et Styli Theodorus Mesimerius 69. V. Episcopus Scyllacii.
 Flumina: Castri 555, 556, Matremonae 152, Panari 57, Saltorum 556.
 Locorum nomina: Arsaphia 556. V. Arsaphia, Castrum vetus 152, Catananci 246, Matremona 152, Palatium 286, Pillicianum 73, 152, Plagia 152, Rhamnus 556, Rubusa 556, Serra Calmiti 555, Spina 555, Troginum 555, 556.
 Magister Castri Styli 153.
 Monasteria S. Leontii, S. Nicolai de Saltis, et S. Stephani Eremitarum. V. Monast.
 Pagus Rusitus 556.
 Praedia pertinentia ad Aretum 74, Barypodem 555, Catancum 74, vel Catanancum 246, Cellum, Crapatunum, et Ecclesiam S. Mariae de Saltis 556, Episcopium 555, Forcam 556, Gannadeum 73, Maleinum 286, Milonam 556, Monasteria S. Leontii. V. Monast., S. Nicolai de Nemore 286, 556, et S. Stephani de Nemore 76, 286, V. Monast. Panarum 556, Panormitum 555, Pillicianum 73, 152, Sabutum 246, Vitalem 556.
 Protopapa Arcadius 248, 287.
 Protospatharius et Strategus Philippus Rithphycetus 152.
 Rivi: Albiceti 556, Arethae 286, S. Phantini 556.
 Sententiae 57, 72.
 Strategii: Ioannes Mena 152, Nicolaus 220, Philippus Rithphycetus 152.
 Tabellio protopapa Arcadius 287.
 Villani 182.
 Suabiae Dux Conradus 423. V. Conradus.
 Suberati mentio 558.
 Suberinis (Francopetrus de) v. 558.
 Subscriptiones graecanicae in latinis membranis, praefat. p. VIII.
 Suda n. l. in agro Tarenti 22.
 Sufragaro (Ioannes de) notarius filius notarii Christophori 164, Tetus 274, vel Caletus eius filius donat praedium Gulielmo Mesito 277.
 Sumereri vel Sumerus Robertus cum filiis aliisque vendit Paulo Filderri praedia in agro Aëtae 441, 450.
 Sumes terra in agro Panormi 156.
 Sunca Ioannes 449.
 Supercia vidua Rhai vendit Matthaeco domum in civitate Nicoteræ 338.
 Suraco (Cala vidua Nicetae de) cum filiis vendit praedia notario Andreae de Isca 173.

Suracus Nicolaus notarius t. 121.
 Suriani Calabriae oppidi mentio 81, 233. — Eius Vicecomes
 Pantaleo 234.
 Surraca Nicolaus 412, 413.
 Sybaris flumen, Σιβίρια, apud Scyllacium 522.
 Συβάζω, adnecto, 38.
 Sympathicus Patricius 2, 18. V. Catapani.
 Syncimmenus Nicolaus v. 557.
 Σύγγια 552, σύγγιον 240, 422, σύγγιω 351, et alibi, pro
 ὄν τῆ γῆ, una eum humo.
 Συνεσκάλκος. V. Senescalcus.
 Synesi (Ioannes de) t. 34.
 Synesii mentio 116, fortasse *Senise*, quod Lucaniae oppidum est.
 Synesiota Ursus donat praedium monasterio S. Mariae de Cyr-
 Zosimo 221.
 Συνήθεια, tributum 17, vel ratio 533.
 Συνορίζω pro συνορίζω 37.
 Συνοικίσσον 486.
 Syracusanus episcopus Rogerius 87.

T

Tabernae episcopus Theodorus Mesimerius. V. Episcopus Scyllacii.
 Tabernise Leo filius Photi, Leo Thepente et alii ex mandato
 demortui Michaelis de Cicere tradunt praedium S. Mariae de
 Pertusia 153.
 Tabernita Andreas t. 407, 553.
 — Ioannes v. 147.
 Tabutus Rogerius t. 292.
 Tacha Ioannes de Passavante notarius 369.
 Tacinae terra in Calabria 366.
 Tafuri feudum in agro Aëtae 454.
 Ταγματοφύλαξ 63.
 Tallata n. l. apud Pertusiam 213.
 Tancredi Regis mentio 313, 317, 318, 319.
 Tangarelli Ioannis testamentum 170.
 Tangaria (Philla de) n. l. in Calabria 81.
 Tara n. l. in agro Tarenti 66.
 Tarantinus Philippus Grammaticus 291.
 Tarasius presbyter t. 43.
 Tarentum, Τάραντος, *Taranto*, Terrae Hydruntinae civitas.
 Archidiaconus maioris ecclesiae Ioannes 58.
 Archiepiscopus Basilius 248.
 Divisionis instrumentum 7.
 Domus pertinentes ad Ecclesiam S. Donati 26, Episco-
 pum Cinnamum 44, Monasterium S. Petri 5.
 Donationum instrumenta 6, 26, 31, 38, 41, 48, 65,
 67, 248.
 Ecclesiae: S. Donati 26, S. Memnonis. V. Ecclesia.
 Emphyteusis 35, 103, 144, 178, 186, 370, 371, 387.
 Episcopus S. Memnonis Cinnamus 38, 40, 42, 44.

Grammaticus maioris ecclesiae Ioannes 58.

Locorum nomina: Abbadissa 48, S. Angelus sub Rascla
 30, 36, Aquarum 371, Castinnium 248, Cava 62, Colo-
 niae pauperum 66, Etaeriota 67, Lampadaria 27, Linum
 26, Montefrese 23, Muruvetere 22, Orte 186, 370, Palus
 58, Paretae 66, Ponta 51, Puteus Abbatissae 48, 49, Pu-
 teus S. Ioannis 43, Rascla 30, Sudaë 22, Tara 66, Unia-
 num 26.

Maria duo 6. — Mare magnum 6. — Mare parvum 22.
 Mentio Tarenti 127.

Monasteria: S. Ioannis Baptistae 66, S. Petri Imperialis.
 V. Monasterium, S. Philippi et Nicolai 23.

Notarii: Andreas Archimandrita 59, 67, Basilius 23, 26,
 30, 37, 39, Calus Protopapa 144, Calus filius Domnandi
 104, Curcius Ioannes 32, 42, 43, 45, 49, 52, 62,
 Curcius filius Ioannis 179, 187, Gentilis 370, 371, 388,
 Georgius 529, Ioannes 41, Nicolaus 36.

Permutationum instrumenta 42, 58.

Praeceptum Catapani Michaelis 5.

Praedia pertinentia ad Archiepiscopatum 248, Asiscum 59,
 Benenatum 26, Byzantium 52, Carbotzam 49, Chimariam
 30, 36, Domesticum 30, 37, Ecclesiam S. Memnonis 38,
 40, 42, 43, Granullum 186, Ischanacium Conitem 29,
 36, Magistrum 186, Monasteria S. Benedicti 1, S. Petri
 Imperialis 5, 22, 31, 35, 48, 51, 58, 66, 67, 103, 144,
 178, 186, 370, 371, 387, S. Philippi et Nicolai 23, de
 Pashale 52, Sarantarum 51, Scaltzatitzum 66, Sebestum 52,
 Soppoppam 186.

Principes: Boëmundus 65, Manfredus 423, Philippus 504,
 506.

Protopapae: Articus 7, Calus 144, Curticus tabularius 78.
 Scriiniarius maioris ecclesiae Ioannes 58.

Sententia 22.

Societas usus 62.

Tabularii: Curticus protopapa 7, 8, Georgius 529, Ni-
 colaus 370, 371, 388, Stephanitzus 249.

Trapetum in spelunca sita in loco dicto Cava 62.

Venditionum instrumenta 23, 29, 36, 40, 44, 51.

Via ad S. Angelum de Gravina 186.—Via Stratella 371.

Vivaria: Aechmaloti 6, Curticis protopapae 6, Gaitzae 65,
 Ioannis filii Ursuonis 6, Monasterii S. Petri 6, 7, 65,
 Munsuri 7.

Tarenus, τάριον, 13. — Aureus ibid., 246 et alibi. — Saler-
 nitanus 192, 195, 251, 273, 275. — Siculus 318, 519,
 527. — Grani unius, κόκκου α', 218, 250, 287, 345.—
 Διαχαράγματον, insculptus, asper, sive recens cusus, 246.—
 Τῆς χάριτος 271, remunerationem latine vertimus vocem
 χάρις, cum nullibi nobis occurrerit pro tarenorum διακρι-
 τικῶν. — Per turonenses parvos et tenuiores quadraginta et
 unum computatus 504.—Per carolenos duos 506.—Uncia
 tarenorum 517. — Quarta librae tarenorum 376.

- Tarīa** 251. — Hanc vocem pro χωράφια scriptam putamus, ideoque terras latine vertimus cum id membranae contextus requirere videatur.
- Tarsia** n. l. in agro Colubrarii 319, 320.
- Anna vendit Paulo Filderrī praedium in agro Aëtae 462.
- Tauriacus** Hugo 180.
- Taurini** collis in Calabria 89.
- Tauroleone** (Nicephorus de) t. 34.
- Tauromentus** Nicolaus t. 31.
- Τάξιως δομέστικος** 4. V. Domesticus.
- Ταξιάρχης**, dux militaris manipuli, 16.
- Τελικόν**, praedium tributarium, 467.
- Temptare** 2, temptatio 18.
- Τηνῆδον** 170.
- Terchiras** Gulielmus t. 176.
- Terenzano** (S. Maria de). V. Ecclesia.
- Terioli** terra in Calabria 366.
- Τερμόνα** 56, et **τερμόνιον** 354, terminus.
- Terai** (Michael de) t. 97.
- Terrata** (Theodorus de) presbyter notarius 133.
- Terraticum** 4.
- Terravidande** Thomas t. 208.
- Τερρίριοι**, terrarii, 184, 185.
- Terrun** (Robertus de) cum uxore et filiis donat nonnulla praedia monasterio S. Stephani de Nemore 198, 199. — Permutat praedium cum Basilio Madari et Leone Bacathari 201.
- Τεσσαράκοντα**. V. **Σαρακάρη**.
- Testamenta** 170, 191, 252, 306, 333, 376, 427, 511, 551.
- Thambus** Peregrinus t. 423.
- Θανή** pro θάνατος 97.
- Theatinus** Iacobus t. 429.
- Thelace** n. l. in Calabria 114.
- Thema**, **θήμα**, Calabriae 57, Italiae 11, Longobardiae 25 et alibi. — Thematis domesticus Maraldus 18.
- Theoctisti** filii vv. 77.
- Theogno** vidua Gregorii Trasimundi donat monasterio S. Ioannis de Calveto nonnulla praedia 129.
- Theodinus** Praepositus S. Benedicti 3.
- Theodori** (Ecclesia S.). V. Ecclesia.
- (Monasterium S.) V. Monast.
- Theodorus** Mesimerius. V. Episcopus Scyllacensis.
- notarius et tabularius Acherontiae 327, 358.
- Palaeologus. V. Palaeologus.
- Protospatharius 18.
- Theodosio** (Basilus de) t. 136.
- Theodosius** episcopus Callipolis 517.
- Theodota** filia Gannadei. Quaestio inter eam ac Simonem eiusque fratres de possessione Pilliciani in Calabria a Comite Rogerio definita 72.
- Theophanes** presbyter et tabularius 171.
- Theophanius** presbyter notarius 80.
- Theophorus** scriba, presbyter, secundicerius et tabularius Crotonis 336.
- Theophylactus** Chimaria Hebraeus emit a Leone Tarentino praedia vinealia posita sub Rascla 29, 36.
- Theophylactus** medicus Regis Rogerii accipit vineam a monasterio S. Petri Imperialis sub annua praestatione 186.
- Nicolaus possessor praedii in agro Olettae 143.
- protopapa S. Cyrici notarius 50.
- Theoprepo** (Nicolaus de) t. 425. Rhegii notarius 486, 488.
- Θιόρετρον**, donum nuptiale, 80, 487, 493, 531, et alibi.
- Θιστίριχος**, piissimus, 15.
- Thepente** Constantinus filius Leonis Strategus Olettae 214.
- Gulielmus Catapanus Olettae 251.
- Leo magister Olettae 170, 215, 216.
- Nicolaus possessor praedii in agro Olettae 212.
- Thepet** Iuda possessor praedii in agro Panormi 219.
- Theristo** (S. Ioannes de) 247.
- Thoma** (Ioannes de) presbyter t. 96.
- Thomas** notarius Colubrarii 123.
- Thraciae** Strategus Sympathicius 2.
- Thrumarchi** 3. V. Turmarchae.
- Τηγάνη**, sartago, 78, et alibi.
- Tigani** (Nicephorus de) v. 185. — Ioannes v. 456.
- Nicolai aporium in agro Aëtae 545.
- Tiganissa** Monacha v. 185.
- Timuscattina** Theodorus v. 560.
- Τισοτε** (Nicolaus de), Nihilo, possessor praedii in agro Olettae 137.
- Tivillia** Adamus t. 117.
- Gulielmus et Rogerius donant ecclesiae S. Mariae et S. Ioannis Baptistae praedia prope flumen Nigrum 116. — Atrulina soror praedictorum 117.
- Tobinus** Strategus Oppidi 298.
- Toccus** Rogerius t. 251.
- Todari** t. 136.
- Tolumerus** Gulielmus t. 148.
- Τόποι χωραφιαί** pro χωράφια 11, 25 et alibi.
- Topoterita**. V. Lociservator.
- Torbes** Theodorus v. 558.
- Torelupum** n. l. in agro Troiae 19.
- Tormarcha** Ioannes t. 31.
- Tornafrantzae** praedium in agro Catacii 476.
- Tornator** Nicolaus v. 183.
- Tornicius** Contoleo. V. Catapani.
- Tornodori** Comes Carolus 491.
- Torto** (Leo de) presbyter v. 558.
- Totubonus** Michael eiusque frater Ioannes donant praedium monasterio S. Nicolai de Cofina 316.
- Τουβάλλιας**, toballiae, 487, 532.
- Τουβάλλον**, tela lineae, 494.
- Τουρνάϊν**, abiudicare, 225.

- Toxiae n. l. in Calabria 296, 298.
Τράβατα, trabes, 371.
 Trabicellum n. l. in agro Troiae 19.
 Trachachaneus tagmatophylax t. 63.
 Trachaniotes Gregorius. V. Catapani.
Τρακλά, 197, 247, 298, 328, 351, 487.
Τρακταίξισθαι 486.
Τρακτούριον, palmentum, 551.
Τρακτούρον οίνου, tractoria vini, mensurae genus, 170.
 Traginicatus Nicolaus t. 345.
 Traginiis (Ioannes de) Protonotarius 78.
 Traiturus Ioannes v. 183.
 Tramuntano (S. Maria de) in Calabria 101.
 Trancudi praedium in agro Seminarum 494.
 Tranum, *Τράνας κάστρον*, *Trani*, Apuliae urbs. — Possessiones S. Benedicti in agro huius civitatis 11, 12, 14, 20, 25. — Nomen loci Andra 11, 14, 26. — Itivus Calogerorum 11, 25. — Turmarcha et episcopites eiusdem Falcus 20.
 Trapezacio (Melis de) t. 325.
 Trasimundus Gregorius 129.
 Traulis Abdesseit possessor vineae in agro Panormi 288.
 Traulo (Cosmas et Leo de) vv. 183.
Τραλοκητορία 412, vox quae desideratur in Cangii lexico. Contextu ducti pro comperendinatione habuimus.
 Tretopili torrens in Calabria 308.
 Triacotasimum pallium 79.
 Tributa et onera: *Ἀγίτριον* 558. — Angariae 22, 54, 300, 334, 558, 559. — *Καννίσκια* sive dona 300. — *Καστροπισία* sive tributum pro castello aedificando 54. — *Χρῆσιον καὶ χορτασμάτων αἰτήσεις*, rerum necessariorum et comestuum requisitiones, 54, 55. — *Commercium* 21. — *Decima*, *δέκατον*, 70. — *Δόμα*, ius hospitii, 300, 334, 558. — *Δουλεῖα δεσποτική* 310, 322, 344. — *Floraticum* 533 et seqq. — *Herbaticum*, *ἀρουατικόν*, 329, *νόμιστρον*, 20. — *Μίξαι* 533 et seq. — *Metatorum onus*, *μητάτον*, 54. — *Plateaticum* 21, 33. — *Portaticum* et *portunaticum* 3. — *Pressura*, ius torcularium, 543. — *Ripaticum* 3. — *Terraticum* 4. — *Βιγλιατικόν* 538.
 Tributum centum scyphatorum quotannis persolvendum Imperiali Curiae a Troianis 21.
 Tricasi Basilius Seminarum notarius 494.
 Tricules v. 560.
 Trientum flumen in agro Rossani 225.
 Trifilius Imperialis Topoterita 10.
Τριγλίν 511.
 Trimictares Ioannes v. 329.
 Trincellites Ioannes t. 204.
 Trinchera Franciscus Neapolitani Archivi Praefectus quid egit, ut hic Syllabus conderetur, praefat. p. XV et seq.
 Trinitatis (Ecclesia SS.) Ferulleti 356.
 (Monasteria SS.). V. Monast.
 Tripapelus Leo v. 559.
 Tripitornum saxum n. l. in Calabria 102.
 Trisca Rhaus t. 284.
 Tristaini area in Calabria 146.
 Tristans Gulielmus t. 234.
 Tristenus episcopus Tropaeanus 86.
Τριτηνάρτα, tricenaria, officium pro defunctis 253, 428, 511.
 Trium virginum locus in agro Troiano 21.
 Trogini pagus in Calabria 555, 556.
 Troglaro (Irene de) donat praedium monasterio S. Mariae de Cyr-Zosimo 187.
 Troiae urbs, *Τρώας κάστρον*, in Apulia, a Boiano Italiae Catapano restaurata, ipsiusque agri fines descripti 18, 21. — Plura locorum et fluminum nomina in ea descriptione occurrunt. — Mentio praelii gesti sub Catapano Tornicio ConSOLEONE ad ecclesiam S. Augustae in agro eiusdem urbis, ibid.
 Troiani per invidiam a Stratigotis accusati 21, *se morti tradiderunt* quando rex Francorum illorum urbem obsedit, ideoque tributis eximuntur, et Imperiali Curiae centum scyphatos tantum solvere debent 21. — Communia pascua habent cum Vaccaritiensibus 22. — Constantinus Opus Italiae Catapanus mandat ipsis ne monasterium S. Mariae de Monte Arato in iuris pascendi possessione perturbent 33.
 Tromarchella Maria filia Nicolai possidet praedium in agro Briatici 437.
 Troncellites Ioannes 151.
 Tropaea, *Τροπεία*, *Tropea*, Calabriae urbs.
 Episcopus eiusdem Tristenus 86.
 Loci nomen Burdela 236.
 Mentio 296, 355, 356.
 Monasterium S. Nicolai de Burdela 236.
 Praedia pertinentia ad Catodibolum, Leopardum, Nicolaum de Burdela, Rotzulinum, Scholarum 236.
 Tabularius Ioannes Carcellus 236, 237.
 Venditionis instrumentum 236.
 Villani 85.
 Tropaea (Amfusus de) t. 532.
 Tropaeanus Nicolaus vendit notario Philliano Tuscano praedium in agro Briatici 437.
 Trope flumen in Calabria 89.
 Tropus Thomas t. 331.
 Trotta vidua Leonis Beluchi eiusque filii donant praedium S. Nicolao de Cipullo 312.
 — (Hugo de) possessor vinearum in agro Olettae 192.
 Trulla Constantinus t. 13.
 Trustaino (Hugo de) t. 106.
 Tubacius Spatharocandidatus, alique exuunt sese dominatione monasterii S. Nicolai de Monopoli 53.
 Tubulum n. l. in Calabria 368.
 Tubulus lapideus n. l. in Calabria 308.
 Tucharus Andreas eiusque filii sibi consociant Gregorium Ze-

- mimum et ipsius fratrem ad excolendum praedium 303.
 Tufarelli Philippi praedium in agro Burrelli 356.
 Tulachi n. l. 135.
 Turani notarius Michael 131.
 Turcus Andreas v. 559, 560.
 Turcus Ioannes cum uxore et filio Nicolao vendit Paschali Lentiae praedium in agro Nicoteræ 314.
 Turlina Ioannes de Aspro t. 475.
 Turma (Ioannes de) episcopus Tursici 116.
 Turmarcha Argyrus 40.
 — Euphemijs Ancinarises t. 65.
 — Falcus. V. Falcus.
 — Ioannes de Tyranno t. 36, 37.
 — Leo 10, t. 59. — Leo et Neophytus tt. 32.
 — Lucas cum fratribus donat Cavensi Coenobio monasterium S. Andreae desertum in Calabria 49.
 — Michael Philenus t. 32.
 — Stephanus t. 41.
 — Ursulus. V. Monasterium S. Ananiae.
 Turmarchae 69, 115.— Armeni, Graeci seu Longobardi 3.— Turmarchae Longobardiae 2.
 Turnichus Galatus v. 76.
 Turonenses, *Τουρνήσιοι*. V. Tareni.
 Turres nomen terrae in Calabria traditae Brunoni a Theodoro Mesimerio episcopo Scyllacensi 69, 85, 86. V. Monasterium S. Stephani de Nemore et S. Mariae de Turre.
 Tursiensis episcopus Ioannes de Turma 116.
 Tursanus Lucifer et Paschalis tt. 141.
 Tuscana filia Philippi Bibilli 474.
 Tuscanus Phillianus notarius emit praedia in agro Briatici a Nicolao Tropaeano 437, a Leone Mandano et filiis 443, 460, a Basilio et Rogerio Mandano 445, a Spathario et filiis 447, a Sica filia demortui Ioannis Suncae 449, a Gregorio Staropullo et filiis 481.
 — Ioannes notarius 315.
 Tuscia. V. Carolus I.
 Tustainus Caballarius Styli 152, 153.
Τύμπαν τῆς Καθούσας, tumulus Catthusae, n. l. in Calabria, 50.
Τυρληπίνια ἀγελάδα, nomen vaccae, 171.
Τυρλὸς ποταμὸς. V. Coecum flumen.
 Tyroldi filii possessores praedii in agro Callipolis 523.
 Tzampia Constantinus et Ioannes vendunt praedium Leoni Valinaco 162.
 Tzancanum n. l. in agro Aëtae 441.
 Tzangaris Alexandriae et Petri de Iona tabulae nuptiales 321.
 — Riccardus 321.
 Tzangaropollus Nicolaus 152.
 Tzangarionus Petrus 429.
 Tzangarus Iacobus possessor praedii in agro S. Menae 467.
 Tzauola (Ioannes de) Magnus iudex Calabriae adiudicat monasterio S. Ioannis de Alaro bona quae Gulielmus Fabillanus usurpaverat 397.
 Tzappacunnes Ursus v. 181.
Τζενδάτον κεφαλόδη, mappa ad caput operiendum 356.
Τζήππα μετεάλιστον 376.
 Tziconia (Irene de) possidet domum in urbe Callipolis 520.
 Tzifnes vinca in agro Panormi 219.
 Tzindurus Arcadius 513.
 Tzirbulus possessor praedii in Calabria 296.
 Tzita de Simone possessor praedii in agro Olettæ 214.
 Tzitanna vidua eiusque filius vendunt Petro de Mylis domum in agro Vibonae 494.
 Tzitzicrudo (Ioannes de) t. 94.
 — (Nicolaus de) emit praedium a Geofrido Circlarii 243.
 Tzocala Peregrinus et Consta vendunt Ioanni Martino praedium in agro Nicoteræ 348.
 — Nicolaus possessor praedii in agro Nicoteræ 349, t. 241, eius filius Theocharistus 258.
 — Theodorus possessor praediorum in agro Acherontiae 327.
 Tzocalus Basilius t. 61.
 Tzocellus Niceta vendit praedium Petro Boburo 211.
 Tzoculi Nicolai praedium in agro Episcopii 222.
 Tzoffus de Salerno notarius Camerlingus Olettæ 251, 272 ad 275.
 Tzoncala Ioannes Sarcialinus t. 123.
 Tzpanus n. l. in Calabria 102.
- U**
- Ubal dini feudum in Calabria 298.
 Ullano (Ioannes de) custos Nohae 98, 116.
 Ulo vidua Nicolai de Aegido 356.
 Ulus Rheginae testamentum 252.
 Umbrece n. l. 190.
 Umbrinum n. l. 353.
 Umbrosae praedium in agro S. Menae 181.
 Umbrum n. l. in Calabria 114, 555.
 Uncia aurea, *ὄγκια χρυσῶν*, 358, 367, 376, 428, 472, 490.
 Uncia tarenorum 517, siculorum 519.
 Ungrellus Laurentius presbyter et protopapa notarius et tabularius Callipolis 530, 531.
 Uniani ager prope Tarentum 26.
 Uria. Res S. Benedicti in agro dictae urbis 1.
 Ursa (Ioannes de) t. 94.
 Ursariae spelunca in agro Troiano 21.
 Urseandus 23. V. Monasterium SS. Philippi et Nicolai Tarenti.
 Ursetto (Ioannes de) 301.
 Ursinadi n. l. in agro Hieracii 356.
 Ursinaldus Praepositus S. Petri Imperialis 387.
 Ursini (Consta de) 217.
 Ursinus Nicolaus v. 559.

ERRATA

- ΡΑΓ. 5, n.º VII, v. 11. — δηλωθέντων ταῦτα
- 12, subscriptio — † ἰγω γρηγωριος πρωτοσπαθαριος και κατεπανω κταλιας ο τραχανηωτης
 - 29, v. 1. — πατ' ἑμέ
 - 37, v. 12. — ἄπιδεως, equili
 - 51, v. 17. — ψυχωρελῆ
 - 68, n.º LII, v. 19. — στησαμένον
Ibid. v. 20. — ἡμεῖς δυναμένως
Ibid. in versione. — Quapropter cum talem te geras in spiritualis salutis negotio tu, domine Petre piissime monache praedicti monasterii S. Trinitatis, quod est sub nostra ditione et potestate, idcirco nos pro benevolentia, qua idem monasterium, cui tu praees, prosequimur, tuas petitiones, quantum in nobis est, benigne excipientes, primum, etc.
 - 69, n.º LII, v. 7. — κατακλαπτειν
 - 81, v. 36. — μιταί ποιησε
μεχρι ουλου ενος
 - 87, n.º LXIX, v. 15. — και γιουσέρτου και λούτζι
Ibid. in versione. — et Giusberto, et Lutzi, et Nicolao Cubiculariis
 - 93, v. 1. — σίγνον χειρος νικοδημος
 - 104, n.º LXXX, v. 1. — χειρό
Ibid. v. 2. — αυθέντης του κλερεμοντι
• v. 3. — σιγνό χειρο ιουδεττα
» v. 7. — και του ηου
• v. 11. — συνκρωτούσαν
 - 105, v. 27. — ηλιφωτα
Ibid. v. 34. — άνεπαφα ανεπερέαστα
 - 106, v. 1. — οὔτος
Ibid. v. 4. — χρυσωστομού ιωαννού
 - 115, n.º LXXXVIII, v. 1. — σιγνον χειρος αλιξανδρου ο του κλυρεμοντι
Ibid. v. 2. — σιγνον χειρος ριγκιαρδου ο αδελφος αυτου
• v. 5. — κλυρεμοντε, και ριγκαρδος ο αδελφος
Ibid. v. 16. — και σμοίγοντε εις τα λεγομενα
- ΡΑΓ. 116, v. 18. — προγεγραφντι
- 117, v. 6 et 7. — Chandacem
 - 146, v. 17. — et sigillis
Ibid. v. 38. — Chandacium
 - 154, n.º CXVI, in membranae argumento. — S. Mariae de Cofina
 - 205, v. 6. — παντελις ημοιος
Ibid. in versione. — sancti Panteli
 - 241, n.º CLXXXIV, in membranae argumento. — Mabiliam filiam Perretti
 - 281, v. 21. — notarii Nohae

CORRIGE

- δηλωθέντων τοῦ τι
† γρηγωριος πρωτοσπαθαριος και κατάπανω κταλιας ο τραχανηωτης
κατ' ἑμέ
forsan pro ἄπιδεως, pyro
ψυχωρελῆ
ἐστησαμένον
ἡμεῖς δὲ δυναμένως
Quapropter cum te dominum Petrum piissimum monachum praedicti monasterii S. Trinitatis auctoritatem potestatemque nostram pro utilitate eiusdem monasterii, cui tu praees, rogantem, nos benigne exceperimus, propter has causas primum, etc.
- κατακλαπτειν
Interpretari potest: μιταί ποιησε σας απολογιαν τινος μεχρι ουλου ενος
και γιουσέρτου δὲ λούτζι
et Giusberto de Lutzi et Nicolao Mesorum
- σιγνον χειρος νικοδημος
χειρός
αυθέντου τοῦ κλερεμόντου
σιγνό χειρός ἰουδεττα
καὶ του ιου
συνκρωτούσαν
ἡλιφώς
άνεπαφα και ανεπερέαστα
οὔτως
χρυσωιωαννού, et in versione, Chrysoioannis
σίγνον χειρός ἀλιζάνδρου ὁ του κλερεμόντι
- σίγνον χειρός ριγκιαρδου ἀδελφου αυτου
κλερεμοντε. και ριγκαρδος ἀδελφος
και σμοίγοντε εις τὰ ὄρρεά κατα δεξιάς. και απο τα ὄρρεά καταβέννει την κάτω κατα δυσμάς. και σμειγνιτε εις τα etc.
- προγραφέντι
fossam
ex sigillis
fossam
S. Nicolai de Cofina
- παντελεημονος
sancti Pantelemonis
Mabiliam filiam Pirrettiae
notarii Nohae

- | | |
|---|--|
| <p> ΠΑΓ 249, n.º CCXX, v. 2. — dedit mihi calceos meos et
 tarenos duodecim
 » 290, n.º CCXXII, in <i>membranae argumento</i>. — eiusque
 filius
 » 291, n.º CCXXII, v. 11. — manu Davidis Tarentini
 grammatici ad requisitionem Philippi
 » 315, n.º CCXXXIV. — 1292 Mense Nov. Ind. (XI).
 » 341, v. 36. — Ego Medina
 » 345, n.º CCLIV, in <i>membranae argumento</i>. — eiusque
 frater
 » 401, v. 15. — de Polycastro
 » 464, n.º CCCXVIII, v. 10 et 11. — πλασταρῶς, et in
 versione Plastarus
 » 467, v. 21. — αγνεοστοῦ
 » 483, v. 5. — μάγκου, et in versione Mancari
 » 583, Dominico (Rogerius de) vendit Petro de Consta domum in
 civitate Nicoteræ 338. </p> | <p> dedit mihi pecuniam meam nomen tarenos duodecim
 eiusque frater
 manu Philippi Tarentini grammatici ad requisitionem Davidis
 1291. Mense Nov. Ind. X.
 Ego Medania
 eiusque filius
 de Castrovetere
 πλασταρῶς et Plastaras
 αγνεοστοῦ
 μαγκάρου et Mancari
 Dominico (Rogerius de) vendit Petro de Consta domum in
 civitate Nicephori 352. </p> |
|---|--|





SUBSCRIPTIO MEMBRANAE N° XII

Tab. II

Fragment of a handwritten Greek inscription on a parchment strip.

MEMBRANA - N° XVI

Fragment of a handwritten Greek inscription on a parchment strip, containing several lines of text.

SUBSCRIPTIO MEMBRANAE N° XVI

Fragment of a handwritten Greek inscription on a parchment strip, featuring a large initial letter.

SUBSCRIPTIONES MEMBRANAE N° XXVI

Fragment of a handwritten Greek inscription on a parchment strip, containing several lines of text.

SUBSCRIPTIO MEMBRANAE N° XLII

Fragment of a handwritten Greek inscription on a parchment strip, containing several lines of text.





Handwritten text in a cursive script, likely a Latin manuscript. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The ink is dark and the paper shows signs of age and wear.

Handwritten text in a cursive script, similar to the top page. It features large, decorative initials and flourishes. The text is written in a dense, flowing hand, characteristic of medieval manuscripts.

IN MEMBRANAE CXXXIX INTIO SUBSCRIPTIO REGIS ROGERII.

Handwritten signature in Gothic script, likely of King Roger II, with a large initial 'R' and 'S'.

MEMBRANAE N° CXXXVII PRIORES VERSUS.

Handwritten text in Gothic script, likely a list of names or titles, starting with a large initial 'H'.

MEMBRANAE N° CIXVII PRIORES VERSUS.

Handwritten text in Gothic script, likely a list of names or titles, starting with a large initial 'H'.



MEMBRANAE N° CCLXXXVI PRIORES VERSUS

MEMBRANAE N° CCLXXXVI PRIORES VERSUS
+ ...
+ ...
+ ...

SUBSCRIPTIO NOTARII IN MEMBRANA N° CLXXX

SUBSCRIPTIO NOTARII IN MEMBRANA N° CLXXX
+ ...
+ ...

SUBSCRIPTIO NOTARII IN MEMBRANA N° CCXIV

SUBSCRIPTIO NOTARII IN MEMBRANA N° CCXIV
+ ...
+ ...

MEMBRANAE N° CCLXXXVII PRIORES VERSUS

MEMBRANAE N° CCLXXXVII PRIORES VERSUS
+ ...
+ ...
+ ...

SUBSCRIPTIO NOTARII IN MEMBRANA N° CCXCVI

SUBSCRIPTIO NOTARII IN MEMBRANA N° CCXCVI
+ ...
+ ...

MEMBRANAE N° CCCXVII PRIORES VERSUS

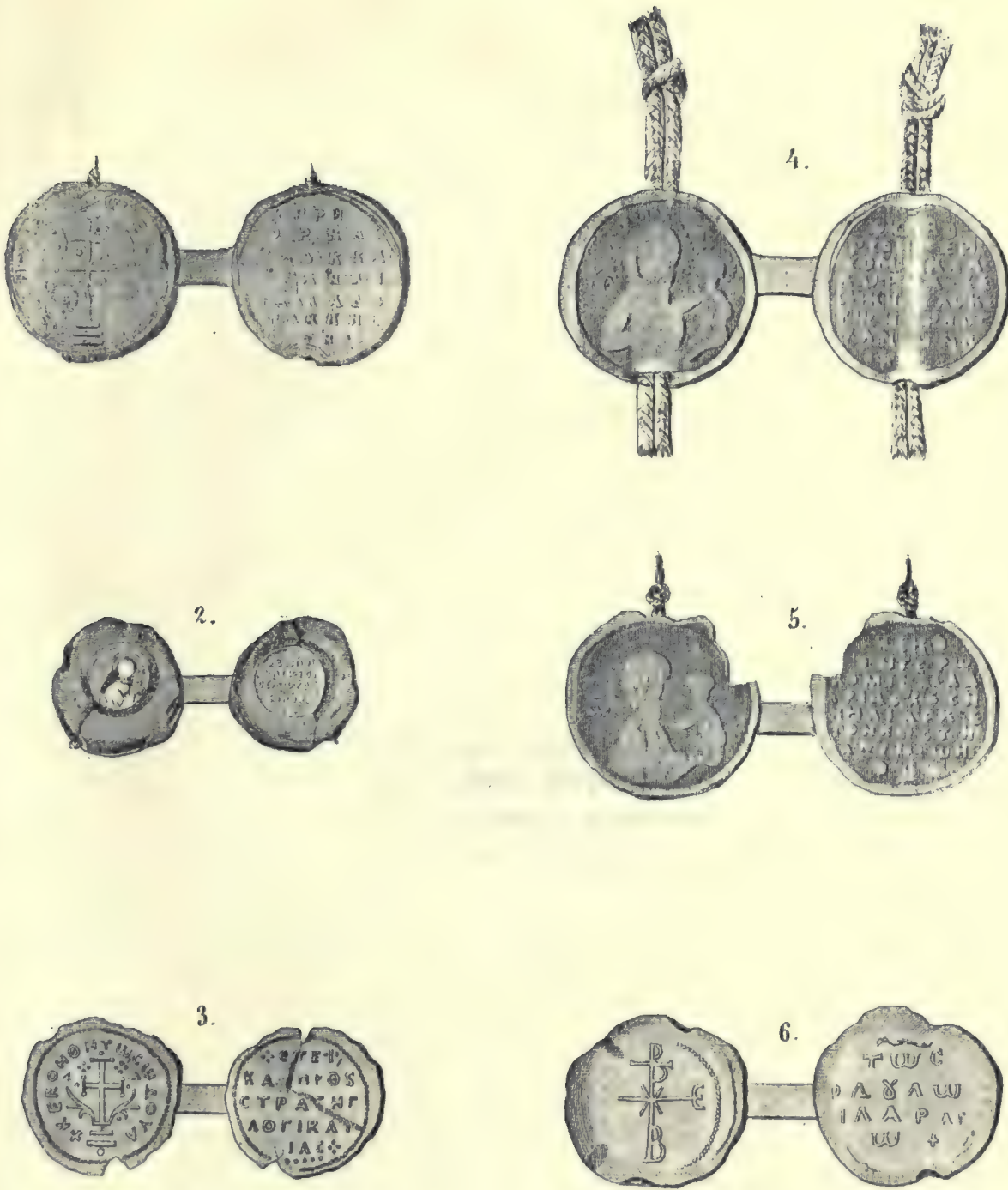
MEMBRANAE N° CCCXVII PRIORES VERSUS
+ ...
+ ...
+ ...

MEMBRANAE N° CCCXXI PRIORES VERSUS ET SUBSCRIPTIO NOTARII IN EADEM

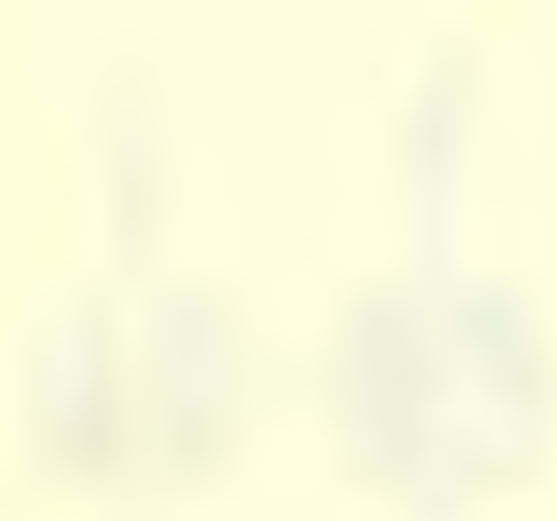
MEMBRANAE N° CCCXXI PRIORES VERSUS ET SUBSCRIPTIO NOTARII IN EADEM
+ ...
+ ...
+ ...

SUBSCRIPTIO NOTARII IN MEMBRANA N° CCCXXI
+ ...
+ ...





Interpretationem cuiusque sigilli habes in praefatione pag. XXVIII et XXIX.



Faint, illegible text or a label at the bottom of the page, possibly a title or a reference number.

Ristampe Offset a cura di:

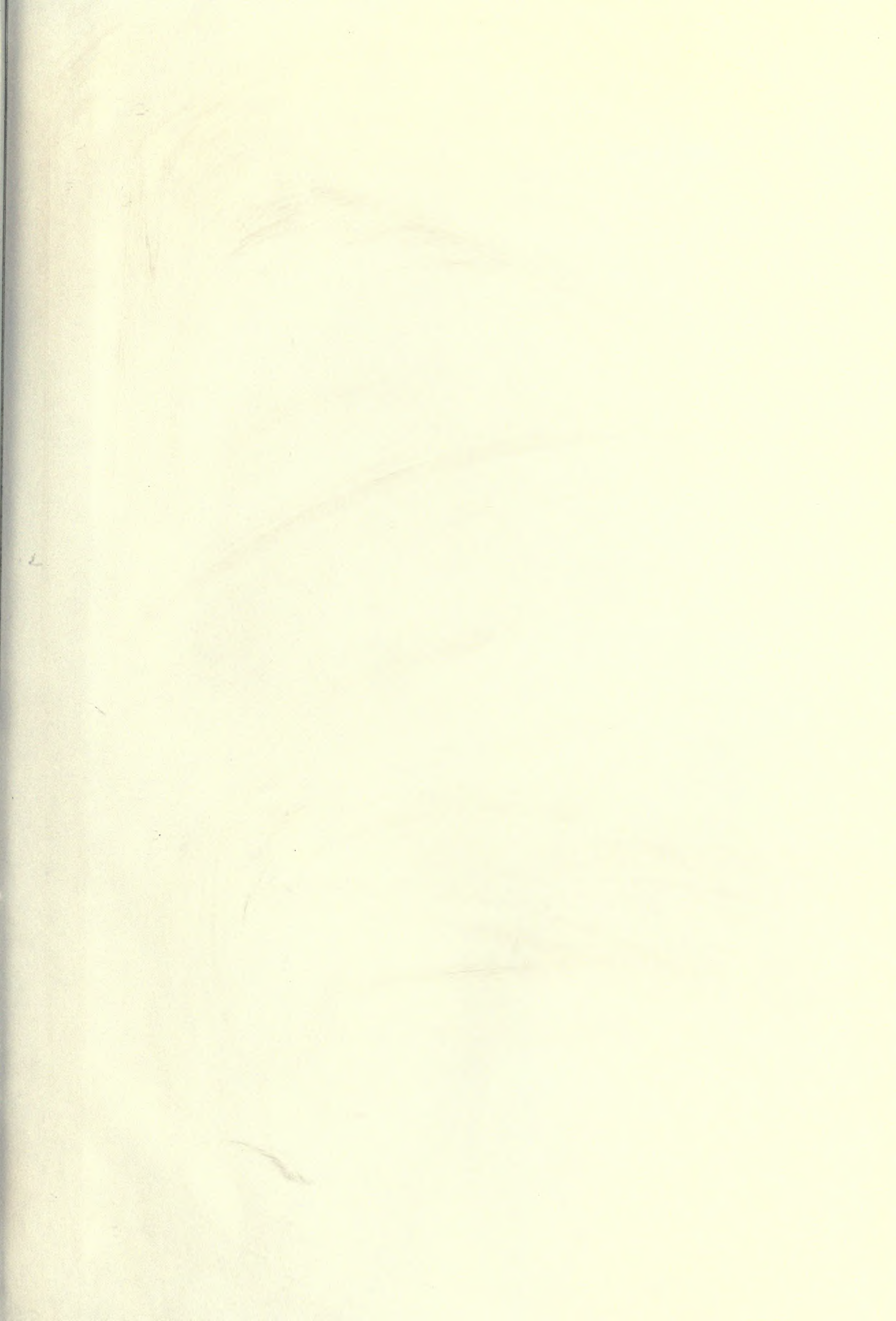
BIBLIOPOLA

VIVARELLI & GULLÀ

ROMA

PIAZZA DI PIETRA, 20.

C89040094



SEP 07 1991

